

PURCHASED FOR THE
UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY
FROM THE
CANADA COUNCIL SPECIAL GRANT
FOR
CLASSICS

HANDBOUND
AT THE

UNIVERSITY OF

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ

JOURNAL INTERNATIONAL

D'ARCHÉOLOGIE NUMISMATIQUE

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΝΟΜΙΣΜΑΤ. ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ

JOURNAL INTERNATIONAL
D'ARCHÉOLOGIE
NUMISMATIQUE

DIRIGÉ ET PUBLIÉ

PAR

J. N. SVORONOS

Directeur du Musée National Numismatique.

TOME SIXIÈME - SEPTIÈME
1903 - 04

ATHÈNES
CHEZ MM. BECK ET BARTH

CJ
201
J7
t.6-7

COLONIA LAUS JULIA CORINTHUS

(Plate I.)

The coins of Laus Julia Corinthus which bear the names of the magistrates responsible for the currency having been dealt with in a previous number of this review¹, a description of those, to a large extent contemporary with them, which have purely autonomous types but bear no names, may perhaps be not altogether devoid of interest. Most of them are small and many are commonplace enough, but others are well worthy of study and offer types or variations of types which do not recur in the rich series of Domitian and his successors.

The appended list contains all the varieties I have met with:

1.— AE 11 mm.— CRÈ ATOR.
One handled vase, bor-
der of dots.	CO
RIN in wreath of pine.
BM. n° 689, pl. XXIII, 10. — Copenhagen. — Athens n° 4000 = Plate
I, 17-18.	
2.— AE 12 mm.— CORIN. Dol-
phin, r.	Wreath.
Leake, Numismata Hellenica. This description looks imperfect.	

1. Vol. II pp. 89-116 « The Duoviri of Corinth », referred to in the present article as « Duoviri ». Other works quoted in abbreviated form are: British Museum Catalogue of Greek Coins—Corinth, 1889, (Head), as B. M.; Greek coins in the Hunterian collection, Vol. II, 1901 (Macdonald), as Hunter; A Numismatic Commentary on Pausanias, reprinted from the Journal of Hellenic Studies 1885-1887 (Imhoof-Blumer and Percy Gardner) as N. C. P.

- 3.— \AA E 15 mm.—CORINT. Dol- | Trident (round headed), bor-
phin, r.; border of dots. | der of dots.
BM. n° 687, pl. XXIII, 9.—Paris 615.—E. Fox.—Athens 3999^e and 3999^s.
- 4.— \AA E 12 mm.—CORINT. Pe- | Trident (square headed).
gasos flying l. |
BM. n° 686, pl. XXIII, 8.
- 5.— \AA E 12 mm.—COR. Rud- | Trident (square headed),
der, border of dots. | border of dots.
BM. n° 684, 685, pl. XXIII, 7.
- Similar. | Trident round headed.
E. Fox.—Athens 1892/3, KΘ', 717.=Plate I, 16.
- 6.— \AA E 14 to 17 mm.—Head | CORINT. Dolphin r., border
of Poseidon r., bound with | of dots.
taenia; trident behind |
neck; of archaic style |
with a wedge-shaped |
beard; border of dots.
E. Fox=Plate I, 9.—Hunter n° 164.

The head on this coin is quite different from the conventional type usually found at this period and may safely be assumed to be copied from a statue.

- 7.— \AA E 16 mm.—Head of Po- | CORINT. Pegasos flying r.,
seidon r., bound with tae- | border of dots.
nia; trident behind neck; |
border of dots.
E. Fox=Plate I, 8.—Paris 609.
- 8.— \AA E 16 mm.—Head of Po- | CORINT. Winged hippo-
seidon as on n° 7; bor- | camp r.
der of dots.
E. Fox=Plate I, 7.

9. — \AA 16 mm. — Head of Po- | COR in wreath.
seidon ? r. |
BM. n° 678, pl. XXIII, 2. — E. Fox.

This head is described in the B.M. catalogue as laureate, but the detail is not clear in the plate. My specimen is in poor condition and throws no light on the point. There does not appear to be any trident behind the neck, as is almost always, if not invariably, the case in representations of Poseidon on Corinthian coins.

10. — \AA 16 mm. — COR. Pega- | COR. Pegasos flying r., bor-
sos flying r., border of der of dots.
dots.

BM. n° 679. — E. Fox. — Athens n° 3998a. = Plate I, 1.

This is possibly a «mule», but it is not uncommon. Two specimens in the Paris collection have this obverse with a perfectly plain reverse.

11. — \AA 14 mm. — C O R. Pe- | Chimaera advancing r.
gasos flying r., border of
dots.

Paris 608. = Plate I, 15. — Hunter 168.

- 12 — \AA 15 mm. — Head of He- | CORINT. Pegasos flying r.
lios r., radiate, drapery
about neck.

Paris 611 and 612. = Plate I, 10.

It is impossible to attempt a chronological arrangement of the coins described above, but the following group is connected, by the unexplained inscription S E, with the coins issued by L. Paconius Flam. . . . and Cn. Publicius Regulus in the reign of Claudius (Duoviri series XVIII):

13. — \varnothing 16 mm. — S E. Isthmos, | COR. Melikertes sitting on naked, standing slightly dolphin, which swims r.; he towards l., holds a rudder in each hand; border holds a thyrsos over his of dots. shoulder; border of dots.

BM. n° 683, pl. XXIII, 6. — Paris 621. — E. Fox = **Plate I**, 6.

14. — \varnothing 16 mm. — COR. Pegasos flying r., border of dots. | As last.

BM. n° 681, pl. XXIII, 4. — Hunter n° 166. — E. Fox, also without COR. — Athens A. E. 132 and 133. = **Plate I**, 5.

15. — \varnothing 16 mm. — COR. Pegasos flying r. | Melikertes lying on the back of a dolphin, which swims r., and apparently guiding it with his hands.

E. Fox. — Athens A. E. 134. = **Plate I**, 4.

Similar. | Type I.

Munich. — N.C.P. pl. B, VIII.

16. — \varnothing 16 mm. — S E. Isthmos, | COR. Pegasos flying r. naked, standing facing, head towards r., holding a rudder in each hand.

BM. n° 682, pl. XXIII, 5. — N.C.P. pl. C, XXXIII. — Paris 616. — E. Fox = **Plate I**, 2.

Similar, but the type slightly | Similar.
towards l.

E. Fox = **Plate I**, 3.

Similar, but the type slightly | Similar.
towards r.

N.C.P. pl. C, XXXIV. — E. Fox.

As last. | COR. Type I.
Paris 617.

17.—Æ 16mm.—^{SE}
_{COR} Dolphin | Pegasos flying r., border
 r., border of dots. | of dots.

BM. n° 680, pl. XXIII, 3.—E. Fox.—Athens 3999, 3999^a, 3999^b, 3999^r,
 3999^s. A. E. 135, 136 and 137. 1892/3, A. 257.

Similar. | Type 1.

Paris 618.

Similar. | COR. Type r.

Paris 619.

It is probable that all these coins have a border of dots on both sides and that when it is not visible this is due to wear or to defective striking.

Assuming the attribution to the time of Claudius to be correct this is the first appearance of the figure of Isthmos, holding a rudder in each hand, which is reproduced, practically without variation, down to the days of Septimius Severus.

The representations of Melikertes are worthy of special attention, as they exhibit features which do not reappear subsequently, although the son of Ino is one of the favourite subjects of the Corinthian die sinkers. The seated figure is remarkable for holding a thyrsos, which is not seen in any of the later renderings. The reclining type represents the boy alive and apparently guiding the dolphin with his hands; on the coins of Hadrian and the succeeding emperors the recumbent figure — usually associated with altar or temple, and almost always placed under a pine tree — is represented as inanimate.

A series of small thick coins bears on one side the head of Poseidon and on the other types connected with the Isthmian Games:

18. — \AA 16 mm. — CO L. Head of Poseidon r., bound with taenia; trident behind neck; border of dots. | C R Two naked wrestlers, o grappling as if about to close.
Hunter n° 163, pl. XXXVII, 3. — N.C.P. pl. C, XLI.
19. — \AA 16 mm. — As last. | CO R. Naked boxer r., sinking on one knee; behind him another naked boxer seizing his head with l. hand and raising the r. to strike him.
Imhoof N.C.P. pl. C, XLIII. — Athens 3998. = **Plate I**, 14.
20. — \AA 16 mm. — As last. | COR. Two naked boxers, face to face, striking at each other.
Imhoof N.C.P. pl. C, XLII.
21. — \AA 16 mm. — As last. | COR. Naked athlete running r., r. hand outstretched, palm in l.
N.C.P. pl. C, XLIV. — E. Fox = **Plate I**, 11.
22. — \AA 16 mm. — As last. | COR. Naked athlete striding l., r. hand outstretched, shield on l. arm.
E. Fox. — Paris 636 = **Plate I**, 13.
23. — \AA 18 mm. — As last (the greater diameter is merely due to a spread flan). | COR. Zeus, naked, striding r., hurling thunderbold and holding eagle on extended l. hand.
BM. n° 677, pl. XXXIII, 1. — Paris 623.

This interesting little group probably belongs to the reign of Domitian, as the only coin not included in it on which I have found the form COL COR (except n° 24 infra) is one of his with the type of Helios in a quadriga of galloping horses. Moreover his is the only reign in which an

athlete appears as the principal type of the reverse. The following coin is connected with this group by the form of the inscription :

24. — AE 16 mm. — Head of Herakles r., bearded, club behind neck, lion's skin knotted round throat. | **CO L COR.** Perseus, naked, standing facing, head to r.; he holds head of Gorgon in outstretched r. hand, harpa in l.; chlamys hanging from l. arm.

Paris 624. — **Plate I, 12.**

The pose of the figure is identical with that occurring on imperial coins of Argos, cf. N.C.P. pl. I, XVII (type of the bronze statue of Anticythera).

This completes the list of small autonomous coins varying in diameter from 12 to 19 m.m.; but a very remarkable issue of larger pieces remains to be dealt with:

25. — AE 22 mm. — Head of Aphrodite (or possibly Lais) r., wearing earring and necklace, hair brought back and tied behind, leaving loose ends. | **COLLIV LCO R.** Lioness standing l. over prostrate ram, on capital of Doric column, part of the fluted shaft of which is shown (monument of Lais).

N.C.P. pl. E, LXXIV. — Paris 657.

As last. | **COL L IVL COR.** Very little of shaft shown.

BM. n° 692, pl. XXIII, 12. — Paris 658.

As last. | **COLLI VLCOR.**
N.C.P. pl. E, LXXVI.

As last. | **COLLIVL COR.** Type r., no shaft showing.

BM. n° 691, pl. XXIII, 11 (on very large flan). — Paris 659 etc. with variations in the spacing of the inscription.

26. — \AA 22 mm. — As last.

COL LIVLCOR. Bellerophon, naked, mounted on Pegasos flying r., striking downward with spear at Chimaera l. beneath him.

BM. n° 693, pl. XXIII, 13. Also, with variations in the spacing of the inscription: BM. n° 694, pl. XXIII, 14. — Paris 661, 662, 663. — Hunter n° 169. — Athens (on a large flan) etc.

27. — \AA 22 mm. — As last but the hair bound with crossed cord.

COL LIVL COR. Pegasos flying r.

BM. n° 697, pl. XXIII, 16.

28. — \AA 21 mm. — As last.

COLLI VLCOR. Aphrodite of the Akrokorinthos, naked to the waist, standing l., holding shield as mirror; behind her Eros l., who holds wreath.

BM. n° 696, pl. XXIII, 15.

29. — \AA 21 mm. — As n° 25.

COLLI VLCOR. Aphrodite, clad in long chiton, standing r.; her r. hand rests on long sceptre and she holds an apple in her left.

E Fox == Plate I, 20.

30. — \AA 21 mm. — As last.

COLL . . . OR. Tyche standing facing, head towards l. extended r. hand holds patera; l. holds cornucopiae.

N.C.P. pl. FF, VII, ¹ incorrectly described on p. 155 as Aphrodite holding apple.

31. — \AA 21 mm. — As last.

COLL IVLCOR. Emperor, clad in toga, standing l., holds simpulum; before him lighted altar.

Paris 656. == Plate I, 22.

1. The plate is not very clear, but I have seen a well preserved specimen which placed the identification of the type beyond doubt.

32. — AE 23 mm. — As last.

COLIVLI CORIN. Triptolemos, seated r. in winged chariot drawn by serpents, holds ears of corn? and sceptre.

Paris 654. = Plate I, 21.

Most specimens of the above types have a border of dots on both sides.

This group may be assigned with confidence to the time of Hadrian, to which the form of the inscription, **COL L IVL COR**, is peculiar, but not to the beginning of his reign, his earliest coins being probably those which have the **L** expanded to **LAV**, as was invariably the case under Trajan. Possibly this reversion to autonomous types may be the result of some special favour granted by the Philhellene emperor on the occasion of his visit to Corinth, a visit commemorated by a coin bearing a galley with the inscription **COL L IVL COR AD AVG** (Hunter n° 135, Cohen 2nd edition, vol. II, p. 239, n° 1563).

The head on the obverse is reproduced exactly, as regards both varieties, from the coins struck by Q. Caecilius Niger and C. Heius Pamphilus in the reign of Augustus (Duoviri, series V; B. M. Cat. pl. XV, n°s 7 and 8) and, as will be seen further on, it reappears in the time of Septimius Severus. It may therefore fairly be presumed that it is copied, more or less faithfully, from a statue. Some writers describe it as that of Lais and the fact that the representation of her monument is one of the reverse types most commonly associated with it seems to support this attribution.

There is, however, another reverse type which makes its first appearance¹ in this series, namely the Aphrodite

1. Cohen, 2nd edition, vol I, p. 528, n° 693, describes a coin of Domitian with this reverse (Arigoni) but the obverse is not given and I suspect that it is a coin of Hadrian. The inscription **COL IVL AVG COR** is correct for Domitian's reign but cannot be accepted without confirmation.

of the Akrokorinthos, holding the shield of Ares as a mirror, a type which is reproduced through reign after reign and which is so essentially Corinthian that, on a coin of Patrae (B. M. Cat. Peloponnesus, p. 28, n° 41, pl. VI, 3) it is used as a sort of personification of the Isthmian city and is placed face to face with the local Artemis Laphria. It is perhaps, then, not too bold to suggest that the head is that of the famous statue — more or less freely rendered, since there are slight variations in the way of dressing the hair, — and that this series of coins was issued on the occasion of some great festival in honour of Aphrodite, possibly in connection with Hadrian's visit.

The other type of Aphrodite, n° 29, also appears now for the first time and is reproduced in subsequent reigns. The coin with Triptolemos is remarkable as perhaps the only one in the whole Corinthian (colonial) coinage bearing a type connected with the worship of Demeter.

This seems a convenient place to include two coins which, though bearing the name of Hadrian, are of autonomous types, as well as another which certainly belongs to his period.

33.— \varnothing 23 mm.— IMP TRA ADRI
\overline{AN} AVG ROMA. Bust of
Tyche (or Roma) r., tur-
rated.
BM. n° 589, pl. XIX, 9. | Traces of COL L IVL COR.
Two hands joined, holding
poppy head between two ears
of corn. |
|---|--|

34.— \varnothing 21 mm.— Similar.
E. Fox = Plate I, 23. | COL L IVL COR. Hexastyle
temple facing. |
|--|--|

The head of Tyche (or Roma) occurs on the coins of L. Caninius Agrippa (Duoviri series XXIII) in conjunction

with the inscription ROMAE ET IMPERIO and the reverse type, among others, of n° 33. The temple on n° 34 may be that of the Gens Julia, as it is not placed on a rock (cf. Duoviri series XIII).

35. — AE 17 mm. — Head of Poseidon r., bound with taenia. | COLI V LC OR. Pegasos l.

Hunter n° 165.

Among the coins with head of Aphrodite in the Paris collection are two which differ considerably from the others in fabric. Both of them read CLI COR, instead of COL L IVL COR and I have no hesitation in assigning them to the time of Septimus Severus, though I can suggest no reason for the revival of the autonomous type at that period :

36. — AE 22 mm. — Head of Aphrodite (or Lais) r., wearing earring and necklace; hair brought back and tied behind, leaving loose ends. | CLI COR. Lioness standing r., over prostrate ram, on the capital of a Doric column.

Paris 660.

37. — AE 22 mm. — As last. | COR CLI. Tyche standing l., r. hand holds patera over flaming altar; l. rests on rudder.

Paris 655. = Plate I, 24.

Confirmation of the attribution to the time of Sept. Severus is afforded by the types of the reverses. The monument of Lais reappears on the coins of that Emperor and his sons Caracalla and Geta, though it is not found on those of any of their predecessors. Also Tyche holding a rudder instead of the more usual cornucopiae occurs on Corinthian coins of members of his family.

For the sake of completeness I will include here a coin which should rather have been appended to series VII with the names of Duoviri, with which it is connected by its type:

Æ 17 mm. — COR. Pegasos | Busts, face to face, of Caius
flying r. | and Lucius, bare.

BM. n° 508, pl. XV, 15.

On a future occasion I hope to treat of the coinage of Colonia Laus Julia Corinthus from Domitian to Geta and I should be very grateful for casts or descriptions of rare or unpublished types.

H. B. EARLE FOX

42 rue Jouffroy, Paris, January 1903.

P. S. Among coins forwarded to me as of Corinth have been several of other Roman colonies and one of these enables me to correct a misreading in Dr. Imhoof-Blumer's Monnaies Grecques. The description of n° 107, p. 88 (Pella) should be :

Æ 16 mm.—M. ANT. THERPL. II. VIR. QVIN. Tête de bœuf | P. AEBVTIVS. II. VIRQVIN.
de face, c. p. | Praefericulum, à dr. une palme

The following little coin, apparently unpublished, belongs to the same magistrates :

Æ 13 mm.—M. ANT. THERPL. II. Q. Dolphin r., border of | P. AEBV TIVS. Q. Trident⁴
dots. | border of dots.

NUMISMATIQUE
DES VILLES DE LA PHENICIE
(Suite. Voyez tom. V, p. 229 ets.)

TRIPOLIS
(*Planches II et III.*)

MONNAIES ROYALES ET SEMI-AUTONOMES
(De 173 à 31 avant J. C.)

Rois de Syrie.

I. Antiochus IV Épiphane (de 175 à 164 av. J. C.).

1625. — Tête d'Athéna, coiffée d'un casque corinthien, à droite. Grènetis au pourtour. ΒΑΣΙΛΕΩΣ (en haut), ΑΝΤΙΟΧΟΥ (en bas). Les bongrènes des Dioscures. Grènetis au pourtour.

AE 20. — Chalque, gr. 6,20. Babelon, Rois de Syrie, p. 87, No 691, pl. XV, 5.

1626. — Les Dioscures à cheval, au galop, à droite, et armés de leurs lances. Légende du revers du 1625. Athéna Alkis, debout à droite. Elle brandit le foudre de la main droite, et porte son bouclier au bras gauche. Dans le champ, à gauche, la lettre Σ.

AE 15. — Hémi chalque, gr. 3,70. Babelon, Rois de Syrie, p. 88, No 694, pl. XV, 8.

1627. — Têtes accolées d'Antiochus IV diadémé et radié, et de la reine diadémée, à droite. Grènetis au pourtour. Légende et revers du 1626, avec la date ΖΜΡ (an 147).

AE 18. — Chalque, gr. 6,10. Babelon, Rois de Syrie, p. 87, No 692, pl. XV, 6. — Mionnet, t. V, p. 41, No 354. — Ma collection.

I^{bis}. Antiochus V Eupator (de 164 à 162 av. J. C.).

1628. — Tête diadémée d'Antiochus V Eupator, à droite. ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ, en haut en légende circulaire. Les dioscuries à cheval, au galop à droite, et armés de leur lance.

AE 16. — Hémi-chalque, gr. 4,10. "Babelon," Rois de Syrie, p. 88, No 693, pl. XV, 7. — Mionnet, t. V, p. 41, No 353. (Attribué à Antiochus IV). — Ma collection = **Planche II, 4.**

1629. — Même droit. Même revers, au bas la date ΘΜΡ (an 149).

AE 18. — Hémi-chalque. Mionnet, t. VIII suppl., p. 31, No 162. — Combe, Vet pop et reg. numism., p. 205, No 23, tab. XII, No 4. — Cavedoni, Rev. numism. 1856, p. 380.

II. Antiochus VII, Evergète (de 138 à 129 av. J. C.).

1630. — Proue de navire à gauche. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ. Les bonnets des Dioscures, chacun surmonté d'une étoile.

AE 12. — Lepton, gr. 4,30. Babelon, Rois de Syrie, p. 151, No 1168, pl. XXII, 2.

1631. — Même proue à droite, surmontée d'un pileus? Même légende et même revers.

AE 12. — Lepton. British Museum. — Seleucid kings of Syria, p. 75, No 70, pl. XX, 15.

III. Antiochus IX Cyzicène (de 116 à 95 av. J. C.).

1632. — Tête légèrement barbue et diadémée d'Antiochus IX Cyzicène, à droite. Bandelette de laine au pourt. ΒΑΣΙΛΕΩΣ—ΑΝΤΙΟΧΟΥ (à droite), ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ (à gauche). Tyché debout à gauche, la tête surmontée du calathos, s'appuyant de la main droite sur la barre d'un gouvernail et tenant de la main gauche une corne d'abondance remplie de fruits et ceinte du diadème royal. Dans le champ, à gauche, les monogrammes Σ et ΔI à droite, une rose. Couronne de laurier au pourtour.

AR 27. — Tétradrachme attique, gr. 16. Ma collection = **Planche II, 2.**

AR 29. — Tétradr. att., gr. 15,10 (fruste). Babelon, Loc. cit., p. 191, No 1464, pl. XXVI, 5.

1633. — Tête imberbe et dia-démée d'Antiochus IX, à droite. Grènetis au pourtour.

Même légende et même revers. Dans le champ, à gauche, superposées Ξ—Α—Π.

AR 16. — Drachme attique, gr. 3,80. Babelon, Loc cit., p. 191, No 1465, pl. XXVI, 6. — Mionnet, t. V, p. 96, No 845. — Gr. 3,72. British Museum. — Percy Gardner, Seleucid Kings of Syria, p. 92, No 15.

IV. *Antiochus X Eusèbe (de 94 à 83 av. J. C.).*

1634. — Tête imberbe et diadémée d'Antiochus X Eu-sèbe, à droite. Grè-

ΒΑΣΙΛΕΩΣ—ΑΝΤΙΟΧΟΥ (à droite), ΕΥ-
ΣΕΒΟΥΣ — ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ (à gauche). Type du revers du 1632. Dans le champ à gauche le monogramme Σ et la let-netis au pourtour.

AR 17. — Drachme attique, gr. 3,90. Babelon, Rois de Syrie, p. 200, No 1531, pl. XXVII, 8. — Mionnet, t. V, p. 101, No 895.

1635. — Même dr.

Même légende et même revers, avec la lettre Ω et le monogramme ΦΕ.

AR 22. — Drachme attique. Mionnet, t. VIII suppl., p. 73, No 375. — Matt. Duane, Coins of the Seleuc., pl. XXII, No 6, p. 131.

1636. — Tête dia-démée et légère-ment barbue d'An-tiochus Eusèbe à droite. Grènetis au pourtour.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ—ΑΝΤΙΟΧΟΥ (à droite), ΕΥ-
ΣΕΒΟΥΣ—ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ (à gauche). Les 2 bonnets des Dioscures ceints du dia-dème royal et surmontés chacun d'une étoile. Au dessous le monogramme Κ et la lettre Ζ.

AE 21. — Chalque, gr. 7,55. Babelon, Rois de Syrie, p. 201, No 1532. — Mionnet, t. V, p. 102, No 896. — Percy Gardner, Loc cit., p. 97, No 6.

1637. — Même dr.

Même revers. Dans le champ, à gauche, le monogramme du 1634.

AE 22. — Chalque, gr. 8,85. Babelon, Loc. cit., p. 201, No 1534, pl. XXVII, 9.

AE 20. — Chalque, gr. 6,85. Ma collection. — Babelon. Loc. cit., p. 201, No 1535. — Mionnet, t. V, p. 102, No 897. — Percy Gardner, Loc. cit., p. 97, Nos 3, 4 et 5, pl. XXVI, 2.

AE 19. — Chalque, gr. 7,15. Ma collection = **Planche II, 3.** — Babe'on, Loc. cit., p. 201, No 1533. — Collection de Luynes.

Roi de Tripolis.

V. Denis, roi de Tripolis (vers 63 av. J. C.).

1638. — Δ Tête im- | **ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ. ΘΜΣ** (an 249).
berbe et diadémée de Denis, | Les Dioscures à cheval, à dr.
à droite, avec la chlamyde.

AE 18. — Chalque. Mionnet, t. V, p. 395, No 389. — Eckhel, Doctr. numor. veter., t. III, p. 373.

Rois d'Égypte.

VI. Cléopâtre VII Philopator (52-29 av. J. C.).

1639. Buste voilé et drapé | **ΓΚ** (an 23) entre les 2 bon-
de Cléopâtre, à droite, les che- | nts des Dioscures, surmon-
veux ramassés en chignon der- | tés chacun d'une étoile. Grè-
rière l'occiput. Grènetis au p. | netis au pourtour.

AE 16. — Hémi-chalque, gr. 3. Ma collection = **Planche II, 4.**

1640. — Buste de | **ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ** en légende verticale à
Cléopâtre, à droite, | gauche. Niké debout, à droite, sur une
le cou drapé, les | proue de navire, de la main droite ten-
cheveux ramassés | due en avant, elle tient une couronne
en chignon derrière | et elle porte une palme sur son épaule
l'occiput. | gauche. Dans le champ, à droite, la date
| **Λ BK** (an 22). Grènetis au pourtour

AE 22. — Chalque, gr. 10,10. Babelon, Perses Achémén., p. 276, No 1896,
pl. XXXIV, 8. — Mionnet, t. V, p. 397, No 401.

VII. Cléopâtre VII et Marc Antoine (vers 30 av. J. C.).

1641. — Tête nue | **ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ**, en légende circulaire
de Marc Antoine à | ascendante à droite. Tête nue de Cléo-
droite. Grènetis au | pâtre, à droite. Derrière la tête, la date
pourtour. | **Λ ΓΚ** (an 23).

AE 22. — Chalque, gr. 11,40. Babelon, Perses Achémén., p. 277, No 1897,
pl. XXXIV, 9. — Mionnet, t. V, p. 397, No 402 et t. VIII suppl., p. 287, No 233.
— Alex. Boutkowksi, Dict. numism., p. 488, No 456.

MONNAIES AUTONOMES

MONNAIES AUTONOMES NON DATÉES
(antérieures à 111 av. J. C.).

VIII.

1642. — Buste tourelé de Tyché à droite, sans voile, les cheveux relevés en chignon derrière l'occiput, avec mèches flottantes ondulées retombant sur la nuque. Grén.

AE 15. — Hémi-chalque, gr. 4,65. Ma collection, 2 exempl. — Collection du Dr P. Schröder, à Beyrouth.

MONNAIES AUTONOMES DATÉES DE L'ÈRE DES SÉLEUCIDES
(entre 111 avant J. C. et 67 après J. C.).

IX. En 111 avant J. C.

1643. — Tête tourelée de Tyché à droite, avec un voile qui lui couvre la nuque et les épaules. Grén.

ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ en légende verticale descendante à gauche. Némésis vêtue du double chiton, s'avancant à droite. Dans le champ, à droite, ΛΑ—Σ (an 201) en 2 lignes horizontales. Couronne de lau-Grènetis au pourtour.

AE 17. — Hémi-chalque, gr. 4. Babelon, Perse Achémén., p. 274, No 1886, pl. XXXIV, 1. — Mionnet, t. V, p. 393, No 378.

AE 15. — Hémi-chalque. Mionnet, t. VIII suppl., p. 283, No 206. — Mus. Theupoli, p. 1307.

X. De 111 à 25 avant J. C.

1644. — Bustes laurés et accolés des Dioscures, à droite, la poitrine drapée, et ayant chacun le front surmonté d'une étoile

ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ — ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ en 2 lignes verticales descendantes dans le champ, à droite, ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ en ligne verticale descendante dans le champ, à gauche. Tyché tourelée debout à gauche, vêtue d'un long chiton. De la main droite, elle s'appuie sur la barre d'un

Bandelette de laine | gouvernail, et elle porte sur le bras
au pourtour. | gauche, une corne d'abondance ornée
de bandelettes. Dans le champ à gauche,
le monogramme ΑΙ au dessus d'un a-
plustre. A l'exergue, la date ΑΣ (an 201)
Couronne de laurier au pourtour.

AR 27. — Tétradrachme attique, gr. 15,40. Babelon, Perses Achémén., p. 274, No 1885, pl. XXXIII, 21. — Gr. 15,09. Coll. Montagu, No 744. — Gr. 14,90. Coll. Carfrae, No 330.

AR 29. — Tétradr. attique gr. 15,07. Collect. J. P. Six. — Gr. 15,16. Coll. Imhof-Blumer.

1645. — Même dr. | ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ, Λ ΑΣ (an 201). Même
Tyché dans une couronne de laurier.

AE 24. — Chalque. Mionnet, t. V, p. 393, No 379. — Sestini, Descr., p. 536.

1646. — Même dr. | Λ ΣΠΙ (an 286 à gauche) (var. avec
Λ ΣΠ—Ι). ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ en légende cir-
culaire descendante à droite. Même Ty-
ché dans une couronne de laurier.

AE 23. — Chalque, gr. 7. Pièce fruste., Babelon, Loc. cit., p. 275, No 1891.

AE 21. — Chalque, gr. 6,65. Babelon, Loc. cit., p. 275, No 1890. — Mionnet, t. V, p. 394, Nos 384 et 385.

AE 18. — Chalque, gr. 6,40. Ma collection = **Planche II**, 5.

Mr Babelon donne la date Λ ΣΝΙ (an 256) sur une monnaie fruste, Perses Achémén., p. 275, No 1888, pl. XXXIV, 3, et Mionnet, la date ΠΙ (an 280). Ces dates ont été sûrement mal lues sur des exemplaires mal conservés

XI. En 24 avant J. C.

1647. — Tête tourelée de Ty-
ché à droite avec un voile qui
lui couvre la nuque et les é-
paules elle porte; sur l'épaule
gauche la stylis cruciforme.
Au dessous dans le champ,
à gauche, le bonnet d'un Dio-
scure. Grènetis au pourtour.

AE 23. — Chalque, gr. 7,32. Babelon, Perses Achémén., p. 276, Nos 1892 et 1893. — Mionnet, t. V, p. 394, No 386 t. VIII suppl., p. 283, Nos 214 et 215. — Ma collection, 5 exemplaires, = **Planche II**, 6.

La mauvaise conservation et la frappe défectueuse de certains exemplaires

ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ, en légende
verticale descendante dans le
champ à gauche. Niké debout
à droite sur une proue de na-
vire comme au revers du 1640.
Dans le champ, à droite, en li-
gne horizontale, la date Λ ΗΠΙ
(an 288), au dessus d'une étoile.

ont fait lire des dates erronées, qu'il faut rectifier en 288. Telles l'année 88, par Mionnet, t. VIII suppl., p. 283, No 208, l'année 281, par Mionnet, t. V, p. 394. No 383 d'après une pièce du Mus. Vitzai, l'année 280, par Babelon, Perses Achémén., p. 275, No 1889, pl. XXXIV, 4 etc.

XII. En 71 avant J. C.

1648. — Tête laurée de Zeus, à dr. Grènetis au pourtour. Les Dioscures debout de face, se regardant, coiffés du bonnet conique, cuirassés et s'appuyant sur leurs lances. Dans le champ, à droite, en légende verticale descendante la date **L ΜΣ** (an 240).

AE 22. — Chalque, gr. 6,10. Ma collection, 6 exemplair. = **Planche II**, 7. — Collection du Dr P. Schroder. — Babelon, Perses Achémén., p. 274 No 1883, pl. XXXIII, 20 donne cette pièce avec la date erronée «an 14, L ΜΔ».

XIII. En 6 avant J. C.

1649. — Bustes des Dioscures comme au droit du 1644. Grènetis au pourtour. **ΤΡΙΠΟ—ΛΙΤΩΝ** en deux lignes au dessous d'une palme, séparant la date **Λ Σ—Τ** (an 306). Couronne de laurier au pourtour.

AE 21. — Chalque, gr. 10. Ma collection, 2 exemplaires, = **Planche II**, 8. — Collection de l'Univ. améric. de Beyrouth. — Mionnet, t. V, p. 391, No 387 et VIII suppl., p. 282. Musée Hunter, p. 339, No 5. — Pellerin et Babelon, Perses Achém., p. 272, No 1870, pl. XXXIII, 15, ont lu sur cette médaille la date incomplète **Λ Σ** (an 6). — Mionnet, t. VIII suppl., p. 285, No 219 a décrit la même médaille avec la date erronée «an 353 **Λ ΓΝΤ**».

XIV. En 3 avant J. C.

1650. — Même dr. Niké debout, à droite, tenant une couronne de la main droite tendue en avant, et portant une palme sur l'épaule gauche. Dans le champ, la date, **Λ—ΗΤ** (an 308). Au dessous de Niké, en 2 lignes horizontales **ΤΡΙΠΟΛ—ΙΤΩΝ**. Couronne de laurier au pourtour.

AE 22. — Chalque, gr. 9,32. Babelon, Perses Achém., p. 276, No 1894, pl. XXXIV, 6. — Mionnet, t. V, p. 394, No 388.

AE 21. — Chalque, gr. 10,40. Ma collection = **Planche II**, 9 rev.

XV. En 67 après J. C.

1651. — Tête tourelée de Tyché, avec un voile qui lui couvre la nuque et les épaules. Elle porte sur son épaule gauche, une stylis cruciforme. Grènetis au pourtour.

ΘΩΤ (an 379) ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ en légende circulaire ascendante à l'exergue et à droite. Niké du 1650 debout à droite sur une galère, dont la proue est surmontée d'une étoile. Grènetis au pourtour.

AE 20. — Chalque, gr. 7,06. Babe'on, Perses Achém., p. 276, No 1895, pl. XXXIV, 7. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 285, Nos 220, 221. — Catal. d'Ennery, p. 105, 106. — Musée Hunter, p. 338, No 3. — Gr. 6,57. Musée de Berlin. — Ma collection = **Planche II**, 10 rev.

MONNAIES AUTONOMES DATÉES DE L'ÈRE DE TRIPOLIS
(de 105 à 73 avant J. C.).

XVI. De 105 à 73 avant J. C.

1652. — Droit du 1644, têtes accolées des Dioscures. Bandelette de laine au pourtour.

Tyché debout comme au revers du 1644. Dans le champ, en haut et à droite, en ligne horizontale la date ΛΑ (an 1) à gauche en légende circulaire descendante, ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ. Couronne de laurier au pourtour.

AE 23. — Chalque, gr. 8,47. Babelon, Loc. cit., p. 271, No 1860, pl. XXXIII, 9. — Mionnet, t. V, p. 395, No 391.

AE 22. — Chalque, gr. 7,31. Babelon, Loc. cit., No 1861.

1653. - Même dr.

Légende et Tyché du revers du 1644. Dans le champ, à droite et en bas, sous les bandelettes, Η, à gauche et en dehors, la date Γ (an 3), à l'exergue la date ΘΣ (an 209 des Séleucides). Couronne de laurier au pourtour.

AR 30. — Tétradr. attique, gr. 15,06. Babelon, Perses Achém., p. 272, No 1865, pl. XXXIII, 13. — Gr. 14,68 à 15,28. Ma collection, 3 exemplaires, = **Planche II**, 11. — Catal. Bompais, No 1823. — Musée de Berlin. — Fox. — Leake, suppl., p. 107.

AR 28. — Catal. du Comte de D. 1889, No 101. — Vente (Serrure expert) du 20 janvier 1896, No 72.

1654. — Même dr. | Même légende et même revers. Dans le champ, à gauche, les lettres $\underline{\text{H}}$. A l'exergue, la date HI (an 18). Couronne de laurier au pourtour.

AR 29. — Tétradr. attique, gr. 14,45. Babelon, Loc. cit., p. 273, No 1875. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 281, No 193. — Gr. 15,10. Collection J. P. Six. — Gr. 15,05. Collection Imhoof-Blumer.

AR 28. — Tétradr. attique, gr. 14,98. Collection de Luytens. — Babelon, Loc. cit., p. 273, No 1874, pl. XXXIII, 18.

1655. — Même dr. | Même légende et même revers. Dans le champ, à gauche, ΘEO en légende verticale descendante; entre la barre du gouvernail et les pieds de Tyché, NI ; à l'exergue la date $\text{L} \Delta$. Couronne de laurier au pourtour.

AR 30. — Tétradr. attique, gr. 15,05. Ma collection, 2 exempl. = Planche II, 12. — Gr. 14,95. Musée national de Naples, No 9223.

AR 29. — Tétradr. attique Mionnet, t. V, p. 392, No 374. — Pellerin, Reineil, t. II, pl. LXXXII, 28.

1656. — Même dr. | Même légende et même revers, avec dans le champ, à gauche, ΘEO en légende verticale descendante; entre la barre du gouvernail et les pieds de Tyché, NI ; à l'exergue, la date $\Delta\Delta$ (an 31). Couronne de laurier au pourtour.

AR 29. — Tétradr. attique. Mionnet, t. V, p. 392, No 375 et VIII suppl., p. 281, No 194. — Pembrock, t. II, XXX, 7, Catal. No 1167.

1657. — Même dr. | Même revers et même légende, avec ΘE à droite, à l'exergue, la date $\text{B}\Delta$ (an 32). Couronne de laurier au pourtour.

AE 27. — Tétradr. attique. gr. 14,60. Babelon, Perses Achémén., p. 273, No 1878. — Mionnet, t. V, p. 392, No 376.

XVII. En 105 avant J. C.

1658. — Tête de | Légende et Némésis du revers du 1643. Tyché comme au | Dans le champ, à droite, la date $\text{L} \Delta$ (an droit du 1643. | 1). Couronne de laurier au pourtour.

AE 21. — Hémi chalque, gr.-4,20. Babelon. Perses Achém., p. 271, No 1863, pl. XXXIII, fig. 11. — Mionnet, t. V, p. 395, No 390.

XVIII. En 95 avant J. C.

- 1659.** — Même dr. | Palette de gouvernail entre les bonnets des Dioscures surmontés d'une étoile. Entre eux, la date $L \odot$ (an 9). A l'exergue, $\tau\pi\pi\omega\lambda\tau\omega\eta\cdot$ Grènetis au pourtour.

AE 15. — Dilepton, gr. 2,40. Ma collection = **Planche II**, 13. — Collection du Séminaire Ste Anne à Jérusalem.

MONNAIES AUTONOMES DATÉES DE L'ÈRE D'ACTIUM
(de Pan 28 à Pan 1 av. J. C.).

XIX. De l'an 28 à l'an 11 avant J. C.

- 1660.** — Tête tourelée de Tyché, à droite, ayant un voile qui lui couvre la nuque et portant une palme sur l'épaule gauche. Grènetis au p. | Légende et Niké sur une proue, comme au revers du 1647. Dans le champ, à droite, la date $L \Gamma$ (an 3).

AE 21. — Chalque, gr. 7,25. Ma collection, 2 exemplair. = **Planche II**, 14. — Gr. 6,26. Babelon, Perses Achém., p. 272, No 1866. — Mionnet, t. V, p. 395, No 392.

- 1661.** — Même dr. | Même revers avec la date (discutable) $L \Delta$ (an 4).

AE 24. — Chalque, gr. 10,35. Mauvaise conservation. Babelon, Loc. cit., p. 271, No 1864, pl. XXXIII, fig 12 a lu $L A$, an 1). Peut-être exemplaire mal frappé et mal conservé du No 1647.

- 1662.** — Même dr. | Même revers, avec la date $L E$ (an 5).

AE 23. — Chalque, gr. 6,95. Babelon, Loc. cit., p. 272, No 1867. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 286, No 223.

- 1663.** — Même dr. | Même revers, avec la date $L \zeta$ (an 6).

AE 21. — Chalque, gr. 6,10. Babelon, Loc. cit., p. 272, No 1869, pl. XXXIII 14. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 286, No 224.

- 1664.** — Même droit, avec en contre marque, les lettres $C A$. | Même revers et même date.

AE 23. — Chalque, gr. 9,52. Babelon, Loc. cit., p. 272, No 1868.

- 1665.** — Droit du 1660. | Même revers, avec la date $L Z$ (an 7).

AE 23. — Chalque, gr. 6,50. Ma collection.

1666. — Même dr. | Même revers, avec la date L H (an 8).
AE 23. — Chalque. Catal. Walcher de Moltheim, No 3132.

1667. — Même dr. | Même revers, avec la date L IO (an 19).
AE 22. — Chalque. Mionnet. t. V, p. 396, No 396 et t. VIII suppl., p. 286,
No 227.

1668. — Même dr. | Même revers, avec la date L K (an 20).
AE 23. — Chalque, gr. 6,90. Ma collection.

XX. De l'an 22 à l'an 11 avant J. C.

1669. — Tête tourelée de | Les Dioscures à cheval, à
Tyché à droite, avec un voile droite, comme au revers du
lui couvrant la nuque et les 1642. Sous les pieds de devant,
épaules. Grènetis au pourtour. la date L H (an 8). A l'exer-
gue, la légende ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ.

AE 17. — Hémi-chalque, gr. 4,05. Babelon, Perses Achém., p. 272, No 1872.
— Mionnet, t. V, p. 395, No 393 et t. VIII suppl., p. 286, No 226. — Froelich,
Animad. in Gorii Symb. litter. VII, tab. V, fig. 37, p. 100. — Eckhel. Cat. Mus
Caes. Vindob I, p. 242, No 5.

AE 19. — Hémi-chalque. Ma collection.

AE 20. — Hémi-chalque, gr. 4,70. Ma collection = **Planche II**, 15.

1670. — Même dr. | Même revers, avec la date L ΔI (an 14).

AE 20. — Hémi-chalque, gr. 4,72. Babelon, Loc. cit., No 1873, pl. XXXIII,
17. — Mionnet. t. V, p. 395, No 394.

AE 19. — Hémi-chalque. Ma collection.

1671. — Même dr. | Même revers, avec la date L K (an 20).

AE 19. — Hémi-chalque. Mionnet, t. VIII suppl., p. 287, No 228 cite cette
pièce sans indiquer son origine. Babelon ne la cite pas dans les séries du Cabinet
de Paris, elle est peut-être de date douteuse.

XXI. De l'an 23 à l'an 1 av. J. C.

1672 — Tête tourelée de | Galère surmontée des 2 bons
Tyché, à droite, avec un voile nets des Dioscures. Au des-
lui couvrant la nuque et les sous, la date L Z (an 7).
épaules, et portant une palme
sur l'épaule gauche. Gr. au p.

AR 15. — Dilepton, gr. 2,12. Babelon, Perses Achém., p. 272, No 1871, pl.
XXXIII, fig. 16. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 286, No 225.

AE 12. — Dilepton, gr. 3,10. Ma collection — Collection du Dr P. Schröder.

1673. — Même dr. | Même revers, avec la date Λ ΖΙ (an 17).
AE 14. — Dilepton. Collection du Dr P. Schröder, à Beyrouth.

1674. — Même dr. | Même revers, avec ΝΙ(ΚΗΣ) Λ BK (an 22).
AE 14. — Dilepton. Ma collection, 2 exemplaires = **Planche II**, 16 rev.

1675. — Même dr. | Même revers, avec la date Λ ΘΚ (an 29).
AE 13. — Dilepton, gr. 2,50 Ma collection.
AE 14. — Dilepton Ma collection = **Planche II**, 17.

XXII. De l'an 1 avant J. C.

1676. — Même dr. | ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ. Proue de navire, à dr., surmontée des bonnets des Dioscures. Dans le champ. à gauche, la date Λ ΘΚ (an 29).

AE 19. — Hémi-chalque, gr. 5,70. Babelon, Perses Achém., p. 273, No 1876. Mionnet, t. V, p. 396, No 397.

AE 16. — Hémi-chalque. gr. 3,72. Babelon, Loc. cit., p. 273, No 1877. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 287, No 230.

MONNAIES AUTONOMES PORTANT DEUX DATES, L'UNE DE L'ÈRE DES SÉLEUCIDES ET LA SECONDE DE L'ÈRE ACTIAQUE.

XXIII. En 14 après J. C.

1677. — Tête tourelée de Tyché, à droite, avec un voile qui lui couvre la nuque et les épaules, et portant sur l'épaule gauche, la stylis cruciforme. Grènetis au pourtour.

ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ. Tyché debout, à gauche, vêtue d'un long chiton, elle s'appuie de la main droite sur la barre d'un gouvernail et porte sur le bras gauche une corne d'abondance. Dans le champ, à droite, les dates ΤΚΕ (an 325) et ΜΔ (an 44). Couronne de laurier au p.

AE 19. — Chalque, gr. 6,40. Babelon, Perses Achém., p. 274, No 1882. — Mionnet, t. V, p. 393, No 382.

XXIV. En 14 après J. C.

- 1678.** Même dr. | Les Dioscures à cheval à droite, comme au revers du No 1642. A gauche, la date ΤΚΕ (an 325), sous les chevaux, la date ΜΔ (an 44). A l'exergue, ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ.

AE 17. — Dilepton, gr. 2,45. Babelon, Perses Achém. p. 275, No 1887, pl. XXXIV, fig. 2. — Mionnet. t. V. p. 393, No 381.

XXV. En 14 après J. C.

- 1679.** — Bustes laurés et accolés des Dioscures, à droite, le front surmonté d'une étoile. Grènetis au pourtour. | Niké, debout sur une proue de galère, à droite, comme au revers du 1640. En légende verticale descendante à gauche se continuant en ligne horizontale à l'exergue ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ, Λ ΤΚΕ (an 325). Dans le champ à droite, sur la proue devant Niké, Λ ΜΔ (an 44). Grèn. au p.

AE 23. — Dichalque, gr. 12,70. Babelon, Perses Achém., p. 273, No 1879, pl. XXXIII, fig. 19. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 285, No 217. — Gr. 10,20 et 10. Ma collection. 2 exemplaires = **Planche II**, 18.

AE 22. — Dicha'que, gr. 8,65 et 7,92. Babelon, Loc. cit., Nos 1880 et 1881. — Mionnet, t. V, p. 396, No 399 et VIII suppl., p. 285, No 216. — Ma collection. — Voy. Pellerin, Rec. t. II, p. 225. — Sestini, Descr. p. 536. — Eckhel, Doctr. num. veter. t. III, p. 373 et t. IV, 275.

MONNAIES IMPÉRIALES DATÉES DE L'ÈRE DES SÉLEUCIDES
an 312 avant J. C.).

XXVI. Auguste (de 27 av. J. C. à fin août après J. C.).

- 1680.** — Tête laurée d'Auguste, à gauche. Grènetis au pourtour. | ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ à l'exergue. Les 2 Dioscures debout, regardant à gauche, s'appuyant de la main gauche sur une haste verticale, et tenant de la main droite, une patère inclinée sur leur bonnet placé à leur pied. Grènetis au pourtour.

AE 21. — Dichalque, gr. 11,30. Ma collection. 4 exempl. = **Planche II**, 19.

1681. — Même droit, avec la date **L T** | Même revers.
(an 300).

AE 23. — Chalque. Mionnet t. V, p. 397, No 405. — Morelli, Thesaurus, pl. XLI, fig. 1, 2, p. 405. — Alex. Boutkowski, Dictionn. numism., p. 1565, No 2614.

1682. — Même droit, avec la date **L AT** | Même revers.
(an 301).

AE 23. — Chalque. Mionnet, t. V, p. 397, No 406. — Mus. Theupoli t. II, p. 835. — A' ex Boutkowski, Loc. cit., p. 1565, No 2615.

1683. — Même droit, avec la date **L IT** | Même revers.
(an 310).

AE 23. — Chalque. Harduin, Opera selecta p. 702. — Alex. Boutkowski, Loc. cit., No 2616.

1684. — **KAIΣΑΡΟΣ ΣΕΒΑ-** | **ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ.** Niké sur une
ΣΤΟΥ. Tête radiée d'Auguste | proue de navire, comme au
à droite. revers du No 1640.

AE 21. — Chalque. Rasche, Lexicon universae rei numariae veterum, t. V, p. 63, No 3. — Gessner, Impp. pl. XXIX, fig. 5. — Alex. Boutkowski, Loc. cit., p. 1566, No 2619.

XXVII. Tibère (de fin août 14 au 16 mars 37 apr. J. C.).

1685. — Tête de | **ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ, ΑΤ** (an 331). Têtes ac-
Tibère. | colées des Dioscures, laurés et coiffés
de leur bonnet conique, à droite. Au
dessus, 2 étoiles. Grènetis au pourtour.

AE 23. — Chalque. Vaillant, Num. graeca — Mionnet, t. V, p. 398, No 407.

XXVIII. Claude I (du 28 janvier 41 à octobre 54 apr. J. C.).

1686 — Tête laurée de Clau- | Légende et Dioscures de-
de I, à gauche. Devant, la date | bout comme au revers du
Λ ΔΝΤ (an 354). Grèn. au p. 1680.

AE 24. — Chalque, gr. 8,75. Babe'on, Perses Achémén., p. 277, No 1899.

AR 23. — Chalque, gr 10,10. Babe'on, Loc. cit., No 1898, pl. XXXIV, fig. 10. — Collection de l'Université améric. de Beyrouth. — Mionnet, t. V, p. 398, No 408 (attribution erronée à Tibère).

XXIX. Néron (d'octobre 54 au 8 juin 68 apr. J. C.).

1687. — Tête radiée de Néron, à droite, le cou drapé. **ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ, Λ ΘΟΤ** (an 379). Les bonnets des Dioscures surmontés chacun d'une étoile. Grènetis au pourtour.

AE 17. — Hémi-chalque gr. 4,58. Babelon, Loc. cit., p. 277, No 1900, pl. XXXIV, fig. 11. — Mionnet, t. V, p. 398, No 409 et t. VIII suppl., p. 286, No 222. — Mus. Hunter, p. 339, No 8.

1688. — Tête laurée de Néron, à droite. Devant, le lis. **ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ.** Têtes accolées des Dioscures cemme au tuus. En contremarque **Μ Ρ Γ Α** revers du 1685, avec la date (imperator Galba). Grèn. au p. **Λ ΘΟΤ** (an 379).

AE 25. — Chalque, gr. 9,20. Babelon, Perses Achém., p. 277, No 1901. — Mionnet, t. V, p. 398, No 410. — Collection de l'Univ. améric. de Beyrouth.

AE 24. — Chalque gr. 9 et 10,35. Babelon, Loc. cit., Nos 1903 et 1902. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 288, Nos 234 et 236. — Collection du Dr P. Schröder. — Collection de l'Univ. améric. de Beyrouth. — Sestini, Descriz. delle med ant. gr. del Mus. Hed. III, p. 91, No 9. — C. M. H. No 6111.

AE 22. — Chalque. Ma collection = **Planche II**, 20 av.

1689. — Même droit, avec la contremarque **Μ ΟΗ** (imperator Otho) sur le cou. Même revers.

AE 24. — Chalque, gr. 8,75. Babelon, Loc. cit., No 1904. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 288, No 237.

1690. — Même droit, avec la contremarque **Μ ΟΦΙΟ.** Même revers.

AE 24. — Chalque gr. 7,90 et 9,85. Babelon, Loc. cit., Nos 1905 et 1906. — Collection du Dr P. Schröder. — Collection de l'Université améric. de Beyrouth.

1691. — Même droit, avec la contremarque **Μ ΒΕΣ** (imperator Vespasianus). Même revers.

AE 24. — Chalque, gr. 7,05. Babe'on, Loc. cit., p. 278, No 1908.

AE 20. — Chalque, gr. 7. Babelon, Loc. cit., No 1907. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 288, No 238. — Ma collection, 3 exemplaires = **Planche III**, 1.

XXX. Trajan (du 25 janvier 98 à août 117 apr. J. C.).

1692. — **ΑΥΤΟ ΚΑΙ- ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ** en légende circulaire descendante à droite. A gauche en lé-
CAP TPAIANOC gende circulaire ascendante, la date **ΗΚΥ**
ΑΠΙCT. Tête laurée

de Trajan, à droite. Grènetis au pourtour.

(an 428). Astarté tourelée, debout à droite, vêtue d'un long chiton; de la main droite, elle s'appuie sur la stylis cruciforme et elle pose le pied gauche sur une proue de navire. De la main gauche, elle relève le bord de sa robe sur son genou. Grènetis au pourtour.

Attribution doutuse. Cette pièce est probablement un exemplaire du No 1687 d'Hadrien.

AE 24. — Chalque. Mionnet, t. V, p. 399, No 413 et VIII suppl., p. 289, No 241. — Vaillant, Numism. graeca — Sestini, Descr. num. vet. p. 536, No 7.

1693. — Même dr.

ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ, HKY (an 428) en légende circulaire. Les 2 bonnets des Dioscures surmontés d'étoiles. Grèn au p.

AE 24. — Chalque. Mionnet, t. VIII suppl., p. 288. — Sestini, Numor veter. p. 536, No 6.

XXXI. Hadrien (d'août 117 au 10 juillet 138 après J. C.).

1694. — AYTOKP KAICAP
TPAIANOC AΔPIANOC. Tête laurée d'Hadrien, à droite. Grènetis au pourtour.

Légende et type, Astarté debout, du revers du 1692, avec la date HKY (an 428). Grènetis au pourtour.

AE 26. — Dichalque, gr. 13,12. Babelon, Perses Achém., p. 278, No 1913, pl. XXXIV, fig. 13. — Mionnet, t. V, p. 399, Nos 414, 415. — Ma collection, 3 exemplaires = **Planche III**, 2. — Collection de l'Univers. améric. de Beyrouth.

1695. — Même dr.

ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ à droite, HKY (an 428) à gauche, en légende circulaire. Bustes accolés des Dioscures, comme au revers du 1685. Grènetis au pourtour.

AE 25. — Dichalque, gr. 10,18 et 11,45 Babelon, Perses Achém., p. 278, Nos 1911 et 1910. — Mionnet, t. V, p. 399, Nos 415 et 416.

AE 24. — Chalque, gr. 9,05, et Dichalque, gr. 11,42. Babelon, Perses Achém., p. 278, Nos 1909 et 1912, pl. XXXIV, fig. 12. — Ma collection, 3 exemplaires = **Planche III**, 3 rev.

1696. — Même dr.

Même légende et date. Bonnets des Dioscures comme au revers du 1693. Grènetis au pourtour.

AE 15. — Hémi-chalque, gr. 2,90. Babelon, Loc. cit., p. 279, No 1918. — Mionnet, t. V, p. 399, No 418. — Ma collection. — Collection du Dr P. Schröder.

1697. — Même dr. | ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ, en légende circulaire
ascendante à gauche. Niké debout sur
une galère comme au revers du 1651,
mais à gauche. Au dessus de la proue,
à gauche, la date ΗΚΥ (an 428). Gr. au p.

AE 22. — Chalque, gr. 6,20. Babelon, Loc. cit., p. 279, No 1914, pl. XXXIV,
fig. 14. — Mionnet, t. V, p. 399, No 417.

AE 21. — Chalque, gr. 5,50. Babelon, Loc. cit., No 1916.

AE 20. — Chalque, gr. 6,10 et 6,55. Babelon, Loc. cit., p. 279, Nos 1915 et 1917.

AE 19. — Chalque. Ma collection, 2 exemplaires = **Planche III, 4.** — Collection du Dr P. Schröder.

XXXII. Antonin le pieux (de 138 à 161 après J. C.).

1698. — AYT KAIC T AIA
ΑΔΡ ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC CEB EYC. | ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. Astarté de-
Buste d'Antonin le pieux, à bout comme au revers du 1692.
droite, la tête laurée, la poi- | Dans le champ, à gauche, la
trine drapée. Grèn. au pourt. date ΥΝΔ (an 454). Grènetis
au pourtour.

AE 26. — Dichalque Mionnet, t. V, p. 400. — Arigoni, Num. Imp. gr. t.
XIII, No 147.

1699. — Même dr. | Même revers, avec la date ΕΝΥ (an 455).

AE 24. — Dichalque. Mionnet, t. VIII suppl., p. 289, No 243. — Sestini,
Descr. delle med. ant. gr. del Mus. Hederv. III, p. 91, No 15. — C.M.H. No 6116.

1700. — Même dr. | Même revers, avec la date ΣΝΥ (an 456).

AE 24. — Dichalque. Mionnet, t. VIII suppl., p. 289, No 244.

1701. — Même dr. | Même revers, avec la date ΘΝΥ (an 459).

AE 25. — Dichalque, gr. 11,05. Babelon, Perses Achéménides, No 1919, pl.
XXXIV, fig. 15. — Mionnet, t. V, p. 400, No 424. — Ma collection, 3 exempl. —
Collection du Dr P. Schröder. — Collection de l'Univ. améric. de Beyrouth.

1702. — Même dr. | ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ, ΝΥ (an 450). Les Dios-
cures à cheval, allant à droite.

AE 21. — Chalque. Mionnet, t. V, p. 400, No 420. — Arigoni, Numism. Imp.
gr. tab. XIII, No 146.

1703. — Même dr., | Même légende. Bustes des Dioscures,
avec AYT KAI T | comme au revers du 1685. Dans le champ,
ΑΙΑ ΑΔΡΙ ΑΝΤΩ- | à gauche, la date ΓΝΥ (an 453). Grène-
ΝΕΙΝΟC CEB EYC. | tis au pourtour.

AE 23. — Chalque. Mionnet, t. V, p. 400, No 421. — Vaillant, Numism. gr.

1704. — Même dr. | Même revers, avec la date ΕΝΥ (an 455).
AE 23. — Chalque. Mionnet, t. V, p. 400, No 423. — Vaillant, Numism. gr.

1705. — Même dr. | Même revers, avec la date ΗΝΥ (an 458).
AE 22. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 289, No 245.

1706. — Même dr. | Même revers, avec la date ΘΝΥ (an 459).
AE 22. — Chalque, gr. 9,15. Babelon, Perses Achémén., p. 279, No 1920. — Mionnet, t. V, p. 400, No 425.

1707. — Même dr. | Légende et Niké du 1697, avec la date
HN—Y (an 458). Grènetis au pourtour.
AE 21. — Hémi-chalque, gr. 4,67. Babelon, Perses Achém., p. 280, No 1921.

1708. — Même dr. | Même revers, avec la date ΘΝ—Y (459).
AE 17. — Chalque, gr. 5,40. Ma collection.

XXXIII. Marc Aurèle, César (en 147 après J. C.).

1709. — ΑΥΡΗΛΙΟC KAI ΣΕΒ | ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ, ΘΝΥ (an
ΕΥCΕB YOC. Tête laurée de 459). Bustes des Dioscures,
Marc Aurèle à droite. Grène- comme au revers du 1685.
tis au pourtour. Grènetis au pourtour.

AE 24. — Dichalque, gr. 10,20. Babelon, Perses Achém., p. 280, No 1922.
— Mionnet, t. V, p. 401, No 430. — Collection de l'Univ. améric. de Beyrouth.
AE 23. — Chalque, gr. 7,55. Babelon, Loc. cit., No 1923. — Ma collection,
2 exemplaires.

1710. — Même légende. Buste | ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. Les Dioseu-
de Marc Aurèle, à droite, la res debout de face, s'appu-
tête laurée, la poitrine cou- yant chacun sur sa lance.
verte du paludamentum. Con- Leurs bonnets coniques sont
tremarque indistincte. à terre, à leurs pieds.

AE 23. — Chalque, gr. 8. Babelon, Loc. cit., p. 280, No 1924.

1711. — Légende | Légende, date et Astarté debout comme
et droit du 1709. | au revers du 1701.
AE 23. — Chalque. Mionnet, t. V, p. 401, No 431. — Vaillant, Numism. gr.
AE 25. — Dichalque, gr. 12,25. Babelon, Loc. cit., No 1928 (classée à Com-
mode).

Commode (de 179 à 192 après J. C.).

Mr Babelon a décrit une monnaie de cet empereur, Perses Achémén., p. 281, No 1928) avec la date 459. Commodo naquit 12 ans plus tard. On la lecture est erronée et doit être rectifiée ΘQY (499), où la monnaie doit être restituée à Marc Aurèle. Ce dernier sentiment me paraît le plus probable.

XXXIV. Septime Sévère (de 192 à 211 après J. C.).

1712. — AY KAI Λ
CE CEOYHPOC ΠΕΡ
CEBA. Buste de Sep-
time Sévère, à dr.,
la tête laurée, la
poitrine couverte
du paludamentum.
Grènetis au pour-
tour.

ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ, à l'exergue. Astarté
debout à droite entre les Dioscures. La
déesse tourelée s'appuie de la main
droite sur la stylis cruciforme et pose
le pied gauche sur une proue de na-
vire. De la main gauche, elle relève sur
son genou le bord de sa robe. Devant
elle, à droite, une petite victoire, debout
sur un cippe, la couronne. Les Dioscu-
res, nus et debout, s'appuient d'une
main sur leur haste (du côté du grè-
netis), de l'autre main, ils tiennent une
grappe de raisin. Grènetis au pourtour.

AE 62. — Dichalque, gr. 13. Babelon, Perses Achémén., p. 281, No 1929,
donne pour cette pièce à l'exergue, la date ΥΞΓ (an 463), non signalée par Mion-
net, t. V, p. 402, No 434, et qui tomberait sous le règne d'Antonin le pieux.

AE 28. — Dichalque, gr. 14, 15. Ma collection.

AE 24. — Dichalque, gr. 15, 90. Ma collection.

1713. — Même dr.

ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. Les Dioscures debout
en regard, séparés par le croissant lu-
naire et ayant chacun une étoile au des-
sus de leurs bonnets coniques. D'une
main, ils s'appuient sur leurs lances, et
de l'autre, ils tiennent une grappe de
raisin. Grènetis au pourtour.

AE 26. — Dichalque, gr. 13, 52. Babelon, Perses Achémén., p. 281, No 1930.
— Mionnet, t. V, p. 402, No 435. — Collection du Dr P. Schröder, à Beyrouth.

1714. — Même dr.

ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ à l'exergue. Les Dios-
cures debout en regard, avec leurs che-
vaux, qu'ils tiennent par la bride. Ils

sont coiffés du bonnet conique, surmonté d'une étoile cruciforme, et s'appuient sur leurs lances. En haut, dans le champ, entre eux, un petit temple distyle renfermant le buste d'Astarté. Dans le champ, la date ΦΙΕ (an 515 ?). Grènetis au pourt.

AE 25. — Dichalque, gr. 42,60. Ma collection. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 290, No 246. — Sestini, Lett. numi continuaz. t. VI, p. 102, tab. II, fig. 41.

XXXV. Julia Domna (de 192 à 217 après J. C.).

1715. — ΙΟΥΛΙΑ ΔΩ—ΜΝΑ ΚΕΒΑ. Buste drapé à droite de Julia Domna, sur un croissant. Grènetis au pourtour.

Légende et Astarté debout entre les Dioscures, comme au revers du 1712.

Pièce frappée sous le règne de Septime Sévère.

AE 28. — Trichalque, gr. 20,50. Ma collection

1716. — ΙΟΥΛΙΑ ΔΩΜΝΑ. Même droit.

Même revers. A l'exergue, une étoile. Grènetis au pourt.

AE 23. — Chalque, gr. 10,45. Collection de Luynes. — Babelon, Perses Achéménides.

1717. — Même dr. Même revers, avec la légende circulaire ΤΡΙ—ΠΟΛΙ—ΤΩΝ, et à l'exergue, la date ΖΚΦ (an 527). Grènetis au pourt.

AE 23. — Chalque, gr. 10,80. Ma collection = **Planche III**, 5. — Collection du Dr P. Schröder

1718. — Même dr. ΤΡΙΠΟ (à gauche) ΛΙΤΩΝ (à droite), à l'exergue, la date ΔΚΦ (an 524). Les Dioscures debout comme au revers du 1713. Grènetis au pourtour.

AE 26. — Dichalque, gr. 16. Ma collection = **Planche III**, 6 rev.

AE 22. — Chalque Collection Hoffmann, Revue de numismatique, 1861, p. 103, pl. IV, No 7.

1719. — ΙΟΥΛΙΑ (à gauche) ΔΩΜΝΑ (à droite). Même droit. Grènetis au pourtour.

ΤΡΙ—ΠΟ—ΛΙ—ΤΩΝ. Temple tétrastyle à fronton triangulaire, auquel on accède par un escalier de 2 marches. Sous le portique, au centre est un autel allumé, à droite, Artémis avec un croissant sur

la tête, et un flambeau à la main. A gauche, figure indistincte (Soleil, Apollon, Hercule ?) levant la main droite. A l'exergue, la date ΖΚΦ (an 527). Grèn.

AE 30. — Dichalque, gr. 11,40. Coll de Luynes. — Babelon, Perses Achém., p. 282, No 1932. — Ma collection. — Collection de l'Univ. améric de Beyrouth.

1720. — Même droit. Devant | Même revers, avec la date la tête, une contremarque. | ΓΚΦ (an 523).

AE 28. — Dichalque. Mionnet, t. VIII suppl., p. 290, No 247.

1721. — ΔΩΜΝΑ à gauche, | Revers du 1719, avec même ΣΕΒΑΣΤΗ à droite. Même droit. date 527.

AE 30. — Trichalque, gr. 22,70. Collection de Luynes. — Babelon, Perses Achémén., p. 282, No 1933. — Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 290, No 249. — Mus. Arigoni II Imp. gr tab. XXII, fig. 296.

AE 28. — Dichalque, gr. 10,75. Babelon, Loc. cit., No 1935. — Mionnet, t. V, p. 290, No 248.

1722. — Même dr. | Même revers, mais on aperçoit le toit du temple des 2 côtés du fronton. ΤΡΙ—ΠΟΛΙ—ΤΩΝ. Même date.

AE 27. — Dichalque. Ma collection.

XXXVI. Caracalla (de 197 à 217 après J. C.).

1723. — ΑΥΤ Κ Μ Α | ΔΗΜΑΡΧ ΕΞ ΥΠΑΤΟΣ Γ. Aigle debout ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC ΣΕΒ. de face, regardant à droite, les ailes Tête laurée de Caracalla, à droite. époyées et tenant une couronne dans Grènetis au pourtour. son bec. Entre les pattes, les bonnets des Dioscures surmontés chacun d'une étoile. Grènetis au pourtour.

AR 29. — Quadrup'e denier, gr. 13,08. Babelon, Loc. cit., p. 282, No 1936, pl. XXXIV, fig. 16.

1724. — Même dr. | Même revers, mais avec ΔΗΜΑΡΧ ΕΞ ΥΠΑΤΟΣ ΤΟ Δ.

AR 26. — Quadruple denier, gr. 12,40. Ma collection, 2 exempl. = Planche III, 7.

1725. — Même dr. | Même légende et même revers, mais l'aigle regarde à gauche.

AR 27. — Quadruple denier, gr. 11. Ma collection.

1726. — AY K M | ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ. ΖΚΦ (an 527) en légende
AY ANTΩΝΙΝΟC | circulaire. Bustes accolés des Dioscures
(variétés avec CEB). à droite, la poitrine drapée, et coiffés de
Tête laurée de Ca- | leurs bonnets coniques surmontés d'é-
racalla, à droite. Gr. | toiles. Grènetis au pourtour.

AE 20. — Hémi-chalque. Ma collection. — Coll. de l'Univ. amér. de Beyrouth.

AE 18. — Hémi-chalque. gr. 4,55 et 4,77. Babelon, Perses Achém., p. 285,
No 1949 et 1950. — Mionnet. t. V, p. 403, No 437 et p. 404, No 444.

1727. — AY K M ANTΩΝΙ- | ΤΡΙΠΟ (à l'exergue). Astarté
ΝΟC CΕΒΑ. Buste de Cara- | debout entre les 2 Dioscures,
calla, à droite, la tête laurée, | comme au revers du 1712.
la poitrine couverte du palu- | Dans le champ, la date ΖΚΦ
damentum. Grènetis au pour- | (an 527).

AE 25. — Chalque, gr. 10,20. Babelon, Loc.cit., p. 284, No 1947, pl. XXXIV, fig. 49.

AE 23. — Chalque, gr. 8,45. Ma collection — Collection de l'Univ. améric.
de Béryouth. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 291, No 250. — Sestini. Descr. delle
med. ant. gr. del Mus. Hederv. III, p. 92, No 23, tab. XXXIV, fig. 6.

1728. — AY K M AY ANTΩ- | Légende et revers du 1713,
ΝΕΙΝΟC CΕΒΑ. Même droit. | les Dioscures debout en re-
Grènetis au pourtour. (Varié- | gard. Entre eux, la date ΖΚΦ
tés de légende). | (an 527). Grènetis au pourtour.

AE 25. — Chalque, gr. 10,80 et 11,10. Collect. de Luynes. — Babelon, Perses
Achém.. p. 284, Nos 1945 et 1946. — Mionnet, t. V, p. 404, No 443. — Collec-
tion du Dr P. Schröder, à Beyrouth.

1729. — Même lé- | Légende et revers du 1714. Les Dio-
gende et même dr. | scures debout en regard, avec leurs che-
vaux, entre eux la date ΒΚΦ (an 522). Grèn.

AE 24. — Chalque. Ma collection = Planche III, 8.

AE 26. — Chalque. Mionnet, t. V, p. 403, No 438. — Mus. Sanclement,
Num. sel. III, 3.

1730. — Même dr. | Même revers avec la date ΓΚΦ (an 523).

AE 24. — Chalque, gr. 9,10. Babelon, Loc. cit., p. 248, No 1948, pl. XXXIV,
20. — Mionnet, t. V, p. 403, No 439. — Ma collection, 2 exemplaires.

1731. — ΜΑΡ AYP ANTΩΝΕΙ- | ΤΡΙ—ΠΟΛΙ—ΤΩΝ. Temple à
ΝΟC CΕΒ. Tête laurée et ra- | fronton triangulaire et à 4 co-
diée de Caracalla, à droite. | lonnes, du No 1722, avec la
Grènetis au pourtour. | date ΖΚΦ (an 527). Grèn. au p.

AE 31. — Dichalque. gr. 16,60. Babelon, Perses Achém.. p. 283, No 1937,
pl. XXXIV, fig. 17. — Mionnet, t. V, p. 404, No 441.

1732. — Même dr. | **TPI—ΠΟ—ΛΙ—ΤΩΝ.** Variété du même temple comme au revers du 1719. Grèn.

AE 28. — Dichalque, gr. 14,68. Collection de Luynes. — Babelon, Loc. cit., p. 283, No 1938. — Collection de l'Univ. améric. de Beyrouth.

AE 27. — Dichalque. Ma collection.

1733. — **MAP AY ANTONINOC CEBAC.** | Même revers.
Même droit.

AE 28. — Dichalque, gr. 12,48. Collection de Luynes. — Babelon. Loc. cit., p. 283, No 1939. — Ma collection = Planche III, 9.

AE 31. — Dichalque, gr. 12,68. Babelon, Loc. cit., No 1940.

1734. — **MAP AYP ANTONINOC CEB.** | Même revers.
Même droit.

AE 28. — Dichalque. gr. 11,20. Babelon, Loc. cit., p. 283, No 1741.

AE 27. — Dicha'que, gr. 13,75. Babelon. Loc. cit., p. 283, No 1942.

1735. — **MAP AV ANTΩNEINOC CEB.** | **TPI—Π—Ο—ΛΙ—ΤΩΝ.** Buste lauré de Caracalla, à droite, la poitrine couverte du paludamentum. Gr. 1722. Même date.

AE 27. — Dichalque. Ma collection

1736. — **AYT M AYR ANTΩN... Même** | Même revers.
droit.

AE 26. — Dichalque, gr. 11,20. Collection de Luynes. — Babelon, Loc. cit., p. 283, No 1943. — Mionnet, t. V, p. 404, No 445.

1737. — **AYT K M AY ANTΩN... Même** | **TPI—ΠΟ—ΛΙ—ΤΩΝ.** Temple décastyle, à fronton triangulaire, muni d'un triple portique. Sous le portique central plus élevé et orné d'un fronton hémisulaire, et auquel on accède par un escalier de quatre degrés, on voit Astarté tourelée, debout à droite comme au revers du 1692. Elle est couronnée par une petite victoire, placée sur un cippe à sa droite. Les portiques latéraux sont à quatre colonnes et à fronton triangulaire. A l'exergue, la date Ζ (?) ΚΦ (an 527).

AE 30. — Trichalque, gr. 23,50. Ma collection. — Revue de numismat., 1861, p. 104, pl. IV, fig. 8.

1738. — A Y K M
A V ANTWNINON
C E B A. Même droit.

Temple dont on aperçoit 2 façades, à 4 colonnes. Celle de droite forme un portique plus élevé, sur lequel s'ouvrent trois portes. Cette façade est surmontée d'un fronton triangulaire, dans le tympan duquel sont 2 éros, couchés sur le ventre et affrontés. La façade gauche couronnée de créneaux forme un triple portique. Au fond du portique central auquel on accède par un escalier, est une porte. À droite, la statue d'Artémis lunaire, à gauche statue masculine indistincte. En légende circulaire à gauche et en haut, ΔΙΟΣ ΑΓΙΟΥ, à droite ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ. En haut entre les 2 façades, la lettre Γ, à l'exergue, la date ΓΚΦ (an 523). Gr. au p.

AE 30. — Dichalque, gr. 13,40. Collection de Luynes. — Babelon. Perses Achém., p. 284, No 1944 et p. 287, No 1966. — Mionnet, t VIII suppl., p. 292, Nos 255, 256 et t. V, p. 407, No 459. — Sestini. Lett. num continuaz. t V, p. 72, tab. II, fig. 10.

AE 29. — Gr. 17,55 et 13,50. Ma collection 2 exempl. = **Planche III**, 10. — Catal. Hoffmann No 1568. — Revue de numism., 1861, p. 104, pl. IV, No 10.

1739. — . . . Tête | ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ. Temple distyle dans le-
de Caracalla, à dr. | quel est le buste tourelé d'Astarté.

AE 18. — Chalque. Mionnet, t. VIII suppl., p. 291, No 251. — Mus. Arig. I. Imp. gr. al. tab. X, fig. 164.

1740. — Tête de | ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ. Galère avec ses rameurs
Caracalla, à droite. | et un gouvernail. A l'exergue, la date
ΔΙΦ (an 514).

AE 23. — Chalque. Mionnet, t VIII suppl., p. 291, No 254. — Mus. Arig. I. Imp. gr. al. tab. X, fig. 163.

XXXVII. Plautille (en 202 après J. C.).

1741. — Tête de | ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ. ΔΙΦ (an 514). Les Dios-
Plautille, à droite. | cures debout en regard, comme au re-
vers du 1713.

AE 25. — Chalque. Mionnet, t V, p. 404, No 446. — Vaillant, Numism. gr.

XXXVIII. Géta (de 197 à 212 après J. C.).

1742. — **ΣΕΠΤΙΜΙ ΓΕΤΑΚ ΚΑΙ-** **ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ.** Les Dioscu-
CAP. Buste de Géta, à droite, res debout en regard, au bas,
la tête nue, la poitrine cou- la date ΚΦ (an 520), comme
verte du paludamentum. Grèn. au revers du 1713.

AE 26 — Dichalque, gr. 12,70. Babelon, Perses Achém., p. 285, No 1951. — Mionnet, t. V, p. 405, No 447. — Catal. Hoffmann, No 1631.

XXXIX. Macrin (de 217 à 218 après J. C.).

1743. — **ΑΥΤ ΚΑΙC ΜΑΚΠΙ-** **ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ.** Temple
ΝΟC ΣΕΒ. Buste de Macrin, à décastyle comme au revers du
droite, la tête barbue et laurée, la poitrine couverte du 1737, mais à fronton principal
paludamentum. Grènetis au triangulaire moins considé-
pourtour. **(an 529).** Grènetis au pourtour.

AE 29. — Trichalque. Collection H. Hoffmann. — Revue de numismatique, 1861, p. 105, pl. IV, No 11.

XL. Diaduménien (de 217 à 218 après J. C.).

1744. — **Μ ΟΠ ΔΙΑΔΟΥΜΕ-** **ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ.** Légende, temple décastyle
ΝΙΑΝΟC ΚΑΙ. Buste de Diadu- et date du revers précédent
ménien à droite, la poitrine 1743. Grènetis au pourtour.
couverte du paludamentum. Gr.

AE 33. — Trichalque, 24,40. Ma collection = **Planche III, 11.** — Mionnet, t. V, p. 405, No 448. — Catal. d'Ennery, p. 488, No 3004.

1745. — Même dr. **ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ** en légende circulaire en et même légende. haut. Galère à la voile, entre les bonnets des Dioscures. A l'exergue, la date ΘΚΦ (an 529).

AE 23. — Chalque Mionnet, t. V, p. 405, No 449. — Mus. Sanclem Num.s III, 24.

1746. — Même dr. **ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ.** Les Dioscures en regard, comme au revers du 1713, mais sans le croissant. A l'exergue, la date ΘΚΦ (an 529). Grènetis au pourtour.

AE 24. — Chalque, gr. 12. Babelon, Perses Achéménides, p. 285, No 1952, pl. XXXIV, fig. 21. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 292, No 257. — Hoffmann, No 1676. — Sestini, Descr d'alc. med gr. del Mus. Fontana, II, p. 58, tab. IX, fig. 12.

AE 25. — Chalque. Mionnet, t. VIII suppl., No 258. — Cabinet du chevalier Pétré à Paris.

XLI. Élagabale (de 218 à 222 après J. C.).

1747. — AYT K M AYP AN- | **ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ.** Astarté de-
ΤΩΝΙΝΟC. Buste d'Élagabale, bout entre les Dioscures, com-
à droite, la tête laurée, la poi- me au revers du 1712. A l'e-
trine couverte du paludamen- xergue, la date ΑΛΦ (an 531).
tum. Grènetis au pourtour. Grènetis au pourtour.

AE 28. — Dichalque, gr. 20. Babelon. Loc. cit., p. 286, № 1961, pl. XXXIV, fig. 23. — Mionnet, t. V, p. 406, № 453.

1748. — Même dr. | **ΤΡΙΠΟ** (à l'exergue). Même revers. Dans
le champ, à droite, la date ΓΛΦ (an 533).
AE 26. — Dichalque, gr. 9,82. Babelon, Loc. cit., p. 288, № 1968. — Mion-
net, t. V, p. 407, № 460.

1749. — AY K M AY ANTΩΝΙΝΟΝ ΚΕΒ. | Même revers.
Même droit.

AE 23. — Chalque, gr. 8,27 (pièce retouchée). Babelon, Perses Achémén., p. 288, № 1969.

1750. — AY K M | **ΤΡΙΠΟ** à gauche, ΛΙΤΩΝ à droite. ΑΛΦ
ΑΥΠ ΑΝΤΩΝΙΝ. (an 531). Bustes accolés des Dioscures,
Même droit. Grène- comme au revers au 1726. Grènetis au
tis au pourtour. pourtour.

AE 21. — Chalque. Mionnet, t. VIII suppl., p. 293, № 261. — Vaillant, Nu-
mism. graeca.

AE 20. — Chalque, gr. 6,65. Babelon, Loc. cit., p. 289, № 1972, pl. XXXIV, fig. 25. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 292, № 259.

AE 17. — Chalque, gr. 4,30. Ma collection.

1751. — AY K M AY ANTΩ- | **ΤΡΙΠΟ—ΛΙ—ΤΩΝ.** Les Dios-
ΝΙΝΟC. Buste lauré et cui- cures debout en regard com-
rassé d'Élagabale, à droite. me au revers du 1746. A l'e-
Grènetis au pourtour. xergue, la date ΑΛΦ (an 531).
Grènetis au pourtour.

AE 23. — Chalque, gr. 10,75. Ma collection = Planche III, 12 rev. — Mion-
net, t. VIII suppl., p. 293, № 262. — Collect. du Dr P. Schröder, à Beyrouth.
— Vaillant, Numism. graeca.

1752. — Même légende. Droit | Même revers, avec la date
du 1747. Grènetis au pourtour. | ΒΛΦ (an 532).

AE 20. — Chalque, gr. 6,15. Ma collection, 2 exemplaires. Mionnet, t. VIII
suppl., p. 294, № 270. — Eckhel, Cat. Mus. Caes. Vindob. I, p. 243, № 14.

1753. — Même dr. | ΤΡΙΠΟΛΙ ΝΑΥΑΡΞΙ en légende circulaire en haut. Galère à la voile allant à gauche, au sommet du mât, la lettre Φ entre les bonnets des Dioscures. A l'exergue, la date ΑΛΦ (an 531). Grènetis.

AE 21. — Chalque, gr. 7,62. Babelon, Loc. cit., p. 287, Nos 1962 et 1963, pl. XXXIV, fig. 24. — Ma collection, 2 exemplaires. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 293, No 264. — Sestini, Descr. num. vet. p. 536, No 12.

AE 23. — Chalque. Mionnet, t. VIII suppl., p. 293, No 263. — Sestini, Loc. cit., No 11.

1754. — Même dr. | Même revers, avec ΤΡΙΠΟΛΙΤ ΝΑΥΑΡΞ ΝΕΩΚ ΑΛΦ (an 531).

AE 22. — Dichalque, gr. 10,60. Collection du Dr P. Schröder, à Beyrouth. — Mionnet, t. V, p. 406, No 454.

1755. — Même dr. | Légende et revers du 1753, avec la date ΒΛΦ (an 532).

AE 21. — Chalque, gr. 6. Ma collection = Planche III, 13.

AE 20. — Chalque. Mionnet, t. V, p. 406, No 455.

1756. — Même dr. | Même revers, avec la date ΓΛΦ (an 533).
AE 18. — Chalque. Mionnet, t. V, p. 407, No 461.

1757. — ΑΥ Κ Μ ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ. Pégase marchant à dr., AYP ΑΝΤΩΝΙΝΟC. monté par un satyre qui joue de la double Même droit. flûte, et conduit par un génie bacchique, qui le précède. A l'exergue, la date ΓΛΦ (an 533). Grènetis au pourtour.

AE 20. — Hémi-chalque, gr. 4,71. Babelon, Perses Achémén., p. 288, No 1971, pl. XXXIV, fig. 25. — Mionnet, t. V, p. 407, No 462.

1758. — Même légende et même dr. que le 1747. ΤΡΙΠΟ—Λ—Ι—ΤΩΝ. Temple tétrapyle, à fronton triangulaire. Dans le tympan, on voit un buste d'Astarté de face. Sous le portique central un autel allumé, élevé sur des degrés. Dans les entrecolonnements latéraux, à gauche, statue de divinité masculine (Apollon, Hélios?), levant le bras droit. A droite, Artémis debout, coiffée du croissant et tenant un flambeau. A l'exergue, la date ΑΛΦ (an 531). Grènetis au pourtour.

AE 29. — Dichalque, gr. 14,90 et 19,85. Babelon, Loc. cit., p. 286, Nos

1958 et 1959. — Mionnet, t. V, p. 406, No 452 et t. VIII suppl., p. 294, No 266. — Collection de l'Univers. améric. de Beyrouth.

AE 22. — Chalque, gr. 10,80. Babelon, Perses Achémén., p. 286, No 1960.

AE 26. — Dichalque, gr. 13,30. Ma collection.

1759. — Légende du 1757. Droit du 1751. | Même revers.

AE 23. — Chalque. Mionnet, t. VIII suppl., p. 293, No 260.

1760. — Même légende. Tête laurée | Même revers.
d'Elagabale à droite. Grènetis au pourtour.

AE 32. — Dichalque, gr. 11,85. Ma collection.

AE 25. — Dichalque, gr. 11,90. Ma collection.

1761. — Même dr. | Même revers, avec la date ΒΑΦ (an 532).

AE 28. — Dichalque, gr. 11,50. Ma collection.

AE 27. — Dichalque, gr. 14,50. Ma collection. — Gr. 10,45. Ma collection ==
Planche III, 14 rev.

AE 26. — Dichalque, gr. 12,50. Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 406, No
457. — Sestini, Descr. p. 537.

Sans date apparente.

AE 23. — Chalque, gr. 8,20. Ma collection, 3 exemplaires

1762. — Même dr. | Même revers, avec la date ΓΑΦ (an 533).

AE 23. — Dichalque. Mionnet, t. VIII suppl., p. 294, No 271. — Vaillant,
Num. graeca.

1763. — Légende | ΤΡΙ—ΠΟ—ΛΙ—ΤΩΝ. Temple décastyle
et droit du 1747. | du No 1743. A gauche de l'escalier, la
Grènetis au pourtour. | date ΑΑΦ (an 531). La victoire qui cou-
ronne Astarté n'est visible que sur les
exemplaires de bonne frappe et de con-
servation satisfaisante. Grènetis au pour-
tour.

AE 33. — Trichalque, gr. 21,72. Babelon, Perses Achém., p. 286, No 1956.
— Mionnet, t. V, p. 405, No 450.

AE 30. — Trichalque, gr. 22,85. Ma collection. — Mionnet, t. VIII suppl.,
p. 294, Nos 267 et 265. — Mus Theopol p. 1015.

AE 29. — Dichalque gr. 10,80. Babelon, Loc. cit., No 1954.

AE 28. — Dichalque, gr. 20,10 et 11,12 Babelon, Loc. cit., Nos 1953 et
1957, pl. XXXIV, fig. 22. — Gr. 11,50. Ma collection. — Collection de l'Univers.
améric. de Beyrouth. — Mionnet, t. V, p. 406, No 451.

AE 26. — Chalque. Ma collection.

AE 27. — Dichalque, gr. 10,80. Babelon, Loc. cit., No 1955.

1764. — Même droit, que le | Même revers, avec la date
1760. | ΒΑΦ (an 532).

AE 28. — Dichalque, gr. 11. Babelon, Loc. cit., p. 287, No 1964. — Mionnet t. V, p. 406, No 456 et t. VIII suppl., p. 294, No 269.

AE 23. — Dichalque, gr. 11,30. Babelon, Loc. cit., No 1965.

AE 22. — Chalque. Ma collection = **Planche III**, 15 rev.

AE 21. — Chalque Ma collection.

1765. — Légende | Même légende et même revers, avec
et droit du 1747. | la date ΑΑΦ (an 531), à l'exergue, sous
l'escalier.

AE 29. — Trichalque, gr. 27,65. Ma collection.

XLII. Julia Paula (de 219 à 220 après J. C.).

1766. — ΙΟΥΛΙΑ ΠΑΥΛΑ. Buste | ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ. Astarté entre
de Julia Paula, à droite, posé | les Dioscures comme au re-
sur un croissant, et ayant la | vers du 1712. Grènetis au
poitrine drapée. | pourtour.

AE 23. — Dichalque, gr. 10,03 Babelon. Perses Achém., p. 290, No 1977.

1767. — ΙΟΥΛΙΑ ΠΑΥΛΑ ΣΕ- | Légende, temple tétrastyle
ΒΑΣΤΗ. Tête de Julia Paula, | et date du 1761.
à droite.

AE 25. — Dichalque. Mionnet, t. V, p. 407, No 463.

XLIII. Julia Soaemias (de 218 à 222 après J. C.).

1768. — ΙΟΥΛΙΑ à gauche, | ΤΡΙΠΟ—Λ—Ι—ΤΩΝ. Temple
ΣΕΜΙΑΚ ΣΕΒ à droite. Buste | tétrastyle comme du revers
de Julia Soaemias, à droite, | du 1758, avec la date ΒΑΦ (an
la poitrine drapée. | 532), à l'exergue.

AE 28. — Dichalque, gr. 11,20 et 10,82 Babelon, Perses Achém., p. 289,
Nos 1974 et 1976. — Mionnet, t. V, p. 408, No 465. — Ma collection. — Collection
de l'Univ. améric. de Beyrouth.

AE 27. — Dichalque, gr. 14. Babelon, Loc. cit., No 1975.

AE 26. — Dichalque. Mionnet, t. VIII suppl., p. 295, No 272. — Sestini,
Descriz. delle med. ant. gr. del Mus. Hederv. III, p. 93, No 32. — C.M.H. No 6126.

AE 25. — Dichalque. Ma collection.

1769. — Légende et droit du 1768. Grènetis au pourtour. Temple décastyle du 1743, avec la légende du 1763, et la date ΒΛΦ (an 532).

AE 27. — Dichalque, gr. 43,95. Babelon, Loc. cit., No 1973. — Mionnet, t. V, p. 407, No 464. — Ma collection.

1770. — Même dr. | Même revers, avec la date ΓΛΦ (an 533).

AE 26. — Dichalque. Mionnet, t. V, p. 408, No 466.

XLIV. Julia Maesa (de 218 à 222 après J. C.).

1771. — Buste de Julia Mae-sa, à droite, la poitrine drapée. ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ. Temple té-trastyle dans lequel est une figure debout.

AE 48. — Chalque. Mionnet, t. V, p. 408, No 468. — Vaillant, Numism. gr.

1772. — Même dr. | Astarté entre les Dioscures, comme au revers du 1712.

AE 26. — Dichalque. Mionnet, t. V, p. 408, No 469.

XLV. Alexandre Sévère (de 222 à 235 après J. C.).

1773. — ΑΥΤ ΚΑΙΚΑΡ ΑΛΕ- ΤΡΙ—ΠΟ—ΛΙ—ΤΩΝ. Temple ΞΑΝΔΡΟC. Tête nue d'Alexandre Sévère, à droite. Grèn. tétrastyle du revers du 1758. Grènetis au pourtour.

AE 23. — Chalque, gr. 6,92. Babelon, Perses Achém., p. 290, No 1978. — Ma collection.

1774. — Même dr. | ΤΡΙ—ΠΟ—ΛΙ—ΤΩΝ. Temple tétrastyle, à fronton triangulaire, muni d'un escalier occupant toute la largeur. Sous le portique central, statue masculine (Apol-lon, Hélios?), le bras droit levé. Au mi-lieu de l'escalier, autel. A l'exergue, ΓΛΦ (an 533).

AE 24. — Chalque, gr. 8,85. Ma collection == Planche III, 16. — Mionnet, t. V, p. 408, No 470. — Mus. Theupoli, p. 1032.

8 Mai 1902.

J. ROUVIER

A NEW SYRIAN ERA

Dated coins of Rhosus, both autonomous and imperial, have long been known. Before the publication of Eckhel's *Doctrina* Belley had discussed the method of reckoning employed, and had decided that two eras were in use, the Actian (31 B. C.) and the Caesarian (48 B. C.). Since Belley's day no fresh evidence has come to light, and his results (which seemed inevitable) have therefore been generally accepted. It can now be shown that Rhosus had only a single era, and that that was neither the Actian nor the Caesarian.

Belley's argument was based on the existence of two coins, one issued during the reign of Commodus and bearing the date ΘΙC (219), the other issued during the reign of Severus and bearing the date ΣΝΣ (256). The Commodus coin had been seen by Belley himself, and others with the same date have since been published. As Commodus reigned from 180 to 192 A. D., the beginning of the Era must lie between 39 and 27 B. C. The Severus coin is cited from Wise's *Nummorum Antiquorum Scriniis Bodleianis Reconditorum Catalogus* p. 205. But there is no such coin in the Bodleian Collection now, as Professor Oman has been kind enough to ascertain for me definitely. On the other hand, the Hunter Cabinet contains the following piece of Caracalla.

ΑΥΤΚΜΑΥΡΠΕΟΥ ΑΝΤΩΝΙ- ΝΟΝCE Bearded head of Ca- racalla r., laur.	ΠΩΣΕΩΝ ΕΤΟΥCΣΝC Dra- ped bust (of Selene ?) r., resting on a crescent.
--	--

The reign of Caracalla extended from 211 to 217 A. D. The date 256, therefore, refers to an era whose commencement must fall between 45 and 39 B. C. That is, the last year that is possible for Caracalla is identical with the first year that was possible for Commodus, and we can definitely fix upon this as the year for which we are in search.

But what of the Severus coin? On turning to Wise's *Catalogus*, it will be found that he does not say that this coin (of whose type he gives no description) was «*in Scriptis Bodleianis*». On the contrary, he merely mentions it casually in his «*Notae*», adding to it the words «*Nummus D. Bosanquet*». Bosanquet was an Aleppo merchant who had formed a large collection of coins during his residence in the East. I have shown elsewhere that some time after his death his son, Samuel Bosanquet, sold the whole of these to Dr William Hunter for L. 1000¹. Obviously, therefore «Severus» in Wise's citation is a mere mistake for «Caracalla». Who was responsible for the blunder, it is impossible to say.

To return for a moment to the Era. The year 39 B. C. was a memorable one in the annals of the district where Rhosus was situated. It was then that Ventidius Bassus, acting as the legate of Antonius, by a brilliant series of victories cleared Cilicia and Syria of the Parthians and finally crushed Labienus. It is doubtless with these events that the beginning of the Era should be associated.

GEORGE MACDONALD

1. Catalogue of Greek Coins in the Hunterian Collection, Vol. I. p. xxvii.

ΒΥΖΑΝΤΙΑΚΑ ΜΟΛΥΒΔΟΒΟΥΛΛΑ

ΕΝ ΤΩ ΕΘΝΙΚΩ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΩ ΜΟΥΣΕΙΩ ΑΘΗΝΩΝ

(Συνέχεια. 'Ιδε τόμ. Ε', σελ. 189 κ.έπ.)

Β'. ΜΟΛΥΒΔΟΒΟΥΛΛΑ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ.

"Αρχοντες τοῦ Ἀρμαμέντου.

186. — Σταυροειδὲς μονογράφημα ἀναλυόμενον εἰς Θεοτόκε βοήθει μετὰ τῶν λέξεων πέριξ τῷ σῷ δούλῳ.

"Οπ. + ΘΕΟΦΝ—ΛΑΚΤΡ' ΣΠΑΘ—ΣΑΡΧΟΤΡΑΡ—ΜΑΜΕΝΤ'=+ Θεοφνλάκτ(ω) β(ασιλικῷ) σπαθ(αρίω) καὶ ἄρχο(ντι) τοῦ β(ασιλικοῦ) Ἀρμαμέντ(ον).

0,025. (A. E. 2909). Καλῆς διατηρήσεως. Η'—Θ' ἐκατονταετηρίς. Schlumberger, Sigilllographie σελ. 325.

Δομέστικοι τῶν σχολῶν (;

187. — + ΚΕ.Ο. . ΗΤΩ ΣΩ ΔΟ. . = + Κ(ύρι)ε [β]ο[ήθ]η τῷ σῷ δο[ύλ](ω), ἐντὸς δύο κύκλων σφαιριδίων πέριξ σταυροῦ διπλοῦ ἐπὶ τριβάθμου βάσεως.

"Οπ. ΣΥΜΕΩΝ—.. ΣΠΑΘΑΡ' ΣΔ. — .. ΣΤ... Β—. ΟΧΩ..—.. ΣΠ.. = Συμεὼν [β(ασιλικῷ α')] σπαθαρ(ίω) καὶ δ[ομε]στ[ίκω] τῶν σχολῶν (;) . . σπ..

0,030. (A. E. 2416). Μετριωτάτης διατηρήσεως καὶ διάτρητον. Θ'—Ι' ἐκατονταετηρίς.

188. — Προτομὴ τῆς Θεοτόκου ἀποτετριψμένη.

"Οπ. Κ.—Β...—Α.ΝΙΔ..—.. ΤΙΚΩ—.. ΝCΧΟ—. ωΝ=.....δ[ομεσ]τίκω [τῷ]ν σχο[λ]ῶν (;)

0,028. (A. E. 2648). Μετριωτάτης διατηρήσεως. Γ'—ΙΑ' ἐκατονταετηρίς.

Δρουγγάριοι.

189. — Σταυροειδὲς μονογράφημα ἡμιεφθαρμένον ἀναλυόμενον εἰς Θεοτόκε βοήθει μετὰ τῶν λέξεων πέριξ τῷ σῷ δούλῳ.

"Οπ. . . . — ΟΡΙΩ . — . ΟΝΓ. — . ΡΙΩ = [+] Γρηγορίω [δρ]ουγ[γα]ρίω.

0,020. (Α. Ε. 471). Μετρίας διατηρήσεως Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς

190. — Ὁμοίως, ἀλλὰ καλῶς διατηρούμενον.

"Οπ. . . . — ΝΩCΠΑ — . ΑΡΗΩΣ — . ΡΟΓΓΑ — ΡΗΩ = [+] Κωνσταντῖνω (;) σπα[θ]αρήψ καὶ [δ]ρογγαρήψ.

0,028. (Α. Ε. 2851). Καλῆς διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

191. — Ὁμοίως τῷ προηγουμένῳ.

"Οπ. + ΑΡΙC—ΤΟΜΑΧ—ω ΔΡΟΥΓ—ΓΑΡΙ. = + 'Αρι-στομάχῳ δρουγγαρί[ω].

0,024. (Α. Ε. 2405). Διατηρήσεως καλλίστης. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

192. — Ὁμοίως τῷ προηγουμένῳ ἀλλ' ἡμιεφθαρμένον.

"Οπ. . . . — . ΝΩΔ. — . ΝΓΑΡ. — . ΤΟΝΟ — ΨΗΚ = [Στυλια]νῷ (;) δ[ρου]γγαρ[ίῳ] τοῦ 'Οψηκ(ίου) (;

5,024. (Α. Ε. 2546). Μετρίας διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.
Τακτέον εἰς τὰ μολυβδόβουλλα τοῦ Θέματος 'Οψικίου.

193. — Σταυροειδὲς μονογράφημα (= Θεοτόκε βοήθει) μετὰ τῶν λέξεων πέριξ τῷ σῷ δούλῳ.

"Οπ. + ΕΠΙ—ΦΑΝΗΔ—ΡΟΝΓ..—.Ι. = + 'Επιφάνη δρουγ[γαρ]ί[ω].

0,028. (Ε. Σ. 13,060). Μετρίας διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

194. — .Π. — .ΙΩΑΝ=ΤΝΠΟΙ= 'Ιωάν(ρον) τυποῦ.

"Οπ. . . . — . . . — ΡΟΝΓΓΑ—ΡΙΟΝ= δρουγγαρίου.

0,022. (Α. Ε. 1996). Κακῆς διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

Κατεπάνω.

195. — . . . — . ΤΟΥ. ΑΤ — . ΑΝΩΝΙΚΙΦ — ΟΡΟΥ =
. . . τοῦ [κ]ατ[επ]άνω Νικιφόρου.

*Οπ. Ἐπιγραφὴ ἔξιτηλος, ἡς μόλις γράμματά τινα ὑποφαίνονται.
0,025. (Α. Ε. 2619). Μετρίας διατηρήσεως.

Πρωτοκένταρχοι.

196. — Ο ΑΓΙΟ—ΓΕ . . . = 'Ο ἄγιο(ς) Γε[ώργ][ιος], κιονιδὸν
ἐκατέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον.

*Οπ. + ΚΕ RΘ — . ω C ω Δ — . Ε ωΡΓ — ΑΚΕΝ — Τ' =
+ K(ύρι)e β(οή)θ(ει) [τ]ῷ σῷ δ(ούλῳ) [Γ]εωργ(ίῳ) πρωτοκεντ(άρχῳ).

0,023. (Ε. Σ ='Ακαδ. ἔτος 1896-97 IH 5). Δύο τειλάχια, μετρίας διατη-
ρήσεως. Ι'—ΙΑ' ἐκατονταετηρίες.

Κόμητες.

197. — Σταυροειδὲς μονογράφημα (= Θεοτόκε βοήθει) μετὰ τῶν
λέξεων πέριξ τῷ σῷ δούλῳ.

*Οπ. . Α C I Λ — Ιω Κ ω — Μ Ι T O C — + = [+ B]ασιλίῳ Κώ-
μιτος + (οὔτω).

0,016. (Α. Ε. 1594). Καλῆς διατηρήσεως. Η'—Θ' ἐκατονταετηρίες. Schlum-
berger Sigillographie σελ. 330.

198. — Όμοίως τῷ προηγουμένῳ, ἀλλ' ἡμίφθαρτον.

*Οπ. Η Α Κ Ι — Σ Π Α Θ' Κ — Ο Μ Ι Τ Ι. — Υ Ζ Γ Ι = . λακι. (;)
σπαθ(αρίῳ) κόμιτι τῆς Γι . . . (;)

0,029. (Α. Ε. 2418). Μετρίας διατηρήσεως. Η'—Θ' ἐκατονταετηρίες.

199. — Σταυροειδὲς μονογράφημα (= Θεοτόκε βοήθει) ἔχον πέριξ
τὰς λέξεις, τῷ σῷ δούλῳ.

*Οπ. [+ . . Τ — Ο C A Π ω — Ε Π Α Ρ Χ ω — Ν S K O M I — T O C
= + . . . τος ἀπώ ἐπάρχων καὶ κόμιτος.

0,025. (Α. Ε. 2973). Μετρίας διατηρήσεως Η'—Θ' ἐκατονταετηρίες.

200. — Προτομὴ κατ' ἐνώπιον ἀγίου ἀποτετριμμένη, ἔχουσα ἑκατέρωθεν ἔξιτηλον ἐπιγραφὴν ἵς σώζονται τὰ πρὸς δεξιὰ τρία γράμματα ΑΟC

[”]Οπ. . . ΕΟΔΩ — . ΚΟΜΙΤ — .. ΚΛΑ . — ΑΤ = [+ θ]εοδώ[ρ](ον) κόμιτ[ος] κλά[σμ]ατ(α γραφῶν) (;

0,020. (Α. Ε. 2842). Μετριωτάτης διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατονταετηρίς.

201. — [”]Επιγραφὴ πέριξ ἔξιτηλος ἵς συνήθης (= Θεοτόκε βοήθεια σῷ δούλῳ). ΜΗΡ—ΘΥ. Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου ἔχουσα λίαν καλλιτεχνικῶς εἰργασμένην τὴν περὶ τὴν κεφαλὴν καλύπτειν τοῦ πέπλου (μαφορίου).

[”]Οπ. . ΚωΝ — . ΤΑΝΤΙ . . . — VRΟΥΚ . . . — . ΚΟΜ = [+] Κων[σ]ταντί[ρω] [κον]βουκ[λησ](ιρω) [και] κόμ(ητι).

Α. Ε. 1971. Μετρίας διατηρήσεως. Θ'—Ι' ἑκατονταετηρίς.

202. — . . . ΗΘ . ωC . Δ . . . = [+ K(ύρι)ε βο]ήθ(ει) [τ]ω σ[ῷ] δ[ούλ]ω, ἐντὸς δύο κύκλων σφαιριδίων, πέριξ διπλοῦ σταυροῦ διηγήσιμένου καὶ ἐπὶ βάσεως.

[”]Οπ. . . Α . . . — . Ε C R A C . . . — . ΟΚΑΝΔ'. — . ΚΟΜ . . . — βασ(ιλ)ι[κ]ός κανδ(ιδάτω) [και] κόμ(ητι).

0,018. (Ε. Σ. 13074^α). Μετρίας διατηρήσεως. Θ'—Ι' ἑκατονταετηρίς.

Κόμητες κόρητς.

203. — Προτομὴ κατ' ἐνώπιον ἀγίου τινος ἀποτετριμμένη, ἔχουσα ἑκατέρωθεν ἐπιγραφὴν ἔξιτηλον.

[”]Οπ. . . ΙC — ΓΟΝCΠΑ — ΘΚΑΝΔΔ' — ΚΟΜΙC — ΚΟ σπαθ(αρο)κανδ(ι)δ(άτος) κόμις κό[ρτ](ης).

0,021. (Α. Ε. 2638). Μετρίας διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

204. — Σταυροειδὲς μονογράφημα (= Θεοτόκε βοήθει) ἔχον ἐν ταῖς γωνίαις τῶν σκελῶν τὰς λέξεις [τῷ]—σ[ῷ]—[δ]ού—[λω].

[”]Οπ. . . ω. Ν — . Β. Ο. Ο. — . Ο. Ο. ΤΗ. Η. — Ο. Ο. ΤΗ. Η. =
[+ 'Ι]ω[ά]νν[ο]ν [ζ]όμ[ητ]ος τῆς [ζ]όρτης.

0,025. (Σ. Π. Ἀκαδ. ἔτος 1899-1900 I, 15). Καλῆς διατηρήσεως. Η'-Θ' ἐκατονταετηρίς. Ἐδημιούσεινθη ὑπὸ Κ. Κωνσταντοπούλου ἐν Διεθν. Ἐφημ. Γ', 180.

205. — ΚΕ. ΟΗΘΙΤΩ ΣΩ ΔΟΥΛΟ = *K(ύρι)ε [β]οήθι τῷ οῷ δούλῳ*, ἐντὸς δύο κύκλων σφαιριδίων, πέριξ διπλοῦ σταυροῦ διηνθισμένου καὶ ἐπὶ βάσεως.

[”]Οπ. + ΘΕΩΔΔ—ΩΡΟΡΣΠΑ—ΘΑΡΣΚΟΜ—. ΤΟ. ΤΙ. Κ—Ο. Ο. ΤΗ. Η. = + Θεωδώρο *β(ασιλικῷ) σπαθαρ(ίῳ)* καὶ κόμητος (οὗτω) τῆς κόρης.

0,024. (Σ. Π. 1899-1900). Καλλίστης διατηρήσεως. Θ'-Ι' ἐκατονταετηρίς. Ἐδημοσ. ὑπὸ Κ. Κωνσταντοπούλου ἐν Διεθν. Ἐφημ. Γ', 182.

Κόμης λαμίας.

206. — + ΚΕΡΤΩ ΣΩ ΔΟΥ. . . = + *K(ύρι)ε β(οήθει) τῷ οῷ δού[λῳ]*, πέριξ διπλοῦ σταυροῦ διηνθισμένου, ἐπὶ τριβάθμου βάσεως.

[”]Οπ. + ΙΩΑ—. ΝΗΡ, ΣΠΑ—.. ΡΣΚΟΜ—. ΙΤ. ΣΛ—ΑΜΙΑ = + *Ιωά[ν]η β(ασιλικῷ) σπαθαρ(ίῳ)* καὶ κόμητος τῆς λαμίας.

0,034, ἀλλὰ τοῦ τύπου τῆς σφραγῖδος διάμετρος μόνον 0,017. Τὸ πέταλον ἐφ' οὐ ἐχαράγθη ἡ σφραγὶς ἡτο προωρισμένον διὰ πολὺ μεγαλυτέραν. (Α. Ε. 2407). Θ'-Ι' ἐκατονταετηρίς.

Μεράρχαι.

207. — ΜΡ—ΘΝ. Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου δεόμενης μετὰ τοῦ βρέφους ἐν δίσκῳ.

[”]Οπ. ΝΙΚΗ—ΤΑΝΑΓΡΗ—ΤΟΝ ΜΕΡΑΡ—ΧΗΝ ΚΕ—ΠΟΙC = *Νικήταν ἄγρῃ τὸν μεράρχην(με)* σκέποις. Τρίμ. λαμβ.

0,019, (Ε. Σ. 13143). Καλῆς διατηρήσεως. ΙΑ'-ΙΒ' ἐκατονταετηρίς.

Λογοθέται τοῦ σιρατιωτικοῦ.

208. — . . . — ω Σ ω Δ — . Α Ν Λ Ω Α Σ Π — . Ε Π Ι Τ Ο Υ Χ . — . Ο Τ Ρ Ι Κ = [Θ(εοτό) κε β(οή) θ(ει)] ; φ σφ δ(ούλω) [Π]αύλω πρωτο-σπ[αθαρίω], ἐπὶ τοῦ χ[ριστορικ] λίνου).

"Οπ. . . . — . Ο Υ Ι Π . . — . Ο , Σ Σ Τ Ρ Α . — Τ Ι Κ ω Λ . . — . Ο Θ Ε Τ Η . = [Κριτῆ τοῦ ἵπ(πο)[δρό]μου καὶ σιρα[τιω]τικῶ λ[ογ]ο-θέτη.

0,030. (Α. Ε 432). Καλῆς διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς. Schlumberger, Sigillographie σελ. 352-53.

Σιρατηλάται.

209.— Μονογράφημα ἀναλυόμενον εἰς τὸ κύριον ὄνομα τοῦ κτή-τορος.

"Οπ. Σ Τ Ρ Α — Τ Η Λ Α — Τ Ο Υ = Σιρατηλάτον.

0,031. ('Ακαδ. ἔτος 1891-92 ΛΔ'. 208). 'Αρίστης διατηρήσεως. Ζ'—Η' ἑκα-τονταετηρίς.

210.— Σταυροειδὲς μονογράφημα ἀναλυόμενον εἰς Θεοδώρου.

"Οπ. Σ Τ Ρ Α — Τ Η Λ Α — Τ Ο Β = Σιρατηλάτον.

0,023. (Σ. Π. 'Ακαδ. ἔτος 1899-1900 I. 82). Καλῆς διατηρήσεως Ζ'—Η' ἑκα-τονταετηρίς. 'Εδημ. ὑπὸ Κωνσταντοπούλου, ἐν Διεθν. 'Εφημ. Γ', σελ. 192.

210.— + Ι Ο — Β Ν Ω Ρ — Ο Σ + = + 'Ιούνωρος +

"Οπ. + Σ Τ Ρ — . Τ Η Λ — Λ Τ Ο Β = + Σιρ[α]τηλάτον.

0,024. (Σ. Π. 'Ακαδ. ἔτος 1899-1900 I, 4). Καλῆς διατηρήσεως. Ζ'—Η' ἑκα-τονταετηρίς. 'Εδημ. ὑπὸ Κωνσταντοπούλου ἐν Διεθν. 'Εφημ. Γ', 178.

Σιρατηγοί.

211.— Σταυροειδὲς μονογράφημα ἀναλυόμενον εἰς Θεοτόκε βοή-θει, ἔχον πέριξ τὰς λέξεις τῷ σφ δούλῳ.

[”]Οπ. + — ΘΕΟΔΩΡΩΠΑΤΡΙΚΙΩΣ — ΣΤΡΑΤΙΓΩ = Θεοδώρῳ πατρικίῳ καὶ στρατηγῷ.

0,032. (Α. Ε. 1047). Ἀρίστης διατηρήσεως. Schlumberger. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς. Sigillographie, σελ. 365.

212. — Ὁμοίως τῷ προηγουμένῳ, ἀλλ' ἡμιεξίτηλον.

[”]Οπ. . . . — ΤΙΠΑΤΡ . . Α' ΣΠΑΘ — . ΤΡΑΤ = [Λέοντος] (;) πατρὸς (τοῦ) α' σπαθ(αρίῳ) [καὶ σ]τρατ(ηγῷ).

0,026. (Α. Ε. 1076). Καλῆς διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

213. — Ὁμοίως τῷ προηγουμένῳ.

[”]Οπ. ΘΕΟΦΙΛ — ω Β' ΣΠΑΘ — . ΕΣΤΡΑΤ = Θεοφίλῳ β(ασιλικῷ) σπαθ(αρίῳ) [καὶ σ]τρατηγῷ.

0,026. (Σ. Π. Ἀκαδ. ἔτος 1899-1900 I, 19). Καλῆς διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

214. — . . ΟΗΘΗΤΩ . . . = [+ Θ(εοτό)κε β]οήθη τῷ [σῷ δούλῳ], πέριξ διπλοῦ σταυροῦ.

[”]Οπ. + — ΝΗΚΗΤ' — . Α' ΣΠΑΘ' ΣC — . ΡΑΤΗΓΩ = Νηκήτῳ [β(ασιλικῷ)] α' σπαθ(αρίῳ) καὶ σ[τ]ρατηγῷ.

0,028. (Σ. Π. Ἀκαδ. ἔτος 1899-1900 I, 26). Μετριωτάτης διατηρήσεως. Θ'—Ι' ἑκατονταετηρίς. Ἐδημ. ὑπὸ Κ. Κωνσταντοπούλου, ἐν Διεθν. Ἐφημ. Γ', σελ. 182.

215. — + ΚΕΡΟΗΘΗΤΩ ΣΩΛΟΥΛ' = + Κ(ύρι)ε βοήθη τῷ σῷ δούλῳ), ἐντὸς δύο κύκλων σφαιριδίων, πέριξ πτηνοῦ προσομοιαζοντος πρὸς περιστερὰν ἢ πέρδικα, βαίνοντος πρὸς ἀριστεράν.

[”]Οπ. Γ. ΟΡ — . . ωΙ . . — ΑΤΙ . . — ΕΠ — . . = Γ[ε]ορ[γί]ῳ [στρ]ατ[ηγῷ] . . . Τὸ μολυβδόβουλον ἐν τῇ ὅψει ταύτῃ ἔχει χαραχθῆ ὑπὸ μεταγενεστέρας χειρὸς διὰ τριῶν διασταυρουμένων γραμμῶν ἐν εἴδει * ἔχουσῶν εἰς τὰ ἄκρα ὀπὰς ἐξ οὗ ἀδύνατος καθίσταται ἡ συμπλήρωσις τῆς ἐπιγραφῆς.

0,020. (Α. Ε. 2707). Μετρίας διατηρήσεως Θ'—Ι' ἑκατονταετηρίς

216.—+ ΚΕΡΟ—ΗΘΕΙΤ.—ΔΟΥΛΩ.. = + *K(ύρι)ε*
βοήθει τ[ω] δούλω [σου].

"Οπ. + ΘΕΟ—ΦΥΛΑΚΤ—.. ωΤΩ—ΣΤΡΑΤ. =
+ Θεοφυλάκτ(ω) ..ω τρ̄ στρατ(ηγώ).

0,021. (Ε. Σ. 13074^ε). Μετρίασδιατηρήσεως. Θ'—Ι' ἑκατονταετηρίς.

217.—Προτομὴ κατ' ἐνώπιον ἀγίου ἀγένειον ἔχοντος πρόσωπον
καὶ κόμην οὐλήν, ἐν στρατιωτικῇ περιβολῇ, μετὰ δόρατος καὶ ἀσπί-
δος. Ἡ ἑκατέρῳθεν ἐπιγραφὴ ἔξιτηλος.

"Οπ. + ΚΕΡΘ—ΣΤΕΦΑΝ,—. . . . ΠΑΤ—. II. ΣΤΡ—
ΑΤΗΓΩ = + *K(ύρι)ε β(οή)θ(ει) Στεφάν(ω) . . . πατ[ρικίω]* καὶ
στρατηγῶ.

0,028, (Ε. Σ. 13083). Μετρίας διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

218.—ΜΗΡ—[ΘΝ]. Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου ἀνε-
χούσης τὸ βρέφος διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς ἐνῷ τὴν δεξιὰν φέρει
πρὸς τὸ στῆθος. Διατηροῦνται ἀμυδρῶς αἱ πτυχώσεις τοῦ ἐνδύματος
τῆς Θεοτόκου.

"Οπ. ΚΕΡ, Θ,—ΖΑΚΟΥΥCT,—. ΣΠΑΘ, S—. ΤΡΑ. Η—Γ,
= *K(ύρι)ε β(οή)θ(ει) Ζακούστ(ω) [α'] σπαθ(αρίω) καὶ [σ]τρατ[ηγ](ω)*.

0,023. (Α. Ε. 3051). Καλῆς διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

219.—Θ ΝΙΚ.—Λ.Ο. = "Ο ἄ(γιος) *Nix(ό)λ[αο](ς)*, πιονιδὸν
ἑκατέρῳθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον, βραχύτατα ἔχοντος τὴν κό-
μην καὶ τὸ γένειον, φέροντος φελώνιον καὶ ὠμιοφόριον καὶ τῇ μὲν
δεξιᾷ εὐλογοῦντος τῇ δ' ἀριστερᾷ ἔχοντος εὐαγγέλιον κλειστὸν ἐπὶ τοῦ
στήθους.

"Οπ. ΣΦΡΑΓΙC — ΣΤΡΑΤΗΓΟ. — ΣΤ.ΦΑΝΟ. —
. Α.ΡΙΚ — ΙΟΥ = *Σφραγὶς στρατηγο[ῦ] Στ[εφάνο]υ πατ[ρικίου]*.
Τρίμ. ίαμβ.

0,026. (Α. Ε. 2459). Μετρίας διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατονταετηρίς.

220. — Θ ΘΕ—ΩΔ.. = 'Ο ἄ(γιος) Θεώδ[ωρ](ος). Προτομὴ αὐτοῦ καὶ ἐνώπιον ἐν τῇ συνήθει περιβολῇ καὶ στάσει.

*Οπ. + ΚΕΡ.—ΤΩCΩΔ—ΡΑΡΔΑCΠΑ—.S C T P A—ΤΙΓ = + K(ύρι)ε β(οή)[θ](ει) τῷ σῷ δ(ούλῳ) Βάρδ(α) α' σπα[θ](αρίῳ) καὶ στρατη(ῷ).

0,024. (Άκαδ. ἔτος 1891-92, ΛΔ', 204). Καλῆς διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

Σχολάριοι.

221. — Δένδρον ἀτέχνως εἰκονιζόμενον, μετὰ ἐγκαρσίων παραλήλων κλάδων, προσομοιάζον πρὸς ἐλάτην. Πέριξ ἐπιγραφὴ ἔξιτηλος.

*Οπ. + ΠΛ...—.CΧΟΛ..—.... = + Πλ[ωτίνῳ] (;) σχολ[αρίῳ] ..

0,024. (Α. Ε. 2725). Τιμῆμα μολυβδοβούλλου μετριωτάτης διατηρήσεως. Ζ'—Η' ἑκατονταετηρίς.

222. — Μονογράφημα ἀναλυόμενον εἰς τὸ κύριον ὅνομα τοῦ κτήτορος.

*Οπ. C X.—ΛΑΡΙ—Ο V = σχ[ο]λαρίου.

0,024. (Α. Ε. 2848). Καλῆς διατηρήσεως.

223. — Σταυροειδὲς μόνογράφημα (= Θεοτόκε βοήθει) ἔχον ἐν ταῖς γωνίαις τῶν σκελῶν τὰς λέξεις τῷ—σῷ—[δ]ού—λῳ.

*Οπ. .ΝΙΚ—ΟΛΑΟΝ—ΒΑΣΙΛΙΚ—ΟΥCΧΟΛ.—ΡΙΟΥ+ = [+] Νικολάου βασιλικοῦ σχολ[αρίου] +

0,022. (Σ. Π. 1898-99, ΙΙ', 116). Μετρίας διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

Ταξιάρχοι.

224. — + ΚΕ—ΡΟΗΘΗ—ΤΩCΩΔ—ΜΗΧΑ—Η. = + K(ύρι)ε βοήθη τῷ σῷ δ(ούλῳ) Μηχαή[λ].

*Οπ. ΑCΠΑ.—S T AΞΙ—ΑΡΧ, ΤΩ—.ΑΧΗ = ⟨Πρωτο>-σπα[θ](αρίῳ) καὶ ταξιάρχ(ῷ) τῷ [Π]αχῆ (;)

0,020. (Α. Ε. 1088). Καλῆς διατηρήσεως. Ό. z. Schlumberger, Sigillographie

σελ 370, τὸ ἐπώνυμον τοῦ κτήτορος ἀναγινώσκει Τῷ ΦΑΡΩ μετὰ δισταγμοῦ. Πολὺ πιθανωτέρα φαίνεται ἡ ἡμετέρα ἀνάγνωσις, ὡς μαρτυροῦσι τὰ σωζόμενα γράμματα. Θ'—Ι' ἔκατονταετηρίς.

Τοποτηρηταῖ.

225.—Σταυροειδὲς μονογράφημα (=Θεοτόκε βοήθει).

+ — . C.—ΝΗΟΥ ΤΟ—ΠΩΤΕ—ΡΙΤ. = + [Σι]σ[ι]-
νήου τοπωτεριτ[οῦ].

0,035. (Ε. Σ. 13092). Μετρίας διατηρήσεως. Ζ'—Η' ἔκατονταετηρίς.

226.—Σταυροειδὲς μονογράφημα (=Θεοτόκε βοήθει) μετὰ τῶν λέξεων πέριξ· τῷ σῷ δούλῳ, ἀνορθογεγραμμένων.

"Οπ. ΛΕΟ—ΙΤΟC—ΤΟΠΟΤ—ΗΡΙΤΟΥ—+ =
Λέοντος τοποτηριοῦ +

0,027. (Α. Ε. 2334). Καλῆς διατηρήσεως Η'—Θ' ἔκατονταετηρίς.

227.—Σταυροειδὲς μονογράφημα (=Θεοτόκε βοήθει) ἔχον ἐν ταῖς γωνίαις τῶν σκελῶν τὰς λέξεις· τῷ σῷ δούλῳ.

"Οπ. + — ΠΑΝΧΑ — ΡΙΩΤΟΠ — ωΤΕΡΗ — ΤΟΥ =
+ Παρχαρίω τοπωτεριτοῦ (οὗτω).

0,034. (Α. Σ. 13096). Ἀριστης διατηρήσεως. Θ'—Ι' ἔκατονταετηρίς

228.—+ ΚΕΡΟΗΘΙΤΩCωΔΟVΛω = + K(ύρι)e βοήθι
τῷ σῷ δούλῳ, ἐντὸς δύο κύκλων σφαιριδίων, πέριξ διπλοῦ σταυροῦ
ἐπὶ τριβάθμου βάσεως.

"Οπ. .ΟΡΟΘ—.RCΠΑ—ΑΡΟΚΑΝΔ—ΙΔΑΤΟΤΟΠΟ
—..ΙΤΤΟΝ—... =β(ασιλικῷ) σπα[θ]αροκαρδιδάτο τοπο-
[τηρ]ιτ[ῆ] το (=τῷ) Ν...

0,023. (Α. Ε. 3173). Μετρίας διατηρήσεως.

229.—Θ NI—[ΚΟΛ]=δ ἄ(gios) Ni[κόλ](aoς), κιονιδὸν ἔκατέ-
ρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον ἐν τῇ συνήθει περιβολῇ καὶ
στάσει.

[”]Οπ. . . . — ΜΕ . . Ν — ΣΠΑΘΑΡ — . . ΠΟ ΤΙΡ, — . . ΛΙΑΣ
= με . . ν σπαθαρ[ον](ανδιδάτω) [το] ποτιρ(υῆ) . . λίας.

0,024. (Α. Ε. 2456). Μετριωτάτης διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ' έκατονταετηρίς.

Toυρμάρχαι.

230. — Σταυροειδὲς μονογράφημα (= Θεοτόκε βοήθει) πέριξ· τῷ σῳδὸν δούλῳ.

[”]Οπ. . . . — ΝΤΙΝΟΥΡ — . ΠΑΘ’ΚΑΙ — . ΝΡΜΑΡΧ —
ΟΥ + = [Κωνστα]ντίνου β(ασιλικοῦ) [σ]παθ(αρίου) καὶ [το]νυρμάρχου +
0,026. (Ε. Σ. 13069). Καλῆς διατηρήσεως. Η'—Θ' έκατονταετηρίς.

231. — ΚΟ — ΝΩ — ΝΟC = *Kόνωρος*· ἀνὰ μία κυπάρισσος ἐκατέρωθεν τῆς ἐπιγραφῆς.

[”]Οπ. ΤΟΥΡ — ΜΑΡ — ΧΟΥ = *Toυρμάρχου*· ὥσαύτως ἀνὰ μία κυπάρισσος ἐκατέρωθεν.

0,028. (Σ. Π. Ἀκαδ. ἔτος 1899-1900 Ι', 5). Καλῆς διατηρήσεως. Κ. Κωνσταντόπουλος ἐν Διεθν. Ἐφ. Νομ. Ἀρχ., τόμ. Γ', σ. 178. Ζ'—Η' έκατονταετηρίς.

232. — ΣΦΡΑ — ΓΗΣΔΑ — ΝΗΗΛ = *Σφραγὴς Δανηῆλ.*

[”]Οπ. ΣΠΑΘ, — ΡΟΚΑΝΔ — ΚΕΤΟΥΡ — ΜΑΡΧ = *σπαθ(αροκαρδ(ι)δ(άτου)* κὲ τουρμάρχ(ον).

0,024. (Α. Ε. 2910). Ἀρίστης διατηρήσεως. Schlumberger Sigill. σελ. 372. Η'—Θ' έκατονταετηρίς.

233. — Πτηνὸν προσομοιάζον πρὸς περιστερὰν ἢ πέρδικα, βαῖνον πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ στρέφον τὴν κεφαλὴν ὅπισθεν. Διὰ τοῦ ὁάμφους φέρει κλαδίσκον.

[”]Οπ. . . . — ΙΡ’ ΣΠΑΘ — ΚΑΝΔΣΤΟΥ — ΡΜΜΑΡΧ —
. ΕΝ. = (*Tῷ δείρᾳ*) β(ασιλικῷ) σπαθ(αρο)καρδ(ιδάτω) καὶ τουρμαρχ(η) . εν.

0,020. (Α. Ε. 1922). Μετρίας διατηρήσεως. Η'—Θ' έκατονταετηρίς.

234. — Θ ΝΙ — Κ Ο = δ ἄ(γιος) Νικό(λαος), κιονιδὸν ἐκατέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον ἐν τῇ συνήθει περιβολῇ καὶ στάσει.

"Οπ. . . — Ε Π Ι Φ Α — Ν, Σ Π Α Θ, Ο — . Α Ν Δ Δ, Σ — . . . Μ Α — Ρ Χ = + Ἐπιφάν(ιος) σπαθ(αρ)ο[κ]ανδ(ι)δ(άτος) καὶ [τονρ]μάρχ(ης).

0,022. (Α. Ε. 2541). Καλῆς διατηρήσεως. Γ—ΙΑ' ἐκατονταετηρίς.

235. — Θ Θ Ε Ο — . . Ρ. Σ = δ ἄ(γιος) Θεό[δω]ρ(ο)ς, κιονιδὸν ἐκατέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον ἐν τῇ συνήθει στρατιωτικῇ περιβολῇ καὶ μετὰ δόρατος καὶ ἀσπίδος.

"Οπ. + — ΣΦΡΑΓΙC — . ΡΑΜΑΤΟ — Ν Λ Ε Ο Ν Τ Ω — Τ Ο Υ Ρ Μ . . . = + Σφραγὶς [γ]ραμάτων Λέοντω[ς] τονρμ[άρχ](ον) (οὗτω).

0,018. (Σ. Π. Ἀκαδ. ἔτος 1899-1900 I, 59). Μετρίας διατηρήσεως. Ἐδημ ὑπὸ Κ. Μ. Κωνσταντοπούλου, Διεθν. Ἐφ. Νομ. Ἀρχ., τόμ. Γ', σ. 188. Γ—ΙΑ' ἐκατονταετηρίς.

236. — Προτομὴ κατ' ἐνώπιον ἀγίου, μετὰ μακροῦ γενείου φέρουσα τῇ δεξιᾷ μακρὸν σταυρόν. Πιθανώτατα ὁ εἰκονιζόμενος εἶναι Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος.

"Οπ. . . — Α. Λ — . Σ Τ Ο — Ρ Μ Α Ρ Χ — . Σ. Λ = [+ K(ύ-
ρι)ε β(οή)θ(ει) Μιχ]α[η]λ . . το[ν]ρμάρχ[η] . .

0,021. (Ε. Σ. 13163). Μετριωτάτης διατηρήσεως. Γ—ΙΔ' ἐκατονταετηρίς.

Γ'. ΜΟΛΥΒΔΟΒΟΥΛΑ ΔΕΙΤΟΥΡΓΩΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ἀκόλουθοι.

237.—Σταυροειδὲς μονογράφημα (== Θεοτότε βοήθει) πέριξ· τῷ σῷ δούλῳ.

"Οπ. + — ΠΕΤΡ—ΩΝΑ—ΑΚ' = + Πετρωνᾶ ἀκ(ολούθω) (;

0,026. (Α. Ε. 2325). Μετρίας διατηρήσεως. Ή—Θ' ἐκανονταετηρίς

238.—+ — . ΕΡ, Θ, — ω Σ ω — Δ Ο̄ Υ Λ ω = [Κ(ύρι)]ε β(οή)-
θ(ει) [τ]ῷ σῷ δούλῳ.

"Οπ. ΛΕΩΝ — . ΙΑΚ. — . ΟΝΘ. = Λέον[τ]ι ἀκ[ολ]ούθ[ῳ].

0,022. (Α. Ε. 2421). Μετρίας διατηρήσεως. Ή—Θ' ἐκατονταετηρίς.

Ἄρχιεπίσκοποι.

239.—Προτομὴ ἀγίου, ἀτέχνως εἰκονιζομένου, ἔχουσα ἐκατέρωθεν ἀνὰ ἓνα σταυρόν, κάτωθεν δὲ σταυροειδὲς μονογράφημα = Γεωρ-
γίου.

"Οπ. + ΑΡ—ΧΙΕΠΙ—ΣΚΟΠΟ̄Υ = + Ἄρχιεπισκόπου.

0,028. (Α. Ε. 2363). Καλῆς διατηρήσεως. Ή—Θ' ἐκατονταετηρίς.

240.—Σταυροειδὲς μονογράφημα ἡμιεὗτηλον (Χριστὲ βοήθει), τῷ σῷ δούλῳ, πέριξ.

"Οπ. .. ω Α — .. ΗΑΡΧ — .. ΠΙΣΚΕ — . . . = [+ Ἰωά[νν]η
ἀρχ[ιε]ποσκ(όπω) 'Ε. . . .

0,021. (Σ. Π. Ἀκαδ. ἔτος 1899-1900, 24).=Διεθν. Ἐφ. Νομ. Ἄρχ., τόμ. Γ',
σελ. 181, ἔκει ὅμως ἀνεγνώσθη ἀρχοντὶ ἐσφαλμένως. Ή—Θ' ἐκατονταετηρίς.

241.—Σταυροειδὲς μονογράφημα (=Θεοτόκε βοήθει), τῷ σῷ δούλῳ πέριξ.

"Οπ. + . ΑΝ — . Η. ΡΧΗ . — ΠΙΣΚ. ΠΩ = + [Ιω]ά[ν]η [ἀ]ρχη[ε]πισκόπῳ πφ.

0,025. (Α. Ε. 2523). Μετριωτάτης διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

242.—... ΘΕΟ — ΛΟΓΟC = [Ιω](άννης) [δ] Θεολόγος, ἑκατέρωθεν κιονιδὸν αὐτοῦ ἵσταμένου κατ' ἐνώπιον τῇ δεξιᾷ εὐλογοῦντος καὶ τῇ ἀριστερᾷ φέροντος εὐαγγέλιον ἀποτετριμένον.

"Οπ. + ΚΟC — ΜΑΑΡΧΕ — ΠΙΣΚΟ = + Κοσμᾶ ἀρχ(ι)επισκόπου).

0,023. (Α. Ε. 2608). Μετρίας διατηρήσεως Ι'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

243.—Ἐπιγραφὴ πέριξ ἔξιτηλος ἐν μέσῳ δύο κύκλων σφαιριδίων, ἥ συνήθης, (=Κύριε ἦ Θεοτόκε βοήθει τῷ σῷ δούλῳ). Ἐν τῷ μέσῳ σταυρὸς διπλοῦς ἀποτετριμένος, ἔχων ἐν τῷ μέσῳ τῶν κάτω κεραιῶν ἀκτίνας ἐν εἴδει Χ.

"Οπ. Ἐπιγραφὴ ἀποτετριμένη, ἥς μόλις ἀναγινώσκονται αἱ τελευταῖαι λέξεις: ΑΡΧΙΕ ΒΓΚΘΛΩ = ἀρχιεπισκόπῳ καὶ σηνγκέλῳ.

0,023. (Α. Ε. 2988). Κακῆς διατηρήσεως. Θ'—Ι' ἑκατονταετηρίς.

Διάκονοι.

244.—ΠΑΝ — ΛΟΥΔΙ — ΑΚΟ = Παύλου διακό(νου).

"Οπ. ΣΑΡ — ΓΥΡΟ — ΠΡ;: καὶ ἀργυρο(πράτου).

0,018. (Ε. Σ. 13056). Καλῆς διατηρήσεως. Θ'—Ι' ἑκατονταετηρίς. Schlumberger, Sigillographie σελ. 440. (Τάσσει τοῦτο ὡς ἐκ τοῦ δευτέρου τίτλου τοῦ διακόνου εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἀργυροπρατῶν).

245.—Σταυροειδὲς μονογράφημα (=Θεοτόκε βοήθει).

"Οπ. + ΛΕ — ΝΤΟC — .ΙΑΚΟΝΟV = + Λέοντος [δ]ιακόνου.

0,024. (Α. Ε. 2847). Καλῆς διατηρήσεως. Ζ'—Η' ἑκατονταετηρίς.

246.—Σταυροειδὲς μονογράφημα (=Θεοτόκε βοήθει) πέριξ· τῷ σῷ δούλῳ.

[”]Οπ. ΔΗΜΗ—ΤΡΗΩΔΙ—ΑΚΩΝΩ—ΣΔ' ΔΚ=Δημητρήῳ διακόνῳ καὶ δ(ι)δ(ασ)κ(άλω);

0,030. (A. E. 2911). Μετρίας διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς. Ἐδημοσιεύθη ὑπὸ Schlumberger πρῶτον ἐν τῇ Sigillographie σελ. 390, ὅποτε ἀνέγνω τὸν τελευταῖον στίχον τῆς ὅπισθεν ἐπιγραφῆς καὶ δ(ευτερεύοντι) (τῶν) ἀκ(ολούθων) καὶ δευτέρον ἐν τῇ Rev. des st. grecq. 1891 σελ. 131 ὅποτε ἀνέγνω αὐτὸν καὶ δ(ι)δ(ασ)κ(άλω).

247.— $\bar{M} - \bar{X} = M(i)\chi(a\bar{\eta}\lambda)$, ἑκατέρῳθεν προτομῆς κατ' ἐνώπιον τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ, φέροντος πολυτελῆ ἀμφίεσιν καὶ διὰ μὲν τῆς δεξιᾶς σκῆπτρον, διὰ δὲ τῆς ἀριστερᾶς σφαιραν.

[”]Οπ. + ΣΦΡΑ—ΓΙCΜΙΧΑ—ΗΛ. ΤΕ—ΛΟΥCΔΙ—ΑΚΟΝ.
= + Σφραγὶς Μιχαὴλ [εὐ]τελοῦς διακόν(ον). Τρίμ. ίαμβ.

0,016. (A. E. 3032). Μετρίας διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατονταετηρίς.

Ἐβδομάδιοι.

248.—ΚΕΡ. ΣΩ—Δ, ΝΗΚΟΛ=+ $K(\bar{\eta}\rho i)\epsilon\beta(o\bar{\eta}\theta e i t\bar{\omega})$ σῷ δ(ούλῳ) Νηκολ(άῳ)· πέριξ. ΘΝ. ΚΟΛ=δ ἄ(γιος) Ν[ι]κόλ(αος), ἑκατέρῳθεν αὐτοῦ ἴσταμένου κατ' ἐνώπιον, φέροντος φελώνιον, τῇ μὲν δεξιᾷ εὐλογοῦντος τῇ δ' ἀριστερᾷ φέροντος εὐαγγέλιον (ἀποτετριψμ.).

[”]Οπ. ΠΡΙΜΙ—ΚΗΡΙΩ—ΣΕΡΔΟ—ΜΑΡΙΩ=Πριμικηρίῳ καὶ ἔβδομαρίῳ.

0,022. (A. E. 452). Καλῆς διατηρήσεως. Ι—ΙΑ ἑκατονταετηρίς. Schlumberger, Sigillographie σελ. 391.

Ἐπίσκοποι.

249.—Η. ΓΙΑ C ΟΦΙΑ=ἡ [ά]για Σοφία κιονιδὸν ἑκατέρῳθεν τῆς μάρτυρος ταύτης ἴσταμένης κατ' ἐνώπιον καὶ ἔχουσης πρὸ τοῦ στήθους σταυρόν.

[”]Οπ. ΝΑΡ—ΣΟΥΕΠ—ΙΣΚΟΠ—ΟΥ=Νάρσου ἐπισκόπου.

0,026. (A. E. 2926). Καλῆς διατηρήσεως. Schumberger, Rev. et Grecq. 1891, σελ. 125.

250.—Σταυροειδές μονογράφημα ἔφιμαρμένον (=Θεοτόκε βοήθει) ἔχον ἐν ταῖς γωνίαις τῶν σκελῶν τὰς λέξεις [τ]ῷ — σῷ — [δού] — [λῷ].

+ . ωΑΝΝ — . ΕΠΙΣΚ. — . ΟΥ+ = + [I]ωάνν[ου] ἐπισκ[όπ]ου +.

0,018. (Ε. Σ. 13173,101). Μετρίας διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

251.—ΘΘΕΟ — . . . = δ ἄ(γιος) Θεο[φάν](ης). Προτομὴ αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον ἐν στάσει δεήσεως.

"Οπ. + ΣΚΕ — ΠΟΙCΠΟΙ — ΜΕΝΑΘΕ — ΟΦΑΝΕΙ — ΣΚΕΠΟΙC = + Σκέποις ποιμένα Θεόφανες σκέποις. Τρίμ. ίαμβ.

0,020. (Α. Ε. 3182). Καλῆς διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατονταετηρίς.

Oīkonόmοι τῶν εὐαγῶν.

252.—ΚΕΡΟ—ΗΘΕΙΤΩ—СωΔΟΝΛΩ—ΝΙΚΗΦΟΡΩ
—ΡΕCΤΗ= + *K(ύρι)e* βοήθει τῷ σῷ δούλῳ Νικηφόρῳ βέστῃ.

"Οπ. ΠΡΑΙ — ΠΟCΙΤΩS — ΜΕΓΑΛΩΟΙ — ΚΟΝΟΜΩΤΩΝ — ΕΝΑΓΩΝ= *Πραιποσίτῳ* καὶ μεγάλῳ οἰκονόμῳ τῶν εὐαγῶν.

0,024. (Α. Ε. 3037). 'Αρίστης διατηρήσεως. Γ—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

Ηγούμενοι.

253.—+ — ΧCΕC — ΤΩΜ — . ΥΦΥΛ — . . = + *X(ρι)σ(τὸς)* ἔστω μ[ο]ν φύλ[αξ].

"Οπ. ΛΕΩΝ. — ΕΓΟΝ — ΜΑΙ = *Λέον[τ]οι* ἔγονυμαί(νω).

0,029. (Α. Ε. 2274). Μετρίας διατηρήσεως. Θ'—Ι' ἑκατονταετηρίς. Schlumberger, Sigill. σελ. 397.

254.—Δύο κατ' ἐνώπιον προτομαὶ ἀγίων ἔχουσαι ἀνωθεν ἐν τῷ μέσῳ σταυρόν.

"Οπ. + . . — ΤΡΟVΗ—ΓΟVΜΕ—Ν . . = + [Πέ]τρον ἡγούμεν[ου].

0,022. (Α. Ε. 2241). Καλῆς διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς. Schlumberger, Sigill. σελ. 397.

Κληρικοί.

255.—ΜΗΡ—[ΘΥ]. Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου ἀποτελοῦμένη.

*Οπ. . . . —. ω ϹωΔΟΥ—ΟΛΚΝΝ—ΚΛΗΡΙΚ.—ΝΤΕΛΗ
= Θ(εοτό)κε β(οή)θει [τ]ῷ σῷ δού[λῳ] αληρι[ῳ] [ε]ὐτελῆ.

0,021. (Α. Ε. 1896). Μετριωτάτης διατηρήσεως. Γ'—ΙΑ' ἐκατονταετηρίς.

Κουβουκλείσιοι.

256.— $\left[\begin{matrix} X \\ M \end{matrix} \right] - \hat{\Lambda} = M(i)\zeta(a(\bar{i})\lambda$. Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ ἐν τῇ συνήθει πολυτελεῖ ἀμφιέσει, μετὰ σκήπτρου καὶ σφαιρᾶς.

*Οπ. . . . —ΡΟΗΘ.. —Μ.ΧΑΗ.—ΚΟΒΡΟ.—ΚΛΕΙ—
... = [+ Θ(εοτό)κε] βοήθ[ει] M[i]χαὴλ[λ] κουβο[ν]κλει[σίω].

0,018. (Α. Ε. 1920). Μετριας διατηρήσεως. Γ'—ΙΑ' ἐκατονταετηρίς.

257. —ΜΗΡ—ΘΥ. Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτύκου ἔχουσης τὰς χεῖρας πρὸ τοῦ στήμους ἐν στάσει δεήσεως.

*Οπ. .ΚΕΡΘ,Θ, — . ΕΟΔΙΓ, — ΚΟΥΡΟV — . . ΙCΙΟ =
[+] K(ύρ)ε β(οή)θ(ει) [Θ]εοδιγ(ίω) κουβο[ν]κλει[σίω].

0,021. (Ε. Σ. 13128^c). Μετριας διατηρήσεως. Γ'—ΙΑ' ἐκατονταετηρίς.

Μητροπολῖται.

258.—Προτομαὶ ἀντωποὶ δύο ἀνδρῶν, ὁν δὲ μὲν πρὸς δεξιὰν τῷ δρῶντι, ἔχει μακρὸν τὸ γένειον καὶ ὅπα εὐθεῖαν, δὲ πρὸς ἄριστερὰν βραχὺ τὸ γένειον καὶ ὅπα γρυπήν. Πιθανώτατα παριστῶσι τοὺς κορυφαίους τῶν ἀποστόλων Πέτρον καὶ Παῦλον. Ἐν τῷ μέσῳ ἀνωθεν τῶν προτομῶν σταυρός. Ἐργασία τραχεῖα, ἀλλὰ μαρτυροῦσα γνῶσιν τῶν κανόνων τῆς τέχνης.

*Οπ. + —ΛΟΓΓΙ — ΝΟΥΜΗΤΡ — ΟΠΟΛΙ — ΤΟΥ =
Λογγίου μητροπολίτου.

0,032. (Ε. Σ. 13173,91). Καλῆς διατηρήσεως. Ζ—Η' ἐκατονταετηρίς.

259.—+ Η ΑΓΙΑ — C.Φ. . = + ἡ ἀγία Σ[θ]φ[ία] πλινθηδὸν ἔκατέρωθεν αὐτῆς, ἵσταμένης κατ' ἐνώπιον, ἀτέχνως δ' εἰκονιζομένης.

"Οπ. . ΘΕΟ — . ωCΙ — Ο Y MHTP — ΟΠΟΛΙ — . . = [+]*Θεο*[δ]ωσίου μητροπολί[του].

0,021. (Α. Ε. 3160). Καλῆς διατηρήσεως. Η'—Θ' ἔκατονταετηρίς.

Μοναχοί.

260.—. . Ο Δ — CΙ . . = [δ ἄ(gios) Θε]οδ(ό)σι[ος] κιονιδὸν ἔκατέρωθεν προτομῆς κατ' ἐνώπιον Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου μακρὸν ἔχοντος πώγωνα, τῇ δεξιᾷ εὐλογοῦντος.

"Οπ. + K E R, . — T ω C ω Δ — ΦΙΛΟ Θ . . — M O N A — X = + K(ύρι)ε β(οή)θ(ει) τῷ σῷ δ(ούλῳ) Φιλοθ[έῳ] μοναχ[ῷ].

0,016. (Α. Ε. 2409). Καλῆς διατηρήσεως. Γ—ΙΑ' ἔκατονταετηρίς.

261.—Μ — Θ. Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου ἀνατεινούσης χεῖρας ἴκετιδας, μετὰ τοῦ βρέφους ἐπὶ τοῦ στήθους ἐν δίσκῳ.

"Οπ. . — ΘΚΕ.Θ, — .ΕΝ.ΜΟ — AX.ΤΗ — KOM.NH = + Θ(εοτόκη) [β](οή)θ(ει) [Ξ]έν[η] (;) μο[ν]αχ[η] τῇ Κομ[νη]νῇ.

0,021. (Α. Ε. 2544). Μετρίας διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἔκατονταετηρίς. Τακτέον εἰς τὰ μολυβδόβουλα γνναικῶν ἢ εἰς τὰ τοῦ οἴκου τῶν Κομνηνῶν.

262.—. . ΓΙΟ — ΔΗΜΙΤΡ.Ο C = [δ ἄ]γιος Δημήτρ[ι]ος· ἔκατέρωθεν αὐτοῦ ἵσταμένου κατ' ἐνώπιον ἐν στρατιωτικῇ περιβολῇ, τῇ δεξιᾷ φέροντος δόρυ ἐρειδόμενον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ τῇ ἀριστερᾷ κωνοειδῇ ἴδιόρρυθμον ἀσπίδα ὠσαύτως ἐρειδομένην ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

"Οπ. + C φ. A — ΓΙCΙω.Λ — M O N A X O V — T O Y G A L A — T ω N O, = + Σφ[ρ]αγὶς Ἰω[η]λ μοναχοῦ τοῦ Γαλάτωρο(ς). Τούμ. ίαμβ.

0,030. (Α. Ε. 2914). Καλῆς διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἔκατονταετηρίς. Schlumberger, Sigillographie σελ. 664 Τακτέον εἰς τὰ οἰκογενειακά.

Νεόφυτοι.

263.— $\frac{[X]}{\Delta P} - \frac{[X]}{M} = \delta\varrho[\chi](\text{άγγελος}) M(\iota)[\chi](\alpha\acute{\eta}\lambda)$ ἐκατέρωθεν προτομῆς κατ' ἐνώπιον αὐτοῦ οὕλην ἔχοντος τὴν κόμην, καὶ φέροντος σκῆπτρον καὶ σφαίραν.

[”]Οπ. + ΓΡΑΦ, — ΣΦΡΑΓΙΣ — ΜΙΧΑΗΛ — ΝΕΟΦΥΤ = + Γραφ(άς) σφραγίζ(ω) Μιχαήλ νεοφύτ(ον). Τοίμ. ίαμβ.

0,016. (Α. Ε. 2913). Καλῆς διατηρήσεως. IA'—IB' ἐκατονταετηρίς. Schlumberger Rev. et grecq. 1891, σελ. 136.

Οἰκονόμοι.

264.—Σταυροειδὲς μονογράφημα (= Θεοτόκε βοήθει).

[”]Οπ.—ΔΙΜΗ—ΤΡΙΩ—ΟΙΚ = Διμητρίω οἰκ(ονόμω).

0,025. (Α. Ε. 2607). Μετρίας διατηρήσεως. Z—H' ἐκατονταετηρίς.

Πρεσβύτεροι.

265.—Ομοίως τῷ προηγούμενῳ.

[”]Οπ. ΑΝΔΡ—ΕΑΠΡΕ.—ΡΥΤΕΡ—ω = [”]Ανδρέα πρε[σ]-βυτέρῳ.

0,028. (Σ. Π. Ἀκαδ ἔτος 1899-1900 I, 9). Καλῆς διατηρήσεως. Z—H' ἐκατονταετηρίς. Κ. Μ. Κωνσταντόπουλος, Διεθν. Ἐφ. Νομ. Ἀρχ. Γ', σελ. 179.

266.—ΘΟΤΕ—. . Ν. Κ = δ (ἄγιος) Στέ[φα]ν[ο]ς κιονιδὸν ἐκατέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον. [”]Έχει κόμην οὕλην καὶ βραχὺν τὸ γένειον, τῇ μὲν δεξιᾷ φέρει σταυρὸν τῇ δ' ἀριστερᾷ βιβλίον.

[”]Οπ. . ΚΕΡ, Θ,—. ωCωΔΟΥ'—CTΕΦ. Νω—ΠΡΕCRVT,—SR`ΚΛΗ—ΡΙΚΩ = [+] K(έραι)e β(οή)δ(ει) [τ]ῷ σῶ δου(λω) Στεφ[ά]νω πρεσβυτέρῳ καὶ β(ασιλικῷ) (.) αληρωτῷ.

0,024. (Α. Ε. 3056). Μετρίας διατηρήσεως. I—IA' ἐκατονταετηρίς.

267.—ΘΘΕ—ΔΩΡΟ. = [δ] ἄ(γιος) Θε(ό)δωρο(ς) κιονιδὸν ἐκατέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον μετὰ γλαμύδος καὶ θώρακος, φέροντος δὲ δόρυν καὶ ἀσπίδα.

[”]Οπ. ΓΡΑΦ. . — ΣΦΡ. ΓΗ. — ΘΕΟΔΟΡ. — . . . CR —
ΕΡΟ. = Γραφ(ῶν) σφ[ρα]γὴ[σ] Θεοδόρ(ου) [πρε]σβ(υτ)έρο[ν] (;). Τρίμ.
ἰαμβ.

0,018. (Α. Ε. 2620). Μετρίας διατηρήσεως ΙΑ'—ΙΒ' ἐκατονταετηρίς.

Σκενοφύλακες.

268.—Σταυροειδὲς μονογράφημα (=Θεοτόκε βοήθει) ἔχον πέριξ
τὰς λέξεις· τῷ σῷ δούλῳ, ἡμιεξιτήλους.

[”]Οπ. . . ΧΑΗΛ — ΙΑΚΙΚΟȲR. — . . . ΚΕΝΟΦ. — . . . =
[+] Μηχαῆλ [δ]ιακ(όνω) κονβ(ουκλεισίω) [καὶ σ]κενο]φύλακι].

0,021. (Α. Ε. 1048). Μετρίας διατηρήσεως. Ή'—Θ' ἐκατονταετηρίς Schlum-
berger, Sigillographie σελ. 411.

Σύγκελλοι.

269.—+ ΚΥΡΗΕΡ. . Θ — . | = + Κύρηε β[οή]θ[ε]ι πέριξ καὶ
ἐντὸς δύο κύκλων σφαιριδίων, περὶ σταυρὸν ἀπλοῦν ἔχοντα ἀκτῖνας
εἰς τὸ κέντρον ἐν εἴδει Χ καὶ εἰς τὰς γωνίας τῶν σκελῶν τὰς λέξεις
ΤΩ — ΣΩ — ΔΟΥ — ΛΩ = τῷ σῷ δούλῳ.

[”]Οπ. + ΝΙΚ.—ΤΜΟΝΑ—ΧΟCVN—ΚΕΛΟ = Νικ[ή]τ(a)
μοναχᾶ συνκέλο.

0,028. (Α. Ε. 1050). Καλῆς διατηρήσεως. Θ'—Ι' ἐκατονταετηρίς.

270.—[ΜΗΡ] — ΘV. Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου ἀνα-
τεινούσης χειρας ἱκέτιδας, φερούσης δ' ἐπὶ τοῦ στήθους τὸ βρέφος
ἐν δίσκῳ. Αἱ γραμμαὶ τῆς πτυχώσεως τῆς καλύπτρας καὶ τοῦ πέπλου
τῆς Θεοτόκου εἶναι λίαν εὐδιάκριτοι καὶ μετὰ τέχνης εἰργασμέναι.

[”]Οπ. + ΘΕΟΤΟ — ΚΕΡΟΗΘΕΙ — CVMΕΩΝΤΩ —
CΝΓΚΕΛ — ΛΩ = + Θεοτόκε βοήθει Συμεὼν τῷ συγκέλλῳ.
Τρίμ. ιαμβ.

0,023. (Α. Ε. 3028). Ἀρίστης διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἐκατονταετηρίς.

271.—Ἐπιγραφὴ πέριξ ἐξίτηλος, ἵς σώζονται γράμματά τινα οὐ-
δὲν σαφὲς λέγοντα. ΜΗΡ — ΘV ἐκατέρωθεν προτομῆς κατ' ἐνώπιον

τῆς Θεοτόκου φερούσης δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν δίσκον, ἐν ᾧ προτομὴ τοῦ βρέφους. Ἡ εἰκὼν τῆς Θεοτόκου εἶναι λίαν τεχνικῶς εἰργασμένη.

"Οπ. Ἐπιγραφὴ ἑξάστιχος, ἐξ ἣς σαφῶς ἀναγινώσκονται μόνον οἱ τρεῖς τελευταῖοι στίχοι οὕτω ΛΕ[Ο]ΝΤΙ ΣΥΓΚΕΛΩ.

0,028. (A. E. 67) Μετρίας διατηρήσεως Ι'—ΙΑ' ἐκατονταετηρίς.

Ὑπομνηματογράφοι.

272.—Μ—Θ. Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου δεομένης μετὰ τοῦ βρέφους ἐπὶ τοῦ στήθους ἐν δίσκῳ.

"Οπ. + ΚΕΡΘ — ΛΕΩΝΤ,— ΔΙΑΚΟΝ — ΣΥΠ'ΜΝ — ΜΑΤΓΡ = + K(ύρι)ε β(οή)θ(ει) Λέωντ(ι) διακόν(ω) καὶ ὑπ(ο)μν(η)-ματ(ο)γρ(άφω).

0,018. (A. E. 2327). Καλῆς διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ' ἐκατονταετηρίς. Schlumberger, Sigillographie σελ. 369.

Χαρτοφύλακες.

273.—Σταυροειδὲς μονογράφημα, ὡς συνήθως, μετὰ τῶν λέξεων πέριξ τῷ σῷ δούλῳ.

"Οπ. + ΕΝC—ΤΟΛΗΒ'—ΧΑΡΤΟΦ — .ΛΑΚΟC = + Εὐστόλη β(ασιλικοῦ) χαρτοφ[ύ]λακος.

0,024. (A. E. 1923). Αρίστης διατηρήσεως. Η'—Θ ἐκατονταετηρίς. Ἐδημοσιεύθη ὑπὸ Schlumberger (αὐτόθι).

274.—Σταυροειδὲς μονογράφημα = ὄνόμα τοῦ κτήτορος.

"Οπ. .ΑΡ—.ΟΥΛΑ—ΡΙΟΥ = [χ]αρ[τ]ουλαρίον.

0,025. (E. Σ. 13173,31). Καλῆς διατηρήσεως. Ζ'—Η' ἐκατονταετηρίς.

Δ'. ΜΟΛΥΒΔΟΒΟΥΛΛΑ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΑ, ΔΕΣΠΟΤΩΝ
ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΑΕΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

1. ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΩΝ

Φωκᾶς.

602 — 610 μ. Χ.

275. — Ἡ Θεοτόκος κατ' ἐνώπιον φέρουσα ἐπὶ τοῦ στήθους ἐν δίσκῳ τὸ βρέφος. Ἐκατέρωθεν ἀνὰ εἴς μέγας ἐπιμήκης σταυρὸς εἰς τὰ ἄκρα τῶν βραχιόνων ἔχων μικρὰς ἐγκαρδίους κεραίας. Ἐργασία τραχεῖα καὶ βάναυσος.

Ὀπ. .N.F.C.A.—ΡΕΡΡΑՎC = [D.] N. F[o]ca[s] per. pauc. πέριξ προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον μετὰ τηβένου καὶ σταυροφόρου διαδήματος. Ἐχει τὸ γένειον σφηνοειδὲς καὶ κόμην μακρὰν κατερχομένην πρὸς τοὺς κροτάφους.

0,026. (Α. Ε. 2508). Καλλίστης διατηρήσεως. Ἐτερον ὅμοιον παρὰ Schlumberger (Sigillographie σελ. 420).

Αὐτοκρατορικὰ Z' ἢ H' ἐκατονταετηρίδος.

276. — Δύο προτομαὶ αὐτοκρατέρων ἀποτεριψμέναι, ἔχουσαι κάτωθεν τρίστιχον ἐπιγραφὴν ὥσαύτως ἀποτεριψμένην.

Ὀπ. Προτομὴ κατ' ἐνώπιον ἀποτεριψμένη, ἔχουσα ἐκατέρωθεν ἀνὰ ἔνα σταυρὸν καὶ κάτωθεν δίστιχον ἐπιγραφὴν ἐφμαρμένην.

0,030. (Α. Ε. 2852). Κακῆς διατηρήσεως.

277. — Προτομὴ κατ' ἐνώπιον ἀγένειος αὐτοκράτορος, ἐν ἐπισήμῳ στολῇ.

Ὀπ. Νίκη βαίνουσα πρὸς τ' ἀριστερὰ φέρουσα κλάδον φοίνικος.

0,018. (Α. Ε. 2802). Μετρίας διατηρήσεως.

Κωνσταντῖνος δ Σ' καὶ Εἰρήνη ἡ Ἀθηναία.

780—790 μ. Χ.

278.—Προτομαιὶ κατ' ἐνώπιον Κωνσταντίνου πρὸς τ' ἀριστερὰ τῷ δόρῶντι καὶ Εἰρήνη πρὸς τὰ δεξιά. Ὁ Κωνσταντῖνος ἔχει νεαρὸν ἀγένειον πρόσωπον, στρογγύλον, φέρει δὲ σταυροφόρον διάδημα ἔχον ἑκατέρῳθεν ἀνὰ μίαν ἐκ τῶν συνήθων ἐν τοῖς βυζαντιακοῖς διαδήμαις (καισαρίκια) χρυσῶν ἀλύσεων. Τὰ τῆς ἀμφιέσεως αὐτοῦ δὲν διαφίνονται καθότι τὸ μολυβδόβουλλον εἶναι σφόδρα κατιωμένον. Ἡ Εἰρήνη ἔχει πρόσωπον ἐπίμηκες καὶ λεπτὰ χαρακτηριστικά, φέρει δὲ διάδημα διάφορον τοῦ Κωνσταντίνου, ἔχον πέριξ τοῦ σταυροῦ ἐπιμήκεις ἔξοχὰς καὶ διπλὰς πρὸς τὸν ὄμιοντος κατερχομένας ἀλύσεις. Τὸ ἔνδυμα αὐτῆς μόλις διαφίνεται, κεντητὸν ὅν.

[”]Οπ. Δύο προτομαιὶ ἔξιτηλοι ἔχουσαι κάτωθεν τὴν ἐπιγραφήν.
**T W N B, K O M . — P K — . . . = Tων β(ασιλεων) κομ[ε]-
 ρο[ιων]**

0,030. (Ε. Σ. 13050. Μετρίας διατηρήσεως. Μνημονεύεται ἀπλῶς ὑπὸ Schlumberger (Sigillographie σελ. 419)).

Βασιλειος Β' δ Βουλγαροκτόνος καὶ Κωνσταντῖνος δ Η'.

976—1025 μ. Χ.

279.—. . . — S T V S — [Chri]stus. Πέριξ προτομῆς κατ' ἐνώπιον τοῦ Ἰησοῦ μετὰ μακρᾶς κόμης καὶ βραχέως γενείου. Περὶ τὴν κεφαλὴν φέρει τρεῖς βραχίονας τοῦ σταυροῦ πλατεῖς, ἔχοντας ἐν αὐτοῖς τὰ γράμματα Ο — [ω] — Ν, περιβέβλειται δὲ χιτῶνα ἔχοντα εἰς τὸ στῆθος ἐκάτωθεν τοῦ λαιμοῦ κεντητὴν παρυφήν, καὶ ἵματιον κατερχόμενον ἀπὸ τῶν δύμων καὶ ἀφῆνον ἐλεύθερον τὸ στῆθος. Τῇ μὲν δεξιᾷ εὐλογεῖ τῇ δ' ἀριστερᾷ φέρει εὐαγγέλιον. Εἰκὼν καλλιτεχνικωτάτη.

[”]Οπ. . . . — . . . S T A N T = [+ Basilius] — [Constantinus], πέριξ τῶν προτομῶν αὐτῶν κατ' ἐνώπιον, ἀριστερὰ μὲν τῷ δόρῶντι τοῦ Βασιλείου φέροντος κεντητὸν βασιλικὸν ἔνδυμα καὶ διάδημα σταυροφόρον, δεξιὰ δὲ τοῦ Κωνσταντίνου φέροντος χλαμύδα

πορπουμένην πρὸ τοῦ δεξιοῦ αὐτοῦ ὅμου διὰ μεγάλου κομβίου καὶ διάδημα σταυροφόρον.

0,027. (Ε. Σ. 13052). Καλλίστης διατηρήσεως. Ἀναφέρεται ὑπὸ Schumberger (αὐτόθι σελ. 419).

Βασίλειος δ' Β' μόρος.

280.— + ΕΜΜΑ — = + Ἐμμα[νουὴλ]. Πέριξ προτομῆς τοῦ Ἰησοῦ κατ' ἐνώπιον βραχὺ ἔχοντος τὸ γένειον, μετὰ χιτῶνος καὶ ἱματίου, τῇ δεξιᾷ εὐλογοῦντος καὶ τῇ ἀριστερᾷ φέροντος εὐαγγέλιον κλειστὸν ἐπὶ τοῦ στήθους.

"Οπ. . . . — ΑΝΤΟCRA = [+ Basil(ius) autocra(tor)]. Πέριξ προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον στρογγύλον ἔχοντος τὸ γένειον, μετὰ διαδήματος σταυροφόρου καὶ ἐνδύματος κεντητοῦ, τῇ μὲν ἐκτεινομένῃ δεξιᾷ φέροντος σφαιρὰν σταυροφόρον τῇ δὲ πρὸ τοῦ στήθους ἀριστερᾷ εἰλητάριον.

0,026. (Ε. Σ. 13051). Μετρίας διατηρήσεως. Μνημονεύεται ὑπὸ Schlumberger (αὐτόθι).

Κωνσταντῖνος δ' Δοῦκας.

1060—1067 μ. Χ.

281.— + ΕΜ. . — ΝΟVΗΛ = + Ἐμ[μα]νουὴλ. Πέριξ προτομῆς τοῦ Ἰησοῦ κατ' ἐνώπιον μετὰ μεγάλου σταυροφόρου στεφάνου ἔχοντος εἰς ἔκαστον τῶν τριῶν βραχιόνων ἀνὰ πέντε σφαιρίδια συμμετρικῶς διατεταγμένα. "Εχει μακρὰν πλουσίαν κόμην κατερχομένην μετὰ κυμάνσεων μέχρι τῶν ὅμων, πώγωνα δὲ βραχὺν καὶ οὔλον. Φέρει χιτῶνα ἔχοντα πολλὰς πρὸ τοῦ στήθους πτυχὰς καὶ ἱμάτιον καλύπτον τὸν ἀριστερὸν αὐτοῦ ὅμον καὶ ἀναδιπλούμενον πρὸς τὴν δσφὺν ἐν ὅ μία αὐτοῦ ἄκρα μόλις ἐφάπτεται τοῦ δεξιοῦ ὅμιου. Τῇ μὲν δεξιᾷ, ὡς συνήθως, εὐλογεῖ τῇ δὲ κεκαλυμμένῃ ἀριστερᾷ φέρει εὐαγγέλιον κλειστὸν ἐπὶ τοῦ στήθους. Ἐκατέρωθεν ἐν τῷ πεδίῳ ΙC—Xc. "Ο τύπος οὗτος εἶναι ἐκ τῶν καλλίστων ὅσοι ἀπαντῶσιν ἐπὶ μολυβδοβούλλων.

"Οπ. + ΚΩNRAC — ΟΔΟVΚΑC = + Κων(σταντῖνος) βασιλεὺς δ' Δοῦκας. Πέριξ αὐτοῦ ἴσταμένου κατ' ἐνώπιον μετὰ διαδή-

μιατος και κεντητοῦ ἐνδύματος. Περὶ τὴν δσφὺν ἔλισσεται ἐτερον ἔνδυμα (λῶρος), οὗ ἡ ἄνω ἄκρα ἀπλοῦται ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος κατερχομένη πλαγίως. Τῇ δεξιᾷ φέρει δι αὐτοκράτωρ λάβαρον ἐρειδόμενον ἐπὶ τοῦ ἑδάφους.

0,033. (A.E 2333). Ἀρίστης διατηρήσεως. Schlumberger (Sigillog. σελ. 422).

Νικηφόρος δ' Βοτανειάτης.

1078—1081.

282.—ΙC—[X C]. Ὁμοία προτομὴ τοῦ Ἰησοῦ ἀτεχνότερον εἰργασμένη, ἔχουσα ἔξιτηλον τὴν πέριξ ἐπιγραφήν.

”Οπ. + ΝΙΚΗΦΟΡ ΔΕΣΠΟΤ — .. ΟΤΑΝΙΑΤΗС = + Νικηφόρος δεσπότ(ης) [δι] Βοτανιάτης. Πέριξ αὐτοῦ ἴσταμένου κατ’ ἐνώπιον (ἡ κεφαλὴ ἐγένετο ἔξιτηλος), ἔχοντος κεντητὸν ἔνδυμα ἀναδιπλούμενον ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ κατερχόμενον ὅπισθεν. Φέρει δι αὐτοκράτωρ λάβαρον καὶ σταυροφόρον σφαῖραν, βαίνει δ’ ἐπὶ ὑποπόδιον.

0,31. (A. E 2321). Μετρίας διατηρήσεως. Schlumberger αὐτόθι σελ. 423.

Μολυβδόβουλον αὐτοκρατορικὸν IA' ή IB' ἐκατονταετηρίδος.

283.—ΙC—ΧC = I(ησοῦ)s X(ριστό)s. Ὁ Ἰησοῦς καθήιενος κατ’ ἐνώπιον ἐπὶ μεγάλου θρόνου μετὰ ὑψηλοῦ ἐρεισινώτου πολυτελῶς κεκοσμημένου, φέρων χιτῶνα καὶ ἵματιον καὶ ἔχων μακρὰν κόμην κατερχομένην ἐκατέρωθεν πρὸς τοὺς ὄμοις. Τῇ δεξιᾷ εὐλογεῖ καὶ τῇ ἀριστερᾷ φέρει ἐπὶ τοῦ γόνατος εὐαγγέλιον.

”Οπ. Ἐπιγραφὴ ἔξιτηλος πέριξ αὐτοκράτορος ἴσταμένου κατ’ ἐνώπιον ἐν ἐπισήμῳ περιβολῇ καὶ μετὰ διαδήματος, τῇ δεξιᾷ φέροντος λάβαρον καὶ τῇ ἀριστερᾷ εὐλητάριον.

0,031. (Ἀκαδ., ἔτος 1894-95. Η^α (Α') 1615-2479). Μετρίας διατηρήσεως.

Θεοδώρα Δούκαινα Παλαιολογῆνα.

284.—ΜΗΤΗΡ—ΘV. Η Θεοτόκος καθημένη ἐπὶ θώκου πολυτελῶς κεκοσμημένην καὶ μετὰ προσκεφαλαίου, φέρουσα ἐπὶ τῶν γο-

νάτων τὸ βρέφος. Ἡ Θεοτόκος φέρει τὸν συνήθη μετὰ καλύπτρας πέπλον κατερχόμενον μικρὸν κάτω τῶν γονάτων καὶ ἀνασυρόμενον πρὸς τὸ στῆθος, ὑπ' αὐτὸν δὲ διὰ κεκαλυμμένων χειρῶν φέρει τὸ βρέφος.

"Οπ. +—ΘΕΟ—ΔΩΡΑ—ΕΝCΕ—ΒΕΣΑ—ΤΗΑV—ΓΟΥΣΑ=+ Θεοδώρα εὐσεβεστάτη Αὐγοῦστα.

+—ΔΟΥΚ—Α.Ν.—Η..Λ—Α.ΟΛ.—ΓΙΝΑ=+ Λούκα[ι]ν[α] ἡ [Πα]λα[ι]ολ[ο]γῆτα. Ἐκατέρωθεν τῆς αὐτοκρατείρας Θεοδώρας γυναικὸς Μιχαὴλ τοῦ Η', ισταμένης κατ' ἐνώπιον ἐν πολυτελεῖ βασιλικῇ ἀμφιέσει μετὰ ὑψηλοῦ κατακόσμου διαδήματος καὶ μακροῦ πέπλου κατερχομένου μέχρι τῶν γονάτων. Τῇ δεξιᾷ φέρει σκῆπτρον

0,036. (Α. Ε. 2288). Καλῆς διατηρήσεως. Schlumberger, Sigillogr. σελ. 422.

285. — 'Ομοίως, ἀλλ' ἔξ ἄλλης σφραγίδος καὶ ἀποτετριμμένων τίν τε ἐπιγραφὴν καὶ τὸν τύπον.

"Οπ. 'Ομοίως ἀλλὰ τὰ γράμματα τῆς ἐπιγραφῆς κατ' ἄλλην διάθεσιν, οὕτω.

.ΘΕ—ΟΔΩ—ΡΑΕV—CΕΒΕ—ΣΑΤΗ—ΑΥΓΟΥ—ΣΑ
Δ.—ΚΑ.—ΝΑ.—ΠΑ..—ΟΛ.—ΓΙΝ—Α

'Η δὲ εἰκὼν τῆς αὐτοκρατείρας, ἐντελῶς κατιωμένη, φέρει διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς τὸ σκῆπτρον.

0,39. (Α. Ε. 2950). Μετρίας διατηρήσεως Schlumberger, αὐτόθι, σελ 421.

Θεόδωρος Λάσκαρις ὁ Α' (;) (Νικαίας).

1204—1222.

286.—. . . O. C. E O. W. —. C T. . T . . T = [+ 'Ο ἄγιος [Θ]εό[δ]ωρ[ος] [δ] στ[ρα]τ[η]λάτ[η]ς]. Κιονιζόντων ἐκατέρωθεν αὐτοῦ ισταμένου κατ' ἐνώπιον ἐν στρατιωτικῇ περιβολῇ μετὰ δόρατος καὶ ἀσπίδος. 'Αποτετριμμένον.

"Οπ. . . . —. ΙΔΑΔΟC . . . — ΝΑΘΛΗΤΑ C K E — . . IC ΘΕΟΔΩΡΟ. — . CKAPINTO. — . . CIΛΕΑ = ἀθλητὰ σκέπτοις Θεόδωρο[ν] [Λά]σκαριν τὸ[ν] [βα]σιλέα.

0,30. (Α. Ε. 2999). Μετρίας διατηρήσεως. Schlumberger.

'Ανδρόνικος Παλαιολόγος δ Γέρων.

1283—1328.

287. — $\overline{IC}-\overline{XC}$. 'Ο Ιησοῦς ιστάμενος κατ' ἐνώπιον ἐπὶ βαθροειδοῦς ὑποποδίου, διὰ τῆς δεξιᾶς εὐλογῶν.

*Οπ. + — ΑΝ—ΔΡ—ΟΝΙ— .C—ΔΕC—.ΟΤ = + 'Ανδρόνικος Δεσπότης

.. — Μ — ΝΙ — .ΟC — . . . — ΛΑΙΟ — ΛΟ. — Ο. = [Κομιτηγός [δο Πα]λαιολόγο[η]ο[η].] Ἐκατέρωθεν τοῦ 'Ανδρονίκου ισταμένου κατ' ἐνώπιον ἐν πολυτελεῖ κεντητῇ περιβολῇ καὶ μετὰ χλαίνης κατερχομένης ἀπὸ τῶν ὅμιων ὅπισθεν, τῇ δεξιᾷ φέροντος λάβαρον καὶ τῇ ἀριστερᾷ εἰλητάριον.

0,010. (Α. Ε. 3175). Καλλίστης διατηρήσεως. Ἐδημοσιεύθη ὑπὸ Κ. Μ. Κωνσταντοπούλου ἐν Διεθν. Ἐφημ. Νομ. Ἀρχ.

'Ανδρόνικος Παλαιολόγος δ Νέος.

1328—1341.

288. — 'Ο Ιησοῦς ιστάμενος κατ' ἐνώπιον ὡς ἐν τῷ προηγουμένῳ. 'Αποτεραιμένος δ τύπος ἔχων ἔξιτηλα τὰ ἐκατέρωθεν συμπιλήματα $\overline{IC}-\overline{XC}$.

*Οπ. Α—ΝΔ—ΡΟΝΙ—ΚΟCΔ—ΕCΠ—ΟΤ = 'Ανδρόνικος Δεσπότης

Ο — ΠΑ — ΛΑΙ — ΟΛΟ — ΓΟC = δ Παλαιολόγος.

Ἐκατέρωθεν αὐτοῦ ισταμένου καὶ ἥμιφεσμένου ὄμοιως ὡς δ ἐν τῷ προηγουμένῳ (ἀποτεραιμένον). Φέρει καὶ οὗτος λάβαρον καὶ εἰλητάριον.

0,034. (Α. Ε. 375). Μετρίας διατηρήσεως. Schlumberger αὐτόθι σελ. 419.

2. ΔΕΣΠΟΤΩΝ.

'Ισαάκιος Κομνηνὸς (Κύπρου).

289.—Ο ΑΓΙΟΣ—ΘΕΟΔΩΡΟΣ κιονηδὸν ἐκατέρωθεν αὐτοῦ ἴσταμένου κατ' ἐνώπιον μετὰ βραχέος χιτῶνος, θώρακος καὶ χλαμύδος κατερχομένης ἀπὸ τῶν ὅμιων ὅπισθεν καὶ ἔχουστης παρυφὴν κεντητήν. Τῇ δεξιᾷ φέρει δόρυ καὶ τῇ ἀριστερᾷ ἀσπίδα πανικὴν (μεσαιωνικὴν) κοσμουμένην ὑπὸ πτερῶν.

"Οπ. .ΚΕΡΟΗ—ΘΕΙΤΩΣΩ—ΔΟΥΛΩ. ΣΑΑ—ΚΙΩ ΔΕΟΠΟΤΗ—ΤΩ ΚΟΜΝΗ—ΝΩ= [+] *K(ύρι)e* βοήθει τῷ σῷ δούλῳ [Γ]ισαάκιῷ δεσπότῃ τῷ Κομνηνῷ.

0,032. (Α. Ε. 2432). Ἀρίστης διατηρήσεως. "Ἐτερον ἀντίτυπον ἐδημοσίευσεν ὁ Mordtmann ἐν τῷ περιοδικῷ Φιλολ. Συλ. Κωνσταντινοπόλεως. 'Ο Schlumberger ἀναδημοσιεύσας τοῦτο (Sigillographie σελ. 425) ἐδημοσίευσε μετ' εἰκόνος καὶ τὸ ἡμέτερον (αὐτόθι).

Μιχαὴλ Δούκας (Ηπείρου).

290.—Ο ἀρχάγγελος Μιχαὴλ ἴσταμενος κατ' ἐνώπιον μετὰ βραχέος χιτῶνος καὶ θώρακος ἔχων ἀναπεπταμένας τὰς πτέρυγας. Τῇ δεξιᾷ φέρει γυμνὸν ξίφος πρὸς τὸν ὅμιον, ἐνῷ διὰ τῆς ἀριστερᾶς κρατεῖ τὸν κολεὸν αὐτοῦ. Κάτωθεν τῶν πτερύγων ἐν τῷ πεδίῳ ἀμυνδῶς ὑποφαίνονται τὰ γράμματα $\frac{X}{ΑΡ}$ — $\frac{X}{Μ}$.

"Οπ. ΓΙ. . — . N C H N M I — X A H L P R W T O — C T A T A P O Θ E I — C E V A Ν O C M I — . . H A L O T O Y — D O Y K =] + Σφραγῖδα τὴν σιγὴν Μιχαὴλ πρωτοστάτα ποθεῖ σεβαστὸς *M[ιχαὴλ* δ τοῦ Δούκ[α]. Τρίμ. ίαμφ.

0,031. (Α. Ε. 2948). Ἐδημοσιεύθη τὸ πρῶτον ὑπὸ Παύλου Λάμπρου ἐν τῷ Χρονικῷ Γαλαξείδiou τοῦ Σάδα καὶ ἐκεῖθεν παρελήφθη ὑπὸ τοῦ Schlumberger, Sigillographie σελ. 425.

Νικηφρός Δούκας (Ηπείρου).

291.—ΜΗΡ—ΘΥ. Προτοιμὴ κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου ἀνατεινούσης χεῖρας ἵκετιδας, μετὸς τοῦ βρέφους ἐπὶ τοῦ στήθους ἐν δίσκῳ.

[”]Οπ. + — ΣΦΡΑ. IC — ΚΕΡΑ. T, — ΝΙΚΗΦ. ΡΟΥ — ΤΟΥΔΟΥ. . = + Σφρα[γ]ίς σεβα[σ]τ(οῦ) Νικηφ[ό]ρου τοῦ Δού[κα].

0,032. (Α. Ε. 2949). Μετρίας διατηρήσεως. Ἐδημοσιεύθη ὑπὸ Παύλου Λάμπρου (‘Ανέκδοτα νομίσματα καὶ μολυβδόβουλλα τῶν κατὰ τοὺς μέσους αἰώνας δυναστῶν τῆς Ἑλλάδος), ἡ δὲ ἔμμετρος ἐπιγραφὴ ἀνεδημοσιεύθη ὑπὸ Froehner, Bulles Métriques, 1^η οἰκοδομή, ἀριθ. 88. Τελευταῖον δὲ ἐδημοσιεύθη τὸ μολυβδόβουλλον ὑπὸ Schlumberger, Sigillographie σελ. 425.

Μαρία θυγάτηρ Νικηφόρου (‘Ηπείρου).

292.—ΜΗΤΗΡ—ΘΝ. Προτομὴ τῆς Θεοτόκου πρὸς τὰ δεξιὰ ἐστραμμένης χεῖρας ἵκετιδας. Φέρει ὡς συνήθως πέπλον μετὰ καλύπτρας σχηματίζοντα καλλιτεχνικωτάτας πτυχὰς πρὸ τοῦ στήθους.

[”]Οπ. + ΣΩΣ—ΟΙΚΑΓΝΗ—ΜΕΤΗΝCΕ—ΒΑΣΗΝΜΑ—ΡΙΑΝ = + Σώζοις ἄγνή με τὴν σεβαστὴν Μαρίαν. Τρίμ. ίαμβ.

0,024. (Α. Ε. 2912). Ἀρίστης διατηρήσεως. Ἐδημοσιεύθη ὑπὸ Π. Λάμπρου (‘Ενθ’ ἀνωτ.) καὶ ὑπὸ Schlumberger, Sigillogr. σελ. 427.

Νικόλαος (‘Ηπείρου) (;

293.—ΟΑΓΙΟC—ΝΙΚΟΛΑΟC=δ ἄγιος Νικόλαος κιονηδὸν ἐκατέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ’ ἐνώπιον μετὰ φαιλωνίου καὶ ὀμιοφορίου, τῇ μὲν δεξιᾷ εὐλογοῦντος τῇ δὲ ἀριστερᾷ φέροντος εὐαγγέλιον κλειστὸν ἐπὶ τοῦ στήθους.

[”]Οπ. + ΣΦΡΑΓ,—ΠΕΦΝΚΑ—ΝΙΚΟΛΑΟΥ—ΔΕCΠΟ—ΤΟV = + Σφραγ(ίς) πέφρυνα Νικολάου δεσπότου. Τρίμ. ίαμβ.

0,025. (Α. Ε. 2927). Ἀρίστης διατηρήσεως. Ἐδημοσιεύθη ὑπὸ Π. Λάμπρου (‘Ενθ’ ἀν.) καὶ ὑπὸ Schlumberger, Sigillogr. σελ. 427. Ἡ τεχνοτροπία δημιουργίας αὐτοῦ ἐλέγγει χρόνους ἀρχαιοτέρους, ἐξ οὗ σφόδρα ἀμφιβάλλομεν ἂν ἀνήκει εἰς τὸν Νικόλαον δεσπότην τῆς Ήπείρου.

Άννα σεβαστὴ ἡ Δούκαινα (;

294.—ΜΗΡ—ΘΝ. Προτομὴ τῆς Θεοτόκου δεομένης μετὰ τοῦ βρέφους ἐν δίσκῳ.

[”]Οπ. + — ΚΕΡΟHΘΗ—ΤΗCHΔΟΥΛΗ—. NNHCERA.—. ΗΤΗΔΟΥ—. . . = [+] K(ύρι)e βοήθη τῇ οῇ δούλῃ [“A]γνη σεβα[σ]τ[η] τῇ Δού[και]ν[η] (;

0,018. (Λ. Ε. 1902). Μετρίας διατηρήσεως.

3. ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΑΞΙΩΜΑΤΑ.

**Ανθύπατοι.*

295. — + — ΙΩΑΝ—ΝΟΥ—ΙΛΛ = + Ἰωάννου ὥλλ(ουσιρίου)

[”]Οπ. + — SAN — ΘΝΠΑ — . ΟΥ = + καὶ ἀνθυπάτον.

0,024. (A. E. 13062). Καλῆς διατηρήσεως. Ζ'—Η' ἔκατονταετηρίς.

296. — Σταυροειδὲς μονογράφημα (=Θεοτόκε βοήθει) μετὰ τῶν λέξεων πέριξ τῷ σῷ δούλῳ.

[”]Οπ. + ΒΑΡ — ΔΑΝΗΑ. — ΘΥΠ' ΠΑ. — ΡΙΚΙΒΑΣ. — ΠΡ. ΤΟ. — = + Βαρδάνη ἀ[ν]θυπ(άτω) πα[τ]ρικί(ῳ) βασ[ι]-
(λικῷ) πρωτο[σπαθαρ]ο[ίῳ].

0,028. (A. E. 1084). Καλῆς διατηρήσεως. Η'—Θ' ἔκατονταετηρίς.

297. — Σταυροειδὲς μονογράφημα (=Χριστὲ βοήθει), ἔχον ἐν ταῖς γωνίαις τῶν σκελῶν τὸ ὄνομα Μ—ι—χ(αῆ)—[λ].

[”]Οπ. . . ΝΘΥ — . ΑΤΠΑ — . . ΙΚΙΣ — . . ΑΡ — ΧΩ =
[+ 'Α]νθυ[π]άτ(ῳ) πα[τ]ρικί(ῳ) καὶ [ἐπ]άρχω.

0,020. (A. E. 2466). Μετρίας διατηρήσεως. Η'—Θ' ἔκατονταετηρίς.

**Αρχοντες.*

298. — Σταυροειδὲς μονογράφημα ἐφθαρμένον.

[”]Οπ. . . ΑΔΑC — . ΚΙΩΒ' Κ — . . Θ' ΣΑΡ, — ΚΡΤ = [+ B]aa-
σ[α]κίω β(ασιλικῷ) σ[πα]θ(αρίῳ) καὶ ἀρχοντος ζ(ό)ρτης.

0,025. (A. E. 3000). Καλλίστης διατηρήσεως ἡ ὄπισθεν ὅψις. Η'—Θ' ἔκα-
τονταετηρίς.

299. — Σταυροειδὲς μονογράφημα (=Θεοτόκε βοήθει), ἔχον ἐν ταῖς γωνίαις τῶν σκελῶν τὰς λέξεις τῷ σῷ δούλῳ.

[”]Οπ. . . — B, C. ΑΘΑΡ, — ΑΡΧΟΝΤ, ΤΩ—ΝΑΙΒΙΛΙΤ =
(τῷ δεῖνι) β(ασιλικῷ) σ[πα]θαρ(ίῳ καὶ) ἀρχοντος τῶν Αἰβιλιτῶν) (ἢ
Αἰβιλιτῶν) (;

0,027. (A. E. 2980). Μετρίας διατηρήσεως. Η'—Θ' ἔκατονταετηρίς.

Oι ἐπὶ τῶν ἀγελῶν.

300. — Σταυροειδὲς μονογράφημα (= Θεοτόκε βοήθει), ἔχον ἐν ταῖς γωνίαις τῶν σκελῶν τὰς λέξεις [τ]ῷ—σ[ῷ]—[δ]ού—[λ]ῷ.

[”]Οπ. ΝΙΚΗΤ. — Κ.ΤΩΝ — ΑΓΕΛΟΝ = Νικήτ[α] κ. . . τῶν ἀγελόν (sic).

0,025. (Ε. Σ. 13145). Μετρίας διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

Ασηκρήτις.

301. — . . ΠΙ — ΦΑΝΙΟΝ — ΑΣΗΚΡ — ΗΤΙC = [+ 'E]πα-
φανίον δασηκρήτις.

[”]Οπ. . . ΟΥ — ΛΟΥΤΗC — ΘΕΟΤΟ — Κ. = [+ δ]ούλου
τῆς Θεοτόκ[ου].

0,031. (Ε. Σ. 13173, 130). Καλῆς διατηρήσεως. Ζ'—Η ἑκατονταετηρίς.

302. — Σταυροειδὲς μονογράφημα (= Θεοτόκε βοήθει), ἔχον πέ-
ριξ τὰς λέξεις τῷ σῷ δούλῳ.

[”]Οπ. + — ΙΩΑΝΝ — ΗΒΑΣΙΛ — ΙΚΩΑC — . ΚΡΙΤΙC =
+ Ιωάννη βασιλικῷ δασ[η]κρίτις.

0,032. (Α. Ε. 2932). Αρίστης διατηρήσεως. Schlumberger, Sigillographie
σλ. 446 Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

303. — Σταυρὸς διπλοῦς διηνθισμένος, ἔχων ἐν τῷ κέντρῳ τῶν
κάτω κεραιῶν ἀκτῖνας ἐν εἴδει Χ καὶ ἑκατέρῳθεν ἐν τῷ πεδίῳ
ΙC — Xc.

[”]Οπ. ΣΦΡΑ — ΓΙC ΙWAC — ΙΚΡΗΤΙΤI — CNΕΡΔΙC =
Σφραγὶς Ιω(άννου) δασικρήτης Νέρδις (;) (ἢ Κέρδις).

0,021. (Α. Ε. 2454). Καλλίστης διατηρήσεως Θ'—Ι' ἑκατονταετηρίς.

304. — Τύπος ἐφθαρμένος.

[”]Οπ. . . . — CΠ. — ΘΑΡΚΑ. — ΔΔ'SACI — KPH. =
(τῷ δεῖνι) σπ[α]θαρ(o)κα[r]δ(i)δ(άτω) καὶ δασικρή[τ](ις).

0,028. (Α. Ε. 2530). Μετριωτάτης διατηρήσεως.

305. — Ο ΑΓΙΟ — Θ Ε Δ . = δ ἄγιο(ς) Θε[ό]δ[ωρ](ος), κιονηδὸν ἐκατέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον φέροντος δόρυν καὶ ἀσπίδα, μετὰ γλαμύδος καὶ θώρακος.

‘Οπ. + ΚΩΝ — . TANT — . ΣΗΚΡΗ — TIC = + Κων-[σ]ταντ(ίνος) [δ]σηκρήτις.

0,021. (Α. Ε. 1973). Καλῆς διατηρήσεως. Sigillographie σελ. 445. Ι'—ΙΑ' ἐκατονταετηρίς.

306. — . . . — . Ν Θ , — . ω Σ Π Α Θ , — . . Α Ν Δ Δ Α Κ — Κ Ρ Η Τ Η — C = . . . d]νθ(υπά)[τ]φ σπαθαροκανδ(ι)δ(άτω) ἀσ[ι]κρήτης.

“Οπ. ΚΡΙ . . — Ζ Α Ν Τ . . — Φ Τ Β Π Ε . . — Γ Β Μ Ε . . = Κ οι . . . ἀντ[ιγραφ](εῖ) τῷ Πε[πα]γωμέ[νῳ].

0,020. (Α. Ε. 2998). Καλῆς διατηρήσεως. ‘Ανήκει εἰς τὰ οἰκογενειακά. Ι'—ΙΑ' ἐκατονταετηρίς.

‘Επὶ τῶν βαρβάρων.

307. — . . Ε Ρ Ο Η Θ Ι Τ Β Σ Α Δ Ο Υ Λ ' = [+ K(ύρι)]ε βοήθι τῷ σῷ δούλ(ω), ἐντὸς δύο κύκλων σφαιριδίων πέριξ ἀετοῦ μετ' ἀναπεπταμένων πτερύγων ἀτέχνως εἰκονίζομένου.

“Οπ. + Μ Ι Χ Α Η — Λ Ρ ' Σ Π Α Θ ' — Κ Α Ν Δ Η Δ ' — Ι Ε Π Ι Τ ' Ρ Α — Ρ Ρ Α Ρ Ω . = + Μιχαὴλ β(ασιλικῶ) σπαθ(αρο)κανδηδ(άτω) καὶ ἐπὶ τ(ῶν) βαρβάρω[ν].

0,024. (Α. Ε. 2901). Καλῆς διατηρήσεως. Schlumberger. Sigillographie σελ. 452-53. Θ'—Ι' ἐκατονταετηρίς.

Βεστάρχαι.

308. — + Σ Φ Ρ Α — Γ Ι Σ Γ Ε — Ζ Ρ Γ Ι — Ο Β = + Σφραγίς Γεωργίου.

“Οπ. RΕ — Σ Τ ΑΡΧ — Τ Ο Υ Π Ο Λ Ι — Τ Ο Π Ω — Λ = Βε-στάρχ(ον) τοῦ Πολιτοπάλ(ον).

0,013. (Α. Ε. 2090). Καλῆς διατηρήσεως. ‘Ανήκει ώσαύτως εἰς τὰ οἰκογενειακά. Ι'—ΙΛ' ἐκατονταετηρίς.

309. — Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου ἢ ἄγίου τινὸς ἐφμαρ-μένη, ἔχουσα ἐκατέρωθεν ἐπιγραφὴν ἔξιτηλον.

^{”Οπ.} + ΚΩΝ — CTANTI — NOC..C — TA.... =
+ Κωνσταντῖνος [βε]στά[ρχης] (;

0,021. (A. E. 1966). Μετρίας διατηρήσεως. I'—IA' ἑκατονταετηρίς.

310. — ΜΗΡ — ΘV. Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου δεομένης μετὰ τοῦ βρέφους ἐν δίσκῳ.

^{”Οπ.} ,ΑΓ.Η—ΜΟΙΚΕΠ — ΝΙΚΟΛΑΟΝ — R E C T A P —
X.N=[+] 'Αγ[η]ή μοι σκέπ(ε) Νικόλαον βεστάρχ[η]ν. Τρίμ. ίαμβ.

0,016. (E. Σ. 13173, 60). Καλῆς διατηρήσεως. IA'—IB' ἑκατονταετηρίς.

311. — Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ ἡμφιεσμένου ὡς συνήθως καὶ φέροντος σκῆπτρον καὶ σφαιραν. Ἡ ἑκατέρωθεν ἐπιγραφὴ $\frac{X}{A} - \frac{X}{M}$ ἔξιτηλος.

^{”Οπ.} — M.XA . — R E C T A . — XH = [+ θεοτόκε
β(οή)θ(ει)] M[i]χα[ὴλ] βεστά[ρχη].

0,020. (A. E. 2457). Μετρίας διατηρήσεως. I'—IA' ἑκατονταετηρίς.

312. — ^{”Αγιος} ιστάμενος κατ' ἐνώπιον, ὑψῶν τὴν δεξιάν, ἐνῷ διὰ τῆς ἀριστερᾶς φέρει δόρυ ἥ σκῆπτρον. Ἡ ἑκατέρωθεν ἐπιγραφὴ ἀποτελειμένη σφύζουσα γράμματά τινα, ἐξ ὧν ἵσως ἀναγνωστέα αὗτη οὕτως δ ἄγιος Δημήτριος.

^{”Οπ.} + ΚΕΡΘ — ΝΙΚ.Ο. — R E C T A P X H — T U . K T A —
οι...= + K(ύρι)ε β(οή)θ(ει) Νικ[ηφ]ό[ρ](ω) βεστάρχῃ τῷ [Α]κτά(ρη) (;

0,019. (A. E. 2542). Μετρίας διατηρήσεως. I'—IA' ἑκατονταετηρίς.

Βεστάρχες καὶ βέσται.

313. — Σταυροειδὲς μονογράφημα (= Θεοτόκε βοήθει), ἔχον πέριξ τὰς λέξεις τῷ σῷ δούλῳ.

^{”Οπ.} + — СЕРГИΩ — СИЛЕНТИЯ — РИΩΣРАЦІ —
ΛΙΚΩΡΕ — СТИТВАРІ = + Σεργίω σιλεντιαρίω καὶ βασιλικῷ βεστίτωρι.

0,032. (A. E. 64). Καλλίστης διατηρήσεως. Schlumberger, Sigillographie σελ. 604. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

314. — ω Σ ω Δ = [+ *K(ύρι)ε β(οή)θ(ει)* τ] φ σῶ δ[ούλω], πέριξ διπλοῦ σταυροῦ διηνθισμένου καὶ μετ' ἀκτίνων.

"Οπ. . ΘΕΩ — . ΔΗΠΤ. — . ΘΑΡΚ. — ΔΔΣΡΕ. — ΙΑΡ. = [+] Θεω [β](ασιλικῷ) [σπα]θαρ(ο)ν[a](ν)δ(i)δ(άτω) καὶ βεσ[τ]ιαρ[β](ῳ).

0,020. (Α. Ε. 2517). Μετριωτάτης διατηρήσεως Θ'—Ι' ἔκατονταετηρίς.

315. — Μ—Θ. Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου δεομένης μετὰ τοῦ βρέφους ἐπὶ τοῦ στήθους ἐν δίσκῳ.

"Οπ. ΘΚΕΡΘ—ΛΕΟΝΤΗ—ΡΕΕΤΙΤΟ—ΣΚΕΡΑΙ—ΝΟ = Θ(εοτό)κε β(οή)θ(ει) Λέοντη βέστι τὸ Σκεβλίνο.

0,018. (Α. Ε. 2098). Καλῆς διατηρήσεως. Sigillographie σελ. 699. Ἀνίκει εἰς τὰ οἰκογενειακά μολυβδόβουλλα. ΙΑ'—ΙΒ' ἔκατονταετηρίς.

316. — [ΜΗΡ]—ΘΝ. Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου βασταζούσης διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς τὸ βρέφος.

"Οπ. ΜΙΧΑΗΛ—ΡΕΕΤΗΤΩ—ΛΕΙΚΟΥΔΙ—ΜΟΙC..—ΠΟΙ. = *Μιχαὴλ* βέστη τῷ Λεικούδι μοι (γρ. με) σ[κέ]ποι[ς].

0,020. (Ε. Σ. 13094). Μετρίας διατηρήσεως. Ἀνίκει καὶ τοῦτο εἰς τὰ οἰκογενειακά. ΙΑ'—ΙΒ' ἔκατονταετηρίς.

317. — — ΛΑΟC = [δ ἄ(γιος) *Νικόλαος*, κιονηδὸν ἔκατέρωθεν προτομῆς κατ' ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν τῇ συνίθει στάσει.

"Οπ. . ΚΕΡΘ,—ΜΗΝΑ...—ΡΕΕΤΙ..—ΡΟC..—ΔΗΝ = + *K(ύρι)ε β(οή)θ(ει)* *Μηρᾶ* [τοῦ] βεστί[τω]ρος (;)

0,020. (Σ. Π 'Ακαδημί ἔτος 1899-1900 Ι, 65). Ἐδημος. ὑπὸ Κ. Μ. Κωνσταντοπούλου ἐν Διεθν. Ἐφημ. Νομ. Λοχ., τ. Γ', σ. 189. Ι'—ΙΑ' ἔκατονταετηρίς.

318. — . ΓΙΟC — ΓΕΟΡΓΙ = [δ ἄγιος *Γεόργιος*], κιονηδὸν ἔκατέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ οὐλην παχεῖαν ἔχοντος κόμην καὶ ἀγένειον πρόσωπον. Περιβέβληται χλαμύδα καὶ θώρακα καὶ φέρει τῇ μὲν δεξιᾷ δόρυ, τῇ δ' ἀριστερᾷ ἀσπίδα.

"Οπ. ΚΕΡΘ,—. ΠΑCI—. ΕΕΤΗ—. ΟΥΑΖΑΡ—ΤΑ = *K(ύρι)ε β(οή)θ(ει)* [*Ασπασίον*] (;) [β]έστη [τ]οῦ *Αξαρτᾶ*.

0,021. (Ε. Σ. 13157). Μετρίας διατηρήσεως. Ἀνίκει εἰς τὰ οἰκογενειακά. ΙΑ'—ΙΒ' ἔκατονταετηρίς.

319. — Τωσω. — . ΑΠΕΤΡω — ΧΑΡω. —
 ΡΕΚΤΗ = [+] $K(\text{ύρι})\epsilon \beta(\text{oή})\vartheta\epsilon\iota]$ τῷ σῷ [δού]λ(ω) Πέτρῳ χαρ[του-
 λαρί]ῳ [καὶ] βέστῃ.

*Οπ. . ΡΙΤ. . . . — . ΗΛΟΥΠ. . . . — . Η. ΣΤ. . . — . Ι. ΛΙΑ. — Σ =
 [z]οιτ[ῆ] τοῦ β]ήλου π.

0,022. (Σ. Π. Ἀκαδημ. ἔτος 1899-1900 I, 8). Καλῆς διατηρήσεως. Ἐδημο-
 σιείθη ὑπὸ Κ. Μ. Κωνσταντοπούλου ἐν Διεθν. Ἐφημ. τόμ. Γ', σελ. 179. Γ—ΙΑ'
 ἐκατονταετηρίς.

Γραμματικοί.

320. — ΘΘΕΟ — . ωΡΟ, = δ ᾥ(γιος) Θεό[δ]ωρο(ς), κιονιδὸν
 ἐκατέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον, περιβεβλημένου χλαμύδα
 καὶ θώρακα, φέροντος δὲ τῇ μὲν δεξιᾷ δόρυ, τῇ δ' ἀριστερᾷ ἀσπίδα.

*Οπ. + $\overline{ΚΕ}$ ΡΘ, — ΝΙΚ,ΦΟΡ — ΓΡ,ΜΜΑ — Τ,ΚΟ. =
 + $K(\text{ύρι})\epsilon \beta(\text{oή})\vartheta\epsilon\iota$ Νικ(η)φόρ(ω) γρ(α)μματ(ι)κο .

0,025. (Ε. Σ. 13173, 115). Καλῆς διατηρήσεως Ἐδημοσ. ὑπὸ Schlumberger
 ἐν Rev. ét. grecq. (=Mélanges I, σελ. 239). Γ—ΙΑ' ἐκατονταετηρίς.

321.—Ε—ΠΙCΦΡΑ—ΓΙCΜΑΠΡΑ—ΞΕΩΝΤΕ—Κ..Γω.
 = Ἐπισφράγισμα πράξεών τε $\kappa(a)$ [λό]γω[ν].

*Οπ. ΤΟΥ—ΓΡΑΜΜΑ—ΤΙΚΟΝΤΥΓ—ΧΑΝΩ— $\overline{ΚΩΝ}$
 = τοῦ γραμματικοῦ τυγχάρω Κων(στατίρων). Τρίμ. ίαμβ.

0,020. (Ἀκαδημ. ἔτος 1891-92, ΛΔ', 214). Καλῆς διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ'
 ἐκατονταετηρίς.

Βουκινάριοι.

322.—Σταυροειδὲς μονογράφημα (=Θεοτόκε βοήθει), ἔχον πέριξ
 τῷ σῷ δούλῳ.

*Οπ. ΝΙΚΗΦ — ΟΡΩΒ'ΚΙ — ΝΑΡΙΩ = Νικηφόρῳ $\beta(\text{οὐ})$ κι-
 ναρίῳ.

0,030. (Α. Ε. 3024). Ἀρίστης διατηρήσεως. Η'—Θ' ἐκατονταετηρίς.

'Επὶ τῶν δεήσεων.

323. — Σταυροειδὲς μονογράφημα (=Θεοτόκε βοήθει), ἔχον πέριξ τὰς λέξεις τῷ σῷ δούλῳ.

"Οπ. + ΚΟΣ — . ΑΕΠΙΤ — ΝΔΕΗCΕ — ωΝCΙΚΕ — ΛΙ' = + Κοσ[μῆ] ἐπὶ τ[ῶ]ν δεήσεων Σικελία[ς].

0,030. (A. E. 408). Καλῆς διατηρήσεως. Schlumberger Sigillogr. σελ. 493. Η'—Θ' ἐκατονταετηρίς.

Δικασταῖ.

324. — . ΘΚΕΡΟ . . . πέριξ προτομῆς κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου δεομένης.

"Οπ. ΣΦΡΑΓ—ΠΡΟΕΔΡ—ΜΙΧΑΗΛ—ΔΙΚΑC—ΠΟΛΟΥ
= Σφραγ(ίς) προέδρ(ον) Μιχαὴλ δικαστόλον. Τρίμ. ίαμβ.

0,018. (A. E. 2290). Καλῆς διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἐκατονταετηρίς.

Διοικηταῖ.

325.— Σταυροειδὲς μονογράφημα (=Θεοτόκε βοήθει), ἔχον πέριξ τὰς λέξεις τῷ σῷ δούλῳ.

"Οπ. ΘΕΟΔ—ωCΙωΔΙ—ΥΚΗΤΙ = Θεοδωσίῳ διυκητί.

0,028. (A. E. 2945). Αρίστης διατηρήσεως. Schlumberger, Sigillographie σελ. 499. Η'—Θ' ἐκατονταετηρίς.

326. — Τύπος ὅλως ἐφθαρμένος.

"Οπ. . . — R . . . — ΟΙΚΙΤ . . . = β(ασιλικοῦ) [δι]οικητ[οῦ] . . .

0,019. (E. Σ. 13173,69). Μετριωτάτης διατηρήσεως.

Δισύπατοι.

327. — . . . ΩΚΕ — . ΟΗΕΙ — C . . ωΝ — . . = + Θ(εοτ)όκε
[β]οήθει σ[ῷ] Κ]ων[σταν]τίνω).

"Οπ. ΔΙCΥ—. ΑΤΩ. Ε—ΟΠΑΔΩ=δισν[π]άτω [κ]ὲ δπαδῷ (;

0,019. (A. E. 3163). Μετρίας διατηρήσεως. Η'—Θ' ἐκατονταετηρίς.

328. — Μ—[Θ]. Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου δεομένης μετὰ τοῦ βρέφους ἐπὶ τοῦ στήθους ἐν δίσκῳ.

[”]Οπ. . . . — . ΕΟΦΑΝΙ — ΣΠΑΘΑΡΙ — ΔΝCΥΠΑΤ, — . ωΔΟΣΑ — ΠΑΤΡΙ = [+] Θ(εοτό)κε β(οή)θ(ει) Θ]εοφάνη σπαθαρί(ω) δυσυπάτ(ω) [τ]ῷ Δοξαπατρί.

0,025. (A. E. 1835). Καλῆς διατηρήσεως Ὁ Schlumberger ἔδημοισεύεσν ἔτεον ἀντίτυπον ἐκ τῆς ιδίας αὐτοῦ συλλογῆς (Sigillographie σελ. 592). Ἀνάγεται εἰς τὴν σειρὰν τῶν οἰκογενειακῶν μιολυβδοβούλλων.

Δομέστικοι.

329. — Σταυροειδὲς μιονογράφημα ἀποτετριμμένον (= Θεοτόκε βοήθει), ἔχον πέριξ τὰς λέξεις τῷ σῷ δούλῳ.

[”]Οπ. + — . ΕΝ. — . ΑΚ’Δ — ΜΕC = + [Eὐγ]εν[ίω] (;) . . . δ[ο]μεσ[τίκ]ω(ω).

0,019. (A. E. 2574). Μετριωτάτης διατηρήσεως Η—Θ' ἐκατονταετηρίς.

Οἱ τοῦ δομεστικίου.

330. — ΜΗΡ—ΘΥ. Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου δεομένης μετὰ τοῦ βρέφους ἐπὶ τοῦ στήθους ἐν δίσκῳ.

[”]Οπ. + ΘΚΕ ΡΟΗΘΕΙ—ΓΡΙΓΟΡΙΟ—. ΟΤΟΥΔΟΜΕ— ΣΤΙΚΟΥ = + Θ(εοτό)κε βοήθει Γριγορίο [τ]ο τοῦ Δομεστικ(ί)ον.

0,023. Ἀρίστης διατηρήσεως. Schlumberger, Sigillographie σ. 501. Ι—ΙΑ' ἐκατονταετηρίς.

Οἱ τοῦ δρόμου.

331. — ΚΕΡΟΗΘΙΤΩ ΣΩΔ’Λ = Κ(ύρι)ε βοήθι τῷ σῷ δ(ού)λ(ω), ἐντὸς δύο κύκλων σφαιριδίων πέριξ διπλοῦ σταυροῦ ἐπὶ τριβάνθμου βάσεως.

[”]Οπ. ΛΕΩΝ — ΝΟΤ, ΤΟΥ — . ΑΡΤΤΟΥ — .. ΟΜ' = λέον(τι) νοτ(αρίω) τοῦ [χ]αρτ(ονλαρίον) τοῦ [δρ]όμ(ον).

0,019. (A. E. 2994). Ἀρίστης διατηρήσεως. Schlumberger, Rev. ét. grecq. 1891 σελ. 132 (= Mélanges σελ. 240). Θ'—Ι' ἐκατονταετηρίς.

Oι τῆς Δύσεως.

332. — ΚΕΡΟΗΘΗΤΩ ΣΩΔΟΥΛΑ' = *K(ύρ)ε βοήθει τῷ σῷ δούλῳ*(φ), ἐντὸς δύο κύκλων σφαιριδίων πέριξ σταυροῦ διπλοῦ ἐπὶ τοι-βάθμου βάσεως.

"Οπ. + ΜΙΧΑ — ΗΛΡ' ΣΠΑΘΑ — Ρ' ΚΑΝΔ' ΣΧΑΡ — ΤΟΥΛΑΡ, ΤΟΥ ω — ΖΕΟΥ ΔΡΩΜΟΥ — ΤΙC ΔΥCΕ' = + *Μιχαὴλ β(ασιλικῷ) σπαθαρ(o)κανδ(ιδάτῳ) καὶ χαρτονλαρ(ίῳ) τοῦ ὥξεον δρώμον τῆς Δύσεως*.

0,022. Ἀρίστης διατηρήσεως. Schlumberger, Sigillographie σ. 504. Θ'—Ι' ἔκαπονταετηρίς.

333. — Κόσμημα σταυροειδὲς ἔχον ἑλικοειδῆ βλαστήματα. Ἐπιγρ. ἐφθαρμ. (*Κύριε ἦ Θεοτόκε βοήθει*).

"Οπ. + ΜΙΧΑΗ. — Ρ' ΚΑΝΔΙ.. — ΤΟΣΚΟΥΜ.. — ΚΗΑΡΗΤ. — ΣΔΥCΕ.. = + *Μιχαὴλ[λ] β(ασιλικό) κανδι[δά]το καὶ κονμ[ερ]κηαρήτο τ[ῆ]ς Δύσεω[ως]*.

0,024. (Α. Ε. 2940). Καλῆς διατηρήσεως. Schlumberger, Rev. ét. grecq. 1891 σελ. 135 (=Mélanges σελ. 244). Η'—Θ' ἔκαπονταετηρίς.

334. — Ἐπιγραφὴ πέριξ ἐφθαρμένη ΟΑΓ — ΕΥCΤΡ = δ ἄ-
(γιος) *Εὐστρ(άπιος)*, κιονηδὸν ἔκαπερωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώ-
πιον μετὰ μακρᾶς κόμης κατερχομένης πρὸς τοὺς κροτάφους καὶ
πώγωνος βοστρυχώδους. Φέρει τὴν συνήθη αὐτῷ ἐν ταῖς βιζαν-
τιακαῖς εἰκόσι περιβολήν, ἀποτελουμένην ἐξ ἱματίου κεντητοῦ καὶ βα-
ρείας ἐπ' αὐτοῦ χλαίνης μετὰ πλατείας παρυφῆς πορπούμενης ἐμπρο-
σθεν τοῦ δεξιοῦ ὄμοιου. Διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς φέρει σταυρὸν ἐμπρο-
σθεν τοῦ στήθους. Κάλλιστος δ τύπος οὗτος καὶ μετὰ πολλῆς τέχνης
εἰργασμένος.

"Οπ. Περιεργότατον σύμπλεγμα τριῶν ἀγενείων κεφαλῶν, ὃν αἱ
μὲν δύο βλέπουσιν ἀντιμέτως, ἡ δὲ τρίτη ἄνω. Περὶ αὐτὰς ἐπιγραφὴ,
ἥς ἀναγινώσκονται τὰ γράμματα ΕΡΚ' ΤΗC ΔΗC .. =
[κομ]ερκ(ιαρίῳ) (;) τῆς Δύσεω[ως].

0,024. (Α. Ε. 2400). Καλλίστης διατηρήσεως (οἱ τύποι). Ι'—ΙΑ' ἔκαπο-
νταετηρίς.

335. — . . . Τ' — ΡΟΗΘ' = [Θεο]ι(όκε) βοήθ(ει) πέριξ.

[ΜΗΡ] — ΘΝ = Μή(τ)ηρ Θ(εο)ῦ — . . . — ΟΡΙΤΙΚΑ = [ἡ Ἀγι]-ορίτισα, ἐκατέρωθεν τῆς Θεοτόκου ἵσταμένης ἐπὶ τοῦ συνήθους ὑπο-ποδίου, ἀποβλεπούσης πρὸς τὰριστερά, ἀνατεινούσης δὲ χεῖρας ἴκετιδας. Ὁ πέπλος αὐτῆς διασταρούμενος ἐπὶ τοῦ στήθους ἀπλοῦται ἐκατέ-ρωθεν διὰ τῶν βραχιόνων.

*Οπ. . ΝΙ. — ΚΗΤΑ ΕΠΟ — ΤΚΟ. ΕΝΟΤ, — ΔΥCΕΩC
ΣΑΝΘ — ΤΟΥΚΡΑΤ. . . . — Γ, ΗΜΩΝΡΑ — ΣΙΛΕΩC =
[+] Νι κήτα νοτ(αρίω) Δύσεως καὶ ἀνθ(ρώπω) τοῦ πρα-
ταιοῦ καὶ ἄγ(ίου) ἡμῶν βασιλέως.

0,028. (Σ. Π. 1211). Καλῆς διατηρήσεως. IA'—IB' ἐκατονταετηρίς.

336. — Προτομὴ τῆς Θεοτόκου κατ' ἐνώπιον φερούσης διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς τὸ βρέφος, ἐνῷ τὴν δεξιὰν φέρει πρὸς τὸ στῆθος. Τὸ βρέφος φέρει σταυροφόρον στέφανον καὶ τὴν δεξιὰν τείνει εἰς εὐλογίαν, διὰ δὲ τῆς ἀριστερᾶς φέρει εἰλητάριον. Ἀξιόλογος ἀγιογρα-φικὸς τύπος.

*Οπ. + ΘΚΕΡΘ — ΜΕΤΩCωΔ. — ΛΩΝ. ΚΗΤΑ —
ΧΑΡΤΟΥΤΗ. — ΔΥCΕΩCΤΩ — ΑΝΖΑ = + Θ(εοτό)κε
β(οή)θ(ει) με τῷ σῷ δ[ού]λῳ Ν[ι]κήτᾳ χαρτον(λαρίω) τῆ[ς] Δύσεως τῷ
Ἀρζᾶ.

0,028. (Α. Ε. 3167). Καλῆς διατηρήσεως. (Οἰκογενειακόν.) IA'—IB' ἐκατον.

337. — ΘΓΕΩ. — ΓΙΟC = δ ἄ(γιος) Γεώ[ρ]γιος, κιονηδὸν ἐκα-
τέρωθεν αὐτοῦ. Ὁ μάρτυς ἵσταται κατ' ἐνώπιον μετὰ βραχέος χιτῶ-
νος καὶ ψώρακος (ἀποτετριψμένου), ἔχων τὴν γλαυπόδα ἀπὸ τῶν ὅμιων
ὄπισθεν καταπίπουσαν καὶ φέρουσαν παρφῆν πεντητήν. Τῇ δεξιᾷ
φέρει δόρυ καὶ τῇ ἀριστερᾷ ἀσπίδα κωνοειδῆ ἐρειδομένην ἐπὶ τοῦ
ἔδάφους.

*Οπ. + ΚΕΡΘ, — ΤΩCωΔΟΥΛΩ — ΑΔΡΙΑΝΩἌCΕ —
ΡΑCΤΩSMΓΔΟ — ΜΕCΤΙΚΩΠΑ — C, ΔΥCΕΩC — ΤΩ
ΚΟΜΝΗΝΩ = + K(ύρι)ε β(οή)θ(ει) τῷ σῷ δούλῳ Ἀδριανῷ πρω-
τοσεβάστῳ καὶ μεγάλῳ Δομεστίκῳ πάσ(ης) Δύσεως τῷ Κομνηρῷ.

0,030. (Α. Ε. 2896). Ἀρίστης διατηρήσεως. Schlumberger, Sigill. σελ. 639.
Ἀνίκει εἰς τὰ οἰκογενειακὰ μολυβδόβουλα. IA'—IB' ἐκατονταετηρίς.

338. — — ΓΕΡΓΙΟΣ = [δ ἄγιος] Γε[ώ]ργιος, κιονηδὸν ἐκατέρωθεν τοῦ ἀγίου Γεωργίου εἰκονιζομένου ὡς ἐν τῷ προηγουμένῳ.

[”]Οπ. . . . — ΤΩCω . . . — ΑΔΡΙΑΝΩ . . — RACTωS
ΜΓ . . . — CTIKω ΠΑC . . — ΔVCΕωC T. — KOMNHN . =
 [+ K(ύρ)ε β(οή)θ(ει)] τῷ σῷ [δούλ](φ) Αδριανῷ [*(πρωτο)*σεβάστῳ
 καὶ μεγάλῳ [δόμε]στίκῳ πάσ[ης] Λύσεως τ[ῷ] Κομνην[ῷ].

0,032. (Α. Ε. 3022). Μετρίας διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἐκατονταετηρίς.

339. — ’Επιγραφὴ ἔξιτηλος πέριξ παραστάσεως τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. Πρὸς ἀριστερὰν τῷ δρῶντι εἰκονίζεται ἴσταμένη κατ' ἐνώπιον ἡ Θεοτόκος κρατοῦσα διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς τὴν ἀτρακτὸν, φέρουσα ὡς συνήθως πέπλον μετὰ καλύπτρας διασταυρούμενον ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ οὖ τὸ ἔτερον ἄκρον κατέρχεται μέχρι σχεδὸν τοῦ δεξιοῦ αὐτῆς ποδός. Παρ' αὐτὴν ἐν τῷ μέσῳ εἰκονίζεται ἄνω μὲν τὸ σκεῦος, ἐν φῷ εὑρηται τὸ ἔριον, κάτω δὲ φυτὸν κρίνουν. Οἱ ἄγγελοι εἰκονίζεται δεξιᾷ σπεύδων πρὸς αὐτήν, τὴν μὲν δεξιὰν χεῖρα ἔχων ἀνατεταμένην πρὸς τὴν Θεοτόκον, διὰ δὲ τῆς ἀριστερᾶς φέρων σκῆπτρον.

[”]Οπ. . ΓΡΗΓΟ—. ΙΩΡ'ΚΑΝΔ—. ΟΣΚΟΜΕΡ—ΚΗΑΡ'
 ΤΗC—ΔVCΕωC — [+] Γρηγο[ρ]ίῳ β(ασιλικῷ) κανδιδ[άτ]ο καὶ
 κομερηαρ[ίῳ] τῆς Λύσεως.

0,022. (Α. Ε. 2941). Καλῆς διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ' ἐκατονταετηρίς.

Εἰδικοί.

340. — ΜΗΡ—ΘV. Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου φερούσης πέπλον μετὰ καλύπτρας (μαφόριον), κρατούσης δὲ δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν δίσκον, ἐν φῷ τὸ βρέφος φέρον τὸν σταυροφόρον αὗτοῦ στέφανον.

[”]Οπ. ΘΚΕR, Θ,—ΤωCωΔΟY,—ΛΕωWNTI—RECTIS—
 ΕΙΔΙΚΩ = Θ[εοτόκ]η β(οή)θ(ει) τῷ σῷ δού(λῳ) Λέωντι βέστι καὶ
 εἰδικῷ.

0,036. (Α. Ε. 2451). Καλῆς διατηρήσεως. Schlumberger, Sigillographie σελ. 518. Ι'—ΙΑ' ἐκατονταετηρίς.

NOTES

INÉDITES DE V. LANGLOIS

à l'ouvrage de J. F. Tôchon d'Annecy, *Recherches historiques et géographiques sur les Médailles des Nomes ou préfectures de l'Égypte.*

Il y a quelque temps j'ai eu la chance d'acquérir un exemplaire de l'ouvrage de Tôchon « *Recherches historiques et géographiques sur les Medailles des Nomes ou Préfectorates de l'Égypte* », qui appartenait autrefois à Mr V. Langlois; en effet le frontispice est signé

V. Langlois

El de l'Ecole des Chartes. 1849.

Les marges sont remplies d'annotations dudit auteur notes inédites pour la plupart, mais qui formaient la base de sa publication bien connue « *Numismatique des Nomes d'Égypte sous l'administration romaine* » parue en 1852.

Je crois rendre service aux numismates en publiant ces notes *in extenso*.

Au Caire (Égypte) le 20 Novembre 1902.

G. DATTARI.

Pag 7; après le nom de Eckhel.

Havercamp, Patin, Mionnet, Birch, Lenormant. Beiträge zur Münzkunde.

— Pag. 40; après la vignette de la monnaie du nome de *Canopus*.

Femme coiffée de l'Ureus ($\sigma\gamma\rho\mu$) aspic, signe de la puissance royale.

— Pag. 54; après la description de la monnaie du nome **OMBITES**.

Ce type n'a pas besoin d'être expliqué. On connaît la guerre décrite par le satyrique Juvénal. Sevek ou Souk à tête de crocodile est la divinité principale du grand temple de Ombos.

— Pag. 55; après la vignette de la monnaie du nome **APOLLONOPOLITES**.

L'épervier coiffé du pschent est le symbole d'Aroëris, divinité à laquelle le grand temple d'Edfu était consacré.

— Pag. 60; après la description de la monnaie du nome **LATOPOLITES** et ensuite à la page 61.

Le temple d'Esné était dédié à Ammon-Chnouphis (Champollion, Lettr. d'Égypte, pag. 108, 202). Ammon-Chnouphis, dieu criocéphale, est toujours peint de couleur bleue comme Hapi-môou ou le Nil, et se confond avec cette dernière divinité (Panth. Egypt. pl. 3 et 3 ter). Je lis à propos du poisson Latus, la remarque suivante dans la description du musée Charles X, pag. 41: Le poisson Latus nommé Binni (l'Hirondelle) en langue égyptienne est l'emblème du Nil supérieur, c'est à dire du fleuve au temps de l'innondation. Il est facileux que Champ. n'indique pas les sources où il a puisé le précieux renseignement qui nous explique les rapports du poisson Latus (Pesca Latus) des naturalistes avec la religion d'Esné.

— Pag. 67; après la vignette de la monnaie du nome **HERMCNTHITES** et ensuite à la page 68.

L'animal que tient ici la divinité qui préside au nome d'Hermontthis, ne se distingue clairement que sur les exem-

plaires bien conservés. Le dieu principal de cette ville était Mandou ou plutôt Month. On retrouve son nom dans celui de la ville Μαντουά, probablement pour Μανθούα, le temple de Month. Les anciens placent à Mendès le culte d'une divinité assimilée à Pan. La médaille qui nous fait reconnaître un bouc à Hermonthis, nous fait soupçonner que la ville de Mendès avait été ainsi nommée d'après Month, et que ce dieu a été adoré à Mendès comme à Hermonthis.

On adorait aussi à Hermonthis, un taureau sacré, nommé Pacis ou Onuphiš (Jablonski, Panth. Egypt. P. II, pag. 272 et seq.). Mais cet animal était consacré au soleil particulièrement, c'est à dire à Har-Phré, troisième personnage de la triade d'Hermonthis (Champ. Lettr. d'Egypte pag. 105). Le Taureau sacré figure sur les pièces du nome d'Hermonthis du plus petit module (Mionnet, Suppl. T. IX, pag. 148).

— *Pag. 69; après la vignette de la monnaie du nome THEBARUM.*

Diospolis Magna.

— *Pag. 71; après la description de la monnaie n° 1.*

Le bétier est le symbole d'Ammon-Chnouphis. Les deux feuilles de palmier, et non de lotus, appartiennent à la coiffure d'Ammon-ra, divinité suprême des Egyptiens, adorée principalement à Thèbes, capitale de l'empire.

— *Pag. 80; après la description de la médaille n° 1 du nome COPTITES.*

Saturne coiffé d'un disque entre deux cornes de bétier, tenant le sceptre de la droite et un antilope-oryx de la gauche.

— *Pag. 81; après la description de la médaille n° 2.*

On n'a pas de renseignements positifs d'origine égyptienne sur la divinité principale de Coptos. Sevek, assimilé à Saturne par les Grecs était adoré à Ombos sous la forme d'un crocodile. L'oryx qui figure sur la médaille de Coptos

est comme le crocodile un animal typhonien (Plutarq. de Iside, pag. 371.— Aelien de anim. X, 21). Sevek lui même, la forme la plus terrible du dieu Ammon (Champoll. Lettres d'Egypte, p. 110) n'est point distinct de Typhon (Lenormant, N^{le} galerie mythol. pl. I, n° 7).

— *Pag. 82; après la vignette de la monnaie du nome TENTYRITES.*

Tentyra (Denderah).

La médaille dont parle Tôchon (pag. 94) comme devant être attribuée à Antéopolis, appartient à Tentyra. Le type du revers le cette pièce rentre dans ce que l'on sait de la religion¹ de Tentyra (voy. la note mss. de la page 94).

— *Pag. 83 et 84; après la description de la monnaie.*

Hator la Vénus égyptienne était la principale divinité de Tentyra; le nom même de cette ville paraît n'être qu'une corruption de ḫtȝ hrw ḥȝtpw, *la demeure d'Hator*, et cette analyse répond exactement à la transcription hiéroglyphique du nom de cette ville. Le nom de Hator est reproduit dans les textes hiéroglyphiques sous la forme d'un plan d'édifice (ε&τ, cf. ε&ειτ, *vestibulum, atrium, janua*) dans lequel est placé un épervier symbole de ḥwp, ou Horus. Vénus-Hator tenant l'épervier sur la médaille, repond donc exactement à cette décomposition du nom d'Hathor.

— *Pag. 86; après la vignette de la monnaie du nome DIOPOLITES.*

Diospolis parva.

— *Pag. 87; après la description de la monnaie.*

Le serpent Uræus ὄχρω, il tient de la gauche un globe.

Cette pièce paraît bien appartenir à Diospolis parva, à cause de l'absence des lettres ΜΕ.

1. Les mots « première d'Antéopolis » sont effacés.

— *Pag. 88; après la vignette de la monnaie du nome THINITES.*

This (Gisgeh?).

— *Après la description de la monnaie n° 2 et ensuite à la page 89.*

This, situé à peu de distance de Gisgeh moderne, était la capitale du nome dont Abydos faisait partie. Cette ville qui avait donné à l'Egypte ses plus anciens rois au dire de Manéthon dans la Chr. d'Eusèbe (I, 20, 4) et du Syncèle (Chronog. tome I, pag. 102, Dind.) reconnaissait-elle comme Abydos, Osiris pour son dieu principal.

L'Espérance sur les médailles de This peut être considérée comme un symbole funèbre et rien ne s'oppose à ce que la divinité radiée qui la porte, soit assimiliée à Osiris : La figure de l'Espérance très vague sur la pièce que nous avons vue dans l'ouvrage de Mr Lenormant (Mus. des antiq. égypt. p. 62) apparaît clairement au revers d'une médaille d'Hadrien de plus petit module (Mionnet).

— *Pag. 91; après la description de la monnaie n° 1.*

Mr Lenormant (Musée des antiq. égypt. p. 62) assure que l'animal que Tôchon a pris pour un quadrupède indéterminé est un ichneumon. Quant à la figurine que Tôchon a pris pour une Victoire, c'est assurément, la figure du dieu ithyphallique Ammon-générateur.

— *Suit à la pag. 92.*

On ignore quel rapport pouvait avoir l'ichneumon avec la divinité principale de Panopolis. Mais la présence d'Ammon-générateur dans l'autre main de la divinité figurée au revers de la pièce, confirme l'observation suivante que nous trouvons dans les lettres de Champollion pag. 88: « Quelques ruines de Achmim (Panopolis) reçurent ma visite et je fus assez heureux pour y trouver un bloc sculpté qui m'a donné l'image du dieu Pan, lequel n'est autre chose que l'Ammon-générateur de mon Panthéon ».

Je ferai remarquer que les Grecs paraissent avoir attribué le nom de Pan à deux divinités égyptiennes, Month et Arsaph ou l'Ammon-générateur.

— *Pag. 93; devant la vignette de la monnaie.*

Tête couronnée du pschent¹, grand-couronne royale des régions inférieurs.

— *Pag. 94 et 95; après la vignette de la monnaie du nome ANTAEOPOLITES.*

Tentyra.

Cette pièce, inexactement décrite, a été par erreur attribuée au nome d'Antéopolis, dans la descr. des pl. de l'ouvrage d'Egypte, et dans Mionnet.

La medaille n'appartient point à Antéopolis, mais à Tentyra. Vénus était représentée portant l'épervier sur les pièces de moyen module du nome de Tentyra. Ici c'est une divinité mâle et recouverte de son armure qu'on trouve en possession de cet oiseau. Les mêmes types le représentent sur les grands bronzes du nome de Sethron, avec cette différence que sur quelques-unes de ces dernières pièces le dieu armé a lui même une tête d'épervier.

A Tentyra le dieu principal, époux d'Hathor, était Phthah-Sockhar à tête d'épervier. Le fils de ce dieu et d'Hathor s'appelait Aroïris-Ohri ou le taureau. Parmi les formes de Horus le pschent distingue particulièrement Aroïris et la figure armée de la médaille de Tentyra porte le pschent. Dans la triade secondaire de Denderah, Ar-hat, autre forme d'Horus est à la fois le fils et l'époux de la mère Hathor. Peut-être les Grecs ont-ils eu l'intention d'assimiler la divinité hiéracocéphale de Tentyra et de Sethron, à leur Arès, lequel après Vulcain, le même que Phthah, est effectivement l'époux de Vénus, divinité confondue par le Grecs avec l'Hathor égyptienne.

1. Ici le dessin de la couronne pschent.

— *Pag. 97; après la vignette de la monnaie du nome ANTAEOPOLITES.*

Antéopolis.

— *Même page, après la description de la monnaie n° 3 et continuant à la page suivante.*

La coiffure de la figure ici décrite, indiquée comme étant une fleur, par Mionnet et Tôchon, ne saurait être précisée avec exactitude. Les auteurs de la grande description de l'Egypte, n'ayant recueilli aucun des bas-reliefs du temple d'Antéopolis, et le Nil, ayant dès avant le voyage de Champollion, emporté jusque au dernier vestige de cet édifice, il a été impossible de recueillir aucun détail précis sur la divinité que les Grecs avaient assimilée à l'Antée de leur mythologie. Antée, au dire des auteurs grecs, avait été tour à tour ministre et adversaire d'Osiris. Diodore et Plutarque nous apprennent qu'Antée était le même que Typhon, qui poursuivi par Horus, se serait transformé en crocodile. Par ce moyen on parvient à deviner le motif de l'application par les Grecs du nom d'Antée à une divinité égyptienne; Ἀνταῖος est probablement l'adversaire d'Osiris. Le nom égyptien d'Antéopolis était Tkooû. L'idée des deux principes se retrouve peut-être dans ce dernier nom; Κευστ̄ est en effet analogue de Κευσ̄ dont le sens est *germinatio, duplicitas*.

— *Pag. 98; après la vignette de la monnaie du nome HYPSELITES.*

La religion d'Hypselé est inconnue; la déesse qui agite le sistre ne peut être Isis; car le belier n'est pas un attribut de cette divinité. C'est plutôt Neïth, car Proclus assure que le belier est consacré à cette divinité (*ad Timaeum*).

— *Même page, après la description de la monnaie n° 1. L'an XI. Mionnet donne la date ΙΓ: l'an XIII.*

— *Pag. 99 ; après la description de la monnaie n° 2.*

La légende ΥΨΗΛΗ est douteuse, les pièces plus petites portent régulièrement ΥΨΗΛΙ et ΥΨΗΛΙΤΗC.

— *Pag. 101 ; après la description de la monnaie du nome LYCOPOLITES.*

Divinité drapée barbue, la tête surmontée du disque entre deux cornes, la gauche appuyée sur la hanche, portant un loup ou schakal de la droite.

— *Pag. 102.*

La pièce mal conservée avait été inexactement décrite par Tôchon et par Mionnet. Le loup ou schakal a été clairement reconnu sur un meilleur exemplaire par l'abbé Sestini (Mus. Fontana, tab. XI, pag. 41). Cet animal se retrouve manifestement sur les pièces de petite module.

Lycopolis, reconnaissant pour dieu principal, Anubis, dont le schakal était le symbole.

— *Pag. 105 ; après la vignette de la monnaie du nome APHRODITOPOLITES et ensuite au pag. 106, 107.*

La ville de l'Heptanomide appelée par les Grecs Aphroditopolis, était désignée par les Egyptiens sous le nom de Tpeh, Petpeh, en arabe Atfiah. Le style du temple est mixte. Porphyre (de abstin. 55) nous raconte qu'Amosir avait aboli à Héliopolis les sacrifices humains que nous savons avoir été étrangers au reste de l'Egypte. On doit donc s'attendre à trouver sur cette frontière une religion moins pure qu'ailleurs et un mélange de doctrine asiatique et égyptienne.

Au reste les attributs dont Vénus se montre entourée sur la médaille d'Aphroditopolis, conviennent à Hathor. Cette déesse, il est vrai, n'est point représentée avec une tête de lion. Mais Pacht, la plus élevée des déesses léontocephales dans l'ordre des émanations, est, comme Hathor, l'épouse de Phthah, le Vulcain de l'Egypte. On voit de grandes figures de lion sur les chéneaux extérieurs du grand temple de Denderah dédié à Hathor. La figure portée sur la main de Vé-

nus s'explique mieux sur les pièces de moyen module du règne d'Hadrien ; là on voit le naos dans la main de Vénus, et dans le naos, l'épervier symbole d'Horus (voy. pag. 110).

Un temple construit à Thébes sous les Ptolémées (*Descr. de l'Egypte, Antiq. t. 3, pl. 58.* — Lenormant, Musée des Antiq. égypt. pl. XIX, n° 8) nous montre la confusion de Opt, déesse à corps d'hippopotame, épouse et personification féminine de Typhon, avec la Vénus égyptienne.

N'aurions-nous pas une seconde preuve de cette assimilation dans le nom de Tpih, que portait la ville appelée Aphroditopolis par les Grecs ?

— *Pag. 111; après la vignette de la monnaie du nome CYNOPOLITES.*

Cynopolis (El-gir).

— *Même page, après la description de la monnaie n° 2.*

On ignore la différence que les Egyptiens établissaient entre le chien et le loup ou schakal et les monuments ne contribuent pas à éclaircir cette difficulté. En effet le chien accroupi des médailles de Cynopolis ne paraît pas différer du loup passant des médailles de Lycopolis; peut-être le chien de Cynopolis se rapprochait-il du culte de Thot. El-gir la moderne Cynopolis, est situé dans le voisinage d'Aschmouneïn, ancien centre du culte de Toth chez les Egyptiens, et Horapollon (I, 39), désignant le chien comme emblème de l'Hierogrammate, cette dernière indication semble particulièrement convenir au dieu d'Aschmouneïn.

— *Pag. 114; après la vignette de la monnaie du nome HERMOPOLITES.*

Hermopolis magna (Schmoun). La coiffure qui surmonte ici la tête de Toth, l'Hermès égyptien, est celle que l'on voit sur la figure ibiocéphale de ce dieu, donnée par Champollion dans son Panthéon égyptien, pl. 30. Cette figure se compose de deux cornes de belier autour de chacune des quelles s'enroule un uroeus dressé. Entre les cornes est un disque

au dessus du quel est un faisceau de forme ovale de tiges aquatiques liées à leur sommet et couronné par le calice d'une fleur sur le quel est posé un second disque. Deux plumes d'autruche accompagnent de chaque côté le faisceau ovoïde. La coiffure de Thot sur les médailles de moyen module de ce nome est différente. Sur les deux cornes de belier sont posés trois faisceaux ovoïdes de plantes aquatiques surmontés du disque, semblables à celui qui occupe le centre de la première coiffure.

L'objet que tient Toth sur ce grand bronze n'est point, comme l'avait vu Tôchon d'après l'analogie de Toth avec Mercure, un caducée, mais la tige d'un palmier. Cette tige fait allusion à une des principales fonctions de Toth dans l'olympe égyptien, celui d'un hierogrammate chargé de tenir le compte des années. Un grand nombre des bas-reliefs (Caillaud, Voy. à Méroé, vol. II, pl. 72.— Champoll. Monum. de l'Egypte, pl. 48) nous montrent Toth portant une longue branche de palmier avec l'indication des pousses que cet arbre fait chaque mois (Horapoll. I, 3), et à la quelle est suspendu le symbole des Panégyries solennelles où triacontaéterides.

Le cynocephale était après l'ibis le symbole du dieu Toth. On le reconnaît sur une pièce de petit module du nom d'Hermopolis et l'on a droit de s'étonner que Tôchon qui le premier a publié cette monnaie n'en ait pas fait usage pour déterminer la figure portée par Hermès sur la pièce de grand module.

— *Pag. 119 ; après la vignette de la monnaie du nome OXYRYNCHITES et ensuite pag. 120, 121.*

Les Grecs ont donné le nom d'Oxyrynchus à la ville égyptienne de Pemsjé, dans laquelle le poisson nommé oxyrynque à cause de son bec crochu était spécialement adoré et où même il avait un temple. Strabon (XVII, 812) qui rapporte cette dernière circonstance fait observer que le

culte de l'Oxyrynde dont le chef-lieu paraît avoir été la ville du même nom s'étendait à toute l'Egypte. Plutarque (de Iside et Osyr. II, 353) et Elien (de N. An. XII, 33) nous donnent des détails sur le caractère religieux de l'oxyrynde en Egypte.

Les médailles du nome d'Oxyrynchus ne reproduisent pas la figure de l'oxyrynde. Cet emblème est remplacé quant aux pièces de petit module par une bipenne qu'on retrouve dans la main de Minerve sur les médailles de gr. et de moy. bronze. Les Grecs ont reconnu constamment l'identité de Minerve et de Neïth. Maintenant si l'on compare la forme de la navette qui dans le caractère hieroglyp. sert de caractère initial au nom de Neïth avec celle de l'oxyrynde , on remarquera entre les deux signes une ressemblance frappante. Tous deux se terminent par des pointes crochues ; seulement à la figure de l'oxyrynde, la pointe est simple d'un côté et double de l'autre. La bipenne que tient la Minerve d'Oxyrynchus est à son tour δίστομος, à deux faces, et reproduit les caractères principaux de la navette de Neïth. La bipenne où double hache a une très grande importance sur une médaille égyptienne par ce que la simple hache est le symbole ordinaire de dieu.

La bipenne doit donc indiquer ici une divinité double ou réunissant les 2 sexes. Or Horapollon attribue les deux caractères à Minerve ou Neïth et à Vulcain (I, 14) : οὐτοι γὰρ μόνοι θεῶν παρ' αὐτοῖς ἀρσενοθήλεις ὑπάρχουσι. A cette notion répond la figure d'Ammon-femelle, Neïth étant considérée comme l'épouse d'Ammon, que Ch. a donné dans son Panth. Eg. (pl. VI, quinq.).

— Pag 121; après la description de la monnaie du nome HERACLEOPOLITES et ensuite à la page 122.

Jablonski (I, 184 p.) avait ainsi que Champollion, comparé Hercule à un dieu Djom où Sjone (la force personifiée)

dont le nom se retrouvait transcrit en grec sous les formes Χῶν et Σέμη. Mais une étude plus approfondie des monuments a détruit cette conjecture. Le dieu Djon est tout simplement Meoni (la raison personif.), époux de Tmē (la justice, la vérité). Le dieu dont les Grecs ont écrit le nom Χῶμη, Σέμη et même Σέμφως et Κάμηφης est le troisième personnage de la triade thébaine, appelé sur les monuments Schons où Khonsou dont la lecture entièrement phonétique donne les lettres ϖηκος. Schons est bien la divinité que les Grecs ont assimilée à Hercule et que Cicéron (de N. D. III, 16) a fait *le fils du Nil*; «Nilo natur traditur».

— *Pag. 123.*

Une médaille d'Heracleopolis a été donné par Zoega et autres à Nicopolis (cf. fig. 36 Tôchon).

— *Pag. 127; après la vignette de la monnaie du nome ARSINOITES et ensuite pag. 128, 129.*

Arsinoé; Crocodilopolis; Phiom, Le lac. (Faïoum).

Les Grecs avaient donné le nom de Crocodilopolis à cette partie de l'Egypte, par ce que la capitale de ce nome comme Ombos, était le siège principal du culte du crocodile, symbole du dieu Souk où Sewek. Plus tard on attribua à la même contrée le nom d'Arsinoé, en l'honneur de la reine, soeur et femme de Ptolémée Philadelphe. Le dieu représenté sur les monnaies d'Arsinoé porte la coiffure de Sewek le Saturne égyptien et tient la harpé du Saturne grec. Le buste de femme que ce dieu porte est peut-être celui de la reine Arsinoé?

Les pièces d'Hadrien, du moy. module, nous font clairement comprendre l'ajustement de ce buste. On voit au revers de ces dernières médailles, un buste de femme avec un long voile à l'égyptienne et le serpent Uræus οὐραῖς dressé sur le front. Cette coiffure doit être celle de la princesse Thermuthis, mentionnée dans une inscription grecque

du Faïoum (Descr. de l'Eg. t. IV, pl. 66). Θέρμουθις est le nom qu'Elien donne au serpent qui était consacré à la déesse principale du Faïoum (de N. A. II, 13). L'aspic que les Egyptiens ont nommé Thermuthis est sacré, à ce qu'ils disent, et les Grecs du pays l'adorent et en couronnent les statues d'Isis comme d'un diadème royal: Τὴν δὲ Θέρμουθιν ἀσπίδα, ἥ ὅνομα ἔθεντο Αἰγύπτιοι τοῦτο, ἵερὰν εἶναι φασι, καὶ σέβουσιν αὐτὴν οἱ ἐκεῖθε, καὶ τῆς Ἰσιδος τὰ ἀγάλματα ἀναδοῦσι ταύτη. ὡς τινι διαδήματι βασιλείω. Le serpent qui décore le diadèmes royaux et est désigné spécialement par Horapollon dans les textes égyptiens sous le nome d' Uroeus (οὐρευ), Θέρμουθις en égyptien, n'est autre chose que Τόπρυος, en copte Τόπρυος, la grande mère. Le même nom avec un simple déplacement de l'adjectif est celui de l'épouse d'Ammon-Ra, la déesse de la triade thébaine οὐρανή. Mais de même que Sevek est la forme la plus terrible d'Ammon, Thermuthis est Mouth sous un aspect typhonien. Il ne faut pas oublier que la racine qui fournit le mot οὐρα, mère, est celle aussi d'où dérive le nom de l'eau οὐρανός, le grand principe de la fécondité en Egypte, et celui de la mort οὐρα, οὐρανός. Thermuthis qui réside dans les eaux du Faïoum est l'épouse de Sevek le dieu destructeur. Nous la reconnaissons clairement sous la forme abrégée οὐρανή, celle qui préside à l'eau pure, que Champollion à publiée dans son Panth. (pl. 17. D.) d'après un bas relief de Silsilis. Thuoris (la grande) μεγάλη θεὰ est chez Plutarque la concubine de Typhon παλλακὴ τοῦ Τυφῶνος, elle est poursuivie par un serpent, ce qui rappelle l'Uroeus dont la tête de Thermuthis est ornée. Le bas-relief de Silsilis la montre aussi avec l'Uroeus, le reste de la coiffure ordinaire d'Hathor, et un corps d'Hippopotame, animal essentiellement typhonien.

— *Pag. 134; après la vignette de la monnaie du nome MÉMPHITES.*

Memphis (Menf).

Toutes les médailles du nome Memphis ont pour type principal une figure de femme. Les déesses figurées sur le grand bronze sont nues jusqu'à la ceinture, c'est un des caractères de Vénus. Celles du moyen module, ont soit un buste soit une figure drapée portant d'une main le serpent allongé et de l'autre une petite figure difficile à distinguer. On a droit de s'étonner de ne point retrouver sur les médailles de Memphis la figure et les attributs du dieu principal de cette ville, Phthah, et même la présence constante d'une déesse sur les médailles offrirait une difficulté insoluble, sans les renseignements qu'ont fournis les débris de monuments épars dans la plaine de Memphis.

Voici ce qu'on lit en effet dans la correspondance de Champollion le jeune (pag. 67): « Au nord du colosse existe un temple de Vénus (Hathor) construit en calcaire blanc, et hors de la grande enceinte du côté de l'orient: j'ai continué les fouilles commencées par Caviglia; le résultat a été de constater dans cet endroit même l'existence d'un temple orné de colonnes pilastres accouplées en granit rose, et dédié à Phthah et Hathor, les deux divinités de Memphis ». — Herodote (II, 112) mentionne bien un temple magnifique de Vénus à Memphis; mais la circonstance que la divinité de ce temple avait reçu le surnom d'étrangère ξείνη, que le quartier où il était situé portait le nom de camp des Tyriens Τυρίων στρατόπεδον et qu'il était effectivement habité par les Phéniciens de Tyr, tout cela a éloigné les interprètes, et Jablonski tout le premier, de considérer cette Vénus comme une divinité égyptienne.

Quelqu'incertitude que présente la seule pièce que le Cabinet des Médailles possède, *(il)* permet de distinguer les attributs de la petite figure que Vénus tient dans la main.

C'est la représentation de Phthah debout, le corps serré dans une gaine, tenant le sceptre dit nilomètre et portant un collier muni d'un contrepoids qui pend par derrière.

Le serpent placé dans la main de Vénus paraît rapprocher la Vénus de Memphis de la Thermuthis adorée dans le nomé voisin d'Arsinoé.

— *Pag. 141; après la vignette de la monnaie du nome HELIOPOLITES.*

Heliopolis (on; — Aïn — Schams).

Mr Lenormant (pag. 64 n° 21) donne la description exacte de cette pièce: Rs ΗΛΙΟΠΟΛΙΤΗΣ L IA. — L'an X.¹ — Le soleil sous la forme d'une divinité barbue, chausée de larges bottines, vêtue d'un long peplus que recouvre un pallium, coiffée d'une couronne radiée, tenant dans la droite la figure du boeuf sacré Mnévis, dont les cornes supportent un disque placé entre deux plumes d'autruche (Mionnet, Suppl. IX, pag. 162, n° 45).

— *Pag. 142 et 143.*

La pièce dont on a vu la description, par la comparaison du symbole que porte le soleil, avec la figure du boeuf Mnévis, donnée par Champollion le jeune (Panth. Egypt. pl. 38) est en tout conforme à ce que nous savons du culte et des attributs de la divinité adorée à Héliopolis. Les anciens nous disent que le nom égyptien d'Héliopolis signifiait lui-même soleil: ☽, p&. Champollion a bien expliqué cette opinion par le rapport du nom de On avec la racine οσων ouvrir et οσωνι, lumière (Egypte s. les Phar. II, pag. 41). Les Arabes qui ont conservé le nom égyptien dans عين Aïn, ont fait une singulière combinaison de ce nom avec celui que les Grecs avaient imposé à la ville. Trouvant dans leur langue un mot qui se approchait de celui de On, aïn œil, fontaine, ils y avaient joint la mention du soleil qui se

¹. Sic.

trouve dans le mot Héliopolis; d'où son nom actuel Aïn-Schems, source du soleil.

— *Pag. 143; après la description de la monnaie du nome PHARBAETITES.*

On n'a aucun renseignement sur le nome Pharbaïten¹ actuellement appelé par les Arabes Harbaït.

— *Pag. 144; après la vignette de la monnaie d'ARABIA et ensuite à la page 145.*

La fronde peu visible a été reconnue sur une médaille semblable décrite par le P. San-Clemente (II, 201). Un exemplaire du cabinet Cousinéry en présente les vestiges. La lance et la fronde étant les armes des Numides on ne doit point s'étonner de ne voir aucune divinité égyptienne figurée sur la médaille du nome 'Aqabía.

— *Pag. 147; après la description de la monnaie Arabia.*

L'Arabie personifiée, cf. Lenormant, pag. 64, n° 23.

— *Pag. 151; après la vignette de la médaille de PELUSIUM et ensuite à la page 152.*

Peremoun, Farama.

Peluse était située aux confins de l'Egypte et de la Palestine. Des traditions étrangères à l'Egypte étendent jusqu'à cette ville le culte de Jupiter Casius, dieu principal de Coreyre et de Seleucie de Pierie. On pourrait chercher dans cette ville le nom de ΗΡΕΜΩΝ, Horammon précédé de l'article Π. Mais une médaille de plus petit module nous fournit une étymologie plus naturelle. Cette médaille à pour type une grenade, or le nom de la grenade en Egypte est Ερεμών, qui avec l'article copte Π donne un nom identique à ΠΕΡΕΜΩΝ qui est ΠΕΡΕΜΩΝ.

— *Pag. 153; après la vignette de la monnaie n° 2.*

Haverckamp (Num. Eg. chr. tab. 56) avait publié une médaille de Nilopolis ΝΕΙΛΟΥ, Eckhel a prouvé qu'il fallait

1. Sic.

lire ΠΗΛΟΥ et qu'elle était de Pelusium (cf. pag. 25, Tôchon)¹.

— Pag. 157; après la vignette de la monnaie du nome SETHROITES.

Le dieu représenté sur la médaille du nome de Sethron, est coiffé du pschent et offre tous les caractères d'Aroëris. Cette divinité est ordinairement assimilée à Apollon. Mais le vêtement militaire indique ici plutôt un rapprochement avec le dieu Mars. Le dieu se montre à tête humaine coiffé du pschent, et peut-être sous les traits de l'empereur sur la médaille de Trajan

— Pag. 159; après la vignette de la monnaie du nome TANITES et à la page suivante (160).

Le Mars égyptien peut être comparé à un passage d'Hérodote, où le père de l'histoire nous donne un renseignement curieux sur la ville de Paprémis, ville d'ailleurs dépourvue de monuments et de médailles. Hérodote (II, 63-64) s'exprime à peu près en ces termes :

« Quand le soleil s'approche de son coucher, un petit nombre de prêtres sont occupés autour de la statue du dieu, tandis que d'autres armés de massues gardent l'entrée du temple. La figure du dieu est placé dans un petit naos de bois doré. Les prêtres traînent un chariot à 4 roues portant le dieu dans le naos. La troupe placée aux portes du temple ne les laisse pas entrer; un combat s'engage, etc. Or voici l'origine que les gens du lieu attribuent à cette cérémonie; le temple étant la demeure de la mère de Mars, le jeune dieu qui avait été nourri ailleurs, après avoir atteint l'époque de sa puberté revient avec l'intention de s'unir à sa mère, mais les ministres de celle-ci lui en interdisent l'entrée. Alors Mars avec un renfort se fait ouvrir le temple et penètre jusqu'à sa mère. La bataille a lieu chaque année à l'époque de la fête de Mars ». Donc Mars

1. Sic.

adoré à Paprémis est celui dont on a signalé la présence sur la médaille de Tentyra, de Sethron et de Tanis. Il devait être hiéracocéphale comme Har-Hat à Tentyra.

Mais ce dieu comme Arpasis, Mandouli, est le mari de sa mère. La déesse mère de Mars ne peut être que Hathor. Son fils ayant pour symbole l'épervier, Hathor en s'unissant à son fils devient la demeure d'Horus et le naos porté dans la cérémonie de Paprémis est l'hiéroglyphe du nom même d'Hathor. On honorait à Paprémis l'hippopotame d'un culte spécial (IL, 90). Tous les interprètes ont rapporté cet animal à Mars.

— *Pag. 161 ; après la vignette de la monnaie du nome NEOUT.*

(Le Nāthō d'Hérodote).

— *Même page, après la description de la dite monnaie.*

Déesse tenant un animal (Mion. Suppl. p. 165, n° 50).

L'animal peut être considéré comme un belier et le personnage représenterait Neïth dont le nom ressemble à celui du nome.

La ville capitale était Panéphysis dont on peut comparer le nom à celui d'Onyphis.

— *Pag. 162 ; après la vignette de la monnaie du nome MENDESIUS.*

Mendès (Schmoun-an-Erman.— Schmoun-al-Roma).

— *Ensuite et continuant à la page 163.*

Le nom égyptien de la ville de Mendès était Schmoun an Erman, Schmon aux grenades, ainsi désigné pour qu'on le distinguât de Schmoun dans l'Egypte moyenne appelé par les Arabes Aschmouneïn.

On trouve sur les médailles de ces deux noms, une divinité dont la coiffure paraît avoir été chez les Egyptiens particulièrement affectée à Thoth (Panth. Egypt. pl. 30). D'un autre côté il est bon de remarquer avec Champollion (Eg. s. les Ph. II, pag. 128) que Schmoun devient

quelque fois Schmoum de même que la Chemmis de l'Egypte moyenne se trouve alternativement écrite en égyptien Khmim et Schmin, enfin que ces deux noms Schmoun et Schmin paraissent se rapporter à la racine **ሐ.መ.و**, où **ሐ.መ.**, dont le sens calefieri, incalescere, convient à un dieu de la génération, tel que ceux qu'on adorait à Akhmim et à Mendès. Le nom de Mendès qui d'après le témoignage précis des anciens (Suidas v. Μένδης) désignait la divinité honorée dans le nome, avait été transporté par les Grecs à la localité, centre de sa culte. Mendès a dû être le même que le dieu adoré à Er-Ment, et en effet les médailles de cette dernière ville, offrent pour symbole le bouc qu'on retrouve sur celles de Mendès. Or le dieu d'Erment était Month où Mandou, donc Mendès doit être la transcription grecque du même nom.

— *Pag. 169 ; après la vignette de la monnaie du nome LEONTOPOLITES.*

Le dieu rapporté au revers de cette monnaie est peut-être Thoth, le Vulcain des Egyptiens, attendu que le lion au dire d'Elien (de N. A. II, 7) était consacré à ce dieu. Quoi qu'il en soit on ne sait rien sur le dieu adoré à Leontopolis.

— *Pag. 172 ; après la vignette de la monnaie du nome BUBASTITES et continuant à la page 173.*

Bubastis (Pouasti.— Poubasti).

Pascht avait pour symbole tous les animaux de race féline depuis le chat jusqu'au lion. Dans un hypogée voisin des tombeaux de Benihassan, et désignée par les Grecs sous le nom de grotte d'Artémis, Σπέος Ἀρτέμιδος, la déesse Pascht, à tête de lion, a son sanctuaire entouré par une immense métropole de chats embaumés (Champ. Lettres d'Egypt. p. 85-86). On devait s'attendre à trouver le chat sur les médailles de Bubaste. Tôchon ne l'a pas reconnu et cependant il s'y trouve, aceroui, comme le montrent les nombreuses figures de chat rapportées d'Egypte.

— Pag. 176; après la vignette de la monnaie du nome ATHRIBITES.

Athribis. (Athrepe.— Atrib.)

— Pag. 177; après la description de la monnaie n° 2.

On reconnaît l'épervier coiffé du pschent symbole du Mars égyptien, Aroëris; lequel se mente d'une manière indubitable sur la pièce de petit module publiée par Monsieur J. Quantino, (Nomi del Museo di Torino, pag. 16, n° 2). La présence du symbole sur les médailles d'Athribis, donne une grande vraisemblance à l'opinion de Zoëga qui a distingué dans le nom d'Athribis, celui d'Hathor. Athribis, quelquefois Atharabis dans le dialecte thebainé Αθριβη, pourrait désigner la tête d'Athir Αθηριβη.

— Pag. 179; après la description de la monnaie n° 1 du nome PROSOPITES.

L'abbé Belley (Acad. des Inscr. t. 28, p. 537) attribue cette monnaie au nome Heroopolites. P. 30.

— Pag. 182; après la description de la monnaie n° 7 du même nome.

Les pièces de moyen et de petit bronze montrent clairement un oiseau posé sur la massue d'Hercule Harpocrate. Sur la pièce de moyen mod., cf. Mionnet VI, n° 130, on voit une colombe, comme l'a pensé M. Sanquintino (Med. dei nomi pag. 17). Cet oiseau (Champoll. Gr. hier. p. 40) signifie T, il ressemble à un canard huppé et est constamment employé comme initiale du mot ταυβη, brique.

— Pag. 184; après la vignette de la monnaie du nome PHTHEMPHU.

Phtemphys.

— Pag. 185; après la description de la dite monnaie.

Le nom de Phtemphys donne sans altération en égyptien ϕθεψ - ϕ - ϕε, Phtath, dans le ciel. Peut-être a-t'on voulu représenter Shthath, debout?

— *Pag. 187; après la vignette de la monnaie du nome XOITES et ensuite à la page 188.*

Xois (Skou, Sakah).

Cette médaille, dont on ne connaît que deux exemplaires, l'un et l'autre fort mal conservés, a été diversement décrite.

Pellerin (Mel. II, 251) voit un Sérapis coiffé du modius là où Mionnet et Tôchon reconnaissent une femme. L'exemplaire de la Bibl. Nationale quoique fort confus, semble donner raison à Pellerin. Le bétier convient à la fois à Neith et à Ammon Chnouphis, nous l'avons vu à Hypselé sur la main de Neith (n° 12); quant à la massue, elle appartient à l'Hercule égyptien, le même qu'Harpocrate. Un personnage divin qui combinait les attributs d'Ammon Nilus et de Schons-Hercule son fils répondrait précisément à l'Ammon générateur dont le sanctuaire était à Louqsor.

— *Pag. 190; après la description de la monnaie n° 1 du nome BUSIRITES, ensuite aux pag. 191 et 192.*

Le nome Busiris est mentionné dans la 24me ligne de l'inscription de Rosette (texte grec). — Lenormant, Texte gr. de l'inscr. de Rosette, p. 7.

Isis drapée, la tête surmontée de la coiffure d'Hator, portant un scorpion et un bouc (Mionnet VI, 521, n° 26).

Le témoignage précis d'Hérodote (II, 59) ne nous permet pas de douter que la divinité représentée sur les médailles de Busiris ne soit Isis, laquelle avait dans cette ville un temple d'une grande célébrité. Isis portant ici, comme il arrive souvent sur les monuments égyptiens, la coiffure d'Hathor est de plus caractérisée par le scorpion; mais on n'hésite pas à reconnaître cette animal dans l'attribut d'Isis qu'on a tantôt pris pour une fleur (Mionnet) tantôt pour un serpent (Tôchon). Quelle est la valeur symbolique du scorpion, je l'ignore. L'animal que tient Isis sur l'autre main est le moufflon qu'on voit sur les mé-

dailles de Mendès; cet animal a toujours une signification priapique: on sait quelle rôle le phallus jouait dans la religion d'Osiris, et l'on peut s'imaginer l'importance attachée à ce symbole dans le lieu qui portait le nom même d'Osiris. Jablonski (Opusc. t. I, pg. 54) s'appuyant sur une tradition antique (ap. Plutarq. de Isid. II, p. 359) qui plaçait à Busiris la sépulture d'Osiris, explique le nom de Busiris par ΒΗΟΥΣΙΠΙ, *sepulchrum Osiridis*. Cette étymologie n'est pas admise par Champ. (Egypte sous les Ph. 88) lequel fait remarquer que l'orthogr. égyptienne de ΠΟΥΣΙΠΙ indique simplement le nom Osiris accompagné de l'article masc. Π. Quoi qu'il en soit, les détails qu'Hérodote fournit sur les cérémonies pratiquées à Busiris (II, 4 et 61), les sacrifices accompagnés de gémissements et de flagellations, indiquent une intention funèbre que le nom de la ville ne dément point.

— *Pag. 192; après la vignette de la monnaie du nome SEBENNYTES et ensuite à la page 193.*

Spinnout.— Samannoud.

Le nom de la ville de Sebennytos en égyptien est mystique, il signifie littéralement la force de Dieu ψεμνυτος. Champollion (Eg. s. les Ph. II, 193) a comparé très justement cette formule à celle qu'on lit dans un vocabulaire copt-thébain περιεκτιστος, le seigneur des puissances. Le nom égyptien du Sebennytos coincide donc avec le Mars égyptien représenté sur les médailles de ce nome. L'animal placé aux pieds de Mars est l'antilope oryx, animal typhonien. S. Birch voulait que cet animal fût un hibu (Num. Chr. 1839, 102).

— *Pag. 196; avant la description de la monnaie n° 4.*

Les vignes de Sebennytos étaient célèbres dans l'antiquité (Pl. H. N. XIV, 7). Cet attribut appartient à Osiris, le Bacchus égyptien.

— *Pag. 199 ; après la vignette de la monnaie du nome ONUPHITES.*

Onyphys.

Le nom d'Onyphis a en égyptien une signification très précise, celle de la bienfaisance, οὐοιπούχε, οὐοιπούρε, *l'être bienfaisant*. C'est un des noms mystiques les plus ordinaires d'Osiris. Mais la divinité que l'on trouve sur les médailles d'Onyphis est toute différente. La partie inférieure du schent qui surmonte sa tête, la caractérise comme Neïth (*). Cette opinion pourrait s'autoriser de la curieuse figure de Neïth rapportée par Champollion (*Egypt. Panth.* pl. 23a) où l'on voit cette déesse allaitant deux crocodiles. Cependant l'animal qu'elle tient doit être la musaraigne ou mygale, animal consacré à Latone égyptienne.

(*) L'animal qu'elle tient dans la main a été désigné par Tôchon, comme ressemblant au crocodile.

— *Suit à la page 200.*

Un petit module d'Onyphis a pour type un bétail, animal consacré à Neïth (Mionnet 105 et Suppl. t. IX, 63).

— *Pag. 202 ; après la vignette de la monnaie du nome PHTHENEOTES, et ensuite à la page 203.*

Phthenetu (Ptenetô).

Phthenetu (le Buto d'Hérodote) était le chef-lieu du culte de la déesse Muth, analogue à la Neïth Thermuthis des Egyptiens. Cette déesse nous est donnée par Herodote, comme étant la mère d'Horus et de Bubastis, et ces trois personnages sont assimilés par le même historien à Latone, Apollon et Diane des Grecs (II, 156).

Plutarque place à Buto, le lieu de la nourriture d'Horus, le fils d'Isis (de Isid. p. 354-377).

S. Epiphane (Exp. fidei, p. 1092) substitue au culte d'Horus où Apollon à Buto celui d'Harpocrate. Mais Harpocrate n'est qu'une forme d'Horus ξερ - φωθ - ρετ, Ho-

rus aux pieds blessés (Jablonski Panth. Eg. I, 247.—Champ. Panth. Eg. pl. VIII) et nous voyons dans les sculptures du Mammisi (vulgo Typhonium) de Denderah la représentation multipliée d'Harpocrate naissant, posé sur le calice de lotus, et gardé par la nourrice, la déesse à corps d'hippopotame, la forme terrible de Thermutis ou Buto. Or cet Harpocrate du Mammisi de Denderah n'est autre chose que Hor-Hak dieu assimilé à Edfou, à l'Apollon grec, et dans lequel se reconnaît le Mars égyptien.

— *Pag. 204; après la description de la monnaie n° 3.*

Les deux éperviers représentent sans doute deux enfants de Buto, Horus et Bubastis, assimilés par Herodote à Apollon et à Diane.

— *Suit à la page 205.*

On peut donc voir dans le nom égyptien Pténéto, le nom de Neïth dont buto était une des formes principales ΠΤΕΝΕΤΟ, ΝΕΙΘΙΝΑΣΤ, qui appartient à Neïth, ou plutôt ΝΕΙΘΙΝΑΣΤ, la demeure de Neïth.

— *Pag. 206; après la vignette de la monnaie dn nome SAITES.*

La présence de la chouette sur la main de la Minerve égyptienne offre un problème jusqu'ici insoluble, dans la mythologie comparée des deux peuples.

On sait seulement que les monuments de l'époque de la XXVIme dy. (Saïte) ont le nom de Neïth fréquemment reproduit.

La chouette a pour valeur phonétique la lettre *μ*.

— *Pag. 211; après la vignette de la monnaie de la ville de NAUCRATIS et ensuite à la page 212.*

La présence du serpent Agathodemon n'a rien de surprenant sur la médaille d'une ville voisine de Canopus, dont l'Agathodemon était un des principaux symboles. La déesse qui tient le serpent est sans doute Vénus à cause des cour-

tisanes dont la ville de Naucratis abondait. Le nom de Naucratis qui a une apparence grecque, cache sans doute un nom égyptien défiguré. On pourrait y distinguer les éléments du nom de la déesse Anubis et mieux encore ceux du nom de Chnouphis où Noub ΝΩΒ dans un grand nombre de légendes égyptiennes (cf. celles du Panth. Egypt. pl. 9) ΧΝΩΦΡΟ, le rivage de Chnouphis.

— Pag. 215; après la description de la monnaie n° 5.
Mionnet VI, 539, n° 1113.

— Pag. 218; après la vignette de la monnaie du nome CABASITES.

Cabasa (Kbahs, Kabas).

On pourrait interpréter le nom égyptien de cette ville par ΚΩΣ - ΚΑΒΑΣ, le pays de l'épervier.

— Pag. 219; après la vignette de la monnaie du nome METELITES et ensuite à la page 220.

Metelis, Mesjal où Melasi. Mahallet el Kebir.

Il y a une autre médaille décrite par Mionnet, Suppl. p. 74, n° 71.

Le revers METHLI. L 1A. Déesse debout et drapée, la tête surmontée d'un disque posé sur deux cornes de vache, entre deux plumes d'autruche, tenant sur la gauche un épervier et de la droite un sistre. On reconnaît ici une des figures si fréquentes dans les quelles se montrent les symboles d'Athyrr et d'Isis. Le nom de Metelès en égyptien, Melasi ou Mesjal, ne paraît, au moins à la première vue, offrir aucun rapport avec la déesse honorée dans cette ville. Peut-être le nom veut-il dire lieu fortifié ΜΕΤΕΛΙ.

— Pag. 225; après la vignette de la monnaie du nome GYNAECOPOLITES.

Gynæcopolis.

On y rendait probablement un culte à Neïth androgyne,

ainsi qu'on serait tenté de le croire par la présence du bœuf qui appartient à Ammon et à Neïth.

— *Pag. 234; après la vignette de la monnaie de la ville d'ALEXANDRIA.*

Racotis.

— *Pag. 238; après la vignette de la monnaie du nome MAREOTES.*

Marea (Mari).

Ammon Chnoufis n'est point déplacé sur cette médaille située entre la Libye et le rivage de Canope où l'on adorait dans l'une Ammon Criocéphale et dans l'autre Chnouphis.

— *Pag. 242; dans la colonne en blanc en face d'Antæopolites.*

Les méd. doivent être reportées à Tentyra.

— *Pag. 243; entre Arsinoïtes et Bubastites.*

Atribis Hér. St. Pl. Pt. — M.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ ΕΚ ΚΡΗΤΗΣ

(Πίνακες IV, V καὶ VI.)

Α. ΜΟΛΥΒΔΙΝΑΙ ΒΟΥΛΑΙ¹

Ἐλάχισται εἶναι αἱ μολύβδιναι βοῦλαι ἐκ Κρήτης αἱ μέχρι σήμερον γνωστὰ δημοσιευθεῖσαι ἐν τῷ μεγάλῳ συγγράμματι τοῦ G. Schlumberger *Sigillographie Byzantine*, ἦτοι τέσσαρες μὲν ἐν σελ. 200 μία δὲ ἐν παραρτήματι σελ. 733. Αἱ κατωτέρω περιγραφόμεναι μολύβδιναι βοῦλαι εὑρέθησαν ἐν Κρήτῃ καὶ εἶναι κατατεθειμέναι ἐν τοῖς κρητικοῖς Μουσείοις.

1) Μικρὰ μολυβδίνη βοῦλα ἐν τῷ Μουσείῳ Ἡρακλείου ἐκ προσφάτου δωρεᾶς τοῦ ἐν Ρεθύμνῃ κ. Θ. Τριφύλλη. Ἐχει διάμετρον 0,02 καὶ διατηρεῖται ἄριστα (Πίναξ IV, 1).

Ἐν τῇ κυρίᾳ ὅψει φέρει ἄνω μικρὸν ἑλληνικὸν σταυρὸν καὶ τὸ ὄνομα τοῦ κτήτορος εἰς τρεῖς γραμμὰς + — ΘΕΟΦ — ΝΛΑΚ — ΤΟΥ, ὅπισθεν δὲ πάλιν τὸν σταυρὸν ἄνω καὶ εἰς τρεῖς γραμμὰς τὸ ἀξίωμα + — ΚΟΒ — ΚΟΥΛ — ΑΡΙΟΥ μετὰ σημείου σπειροειδοῦς ~ εἰς τὸ τέλος. Ἀμφοτέρων τῶν ὅψεων αἱ ἐπιγραφαὶ εὑρηται ἐντὸς κοκκιδωτῶν κύκλων ἐν μέρει σφζομένων.

Ἡ ἀπλότης τοῦ τύπου τῶν ἐπιγραφῶν καὶ τὸ σχῆμα τῶν γραμ-

1. Ἐπεκράτησε παρ' ἡμῖν νὰ καλῶνται αὐταὶ διὰ μιᾶς λέξεως μολυβδόβουλλα (Ἴδε Σ. Λάμπρου 'Ιστορίαν τῆς Ἑλλάδος τόμ. Γ', σελ. 542. 564. 798. Διεθνῆς ἐφημ. νομισμ. ἀρχαιολ. I. σελ. 443, II. 117. 213. Ἀρμονία 1900 σελ. 223. 248). Εἰς ἐμὲ δημος φαίνεται ὁρθότερον καὶ συμφωνότερον πρὸς τὴν παράδοσιν τῆς Βυζαντινῆς γραμματείας ἀν αὗται μὲν λέγονται Βοῦλαι μολύβδιναι (χρυσαῖ, ἀργυραῖ, αἵριαι), τὰ ἔγγραφα δὲ ἡ γράμματα τὰ διὰ τοιούτων ἀτυπωρημένων βουλλῶν ἡσαφαλισμένα δημοάζονται μολυβδόβουλλα (χρυσόβουλλα - ἀργυρόβουλλα - κηρόβουλλα). Παραδείγματα τῆς τοιαύτης χρήσεως εὑρίσκεται ὁ βουλόμενος ἐκ Βυζαντ. συγγραφέων ἐν Ducange Glossar Graecitatis ἐν λέξει Βοῦλα.

μάτων δεικνύουσιν ὅτι ἀναμφιβόλως ἡ βοῦλλα ἀνήκει εἰς τὴν πρώτην περίοδον τῆς Βυζαντιακῆς σφραγιστικῆς, τὴν διήκουσαν μέχρι τοῦ ἔτους 717 μ. Χ., ἥτοι μέχρι τῆς ἐμφανίσεως τῆς εἰκονομαχίας ἐπὶ Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου κατὰ τὴν διαιρέσιν τοῦ Mordtmann καὶ τοῦ Schlumberger. Καὶ δὲν κάμνουσι μὲν οὗτοι ἴδιαιτερον λόγον ἐν τοῖς κεφαλαίοις, ἐν οἷς πραγματεύονται περὶ τῆς χρονολογικῆς κατατάξεως τῶν μολυβ. βιουλλῶν, περὶ τοῦ τύπου τούτου τῆς πρώτης περιόδου, δημοσιεύουσιν ὅμως ἀρκετὰς βούλλας τοῦ τύπου αὐτοῦ, ἃς ἀνάγουσι πάσας εἰς τὸν 6 καὶ 7 αἰῶνα¹. Ὡστε καὶ ἡ ἡμετέρᾳ βοῦλλᾳ κατὰ μεγίστην πιθανότητα ἀνάγεται εἰς τὸ τέλος τοῦ 6 ἢ τὰς ἀρχὰς τοῦ 7 αἰῶνος.

Τὸ δῆνομα Θεοφύλακτος εἶναι ἐκ τῶν συνήθιων καὶ χαρακτηριστικῶν κυρίων δονομάτων τῆς Βυζαντ. ἐποχῆς.

Τὸ ἀξίωμα τοῦ *Kouphikoulaqion* (*cubicularius*), τὸ δποῖον ἀπαντᾶ καὶ ὑπὸ τοὺς τύπους *κουβουκουλάριος*, *κουβουκλάριος* καὶ *κουβκουλάριος*, ἥτο ἐκ τῶν γνωστοτάτων καὶ συνήθιων ἐν τῇ Βυζαντ. ἀριστοκρατίᾳ τίτλων. Κατ' ἀρχὰς ἥτο εὐνοῦχος τοῦ βασιλικοῦ θαλάμου προεστός, ὕστερον δ' ἐγένετο τίτλος εὐγενείας διδόμενος τιμῆς χάριν εἰς πολλοὺς τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων καὶ ἀξιωματικῶν τοῦ Βυζαντιακοῦ Κράτους².

2) Μολυβδίνη βοῦλλα ἐν τῷ Μουσείῳ Ἡρακλείου, προερχομένη ἐκ τῆς αὐτῆς δωρεᾶς τοῦ κ. Θ. Τριφύλλη³ εἶναι μικρὸν ἐλλειψοειδής· ἡ μεγαλυτέρα διάμετρος εἶναι 0,025 (*Πίραξ IV*, 2).

Ἀνήκει εἰς τύπον σπάνιον, διότι ἐν μὲν τῇ κυρίᾳ ὅψει ἔχει γράμματα Ἑλληνικά, ἐν δὲ τῇ διπισθίᾳ λατινικά, ὅστε ἀνάγεται εἰς τὴν ἀρχαιοτάτην ἐποχὴν τῆς Βυζαντ. σφραγιδοποιίας, ὅτε δὲν εἶχεν ἐπικρατήσει ἐν αὐτῇ ἀκόμη κανδ' δλοκληρίαν ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα³.

Ἄμφοτέρων τῶν ὁψεων αἱ ἐπιγραφαὶ εὑρίσκονται ἐντὸς κύκλων

1. Τοιούτου τύπου βούλλας ἵδε ἐν Schlumberger *Sigill.* p. 232 n. 6. 7. p. 366 n. 3. 4. 5. 372 n. 1. 397 n. 9.

2. Schlumberger *Sigil.* p. 486 καὶ τὰ λεξικὰ *Ducange*, *Meursius* καὶ *Sophocles* ἐν τῇ λέξει *κουβικουλάριος*.

3. Περὶ διγλώσσων ἐπιγραφῶν ἐν μολυβ. βιουλλαις ἵδε Schlumberger *Sigil.* p. 73 καὶ ἔξης.

κοκκιδωτῶν. Ἐν τῇ κυρίᾳ ὅψει φέρει εἰς δύο γραμμὰς τὸ ὄνομα + ΣΕΡ—ΓΙΟΥ ἥτοι τὸ συνηθέστατον καὶ κοινότατον ὄνομα ἐν τῇ Βυζ. ἐποχῇ κατὰ γενικὴν πτῶσιν (ἐξυπακονομένης τῆς λέξεως σφραγὶς σφράγισμα, δπως καὶ ἐν τῇ προηγουμένῃ βούλλᾳ). Τὰ ἐν τῇ διπισθίᾳ ὅψει λατινικὰ καὶ ἔνεκα μικρᾶς ἀποτριβῆς καὶ διὰ τὸ κακοχάρωτον δὲν ἡδυνήθην νὰ ἔριμηνεύσω.

3) Μολυβ. βοῦλλα, δωρηθεῖσα τῷ Μουσείῳ Ἡρακλείου ὑπὸ τοῦ κ. Γεωργ. Μιτσοτάκου διατηρεῖται καλῶς καὶ ἔχει διάμετρον 0,023. Οὐδὲν ἵχνος τῆς αὐλακος, δι' ἣς διήρχετο ἡ σφρικὴ μήρινθος, φαίνεται· διὰ τοῦτο καὶ διὰ τὴν ἔξαιρετικὴν τοῦ δίσκου λεπτότητα ἵσως δὲν ἔχοιςιμοποιήθη δι' ὃν σκοπὸν αἱ ἄλλαι βοῦλλαι· ὅπωσδήποτε φέρει πάντα τὰ ἄλλα στοιχεῖα τῶν μολυβ. βουλλῶν, δι' ὃ περιγράφομεν αὐτὴν (Πίναξ IV, 3).

Ἐν τῇ κυρίᾳ ὅψει φέρει προτομὴν τῆς Θεοτόκου ἀτέχνως εἰργασμένην φερούσης ἐπὶ τοῦ στήθους μετάλλιον, ἐν ᾧ ἡ κεφαλὴ τοῦ Χριστοῦ, ἐκατέρωθεν δὲ ἀντὶ τῶν συνήθων γραμμάτων πρὸς δήλωσιν τῆς Παναγίας (ΜΡ ΘΝ) δύο μικροὺς λατινικοὺς σταυρούς¹. Ἡ παράστασις εὑρηται ἐντὸς κύκλου κοκκιδωτοῦ. Ὁπισθεν πάλιν ἐντὸς κύκλου κοκκιδωτοῦ ὑπάρχουσι τὰ ἔξης· εἰς τὸ ἄνω ἥμισυ μονογραμματικὸς σταυρὸς ἀναλυόμενος εἰς τὸ γνωστὸν ΘΕΟΤΟΚΕ ΒΟΗΘΕΙ, κάτω δὲ εἰς δύο γραμμὰς τὸ ὄνομα ΓΕΩΡ—ΓΙΟΥ

Ἄν ἀποβλέψωμεν εἰς τὸν μονογραμματικὸν σταυρόν, ἡ βοῦλλα θὰ ἀνήκῃ κατὰ τὴν θεωρίαν τοῦ Mordtmann καὶ τοῦ Schlumberger εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς εἰκονομιαζόμενης (8 καὶ 9 αἰών)· ἀλλ' ἀφ' οὗ εἰς τὴν κυρίαν ὅψιν ἔχει εἰκόνα τῆς Παναγίας, τὸ δὲ σταυρωτὸν μονογράφημα παραλλάσσει τοῦ συνήθους κατὰ τὴν εἰκονομιαζούσην περίσσοδον τύπου², τεκμιαρόμεθα ὅτι ἡ βοῦλλα εἶναι ἀρχαιοτέρα τοῦ 716.

Ἐκ τῆς συνυπάρχεως ἐν τῇ βούλλᾳ ταύτῃ εἰκόνος τῆς Θεοτόκου καὶ σταυροῦ μονογραμματικοῦ εἰκάζομεν ὅτι ὁ μονογρ. σταυρός, ὃν

1. Ἐντελῶς ὄμοίαν προτομὴν τῆς Θεοτόκου μετά τῶν σταυρῶν ἦδε αὐτόθι σελ. 86 καὶ 87.

2. Τοιοῦτος παρηλλαγμένος τύπος τοῦ μονογραμματικοῦ σταυροῦ πρὸς δήλωσιν τοῦ ΘΕΟΤΟΚΕ ΒΟΗΘΕΙ εὑρηται ἐν Schlumb. Sigill. p. 85 (πρώτη γραμμὴ δεξιά).

μετεχειρίζοντο σχεδὸν πάντοτε οἱ εἰκονομάχοι, δὲν εἶναι ἐφεύρεσις τῆς ἐποχῆς ταύτης, ἀλλ' ἐτίθετο καὶ πρότερον μετὰ εἰκόνων τῆς Θεοτόκου, τῶν Ἀγίων, οἱ δὲ εἰκονομάχοι ἀπορρίφαντες τὰς εἰκόνας καὶ ἐκ τῶν βουλλῶν διετήρησαν τὸν μονογραμματικὸν σταυρόν, ὃς τὸ μόνον ἀνεκτὸν παρ' αὐτοῖς θρησκευτικὸν σύμβολον.

4) "Αριστα σφῦρομένη μολυβ. βοῦλλα διαμ. 0,023, δωρηθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Θ. Τριψύλλη εἰς τὸ Μουσεῖον Ἡρακλείου. Ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ὅψεων ἔχει ἐντὸς κύκλων κοκκιδωτῶν ἐπιγραφὰς ἀνευ εἰκόνος οὐδὲ μονογρ. σταυροῦ. Δεξιὰ μὲν εἰς τέσσαρας γραμμὰς (*Πίναξ IV, 4*)

+ ΘΕΟ — ΤΟΚΕ ΒΟ — ΗΘΙ ΒΡΑ — ΒΥΛΑ

ὅπισθεν δὲ πάλιν εἰς τέσσαρας γραμμὰς

+ ΘΕΟ — ΔΩΡΟΥ — ΣΠ S ΚΑΝ — ΔΙΔΑΤ

ἥτοι « Θεοτόκε βοήθει Βραβύλα Θεοδώρου σπαθαρίου καὶ κανδιδάτου (ἢ σπαθαροκανδιδάτου) ».

Ἐκάστης ὅψεως ἡ ἐπιγραφὴ ἀποτελεῖ τρίμετρον τροχαϊκόν, καὶ ὁ μὲν πρῶτος εἶναι δωδεκασύλλαβος, ὁ δὲ δεύτερος τρεισκαδεκασύλλαβος. Ὁ κάτοχος τῆς σφραγίδος εἶναι ὁ Θεόδωρος Βραβύλας, περὶ οὗ οὐδὲν ἄλλο ἐγὼ τούλαχιστον γνωρίζω οὐδὲν τὸ ἐπώνυμον ἐν ἄλλῃ μολυβ. βούλλᾳ ἐκ τῶν δημοσιευμένων.

Τὸ ἀξίωμα τοῦ Σπαθαρίου ᾧτο στρατιωτικὸν ἐκ τῶν ἀνωτέρων ἰσοδυναμοῦν κατὰ τὸν Mordtmann καὶ τὸν Schlumberger περίπου πρὸς τὸν βαθμὸν τοῦ συνταγματάρχου (colonel). *Kandidatos* (candidatus) δὲ κατ' ἀρχὰς ἐλέγετο ὁ λευκὰ ἡμιφερσμένος στρατιώτης τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς, ὕστερον δὲ ἐδήλου στρατιωτικὸν βαθμόν. Συνήθως συνυπάρχει μετὰ τοῦ ἀξιώματος τοῦ σπαθαρίου, καὶ οὕτως ἀποτελεῖται ὁ στρατιωτ. βαθμὸς τοῦ σπαθαροκανδιδάτου, ὅστις κατὰ τοὺς αὐτοὺς εἶναι κατὰ μίαν βαθμίδα κατώτερος τοῦ σπαθαρίου ἀντιστοιχῶν πρὸς τὸν τοῦ σημερινοῦ ἀντισυνταγματάρχου (lieutenant-colonel). Ἀνώτερος καὶ τῶν δύο τούτων ᾧτο ὁ πρωτοσπαθάριος, ἰσοδυναμῶν κατὰ τὸν βαθμὸν πρὸς τὸν στρατηγόν!.

1. Schlumberger Sigil. p. 589.

Ο τύπος τῆς βούλλας ταύτης συνιστάμενος εἰς τὴν ἔλλειψιν εἰκόνος καὶ σταυροῦ μονογραμματικοῦ ἀπαντᾶ εἰς πάσας τὰς ἐποχὰς τῆς Βυζαντιακῆς σφραγιστικῆς· ἐκ τοῦ σχήματος ὅμιως καὶ τῆς κανονικότητος τῶν γραμμάτων εἰκάζομεν ὅτι ἡ σφραγὶς ἀνήκει εἰς τὸν 10 ή 11 αἰώνα.

5) Μολυβ. βοῦλλα, εὐρεθεῖσα πρὸ 4 ἑτῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Μοναφατίσιου καὶ δωρηθεῖσα ὑπ' ἐμοῦ εἰς τὸ Μουσεῖον Ἡρακλείου ἔχει διάμετρον 0,03 καὶ διατηρεῖται μετρίως (*Πίναξ IV, 5*).

Δὲν φέρει εἰκόνα οὐδὲ μονογραμματικὸν σταυρόν, ἀλλ' ἀμφοτέρας τὰς ὄψεις κατέχει ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ κτήτορος ἐν συνεχείᾳ, εἶναι δὲ τοῦ τύπου «σφραγὶς τοῦ δεῖνος κτλ.». Τινὰ τῶν γραμμάτων εἶναι ἡ ἀποτετριψμένα ἥ βεβλαμμένα ἐξ ἴσχυρᾶς πιέσεως καὶ ἐκ τῆς διαρρήξεως τῆς αὐλακος, δι' ἣς διμήχετο ἡ μεταξύνη μήρινθος· διὰ τὴν βλάβην ταύτην δὲν ἡδυνήθην νὰ ἀναγνώσω τὰς ἐπιγραφὰς τελείως.

Ἐν τῇ ἐμπροσθίᾳ ὄψει πιστεύω ὅτι ἀναγινώσκονται ταῦτα

ϹΦ[ΡΑΓ]ΙϹ — [Ϲ]ΤΕΦΑΝΟΝ — ΠΡΩΤΟΝΩ — ΚΑΙ ΣΙ
ὅπισθεν δὲ ἐν συνεχείᾳ

ΕΛΕΟΔΩ — ΤΩΝ ΓΕ — [ΝΩ]Ν ΤΟΥ ΣΕΚ — . ΕΝΟΥ

ἵτοι σφραγὶς Στεφάνου πρωτονοταρού (ταρίου) καὶ σι(γγέλου) ἐλεοδότου (ἢ σιγελεοδότου) (;) τῶν γενῶν (;) τοῦ σεκ(ρέτου).

Περὶ τοῦ ἀξιώματος τοῦ νοταρίου καὶ πρωτονοταρίου ἵδε Schlumberger Sigil. σελ. 550 καὶ Ducange Glossar. Graec. ἐν τῇ λέξει. Υπῆρχον νοτάριοι κληρικοί, νοτάριοι τῶν θεμάτων (μάλιστα ὁ πρωτονοτάριος), τοῦ στόλου καὶ διαφόρων ἀλλων ὑπηρεσιῶν.

Σέκρετον δὲ ἡ Σήκρητον ἵτο τὸ γραφεῖον ἡ ἀρχεῖον διαφόρων ὑπηρεσιῶν ἐκκλησιαστικῶν (π. χ. τοῦ Πατριαρχείου), δικαστικῶν ἢ ἄλλων.

6) Μικρὰ μολυβ. βοῦλλα διαμ. 0,018, εὐρεθεῖσα ὑπ' ἐμοῦ ἐντὸς τῶν χωμάτων κατὰ τὴν ἀνασκαφὴν τοῦ μητροπολιτικοῦ ναοῦ τοῦ Ἀγίου Τίτου ἐν Γόρτυνι (κατὰ τὸν Ὁκτώβριον τοῦ 1901). εἶναι ἐφθαρμένη κατὰ τὰ χείλη τῆς αὐλακος καὶ τὰ γράμματα ἐν μέρει ἀποτετριψμένα (*Πίναξ IV, 7*).

Ἐν τῇ κυρίᾳ ὄψει φέρει φέρει στηλάριον τοῦ Ἀγίου Θεοδώρου τοῦ

Τύρωνος καὶ γράμματά τινα ἐκ τοῦ δνόματος τοῦ Ἀγίου . . . ΘΕΟ , ἢ συμπληρωτέα Ο ΑΓΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ
δπισθεν δὲ φαίνονται ταῦτα

+ ΣΚΕ — ΠΙΣ ΜΕ — ΤΟΝ ΛΕΟ — . . . ΑΘΛ — . . .

τὰ δποῖα συμπληρῶ οὕτω

+ ΣΚΕΠΙC ΝΙE ΤΟΝ ΛΕΟΝΤΑ ΑΘΛΟΦΟΡΕ

Περὶ τοῦ τύπου τούτου σκέποις τὸν δεῖνα κτλ. (ἢ τρύλαττε, φυλάττοις, σφύζοις-φρούρει) ἴδε Schlumb. Sigil. p. 43 καὶ ἔξῆς.

Ἡ μικρὰ σφραγὶς ἀνήκει εἰς τὴν τρίτην περίοδον τῆς Βυζαντιακῆς σφραγιδοπούμας καὶ πιθανῶς ἀνάγεται εἰς τὸν 12 αἰῶνα.

7) Τὸ $\frac{1}{4}$ περίπου μολυβ. βιούλλαι ἐν τῷ Μουσείῳ Ἡρακλείου εἰς τὴν κυρίαν ὅψιν σφέζεται μέρος τοῦ μονογρ. σταυροῦ τοῦ ἀναλυομένου εἰς τὸ σύνηθες ΘΚΕ ΒΟΗΘΕΙ ΤΩ ΚΩ ΔΩΝΑΩ, δπισθεν δὲ ἀναγινώσκονται τὰ γράμματα . . AC B' ΣΠΑ . . . ἥτοι

ΑΝΑΣΤΑΣΙΩ Β(ασιλικῷ) ΣΠΑΘΑΡΙΩ

Ἀνήκει εἰς τὴν β' περίοδον τῆς Βυζαντ. σφραγιδοπούμας, τὴν περιλαμβάνονταν τοὺς δύο αἰῶνας τῆς εἰκονομαχίας.

Αἱ πέντε ἔπομεναι μολύβ. βιούλλαι (8. 9. 10. 11. 12) εὗρηνται ἐν τῷ μικρῷ Μουσείῳ Χανίων, δωρηθεῖσαι αὐτῷ πρὸ τοιετίας ὑπὸ τοῦ φιλαρχαίου γέροντος Μιχαὴλ Τσιβουράκι μετὰ σειρᾶς νομισμάτων καὶ ἄλλων ἀρχαίων. Πιθανότατα αἱ βιούλλαι αὗται προέρχονται ἐκ Κρήτης, ὅπως καὶ τὰ ἄλλα ἀρχαῖα τὰ ὑπ' αὐτοῦ δωρηθέντα, δὲν ἀποκλείεται δ' ὅμως καὶ ἡ ἴδεα δτι τινὰ τούτων προέρχοντα ικαὶ ἔξ Ελλάδος, ὅπου διέτριψεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη δωρητής.

Ἐκ τῆς συλλογῆς Μιχαὴλ Τσιβουράκι ἔδημοσίευσεν ἥδη δ Schlumberger Sig. σελ. 511 μολυβ. βιούλλαν, ἀναγράφουσαν Σέργιον τινα ἀπὸ ἐπάρχων τοῦ 7 ἢ 8 αἰῶνος.

8) Παχεῖα μολυβ. βιούλλα κανονικοῦ σχήματος καὶ διαμ. 0,025. Λείπει μικρὸν τεμάχιον ἐκ τῆς περιφερείας, φέρει δὲ καὶ λάκκον εἰς τὸ μέσον γενόμενον ἔξ Ισχυρᾶς πιέσεως σκληροῦ ἀντικειμένου, ἔξ οὗ ἐφθαρρησαν μὲν γράμματά τινα τῆς ἐπιγραφῆς τῆς δπισθίας ὅψεως,

ἔξωγκώθη δὲ κατὰ τὸ ἀντίστοιχον μέρος τῆς κυρίας ὅψεως ἡ εἰκὼν τῆς Θεοτόκου καὶ παρεμπορφώθη ἐν μέρει. Ἀμφότεραι αἱ ὅψεις εἶναι ἔξειργασμέναι μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ τεχνικῆς λεπτότητος ἐντὸς κοκκιδωτῶν κύκλων (*Πίναξ IV, 6.*).

Ἐν τῇ κυρίᾳ ὁψει· εὗροται προτομὴ τῆς Θεοτόκου ἀνυψούσης τὰς χεῖρας συμμετρικῶς ἐν στάσει προσευχῆς καὶ φρεούσης ἐπὶ τοῦ στήθους μετάλλιον, ἐν ᾧ ἡ προτομὴ τοῦ Χριστοῦ φέροντος σταυρωτὸν φωτοστέφανον· εἶναι δηλ. ἡ Παναγία ἡ Βλαζεργίτισσα, ὀνομασθεῖσα οὕτως ἐκ τοῦ προαστείου τῆς Κ/πόλεως Βλαζερνῶν, ὅπου εὑρίσκετο ἡ περύρημιος κατὰ τὴν Βυζαντιακὴν περίοδον θαυματουργὴς εἰκὼν τῆς Θεοτόκου ἐν τοιαύτῃ στάσει¹. ἐκατέρῳθεν τῆς εἰκόνος φαίνονται τὰ γνωστὰ ΜΡ ΘΩ.

Οὐισθεν φαίνονται τὰ ἔξης· ἄνω ἐν τῷ μέσῳ μικρὸς Ἑλληνικὸς σταυρός, (— + —), εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν ΘΚΕ ΒΟ- ἥτοι ΘΕΟΤΟΚΕ ΒΟ(ήθει), εἰς τὴν δευτέραν ΝΙ[Κ]ΗΤΑ, εἰς τὴν τρίτην διακρίνεται εὶς καὶ ΡΧ ἥτοι Ε[ΠΑ]ΡΧΩ (ἢ ΑΠΟ ΕΠΑΡΧΩΝ) καὶ εἰς τὴν τετάρτην καὶ πέμπτην ἡ κατάληξις. . ΩΝΙ ἢ ΩΡΙ
ἥτοι ΘΕΟΤΟΚΕ ΒΟΗΘΕΙ ΝΙΚΗΤΑ ΑΠΟ ΕΠΑΡΧΩΝ ΚΑΙ ΣΚΡΙΒΩΝΙ(;)

Τὸ ἀξίωμα τοῦ ἐπάρχου (*Praefectus*) ἥτο ἐκ τῶν μεγίστων καὶ ἐπισημοτάτων κατὰ τὴν πρώτην Βυζαντιακὴν περίοδον, εὑρίσκονται δὲ ἀφεταὶ βοῦλαι, ἀναφέρουσαι ἐπάρχους ἡ ἀπογόνους ἐπάρχων². "Υστερον ὅμως, ἀφ' οὗ αἱ Ἐπαρχίαι κατηγορήθησαν, ἰδούμησαν δὲ τὰ Θέματα ἀπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Ἡρακλείου καὶ ἐφεξῆς, ἔξελιπε μὲν ἐκ τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας τὸ ἀξίωμα τοῦ ἐπάρχου, ἔμεινε δὲ μόνον ὡς τίτλος ἀνεν πολλῆς σπουδαιότητος, ὅπως καὶ ἐν τῇ προκειμένῃ σφραγῖδι.

Εἰς τὰς δύο τελευταίας γραμμὰς ὑπῆρχε δεύτερος τίτλος τοῦ κατόχου κατὰ δοτικὴν π. χ. σκρίβων (ἢ τι ἄλλο τῶν πολναρίθμων ἀξιμάτων τῶν ληγόντων εἰς —ωρ, π. χ. κήρυσσωρ, κουράτωρ, κούρσωρ, πραίτωρ, μανδάτωρ, πράκτωρ, στράτωρ, κοιαίστωρ).

Ἐποχὴ τῆς σφραγίδος εἶναι πιθανώτατα ὁ 11 αἰών.

9) Μικρὰ μολυβ. βοῦλλα, ἔχουσα διάμετρον 0,017. Ἐν ᾧ σώζεται

1. Ἰδε Schlumberger Sigil. p. 15.

2. Schlumb. Sigil. p. 506.

δλόκληρος ὁ δίσκος, λείπει τὸ ἡμισυ περίπου τοῦ τύπου τῆς ἐμπροσθίας ὅψεως, ἔξολισθήσαντος, φαίνεται, τοῦ ἀντιστοίχου σκέλους τοῦ βουλλωτηρίου κατὰ τὴν τύπωσιν (*Πίναξ IV, 8.*)

'Ἐν τῇ κυρίᾳ ὅψει φέρει ἐν τῷ κεντρικῷ πεδίῳ ἐπὶ βάσεως τοιπλῆς σταυρὸν διπλοῦν (ἥτοι ἔχοντα δύο δριζοντίας κεραίας), ἐκ τῆς βάσεως δὲ τοῦ σταυροῦ ἐκφύοντα δύο ἀνθέμια, πέριξ δὲ ἐντὸς δύο κοκκιδωτῶν κύκλων εὑροῖται ἡ ἐπιγραφὴ

[ΘΚΕ ΒΟΗΘΕΙ ΤΩ Σ]Ω ΔΟΝΛΩ

"Οπισθεν ἀναγινώσκεται μετὰ δυσκολίας ἡ ἐπιγραφὴ

+ ΙΩΑΝΙ Α' — ΣΠΑΘΑΡΙΩ — S ΕΠΙ ΤΩΝ — ΟΙΚΙΑΚ'

ἥτοι «'Ιωάν(νη) α' σπαθαρίω καὶ ἐπὶ τῶν οἰκιακ(ῶν)». 'Ο ἐπὶ τῶν οἰκιακῶν ἥτοι τιτλοῦχος τῆς Αὐλῆς, ὅστις ἐπεμελεῖτο τῆς ἰδιωτικῆς περιουσίας τοῦ βασιλέως. Οἰκιακὰ κατὰ τὸν Ducange ἦσαν privata Imperatorum patrimonia quae etiam ἰδιὰ appellabantur'.

'Η σφραγὶς θετέα εἰς τὸν 10 ἢ 11 αἰῶνα².

10) Τὸ ἡμισυ περίπου μικρᾶς μολυβ. βιούλλας διαμ. 0,017. "Εφερε συνεχῆ ἐπιγραφὴν ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ὅψεων, ἥτοι ἐμπροσθεν μὲν

ΚΕ ΒΟ' Τ[ω Σ]Ω ΔΟ[ΥΛ]Ω, ὅπισθεν δὲ [Κ]ΩΝ[Σ]ΤΑΝ[Τ]ΙΝ,

ἥτοι Κύριε βοήθει Κωνσταντίνῳ.

'Ανήκει εἰς τὸν 8 ἢ 9 αἰῶνα.

11. 12) Δύο μολύβδιναι βιούλλαι, οὐχὶ καλῶς διατηρούμεναι, ἐκ τῶν λεγομένων ἀνωνύμων³, δηλ. ἔξι ἐκείνων αἱ δοποῖαι καὶ εἰς τὰς δύο ὅψεις φέρουσιν εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ, τῆς Θεοτόκου καὶ διαφόρων Ἀγίων ἀνευ οὐδεμιᾶς ἐπιγραφῆς, πλὴν τῶν γραμμάτων δι' ὧν δηλοῦνται τὰ ὀνόματα τῶν εἰκονιζομένων ἀγίων. Τὸ εἶδος τοῦτο τῶν σφραγίδων ἥτο τὸ κοινότατον, μάλιστα παρὰ τοῖς ἰδιώταις, δι' ὃ παρουσιάζει καὶ τὸ μικρότερον διαφέρον.

'Ἐκ τῶν δύο βιούλλων ἡ μὲν μία (ἢ 11) εἶναι διαμ. 0,019 καὶ μετρίως διατηρουμένη φέρει ἐν τῇ μιᾷ ὅψει προτομὴν τοῦ Ἀγίου

1. Ἱδὲ Schlumberger Sigil. p. 555.

2. Λύτόθι σελ. 556. 557.

3. Λύτόθι σελ. 56 καὶ ἔξης.

Νικολάου (φραίνονται καὶ τὰ γράμματα . . ΚΩΛ), ἐν δὲ τῇ ἄλλῃ τὸν Ἀρχαγγελον Μιχαήλ.

Ἡ δευτέρα (ἡ 12) ἔχει διάμετρον 0,026 καὶ εἶναι ὑπερομέτρως λεπτὴ καὶ ἀποτετραψηνή τὴν ἐπιφάνειαν, φέρει δὲ ἑκατέρῳ μεταξύ τοῦ μεταξύ τῶν πλευρῶν τοῦ προτομήν Ἀγίου νέου μὲν μαρούλιν οὐδὲν κόμιν καὶ πρόσωπον στρογγύλον, πιθανῶς τοὺς δύο Ἀρχαγγέλους Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ ἢ τοὺς δύο στρατιωτικοὺς ἀγίους Γεώργιου καὶ Δημήτριον.

Ἐν τῇ μικρᾷ συλλογῇ τοῦ Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου Ρεθύμνης εὑρογηνται αἱ ἔξης τρεῖς μιολύβδιναι βοῦλλαι (ἀριθ. 13. 14. 15), ἄγνωστον πόθεν προερχόμεναι.

13) Καλῶς διατηρουμένη μιολυβ. βοῦλλα, ἔχουσα διάμ. 0,025. Ἐχει ἐπιγραφὴν συνεχῆ καὶ ἐπὶ τῶν δύο ὅψεων ἀνευ εἰκόνος ἢ μονογραφιματικοῦ σταυροῦ. Ἐν τῇ πρώτῃ πλευρᾷ ἐντὸς κύκλου κοκκιδωτοῦ φέρει εἰς 3 γραμμὰς

+ ΕΚ — ΚΛΗΣ — ΙΑΣ

ὅπισθεν δὲ ἐπίσης ἐντὸς ὅμοίου κύκλου καὶ εἰς 3 γραμμὰς

+ ΚΙΣΑΜΟΥ.

(Πόραξ IV, 9).

Ἡ βοῦλλα, ὡς φραίνεται ἐκ τοῦ σχήματος τῶν γραμμάτων, τοῦ πάλιον αὐτῶν καὶ τῆς ἀρχαϊκῆς ἀπλότητος, ἀνήκει εἰς τὴν πρώτην περίοδον τῆς Βυζαντ. σφραγιδοποιίας καὶ δύναται νὰ τεθῇ εἰς τὸν 7 αἰῶνα ἢ τὰς ἀρχὰς τοῦ 8¹. Ἐχει δὲ τὴν ἔξαιρετικὴν σπουδαιότητα ὅτι ἀναφέρει μίαν τῶν ἐπισκοπῶν τῆς Κρήτης πρὸ τῆς Ἀραβικῆς κατακτήσεως τῆς νήσου (826 μ. Χ.). Ὁτι Πατριαρχεῖον, μητροπόλεις, Ἐπισκοπαί, Μοναὶ καὶ ἐκκλησίαι ἀκόμη ἐνίστε εἰχον ἴδιαν σφραγίδα, εἶναι γνωστὸν ἐκ τοῦ μεγάλου κατὰ τὸν ὅγκον οὐχ ἡττον δὲ καὶ τὴν σπουδαιότητα βιβλίου τοῦ Schlumberger, ἐκ Κρήτης ὅμως ἄλλης ἐπισκοπῆς ἢ μονῆς ἢ ἐκκλησίας βοῦλλαν δὲν γνωρίζομεν ἢ τὴν τοῦ Γεωργίου Ἐπισκόπου Ἀρκαδίας, κατεχομένην ὑπὸ τοῦ π. Sorglin Dorigny καὶ δημοσιευμένην ἐν τῷ συμπληρωματι τῆς Sigillo-graphie σελ. 733.

1. Schlumb. Sigil. p. 89 F.

‘Η ἐπικλησία Κισάμου, ἰδρυμεῖσα κατὰ τοὺς πρώτους αἰῶνας τοῦ Χριστιανισμοῦ, ὅτε ὑφίσταντο εἰσέτι πολλαὶ τῶν Κοητιῶν πόλεων, ἀφ’ ὧν ὠνομάσθησαν τότε αἱ ἐπισκοπαὶ¹, ἀναφέρεται ὡς ἐπισκοπὴ ἐν τῷ Συνεκδήμῳ τοῦ Ἱεροκλέους ἐν τῇ IA' ἐπαρχίᾳ (τῇ Κρήτῃ). Ἐπίσκοποι δὲ Κισάμου ὑπογράφονται ἐν τῇ ἐν Νικαίᾳ δευτέρᾳ Συνόδῳ καὶ ἐν τῇ λεγομένῃ Πενθέκτῃ (παράβ. Cornelius Creta Sacra vol. I. p. 264). Μετὰ τὴν ἀνάκτησιν τῆς νήσου ὑπὸ Νικηφόρου τοῦ Φωκᾶ ἰδρύθη ἐκ νέου (Notitiae graec. episcopatum σελ. 101). ‘Υφίστατο δὲ καὶ ἐπὶ Ἐνετῶν ὡς λατινικὴ (ἐπί τινα χρόνον καὶ δρυόδοξος ὑπὸ τὸν Γεράσιμον Παλαιόκαπαν), διατηρεῖται δὲ καὶ μέχρι σήμερον περιλαμβάνουσα τὰς δύο δυτικωτέρας τῆς Κρήτης ἐπαρχίας Κίσαμον καὶ Σέλινον.

14) Ἀκέραιος καὶ καλῶς διατηρουμένη μολυβ. βοῦλλα διαμ. 0,025. Ἐν τῇ κυρίᾳ ὄψιει ἐντὸς κύκλου ἐκ ποκκίδων εὑροηται ὁ συνήθης μονογραμματικὸς σταυρός, ὁ ἀναλυόμενος εἰς τὸ

+ ΘΚΕ ΒΩΗΘΕΙ

(Πίναξ IV, 10).

ὅπισθεν δὲ ἐντὸς διμοίου κύκλου ἀναγινώσκονται μὲν γράμματα καλλιγραφικὰ ἐπιμήκη εἰς τρεῖς γραμμὰς

ΙΩΑΝΝΗ ΝΟΤΑΡΙΩ

Τὸ σταυρόσχημον μονογράφημα τῆς κυρίας ὄψιεως δὲν συνοδεύεται, ὡς συνήθως, ὑπὸ τῶν λέξεων ΤΩ ΣΩ ΔΟΥΛΩ διατεθειμένων εἰς τὰ τέσσαρα τοῦ σταυροῦ γωνιώδη ἀνοίγματα. Εὑρίσκονται ὅμως καὶ ἄλλαι βοῦλλαι, ἐν αἷς ἔλλείπουσιν ἀπὸ τοῦ μονογραφ. σταυροῦ αἱ λέξεις αὗται (παράβ. Schlumberger Sigil. p. 337. 361. 441. 460. 465. 475. 545). Η βοῦλλα τίθεται εἰς τοὺς χρόνους τῆς εἰκονομαχίας.

15) Μολυβ. βοῦλλα ἔλλιπτης κατὰ τὸ $\frac{1}{3}$ περίπου ἀποκοπὲν κατὰ τὴν θέσιν τῆς αὐλακος, δι' ἣς διήρχοντο τὰ σηρικὰ νήματα. Τὰ μολύβδινα πέταλα², ἀπερ ἀπετέλεσαν τὴν βοῦλλαν, δὲν εἶχον τὸ σύνη-

1. Τινὲς τούτων διετήρησαν τὰ ὄνόματα καὶ ἀφ’ οὗ ἔξελιπτον αἱ πόλεις π.χ. Χερρονήσου, Κνωσοῦ, Ἀρκαδίας, Τεραπέτρας, Γόρτυνος, Ἀγρίου κτλ., διατηροῦνται δὲ ἐν μέρει καὶ μέχρι σήμερον.

2. Περὶ τοῦ τρόπου καθ’ ὃν κατεσκευάζοντο καὶ ἀπετυποῦντο αἱ μολύβ. βοῦλλαι πραγματεύεται ὁ Schlumberger Sigil. σελ. 10. Η κατασκευὴ καὶ τύπωσις

ἥες κανονικὸν δισκοειδὲς σχῆμα, ἀλλ’ ἥσαν ἀκανόνιστα (*Πίναξ IV, 11*).

Φέρει συνεχῆ ἐπιγραφὴν ἔκατέρωθεν ἐντὸς κοκκιδωτῶν κύκλων εἰς πέντε γραμμάς.

+ Θ[ΕΟΤ] — ΟΚ[Ε ΜΟΥ] — ΒΩΗ[ΘΕΙ ΣΩ] — ΜΑΡ[ΚΙΑ] — Ν[Ω]
= + Θεοτόκε μου βοήθει σῷ Μαρκιανῷ.

*Οπισθεν· [CK]ΡΙ — [ΒΩ]ΝΙ Σ — [ΒΑ]ΣΙΛΕΙ — [Κ]Ω ΣΠΑ — ΘΑΡ'
— Σκορίβωνι καὶ βασιλικῇ σπαθαρίῳ.

*Η βοῦλλα ἀνήκει εἰς τὴν τρίτην περίοδον τῆς Βιζαντ. σφραγιδοποιίας, πιθανῶς εἰς τὸν 11 αἰώνα.

Τὴν συνήθειαν τῆς χρήσεως μολυβδίνων βουλλῶν πρὸς ἀσφάλειαν ἐπισήμων γραμμάτων διετήρησαν καὶ μετὰ τὴν κατάλυσιν τοῦ Βυζαντιακοῦ Κράτους οἱ Πατριάρχαι Κ/πόλεως εἰς τὰ λεγόμενα σιγγύλιαδη γράμματα ἐν μεμβράναις. Τοιαῦται πατριαρχικαὶ βοῦλλαι εἴτε ἀπηγρημέναι εἰσέτι τῶν γραμμάτων εἴτε καὶ ἀπεσπασμέναι σφέζονται πολλαί, μάλιστα εἰς τὰ ἀρχεῖα τῶν Μονῶν. *Ἐν Κρήτῃ εἶδον τοιαύτας τέσσαρας, ἦτοι τρεῖς μὲν ἐν τῇ παρὰ τὰ Χανία Μονῇ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς τοῦ Χαροκόπιλακος (κοινῶς Χρυσοπηγή), μίαν δὲ ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Προφήτου Ἡλία παρὰ τὸ χωρίον Ρούστικα τῆς Ρεθύμνης. *Η χρῆσις τῶν μολυβδίνων βουλλῶν, ἀν δὲν ἀπατῶμαι, σφέζεται καὶ μέχρι σήμερον ἐν τοῖς Πατριαρχείοις.

*Ο τύπος τῶν πατριαρχικῶν μολυβ. βουλλῶν διετηρήθη ἀπ’ ἀρχῆς μέχρι τῆς ἐποχῆς ἡμῶν σχεδὸν δι αὐτός, ἦτοι ἐν τῇ κυρίᾳ ὅψει φέρει εἰκόνα τῆς Θεοτόκου βασταζούσης τὸν Χριστόν, δπισθεν δὲ στερεοτύπως τὸ «δεῖνα Ἀρχιεπίσκοπος Κ/πόλεως νέας Ρώμης καὶ Οίκουμενικὸς Πατριάρχης»¹.

Περὶ τῶν τριῶν μολυβ. βουλλῶν τῆς Χρυσοπηγῆς ἔκαμα λόγον ἐν μινογραφίᾳ περὶ τῶν κειμήλιων τῆς Μονῆς ταύτης, δημοσιεύθεισῃ ἐν τῇ ἐφημερίδι τῶν Χανίων «Ἐρεύνη» (φύλ. 32, 10 Δεκεμβρίου 1899).

τῶν Βυζ. μολυβ. βουλλῶν ὁμοιάζει πολὺ πρὸς τὸν σημερινὸν τρόπον τῆς μολυβδοσφραγίσεως ἐν τοῖς Τελωνείοις.

1. Τύπους ἀρχαιοτέρων πατριαρ. βουλλῶν δύναται νὰ ἴδῃ δι βουλόμενος ἐν Schlumberger Sigil. p 124. Σπανίως ἀντὶ τῆς Θεοτόκου εὑρηται προτομὴ τοῦ ἄγιου Ιωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. Αὐτόθι.

Αἱ βοῦλαι εἰναι μὲν ἥδη ἀπεσπασμέναι τῶν οἰκείων πατριαρχικῶν σιγγιλλιωδῶν ἐν μεμβράναις γραμμάτων, ἀλλὰ καὶ ταῦτα σώζονται, διατηροῦντα ἀκόμη καὶ τὰ σηρικὰ νήματα, ἀφ' ὧν ἡσαν ἀπηρῷμεναι αἱ βοῦλαι. Τὰς βούλλας τῆς Χρυσοπηγῆς εἶχεν ἕδη καὶ μελετήσῃ καὶ ὁ φιλάρχαιος κύριος Γεώργιος Ἰάκ. Καλαϊσάκις, λαβὼν καὶ μολύβδινα ἀποτυπώματα αὐτῶν, τὰ διόποια καὶ μοι ἀπέστειλεν ἐκ Χανίων πρὸς μελέτην.

Κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν αἱ βοῦλαι ἔχουσιν οὕτως.

16) Μολυβ. βοῦλλα Ἰακώβου Πατριάρχου, καλῶς διατηρουμένη πλὴν μικρᾶς ἀποτριβῆς τῶν δύο μεσαίων στοιχείων τῆς ἐν τέλει χρονολογίας: ἀπεσπασμένη ἐκ πατριαρχικοῦ σιγγιλλιωδούς ἐν μεμβράναις γράμματος τοῦ ἔτους 1681 σφεζομένου ἐν τῇ Μονῇ, δι' οὗ ἐνοῦνται αἱ δύο γειτονικαὶ Μοναὶ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς καὶ τοῦ ἄγίου Ἐλευθερίου τῇ διμοφώνῳ αἰτήσει τῶν ἐν αὐταῖς συνασκουμένων μοναχῶν (Πίναξ IV, 12).

Ἡ βοῦλλα ἔχει διάμετρον 0,04¹ καὶ πάχος ἀρκετόν. Ἐν τῇ κυρίᾳ ὅψει φέρει ἐντὸς κύκλου ἀπλοῦ προτομὴν τῆς Θεοτόκου κρατούσης τὸν Χριστὸν παῖδα ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος μετὰ τῶν συνήθων γραμμάτων ΜΡ ΘΥ καὶ ΙC ΧC, ἐν δὲ τῇ ἄλλῃ πλευρᾷ ἐντὸς κύκλου διμοίουν ἀνω μὲν σταυρὸν μικρὸν μεταξὺ ἀνθέων, ἔπειτα δὲ εἰς πέντε σειρὰς χωρίζομένας διὰ γραμμῶν τὰ

ΙΑΚΩΒΟΣ ΕΛΕΩ | ΘΥ ΑΡΧΙΕΠΙΚΟΠΟΣ Κ|ΩΝΣΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΟΣ | ΝΕΑC ΡΩΜΗC ΚΑΙ ΟΙΚΟΥ|ΜΕΝΙΚΟC ΠΑΤΡΙΑΡΧΗC

Κάτω δὲ πάλιν μεταξὺ δύο ἀνθέων φέρει τὴν χρονολογίαν ΑΧΟΘ (1679), ἵτοι τὸ βούλλωτήριον εἶχε κατασκευασθῆ δύο ἔτη πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ σιγγιλλίου τούτου ἵτοι ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνάρρησιν, ὡς εἰκός.

Οἱ Ἰάκωβος Χῖος τὴν πατρίδα, μητροπολίτης ὃν Λαρίσης, ἔξελέγη Πατριάρχης τῷ 1679 (ἴδε Γεδεών Πατριαρχικοὶ πίνακες σελ. 603 καὶ ἔπειτα).

1. Σημειωτέον ὅτι τὸ μέγεθος τῆς βούλλας ἔξήρτητο ἐκ τῆς ἐπισημότητος καὶ τοῦ ἀξιώματος τοῦ ἀποστέλλοντος προσώπου, διὰ ταῦτα αἱ πατριαρχικαὶ βοῦλλαι εἰναι αἱ μεγαλύτεραι.

17) Μεγάλη μολυβ. βοῦλλα, ἀνήκουσα εἰς πατριαρχικὸν σιγγιλλιῶδες ἐν μεμβράνῃ γράμμα, σωζόμενον ἐν τῇ Μονῇ ὑπὸ χρονολογίαν 1706, δι' οὗ ἀποκαθίσταται τὸ γειτονικὸν χωρίον *Mouqraīs* εἰς τὴν μονὴν τοῦ ἄγιου Ἐλευθερίου (*Πίναξ V, 1*).

"Ἐχει διάμετρον 0,06δ καὶ διατηρεῖται ἀριστα. Δεξιὰ μὲν φέρει πιεταζὲν δύο κλάδων προτομὴν τῆς Θεοτόκου βασταζούσης τὸν Χριστὸν παῖδα ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος καὶ τὰ συνήθη ΜΡ. ΘΥ. ΙC. XC., ὅπισθεν δὲ ἀνω μὲν δένδρον δικαζόμενον συμμετρικῶς εἰς δύο κλάδους καρποφόρους, ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὁποίων σταυρός, ὑποκάτω δὲ εἰς πέντε γραμμὰς τὰ

ΓΑΒΡΙΗΛ ΕΛΕΩ ΘΝ | ΑΡΧΙΕΠΙΚΟΠΟΣ : ΚΩΝ|ΣΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ : ΝΕΑC | ΡΩΜΗC ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΗC ΠΑΤΡΙΑΡΧΗC καὶ κάτω τὴν χρονολογίαν ΑΨΒ (=1702), ἵτοι τέσσαρα ἔτη πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ σιγγιλλίου καὶ εὐθὺς μετὰ τὴν ἀνάρρησιν τοῦ Γαβριὴλ εἰς τὸν θρόνον, δτε κατὰ τὴν συνήθειαν κατεσκευάζοντο τὰ βουλλωτῆρια τῶν Πατριαρχῶν.

Ο κτήτωρ τῆς βούλλας εἶναι Γαβριὴλ ὁ Γ', Σμυρναῖος τὴν πατρίδα, τέως Μητροπολίτης Χαλκηδόνος, ἀνελθὼν τὸν πατριαρχικὸν θρόνον τῷ 1702 καὶ ἀποθανὼν τὸν Νοέμβριον τοῦ 1707!.

Τοῦ αὐτοῦ Πατριάρχου Γαβριὴλ σώζεται ἐν τῇ Μονῇ Τοπλοῦ σιγγιλλιῶδες γράμμα ὑπὸ χρονολογίαν 1704, δι' οὗ καθίσταται ἡ Μονὴ αὕτη Πατριαρχικὸν Σταυροπήγιον.

18) Μεγάλη μολυβ. βοῦλλα ἐν τῇ αὐτῇ Μονῇ, ἀπεσπασμένη τοῦ οἰκείου πατριαρχικοῦ μολυβδοβούλλου γράμματος, δι' οὗ τῷ 1797 ὁ πατριάρχης Γεργόριος ὁ Ε' βεβαιοῦται καὶ ἐπικυροῦται τὴν Σταυροπηγιακὴν ἀξίαν εἰς τὰ δύο μοναστήρια τῆς Χρυσοπηγῆς καὶ τοῦ ἄγιου Ἐλευθερίου, ἐξ ἣς εἰχον ἐκπέση μετὰ τῶν ἄλλων σταυροπηγίων ἐπὶ Γερασίμου Μητροπολίτου Κρήτης.

Ἡ βοῦλλα (*Πίναξ IV, 3*) ἔχει διάμετρον 0,06 καὶ δεξιὰ μὲν φέρει τὸν αὐτὸν τῇ προηγουμένῃ τύπον, ἀριστερὰ δὲ εἰς 7 γραμμὰς τὰ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΛΕΩ κτλ. καὶ κάτω χρονολογίαν ΑΨΖ (=1797), ὥστε ἐνταῦθα τὸ σιγγιλλίον ἐξεδόθη ἀμα τῇ ἀναρρήσει τοῦ Πατριάρχου εἰς

1. Γεδεών Πατριαρχικοὶ πίνακες σελ. 614.

τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον, τοῦτο δὲ ἡγητῶς ἀναφέρεται καὶ ἐν τῷ ὠραίῳ προλόγῳ τοῦ σιγγιλλίου. Ὁ πτήτωρ Πατριάρχης εἶναι δὲ ἀοἰδίμος ἔθνοναρτυς Γρηγόριος δὲ Ε', διότι 24 ἔτη ἐπισφραγίσας διὰ τοῦ μαρτυρίου τὴν ἀνάστασιν τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους¹.

19) Ἀλλη πατριαρχικὴ μολυβ. βοῦλλα σώζεται ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Προφήτου Ἡλία τῶν Ρουστίκων (εἰς τὸ χωρίον Ρούστικα Ρεθύμνης), ἀπηγωρημένη εἰσέτι μεμβρανώδει σιγγιλλίῳ ἀπὸ μεταξωτῆς κυανῆς μηρόνθουν. Εἶναι τοῦ αὐτοῦ ταῖς δυσὶ προηγουμέναις τύπου καὶ ἀνήκει εἰς τὸν Πατριάρχην Κύριλλον τὸν Δ', πατριαρχεύσαντα τῷ 1711-1713. Τὸ δὲ σιγγίλλιον προβιβάζει τὴν Μονὴν τῶν Ρουστίκων εἰς Σταυροπηγιακὴν² καὶ φέρει χρονολογίαν 1713. Ἡ δπισθία ὅψις τῆς βούλλας ἔχει ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΕΛΕΩ ΚΤΛ. καὶ τέλος χρονολογίαν ΑΨΙ. ἐλλείποντος τοῦ τελευταίου γράμματος, ὅπερ πιθανώτατα ἦτο Α (ῆτοι 1711), ὅτε ἀνῆλθεν εἰς τὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον καὶ ἐχαράχθη κατὰ τὴν συνήμειαν καὶ τὸ πατριαρχικὸν του βουλλωτήριον.

Ἐν τῇ αὐτῇ Μονῇ σώζεται σιγγίλλιον τοῦ Γρηγορίου τοῦ Ε', ἐπικυροῦν τὴν σταυροπηγιακὴν ἀξίαν τῆς Μονῆς Ρόντικων, ἐκδεδομένον τῷ 1797, ἀλλ' ἡ μολυβδίνη βοῦλλα ἀπώλετο. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἐν τῇ Μονῇ Τοπλοῦ σώζεται σιγγίλλιον τοῦ αὐτοῦ Πατριάρχου, τῆς αὐτῆς χρονολογίας καὶ διμοίου περιεχομένου, συμπεραίνομεν ὅτι δὲ ἀοἰδίμος Πατριάρχης ἀμα ἀνελθὼν τὸν Θρόνον ἀπέστειλεν διμοια ἐπικυρωτικὰ τῆς σταυροπηγιακῆς ἀξίας σιγγιλλιώδῃ γράμματα εἰς πάσας τὰς σταυροπηγίους Μονὰς τῆς Κρήτης. Καὶ τὰ δύο δὲ ταῦτα ἔφερον ἔξ απαντος βούλλας διμοίας τῇ σωζομένῃ ἐν Χρυσοπηγῇ.

Τελευταῖον δημοσιεύω μολυβ. Ἐνετικὴν Δουκικὴν βοῦλλαν (Εἰκὼν 1), εὑρεθεῖσαν μεταξὺ τῶν χωμάτων τὸ παρελθὸν ἔτος κατὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ὁργιατος ἐν τῷ φρουρῷ τοῦ Ἡρακλείου κατὰ τὴν πύλην τοῦ ἄγιου Γεωργίου (κοινῶς Λαζαρέτου). ἡ βοῦλλα ἥγοράσθη καὶ εὗρηται ἐν τῷ Μουσείῳ Ἡρακλείου.

Τὴν χρῆσιν τῶν μολυβδοβούλλων φαίνεται ὅτι οἱ Ἐνετοὶ μετὰ

1. Μαν. Γεδεὸν Πατριαρχ. πίνακες σελ. 675.

2. Λύτοθι σελ. 620, ἐν ᾧ ἀναφέρεται καὶ ἡ πρᾶξις αὐτη.

τόσων ἄλλων παρέλαβον παρὰ τοῦ διμόρου Βυζαντιακοῦ Κράτους, τοῦ ὅποιουν ὑπῆρξαν κατ' ἀρχὰς μὲν μαθηταὶ καὶ ὑποτελεῖς, ὑστερον δὲ μιμηταὶ καὶ μετὰ τὴν ἀλώσιν τῆς Κ πόλεως ὑπὸ τῶν Φράγκων Σταυροφόρων (τῷ 1204) καὶ κληρονόμοι καὶ διάδοχοι.

Εἰκόν. 1.

Ἡ βοῦλλα ἔχει διάμετρον 0,048 καὶ διατηρεῖται εἰς καλὴν κατάστασιν, σφήνουσα καὶ τὴν διαμπερῆ ὅπλην μεταξὺ τῶν δύο πετάλων, δι' ᾧ ἡς διήρχοντο τὰ σηρικὰ νήματα μόνον κατὰ τὴν περιφέρειαν ἔχει βλάβην τινὰ προελθοῦσαν ἐκ πιέσεως, ἥτις ἐξήλειψεν ἐν μέρει τὰ περὶ τὸ ἄκρον τῆς κυρίας ὅψεως μικρὰ γράμματα.

Ἐν τῇ κυρίᾳ ὅψει εἰκονίζεται κατὰ μέτωπον Ἀγιος ἀγένειος, ἵσταμενος ἐμπρόσθιν θρόνου πολυτελοῦς, ἐνδεδυμένος μεγαλοπρεπῆ ἀρχερατικὴν ἐνδυμασίαν, φέρων δ' εἰς τὴν κεφαλὴν φωτοστέφανον καὶ κρατῶν ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ σκῆπτρον διὰ δὲ τῆς ἀριστερᾶς βιβλίον (τὸ Εὐαγγέλιον) Πρός τὰ δεξιὰ ἀντοῦ ἴσταται ἀνὴρ (ὁ Δοὺς Ἀντώνιος Βενέριος), ἐστραμμένος πρὸς τὸν Ἀγιον, καὶ διὰ μὲν τῆς δεξιᾶς ἀπόμενος τοῦ σκῆπτρου, δὲ παραλαμβάνει παρὰ τοῦ Ἀγίου, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ κρατῶν εἱλητάριον κυλινδρικὸν (ὑποδηλοῦται τὸ μολυβδόβουλον γράμμα;). Πέριξ διακρίνονται ἀμυδρῶς τὰ

ANTHONI VENERIO.....

"Οπισθεν ἐντὸς κύκλου κοκκιδωτοῦ εὑριηνται ἀνω μὲν σταυρὸς

μικρὸς ἐκ πέντε κοκκίδων, ἔπειτα δὲ ἡ ἐπιγραφὴ εἰς πέντε γραμμὰς μὲ γράμματα κεφαλαιώδη παχέα καὶ ἐν ὑψηλῷ ἀναγλύφῳ

ANTHONI/ VENERIO DEI GRA DVX VENETIA". .ΕΤ. C)
ἥτοι Anthonius Venerio dei gratia dux Venetiarum et cae-
tera.

Τὸ τελευταῖον γράμμα εἶναι τὸ C μετὰ τοῦ σημείου τῆς συγκοπῆς ἄνω καὶ δεξιά¹, ἵνα δηλώσῃ τὸ *caelera*, δι' οὗ ὑπονοοῦνται οἱ ἄλλοι τίτλοι τοῦ Δουκός, οἵτινες δὲν ἥδυναντο νὰ περιληφθῶσιν ἐν τῷ περιωρισμένῳ χώρῳ τῆς βούλλας, ἥτοι «Dalmatiae, Croatiae Do-
mīnus quartae partis et dimidii totius Imperii Romaniae».

Ο κάτοχος τοῦ βουλλωτηρίου Ἀντώνιος Βενέριος ἔχομάτισε Δό-
γης Ἐνετίας ἀπὸ τοῦ 1382 μέχρι τοῦ 1400, ὅτε ἀπέθανεν. Τὸ βουλ-
λωτήριον πιθανώτατα κατεσκευάσθη ἄμα τῇ ἀναρρίσει τῷ 1382. Τὸ
δὲ μολυβδόβουλλον ἔγγραφον θ' ἀπεστάλη εἰς Κρήτην κατὰ τὸ διά-
στημα τῶν 18 τούτων ἑτῶν· ἔπειδὴ δ' εὐρέθη πλησίον τῆς μεγάλης
Λατινικῆς Μονῆς τοῦ ἁγίου Φραγκίσκου², εἶναι πιθανὸν ὅτι προέρ-
χεται ἐκ τοῦ ἀρχείου τῆς Μονῆς ταύτης.

B. ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑΙ.

1) Σφραγὶς ὀρειχαλκίνη φυλασσομένη ἐν τῇ Μονῇ τῆς Παναγίας Ἀκρωτηριανῆς (κοινῶς Τοπλοῦ) τῆς Σιγτείας. Ἀποτελεῖται ἐκ δίσκου ἔλαφρῶς κυρτοῦ ἐν τῇ κυρίᾳ ὅψει καὶ μικρὸν κούλου διπισθεν, ἔχει δὲ διπισθεν σωληνωτὸν στέλεχος, ἐν ᾧ ἔγομφοῦτο ἡ ἔυλίνη τῆς σφρα-
γίδος λαβή. Ο δίσκος τῆς σφραγίδος ἔχει διάμετρον 0,055 καὶ πά-
χος ἐν χιλιοστόν (Πίναξ VI, 1).

Τὰ γράμματα καὶ ἡ εἰκὼν τῆς σφραγίδος εἶναι ἀναγλυφα, ὥστε ἀποτυπούμενα ἐπὶ χάρτου διὰ μελάνης ἢ καπνοῦ (δ τελευταῖος δὲ τρόπος εἶναι ὁ συνήθης ἐν τῇ Μονῇ παράγων τὰ εὑκρινέστερα ἀπο-

1. *Idem Capelli Dizionario di abbreviature p. 75 (Manuali Hoepli).

2. Creta Sacra vol. II. p. 14. 355. 365.

τυπώματα) παράγονται μέλανα ἐπὶ λευκοῦ ἐδάφους, ἐπὶ κηροῦ δὲ παράγονται κοῦλα ἐπὶ πεδίου προεξέχοντος.

‘Ἡ ὄψις τῆς σφραγῖδος συνίσταται ἐκ τοῦ κεντρικοῦ πεδίου, ἐν ᾧ εἰκονίζεται τὸ γενέθλιον τῆς Θεοτόκου (εἰς δὲ εἶναι καθιερωμένη ἡ Μονή), καὶ ἐκ τῆς πέριξ περιφερικῆς ζώνης, ἐν ᾧ ἡ ἐπιγραφὴ εἰς γράμματα κεφαλαιώδη Βυζαντιακοῦ όντυμοῦ τὰ ἔξης’.

+ ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΝΗΣΟΝ ΚΡΗΤΗΝ ΚΕΙΜΕΝΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗΣ ΜΟΝΗΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚ ΘΟΚΟΥ ΤΗΣ ΑΚΡΩΤΗΡΙΑ-ΝΗΣ: 1646.

Κάτω τῆς τραπέζης τῆς ἐν τῇ εἰκόνι τῆς σφραγῖδος ἐντὸς τραπέζοιδοῦ δέλτον φαίνονται χαρακτὰ γράμματά τινα Τουρκικὰ (δι’ δὲ ἀποτυποῦνται λευκά), τὰ δποῖα δὲ ἐλλόγιμος Ὁθωμανὸς Μεχμέτ Γιουνούς ἐφέντις μοὶ ἀνέγνωσεν οὕτως «Guirid nähiye i Toplu Manastır» ἦτοι «τὸ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Κρήτης Μοναστήριον Τοπλοῦ».

Εἰς τὸ δύσιθιον μέρος τοῦ δίσκου τῆς σφραγῖδος ἀναγινώσκονται χαρακτὰ τὰ ἔξης’.

ΑΝΑΛΩΜΑ ΝΕΟΦΥΤΟΝ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ ΤΟΥ ΤΖΥΡΗΛΙ 1729

‘Ἡ χρονολογία 1729 δὲν συμβιβάζεται πρὸς τὴν ἐν τῇ κυρίᾳ ὄψει ὑπάρχουσαν, ἥτις εἶναι ἀρχαιοτέρα (1646)· ἐκ τούτου συμπεραίνω δτὶ κατεσκευάσθη ἡ σφραγὶς τῷ 1729 δαπάνῃ τοῦ Νεοφύτου, ἀλλ’ δτὶ ἐκαράθη πανομοιότυπος ἐέρας σφραγῖδος (ἢ ἀποτυπώματος) φερούσης τὴν χρονολογίαν 1646, θὰ προσετέθη δὲ μόνον τὸ Πατριαρχικὴ ἦτοι σταυροπιτίγιος, διότι κατὰ τὸ ἔτος 1646 ἡ Μονὴ δὲν ἦτο ἀκόμη τοιαύτη, ἀλλ’ ἔγεινε κατὰ πρῶτον ἐν ἔτει 1704 ὑπὸ Γαβριὴλ Γ’.’¹

Τὰ Τουρκικὰ γράμματα ἐτέθησαν ἐν τῇ σφραγῖδι ταύτῃ καὶ διὰ τὰς σχέσεις τῆς μεγάλης Μονῆς πρὸς τὰς Τουρκικὰς ἀρχάς, ἀλλὰ πιθανῶς καὶ διὰ τοὺς τουρκογλώσσους Χριστιανοὺς τῆς Μικρᾶς Ασίας, πρὸς οὓς εἶχε σχέσεις καὶ συνδρομάς ἡ Μονὴ συνέλεγε παρ’ αὐτῶν². Διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν χρησιμεῦσον εὑρηται εἰσέτι ἐν τῇ Μονῇ μεμ-

1. ‘Ιδε ἀνωτέρῳ μολυβ. βούλλαν τοῦ Γαβριὴλ Γ’.

2. ‘Ἐξωτερικάς σχέσεις τῆς Μονῆς δεικνύει καὶ ἡ φράσις τῆς σφραγῖδος «ἡς κατὰ τὴν νῆσον Κρήτην κειμένης», ὅπερ ἀλλως θὰ ἦτο περιττόν.

βρανῶδες γράμμα γεγοραμμένον εἰς γλῶσσαν Τουρκικὴν ἀλλὰ μὲ καρακτῆρας Ἑλληνικός, δι μετεχειρίζοντο οἱ πρὸς ζητείαν χάριν τῆς Μονῆς εἰς Ἀνατολὴν πεμπόμενοι μοναχοί.

2) Σφραγὶς ὁρειχαλκίνη φυλαττομένη ἐν τῇ αὐτῇ Μονῇ ἀποτελεῖται ἐκ δίσκου ἔχοντος διάμετρον 0,06 καὶ πάχος 3-4 χιλιοστῶν ὃ δίσκος εἶναι ἐντελῶς ἐπίπεδος ἔμπροσθεν καὶ ὅπισθεν, ἔχει δὲ ὅπισθεν ἀντὶ λαβῆς στέλεχος ἐκ τοῦ αὐτοῦ μετάλλου στερεὸν (massif). Τὰ γράμματα καὶ ἡ εἰκὼν εἶναι ἐγχάρακτα, ὥστε ἀποτυπουμένης μὲν τῆς σφραγῖδος ἐπὶ χάρτου μένουσι λευκὰ ἐντὸς ἐδάφους μέλανος, ἐπὶ κηροῦ δὲ παράγονται ἀνάγλυφα (Πίναξ VI, 5).

Φέρει καὶ αὕτη ἐν μὲν τῷ κεντρικῷ πεδίῳ εἰκόνα τοῦ γενεσίου θεοτόκου καὶ πέριξ τὴν ἐπιγραφήν. Ἀλλὰ καὶ ἡ εἰκὼν εἶναι κεχαραγμένη ἀτέχνως καὶ ἀμελῶς καὶ τὰ γράμματα γωνιώδη, ἀκανόνιστα καὶ κακόσχημα, ὥστε μολονότι ἡ σφραγὶς διατηρεῖται ἀριστα καθίστανται δυσανάγνωστα, μάλιστα αἱ τελευταῖαι λέξεις ἔχουσι δὲ οὕτω μικροῖς γράμμασιν.

«Σφραγὶς τῆς ἱερᾶς πατριαρχικῆς μονῆς τῆς^ε Υπεροχαίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου Ἀκρωτηριανῆς ἐν τῇ νήσῳ Κρήτῃ, ἐπὶ ἔτους ἐν ἔτει (;) 1660».

Ἐχει μὲν καὶ ἡ σφραγὶς αὕτη χρονολογίαν, ἀλλ' εἶναι βέβαιον ὅτι ἀντεγράφη ἐξ ἀρχαιοτέρας σφραγῖδος φερούσης τὴν χρονολογίαν ταύτην ἀλλως εἴπομεν καὶ προηγουμένως ὅτι ἡ Μονὴ ἔγεινε σταυροπήγιος (Πατριαρχικὴ) μόνον εἰς τὸ 1704. Τὸ πρότυπον τῆς σφραγῖδος, δὲ ἀντέγραψε τόσον ἀτέχνως ὃ χαράκτης τῆς σφραγῖδος ταύτης, εἶχε καὶ τὰ τουρκικὰ γράμματα, τὰ ὅποια εἴδομεν προηγουμένως, τὰ ἀπέδωκε δὲ διὰ γραμμῶν τινων ἀσήμων.

3) Ἄργυρᾶ σφραγὶς ἐν τῇ αὐτῇ Μονῇ Συνίσταται ἐκ τοῦ ἐπιπέδου δίσκου καὶ τῆς ὅπισθεν λαβῆς ἐπίσης ἀργυρᾶς πεποιημένης ἐν σχήματι δελφῖνος ἐσχηματοποιημένου, ἀνυψοῦντος τὴν οὐρὰν καὶ ἀποτελοῦντος οὕτω κόσμημα διμοιάζον πρὸς ἀνθέμιον διάτρητον (ajouré). Ἡ ἐπὶ τῆς προσθίας ὄψεως κεντρικὴ εἰκὼν καὶ ἡ πέριξ ἐπιγραφὴ εἶναι ἐγγεγλυμένα. Εἰκονίζεται προτομὴ τῆς Θεοτόκου παδοφορούσης τὸν Χριστὸν ἐν τῷ δεξιῷ βραχίονι μετὰ τῶν συνήθων ΜΡ ΘΝ, πέριξ δὲ εὔρηται ἡ ἐπιγραφή (Πίναξ VI, 2).

Η ΚΥΡΙΑ ΑΚΡΩΤΗΡΙΑΝΗ ΜΑΡΤΙΟΥ Α ΑΩΙΣ

Δέν θὰ ἐθεώρουν δὲ ἀξίαν τὴν δημοσίευσιν τόσον νεωτερικῆς σφραγῖδος, ἢν δὲν ἔκρινον σκόπιμον ἐκ παραβολῆς πρὸς ταύτην νὰ ἐπανορθώσω ἀνακρίβειαν τοῦ σοφοῦ Βυζαντινολόγου G. Schlumberger. Δημοσιεύων δηλ. οὗτος ἐν τῇ *Sigillographie Byz.* σελ. 202 σφραγῖδα δρειχαλκίνην, φέρουσαν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου διμοίαν τῇ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ σφραγῖδι καὶ ἐπιγραφὴν μικρὸν παραλλάσσουσαν, ἐπλανήθη καὶ κατὰ τὴν χρονολόγησιν καὶ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐπιγραφῆς καὶ τὴν τοπικὴν ἀπόδοσιν. Ως φαίνεται ἐκ τῆς εἰκόνος, ἦν δημοσιεύει, ἡ ἐπιγραφὴ ἔχει οὕτως:

+ ΝΠΕΡΑΓΙΑ ΟΣ ΤΗΣ ΑΚΡΟΤΙΡΙΑΝΗΣ

Ταύτην δὲ ὁ Schlumb. ἀναγινώσκει διορθῶν «*Ὑπεραγία Ὁξυ-ακρωτηριανὴ*» καὶ λέγει ὅτι θὰ ἀνήκῃ εἰς μονὴν εὑρισκομένην εἰς ὅξυ τι ἀκρωτηρίου τῆς νήσου Κρήτης, καὶ ὡς τοιοῦτον ὑποθέτει τὸ *Ἄκρωτηριον* τῆς Κυδωνίας, ἀνάγει δὲ τὴν σφραγῖδα εἰς τὸν 15 αἰῶνα. Άλλ’ ἡ μὲν ἐπιγραφὴ ἀναγνωστέα ἀδιστάκτως οὕτως:

ΝΠΕΡΑΓΙΑ ΤΗΣ ΑΚΡΟΤΙΡΙΑΝΗΣ

δηλ. *Ὑπεραγία Θεοτόκος* ἡ *Ἄκρωτηριανὴ*, εἶναι δὲ σφραγὶς τῆς Μονῆς τῆς Παναγίας τῆς *Ἄκρωτηριανῆς* τῆς ἐν Σητείᾳ (Τοπλοῦ) καὶ ἔργον νεώτερον τὸ πολὺ τοῦ 18 ἢ τῶν ἀρχῶν τοῦ 19 αἰῶνος, σύγχρονος ἡ μικρὸν τι προγενεστέρᾳ τῆς ὑφ' ἡμῖν νῦν δημοσιευμένης ἀργυρᾶς σφραγῖδος. Τὴν ἐσχάτην ἐποχὴν ἄλλως δεικνύουσι καὶ αἱ φρικώδεις τῆς ἐπιγραφῆς ἀνορθογραφίαι.

4) Σφραγὶς δρειχαλκίνη ἐν τῇ Μονῇ Χαλέπας τοῦ Μυλοποτάμου. Ταύτην μοι ἐγνώρισε πρῶτος ὁ θεοφιλέστατος Ρεθύμνης κύριος Διονύσιος, κατόπιν δὲ ζητήσας ἔλαβον ἀποτύπωμα αὐτῆς παρὰ τοῦ πρώην Ἡγουμένου τῆς Μονῆς Ιακώβου Πλουμῆ, ὅστις καὶ εἶχεν ἀγοράσῃ τὴν σφραγῖδα ταύτην παρ’ Ὀθωμανοῦ τίνος πρὸ ἐτῶν ἀναγνωρίσας αὐτὴν ὡς ἀνήκουσαν εἰς τὴν Μονὴν Χαλέπας. Εἰκάζεται ὅτι μετ’ ἄλλων κειμηλίων τῆς Μονῆς θὰ διηρπίγῃ ὑπὸ τῶν Τούρκων κατά τινα τῶν ἐπαναστάσεων, ἵσως κατὰ τὴν μεγάλην τοῦ 1821-1829, διότι οὐδεὶς τῶν ἐν τῇ Μονῇ πατέρων ἐνθυμεῖται ὅτι ὑπῆρχε τοιαύτη σφραγὶς μετὰ ταῦτα (*Πίραξ VI*, 3).

Ἐν τῷ κεντρικῷ πεδίῳ εἰκονίζεται ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆ-

ρος (β Αὐγούστου) ώς περιγράφεται ύπο τῶν Εὐαγγελιστῶν¹, πρὸς κατανόησιν τῶν λεπτομερειῶν τῆς ὁποίας παραθέτω τὸ σχετικὸν χωρίον ἐκ τῆς ἑρμηνείας τῶν ζωγράφων Διονυσίου τοῦ Ἱερομονάχου (΄Αθην. 1885) σελ. 124.

«Βουνὸν μὲ τρεῖς κορυφὰς καὶ εἰς τὴν μεσαίαν κορυφὴν ὁ Χριστός, ἵσταμενος μὲ λευκὰ ἱμάτια καὶ εὐλογῶν καὶ γύρωθεν του φῶς μὲ ἀκτίνας· καὶ εἰς τὴν δεξιὰν κορυφὴν ὁ Μωϋσῆς βαστῶν τὰς πλάκας, εἰς δὲ τὴν ἀριστερὰν ὁ προφήτης Ἡλίας, ἵσταμενοι καὶ οἱ δύο ἵκετικῶς καὶ βλέποντες τὸν Χριστόν· καὶ ὑποκάτωθεν τοῦ Χριστοῦ ὁ Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης κείμενοι προύμντα καὶ βλέποντες ἄνω ώς ἔξεστηκοί· καὶ ὅπισθεν εἰς τὸ ἔνα μέρος τοῦ βουνοῦ πάλιν ὁ Χριστὸς ἀναβαίνων μὲ τοὺς τρεῖς Ἀποστόλους καὶ δεικνύων εἰς αὐτοὺς τὴν κορυφὴν τοῦ βουνοῦ, καὶ εἰς τὸ ἄλλο μέρος τοῦ βουνοῦ πάλιν οἱ Ἀπόστολοι καταβαίνοντες μὲ φόβον καὶ βλέποντες εἰς τὰ ὅπισθ, καὶ πάλιν ὁ Χριστὸς ὅπισθεν αὐτῶν εὐλογῶν αὐτούς».

Εἰκονίζεται δηλ. ἡ Μεταμόρφωσις εἰς τὰ τρία στάδια, ἥτοι ἡ ἀνάβασις τοῦ Χριστοῦ μετὰ τῶν τριῶν Ἀποστόλων εἰς τὸ ὅρος, ἡ ἐν αὐτῷ Μεταμόρφωσις παρουσίᾳ Μωϋσῆς καὶ Ἡλία καὶ ἔκστασις τῶν μαθητῶν, καὶ ἡ μετὰ ταῦτα ἀκολουθήσασα κατάβασις καὶ παραγγελία τοῦ Χριστοῦ πρὸς τοὺς 3 Ἀποστόλους.

‘Η τοιαύτη ἀρχαϊκὴ παράστασις τῆς Μεταμορφώσεως ἐν τῇ σφραγῖδι, ἀν δὲν ἀποδεικνύῃ τὴν παλαιότητα τῆς σφραγῖδος, τούλάχιστον μᾶς πείθει ὅτι ἡ εἰκὼν ἀντεγράφη ἐκ παλαιοτέρας εἰκόνος ἢ προγενεστέρας τῆς Μονῆς σφραγῖδος. Πέριξ τῆς εἰκόνος εὑρηται ἡ ἐπιγραφὴ

+ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΜΟΝΗ ΧΑΛΕΠΑ ΕΚ ΤΗΣ ΚΡΙΤΗΣ

Δυστυχῶς δὲν φέρει χρονολογίαν, ἀλλ’ ὑποθέτω ὅτι δὲν εἶναι ἀρχαιοτέρα τοῦ 18 αἰώνος.

5) Ἐν τῷ ἔξωθι τῶν Χανίων μοναστηρίῳ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς τοῦ Χαροφύλακος (κοινῶς Χρυσοπηγή) εὑρηται πρὸς τοῖς ἄλλοις κειμηλίοις καὶ ὀρειχαλκίη σφραγὶς τῆς Μονῆς². Είναι ἐλλειφοειδής

1. Ματθ. ΙΖ', 1. Μάρκου κεφ. Θ', 1. Λουκᾶ Θ', 28.

2. Ηερὶ τούτων καὶ τῆς σφραγῖδος ἔγραφα μονογραφίαν, δημοσιευθεῖσαν ἐν τῇ «Ἐρεύνῃ» τῶν Χανίων φύλ. 32 Δεκεμβρίου 10, 1899.

τὸ σχῆμα διαιρουμένη εἰς τέσσαρα τεμάχια, ἔκαστον τῶν ὅποιων ἐκράτει εῖς ἐκ τῶν μοναχῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Μονῆς κατὰ τὸν Κανονισμόν. Ἡ εἰκὼν καὶ τὰ γράμματα εἶναι λεπτοτάτης τέχνης καὶ ἐργασίας λίαν ἐπιμελοῦς¹ (Πίναξ VI, 4).

Ἐν τῷ κεντρικῷ πεδίῳ φέρει εἰκόνα τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ὡς συνήθως εἰκονίζεται (Ἐριηνεία τῶν ζωγράφων σελ. 179), ἥτοι προτομὴ τῆς Θεοτόκου μετὰ τοῦ Χριστοῦ βρέφους ἐντὸς κολυμβήθρας, ἀφ' ἣς ἐκχύνονται ἄφθονα τὰ ζωποιά καὶ νοσοφθόρα νάματα, κατώ δὲ τῆς κολυμβήθρας δεξαμενὴ μετ' ἵχθυσιν καὶ δύο χεῖρες λαμβάνουσαι ὕδωρ ἢ χαρακτηζόμεναι.

Πέριξ τῆς εἰκόνος εὑρηται ἡ ἔξης ἐπιγραφὴ εἰς ὠραίους Βυζαντ. χαρακτῆρας

ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ ΙΩ. ΤΟΥ ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΚΟΣ ΚΤΙΤΟΡΟΣ 1680²

Ἡ μικρὰ καλλιτεχνικὴ σφραγὶς ἔχει μῆκος κατὰ τὴν μεγαλυτέραν διάμετρον 0,034 καὶ κατὰ τὴν μικροτέραν 0,029.

6) Τετράγωνος σφραγὶς ἔξ ορειχάλκου μὲ τὰς γωνίας ἀπεστρογγυλωμένας, εὐρισκομένη ἐν τῇ συλλογῇ Ρεθύμνης, ἀγνώστου προελεύσεως. Ἐχει μῆκος 0,05, ὑψος 0,04. Τὰ ἐπ' αὐτῆς γράμματα ἀνάγλυφα καὶ κατ' ἀντίστροφον διεύθυνσιν, ὡστε ἀποτυπούμενα νὰ διευθύνωνται ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιά, ὁ δὲ ἐν τῷ τέλει ἀστήρ ἐγγάρακτος (Εἰκὼν 2).

Εἰκὼν 2.

Ἡ ἐπ' αὐτῆς ἐπιγραφὴ εἶναι εἰς γράμματα χονδρὰ κεφαλαιώδη

+ ΛΕΩΝΤΑΚΗΣ ΆΠ

ἥτοι + Λεοντάκης Ἀπ(όστολος).

Ο χαράκτης ἐσφάλη εἰς τὴν γάραξιν τοῦ πρώτου καὶ τοῦ τελευ-

1. Εξ ἀποτυπώματος σταλέντος μοι ὑπὸ τοῦ ἐπιμελητοῦ τοῦ Μουσείου Χανίων κ. Π. Βαλάκη, καθηγητοῦ.

2. Κατὰ λάθος ἐν τῇ ἀνωτέρῳ μνημονευομένῃ μονογραφίᾳ μου ἐγράφη ὅτι ἡ σφραγὶς ἐφερε χρονολογίαν 1580.

ταίου γράμματος γλύφιας αὐτὰ ἐν τῇ μήτρᾳ κατ' εὐθεῖαν, ὥστε ἀποτυπούμενα παράγονται μὲν ἐσφαλμένην φορδάν.

Τές δὲ Ἀπόστολος Λεοντάκης δὲν γνωρίζω, ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τίνος εἴδους χρῆσιν μετεχειρίζετο τὴν σφραγίδα ταῦτην ἀδηλος δὲ καὶ ἡ ἐποχὴ αὐτῆς. Ἐν τῷ ἐπωνύμῳ Λεοντάκης ἔχομεν τὴν Κρητικὴν πατρωνυμικὴν κατάληξιν, ἥτις ἀπαντᾷ μὲν καὶ εἰς προγενεστέρους χρόνους, ἀλλ’ ἐπεκράτησεν ἵδιως κατὰ τὸν παρελθόντα αἰώνα, ἀποβαλοῦσα σχεδὸν πάσας τὰς ἄλλας καὶ δὴ τὴν εὐχρηστοτάτην-πουλλος, ἥτις διετηρήθη μόνον εἰς τὰ θηλυκὰ ἐπίθετα. Τὸ ἐπώνυμον παρήχθη πιθανώτατα ἐκ τοῦ κυρίου ὀνόματος Λεόντιος, τὸ δποῖον κοινῶς προεφέρετο Λέντης¹, οὕτω δὲ εὑρηται εἰς τοὺς Ἐνετικοὺς καταλόγους τῶν χωρίων τῆς Κρήτης ἐν τῇ Πεδιάδι παρὰ τὸ Ἀβδοῦ χωρίον S. Elendi (ἄγιος Λεόντιος), ἐκεῖ δπον σήμερον φαίνονται ἐρείπια οἰκιῶν καὶ ἐκκλησίας ὑπὸ τὸ ὄνομα "Αἱ Νελέντης (εἰς τὸν Ἀγιον Λέντην). Λιοντάκη δὲ λέγεται σήμερον τοποθεσία (πρὸ δὲ λίγων ἐτῶν καὶ μετόχιον μετὰ πανδοχείου) κάτω τοῦ χωρίου Καλοῦ χωρίου ἄνω τοῦ ποταμοῦ Ἀποσελέμη ἐν Πεδιάδι.

Γ. ΒΥΖΑΝΤΙΑΚΑ ΣΤΑΘΜΙΑ.

Μονὰς βάρους ἐν τῷ Βυζαντιακῷ κράτει ἦτο ἡ Κωνσταντίνειος λεγομένη λίτρα (libra), ἣν εἶχον παραλάβῃ παρὰ τῶν Ρωμαίων, ἔλκουσαν 327.45 γραμμάρια σημερινὰ μετὰ τῆς ὑποδιαιρέσεως αὐτῆς εἰς 12 οὐγγίας². Πρὸς τοῖς ἦδη γνωστοῖς Βυζαντ. σταθμίοις προσθετέα καὶ τὰ ἔξης δύο ἐκ Κρήτης.

1. Παράβαλ. καὶ τὸ Λέντα τὴν σημερινὴν ὄνομασίαν τῆς ἀρχαίας Λεβῆτος γενόμενον ἐκ τοῦ Λέοντα εἰς τὸν Λέοντα -στὸ Λέντα.

2. Τὴν λίτραν μετεχειρίζοντο οἱ Βυζαντ. καὶ ὡς μιονάδα νομισματικὴν (poids étalon), ἀφ' οὗ τὸ χρυσοῦν Βυζαντ. νόμισμα (ό χρυσοῦς, χρύσινος, solidus) ἦτο Ιοσιδύναμον κατὰ τὸ βάρος πρὸς ¼ τῆς οὐγγίας, ἔξ οὖν ἐλέγετο καὶ ἔξαγιον, ὥστε μία λίτρα χρυσοῦ εἶλκεν 72 χρυσοῦς, καὶ ἐν κεντηγράμιοι εἶλκε 100 λίτρας ἡ 72000 χρυσᾶ Βυζ. νομίσματα.

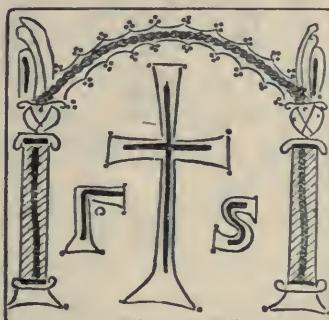
1) Σταθμίον τετραγώνου σχήματος ἐκ κιτρίνου δρειχάλκου (*laiton*), διατηρούμενον εἰς ἀρίστην κατάστασιν· ενδέθη ἐν ἀγίῳ Θωμῷ Μονοφατίσιον πρὸ δὲ διάγων ἐτῶν καὶ ἐδωρήθη ὑπὸ ἐμοῦ εἰς τὸ Μονεῖον Ἡρακλείου. Τὸ ὑψος καὶ τὸ πλάτος αὐτοῦ εἶναι 0.041, τὸ δὲ πάχος 0.01. Ἐλκει βάρος 160.6 γραμμάρια, ἥτοι εἶναι ημίλιτρον (*semis*) δηλ. 6 οὐγγάρι. (*Ἀπεικονίσθη ὑπὸ τοῦ δεξιωτάτου Δανοῦ τεχνίτου Bagge*) (Εἰκὼν 3).

Ἐν τῇ κυρίᾳ ὅψει φέρει διακόσμησιν ἐγγάρακτον, ἥτοι εἰς μὲν τὰ ἄκρα δύο κίονας ἔχοντας βάσιν καὶ σῶμα σπειροειδῶς αὐλακωτόν, κιονόκρανον καὶ ἐπ’ αὐτοῦ ἐπίθημα (*imposte*) διμοιον πρὸς ἀνθοδόχον γάστραν, ἔξ οὗ ἐκφύονται ὑψηλὰ κλαδία· οἱ δύο κίονες συνδέονται διὰ καμάρας ἀποτελουμένης ἐκ κοσμηματικοῦ δρομού (*guirlande*) καὶ οὕτως ἀποτελεῖται ἐν εἴδος στοᾶς!. Ἐν τῷ ὑπὸ τὴν καμάραν κεντρικῷ χώρῳ εἶναι κεχαραγμένος σταυρὸς μετὰ βάσεως τριγωνικῆς λατινικός, ἐκατέρωθεν δὲ αὐτοῦ τὰ γράμματα Ρ S ἥτοι οὐγγύαι ἔξ. Ο σταυρὸς καὶ τὰ γράμματα συνίστανται ἐκ διπλοῦ χαράγματος, ἥτοι πρῶτον μὲν ἐχαράχθη βαθέως ὁ πυρήν, κατόπιν δὲ περὶ αὐτὸν περίγραμμα ἀβαθέστερον. Καθ’ ὅλον τὸ μῆκος τοῦ δρομού τοῦ ἐνώνοντος τοὺς δύο κίονας καὶ τοῦ σώματος τῶν κιόνων ὑπάρχει ἐμπιαστὸν σύρμα χαλκοῦ ἐρυθροῦ πρὸς διακόσμησιν.

Τὸ βάρος τοῦ σταθμίου 160.6 γραμ. εἶναι μικρόν τι δλιγώτερον τοῦ ἀκριβοῦν, δὲ εἶναι τοὐλάχιστον 163 γραμ., ἀλλ’ ἡ διαφορὰ αὐτῇ βεβαίως προῆλθεν ἐκ τῆς διὰ πολυετοῦς χρήσεως ἀποτριβῆς τοῦ μετάλλου καὶ ἔξ ἀποξέσεως τοῦ ενδόντος χωρικοῦ δοκιμάζοντος τὸ ποιὸν τοῦ μετάλλου.

Τὸ σταθμίον πιθανῶς δύναται νὰ ἀνακληθῇ εἰς τὸν 6 ἥ 7 αἰῶνα.

2) Βυζαντιακὸν σταθμίον ἐν σχήματι δίσκου παχέος ἐκ κιτρίνου

Εἰκὼν 3 (ἐν σμικρύσσει).

1. Όμοιαν διακόσμησιν ἔδει Βυζαντ. σταθμίῳ, δημοσιευμένῳ ἐν *Schlüter-Mélanges Byzant.* p. 24.

δοειχάλκου εύρισκόμενον ἐν τῇ συλλογῇ Ρεθύμνης, ἄγνωστον πόθεν προερχόμενον ἔχει διάμετρον 0,034 καὶ πάχος 0,01 (Εἰκὼν 4).

Εἰκὼν 4.

Ἡ διακόσμησις τῆς κυρίας ὅψεως είναι ἀπλουστάτη καὶ συνίσταται ἐκ κύκλου στιγμῶν χαρακτῶν κατὰ τὴν περιφέρειαν, ἔπειτα ἐκ δύο συγκεντρωτικῶν κύκλων χαρακτῶν καὶ ἐκ τοῦ κεντρικοῦ πεδίου, ἐν ᾧ δι' ἀργυροῦ σύρματος εἶναι ἐμπεπαισμένα σταυρὸς καὶ τοία γράμματα Α Λ Γ, τὰ διόπτα ἐκ παραβολῆς πρὸς ἄλλων σταθμίων γράμματα εἰκάζω οὐχὶ μετὰ βεβαιότητος, ὅτι δηλοῦσι Λίτρας οὐγγίαι τρεῖς. Τὸ σταθμίον ἔλκει 77 γραμμ., εἶναι δηλ. ἐλαφρό-

τερον τοῦ δέοντος κατὰ 4 περίπου γρ., ἀλλ' ἡ ἔλλειψις ἀποδοτέα εἰς τὴν ἐκ τῆς πολυετοῦς χρήσεως ἀποτριβήν.

Δ. ΒΥΖΑΝΤΙΑΚΗ ΤΥΠΩΣΙΣ¹.

Δίσκος ἐξ ὀπιοῦ πηλοῦ ἐφθαρμένος μικρόν τι κατὰ τὸ ἐν ἀκρον ἥ ὄπισθεν ἐπιφάνεια ἔξογκουμένη κατέληγεν εἰς λαβήν κυλινδρικὴν τεθραυσμένην νῦν μέχρι τῆς ὁζῆς διάμετρος τοῦ δίσκου εἶναι 0,07· εὗρηται ἐν τῷ Μουσείῳ Ἡρακλείου προερχομένη ἐκ τῶν ἐρειτίων τῆς ἀρχαίας Λύκτου (Πίναξ, V, 2 ἐξ ἀρνητικοῦ ἀποτυπώματος).

Ἡ ἐπιφάνεια τῆς τυπώσεως διαιρεῖται διὰ κυλικῆς αὐλακος εἰς δύο μέρη, ἦτοι τὸ κεντρικὸν πεδίον ἐν ᾧ ἡ εἰκὼν τοῦ Ἅγιου καὶ τὴν

1. Τύπωσις λέγεται ἐν Κρήτῃ ἡ ξυλίνη ἐγγεγλυμένη μήτρα, δι' ἣς ἀποτυπῶνται εἰς τοὺς διὰ τὴν Εὐχαριστίαν ἀρτους τὰς λεγομένας προσφορὰς) ὁ θρησκευτικὸς τύπος, ὁ χρήσιμος διὰ τὸ μυστήριον τῆς Εὐχαριστίας, λέγεται δὲ τύπωσις καὶ ὁ ξύλινος τύπος Ἅγιου, δι' οὗ ἀποτυπῶνται ἡ εἰκὼν τοῦ Ἅγιου εἰς τοὺς ἀρτους τοὺς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ εὐλογουμένους κατὰ τὰς ἑορτὰς τὰς ἑορταζομένας ὑπὸ ὁμοφετίων (συντεχνιῶν) ἡ ίδιωτῶν.

περιφερικήν ζώνην ἐν ᾧ ἡ ἐπιγραφή. Ἀμφότερα ἐν τῷ πρωτούπῳ είναι βαθέως ἔγγεγλυμένα καὶ μάλιστα ἡ ἐν τῷ μέσῳ εἰκόνῃ, ὥστε ἐν τῇ ἀποτυπώσει ἀναπαράγονται ἀνάγλυφα. Τὰ γράμματα τῆς ἐπιγραφῆς είναι λελαξεμένα ἐν τῷ πρωτούπῳ κατὰ τὴν συνήθη διεύθυνσιν, ὥστε ἐν τῷ ἀποτυπώματι ἔχουσιν ἀντίστροφον διεύθυνσιν, ἐν φῷ ἡ εἰκὼν καὶ τὰ ἐκπατέρωθεν αὐτῆς γράμματα παράγονται δρυθῶς.

Ἐν τῷ κεντρικῷ χώρῳ εἰκονίζεται ἔφιππος ὁ Ἅγιος Κωνσταντῖνος, κρατῶν διὰ μὲν τῆς δεξιᾶς μακρὸν δόρυν ἀπολῆγον ἄνω εἰς σταυρόν, διὰ δὲ τῆς ἀριστερᾶς τοὺς χαλινούς, καὶ φορεῖ στολὴν στρατιωτικήν, ὅπως εἰκονίζονται συνήθως ἐν τῇ Βυζαντιακῇ ἀγιογραφίᾳ οἱ στρατιωτικοὶ Ἅγιοι τῆς Ὁρθοδόξου Ἑκκλησίας (Γεώργιος, Δημήτριος καὶ οἱ δύο Θεόδωροι): εἰς τὴν κεφαλὴν φέρει τὸ βασιλικὸν στέμμα καὶ πέριξ τὸν φωτοστέφανον τοῦ ἀγίου. Ἐν φῷ ὁ ἵππος εἰκονίζεται κατὰ κρόταφον βαδίζων δεξιά, ὁ Ἅγιος στρέφων τὸ ἄνω μέρος τοῦ σώματος καὶ τὴν κεφαλὴν παρίσταται κατὰ μέτωπον σχεδόν· καὶ ὁ ἵππος φαίνεται πολυτελέσι φαλάροις κεκοσμημένος. Ἐκπατέρωθεν τοῦ Ἅγίου φαίνονται οὐχὶ καὶ πολὺ εὐδιακρίτως τὰ γράμματα Ο ΑΓΙΟΣ ΚΩΝΣΑΝΤΙΝ. Εἰς τὴν περιφερικὴν ζώνην ἀναγινώσκονται

+ ΕΥΛΟΓΙΑ Τ[Ω] ΑΓΙΩΙ [ΚΩΝΣΑΝΤΙΝ]ΟΥ

Εἰς τί ἀκριβῶς ἔχοησίμευσεν ἡ πηλίνη αὐτῆς μήτρα δὲν δύναμαι νὰ εἴπω. Υποθέτω ἐν ἐκ τῶν δύο, ἢ ὅτι ἀπετυποῦντο δὲν αὐτῆς μηροὶ ἐκ πηλοῦ εἰκονισμάτια διδόμενα εὐλαβείας καὶ μνήμης χάριν εἰς τοὺς εὐσεβεῖς προσκυνητὰς ἐκκλησίας ἡ Μονῆς τιμωμένης ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἅγίου Κωνσταντίνου, ἢ ὅτι ἔχοησίμευον ὡς τύπωσις ἀρτων κατασκευαζομένων κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ εἰκονιζομένου Ἅγίου καὶ διανεμομένων τοῖς πιστοῖς.

'Εν Ηρακλείῳ Κρήτης μηνὶ Φεβρουαρίῳ 1903.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Α. ΞΑΝΘΟΥΓΔΙΔΗΣ

*Εφορος ἀρχαιοτήτων.

AN UNPUBLISHED PERGAMENE TETRADRACHM

(*Plate VII*)

A little time back I was fortunate enough to purchase from a dealer in Athens part of a hoard of silver coins recently found in Rhodes, or more probably in SouthWestern Asia Minor. At any rate the man from whom the dealer bought them had obtained them somewhere in that district. This hoard so far as I can ascertain consisted of the following coins: about twelve tetradrachms of Lysimachus, three Seleucid tetradrachms, six Pergamene tetradrachms, and an unknown quantity of small silver coins (which the dealer refused to buy as they were too badly oxidised). In general the condition of the coins is good; but the original owner in attempting to clean them seems to have employed a knife, so that those coins that were most covered with oxide, are very badly scratched. The coins of Lysimachus have been mixed by the dealer with others in his stock so that it is impossible to find which coins belonged to this hoard. Of the others I have five of the Pergamene and the three Seleucid coins. They are as follows:

Seleucid Kings.

Antiochus I.

I. Obv. Elderly head of Antiochus diademed to right: border of dots.

Rev. Apollo nude on omphalos to left: in his right hand he holds an arrow out before him, while his left is behind and rests on the end of the bow which leans against the omphalos. Drapery over thigh falls on to top of omphalos. Apollo leans rather backwards.

Inscr: ΒΑΣΙΛΕΩΣ On left: ☐, on right: ☐ (Brit. Mus.
ANTIOCHΟΥ Cat. N° 12. Babelon¹ N° 126).
All in a border of dots. Weight 16.21 gr.—Plate VII, 1.

Antiochus III.

II. Obv. Diademed head to right. Very badly scratched (Brit. Mus. Cat. Pl. 8.5. Babelon, N° 335).

Rev. Apollo nude on omphalos to left: holds arrow and bow as on N° I, but the arrow points downwards, and the bow does not rest against the omphalos as on N° I: Drapery over thigh and omphalos as on N° I; the god sits upright.

Inscr: ΒΑΣΙΛΕΩΣ On left: Δ. On right: ☐. Weight
ANTIOCHΟΥ 15.56 grammes.—Plate VII, 2.

III. Obv. Diademed head to right. The face is very young; the nose is very pointed, the hair long, and the head differs very much from N° II and all those illustrated in the British Museum Catalogue and by Babelon.

Rev. Apollo nude seated on tall omphalos to left: holds arrow as on N° II, but the bow which is much longer, he holds not at the end, but a short distance down the shaft. The god is very tall and muscular, and the whole of the reverse type is larger than on N° I and II.

Inscr: ΒΑΣΙΛΕΩΣ On left: ☐ and below it ☐^v.
ANTI OXΟΥ

Weight 16.15 grammes. cf. Babelon N° 340.—Plate VII, 3

1. Babelon: *Les Rois de Syrie, d'Arménie et de Commagène.*

Kings of Pergamum.

Eumenes I.

I. Deified head of Philetaerus to right, with taenia: border of dots.

Rev. Athena seated on throne to left holding her shield before her, and her lance in her left hand. Below her right arm an ivy leaf, and on right a strung bow. Inscr. behind throne: ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΥ. On the throne Α. Weight 16.07 grammes. Imhoof-Blumer¹ N° 10.—Plate VII, 4.

II. Similar head to right, but wearing a laurel wreath entwined with a taenia.

Rev. Similar to N° I but on throne Α. Weight 16.62 grammes. Imhoof-Blumer N° 12.—Plate VII, 5.

III. Similar coin, still in dealer's possession.

Attalus I.

IV. Laurel wreathed head of Philetaerus to right in a border of dots.

Rev. Athena seated on throne to left crowns with her right hand the inscription on the left. Lance on right side, shield behind throne. Under arm Α, on right strung bow, on left ivy leaf. Inscription on left ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΥ. Weight 16.59 grammes. Imhoof-Blumer N° 15.—Plate VII, 6.

Eumenes II.

V. Similar head to right: no border.

Rev. Athena seated to left as on N° IV. Under arm Α; on right strung bow: inscr. on left ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΥ. Weight 16.89 grammes. Imhoof-Blumer N° 33.—Plate VII, 7.

1. Imhoof-Blumer. Die Münzen der Dynastie von Pergamon.

Unknown King: Attalus I?

VI. Beardless male head to right in very high relief, wreathed with laurel: border of dots.

Rev. Athena seated to left as on N° IV, crowning inscription. Lance on right side, shield behind throne, on right bow, on left bunch of grapes, under arm A. Inscr. ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΥ. Weight 16.19 grammes.—Plate VII, 8.

This last coin is unpublished and as far as I know unique. I do not think there can be any doubt whatever as to its genuineness: M. Svoronos has examined it and unhesitatingly declared it genuine. Further there can be no doubt that the head on the obverse is not that of Philetaerus: this is self-evident on a brief comparison of this head with those illustrated in Imhoof-Blumer¹. Then the following question arises. If this portrait is not that of Philetaerus, which of the kings of Pergamum does it represent? Of the six kings of Pergamum two are at once excluded, Philetaerus, and Eumenes II: for there is in the British Museum a coin with the inscription ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΥΜΕΝΟΥΣ and bearing on the obverse a portrait of this king². Then four kings remain Eumenes I, and Attalus I, II, and III.

Attalus III may be disregarded as he issued no coins: of the other three kings Eumenes I reigned from 263-241 B.C., Attalus I 241-197 B.C., and Attalus II from 159-138 B.C.

Now is it possible to date the hoard by the other coins belonging to it? In that case the latest possible date at which this coin was struck can be almost certainly fixed. The coins of Lysimachus offer no clue, since they continued to be struck and used long after his death. But in turning to the Seleucid and Pergamene coins a clue is at

1. op. cit. Plates 1 and 2.

2. op. cit. N° 81. Brit. Mus. Cat. Mysia p. 417.

once found. The latest Seuleucid coins in the hoard are the two tetradrachms of Antiochus III who died in 187 B.C. and was the last Seleucid to rule in Western Asia Minor. Then amongst the Pergamene coins no less than half are coins of Eumenes I, 263-241 B.C.; one belongs to Attalus I, 241-197 B.C.; and only one to Eumenes II, 197-159 B.C. and this is very fresh and clear and practically in mint condition. These facts seem to date the burial of the hoard about 187 B.C. For if the hoard was buried at a later date it would be only natural to expect more coins of Eumenes II, since his coinage is plentiful, while that of Eumenes I is scarce; and the absence of any coins of Attalus II and of any cistophori, which were not largely struck till later on in the reign of Eumenes II, confirms the opinion that the hoard was buried about 187 B.C. in the period of anarchy which ensued after Antiochus III was driven over Taurus by his ruinous defeat at Magnesia.

The hoard being then dated this coin can then represent only either Eumenes I or Attalus I. It cannot belong to the time of Eumenes I. The reverse is of the type introduced by Attalus I; and most resembles Imhoof-Blumer N° 17, a class which Dr Blumer assigns to the early years of Eumenes II, and Mr. Wroth¹ to either Attalus I, or Eumenes II. Besides the style of the head is totally different: on the coins of Eumenes I in the head of Philetaerus all characteristic features, the broad, heavy jaw, the massive and frowning brow, the double chin, the thick neck, and the protruding, sensual mouth, are exaggerated, and made more prominent and massive in the artist's effort to deify the individual. The artist deified the head of Philetaerus by enlarging all its peculiarities and making it superhuman. On the other hand in this unknown head (which hereafter

1. Brit. Mus. Cat. Mysia, p. 116.

will be referred to as the head of Attalus I) the exaggeration is very slight, and there is no attempt at deification: the artist's sole object was to produce an ideal portrait of the great king of Pergamum.

At this point perhaps a short description of the portrait would not be out of place. It represents an elderly man of about sixty years of age, but still strong and active. The whole face and expression are full of energy. The forehead is high and noble; there is a well arched and very prominent bar over the eyes, which are very deeply set and look upwards with a calm and penetrating gaze. The nose is strong and handsome, the mouth firm and determined, the chin is rather thick, but decided. The poise of the head on the neck and the clearcut, straight profile suggest a man full of vigour, and not without kindliness or generosity. The only suggestions of weakness are seen in the loose, rather fat cheek, and throat. It is easy from this head to obtain a picture of Attalus I, the active general the politic statesman, and the king, the patron of art and litterature.

Dr. Petersen¹ has conjectured that a marble head at Naples which is similar in style to the Arrotino and the Barberini Faun is a portrait of Attalus. The head is Greek [in material as well as workmanship: and he says that it is the head of a combatant and gives individuality as contrasted with the generic type shewn by some heads from the Villa Hadriana. But these last heads which according to him represent Gauls, according to Mr. Hill² and others are portraits of Perseus, the last king of Macedonia. But from this coin I think it possible to identify the head on a gem in Paris (**Plate VII, 9**)³ as a portrait

1. Röm. Mitt. 1895 p. 135.

2. Num. Chron. 1896 p. 35.

3. Coll. Luynes 154. Furtwängler Antike Gemmen pl. 33. 11.

of Attalus. Dr. Furtwängler remarks that this gem is almost exactly similar in material and style to a gem in the British Museum (**Plate VII, 10**), which he says gives a portrait of Philetaerus¹, and is perhaps by the same artist. But he compares the head of Philetaerus to those on the coins of Eumenes I. However on careful examination I do not think this comparison will hold good; though I am naturally very reluctant to dispute any opinion of Dr Furtwängler. In the first place the head of Philetaerus on the coins of Eumenes I is as explained above deified and made superhuman by the exaggeration of the characteristic features. On the other hand the gem gives us a true portrait. The brow is hard and frowning, but is not disfigured by the massive bar overhanging the eyes: the lips project a little, but are decided, and tightly closed: the chin though still double is determined and energetic, and fine in its lines; the cheeks are broad and high, but not excessively fat as on the coins. The difference in the treatment of the hair cannot be insisted on owing to the difference of material: but contrasted with the head on the coins of Eumenes I the portrait on the gem is realistic and therefore later in date. A brief inspection of any series of Pergamene coins will, I think, demonstrate what I mean: On the coins of Eumenes I the Philetaerus head is deified by the method explained above: by the time of Attalus I there was a desire to make the gods more human: and consequently we find that all the exaggerations in the features of the deified Philetaerus head are refined and softened to such an extent that the head appears very weak in style. This about the beginning of the reign of Eumenes II produces a reaction, or rather a further development: idealism is abandoned, and realism of the best type takes

1. Furtwängler op. cit. pl. 33. 10.

its place; not the realism with every detail shewn with photographic accuracy, but that which suggests detail by fine lines and delicate shadows. So to put it shortly I believe that the Philetaerus head on the coins of Attalus I and on the coins with the bunch of grapes on the reverse assigned to Attalus I or Eumenes II, reproduce as nearly as possible the essential characteristics of the gem-portrait.

Unfortunately the head of Attalus I on the gem in Paris is turned to the left, while that on the coin is turned to the right so that a comparison of the two is not easy. There is the same noble forehead with a well arched bar over the deep set and thoughtful eyes: the lines of the nose are identical in strength. Similarly the heads of Attalus I on the coin and on the gem in my opinion shew the realism just mentioned. On both heads the mouth is tightly shut and firm, the chin is determined; and the cheeks are broad and high, but while on the coin these features are rather fat, on the gem their rendering is much drier and leaner, and wrinkles appear at the corners of the mouth showing that this portrait represents Attalus as an older man.

But to what date is this portrait to be assigned? Attalus I reigned from 241 to 197 B.C. and during this long reign had two periods of prosperity, one soon after 240 B.C. when by his victories over the Gauls and Antiochus Hierax¹ he became overlord of most of Western Asia Minor; these victories made him assume the title of king. His second period of prosperity came when he and Antiochus III about 214 B.C. divided the territory Achæus had reconquered for the Seleucids from Attalus and had erected into a kingdom for himself². Attalus is hardly likely to have placed his head on his coins at the beginning of his reign: but he may have coined with his own portrait about 225 B.C. at the height

1. v. Bevan. House of Seleucus I. 203.

2. v. Bevan. op. cit. II. 5.

of his prosperity; and this may have contributed to his illsuccess against Achæus, the city states of Asia Minor being prepared to tolerate a protector, but not a king. This experience then perhaps taught Attalus and his successors not to break through convention, but to keep the portrait of the founder of the dynasty on their coins; for even the portrait of Eumenes II does not appear on Pergamene coins, but on a coin of Syros. Still I am inclined to favour the opinion, especially on taking into account the elderly character of the head, that Attalus relying on the prestige that surrounded his glorious reign of over 40 years was emboldened about 200 B.C. shortly before his death to coin with his own portrait. This would explain the fact that the subtle Eumenes II having to feel his way in the dark and troubled times that succeeded, thought it safer for the dynasty to return to the convention that ordained the coinage with the portrait of Philetaerus. There is of course the possibility that Eumenes II early in his reign coined with his father's head, as Eumenes I coined with head of Philetaerus in place of the Seleucus head. Still the cases are not exactly similar since Eumenes I wished to give proof of his rejection of the Seleucid suzerainty.

But whatever the actual date of the coin, I feel certain that it is gives us a portrait of Attalus I, and that this one circumstance is important not only for numismatists, but also for historians, and for students of Hellenistic Art.

ALAN. J. B. WACE

Ο ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΣ ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ

Οι άναγνῶσται τοῦ Περιοδικοῦ ἡμῶν γνωρίζουσιν ἵδη τὸ ἀπὸ τῆς 6 Νοεμβρίου 1900 ζωηρῶς ἐπασχολοῦν τὸν ἀρχαιολογικὸν κόσμον μέγια ἀρχαιολογικὸν εὔρημα ἐν τῷ πυθμένι τῆς θαλάσσης τῶν Ἀντικυθήρων. Περὶ τούτου εἴχομεν τὴν πρόθεσιν νὰ γράψωμεν ἐκτενῶς ἐν τῷ παρόντι περιοδικῷ, εὐθὺς ὡς λῆξισιν αἱ ἐργασίαι τῆς ἀνελκύσεως καὶ αἱ προκαταρκτικαὶ μελέται, τοσούτῳ μᾶλλον ὅσῳ μετὰ μακρὰν μελέτην ἐσχηματίσαιμεν τὴν γνώμην, ἢν ἄλλως ὑπεστηρίζαιμεν δι' 23 ὅλων ἐκτενῶν ἀρθρῶν ἐν ταῖς ἐφημερίσι τῶν Ἀθηνῶν¹, ὅτι μόνη ἡ νομιματικὴ δύναται νὰ παράσχῃ τὰ ἐφόδια πρὸς λύσιν τοῦ προβλήματος περὶ τῆς προελεύσεως τοῦ συνόλου καὶ τῆς ὀνομασίας τῶν κιριωτέρων τῶν ενδημάτων τούτων.

'Επειδὴ ὅμως ἡ πραγματεία ἡμῶν ἐγένετο μεῖζων τοῦ χώρου τοῦ περιοδικοῦ τούτου,² δεῖται δὲ καὶ παμπόλλων μεγάλου σχήματος εἰκόνων, ἀπεφασίσθη νὰ περιληφθῇ ὡς πρῶτον μέρος ἐν τῷ ἵδη δαπάναις τῶν ἐκδοτῶν κ. κ. Beck καὶ Barth τιπονιμένων καὶ κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἐκδιδομένων μεγάλῳ καταλόγῳ ἡμῶν τῶν ἐν τῷ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῷ Ἀρχαιολογικῷ Μουσείῳ ἀρχαίων.

Τούτου ἔνεκεν, ἐπόμενοι δὲ καὶ τῇ προτροπῇ καὶ παρακλήσει πολλῶν τῶν ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν συνδρομητῶν τοῦ περιοδικοῦ τούτου, ἀπεφασίσαμεν ν' ἀνατυπώσωμεν ἐνταῦθα τούλαχιστον δύο τῶν ὑφ' ἡμῶν ἐν ταῖς πολιτικαῖς ἐφημερίσι τῶν Ἀθηνῶν δημοσιευθέντων ἀρθρῶν περὶ τῶν Ἀντικυθηραϊκῶν ἀρχαιοτήτων, ἥτοι Α') τὸ νεώτατον πάντων, ἐν ᾧ συνεκεφαλαιώσαμεν τὰ ζητήματα περὶ τῆς προελεύσεως τοῦ συνόλου τῶν ἀγαλμάτων καὶ περὶ τῆς ὀνομασίας τοῦ καλλίστου τῶν χαλκῶν, καὶ Β') τὸ ἵδη τῇ 28 Μαρτίου 1901 δημοσιευ-

1. Ἰδὲ Τὸ Ἀστιν, 24, 27, 28 καὶ 31 Ιανουαρίου 8, 22, 23, 25 Φεβρουαρίου· Ἐστία, 23 Φεβρουαρίου· Τὸ Ἀστιν, 3, 4, 23 Μαρτίου· 4 Ἀπριλίου, 16 Αύγουστου 1901.—Νέον Ἀστιν, 23 καὶ 25 Μαΐου· Τὸ Ἀστιν, 30 Μαΐου· Ἐμπρός, 2 Δεκεμβρίου· Τὸ Ἀστιν, 15 Δεκεμβρ. 1902.—Ἀθῆραι, 4, 5, 7 καὶ 11 Φεβρ. 1903.

θὲν περὶ τοῦ ἀγάλματος τοῦ Δεινίου, οὗ εἰκόνα τῆς ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου προταθείσης ὑφ' ἡμῶν συμπληρώσεως, τῆς νῦν τὸ πρῶτον ἐν εἰκόνι πραγματοποιηθείσης, δημοσιεύμεν τὸ πρῶτον ἐνταῦθα καὶ δὴ ἐν σμικρῷ¹ (*Πίναξ X*), σὺν τῇ εἰκόνι τοῦ ἐπικουρικοῦ Ἀρχείου νομίσματος (Εἰκόνες 16 καὶ 17). Συγχρόνως δὲ δημοσιεύμεν ἐνταῦθα τὸ πρῶτον ἥδη εἰκόνας (*Πίνακες VIII καὶ IX*) παραστατικὰ τῆς ὑφ' ἡμῶν προτεινομένης συμπληρώσεως τοῦ ἀγάλματος τοῦ Περσέως, γενομένας κατὰ φωτογραφίας τοῦ ἀγάλματος εἰς ἄς χρώματι προσετέθησαν μόνον ἡ κεφαλὴ τῆς Μεδούσης καὶ ἡ ἄρπη τοῦ ἥρωος. Εἰς ταῦτα δὲ προσθέτομεν καὶ τινας τῶν ἐπὶ ἄλλων μνημείων εἰκόνων τοῦ Περσέως (Εἰκόνες 1-15) περὶ ὃν εὐρύτερος λόγος γίνεται ἐν τῷ προσεχῶς δημοσιευμένῳ συγγράμματι ιου, οὗ ἐμνήσθην ἀνωτέρῳ.

Α'. Ο ΠΕΡΣΕΥΣ

ΚΑΙ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ²

(*Πίνακες VIII καὶ IX.*)

Εἰκὼν 1. (Δακτυλιόλιθος ἐν τῷ Μουσείῳ τοῦ Βερολίνου.)

« Ἡτο ἥδη πρὸ μηνῶν καιρὸς νὰ λήξῃ ἡ ἐν ταῖς πολιτικαῖς ἐφημερίσι συζήτησις περὶ τοῦ εὑρήματος τῶν Ἀντικυθηραϊκῶν ἀρχαιοτήτων καὶ νὰ μετατοπισθῇ εἰς τὰ εἰδικὰ ἀρχαιολογικὰ συγγράμματα

1. Μεῖζονα φωτοτυπικὴν εἰκόνα ίδε ἐν τῷ πρώτῳ φυλλαδίῳ τοῦ δημόντος «Ἐθνικοῦ Μουσείου τῶν Ἀθηνῶν».

2. Ἐκ τῆς ἐφημερίδος «Ἀθηνῶν» τῆς 11 Φεβρουαρίου 1903.

καὶ περιοδικά. Ἀληθῶς αἱ ἐργασίαι τῆς περιφήμου ἐν τοῖς ἀρχαιολογικοῖς χρονικοῖς ἀνελκύσεως ἔληξαν πρὸ πολλοῦ, ὁ καθαρισμὸς τῶν γαλκῶν καὶ ἡ συγκόλλησις τοῦ μεγίστου αὐτῶν συνετελέσθη τελείως, διέρρευσε δὲ χρόνος ἐπαρκῆς πρὸ μελέτην τοῦ τε συνόλου καὶ τῶν λεπτομερειῶν τοῦ ενδρήματος. Ἐν μιᾷ λέξει οὐδεὶς λόγος ὑπῆρχεν, ἵνα ἐπὶ πλέον ἀναβληθῇ ἡ συστηματικὴ ἐπιστημονικὴ δημοσίευσις αὐτῶν.

Πράγματι δὲ ἀφ' ἐνὸς μὲν ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρεία παρεσκεύασεν ἥδη τεῦχος τῆς Ἀρχαιολ. ἐφημερίδος, προσεχῶς δημοσιευόμενον¹, περιέχον περιγραφὴν καὶ ἀπεικόνισιν αὐτῶν, ἀφ' ἑτέρου δ' ἡμεῖς, οἱ ἔξ ἀρχῆς βῆμα πρὸς βῆμα παρακολουθήσαντες τὰ ενδρήματα ταῦτα, ἐγοάψαμεν πλήρη περὶ αὐτῶν μελέτην, ἣν ἀνέλαβον νὰ δημοσιεύσωσιν εἰς μέγια τεῦχος μετὰ πλείστων καὶ ἀρίστων φωτοτυπιῶν πινάκων οἵ ἐκδόται κ. κ. Beck καὶ Barth. Τὸ ἔργον μάλιστα ἡμῖν θὰ είχεν ἵσως ἥδη δημοσιευθῆ, ἀν ἡ πολλὰ δαπανήσασα χάριν τῶν ἀρχαιοτήτων τούτων Ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρεία δὲν ἐπεφύλασσεν εἰς τὸ ἔσωτῆς περιοδικὸν τὸ δικαίωμα τῆς προτεραιότητος.

Οὕτω μετ' οὐ πολὺ τὰ μνημεῖα ταῦτα καθίστανται γνωστὰ εἰς τὸν ἀρχαιολογικὸν κόσμον, οὐδεμίᾳ δ' ἀμφιβολίᾳ ὑπάρχει, ὅτι εὐρέως καὶ λεπτομερῶς θὰ μελετηθῶσιν ὑπὸ πάντων τῶν ἀρμοδίων.

Ἐπειδὴ ὅμως τὴν ἐν ταῖς πολιτικαῖς ἐφημερίσι συζήτησιν ἐπανέφερεν ἡ περίεργος καὶ τὴν κοινὴν περιεργίαν κινήσασα ἀλλόκοτος εἰσβολὴ «ἐκ τῆς Ἐσπερίας» ἀμιαθοῦς τινος, ἐπειδὴ πρὸς τούτοις φαίνεται, ὅτι καὶ παρὰ τινων μᾶλλον ἀξίων λόγου προσώπων δὲν κατενόηθησαν πράγματά τινα σαφέστατα καὶ ἀνεπίδεκτα πάσις ἀντιρρήσεως, καλὸν θεωροῦμεν ν' ἀνακεφαλαιώπωμεν ἐνταῦθα τὸ ζήτημα, ἵνα οὕτω καὶ παρὰ τῷ κοινῷ ὑπάρχῃ σαφής τις ἔννοια καὶ γνῶσις τῶν κατὰ τὸ ζήτημα τοῦτο, γνῶσις προφυλάττουσα ἀπὸ τῶν ἐκάστοτε παρουσιαζομένων παραδοξολογιῶν, ὡν κορύφωμα ἐγένοντο αἱ τόσον τὴν ἀγαθὴν φήμιην τῶν Ἑλλήνων ἀρχαιολόγων ζητοῦσαι ἀσύστατοι καὶ ἀνερμάτιστοι τελευταῖαι θεωρίαι.

Τῶν πρωτοφανῶν καὶ ἐκτάκτων δυσχερειῶν πρὸς ἐπιστημονικὴν ἀναγνώρισιν καὶ ἐκτίμησιν τῶν Ἀντικυθηραϊκῶν ἀρχαιοτήτων ἀφορμὴ

1. Τοῦτο ἐδημοσιεύθη ἥδη ὡς τεῦχος 3ον καὶ 4ον τῆς Ἀρχαιολ. ἐφημερίδος τοῦ 1902.

ἐγένετο τὸ πρωτοφανὲς τῶν περιστάσεων, ὥφ' ἂς αὗται ἀνεκαλύφθησαν. Ἀληθῶς τὸ πρῶτον ἥδη μέγα πλῆθος ἀρχαιοτήτων, φορτίον τεραστίου, οἷον συνήθως δὲν δωρεῖται ἡμῖν οὐδέ τὴν πλουσιωτάτη τῶν ἀνασκαφῶν, ἀνεκαλύφθη ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἐξ ἀγνώστου πόλεως προερχόμενον καὶ πρὸς ἀγνώστου χώρας λιμένα κατευθυνόμενον. Οὕτω δὲ οἱ ἀρχαιολόγοι ἀγνοοῦντες τὴν προέλευσιν εὑρέθησαν πρὸ τῶν μνημείων τούτων ἐντελῶς ἀστεροβούλους οἵτινες ὅλων ἐκείνων τῶν μικρῶν καὶ μεγάλων εἰδήσεων καὶ μέσων, ἀτινα ἐπικουροῦσιν ἡμῖν πρὸς ἐπιστημονικὴν ἀναγνώρισιν καὶ ἐκτίμησιν πασῶν τῶν ἀρχαιοτήτων τῶν ἐξ ἀνασκαφῆς οἰασδήποτε γνωστῆς πόλεως ἢ ιεροῦ προερχομένων. Πρὸς δόηγίαν ἡμῶν οὐδὲν ἔχομεν ἀρχαῖον κείμενον συγγραφέως ἢ ἐπιγραφῆς καὶ οὐδεμίαν τῶν εἰδήσεων ἐκείνων, αἵτινες ἐξ ἐκάστης ἀνασκαφῆς ἀναπηδῶσι καὶ ἐξ ὧν διαλευκαίνονται τὰ εὑρήματα.

Εἰκὼν 1α.

Εἰκὼν 2.

Εἰκὼν 3.

Οὐδόλως λοιπὸν παράδοξον ὅτι οἱ ἀρχαιολόγοι κυριολεκτικῶς «τὰ ἔχασαν» καὶ πρὸς διαλεύκανσιν τοῦ προβλήματος οὐδὲν ἄλλο εἶχον νὰ προτείνωσιν ἢ εἰκασίας, τὰς μὲν μᾶλλον τῶν δὲ ἀστιχίατους.

Ἐκ τῆς ἀδυναμίας ταύτης τῶν ἀρχαιολόγων ἐπωφελούμενοι διάφοροι ἔρασιτέχναι καὶ ἔτεροι ἐξ ἐπαγγέλματος εὐφυεῖς ἢ περίεργοι ἀνεμίχθησαν εἰς τὸ ζήτημα, οὐδὲν ἄλλο ἐφόδιον φέροντες ἢ τὴν ἀχαλίνωτον αὐτῶν φαντασίαν, οὕτω δὲ μετ' οὐ πολὺ τὸ ἐλληνικὸν κοινὸν παρέστη πρὸ ἀληθοῦς Βαβυλωνίας γνωμῶν!

Τὴν σύγχυσιν ἐπέτεινεν ἔτι μᾶλλον ὁ ἀδάμας τῶν ἀνακαλυφθέντων ἀρχαίων, τὸ ὡραῖον χαλκοῦν ἄγαλμα, δπερ παρέστη πρὸ τῶν ἐρευνητῶν καὶ περιέργων ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ ἀνδρικῇ καλλονῇ καὶ ἐν στάσει μηδεμίᾳν ὅμοιότητα παρουσιαζούσῃ πρὸς οἰονδήποτε τῶν κοινῶν γνωστῶν τύπων τῶν ἀρχαίων θεῶν ἢ ἥρωών. Τίς δὲ νεαρὸς οὗτος ἀνήρ, ἥρως ἢ θεός; Τί ἐπιδεικνύει τοῖς θεαταῖς τὴν χεῖρα ὑψῶν; Πόθεν ἔρχεται; Τίς, πάντως δόκιμος, καλλιτέχνης ἐποίησεν αὐτόν; Τίς καὶ πότε ἥρπασε τὸ ἄγαλμα; Ποῦ μετεκομίζετο; Τίς εἰς ἔκαστος τῶν συντρόφων αὐτοῦ, μικρῶν ἢ μεγάλων, χαλκῶν ἢ μαρμαρίνων, καλῶς διατηρούμένων ἢ οἰκτρῶς παραμεμορφωμένων; Ἰδοὺ βροχὴ ἐρωτημάτων, ἀτινα μάτην οἱ ἀρχαιολόγοι ἔθετον ἔαυτοῖς καὶ δ' ὃν ἀνὰ πᾶν βῆμα μάτην ἐβασάνιζεν αὐτοὺς τὸ κοινόν, οὐ δικαίως ἐξήφθη εἰς τὸ ὕπατον σημεῖον ἢ περιεργία.

Εἰκὼν 4. (Νόμ. Καραλλίας.)

Εἰκὼν 5. (Νόμ. Ἀργονος.)

Τότε δὲ ἡμεῖς ἐφηρῷμόσαμεν τὸ ἔξῆς σύστημα ἐρεύνησις:

Ἐσκέφθημεν ὅτι ἀδύνατον εἶναι τηλικοῦτον πλῆθος ἄγαλμάτων νὰ μὴ ἀφῆκεν ἵχνη ἐν ταῖς ἀρχαίαις πηγαῖς, ἐξ ὃν γνωρίζομεν ποῖαι ἀρχαιότητες ὑπῆρχον ἐν ἔκαστῃ τῶν πόλεων τῆς Ἑλλάδος, ἥτοι ἐν τοῖς κείμενοις καὶ μνημείοις, οἷα π. χ. τὸ κείμενον τοῦ Παυσανίου καὶ οἱ νομισματικοὶ τύποι οἱ ἀντιγράφοντες, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἡττον πιστῶς, τὰ ἔκαστην τῶν Ἑλληνίδων πόλεων κοσμοῦντα ἀγάλματα.

Ἀφοῦ λοιπὸν ἐμελετήσαμεν μετὰ τῆς μεγίστης προσοχῆς καὶ ἐπιστάσεως ὅσα πλείουν ἡδυνήθημεν τῶν Ἀντικυθηραϊκῶν ἄγαλμάτων, ἵν' ἀναγνωρίσωμεν τίνας θεοὺς ἢ ἥρωας ἀπεικονίζουσι, προέβημεν

εἰς συστηματικὴν παραβολὴν αὐτῶν πρὸς τὰ ὑπὸ τῶν οηθεισῶν πηγῶν ἀναφερόμενα ἐν μιᾷ ἑκάστῃ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων ἀγάλματα. Μετὰ μακράν, ἐπίπονον καὶ ἐντελῶς ἀκαρπὸν μελέτην, ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν μεταβαίνοντες, ἐφθάσαμεν εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ἀργους, μίαν τῶν διασημοτέρων ἐστιῶν τῆς ἀρχαίας καλλιτεχνίας. Ἐκεῖ δὲ συνέβη ἡμῖν δλως τὸ ἐναντίον!

Δὲν ὑπάρχει σχεδὸν τύπος ἀγάλματος ἐν τοῖς Ἀντικυθηραϊκοῖς, ὅστις νὰ μὴ δύναται νὰ ταυτισθῇ κατὰ τὸ μᾶλλον ἥττον εὐχερῶς, ἐνίοτε δὲ μετ' ἀπολύτου βεβαιότητος, πρὸς τινα τῶν ἐκ τῶν πηγῶν γνωστῶν ἡμῖν ὡς ἐν "Ἀργεὶ ὑπάρχοντων ἀγαλμάτων." Εσχηματίσαμεν λοιπὸν ἀμέσως τότε τὴν γνώμην, ὅτι ἔξ "Ἀργους ἐλήφθησαν τὰ ἀρχαῖα ταῦτα καὶ τὴν γνώμην ταύτην ἐν ταῖς ἐφημερίσιν ὑπερασπίζοντες προείπομεν, ὅτι δυνατὸν προϊούσης τῆς ἀνελκύσεως νὰ ἔλθωσιν ἔξ Ἀντικυθηρῶν καὶ διάφορα ἄλλα ἀγάλματα γνωστὰ ἐκ τῶν ἀρχαίων πηγῶν ὡς ἐν "Ἀργεὶ ὑπάρχοντα, οἷον π. χ. ὁ κολοσσὸς τοῦ Ἡρακλέους, ὁ ἀντίπαλος τοῦ Ὀθρυάδα Περίλαος ὁ Ἀργεῖος, ὁ τέταρτος τῶν ἵππων, ὁ Κλέοβις καὶ ὁ Βίτων κλπ. Καὶ ὡς τοῦ θαύματος! Ἰδοὺ ταῦτα τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο ἀνελκυόμενα μετά τινας ἡμέρας ἥτις ἐβδομάδας καὶ μετακομιζόμενα εἰς Ἀθήνας! Τότε λοιπὸν πλέον ἡ γνώμη ἡμῶν ὅτι ἔξ "Ἀργους ἡρπάγησαν τὰ ἀρχαῖα ταῦτα μετεβλήθη ἐν ἡμῖν εἰς ἐπιστημονικὴν πεποίθησιν ἀκράδαντον.

Εἰκὼν 4. (Ἀγγειογραφία.)

‘Αληθῶς ποίαν ἄλλην ἔξήγησιν ἡδυνάμην νὰ δώσω εἰς τὸ γεγονὸς τοῦτο; Προφήτης δὲν ἐγεννήθην, ἵνα προλέγω τὴν ἀνέκυσιν ἐκ τοῦ ἀριστού βυθοῦ τῆς θαλάσσης κολοσσῶν, οἶος δὲ Ἡρακλῆς αὐτῷ. Ἐγὼ τούλαχιστον οὐδεμίαν ἔξήγησιν γνωρίζω ἢ τὸ δτι ἀνεκάλυψα τὴν ἀλήθειαν. Ἀν τις γνωρίζῃ διάφορον ἔξήγησιν, ἥς τὴν εἴπη, τούλαχιστον εἰς ἔξ ἐκείνων, οὔτινες ἀφίνουσιν ἀνεξήγητον τὸ πρᾶγμα, εἰς καὶ διμολογοῦσι κατὰ λέξιν, δτι « δ τέταρτος ἵππος προεμαντεύθη ὑπὸ τοῦ κ. Σβιρώνου ὡς μέλλων νὰ εὑρεθῇ καὶ πράγματι ἀνευρέθη », καὶ περαιτέρω « ἄγαλμα Ἡρακλέους (δ κολοσσός), δπερ ἀγγελθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Σβιρώνου, ὡς εὑρεθῆσόμενον, ἀνεγνωρίσθη ὅντως μετά τινας ἡμέρας ὑπ’ αὐτοῦ ἐν χαρᾶ καὶ ὑπερηφανίᾳ ἐν τινι ἀγάλματι τοῦ τύπου Farnese ἔξαχθέντι ἐκ τῆς θαλάσσης ». Διατί οἱ ἀντιφρονοῦντές μοι ἀφίνουσιν ἀνερμήνευτον τὸ γεγονὸς τῆς ἐπαληθυεύσεως τῶν προορήσεών μου; Ἰσως ἵνα μοι μάθωσιν, δτι είμαι οὐχὶ ἐπιστήμων ἀλλὰ προφήτης, πρᾶγμα τὸ δποῖον ἥγνόουν!

Ἐννοεῖται δὲ δτι, ἀριστὸν οὕτως ἐσχημάτισα τὴν ἀκράδαντον πεποίθησιν δτι τὰ ἀγάλματα προέρχονται ἔξ ‘Αργονος, δλόκληρον τὴν προσοχήν μου ἔστρεψα πρὸς ἀναγνώρισιν τοῦ τίνα παριστᾶ τὸ μέγα χαλκοῦν ἄγαλμα, τὸ εἰς τοσοῦτον βαθμὸν προκαλέσαν τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν περιεργίαν παντὸς τοῦ ‘Ελληνικοῦ.

Ως γνωστόν, τοῦτο ἐκλήθη εὐθὺς ἐν ἀρχῇ ‘Εριμῆς, ἐδέησε δ’ ἐπὶ ἔτος καὶ πλέον νὰ παλαίσω δημοσίᾳ κατὰ τῆς ἐκ τῆς πρώτης ἐντυπώσεως γεννηθείσης δνομασίας ταύτης, μέχρις οὐ κατώρθωσα νὰ ἐγκαταλειφθῇ αὗτη καὶ λησμονηθῇ ἐντελῶς καὶ παρὰ πάντων. Διαρκούσις τῆς πάλης οἱ ἀντίταλοί μου ἔφθασαν μέχρι τοῦ νὰ ἔξαγγέλλωσι φευδῶς διὰ τῶν ἐφημεριδῶν, δτι ἀνεκάλυψαν αὐτὸ τὸ κηρύκειον τοῦ ‘Εριμοῦ καὶ δὴ σχεδὸν εἰς τὴν χείρα τοῦ ἀγάλματος προσκεκολλημένον! Δέν μοι ἦτο ὅμως δύσκολον νὰ καταδεῖξω τότε, δτι τὸ περίφημον ἔκεινο κηρύκειον τοῦ χαλκοῦ ἀγάλματος οὐδὲν ἄλλο ἦτο ἥ ἄσημον τειμάχιον ξύλου, πιθανῶς εἰς τῶν ξυλίνων ἥλιον τοῦ πλοίου, ὃν πολλοὶ δμοιοι ἐκομίσθησαν εἰς Ἀθήνας ἔξ ‘Αντικυθήρων.

Κατόπιν τὸ ἄγαλμα ἐκλήθη ἐκ περιτροπῆς ὑπὸ διαφόρων ξένων ἥ ἡμεδαπῶν ἀρχαιολόγων διὰ πλήθους διαφόρων δνομάτων, δέκα καὶ δκτὼ ἐν ὅλῳ μέχρι τοῦδε, ἀπὸ Πάριδος μέχρι ἀποξνομένου!

Πάντα δῆμοις τὰ δύναματα ταῦτα ἔχουσι κοινὸν τὸ σπουδαιότατον ἐλάττωμα, ὅτι δὲν ὑπάρχει πρὸς ὑποστήριξιν αὐτῶν οὐδεῖς, ἀπολύτως οὐδεῖς, δῆμοις τύπος ἐκ τῆς ἀρχαιότητος διὰ τὸν θεὸν ἡ ἥρωα ἡ θυτηρόν, οὗ τὸ δύναμα ἀποδίδεται εἰς τὸ ἄγαλμα τῶν Ἀντικυθήρων! Οὔτε Πάροις, οὔτε ἀποξυόμενος ἡ γαργαλιζόμενος, οὔτε οὐδεῖς τῶν δεκαέξῃς ἄλλων θεῶν ἡ ἥρωαν, ὃν προστάτησαν τὰ δύναματα, εἶναι γνωστὸς ὑπὸ τὸν τύπον τοῦ ἐξ Ἀντικυθήρων ἀγάλματος! Ό δυνάμενος ἔνεος ἡ ἡμεδαπός, ἀρχαιολόγος ἡ μὴ ἀρχαιολόγος, ἀς με διαψεύσῃ, ἀν δύναται, διὰ τῆς προσαγωγῆς τοιούτου μνημείου! Ἐπὶ εἰκασιῶν, δύσον εὑφευεῖς καὶ ἀν ὁσιν αὖται, δὲν δυνάμεθα νὰ στηριχθῶμεν, ἀν σοβαρῶς καὶ ἐπιστημονικῶς οὐχὶ δὲ πρὸς διαφήμισιν ἡμῶν αὐτῶν ἀσχολώμεθα περὶ

Εἰκ. 7. (Δακτυλ. τοῦ
Μουσ. Νεαπόλεως.)

Εἰκὼν 8.
(Νόμισμα Ἀργονοῦ.)

Εἰκὼν 9.
(Νόμισμα Ἀργονοῦ.)

τοῦ ζητήματος. Κατ' εἰκασίαν δύναται τις νὰ συμπληρώσῃ ὡς βούλεται τὸ ἄγαλμα. Ἀπόδειξις ὁ θαυμάσιος γελοιογράφος κ. Θ. Ἀννινος, ὅστις καλλιτεχνικῶτατα συνεπλήρωσεν αὐτὸν κατὰ εἰκοσι διαφόρους τρόπους, τοὺς μὲν μᾶλλον τῶν δὲ ἀστειοτέρους.

Ημεῖς δῆμος ἐγνωρίζομεν καὶ γνωρίζομεν ὅτι ὑπάρχει εἰς καὶ μόνος ἀρχαῖος τύπος, πιστότατα ἀντιγράφων τὸν τύπον τοῦ ἐξ Ἀντικυθήρων ἀγάλματος. Πολυάριθμα νομίσματα διαφόρων πόλεων, δακτυλιόλιθοι καὶ ἀγγειογραφίαι εἰκονίζονται τὸν Ἀργεῖον ἥρωα Περσέα ἀκριβῶς ὑπὸ τὸν τύπον τοῦ ἐξ Ἀντικυθήρων ἀγάλματος, ἵτοι γυμνόν, συγνότατα ἀνευ πτερῶν εἰς τοὺς πόδας, ἔχοντα ἐν μὲν τῇ ὑψηλού τοῦ κεφαλὴν Μεδούσης, ἢν ἐπιδεικνύει τῷ θεατῇ, ἐν δὲ τῇ τεταμένῃ

πρὸς τὰ κάτω ἀριστερὰ κρατοῦντα τὴν ἀρπην, ἥτοι τὴν ἴδιαζουσαν αὐτῷ δρεπανομάχαιραν, ἡτις ὡς ἄλλο ὅνομα δηλοῖ τὸν ἥρωα. Ὅταν δὲ προσεχῶς δημιουρευθῶσιν οἱ πίνακες τοῦ βιβλίου μου, τότε πᾶς τις θὰ κοίνη περὶ τῆς εὐρύτητος τῶν γνώσεων ἐκείνων, οἵτινες ἥρονήμησαν τὴν ὑπαρξίν ἡ τούλαζιστον τὸ πολυάριθμον τῶν τοῦ τύπου τούτου Περσέων ἐπὶ τῶν ἀρχαίων μνημείων! (Ίδε νῦν τὰς εἰκόνας 1-6 καὶ 7-10 ἐφ' ὧν ἀπαντᾷ ὁ αὐτὸς τύπος ἀλλὰ κατοπτρικῶς ἀνεστραμμένος).

Ἄν δὲ οὗτοι ἀντὶ μάτην νὰ συζητῶσιν εἰς τὰς ἐφημερίδας ἥρο-
χοντο εἰς τὸ Νομισματικὸν Μουσεῖον ἵνα ὕδωσι τοὺς τύπους τούτους,
σήμερον δὲν θὰ ὑπῆρχε ζήτημα περὶ τοῦ ποῖον παριστᾶ τὸ ἄγαλμα,
ἀλλὰ πρῶτοι αὐτοὶ θὰ ἐπείθοντο ὅτι εἰκονίζει τὸν Περσέα!

Εἰκὼν 10. (Νόμ. Ἀργους.)

Εἰκὼν 11. (Νόμ. Ἀργους.)

Ἐπειδὴ δὲ ὁ Περσεὺς εἶναι ὁ κατ' ἔξοχὴν ἥρως τοῦ Ἀργους, ἥτοι τῆς πόλεως ἐκείνης ἐξ ἡς, ὡς εἴπον, είχον ἥδη τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡρπάγησαν τὰ ἀγάλματα τῶν Ἀντικυθήρων, εἶναι εὐνόητον ὅτι ὅχι μόνον ἐθεώρησα λίαν πιθανὴν τὴν σκέψιν ὅτι πράγματι τὸ χαλ-
κοῦν ἄγαλμα παριστᾶ τὸν Περσέα, ἀλλὰ καὶ ἐσπευσα νὰ ζητήσω ἐν ταῖς πηγαῖς μνείαν τοῦ ἀγάλματος τούτου, πρὸς δὲ ἀντιγραφὴν αὐτοῦ ἐπὶ τῶν νομισμάτων τοῦ Ἀργους, ἐφ' ὧν κατὰ πᾶσαν νομι-σματικὴν γνῶσιν καὶ νομισματικὸν κανόνα ἀδύνατον ἥτο νὰ μὴ ἀπεικονίζετο ἄγαλμα οὕτω καλλίτεχνον καὶ λαμπρόν.

Κείμενα καὶ νομίσματα μαρτυροῦσιν ὅτι ὁ Περσεὺς εἶχεν ἐν Ἀργει, τῇ πατρίδι αὐτοῦ, τόσα ἀγάλματα ὃσα περίπου καὶ ἡ Ἀθηνᾶ

ἐν Ἀθήναις! Οὕτω δ' εὐθὺς ἐν ἀρχῇ τῆς ἐρεύνης εὗρον ἐπὶ τῶν Ἀργείων νομισμάτων ἀντιγραφόμενα τέσσαρα διάφορα ἄγαλματα Περσέως. (Ἵδε τὰ Νομισματικὰ ὑπομνήματα εἰς τὸν Πανσανίαν ὑπὸ Imhoof καὶ Gardner Πίναξ I, 17-20 καὶ Πίναξ F. F, 22): τὸ πρώτον παριστᾶ τὸν ἥρωα κρατοῦντα ἐν τῇ πρὸς τὰ κάτω καὶ μόλις προτεταμένῃ δεξιᾷ κεφαλὴν Μεδούσης, ἔχοντα δὲ ἐν τῇ ἀριστερᾷ τὸ ξίφος αὐτοῦ (Εἰκὼν 5). Τὸ δεύτερον κατοπτρικῶς ἐπὶ τῶν νομισμάτων ἀντιγραφόμενον εἰκονίζει τὸν Περσέα ἔχοντα ἐν τῇ ὑπεράνω τοῦ προσώπου αὐτοῦ ὑψομένῃ δεξιᾷ αὐτοῦ πάλιν τὴν κεφαλὴν τῆς Μεδούσης, ἦν στηρίζει ἐπὶ ἀσπίδος τεθειμένης ἐπὶ βωμοῦ ἢ βάσεως. Ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ φέρει πάλιν τὸ ξίφος αὐτοῦ (Εἰκὼν 9). Τὸ τρίτον ἄγαλμα εἰκονίζει Περσέα τοῦ αὐτοῦ ἀπαραλλάκτως τύπου ἀλλ' ἐν συμπλέγματι μετ' Ἀθηνᾶς, παρισταμένης αὐτῷ (Εἰκὼν 10). Τὸ τέταρτον τέλος εἰκονίζει τὸν Περσέα κατὰ τύπον σχεδὸν πανόμοιον πρὸς τὸν τοῦ ἄγαλματος τῶν Ἀντικυθήρων, ἵτοι ἔχοντα τὴν δεξιὰν ὑπὲρ τὸ πρόσωπον ὑψωμένην μετὰ κεφαλῆς Μεδούσης ἐν αὐτῇ καὶ ἐν τῇ πρὸς τὰ κάτω φερομένῃ ἀριστερᾷ τὸ ξίφος. Ἐχει δῆμος τὴν σπουδαίαν διαφοράν, ὅτι ὁ θεὸς ἀποστρέφει τὸ πρόσωπον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τῆς Μεδούσης, προφανῶς δὲ ἀναφέρεται, ως ἡδη ἀνεγνώρισεν ὁ Furtwängler, εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Μυρόνειον ἄγαλμα τοῦ Περσέως (Εἰκόνες 12-16).

"Αν καὶ οἱ τύποι οὗτοι παρουσιάζουσιν ἡδη ἴκανὰς διμοιότητας πρὸς τὴν στάσιν τοῦ ἄγαλματος τῶν Ἀντικυθήρων, δὲν ἡρόεσθιν εἰς αὐτάς. Ἐφρόνουν δτι, ἀν τὸ πάγκαλον ἄγαλμα τῶν Ἀντικυθήρων εὑρίσκετο ποτε ἐν Ἀργεί, ἀδύνατον ἵτο νὰ μὴ ἀντέγραφαν αὐτὸ οἱ Ἀργεῖοι ἐπὶ τῶν νομισμάτων αὐτῶν. Ἐγραφα λοιπὸν πρὸς τοὺς διευθυντὰς ἵη κτήτορας πάντων τῶν Νομισματικῶν Μουσείων τε καὶ τῶν Ἰδιωτικῶν νομισματικῶν συλλογῶν τῆς Εὐρώπης ζητῶν τὰ ἔκμαγεῖα πάντων τῶν ἐκδεδομένων ἵη ἀνεκδότων νομισμάτων τοῦ Ἀργούς, συνήθροισα δὲ καὶ πανταχόθεν δι' ἀγορῶν τοιαῦτα νομίσματα ἐν τῷ Ἐθνικῷ ἡμῶν Μουσείῳ. Τὸ δ' ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης ἐρεύνης ἵτο πράγματι οἶον ἥλπιζον καὶ προσεδόκων. Πᾶς τις δύναται νῦν νὰ ἴδῃ ἐν τῷ νομισματικῷ Μουσείῳ νόμισμα τοῦ Ἀργούς παρουσιάζον τύπον Περσέως τόσον πιστῶς ἀντιγράφοντα, καὶ δὴ κατοπτρι-

κῶς, τὸ ἄγαλμα τῶν Ἀντικυθήρων, ὥστε ἀποδίδει καὶ αὐτὰς ἐκείνας τὰς ἴδιορουμαίας τοῦ ἄγάλματος (ώς πρὸς τοὺς πόδας καὶ τὴν λεκάνην), ἃς πανδαιμονές τινες ἀπέδοσαν εἰς ἐσφαλμένην συγκόλλησιν τοῦ ἄγαλματος ὑπὸ τοῦ Γάλλου καλλιτέχνου André, διν μετὰ τόσους ἀγῶνας μᾶς ἔστειλεν ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις, ἀγνοοῦσα ὅτι ὁ πρῶτος τυχὸν φαντασιόπληκτος ἀνελάμβανε νὰ συγκολλήσῃ τὸ ἄγαλμα πολὺ καλλιτεχνικῶτερον. (Ίδε τοῦ τὰς εἰκόνας 1-5 ὃν αἱ διαφοραὶ ἔξηγονται εὐχερῶς διὰ τεχνικῶν λόγων περὶ ὧν γίνεται ἐκτενῆς λόγος ἐν τῇ μεγάλῃ δημοσιεύσει μου).

Οἱ τύποι οὗτοι ἀφήσεσαν ἀπὸ τῆς διανοίας μου καὶ τὴν ἐλαχίστην ἀμφιβολίαν, ὅτι τὸ ἄγαλμα τῶν Ἀντικυθήρων παριστᾶ τὸν Ἀργεῖον ἥρωα Περσέα. Εἴχον δὲ τὴν πεποίθησιν, ὅτι αἱ λεπτομέρειαι ἐκεῖναι, ἃς παρουσιάζει εἰς μέγια σχῆμα τὸ ἄγαλμα καὶ ἃς δὲν δυνάμεινα νὰ διακρίνωμεν καθαρῶς ἐπὶ τῶν νομισμάτων ἔνεκα τῆς σμικρούνσεως αὐτῶν, ἵτοι ὁ τρόπος καθ' ὃν τὸ ἄγαλμα ἐκράτει ἐν τῇ δεξιᾷ τὴν κεφαλὴν τῆς Μεδούσης καὶ ἐν τῇ ἀριστερᾷ τὸ ξίφος, εἴχον, λέγω, τὴν πεποίθησιν, ὅτι αἱ λεπτομέρειαι ἐκεῖναι ἥθελον ἔξηγηθῆ ὑπὸ τῶν δυναμένων μετὰ κύρους καὶ γνώσεως νὰ κρίνωσιν ἐπὶ τοιούτων καθαρῶς τεχνικῶν θεμάτων, ἵτοι ὑπὸ τῶν ἀριμοδίων ἀνδριαντοποιῶν τοσούτῳ μᾶλλον δ' εἴχον τὴν πεποίθησιν ταύτην, ὅσῳ καὶ ἐγὼ ἔβλεπον ἥδη, ἐφ' ὅσον ἥδυνάμην νὰ κρίνω, ὅτι ἐν μὲν τῇ ὅπῃ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς τοῦ ἄγαλματος οὐδὲν ἄλλο ἀντικείμενον ἥδύνατο νὰ προσαρμοσθῇ ἢ τὸ ἔχον σχῆμα κολεοῦ ἢ λεπίδος ξίφους, οἷον τὸ τοῦ Περσέως, ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ, ὅτι κάλλιστα ἥδύνατο νὰ κρατῇ ἐλαφρῶς πρὸς ἐπίδειξιν ὑπεγείρων τὴν κεφαλὴν τῆς Μεδούσης ἀπὸ τοῦ κρωβύλου, ὃν συνήθως παρουσιάζει εἰς τὸ δημιούργειν αὐτῆς μέρος ἢ κεφαλὴ τῆς Μεδούσης, κρωβύλου, ὅστις ἔχει τὸ μέγα ἀληθῶς τεχνικὸν προτέρημα τῆς εὐχεροῦς δ' αὐτοῦ ὑπερνικήσεως μεγίστης τεχνικῆς δυσκηρείας, ἵτοι τῆς προσαρμογῆς κεφαλῆς ποιηθείστης ἰδιαιτέρως εἰς τὴν χειρὰ τοῦ ἐπίσης ἰδιαιτέρως χυμέντος χαλκοῦ ἄγαλματος.

'Ἐν τῇ πεποιθήσει ταύτῃ εὐδισκόμενος ἀφῆκα τὸ πεδίον ἐλεύθερον εἰς τοὺς διαφόρους ἐκείνους περιέργους τύπους ἀνθρώπων, οἵτινες, ἐνῷ οὐδὲ τὰ στοιχεῖα ἵχνογραφίας κἄν γνωρίζουσι, θεωροῦσιν ἔαυτοὺς ἵκανοὺς ν' ἀποφαίνωνται μετὰ κύρους περὶ τῶν δυσχερεστέρων ἀνα-

τομικῶν καὶ τεχνικῶν ζητημάτων αὐτῆς: τῆς ἀνδριαντοποίας! 'Ανέμενον δὲ ἐν ὑπομονῇ τὴν συγκόλλησιν τοῦ ἀγάλματος ὑπὸ τοῦ κ. André, τὰ μᾶλιστα ἐνδιαφερόμενος νὰ μάθω δποίαν οὗτος ἥθελε σχηματίσει γνώμην ἐκ τῆς μακρᾶς καὶ λεπτομεροῦς μελέτης τῆς ἀνατομικῆς τοῦ

Εἰκὼν 12. (Νόμ. Ἀργους.)

Εἰκὼν 13. (Νόμ. Ἀργους.)

ἀγάλματος καὶ ἐκ τῶν δοκιμαστικῶν ἀναπαραστάσεων, εἰς ἃς προέβαινε παρασκευαζών τὴν συγκόλλησιν. "Οτε δὲ οὗτος εὑρίσκετο εἰς τὸ τέρῳ ματαίον τῆς ἔργασίας του, ἀνυπομονῶν νὰ μάθω καὶ ἐγὼ ὡς καὶ τὸ κοινὸν τὴν γνώμην τοῦ Γάλλου καλλιτέχνου, μετέβην ἐσπέραν τινὰ

Εἰκὼν 14. (Νόμ. Ἰκονίου.)

Εἰκὼν 15. (Νόμ. Κορίνθου.)

παρὰ τῷ διευθυντῇ τοῦ «Ἀστεως» κ. Θ. Ἀννίνῳ καὶ παρεκάλεσα αὐτὸν νὰ λάβῃ συνέντευξιν μετὰ τοῦ André καὶ ζητήσῃ ὡς δημοσιογράφος νὰ μάθῃ καὶ ἀνακοινώσῃ εἰς ποῖον συμπέρασμα κατέληξεν ἡ ἀνατομικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ μελέτη τοῦ ἀγάλματος. Τοῦτο ἔπρα-

ξεν ἀμέσως δ καὶ Ἀννινος, οὗτον δὲ τί ἀνέγνωσα τὴν ἐπιοῦσαν εἰς τὸ «Ἄστυ» (τῆς 5 Σεπτεμβρίου 1902), ὅτι εἶπε πρὸς τὴν ἐφημερίδα ταύτην ὁ Γάλλος καλλιτέχνης: «Κατ' ἐμὴν γνώμην, τὸ ἄγαλμα παριστᾶ

Εικόνα 16. ('Αγγειογραφία.)

τὸν Περσέα, κρατοῦντα ἐν τῇ ἀριστερᾷ ϋμοφαίαν καὶ ἐν τῇ δεξιᾷ τὴν κεφαλήν τῆς Μεδούσης. Πολλοὶ φρονοῦσιν ὅτι εἶναι ὁ Ερμῆς καὶ ἄλλοι ὁ Πάρις ή ὁ Περσεύς. 'Αλλ' ἐκ τῆς στάσεως τοῦ ἄγαλ-

ματος και τῶν γενομένων δοκιμαστικῶν ἀναπαραστάσεων γενικεύεται ἥδη ἡ πεποιθήσις, ὅτι πρόκειται περὶ Περσέως». Είναι ἀληθές, ὅτι ὁ André, οὕτως ἐκφρασθείς, ὀλίγον ἔλειψε νὰ εῦρῃ τὸν μπελᾶ του παρά τινων ἐπισήμων, οἵτινες θὰ προετίμων νὰ φύγωσι μᾶλλον τὸ ἄγαλμα εἰς τὴν θάλασσαν, παρὰ νὰ δειχθῇ διὰ τῆς ἀνατομικῆς και καλλιτεχνικῆς ἔξετάσεως αὐτοῦ, ὅτι εἶχε δίκαιον «δ Σβιορῶνος». Ἀλλὰ τοῦτο εἶνε πρᾶγμα ἀσχετον πρὸς τὴν ἐπιστημονικὴν ἔρευναν και δύναται τὸ πολὺ ν' ἀποτελέσῃ θέμα ψυχολογικῆς μελέτης.

Ἐκτοτε πολλάκις συνωμίλησα ἐγὼ αὐτὸς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος μετὰ τοῦ κ. André, ἐν τῷ Κεντρικῷ Μουσείῳ πρὸ τοῦ ἀγάλματος και ἐν τῷ Νομισματικῷ Μουσείῳ πρὸ τῶν νομισμάτων τοῦ "Ἀργους, εἰς αὐτὸν δὲ ὀφείλω θαυμασίας τινὰς τεχνικὰς παρατηρήσεις καταδεικνυούσας, ὅτι τὸ βαρὺ ἀντικείμενον, ὅπερ ἐλαφρῶς ὑπεγείρουσα ἐπιδεικνύει μόλις ἥδη προταθεῖσα ἡ δεξιὰ τοῦ ἀγάλματος χείρ, ἡτις μετὰ τῆς ἀρμοζούσης εἰς ἥρωα ρώμης και εὐχερείας κρατεῖ αὐτό, οὐδὲν ἄλλο δύναται νὰ εἴνε ἡ κεφαλὴ ἀνθρωπίνη.

Τοιαύτη εἶναι π.χ. ἡ παρατήρησις ὅτι, ἐνῷ πᾶσα χείρ, ὑψουμένη ὑπὲρ τοὺς ὀφθαλμοὺς και ἐπιδεικνύουσα ἀντικείμενόν τι ὄπωσδήποτε βαρύ, στρέφει τὸν καρπὸν και τοὺς δακτύλους πλαγίως πρὸς δεξιά, ἡ χεὶρ τοῦ ἔξ 'Αντικυθήρων ἀγάλματος ἔχει τὴν παλάμην και τοὺς δακτύλους ὀφθαλμοὺς κατ' ἐνώπιον, ὅπερ ἐξηγεῖται μόνη ἡ εἰδικὴ περιστασις. ἡ μόνον εἰς τὸν Περσέα ἐφαρμοζομένη, ὅτι δηλαδὴ τὸ συγκρατούμενον ἐν τῇ δεξιᾷ ἀντικείμενον ἦτο ἀνθρωπίνη κεφαλή, ἦν ὁ ἥρως, ἵνα κατὰ μέτωπον ἵδωσιν αὐτὴν οἱ πρὸς οὓς ἐπεδείκνυεν, ἦτο ἡ ναγκασμένος νὰ κρατῇ οὕτω διατηρῶν τὴν παλάμην και τοὺς δακτύλους σχεδὸν κατὰ μέτωπον.

Εἰς τὸ αὐτὸν συμπέρασμα, ὅτι δηλαδὴ τὸ ἄγαλμα τῶν 'Αντικυθήρων παριστᾶ τὸν Περσέα, κατέληξαν και ὅσοι ἄλλοι τῶν καλλιτεχνῶν ἡσυχολήμησαν σπουδαίως εἰς τὴν μελέτην τῆς ἀνατομικῆς αὐτοῦ, τούλαχιστον ἐκεῖνοι, δων ἐγὼ ἔμιαμον τὴν γνώμην. 'Αρκοῦμαι νῦν ἀναφέρων ὅτι και οἱ μόνοι νῦν παρεπιδημοῦντες ἐν 'Αθήναις δύο ξένοι καλλιτέχναι ἀνδριαντοποιοί, ἡ ἐκ Δανίας ἔξοχος ἀνδριαντοποιὸς κ. Nielsen και ὁ Γερμανὸς κ. Förster, μετὰ μελέτην τῆς ἀνατομικῆς τοῦ 'Αντικυθηραϊκοῦ ἀγάλματος ἥλθον πρός με, ἵνα μοι ἐκφράσωσι τὴν καλλι-

τεχνικὴν αὐτῶν πεποίθησιν ὅτι ὁ εἰκονιζόμενος οὐδεὶς ἄλλος δύναται νὰ εἴνει ἢ ὁ Περσεύς. Ἡ θέα δὲ καὶ μελέτη τοῦ ἐν τῷ Νομισματικῷ Μουσείῳ ἐπὶ ἀρχαίου νομίσματος ἀντιγράφου τοῦ ἀγάλματος ἐνίσχυσεν αὐτοὺς ἔτι μᾶλλον εἰς τὴν πεποίθησιν αὐτῶν ταύτην. Ἡ πρώτη μάλιστα εὐγενῆς καὶ διαπρεπῆς καλλιτέχνις εὐηρεστήθη νά με παρακαλέσῃ νὰ μεταβῶμεν ὅμοιον εἰς τὸ Κεντρικὸν Μουσεῖον ἔνθα πρὸ τοῦ ἀγάλματος ἀνέπτυξε μοι ὅλους τοὺς ἀνατομικοὺς λόγους, ὃν ἐνεκα πείθεται ὅτι πρόκειται περὶ Περσέως ἐπιδεικνύοντος διὰ τῆς δεξιᾶς τὴν κεφαλὴν τῆς Μεδούσης, ἔχοντος δ' ἐν τῇ ἀριστερᾷ τὸ ξίφος.

Απέναντι δὲ τῆς ἐναργείας ταύτης, τῆς ἐκ τῆς πρὸς τοὺς ἀρχαίους τύπους συγκρίσεως καὶ ἐκείνης τῆς ἐκ τῆς μελέτης τῆς ἀνατομικῆς τοῦ ἀγάλματος πηγαδούσης, τί ἔχομεν τὸ ἀντιτιμέμενον; Οὐδὲν ἄλλο ἢ ἀστηρίκτους καὶ ἀνερματίστους φαντασιοπληξίας ἀνθρώπων ἀγνοούντων τοὺς ἀρχαίους τύπους, τὴν ἀνατομικὴν καὶ αὐτὰ ἔτι τὰ στοιχεῖα τῆς ἱγνογραφίας. Κατὰ πόσον δὲ σπουδαίως ἐρευνῶσιν οὗτοι, μαρτυροῦ καὶ μόνον τὸ γεγονός ὅτι οὐδέποτε ἐφρόντισαν νὰ θέσωσι τὸν πόδα αὐτῶν εἰς τὸ Νομισματ. Μουσεῖον τῆς πατρίδος των, ἵνα ἴδωσι τούλαχιστον τοὺς τύπους, οὓς οὐδὲν ἔλαττον ἢ πιστὰ ἀντίγραφα τοῦ ἀγάλματος τῶν Ἀντικυθήρων!

Καὶ ὅμως εἰς καὶ μόνος τῶν τύπων τούτων θὰ ἔπειθεν αὐτοὺς ἀμέσως, ὅτι ματαιοπονοῦσι πολεμοῦντες τὸ γεγονός, ὅτι ὁ εἰκονιζόμενος εἴναι ὁ Περσεύς!

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι πολλοὺς τῶν ἐν Ἀθήναις ἴδιωτῶν ἔξενισεν ἐν ἀρχῇ ἡ πεποίθησίς μου ὅτι πρόκειται περὶ Περσέως. 'Αλλ' οἱ ἴδιωται οὗτοι δὲν ἔγνωριζον τὸν Περσέα ἢ μόνον ὑπὸ τὸν ἀρχαῖον συνηθέστατον ἐκείνον τύπον, ὃν μόνον ἔγκολπωθεῖσα ἡ τέχνη τῆς Ἀναγεννήσεως καὶ τῶν νεωτάτων χρόνων κατέστησε πασίγνωστον δι' ἔργων, οἷος ὁ περίφημος Περσέος τοῦ θαυμασίου Benvenuto Cellini ἐν τῇ Loggia de Lanzi τῆς Φλωρεντίας.⁴ Ο τύπος οὗτος τοῦ Περσέως, ἀναφερόμενος εἰς τὸ πρῶτον στάδιον τοῦ μύθου, τὸν φόνον τῆς Μεδούσης, οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει πρὸς τὸν τύπον τοῦ ἀγάλματος τῶν Ἀντικυθήρων, ἀλλ' εἰκονίζει φοβερὸν τὸν ἥρωα, κρατοῦντα ἐν τῇ ἀριστερᾷ αἷμοσταγῆ καὶ φοβερὰν τὴν κεφαλὴν τῆς Μεδούσης, ἥν ἄρτι ἀπέτεμε διὰ τοῦ ξίφους, ὅπερ κρατεῖ ἐν τῇ δεξιᾷ. 'Αλλὰ πλὴν τοῦ τύπου τούτου ἡ ἀρχαία

τέχνη είχε πλάσει καὶ δύο ἄλλους ἀναφερομένους εἰς τὴν πολὺ μετὰ τὸν φόνον γενομένην ἐπίδειξιν τῆς κεφαλῆς τῆς Μεδούσης ὑπὸ τοῦ Περσέως.

Ο εἰς τούτων παριστᾶ τὸν Περσέα ἐπιδεικνύοντα διὰ τῆς δεξιᾶς φοβερὰν κεφαλὴν τῆς Μεδούσης εἰς τὸν ἔχθρον του, οὓς οὗτοι μετέβαλλεν εἰς λίθους. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ ἔκφρασις τοῦ Περσέως εἶνε φοβερά, συχνὰ δὲ αὐτὸς οὗτος, φοβούμενος τὴν κεφαλήν, ἦν ἐπιδεικνύει, ἀποστρέφει ἀπ' αὐτῆς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ. Καὶ ὁ τύπος οὗτος δὲν εἶναι ἐκεῖνος, καθ' ὃν ἐποιήθη τὸ ἄγαλμα τῶν Ἀντικυθήρων.

Ο τελευταῖος γνωστὸς ἐκ τῆς ἀρχαιότητος τύπος τοῦ Περσέως, ὁ καὶ πάντων σπανιώτερος, ἰδιάζει ὅλως εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ἀργούς, διὰ τοῦτο δὲ αὐτὸν πρὸ παντὸς ἐπρεπε νὰ ἀναμένωμεν ὡς ἔργον ἐξ Ἀργούς προερχόμενον. Ο τύπος οὗτος παριστᾶ τὸν Περσέα ἐπανελθόντα ἀρτι εἰς τὴν πατρίδα του ἐκ τῆς Λιβύης, ἔνθα ἔλαβε τὴν κεφαλὴν τῆς Μεδούσης, γυναικὸς οὐχὶ φοβερᾶς τὴν ὅψιν ἀλλ' ὀραιοτάτης, ἐπιδεικνύοντα δὲ τὴν πάγκαλον ταύτην κεφαλὴν εἰς τὸν Ἀργείους συμπατριώτας του, ἵνα οὕτοι, ὡς αὐτός, θαυμάσωσι τὸ γοητευτικὸν αὐτῆς κάλλος.

Τὸν μῦθον ἐφ' οὐ στηρίζεται ὁ τύπος οὗτος διηγεῖται ἡμῖν αὐτὸς ὁ Παυσανίας ἐν τοῖς Ἀργολικοῖς αὐτοῦ (II. 21. 6) λέγων ἐν τοῖς περὶ τῆς πόλεως τοῦ Ἀργούς ὅτι ἡ Μέδουσα ἦτο πάγκαλός τις τὴν ὅψιν ὑνγάτηρ καὶ διάδοχος Φόρκου τοῦ βασιλέως τῶν περὶ τὴν Τριτωνίδα λίμνην οἰκούντων Λιβύων, ἡς ἀντικαθημένης στρατῷ πρὸς τὴν τοῦ Περσέως δύναμιν καὶ νύκτωρ δολοφονηθείσης. ὁ Περσεὺς ἔθαψε τὸ κάλλος τῆς νεκρᾶς κεφαλῆς, ἥν ἀποτεμὼν ἔφερε κατόπιν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐπεδείκνυεν ἐν θαυμασμῷ πρὸς τὸν ἐπίσης θαυμάζοντας Ἀργείους συμπατριώτας αὐτοῦ.

Τὴν στιγμὴν ταύτην τοῦ μύθου δέον νὰ ἔχῃ ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ ὁ θέλων νὰ κρίνῃ πρὸ τοῦ ἀγάλματος τὰ συμπεράσματα, εἰς ἢ κατέληξεν ἡ μελέτη ἡμῶν· δέον δηλαδὴ νὰ μὴ ἀναμένῃ Περσέα τοὺς ἔχθρον αὐτοῦ δι' ἐπιδείξεως φοβερᾶς κεφαλῆς ζητοῦντα νὰ ἀπολιθώσῃ, ἀλλὰ Περσέα ζητοῦντα νὰ γοιτεύσῃ διὰ τῆς ἐπιδείξεως παγκάλου κεφαλῆς, ἥτις καὶ αὐτὸν ἐγοήτευσεν.

Συμπεραίνοντες λέγομεν δτι, δι' ήμας τούλάχιστον, ἐνεκα τῶν ἀνωτέρω λόγων καὶ πολλῶν ἄλλων, οἵτινες δὲν ήτο εὔκολον νὰ ἔκτεθῶσιν ἐνταῦθα, οὐδὲ ή ἐλαχίστη πλέον ἀμφιβολίᾳ ὑπάρχει, δτι αἱ Ἀντικυθηραῖαι ἀρχαιότητες ἐλήφθησαν ἐξ Ἡρογους, ή καλλίστη δ' αὐτῶν παριστᾶ τὸν Περσέα καὶ δὴ ὡς μόνη ή τοπικὴ παράδοσις τοῦ Ἡρογους ἐφαντάσθη αὐτόν. Τὸ πότε δὲ τὰ ἀντικείμενα ταῦτα ἀφηρέθησαν ἀπὸ τοῦ Ἡρογους εἶναι ζήτημα ὅλως ἀσχετον πρὸς τὸ θέμα τῆς ἀναγνώρισεως τοῦ τύπου τοῦ Περσέως καὶ διὰ τοῦτο ἐθεωρήσαμεν περιττὸν νὰ θίξωμεν αὐτὸν ἐνταῦθα.»

B'.

ΔΕΙΝΙΑΣ Ο ΑΡΓΕΙΟΣ
ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ ΚΑΙ ΤΥΡΑΝΝΟΚΤΟΝΟΣ

(Ἐκ τοῦ «Ἀστεως» τῆς 4 Ἀπριλίου 1902)

Φίλιταιε Κύριε,

«Αἴτια ἀνεξάρτητα καὶ ἀνώτερα τῆς θελήσεώς μου ἐκώλυσάν με μέχρι σήμερον νὰ συνεχίσω ἐν τῇ ἐφημερίδι ὑμῶν τὰς περὶ τῶν ἐξ Ἀντικυθήρων ἀγαλμάτων ἐρεύνας πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἐξ Ἡρογους προελεύσεως αὐτῶν καὶ τῆς παραστάσεως ἐνὸς ἐκάστου.

Ἐκ τῆς ἀπραζίας μου ταύτης ἐξάγει με νῦν ή πρόσκλησις ὑμῶν, ζητούντων τὴν γνώμην μου περὶ τοῦ τίνα παριστᾶ ή μεγάλη χαλκίνη κεφαλή, ήτις ὑπ' ἄλλων εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς «πύκτου» κεφαλὴ κληθεῖσα ἐφάνη νῦν μετὰ τὸν ἀπὸ τῶν πετρωμάτων καθαρισμὸν αὐτῆς ὡς κεφαλὴ «τύπου φιλοσόφου σοβαρωτάτου καὶ σκεπτικωτάτου, μὲ ἐκφρασιν βαθείας ἐμβριθείας», ὡς δρυθῶς λέγετε ὑμεῖς ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 22 Μαρτίου καὶ πάντες οἱ εὐτυχήσαντες νὰ ἴδωσι μετὰ τὸν καθαρισμὸν τὸ θαυμάσιον τοῦτο καλλιτέχνημα.

Τὴν αὐτὴν ἐρώτησιν ἀπευθύνουσί μοι καθ' ἐκάστην καὶ πολλοὶ

έγκριτοι συνάδελφοί μου, οἵτινες ἔρευνήσαντες καὶ μὴ εὑρόντες ἀναφερόμενον ἐν ἹΑργείῳ ἀνδριάντα τοιούτου τινὸς ἀνδρὸς γραμμάτων, ἀπευθύνουσί μοι τὸ ἔρώτημα τοῦτο ὡς Λυδίαν τινὰ λίθον τῆς γνώμης μου ὅτι τὰ ἀγάλματα τῶν Ἀντικυθήρων προέρχονται ἐξ ἹΑργούς, λέγοντές μοι ὅτι, ἀν ἔχω δίκαιον, τότε δέον νόον ἀνεύρω ἐν ταῖς πηγαῖς μεμαρτυρημένην τὴν ὑπαρξίαν ἐν ἹΑργείῳ τοῦ χαλκοῦ τούτου ἀγάλματος.

Εἰκὼν 17. (Νόμ. ἹΑργούς, ἵχνογραφική μεγέθυνσις.)

Κατανοῶν πληρέστατα τὸ δρῦδὸν τῆς παρατηρήσεως ταύτης ἐμελέτησα ἐπιμελῶς τὴν περὶ ἡς ὁ λόγος κεφαλὴν καὶ τὰς πηγάς, ίδοὺ δὲ τί δύναμαι νὰ ἀπαντήσω περὶ τοῦ τίνα παριστᾶ ἡ κεφαλὴ αὐτῇ, ἡτις, κατὰ τὴν πάγκοινον ὅμολογίαν τῶν ἐπαϊόντων καὶ τὴν ταπεινὴν κρίσιν μου, δὲν δύναται νάναχθη εἰς ἐποχὴν ἀρχαιοτέραν τῶν τελευταίων ἐτῶν τοῦ τρίτου αἰώνος π. Χ.

‘Ο Παυσανίας ἐν τῇ περιγραφῇ τῶν ἐν Ἀργεί ἀγαλμάτων μνημονεύει ὁητῶς πέντε ἐν ὅλῳ τοιωτών ὡς χαλκῶν. Τὰ τέσσαρα πρῶτα ἥσαν

α') Ἀγαλμα τοῦ Νεμείου Διός, τέχνη Λυσίππου (II, 20. 3).

β') Ἀγαλμα ὁρθὸν Ἀπόλλωνος Δειραδιώτου (II, 24. 1).

γ') Ἀγαλμα Ἐκάτης, ἀλλ' ἔργον Ναυκύδονος (II, 22. 8).

δ') Ἀγαλμα δμοίας Ἐκάτης, ἀλλ' ἔργον τοῦ Πολυκλείτου (II, 22. 8).

Προφανῶς δὲ οὐδὲν τῶν τεσσάρων ἀγαλμάτων τούτων δύναται νὰ ἔχῃ οἰανδήποτε σχέσιν πρὸς τὴν χαλκίνην ἡμῶν κεφαλῆν, ἐνεκα τῆς τε παραστάσεως καὶ τῶν κατὰ πολὺ ἀρχαιοτέρων χρόνων αὐτῶν.

Πέμπτον καὶ τελευταῖον δὲ Παυσανίας, περιγράφων ἥδη τὰ ἐν τῇ ἀγορᾷ τοῦ Ἀργους, ἀναφέρει ἀπλῶς, ὅτι « καὶ Αἰνείου ἐνταῦθα χαλκοῦς ἀνδριάς ἔστι » (II, 21. 2).

Ο Αἰνείας οὗτος παραμένει μέχρι τοῦδε ἀνδριάς ὅλως μυστηριώδης διὰ τοὺς ἀρχαιολόγους σχολιαστὰς τοῦ Παυσανίου. Πάντες οὗτοι ἔθεωρησαν αὐτὸν ὡς παριστῶντα τὸν περίφρημον Τρωαδίτην ἥρωα, δὲν ἥδυνήθησαν δμως μέχρι τοῦδε νάνεύρωσιν οἰανδήποτε παράδοσιν, λόγον ἡ μῦθον, δικαιολογοῦντα τὴν ἐν Ἀργεί, καὶ μάλιστα ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ αὐτοῦ, ἴδοντιν ἀγάλματος τοῦ ἥρωος τούτου, τοῦ διοίου μάλιστα οἱ Ἀργεῖοι ἐκαυχῶντο, ὅτι κατέστρεψαν ἐκ θεμελίων τὴν πατρίδα. Οὕτως, ἵνα μόνον τὰς νεωτάτας ἐρεύνας μνημονεύσω, διὸν τελευταῖος ἀσκοληθεὶς περὶ τῶν εἰς Αἰνείαν τὸν Τρωαδίτην ἀναφερομένων μύθων Γερμανὸς Wörner (ἐν Roscher's Mythol. Lex. σ. 169), παρατηρεῖ ὅτι οὐδένα μῆθον γνωρίζομεν δικαιολογοῦντα τὴν ἐν Ἀργεί ὑπαρξιν ἀνδριάντος τοῦ Αἰνείου, οἱ δὲ τελευταῖοι ἔκδόται καὶ σχολιασταὶ τοῦ Παυσανίου Hitzig καὶ Blümner (Τόμ. Α', σελ. 583) ἀπέκρουσαν, δικαίως, ὡς ὅλως ἀπίθανον τὴν ἀρχαιοτέραν ὑπόθεσιν τοῦ Siebelis, ὅτι τὸ ἐν Ἀργεί ἀγαλμα τοῦ Αἰνείου δυνατὸν νὰ σχετίζηται πρὸς τὴν ἐν Τρωάδι μονομαχίαν αὐτοῦ μετὰ τοῦ Ἀργείου Διομήδους. Μυστήριον λοιπὸν πλανᾶται μέχρι τοῦδε ἐπὶ τοῦ χωρίου τούτου τοῦ Παυσανίου.

Ἀλλ' ἡ ἐν μέσῃ ἀγορᾷ τοῦ Ἀργους θέσις τοῦ ἀνδριάντος ἐνέβαλέ μοι τὴν σκέψιν ὅτι ἵσως δὲ οὗτος δὲν ἦτο δὲ Τρωαδίτης, ἀλλ' δμώνυμος τις πολιτικὸς ἡ τῶν γραμμάτων ἀνήρ, συμπολίτης τῶν

’Αργείων. Ἡ σχετικὴ ἐρευνά μου ὅμως εἰς οὐδὲν κατέληξε, διότι οὐδεὶς Αἰνείας Ἀργεῖος εἶνε γνωστὸς μέχρις ἡμῶν.

Δευτέρᾳ σκέψις μου ἦτο μῆπως ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ τοῦ περιηγητοῦ παρεισέφροησέ τι τῶν συνήθων παλαιογραφικῶν σφαλμάτων ἀντιγραφῆς. Πράγματι δὲ νομίζω ὅτι τὸ πᾶν ἔξηγεται ὡς ἀριστα, ἃν παραδεχθῶμεν καὶ ἐνταῦθα τὸ συνηθέστατον καὶ εὐεξηγητότατον τῶν παλαιογραφικῶν σφαλμάτων, ἦτοι τὴν δι' ἐνδὸς Α ἀντιγραφὴν ἐνὸς Δ. ’Ιδοὺ δὲ πῶς.

Ἐνῷ τὸ δωρικὸν Ἀργος οὐδένα ἔχῃ νὰ ἐπιδεῖξῃ ρήτορα, κέκτηται δ' ὅμως πλείστους φιλοσόφους, κυρίως δὲ ἴστορικούς, ὃν οἱ πλείονες ἔγραψαν «Ἀργολικά», ως π. χ. οἱ Ἀναξικάτης, Ἀγίας, Δερκύλος, Σωκράτης, Λυκέας, Διονύσιος κτλ. Τῶν τελευταίων τούτων διασημότατος ἔγένετο ὁ Διινίας ἢ Δεινίας ὁ Ἀργεῖος ἴστορικὸς, ὁ σύγχρονος καὶ φύλος τοῦ Ἀράτου.

Οὗτος ἦτο περίφημος ἔνεκα πολλῶν λόγων, ἐκέπτητο δὲ πάσας τὰς ἀρετὰς ἔκείνας, ὃν ἔνεκα βλέπομεν ἐκάστοτε τὰς ἀρχαίας ἐλληνικὰς πόλεις δι' ἀνδριάντων τιμώσας τοὺς τοιούτους πολίτας αὐτῶν.

Συνέγραψε δηλαδὴ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀργολικὰ» ἐκτενέστατον καὶ περίφημον βιβλίον εἰς πολλὰς (τούλαχιστον ἐννέα) συντάξεις διαιρούμενον, καὶ δὶς ἐν τῇ ἀρχαιότητι ἐκδοθέν. Ἡτο δὲ διηρημένον τὸ βιβλίον τοῦτο εἰς δύο μεγάλα μέρη, ἐν οἷς ἐκτενῶς ἔξετίθετο ἡ μυθολογία καὶ ἡ πολιτικὴ ἴστορία τῶν Ἀργείων. Ἐκ τῶν περισσωμέντων μέχρις ἡμῶν ἀποσπασμάτων τοῦ συγγράμματος τούτου (ίδε αὐτὰ ἐν Müller, Fragm. hist. graec. III, 24 κ. ἔξ.), βλέπομεν σαφέστατα, ὅτι ὁ Δεινίας, τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἔξυμνῶν, ἔζήτει ν' ἀποδεῖξῃ, ὅτι «Γαίης μὲν πάσης τὸ Πελασγικὸν Ἀργος ἄμεινον», πάντων δὲ τῶν ἀνθρώπων «ἄμεινονες οἱ Ἀργεῖοι», ὅπερ βεβαίως μεγάλως θὰ ἐκολάκευσε τοὺς ἀείποτε περὶ τῶν πρωτείων ἀγωνισθέντας συμπατριώτας του.

Τὸ σύγγραμμα τοῦτο ἦτο, ὡς εἴπομεν, περίφημον, ὅχι δὲ μόνον οἱ ἀρχαῖοι ἀναφέρουσι δύο ἐκδόσεις αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ὅμιλοῦσι περὶ τοῦ Δεινίου (π. χ. ὁ Ἀγαθαρχίδης καὶ οἱ Σχολιασταὶ τοῦ Πινδάρου) ὡς περὶ ἀρχηγοῦ τῶν «περὶ τὸν Δεινίαν». Καὶ περὶ τοῦ λεκτικοῦ δὲ τοῦ Δεινίου ὅμιλοῦσιν οἱ ἀρχαῖοι, π. χ. ὁ Ηρωδιανός.

'Αλλ' ὑπῆρχε καί τις πολὺ σπουδαιότερος λόγος, ἵνα οἱ Ἀργεῖοι τιμήσωσι τὸν Δεινίαν δι' ἀνδριάντος.

Ο Δεινίας, φίλος πατρικὸς τοῦ Ἀράτου, εἶνε δι μετὰ τοῦ ἐτέρου, ἐπίσης Ἀργείου, Ἀριστοτέλους τοῦ διαλεκτικοῦ, φίλον ἐπίσης τοῦ πατρὸς Ἀράτου, φονεύσας ἐν μέσῃ ἀγορᾶς τῆς Σικυῶνος Ἀβαντίδαν τὸν τυράννον τῶν Σικυωνίων, δστις συνείθιζε νὰ παρακολουθῇ τὰς ἐν τῇ ἀγορᾷ τῆς Σικυῶνος διαλέξεις αὐτῶν. (Πλούταρχον, Ἀράτος, κεφ. 8).

Ο Ἀβαντίδας οὗτος, ἀφοῦ ἐν ἔτει 264 π. Χ. ἐφόνευσε Κλεινίαν τὸν πατέρα τοῦ Ἀράτου, ἐξήτει νὰ φονεύσῃ καὶ αὐτὸν τὸν ἐπταετῆ τότε ὄντα Ἀρατον, δστις μόλις ἐσώθη καταφυγὴν εἰς Ἀργος. ἐστίαν ἀνέκαθεν ἀσφαλῆ πάντων τῶν δημοκρατικῶν καὶ τῶν ἐχθρῶν τῶν τυράννων. Μετὰ δὲ τὸν ὑπὸ τοῦ Δεινίου φόνον τοῦ Ἀβαντίδα, δι "Ἀράτος ἀνδρωθεὶς ἐν Ἀργει, ἐνθ' ἀνετράφη ἐν μίσει ἀσπόνδῳ κατὰ τῶν τυράννων, κατέλυσεν, ἐξ Ἀργους ὁρμώμενος, δχι μόνον τοὺς λοιποὺς Σικυωνίους τυράννους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐν Ἀργει ἔξαπίνης ἰσχύσαντας τοιούτους. Μάλιστα τὸν ἐν ἔτει 235 ἥ 234 π. Χ. φόνον παρὰ τὰς Μυκήνας Ἀριστίππου τοῦ τυράννου τῶν Ἀργείων διηγεῖτο ἐν τῇ ὁρθείσῃ συγγραφῇ του αὐτὸς δι Δεινίας (Πλούταρχος ἐν Ἀράτῳ κεφ. 29).

Εἶνε λοιπὸν ὅλως λογικὸν καὶ πρὸς αὐτὸν τὰ πράγματα σύμφωνον τὸ νὰ σκεφθῶμεν ὅτι οἱ θανασίμως τοὺς τυράννους μισοῦντες Ἀργεῖοι, ἀμέσως ἥ ἔτη τινὰ μετὰ τὴν ἐν ἔτει 229 π. Χ. ὑπὸ τοῦ Ἀράτου κατάλυσιν τοῦ τελευταίου τῶν Ἀργείων τυράννου, Ἀριστομάχου τοῦ δευτέρου, καὶ τὴν τελείαν κατίσχυσιν τῆς δημοκρατίας, τοῦ Ἀράτου καὶ τῶν φίλων αὐτοῦ δημοκρατικῶν, οἵος δι Δεινίας, ἐτίμησαν τὸν Δεινίαν διὰ γαλκοῦ ἀνδριάντος, ἴδρυμέντος ἐν τῇ ἀγορᾷ αὐτῶν.

Οὕτω τὸ Ἀργος ἐτίμα δχι μόνον τὸν ἔξυμνησαντα αὐτὸν ἰστορικὸν, ἀκραιφνῆ δημοκρατικὸν καὶ τυραννοκτόνον μάλιστα πολίτην αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν τότε πανίσχυρον καὶ φύλτατον τῷ Ἀργει Ἀρατον ἐκολάκευε καὶ εἰς εὐγνωμοσύνην προέτρεπε διὰ τῆς ἀνιδρύσεως τοῦ ἀγάλματος τοῦ Ἀργείου ἐκείνου, δστις ἐτιμώρησε θανάτῳ τὸν φονέα τοῦ πατρὸς τοῦ Ἀράτου.

"Αν δὲ νῦν δεχθῶμεν, ὅτι δι Δεινίας εὑρίσκετο ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας, ἦτοι ὅτι ἦτο τριακοντούτης, ὅτε ἐν ἔτει 264 π. Χ. ἐφόνευσε τὸν Ἀβαντίδαν, τότε ἐν ἔτει 229 π. Χ., ὅτε περίπου θὰ ἴδρυθη δι ἀν-

δριάς αύτοῦ, θὰ ἥτο 59 ἑτῶν, ἡ δὲ ἡλικία αὕτη συμφωνεῖ πληρέστατα πρὸς τὴν τῆς ἔξ 'Αντικυθήρων χαλκίνης κεφαλῆς, ἥτις φαίνεται ἀνδρὸς προφανῶς ἄγοντος ἡλικίαν 55—65 ἑτῶν.

Πόσον δὲ συμφωνεῖ ἡ χρονολογία αὕτη τῆς περὶ τὰ τελευταῖα ἀκριβῶς ἔτη τοῦ τρίτου π. Χ. αἰῶνος ἰδρύσεως τοῦ ἀγάλματος τοῦ Δεινίου πρὸς τὴν τεχνοτροπίαν τῆς ἔξ 'Αντικυθήρων κεφαλῆς θεωρῶ περιττὸν νὰ ἔξαρω, ὡς ἐπίσης τὸ κατὰ πόσον ἀρμόζει ἡ αὐστηρὰ καὶ θυμοειδῆς ἔκφρασις τῆς κεφαλῆς πρὸς τὸν χαρακτῆρα τοῦ τυραννοκτόνου Δεινίου. Τὸ τελευταῖον τοῦτο μόνοι οἱ πρὸ τῆς κεφαλῆς ἴσταμενοι δύνανται κατ' ἀξίαν νὰ ἐκτιμήσωσιν. Δι' ἔκεινους δὲ, οὖς, τὰ τῆς παλαιογραφίας ἀγνοοῦντας, ἥθελεν ἵσως ἔνεισιν ἡ ἐν τῷ κειμένῳ τοῦ Παυσανίου ἐκ παραδρομῆς ἦ ἀγνοίας ἀρχαίον τινὸς ἀντιγραφέως ἀντικατάστασις τοῦ ὀνόματος τοῦ Δεινίου ἦ Δινείου διὰ τοῦ Αἴνείου, σημειῶ ὅτι ἡ αὐτὴ ἀκριβῶς ἀντικατάστασις συνέβη καὶ εἰς ἄλλους κώδικας ἄλλων συγγραφέων, προκειμένου περὶ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τούτου τοῦ ἴστορικοῦ ἡμῶν. (⁷Ιδε Valcken. ad Schol. Theocr. σ. 304. Müller, Fragm. hist. graec. ε. ἀ. 5).

⁷Ητο ἄλλως ἀπλούστατον τὸ νὰ ἀναγνώσῃ τις τῶν ἀρχαίων ἀντιγραφέων τοῦ Παυσανίου Α ἀντὶ Δ ἐν ἀρχῇ τοῦ ὀνόματος καὶ, ἀγνοῶν τὰ κατὰ Δεινίαν τὸν Ἀργεῖον, ἄτινα δὲ Παυσανίας ὡς πασίγνωστα ἐν Ἀργείῳ παρέλειψε κατὰ τὴν συνήθειαν αὐτοῦ, νὰ ὑποθέσῃ, ὡς οἱ νῦν ἀρχαιολόγοι, ὅτι πρόκειται περὶ τοῦ πασιγνώστον πλάνητος Τρωαδίτου ἥρωος Αἴνείου, οὕτω δὲ τὸ ΔΙΝΕΙΑΣ ἦ ΔΕΙΝΙΑΣ ἷ ΔΙΝΙΑΣ (καὶ αἱ τρεῖς γραφαὶ αὗται εἶνε ἐν χροήσει) νὰ μεταγράψῃ ἷ διωρθώσῃ εἰς ΑΙΝΕΙΑΣ ΑΙΝΙΑΣ ἷ ΑΙΝΙΑΣ κατὰ τὴν γραφὴν ἣν παρεδέχετο.

"Οσον δ' ἀφορᾶ εἰς τὰ γνωστὰ Ἀργεῖα νομίσματα, τὰ εἰκονίζοντα τὰ ἐν Ἀργείῳ ἰδρυμένα ἀγάλματα, νομίζω ὅτι ἐν τούτων, τὸ ὑπὸ P. Gardner Linher Blumtree δημοσιευθὲν ἐν τοῖς «Νομισματικοῖς ὑπομνήμασιν εἰς Παυσανίαν» Πίναξ K, ἀριθ. 46, παριστᾶ διλόκληρον τὸ ἐν Ἀργείῳ ἄγαλμα τοῦ Δεινίου.

Τὸ νόμισμα τοῦτο εἶνε ἀληθῶς ἔξοχον σπουδαιότητος ὡς πρὸς τὸ ἐποσχολοῦν ἡμᾶς ζήτημα καὶ δὴ ἔνεκα τῶν ἔξῆς λόγων.

α) Εἰκονίζει, ὡς βλέπετε, ἀνδρα πωγωνοφόρον καὶ ἀρκετὰ τὴν ἡλικίαν προβεβηκότα, ὅπως δηλαδὴ καὶ ἡ ἔξ 'Αντικυθήρων κεφαλῆ.

β) Ὁ ἀνὴρ οὗτος ἐγείρει τὴν δεξιὰν γυμνὴν ἐν θέσει ἀνδρὸς ἀφηγουμένου τι. Ἀλλ' ἀκριβῶς μετὰ τῆς χαλκίνης κεφαλῆς τῶν Ἀντικυθήρων ἀνευρέθη συγχρόνως δεξιὸς ὀλόκληρος βραχίων χαλκοῦς καὶ γυμνὸς, μετὰ σφασ τῆς χειρὸς, ἀπαραλλάκτως τῇ τοῦ νομίσματος χειρονομούσῃ, γεροντικῆς δὲ σχεδὸν, ὡς ἐκ τῆς ἐπεξεργασίας τῶν φλεβῶν καὶ τῶν μυώνων καταφαίνεται. Εἶναι δὲ αὐτῇ καὶ τῆς αὐτῆς τεχνοτροπίας. Πάντα δὲ τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτῆς πείθουσιν ὅτι ἡ χειρὶς αὐτῇ ἀνήκει εἰς τὸ αὐτὸν ἄγαλμα, εἰς δὲ καὶ ἡ χαλκίνη κεφαλή.

Εἰκὼν 18. (Νόμι Ἄργους, φωτοτυπικὴ μεγέθυνσις.)

γ') Ἐπὶ τοῦ νομίσματος ὁ ἀνὴρ ἔχει τὴν ἀριστερὰν ἐπὶ σκήπτρον στηριζομένην, ὡς συνήθως αἱ ἀριστεραὶ χεῖρες διασήμων ἀρχαίων, ἀνδρῶν γραμμάτων, π. χ. τοῦ Ὀμήρου, Πυθαγόρου κλπ. Πάλιν δὲ συγχρόνως τῇ κεφαλῇ ἀνευρέθη ἐν Ἀντικυθήροις καὶ χαλκίη ἀριστερὰ χειρὶς τεχνοτροπίας ἀπαραλλάκτου πρὸς τὴν τῆς κεφαλῆς καὶ τῆς δεξιᾶς χειρὸς, καὶ ἐν ἀπαραλλάκτῳ θέσει πρὸς τὴν τὸ σκῆπτρον κρατοῦσαν ἀριστερὰν χεῖρα τοῦ ἐπὶ τοῦ νομίσματος ἀνδριάντος.

δ) Ὁ ἐπὶ τοῦ νομίσματος ἀνὴρ παρίσταται ἐνδεδυμένος ἀκριβῶς ὡς ἡ μεγάλῃ ἐκείνῃ τάξις τῶν ἀρχαίων ἀγαλμάτων τῶν εἰκονιζόντων δήτορας, ἴστορικοὺς, ποιητὰς, φιλοσόφους καὶ ἐκείνων ἄτινα οἱ Γάλλοι ἀρχαιολόγοι καλοῦσι statues municipales. Τὸ ἐνδυμα δὲ τοῦτο ἀριστα ἀριμόζει εἰς τὸν Δεινίαν. Εἶνε δὲ μέγα ἀληθῶς ὑπὲρ τῆς γνώμης μου ἐπιχείρημα, διη μόνον τὸ ὅτι μετὰ τῆς κεφαλῆς ἀνευρέθησαν μεγάλα χαλκᾶ τεμάχια διμοιοτρόπως ἐνδεδυμένον ἀνδριάντος, (ἢ

ἀπὸ τῆς ἀριστερᾶς κρεμαμένη ἄκρα τοῦ ἐνδύματος, μέρος τῆς πρὸ τῆς κοιλίας ἀναδιπλώσεως κτλ.) καὶ τεμάχιον σκήπτρου, ἀλλὰ κυρίως τὸ ὅτι ἀνευρέθη συγχρόνως τῇ κεφαλῇ ζεῦγος χαλκῶν σανδαλοφόρων ποδῶν ἀνδρὸς, τῆς αὐτῆς πρὸς τὴν κεφαλὴν τεχνοτροπίας καὶ ἀναλογίας, ἀνηκόντων δὲ εἰς ἀνδριάντα ἀνδρὸς τοιοῦτον ἀκριβῶς ἔνδυμα φέροντος, ὡς ἀποδεικνύουσι σαφέστατα τὰ τεμάχια τοῦ ἐνδύματος, ἃτινα διεσώθησαν ἐπὶ τῶν ποδῶν, καὶ δὴ εἰς τὸ αὐτὸν ἀκριβῶς ὕψος τῶν ποδῶν (λίαν διάφορον δι’ ἔκατερον τῶν ποδῶν), εἰς δὲ δεικνύει αὐτὰ καὶ δὲ ἐπὶ τοῦ νομίσματος εἰκονιζόμενος τύπος τοῦ ἀγάλματος τοῦ Δεινίου, τύπος ὅστις θὰ χρησιμεύσῃ ἡμέραν τινὰ εἰς ἀσφαλῆ συμπλήρωσιν τοῦ ἀγάλματος τῶν Ἀντικυθήρων καὶ ἐν ᾧ ἀκόμη περιπτώσει μὴ ἀνακαλυφθῆ ὁ μόνος μέχρι τοῦτο ἐλλείπων κορμὸς αὐτοῦ. [Ἴδε νῦν τὴν ἐν πίνακι X συμπλήρωσιν¹].

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Μαρτίου 1901.»

I. Ν. ΣΒΟΡΩΝΟΣ

I. Ἰδού πῶς ἔχουσι τὰ κατὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν μελῶν τοῦ ἀγάλματος τούτου. Ἡ δεξιὰ χειρὶ εἶναι ἔκεινη, ἦν μόνην ἄμια τῇ ἀνακαλύψει τοῦ θησαυροῦ ἀπέσπασαν οἱ δύται καὶ ἐκόμισαν εἰς Ἀθήνας ὡς πειστήριον τῆς ἀνακαλύψεως αὐτῶν. Εὐθὺς δὲ ὡς ἥρξαντο αἱ ἔρευναι, ἀκριβῶς εἰς τὸ σημεῖον ἐνδ’ ἀπεσπάσθη ἡ χειρὶ, ἀνεκαλύψθησαν καὶ ἀπεσπάσθησαν ἡ κεφαλὴ τοῦ ἀνδριάντος καὶ οἱ δύο χαλκοὶ πόδες. Ἡ ἀριστερὰ χειρὶ καὶ τὰ δύο μεγάλα τεμάχια τοῦ ἐνδύματος καὶ τεμάχιον τοῦ σκήπτρου ἀνεσύρθησαν κατόπιν. Τὸν κορμὸν εἶδον οἱ δύται ἀλλὰ δὲν ἡδυνήθησαν νὰ ἀνασύρωσιν αὐτόν. Ἰδοὺ τουλάχιστον πῶς διηγήθησαν τοῦτο αὐτοὶ οἱ δύται: «Κατεγίνοντο εἰς τὴν ἀλιείαν σπόγγων, ὅτε ἡμέραν τινὰ εἰς βάθος 35 ὀργυιῶν ἀνεῦνον εἰς τὸν πυθμένα χάλκινον ἄγαλμα ὑπερφυσικοῦ μεγέθους, τὸ διοτίον ἵτο στερεῶς ἐσφηνωμένον εἰς βραχῶδες μέρος καὶ δὲν ἡδύναντο εὔκολως νὰ τὸ ἀνασύρωσιν. "Εθραυσαν τότε τὴν δεξιὰν αὐτοῦ χεῖρα καὶ ἔλασθον μαζί των . . . Τὸ χαλκίνου τούτου ἀγάλματος τὸ ἐσωτερικὸν κενὸν ἵτο πεπληρωμένον ἄμιμου καὶ χαλίκων ἀποτελούντων στερεωτάτην μᾶζαν». Ἰδε τὸ «"Αστυ" τῆς 27 Νοεμβρίου 1900.

LEBEDOS—PTOLEMAIS

Hochgeehrter Herr Direktor!

Die Vermutung Waddingtons, dass die Münzen der Πτολεμαῖς nach Lebedos gehören, hat etwa gleichzeitig mit Ihrer und Herrn Dieudonnés überzeugender Darlegung auch inschriftlich eine glänzende Bestätigung erfahren: bei Kern, Inschriften von Magnesia (Berlin 1900) Nr. 53 Zeile 79 ff. (Seite 44) werden unter den ionischen Städten, welche für den ἄγὸν στεφανίτης der Artemis Leukophryene zu Magnesia einen gemeinsamen, zustimmenden Beschluss fassen, die Πτολεμαῖς οἱ πρότερον καλούμενοι Λεβέδιοι genannt! Die Inschrift wird soeben von Haussoullier, Études sur l'histoire de Milet et du Didymeion (Paris 1902) Seite 147, mit grosser Wahrscheinlichkeit in die Zeit zwischen 205/4 und 201/0 v. Chr. gesetzt.

Sie haben, glaube ich, sehr recht gethan, als Sie (Journ. Int. V, S. 68) die Annahme des Namens Ptolemais nicht auf eine einfache Umnennung der Stadt Lebedos bezogen, sondern mit der Zurückführung der von Lysimachos zwangsläufig nach Ephesos-Arsinoeia¹ versetzten Lebedier in ihre alten Wohnplätze zusammenbrachten, eine Vermutung, die sich auch mir sofort aufdrängte, ohne dass ich mich Ihrer Auseinandersetzung erinnerte. (Freilich war die Wegführung

1. So hiess die Stadt, nicht Arsinoe, wie wir Numismatiker sie zu nennen pflegen, cf. Bevan, House of Seleucus (London 1902) I, S. 119 Anm. 2, nach Ath. Mittheil. XXV (1900) S. 100.

der Lebedier nach Arsinoeia keine vollständige gewesen, wie ja meist bei solchen unfreiwilligen Auswanderungen ein Teil der Bewohner zurückbleibt, vgl. Phokaia, Athen im Jahre 480, sondern es war ein Teil der Bevölkerung in Lebedos zurückgeblieben; denn in der Inschrift Michel 486 Zeile 46 — aus der Zeit, da Antiochos (II) Mitregent seines Vaters Antiochos I war, also etwa zwischen 266 und 262, datierend — wird Lebedos als selbständige Stadt des ionischen *κοινὸν* genannt).

Überhaupt kenne ich, was solche Namensänderungen von Städten in der Diadochenzeit anlangt, kein Beispiel dafür, dass eine Stadt ohne besondere Veranlassung aus blosser Schmeichelei ihren Namen in einen dynastischen umänderte, bez. dass ein Herrscher ohne weiteres eine Stadt so umnannte. Vielmehr liegt entweder dabei die Absicht vor, den von einem früheren, dem augenblicklichen feindlichen Regenten der betreffenden Stadt erteilten dynastischen Namen aus der Welt zu schaffen — so wurden z. B. die zwei Städte, die Antigonos nach seinem Namen Antigoneia genannt hatte, beide durch Lysimachos umbenannt (in *Alexandreia* (Troas) bez. *Nikaia*) —, oder aber es schloss sich diese Umnennung an eine Verlegung, Erweiterung oder Neugründung der Stadt an: so zerstörte Lysimachos Kardia und legte statt dessen dicht daneben *Lysimacheia* an, das er mit den Einwohnern des zerstörten Kardia bevölkerte, so verlegte ebenderselbe die Stadt Ephesos näher ans Meer und nannte sie *Arsinoeia*, so gründete Nikomedes I an der Stelle des von Lysimachos zerstörten Astakos *Nikomedеia* und siedelte hier die früheren Bewohner von Astakos wieder an, und man muss — vgl. Imhoofs Bemerkung in Kleinas. Münzen S. 44 — die Prägungen von *Antiocheia* in der Troas wohl als die der Einwohner von Kebren auffassen, welche, von Antigonos zwangsweise in Antigoneia (= *Alexandreia* Troas) angesiedelt, von Antio-

chos I die Erlaubnis zur Rückkehr in ihre alten Wohnsitze erhielten, sich aber nunmehr Antiochenser nannten, zu Ehren ihres neuen *κτίστης* Antiochos. Gerade dieser letztere Fall bildet die genaue Parallelle zu Lebedos-Ptolemaïs.

Mit ausgezeichneter Hochachtung, stets zu Ihren Diensten

C. REGLING

Berlin 21. III. 1903

ΠΡΟΣΘΗΚΗ

ΕΙΣ ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ ΣΤΕΜΜΑΤΑ—ΚΛΗΓΕΣ—ΟΜΦΑΛΟΣ

[Τόμος Ε' (1902) σελίς 339.]

Ἐν σημειώσει 1η, μετὰ τὴν τελείαν τῆς πρώτης περιόδου, προσθετέα ταῦτα· Ὁμφαλός· τὸ ἀντίστοιχον τοῦ σιγαλός· δὲ ἔχων δμφάρην, ἥτις ἐστί, καθ' Ἡσύχιον, «φήμη θεία· κληδὼν θεία· φωνή· δόξα· πνοή»· ἔτι δὲ καὶ «δνείρου φαντάσματα». Η δὲ τῆς σωματικῆς ἐπὶ τῆς κοιλίας οὐλῆς ἐπίκλησις «δμφαλός» μὴ λόγον ἔχῃ τὴν ἀναδιδομένην ἔξ αὐτῆς (ἰδίως κατὰ τὸν μετὰ τὴν δμφαλητομίαν καὶ πρὸ τῆς ἐπουλώσεως χρόνον) δμφᾶς, δηλονότι δσμῆς, κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ γραμματικοῦ ἐρμηνείαν τῆς λέξεως; Ἡσύχ. «δμφά· δσμή· Λάκωνες».

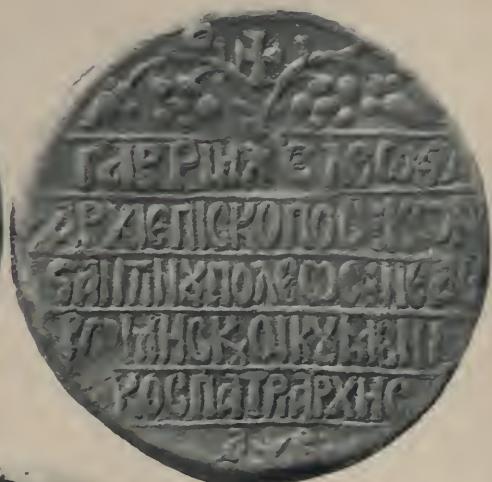
Σ. Ν. ΔΡΑΓΟΓΜΗΣ

ΜΟΛΥΒΔΙΝΑΙ ΒΟΥΛΛΑΙ

1

2

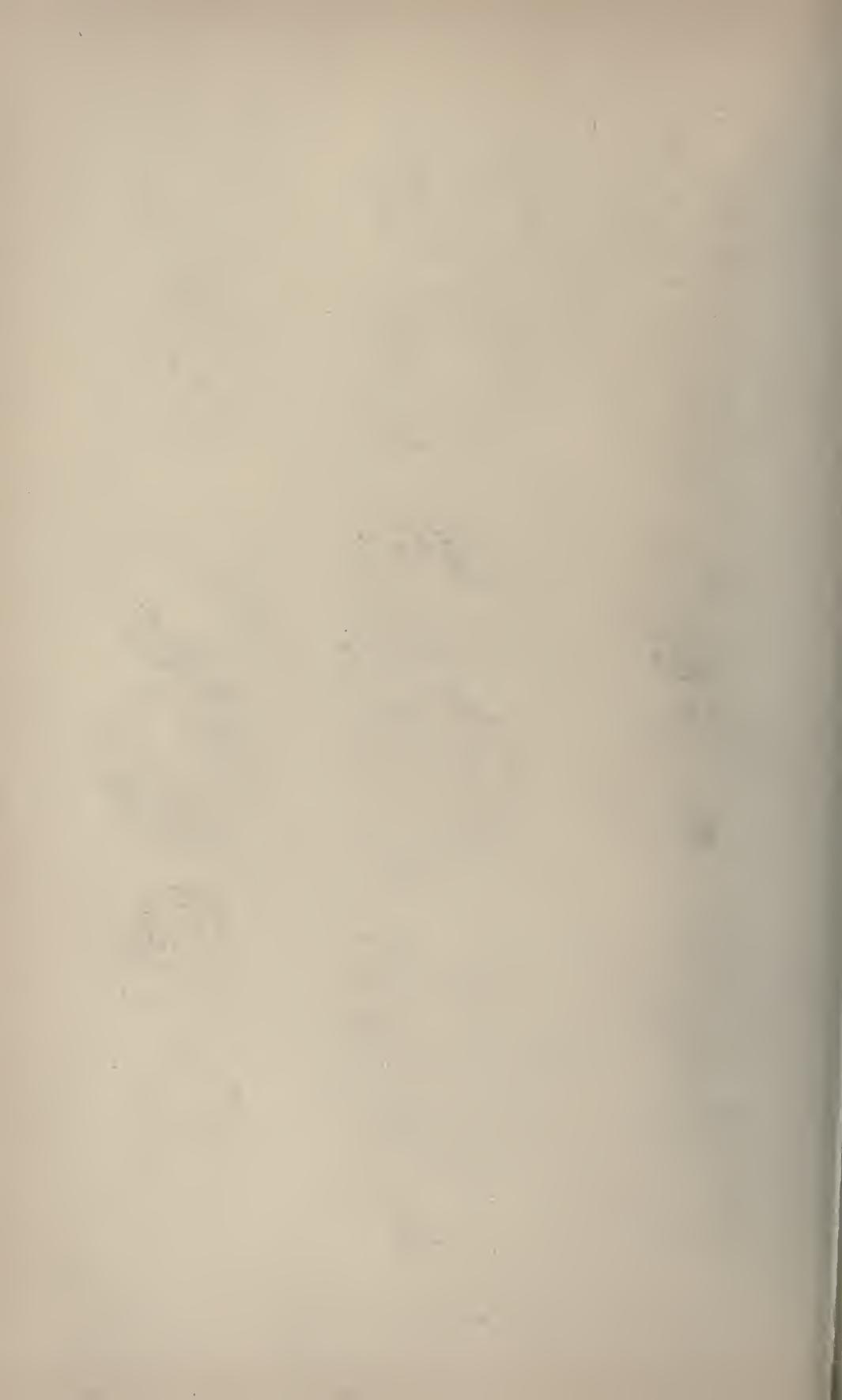

3

ΜΟΛΥΒΔΙΝΑΙ ΒΟΥΛΛΑΙ

Ο ΕΞ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ ΠΕΡΣΕΥΣ

Ο ΕΞ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ ΠΕΡΣΕΥΣ

ΕΙΚΟΝΙΚΟΝ ΑΓΑΛΜΑ ΕΞ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ

(ΔΕΙΝΙΑΣ Ο ΑΡΓΕΙΟΣ;)

ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ

Η πλουσία και λίαν διαφέρουσα νομισματική συλλογή, ήν περιγράφομεν λεπτομερῶς ἐνταῦθα, ἐσχηματίσθη ὑπὸ τοῦ ἐξ Ἀρεοπόλεως τῆς Λακωνικῆς μακαρίτου Δημητρίου Π. Μαυρομιχάλη, ἀνδρὸς γεννηθέντος ἐν ἔτει 1841 ἐκ μιᾶς τῶν ἴστορικῶν οἰκογενειῶν τῆς Ἑλλάδος, σπουδάσαντος δ' ἐν Ἀθήναις, τὴν ἵατοικὴν ἐπιστήμην, ἥν ἔξισπλησε τὸ πρῶτον μὲν ἐν Ἀθήναις, εἴτα δ' ἐν Ναζλίῳ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Ἀποχωρήσας ἐκεῖθεν ἐν ἔτει 1876 εἰσῆλθεν εἰς τὴν προξενικὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἑλλάδος, ἵνα τὰ συμφέροντα φιλοτίμως και συμφώνως πρὸς τὰς οἰκογενειακὰς αὐτοῦ παραδόσεις ἔξυπηρέτισεν ἐπὶ εἴκοσι και πέντε ἔτη ἐν Λεμπτσῷ τῆς Κύπρου, Γιουργέβω, Πύργῳ τῆς Βουλγαρίας, Βατούμι, Ρόδῳ, Ἡρακλείῳ τῆς Κρήτης, κυρίως δ' ἐν Ἀτταλείᾳ τῆς Παμφυλίας, ἥν πολλάκις περιτηγήθη και ἐνθα διετέλεσεν ὑπορρόξενος συνεχῶς ἀπὸ τοῦ 1887 μέχρι τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἐν μηνὶ Ὁκτωβρίῳ τοῦ 1901.

Ἐν τῇ προξενικῇ ὑπηρεσίᾳ διατελῶν ἐπεδόθη εἰς νομισματικὰς μελέτας, οὕτω δὲ συνέλεξε, κυρίως ἐν Ἀτταλείᾳ, τὴν παροῦσαν συλλογήν. Ὁ αὐτὸς πολλάκις ἐδωρήσατο πάνυ φιλοτίμως τῷ Ἐθνικῷ Νομισματικῷ Μουσείῳ τῶν Ἀθηνῶν ἀξιολόγους σειρὰς νομισμάτων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

Ἀποθνήσκων ἀφῆκε τὴν ἐνταῦθα περιγραφομένην σπουδάιαν συλλογὴν τῇ πολυμελεῖ αὐτοῦ οἰκογενείᾳ, ἥτις ἐπομένη ὑστάτη αὐτοῦ παραγγελίᾳ διεβίβασε μοι τὴν παράκλησιν αὐτοῦ νὰ καταλογίσω και καταστήσω γνωστὴν τῷ ἐπιστημονικῷ κόσμῳ τὴν συλλογὴν ταύτην. Πράτω δὲ τοῦτο νῦν τοσοῦτο μᾶλλον εὐχαρίστως, ὅσον ἡ συλλογὴ αὗτη περιέχει πάμπολλα τὰ ἀνέκδοτα. σπάνια, ἀρίστης διατηρήσεως και μεγάλου ἐπιστημονικοῦ διαφέροντος νομίσματα, εἶναι δὲ ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν ἀξία νὰ δημοσιευθῇ ώς σύνολον.

ΜΟΙΣΙΑ Η ΚΑΤΩ

Τόμοι.

1.— **Α** 26.— **ΑΥΤ Μ. ΑΥ. ΑΝΤΩΝ** [.] Προτομὴ δαφνοστεφῆς *Καρακάλλα*, πρὸς δ.

[”]Οπ. **ΜΗΤΡΟΠ. ΠΟΝΤΟΥ** καὶ ἐν τῷ ἔξεργῳ **ΤΟΜΕΩΣ** Οἱ Διόσκουροι καθίμενοι χαμαί, ἔχοντες ἑκάτερος ἐν τῇ δεξιᾷ φιάλην. Ἐν τῷ πεδίῳ Δ.— Διατίθησις μετρία.

ΘΡΑΚΗ

Αγχίαλος.

2.— **Α** 24.— **ΑΥΤ Μ[ΑΖΙΜΕΙ—ΝΟΣ Ε]ΥΣΕΒ ΑΥΓ** Κεφαλὴ δαφνοστεφῆς *Μαξιμένον*, πρὸς δ.

[”]Οπ. **ΑΓΧΙΑ—ΛΕΩΝ** Διόνυσος γυμνὸς ἴσταμενος πρὸς ἄρ. ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ κάνθαρον ἀνθιμεν πάνθηρος, τὴν δὲ ἄρ. στηρίζων ἐπὶ θύρσου.— Διατ. μετριωτάτη.

3.— **Α** 18.— **ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ ΑΥ ΚΑ** Προτομὴ *Γορδιανοῦ Γ'* πρὸς ἄρ. μετὰ στεφάνου, ἀσπίδος καὶ δόρατος.

[”]Οπ. **ΑΓΧΙΑ—ΛΕΩΝ** *Κυβέλη* καθημένη ἐπὶ θρόνου πρὸς ἄρ. ἔχουσα ὑπὸ τὸν θρόνον λέοντα.

Απολλωνία.

4.— **Ρ** 12. Γραμμ. 2,82.— *Γοργόνειόν* κατὰ μέτωπον.

[”]Οπ. Α παρὰ ἄγκυραν, ἥς πλησίον ἀστακός.— Δ. μετρία.

5.— **Ρ** 10. Γραμμ. 1,21.— [”]Ομοίως τῷ προηγούμενῷ.

[”]Οπ. [”]Ομοίως τῷ προηγούμενῷ ἀλλὰ δεξ. **ΚΩΜΥ** ἐκ τῶν ἄνω. (*Πίναξ XI*, 1.)— Δ. καλή.

Μεσημβρία.

6.— **Α** 23.— Κεφαλὴ *Ἀρτέμιδος* (;) πρὸς δ. τετανιωμένη.

[”]Οπ. **ΜΕΣΑΜ—ΒΡΙΑΝΩΝ** Ἀθηνᾶ *Πρόμαχος* πρὸς ἄρ. [”]Ἐν τῷ πεδίῳ ἄρ. κράνος.— Δ. ἀρίστῃ.

Οδησσός.

7.— **Α** 37.— **ΑΥΤ Κ Μ ΑΝΤ ΓΟΡΔ—I—Α—ΝΟΣ ΑΥΓ** Προτομὴ *Γορδιανοῦ Γ'* μετ' ἀκτινωτοῦ στέμματος πρὸς ἄρ., φέροντος

θώρακα καὶ χλαιμύδα, ἐγείροντος τὴν δεξιάν, ἐν δὲ τῇ ἀριστερῷ ἔχοντος σφαιρῶν. Τὸ δὲ τόπον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

[”]Οπ. ΟΔΗΣΣ—ΕΙΤΩΝ Σέροπας ἵσταμενος ἀρ. ἔχων ἐν τῇ διφύλῃ καὶ ἐν τῇ ἀρ. κέρας. Πρὸ αὐτοῦ βωμός.—Διατήρηση.

ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΘΡΑΚΗΣ

Λυσίμαχος.

8.—**Ρ** τετράδραγμον, συνήμων τύπων Λυσιμάχου, ἄνευ δέ τινος συμβόλου ἢ γράμματος ἐν τῷ πεδίῳ.—Δ. καλή.

Μόστις.

9.—**Α** 20.—Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος δαφνοστεφῆς, πρὸς δεξιά.

[”]Οπ. ΒΑΣΙΛΕΩ[Σ] ἄνω, ΜΟΣΤΙΔΟΣ κάτω. [”]Ιππος βαδίζων πρὸς ἀρ. (Πίναξ XI, 2.)—Δ. καλλίστη.

Ροιμητάλκης Α' (ἐπὶ Αὐγούστου).

10.—**Α** 25.—ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ Κεφαλὴ Αὐγούστου γυμνή, πρὸς δ.

[”]Οπ. ΒΑΣ—ΙΛΕΩΣ ΡΟΙΜΗΤΑΛΚΟΥ Κεφαλὴ Ροιμητάλκου καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ πρὸς δ.—Δ. μετρία (διάτοητον).

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Κάσσανδρος.

11.—**Α** 12.—Κράτος πρὸς δ. ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

[”]Οπ. ΒΑΣΙΛΕ—ΚΑΣΣΑΝΔΡ Ρόπαλον.—Δ. καλλίστη.

ΑΡΓΟΛΙΣ

Αργειος.

12.—**Α** 17.—Κεφαλὴ Ἡρας μετὰ στεφάνης πρὸς δ.

[”]Οπ. Φαρέτρα, ἵς ἀριστερὰ μὲν κράνος, δεξιὰ δὲ Θ.—Δ. καλή.

ΛΑΚΩΝΙΚΗ

13.—**Α** 17.—Κεφαλὴ Ἡρακλέους πωγωνοφόρος, πρὸς δ.

[”]Οπ. Α—Α Ρόπαλον. Ἀριστερὰ ἐν τῷ πεδίῳ **Ρ**. Τὸ δὲ τόπον ἐν στεφάνῳ.—Δ. καλή.

ΚΡΗΤΗ

14.—Α 26.—[ΤΙ Κ]ΛΑΥΔΙΟΣ ΚΑΙ ΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΣ Κεφαλὴ γυμνὴ¹
Κλαύδιον, πρὸς ἄρ.

"Οπ. ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΠΑΤΗΡ ΠΑΤΡΙΔΟΣ
Θεά τις (ἢ Ἐλευθερία;) ἵσταμένη πρὸς δεξ. μετὰ δυσδια-
κρίτων συμβόλων. — Δ. μετρία.

15.—Α 22.—‘Ομοίως τῷ προηγουμένῳ.

"Οπ. ‘Ομοία ἐπιγραφή. Ο αὐτοκράτωρ Κλαύδιος ἔφιππος
πρὸς δ. καλπάζων. "Οπισθεν αὐτοῦ ἄγαλμα Ἀρτέμιδος κυ-
νηγέτιδος ἐπὶ βάσεως πρὸς δ. (Πίναξ XI, 3). — Δ. καλλίστη.

ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ

'Αβεβαίου ἀπονομῆς.

16.—Φ 8. Γραμμ. 0,64.—Κεφαλὴ ἰχθύος πρὸς δ.

"Οπ. Τετράγωνον ἔγκοιλον σχήματος μαιανδρομόρφου σταυ-
ροῦ (Πίναξ IX, 4). — Δ. καλλίστη.

Ρωμ. ἐπαρχία Ἀσίας.

17.—Ρ 28. Γραμμ. 11,74.—Μ. ANTONIVS. IMP. COS. DESIG. ITER
ΕΤ. TERT Κεφαλαὶ συνεζευγμέναι Μ. Ἀρτωνίου καὶ Ὁκτα-
βίας, πρὸς δ.

"Οπ. III. VIR—R. P. C. Διόνυσος ἐπὶ κίστης πρὸς ἄρ. ἐν μέσῳ
δύο ὅφεων. — Δ. καλή.

18.—Ρ 28. Γραμμ. 10,77.—HADRIANVS—AVGVSTVS P P. Κε-
φαλὴ γυμνὴ Ἄδριανοῦ, πρὸς δ.

"Οπ. COS—III Ἀρτεμις ἴσταμένη κατενώπιον, φέρουσα πο-
δῆρες ἔνδυμα, ἔχουσα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὸ ἀρχαῖκὸν φόρημα
τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος, ἐν δὲ τῇ δεξ. φιάλην καὶ ἐν τῇ
ἄρ. τόξον. Παρ' αὐτὴν ἔλαφος.—Ἐπικεκομένον ἐπὶ ἄλλου
νομίσματος, ἔξ οὖθι φαίνεται ἡ ἐπιγραφὴ .GVST. — Δ. καλή.

ΒΙΘΥΝΙΑ

Κλος.

19.—Ρ 13, Γραμμ. 1,19. — Κεφαλὴ Ἀπόλλωρος δαφνοστεφίδης, πρὸς δ.

”Οπ. Πρῶτα πρὸς ἄρ., ὅτι ἄνω μὲν [Α]ΘΗΝ, κάτω δὲ ΟΔΩΡΟΣ.— Δ. μετρία.

Νίκαια.

20.— **Α 24.**— **Μ ΑΝΤ ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ** Κεφαλὴ δαφνοστεφῆς *Γορδια-*
ροῦ Γ', πρὸς δ.

”Οπ. **ΝΙ—Κ—ΑΙΕΩΝ** Νέμεσις ἴσταμένη ἄρ. ἔχουσα ζυγὸν ἐν
τῇ δεξ. καὶ χαλινὸν ἐν τῇ ἄρ. *Ὑστερόσημον* φοειδές, ἐν ᾧ
στάχυς. Δ. μετριωτάτη.

Νικομήδεια.

21.— **Α 25.**— **ΝΙΚΟΜΗΔΕΩΝ** ὅπισθεν κεφαλῆς Λιὸς δαφνοστεφοῦς,
πρὸς δ.

”Οπ. **ΕΠΙ ΓΑΙ[ΟΥ]**—**ΠΑΠΙΡΙΟΥ ΚΑΡΒΩΝΟΣ** ἄρ. ἐκ τῶν ἄνω,
ΡΩΜΗ ἐν τῷ ἔξεργῳ, ΔΚ[Σ] ὑπὸ τὸν θρόνον. *Ρώμη Νι-*
κηφόρος καθημένη πρὸς ἄρ. *Ἐν τῷ πεδίῳ* ἄρ. **Μ.**— Διατ.
μετρία.

ΜΥΣΙΑ

Πέργαμος.

22.— **Α 17.**— Κεφαλὴ *Ἀθηνᾶς* πρὸς ἄρ. ἔχουσα περὶ τὸ κράνος στέ-
φανον ἐλαίας.

”Οπ. **ΠΕΡΓΑ** κάτω δύο ἀντιμετώπων κεφαλῶν ταύρων.—
Δ. καλλίστη (*εὔτεχνον*).

23.— **Α 18.**— Κεφαλὴ *Ἀθηνᾶς* πρὸς δ.

”Οπ. **ΑΘΗΝΑΣ**—**ΝΙΚΗΦΟΡ[ΟΥ]** *Τοόπαιον*. *Ἐν τῷ πεδίῳ* ἄρ.
Ρ'.— Δ. μετρία.

ΑΙΟΛΙΣ

Κύμη.

24.— **Α 20.**— Κεφαλὴ γυναικὸς πρὸς δ. *Ὑστερόσημον* φοειδές ἐν ᾧ
προτομὴ *Ἄρτέμιδος* μετὰ φαρέτρας πρὸς δ.

”Οπ. **ΚΥ** ἄνωθεν ἵππον βαδίζοντος πρὸς δ.— Δ. μετρία.

25.— **Α 30.**— **ΑΚ Μ ΑΝΡ ΣΕ ΑΛ.....** Προτομὴ δαφνοστεφῆς
Σεβ. *Ἀλεξάνδρου* μετὰ ἐφαπτίδος καὶ θώρακος πρὸς δ.

”Οπ. **ΕΠ Σ. ΤΙΒ. ΑΙΛ. Α—ΛΕΣΑΝΔΡΟΝ.** Β πέριξ, ἐν ἐσωτε-

οικῷ δὲ κύκλῳ ΑΙ (;) ΚΥ—Μ—ΑΙΩΝ, Ἱσις ἵσταμένη ἀρ.—
Δ. μετρία.

ΙΩΝΙΑ

Ἐργυθραῖ.

- 26.—Ἀ 13.—Κεφαλὴ Ἡρακλέους γενειήτου ἐν λεοντῇ, πρὸς δ.
”Οπ. Ε—Ρ—Υ Ρόπαλον, φαρέτρα καὶ τόξον χιαστὶ ἐν κύκλῳ
γραμμῆς μετὰ δεσμῶν.—Δ. καλή.

- 27.—Ἀ 17.—Ομοίως.

”Οπ. [=ΕΡΥ;) οὖ ἀρ. τόξον. Πεδίον ἔγκοιλον. (Πίναξ
XI, 5).—Δ. καλή. Ἀμφιβόλου ἀπονομῆς. Πβλ. Imhoof-
Blumer, Kleinasiatischen Münzen, Bd. II, S. 529, 7-8.

Ἐφεσος.

- 28.—Ἀ 23. Γραμμ. 14,85.—Μέλισσα καὶ Ε—Φ.

”Οπ. ΤΙΜΟΛΑΣ δεξ. ἐκ τῶν ἄνω. Ἡμισυ ἐλάφου ἐν γόνασι
πρὸς δ. στρεφούσης τὴν κεφαλήν. ”Οπισθεν αὐτῆς δένδρον
φοίνιξ.—Δ. μετρία.

- 29.—Ἀ 12.—Ομοίως.

”Οπ. . . ΣΤΙΑΙΟΣ Ἐλαφος πρὸς ἀρ. ἐν γόνασι, στρέφονσα
τὴν κεφαλὴν πρὸς δ.—Δ. καλή.

’Ιδε κατωτέρῳ ὑπὸ τὴν πόλιν Κίβυρα.

Μαγνησία.

- 30.—Ἀ 17.—Ιππεὺς διπλίτης πρὸς δ.

”Οπ. ΜΑΓΝΗ ἄνω, ΚΥΔΡΟΚΛΗ ἐν τῷ ἔξεργῳ. Ταῦρος πρὸς
ἀρ. Τὸ δόλον ἐν κύκλῳ μαιάνδρου.—Δ. καλλίστη.

- 31.—Ἀ 15.—Κεφαλὴ νεαρὰ δαφνοστεφῆς πρὸς ἀρ.

”Οπ. ΜΑΓ ἄνωθεν, ΛΥΚΟΜΗΔΗΣ κάτωθεν. Προτομὴ ταύ-
ρου πρὸς δ., ἡς ὅπισθεν τεμάχιον μαιάνδρου.—Δ. καλλίστη.

Μητρόπολις.

- 32.—Ἀ 22.—ΑΝΤ Κ. Μ. ΑΝΤ—ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ Προτομὴ δαφνοστε-
φῆς Γορδιανοῦ Γ' μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δ.

”Οπ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙ άνωθεν, ΤΩΝ ἐν τῷ ἔξεργῳ. Ποταμὸς
κατακείμενος πρὸς ἀρ.—Δ. κακή.

Σμύρνη.

33.—**Α** 20.—Κεφαλὴ δαφνοστεφῆς Ἀπόλλωνος πρὸς δ.

Ὦπ. [Σ]ΜΥΡΝΑΙΩΝ δεξ., ὅνομα τοῦ ἀρχοντος ἀρ. Ὁμηρος καθίμενος ἀρ — Ἐφθαρμένον.

ΣΑΜΟΣ

34.—**Α** 18.—ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Προτομὴ δαφνοστεφῆς Σ. Ἀλεξάνδρου μετὰ θώρακος καὶ χλαιμύδος, πρὸς δ.

Ὦπ. ΣΑΜΙΩΝ Ποταμὸς κατακείμενος πρὸς ἀρ. — Δ. καλή.

ΧΙΟΣ

35.—**Ρ** 15. Γραμμ. 7,88.—Σφιγξ ὀκλαζοντα πρὸς ἀρ. καὶ πρὸ αὐτῆς ἀμφορεὺς οἶνου.

Ὦπ. Τετράγωνον ἔγκοιλον εἰς τέσσαρα σταυροειδῶς ὑπὸ γραμμῶν διαιρούμενον. — Δ. καλή.

ΚΑΡΙΑ**Ἀβεβαίου πόλεως.**

36.—**Ρ** 18. Γραμμ. 9,27.—Κεφαλὴ λέοντος πρὸς δ.

Ὦπ. Τετράγωνον ἔγκοιλον διαιρούμενον ὑπὸ τεσσάρων γραμμῶν σταυροειδῶς καὶ ὑπὸ δύο ἐτέρων διαγωνίως κιαστί. (Πίναξ XI, 6.) — Δ. καλή.

37.—**Ρ** 8. Γραμμ. 0,77.—Κεφαλὴ λέοντος πρὸς δ.

Ὦπ. Τετράγωνον ἔγκοιλον ἀκανόνιστον. — Δ. μετρία.

38.—**Ρ** 22. Γραμμ. 10,37.—Κεφαλὴ λέοντος μετ' ἀνοικτοῦ στόματος, πρὸς δ.

Ὦπ. Γοργόνειον ἐν τετραγώνῳ ἔγκοιλῳ. (Πίναξ XI, 7.) — Δ. καλή.

Άλικαρνασσός.

39.—**Α** 17.—Κεφαλὴ Ποσειδῶνος πρὸς δ.

Ὦπ. ΑΛΙΚΑΡ — . . . Τοίαντα, ἵς ἀρ. ἀγγεῖον δίωτον. — Δ. μετρία.

Αφροδισιάς.

40.— **Α** 20.— ΚΟΡ—ΣΑΛΩΝΙΝΑ Προτομὴ Κορηλίας Σαλωνίνας πρὸς δεξ. πρὸς δεξ.

"Οπ. ΑΦΡΟΔΙ—ΣΙΕΩΝ Τύχη ἴσταμένη ἀρ.— Δ. καλή.

Ιασος.

41.— **Α** 20.— Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος συνεζευγμέναι, πρὸς δ.

"Οπ. ΙΑ—ΣΕ—ΩΝ Ὁ Ἐρμίας ἐπὶ δελφῖνος, πρὸς δεξ. — Δ. μετρία.

Κνίδος.

42.— **Α** 12. Γραμμ. 1,37.— Κεφαλὴ λέοντος πρὸς δ.

"Οπ. Κεφαλὴ ἀρχαϊκὴ Ἀφροδίτης πρὸς δ. ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ. — Δ. καλή.

43.— **Α** 16. Γραμμ. 6,05.— Προτομὴ λέοντος πρὸς δ.

"Οπ. Κ—Ν Κεφαλὴ Ἀφροδίτης πρὸς δ. Τὸ ὄλον ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ. (*Πίναξ XI, 8.*) — Δ. καλή.

44.— **Α** 12.— Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος δαφνοστεφῆς πρὸς δ.

"Οπ. Πρῶρα πλοίου, ἢς κάτω μὲν σταφυλὴ καὶ ΚΝΙ, ἄνω δὲ ΚΟΤΗ (ἢ ΚΤΗ καὶ μικρὸς ὄφις;). — Δ. ἀρίστη.

Καῦνος.

45-47.— **Α** 12.— *Taῦρος* κυρίσσων, πρὸς δεξ. ἐπὶ γραμμῆς σχηματιζούσης ἔξεργον.

"Οπ. Κ—Α Σφίγξ ὀκλάζουσα πρὸς δ. — Δ. καλή. (3 κομμάτια.)

48.— **Α** 10.— Σφίγξ ὀκλάζουσα πρὸς ἀρ. ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

"Οπ. Κ—ΑΥ(;) Κεφαλὴ Ἀρτέμιδος πρὸς ἀρ.

49.— **Α** 8.— Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος μετὰ στροφίου πρὸς δ.

"Οπ. Κ—Α Παραζώνιον. — Δ. καλή.

Τάβαι.

50.— **Α** 12.— Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος δαφνοστεφῆς, πρὸς δ.

"Οπ. Τ—Α Σταφυλῆ. — Δ. καλή.

51.— **Α 17.** — Κεφαλὴ Λιὸς δαφνοστεφῆς, πρὸς δ.

”Οπ. ΤΑΒΗΝΩΝ κάτωθεν τῶν δύο πύλων τῶν Λιοσκούρων,
ῶν μεταξὺ Σ—Α—[Λ] — Δ. καλή.

Τρίπολις.

52.— **Α 25.** — Θ—ΕΑ—ΡΩΜΗ Προτομὴ Ρόμης μετὰ κράνους, θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δ.

”Οπ. ΤΡΙΠΟΛΙΣ ἄνω, ΤΩΝ ἐν τῷ ἔξεργῳ. Ποταμὸς κατακείμενος, πρὸς ἀρ.—Δ. μετρία.

ΚΩΣ ΝΗΣΟΣ

53.— **Α 13.** — Κεφαλὴ πωγωνοφόρος, πρὸς ἀρ.

”Οπ. [Η]ΡΟΔΟΥ κάτω καρκίνου.—Δ. μετρία.

54.— **Α 13.** — Κεφαλὴ Βερενίκης Α' (βασιλίσσης τῆς Αἰγύπτου) πρὸς δ. μετὰ καλύπτρας.

”Οπ. Ὁμοιος τύπος μετὰ δυσαναγνώστου ἐπιγραφῆς.—Δ. μετρία.

55.— **Α 18.** — Κεφαλὴ Αὐγούστου δαφνοστεφῆς, πρὸς δ.

”Οπ. ΚΩΙΩΝ ΠΥΘΟΝΙΚΟΣ] ΤΙΜΟΞΕΝΟΥ Βασιηρία Ασκληπιοῦ.—Δ. μετρία.

ΡΟΔΟΣ

56.— **Ρ 15.** Γραμμ. 2,05.— Κεφαλὴ Ἡλίου ἀκτινοστεφῆς, πρὸς δ.

”Οπ. ΦΙΛΩΝ ἄνω ρόδου, οὗ κάτω Ρ—Ο. Τὸ δλον ἐν τετραγώνῳ ἐγκοῦλῳ.—Δ. καλή.

57.— **Α 17.** — Ὁμοίως.

”Οπ. Νίκη βαδίζουσα πρὸς ἀρ.—Δ. μετρία.

58.— **Α 17.** — ΡΟΔΙ—ΩΝ Προτομὴ Σεράπιδος ἀκτινοστεφῆς, πρὸς δ.

”Οπ. ΡΟΔΙ—ΩΝ Προτομὴ Ἡλίου ἀκτινοστεφῆς, πρὸς δ.—Δ. καλή

Κάμειρος.

59.— **Ρ 20.** Γραμμ. 11,90.— Φύλλον συκῆς.

”Οπ. Τετράγωνον ἐγκούλον εἰς δύο διαιρούμενον διὰ παχείας γραμμῆς, ἥς κάτω δύο ἔτεραι γραμμαὶ χιαστὶ διαιροῦσαι τὸ τετράγωνον.—Δ. καλή.

ΛΥΚΙΑ

α) Ἀνεπίγραφα.

60.—Ρ 20. Γραμμ. 9,40.—Προτομὴ κάπρου πρὸς ἄρ.

"Οπ. Τετράγωνον ἔγκοιλον ἀκανόνιστον ὑπὸ τεσσάρων γραμμῶν χιαστὶ καὶ σταυροειδῶς τεμνόμενον. (Πίναξ XI, 9.)—Δ. καλλίστη.

61.—Ρ 20. Γραμμ. 8,33.—Προτομὴ κάπρου πρὸς ἄρ.

"Οπ. Τρισκελὲς ὅφεως μετὰ κύκλου ἐν μέσῳ ἐν πεδίῳ κυκλικῷ ἔγκοιλῳ. (Πίναξ XI, 10.)—Δ. καλλίστη.

β) Ἐνεπίγραφα.

Μιθραπάτας, δυνάστης περὶ τὰ 390 π. Χ.

62.—Ρ 13. Γραμμ. 1,23.—Λεοντοκεφαλῆς δορὰ κατενώπιον.

"Οπ. ΜΕΧ - ΡΠΠΑ - ΤΡ Τρισκελὲς πρὸς ἄρ. Ἐν τῷ πεδίῳ ἀστράγαλος. Τετράγωνον ἔγκοιλον. (Πίναξ XI, 11.)—Δ. καλή.

63.—Ρ 13. Γραμμ. 0,95.—'Ομοίως.

"Οπ. ΜΕ—ΧΡ Τρισκελὲς πρὸς ἄρ. Ἐν τῷ πεδίῳ δελφίς. Τὸ ὅλον ἐν τετραγώνῳ ἔγκοιλῳ. (Πίναξ XI, 12.)—Δ. καλλίστη.

64.—Ρ 14. Γραμμ. 1,31.—'Ομοίως.

"Οπ. Μ—Ε—Χ Τρισκελὲς πρὸς ἄρ. Τὸ ὅλον ἐν τετραγώνῳ ἔγκοιλῳ. — Δ. μετρία.

Τελμησσός (;

65.—Ρ 11. Γραμμ. 1,24.—Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς μετὰ κράνους κορινθίουργοῦς πρὸς δ. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

"Οπ. Κεφαλὴ Ἡρακλέους μετὰ λεοντῆς, πωγωνοφόρος, πρὸς δ. ἐν τετραγώνῳ ἔγκοιλῳ. — Δ. καλή.

Περικλῆς, δυνάστης Αιμύρας καὶ βασιλεὺς Αυκίας, 380-362 π. Χ.

66.—Ρ 14. Γραμμ. 2,52.—Λεοντοκεφαλῆς δορὰ κατενώπιον.

"Οπ. ΠΠΡ—ΕΚ—ΛΠ Τρισκελὲς πρὸς ἄρ. — Δ. καλή.

67.—Ρ 15. Γραμμ. 2,17.—"Ομοιον, κακῆς διατηρήσεως.

68-70.—**Α** 12.—Κεφαλὴ Παρὸς νεανική, πρὸς ἀρ.

*Οπ. ΓΠ—ΡΕ—ΚΛ Τρισκελὲς πρὸς ἀρ.—Δ. καλή.

71.—**Α** 11.—Προτομὴ αἰγάλου πρὸς δ., ἵς κάτωθεν σύμβολόν τι.

*Οπ. Ὁμοίως μὲ ΓΠ—ΡΕ—ΚΛ.—Δ. καλή.

Δυνία ἐν γένει, ἐπὸ τοὺς Ρωμαίους.

72.—**Ρ** 20. Γραμμ. 2,42.—ΤΙΒΕΡΙΟΣ ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΚΑΙ ΚΑΡ ΣΕΒΑ-
(ΣΤΟC) Κεφαλὴ Κλανδίου δαφνοστεφῆς, πρὸς δ.

*Οπ. ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ—ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ Ἀπόλλων μετὰ πο-
δήρους ἴματίου ἰστάμενος πρὸς ἀρ. καὶ ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ
χλάδον δάφνης. (*Πίναξ XI, 13.*) — Δ. καλλίστη.

73.—**Ρ** 18. Γραμμ. 2,95.—ΤΙΒ ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΚΑΙ ΚΑΡ [ΣΕΒΑΣΤΟC]
*Ομοίως πρὸς δ.

*Οπ. Ὁμοία ἐπιγραφή. Κιθάρα (*Πίναξ XI, 14.*) — Δ. καλή.

74.—**Ρ** 18. Γραμμ. 3,19.—ΑΥΤ ΚΑΙΣ ΔΟΜΙΤΙΑΝΟC—ΣΕΒΑΣΤΟC
ΓΕΡΜ Κεφαλὴ Δομιτιαροῦ δαφνοστεφῆς, πρὸς δ.

*Οπ. ΕΤΟΥC Ζ (=ΙΖ). Δέος κιθάραι, ὃν ἐν μέσῳ κηρύκειον
πτερωτόν.—Δ. καλή (διάτρητον).

75.—**Ρ** 18. Γραμμ. 3,41.—[ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ] ΝΕΡΟΥΑC—ΚΑΙ ΚΑΡ
ΣΕΒΑΣΤ Κεφαλὴ Νερούνα δαφνοστεφῆς, πρὸς δ. Ἐν τῷ
πεδίῳ Λ—Υ.

*Οπ. ΥΠΑΤΟΥ—ΤΡΙΤΟΥ Δέος κιθάραι, ὃν ἄνωθεν γλαῦξ,
πρὸς δ.—Δ. καλή.

76.—**Ρ** 18. Γραμμ. 2,78 — ΑΥΤ ΚΑΙ ΝΕΡ ΤΡΑΙΑΝΟC ΣΕΒ ΓΕΡΜ
Κεφαλὴ Τραϊαροῦ δαφνοστεφῆς, πρὸς δ.

*Οπ. ΔΗΜ. ΕΞ—ΝΠΑΤ. Β Δέος λύραι, ἐφ' ὃν γλαῦξ. (*Πίναξ XI, 15.*) — Δ. καλή.

Ἀρύκηνδα.

77.—**Α** 12.—Κεφαλὴ Ἀπόλλωρος, πρὸς δ.

*Οπ. Α—Ρ Φαρέτρα, ἵς ἄνω ΛΥΚΙΩΝ; Τὸ ὅλον ἐν τετρα-
γώνῳ ἐγκοῦνῳ.—Δ. μετρία.

78.—**Α 15.**—Κεφαλὴ ἀκτινοστεφῆς πρὸς δ.

”Οπ. Δ Ἀπόλλωρ γυμνὸς ἴστάμενος πρὸς ἀρ. στηρίζων τὴν ἀρ. ἐπὶ κιονίσκου, ἔχων δὲ τόξον ἐν τῇ δεξιᾷ. Ἐν τῷ πεδίῳ δεξ. φαρέτρα ἐν ὑστεροσήμῳ. — Δ. καλή.

79.—**Α 14.**—”Ομοιον, ἀλλ’ ἄνευ τοῦ ὑστεροσήμου. — Δ. καλλίστῃ.

80.—**Α 17.**—”Ομοιον, ἀλλ’ ὅπισθεν, τὸ μονογράφημα δεξιὰ ἐν τῷ πεδίῳ, ἀριστερὰ δὲ βωμίσκος. — Δ. μετρία.

81.—**Α 28.**—[ΑΥΤ ΚΑΙ Μ] ΑΝΤ ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ ΣΕΒ Προτομὴ δαφνοστεφῆς Γορδιανοῦ Γ' πρὸς δ. μετὰ θώρακος καὶ χλαμύδος.

”Οπ. ΑΡΥΚΑΝ—ΔΕΩΝ “Ἄρης ὁ πλισμένος ἴστάμενος πρὸς δ., τὴν δεξ. στηρίζων ἐπὶ δόρατος καὶ τὴν ἀρ. ἐπὶ τῆς ἀσπίδος κατὰ γῆς στηρίζομένης.

Βάλβουρα.

82.—**Α 20.**—ΓΑΙΟΣ—ΣΕΒΑΣΤΟΣ Κεφαλὴ γυμνὴ πρὸς δ.

”Οπ. ΒΑΛΒΟΥ Δεξ.. [ΡΕ]ΩΝ ἀρ. ἐκ τῶν ἄνω. Ἡρακλῆς γυμνὸς πωγωνίας, ἴστάμενος κατενώπιον, τὴν δεξιὰν στηρίζων ἐπὶ τοῦ ροπάλου, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ, περὶ ἣν ἡ λεοντῆ, ἔχων μῆλα (;) (Πίναξ XI, 16.) — Δ. καλλίστῃ.

Κορύδαλλα.

83.—**Α 32.**—ΑΝ Κ ΜΑΡ ΑΝΤ ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ Προτομὴ δαφνοστεφῆς Γορδιανοῦ Γ' πρὸς δ. μετὰ θώρακος καὶ χλαμύδος.

”Οπ. ΚΟΡΥ—ΔΑΛΛΕΩΝ Τύχη ἴσταμένη ἀρ. — Δ. καλή.

Κράγος.

84.—**Ρ 15.** Γραμμ. 1,81.—Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος δαφνοστεφῆς, πρὸς δ.

”Οπ. Κ—Ρ Κιθάρα. Τὸ ὅλον ἐν τετραγώνῳ ἔγκοῦλῳ. — Δ. καλλίστῃ.

85.—**Α 24.**—Λ—Υ Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος δαφνοστεφῆς μετὰ φαρέτρας καὶ τόξου ἐπ' ὅμιον, πρὸς δ.

”Οπ. Κ—Ρ Κιθάρα. Τὸ ὅλον ἐν στεφάνῳ δάφνης. — Δ. καλή.

86.—**Α** 20.—**Λ—Υ** Κεφαλὴ Ἀρτέμιδος μετὰ φαρέτρας καὶ τόξου, πρὸς δ.

[”]Οπ. **Κ—Ρ** Φαρέτρα. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

Κράγος καὶ Ξάνθος.

87.—**Α** 23.—**Λ—Υ** Κεφαλὴ (λίαν καλλίτεχνος!) Ἀπόλλωρος (;) μετὰ στροφίου πρὸς δ.

Κ—Ρ

[”]Οπ. **Ξ** Κιθάρα. Τὸ ὄλον ἐν στεφάνῳ δάφνης.—Δ. καλλίστη.
Α—Ν

88.—**Α** 20.—[”]Ομοιον, ἀλλ' ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἀπόλλωρος πρὸς ἄρ. καὶ διαφόρου κομμώσεως.—Δ. καλή.

89.—**Α** 15.—Κεφαλὴ Ἀρτέμιδος μετὰ στεφάνης, φαρέτρας καὶ τόξου, πρὸς δ.

Κ—Ρ

[”]Οπ. **Ξ** Φαρέτρα.—Δ. καλή.
Α—Ν

Κυάνη.

90.—**Α** 18.—Κεφαλὴ Ἀρτέμιδος, ὡς ἀνωτέρῳ, πρὸς δ.

[”]Οπ. **ΚΥΑ** ἄνωθεν ἐλάφου ἴσταμένης πρὸς δ. Πρὸ αὐτῆς **ΛΥ**. — Δ. μετρία.

Κράγος καὶ Διάς.

91.—**Α** 20.—**Δ—Ι** Κεφαλὴ Ἀρτέμιδος μετὰ στεφάνης, φαρέτρας καὶ τόξου, πρὸς δ.

[”]Οπ. **ΛΥ** **Κ—Ρ** Ἐλαφος ἴσταμένη πρὸς δ. (*Πίραξ XI, 17.*)—Δ. καλή.

Λίμνη.

92.—**Α** 30.—**ΑΝ Κ ΜΑΡ ΑΝ ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ ΣΕ** Προτομὴ Γορδιανοῦ Ι' δαφνοστεφῆς, μετὰ θώρακος καὶ χλαμύδος.

[”]Οπ. **ΛΙΜΥ—ΡΕΩΝ** Τύχη ἴσταμένη πρὸς ἄρ.—Δ. καλή.

Μασσίκιτος.

- 93-94.—**Ρ** 16. Γραμμ. 1,47 καὶ 1,72.—**Λ—Υ** Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος δαφνοστεφής, πρὸς δ.
- ”Οπ. **Μ—Α** Κιθάρα. Ἐν τῷ πεδίῳ δεξ. τούπους. Τὸ δὲν ἐν τετραγώνῳ ἔγκοῦλῳ. —**Δ.** καλή.
- 95-96.—**Ρ** 16. Γραμμ. 1,50 καὶ 1,25.—**Ομοίως**, ἀλλ' ἐν τῷ πεδίῳ ἀρ. κλάδος.
- 97.—**Χ** 18.—**Λ—Υ** Κεφαλὴ Ἐρμοῦ πρὸς δεξ.
- ”Οπ. **Μ—Α** Κηρύκειον πτερωτόν. (*Πίναξ XI, 18.*) —**Δ.** καλή.
- 98.—**Χ** 16.—**Λ—Υ** Κεφαλὴ Ἀρτέμιδος πρὸς δεξ.
- ”Οπ. **ΙΠΠΟ** ἄνωθεν φαρέτρας καὶ τόξου, ὡν πλησίον **Μ—Α**. Τὸ δὲν ἐν τετραγώνῳ. —**Δ.** καλή.
- 99.—**Χ** 20.—**ΛΥ** δεξιὰ κεφαλῆς Ἀρτέμιδος πρὸς δ. μετὰ στεφάνης, περιδεραίου καὶ ἐπ' ὅμου τόξου.
- ”Οπ. **ΜΑ** ἄνωθεν ἐλάφου ἴσταμένης πρὸς δ. (*Πίναξ XI, 19.*) — Θαυμασίας διατηρήσεως καὶ λαμπρᾶς κατιώσεως.
- 100.—**Χ** 20.—**Ομοίον** ἀλλὰ μετὰ **Λ—Υ**. —**Δ.** καλή.
- 101.—**Χ** 18.—**Λ—Υ** Ομοίως.
- ”Οπ. **Μ—Α** Φαρέτρα. Ἐν τῷ πεδίῳ δεξ. κεφαλὴ ἐλάφου. Τὸ δὲν ἐν κύκλῳ σφαιριδίων. —**Δ.** καλή.
- 102.—**Χ** 20.—Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος πρὸς δ. **Λ—[Υ]**.
- ”Οπ. **Μ—Α** _{ζ—ι} Κιθάρα. Τὸ δὲν στεφάνῳ δάφνης. —**Δ.** μετρία.
- 103.—**Χ** 20.—**Ομοίον** ἀλλὰ δεξιὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ Ἀπόλλωνος **ΛΥ**. —**Δ.** μετρία.
- 104-105.—**Χ** 23.—**Λ—Υ**, δμοίως πρὸς δ.
- ”Οπ. **Μ—Α** Ἀπόλλων ἀκτινοστεφής, φέρων ποδήρη ἴμάτια, ἴσταμενος κατενώπιον καὶ ἔχων ἐν τῇ δεξ. κλάδον δάφνης, ἐν δὲ τῇ ἀρ. τόξον. —**Δ.** καλή.
- 106-110.—**Χ** 23-17.—Πέντε ὅμοια τῷ προηγουμένῳ, ἀλλὰ λίαν ἀτεχνότερα. —**Δ.** καλή.
- 111.—**Χ** 17.—**Ομοίον**. —**Δ.** μετρία.

112.—**Α** 31.—Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος, πρὸς δ.

[”]Οπ. **Μ—Α** Τρίπους. Τὸ δλον ἐντὸς δύο κύκλων ἐκ γραμμῶν. (*Πίναξ XI, 20.*) — Δ. ἔμπρ. μετριωτάτη· δπ. θαυμασία

113.—**Α** 12.—[.]—Α Κεφαλὴ Ἀρτέμιδος, πρὸς δ.

[”]Οπ. **Λ—Υ
Μ—Α** Φαρέτρα. Τὸ δλον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.—Δ. καλή.

114.—**Ρ** 22. Γραμμ. 3,29.—**Λ—Υ** Κεφαλὴ Αὐγούστου πρὸς δεξ. Τὸ δλον ἐν κύκλῳ γραμμῆς.

[”]Οπ. **Μ—Α** Δύο κιθάραι, ὃν ἐν μέσῳ τόξον. (*Πίναξ XI, 21.*) — Δ. καλή.

115.—**Ρ** 18. Γραμμ. 3,15.—‘Ομοίως.

[”]Οπ. ‘Ομοίως, ἀλλ’ ἐν μέσῳ μὲν τῶν κιθαρῶν σφαιρίδιον ●, ἄνω δὲ βουκράνιον. — Δ. καλή.

116.—**Ρ** 20. Γραμμ. 3,40.—‘Ομοίως.

[”]Οπ. ‘Ομοίως, ἀλλ’ ἐν μέσῳ μὲν κλάδος δάφνης, ἄνω δὲ γλαῦξ κατενώπιον. (*Πίναξ XI, 22.*) — Δ. καλλίστη.

117.—**Ρ** 18. Γραμμ. 2,74.—‘Ομοίως.

[”]Οπ. **ΜΑ** κάτω δύο κιθαρῶν, ὃν ἐν μέσῳ στάζνει. — Δ. καλή.

Μύρα.

118.—**Ρ** 19. Γραμμ. 1,90.—**Λ—Υ** Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος δαφνοστεφῆς, πρὸς δ

[”]Οπ. **Μ—Υ
Ρ—Α** Κιθάρα. Ἐν τῷ πεδίῳ ἀρ. ἀστήρ (ἢ μέλισσα ἢ γλαῦξ;). Τὸ δλον ἐν τετραγώνῳ ἐγκούλω. (*Πίναξ XI, 23.*) — Δ. καλλίστη.

119.—**Α** 19.—**Μ—Υ** Προτομὴ Ἀρτέμιδος Ἐλευθέρας ἢ Μυρέας κατενώπιον. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

[”]Οπ. Νίκη βαδίζουσα πρὸς δ. (*Πίναξ XI, 24.*) — Δ. καλή.

Ξάνθος.

120.—**Α** 10.—Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος, πρὸς δ.

[”]Οπ. [Ξ]ΑΝ—ΘΙ[ΩΝ] Λύρα. — Δ. μετρία.

Πάταρα καὶ Μύρα.

121.— **Α** 29.— **ΜΑΝΤ ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ ΣΕΒ.** Προτομὴ *Γορδιανοῦ Γ'* δαφνοστεφής, μετὰ θώρακος καὶ ἀσπίδος πρὸς δεξ. **Οπ.** **ΠΑΤΑ** ἄρ.— [ΜΥΡΑ] δεξ., **ΟΜΟΝΟΙΑ** κάτωθεν. Ναὸς δίστυλος, οὗ τὴν ὡς ἐξ ἴματίου ἡνεμωμένην θολωτὴν στέγην φέρουσι δύο μικραὶ μορφαὶ (*Ἐρωτες;*) ἐπὶ τῶν κιόνων ἴσταμεναι. Ἐν τῷ ναῷ δὲ *Τύχη* πυργοστεφής, ἴσταμένη πρὸς ἄρ. μετὰ πηδαλίου καὶ κέρατος. Ἐν τῷ πεδίῳ ἄρ. κέρας ἐπὶ σφαιρίδας (;). — Δ. μετρία.

Ποδάλια.

122.— **Α** 22.— Κεφαλὴ *Ἄρτέμιδος*, μετὰ φαρέτρας ἐπ' ὅμιου, πρὸς δ. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.
Οπ. **ΠΟΔ** κάτωθεν καὶ [Δ]ΑΛ ἄνωθεν προτομῆς ταύρου ὑβοῦ καὶ ἐν γόνασι πρὸς ἄρ. Τὸ δλον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων. (*Πίναξ XI, 25.*) — Δ. καλή.

Τλῶ καὶ Κράγος (;)

123— **Α** 16.— Κεφαλὴ *Ἄρτέμιδος*, πρὸς δ.
Οπ. **ΤΛ** ἄνωθεν. Κ ἄρ.— [Ρ;] δεξ. *Ἐλαφος* ἴσταμένη πρὸς δ.
— Δ. μετρία.

124-126.— **Α** 20.— Λ—**Υ** Προτομὴ *'Απόλλωνος* πρὸς δ.
Οπ. **Τ—Λ** Προτομὴ *Ἄρτέμιδος* πρὸς δ.— Δ. καλή.

Φάσηλος.

127.— **Ρ** 18. Γραμμ. 10,75.— *Πρῶρα πλοίου σχῆματος* προτομῆς κάπρου πρὸς ἄρ.
Οπ. *Τετράγωνον ἔγκοιλον* ἀκανόνιστον. (*Πίναξ XII, 1.*)

128.— **Ρ** 29. Γραμμ. 10,97.— Κεφαλὴ *Ἀπόλλωνος* δαφνοστεφής, πρὸς δ.
Οπ. *Πρῶρα πρὸς δ. ἐφ' ἦς* ἴσταται *'Αθηνᾶ Πρόμαχος* πρὸς δ. ἔχουσα τὴν αἰγίδα περὶ τὴν προτεταμένην δεξιὰν καὶ κεφανὸν ἐν τῇ ὑψηλατένῃ δεξ. **Οπιοθεν** αὐτῆς Φ. Κάτωθεν

τοῦ πλοίου ΝΙΚΩΝ. Τὸ ὅλον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων. (*Πίναξ XII*, 2.) — Δ. ἀρίστη καὶ ἔξαιρετικῶς εὔτεγνον.

129-130. — **Α** 18. — *Πρῷρα πλοίου πρὸς δ.*

”Οπ. ΦΑΣΗ *Πρόμυρη πλοίου*, ἡς ἄνω ἀστήρ. — Δ. καλή.

131. — **Α** 16. — *Ομοίως, ἀλλ’ ἄνευ τοῦ ἀστέρος.* — Δ. καλή.

132. — **Α** 10. — *Ομοίως τῷ προηγούμενῷ.* — Δ. καλή.

133. — **Α** 18. — *Νίκη ἵπταμένη ἐπὶ πρῷρας πρὸς δεξ.* καὶ στέφουσα αὐτήν. ’Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

”Οπ. Φ—Α *Ἀθηρᾶ Πρόδμαχος πρὸς δεξ.* ’Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων. — Δ. καλή.

134. — **Α** 20. — *Ομοίως, ἀλλὰ μετὰ Φ—Β.* — Δ. καλή.

Φελλός.

135. — **Α** 10. — *Κεφαλὴ Ἀπόλλωρος πρὸς δ.*

”Οπ. ΛΥΚΙΩ *Τόξον καὶ φαρέτρα, ὃν ἀρ. ΦΕ.* Τὸ ὅλον ἐν τετραγώνῳ ἐγκούλῳ. — Δ. καλή.

Χῶμα.

136. — **Α** 17. — *Κεφαλὴ Διὸς δαφνοστεφίς, πρὸς ἀρ.*

”Οπ. ΧΩ *κάτωθεν ἵπτεως διπλίτου βαδῖζοντος πρὸς δεξ.* καὶ ἔχοντος δόπαλον ἐν τῇ ὑψομένῃ δεξ. (*Πίναξ XI*, 26.) — Δ. καλή.

ΠΑΜΦΥΛΙΑ

”Ασπενδος.

137. — **Ρ** 20. Γραμμ. 10,62. — *Οπλίτης γυμνὸς μετὰ κράνους ἐπὶ κεφαλῆς, βαδῖζων πρὸς δεξ., ἔχων ἐν τῇ προτεταμένῃ ἀρ. ἀσπίδα καὶ ἐν τῇ δεξιᾷ δόρυ προτεταμένον.*

”Οπ. ΕΣ *Τρισκελὲς πρὸς ἀρ.* Τὸ ὅλον ἐν τετραγώνῳ ἐγκούλῳ. (*Πίναξ XII*, 3.) — Δ. καλλίστη.

138. — **Ρ** 11. Γραμμ. 1,00. — *Γοργόνειον.*

”Οπ. Ε ἀρ.—Ξ δεξ. *Κεφαλὴ Ἀθηρᾶς πρὸς δ.* Τὸ ὅλον ἐν τετραγώνῳ ἐγκούλῳ. (*Πίναξ XII*, 4.) — Δ. καλή.

139.—**Ρ** 25. Γραμμ. 10,59.—Δύο παλαισταὶ παλαίοντες, ὃν δὲ εῖς συνέλαβε τὸν πόδα τοῦ ἑτέρου μεταξὺ τῶν κνημῶν αὐτοῦ. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

"Οπ. ΕΣΤ—ΦΕΔ—Ι—ΙV—Σ πέριξ σφενδονήτου μαχομένου πρὸς δ. Ἐν τῷ πεδίῳ δεξ. ἄγαλμα Ἀθηνᾶς ἱσταμένης ἐπὶ βάθρου, τὴν δεξ. στηριζούσης ἐπὶ τοῦ δόρατος, τὴν δ' ἀρ. ἐπὶ τῆς ἀσπίδος, ἥτις κεῖται ἐπὶ κιονίσκου παρὰ τὸ βάθρον. Πέριξ πλαίσιον τετράγωνον ἐκ σφαιριδίων. Τὸ δλον ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ. (*Πίναξ XII, 5.*)—Δ. καλλίστῃ.

140.—**Ρ** 25. Γραμμ. 10,37.—Δύο παλαισταὶ, ὃν μεταξὺ ΦΗ, ἐπὶ γραμμῆς ἔξεργου. Πέριξ κύκλος σφαιριδίων.

"Οπ. ΕΣΤΦΕΔΙΙΨ ἀρ. ἐκ τῶν κάτω. Σφενδονήτης πρὸς δεξ. Πρὸς αὐτοῦ τρισκελὲς πρὸς ἀρ. Τὸ δλον ἐν τετραγώνῳ σφαιριδίων.—Δ. καλή.

141.—**Ρ** 26. Γραμμ. 10,47.—Δύο παλαισταὶ, ὃν μεταξὺ ΓΟ, ἐπὶ γραμμῆς ἔξεργου. Κύκλος σφαιριδίων.

"Οπ. ΕΣΤΦΕΔΙΙΥ Σφενδονήτης πρὸς δ. ἐπὶ γραμμῆς ἔξεργου. Πρὸς αὐτοῦ ἐπιδορατίς, ἡς ἀνω προτομὴ ὑπον καλπάζοντος πρὸς δεξ. μετὰ χαλινῶν ἀπεροηγμένων. Τὸ δλον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων. (*Πίναξ XII, 6.*)—Δ. ἀρίστῃ.

142.—**Ρ** 26. Γραμμ. 9,97.—Δύο παλαισταὶ, ὃν μεταξὺ Ε, ἐπὶ γραμμῆς ἔξεργου. Τὸ δλον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

"Οπ. ΕΣΤΦΕΔΙΥ Σφενδονήτης πρὸς δ. ἐπὶ γραμμῆς ἔξεργου. Πρὸς αὐτοῦ τρισκελὲς ἀρ. καὶ δόπαλον. Τὸ δλον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.—Δ. καλή.

143.—**Ρ**. 24 Γραμμ. 8,87.—Ομοιον μετὰ Ε μεταξὺ τῶν ποδῶν.

"Οπ. Ομοίως, ἀλλὰ καὶ μετὰ Ο μεταξὺ τῶν ποδῶν τοῦ τοξότου.—Δ. μετρία.

144.—**Χ** 20.—Π ἐπὶ ἀσπίδος κυκλοτεροῦς.

"Οπ. Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς ἐν πεδίῳ ἐγκοίλῳ.—Δ. καλή.

145.—**Χ** 12.—Ομοίως.—Δ. καλή.

146.—**Χ** 12.—Ομοιον ἔμπροσθεν.

"Οπ. Τρισκελές, πρὸς δεξ. —Δ. καλή.

- 147.—**Α** 14.—‘Ομοίως.—Δ. καλή.
- 148-150.—**Α** 15.—Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς, πρὸς δ. —Δ. καλή.
“Οπ. **Α—Π** Σφενδονήτης πρὸς δ.—Δ. καλή.
- 151.—**Α** 18.—Κεφαλὴ Ἀρσινόης **B'**, βασιλίσσης Αἰγύπτου, πρὸς δεξ.
μετὰ στεφάνης καὶ καλύπτρας. ’Επ’ αὐτῆς ὑστερόσημον **Λ.**
”Οπ. ”Ανδος λατοῦ (;). Ἐπιγραφὴ δυσδιάκριτος. (*Πίναξ XII*, 7.)
—Δ. μετρία.
- 152-153.—**Α** 15.—Ομοία κεφαλὴ Ἀρσινόης **B'**, πρὸς δ.
”Οπ. **F—Δ** ”Ανδος λατοῦ. (*Πίναξ XII*, 8.)—Δ. καλλίστη.
- 154.—**Α** 19.—Προτομὴ ἵππου πρὸς δ. ’Εν κύκλῳ σφαιριδίων.
”Οπ. **ΠΕ—ΠΕ** Σφενδόνη. ’Εν κύκλῳ σφαιριδίων.—Δ. καλή.
- 155-156.—**Α** 17.—Ομοίως, ἀλλὰ μετὰ **Δ—Μ.**—Δ. καλή.
- 157.—**Α** 20.—Ομοιον, ἀλλὰ μετὰ **Ε—Θ.**—Δ. καλή.
- 158.—**Α** 18.—» » **F—Α** »
- 159.—**Α** 18.—» » **K—Κ** »
- 160.—**Α** 16.—» » **M—Φ** »
- 161.—**Α** 16.—» » **O—Θ** »
- 162.—**Α** 20.—» ἀλλ’ ἄνευ ἐπιγραφῆς.—Δ. κακή.
- 163-164.—**Α** 15.—Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς, πρὸς δ.
”Οπ. **Ο—Θ** Σφενδονήτης, πρὸς δ.—Δ. καλή.
- 165.—**Α** 14.—Γοργόνειον πτερωτόν. ’Εν κύκλῳ σφαιριδίων.
”Οπ. **Ο—Θ** Κηρύκειον. Τὸ ὅλον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.—Δ. καλή.
- 166-167.—**Α** 14.—Γοργόνειον ἄνευ πτερῶν. ’Εν κύκλῳ σφαιριδίων.
”Οπ. **Σ—Ι** Κηρύκειον.—Δ. καλή.
- 168.—**Α** 16.—Προτομὴ ἵππου πρὸς δ. ’Εν κύκλῳ σφαιριδίων.
”Οπ. **ΑСΠΕ—ΝΔΙΩΝ** Σφενδόνη.—Δ. καλή.
- 169.—**Α** 15.—”Ιππος καλπάζων πρὸς δ. ’Εν κύκλῳ σφαιριδίων.
”Οπ. **Α—С** Σφενδονήτης. ’Εν κύκλῳ σφαιριδίων.—Δ. καλή.
- 170.—**Α** 15.—Ομοιον, ἀλλ’ ἄνωθεν τοῦ ἵππου ἀστήρ καὶ μηνίσκος.
—Δ. καλή.
- 171.—**Α** 15.—Ομοιον, ἀλλ’ ἄνωθεν τοῦ ἵππου ἀστήρ καὶ μηνίσκος.
—Δ. καλή.

172-173. — Α 20.—ΚΑΙΣΑΡ—ΤΡΑΙΑΝ Κεφαλὴ Τραϊανοῦ δαφνοστεφῆς, πρὸς δ.

[”]Οπ. ΑСПЕΝ—ΔΙΩΝ Λύτο εἰδωλα ἵσταμενα κατενώπιον.—Δ. καλή.

174.—Α 35.—ΑΝ ΚΑ Μ Α ΒΣΕ * ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ Προτομὴ πωγωνοφόρος Καρακάλλα πρὸς δ. μετὰ στεφάνου, δάφνης καὶ ἐφαπτίδος.

[”]Οπ. ΑСПЕΝ—ΔΙΩΝ Σέραπις ἵσταμενος πρὸς ἄρ., ἐγείρων τὴν δεξ. ὡς ἀγορεύων ἢ ἱκετεύων, ἔχων δὲ ἐν τῇ ἄρ. σκῆπτρον. Πρὸ αὐτοῦ βωμὸς καίων. Τὸ δλον ἐν στεφάνῳ δάφνης. (*Πίναξ XII, 9.*) — Δ. θαυμασία.

175.—Α 25.—ΑΝ ΑΝΤ ΔΙΑΔΟΥΜΝΙΑΝΟΣ ΚΑΙ Προτομὴ ἀστερῆς Διαδούμεναν πρὸς δ. μετὰ θώρακος καὶ ἵματίου.

[”]Οπ. ΑСПЕΝ—ΔΙΩΝ [”]Ισις Φαρία πρὸς δ.—Δ. καλή.

176.—Α 19.—ΙΟΥ ΚΟΡ[Π]—ΑΥΛΑΝ ΣΕΒ Προτομὴ Κ. Παύλης πρὸς δ.

[”]Οπ. ΑСПЕΝ—ΔΙΩΝ Ἀρποκράτης ἵσταμενος πρὸς ἄρ.—Δ. καλλίστη.

177.—Α 18.—ΙΟΥΛΙΑ—Ν ΜΑΙΓΑ[Ν] Προτομὴ Ι. Μαΐσης πρὸς δ.

[”]Οπ. ΑСПΕ—ΝΔΙΩΝ Τύχη ἵσταμένη ἄρ.—Δ. καλή.

178.—Α 27.—ΙΟΥΛΑ ΜΑ—ΜΕΑΣ Προτομὴ Ι. Μαμαίας πρὸς δ.

[”]Οπ. ΑСПΕ—ΝΔΙΩΝ Νέμεσις ἵσταμένη πρὸς ἄρ., ἔχουσα πῆχυν ἐν τῇ δεξιᾷ καὶ χαλινὸν ἐν τῇ ἄρ. Παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς Γρύψ κρατῶν τροχόν. (*Πίναξ XII, 10.*) — Δ. καλλίστη.

179.—Α 27.—ΙΟΥΛΙΑ—ΜΑΜΕΑ Προτομὴ Ιουλίας Μαμαίας πρὸς δ.

[”]Οπ. ΑСПΕ—Ν—ΔΙΩΝ Τύχη ἵσταμένη ἄρ.—Δ. καλή.

180.—Α 25.—ΙΟΥ ΟΥΗ.—ΜΑΖΙΜΕΙΝΟΣ Προτομὴ Μαξιμείνου δαφνοστεφῆς πρὸς δ. μετὰ θώρακος, ἐφ' οὗ ἀετὸς ὡς κόσμημα τοῦ στήθους.

[”]Οπ. ΑСПΕΝΔΙ—ΩΝ [”]Ισις Φαρία πρὸς δεξ. στρέφουσα τὴν κεφαλὴν ἄρ. (*Πίναξ XII, 11.*) — Δ. ἀρίστη, λαμπρᾶς κατιώσεως.

- 181.— **Α 20.— ΑΤΚΜΑ—ΝΓΔΙΑΝΟC** (οὗτω!) Πρότοιμή δαφνοστεφής *Γορδιαροῦ Γ'* πρὸς δ.
 "Οπ. ΑCΠ—Ε—N—Δ—Ιω—N Λέο ξόαρα ἐν διπλῷ ναῷ κατενώπιον ἴσταμενα. — Δ. καλή.
- 182.— **Α 24.— ΑΝΚΕΓΟΝΙΔΟΝΕΛ ΟΝΟΛΟΥΝΣΕΑΝΟC** Πρότοιμή *Ονολουσιαροῦ* δαφνοστεφής, πρὸς δ.
 "Οπ. ΑCΠΕ—ΝΔΙΩΝ *Ἐρμῆς* (;) ἔχων κηρύκειον ἐν τῇ ἀρ., κέρας ἐν τῇ δεξ. καὶ τὸν πόδα ἐπί τινος ἀντικειμένου (*χελώνης*). — Δ. μετρία.
- 183.— **Α 24.— Ὁμοίως.**
 "Οπ. ΑCΠΕ—N—ΔΙΩΝ *Τέχη* ἴσταμένη ἀρ. — Δ. μετρία.
- 184.— **Α 31.— ΑV. ΚΑΙ. ΠΟV. ΛI. ΟΝΑΛΕΡΙΑΝΟC—ΕV. ΣΕΒ** Πρότοιμή *Οναλεριαροῦ A'*, μετὰ στεφάνου, θώρακος καὶ γλαυδός, πρὸς δ.
 "Οπ. Α—CΠΕ—ΝΔΙΩΝ *Διόνυσος* φέρων βραχὺ ἴματιον, πρὸς ἀρ. ἔχων ἐν τῇ δεξ. κάνθαρον ἄνω πάνθηρος, τὴν δ' ἀρ. στηρίζων ἐπὶ μύρου. (*Πίναξ XII, 12.*) — Δ. καλή.
- 185.— **Α 30.— ΑΝΤ ΚΑΙ ΠΟΛΙ ΓΑΛΛΙΗΝΟC [ΣΕΒ]** Πρότοιμή *Γαλλιηροῦ* πρὸς δεξ. δαφνοστεφής μετὰ θώρακος καὶ ἴματίου. Πρὸς αὐτοῦ H.
 "Οπ. ΑCΠΕ—ΝΔΙΩΝ *Ἡφαιστος* καθήμενος ἐπὶ βράχου πρὸς δ. στηρίζων τὸν ἀρ. βραχίονα ἐπὶ ἀσπίδος. (*Πίναξ XII, 13.*) — Δ. καλή.
- 186.— **Α 27.— Ὁμοίως τῷ προηγούμενῳ.**
 "Οπ. ΑCΠΕΝ—ΔΙΩΝ *Ἐκάτη τρίμορφος*. — Δ. καλή.
- 187.— **Α 30.— Ὁμοίως τῷ προηγούμενῳ, ἀλλὰ μετὰ I πρὸ τῆς προτομῆς.**
 "Οπ. Α—C—Π—Ε—N—Δ—I—Ω—N Πέριξ στεφάνου ὑπὸ θεῶν κεφαλῶν κοσμουμένου, οὐδὲν μέσω **ΜΙΔΟC**. — Δ. καλή.
- 188.— **Α 20.— ΑΝΤ Κ ΠΟΛ ΓΑΛΛΙΗΝΟC** Ὁμοία προτοιμή πρὸς δ.
 "Οπ. ΑCΠΕ—ΝΔΙΩΝ *Νέμεσις* ἴσταμένη πρὸς ἀρ., ἔχουσα ἐν

τῇ δεξ. ξυγὸν ἀνωθεν γρυπός, τὴν δ' ἀρ. στηρίζουσα ἐπὶ τῆς ὁσφύος αὐτῆς. (*Πίναξ XII, 14.*) — Δ. καλή.

189.— **Α 30.—ΚΟΡΗΛΙΑ—ΣΑΛΩΝΙΝΑ ΣΕΒ** Προτομὴ Σαλωνίνης πρὸς δεξ. Πρὸς αὐτῆς 1.

[”]Οπ. ΑΣΠΕ—ΝΔΙΩΝ *Tύχη* ἰσταμένη ἀρ. — Δ. μετρία.

190.— **Α 35.—ΠΟΝ Λ[ΙΚ] ΚΟΡ ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟΝ ΚΑΙ—ΣΒ** Προτομὴ Κορηλίου Οὐαλεριανοῦ ἀστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἀσπίδος, ἄνω δὲ ἀετοῦ μετ' ἀναπεπταμένων πτερύγων. Πρὸς αὐτοῦ 1A.

[”]Οπ. ΑΣΤΕΝΔΙΩΝ Η ΣΕ[ΜΝΗ] ΕΝΤΙΜΟΣ *Ζεὺς* ἀετοφόρος καθήμενος ἐπὶ θρόνου, πρὸς ἀρ. — Δ. καλή, ἀλλὰ διάτρητον.

Ἄτταλεια.

191.— **Α 20.—Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς**, πρὸς δ.

[”]Οπ. **ΑΤΤΑ ΛΕΩΝ** ἀρ. ἐκ τῶν ἄνω. *Νίκη* βαδίζουσα πρὸς ἀριστ. ἔχουσα στέφανον ἐν τῇ δεξ. καὶ κλάδον φοίνικος ἐν τῇ ἀριστερᾷ. — Δ. καλλίστη.

192.— **Α 17.—Δύο κεφαλαὶ Ἀθηνᾶς** συνεζευγμέναι, πρὸς δ.

[”]Οπ. **ΑΤΤΑ ΛΕΩΝ** Ὁμοίως τῷ προηγουμένῳ. — Δ. καλή.

193.— **Α 19.—”Ομοιον, ἀλλ’ ἐπὶ τοῦ κράνους τῆς μιᾶς κεφαλῆς ὑστερόσημος ἄγκυρα τῶν Σελευκιδῶν.** (*Πίναξ XII, 15.*) — Δ. καλή.

194-195.— **Α 17.—Κεφαλὴ Ποσειδῶνος** μετὰ στροφίου, πρὸς δ.

[”]Οπ. **ΑΤΤΑΛΕΩΝ** δεξ. ἐκ τῶν ἄνω. *Ποσειδῶν* ἰσιάμενος πρὸς ἀρ., τὴν ἀρ. στηρίζων ἐπὶ τριαίνης καὶ τὴν δεξ. ἐκτείνων, ἥς κατωθεν δελφίς. (*Πίναξ XII, 16.*) — Δ. καλή.

196.— **Α 15.—Κεφαλὴ Ποσειδῶνος** πρὸς δ.

[”]Οπ. **ΑΤΤΑ—[ΛΕΩΝ]** Δελφὶς περὶ ἄγκυραν.

197-198.— **Α 14.—Προτομὴ Ποσειδῶνος**, πρὸς δεξ. καὶ πρὸς αὐτῆς *τριάντα*.

[”]Οπ. **ΑΤΤΑ—ΛΕΩΝ** *Νίκη* βαδίζουσα ἀρ. (*Πίναξ XII, 17.*) — Δ. ἀρίστη.

- 199.—**Α 15.**—”Ομοιον, μετὰ **ΑΤΤΑ—Λ—Ε—ΩΝ.**—Δ. καλή.
- 200.—**Α 14.**—”Ομοιον, ἀλλὰ μετὰ **ΑΤΤ—Α—[ΛΕΩΝ].**—Δ. καλή.
- 201-202.—**Α 15.**—Προτομὴ *Ποσειδῶνος πρὸς ἄρ., μετὰ τριαίνης πρὸς αὐτῆς, περὶ ἣν δέλφις.*
- ”Οπ. **ΑΤΤΑ—ΛΕΩΝ** *Nίκη* βαδίζουσα πρὸς δ.—Δ. καλή.
- 203.—**Α 13.**—*Δελφῖς πρὸς δ.*
- ”Οπ. **ΑΤΤΑ** ἄρ. ἐκ τῶν ἄνω, **ΛΕΩΝ** δεξ. ἐκ τῶν κάτω. *Πηδάλιον.*—Δ. καλή.
- 204.—**Α 11.**—”Ομοιον, ἀλλὰ μετὰ **ΑΤΤΑ—ΛΕ—ΩΝ).** (*Πίναξ XII, 18*).
- 205.—**Α 17.**—Κεφαλὴ *Κλαυδίου* (;) πρὸς ἄρ.
- ”Οπ. **ΑΤΤΑΛ—ΕΩΝ** Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς πρὸς δ.—Δ. μετρία.
- 206-207.—**Α 20.**—Κεφαλὴ *Τιβερίου* δαφνοστεφῆς, πρὸς δ.
- ”Οπ. **ΑΤ—ΤΑΛΕΩΝ** Προτομὴ Ἀθηνᾶς πρὸς δ.—Δ. καλή.
- 208.—**Α 20.**—Κεφαλὴ *Τιβερίου* (;) δαφνοστεφῆς, πρὸς δ.
- ”Οπ. **ΑΤΤΑΛΕΩΝ** δ. ἐκ τῶν κάτω. Προτομὴ Ἀθηνᾶς πρὸς δ.—Δ. καλλίστη.
- 209.—**Α 18.**—Προτομὴ *αὐτοκράτορος ἀστεφῆς, ἵς ὅπισθεν Ρ* (;
- ”Οπ. **ΑΤΤΑ—ΛΕΩΝ** Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς πρὸς δ.—Δ. μετρία.
- 210-212.—**Α 20.**—**ΠΑΡΘΙΚΟΣ—Α Κ ΤΡΑΙΑΝΟΣ** Προτομὴ *Τραϊανοῦ* δαφνοστεφῆς, πρὸς δ.
- ”Οπ. **ΑΤΤΑΛΕΩΝ** δεξ. ἐκ τῶν ἄνω. Προτομὴ Ἀθηνᾶς πρὸς δεξ. (*Πίναξ XII, 19.*)—Δ. καλή.
- 213.—**Α 16.**—”Επιγρ. ἔξιτηλος. Κεφαλὴ Ἀιτωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς δαφνοστεφῆς, πρὸς δ.
- ”Οπ. **ΑΤΤΑ** ἄρ. ἐκ τῶν κάτω, **ΛΕΩΝ** δεξ. ἐκ τῶν ἄνω. Προτομὴ Ἀθηνᾶς πρὸς δ.—Δ. καλή.
- 214.—**Α 18.**—**ΚΑΙ—ΑΥΡΗΛΙΟΣ** Κεφαλὴ *M. Αύρηλίου ἀστεφῆς, πρὸς δ.*
- ”Οπ. **ΑΤΤΑ—ΛΕΩΝ** Προτομὴ *Σεράπιδος πρὸς ἄρ.*—Δ. καλή.
- 215.—**Α 18.**—”Ομοίως.
- ”Οπ. **ΑΤΤΑΛΕΩΝ** δεξ. ἐκ τῶν ἄνω. Προτομὴ Ἀθηνᾶς πρὸς δ.—Δ. καλή.

216-217.—Ἄ 18.—Ομοίως.

Ὅπ. ΑΤΤΑ—ΛΕ—ΩΝ Ἀθηνᾶ Νικηφόρος ἵσταμένη πρὸς ἄρ., τὴν ἄρ. στηρίζουσα ἐπὶ δόρατος, πλησίον τοῦ ὅποίου κατάκειται ἡ ἀσπίς.—Δ. καλή.

218.—Ἄ 20.—. . . —ΑΝΤΩΝΕΙΝ—Ο[Ϲ] Προτομὴ Μ. Αὐρηλίου ἡ Οὐνήρου δαφνοστεφῆς, πρὸς δ.

Ὅπ. ΑΤΤΑ—Λ[ΕΩΝ] Ἀπόλλων Λύκιος ἵστάμενος δεξ., κρατῶν ἐν τῇ ἄρ. λύραν ἐπὶ λιονίσκου τεθειμένην. (Πίναξ XII, 20.)—Δ. καλή.

219.—Ἄ 24.—ΚΑΙΣΑΡ—ΑΥ ΚΟΜΟΔΟΣ Προτομὴ Κομμόδου ἀστεφῆς, πρὸς δ.

Ὅπ. ΑΤΤΑ—ΛΕΩΝ Ζεὺς ἡ Διόνυσος ἵστάμενος ἄρ., ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ δυσδιάκριτόν τι.—Δ. μετρία.

220.—Ἄ 20.—ΑΥ ΚΟΜ—ΜΟΔΟΣ . . . Προτομὴ Κομμόδου δαφνοστεφῆς, πρὸς δ.

Ὅπ. ΑΤΤΑ—ΛΕΩΝ Προτομὴ Σεράπιδος πρὸς ἄρ.—Δ. μετρία.

221-222.—Ἄ 25.—ΑΥΤ ΚΑΙ Λ ΣΕΠ ΣΕΟΝΗΡΟΣ ΠΕΡΤΣΕ Κεφαλὴ Σ. Σεβήρου δαφνοστεφῆς, πρὸς δ.

Ὅπ. ΑΤΤΑ—ΛΕΩΝ Ναὸς τετράστυλος, ἐν ᾧ Ἀθηνᾶ Νικηφόρος ἵσταμένη ἄρ., τὴν ἄρ. στηρίζουσα ἐπὶ δόρατος, πλησίον τοῦ ὅποίου κατάκειται ἡ ἀσπίς. Ἐν τῷ ἀετώματι φιάλη ἡ στέφανος.—Δ. καλή.

223.—Ἄ 24.—ΑΥΤ ΚΑΙ Μ ΑΡΡ—ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ Κεφαλὴ Καρακάλλα δαφνοστεφῆς, πρὸς δ.

Ὅπ. ΑΤΤΑ—ΛΕΩΝ Σέραπις ἵστάμενος ἄρ., ἔγείρων τὴν δεξ. καὶ τὴν ἄρ. στηρίζων ἐπὶ σκήπτρου. Πρὸς αὐτοῦ βωμός.—Δ. μετρία.

224.—Ἄ 26.—. . . ΠΛΑΥΤΙΛΑ ΣΕΒΑΣ Προτομὴ Πλαυτίλλης πρὸς δ.

Ὅπ. ΑΤΤΑ—ΛΕΩΝ Ἡρα καθημένη ἐπὶ θρόνου πρὸς ἄρ. ἔχουσα φιάλην ἐν τῇ δεξ., τὴν δ' ἄρ. στηρίζουσα ἐπὶ σκήπτρου.—Δ. μετρία.

225.—Ἄ 14.—Ἀνεπίγραφον (;) Προτομὴ αὐτοκρατείρας τινός, πρὸς δ.

Ὅπ. ΑΤΤΑ—ΛΕΩΝ Νίκη βαδίζουσα, πρὸς δ.—Δ. μετρία.

- 226.—**Α 25.**—ΑΝΤ ΣΕΠ Γ ΟΝ ΓΕΤΑΣ ΚΑΙ ΣΑ Προτομὴ Γέτα πρὸς δ.
 "Οπ. ΑΤΤΑ—ΛΕΩΝ Νέμεσις πιερωτὴ ἵσταμένη πρὸς ἄρ.,
 ἔχουσα ζυγὸν ἐν τῇ δεξ. ὑπεράνω γρυπός, ἐν δὲ τῇ ἄρ.
 πῆχυν.—Δ. καλή.
- 227.—**Α 20.**—Α. Σ. ΓΕΤΑΣ—ΚΑΙ ΣΑΡ Προτομὴ Γέτα δαφνοστεφής,
 πρὸς ἄρ.
 "Οπ. ΑΤΤΑ—ΛΕΩΝ Προτομὴ Μηρός, ἐπὶ μηνίσκου, πρὸς δ.
 —Δ. καλή.
- 228.—**Α 22.**—ΑΥ. Κ. Γ ΙΟΥ. ΟΝ. ΜΑΞΙΜΕΙΝΟΣ ΣΕ Προτομὴ Μα-
 ξιμείνου δαφνοστεφής, πρὸς δ.
 "Οπ. ΑΤΤΑ—ΛΕΩ—Ν Ναὸς τετράστυλος, ἐνῷ Ἀθηνᾶ Νι-
 Ζηρόδος ἵσταμένη ἄρ., στηρίζουσα τὴν ἄρ. ἐπὶ δόρατος.
 Παρὰ τὸν πόδας αὐτῆς ἄρ. πτηνὸν (γλαῦξ ἢ ἀετός), δεξ.
 δὲ ἡ ἀσπίς.—Δ. καλλίστη.
- 229.—**Α 28.**—ΑΝ Κ ΜΑΡ ΑΝΤ—ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ—ΣΕ Προτομὴ Γορ-
 διαροῦ Γ' δαφνοστεφής, μετὰ θώρακος καὶ γλαυύδος, πρὸς δ.
 "Οπ. ΑΤΤΑΛ—ΕΩΝ Αθηνᾶ ἵσταμένη ἄρ., ἔχουσα τὴν δεξ.
 περιτετυλιγμένην ἐν τῷ ἱματίῳ καὶ πρὸς τὸ στῆθος, τὴν
 δὲ ἄρ. στηρίζουσα ἐπὶ τῆς κατακειμένης εἰς τὸ ἔδαφος ἀσπί-
 δος.—Δ. καλή.
- 230.—**Α 28.**—Ομοιον, ἀλλ' ἡ Αθηνᾶ ἔχει καὶ τὸ δόρυ παρὰ τὴν
 ἀσπίδα ἴδρυμένον.—Δ. μετρία.
- 231.—**Α 25.**—. . . ΟΝΛ—ΤΡΕΒΩ ΓΑΛΛ[ΟΣ] Προτομὴ Τρ. Γάλλου
 μετὰ θώρακος καὶ γλαυύδος πρὸς δ.
 "Οπ. ΑΤΤΑ—ΛΕΩΝ Νέμεσις πιερωτὴ ἵσταμένη πρὸς ἄρ.
 ἔχουσα ἐν τῇ δεξ. ζυγόν, ἐν δὲ τῇ ἄρ. πῆχυν. Ἀρ., παρὰ
 τὸν πόδας τῆς θεᾶς, γρύψ.—Δ. μετριωτάτη.
- Μάγνδος.**
- 232.—**Α 15.**—Προτομὴ Διονύσου ἀγένειος μετὰ θύρσου ἐπὶ ὅμου,
 πρὸς δ. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.
 "Οπ. ΜΑΓΥ δεξ. ἐκ τῶν κάτω. Ερμῆς γυμνὸς ἵσταμενος ἄρ.
 ἔχων ἐν τῇ δεξ. βαλλάντιον καὶ ἐν τῇ ἄρ. κηρύκειον. Τὸ δὲ

ἐν κύκλῳ σφαιριδίων. (*Πίναξ XII, 21.*) — Δ. ἀρίστη, λαμπρᾶς κατιώσεως.

233. — **Α** 15. — Προτομὴ *Διογύσου* ἀγένειος μετὰ τοῦ θύρσου πρὸ αὐτοῦ. Κύκλος σφαιριδίων.

[”]Οπ. **Μ** ἀρ., **ΑΓΥ** δεξ. ἐκ τῶν κάτω. *Ἐρμῆς* ὅμοιος τῷ προηγουμένῳ. Κύκλος σφαιριδίων. (*Πίναξ XII, 22.*) — Δ. καλλίστη.

234. — **Α** 12. — Κεφαλὴ *Ἀπόλλωνος* (;) πρὸς δ.

[”]Οπ. **ΜΑΓΥΔΕ** δεξ. ἐκ τῶν ἄνω, **ΩΝ** ἀρ. ἐκ τῶν ἄνω. *Κηρύκειον πτερωτόν.* (*Πίναξ XII, 23.*) — Δ. καλλίστη.

235. — **Α** 17. — Κεφαλὴ *Ἀθηνᾶς* πρὸς δ. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

[”]Οπ. **ΜΑΓΥΔΕ** δεξ., **ΩΝ** ἀριστ. ἐκ τῶν ἄνω. *Ἀθηνᾶ* ἴσταμένη ἀρ., τὴν δεξ. στηρίζουσα ἐπὶ τῆς δσφύος, τὴν δὲ δεξ. ἔχουσα ἐπὶ τοῦ δόρατος. — Δ. μετρία.

236. — **Α** 14. — Κεφαλὴ *Ἀθηνᾶς* (*βαρβαρότεχνος*), πρὸς δ.

[”]Οπ. **ΜΑΓΥΔΕ[Ε]** δεξ., **ΩΝ** ἀρ. ἐκ τῶν ἄνω. *Ἀπόλλων* ἴσταμενος γυμνὸς πρὸς ἀρ., τὴν δεξ. ἔχων ἐπὶ τόξου στηρίζομένου ἐπὶ τοῦ ἔδάφους, τὴν δ' ἀρ. στηρίζων ἐπὶ κιονίσκου. — Δ. καλή.

237. — **Α** 14. — Προτομὴ *Ἀθηνᾶς* πρὸς ἀρ. ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

[”]Οπ. **ΜΑ** κάτω *μηνίσκου*, ἐν φάσι τῇ δοτήρῳ. (*Πίναξ XIII, 1.*)

238. — **Α** 20. — **ΚΑΙϹΑΡ—ΤΡΑΙΑΝΟΣ** Κεφαλὴ *Τραϊανοῦ* δαφνοστεφής, πρὸς δ.

[”]Οπ. **ΜΑ** ἀριστ. ἐκ τῶν ἄνω, **ΓΥΔΕΩΝ** δεξ. ἐκ τῶν κάτω. *Ἀθηνᾶ Νικηφόρος* ἴσταμένη πρὸς ἀρ. *Ἐν τῷ πεδίῳ* ἀρ. **ΙΔ.** — Δ. καλλίστη.

239. — **Α** 20. — [”]Ομοιον, ἀλλὰ μετὰ **ΙΕ.** — Δ. καλλίστη.

240. — **Α** 19. — **ΚΑΙϹΑΡ—ΑΔΡΙΑ[ΝΟϹ;]** Κεφαλὴ *Ἀδριανοῦ* δαφνοστεφής, πρὸς δ.

[”]Οπ. **ΜΑ** ἀριστ. ἐκ τῶν κάτω, **ΓΥΔΕΩΝ** δεξ. ἐκ τῶν ἄνω. *Ἀθηνᾶ Νικηφόρος* ἴσταμένη ἀρ. Πρὸς αὐτῆς **ΙΗ** καὶ ὄφεις. — Δ. καλή.

241.— **Α 20.**— **ΑΥΤΟ ΚΑΙ ΚΑΡ—ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ** \in Κεφαλὴ Ἀντωνίου τοῦ Εὐσέβιοῦ δαφνοστειρής, πρὸς δ.

”Οπ. ΜΑΓΥ ἀριστ. ἐκ τῶν κάτω, ΔΕΩΝ δεξ. ἐκ τῶν ἄνω. Άθηρᾶ Νικηφόρος ἴσταμένη πρὸς ἀρ. Παρ' αὐτῇ ἀρ. ὅφις καὶ 10. — Δ. καλή.

242.— **Α 29.**— **ΑΥΤ ΚΑΙΣ ΑΝΓ—ΚΟΜΜΟΔΟΣ** Προτοιμὴ Κομμύδον δαφνοστειρής, μετὰ χλαιμύδος, πρὸς δ.

”Οπ. ΜΑΓΥΔΕΩΝ ἄνωθεν Ποταμοῦ κατακειμένου πρὸς ἀρ. ἔχοντος κάλαμον ἐν τῇ δεξ. καὶ κέρας ἐν τῇ ἀρ. ‘Υπ' αὐτὸν ΚΑ. — Δ. μετρία.

243.— **Α 26.**— **ΚΡΙΣΠΕΙΝΑ—ΣΕΒΑΣΤΗ** Προτοιμὴ Κρισπίνης πρὸς δ.

”Οπ. ΜΑΓΥ—ΔΕΩΝ Δημήτηρ καθημένη ἐπὶ θρόνου πρὸς ἀρ., ἔχουσα ἐν τῇ δεξ. στάχυς, ἐν δὲ τῇ ἀρ. λαμπάδα. Πρὸς αὐτῆς κάλαμος. ‘Υπὸ τὸν θρόνον ὅφις. ‘Ἐν τῷ ἔξεργῳ ΚΑ. (*Πίναξ XIII, 2.*) — Δ. μετρία.

244.— **Α 25.**— **ΙΟΝΛΙΑ. ΜΑ—ΜΕΑ ΣΕΒ** Προτοιμὴ Μαμαίας πρὸς δ.

”Οπ. ΜΑΓΥΔΕ ἄνωθεν, ΩΝ κάτω. Ποταμὸς κατακείμενος πρὸς ἀρ. ‘Ἐν τῷ πεδίῳ ἀρ. Λ. — Δ. καλή.

Πέργη.

a) *Μετὰ Παμφυλιακῶν ἐπιγραφῶν.*

245.— **Α 21.**— Κεφαλὴ Ἀρτέμιδος δαφνοστειρής, μετὰ φαρέτρας ἐπ' ὅμιου, πρὸς δεξ.

”Οπ. ΗΑΝΑΨΑΣ δεξ. **ΠΡΕΙΙΑΣ** ἀρ. ‘Ἀρτεμις ἐν βραχεῖ χιτῶνι ἴσταμένη ἀρ., ἔχουσα ἐν τῇ δεξ. στέφανον, τὴν δ' ἀρ. στηρίζουσα ἐπὶ δόρατος. Παρ' αὐτῇ ἔλαφος. ‘Ἐν τῷ πεδίῳ ἀρ. Α. (*Πίναξ XII, 24.*) — Δ. καλλίστη.

246-252.— **Α 17.**— **Σφίγξ ὁκλάζουσα** πρὸς δ. μετὰ κυρτῶν πρὸς τὰ ἔμπροσθεν πτερύγων καὶ καλάθουν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. ‘Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

”Οπ. ΗΑΝΑΨΑΣ δεξ., **ΠΡΕΙΙΑ[Σ]** ἀρ. ‘Ο αὐτὸς τύπος τῆς Ἀρτέμιδος. (*Πίναξ XII, 25.*) — Δ. ἔμπρ. καλλίστη, ὅπ. καλή.

253-259. — **Α** 14/13. — "Ομοιον. — Δ. καλή.

260. — **Α** 17. — "Ομοιον, ἀλλ' ἡ σφὶς πρὸς ἀρ. — Δ. μετριωτάτη.

β) *Μετὰ Ἑλληνικῶν ἐπιγραφῶν.*

261. — **Ρ** 18. Γραμμ. 3,85. — Κεφαλὴ Ἀρτέμιδος δαφνοστεφῆς, μετὰ φαρέτρας ἐπ' ὄμου, πρὸς δ. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

"Οπ. ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ δεξ., ΠΕΡΓΑΙΑΣ ἀριστ. Ὁ αὐτὸς τύπος τῆς Ἀρτέμιδος πρὸς ἀρ. (*Πίναξ XII*, 25.) — Δ. καλλίστη.

262. — **Ρ** 13. Γραμμ. 1,89. — "Ομοιον, ἀλλὰ μετὰ Α ἀρ. τῆς ἴσταμένης Ἀρτέμιδος. — Δ. καλή.

263. — **Α** 21. — 'Ομοίως, ἄνευ τοῦ Α. (*Πίναξ XII*, 3.) — Δ. καλή.

264. — **Α** 20. — "Ομοιον τῷ προηγούμενῳ. — Δ. μετρία.

265-267. — **Α** 17/18. — 'Ομοίως. — Δ. καλή.

268-272. — **Α** 15/16. — 'Ομοίως. — Δ. καλή.

273. — **Α** 13. — 'Ομοίως. — Δ. καλλίστη.

274-275. — **Α** 13. — 'Ομοίως.

276. — **Α** 17. — Προτομὴ Ἀρτέμιδος πρὸς ἀρ. μετὰ φαρέτρας ἐπ' ὄμου.

"Οπ. Ἐπιγραφὴ ἔξιτηλος. Σφίγξ ὀκλάζουσα πρὸς δ. — Δ. μετρία.

277. — **Α** 13. — Κεφαλὴ Ἀρτέμιδος μετὰ φαρέτρας, πρὸς δ.

"Οπ. ΑΡΤΕΜ ἀρ., ΠΕΡΓ δεξ. Σφίγξ ὀκλάζουσα, πρὸς δ. — Δ. καλή.

278. — **Α** 12. — Σφίγξ ὀκλάζουσα, πρὸς δ.

"Οπ. [ΑΡ]ΤΕΜΙΔΟ[Σ] δεξ., ΠΕΡΓΑΙ[ΑΣ] ἀρ. Ἀρτεμις ἴσταμένη ἀρ. ώς ἐπὶ τῶν προηγούμενων. — Δ. καλή.

279. — **Α** 18. — Προτομαὶ συνεζευγμέναι 'Απόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος μετὰ φαρέτρας, πρὸς δ.

"Οπ. ΑΡΤΕΜΙΔΟ[Σ] δεξ. ΠΕΡΓΑΙΑΣ ἀρ. Ἀρτεμις ὅμοία τῇ προηγούμενῃ. (*Πίναξ XIII*, 4.) — Δ. καλλίστη.

280. — **Α** 17. — 'Ομοίως. — Δ. μετρία.

281. — **Α** 13. — 'Ομοίως, ἀλλ' ὅπισθεν, δεξιὰ τῆς ἐπιγραφῆς, Α. — Δ. καλλίστη.

282-283. — Α 17. — 'Ομοίως.

”Οπ. ΑΡΤ—ΕΜΙΔΟΣ δεξ., ΠΕΡΓΑΙΑΣ ἀρ. Ἀρτεμις μετὰ ποδήρους ἴματίουν, σπεύδουσα πρὸς δ., ἔχουσα δ’ ἐν τῇ προτεταμένῃ ἀρ. τόξον καὶ ἐν τῇ δεξ. λαμπάδα. — Δ. καλή.

284. — Α 18 — Προτομὴ Ἀρτέμιδος, μετὰ φαρέτρας καὶ τόξου, πρὸς ἀρ. Κύκλος σφαιριδίων.

”Οπ. ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ ἀρ., ΠΕΡΓΑΙΑ—Σ δεξ. Ὁμοιος τύπος. Ἐν τῷ πεδίῳ ἀρ. Δ.—Δ. καλή.

285. — Α 20. — Ναὸς Ἰωνικὸς δίστυλος, ἐν ᾧ εἴδωλον Ἀρτέμιδος Περγαϊάς καθημένης κατενώπιον. Ἐν τῷ ἀετώματι ἀετός.

”Οπ. ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ ἀρ., ΠΕΡΓΑΙ—ΑΣ δεξ. Ὁμοιος τύπος Ἀρτέμιδος πρὸς δ. Τὸ δὲ λον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων. (Πίναξ XIII, 5.) — Δ. ἀρίστη.

286. — Α 18. — 'Ομοίως.

”Οπ. ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ ἀρ., ΠΕΡΓΑΙΑΣ δεξ. ἐκ τῶν κάτω. Τόξον καὶ φαρέτρα χιαστί. (Πίναξ XIII, 6.) — Δ. καλλίστη.

287. — Α 16. — 'Ομοίως.

”Οπ. ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ ἀρ., ΠΕΡΓΑΙΑΣ δεξ. ἐκ τῶν ἄνω. Νίκη βαδίζουσα πρὸς ἀρ. Ἐν τῷ πεδίῳ ἀρ. Α. — Δ. καλή.

288. — Α 17. — ΑΡΤΕΜΙΔΟ—[Σ ΠΕΡΓΑΙΑΣ] πέριξ τοῦ αὐτοῦ τύπου γραῦ.

”Οπ. ΤΙ—ΒΕΡΙΟΥ ἀρ., ΝΕΙΚΗ δεξ. ἐκ τῶν ἄνω. Νίκη σπεύδουσα πρὸς ἀρ., ἔχουσα ἐν τῇ δεξ. στέφανον. — Δ. μετρία.

289-290. — Α 18. — ΝΕΡΩΝ δεξ. ἐκ τῶν κάτω, ΚΑΙΚΑΡ ἀρ. ἐκ τῶν ἄνω. Κεφαλὴ γυμνὴ Νέρωνος πρὸς δ.

”Οπ. ΑΡΤ ἐν τῷ ἔξεργῳ, ΕΜΙΔΟΣ δεξ. ἐκ τῶν κάτω, [ΠΕΡ]-ΓΑΙΑ[Σ] ἀρ. ἐκ τῶν ἄνω. Ἀρτεμις μετὰ ποδήρους ἴματίουν, σπεύδουσα πρὸς δεξ., ἔχουσα ἐν τῇ προτεταμένῃ ἀρ. τόξον καὶ ἐν τῇ δ. λαμπάδα. — Δ. καλή.

291. — Α 18. — ΤΙΤΟΣ δεξ. ΚΑΙΚΑΡ ἀρ. Κεφαλὴ Τίτου δαφνοστεφίς, πρὸς δ.

”Οπ. ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ ἀρ. ἐκ τῶν ἄνω, ΠΕΡΓΑΙΑΣ δεξ. ἐκ τῶν

κάτω. Ὁ αὐτὸς τύπος τῆς Ἀρτέμιδος. (Πίναξ XIII, 7.) — Δ. καλλίστη.

292.— **Α** 23.— **ΔΟΜΙΤΙΑΝ** δεξ. ἐκ τῶν κάτω, **ΟΣ ΚΑΙC—ΑΡ** ἀρ. ἐκ τῶν ἄνω. Κεφαλὴ *Δομιτιανοῦ* δαφνοστεφής, πρὸς δ.

[”]Οπ. **ΠΕΡΓΑΙΑΣ** ἀρ. ἐκ τῶν ἄνω, **[ΑΡΤΕΜΙΔΟC]** δεξ. ἐκ τῶν κάτω. Ὁμοία *Ἀρτεμις*. — Δ. μετρία.

293.— **Α** 16.— **ΤΡΑΙΑΝΟC** δεξ., **ΚΑΙCΑΡ** ἀρ. Κεφαλὴ *Τραϊανοῦ* δαφνοστεφής, πρὸς δ.

[”]Οπ. **ΠΕΡ** δεξ., **ΑΡΤ** ἀριστ. *Ναὸς* δίστυλος μετὰ τοῦ εἰδώλου τῆς *Περγ.* Ἀρτέμιδος ἐν αὐτῷ. — Δ. καλή.

294.— **Α** 20.— **ΚΑΙCΑΡ—ΑΔΡΙΑΝΟC** Προτομὴ *Ἀδριανοῦ* δαφνοστεφής, μετὰ θώρακος καὶ χλαμύδος, πρὸς δ.

[”]Οπ. **ΠΕΡΓΑΙΑΣ—ΑΡΤΕΜΙΔΟC** *Ἀρτεμις* ἴσταμένη δεξ. μετὰ φαρέτρας ἐπ' ὄμοιον, ἔχουσα ἐν τῇ προτεταμένῃ ἀρ. τόξον καὶ ἐν τῇ πρὸς τὰ κάτω δεξιᾷ μικρὰν λαμπάδα. — Δ. καλή.

295.— **Α** 16.— **[ΚΑΙΣΑΡ]** ἀρ.—**ΑΔΡΙΑΝΟ** δεξ. Ὁμοία προτομὴ δεξ.

[”]Οπ. **ΠΕΡΓΑΙΑ—ΑΡΤ—ΤΕΜΙ**. Ὁμοιος τύπος *Ἀρτέμιδος*, πρὸς δεξ. — Δ. καλή.

296.— **Α** 15.— **ΚΑΙCΑΡ—ΑΔ[ΡΙΑΝΟC]** Ὁμοία προτομὴ δεξ.

[”]Οπ. **ΠΕΡΓ—ΑΡΤΕΜ** Εἴδωλον *Ἀρτέμιδος Περγαίας* ἐν ναῷ διστύλῳ. — Δ. μετρία.

297.— **Α** 13.— *Ἐπιγραφὴ* ἔξιτηλος. Κεφαλὴ *Ἀδριανοῦ* δαφνοστεφής, πρὸς δεξ.

[”]Οπ. **ΠΕΡΓΑΙ** ἀρ. ἐκ τῶν ἄνω, **ΑΡΤΕΜΙ** δεξ. ἐκ τῶν κάτω. *Λαμπάς*. — Δ. μετρία.

298-299.— **Α** 11.— **ΚΑΙC—ΑΔΡΙΑ** Προτομὴ *Ἀδριανοῦ* δαφνοστεφής, πρὸς δ.

[”]Οπ. **ΠΕΡ—Γ** *Ἐλαφος* ἴσταμένη ἀρ., ἵς ἄνωθεν *μηρίσκος*. — Δ. καλή.

300.— **Α** 12.— **ΚΑΙC—[. . .]** Κεφαλὴ *Ἀρτωνίου τοῦ Εὐσεβοῦς* δαφνοστεφής, πρὸς δ.

[”]Οπ. **Π[ΕΡΓ]—ΑΡΤ** *Ἐλαφος* ἴσταμένη πρὸς δ. — Δ. μετρία.

- 301.—**Α 22.**—**ΑΥΤ ΚΑΙ ΑΡΡ—ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ** Προτοιμὴ *M. Ανδρη-*
λίου δαφνοστεφής, πρὸς δ.
”Οπ. ΠΕΡ—Γ—ΑΙΩΝ *Ἄρτεμις* ἴσταμένη ἀρ.—Δ. μετρία.
- 302.—**Α 18.**—**Ομοιον.**—Δ. καλή.
- 303.—**Α 14.**—**ΑΝΤ ΚΑΙ—ΑΝΤΩΝΙΝ** Κεφαλὴ *M. Ανδρη-*
λίου δαφνοστεφής, πρὸς δεξ.
”Οπ. ΠΕΡΓΑ—ΙΩΝ *Τύχη* ἴσταμένη πρὸς ἀρ.—Δ. καλή.
- 304.—**Α 20.**—**ΑΝΤ Κ Λ· ΣΕ ΣΕ—ΟΝΗΡΟΣ ΠΕ** Προτοιμὴ *S. Σεβή-*
ρον δαφνοστεφής, μετὰ θώρακος καὶ χλαμύδος, πρὸς δ.
”Οπ. ΠΕΡΓ—Α—ΙΩΝ *Ἄρτεμις* μετὰ ποδήρους χιτῶνος ἴστα-
μένη πρὸς δ., ἔχουσα ἐν τῇ προτεταμένῃ ἀρ. τόξον καὶ ἐν
τῇ δεξ. μικρὰν λαμπάδα.—Δ. καλλίστη.
- 305.—**Α 20.**—**ΑΝΚ Λ Σ ΣΕ ΟΝΗΡΟΣ ΠΕΡΤΙΝ** Κεφαλὴ *S. Σεβή-*
ρον δαφνοστεφής, πρὸς δεξ.
”Οπ. ΠΕΡΓ—ΑΙΩΝ *Ἄρτεμις* κυνηγέτις ἴσταμένη πρὸς δεξ.
—Δ. καλή.
- 306.—**Α 15.**—**Λ. ΣΕΥΗ—ΠΕΡΤ** Όμοιώς.
”Οπ. ΠΕΡ—Γ—Α—ΙΩΝ Εἴδωλον *Ἄρτεμιδος Περγαίας* ἐν
ναῷ διστύλῳ.—Δ. μετρία.
- 307.—**Α 27.**—**ΙΟΝΛΙΑ ΔΩΜΝΑ ΣΕΒ** Προτοιμὴ *I. Δόμυας*, πρὸς δ.
”Οπ. ΠΕΡ—Γ—Α—ΙΩΝ Θέμις καθημένη ἐπὶ θρόνου πρὸς
ἀρ., ἔχουσα ἐν τῇ ἀρ. κλάδον φοίνικος καὶ ἐν τῇ προτετα-
μένῃ δεξιᾷ μέγαν στέφανον, ἐν δὲ *ΤΟ.*—Δ. μετρία.
- 308.—**Α 25.**—**ΙΟΝΛΙΑ Δ—ΟΜΝΑ ΣΕΒ** Προτοιμὴ *Ιονλίας Δόμυας*,
πρὸς δεξ.
”Οπ. ΠΕΡΓ—ΑΙΩΝ *Τύχη* ἴσταμένη ἀρ.—Δ. καλλίστη.
- 309.—**Α 20.**—**Ομοιώς.**—Δ. μετρία.
- 310.—**Α 19.**—**Ομοιώς.**
”Οπ. ΠΕΡΓ—ΑΙ—ΩΝ *Ἄρτεμις* ἴσταμένη δεξ., ἔχουσα ἐν τῇ
προτεταμένῃ ἀρ. τόξον καὶ ἐν τῇ δεξ. μικρὰν λαμπάδα.—
Δ. καλή.

311.— **Α 26.**— ΑΥΚΜΑΥ—ΑΝΤΩΝΙΝΟ—Σ ΣΕΒ Κεφαλὴ δαφνοστεφῆς καὶ πωγωνοιφόρος *Καρακάλλα*, πρὸς δεξ.

[”]Οπ. ΠΕΡ—ΓΑΙ—ΩΝ πέριξ τοῦ αὐτοκράτορος *Καρακάλλα* ἴσταμένου πρὸς ἄρ. ὀπλισμένου θώρακι, ἔγείροντος τὴν δεξ. καὶ ἐν τῇ ἄρ. ἔχοντος τὸ δόρυ, στεφανουμένου δὲ ὑπὸ Νίκης ὅπισθεν αὐτοῦ ἴσταμένης. — Δ. καλή.

312.— **Α 20.**— Ὄμοιώς.

[”]Οπ. ΠΕΡ—ΓΑΙ—ΩΝ [”]Αρτεμις μετὰ τόξου καὶ λαμπάδος ἴσταμένη πρὸς δ. — Δ. μετρία.

313.— **Α 20.**— Ὄμοιώς.

[”]Οπ. ΠΕΡ—ΓΗΙ Προτομὴ Πέργης πυργοστεφῆς καὶ μετὰ καλύπτρας, πρὸς δ. — Δ. καλή.

314.— **Α 20.**— Π Σ ΓΕΤΑ—Σ Κ ΣΕΒ Προτομὴ Γέτα μετὰ χλαμύδος, πρὸς δ.

[”]Οπ. Π—ΕΡΓ—ΑΙΩΝ [”]Αρτεμις ἴσταμένη πρὸς ἄρ., ἔχουσα ἐν τῇ δεξ. τόξον καὶ τὴν ἄρ. στηρίζουσα ἐπὶ μεγάλῃς λαμπάδος. — Δ. καλή.

315.— **Α 19.**— Ὄμοιώς.

[”]Οπ. ΠΕΡΓΑ—Ι—ΩΝ [”]Αρτεμις ἴσταμένη δεξ., ἔχουσα ἐν τῇ ἄρ. τόξον καὶ ἐν τῇ δεξ. μικρὰν λαμπάδα. — Δ. μετρία.

316.— **Α 20.**— Λ ΣΕΠΤ[...] ΓΕΤΑΣ ΚΑ Κεφαλὴ Γέτα πρὸς δ

[”]Οπ. ΠΕΡΓ—ΑΙΩΝ Τύχη ἴσταμένη ἄρ. — Δ. καλή.

317.— **Α 13.**— ΟΠ. ΑΝ—ΔΙΑΔΟΥ Προτομὴ Διαδονμιναροῦ πρὸς δ.

[”]Οπ. ΠΕΡΓ—ΑΙΩΝ Νίκη βαδίζουσα πρὸς δ. — Δ. καλή.

318.— **Α 26.**— ΑΝ Κ Μ ΑΝ ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ ΣΕΒ Προτομὴ ἀγένειος Ἐλεγαβάλον ἀκτινοστεφῆς, μετὰ θώρακος καὶ χλαμύδος, πρὸς δεξ.

[”]Οπ. ΠΕΡ—Γ—Α—ΙΩΝ Ναὸς δίστυλος, ἐνῷ εἴδωλον [”]Αρτέμιδος Περγαίας, οὗ ἐνθεν καὶ ἐνθεν ἄνω μὲν μιηνίσκος καὶ ἀστήρ, κάτω δὲ δύο γρῦπτες ἐπὶ κιονίσκων. Ἐν τῷ ἀετώματι ἀε.ός. — Δ. καλή.

319.— **Α 25.**— Ὄμοιώς, ἀλλὰ μετὰ ΠΕΡΓΑΙΩΝ. — Δ. καλή.

320.-321.—**Α 25.**—‘Ομοίως.

“Οπ. ΠΕΡΓ—ΑΙ—ΩΝ Ἀρτεμις μετὰ τόξου ἐν τῇ ἀρ. καὶ βέλους ἐν τῇ δεξ., ἵσταμένη πρὸς δεξ. (Πίναξ XIII, 8.)—Δ. καλλίστη.

322.—**Α 25.**—‘Ομοίως.

“Οπ. ΠΕΡΓ—Α—ΙΩΝ Τύχη ἵσταμένη ἀρ.—Δ. καλή.

323.—**Α 25.**—“Ομοιων, ἀλλ’ ἐπὶ τῆς προτομῆς ὑστερόσημον, ἐν ᾧ ἀετός.—Δ. καλή.

324.—**Α 25.**—“Ομοιον, ἀλλ’ ἀντὶ ἀκτίνων φέρει στέφανον δάφνης.
‘Ὑστερόσημον τὸ αὐτό.

“Οπ. ΠΕΡΓΑ—Ι—ΩΝ Τύχη ἵσταμένη ἀρ.—Δ. καλή.

325.—**Α 13.**—ΑΥΤ ΑΝ—ΤΩΝΙΝ Προτομὴ Ἐλαγαβάλου δαφνοστεφής, πρὸς δεξ.

“Οπ. ΠΕΡ—[Γ—Α]—ΙΩΝ Ναὸς δίστυλος, ἐν ᾧ εἴδωλον Ἀρτέμιδος Περγαίας.—Δ. καλή.

326.—**Α 26.**—ΙΟΥΛΙΑ—[Π]ΑΝΑ ΣΕΒ Προτομὴ Ἰουλίας Παύλης πρὸς δεξ.

“Οπ. ΠΕΡ—Γ—Α—ΙΩΝ “Ομοιος τύπος μετὰ μηνίσκου, ἀστέρος καὶ δύο γρυπῶν ἐπὶ στηλῶν παρὰ τὸ εἴδωλον. (Πίναξ XIII, 9.)—Δ. καλλίστη.

327.—**Α 21.**—ΙΟΥ ΜΑ—ΜΕΑ ΣΕΒΑ Προτομὴ Μαμαίας μετὰ μῆνης ἐπ’ ὄμισυ, πρὸς δ.

“Οπ. ΠΕΡΓ—ΑΙΩΝ Ἀρτεμις μετὰ τόξου ἐν τῇ ἀρ. καὶ μικρᾶς λαμπάδος ἐν τῇ δεξ., ἵσταμένη πρὸς δ. Πρὸ τῶν ποδῶν ἀντῆς ἀστήρ.—Δ. καλή.

328.—**Α 25.**—ΑΝ. ΚΑΙ. ΜΑΞΙΜΕΙΝΟΣ. Α Προτομὴ Μαξιμώνου ἀκτινοστεφής μετὰ θύρακος καὶ ἔφαπτίδος, πρὸς δ.

“Οπ. ΑΡΤΕΜ—ΙΔ—Ο—C ΠΕΡΓ—ΑΙΑΣ πέριξ γαοῦ διστύλου, ἐν ᾧ τὸ εἴδωλον τῆς Ἀρτέμιδος Περγαίας, μηνίσκος, ἀστήρ καὶ δύο τρίποδες, ἐφ’ ὃν γρῦπες.—Δ. καλή.

329.—**Α 13.**—Α.Κ. ΜΑΞΙΜΙΝΟΣ Προτομὴ Μαξιμίνου δαφνοστεφής, πρὸς δ.

“Οπ. ΠΕΡ—ΓΑΙΩΝ Νίκη βαδίζουσα πρὸς ἀρ.—Δ. καλή.

330.—**Α 13.**—‘Ομοίως.

”Οπ. ΠΕΡΓ—Γ—Α—ΙΩΝ Ναὸς δίστυλος, ἐν φειδωλον Ἀρτέμιδος Περγαίας. — Δ. καλή.

331.—**Α 12.**—ΑΝ Κ. ΜΑΞΙΜΙΝ Κεφαλὴ δεξ.

”Οπ. ‘Ομοίως. — Δ. μετριωτάτη.

332.—**Α 25.**—Κ Γ ΙΟΥ. ΟΥΗ—ΜΑΞΙΜΟΝ ΕΥC Προτομὴ Μαξίμου δαφνοστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἑφαπτίδος, πρὸς δ.

”Οπ. ΠΕΡΓ—ΑΙΩΝ Τύχη ἴσταμένη ἀρ. — Δ. μετριωτάτη.

333.—**Α 27.**—ΑΝ ΚΑΙ ΜΑΡ ΑΝΤ ΓΟΡΔΙΑΝΟC CΕ Προτομὴ Γορδιανοῦ Γ' δαφνοστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἑφαπτίδος, πρὸς δεξ. Ὅπο τὴν προτομὴν σφαιραῖς.

”Οπ. ΠΕΡΓΑ—ΙΩΝ Νίκη βαδίζουσα πρὸς ἀρ. — Δ. μετρία.

334.—**Α 27.**—‘Ομοίως.

”Οπ. ΠΕΡΓΑ—ΙΩΝ Θεά τις ἀκτινοστεφῆς μετὰ ποδίρους ἵματίου, ἴσταμένη πρὸς δ., ἔχουσα ἐν τῇ προτεταμένῃ ἀρ. μικρὸν κέρας ἢ τόξον καὶ ἐν τῇ δ. δυσδιάκριτόν τι. — Δ. μετριωτάτη.

335.—**Α 26.**—ΣΑΒΕΙ. ΤΡΑΝΚΝΛΑΕΙΝΑΝ C Ε Προτομὴ Τραγκνλλῆς μετὰ μηνίσκου ὅπισθεν αὐτῆς, πρὸς δεξ.

”Οπ. ΠΕΡΓ—ΑΙ—ΑC—ΑΡΤΕΜΙΔΟC πέριξ καὶ ΑCΥΛΟY ἐπὶ τῆς μετόπης ναοῦ διστύλου, ἐν φειδωλον τῆς Περγαίας Ἀρτέμιδος μετ' ἀστέρος, μηνίσκου καὶ τῶν δύο γρυπῶν ἐπὶ κιονίσκων. — Δ. καλλίστη.

336.—**Α 32.**—ΑΥ Κ Μ ΙΟΝΛ—ΦΙΛΙΠΠΟC ΕΥ CΕB Προτομὴ Φιλίππου τοῦ πρεσβυτέρου δαφνοστεφῆς μετὰ θώρακος, πρὸς δ.

”Οπ. ΠΕΡΓΑΙ—ΑC—ΑΡ—ΤΕΜΙΔΟC καὶ ἐν τῷ ἔξεργῳ ΑCΥΛΟY Ναὸς δίστυλος ἔχων ἀετὸν ἐν τῷ ἀετώματι, ἐν αὐτῷ δὲ εἰδωλον Ἀρτέμιδος Περγαίας, οὗ ἄνω μὲν ἀστήρ καὶ μηνίσκος, κάτω δὲ δύο τρίποδες ἢ κιγκλίδες τοῦ ναοῦ, ἐφ' ὧν ἀρ. μὲν τὸ αὐτὸ εἰδωλον τῆς Ἀρτέμιδος Περγαίας, δ. δὲ θεά ἴσταμένη πρὸς ἀρ. (Πίναξ XIII, 11.) — Δ. καλλίστη.

337-338.—**Α 25.**—“Ομοιον ἀλλὰ μετὰ ΠΕΡΓΑΙΑC—ΑΡΤΕΜΙΔΟC ΑCΥΛΟY, πρὸς δὲ μηνίσκου μόνον καὶ ἀστέρος παρὰ τὸ εἰδωλον. — Δ. καλή.

339.—**Α 27.—ΜΑΡ.ΩΤΑ—ΣΕΟΥΗΡΑΝ ΣΕΒ** Προτομὴ Ωταν. Σε-
ονήρας μετὰ μήνης ὅπισθεν, πρὸς δ.

”Οπ. “Ομοιον τῷ προηγουμένῳ.—Δ. καλή.

340.—**Α 27.—“Ομοιον ἀλλὰ μετὰ ΜΑΡΚΙΑ.ΩΤ—Α ΣΕΥΗΡΑ ΣΕ.**
—Δ. μετρία.

341.—**Α 24.—ΑΝ.Κ.Μ.ΙΟΥ.ΣΕΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΣ** € Προτομὴ Φιλίπ-
πον τοῦ νεωτέρου δαφνοστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτί-
δος. Κάτωθεν αὐτῆς σφαιρᾶ. Τὸ δόλον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

”Οπ. ΠΕΡ—ΓΑΙ—ΩΝ Κιβωτὸς τετράποντος, ἐφ' ἡς τοία βαλ-
λάντια.—Δ. καλή.

342.—**Α 24.—Μ.ΙΟΥ.ΣΕΟΥΗ.ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΕ** ‘Ομοία προτομὴ καὶ
σφαιρᾶ.

”Οπ. “Ομοιον τῷ προηγουμένῳ. (*Πίναξ XIII, 15.*) —Δ. ἀρίστη.

343.—**Α 24.—ΑΥ.Κ.Μ.ΙΟΥ.ΣΕΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΕ** ‘Ομοίως.

”Οπ. ΠΕΡΓ—ΑΙΩΝ “Ηραιστος καθήμενος πρὸς δ., τὴν ἄρ.
στηρίζων ἐπὶ ἀσπίδος.—Δ. μετρία.

344.—**Α 23.—‘Ομοίως.**

”Οπ. ΠΕΡΓ—ΑΙΩΝ Νίκη σπεύδουσα πρὸς ἄρ.—Δ. καλή.

345.—**Α 23.—“Ομοιον ἀλλὰ μετὰ ΠΕΡ—Γ—ΑΙΩΝ.** —Δ. καλή.

346.—**Α 23.—‘Ομοίως ἀλλὰ μετὰ ΠΕΡΓΑ—ΙΩΝ.** —Δ. καλή.

347.—**Α 23.—‘Ομοίως.**

”Οπ. ΠΕΡΓΑ—Ι—ΩΝ Τύχη ἰσταμένη ἄρ.—Δ. καλλίστη.

348.—**Α 23.—[ΑΝΤ].Κ.ΓΑ.ΜΕ ΚΥ.ΤΡΑ ΔΕΚΙΟΝ ΣΕ** Προτομὴ¹
Τρ. Δεκίον ἀκτινοστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δ.

”Οπ. ΠΕΡΓΑ—ΙΩ—Ν “Ἄρτεμις ἀκτινοστεφῆς ἰσταμένη πρὸς
δεξ. μετὰ φραρέτρας ἐπ' ὕμουν, ἔχουσα ἐν τῇ ἄρ. τόξον καὶ
ἐν τῇ δεξ. βέλος.—Δ. καλή.

349.—**Α 19.—ΑΥ.Κ Γ.ΜΕ.ΚΥ.ΤΡ ΔΕΚΙΟΝ.Ε** Προτομὴ δαφνο-
στεφῆς πρὸς δ. μετὰ ἐφαπτίδος. Κάτω αὐτῆς σφαιρᾶ.

”Οπ. ΠΕΡΓ—ΑΙΩΝ “Ασκληπιὸς ἰστάμενος κατενώπιον. (*Πί-
ναξ XIII, 10.*) —Δ. καλλίστη.

350.—**Α 32.**—ΑΥΤ ΚΑΙ ΠΟΛΙ ΓΑΛΛΠΗΝΟΣ ΣΕΒ (οὗτω) Προτομὴ Γαλλιηροῦ δαφνοστεφής, πρὸς δ. Πρὸς αὐτῆς I.

"Οπ. ΠΕΡΓΑΙΑΣ ἀρ.—ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ δεξ. καὶ ΑΣΥΛΟΥ ἐπὶ τῆς μετόπης ναοῦ διστύλου, ἐν ᾧ εἴδωλον Ἀρτέμιδος Περγαίας μετ' ἀστέρος καὶ μηνίσκου καὶ δύο τριπόδων, ἐφ' ὧν γρῦπες. Ἐν τῷ ἀετώματι Α.—Δ. καλλίστη.

351-352.—**Α 30.**—Δύο δημοια μετὰ τῶν γραμμάτων τῶν ἐπιγραφῶν διαφοροτρόπως τεθειμένων.—Δ. καλὴ καὶ μετρία.

353. —**Α 23.**—‘Ομοίως, ἀλλ’ ἀνευ τοῦ I.

"Οπ. ΠΕΡ—ΓΑΙ—ΩΝ Κιβωτὸς τετράπους, ἐφ' ἵς τρία βαλλάντια.—Δ. καλλίστη.

354.—**Α 19.**—‘Ομοίως (;

"Οπ. ΠΕΡΓΗΙ Προτομὴ Πέργης πυργοστεφής καὶ μετὰ καλύπτρας, πρὸς δ. — Δ. μετριωτάτη.

355-358.—**Α 31/29.**—Α ΚΟΡΝΗΛΙΑ ΣΑΛΛΩΝΙΝΑ ΣΕΒ Προτομὴ Σαλωνίης μετὰ μηνίσκου ὅπισθεν, πρὸς δεξ. Πρὸς αὐτῆς I.

"Οπ. ΠΕΡ—ΓΑ—ΙΩΝ Κιβωτὸς τετράπους μετὰ τριῶν βαλλαντίων ἐπ' αὐτῆς.—Δ. καλή.

359.—**Α 32.**—‘Ομοίως.

"Οπ. ΠΕΡ—ΓΑΙΩΝ Νίκη βαδίζουσα πρὸς ἄρ.—Δ. καλλίστη.

360.—**Α 32.**—‘Ομοίως.

"Οπ. ΠΕΡ—ΓΑΙΩΝ Ἐλπὶς βαδίζουσα πρὸς ἄρ. (Πίναξ XIII, 13.) — Δ. καλλίστη.

361.—**Α 32.**—‘Ομοίως.

"Οπ. ΠΕΡΓ—ΑΙΩΝ Σέραπις ἴσταμενος πρὸς ἄρ., ἐγείρων τὴν δεξ. καὶ ἔχων ἐν τῇ ἄρ. τὸ σκῆπτρον. (Πίναξ XIII, 14.) — Δ. καλλίστη.

362.—**Α 34.**—ΚΟΡΝΗΛΙΑ—Ν ΣΑΛΩΝΙΝΑΝ ΣΕΒ ‘Ομοία προτομὴ πρὸς δ., μετὰ τοῦ I.

"Οπ. ΠΕΡ—Γ—ΑΙΩΝ “Ομοιος τύπος Σεράπιδος πρὸς ἄρ.—Δ. ἄριστη.

363.—**Α 32.**—[ΠΟ]ΛΙΚ ΣΑΛΩΝ ΟΝΑΛΕΡΙΑΝ[...] Προτομὴ Σαλωνίου δαφνοστεφής, πρὸς δ. καὶ πρὸς αὐτῆς I.

”Οπ. ΙΕΡΑ—ΛΑΜΠΡΑ—ΕΝΔΟΞΟΣ—ΝΕΩΚΟΡΟΣ—ΠΕΡΓΗ—ΠΡΩΤΗ.—Δ. μετρία (δίπαιστον).

364.—**Α 22.**—Α. Κ Τ[] ΙΟΝΕΙ—ΤΟΣ Κ Α... Προτομὴ Κονήτου δαφνοστεφής, πρὸς δ.

”Οπ. ΠΕΡΓ—ΑΙΩΝ Τύχη ίσταμένη πρὸς ἀρ.—Δ. μετρία.

365.—**Α 32.**—ΑΒΤ ΚΑΙ [...] ΥΨΗΛΙΑΝΟΣ ΣΕΒ Προτομὴ Αὲρηλιανοῦ δαφνοστεφής μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δ. Πρὸς αὐτῆς I καὶ ὅπ' αὐτὴν σφαιρία.

”Οπ. ΠΕΡΓΑΙΩΝ—Ν ΝΕΩΚΟΡΩΝ Ναὸς δίστυλος, ἐν φειδωλον Ἀρτέμιδος Περγαίας.—Δ. μετρία.

366.—**Α 36.**—ΑΥΤΟ. ΚΑΙ. Μ. ΚΛ. ΤΑΚΙΤΟΝ ΕΥ. Ε ΣΒ Προτομὴ Τακίτου δαφνοστεφής μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δ. Πρὸς αὐτῆς I.

”Οπ. ΠΕΡΓΑΙΩΝ ΜΗ—ΤΡΟΠΟΛΕΩΣ πέριξ καὶ ΤΗΣ ΠΑΝΦΥΛΙΑΣ κάτω ταῦ ου τετραστύλου μετὰ πιγμαλιωμάτων, ἐν φειδωλον Ἀρτέμιδος Περγαίας. (Πίναξ XIII, 16.) Δ. καλλίστη ἀλλὰ διს κεκομμένον, ὡς ἐκ τούτου δὲ πολλὰ γράμματα τῆς ἐπιγραφῆς ἐπαναλαμβάνονται δις

Σιδη καὶ Πέργη.

367.—**Α 35.**—[ΑΝΤ ΚΑΙ Μ] ΑΝΤ ΓΟΡΔΑΝΟΣ ΣΕ Προτομὴ Γορδιανοῦ Γ' δαφνοστεφής πρὸς δεξ. μετὰ δόρατος, θώρακος καὶ ἀσπίδος, ἐφ' ἣς Γοργόνειον.

”Οπ. ΠΕΡΓΑΙ—ΩΝ—ΣΙΔΗΤΩΝ πέριξ καὶ ΟΜΟΝΟΙΑ ἐν τῷ ἔξεργῳ. Ἀρτεμις ἐν μακρῷ χιτῶνι πρὸς δ. καὶ Ἀθηνᾶ πρὸς ἀρ. ιοτάμεναι καὶ χειραπτάζουσαι. Μεταξὺ αὐτῶν βωμός.—Δ. καλή.

368.—**Α 28.**—ΣΑΒ ΤΡΑΝΚ—ΥΛΛΕΙΝΑ Σ Προτομὴ Τραγκυλλίης πρὸς δεξ.

”Οπ. ΣΙΔΗΤΩΝ—ΠΕ—ΡΓΑΙΩΝ πέριξ καὶ ΟΜΟΝΟΙΑ ἐν τῷ

ἐξέργω. Ἀθηνᾶς πρὸς δ. καὶ Ἀρτεμίσι ἐν μακρῷ χιτῶνι δαφνοστεφής πρὸς ἀρ. χειραπτάζουσαι. Μεταξὺ αὐτῶν, ἄνω μὲν σίδη, κάτω δὲ βωμός. — Δ. καλλίστη (διάτρητον).

369.—**Α** 26.—**ΣΑΒΕΙ ΤΡΑΝ—ΚΝΛΛΕΙΝΑΝ ΣΕΒ** Προτομὴ *Tραγκυλλίνης* πρὸς δ. μετὰ μήνης ἐπ' ὅμου.

”Οπ. ΠΕΡΓΑΙ ΩΝ—ΣΙΔΗΤΩΝ πέριξ καὶ ΟΜΟΝΟΙΑ ἐν τῷ ἐξέργω. Απόλλων ἐν μακρῷ χιτῶνι πρὸς δ. καὶ Ἀρτεμίσι ἐν βραχεῖ χιτῶνι πρὸς ἀρ. χειραπτάζουσαι. — Δ. καλή.

Σίδη.

370.—**Ρ** 30. Γραμμ. 16,13.—Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς πρὸς δ.

”Οπ. ΚΛΕ—ΥΧ Νίκη βαδίζουσα πρὸς ἀρ. ἔχουσα ἐν τῇ προτεταμένῃ δ. στέφανον. Ἐν τῷ πεδίῳ ἀρ. σίδη. — Δ. καλλίστη

371.—**Ρ** 28. Γραμμ. 16,05.—”Ομοιον. — Δ. καλή.

372.—**Ρ** 28. Γραμμ. 16,05.—”Ομοιον. — Δ. καλλίστη.

373.—**Ρ** 28. Γραμμ. 16,20.—”Ομοιον, ἀλλ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς Ἀθηνᾶς παραλληλόγραμμον ὑστερόσημον, ἐν ᾧ ἄγκυρα.

374.—**Ρ** 28. Γραμμ. 15,95.—”Ομοιον, ἀλλ' ἡ ἐπιγραφὴ ΔΙΟΔ καὶ ἀνευ ὑστεροσήμου. — Δ. μετριωτάτη.

375.—**Ρ** 28. Γραμμ. 15,85.—”Ομοιον, ἀλλ' ἡ ἐπιγραφὴ ΔΕ, ἐπὶ δὲ τῆς κεφαλῆς τῆς Ἀθηνᾶς φοειδὲς ὑστερόσημον, ἐν ᾧ ἄγκυρα. — Δ. καλή.

376.—**Ρ** 17. Γραμμ. 3,60.—”Ομοιοι τύποι, ἀλλ' ἡ ἐπιγραφὴ ἐξίτηλος. — Δ. μετριωτάτη.

377.—**Α** 16.—”Ομοία κεφαλὴ Ἀθηνᾶς πρὸς δεξ.

”Οπ. Σίδη καὶ ἐν τῷ πεδίῳ δεξ. αὐτῆς Ἀθηνᾶς Ηρόμαχος πρὸς δεξ. — Δ. καλή.

378.—**Α** 13.—”Ομοία κεφαλὴ Ἀθηνᾶς πρὸς δεξ.

”Οπ. Σίδη. — Δ. καλή.

379.—**Α** 10.—”Ομοίως. — Δ. καλή.

380-382.—**Α** 17.—Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς πρὸς δεξ.

”Οπ. ΣΙ—ΔΗΤΩΝ ἀρ. ἐκ τῶν κάτω. Νίκη βαδίζουσα πρὸς

ἀρ., ἔχουσα στέφανον ἐν τῇ προτεταμένῃ ἀρ. Ἐν τῷ πεδίῳ ἀρ. σίδη.—Δ. καλή.

- 383.—**Α 17.** — **ΣΙΔΗΤΩ[Ν]** ἄνω ὅμοίας κεφαλῆς Ἀθηνᾶς πρὸς δ.
”Οπ. Ἐπιγραφή τις ἔξιτηλος. Ο αὐτὸς τύπος Νίκης.—Δ μετρία.
- 384.—**Α 19.** — Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος δαφνοστεφῆς πρὸς δεξ.

”Οπ. ΣΙΔΗ—ΤΩΝ Ἀθηνᾶ ἔνοπλος ἵσταμένη πρὸς ἀρ. ἔχουσα τὸ δόρυ ἐπ' ὕμιου. ”Οπισθεν αὐτῆς μέγας ὄφις ἔρπων πρὸς ἀρ. (Πίναξ XIII, 17.) — Δ. καλλίστη (λίαν καλλίτεχνον).

- 385.—**Α 18.** — **ΔΟΜΙΤΙΑΝΟΣ** (;) — **ΚΑΙΚΑΡ** Κεφαλὴ Δομιτιαροῦ (;) δαφνοστεφῆς, πρὸς δεξ.
”Οπ. ΣΙΔΗ—ΗΤΩ[Ν] Ἀθηνᾶ βαδίζουσα πρὸς ἀρ. ἔχουσα ἐν τῇ δεξ. σίδην καὶ δόρυ ἐπ' ὕμιου, ἐν δὲ τῇ ἀρ. ἀσπίδα.
”Οπισθεν αὐτῆς μέγας ὄφις ἔρπων πρὸς ἀρ. (Πίναξ XIII, 18.) — Δ. ἔμπρ. μετριωτάτη, ὅπ. καλή.

- 386.—**Α 22.** — **ΚΑΙΚΑΡ** ἀρ. ἐκ τῶν ἄνω, **ΝΕΡΩΝ** δεξ. ἐκ τῶν κάτω.
Προτομὴ Νέρωνος μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δ.
”Οπ. ΣΙΔΗ—ΗΤΩ[Ν] Όμοίως τῷ προηγουμένῳ. — Δ. καλλίστη.

- 387.—**Α 23.** — [Α. ΚΑΙ] **ΤΡΑ**—Α[ΔΡΙΑΝΟ]C Προτομὴ Ἀδριαροῦ δαφνοστεφῆς μετ' ἐφαπτίδος, πρὸς δ.
”Οπ. ΣΙΔΗ δεξ. ἐκ τῶν ἄνω, **ΤΩ—Ν** ἀρ. Ἀπόλλων ἴστάμενος πρὸς ἀρ., ἔχων ἐν τῇ δεξ. σίδην καὶ τὴν ἀρ. στηρίξων ἐπὶ δόρατος. — Δ. καλή.

- 388.—**Α 26.** — **ΑΝΤΩΝ**—**ΙΝΟΣ ΚΑΙ** Κεφαλὴ Ἀριωνίου τοῦ Εὐσεβοῦς δαφνοστεφῆς, πρὸς δ.
”Οπ. ΣΙΔΗ—ΤΩΝ Ἀπόλλων Μουσηγέτης ἐν μιαρῷ χιτῶνι, βαδίζων πρὸς δ. καὶ ἀνακρούων τὴν λόγαν. — Δ. καλή.

- 389.—**Α .** — [ΑΝΤΩΝΙ]—**ΝΟΣ ΚΑΙ** Όμοίως.
”Οπ. ΣΙΔΗΤ—ΩΝ Ἀθηνᾶ ἴσταμένη κατενώπιον, στρέφουσα τὴν κεφαλὴν πρὸς δεξ., ἔχουσα ἐν τῇ δεξ. τὸ δόρυ καὶ τὴν ἀρ. στηρίζουσα ἐπὶ τῆς ὁσφύος. — Δ. καλή.

- 390.—**Α 30.** — **ΑΥΤ ΚΑΙ ΛΟ ΑΥΡ**—**ΗΛΙ ΟΥΗΡΟΣ ΣΕ** Προτομὴ Λ. Οὐήρου δαφνοστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δ.

"Οπ. ΣΙ—ΔΗΤΩΝ Ἀθηνᾶ ἴσταμένη πρὸς ἄρ., ἔχουσα ἐν τῇ προτεταμένῃ δεξ. Νίκην καὶ τὴν ἄρ. στηρίζουσα ἐπὶ δόρατος. — Δ. καλή.

391.— **Α 21.**— —**ΛΟΥΗΡΟΣ** **С** Ομοίως πρὸς δεξ.

"Οπ. ΣΙ—ΔΙ—ΤΩΝ Ἀπόλλων ἐν βραχεῖ ἱματίῳ καὶ μετὰ χλαμύδος ἀπὸ τῶν ὕμων κρεμαμένης, ἴσταμενος πρὸς ἄρ., ἔχων ἐν τῇ δεξ. φιάλην, τὴν δ' ἄρ. στηρίζων ἐπὶ σκῆπτρου. Πρὸς αὐτοῦ τρίποντος. — Δ. καλή.

392.— **Α 24.**— **ΑΡΦ ΑΝΤΩ**—[ΑΥΤ ΚΑΙ Μ] Κεφαλὴ **M.** Αὐρηλίου δαφνοστεφής, πρὸς δεξ.

"Οπ. ΣΙΔΗ—ΤΩΝ Τύχη ἴσταμένη ἄρ.—Δ. μετριωτάτη.

393.— **Α 18.**—**ΣΕΒΑСΤΗ—ΚΡΙСПΙΝΑ** Προτομὴ Κρισπίνης πρὸς δ.

"Οπ. ΣΙΔΗ—Τ[ΩΝ] Ἀθηνᾶ βαδίζουσα πρὸς ἄρ., ἔχουσα ἐν τῇ προτεταμένῃ δεξ. σίδην, ἐν δὲ τῇ ἄρ. κράνος. 'Υπὸ τοὺς πόδας αὐτῆς ὅφις ἔρπων πρὸς ἄρ. 'Ἐν τῷ πεδίῳ δεξ. σίδη. (*Πίναξ XIII, 19.*) — Δ. καλλίστη.

394.— **Α 32.**—**ΑΥ Κ Μ ΑΝ ΣΕ—ΑΛΕΞΑΝΔΡ[ΟΣ]** Προτομὴ **Σ. Άλεξάνδρου** δαφνοστεφής μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δ.

"Οπ. ΣΙ—ΔΗΤΩΝ Ποταμὸς κατακείμενος πρὸς ἄρ., ἔχων ἐν τῇ δεξ. μεγάλην ἀγωνιστικὴν ὑδρίαν, ἐν ᾧ δύο κλάδοι φοίνικος, καὶ ἐν τῇ ἄρ. κάλαμον. (*Πίναξ XIII, 20.*) — Δ. καλή.

395.— **Α 32.**—**ΙΟΝΛΙΑ—ΜΑ[ΜΕΑ ΣΕ]Β** Προτομὴ **I. Μαμαίας** πρὸς δ.

"Οπ. ΣΙ—Δ—Η—ΤΩΝ Ἡ Τύχη τῆς πόλεως πυρογοστεφής καθημένη ἐπὶ θρόνου πρὸς ἄρ., ἔχουσα ἐν τῇ δεξ. Νίκην στεφανηφόρον, ἐν δὲ τῇ ἄρ. ἀντικείμενόν τι περιέργου σχήματος (λαβὴ πηδαλίου;). (*Πίναξ XIII, 21.*) — Δ. καλλίστη.

396.— **Α 17.**—**ΣΑΒ ΤΡΑΝΚ—ΥΛΛΕΙΝΑΣ** Προτομὴ Τραγυκυλλίνης πρὸς δ.

"Οπ. ΣΙΔ—ΗΤΩΝ Ἀθηνᾶ ἴσταμένη πρὸς ἄρ., διὰ τῆς δεξ. ψηφίζουσα ἐν ύδριᾳ ἴσταμένη πρὸς αὐτῆς, ἐν δὲ τῇ ἄρ. ἔχουσα κλάδον φοίνικος. — Δ. καλή.

397.— **Α 32.**—**ΑΥΤ. Κ. Μ. ΙΟΥΛ—ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΕΒ** Προτομὴ **Φιλίπ-**

πον τοῦ πρεσβυτέρου δαφνοστεφής μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος πρὸς δεξ.

[”]Οπ. ΣΙ—Δ—Η—ΤΩΝ πέριξ πλοίου μετ’ ἀναπεπταμένου ἰστίου πλέοντος πρὸς δ. — Δ. μετριωτάτη.

398. — **Α 25.** — ΑΥΤ ΚΑΙ ΠΟ ΛΙΚ ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟΝ ΣΕ—Β Προτομὴ Οὐαλεριανοῦ τοῦ πρεσβυτέρου δαφνοστεφής, πρὸς δ.

[”]Οπ. Σ[Ι]Δ[Η]—ΤΩΝ Ἀσκληπιὸς ἰστάμενος πρὸς δ. καὶ στηριζόμενος ἐπὶ τοῦ βάκτρου αὐτοῦ, περὶ δὲ ὄφις. (*Πίναξ XIV*, 1.) — Δ. καλή

399. — **Α 30.** — ΑΥΤ ΚΑΙ ΠΟ ΛΙ ΕΓΝΑ ΓΑΛΛΙΗΝΟΣ ΣΕΒ Προτομὴ Γαλλιηνοῦ δαφνοστεφής μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ. Πρὸς αὐτοῦ I.

[”]Οπ. ΣΙΔΗΤΩΝ Ν—Ε—ΩΚΟΡΩΝ Νίκη βαδίζουσα πρὸς ἄρ., ἔχουσα ἐν τῇ ύψουμένῃ δεξ. στέφανον καὶ ἐν τῇ ἄρ. τρόπαιον. — Δ. καλλίστη.

400. — **Α 30.** — Ὁμοίως.

[”]Οπ. ΣΙΔΗΤΩΝ—ΝΕΩΚΟΡΩΝ Ἀθηνᾶ ἰσταμένη ἄρ., ψηφίζουσα ἐν ὑδρίᾳ διὰ τῆς δεξιᾶς, ἐν δὲ τῇ ἄρ. ἔχουσα πλάδον φοίνικος. (*Πίναξ XIV*, 2.) — Δ. εἰπρ. κακή, δπ. καλλίστη.

401. — **Α 30.** — Ὁμοίως.

[”]Οπ. ΣΙΔΗΤΩ—Ν ΝΕΩΚΟΡΩΝ Τύχη ἰσταμένη ἄρ.—Δ. καλή.

402. — **Α 30.** — Ὁμοίως,

[”]Οπ. ΣΙΔΗΤΩΝ Ν—Ε—ΩΚΟΡΩΝ Ἀπόλλων Σιδήτης ἰσταμένος πρὸς ἄρ.—Δ. καλή.

403. — **Α 32.** — ΑΥΤ ΚΑΙ ΠΟ ΛΙ ΓΑΛΛΙΗΝΟΣ ΣΕΒ Ὁμοία προτομὴ ἄνω ἀετοῦ μετ’ ἀναπεπταμένων πτερύγων. Πρὸς αὐτῆς ΙΑ.

[”]Οπ. ΣΙΔΗΤΩΝ—ΝΕΩΚΟΡΩΝ Τύχη πόλεως καθημένη ἐπὶ βράχου πρὸς ἄρ.—Δ. μετριωτάτη.

404. — **Α 30.** — ΚΟΡΝΗΛΙΑ—ΣΑΛΩΝΙΝΑ ΣΕΒΑ Προτομὴ Σαλωνίνης πρὸς δ. Πρὸς αὐτῆς I.

[”]Οπ. ΣΙΔΗΤΩΝ—ΝΕΩΚΟΡΩΝ Ἀθηνᾶ ἰσταμένη ἄρ., τὴν δ. ἔχουσα ἐπὶ τῆς κατακειμένης ἀσπίδος, τὴν δὲ ἄρ. στηρίζουσα ἐπὶ δόρατος. — Δ. καλή.

405.—**Α** 30.—‘Ομοίως.

”Οπ. **ΣΙΔΗΤΩΝ** [ΝΕ]ΩΚΟΡΩΝ Θεά τις ισταμένη κατενώπιον, διασταυροῦσα τοὺς πόδας καὶ στηριζομένη τῇ ἀρ. ἐπὶ κιονίσκουν. — Δ. μετριωτάτη.

406.—**Α** 30.—‘Ομοίως, ἀλλὰ μετὰ **ΙΑ.**

”Οπ. **ΣΙΔΗΤΩΝ ΠΥΘΙΑ** Τρόπονς, ἐφ' οὗ ὑδρία ἀγωνιστικὴ μετὰ κλάδων φοίνικος ἐν αὐτῇ. Ἐκατέρῳθεν τοῦ τρίποδος ἐν τῷ πεδίῳ, δύο βαλλάντια (;) — Δ. μετρία.

Σιλλυον.

407-408.—**Α** 22. — Κεφαλὴ Ἀπόλλωρος δαφνοστεφής, πρὸς δεξ.

”Οπ. **ΣΕΛΥΝΙΥΣ** Ζεὺς ἀετοφόρος γυμνὸς τὰ ἄνω τῆς ὁσφύος, καθήμενος πρὸς ἀρ., τὴν ἀρ. στηρίζων ἐπὶ σκήπτρου. (*Πίναξ XIV, 3.*) — Δ. καλλίστη.

409-410.—**Α** 20. — Κεφαλὴ Ἀρεως γενειήτου μετὰ κράνους, πρὸς δ. ’Εν κύκλῳ σφαιριδίων.

”Οπ. **ΣΕΛΥΝΙΥΣ** Ἀνὴρ γενειήτης ιστάμενος γυμνὸς πρὸς ἀρ., τὴν δ. ὑψῶν ὡς ἥρητορεύων, ἐν δὲ τῇ ἀρ. ἔχων ξίφος βραχεῖ. Ἀπὸ τοῦ ἀρ. ὅμου καὶ περὶ τὸν ἀρ. πῆκχν τῇ χλαιμῷ. ’Εν τῷ πεδίῳ ἀρ. ^Μ_Κ καὶ κεραυνός. (*Πίναξ XIV, 4.*) — Δ. ἀρίστη.

411.—**Α** 18.—“Ομοιον, ἀλλ’ ἀρ. ἀστὴρ καὶ αὐχμὴ βέλους. (*Πίναξ XIV, 5.*) — Δ. καλή.

412-413.—**Α** 11.—Κεφαλὴ Ἀπόλλωρος δαφνοστεφής, πρὸς δ.

”Οπ. **ΣΕΛΥΝΙΥΣ** Κεραυνός. (*Πίναξ XIV, 7.*) — Δ. καλή.

414.—**Α** 12.—Προτομὴ γενειῆτος ἀστεφῆς μετὰ ἴματίου καὶ σκήπτρου ἐπ’ ὅμου, πρὸς δ.

”Οπ. **ΣΙΛΛΑ** ἀρ., **Λ** δεξ. ‘Οπλάτης μαχόμενος, πρὸς δ. — Δ. καλή.

415.—**Α** 12.—Προτομὴ Ἀρεως μετὰ κράνους καὶ πώγωνος πρὸς δ.

’Εν κύκλῳ σφαιριδίων.

”Οπ. **ΣΙΛΛΑ-ΥΕΩΝ** Ἀνὴρ ἐν βραχεῖ χιτῶνι ιστάμενος πρὸς ἀρ. καὶ ἐγείρων τὴν δεξ. ὡς ὁμιλῶν. (*Πίναξ XIV, 6.*) — Δ. καλή.

- 416.—**Α 35.**—**ΑΥΤ ΚΑΙ Λ ΣΕΠ ΟΝ—ΣΕΟΥΗΡΟΣ ΠΕ** Προτομὴ Σ.
Σεβήρου δαφνοστεφής μετ' ἐφαπτίδος, πρὸς δ.
**Οπ. ΣΙΛΛΥΕ—ΩΝ Τύχη μετὰ πηδαλίων καὶ κέρατος, ἰστα-
μένη πρὸς ἀρ.—Δ. καλλίστη.*
- 417.—**Α 24.**—**ΑΥΤ ΚΑΙ Λ ΣΕΠΤ—ΣΕΟΥ[ΗΡΟΣ ΠΕ]** Ὄμοιώς.
**Οπ. ΣΙΛΛ—ΥΕΩΝ Ὄμοιώς.—Δ. καλή.*
- 418.—**Α 19.**—**ΑΝ Κ Λ Σ ΣΕΟΥΗ—ΡΟΣ ΠΕΡ** Κεφαλὴ Σ. *Σεβήρου δα-
φνοστεφής, πρὸς δ.*
**Οπ. ΣΙΛΛΥΕ—ΩΝ Μῆν ἰστάμενος πρὸς ἀρ., θέτων τὸν πόδα
ἐπὶ βουκράνου.—Δ. καλλίστη.*
- 419.—**Α 18.**—*Όμοιώς*
**Οπ. ΣΙΛΛ—ΥΕΩΝ Μῆν ἰστάμενος πρὸς δ., θέτων τὸν πόδα
ἐπὶ βουκράνου.—Δ. μετρία.*
- 420.—**Α 42.**—**ΑΥ [Κ Μ] ΑΥ [.] ΝΟΝ** Προτομὴ Γέτα (:) ἀστε-
φής, παιδική, μετ' ἐφαπτίδος, πρὸς δ.
**Οπ. ΣΙΛΛΥΕΩΝ δεξ. ἐκ τῶν ἄνω. Μῆν ἰστάμενος πρὸς ἀρ.,
φέρων βραχὺ ἱμάτιον καὶ γλαυρίδα ἐπ' αὐτοῦ, τὴν κεφαλὴν
ἔχων γυμνήν, τὴν δεξ. προτεταμένην καὶ ἐν αὐτῇ φιάλην
δι' ἣς σπένδει, τὴν δ' ἀρ. στηρίζων ἐπὶ δόρατος. Ἀριστερὰ
πρὸ αὐτοῦ οἰκοδόμημα βωμοειδές. (Πίναξ XIV, 8.) —Δ.
μετρία.*
- 421.—**Α 23.**—**ΑΥ Κ Μ ΑΥ—ΑΝΤΟΝ . . .** Προτομὴ παιδικὴ δα-
φνοστεφής μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ.
**Οπ. ΣΙΛ—ΛΥ—ΕΩΝ Ἐρυμῆς γυμνὸς καθήμενος ἐπὶ βάσεως
τετραγώνου ἔχούσης ὑποπόδιον, ἐφ' οὖν ὁ θεός στηρίζει τὸν
ἀρ. πόδα. Ο θεός ἔχει πτερωτούς τοὺς πόδας, ἐν τῇ προ-
τεταμένῃ δεξ. κρατῶν βαλλάντιον σχήματος σταφυλῆς, ἐν δὲ
τῇ ἀρ. τὸ κηρύκειον. (Πίναξ XIV, 9.) —Δ. καλή.*
- 422.—**Α 17.**—**ΑΥ Κ—Π Σ ΓΕΤΑΣ** Κεφαλὴ Γέτα ἀγένειος δαφνο-
στεφής, πρὸς δ.
**Οπ. ΣΙΛ—ΛΙΕΩΝ Προτομὴ Μηρὸς μετὰ φρυγίου πύλου καὶ
μήνης ἐπ' ὅμων, πρὸς δεξ.—Δ. καλή.*

423.—Ἄ 18.—ΑΥΤ ΚΑΙ ΟΠ ΣΕΝ ΜΑΚΡΕΙ—ΝΟΣ ΣΕ Προτομὴ Μαχόνου δαφνοστεφῆς καὶ μετ' ἐφαπτίδος, πρὸς δ.

Ὦπ. ΣΙΛΛΥ—ΕΩΝ Θεὰ καθημένη ἐπὶ θρόνου πρὸς ἄρ., διὰ τῆς δ. ψηφίζουσα ἐν ἀμφορεῖ, ἐν δὲ τῇ ἄρ. ἔχουσα κλάδον φοίνικος. (Πίναξ XIV, 11.)—Δ. ἔμπ. καλή, ὅπ. καλλίστη.

424.—Ἄ 20.—Ἐπιγραφὴ ἔξιτηλος. Κεφαλὴ Ἐλαγαβάλον δαφνοστεφῆς, πρὸς δ.

Ὦπ. ΣΙΛΛΥ—Ε—ΩΝ Μῆνις ιστάμενος δεξ., θέτων τὸν πόδα ἐπὶ βουκράνου.—Δ. μετριωτάτη.

425.—Ἄ 18.—ΙΟΥ. ΚΟΡ.—ΠΑΥΛΑ Σ Προτομὴ I. Παύλης, πρὸς δ.

Ὦπ. ΣΙΛΛ—ΥΕΩΝ Γυνὴ καθημένη ἐπὶ θρόνου πρὸς ἄρ., τῇ δεξ., ψηφίζουσα ἐν ἀγγείῳ, ἐν δὲ τῇ ἄρ. ἔχουσα κλάδον φοίνικος.—Δ. καλή.

426.—Ἄ 17.—Κ. Γ. ΙΟΥ ΜΑΞΙΜΟ—Σ Σ Προτομὴ Μαξίμου δαφνοστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δ.

Ὦπ. ΣΙΛΛΥ—ΕΩΝ Διόνυσος ἐνδεδυμένος, ιστάμενος πρὸς ἄρ., ἔχων ἐν τῇ δεξ. κάνθαρον, τὴν δὲ ἄρ. στηρίζων ἐπὶ σκήπτρου.—Δ. καλλίστη.

427.—Ἄ 33.—. ΑΝΤ ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ .. Προτομὴ Γορδιανοῦ Ι' δαφνοστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος.

Ὦπ. [ΣΙΛΛ]Υ—ΕΩΝ Μῆνης ιστάμενος πρὸς δ. καὶ θέτων τὸν ἄρ. πόδα ἐπὶ βουκράνου.—Δ. μετριωτάτη.

428.—Ἄ 30.—[ΑΥΤ ΚΑΙ Π. ΛΙ δεξ., ΓΑΛΛΙΗΝΟ ἄρ.] Προτομὴ Γαλληνοῦ, πρὸς ἄρ.

Ὦπ. ΣΙΛΛ—ΥΕΩΝ Προτομὴ Μηνὸς μετὰ φρυγίου πύλου καὶ μηνίσκου, πρὸς ἄρ.—Δ. ἔμπρ. ἐφθαρμένη, ὅπ. μετριωτάτη.

429.—Ἄ 28.—ΑΥΤ ΚΑΙ ΠΟ ΛΙ ΓΑΛΛΙΗΝΟΣ ΣΣ Προτομὴ Γαλληνοῦ δαφνοστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ. Πρὸς αὐτῆς I.

Ὦπ. ΣΙΛΛ—ΥΕΩΝ Ὄμοιά προτομὴ πρὸς δεξ. ἀνω ἀετοῦ μετ' ἀναπεπταμένων πτερύγων.—Δ. καλή.

430.—Ἄ 22.—ΑΥ. Κ. Π.—ΓΑΛΛΕΝΟΣ Προτομὴ Γαλληνοῦ δαφνοστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ.

”Οπ. ΣΙΑ—ΛΥΕΩΝ Ὁμοία προτομὴ ἄνευ τοῦ ἀετοῦ, πρὸς δ.
— Δ. καλή.

431.—Ἄ 32.—. . . ΠΟ ΛΙΚ ΣΑΛΩΝΟΥ Α. . . . Προτομὴ Σαλωνίου δαφνοστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δ.
Πρὸς αὐτῆς I.

”Οπ. ΣΙΑΛ—ΝΕΩΝ Ὁμοία προτομὴ, πρὸς δεξ.—Δ. μετρία.

ΠΙΣΙΔΙΑ

”Αδαδα.

432.—Ἄ 19.—Κεφαλὴ Διὸς δαφνοστεφῆς, πρὸς δεξ. Ὅστερόσημιον,
ἐν φι σφαιρᾳ;

”Οπ. Α—ΔΑΔΕ μεταξὺ Νίκης ἴσταμένης πρὸς ἄρ., ἐχούσης
φοίνικα ἐν τῇ ἄρ. καὶ τρόπαιον, δπερ στέφει ἡ Νίκη τῇ
δεξ.—Δ. καλή.

433.—Ἄ 25.—ΑΥΤ. ΚΑΙ ΟΝ—ΗΡΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΣ Κεφαλὴ Α. Ονήρου
δαφνοστεφῆς, πρὸς δ.

”Οπ. ΑΔΑ—ΔΕ—ΩΝ Ζεὺς ἡμίγυμνος Νικηφόρος καθήμε-
νος ἐπὶ θρόνου πρὸς ἄρ., στηρίζων τὴν ἄρ. ἐπὶ σκήπτρου.
(Πίραξ XIV, 10.)—Δ. καλλίστη.

434.—Ἄ 25.—Κ. . . . ΕΟΝ ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΕ Προτομὴ Φιλίππου
τοῦ νεωτέρου δαφνοστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος,
πρὸς δεξ.

”Οπ. ΑΔΑΔΕ—ΩΝ Προτομὴ Ἀθηνᾶς, πρὸς ἄρ.—Δ. μετρία.

”Αμβλαδα.

435.—Ἄ 13.—Κεφαλὴ πωγωνοφόρος Ἡρακλέους (;) πρὸς δεξ.

”Οπ. ^{ΑΜ—ΛΑ}_{ΔΕ—ΩΝ} Ρόπαλον. (Πίραξ XIV, 12.)—Δ. καλή.

”Ανδηδα.

436.—Ἄ 26.—ΙΟΝ Δ—ΟΜΝΑ Σ Προτομὴ I. Δόμης, πρὸς δ.

”Οπ. ΑΝΔΗ—ΔΕΩΝ Ναὸς δίστυλος, ἐν φι εἰδωλον Ἀρτέμι-
δος Περγαίας, οὗ ἄνω μηνίσκος καὶ ἀστήρ. Δ. καλλίστη.

437.—Α 27.—ΣΑΒ ΤΡΑΝΚ—ΝΛΛΕΙΝΑ C Προτομή Σ. Τραγκνλλί-
νης, πρὸς δεξ.

"Οπ. ΑΝΔΗΔ—[Ε]ΩΝ Ἰππεὺς βαδίζων πρὸς δεξ. Μεταξὺ
τῶν προσθίων ποδῶν τοῦ ἵππου προτομὴ λέοντος πρὸς δ.
(Πίναξ XIV, 13.) — Δ. καλλίστη.

438.—Α 24.—. Μ. Κ. ΕΡΕΝ. ΕΤΡΟΥΣΚ. ΣΕΒ Προτομὴ Ερ. Ἐπρού-
σκον δαφνοστεφῆς μετ' ἐφαπτίδος, πρὸς δ.

"Οπ. ΑΝΔΗ—ΔΕΩΝ Ἀρτεμις ἴσταμένη πρὸς δεξ. μετὰ φα-
ρέτρας ἐπ' ὄμου, ἔχουσα ἐν τῇ προτεταμένῃ δεξ. τόξον (;) καὶ ἐν τῇ ἀρ. βέλος (;) (Τύπος Πέργης). — Δ. μετριωτάτη.

'Αντιόχεια.

439.—Α 19.—Προτομὴ Ἐρμοῦ πτερωτοῦ μετὰ κηρυκείου ἐπ' ὄμου,
πρὸς δ. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

"Οπ. Ὁπλίτης ἴσταμενος κατενώπιον, τὴν δεξ. στηρίζων ἐπὶ
δόρατος καὶ τὴν ἀρ. ἐπὶ τῆς κατακειμένης ἀσπίδος. Ἐν τῷ
πεδίῳ ἀρ. Ο_Β. — Δ. καλή. Ἀπονομὴ ἀμφίβολος.

440.—Α 16.—Ομοιον.—Δ. καλή.

441.—Α 13.—ΑΝΤΙΟ—ΣΑ Προτομὴ Μηνὸς μετὰ φρυγίου πύλου
καὶ μηνίσκου, πρὸς δεξ.

"Οπ. ΣΟ—ΛΟΝΙΑ—I Ἀλέκτωρ πρὸς δ. (Πίναξ XIV, 14.)
— Δ. ἀρίστη.

442.—Α 24.—ΤΙ.. ΙΜΡ. ΚΑΕΣΑΡΙ ΑΥΓΥΣΤΙ ΚΟΣ V Κεφαλὴ Τί-
τον (;) δαφνοστεφῆς, πρὸς δεξ.

"Οπ. [Α]ΝΤ Ἰερεὺς μετὰ ζεύγους βιῶν, ἀροτριῶν πρὸς δεξ.
"Ανωθεν μηνίσκος. — Δ. μετρία.

443.—Α 32.—L SEPT SEV PERT—ΑVG ΙΜΡ. Ρ. Ρ Κεφαλὴ Σ. Σε-
βίζου δαφνοστεφῆς, πρὸς δεξ.

"Οπ. ΒΙΚΤΟ—ΡΙΑΕ Δ—Δ—Δ ΝΝΝ ΚΟΛ Α—ΝΤ Νίκη βα-
δίζουσα πρὸς δεξ., φέρουσα δὲ δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν
τρόπαιον. Ἐν τῷ πεδίῳ S R. (Πίναξ XIV, 15.) — Δ.
θαυμασία.

- 444.— **Α 35.**— **IMP CAES M ANT GORDIANVS AVG** Κεφαλὴ Γορδιανοῦ Γ' δαφνοστεφῆς, πρὸς δεξ.
 *Οπ. **CAES ANTIOCH COL** Λύκαινα πρὸς δεξ. ὑπὸ δένδρον θηλάζουσα τὸν Ρωμύλον καὶ Ρῶμον. Ἐν τῷ ἔξέργῳ SR.— Δ. καλλίστη.
- 445.— **Α 24.**— **IMP M IVL PHILIPPVS A** Προτομὴ Φιλίππου τοῦ πρεσβυτέρου ἀκτινοστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ.
 *Οπ. **ANTIO—CH—I COL** *Vexillum* μεταξὺ δύο σημαιῶν, ἐφ' ὧν ἀετοί. Ἐν τῷ ἔξέργῳ SR.— Δ. καλλίστη.
- 446.— **Α 28.**— **IMP C[A GAL]HNVS PIVS** Προτομὴ Γαλλιηροῦ ἀκτινοστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ.
 *Οπ. **ANTIOH CL** Λύκαινα πρὸς δ. ὑπὸ δένδρον θηλάζουσα τὸν Ρωμύλον καὶ τὸν Ρῶμον. Ἐν τῷ ἔξέργῳ SR.— Δ. καλή.
- 447.— **Α 26.**— **IMP CAES—CLAVDIV** Προτομὴ ἀκτινοστεφῆς μετ' ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ.
 *Οπ. **ANTIOCHI** *Vexillum* ἐν μέσῳ δύο σημαιῶν. Ἐν τῷ ἔξέργῳ SR.— Δ. καλή.
- 448.— **Α 23.**— **[IMP] CAES—CLAV . . .** Ὄμοιως.
 *Οπ. **ANTIOCHI OCL** (οὗτο!) Ὄμοιως. Ἐν τῷ ἔξέργῳ SR.— Δ. μετριωτάτη.

Ἀπολλωνία Μορδιάιον.

- 449.— **Α 18.**— **ΑΠΟΛΛΩΝΙ—ΑΤΩΝ** Προτομὴ Ἡλίου ἀκτινοστεφῆς, πρὸς δεξ.
 *Οπ. **ΠΑΠΙΑΣ ΚΛΑ—[V]ΔΙΑΝΟΥ** Ἀσκληπιὸς ἴσταμενος κατενώπιον. (*Πίναξ XIV*, 16.) — Δ. καλλίστη.
- 450.— **Α 20.**— **ΒΟ—ΝΛΗ** Προτομὴ Βουλῆς μετὰ καλύπτρας, πρὸς δ.
 *Οπ. **ΑΠΟΛΛΩ—ΝΙΑΤΩΝ** καὶ ἐν τῷ πεδίῳ Λ—Υ. Διόνυσος γυμνὸς ἴσταμενος πρὸς ἄρ., ἔχων ἐν τῇ δεξ. κάνθαρον, τὴν δ' ἀρ. στηρίζων ἐπὶ θύρσου. (*Πίναξ XIV*, 17.) — Δ. καλλίστη.

451.—Ἄ 36.—[ΑΥΤ. Κ Π. Λ]—[ΓΑ]ΛΙΗΝΟ—ς Προτομὴ δαφνοστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δ.

”Οπ. ΑΠΟΛΛΩΝ—ΙΑΤΩΝ Ὁ Ἰπποφόρος ποταμὸς κατακείμενος πρὸς ἄρ., κάτω δὲ αὐτοῦ [ΘΡ]ΑΚ[Ο].—Δ. μετριωτάτη.

Ἄριασσος.

452.—Ἄ 21.—ΑΝΤΟΚΡ ΚΑΙ—ΑΝΤΩΝΕΙΝ—ΟΣ Κεφαλὴ Ἀντωνίου τοῦ Εὐσέβους δαφνοστεφῆς, πρὸς δεξ.

”Οπ. ΑΡΙΑ—ΣΕΩΝ Ἄρος ἵσταμενος πρὸς ἄρ., τὴν δεξ. στηρίζων ἐπὶ κατακειμένης ἀσπίδος, τὴν δὲ ἄρ. ἐπὶ τοῦ δόρατος. (Πίναξ XIV, 19.)—Δ. καλή.

453.—Ἄ 24.—ΙΟΝΛΙΑ—ΔΩΜΝΑ ΣΣ Προτομὴ Ἰουλ. Δόμηνης, πρὸς δ.
”Οπ. ΑΡΙΑΣ—ΕΩΝ Ὅγεια πρὸς δ. καὶ Ἀσκληπιὸς πρὸς ἄρ. ἵσταμενοι. —Δ. καλή.

Βάρις.

454.—Ἄ 21.—ΑΝ Κ Μ ΑΥ Σ ΑΛ—ΕΞΑΝΔΡΟΣ Προτομὴ Σ. Ἀλεξάνδρου δαφνοστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δ.

”Οπ. ΒΑΡΗ—ΝΩΝ Διόνυσος γυμνὸς μετὰ χλαμύδος ἐπ’ ὅμου, ἵσταμενος πρὸς ἄρ., ἔχων ἐν τῇ δεξ. κάνθαρον ἄνω πάνθηρος καὶ τὴν ἄρ. στηρίζων ἐπὶ τοῦ θύρσου. (Πίναξ XIV, 18.)—Δ. καλλίστη.

455.—Ἄ 21.—”Ομοιον.—Δ. καλή.

456.—Ἄ 24.—”Ομοίως.

”Οπ. ΒΑΡΗ—ΝΩΝ Ζεὺς κεραυνοφόρος καθήμενος ἐπὶ θρόνου πρὸς ἄρ., τὴν ἄρ. στηρίζων ἐπὶ σκίπτρου.—Δ. μετρία.

457.—Ἄ 27.—ΣΑΒΕΙΝΙΑ Τ—ΠΑΝΚΕΙΛΙΝΑ Προτομὴ Τραγκυλλίνης, πρὸς δεξ.

”Οπ. Β—ΑΡΗ—ΝΩΝ Ὅμοιος τύπος Διός.—Δ. καλή.

458.—Ἄ 26.—Γ Μ Κ ΕΤΡΟΥΝΚ ΔΕΚΙΟΣ Σ Προτομὴ Ἐρεμίου Ἐτρούνοντος δαφνοστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δ.

”Οπ. ΒΑΡΗ—ΝΩΝ Τύχη ἐν ναῷ διστύλῳ, πρὸς ἄρ.—Δ. καλή.

Ἐπεννα.

459.—Ἄ 17.—Δύο παλαισταὶ μετὰ δρεπανομάχαιρῶν. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

”Οπ. ΕΤ—ΕΝ Νύμφη βαδίζουσα πρὸς δεξ. καὶ ὄφις μέγας πρὸς αὐτῆς ὅπισθεν δὲ ὑδρία.—Δ. μετρία.

460.—Ἄ 17.—Ομοιος τύπος νύμφης καὶ δφεως μετὰ τῆς ὑδρίας.

”Οπ. ΕΤ—Ε Δρεπανομάχαιρα. (Πίναξ XIV, 20.) —Δ. καλή.

461.—Ἄ 30.—ΑΥ Κ Μ ΑΒΡ—ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC Προτομὴ ἀγένειος Καρακάλλα δαφνοστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ.

”Οπ. ΕΤΕ—ΝΝΕΩΝ Νύμφη ἔχουσα περὶ τὸ σῶμα μέγαν ὄφιν, βαδίζουσα πρὸς δ. καὶ στρέφουσα τὴν κεφαλὴν ὅπισθεν. Πρὸς αὐτῆς ἀνήρ γυμνός, μικροτέρου μεγέθους, ἵσταμενος κατενώπιον, φέρων τὴν δεξιὰν πρὸς τὸ μέτωπον ὡς ἀποσκοπεύων, τὴν δ' ἀρ. ἔχων πρὸς τὰ κάτω. (Πίναξ XIV, 21.) —Δ. καλλίστη.

462.—Ἄ 27.—ΑΥ Τ Κ Μ ΙΟΝΛ ΦΙ—ΛΙΠΠΟC CΕ Προτομὴ Φιλάππου τοῦ Πρεσβυτέρου δαφνοστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ.

”Οπ. ΕΤΕ—ΝΝΕΩΝ Ἀνήρ γυμνὸς ἵσταμενος κατενώπιον, ἔχων ἐν τῇ πρὸς τὰ κάτω δεξ. κηρούκειον (,), τὴν δ' ἀρ. φέρων πρὸς τὸ μέτωπον. Παρ' αὐτὸν τράγος ἵσταμενος πρὸς ἀρ. (Πίναξ XIV, 22.) —Δ. καλή.

Ισινδα.

463.—Ἄ 18.—Κεφαλὴ Λιὸς δαφνοστεφής, πρὸς δεξ.

”Οπ. ΙΣΙΝ κάτωθεν ἴπτεώς ὁπλισμένου, καλπάζοντος πρὸς δ. καὶ ἀκοντίζοντος. ‘Υπ’ αὐτὸν ὄφις μέγας ἔρπων πρὸς δεξ. ‘Ἐν τῷ πεδίῳ ἀρ. μὲν Α, δεξιὰ δὲ μέγας κλάδος φοίνικος. (Πίναξ XV, 1.) —Δ. ἀρίστη.

464—Ἄ 19.—Ομοιον, ἀλλὰ μετὰ Β καὶ ἄνευ κλάδου φοίνικος.—Δ. καλή.

465.—Ἄ 20.—Ομοίως τῷ προηγουμένῳ.—Δ. καλλίστη.

- 466.—Ἄ 18.—“Ομοιον, ἀλλὰ τὸ ἐθνικὸν ἀφανές.—Δ. καλή.
- 467.—Ἄ 17.—“Ομοιον, ἀλλὰ μετὰ Ι καὶ ΙΣΙΝ.—Δ. καλή.
- 468.—Ἄ 19.—“Ομοιον, ἀλλὰ μετὰ Ι » » »
- 469.—Ἄ 20.—“Ομοιον, ἀλλὰ μετὰ ΙΔ κάτωθεν καὶ ΙΣΙΝΔΕΩΝ ἄνωθεν τοῦ ἵππεως. Ἡ κεφαλὴ τοῦ Διὸς εἶναι τεταυιωμένη καὶ ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.—Δ. καλή.
- 470.—Ἄ 21.—“Ομοιον, ἀλλὰ μετὰ ΘΙ ἄνω ἀριστερὰ καὶ ΙΣΙΝ κάτω τοῦ ἵππεως. (*Πίναξ XV*, 2.)—Δ. ἀρίστη.
- 471.—Ἄ 20.—“Ομοιον, ἀλλὰ μετὰ ΚΒ ἄνω ἀριστερὰ καὶ ΙΣΙΝΔΕΩΝ ἐν τῷ ἔξεργῳ.—Δ. καλή.
- 472.—Ἄ 20.—“Ομοιον, ἀλλὰ μετὰ Κ—Γ ἐν τῷ πεδίῳ καὶ ΙΣΙΝ—Δ—Ε—ΩΝ ἐκ τοῦ ἔξεργου πρὸς τὰ ἄνω.—Δ. καλή.
- 473.—Ἄ 19.—“Ομοιον, ἀλλὰ μετὰ Λ ἄνω ἀριστερὰ τοῦ ἵππεως. Τὸ ἐθνικὸν ἀφανές.—Δ. μετρία.
- 474.—Ἄ 20.—“Ομοιον, ἀλλὰ μετὰ Π (*sic*) ἄνω ἀριστερὰ τοῦ ἵππεως καὶ ΙΣΙΝ ἐν τῷ ἔξεργῳ.—Δ. καλή.
- 475.—Ἄ 20.—‘Ομοίως τῷ προηγουμένῳ, ἀλλὰ μετὰ ΙΣΙ—Ν - ΔΕ ἄνω καὶ ΣΝ ἐν τῷ ἔξεργῳ. Ἀνευ χρονολόγίας. Ἐν τῷ πεδίῳ δεξιὰ τοῦ ἵππεως μέγας κλάδος φοίνικος.—Δ. καλή.
- 476.—Ἄ 20.—“Ομοιον, ἀλλὰ μόνον μετὰ ΙΣΙΝ—ΔΕΩΝ ἄνω τοῦ ἵππεως.—Δ. μετρία.
- 477 — Ἄ 16.—Κεφαλὴ Διὸς δαφνοστεφῆς μετὰ σκήπτρου ἐπ’ ὅμου, πρὸς δ. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.
- ”Οπ. ΙΣΙΝΔ κάτωθεν ἵππεως ἀνευ κράνους καὶ μετὰ προτεταμένου δριζοντίως δόρατος, καλπάζοντος δὲ πρὸς δ. Ἐν τῷ πεδίῳ ἄνω ἀρ Γ, κάτω δὲ ὄφις ἔρπων πρὸς δεξ. (*Πίναξ XV*, 3.)—Δ. καλή.
- 478.—Ἄ 16.—“Ομοιον μετὰ τοῦ αὐτοῦ Γ καὶ ΙΣΙΝΔΕ. Ἐπὶ τοῦ ἵππεως στρογγύλον ὑστερόσημον, ἐν φόβισ. — Δ. καλή.
- 479.—Ἄ 16.—“Ομοιον, ἀλλὰ τὸ αὐτὸν ὑστερόσημον ἐπὶ τῆς θέσεως ἐνθα τὸ Γ τοῦ προηγουμένου νομίσματος.—Δ. μετρία.

480.—**Α 19.**—Κεφαλὴ Λιὸς δαφνοστεφῆς, πρὸς δ. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

὾π. ΙCIN—ΔΕΩΝ Ἀφροδίτη γυμνὴ τὴν ἄνω τῆς ὀσφύος (;) διὰ τῆς δεξ. κρατοῦσαι μέρος τῆς κόμιης αὐτῆς, τὴν δὲ ἄριστην εἶχουσα ἐπὶ τῆς ὀσφύος. Ἀριστερὰ παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς δελφὶς πρὸς τὰ κάτω. Τὸ δλον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.—Δ. ἀριστη.

481.—**Α 16.**—Κεφαλὴ Ἀρτέμιδος, πρὸς δεξ.

὾π. ΙΣ—ΙΝ Φαρέτρα.—Δ. καλή.

482.—**Α 16.**—Κεφαλὴ Ἀρτέμιδος δαφνοστεφῆς, πρὸς δεξ.

὾π. ΙSIN ἐν στεφάνῳ δάφνης.—Δ. καλλίστη.

483.—**Α 13.**—Προτομὴ Ἀρτέμιδος μετὰ ταινίας, πρὸς δεξ.

὾π. Ὁμοίως.—Δ. καλή.

484.—**Α 14.**—Κεφαλὴ Ἀρτέμιδος μετὰ φαρέτρας ἐπ' ὕμου, πρὸς δ.

὾π. ΙΣ—ΙΝ κάτωθινεν κοάνους, πρὸς δ.—Δ. καλλίστη.

485-486.—**Α 13.**—Κεφαλὴ Ἀρτέμιδος μετὰ στεφάνης, πρὸς δ.

὾π. ΙΣ—ΙΝ Στάζχν.—Δ. καλή.

487.—**Α 21.**—ΑΥ[Τ] ΚΑΙ Μ—ΑΥΡ ΑΝΤΩΝΙ—[Ν]—Ο[Σ] Κεφαλὴ Μ. Αὐρηλίου δαφνοστεφῆς, πρὸς δεξ.

὾π. ΙCINΔΕ—ΩΝ Τύχη ἴσταμένη πρὸς ἄρ. Ἐν τῷ πεδίῳ ἄρ. Γ.—Διατ. καλή.

488.—**Α 20.**—[ΙΟΥΛΙΑ Δ]—ΟΜΝΑ ΣΕΒ Προτομὴ I. Δόμηης, πρὸς δ.

὾π. [ΙCIN]—ΔΕΩΝ Τύχη ἴσταμένη ἄρ. Ἐν τῷ πεδίῳ ἄρ. Ε.—Δ. μετριωτάτη.

489.—**Α 35.**—ΑΝΤ Κ[Α]Ι Μ Α—ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ Προτομὴ ἀγένειος Καρακάλλα μετ' ἀκτινωτοῦ διαδήματος, θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ.

὾π. ΙCI—Ν—ΔΕΩΝ Ἰππεὺς πωγωνοφόρος μετὰ κράνους, θώρακος καὶ ἡγεμωμένης χλαιμίδος, καλπάζων πρὸς δ., ἐγείρων δὲ δόρυν ἐν τῇ δεξ. Πρὸς αὐτοῦ μέγας κλάδος. Κάτωθινεν δὲ ΕΤ—Δ καὶ δφις ἔρπων πρὸς δ. (Πίναξ XV, 4.)—Διατήρησις καὶ κατίωσις θαυμασία!

- 490.—**Α 24.**—ΑΝ Κ Μ Α ΑΝ—ΤΩΝΕΙΝΟΣ Σ Κεφαλὴ Καρακάλλα πωγωνοφόρος καὶ δαφνοστεφῆς, πρὸς δ. Ὁπ. ΙCΙΝΔΕΩΝ Ποταμὸς κατακείμενος πρὸς ἄρ. Ἐν τῷ πεδίῳ Ι.—Δ. καλή.
- 491.—**Α 26.**—ΟΝΛ[ΙΑ ΣΟ]—ΙΜΙΑ[Σ] ΣΕ Προτομὴ Ι. Σοαιμίδος, πρὸς δεξ. Ὁπ. [ΙΕ]ΙΝ—ΔΕΩΝ Τύχη ἰσταμένη πρὸς ἄρ.—Δ. καλλίστη ἀλλὰ μέγα τεμάχιον ἐλλείπει.
- 492.—**Α 26.**—[ΙΟΝΛΙΑΝ]—ΜΑΙΚΑΝ ΣΕ Προτομὴ Ι. Μαίσης, πρὸς δ. Ὁπ. ΙCΙΝ—ΔΕΩΝ Νέμεσις ἰσταμένη ἄρ. ἔχουσα ἐν τῇ προτεταμένῃ δεξ. ζυγόν, ἐν τῇ ἄρ. στάχυν καὶ παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς γρῦπα. Ἐν τῷ πεδίῳ ΕΤ—Δ.—Διατ. μετρία.
- 493.—**Α 24.**—ΑΥ. ΚΑ. ΜΑ—ΑΝΓΟΡΔΙΑΝ—ΟΣ ΣΕ Προτομὴ Γορ. διαιροῦ Γ' ἀκτινοστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δ. Ὁπ. ΙCΙΝ—ΔΕΩΝ Τύχη μετὰ μοδίου, πηδαλίου καὶ κέρατος, ἰσταμένη πρὸς ἄρ.—Δ. καλή.
- 494.—**Α 27.**—ΑΝ Κ Μ ΙΟΝ ΣΕΟΥ. ΦΙΛΙΠΠΟΣ Προτομὴ Φιλίππου δαφνοστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ. Ὁπ. ΙCΙΝΔΕΩ—Ν ΕΙΩΝΩ[Ν] Ἡρακλῆς Φαρνέσιος ἰστάμενος δεξ.—Δ. μετριωτάτη.
- 495.—**Α 25.**—ΑΝ Κ ΣΕΟΝΙΔ—ΝΕΛ ΟΝΟΛΟΝCC/ [Ν]ΟΣ Προτομὴ Ονδολονσιαιροῦ δαφνοστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ. Ὁπ. ΙCΙΝΔ—Ε—ΩΝ Τύχη ἰσταμένη ἄρ. Ἐν τῷ πεδίῳ ΑΡ—Χ.—Δ. καλή.
- 496.—**Α 24.**—Α Κ. ΠΑ· ΟΝΑΛΕΡΙΑΝΟΝ ΣΙΒ· (οὗτο) Προτομὴ Ονάλεριανοῦ δαφνοστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ. Ὁπ. ΙCΙΝ—ΔΕΩΝ Θεὰ (Μήτηρ θεῶν) καθημένη πρὸς δεξ. ἐπὶ θρόνου, θηλάζουσα βρέφος (τὸν Σαβάζιον). Πρὸς αὐτῆς ἐγείρεται ὅφις παρίας. (Πίναξ XV, 5.) Δ. καλλίστη.
- 497.—**Α 25.**—ΑΝ ΚΑΙ ΠΟΝ ΛΙ ΓΑΛΛΗΝΟΣ πέριξ καὶ κάτω ΕΓΛΕ

(=Εύσε[βής]). Προτομὴ Γαλληνοῦ δαφνοστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ.

*Οπ. Ὡς τὸ προηγούμενον.

498.—Ἄ. 23.—ΑΝ. ΚΑΙ [ΠΟ] ΛΙΚ ΓΑΛΛΙΗ πέριξ καὶ κάτω ΙΟΙ
Ομοία προτομή.

*Οπ. ΙCIN—Δ—ΕΩΝ Τύχη μετὰ πηδαλίου, κέρατος καὶ μοδίου, ίσταιμένη πρὸς ἄρ. — Δ. καλή.

Κεραία.

499.—Ἄ. 14.—Προτομὴ Ἀρτέμιδος, πρὸς δεξ.

*Οπ. ΚΕ ἄρ. ἐκ τῶν ἄνω, Τ δεξ. *Ρόπαλον.—Δ. μετρία.

500.—Ἄ. 12.—Κεφαλὴ πρὸς δ. ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

*Οπ. Ομοίως τῷ προηγούμενῷ. — Δ. καλή.

Κόδρουλα.

501.—Ἄ. 31.—ΑΝ Κ Μ ΑΝΡ ΣΕΟΝ. ΑΛΕ[Ξ]ΑΝΔΡΟΣ ΣΕΒ Προτομὴ
Σ. Ἀλεξάνδρου δαφνοστεφῆς μετὰ θώρακος, πρὸς δεξ.

*Οπ. ΚΟΔΡΨΥΛΕΩΝ—ΔΙΟΣΚΟΙΑΝΟΥ (=*Διοσκοιανοῦς*
[ἱερόν]). Ναὸς δίστυλος κατενώπιον καὶ ἐν αὐτῷ ἕκολοσ-
σιαία προτομὴ τῆς θεᾶς (;) Διοσκοιανοῦς (;) κατενώπιον.
(Πίναξ XV, 6.) — Δ. καλή.

Κόμαμα.

502.—Ἄ. 20.—ΙΜΡ CAESAR—ANTONINUS (sic) Κεφαλὴ Ἀγωνί-
νίου τοῦ Εύσεβους δαφνοστεφῆς, πρὸς δεξ.

*Οπ. ΣΟΜΑΜΑ—COL AVG Θεά τις ίσταιμένη κατενώπιον,
δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν κρατοῦσα μέγαν πέπλον ποδήρη
ἄπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς μοδίου καταπίπτοντα.
(Πίναξ XV, 7.) — Δ. ἀρίστη.

Κρῆμα.

503.—Ἄ. 14.—Κεφαλὴ Ἀρτέμιδος πρὸς δεξ. *Οπισθεν αὐτῆς αἰχμὴ
βέλους. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

[”]Οπ. Προτομὴ λέοντος καλπάζοντος πρὸς δ. Κάτωθεν ΚΡΗ,
ἄνω Ε. Τὸ δόλον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων. (*Πίναξ XV*, 8.) —
Δ. καλλίστη.

504.—Α 12.—Προτομὴ ‘Ερμοῦ μετὰ πετάσου πρὸς δεξ. Ἐν κύκλῳ
σφαιριδίων.

[”]Οπ. ΚΡΗ δεξ. καὶ Ε ἀρ. ἐκ τῶν ἄνω. *Κηρύκειον*. — Δ. καλ-
λίστη.

505.—Α 24.—ΙΜΡ—Μ ΑΥΡ Προτομὴ Μ. Αὐρηλίου δαφνοστεφῆς
μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ.

[”]Οπ. [COL C]—REM—AVG Τρεῖς σημαῖαι όωμαϊκαι. — Δ.
μετρία.

506.—Α 14.—[C]AESI—VER Κεφαλὴ Οὐνήρου, πρὸς δεξ.

[”]Οπ. CREM ἀρ. [COL δεξ.;] ‘Αετὸς μετ’ ἀναπεπταμένων πτε-
ρύγων, ἴσταμενος πρὸς ἀρ. καὶ στρεφόμενος δεξ. — Δ. μετρία.

507-508.—Α 19.—ΙΛΑ—ΣΟΜ C Προτομὴ Κομμόδου ἀστεφῆς
μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ.

[”]Οπ. GENO COL—CRE Δαιμῶν νεαρὸς ἴσταμενος πρὸς ἀρ.,
βραχὺν φέρων χιτῶνα, ἔχων μόδιον ἐπὶ κεφαλῆς, φιάλην
ἐν τῇ δεξ. καὶ κέρας ἐν τῇ ἀρ. — Δ. καλή.

509.—Α 33.—ΙΜΡ C L SEP SEVER—PERTIN AVG Προτομὴ Σ.
Σεβήρου δαφνοστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δ.

[”]Οπ. DIVO AVG ἄνω, COL CRE ἐν τῷ ἔξεργῳ. *Ἀποικος* ἀρο-
τριῶν πρὸς δ. καὶ παρ’ αὐτῷ σημαία όωμαϊκη. — Δ. καλή.

510.—Α 32.—ΙΜΡ. M. ΑΥΡ—ΑΝ.Ρ. F. AVG Προτομὴ Καρακάλλα
πωγωνοφόρος, δαφνοστεφῆς, μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος,
πρὸς δεξ.

[”]Οπ. APOLLINI P—R—OPVL COL CREM *Ἄπολλων Προ-*
πνλαῖος γυμνὸς μετὰ χλαμύδος ἥνεμωμένης, βαδῖζων πρὸς
δ. καὶ τείνων τὸ τόξον. (*Πίναξ XV*, 9.) — Δ. καλή.

511.—Α 25.—ΙΜΡ M ΑΥΡ—ΑΝΤ.Ρ. F. AVG ‘Ομοίως.

[”]Οπ. GEN CO—L CREM Δαιμῶν νεαρὸς φέρων ποδῆρες
ἵμάτιον, ἴσταμενος πρὸς ἀρ., ἔχων ἐπὶ κεφαλῆς μόδιον, ἐν

τῇ δεξ. φιάλην δι' ἧς σπένδει ἐπὶ βωμοῦ, καὶ ἐν τῇ ἀρ. κέρας ἀφθονίας. — Δ. μετρία.

512.— **A 17.— IMP C M AY—R ANT P.F. AVG** Ὁμοίως.

*Οπ. **GENO COL—CRE** Ὁμοιος τύπος, ἀνευ τοῦ βωμοῦ καὶ μετὰ βραχέος ἐνδύματος. — Δ. μετρία.

513.— **A 20.— P SEP.GE—A FOR CAES** Προτομὴ Γέτα ἀγένειος καὶ ἀστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἑφαπτίδος, πρὸς δ.

*Οπ. **VLTRI—COL CR** Νέμεσις ισταμένη ἀρ.. τῇ δεξ. κρατοῦσα πρὸ τοῦ στήθους πτυχὴν τοῦ ἱματίου, τῇ δ' ἀρ. ἔχουσα πῆχυν. Ἀριστ. παρὰ πόδα αὐτῆς γρὺψ πρὸς ἀρ. (*Πίναξ XV*, 10.) — Δ. καλλίστη.

514.— **A 18.— .SEP G—ETAC PC** Κεφαλὴ Γέτα ἀγένειος καὶ ἀστεφῆς πρὸς δ.

*Οπ. **IGENO CO—L—CRE AC** Δαιμῶν νεαρὸς ιστάμενος ἀρ. μετὰ βραχέων ἐνδυμάτων, ὑποδημάτων, μοδίου ἐπὶ κεφαλῆς, φιάλης ἐν τῇ δεξ. καὶ κέρατος ἐν τῇ ἀρ. — Δ. καλή.

515.— **A 15.— GE—[TA]C** Προτομὴ Γέτα ἀγένειος καὶ ἀστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἑφαπτίδος, πρὸς δεξ.

*Οπ. **COL—CR** Νίκη βαδίζουσα πρὸς ἀρ. μετὰ στεφάνου ἐν τῇ δεξ. καὶ κλάδου φοίνικος ἐν τῇ ἀρ. — Δ. καλή.

516.— **A 22.— IM CAM ANT—OGRIANO** (οὕτω). Προτομὴ Γορδιαροῦ Γ' δαφνοστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἑφαπτίδος, πρὸς δ.

*Οπ. **COL.CR—EMNA** Ὁ παῖς Ἀρποκράτης ιστάμενος πρὸς ἀρ. Παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ ἱμάτιον ἐπὶ κιονίσκου (;) — Δ. ἀρίστη.

517.— **A 25.— SAB TRANQVILLINAM AVGSTAM** Προτομὴ Τραγυνιλίνης μετὰ μηνίσκου ἐπ' ὕμινων, πρὸς δεξ.

*Οπ. **COL [CRE]M—N—E—[NS]IVM** Αἱ τρεῖς Χάριτες γυναιί, ὡς συνήθως. — Δ. μετριωτάτη.

518.— **A 21.— .SAB.TRNQVILLINAN** (sic) **AVG** Ὁμοίως.

*Οπ. **COL.CREMN—ENSIVM** Διόνυσος γυμνὸς ιστάμενος πρὸς ἀρ. μετὰ κοθόρνων, ἔχων ἐν τῇ δεξ. κάνθαρον ἄνω

πάνθηρος καὶ τὴν ἀριστ. στηρίζων ἐπὶ θύρου. (*Πίναξ XV*, 12.) — Δ. ἀρίστη.

519. — Α 23. — [IMP] C P L. . CALLIENVM . . Προτομὴ Γαλλιηνοῦ δαφνοστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἔφαπτίδος, πρὸς δεξ.

^γΟπ. COL. IV—L. AVG CREM Tύχη ὡς συνήθως πρὸς ἀρ. ισταμένη. — Δ. μετρία.

520. — Α 34. — IMP C. S. L. DO. M. AVRELIANO Προτομὴ Αὐρηλίανου δαφνοστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἔφαπτίδος, πρὸς δ.

^γΟπ. [FORT]VNA C—O—L. CREMNE Tύχη βραχέα φέρονσα ἐνδύματα καὶ μόδιον ἐπὶ κεφαλῆς, ισταμένη πρὸς ἀρ. καὶ θέτουσα τὸν δεξ. πόδα [ἐπὶ προτομῆς ποταμοῦ], ἔχουσα ἐν τῇ δεξ. μικρὰν κεφαλῆν αὐτοκράτορος, τὴν δ' ἀρ. στηρίζουσα ἐπὶ σκήπτρου, παρὰ τὸ κάτω μέρος τοῦ διπόίου δικλάζει γρὺψ πρὸς ἀρ. — Δ. καλή.

521. — Α 32. — [I]M. P. C. S. L DO. M. AVRELIANO Όμοιως.

^γΟπ. APOL—LI—NI COL CREMNE 'Απόλλων Προπυλαῖος, πρὸς δεξ. (*Πίναξ XV*, 13.) — Δ. καλή.

^γΟλβασσα.

522. — Α 20. — MAR—AVREL CAE Κεφαλὴ M. Αὐρηλίου ἀστεφῆς, πρὸς δεξ.

COL

^γΟπ. AVG ἐν στεφάρῳ δάφνης. — Δ. καλλίστη.
OLB

523. — Α 14. — [IM]P ANTONIN[VS] Κεφαλὴ Καρακάλλα γενειῆτις δαφνοστεφῆς, πρὸς δεξ.

^γΟπ. COL OLBA—SEÑOR Ἐρμῆς γυμνὸς ιστάμενος πρὸς ἀρ., ἔχων ἐν τῇ δεξ. βαλλάντιον καὶ ἐν τῇ ἀρ. κηρύκειον καὶ χλαμύδα. — Δ. καλή.

Ονερβία.

524. — Α 25. — AY K M AY—ANTONINO—C Κεφαλὴ Καρακάλλα γενειῆτις δαφνοστεφῆς, πρὸς δεξ.

"Οπ. ΟΝΕΡΒΙ—ΑΝΩΝ Διόρυσος γυμνὸς ἴσταμενος πρὸς ἄρ., φέρων ὑποδήματα, ἔχων ἐν τῇ δεξ. κάνθαρον ἄνω πάνθηρος καὶ τὴν ἄρ. στηρίζων ἐπὶ τοῦ θύρασον. Ἡ χλαιψὸς αὐτοῦ ἥτεται διπισθεν ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ πήχεως καὶ τοῦ ἄρ. βραχίονος τοῦ θεοῦ. (Πίναξ XV, 14.) — Δ. ἀρίστη.

525.—Ἄ 20.—ΙΟΝΙΑ[Ν]—ΜΑΜΕΑΝ Προτοιμὴ I. Μαμαίας, πρὸς δ.

"Οπ. ΟΝΕΡΒΙ—Α—ΝΩΝ Ἀρτεμις κυνηγέτις ἴσταμένη ἡρέμα πρὸς δεξ. ἐν βραχεῖ χιτῶνι καὶ μετὰ ὑποδημάτων, τῇ δεξ. λαμβάνοντα βέλος ἀπὸ τῆς φαρέτρας, ἐν δὲ τῇ προτεταμένῃ ἄρ. ἔχουσα τὸ τόξον. Παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς ἔλαφος πρὸς δεξ. Δ. καλή.

526.—Ἄ 22.—Κ. Μ. ΙΟΥ. ΣΕΥ ΦΙΛΙΠΠΟΣ Προτοιμὴ δαφνοστεφῆς

Φιλέπιου τοῦ νεωτέρου μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δ.

"Οπ. Ὁμοιον τῷ ὑπ' ἀριθ. 524.

527.—Ἄ 22.—Ομοίως.

Παλαιόπολις.

528.—Ἄ 25.—ΑΝ Κ Μ ΑΥ ΣΕ—ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Προτοιμὴ Σ. Ἀλεξάνδρου δαφνοστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δ.

"Οπ. ΠΑΛΕΟΠΟ—ΛΕΙΤΩΝ Μήρις ἴσταμενος πρὸς ἄρ. μετὰ πύλου φρυγίου, βραχέος χιτῶνος, χλαιψύδος καὶ ὑποδημάτων, ἔχων ἐν τῇ δεξ. καρπὸν πίτνος, τὴν δ' ἄρ. στηρίζων ἐπὶ σκήπτρον, οὗ τὸ κάτω ἄκρον στηρίζεται ἐπὶ βουκρανίου. (Πίναξ XV, 15.) — Δ. καλή.

Πανέμον τεῦχος.

529.—Ἄ 25.—ΕΡΕΝΙΑ Ε--ΤΡΩΣΚΥΛΑ ΣΕ Προτοιμὴ E. Ἐτρονοσκύλλης, πρὸς δ.

"Οπ. ΠΑΝΕΜΟ—ΤΙΧΙΤΩΝ Ἀθηνᾶ ἴσταμένη πρὸς ἄρ., τὴν δεξ. στηρίζουσα ἐπὶ τῆς κατακειμένης ἀσπίδος αὐτῆς, τὴν δὲ ἄρ. ἐπὶ τοῦ δόρατος. (Πίναξ XV, 16.) — Δ. καλή.

Πεδνηλισσός.

530.—Ἄ. 20.—. . . —ΑΝΡΗΛΙΟΣ Κεφαλὴ Μ. Αὐρηλίου καί σαρος ἀγένειος καὶ ἀστεφῆς, πρὸς δ.

[”]Οπ. ΠΕΔΝ[Η] ἀρ.—[Λ]ΙCCE δεξ., ἐν τῷ ἔξέργῳ ΙΩ. Θεά τις καθημένη (ἢ Ζεὺς) ἐπὶ θρόνου πρὸς ἀρ., ἐν τῇ προτεταμένῃ δεξ. ἔχουσά τι καὶ τὴν ἀρ. στηρίζουσα ἐπὶ σκήπτρου.
—Δ. μετρία.

Πρόσταννα.

531.—Ἄ. 20.—ΠΟΛΙΣ δεξ. ἐκ τῶν ἄνω. Προτομὴ τῆς Πόλεως πυργοστεφῆς, πρὸς δ.

[”]Οπ. ΠΡΟСΤΑΝ—ΝΕΩΝ Ποσειδῶν γυμνὸς τὰ ἄνω τῆς δσφύος, ἴσταμενος πρὸς ἀρ., ἔχων ἐν τῇ προτεταμένῃ δεξ. δελφῖνα καὶ τὴν ἀρ. στηρίζων ἐπὶ τριαίνης. (Πίναξ XV, 17.)
—Δ. καλλίστη.

532.—Ἄ. 20.—‘Ομοίως.

[”]Οπ. ΠΡΟΣΤΑΝ—ΝΕΩΝ Ἀφροδίτη (;) ἐνδεδυμένη, ἴσταμένη πρὸς ἀρ., ἔχουσα ἐν τῇ δεξιᾷ φιάλην (;) καὶ τὴν ἀρ. στηρίζουσα ἐπὶ σκήπτρου.—Δ. μετρία.

533.—Ἄ. 35.—ΑΥ. Κ [ΜΑΥΡ]—[ΚΛΑΥ]ΔΙΟΣ Προτομὴ Κλανδίου τοῦ Γοτθικοῦ δαφνοστεφῆς μετὰ θώρακος, πρὸς δεξ.

[”]Οπ. ΠΡΟΣΤ[ΑΝ]—ΝΕΩΝ Ὁρος, ἐφ' οὖ μέγα δένδρον. Κάτω τοῦ δρους ΒΙΑΡΟΣ. (Πίναξ XV, 19.)—Δ. μετρία.

Πᾶγλα.

534.—Ἄ. 20.—ΑΥΤΟΚ ΚΑΙ ΚΑΡ—ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ Κεφαλὴ Ἀντωνίου τοῦ Εύσεβοῦς δαφνοστεφῆς, πρὸς δεξ.

[”]Οπ. ΠΩΓΛΕ—ΩΝ Ἀρτεμίς κυνηγέτις ἴσταμένη ἥρεμα πρὸς δεξ., τῇ δεξ. λαιμβάνουσα βέλος ἐκ τῆς φαρέτρας, ἐν δὲ τῇ προτεταμένῃ ἀρ. ἔχουσα τὸ τόξον. Παρ' αὐτῇ ἔλαφος ἴσταμένη πρὸς δεξ.—Δ. καλῆ.

535.—Ἄ. 20.—ΑΥ Κ Μ ΑΥΡ Σ ΑΛ—ΕΞΑΝΔΡΟΣ Προτομὴ Σ. Ἀλεξάνδρου δαφνοστεφῆς, μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δ.

”Οπ. ΠΩΓΛΕ—ΩΝ Διόρνυσος γυμνὸς ἴστάμενος πρὸς δ., φέρων ὑποδήματα, ἔχων δὲ ἐν τῇ δ. κάνθαρον ἄνω πάνθηρος καὶ τὴν ἀρ. στηρίζων ἐπὶ θύρου. Ἡ γλαῦπος αὐτοῦ ἡστηται ὅπισθεν ἀπὸ τοῦ δεξ. πήγεως καὶ τοῦ ἀρ. βραχίονος. (Πίναξ XV, 18.) — Δ. καλή.

Σαγαλασσός.

536.— Α 16.— *Taῦρος* κυρίσσων, πρὸς δ. Ἐπὶ γραιμῆς σχηματιζούσης ἔξεργον.

”Οπ. ΣΑΓΑΛΑ κάτωθεν ἵππεως τρέχοντος πρὸς δ., ἐπὶ γραιμῆς ἔξεργον. — Δ. καλή.

537.— Α 19.— Κεφαλὴ Διὸς δαφνοστεφῆς, πρὸς δ. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

”Οπ. ΣΑΓΑ έν τῷ ἔξεργῳ. Δύο τράγοι ἴστάμενοι ἐπὶ τῶν διποδίων ποδῶν καὶ μαχόμενοι. Μεταξὺ αὐτῶν κηρύκειον δοθόν. Τὸ δὲ λοιπὸν ἐν κύκλῳ σφαιριδίων. — Δ. καλή.

538.— Α 14.— Ὁμοιον, ἀλλὰ μεταξὺ τῶν τράγων βουνοράμιον. — Δ. καλή.

539.— Α 13.— Ὁμοιον, ἀλλὰ μεταξὺ τῶν τράγων κέρας. — Δ. καλή.

540.— Α 16.— Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς, πρὸς δεξ.

”Οπ. ΣΑΓΑ δεξ., ΛΑΣΕ ἀρ. ἐκ τῶν ἄνω. Νίκη βαδίζουσα πρὸς δ. μετὰ στεφάνου ἐν τῇ ὑψωμένῃ δεξ. καὶ οἰλάδου φοίνικος ἐπ’ ὕμιν. — Δ. καλή.

541.— Α 16.— Κεφαλὴ Ἡρακλέους ἀγένειος ἐν λεοντῇ, πρὸς δεξ.

”Οπ. ΣΑΓΑ ἀρ. ἐκ τῶν ἄνω. Νίκη ὁμοία ἀλλὰ πρὸς ἀρ. — Δ. καλή.

542.— Α 23.— ΝΕ[·]ΩΝ δεξ. ἐκ τῶν κάτω, — [ΚΑΙΚΑ]Ρ ἀρ. Κεφαλὴ Νέρωνος δαφνοστεφῆς, πρὸς δεξ.

”Οπ. ΣΑΓΑΛΑΣ ἀρ. ἐκ τῶν ἄνω, [ΣΕΩΝ δεξ.]. Ζεὺς Νικηφόρος καθήμενος ἐπὶ θύρου πρὸς ἀρ., τὴν ἀρ. στηρίζων ἐπὶ σκήπτρου. — Δ. καλή, κατίωσις ώραία.

543.— Α 20.— ΝΕΡΟΥΑΣ δεξ. ἐκ τῶν κάτω, ΚΑΙΚΑΡ ἀρ. ἐκ τῶν ἄνω. Κεφαλὴ Νερούα δαφνοστεφῆς, πρὸς δεξ.

"Οπ. ΣΑΓΑΛΑ δεξ. ἐκ τῶν κάτω, ΣΣΕΩΝ ἀρ. ἐκ τῶν ἄνω.
 Ἐρμῆς γυμνὸς σπένδων πρὸς ἀρ., φέρων ἐν τῇ ἀρ ἐν
 πιναχῇ τῆς χλαμύδος νήπιου πρὸς ἀετὸν ἀνατείνον τὰς χεῖ-
 ρας καὶ διὰ τῆς δεξ. κρατῶν ἐν τῶν ἄκρων τῆς χλαμύδος.
 — Δ. καλλίστη.

544.—Ἄ 20.—"Ομοιον. — Δ. καλή.

545.—Ἄ 27.—ΑΥΤ ΚΑΙ δεξ. ἐκ τῶν ἄνω—ΑΝΤΩΝΙΝΟ ἀρ. ἐκ τῶν
 κάτω. Κεφαλὴ Μ. Αὐρηλίου πωγωνοφόρος δαφνοστεφής,
 πρὸς ἀρ.

"Οπ. ΣΑΓΑΛΑ—Σ—ΣΕΩΝ Ἀπόλλων γυμνὸς τὰ ἄνω τῆς
 ὅσφυος, καθήμενος ἐπὶ θώκου πρὸς ἀρ., στρέφων τὴν κε-
 φαλὴν πρὸς δεξ. καὶ ἔχων τὴν δεξ. ἐπὶ τοῦ δεξ. γόνατος,
 ἐν δὲ τῇ ἀρ. κρατῶν λύραν στηρίζομένην ἐπὶ κιονίσκου ίδου-
 μένου ὅπισθεν αὐτοῦ. "Εξεργον. (Πίναξ XV, 20.) — Δ.
 καλλίστη.

546.—Ἄ 30.—ΑΥΤ Κ Μ ΑΝ—ΑΝΤΩΝΕΙΝΟ—Σ Κεφαλὴ Καρακάλλα
 πωγωνοφόρος καὶ δαφνοστεφής, πρὸς δεξ.

"Οπ. ΣΑΓΑΛΑ—ΑΣ—ΣΕΩΝ Λακεδαιμών ιστάμενος πρὸς ἀρ.
 μετὰ θώρακος, θώρακος, χλαμύδος καὶ ὑποδημάτων, ἔχων
 ἐν τῇ προτεταμένῃ δεξ. Νίκην, ἐν δὲ τῇ ἀρ. δόρν. (Πίναξ
 XV, 21.) — Δ. καλλίστη.

547.—Ἄ 25.—ΑΥΤ Κ Μ Α—ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ Προτομὴ Γορδιανοῦ Γ'
 δαφνοστεφής μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ.

"Οπ. "Ως τὸ ὑπ' ἀριθ. 545 ("Ἀπόλλων καθήμενος").

548.—Ἄ 28.—ΑΥ.Κ.Γ.ΙΟΝ ΜΑΞΕΙΜΟΣ Προτομὴ Μαξίμου δα-
 φνοστεφής μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ.

"Οπ. ΣΑΓ—ΑΛ—ΑΣΣΕΩΝ Μῆν ιστάμενος πρὸς ἀρ. μετὰ
 πύλου, βραχέος χιτῶνος, χλαμύδος καὶ ὑποδημάτων, ἔχων
 ἐν τῇ δεξ. φιάλην, τὴν δ' ἀρ. στηρίζων ἐπὶ σκήπτρου. —
 Δ. καλή.

549.—Ἄ 34.—ΑΝ Κ ΓΑ.Α.ΓΑΛ.ΟΝΕΛ.ΟΝΟΛΟΝΣΙΑΝΟ Προτομὴ¹
 Ονολονσιανοῦ δαφνοστεφής μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος,
 πρὸς δεξ.

"Οπ. ΣΑΓΑΛΛΑΣΣΕ—ΩΝ Ὁ ποταμὸς Κέσιρος ἵσταμενος πρὸς δεξ. ἡμίγυμνος, ἔχων τὴν δεξ. ἄνω τῆς κεφαλῆς καὶ κάλαμον ἐν αὐτῇ, τῇ ἀρ. κρατῶν ταῦρον ἐκ τοῦ ἀρ. κέρατος, βαδίζοντα πρὸς δεξ. Μεταξὺ τῶν ποδῶν ΚΕ—С—ΤΡ—ΟС. (Πίναξ XVI, 1.) — Δ. θαυμασία.

550.—Α 35.—ΑΥ. Κ. ΑΥΡ.—ΚΛΑΝΔΙΟΝ ΣΕ Προτομὴ Κλανδίου Γοτθικοῦ διαφροστεφής μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ. Πρὸς αὐτοῦ I. Ἐπ' αὐτοῦ δὲ ὑστερόσημον παραληλόγραμμον, ἐν ᾧ δυσδιάκριτόν τι.

"Οπ. ΣΑΓΑΛΑΣΣΕΩΝ ἄνωθεν λέοντος καλπάζοντος πρὸς ἀρ. Κάτω ὑστερόσημον σχήματος τροχοῦ δόδοντωτοῦ. (Πίναξ XVI, 2.) — Δ. ἀρίστη.

551.—Α 32.—‘Ομοίως, ἀλλ’ ἄνευ ὑστερόσημου.

"Οπ. ΣΑΓΑ—Λ—ΑΣΣΕΩΝ Σέραπις μετὰ μοδίου ἐπὶ κεφαλῆς, καθῆμενος ἐπὶ θρόνου πρὸς ἀρ., ἔχων τὴν δεξιὰν ἄνω τῶν κεφαλῶν Κερθέδον, τὴν δ' ἀρ. στηρίζων ἐπὶ σκήπτρου. — Δ. καλλίστη.

552.—Α 34.—‘Ομοίως, ἀλλ’ ἄνευ I.

"Οπ. ΣΑ—ΓΑ—ΛΑ—ΣΣΕΩΝ Τύχη μετὰ μοδίου, πηδαλίου καὶ κέρατος, ἴσταμένη παρὰ κιονίσκον πρὸς ἀρ. ἐν ναῷ τετραστύλῳ ἀψιδωτῷ. Ἐπὶ τῶν κιόνων δύο ἀγάλματα μορφῶν ἴσταμένων. Ὅστερόσημον, τροχὸς δόδοντωτὸς ὡς ἄνωτέρω (ἀρ. 550). — Δ. καλή.

553.—Α 35.—‘Ομοίως τῷ προηγουμένῳ.

"Οπ. ΣΑΓΑΛΑΣΣΕ[ΩΝ] Δημήτηρ ἐν ἀρματι δρακόντων πτερωτῶν κρατοῦσα δι' ἀμφιτέρων τῶν χειρῶν μεγάλην δᾶδαι, πρὸς δεξ. Δ. καλή.

554.—Α 34.—‘Ομοίως.

"Οπ. ΡΩΜΑΙΩΝ εἰς εὐθεῖαν γραμμὴν ἄνω δύο χειρῶν συναπτομένων, ὃν κάτωθεν ἡμικυκλικῶς ΣΑΓΑΛΑΣΣΕΩΝ Ἐν τῷ πεδίῳ ἄνω μὲν τοῦ πρώτου στίγμου στέφανος, δεξιὰ δὲ τῶν χειρῶν I. — Δ. καλλίστη.

555.—Α 34.—‘Ομοίως, ἀλλὰ μετὰ Ι πρὸ τῆς προτομῆς καὶ ἐπ’ αὐτῆς ὑστερόσημον κυκλικόν.

“Οπ. ΣΑΓΑΛ—ΑΣΣΕΩΝ Θεός τις καθήμενος ἐπὶ βράχου πρὸς δεξ., γυμνός, ἔχων ἐν τῇ δεξ. πρὸς τὰ κάτω ξίφος (;) ἢ βέλος, ἐν δὲ τῇ ἀρ. σφῦραν καὶ κατεργαζόμενος ἀσπίδα, ἥν κρατεῖ διὰ τῆς ἀρ. ἐπὶ τοῦ ἀρ. μηροῦ. — Δ. μετριωτάτη.

556.—Α 25.—‘Ομοίως, ἀλλ’ ἄνευ τοῦ Ι καὶ τοῦ ὑστεροσήμου.

“Οπ. ΣΑΓΑ—ΛΑΣΣ[ΕΩΝ] Ἡφαιστος καθήμενος πρὸς δεξ., ἐγείρων ἐν τῇ δεξ. σφῦραν καὶ κατεργαζόμενος ἀσπίδα, ἥν κρατεῖ διὰ τῆς ἀρ. ἐπὶ τοῦ ἀρ. μηροῦ. — Δ. καλή.

Σέληνη.

557.—Ρ 10. Γραμμ. 0,90.—Γοργόνειον κατενώπιον.

“Οπ. Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς πρὸς δ., ἵς ὅπισθεν ἀστράγαλος. — Δ. καλλίστη.

558.—Ρ 10. Γραμμ. 0,80.—“Ομοιον. Ὅποδε τὸν ἀστράγαλον διπλοῦς πέλεκυς (;) — Δ. καλή.

559.—Ρ 10. Γραμμ. 0,87.—“Ομοιον. Ὅπερε τὸν ἀστράγαλον ἐπιδορπατίς. — Δ. καλή.

560.—Ρ 10. Γραμμ. 0,87.—‘Ομοίως.

“Οπ. Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς πρὸς ἀρ. Ὅπισθεν αὐτῆς ἀστράγαλος. — Δ. καλή.

561.—Ρ 10. Γραμμ. 0,97.—‘Ομοίως.

“Οπ. Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς (ῶς ἡ τῶν Ἀθηναϊκῶν νομισμάτων), πρὸς δεξ. Πρὸ αὐτῆς ἀστράγαλος, οὗ κάτω κάλυξ ἄνθους. (Πίναξ XVI, 4.) — Δ. καλή.

562-564.—Ρ 9. Γραμμ. 0,65-0,86.—‘Ομοίως.

“Οπ. Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς πρὸς δ., ἵς ὅπισθεν ἐπιδορπατίς. — Δ. καλή.

565-566.—Ρ 10. Γραμμ. 0,78-0,85.—Δύο παρόμοια. — Δ. κακή

567.—Ρ 25. Γραμμ. 0,80.—Δύο παλαισταί, ὧν μεταξὺ Κ, ἐπὶ γραμμῆς ἐξέργον. Τὸ δλον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

“Οπ. ΣΕΛΓΕΩΝ ἀρ. ἐκ τῶν κάτω. Σφενδονήτης ἴστάμενος

πρὸς δεξ. Μεταξὺ τῶν ποδῶν αὐτοῦ Β. Ἐν τῷ πεδίῳ πρὸ αὐτοῦ, τρισκελές πρὸς ἄρ., ρόπαλον καὶ πέρας. Τὸ δὲν ἐν κύκλῳ σφαιριδίων. (*Πίναξ XVI*, 6.) — Δ. καλλίστη.

568.—**Α** 16.—Προτομὴ Ἡρακλέους γενειήτου στυρακοστεφίγε, κατενώπιον, ἔχουσα ρόπαλον ἐπ' ὅμου.

”Οπ. ΣΕ—Λ Ἐλαφος κατακειμένη πρὸς δεξ. καὶ στρέφουσα τὴν κεφαλήν. Ἀνω αὐτῆς λαμπτάς. Τὸ δὲν ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.—Δ. καλλίστη. κατιωμένον λαμπρῶς.

569.—**Α** 15.—‘Ομοίως.

”Οπ. ΣΕ—Λ Προτομὴ ἐλάφου, πρὸς δεξ. — Δ. καλλίστη.

570-571.—**Α** 13.—‘Ομοίως.

”Οπ. ‘Ομοίως. Ἐν τῷ πεδίῳ δεξ. αἰχμὴ βέλους.—Δ. ἀρίστῃ.

572.—**Α** 13.—Προτομὴ Ἡρακλέους γενειήτου πρὸς δ., μετὰ ροπάλου ἐπὶ τοῦ ὅμου. Κύκλος σφαιριδίων.

”Οπ. ΣΕ ἀρ. ἐκ τῶν κάτω. Τόξον καὶ περιστροφή. Ἐν τῷ πεδίῳ —Δ. — Διατ. καλλίστη.

573.—**Α** 14.—‘Ομοίως, ἀλλ’ ἐν τῷ πεδίῳ Π.

574-575.—**Α** 25.—ΚΑΙΚΑΡ—ΑΔΡΙΑΝΟΣ Προτομὴ Ἀδριανοῦ δαφνοστεφής, μετ’ ἐφαπτίδος, πρὸς δ. Ὑστερόσημον στρογγύλον ἐν φερόσημον στρογγύλον ἐν φερόσημον στρογγύλον.

”Οπ. ΣΕΛ—ΓΕΩΝ Βάσις μετὰ κλίμακος, ἵστηται, ὡντας ἐν ἑκάστῃ δένδρον στύρακος. Ἐκατέρωθεν αὐτῶν δύο βωμοί.—Δ. μετρία.

576.—**Α** 25.—‘Ομοίως, ἀλλὰ ΣΕΛ δεξ. καὶ ΓΕΩΝ ἀρ. (‘Ανευ νίστεροσήμου). — Δ. καλή.

577.—**Α** 21.—‘Ομοίως.

”Οπ. ΣΕΛ—ΓΕΩΝ Τόξον καὶ περιστροφή.—Δ. καλλίστη.

578.—**Α** 18.—‘Ομοίως. Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ὑστερόσημον, ἐν φερόσημον, πρὸς ἀρ.—Δ. καλή.

579-580.—**Α** 15.—‘Ομοίως.

”Οπ. ΣΕΛ—ΓΕΩΝ ‘Ρόπαλον τεταινιωμένον.—Δ. καλή.

581.—Α 16.—‘Ομοίως.

”Οπ. ΝΩΣΤ—ΛΕΩ ‘Ομοίως.—Δ. καλλίστη.

582-585.—Α 24.—ΑΥΤΟ ΚΑΙ ΑΡ—ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ Κεφαλὴ Ἀντωνίου τοῦ Εὐσεβοῦς δαφνοστεφῆς, πρὸς δεξ.

”Οπ. ΣΕΛ—ΓΕΩΝ Μεγάλη βάσις ἐφ’ ἵς, διὰ κλίμακος προσιτῆς, δύο μεγάλαι τετράγωνοι κίσται, ὃν ἔκάστη περιέχει δένδρον στύρακος. Πρὸ τῶν κιστῶν δύο βωμοί, παρ’ αὐτὰς δέ, ἀριστερὰ μὲν κεραυνός, δεξιὰ δὲ φόπαλον.—Δ. καλή.

586.—Α 14.—ΦΑΝ—ΣΕ Προτομὴ Φανστίνης τῆς νεωτέρας, πρὸς ἄρ.

”Οπ. ΣΕΛ—ΓΕ Κέρας.—Δ. καλλίστη.

587-588.—Α 20.—ΚΑΙ—ΒΗΡ Σ Κεφαλὴ Λ Οὐνίδου ἀγένειος, πρὸς δ.

”Οπ. ΣΕΛ—ΓΕΩΝ Κεραυνός καὶ τόξον.—Δ. καλή.

589.—Α 17.—‘Ομοίως.—Δ. καλή.

590.—Α 32.—ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΚΑΙ ΑΡ ΚΟΜΩΔΟΣ Προτομὴ Κομμούδον γενειῆτις δαφνοστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ.

”Οπ. ‘Ως τὰ ὑπ’ ἀριθ. 582-585.—Δ. ἀρίστη.

591-592.—Α 24.—ΑΥΤ ΚΑΙ ΑΡ Α—ΚΟΜ ΜΩΔΟ Προτόμη Κομμόδου ἀγένειος καὶ ἀστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ.

”Οπ. ΣΕΛ δεξ., ΓΕΩΝ ἄρ. ‘Ομοιος τύπος τῷ προηγούμενῳ.—Δ. καλή.

593.—Α 19.—ΑΝ. Κ. Λ Σ ΣΕΟ—ΝΗΡΟΣ ΠΕ Κεφαλὴ Σ. Σεονήδου δαφνοστεφῆς, πρὸς δεξ.

”Οπ. ΣΕΛ—ΓΕΩΝ Κεραυνός καὶ τόξον.—Δ. ἀρίστη.

594.—Α 18.—ΑΝ. Κ. Λ. ΣΕ—ΣΕΝ ΗΡΟΣ ‘Ομοίως.

”Οπ. ΣΕΛΓΕ—Ω—Ν ”Αρτεμις Περγαία ἰσταμένη πρὸς δ. ἐν ποδήρει χιτῶνι, ἔχουσα ἐν τῇ δεξ. πρὸς τὰ κάτω βέλος, ἐν δὲ τῇ προτεταμένῃ ἄρ. τόξον.—Δ. καλή.

595.—Α 17.—ΑΝ Κ Μ ΑΝ—ΑΝΤΩΝΙΝ—ΟΣ Προτομὴ Καρακάλλα γενειῆτις ἀκτινοστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δ.

”Οπ. ΣΕΛΓΕ—ΩΝ Λιόνυσος μετὰ νεβρίδος, ἰστάμενος πρὸς

ἀρ. ἔχων ἐν τῇ δεξ. κάνθαρον ἄνω πάνθηρος, τὴν δ' ἀρ. στηρίζων ἐπὶ τοῦ θύρσου. — Δ. καλή.

596.— **Α 18.—ΑΝ ΚΑ—ΣΕ ΓΕΤΑΣ** Κεφαλὴ Γέτα γενειῆτις καὶ δαφνοστεφής, πρὸς δεξ.

[”]Οπ. ΣΕΛ—ΓΕΩΝ Διόνυσος ὡς ὁ προηγούμενος. — Δ. καλή.

597.— **Α 17.—Α Κ Μ ΑΥ ΑΝ—ΤΩΝΙ[ΝΟΣ]** Προτομὴ Ἐλαγαβάλου δαφνοστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ.

[”]Οπ. ΣΕΛ—[ΓΕΩΝ] Νίκη βαδίζουσα πρὸς ἄρ. μετὰ στεφάνου ἐν τῇ προτεταμένῃ δεξιᾷ καὶ κλάδου φοίνικος ἐν τῇ ἄρ.—Δ. μετρία.

598.— **Α 32.—ΑΥ. Κ. Μ ΑΥΡ—ΣΕΥ. ΑΛΕΙΑΝΔ[ΡΟΣ]** Προτομὴ Σ. Αλεξάνδρου δαφνοστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ. [”]Υστερόσημον τετράγωνον ἐν φ. Η.

[”]Οπ. ΣΕΛ—ΓΕ—ΩΝ Ζεὺς ιστάμενος πρὸς δ. ἐν μακρῷ ἵματίῳ καὶ μετὰ ὑποδημάτων, ἔχων ἐν τῇ ἄρ. κεραυνόν, τὴν δὲ δεξιὰν δίδων Ἑρμῆ γυμνῷ ισταμένῳ πρὸς ἄρ., φέροντι πτερωτὰ σανδάλια καὶ ἐν τῇ ἄρ. κηρύκειον καὶ χλαμύδα. Παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Διὸς ἀετὸς ιστάμενος πρὸς δεξ. καὶ στρεφόμενος. (Πίναξ XVI, 3.) — Δ. καλλίστη.

599.— **Α 23.—ΑΥ. Κ Μ. ΑΥΡ. ΣΕΥ. ΑΛΕΙΑΝΔΡΟΣ** Προτομὴ δμοίᾳ τῇ προηγούμενῃ.

[”]Οπ. ΣΕΛΓ—ΕΩΝ Δύο παλαισταὶ ἀντιγεγραμμένοι ἀπὸ τῶν ἀργυρῶν νομισμάτων τῆς αὐτῆς πόλεως. (Πίναξ XVI, 5.) — Δ. καλλίστη. (Νόμισμα ὑπόπτου γηγενήτος).

600.— **Α 23.—[ΙΟΥ ΜΑ]Μ—ΕΑΝ. ΣΕ** Προτομὴ Μαμαίας, πρὸς δ.

[”]Οπ. ΣΕΛΓ Ε[ΩΝ] Ἀθηνᾶ ισταμένη πρὸς ἄρ., ἔχουσα ἐν τῇ προτεταμένῃ δεξ. φιάλην, ἐν δὲ τῇ ἄρ. τὸ δόρυ κεκλιμένον ὅπισθεν αὐτῆς πρὸς ἄριστ. — Ἀρίστης διατηρήσεως ἀλλ' ἐλλιπὲς κατὰ μέγα τεμάχιον.

601.— **Α 24.—Ομοίως.**

[”]Οπ. ΣΕΛΓ—ΕΩΝ Διόνυσος ιστάμενος ἄρ. ὡς ἐπὶ τῶν ἀριθ. 595 καὶ 596.— Δ. μετρία.

- 602.—**Α** 12.—**Α.Κ.ΓΟΡ—Δ—ΙΑΝΟΣ** Προτομὴ Γορδιανοῦ Γ' δαφνοστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ. "Οπ. **ΣΕΛΓ** ἀρ.—Ε ἄνω,—ΩΝ ἐν τῷ ἔξεργῳ. Λέων βαδίζων πρὸς δεξ.—Δ. ἀρίστη.
- 603-604.—**Α** 17.—**ΑΝ.ΚΑΙΣΑΡ ΙΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΝ ΣΒ** Κεφαλὴ Φιλίππου τοῦ πρεσβυτέρου δαφνοστεφῆς, πρὸς δεξ. "Οπ. **ΣΕΛΓ**—Ε—ΩΝ Ὅγεια ἰσταμένη κατενώπιον καὶ τρέφουσα ὄφιν.—Δ. καλλίστη.
- 605.—**Α** 22.—**ΚΒΙΝΤ ΕΡΕΤΡΑΝΟΣ ΔΕΚΙΟΝ ΚΑ** (οὗτο). Προτομὴ Τρ. Δεκίου δαφνοστεφῆς, πρὸς δ. Ὅγεια σημονός τὰ ἄνω τῆς ὀσφύος, ἰστάμενος πρὸς ἀρ., ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ κάνθαρον, τὴν δ' ἀρ. στηρίζων ἐπὶ θύρσουν.—Δ. μετρία.
- 606.—**Α** 24.—Ἐπιγραφὴ καὶ προτομὴ Δεκίου (;) πρὸς δ. Ὅγεια σημονὸς ἐν ὧ Δ. "Οπ. **ΣΕ**—ΛΓΕΩΝ Τύχη, ὡς συνήθως, ἰσταμένη ἀρ.—Δ. μετριωτάτη.
- 607.—**Α** 24.—**ΕΡΕΝ ΕΤ—ΡΟΥΣΚΙΛ[ΛΑΝ—ΣΕ]** Προτομὴ Ἐρενουσίλλης πρὸς δεξ. μετὰ μηνίσκου ἐπ' ὅμουν. "Οπ. **ΣΕΛ—Γ—ΕΩΝ** Τύπος βάσεως μετὰ στυράκων ὡς ἀνωτέρω. Ἄλλος ἐπὶ τῆς βάσεως Ε.—Δ. μετριωτάτη.
- 608.—**Α** 25.—**Όμοίως.** "Οπ. **ΣΕΛ—ΓΕΩΝ** Ὄμοιος τύπος ἄνευ γράμματος ἐπὶ τῆς βάσεως, κάτωθεν ὅμως αὐτῆς Θ (;).—Δ. μετρία.
- 609.—**Α** 24.—**Γ ΟΝ ΟC Μ—ΚΒΙΝΤΟC ΚΑΙ** Προτομὴ Οσιουλιανοῦ μετὰ θώρακος, πρὸς δεξ. "Οπ. **ΣΕΛΓ—ΕΩΝ** Ἀπόλλων ἰστάμενος πρὸς ἀρ. γυμνός, ἔχων κλάδον ἐν τῇ δεξ., τὴν δ' ἀρ. στηρίζων ἐπὶ τρίποδος. Παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ κόραξ.—Δ. μετριωτάτη.
- 610.—**Α** 18.—**Γ ΟΝ Α ΟСΤΙΛ ΜΕ ΚΒΙΝΤΟC ΚΑΙ** Ὄμοίως μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ. "Οπ. **ΣΕΛΓ—ΕΩΝ** Νίκη βαδίζουσα πρὸς ἀρ., ἔχουσα ἐν τῇ δεξ. στέφανον καὶ ἐν τῇ ἀρ. κλάδον φοίνικος.—Δ. καλλίστη.

611.—**Α 30.—ΚΟΡΝ[ΗΛΙ]ΑΝ ΣΑΛΩΝΙΝ[ΑΝ] ΑΝΓ [ΣΕΒ]** Προτομὴ αὐτῆς πρὸς δεξ. Πρὸς αὐτῆς Φ.

[”]Οπ. ΣΕ—Λ—Γ—ΕΩ πέριξ καὶ Ν ἐν τῷ ἔξεργῳ. Πρόσοψις ναοῦ τετραστύλου ἔχοντος ἐν τῷ ἀετώματι ἀετὸν καὶ ἐν αὐτῷ εἴδωλον Ἀρτέμιδος Περογαίας, οὗ ἄνω μὲν ἀστήρ καὶ μηρύσκος, πλησίον δὲ κάτω κυγκλίδωμα τοῦ ναοῦ. — Δ. καλή.

612.—**Α 32.—ΑΝΤ ΚΑΙ Μ ΑΝΡ ΚΛΑΥΔΙΟΝ** καὶ κάτω **ΒΕΩ** Κεφαλὴ Κλαυδίου Γοτθικοῦ δαφνοστεφῆς, πρὸς δεξ. Πρὸς αὐτῆς **ΙΒ.**

[”]Οπ. ΣΕΛ—ΓΕΩΝ Βάσις ἐφ' ᾧς στύρακες ὡς ἀνοιτέρω. — Δ. καλή.

Σελεύκεια Ταύρου.

613.—**Α 17.—ΚΑΙ ΚΑΡ—Α ΔΡΙΑΝΟ** Προτομὴ Ἀδριανοῦ δαφνοστεφῆς μετὰ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ.

[”]Οπ. **ΚΛΑΥΔΙΟ** δεξ., **ΣΕΛΕΥΚΕΩΝ** ἀρ. Αὐτοκράτωρ (Κλαύδιος;) ἵσταμενος ἐν θώρακι πρὸς ἀρ. ἔχων ἐν τῇ δεξ. φιάλην, ἐν δὲ τῇ ἀρ. δόρυν. — Δ. καλλίστη.

614.—**Α 18.—ΑΝ Κ Μ ΑΝ ΣΕ ΑΛ—ΕΖΑΝΔΡΟΣ** Προτομὴ Σ. Ἀλεξάρδου δαφνοστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δ.

[”]Οπ. **ΚΛΑΥΔΙΟ—ΣΕΛΕΥΚΕΩΝ** Τύχη ἡ συνήθης ἵσταμένη πρὸς ἀρ. — Δ. καλή.

615.—**Α 25.—Γ ΙΟΝ ΜΑΞΙΜΟΣ ΚΑ** Προτομὴ Μαξίμου μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ.

[”]Οπ. **ΚΛΑΥΔΙΟΣ—Ε—ΛΕΥΚΕΩΝ** Τύχη ὅμοία τῇ προηγούμενῃ. — Δ. καλλίστη.

616.—**Α 27.—Μ Α Κ ΙΟΝ. ΣΕ—ΦΙΛΙΠΠΟΣ** Προτομὴ δαφνοστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ.

[”]Οπ. **ΚΛΑΥΔΙΟΣΕ—ΛΕΥΚ[ΕΩΝ]** Ἀρτεμις κυνηγέτις ἐν βραχεῖ χιτῶνι σπείδουσα πρὸς δεξ. μετὰ κυνός. (*Πίναξ XVI*, 7.) — Δ. καλή.

617-618.—**Α 32.—ΑΥ. Κ. Μ—ΑΥΡ ΚΛΑΥΔΙΟΣ** Κεφαλὴ Κλαυδίου δαφνοστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ.

"Οπ. ΚΛΑΥΔΙΟΣΕΛ—Ε—ΥΚΕΩΝ Τύχη ἡ συνήθης ἰσταμένη πρὸς ἄρο.—Δ. καλλίστη.

Τερμησσός ἡ μείζων.

619-620.—Ἄ 17.—Κεφαλὴ Διὸς δαφνοστεφῆς, πρὸς δεξ. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

"Οπ. ΤΕΡΜΗΣ ἄνω, ΣΕΩΝ ἐν τῷ ἔξεργῳ. Ταῦρος ὑβὸς κυρίσσων πρὸς ἄρο. (*Πίναξ XVI*, 8.) — Δ. καλλίστη.

621.—Ἄ 14.—Προτομὴ Ἀρτέμιδος μετὰ στεφάνης, ἱματίου καὶ φαρέτρας, πρὸς δεξ.

"Οπ. ΤΕΡ ἐν τῷ ἔξεργῳ. Ταῦρος ὑβὸς ἰστάμενος πρὸς ἄρο.—Δ. καλή.

622.—Ἄ 13.—"Ομοιον, ἀλλὰ μετὰ ΤΕΡ.—Δ. καλή.

623.—Ἄ 14.—Προτομὴ Ἀρτέμιδος μετὰ στεφάνης καὶ ἐπ' ὅμου φαρέτρας. Ἐν τῷ πεδίῳ ὅπισθεν Α, ἔμπροσθεν δὲ Ρ (;

"Οπ. ΤΕΡ ἐν τῷ ἔξεργῳ. Ταῦρος ὑβὸς καλπάζων πρὸς ἄρο., οὐ ἄνωθεν μηρίσκος. (*Πίναξ XVI*, 12.) — Δ. καλή.

624.—Ἄ 13.—'Ομοία προτομή, ἥσ δόπισθεν ἀστήρ.

"Οπ. 'Ομοίως.—Δ. καλή.

625-628.—Ἄ 18.—Κεφαλὴ Διὸς δαφνοστεφῆς, πρὸς δεξ.

"Οπ. ΤΕΡ κάτωθεν ἵππου καλπάζοντος πρὸς ἄρο. Ἀνωθεν τοῦ ἵππου Α.—Διατ. καλλίστη.

629.—Ἄ 18.—'Ομοίως, ἀλλὰ μετὰ Β.—Διατ. καλή.

630.—Ἄ 18.—'Ομοίως, μετὰ Δ.—Διατ. μετρία.

631.—Ἄ 18.—'Ομοίως, μετὰ Ζ.—Διατ. μετρία.

632.—Ἄ 18.—'Ομοίως, μετὰ Η.—Διατ. καλή.

633.—Ἄ 18.—'Ομοίως, μετὰ Ι.—Διατ. καλή.

634.—Ἄ 18.—'Ομοίως, μετὰ ΙΔ (;) — Διατ. καλή.

635.—Ἄ 19.—'Ομοίως, μετὰ ; — Διατ. μετρία.

636.—Ἄ 22.—'Ομοίως, ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.—Δ. μετριωτάτῃ.

"Οπ. ΠΕΤ κάτωθεν προτομῆς ἵππου καλπάζοντος πρὸς δεξ., οὐ

δπισθεν 1—(;), δν ἄνω δύο ὑστερόσημα περιέχοντα τὸ μὲν ἐπιδορατίδα τὸ δὲ κεραυνόν.—Δ. καλή.

637.—Ἄ 20.—‘Ομοίως.

”Οπ. ΤΕΡ κάτωθεν προτοιμῆς ἵππου, καλπάζοντος πρὸς ἄρ., ἡς δπισθεν Ι.Ε. ”Ανωθεν ὑστερόσημον, ἐν φ ἐπιδορατίς. Τὸ δλον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.—Δ. καλή.

638.—Ἄ 22.—‘Ομοίως, ἀλλὰ μετὰ ΙΦ ἄνω τῆς προτοιμῆς, καὶ ὅμοιον ὑστερόσημον.—Δ. καλλίστῃ.

639.—Ἄ 17.—“Ομοίον, ἀλλὰ μετὰ Κ, ἀνευ ὑστεροσήμου καὶ κύκλου σφαιριδίων.—Δ. μετρία.

640.—Ἄ 18.—“Ομοίον, ἀλλὰ μετὰ [Κ]Α.—Διατ. μετρία.

641.—Ἄ 19.—‘Ομοίως, μετὰ ΚΓ.—Διατ. μετρία.

642.—Ἄ 18.—‘Ομοίως, μετὰ ΚΔ.—Διατ. καλή.

643-645.—Ἄ 18.—‘Ομοίως, μετὰ ΚΕ καὶ δεξιὰ ἐν τῷ πεδίῳ κεραυνοῦ ὡς συμβόλου.—Δ. καλή.

646.—Ἄ 17.—“Ομοίον, μετὰ ΚΣ καὶ τοῦ αὐτοῦ συμβόλου.—Δ. καλλίστῃ.

647.—Ἄ 18.—> > ΚΘ > > > >

648.—Ἄ 18.—> > ΛΒ > > > >

649-652.—Ἄ 18.—Τέσσαρα ὅμοια ἀλλὰ μετὰ κατεστραμμένων χρονολογιῶν καὶ ἀνευ τοῦ κεραυνοῦ.—Δ. κακή.

653.—Ἄ 18.—‘Ομοίως, μετὰ ὑστεροσήμου ἐν φ ἐπιδορατίς.—Δ. κακή.

654.—Ἄ 18.—“Ομοίον, μετὰ ΤΕΡΜΗ. ”Οπισθεν τοῦ ἵππου Γ.—Δ. καλή, ὥραιάς τεχνοτροπίας.

655.—Ἄ 18.—“Ομοίον, μετ’ ἀφανοῦς ἐπιγραφῆς.—Δ. καλή, ὥραιάς κατιώσεως.

656.—Ἄ 18.—ΤΕΡΜΗC ἄνω [CΕΩ]Ν κάτω ἵππου καλπάζοντος πρὸς ἄρ. ’Ἐν τῷ πεδίῳ ἄνω Λ. Κύκλος σφαιριδίων.

”Οπ. [ΤΩΝ ΜΕΙΖΟ—ΝΩΝ] πέριξ Ἀπόλλωνος γυμνοῦ ἴσταμένου μετὰ διασταυρουμένων τῶν ποδῶν κατενώπιον, στρέφοντος τὴν κεφαλὴν πρὸς ἄρ., ἐρειδομένου τῷ ἀριστερῷ ἀγκῶνι ἐπὶ κιονίσκου, ἐφ' οὗ ἡ χλαμὺς αὐτοῦ, ἔχοντος δὲ ἐν τῇ δεξ. κλάδον ἄνω ἀγγείου (ἢ βωμοῦ).—Δ. μετρία.

- 657.— **Α** 18.— Κεφαλὴ Λιὸς δαφνοστεφῆς, πρὸς ἄρ. Ἐν τῷ πεδίῳ ἄρ. Λ. Κύκλος σφαιριδίων.
 "Οπ. ΤΕΡΜΗ—C—CΕΩΝ *"Ιππος καλπάζων πρὸς δ.*—Δ. καλή.
- 658.— **Α** 19.— Ὁμοίως, ἀλλὰ μετὰ Λ—B.
 "Οπ. ΤΕΡΜ—H ἄνω καὶ δεξ., ΙΩΞΕΚ κάτω. *"Ιππος καλπάζων πρὸς ἄρ.* (*Πίναξ XVI, 9.*)—Δ. καλλίστη.
- 659.— **Α** 15.— Προτομὴ Ἡρακλέους γενειῆτις πρὸς δ. μετὰ λεοντῆς περὶ τὸν τράχηλον καὶ δοπάλου ἐπ' ὅμιου. Κύκλος σφαιριδίων.
 "Οπ. ΤΕΡ—ΜΗ—CΕΩΝ *Nίκη* ἴσταμένη ἄρ., ἔχουσα στέφανον ἐν τῇ δεξ. καὶ κλάδον φοίνικος ἐν τῇ ἄρ. Κύκλος σφαιριδίων.—Δ. ἀρίστη.
- 660.— **Α** 15.— Ὁμοιον, ἀλλὰ μετὰ ΤΕΡ—Μ—H—CΕΩΝ.—Δ. καλή.
- 661.— **Α** 15.— Ὁμοιον, ἡ ἐπιγραφὴ ἀφανῆς.—Δ. κακή.
- 662.— **Α** 17.— ΤΙ—ΜΟ—[. . ΤΙΑ;] Κεφαλὴ Λιὸς δαφνοστεφῆς, πρὸς δ.
 "Οπ. ΤΕΡΜΗ ἄνω, CΕΩΝ κάτω. *"Ιππος καλπάζων πρὸς δεξ.* (*Πίναξ XVI, 10.*)—Δ. καλή.
- 663.— **Α** 17.— $\frac{\text{ΤΕ}}{\text{ρ}}$ ἐν στεφάνῳ δάφνης.
 "Οπ. [ΜΕΙΙΟ] ἄρ.—ΝΩΝ δεξ. *Κηρούκειον πτερωτόν.* (*Πίναξ XVI, 11.*)—Δ.. καλή.
- 664.— **Α** 25.— Ἀθηνᾶ ἴσταμένη ἄρ., ἔχουσα ἐν τῇ προτεταμένῃ δεξ. Νίκην, τὴν δ' ἀριστ. στηρίζουσα ἐπὶ τοῦ δόρατος, παρὰ τὸ ἄκρον τοῦ διοίου κεῖται ἡ ἀσπίς. Ἐν τῷ πεδίῳ ἄρ. ΤΕΡ καὶ δεξ. ΜΕΙΣΟΝΩΝ ἐκ τῶν κάτω.
 "Οπ. [Ι]ΕΥC ἄρ. καὶ ΣΟΛΥ[ΜΕΥC] δεξ. ἐκ τῶν κάτω. Ζεὺς γυμνὸς τὰ ἄνω τῆς δοσφύος καθήμενος ἐπὶ θώκου πρὸς ἄρ., ἔχων ἐν τῇ προτεταμένῃ δεξ. *Nίκην*, τὴν δ' ἄρ. στηρίζων ἐπὶ τοῦ σκήπτρου.—Δ. μετρία.
- 665.— **Α** 22.— ΤΕΡΜΗС—CΕΩΝ Προτομὴ Ἡλίου ἀκτινοστεφῆς πρὸς δεξ. μετὰ ἱματίου.
 "Οπ. ΤΩΝ ΜΕΙΣΟ—ΝΩΝ *Διόνυσος* γυμνός, μετὰ νεβρίδος μόνον, ἴσταμενος ἄρ., ἔχων ἐν τῇ δεξ. κάνθαρον ἄνω πάνθηρος, καὶ τὴν ἄρ. στηρίζων ἐπὶ θύρσου.—Δ. καλή.

- 666.—**Α 25.**—**Τ—ΕΡΜΗΣ—ΣΕΩΝ** Προτομὴ Ἐρμοῦ πρὸς δ. μετὰ ἴματίου καὶ κιλρυκείου ἐπ’ ὄμονον.
 Ὁπ. **ΤΩΝ ΜΕΙ—ΣΟΝΩΝ** Ἀθηνᾶ ἰσταμένη πρὸς ἀρ., ἔχουσα πρὸς τὰ κάτω ἐν τῇ δεξ. φιάλην ἥ στέφανον, τὴν δ' ἀρ. στηρίζουσα ἐπὶ τοῦ δόρατος παρ' ὅ ή ἀσπίς. — Δ. καλή.
- 667-668.—**Α 25.**—Δύο ὅμοια ἀλλὰ πολὺ ἀτεχνότερα. — Δ. καλή.
- 669.—**Α 25.**—**ΤΕΡΜΗΣ—ΣΕΩΝ** Ἡ αὐτὴ προτομὴ Ἐρμοῦ ἀλλὰ πρὸς ἀρ.
 Ὁπ. **ΤΩΝ—ΜΕΙ ΣΟΝΩΝ** Ὁμοία Ἀθηνᾶ, ἀλλ' ἐν τῇ προτεταμένῃ δεξ. ἔχουσα Νίκην πρὸς δεξ. — Δ. καλή.
- 670.—**Α 23.**—**ΤΕΡ. Γ. ΜΕΙ—ΖΟ** Προτομὴ Σολύμου πρὸς ἀρ. φέρουσα κράνος καὶ θώρακα, ἐφ' οὖν γοργόνειον.
 Ὁπ. **ΣΟΛΥ—ΜΟΣ** Ὁ Σόλυμος καθήμενος ἐπὶ θρόνου πρὸς ἀρ. μετὰ κράνους, θώρακος καὶ ὑποδημάτων, τὴν δεξ. φέρων πρὸς τὸ πρόσωπον, ἐν δὲ τῇ ἀρ. ἔχων τὸ ξίφος. (*Πίναξ XVI*, 13.) — Δ. ἀρίστη.
- 671.—**Α 23.**—“Ομοιον μετὰ **ΤΕΡΜΗΣ—ΕΩΝ**, λίαν δὲ ἀτεχνότερον. — Δ. καλή.
- 672.—**Α 22.**—“Ομοιον μετὰ **ΤΕΡΜΗΣΕΩΝ** (οὗτο) καὶ τῆς προτομῆς πρὸς δεξ. — Δ. ἀρίστη.
- 673.—**Α 24.**—**ΤΕΡΜ—ΗΣΣΕΩΝ** Ἡ αὐτὴ προτομὴ τοῦ Σολύμου, πρὸς δεξ.
 Ὁπ. [**ΤΩΝ ΜΕΙ ΣΙΟΝΩΝ**] Σόλυμος ἰστάμενος ἀρ. μετὰ κράνους, ἀσπίδος καὶ ὑποδημάτων, τὴν δεξ. στηρίζων ἐπὶ δόρατος καὶ ἐν τῇ ἀρ. ἔχων παραχώνιον. Δεξ. παρ' αὐτῷ κατάκειται ἀσπίς. — Δ. καλή.
- 674.—**Α 25.**—“Ομοίως, μετὰ **ΤΕΡ—ΜΗΣΕΩΝ**.
 Ὁπ. “Ομοίως μετὰ **ΤΩΝ ΜΕΙ—ΣΟΝΩΝ** καὶ ἄνευ ἀσπίδος. — Δ. καλή.
- 675.—**Α 22.**—“Ομοιον, ἀλλὰ μετὰ **ΤΕΡ—ΜΗΣΣΕΩΝ**. — Δ. μετρία.
- 676.—**Α 22.**—“Ομοιον, ἀλλὰ μετὰ **ΤΕΡ—ΜΗΣΕΩΝ**.
 Ὁπ. Μετὰ **ΤΩΝ Μ—ΕΙΖΟΝΩ—Ν.** — Δ. καλή.

677.—Α 22.—“Ομοιον.

ΑΥΤΟ

”Οπ. Πρόσοψις ναοῦ διστύλου, ἐν ᾧ ΝΟ . Ἐν τῷ ἀετώ-
ΜΩΝ

ματι ἀετὸς μετ' ἀναπεπταμένων πτερύγων.—Δ. καλή.

678.—Α 38.—ΤΕΡΜΗΣ—ΣΕΩΝ—θ Κεφαλὴ Διὸς δαφνοστεφής,
πρὸς δεξ.

”Οπ. ΤΩΝ—Μ—ΕΙΣΟΝΩΝ Ἀθηρᾶ ἴσταμένη πρὸς ἀριστ.,
ἔχουσα ἐν τῇ προτεταμένῃ δεξ. Νίκην πρὸς δεξ. καὶ τὴν
ἀρ. στηρίζουσα ἐπὶ δόρατος. Ἀριστερὰ παρὰ τοὺς πόδας
ἡ ἀσπίς. ”Οπισθεν αὐτῆς τρόπαιον ὅπλων. (Πίναξ XVI, 14.)
—Δ. καλή.

679.—Α 30.—ΤΕΡΜΗΣ—ΣΕΩΝ—θ Ὁμοίως.

”Οπ. ΤΩΝ ΜΕ—ΙΖΟΝΩΝ Ὁμοιος τύπος. Μεταξὺ τῆς Ἀθη-
νᾶς καὶ τοῦ τροπαίου μέγα Θ. (”Ενεκα ἐλλείφεως χώρου ὡς
ἐκ τῆς κακῆς τοποθετήσεως τῆς ἐπιγραφῆς δὲν ἀπεικονίσθη
ἡ Νίκη ἐν τῇ χειρὶ τῆς θεᾶς). —Δ. καλή.

680.—Α 33.—ΤΕΡΜΗΣ—ΣΕΩΝ—θ (;) Ὁμοίως.

”Οπ. [ΤΩΝ ΜΕΙ]—ΣΟΝΩΝ Ἀντοχοφάτωρ ἢ θεός τις ἴσταμε-
νος πρὸς ἀρ. καὶ ἐγείρων ἢ στέφων τρόπαιον.—Δ. μετρία.

681.—Α 29.—ΤΕΡΜ—ΗΣΣΕΩΝ—θ Ὁμοίως.

”Οπ. ΤΩΝ—[ΜΕΙ]—ΣΟΝΩΝ Ἀθηρᾶ Νικηφόρος ἴσταμένη
πρὸς ἀρ. καὶ στηρίζουσα τὴν ἀρ. ἐπὶ τοῦ δόρατος. Ἐν τῷ
πεδίῳ ἀρ. Θ.—Διατ. καλή.

682.—Α 29.—ΤΕΡΜΗ—ΣΣΕΩΝ—θ Ὁμοίως.

”Οπ. ΤΩΝ ΜΕΙ—ΣΟΝΩΝ Ἡρακλῆς γυμνός, ἴσταμενος πρὸς
δεξ. καὶ στρεφόμενος, τὴν δεξ. στηρίζων ἐπὶ τοῦ ὁπαλοῦ
καὶ διὰ τῆς ἀρ. φέρων μῆλα (;) καὶ λεοντῖν. Ἐν τῷ πεδίῳ
δεξ. Θ.—Διατ. καλή.

683.—Α 29.—Ὁμοίως.

”Οπ. ΤΩΝ—ΜΕ—ΙΖΟΝΩΝ Θεά τις μετὰ βραχέος χιτῶνος
ἴσταμένη ἀρ., ᔁχουσα ἐν τῇ προτεταμένῃ δεξ. μέγαν κλάδον
δένδρου καὶ ἐν τῇ ἀρ. κέρας.—Δ. καλή.

684.—Α 29.—ΤΕΡ—ΜΗΣΣΕΩΝ—θ. Ὁμοίως.

Ὀπ. ΑΥΤΟ—Ν—ΟΜΩΝ Ἀθηνᾶ Νικηφόρος ἰσταμένη πρὸς ἄρ., τὴν ἀρ. στηρῖζουσα ἐπὶ τοῦ δόρατος. Ἐν τῷ πεδίῳ ἀρ. θ.—Διατ. καλή.

685.—Α 28.—Ὦμοίως.

Ὀπ. ΑΥΤΟΝ—ΟΜΩΝ Τύχη ἡ συνήθης ἰσταμένη ἀρ. Ἐν τῷ πεδίῳ ἀρ. θ.—Διατ. καλή.

686.—Α 30.—ΤΕΡ ἀρ.—ΜΗΣΣΕ ΔΕΞ., κάτω δὲ .Θ.ΝΩ Ὁμοίως.

Ὀπ. [Α]ΥΤΟ—ΝΟΜΩΝ Νέμεσις ἰσταμένη ἀρ., τῇ δεξ. ἀνέγονσα πτυχὴν τοῦ ἱματίου, ἐν δὲ τῇ ἀρ. κρατοῦσα πτῆχν. Ἐν τῷ πεδίῳ ἀρ. θ.—Διατ. καλλίστῃ, ἀλλ' ἐν τεμάχιον τοῦ νομίσματος είναι ἀποκερδούσην.

687.—Α 28.—ΤΕΡ—ΜΗΣΣΕΩΝ—θ Ὁμοίως.

Ὀπ. ΑΥΤΟ ἀρ.—ΝΟΜΩΝ δεξ., θ ἐν τῷ ἔξεργῳ. Μέγα δίωτον
ΕΛΕ
ἀγγεῖον μεταξὺ δύο κλάδων. Ἐπ' αὐτοῦ ΝΘΕΡ.—Δ. καλή.
ΩΝ

688.—Α 30.—ΤΕΡ ΜΗΣ—ΣΕΩΝ—θ (;) Ὁμοίως.

Ὀπ. ΤΩΝ ἀρ.—ΜΕΙΣΟ δεξ., ΝΩΝ ἐν τῷ ἔξεργῳ. Τύχη
ἰσταμένη ἀρ., καὶ ὅπισθεν αὐτῆς Νίκη ἰσταμένη πρὸς ἀρ.
καὶ στεφανοῦσα αὐτήν.—Δ. καλή.

689.—Α 28.—ΤΕΡ ΜΗΣ—ΣΕΩΝ Ὁμοίως.

Ὀπ. ΤΩΝ Μ ἀρ.—ΕΙΣΟΝΩ δεξ., Η ἐν τῷ ἔξεργῳ. Σόληνος
καθίμενος ἐπὶ θώκου πρὸς ἀρ. (ώς ἀνωτέρω).—Δ. καλλίστῃ.

690-691.—Α 28.—ΤΕΡ Μ—ΗΣΣΕΩ—Ν Ὁμοίως.

Ὀπ. ΑΝΤΟ ἀρ.—ΝΟΜΩ δεξ., Ν ἐν τῷ ἔξεργῳ. Ὁμοίως.—
Δ. μετρία.

692.—Α 27.—ΤΕΡ ΜΗΣ—ΣΕΩΝ Ὁμοίως.

Ὀπ. ΑΝΤΟ—Ν—ΟΜΩΝ Τύχη ἡ συνήθης, ἰσταμένη ἀρ.—
Δ. καλή.

693.—Α 28.—ΤΕΡ ΜΗ—ΣΣΕΩΝ—θ Ὁμοίως.

Ὀπ. [ΤΩΝ Μ]ΕΙ—Ζ—ΟΝΩΝ Τύχη ἡ συνήθης ἰσταμένη ἀρ.
Ἐν τῷ πεδίῳ δεξ. θ.—Διατ. μετρία.

Τερμησσός ἡ μικρὰ (Οἰνόανδα).

694-695.—Ἄ 17-16.—Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος δαφνοστεφῆς, πρὸς δεξ. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

”Οπ. ΤΕΡΜΗΣ δεξ.—ΣΕΩΝ ἀρ. ἐκ τῶν ἄνω. Λύρα (κιθάρα). — Δ. καλή.

696.—Ἄ 21.—Κεφαλὴ Λιὸς δαφνοστεφῆς, μετὰ σκήπτρου ἐπ' ὅμου, πρὸς δεξ. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

”Οπ. ΤΕΡΜΗΣ—ΣΕΩΝ Κεραυνὸς πτερωτός. Τὸ δὲ ὅλον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.—Δ. καλλίστη.

697.—Ἄ 22.—Ομοίως μετὰ ὑστεροσήμου στρογγύλου, ἐν ᾧ μέλισσα (ὶδε τὸ ἐπόμενον).

698.—Ἄ 13.—Μέλισσα.

”Οπ. ΤΕΡ δεξ. ἄνω δετοῦ ἴσταμένου μετὰ κλειστῶν πτερύγων ἐπὶ κεραυνοῦ πρὸς ἀρ. Πεδίον ἔγκοιλον. (Πίναξ XVI, 15.) — Δ. καλή.

699.—Ἄ 20.—Κεφαλὴ γυμνή, πρὸς δεξ.

”Οπ. ΤΕΡ ἄνω ΟΙ κάτω ὑπουροῦ καλπάζοντος πρὸς δ. — Διατ. καλλίστη.

Τιμβριάς.

700.—Ἄ 26.—ΑΝ.Κ.Μ.ΑΝ—ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ Προτομὴ Ἐλαγαβάλον (;) δαφνοστεφῆς, μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δ.

”Υστερόσημου στρογγύλου ἐν ᾧ Λ.

”Οπ. ΤΙΜΒΡΙ—ΑΔΕΩΝ Μήν ἴσταμενος ἀρ. μετὰ πύλου, μηνίσκου ἐπ' ὅμου κλπ., ἔχων ἐν τῇ δεξ. φιάλην, τὴν δ' ἀρ. στηρίζων ἐπὶ σκήπτρου. Παρ' αὐτῷ ταῦρος ὑβρίς, πρὸς ἀρ. (Πίναξ XVI, 16.) — Δ. καλλίστη.

701.—Ἄ 20.—ΚΑΙΚΙΛΙΑ—ΠΑΝΛΕΙΝΑ Σ Προτομὴ Παυλίης, πρὸς δ.

”Οπ. ΤΙΜΒΡΙ—ΑΔΕΩΝ Τύχη μετὰ μοδίου, πηδαλίου καὶ κέρατος, ἴσταμένη πρὸς ἀρ. (Πίναξ XVI, 16.) — Δ. καλλίστη.

Τιτνασσός.

702.—Ἄ 17.—ΤΙΤΥ—Α—C—C κάτωθεν καὶ ἐμπροσθεν προτομῆς κάπρου τρέχοντος πρὸς δεξ. Τὸ δὲ ὅλον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

[”]Οπ. ΜΗΤ κάτωθιν, ΡΟC δεξ. Ναὸς Μητρὸς θεῶν τετράστυλος μετὰ κυκλίδων μεταξὺ τῶν στηλῶν καὶ ἀσπίδος ἐν τῷ ἀετώματι. Ἀριστερὰ ὅφις. Τὸ ὄλον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων (*Πίναξ XVII*, 1.) — Δ. ἀρίστη.

703-704. — Α 17. — Ὁμοίως. — Δ. μετρία

705. — Α 24. — [ΑΥΤ] ΚΑΙCA? — ΑΝΤΩΝΙΝΟC Κεφαλὴ Ἀντωνίου τοῦ Εὐσεβοῦς διαφνοστεφῆς, πρὸς δεξ.

[”]Οπ. ΤΙΤ—Υ—Α—CCE πέριξ, ΝΩ κάτω Ναὸς τετράστυλος ιωνικὸς μετ’ ἀσπίδος ἐν τῷ ἀετώματι. — Δ. καλή.

ΑΥΓΑΟΝΙΑ

Ικόνιον.

706. — Α 15. — Κεφαλὴ Διὸς διαφνοστεφῆς, πρὸς δεξ. .

[”]Οπ. ΙΚΟΝΙ—[ΕΩΝ] Ηερσενὸς ἰστάμενος πρὸς ἄρ., ἔχων ἐν τῇ ἄρ. πρὸς τὰ κάτω κεφαλὴν Μεδούσης καὶ ἐν τῇ δεξ. δρεπανομάχαιραν. — Δ. μετρία.

ΚΙΛΙΚΙΑ

Ἄδανα.

707. — Α 20. — Κεφαλὴ Διὸς διαφνοστεφῆς, πρὸς δεξ. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

[”]Οπ. ΑΔΑΝΕΩΝ δεξ. ἐκ τῶν ἄνω. Ερμῆς γυμνὸς ἰστάμενος πρὸς ἄρ., ἔχων ἐν τῇ δεξ. βαλλάντιον καὶ ἐν τῇ ἄρ. κηρύ-

ΕΥΜΑ
κειον καὶ γλαυκύδα. Ἐν τῷ πεδίῳ ἄρ. ΠΡ . — Δ. καλή.

ΝΙΚΑ

Καράλια.

708. — Α 32. — . . . Κ ΙΟΥΛΙΟΝ [C]ΕΝΗΡΩΝ ΦΙΛΙΠΠΟΝ ΚΑΙ Προτομὴ Φιλίππου διαφνοστεφῆς, μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ.

[”]Οπ. ΚΑΡΑΛ—ΛΙΩΤΩΝ Ἀθηγᾶ ἰσταμένη πρὸς ἄρ., τὴν δεξ. στηρίζουσα ἐπὶ ἀσπίδος κατακειμένης, τὴν δὲ ἄρ. ἐπὶ δόρατος. — Δ. ἔμπρ. μετρία, ὅπ. καλή.

- 709.—**Α 24.**—ΑΝΤ.Κ.Μ.Κ.Ι.ΣΕΝΟΥ—ΦΙΛΙΠΠΟΝ ΣΕ Ὄμοιός.
 "Οπ. ΚΑΡΑΛΛΑ—ΙΩΤΩΝ *Tύχη* μετὰ μοδίου ἰσταμένη ἀρ.,
 ἔχουσα κλάδον ἐν τῇ δεξ. καὶ κέρας ἐν τῇ ἀρ.—Δ. ἀρίστη.

Κασαλ.

- 710.—**Α 32.**—ΑΥΤ.Κ.Μ.ΑΥΡ.ΣΕΟΝΗ—ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΕ Προτομὴ
 Σ. Ἀλεξάνδρου δαφνοστεφής, μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος,
 πρὸς δεξ.
 "Οπ. ΚΑΣΑ—ΤΩΝ *Ἄθηνα* καθημένη ἐπὶ θώκου πρὸς ἀρ.,
 ἔχουσα ἐν τῇ δεξ. φιάλην, τὴν δ' ἀρ. στηρίζουσα ἐπὶ δό-
 ρατος.—Δ. καλή.

- 711.—**Α 32.**—ΑΥΤ.Κ.Μ.ΑΝΤ—ΓΟΡΔΙΑΝΟ—Σ.ΣΕΒ Προτομὴ *Γορ-
 διανοῦ Γ'* δαφνοστεφής, μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δ.
 "Οπ. Ὄμοιός.

Κέστρος.

- 712.—**Α 20.**—ΛΟΝ—ΚΙΛΛΑ ΣΕΒ Προτομὴ *Λουκίλλης*, πρὸς δεξ.
 "Οπ. ΚΕΣ—ΤΡΗ—ΝΩΝ *Ἀστὴρ* ἐν μηνίσκῳ. (*Πίναξ XVII*, 2.)
 —Δ. καλλίστῃ.

Κολυβρασσός.

- 713.—**Α 26.**—ΦΑΝΣΤΕΙΝΑ—ΣΕΒΑΣΤΗ Προτομὴ *Φανστείνης* τῆς
 νεωτέρας, πρὸς δεξ.
 "Οπ. ΚΟΛΥΒΡ δεξ., ΑΣΣΕΩΝ ἀρ. *Ἀπόλλων* γυμνὸς ἰστάμε-
 νος κατενάπιον, στρέφων πρὸς ἀρ., ἔχων ἐν τῇ δεξ. βέλος,
 ἐν τῇ ἀρ. τόξον καὶ ἐπ' ὄμονον φραέτραν.—Δ. μετρία.

- 714.—**Α 32.**—ΑΥΤ.ΑΙ ΠΟΛΙΚ ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟΝ ΣΕ Πρότομὴ *Οὐα-
 λεριανοῦ τοῦ πρεσβυτέρου* δαφνοστεφής, μετὰ θώρακος καὶ
 ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ. Πρὸ αὐτοῦ ΙΑ.

- "Οπ. ΚΟΛΥΒΡ—ΑΣΣΕΩΝ *"Ηφαιστος* καθήμενος ἐπὶ βράχου,
 πρὸς δεξ., ἔχων ἐν τῇ δεξ. σφῆραν, τὸν δ' ἀρ. βραχίονα στη-
 ρίζων ἐπὶ ἀσπίδος, ἦν ἔχει ἐπὶ τοῦ ἀρ. μηροῦ.—Δ. καλή.

- 715.—**Α 33.**—ΠΟΝ ΛΙΚ ΚΟΡ ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟΝ ΚΑΙ ΣΕΒ Προτομὴ

Κορν. Οὐαλεόιαροῦ ἀστεφής, μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ., ἄνω ἀετοῦ μετ' ἀναπεπταμένων πτερύγων. Πρὸς αὐτῆς IA.

"Οπ. ΚΟΛΥ—ΒΡ—ΑC—CΕΩΝ Μέγα ἀγγεῖον ἄωτον, ἐν ᾧ τρία μικρότερα μόνωτα (*ποτήρια*) ἐν ναῷ τετραστύλῳ κατενώπιον. Ἐν τῷ ἀετώματι ΓV, ἐν τῷ ναῷ M—N, ἐν τῷ ἔξεργῳ ΑΣΙΑΡΧΙΑ. (*Πίναξ XVII, 3.*) — Δ. ἀρίστη.

716.—Α 32.—Ομοίως.

"Οπ. ΚΟΛΥΒ—Ρ—Α—CCEΩΝ Ναὸς τετράστυλος μετὰ κλίμακος, ἐν ᾧ Ζεὺς ἵσταμενος (;) πρὸς ἀρ. — Δ. καλή.

Κορακήσιον.

717.—Α 12.—Γοργόνειον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

"Οπ. Κ—Ο "Αρση Περσέως. Τὸ δλον ἐν παχεῖ στεφάνῳ. (*Πίναξ XVII, 4.*) — Δ. καλή.

718.—Α 16.—Προτομὴ Ἀρτέμιδος μετὰ φαρέτραις ἐπ' ὥμιου, πρὸς δ.

"Οπ. Κ—Ο Διτλοῦς πέλεκυς. Τὸ δλον ἐν στεφάνῳ. (*Πίναξ XVII, 5.*) — Δ. ἔμπρος. μετρία, δπ. καλή.

719.—Α 15.—Κεφαλὴ Διὸς δαφνοστεφής, πρὸς δεξ.

"Οπ. ΚΟ—Ρ "Αρτεμις ἐν βραχεῖ χιτῶνι, ἵσταμένη κατενώπιον, στρέφουσα πρὸς ἀρ., ἔχουσα ἐπ' ὥμιου φαρέτραν, ἐν δὲ τῇ προτεταμένῃ δεξ. (;) καὶ τὴν ἀρ. στηρίζουσα ἐπὶ δόρατος. Τὸ δλον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων. (*Πίναξ XVII, 6.*) — Δ. καλλίστη.

720.—Α 20.—ΑΥ ΚΑΙC—ΑΔΡΙΑΝΟC Κεφαλὴ Ἀδριανοῦ δαφνοστεφής, πρὸς δεξ.

"Οπ. ΚΟΡΑΚΗ δεξ.—CΙΩΤΩΝ ἀρ. Δημήτηρ ἐν διπλῷ χιτῶνι ἵσταμένη πρὸς ἀρ., ἔχουσα στάχυς ἐν τῇ δεξ. καὶ λαμπάδα ἐν τῇ ἀρ. Πρὸς αὐτῆς βωμίσκος. — Δ. καλή.

721.—Α 18.—[]—ΑΙΤΩΝΕΙ Προτομὴ M. Ανδριλίου δαφνοστεφής, μετὰ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ.

"Οπ. ΚΟΡΑΚΗ—[CΙΩΤΩΝ] Τύχη ἡ συνήθης ἵσταμένη πρὸς ἀρ.— Δ. μετρία.

Λαέρτη.

722.—**Α** 22.—**ΑΔΡΙΑΝΟΣ**—[ΑΥ ΚΑΙ ΤΡ] δεξ. Προτομὴ Ἀδριανοῦ μετὰ ἐφαπτίδος, πρὸς ἄρ. "Οπ. ΛΑΕΡΤΕΙ δεξ., ΤΩΝ ἄρ. Ἀπόλλων ἴστάμενος ἄρ. (Σιδήτης) ἐν βραχεῖ χιτῶνι καὶ μετὰ χλαμύδος, ἔχων ἐν τῇ δεξ. κλάδον καὶ τὴν ἄρ. στηρίζων ἐπὶ σκήπτρου. — Δ. μετρία.

723.—**Α** 23.—**ΚΑΙ Μ**—**ΑΥΡΗΛΙΟΣ** Προτομὴ Μ. Αὐρηλίου ἀστεφῆς, μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ. "Οπ. Λ—ΑΕΡΤ—Ε—ΙΤΩΝ Ἀπόλλων γυμνὸς ἴστάμενος κατενώπιον, στρέφων τὴν κεφαλὴν πρὸς δεξ., ἔχων ἐν τῇ δεξ. πρὸς τὰ κάτω κλάδον (;) καὶ ἐν τῇ ἄρ. τόξον. — Δ. καλή.

724.—**Α** 26.—**ΙΟΝΛΙΑ**—**ΔΟΜΝΑ ΣΕΒ** Προτομὴ Ι. Δόμνας, πρὸς δ. "Οπ. ΛΑΕΡΤΕ—ΙΤΩΝ Τύχη ἡ συνήθης πρὸς ἄρ. (Πίναξ XVII, 7.) — Αρίστης κατιώσεως.

725.—**Α** 25.—. **ΠΟ ΛΙ ΓΑΛΛΙΗ**—**Ν**—**ΟΣ ΣΕ** Προτομὴ Γαλληνοῦ δαφνοστεφῆς, μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δ. Πρὸς αὐτῆς ΙΑ.

"Οπ. ΛΑΕΡΤΕ—Ι—ΤΩΝ Ἐρμῆς καθήμενος ἐπὶ βράχον πρὸς ἄρ., ἔχων ἐν τῇ δεξ. βαλλάντιον (;), ἐν δὲ τῇ ἄρ. τὸ κηρύκειον. — Δ. καλή.

Λύρβη.

726.—**Α** 27.—[**ΣΑΒΕΙ ΤΡΑΝΚ**]—**ΥΛΛΕΙΝΑΝ**. . . . Προτομὴ Τραγκυλλίνης μετὰ μηνίσκου ἐπ' ὅμου, πρὸς δεξ.

"Οπ. ΛΥΡΒ—ΕΙ—Τ—ΩΝ Ἀρτεμίς ἐν βραχεῖ χιτῶνι, ἴσταμένη ἥρεμα πρὸς δεξ., λαμβάνοντα τῇ δεξ. βέλος ἐκ φαρέτρου, ἐν δὲ τῇ ἄρ. προτεταμένη ἔχουσα τόξον. — Δ. καλή.

727.—**Α** 31.—**ΚΟΡΗΛΙΑΝ**—**ΣΑΛΩΝΙΝΑΝ**. . . . Προτομὴ Σαλωνίνης πρὸς δεξ. Πρὸς αὐτῆς ΙΑ.

"Οπ. ΛΥ—ΡΒΕ—Ι—ΤΩΝ Ἀπόλλων Σιδήτης (;) ἢ αὐτοκράτωρ ἴστάμενος ἄρ. — Δ. μετρία.

Colonia Ninica Claudiopolis

- 728 — Α 32. — IMP CLAES. SA. IVL. VER. MAXI MINVS Προτομὴ Μαξιμίνου ἀστεφῆς, μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ. οὐ πάντα οὐδὲ τὸν Καλλίστην.
- ”Οπ. NINI. C. COL. CLA ἄνω, ΟΔΙΟΡΟ[Ι] Λύκαια ύπὸ δένδρον πρὸς δεξ. θηλαῖσονσα τὸν Πωμάλον καὶ Ρῶμον. — Δ. καλλίστη.
729. — Α 25. — I—MP MAXIMINUS RI Κεφαλὴ Μαξιμίνου δαφνοστεφῆς, πρὸς δεξ. οὐ πάντα οὐδὲ τὸν Καλλίστην.
- ”Οπ. COL NI—NI CLAVΔ Προτομὴ ἀγένειος πυργοστεφῆς, πρὸς δεξ. — Δ. καλλίστη.
- Σελεύκεια πρὸς τῷ Καλυκάδνῳ.**
730. — Α 22. — Κεφαλὴ Ἀθηρᾶς πρὸς δεξ., ἵς ὅπισθεν ΣΑ. οὐ πάντα οὐδὲ τὸν Καλλίστην.
- ”Οπ. ΣΕΛΕΥΚ[Ι]ΕΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΩΙ ΚΑΛΥΚΑΔΝΩΙ Νίνη σπεύδουσα πρὸς ἄρ., ἔχουσα ἐν τῇ προτεταμένῃ δεξ. στέφανον. Ἐν τῷ πεδίῳ ἀρ. ΚΛΑ. — Δ. καλή.
731. — Α 35. — [ΑΝ Κ ΓΑ] ΟΒΙΒ ΣΑΒΙΝ ΓΑΛΛΟΣ Προτομὴ Γάλλου ἀκτινοστεφῆς, μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ. οὐ πάντα οὐδὲ τὸν Καλλίστην.
- ”Οπ. [C]ΕΛΕΥΝΚΕΩ[Ν] κάτω [ΤΩΝ ΠΡΟ]ΣΤΩ ΚΑΛΥΚΑ ΔΝΩ ἄνω. Προτομὴ Ἀπόλλωρος δαφνοστεφῆς πρὸς δεξ. μετὰ κλάδου πρὸ τοῦ στήθους, καὶ Τύχης μετὰ μιδίου καὶ ἐπ' ὄμονον κέρατος, πρὸς ἄρ. — Δ. ἔμπορος μετρία, ὅπ. καλή.
- Σύεδρα.**
732. — Α 25. — ΩΤΑΚΙΛΙΑ - ΣΕΟΝΗΡΑ ΣΕΒ Προτομὴ Ωτ. Σεβήρας πρὸς δεξ. οὐ πάντα οὐδὲ τὸν Καλλίστην.
- ”Οπ. ΣΥΕΔΡ—ΕΩΝ Ἀριεμις ἐν μακρῷ χιτῶνι ἴσταμένη ἥρέμα πρὸς δεξ., λαμβάνουσα βέλος τῇ δεξ., ἐν δὲ τῇ προτεταμένῃ ἀρ. ἔχουσα τὸ τόξον. Παρ' αὐτῇ ἔλαφος ἴσταμένη πρὸς δ. καὶ στρέφουσα τὴν κεφαλὴν πρὸς τὴν θεάν. — Δ. καλή.

Ταρσός.

733.—**Α** 21.—Προτομή *Tύχης* πυργοστεφής καὶ μετὰ καλύπτρας, πρὸς δεξ.

"Οπ. [Τ]ΑΡΣΕΩΝ δεξ. ἐκ τῶν ἄνω. Ζεὺς Δολιχηρὸς ἐν τριγωνικῷ πλαισίῳ ἐπὶ βωμοῦ τεθειμένῳ. Ἐν τῷ πεδίῳ ἀρ. **Κ**
— Δ. καλλίστη.

734.—**Α** 27.—[ΑΔΡΙΑ]Ν[ΗΣ] ΤΑΡΣΟΥ δεξ. ἐκ τῶν ἄνω. Ζεὺς καθήμενος ἐπὶ θρόνου, πρὸς ἀρ.

"Οπ. [ΤΑΡΣΕΩΝ]
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ἀρ. ἐκ τῶν κάτω. *Tύχη* καθημένη πρὸς δεξ. καὶ ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῆς *Ποταμοῦ* προτομὴ πρὸς δ.
— Δ. μετριωτάτη.

735.—**Α** 35.—[ΑΝΤ ΚΑΙ Μ ΑΡΡ] ΣΕΥΗΡΟΣ ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ ΣΕΒ
Κεφαλὴ Καρακάλλα δαφνοστεφής, πρὸς ἀρ. Ἐν τῷ πεδίῳ Π—Π.

"Οπ. [ΑΝΤΩΝΕΙΝΙ]ΑΝΗΣ ΣΕΥΗ ΑΔΡ ΜΗΤ πέριξ καὶ ΤΑΡ-
ΣΟΥ ἐν τῷ ἔξεργῳ. Λύκαιρα πρὸς δ. θηλάζουσα τὸν Ῥω-
μύλον καὶ Ῥῶμον. Ἀνω αὐτῆς ΔΕΚ καὶ ἀστήρ. — Δ. με-
τριωτάτη.

736.—**Α** 33.—ΑΝ ΚΑΙ Γ ΜΕΣ ΚΥΝΙΝ. ΔΕΚΙΟΣ ΤΡΑΙΑΝΟΣ Προ-
τομὴ Δεκίου ἀκτινοστεφής, μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος,
πρὸς δεξ. Ἐν τῷ πεδίῳ Π—Π.

"Οπ. ΤΑΡΣΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 'Ηρακλῆς γυμνὸς ἴσταμενος
κατενάπιον, στρέφων τὴν κεφαλὴν πρὸς δεξ., τὴν δεξ. στη-
ρῖζων ἐπὶ τοῦ ὁσπάλου καὶ ἐν τῇ ἀρ. ἔχων τὴν λεοντῆν.

A—Μ

'Ἐν τῷ πεδίῳ [Κ]—Γ . — Διατ. καλή.
B

ΚΥΠΡΟΣ**Αβεβαίου ἀπονομῆς.**

737.—**Ρ** 25. Γραμμ. 10,72.—Λέων ἐτοιμαζόμενος νὰ ἐφοριμήσῃ πρὸς
δεξ. "Ανωθεν λείψανα ἐπιγραφῆς; Ἐν τῷ ἔξεργῳ μέγι Λ.
Τὸ δλον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

”Οπ. *Ταῦρος* ἴστάμενος πρὸς ἄρ. κάτω δὲ αὐτοῦ μέγα λ. Πέριξ τετράγωνον ἐκ σφαιριδίων. Τὸ δὲ ἐν τετραγώνῳ ἔγκοῦλῳ. (*Πίναξ XVII*, 8.) — Δ. καλλίστη.

737a. — Ἐνταῦθα ταχτέον καὶ τὸ ἀνωτέρω ὑπὸ ἄρ. 38 περιγραφέν. Πβλ. Babelon, *Perses Achém., Cypre etc.* p. CXLIX, fig. 75.

Κοινὸν Κυπρίων.

738. — **Α** 27. — ΟΥΕСПАСИΑΝΟΣ ΣΕΒΑСΤΟΣ Κεφαλὴ Ὁνεσπασιανοῦ δαφνοστεφῆς, πρὸς δεξ.

”Οπ. **ΚΟΙΝΟΝ ΚΥΠ—ΡΙΩΝ ΕΤΟΥΣ Η** Ναὸς Παφίας Ἀφροδίτης. — Δ. καλή.

739. — **Α** 31. — ΙΟΥΛΑ ΔΟ—ΜΝΑ ΣΕΒ Προτομὴ I. Δόμυρας, πρὸς δ.

”Οπ. **ΚΟΙΝΟΝ—ΚΥΠΡΙΩΝ** Πολυτελέστατος ναὸς τῆς Παφίας Ἀφροδίτης. (*Πίναξ XVII*, 11.) — Δ. καλλίστη.

ΛΥΔΙΑ

Πρὸς τῶν χρόνων τοῦ Κροίσου.

740. — **ΙΕ** 12. Γραμμ. 4,67. — Κεφαλὴ λέοντος πρὸς δ. μετὰ ἀστέρος ἐπὶ τοῦ μετώπου. ‘Υστεροσήμως ἐπὶ τῆς κεφαλῆς δεκατεσσάρης.

”Οπ. *Τετράγωνον ἔγκοιλον παραλληλόγραμμον εἰς δύο μέρη διηρημένον.* (*Πίναξ XVII*, 12.)

Βάγαι.

741. — **Α** 28. — **ΣΥΝΚ—ΛΗΤΟΣ** Προτομὴ Συγκλήτου ἀγένειος, πρὸς δ.

”Οπ. **ΚΑΙΣΑΡΕΩΝ—ΒΑΓΗΝΩΝ** Ἀπόλλων ἐνδεδυμένος ἴστάμενος πρὸς δεξ. ἔχων ἐν τῇ ἄρ. λύραν καὶ ἐν τῇ πρὸς τὰ κάτω δεξιᾷ πλῆκτρον (;) — Δ. μετρία.

ΦΡΥΓΙΑ

Ἄγκυρα.

742. — **Α** 18. — **ΣΕΒΑΣΤΗ—ΔΟΜΝΑ** Προτομὴ I. Δόμυρας, πρὸς δ.

”Οπ. **ΑΝΚΥ—ΡΑΝΩΝ** Εἴδωλον Ἀρτέμιδος Ἐφεσίας κατενώπιον. — Δ. καλλίστη.

Ἀδριανόπολις.

743. — **Α** 20. — **Π ΣΕΠ—ΓΕΤΑΣ Κ** Προτομὴ Γέτα ἀστεφῆς, μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ.

[”]Οπ. ΑΔΡΙΑΝΟΠΟ—ΛΕΙΤΩΝ Ἀμαζὼν (;) ἔφιππος πρὸς ἀρ.
βαίνουσα, ἔχουσα προτεταμένην τὴν δεξιάν, ἐν δὲ τῇ ἀρ.
διπλοῦν πέλεκυν. — Δ. καλή.

744.— **Ἄ** 32 (ἀρχαιόθεν ἐπάργυρον). — **ΑΝ. Κ. Μ ΙΟΥ—ΛΙ. ΦΙΛΙΠΠΟΣ**
Προτομὴ Φιλίππου τοῦ νεωτέρου δαφνοστεφῆς, μετὰ θώ-
ρακες καὶ ἔφαπτίδος, πρὸς δεξ.

[”]Οπ. **Σ—ΕΒΑΣ ΑΔΡΙΑΝ—ΟΠΟ ΕΠΙ ΑΡΧ ΡΟΥΦΟΥ** Τύχη
ἰσταμένη ἀρ. μετὰ μοδίου, πηδαλίου καὶ κέρατος. — Δ. καλ-
λίστη.

Ἀλξαντές.

745.— **Ἄ** 21.— **ΔΟΜΙΤΙΑΝ—ΟΣ ΚΑΙΚΑΡ [ΣΕΒΑΣ]** ἀρχόμενα δεξιό-
θεν ἐκ τῶν κάτω. Κεφαλὴ Δομιτιαροῦ δαφνοστεφῆς, πρὸς δ.

[”]Οπ. **[Λ]ΙΖΑΝΕΙ—ΤΩΝ Ἀθηρᾶ** ἰσταμένη ἀρ., τὴν ἀρ. στη-
ρίζουσα ἐπὶ τοῦ δόρατος, ἐν δὲ τῇ προτεταμένῃ δεξιᾷ ἔχουσα
δυσδιάκριτόν τι. — Δ. μετρία.

Ἀκμονία.

746.— **Ἄ** 18.— Κεφαλὴ Διὸς δαφνοστεφῆς, πρὸς δεξ.

[”]Οπ. **ΑΚΜΟΝ** δεξ. **[ΤΙΜ]ΟΘΕΟ** ἀρ. ἐκ τῶν ἄνω. **Ασκληπιὸς**
ἰστάμενος κατενώπιον ἐν τῇ συνήθει στάσει ἵτοι τὴν δεξ.
στηρίζων ὅπισθεν ἐπὶ τῆς δοσφύος. — Δ. καλή.

747.— **Ἄ** 28.— **ΑΝΤ Κ Μ ΑΝ—ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ** Προτομὴ Γορδιαροῦ
Γ' δαφνοστεφῆς, μετὰ θώρακος καὶ ἔφαπτίδος, πρὸς δεξ.

[”]Οπ. **ΑΚΜΟ—ΝΕΩΝ** **Ασκληπιὸς** ἰστάμενος κατενώπιον καὶ
στρέφων τὴν κεφαλὴν πρὸς ἀρ., στηρίζόμενος δὲ ἀρ. ἐπὶ τοῦ
βάστρου καὶ τὴν δεξ. ἔχων ἐν τῷ ἐνδύματι. (*Πίναξ XVII,*
13.) — Δ. καλλίστη.

Ἀπάμεια.

748.— **Ἄ** 20.— Κεφαλὴ Διὸς δαφνοστεφῆς, πρὸς δεξ.

[”]Οπ. **ΑΠΑΜΕ** δεξ. **ΚΟΝΩΝ** **[.]ΕΓΛΟΣ** Εἴδωλον **“Ηρας**, τὸ σύνηθες,
κατενώπιον. — Δ. καλή.

- 749.—**Α 20.**—“Ομοιον, ἀλλὰ μετὰ ἈΡΤΕ[Μ].—Δ. μετριωτάτη.
[ΒΑΒΑ]
- 750.—**Α 19.**—ΔΗ—ΜΟΣ Προτομὴ Αἵμου ἀγένειος, μετὰ στροφίου,
πρὸς δεξ.·
“Οπ. ΑΠΑΜΕΩΝ Ποταμὸς κατακείμενος, πρὸς ἄρ. (Πίναξ
XVII, 9.)—Δ. καλλίστη.
- 751.—**Α 17.**—ΝΕΡΩΝ ἄρ. ἐκ τῶν ἄνω, ΚΑΙCΑΡ δεξ. ἐκ τῶν κάτω.
Κεφαλὴ Νέρωνος ἀστεφής, πρὸς δεξ.
- “Οπ. ΕΠΙ ΟΝΕΤΤΙΟΝ ΝΙΓΡΟΝ ΑΠΑΜΕΩΝ Ἀετὸς μετ' ἀνα-
πεπταμένων πτερύγων πρὸς δεξ., στρέφων τὴν κεφαλὴν πρὸς
ἄρ.—Δ. καλή.

Διονυσόπολις.

- 752.—**Α 25.**—ΑΝΤ Κ Μ ΑΡΡ—ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC Προτομὴ Ἐλαγα-
βάλου δαφνοστεφής, μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δ.
“Οπ. ΔΩΝΥCΟ—ΠΟΛΕΙΤΩΝ Ἀσκληπιὸς ἰστάμενος κατενώ-
πιον, στηρζόμενος τῇ δεξ. ἐπὶ τοῦ βάκτρου αὐτοῦ. Ἐν τῷ
πεδίῳ ἄρ. φ. (Πίναξ XVII, 14).—Δ. καλλίστη.

Δοκίμιον.

- 753.—**Α 19.**—Προτομὴ Δοκίμου νεανικῆ, πρὸς δεξ.
“Οπ. ΔΟΚΙ—ΜΕΩΝ Ἀσκληπιὸς ἰστάμενος κατενώπιον ὡς
ἀνωτέρῳ, ἀλλὰ στρέφων τὴν κεφαλὴν πρὸς ἄρ.—Δ. καλή.

Ιεράπολις.

- 754.—**Α 25.**—ΛΑΙΡ—ΒΗΝΟC Προτομὴ Ἡλίου ἀκτινοστεφής, μετὰ
χλαμύδος, πρὸς δεξ. ‘Υστερόσημον, ἐν φυλέδος ἢ θεὰ ἰστα-
μένη πρὸς ἄρ. καὶ τὴν ἄρ. στηρζόμενα ἐπὶ σκήπτρου.
- “Οπ. ΙΕΡΑΠΠ ἐν τῷ ἔξεργῳ, ΟΛΕΙ[ΤΩ]Ν δεξ. καὶ ΝΕΩΚΟΩΝ
(sic) ἄρ. ἔξ ἀριστερῶν. Θεά τις μετὰ μοδίου ἐπὶ κεφαλῆς, κα-
θημένη πρὸς ἄρ. ἐπὶ θώρακου, ἔχουσα ἐν τῇ ἄρ. κέρας καὶ ἐν
τῇ προτεταμένῃ δεξιᾷ φιάλην, ἔξ ἣς γενέται δοφις δοθούμε-
νος πρὸ τῆς θεᾶς (Αἵμητρος);—Δ. καλή.

755.—**Α** 20.—Προτομὴ Σεράπιδος μετὰ μοδίου, πρὸς δ. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

”Οπ. ΙΕΡΑΠ—ΟΛΕΙΤΩΝ Ἰσις ἰσταμένη πρὸς ἄρ., ἔχουσα ἐν τῇ ὑψουμένῃ δεξιᾷ σειστρον καὶ ἐν τῇ πρὸς τὰ κάτω ἄρ. ἀγγεῖον.—Δ. καλή.

756.—**Α** 31.—Α.Κ.Μ.ΑΝ—ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ Προτομὴ Καρακάλλα ἀγένειος καὶ δαφνοστεφῆς, μετὰ θώρακος, πρὸς δεξ. Ὅστερόσημον στρογγύλον ἐν φυλακτόν τι (γράμματα;).

”Οπ. ΙΕΡΑΠΟΛΕ—ΙΤ—ΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ Δημήτηρ ἰσταμένη ἄρ., ἔχουσα ἐν τῇ προτεταμένῃ δεξ. μήκωνα καὶ δύο στάχυς, τὴν δ' ἄρ. στηρίζουσα ἐπὶ λαμπάδος.—Δ. καλή.

Κίβυρα.

757.—**Ρ** 17. Γραμμ. 2,77.—Κεφαλὴ γεανίου ἀγένειος, μετὰ κράνους, πρὸς δεξ. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

”Οπ. ΚΙΒΥΡΑΤΩΝ[Ν] κάτω ἵππεως φέροντος κράνος, προτείνοντος δόρυν, ἔχοντος δ' ἐπ' ὅμιου κρεμαμένην ἀσπίδα καὶ καλπάζοντος πρὸς δ. Μεταξὺ τῶν ποδῶν τοῦ ἵππου ΟΡ. (Πίναξ XVII, 15.)—Δ. καλλίστη.

758-759.—**Α** 14.—Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς, πρὸς δεξ.

”Οπ. ΚΙΒΥΡΑΤΩΝ ἐν ἔξέργῳ. Ταῦρος ὑβρίς κυρίσσων πρὸς δεξ. Ἀνω αὐτοῦ Κ.Μ. Τὸ δόλον ἐν τετραγώνῳ ἐγκούλῳ.

760.—**Α** 18.—Κεφαλαὶ συνεζευγμέναι τῶν Διοσκούρων πρὸς δ. μετὰ πύλων δαφνοστεφῶν, ὡν ἄνω δύο ἀστέρες. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

”Οπ. ΚΙΒΥΡΑΤΩΝ ἐν τῷ ἔξέργῳ. Γυνὴ ἰσταμένη πρὸς ἄρ. στέφουσα δὲ τρόπαιον (ὄχι δὲ Νίκη). Ἐν τῇ ἄρ. πρὸς τὰ κάτω, ἔχει δυσδιάκριτόν τι. Ἐν τῷ πεδίῳ ἄρ. [Ε]Κ, ἐφ' οὗ ὁ στέρροσημον στρογγύλον, ἐν φυλακτόν τι (γράμματα;).

”Οπ. ΚΙΒΥΡΑ θεός. ἐκ τῶν ἄνω, ΤΩΝ ἀριστ. ἐκ τῶν κάτω.

’Αθηνᾶ ἰσταμένη ἄρ., ἔχουσα ἐν τῇ προτεταμένῃ δεξιᾷ Νί-

κην, τὴν δ' ἀρ. στηρίζουσα ἐπὶ τῆς κατακειμένης ἀσπίδος.
(Πίναξ XVII, 16.) Δ. καλλίστη,

762.—Α 29.—ΑΥ. ΚΑΙ Μ ΑΝ—ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ Προτομὴ Γορδιανοῦ
Γ' δαφνοστεφής, μετὰ θώρακος καὶ ἔφαπτίδος, πρὸς δεξ.

*Οπ. ΚΑΙ ΣΑΡΕΩΝ—ΚΙΒΥΡΑΤΩΝ Ἀρτεμις ἐν βραχεῖ χιτῶνι
ισταμένη πρὸς δ., τῇ δεξ. λαμβάνουσα βέλος ἐκ τῆς φαρέ-
τρας, ἐν δὲ τῇ προτεταμένῃ ἀρ. ἔχουσα τὸ τόξον.—Δ. καλή.

763.—Α 30.—ΦΡ (οὗτω) ΤΡΑΝ—ΚΥΛΛΕΙΝΑ ΣΕΒ Προτομὴ Τραγ-
κυλλίνης, πρὸς δεξ.

*Οπ. ΚΙΒΥΡΑ—ΤΩΝ Νίκη βαδίζουσα πρὸς ἀρ., ἔχουσα ἐν
ιῇ δεξ. στέφανον ὑπεράνω βωμίσκου ἢ ἀγωνιστικοῦ ἀγγείου
(οὐχὶ πρόφρας), ἐν δὲ τῇ ἀρ. κλάδον φρίνικος. Ἐν τῷ πε-
δίῳ θεοῦ. — Διατ. καλή.

764.—Α 29.—ΕΡΕΝΝΙΑ ΕΤΡΟΥΣΚΙΛΛΑ ΣΕΒ Προτομὴ αὐτῆς, πρὸς δ.

*Οπ. ΚΑΙ ΣΑΡΕΩΝ ΚΙΒΥΡΑΤ—ΩΝ Τύχη μετὰ μοδίου, πη-
δαλίου καὶ κέρατος, ισταμένη πρὸς ἀριστ. Ἐν τῷ πεδίῳ
ΕΤ—ΦΚΣ. — Διατ. καλή.

Κίβυρα καὶ Ἐφεσος.

765.—Α 35.—ΑΥΤ Κ Μ ΑΥΡ ΣΕΒ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Προτομὴ Σ.
'Αλεξάνδρου δαφνοστεφής, μετὰ θώρακος καὶ ἔφαπτίδος,
πρὸς δεξ.

*Οπ. ΚΙΒΥΡΑΤΩΝ Κ—ΕΦΕΣΙΩΝ—[Δ ΝΕΩΚΟ]ΡΩΝ καὶ ἐν
τῷ ἔξεργῳ ΟΜΟΝΟΙΑ Ἀρτεμις ισταμένη πρὸς δ. ἐν βρα-
χεῖ ἐνδύματι, ἔχουσα ἐν τῇ δεξ. εἴδωλον κανηφόρου θεότη-
τος. Ἀπέναντι αὐτῆς ισταται πρὸς ἀρ. ἐτέρα θεὰ ἐν βρα-
χεῖ ἐνδύματι, ἐπίσης ἔχουσα ἐν τῇ δεξ. εἴδωλον Ἀρτέμιδος
'Ἐφεσίας. Μεταξὺ αὐτῶν βωμός. Ἀνω δὲ Α[Σ]. — Διατ.
μετριωτάτη.

Δασδίκεια.

766.—Α 13.—Κεφαλὴ Ἀρτέμιδος μετὰ στεφάνης, πρὸς δεξ.

*Οπ. [Λ]ΑΟΔΙΚΕΩ[Ν] Θεά τις ισταμένη πρὸς ἀρ. ἐν μακρῷ

χιτῶνι, ἔχουσα ἐν τῇ προτεταμένῃ δεξ. πτηνόν τι (;) τὴν δ' ἀρ. πρὸς τὰ κάτω. Πρὸ αὐτῆς ἄνθος τι.—Δ. καλή.

767.—Α 16.—ΛΑΟΔΙ—ΚΕΙΑ Προτομὴ Τύχης πυργοστεφής, μετὰ διπλοῦ ἱματίου, πρὸς δεξ.

”Οπ. ΛΑΟΔΙ—ΚΕΩΝ Νίκη βαδίζουσα πρὸς ἀρ., ἔχουσα ἐν τῇ προτεταμένῃ δεξιᾷ στέφανον, ἐν δὲ τῇ ἀρ. κλύδον φοίνικος.—Δ. ἀρίστη.

768.—Α 20.—‘Ομοίως.

”Οπ. ΔΙΟΣΚΟΥΡΙΔΗΣ δεξ.—ΛΑΟ|ΔΙΚΕΩΝ ἀρ. ἐκ τῶν ἄνω. ‘Ομοίως. ’Ἐν τῷ πεδίῳ δεξ. μονογράφημα Κ (;) —Δ. καλή.

769.—Α 20.—ΣΕΒΑ—ΣΤΟΣ Κεφαλὴ Ανδρούστου ἀστεφής, πρὸς δ.

”Οπ. [Δ]ΙΟΣΚΟΥΡΙΔ[ΗΣ] δεξ. ΛΑΟ|ΔΙΚΕΩΝ ἀρ. ἐκ τῶν ἄνω.
ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ[N]

Ζεὺς ἰστάμενος ἀρ. ἐνδεδυμένος, ἔχων ἐν τῇ προτεταμένῃ δεξ. ἀετόν.—Δ. καλή.

770.—Α 25.—Μ ΙΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΚΑΙΣ Προτομὴ Φιλίππου τοῦ νεωτέρου δαφνοστεφής, μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δ.

”Οπ. ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ—ΝΕΩΚΟΡΩΝ Τύχη μετὰ μοδίου, πηδαλίου καὶ κέρατος, ἰσταμένη πρὸς ἀρ.—Δ. καλή.

Λυσιάς.

771.—Α 25.—[ΑΥΤ Κ] Μ ΑΝ—ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ Προτομὴ Γορδιανοῦ Γ' δαφνοστεφής, μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ.

”Οπ. ΛΥCΙ—ΑΔΕΩΝ Τύχη μετὰ μοδίου, πηδαλίου καὶ κέρατος, ἰσταμένη πρὸς ἀρ.—Δ. μετρία (διάτρητον).

772.—Α 25.—[ΑΥ Κ] Μ ΑΝΤ—ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ ‘Ομοίως.

”Οπ. ΛΥ—CΙΑ—Δ—ΕΩΝ Θεά ἰσταμένη πρὸς ἀρ., ἔχουσα ἐν τῇ προτεταμένῃ δεξιᾷ φιάλην, δυσδιάκριτόν τι δὲ ἐν τῇ ἀρ., ἡς δ ἀγκών ἐρείδεται ἐπὶ κιονίσκου.—Δ. μετρία.

Πέλται.

773.—Α 25.—Ἐπιγραφὴ καὶ προτομὴ Καρακάλλα (;) ἀγένειος καὶ δαφνοστεφής, πρὸς δεξ.

Ὀπ. ΠΕΛΤΗΝΩΝ Μ—ΑΡΧ ΙΟΥΝΙΣ ΤΟ Β Τύχη, ἡ συνήθης, ἰσταμένη πρὸς ἄρο.—Δ. μετριωτάτη.

Προμνησσός.

774.—Ἄ 27.—ΒΟΥΛΗ δεξ. ἐκ τῶν ἄνω. Προτομὴ Βουλῆς δαφνοστεφίς, πρὸς δεξ.

Ὀπ. ΠΡΥΜΝ—ΗΣΣΕΩΝ Δικαιοσύνη ἰσταμένη ἄρο. ἐν διπλῷ γιτῶνι, ἔχουσα ἐν τῇ προτεταμένῃ δεξ. ζυγόν, διὰ δὲ τῆς ἀρ. ὑψοῦσα πτυχὴν τοῦ πέπλου αὐτῆς. —Δ. καλλίστη.

Σιβιδοῦνδα.

775.—Ἄ 18.—ΑΥΤ ΚΑΙ—ΚΟΜΜΟΔΟ Προτομὴ Κομμόδου γενειῆτις καὶ δαφνοστεφίς, πρὸς δεξ.

Ὀπ. ΣΙΒΙ—Δ—ΟΥ—ΝΔΕΩΝ Ἀρτεμίς μετὰ ποδήρους ἵματίου σπεύδουσα πρὸς δεξ., ἔχουσα ἐν τῇ προτεταμένῃ ἄρο. τόξον καὶ ἐν τῇ ὑψουμένῃ δεξ. κεραυνὸν ἥ λαμπάδα ἥ μικρὸν ἀκόντιον. (Πίναξ XVII, 17.) —Δ. καλλίστη.

776.—Ἄ 22.—ΙΟΝΛΙΑ—ΔΟΜΙΝΑ ΣΕΒ] Προτομὴ Ι. Δόμιτης, πρὸς δ.

Ὀπ. ΣΙΒΙΔΟΥ—Ν—ΔΕΩΝ Διόνυσος γυμνὸς ἰστάμενος ἄρο., ἔχων ἐν τῇ προτεταμένῃ δεξ. κάνθαρον ὑπεράνω πάνθηρος, τὴν δ' ἄρ. στηρίζων ἐπὶ θύρσου. Ο θεὸς φέρει ὑποδήματα, ἀπὸ δὲ τοῦ ἄρ. βραχίδιονος κρέμαται ἡ χλαμὺς αὐτοῦ.—Δ. καλῆ.

777.—Ἄ 18.—ΑΥΤ Κ Μ ΑΡΨ ΣΕ—Ν ΑΛΕΞΑΝ[ΔΡΟΣ] Προτομὴ Σ. Ἀλεξάνδρου δαφνοστεφίς, μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ.

Ὀπ. ΣΙΒΙΔΟΝ—ΝΔΕΩΝ Ἀρτεμίς μετὰ διπλοῦ ἵματίου καὶ φαρέτρας ἐπ' ὅμιου, τείνουσα τόξον, πρὸς δεξ.—Δ. καλή.

Φιλομήλιον.

778.—Ἄ 25.—ΑΥΤ Κ Γ ΜΕΣ Κ ΤΡΑΙ ΔΕΚΙΟΣ Ε Προτομὴ Δεκίου ἀκτινοστεφίς, μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ.

Ὀπ. ΦΙΛΟΜΗΛΕΩΝ ΕΠ ΕΝΤΥΧΟΝC Ποταμὸς κατακείμενος πρὸς ἄρ., ἐν τῇ ὑψουμένῃ δεξ. ἔχων κέρας, τὴν δ' ἄρ. στη-

οὗζων ἐπὶ τῆς ὑδρίας, ἔξη ἡς ὁέει ὕδωρ. Ἐν τῷ πεδίῳ Β.
(Πίναξ XVII, 18.) — Δ. καλή.

ΓΑΛΑΤΙΑ

**Αμύντας βασιλεύς.*

779. — Α 22.— Κεφαλὴ Ἡρακλέους γενεῖτις μετὰ δοπάλου ἐπ' ὄμου,
πρὸς δ. Ὁπισθεν αὐτῆς Μ. Τὸ δόλον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

”Οπ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ἄνω, ΑΜΥΝΤΟΥ ἐν τῷ ἔξεργῳ. Λέων βα-
δίζων, πρὸς δεξ. — Δ. καλλίστη.

780.— Α 20.— Προτομὴ Ἀρτέμιδος μετὰ φαρέτρας καὶ τόξου ἐπ' ὄ-
μου, πρὸς δεξ. Πρὸς αὐτῆς ΠΙ. Κύκλος σφαιριδίων.

”Οπ. ΒΑΣΙΛΕ—ΩΣ ἄνω, ΑΜΥΝΤΟΥ ἐν τῷ ἔξεργῳ. Ἐλα-
φος ἴσταμένη πρὸς δεξ. — Δ. καλλίστη.

781-784.— Α 16.— Προτομὴ Ἔρμου μετὰ πετάσου, χλαμύδος καὶ κη-
ρυκείου, πρὸς δεξ.

”Οπ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ἄνω, ΑΜΥΝ—ΤΟΥ κάτω. Κηρύκειον πτε-
ρωτόν. (Πίναξ XVII, 19.) — Δ. ἀρίστη.

ΣΥΡΙΑ

**Ἀντιόχεια.*

785.— Α 30.— . . . ΙΟΥΛΙ ΦΛΠΠΟΣ ΣΕΒ Κεφαλὴ Φιλίππου δαφνο-
στεφής, πρὸς δεξ.

”Οπ. ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ—ΜΗΤΡΟ ΚΟΛΩΝ, καὶ ἐν τῷ πεδίῳ Δ—Ε
Προτομὴ Ἀντιοχείας πυργοστεφῆς καὶ μετὰ καλύπτρας. Ἀνω
αὐτῆς κρίος πρὸς δ. καὶ στρεφόμενος, κάτωθεν δὲ τῆς προ-
τομῆς ἀστήρ. — Δ. μετρία.

ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΣΥΡΙΑΣ

786.— Α 20.— Κεφαλὴ ἀγένειος πρὸς δ. ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

”Οπ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ἄνω, ΣΕΛΕΥΚΟΥ ἐν τῷ ἔξεργῳ. Ταῦρος
ὑβὸς κυρίσσων, πρὸς δεξ. — Δ. μετρία.

787-788.— Α 15.— Κεφαλὴ ἀγένειος πτερωτὴ (ώραίας Μεδούσης)
πρὸς δεξ.

”Οπ. Ὄμοιώς. — Δ. ἀρίστη.

789.—**Α** 10.—Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος ἢ Ἀρτέμιδος, πρὸς δεξ.

”Οπ. ΒΑΣΙ. Ἐλέφας βαδίζων πρὸς ἀρ.—Δ. μετρία.

ΦΟΙΝΙΚΗ

790.—**Α** 20.—Προτομὴ Τύχης πόλεως πυργοστεφής, πρὸς δεξ. ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

”Οπ. Πηδάλιον καὶ φοινικικὰ ἐπιγραφαί.—Δ. ἀρίστη.

ΑΙΓΑΙΠΤΟΣ

Νομὸς Ὁξύρυγχος.

791.—**Α** 14.—Κεφαλὴ Ἀδριανοῦ δαφνοστεφής, πρὸς δεξ. ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

”Οπ. ΟΞΥΡ—ΛΙΑ Διπλοῦς πέλεκυς. Τὸ ὄλον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

ΑΡΧΑΙΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΕΦΘΑΡΜΕΝΑ

792-816.—Ἐν ἀργυροῦν (Πέργης) καὶ εἴκοσι τέσσαραι χαλκᾶ μικρασιατικὰ ἀρχαῖα Ἑλληνικὰ νομίσματα πάντα ἐφθαρμένα.

ΒΥΖΑΝΤΙΝΑ ΚΑΙ ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΑ

817.—**Ρ** — Κωνσταντίνος Ε' καὶ Λέων Δ'. Sabatier, Mon. Byz. XL, 25

818.—**Ρ** — Λέων Ε' καὶ Κωνσταντίνος Ζ'. > XLIII, 8

819-821.—**Ρ** — Βασίλ. Α' καὶ Κωνσταντ. Θ'. > XLV, 1

822.—**Ρ** — Κωνσταντίνος Ι' καὶ Ρωμανὸς Β'. > XLVII, 1

823.—**Ρ** — Βασιλείος Β' καὶ Κωνσταντ. ΙΑ'. > XLVIII, 16

824-838.—**Ρ** — ΚΥΠΡΟΥ *Μεσαιωνικά.*

839-848.—**Ρ** — ΡΟΔΟΥ >

849.—**Ρ** — ΧΙΟΥ *Μεσαιωνικόν.*

850-856.—**Ρ** — Διάφορα μεσαιωνικά.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ Δ. Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ

		Ι	Ε	Χ	Ρ	Δ
ΜΟΙΣΙΑ Η ΚΑΤΩ.	Τόμοι.	1	—	—	—	1
ΘΡΑΚΗ.	'Αγχίαλος.	2—	3	—	—	2
"	'Απολλωνία.	4—	5	—	2	—
"	Μεσημβρία.	6	—	—	—	1
"	'Οδησσος.	7	—	—	—	1
ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΘΡΑΚΗΣ.	Λασίμαχος.	8	—	—	1	—
"	Μόστις.	9	—	—	—	1
"	Ρουμητάλκης Α'	10	—	—	—	1
ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ	Κάσσανδρος.	11	—	—	—	1
ΑΡΓΟΛΙΣ	'Αργος.	12	—	—	—	1
ΛΑΚΩΝΙΚΗ	Κοινόν.	13	—	—	—	1
ΚΡΗΤΗ	Κοινόν.	14—	15	—	—	2
ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ	'Αβεβαιόν αύτονομῆς.	16	—	1	—	—
"	Ρωμ. ἐπαρχία 'Ασιας.	17—	18	—	2	—
ΒΙΘΥΝΙΑ	Κίος.	19	—	—	1	—
"	Νίκαια.	20	—	—	—	1
"	Νικομήδεια.	21	—	—	—	1
ΜΥΣΙΑ	Πέργαμος.	22—	23	—	—	2
ΛΙΟΛΙΣ.	Κύμη.	24—	25	—	—	2
ΙΩΝΙΑ.	Ἐρυθραῖ.	26—	27	—	—	2
"	'Εφεσος.	28—	29	—	1	—
"	Μαγνησία.	30—	31	—	—	2
"	Μητρόπολις.	32	—	—	—	1
"	Σιμύρνη.	33	—	—	—	1
ΣΑΜΟΣ	.	34	—	—	—	1
ΧΙΟΣ.	.	35	—	—	1	—
ΚΑΡΙΑ	'Αβεβαιόν πόλ.	(Αρ. 38=Κύπρ.)	36—	38	—	—
"	'Αλικαρνασσός.	39	—	—	—	1
"	'Αφροδισιάς.	40	—	—	—	1
"	Ιασός.	41	—	—	—	1
"	Κνίδος.	42—	44	—	2	1
"	Καῦνος.	45—	49	—	—	5
"	Τάβαι.	50—	51	—	—	2
"	Τρίπολις.	52	—	—	—	1
ΚΩΣ ΝΗΣΟΣ.	.	53—	55	—	—	3
ΡΟΔΟΣ	Κοινόν.	56—	58	—	1	—
"	Κάμειρος.	59	—	—	1	—
ΑΓΓΚΙΑ	α) 'Ανεπίγονα.	60—	61	—	2	—
"	β) 'Ενεπίγρι Μιθρατάτας.	62—	64	—	3	—
"	Τελμησσός (;	65	—	—	1	—
"	Περικλῆς, δυνάστης Λιμύρας καὶ βασιλ. Αυκίας, 380-362 π.Χ..	66—	71	—	2	4
"	Λυκία ἐν γένει, ὑπὸ τοὺς Ρω- μαίους.	72—	76	—	5	—
"	'Αρύκανδα.	77—	81	—	—	5
"	Βάλβουρα.	82	—	—	—	1
Εἰς μεταφοράν.		—	1	27	—	53

		Ε	Χ	Ρ	Δ
Αρκια.	Έχ μεταφορᾶς.....	—	1	27	53
"	Κορύδαλλα.....	83	—	—	1
"	Κράγος.....	84—86	—	—	2
"	Κράγος και Ξάνθος.....	87—89	—	—	3
"	Κυάνη.....	90	—	—	1
"	Κράγος και Διάς.....	91	—	—	1
"	Λίμνρα.....	92	—	—	1
"	Μασσίνυτος.....	93—117	—	—	17
"	Μύρα.....	118—119	—	—	1
"	Ξάνθος.....	120	—	—	1
"	Πάταρα και Μύρα.....	121	—	—	1
"	Ποδόλια.....	122	—	—	1
"	Τλῶ και Κράγος (;).....	123—126	—	—	4
"	Φάσηλις.....	127—134	—	—	6
"	Φελλός.....	135	—	—	1
"	Χῶμα.....	136	—	—	1
Παμφλαί.	Ασπενδος.....	137—190	—	—	16
"	Αττάλεια.....	191—231	—	—	41
"	Μάγυδος.....	232—244	—	—	13
"	Πέργη αι Μετά Παμφυλιακῶν ἐπιγραφῶν.....	245—260	—	—	16
"	β, Μετά ἐλλην. ἐπιγραφ.	261—366	—	2	105
"	Σίδη και Πέργη.....	367—369	—	—	3
"	Σίδη.....	370—406	—	7	30
"	Σίλλυνον.....	407—431	—	—	25
Πισιδία.	Ἄδαδα.....	432—434	—	—	3
"	Ἀμβλαδα.....	435	—	—	1
"	Ἀνδῆδα.....	436—438	—	—	3
"	Ἀντιόχεια.....	439—448	—	—	10
"	Ἀπολλωνία Μορδίαιον.....	449—451	—	—	3
"	Ἀριασδός.....	452—453	—	—	2
"	Βάρις.....	454—458	—	—	5
"	Ἐτεννα.....	459—462	—	—	4
"	Ἴσινδα.....	463—498	—	—	36
"	Κεραία.....	499—500	—	—	2
"	Κόδρονδα.....	501	—	—	1
"	Κόμαμα.....	502	—	—	1
"	Κρῆμνα.....	503—521	—	—	19
"	Ολβασα.....	522—523	—	—	2
"	Οὐερβία.....	524—527	—	—	4
"	Παλαιόπολις.....	528	—	—	1
"	Πανέμου τείχος.....	529	—	—	1
"	Πεδνηλισσός.....	530	—	—	1
"	Πρόσταννα.....	531—533	—	—	3
"	Πῶγλα.....	534—535	—	—	2
"	Σαγαλασσός	536—636	—	—	21
"	Σέλγη.....	557—621	—	—	45
"	Σελεύκεια Ταύρου.....	613—618	—	—	6
"	Τερμησσός ή μετζων.....	619—693	—	—	75
"	Τερμησσός ή μικρά.....	694—699	—	—	6
	Εἰς μεταφοράν.....	—	1	66	631

		Ι	Ε	Χ	Ρ	Α
	'Εκ μεταφορᾶς	—	1	66	631	
Πισιδία	Τριμβρίας	700—701	—	—	—	2
"	Τινυασσός	702—705	—	—	—	4
Λγκαονία	Ίκόνιον	706	—	—	—	1
Κιλικία	"Άδανα	707	—	—	—	1
"	Καραλία	708—709	—	—	—	2
"	Κασάι	710—711	—	—	—	2
"	Κέστρος	712	—	—	—	1
"	Κολυβρασσός	713—716	—	—	—	4
"	Κορακήσιον	717—721	—	—	—	5
"	Λαέρτη	722—725	—	—	—	4
"	Λύρβη	726—727	—	—	—	2
"	Colonia Nicina Claudiopolis	728—729	—	—	—	2
"	Σελεύκεια πρὸς τῷ Καλυκάδνῳ	730—731	—	—	—	2
"	Σύνδροια	732	—	—	—	1
"	Ταρόδος	733—736	—	—	—	4
Κρήτη	'Αρεβαίου ἀπονομῆς	737—737α	—	—	—	2
"	Kouén Κυρρίων	738—739	—	—	—	2
Λγδιλ	Πρὸ τοῦ Κροίσου	740	1	—	—	
"	Βάγαι	741	—	—	—	1
Φρυγία	'Αγνυρα	742	—	—	—	1
"	'Αδριανόπολις	743—744	—	—	—	2
"	Αἰζανῖς	745	—	—	—	1
"	'Ακιμονία	746—747	—	—	—	2
"	'Απάμεια	748—751	—	—	—	4
"	Διονυσόπολις	752	—	—	—	1
"	Δοκίμιον	753	—	—	—	1
"	'Ιεράπολις	754—756	—	—	—	3
"	Κίβυρα	757—764	—	—	1	7
"	Κίβυρα καὶ "Εφεσος	765	—	—	—	1
"	Λαοδίκεια	766—770	—	—	—	5
"	Λυσιάς	771—772	—	—	—	2
"	Πέλται	773	—	—	—	1
"	Πουμνησσός	774	—	—	—	1
"	Σιβιδοῦνδα	775—777	—	—	—	3
"	Φιλομήλιον	778	—	—	—	1
Γαλατία	'Αμιντας βασιλεὺς	779—784	—	—	—	6
Σγρία	'Αντιόχεια	785	—	—	—	1
Βασιλείς Σγρίας		786—789	—	—	—	4
Φοινίκη		790	—	—	—	1
Αιγαπτος. Νομὸς Οξυρυγχίτης		791	—	—	—	1
Αρχαίος κοσμος εφθαρμένα		792—816	—	—	1	24
Βγαντίνα		817—823	—	—	7	—
Μεσαιωνικά κυπρογ, ροδογ, χιον κτλ		824—856	—	—	33	—
	"Αθροισμα 856, ήτοι:	1	1	108	746	

'Εν 'Αθήναις τῇ 1 Ιουλίου 1903.

NUMISMATIQUE
DES VILLES DE LA PHÉNICIE
(Suite. Voyez p. 17 etc.)

TYR
PÉRIODE PRÉALEXANDRINE
ROIS PHÉNICIENS DE TYR

I. Sirom ou Hiram (vers 480 avant J. C.).

1775. — Dauphin nageant à droite sur des flots représentés par 3 lignes parallèles ondulées. Dessous, le murex. Dans le champ, en haut et à gauche, légende phénicienne de 4 lettres distinctes, dont la troisième seule est discutable Ψ ? ς ω (Sitom ou Sirom, Hiram). Cercle cordelé au pourt.

AR 24. — Statère phénicien, gr. 13,60. Babelon, Perses Achéménides, p. 291, No 1980, pl. XXXV, fig. 2.

AR 22. — Stat. phénic., gr. 13,40. Flan globuleux. Collection de Luynes. — Babelon, Loc. cit., p. 290, No 1979, pl. XXXV, fig. 1.

AR 21. — Stat. phénic., gr. 13,802 et 13,156. Brit. Mus = Pl. XVIII, 1-2.

AR 20. — Stat. phénic., gr. 13,60. Ma collection.

1776. — Même droit. Sans légende. Même revers.

AR 15. — Tribole phénic., gr. 3. Collection de Luynes. — Babelon, Loc. cit., p. 291, No 1981, pl. XXXV, fig. 3.

1777. — Même droit. Même revers.

AR 9. — Tritémorion phénic., gr. 0,64. British Museum = Planche XVIII, 3.

Chouette, debout à droite, se retournant de face, portant sur son aile gauche, le sceptre et le fléau égyptien. Le type est entouré d'un large sillon qui en accentue les contours. Carré creux profond.

II. ? (entre 480 et 440 environ av. J. C.).

1778. — Même droit. Traces de légende phénicienne. Cerclage cordelé au pourtour. | Même revers, sans sillon autour du type. Carré creux peu profond.

AR 20. — Stat. phénic., gr. 13,65. Flan globuleux. Babelon, Perses Achéménides, p. 290, No 1982, pl. XXXV, fig. 4.

1779. — Même droit. La légende semble être $\Delta\Gamma$ (de Tyr). Cercle cordelé au pourt. | Même revers.

AR 13. — Tribole phén., gr. 2,50 (pièce fourrée). Ma collection = **Planche XVIII**, 4.

1780. — Dauphin à droite. | Même revers.
Au dessous, le murex. Cercle cordelé.

AR 9. — Tritémorion phénic., gr. 0,453. British Museum = **Planche XVIII**, 5.

1781. — Dauphin à droite. | Même revers.
Cercle cordelé au pourtour.

AR 9. — Tritémorion phénic., gr. 0,648. British Museum

AR 8. — Tritémorion phénic., gr. 0,69 et 0,62. British Museum — Gr. 0,65.
Ma collection = **Planche XVIII**, 6.

1782. — Même droit. | Même revers.
AR 4. — Seizième d'obole phénic., gr. 0,06. Ma collection.

1783. — Même droit. | Rosace à 8 fleurons dans un carré creux.

AR 6. — Tartémorion phén. ou $1/4$ obole gr. 0,30. Ma collection = **Planche XVIII**, 7.

III. ? (entre 440 et 410 avant J. C.).

1784. — Dauphin à gauche. Dessous, le murex. Grènetis au pourtour. | Chouette debout à gauche, se retournant de face, portant sur son aile droite le sceptre et le fléau égyptiens. Grènetis au pourtour.

AR 12. — Tritémorion phénicien, gr. 0,70 et 0,75. Collection de Luynes. — Babelon. Loc. cit., p. 291, Nos 1984 et 1985.

AR 11. — Tritémorion phénic., gr. 0,82. Ma collection — Gr. 0,50 et 0,73. British Museum. — Gr. 0,64. Collection de Luynes. — Babelon, Perses Achémén.,

p. 291, No 1983, pl. XXXV, fig. 5. — Gr. 0,34 (exemplaire défouillé). Babelon, Loc. cit., No 1986.

AR 9. — Tritémorion phénic., gr. 0,66. Babelon, Loc. cit., p. 292, No 1987, pl. XXXV, fig. 6. — Gr. 0,62. British Museum. — Gr. 0,50. Ma collection = Planche XVIII, 8.

1785. — Même dr. | Tête de bélier, à gauche, avec de longues cornes retombantes (?). Grènetis au tour. Grènetis au pourtour.

AR 6. — Tartémorion phénic., gr. 0,27. Babelon, Loc. cit., p. 292, No 1988, pl. XXXV, fig. 7.

IV. ? (entre 410 et 400 environ av. J. C.).

1786. — Divinité (Melqart?) à cheval sur un hippocampe ailé galopant à droite sur des flots représentés par des lignes parallèles ondulées. Le dieu, coiffé à l'assyrienne, est barbu. De la main droite tendue en avant, il tient son arc. De la main gauche, ramenée sur le flanc gauche, il saisit la bride de sa monture. Sous les flots, dauphin nageant à droite. Cercle cordelé au pourtour.

Chouette du 1778.
Cercle cordelé au pourtour.

AR 27. — Statère phénicien. gr. 12,40. Flan allongé de forme irrégulièrement quadrilatère. Ma collection = Planche XVIII, 9.

AR 26. — Statère phénicien, gr. 13,40. Ma collection Forme presque carrée, à bords arrondis presque réguliers.

AR 24. — Statère phénicien, gr. 12,90. Ma collection Forme quadrilatère, à angles arrondis, mais irrégulière.

V. ? (entre 400 et 390 environ av. J. C.).

1787. — Même droit. | Même revers.

AR 23. — Stat. phén., gr. 13. Forme ovale, à bords arrondis. British Museum.

AR 22. — Statère phénicien, gr. 13,18. Ma collection Forme ovale, à bords régulièrement arrondis.

AR 19. — Statère phénic., gr. 13. Forme globuleuse. British Museum.

VI. ? (entre 390 et 370 environ av. J. C.).

Pièces de travail beaucoup plus soigné, à flan plat et moins épais que dans les groupes précédents, à bords arrondis, de forme en général bien circulaire, et de frappe satisfaisante.

1788. — Même droit. | Même revers.

AR 26. — Statère phénicien, gr. 13,90; 13,27; 13,14. Babelon, Perses Achéménides, p. 293, Nos 2000, 2002 et 2004, pl. XXXV, fig. 13. — Collection de Luynes. — Gr. 13,35. British Museum = **Planche XVIII**, 10.

AR 25. — Stat. phén., gr. 12,96. British Museum — Gr. 13,35. Ma collection.

AR 23. — Statère phénicien, gr. 13,27, 13,35 et 13,57. Babelon, Loc. cit., p. 293, Nos 1998, 1999 et 1997, pl. XXXV, fig. 11 et 12. — Gr. 13,70. Collection Montagu, No 745.

AR 22. — Statère phénic., gr. 13,93. Babelon, Perses Achémén.. p. 293, No 1996. — Ma collection.

1789. — Même droit. | Même revers.

AR 17. — Triobole phénic., gr. 3,17. Babelon, Loc. cit., No 2003, pl. XXXV, fig. 14. — Gr. 3,75. Collection Montagn, No 747.

*VII. ? (entre 370 et 360 environ av. J. C.).***1790.** — Même dr. | Même revers, dans le champ, à droite, devant la chouette, les lettres — —. Cercle cordelé au pourtour.

AR 20. — Statère phénicien, gr. 13,60. Forme globuleuse ovalaire. Flan très épais. Ma collection = **Planche XVIII**, 11.

AR 22. — Stat. phén., gr. 12,60. Forme globuleuse circulaire. Ma collection.

*VIII. ? (entre 360 et 350 environ av. J. C.).***1791.** — Même dr. | Même revers, dans le champ, à droite devant la chouette, la lettre Ÿ.

AR 27. — Statère phénic., gr. 13,54. Flan épais et très allongé. Collection de Luynes — Babelon, Loc. cit., p. 292, No 1990, pl. XXXV, fig. 9.

AR 23. — Statère phénic., gr. 13,50. Flan circulaire et épais. Babelon, Loc. cit., No 1991.

AR 20. — Statère phénic. gr. 11,98. Forme globuleuse et circulaire. British Museum = **Planche XVIII**, 12 rev.

AR 19. — Statère phénic., gr. 10,23 exemplaire fourré). Forme globul. British Museum.

*IX. ? (entre 350 et 340 environ av. J. C.)***1792.** — Même dr. | Même revers. Dans le champ, les lettres phénic. ♀ à gauche, Ÿ à droite. Cercle cordelé.

AR 20. — Statère phénic , gr. 12,50. Forme globuleuse ovalaire. British Museum = **Planche XVIII**, 13 rev.

X. ? (*entre 340 et 332 environ av. J. C.*).

1793. — Même dr. | Même revers. Dans le champ, à droite, devant la chouette le chiffre I (an 1).

AR 20. — Statère phénic., gr. 13,28. Collection de Luynes. — Babelon, Perses Achémén., p. 292, No 1992, pl. XXXV, fig. 10. — Gr. 13,20. Ma collection, forme globuleuse circulaire.

AR 19. — Statère phénic., gr. 13,36. Collection de Luynes. — Babelon, Loc. cit., No 1993.

1794. — Même dr. | Même revers. Dans le champ, à droite, devant la chouette, le chiffre II (an 2).
| Cercle cordelé.

AR 18. — Statère phénic., gr. 13,18. Babelon, Loc. cit., No 1994.

1795. — Même dr. | Même revers. Dans le champ, à droite, devant la chouette, le chiffre III (an 3).
| Cercle cordelé.

AR 20. — Statère phénic., gr. 13,12. British Museum.

1796. — Même dr. | Même revers, avec le chiffre IIII (an 4). Cercle cordelé.

AR 20. — Statère phénic., gr. 13,24. Babelon, Loc. cit., No 1995.

1797. — Même dr. | Même revers, avec le chiffre IIIII (an 5). Cercle cordelé.

AR 19. — Statere ghénic., gr. 13,34. British Museum.

XI. ? (*entre 420 et 332 environ av. J. C.*).

1798. — Hippocampe ailé galopant à droite. Dessous, un murex. Cercle cordelé au pourtour.

Même revers, sans lettre ni chiffre. Cercle cordelé au pourtour.

AR 10. — Tritémorion phénic., gr. 0,62 à 0,67. Babelon, Perses Achém., p. 294, Nos 2004 à 2006, pl. XXXV, fig. 15. — Gr. 0,50. Ma collection. — Gr. 0,58 et 0,71. British Museum = Planche XVIII, 14.

PÉRIODE ALEXANDRINE

MONNAIES DATÉES DE L'ÈRE D'ALEXANDRE EN PHÉNICIE,
inaugurée en 333—323 avant J. C.

XII. En 332 avant J. C.

1799. — Même dr. | Même revers. Dans le champ, à droite, Cercle cordelé au | 19 (en l'an 1), plus bas la lettre ፲. Cercle pourtour. | cordelé au pourtour.

AR 21. — Didrachme attique, gr. 8,76. British Museum = **Planche XVIII**, 15.

AR 20. — Didrachme attique gr. 8,86. Babelon, loc. cit., p. 294, No 2007, pl. XXXV, fig. 16. — Collection de l'Université américaine de Beyrouth.

XIII. De 332 à 329 avant J. C.

1800. — Même droit. Cercle | Même revers. Dans le champ, cordelé au pourtour. | à droite, 1 ፲ (en l'an 1). Cercle | cordelé au pourtour.

AR 20. — Didrachme attique, gr. 8,42. British Museum.

1801. — Même dr. | Même revers, avec la date 11 ፲ (an 2).

AR 21. — Didrachme attique, gr. 8,70. British Museum = **Planche XVIII**, 16 rev.

AR 20. — Didrachme attique, gr. 7,66 à 7,85 (pièces fourrées) et gr. 8,71. Collection de Luynes. — Babelon, Perses Achémén., p. 294, Nos 2008 à 2011, pl. XXXV, fig. 17. — Gr. 8,65. Collection Montagu, No 746. — Gr. 8,09. Ma collection.

1802. — Même dr. | Même revers, avec la date 111 ፲ (an 3).

AR 21. — Didrachme attique, gr. 8,58. British Museum.

XIV. De 332 à 328 avant J. C.

1803. — Même dr. | Même revers. Dans le champ, à droite, Cercle cordelé au | 11 (an 2) et plus bas la lettre ፻. Cercle pourtour. | cordelé au pourtour.

AR 22. — Didrachme attique, gr. 8,68. Babelon, loc. cit., No 2012. — Barclay V. Head, Coins of Ancients, p. 61, No 36, pl. 20, No 46. — Gr. 8,58. British Museum = **Planche XVIII**, 17 rev.

1804. — Même dr. | Même revers, avec la date 111 (an 3) et | la même lettre.

AR 21. — Didrachme attique, gr. 8,70. Babelon, loc. cit., No 2013. — Gr. 8,50. Ma collection.

1805. — Même dr. | Même revers, avec la date |||| (an 4)
et la même lettre.

AR 21. — Didrachme attique, gr. 8,85. British Museum.

XV. De 309 à 295 avant J. C.

1806. — Même dr. | Même revers, dans le champ, à droite,
Grènetis au pourt. la date |||0 (an 23). Grènetis au pourtour.

AR 21. — Didrachme attique, gr. 8,30 (pièce fourrée). Ma collection. — Gr.
8,60. Collection J. P. Six. — Gr. 8,92. Babelon, Perses Achéménides, p. 295, No
2014, pl. XXXV, fig. 18.

AR 19. — Didrachme attique, gr. 6,96. British Museum.

1807. — Même dr. | Même revers, avec la date ||||0 (an 24).

AR 20. — Didrachme attique. Dutens, pl. I, 1, — Cabinet de Leyde. — Gr.
9,26 (pièce fourrée). Collection Wigan. — Gr. 8,50. British Museum.

1808. — Même dr. | Même revers, avec la date |||||0 (an 25).

AR 21. — Didrachme attique, gr. 8,50. Ma collection.

1809. — Même dr. | Même revers, avec la date $\begin{smallmatrix} \text{|||0} \\ \text{|||1} \end{smallmatrix}$ (an 27).

AR 21. — Didrachme attique, gr. 8,40. Ma collection.

1810. — Même dr. | Même revers, avec la date $\begin{smallmatrix} \text{||||0} \\ \text{|||1} \end{smallmatrix}$ (an 28).

AR 23. — Didrachme attique, gr. 8,81. British Museum.

1811. — Même dr. | Même revers, avec la date $\begin{smallmatrix} \text{|||||0} \\ \text{|||1} \end{smallmatrix}$ (an 29).

AR 20. — Didrachme attique, gr. 8,68. Ma collection — Gr. 9,13 (pièce four-
rée). Collection Wigan.

1812. — Même dr. | Même revers, avec la date —0 (an 30).

AR 20. — Didrachme attique, gr. 8,45 et 8,75. Collection de Luynes. — Ba-
belon, Perses Achémén., p. 295, Nos 2015 et 2016. — Collection de l'Université
américaine de Beyrouth.

1813. — Même dr. | Même revers, avec la date ||—0 (an 32).

AR 21. — Didrachme attique, gr. 8,20. Babelon. Loc. cit., p. 295, No 2017.
— Gr. 8,68. British Museum.

1814. — Même dr. | Même revers, avec la date $\begin{smallmatrix} \text{—0} \\ \text{|||} \end{smallmatrix}$ (an 33).

AR 21. — Didrachme attique, gr. 8,75. Babelon. Loc. cit., p. 295, No 2018.

AR 20. — Didrachme attique, gr. 8,70. Collect. de Luynes. — Babelon, Loc.
cit., No 2019.

1815. — Même dr. | Même revers, avec la date (an 34).

AR 22. — Didrachme attique, gr. 8,60. Collection de Luynes. — Babelon, Loc. cit., p. 925, No 2020.

1816. — Même dr. | Même revers, avec la date (an 35).

AR 22. — Didrachme attique, gr. 8,65 et 6,67 (pièce fourrée). Babelon, Loc. cit., p. 295, Nos 2021 et 2022, pl. XXXV, fig. 19. — Ma collection, 5 exemplaires. — Gr. 8,64. British Museum = **Planche XVIII**, 18.

1817. — Même dr. | Même revers, avec la date (an 36).

AR 21. — Didrachme attique, gr. 8,50. Musée de Parme.

1818. — Même dr. | Même revers, avec la date (an 37).

AR 20. — Didrachme attique, gr. 8,03. British Museum.

XVI. Entre 332 et 295 avant J. C.

1819. — Hippocampe ailé galoppant à gauche, au dessus des flots représentés par 2 lignes parallèles ondulées. Grènetis. | Chouette debout à gauche, regardant de face, et portant sur l'aile droite, le sceptre et le fléau égyptiens. Grènetis.

AR 10. — Obole, gr. 0,55. Ma collection.

AR 9. — Obole, gr. 0,45. Ma collection, 2 exempl. = **Planche XVIII**, 19. — Gr. 0,47. British Museum.

MONNAIES ALEXANDRINES

XVII. Philippe Arrhidée (de 323 à 318 av. J. C.).

1820. — Tête d'Héraclès, à droite, couverte de la peau de lion. Grènetis au pourtour. | ΒΑΣΙΛΕΩΣ (à l'exergue) ΦΙΛΙΠΠΟΥ (en légende verticale descendante dans le champ, à droite). Zeus, demi-nu, assis à gauche, sur un trône muni d'un dossier. Sa tête est laurée. Ses jambes sont recouvertes de la chlamyde enroulée à partir du siège, laissant le trône à découvert. La jambe droite repose directement

sur le sol, la gauche ramenée en arrière s'appuie sur le pied gauche antérieur du trône. Le dieu tient un aigle au repos et tourné à droite sur sa main droite étendue. Il appuie sa main droite sur un long sceptre vertical, à manche orné de grènetis. Les pieds du trône, pourvus de renflements, sont reliés par 2 barreaux transversaux. Devant Zeus, dans le champ, à gauche, le monogramme ΞΠ (ΙΥΡΙΩΝ (?)). Au dessous du trône, la lettre Ι. Grènetis.

AR 28. — Tétradrachme att. gr. 17,10. Ma collection = Planche XVIII, 21.

XVIII. Entre 295 et 285 avant J. C.

1821. — Même dr. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ entre un arc renfermé dans un carquois en haut, et une massue en bas. A l'exergue, ΤΥ(qov) et ΑΩ (Aecho). Grènetis au pourtour.

AE 21. — Chalque, gr. 8,50. Ma collection = Planche XVIII, 11 revers — Müller, Numism. Alexandr., No 1428. — Cabinet de Vienne.

XIX. Entre 295 et 285 avant J. C.

1822. — Même dr. Légende du 1821, type de Zeus du 1820
Devant Zeus, un murex. Grènetis.

AR ? . — Tétradrachme attique Muller. Loc. cit., No 1423. — Musée Thorwaldsen.

MONNAIES PTOLÉMAIQUES

Seront publiées dans le supplément.

ROIS DE SYRIE

Dates de l'ère des Séleucides (inaugurée en 312 av. J. C.).

XX. Antiochus III le grand (de 222 à 187 av. J. C.).

1823. — Tête dia | ΒΑΣΙΛΕΩΣ (en légende circulaire descendante à droite), ANTIOXΟΥ (en lég. III, à droite. Grèn. circ. remontante à gauche). Palmier. Grèn.

Pièce à trou central, et bord en biseau.

AE 16. — Hémi-chalque, gr. 2 à 3,15. Babalon, Rois de Syrie, p. 75, Nos

577 et 578. pl. XIII, fig. 12 (classée à Antiochus IV). — Ma collection, 4 exempl. — **Planche XVIII**, 22. — Percy Gardner, Seleucid kings of Syria, p. 28, No 48, pl. IX, 8. — Mionnet, t. V, p. 27, No 243.

1824. — Même tête diadémée à droite.

Même légende, verticale descendante. Apollon nu, la tête laurée, assis à gauche sur l'omphalos, sa chlamyde sous lui et ramenée sur sa jambe droite: ses cheveux relevés en chignon retombent en tresses sur ses épaules. De la main droite étendue, il tient une flèche, et de la gauche, il s'appuie sur son arc posé à terre. Dans le champ, à gauche, le monogramme Τ (Tyr).

AR 26. — Tétradrachme attique, gr. 17. Babelon, Loc. cit., p. 46, No 344.

1825. — Même dr. Grènetis au pourt.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ en légende horizontale en haut, ΑΝΤΙΟΧΟΥ à l'exergue. Proue de galère à gauche. Au dessus, la date ΡΙΒ (an 112). Grènetis au pourtour.

AE 45. — Hémi-chalque. Mionnet, t. VIII suppl., p. 21, No 115. — Eckhel, Catal. Mus. Caes. Vindob., t. I, p. 212, No 9.

1826. — Même dr.

Même revers avec la date ΡΙΕ (an 115) en biseau.

Pièce à trou central et à bord en biseau.

AE 19. — Chalque. Ma collection.

AE 18. — Chalque, gr. 4,40. Babelon, Rois de Syrie, p. 59, No 450, pl. XI, fig. 5. — Mionnet, t. V, p. 27, No 245.

1827. — Même dr.

Même disposition de la légende. Poupe de galère ornée de l'aplustre à droite. Au dessus, la date ΡΙΖ (an 117). Grènetis au pourtour.

AE 23. — Chalque, gr. 7,75. Babelon, Loc. cit., p. 59, No 452, pl. XI, fig. 6. — Mionnet, t. V, p. 27, No 246. — Collection de l'Univ. améric de Beyrouth.

AE 23. — Dichalque, gr. 11,80. Babelon, Loc. cit., p. 59, No 453.

1828. — Même dr.

Même revers, avec la date ΡΙΘ (an 119).

AE 23. — Chalque. Ma collection

XXI. Séleucus IV Philopator (de 187 à 175 av. J. C.).

1829. — Buste de Dionysos | ΒΑΣΙΛΕΩΣ en haut, ΣΕΛΕΥ-
à dr., couronné de lierre et | ΚΟΥ en bas en légende hori-
portant le thyrse sur l'épaule. zontale. Proue de galère à
Dans le champ, à gauche, le gauche. Grènetis au pour-
monogramme ☩. Grènetis au tour.
pourtour.

Pièce à bord dentelé et trou central.

AE 21. — Chalque, gr. 8,50. Babelon. Loc. cit., p. 64, No 492. pl. XI, fig. 17.

1830. — Même dr. | Même revers, au dessus de la galère,
le monogramme ☩.

Pièces à bord dentelé et trou central.

AE 21. — Chalque, gr. 6,90. Babelon, Rois de Syrie. p. 64, No 493.

AE 20. — Chalque, gr. 6,40. Babelon, Loc. cit., No 495.

AE 19. — Chalque, gr. 6,80, Babelon, Loc. cit., No 494.

1831. — Même dr. | Même revers. Au dessus de la galère AB.
Bord dentelé et trou central.

AE 20. — Chalque, gr. 6,90. Babelon, Loc. cit., No 496.

1832. — Même droit. Der- | Même revers. Au dessus de
rière la tête, la lettre E. la galère le monogramme Μ.
Bord dentelé et trou central.

AE 20. — Chalque, 7,30. Babelon, Loc. cit., p. 65, No 497.

1833. — Même dr. | Même revers. Au dessus de la galère,
les monogrammes AB ☩.

Bord dentelé et trou central.

AE 20. — Chalque, gr. 6,80. Babelon, Loc. cit., No 498.

1834. — Même droit. Der- | Même revers. Au dessus de
rière la tête le monogramme ΜΕ. la galère les lettres ΑΠ.

Pièces à trou central et à bord dentelé.

AE 22. — Chalque. Mionnet, t. VIII suppl., p. 24, No 130. — Sestini, Lett.
num., t. VIII, p. 110. — Coll. Cousinery.

AE 20. — Chalque, gr. 7,50 et 8,45. Babe'on, Loc. cit., p. 65, Nos 499 et
500. — British Museum — Percy Gardner, Seleucid kings of Syria, p. 32, No 26.

AE 18. — Chalque. Mionnet, t. VIII suppl., p. 24, No 131. — Haym, Tesoro
Brit. I, 42.

1835. — Même droit. Der- | Même revers, au dessus de
rière la tête, le monogramme ☩. la galère, le monogramme ΑΤ.

AE 18. — Chalque Mionnet, t. VIII suppl., p. 24, No 132. — Haym, Tesoro
Brit. I, 42.

- 1836.** — Tête diadémée de Séleucus IV, à droite. Grènetis au pourtour. | Même légende. Poupe de galère ornée de l'aplustre. Au dessus, la date ΣΑΡ (an 136). Grènetis au pourtour.

Pièce à bord dentelé et trou central.

AE 22. — Chalque, gr. 6,80. Babelon, Loc. cit., p. 66, No 510. — Mionnet t. V, p. 30, No 268 et t. VIII suppl., p. 23, No 127. — Haym, Tesoro Brit. I, 40.

- 1837.** — Même dr. | Même revers, avec la date ΣΑΡ pour ΣΑΡ.

Pièce à bord en biseau et trou central

AE 21. — Chalque, gr. 5,70. Babelon Rois de Syrie, p. 66, No 511.

- 1838.** — Même dr. | Même revers, avec la date ΡΑΙ (an 137).

Pièce à bord en biseau et trou central.

AE 21. — Chalque, gr. 7,20. Babelon Loc. cit., No 512, pl. XI, fig. 20. — Mionnet, t. V, p. 30, No 269.

- 1839.** — Même dr. | Même légende horizontale, en haut et en bas. Proue de galère à gauche. Grènetis.

Pièce à bord en biseau et trou central.

AE 19. — Hémi-chalque, gr. 3,70. Babelon, Loc. cit., No 513.

XXII. *Antiochus IV Épiphanie (de 175 à 164 av. J. C.).*

- 1840** — Tête dia- | ΒΑΣΙΛΕΩΣ (en légende horizont. en
démée d'Antiochus haut), ΑΝΤΙΟΧΟΥ (en bas). Proue de ga-
IV, à droite. Grène- | lière ornée de l'aplustre, à droite. Au des-
tis au pourtour. | sus, la date Λ ΗΡ (an 138). Grèn. au p.

AE 24. — Chalque. Ma collection.

AE 20. — Chalque, gr. 7,20. Babelon, Loc. cit., p. 85, No 672, pl. XIV, fig. 19.

- 1841.** — Même dr. | Même revers, avec la date Λ ΘΑΡ (an 179).

AE 20. — Chalque, gr. 5,45. Babelon, Loc. cit., No 673.

- 1842.** — Tête diadémée d'An- | ΒΑΣΙΛΕΩΣ — ΑΝΤΙΟΧΟΥ —
tiochus IV, à droite, surmon- | ΤΥΡΙΩΝ en 3 lignes horizon-
tée d'une étoile. Derrière, la | tales superposées. Proue de
date ΔΜΡ (an 144). Grènetis | galère ornée de l'aplustre, à
au pourtour. | droite. A l'exergue, en 2 lignes
Ψ ΣΑΡ Ψ Σ ΣΑΡ de Tyr, Mé-
tropole des Sidoniens. Grène-
tis au pourtour.

AE 23. — Chalque, gr. 5,65. Ma collection = **Planche XVIII, 25.** — Percy

Gardner, Seleucid kings of Syria, p. 39, No 55. — Collection de l'Univ. améric de Beyrouth.

AE 22. — Chalque, gr. 7,65 à 9,50. Babelon, Rois de Syrie, p. 86, Nos 675 à 677. — Coll de Luynes. — Coll du Sémin. Ste Anne à Jérusalem.

AE 21. — Chalque, gr. 7,50. Babelon, Loc cit., No 674, pl XIV, fig. 20. — Mionnet, t. V, p. 41, No 355.

1843. — Même droit, avec la date EMP (an 145) | Même revers.

AE 21. — Chalque, gr. 6,35. Babelon, Loc cit., No 678. — Mionnet, t. V, p. 41, No 356.

1844. — Tête radiée et dia-| Mêmes légendes. Proue de démée d'Antiochus IV, à droite. galère l'avant arrondi et re- courbé en volute, à gauche Grènetis au pourtour.

Pièces à bord en biseau et trou central.

AE 23. — Chalque, gr. 7,70. Babelon, Loc. cit., No 680.

AE 22. — Chalque, gr. 6,85. Babelon, Loc. cit., No 681.

AE 21. — Chalque, gr. 6,10. Babelon, Loc. cit., No 679. Mionnet t V, p. 41, No 357.

AE 20. — Chalque, gr. 4,35. Ma collection.

1845. — Droit du 1840. | Palmier et légende du re- vers du 1823. Grènetis.

Bord en biseau et trou central.

AE 15. — Dilepton Ma collection.

XXIII. *Antiochus V Eupator (de 164 à 162 av. J. C.).*

1846. — Tête diadémée d'Antiochus V, à droite. Grènetis au pourtour. | Palmier et légende du revers du 1823. Grènetis au pourtour.

Pièce à bord en biseau et trou central.

AE 14. — Dilepton. Ma collection = **Planche XVIII, 23.**

1847. — Même dr. | Même revers. Au milieu, dans le champ, la date NP (an 150). Grènetis au pourt.

Pièces à bord en biseau et trou central.

AE 16. — Dilepton. Catal Walcher de Moltheim, No 2947, pl XXVI.

AE 14. — Dilepton, gr. 2,90. Ma collection.

XXIV. Démétrius I Soter (de 162 à 150 av. J. C.).

1848. — Tête dia-démée de Démétrius I, à droite. Grènetis au pourtour.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ—ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ—ΤΥΠΙΩΝ, en 3 lignes horizontales, en haut. Proue de galère à gauche, comme au revers du No 1844. A l'exergue, la date Λ ΔΝΡ (an 154) et ΑΡΤ (de Tyr) en 2 lignes. Grènetis au pourtour.

Pièces à bord en biseau et trou central.

AE 18. — Hémi-chalque, gr. 3,75. Ma collection = **Planche XVIII**, 27.

1849. — Même dr.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ—ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ—Λ ΔΝΡ (an 154), en 3 lignes horizontales, au dessus de la même proue de galère à gauche. A l'exergue, en 2 lignes ΤΥΠΙΩΝ et ΑΡΤ (de Tyr). Grènetis au pourtour.

Pièces à bord en biseau et trou central.

AE 18. — Hémi-chalque Ma collection = **Planche XVIII**, 26 rev.

1850. — Même dr.

Mêmes légendes et date. Poupe de galère ornée de l'aplustre à droite. Grènetis.

AE 20. — Chalque, gr. 6,05 à 8,10. Ma collection. — Babelon, Rois de Syrie, p. 98, Nos 770 et 771, pl. XVII, fig. 2. — Mionnet, t V, p. 45, No 394. — Cat. Rollin et Feuardent, No 7436. — Percy Gardner, Seleucid kings of Syria, p. 48, Nos 43 et 44. — Collection de l'Univers. amér. de Beyrouth.

1851. — Même dr.

Même revers avec la date Λ ΗΝΡ (an 158). Grènetis au pourtour.

Pièces à bord en biseau et trou central.

AE 21. — Chalque, gr. 6,10 à 7,70. Ma collection, 4 exemplaires. — Babelon, Loc. cit., Nos 672 à 674. — Mionnet, t. V, p. 46, No 396. — Percy Gardner, Loc. cit., p. 48, Nos 45 et 46. — Catal. Rollin et Feuardent, No 7437. — Collection du Séminaire Ste Anne, à Jérusalem.

1852. — Même dr.

Même revers avec la date Λ ΟΝΡ (an 159). Grènetis au pourtour.

Pièces à bord en biseau et trou central.

AE 20. — Chalque, gr. 7,10. Babelon Rois de Syrie, p. 99, No 775. — Mionnet, t V, p. 46, No 397. — Catal. Rollin et Feuardent, 7438. — Ma collection

AE 19. — Chalque, gr. 6,55. Babelon, Loc. cit., No 776. — Ma collection. — Percy Gardner, Loc. cit., p. 48, Nos 47 et 48. — Collection de l'Univers. amér. de Beyrouth.

1853. — Même dr. | ΒΑΣΙΛΕΩΣ (à droite), ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (à gauche) en légende circulaire. Palmier. Dans le champ, au milieu, la date Ξ—Ρ (an 160). Grènetis au pourtour.

AE 13. — Dilepton, gr. 2,45. Babelon Loc. cit., No 779, pl. XVII, fig. 3. — Mionnet, t. V, p. 46, Nos 399 et 400.

1854. — Même dr. | Même revers, avec la date Λ Α—ΞΡ (an 161). Grènetis au pourtour.

Pièces à bord en biseau et trou central.

AE 13. — Dilepton. Collection du Dr P. Schröder à Beyrouth.

XXV. Alexandre I Bala (de 150 à 145 av. J. C.).

1855. — Tête dia-démée d'Alexandre I Bala, à droite. | ΒΑΣΙΛΕΩΣ (à droite) ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ (à gauche) en légende circulaire. Palmier. Dans le champ, au milieu, la date ΣΞ—Ρ (an 166). Grènetis au pourtour.

AE 14. — Dilepton, gr. 2,05 Collection de l'Univers. amér. de Beyrouth.

1856. — Buste dia-démé et drapé d'Alexandre I Bala, à droite. Grènetis au pourtour. | Même légende. Aigle au repos debout à gauche sur un éperon de galère, avec une palme appuyée sur son aile droite. Dans le champ, à gauche, devant lui, masse surmontée du monogramme de Tyr ψ. A droite, la date ΒΞΡ (an 162) et le monogramme Η. Grènetis au pourtour.

AR 30. — Tétradr. phénic. gr. 16,10. Babelon, Rois de Syrie, p. 113, No 887, pl. XVIII, fig. 9. — Collection de l'Univers amér. de Beyrouth

AR 26. — Tétradr. phénic., gr. 14,10. Ma collection.

1857 — Même dr. | Même revers, avec la date ΓΞΡ (an 163) et ΑC. Grènetis au pourtour.

AK 28. — Tétradr. phénic., gr. 14,12. Ma collection.

AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 14,05. Babelon, Loc. cit., p. 113, No 889. — Mionnet, t. V, p. 57, No 492.

1858. — Même dr. | Même revers, même date et le monogr. Η. Grènetis au pourtour.

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14,35. Babelon, Loc. cit., No 889. — Mionnet, t. V, No 491. — Percy Gardner, Seleucid kings of Syria, p. 51, No 1. pl. XV, fig. 4.

AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 14,15. Ma collection = Planche XVIII, 28.

1859. — Même dr. | Même revers.

AR 22. — Didrachme phénic., gr. 7,02 Ma collection.

1860. — Même dr. | Même revers, avec la date $\Delta\Xi\Psi$ (an 164) et le monogramme W .

AR 26. — Tétradr. phénicien, gr. 14,10. Ma collection. — Babelon, Rois de Syrie, p. 114, No 891. — Collection de Luynes.

1861. — Même dr. | Même revers, même date et monogramme $\text{F}\Psi$. Grènetis au pourtour.

AR 29. — Tétradr. phénic., gr. 14,30. Babelon, Loc. cit., No 892. — Mionnet, t. V, p. 57, No 493.

AR 27. — Tétradr. phénic. gr. 14,10. Ma collection.

1862. — Même dr. | Même revers.

AR 21. — Didrachme phénic., gr. 7,10. Ma collection = Planche XVIII, 29.

1863. — Même dr. | Même revers et même date avec le monogramme \boxtimes .

AR 29. — Tétradr. phénic., gr. 14,20. Babelon Rois de Syrie, p. 114, No 893. — Mionnet, t. V, p. 57, No 894. — Catal. Walcher de Moltheim, No 2961.

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14. Percy Gardner, Seleucid kings of Syria, p. 51, No 2.

AR 25. — Tétradr. phénic., gr. 14,20. Ma collection

1864. — Même dr. | Même revers, même date, avec $\Lambda\Sigma$.

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14,15. Ma collection.

1865. — Même dr. | Même revers, avec la date $\Xi\Xi\Psi$ (an 165) et le monogramme du No 1861.

AR 26. — Tétradr. phénic., gr. 13,85. Ma collection. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 42, No 219. — Mus. Sanclem. Num. sel. I, p. 80, tab. III, No 52.

1866. — Même dr. | Même revers.

AR 16. — Drachme phénic. Vente Serrure du 20 janvier 1896, No 105.

1867. — Même dr. | Même revers, avec la date $\Xi\Xi\Psi$ (an 165) et le monogramme du No 1863.

AR 21. — Didrachme phénic., gr. 7,45. Ma collection.

AR 20. — Didrachme phénic., gr. 6,70. Babelon, Loc. cit., No 895.

1868. — Même dr. | Même revers, avec la date $\zeta\Xi\Psi$ (an 166) et le monogramme du No 1861.

AR 30. — Tétradr. phénic., gr. 14. Collection de Luynes. — Babelon, Loc. cit., No 897.

AR 26. — Tétradr. phénic., gr. 14,18. Babelon Loc. cit., No 896. — Ma collection. — Mionnet t. V, p. 57, No 495. — Percy Gardner, Loc. cit., p. 51, No 3.

1869. — Même dr. | Même revers.

AR 20. — Didrachme phénic. Vente Serrure. 20 janvier 1896, No 104.

1870. — Même dr. | Même revers, même date, avec le monogramme du No 1863.

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14,28. Babelon, Rois de Syrie, p. 115, No 898. — Mionnet, t. V, p. 57, No 496

1871. — Même dr. | Même revers, avec la date ΙΞΡ (an 167) et le monogramme du No 1861.

AR 29. — Tétradr. phénic., gr. 13,95. Babelon. Loc. cit., p. 115, No 900. — Mionnet, t. V, p. 57, No 497. — Percy Gardner. Seleucid kings of Syria, p. 51, No 4.

XXVI. Démétrius II Nicator (1er règne, 146 à 138 av. J. C.).

1872. — Buste dia-démé et drapé de Démétrius II, imberbe, à droite. Grènetis au pourtour.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ (à droite) ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (à gauche), en légende circulaire. Aigle au repos, debout à gauche sur un éperon de galère, avec une palme appuyée sur son aile droite. Dans le champ, à gauche, devant lui, massue surmontée du monogramme du Tyr, ♣. A droite la date ΙΞΡ (an 167) et le monogramme du No 1863. Grènetis au pourtour.

AR 26. — Tétradr. phénic., gr. 15,90. Babelon, Rois de Syrie, p. 123, No 955, pl. XIX, fig. 17. — Mionnet, t. V, p. 65, No 560. — Percy Gardner, Loc. cit., p. 58, No 4.

1873. — Même dr. | Même revers, même date et le monogramme du No 1861.

AR 26. — Tétradr. phénic., gr. 14,15. Babelon, Loc. cit., No 956. — Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 65, No 559. — Coll. de l Univ. améric. de Beyrouth.

1874. — Même dr. | Même revers, même date, avec le monogramme ♦.

AR 26. — Tétradr. phénic., gr. 12,90. Babelon, Loc. cit., No 957. — Mionnet, t. V, p. 65, No 561.

1875. — Même dr. | Même revers, avec la date ΘΞΡ (an 169) et le monogramme PA.

AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 13,70. Babelon, Rois de Syrie, p. 124, No 963. — Mionnet, t. V, p. 65, No 562.

1876. — Même dr. | Même revers, même date et le monogramme Η.

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14,05. Babelon, Loc. cit., No 964. — Mionnet, t. V, p. 65, No 963.

1877. — Même dr. | Même revers, même date et le monogramme du No 1861.

AR 21. — Didrachme phénic., gr. 6,55. Collection de Luynes. — Babelon, Loc. cit., No 965, pl. XX, fig. 1.

1878 — Même dr. | Même revers.

AR 25. — Tétradr. phénic., gr. 13,40. Ma collection, 2 exemplaires.

1879. — Même dr. | Même revers, avec la date ΟΡ (an 170) et le monogramme du No 1863.

AR 28. — Tétradr. phén., gr. 13,10. Babelon, Loc. cit., No 971 (pièce fourrée).

AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 13,90. Babelon, Loc. cit., No 970. — Mionnet, t. V, p. 65, No 564.

1880. — Même dr. | Même revers, même date et monogramme du No 1861.

AR 21. — Didrachme phénic., gr. 6,70. Babelon, Loc. cit., No 972. — Ma collection = **Planche XIX**, 1. — Mionnet, t. V, p. 65, No 566.

1881. — Même dr. Même revers, même légende circulaire. Au dessous, en plus petits caractères, sur une seconde ligne circulaire **ΤΥΡΟΥ ΙΕΠΑΣ—ΚΑΙ ΑΞΥΛΟΥ**. Devant l'aigle, massue. Surmontée du monogramme de Tyr. Derrière, la date ΒΟΡ (an 172) et le monogramme du No 1829. Grènetis au pourtour.

AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 13,60. Babelon, Loc. cit., No 976, pl. XX, fig. 3. — Mionnet, t. V, p. 65, No 567.

1882. — Même dr. | Revers du 1872, à gauche les lettres ΑΡ, au dessus d'une massue surmontée du monogramme de Tyr. A gauche, le monogramme ΑΚ et la date ΓΟΡ (an 173). Entre les pattes de l'aigle, le monogr. ΗΒ.

AR 22. — Didrachme phénic., gr. 6,75. Babelon, Rois de Syrie, p. 127, No 978. — Mionnet, t. V, p. 65, No 568.

1883. — Même dr.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ—ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ—L ΗΞΡ (an 168) en 3 lignes horizontales au dessus d'une poupe de galère ornée de l'aplustre à droite. A l'exergue, en une seule ligne horizontale ΤΥΡΙΩΝ. ¶ Grènetis au pourtour.

Bord en biseau et trou central.

AE 19. — Chalque, gr. 5,60 à 9,75. Babelon, Loc. cit., Nos 980, 982, 983, pl. XX, fig. 4. — Collection de Luynes. — Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 67, No 584. — Catal. Rollin et Feuardent, No 7439. — Catal. Walcher de Moltheim, No 2994.

AE 18. — Chalque, gr. 6,20. Babelon, Loc. cit., No 981. — Collect. de Luynes. — Ma collection. — Mionnet, t. V, No 583.

AE 20. — Chalque. Percy Gardner, Loc. cit., p. 60, Nos 20-22.

1884. — Même dr.

Même revers, avec la date ΘΞΡ (an 169).

Bord en biseau et trou central.

AE 19. — Chalque, gr. 6,55. Babelon, Loc. cit., No 984. — Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 67, No 585. — Catal. Walcher de Moltheim, No 2995. — Coll. du Sémin. Ste Anne, à Jérusalem.

1885. — Même dr.

Même revers, avec la date L OP (an 170).

Bord en biseau et trou central.

AE 19. — Chalque, gr. 4,70. Collection de l'Univers. améric. de Beyrouth. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 52, No 262. — Matt Duane, Coins of the Seleucidae, pl. XII, No 22, p. 94.

1886. — Même dr.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ—ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ—‡. IEΡ. ΑΣΥ. en 3 lignes au dessus d'une galère phénicienne avec rames, ornée de l'aplustre à droite. A l'exergue, légendes du 1883. Grènetis au pourtour.

AE 21. — Chalque, gr. 5,35. Babelon, Loc. cit., No 985, pl. XX, fig. 5.

1887. — Même dr.

Légende circulaire du 1872. Palmier, au milieu la date Η—ΞΡ (an 168). Grènetis au pourtour.

Bord en biseau et trou central.

AE 14. — Dilepton, gr. 2,39 à 2,65. Babelon, Rois de Syrie, p. 161, Nos 1247, 1248, pl. XXII, fig. 20. — Ma collection.

AE 13. — Dilepton, gr 2,15. Babelon, Loc. cit., No 1246.

XXVII. Antiochus VII Evergète (de 141 à 129 av. J. C.).

1888. — Buste dia-démé et drapé d'Antiochus VII, à droite. Grènetis au pourtour.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ (à droite) ΑΝΤΙΟΧΟΥ (à gauche) en légende circulaire. Aigle au repos, debout à gauche, sur un éperon de galère, avec une palme appuyée sur son aile droite. Dans le champ, à gauche ΙΕ au dessus d'une massue surmontée du monogramme de Tyr. A gauche ΑCV au dessus de la date ΑΟΡ (an 171). Entre les pattes de l'aigle, monogramme ?. Grènetis au pourtour.

AR 22. — Didrachme phénic. Mionnet, t. VIII suppl., p. 58, No 299. — Matt. Duane, Coins of the Seleuc., pl. XV, No 7.

1889. — Même dr.

Même revers, avec la date ΒΟΡ (an 172). Entre les pattes de l'aigle, le monogr. du No 1861. Grènetis au pourtour.

AR 22. — Didrachme phénic, gr. 7. Catal. Rollin et Feuardent, No 6575.

1890. — Même dr.

Même revers, avec la date ΔΟΡ (an 174) et entre les pattes de l'aigle, la lettre Ζ.

AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 13,95. Babelon, Loc. cit, p. 137, No 1060, pl. XXI, fig. 7. — Mionnet, t. V, p. 78, No 690.

1891. — Même dr.

Même revers, même date, avec le monogramme du No 1861, entre les pattes de l'aigle.

AR 30. — Tétradr. phénic., gr. 13,80. Ma collection.

1892. — Même dr.

Même revers.

AR 22. — Didrachme phénic, gr. 7. Babelon, Rois de Syrie, p. 138, No 1061. — Collection de l'Univ. améric. de Beyrouth. — Percy Gardner, Loc. cit., p. 70, No 3. — Mionnet, t. V, p. 78, No 689.

1893. — Même dr.

Même revers. Dans le champ, à gauche ΑΡ au dessus de la massue surmontée du monogr. du Tyr. A droite, ΑCV au dessus de la date ΕΟΡ (an 175). Entre les pattes de l'aigle, le monogramme Φ.

AR 30. — Tétradr. phénic., gr. 13,70. Babelon, Loc. cit, p. 139, No 1072. — Mionnet, t. V, p. 78, No 691.

1894. — Même dr. | Même revers, même date. Entre les pattes de l'aigle le monogramme $\Delta\Gamma$.

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14. Ma collection.

1895. — Même dr. | Même revers. Dans le champ, à droite $A\Sigma Y$ au dessus de la date ΞOP (an 176). Entre les pattes de l'aigle, le monogr. du No 1861. Grènetis au pourtour.

AR 30. — Tétradr. phénic., gr. 14,10 à 14,20. Babelon. Loc. cit., Nos 1088 et 1089. — Ma collection. — Collection de l'Université améric. de Beyrouth. — Percy Gardner, Loc. cit., p. 70, No 5. — Mionnet, t. V. p. 79, Nos 694 et 695.

1896. — Même dr. | Même revers.

AR 20. — Didrachme phénic., gr. 6,50. Ma collection. — Percy Gardner, Loc. cit., p. 70, No 6.

AR 21. — Didrachme phénic., gr. 6,50. Ma collection

1897. — Même dr. | Même revers, même date. Entre les pattes de l'aigle Σ .

AR 29. — Tétradr. phénic., gr. 14,20. Babelon, Loc. cit., No 1090. — Percy Gardner, Loc. cit., p. 70, No 4. — Mionnet, t. V. p. 79, No 693.

1898. — Même dr. | Même revers.

AR 23. — Didrachme phén., gr. 6,85. Babelon, Rois de Syrie, p. 141, No 1091.

AR 22. — Didrachme phénic., gr. 6,40. Babelon, Loc. cit., No 1092. — Mionnet, t. V. p. 79, No 697.

AR 21. — Didrachme phénic., gr. 7. Ma collection = Planche XIX, 2. — Collection de l'Université améric. de Beyrouth.

1899. — Même dr. | Même revers, entre les pattes de l'aigle $A\Sigma$.

AR 23. — Didrachme phénic., gr. 6,95. Babelon, Loc. cit., No 1093. — Mionnet, t. V. p. 79, No 698.

1900. — Même dr. | Même revers, avec la date IOP (an 177), entre les pattes de l'aigle, le monogramme du No 1861.

AR 30. — Tétradr. phénic., gr. 14,30. Babelon, Loc. cit., No 1099. — Ma collection. — Mionnet, t. V. p. 79, No 699.

AR 29. — Tétradr. phénic., gr. 14,35. Collection de Luynes. — Babelon. Loc. cit., p. 142, No 1100. — Catal. Rollin et Feuardent, No 6574. — Catal. Walcher de Molheim, No 2023.

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14,46, Percy Gardner, Loc. cit., p. 70, No 6.

1901. — Même dr. | Même revers, même date. Entre les
pattes de l'aigle, la lettre Σ.

AR 29. — Tétradr. phénic., gr. 14,35. Collection de Luynes. — Babelon, Loc. cit., No 1101.

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14,40. Percy Gardner, Loc. cit., p. 70, No 7.

1902. — Même dr. | Même revers.

AR 21. — Didrachme phénic., gr. 7,25. Babelon, Loc. cit., p. 143, No 1102.

— Ma collection, — Catal. Walcher de Moltheim, No 3024.

AR 24. — Didrachme phénic., gr. 7. Collect. de l'Univ. améric. de Beyrouth.

1903. — Même dr. | Même revers, avec la date ΗΟΡ (an 178).
Entre les pattes de l'aigle, le monogr.
du No 1861.

AR 29. — Tétradr. phénic., gr. 13,65. Babelon, Rois de Syrie, p. 144, No 1109. — Ma collection.

AR 30. — Tétradr. phénic., gr. 13. Catal. Walcher de Moltheim. No 3025.

1904. — Même dr. | Même revers.

AR 21. — Tétradr. phénic., gr. 6,93 et 7,20. Babelon, Loc. cit., Nos 1110 et 1111. — Percy Gardner, Seleucid kings of Syria, p. 70, No 9.

1905. — Même dr. | Même revers, même monogramme, avec
la date ΘΟΡ (an 179).

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14,09. Percy Gardner, Loc. cit., p. 70, No 10.

1906. — Même dr. | Même revers.

AR 22. — Didrachme phénic., gr. 7,05. Catal. Walcher de Moltheim, No 3027,
pl. XVIII.

1907. — Même dr. | Même revers, avec la date ΠΡ (an 180)
et le monogramme ρ.

AR 31. — Tétradr. phénic., gr. 14,10. Catal. Rollin et Feuardent, No 6570.
— Catal. Vente Serrure, 20 janvier 1896, No 423. — Catal. Walcher de Moltheim,
No 3028.

1908. — Même dr. | Même revers.

AR 22. — Didrachme phénic. Catal. Rollin et Feuardent, No 6570.

1909. — Même dr. | Même revers, même date, et entre les
pattes de l'aigle le monogr. du No 1861.

AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 14,10. Catal. Vente Serrure, 20 janvier 1896.
— Catal. Walcher de Moltheim, No 3029.

1910. — Même dr. | Même revers.

AR 24. — Didrachme phénic., gr. 6,90. Ma collection.

1911. — Même dr. | Même revers, même monogramme, avec la date ΒΠΡ (an 182).

AR 30. — Tétradr. phénic., gr. 13,96. Catal. Rollin et Feuardent, No 6570 ter. — Catal. Walcher de Moltheim, No 3030. — Percy Gardner. Loc. cit., p. 70, No 11. — Mionnet. t. V, p. 80, No 703. — Coll. de l'Univ. améric. de Beyrouth.

1912. — Même dr. | Même revers.

AR 22. — Didrachme phénic. Catal. Serrure, Vente du 20 janvier 1896, No 128.

1913. — Même dr. | Même revers, même monogramme, avec la date ΓΠΡ (an 183).

AR 30. — Tétradr. phénic., gr. 13,35. Mionnet. t. V, p. 80, No 704 et VIII suppl., p. 58, No 300. — Catal. Rollin et Feuardent, No 6571. — Catal. Serrure, Vente du 20 janvier 1896. — Collection de l'Univers. améric. de Beyrouth. — Collection du Sémin. Ste Anne de Jérusalem.

1914. — Même dr. | Même revers, même date, et entre les pattes de l'aigle les lettres ΖΒ.

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14,10. Percy Gardner, Loc. cit., p. 70, No 12.

1915. — Même dr. | Même revers.

AR 21. — Didrachme phénic., gr. 6,85. Ma collection.

1916. — Même dr. | Même revers, avec la date ΔΠΡ (an 184).

AR 27. — Tétradr. phénic. Catal. Rollin et Feuardent, No 6573.

1917. — Même dr. | Même revers.

AR 20. — Didrachme phénic. Mionnet, t. VIII suppl., p. 59, No 301. — Froehlich, Ann. Reg. Syriae, p. 85, tab. XI, 28.

1918. — Tête dia-démierée d'Antiochus VII, à droite. Bandelette de laine au pourtour.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ—ΑΝΤΙΟΧΟΥ (à droite), ΕΥ-ΕΡΓΕΤΟΥ (à gauche) en lignes verticales descendantes. Athéna Parthénos, debout à gauche, casquée, vêtue du double chiton, l'égide sur la poitrine. Sur sa main droite étendue, elle porte une petite victoire qui tend une couronne à gauche. Sa main gauche repose sur un bouclier posé à terre, et sa lance est appuyée contre son bras. Dans le champ à gauche, une massue surmontée du monogramme de Tyr, et accostée de ΙΕΡ.—ΑΣΥ. en ligne verticales descendantes. A l'exergue,

la date ΗΟΡ (an 178) et la lettre Σ. Couronne de laurier au pourtour.

AR 32. — Tétradr. attique. gr. 17,70. Collection de Luynes. — Babelon, Rois de Syrie, p. 144, No 1113, pl. XXI, fig. 13. — Mionnet, t. V, p. 79, No 700. — Anc. Coll. Allier de Hauteroche.

1919. — Même dr. | Même revers, avec la date ΑΠΡ (an 181),
et le monogramme du No 1861.

AR 30. — Tétradr. attique, gr. 16,80. Collection de l'Université améric. de Beyrouth

1920. — Même dr. | Même revers, sans date.

AR 30. — Tétradr. attique, gr. 16,68. Percy Gardner, Loc. cit., p. 71, No 18.

1921. — Tête dia-démée d'Antiochus VII, à droite. Grènetis au pourtour. | ΒΑΣΙΛΕΩΣ—ΑΝΤΙΟΧΟΥ—ΙΕΡΑΣ. ΑΣΥ—ΙΟΡ (cette date, en caractères plus petits), en 4 lignes horizontales, au dessus d'une galère phénicienne, à droite, avec aplustre à la poupe. A l'exergue, ΤΥΡΙΩΝ ΨΨ. Grènetis au pourtour.

Bord en biseau et trou central.

AE 19. — Chalque, gr. 7,90. Ma collection. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 59, No 302.

1922. — Même dr. | ΒΑΣΙΛΕΩΣ—ΑΝΤΙΟΧΟΥ—Ψ. ΙΕΡ. ΑΣΥ—
Même galère. A l'exergue, la date ΗΟΡ (an 178) et ΨΨ. Grènetis au pourtour.

Bord en biseau et trou central.

AE 20. — Chalque, gr. 6,15 à 7,35. Babelon, Rois de Syrie, p. 151, No 1169, pl. XXII, fig. 3, et Nos 1170 et 1171. — Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 80, No 706. — Collection du Dr P. Schroeder, à Beyrouth.

1923. — Même dr. | Même revers, avec la date ΘΟΡ (an 179).
Bord en biseau et trou central.

AE 20. — Chalque, gr. 5,85 Ma collection. — Mionnet, t. V, No 707. — Collection Bompois, No 1845.

XXVIII. Démétrius II Nicator (2me règne, 130 à 125 av. J. C.).

1924. — Buste dia-démé et drapé de Démétrius II imberbe, à droite. Grènetis au pourtour. | Légende et aigle du revers du 1872. Dans le champ, à gauche devant lui massee surmontée du monogramme du Tyr, et des lettres ΡΕ. A droite, le monogram.

$\Delta\Sigma\Upsilon$ et la date $\Gamma\Pi\Pi$ (an 183). Entre les pattes de l'aigle, ZB . Grènetis au pourt.

AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 12,10. Babelon, Rois de Syrie. p. 153, No 1177, pl. XXII, fig. 7. — Mionnet, t. V, p. 66, No 670. — Gr. 14. Ma collection.

AR 29. — Tétradr. phénic., gr. 13,33. Catal. Walcher de Moltheim, No 2984.

1925. — Même dr. | Même revers

AR 21. — Didrachme phénic., gr. 6,45. Babelon. Loc. cit., No 1178. — Mionnet, t. V, No 571. — Percy Gardner, Seleucid kings of Syria, p. 76, No 3.

1926. — Même dr. | Même revers, et même date. Entre les pattes de l'aigle. le monogr. du No 1861.

AR 26. — Tétradr. phénic., gr. 13,55. Ma collection.

AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 14,05. Babelon, Loc. cit., No 1179. — Ma collection. — Percy Gardner, Loc. cit., p. 76, No 1.

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 13,35. Collection de Luynes. — Babelon, Loc. cit., No 1180. — Gr. 13,40. Catal. Walcher de Moltheim, No 2985.

1927. — Même dr. | Même revers.

AR 22. — Didrachme phénic., gr. 6,95. Percy Gardner, Loc. cit., p. 76, No 2, pl. XXI, fig. 2.

1928. — Même dr. | Même revers, même monogramme entre les pattes de l'aigle. A droite, la date $\Delta\Pi\Pi$ (an 184).

AR 26. — Tétradr. phénic., gr. 13,90. Ma collection.

AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 13,60. Babelon, Rois de Syrie p. 153, No 1181. — Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 66, No 573. — Collection de l'Univers. amér. de Beyrouth. — Percy Gardner, Loc. cit., p. 76, No 4.

AR 30. — Tétradr. phénic. Catal. Walcher de Moltheim, No 2986.

1929. — Même dr. | Même revers.

AR 21. — Didrachme phénic., gr. 6,60. Ma collection.

1930. — Même dr. | Même revers, même date. Entre les pattes de l'aigle, le monogramme M .

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 13,85. Babelon, Loc. cit., No 1182. — Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 66, No 575. — Coll. du Sém. Ste Anne à Jérusalem.

AR 30. — Tétradr. phénic., gr. 14,30. Collection de Luynes. — Babelon, Loc. cit., No 1183, pl. XXII, fig. 8.

1931. — Même dr. | Même revers.

AR 22. — Didrachme phénic., gr. 6,70. Babelon, Loc. cit., No 1184. — Mionnet, t. V, No 574. — Catal. Walcher de Moltheim, No 2988.

AR 21. — Didrachme phénic., gr. 6,70. Babelon, Loc. cit., No 1185. — Percy Gardner, Loc. cit., p. 76, No 5.

1932. — Même dr. | Même revers, même date, entre les pattes de l'aigle, le monogramme **ZB**.

AR 29. — Tétradr. phénic., gr. 14. Babelon, Loc. cit., p. 154, No 1186. — Ma collection

1933. — Même dr. | Même revers, même date, avec le monogr. du No 1861 au dessous de la date.

AR 18. — Drachme phénic., gr. 3,25. Babelon, Loc. cit., No 1187.

1934. — Même dr. | Même revers, avec la date **EΠP** (an 185)
Entre les pattes de l'aigle, le monogr. du No 1861.

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14,10. Babelon, Loc. cit., No 1199. — Mionnet, t. V, No 576. — Collection de l'Univ. améric. de Beyrouth. — Percy Gardner, Loc. cit., p. 76, Nos 6 et 7.

AR 30. — Tétradr. phénic., gr. 13,90. Catal. Walcher de Moltheim, No 2989.
— Ma collection = **Planche XIX**, 3 avers

1935. — Même dr. | Même revers.

AR 21. — Didrachme phénic., gr. 6,75. Babelon, Rois de Syrie, p. 155, No 1200. — Mionnet, t. V, p. 67, No 578. — Percy Gardner, Loc. cit., No 8

1936. — Même dr. | Même revers, même date. Entre les pattes de l'aigle, le monogramme du No 1930.

AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 13,90. Babelon, Loc. cit., No 1201.

AR 29. — Tétradr. phénic. Catal. Walcher de Moltheim, No 2989.

1937. — Même dr. | Même revers. Entre les pattes de l'aigle, le monogramme **ZB**.

AR 22. — Didrachme phénic., gr. 6,90. Babelon, Loc. cit., p. 156, No 1202.
— Mionnet, t. V, p. 67, No 577.

1938. — Même dr. | Même revers, avec la date **ΣΠP** (an 186).
Entre les pattes de l'aigle, le monogram. du No 1930.

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14,20. Babelon, Loc. cit., No 1207. — Mionnet, t. V, p. 67, No 580. — Collection de l'Univers. améric. de Beyrouth. — Percy Gardner, Loc. cit., No 9.

1939. — Même dr. | Même revers, même date. Entre les pattes de l'aigle, le monogr. du No 1861.

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 13,50. Babelon, Loc. cit., No 1208. — Mionnet, t. V, p. 67, No 579.

AR 30. — Tétradr. phénic., gr. 13,07. Catal. Walcher de Moltheim, No 2990.

1940. — Même dr. | Même revers.

AR 22. — Didrachme phénic., gr. 5,90. Babelon, Loc cit., p. 157, No 1209.
— Mionnet, t. V, p. 67, No 581.

1941. — Même dr. | Même revers, même date. Entre les pattes de l'aigle, le monogramme \overline{ZB} .

AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 12,30. Percy Gardner, Loc. cit., p 76, No 10.

1942. — Même dr. | Même revers, avec la date ΙΠΡ (an 187) et le monogramme du No 1930 entre les pattes de l'aigle.

AR 26. — Tétradr. phénic., gr. 14. Babelon, Rois de Syrie, p. 157, No 1211.
— Ma collection = **Planche XIX**, 4 revers — Mionnet, t. V, p. 67, No 582. —
Percy Gardner, Seleucid kings of Syria, p. 76, No 11.

1943. — Même dr. | Même revers et même date, avec le monogramme du No 1861 entre les pattes de l'aigle.

AR 29. — Tétradr. phénic., gr. 14. Ma collection.

1944. — Même dr. | ΒΑΣΙΛΕΩΣ — ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ en 2 lignes horizontales. Éperon de navire, à gauche, avec palme. Au dessus, monogrammes de Tyr, Φ — ΙΕ ($\omega\alpha\varsigma$) — ΑΣΥ ($\lambda\sigma\omega$). Au dessous, la date ΔΠΡ (an 184) et Δ Grènetis au pourtour.

Bord en biseau et trou central.

AE 19. — Hémi-chalque, gr. 2,85. Babelon, Rois de Syrie, p. 161, No 1245,
pl. XXII, fig. 19. — Ma collection, 2 exempl. = **Planche XIX**, 5 rev

1945. — Tête dia-démée et barbue de Démétrius II à dr. Grènetis au pourtour.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ — ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (à droite), ΘΕΟΥ — ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ (à gauche) en 4 lignes descendantes. Zeus à demi nu, assis à gauche, sur un trône, la tête laurée, la chlamyde sur l'épaule et les genoux. Sur sa main droite étendue, il porte une petite victoire qui tend une couronne à gauche, et de la main gauche, il s'appuie sur un long sceptre. A gauche, dans le champ, le monogramme de Tyr et ΙΕΡ. A. Sous le siège, le monogr. M et, à l'exergue, la date ΕΠΡ (an 185).

AR 31. — Tétradrachme attique. Mionnet, t. VIII suppl., p. 50, No 258. — Collection Pons, à Aix.

MONNAIES AUTONOMES DATÉES DE LA SECONDE ÈRE DE TYR
 (inaugurée en 126 avant J. C.)

XXIX. (De 126 avant J. C. à 57 après J. C.).

1946. — Tête laurée, aves des favoris naissants, d'Héraclès (Melqart), à droite, la peau de lion nouée autour du cou. Grènetis au pourtour.

TYPOY IEPAΣ (à droite) KAI AΣΥΛΟΥ (à gauche) en légende circulaire. Aigle au repos, debout à gauche sur un épéron de galère, et portant une palme appuyée sur son aile droite. Dans le champ, à gauche, devant lui, la date L A (an 1) au dessus d'une massue. A droite, le monogramme ZB. Grènetis au pourtour.

AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 14,25. Babelon, Perses Achémén., p. 295, No 2023, pl. XXXV, fig. 20. — Ma collection.

1947. — Même dr. | Même revers.

AR 22. — Didrachme phénic., gr. 7. Ma collection.

1948. — Même dr. | Même revers, même date, avec le monogramme du No 1861.

AR 22. — Didrachme phénic., gr. 6,84. Babelon, Loc. cit., p. 296, No 2024.

1949. — Même dr. | Même revers, même date, avec le monogramme du No 1930.

AR 29. — Tétradr. phénic., gr. 14,20. Ma collection.

1950. — Même dr. | Même revers.

AR 22. — Didrachme phénic. Collection de l'Univers. améric. de Beyrouth.

1951. — Même dr. | Même revers, même monogramme, avec la date L B (an 2), et entre les pattes de l'aigle, la lettre Ω.

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14,20. Babelon Perses Achémén., p. 296, No 2025. — British Museum — Barclay V. Head, Coins of Ancients, p. 93, No 29, pl. LII, No 29.

1952. — Même dr. | Même revers, même date et même lettre phénicienne, avec le monogramme du No 1930.

AR 29. — Tétradr. phénic., gr. 14,20. Ma collection. — Collection de l'Univ. améric. de Beyrouth.

1953. — Même dr. | Même revers. A gauche, la date $\text{L}\ \Gamma$ (an 3) et une massue. Entre les pattes de l'aigle, le monogramme du No 1861 et la lettre phénicienne du No 1951.

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14,22. Babelon. Loc. cit., No 2026. — Ma collection. — Collection de l'Univers. améric. de Beyrouth.

1954. — Même dr. | Même revers.

AR 22. — Didrachme phénic., gr. 6,90. Ma collection.

1955. — Même dr | Même revers, avec la date $\text{L}\ \Delta$ (an 4) la lettre du No 1951 et le monogramme du No 1930.

AR 29. — Tétradr. phénic., gr. 13,31. Babelon. Loc. cit.. No 2027. — Ma collection. — Mionnet t V, p. 409, No 471.

1956. — Même dr. | Même revers, même date et même monogramme avec la lettre χ .

AR 26. — Tétradr. phénic., gr. 13,85. Ma collection.

1957. — Même dr. | Même revers, même date, avec le monogramme $\overline{\text{ZB}}$ et la lettre du No 1951.

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 13,95. Ma collection. — Babelon. Loc. cit.. No 2028. — Mionnet, t. V, p. 410, No 472. — Collect. de l'Univ. améric. de Beyrouth.

1958. — Même dr. | Même revers.

AR 23. — Didrachme phénic., gr. 6,91. Babelon. Loc. cit., No 2029. — Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 410, No 473.

1959. — Même dr. | Même revers, même monogramme et lettre phénicienne, avec la date $\text{L}\ \text{E}$ (an 5).

AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 14,15. Ma collection.

1960. — Même dr. | Même revers.

AR 16. — Drachme phénic., gr. 3,38. Babelon, Perses Achémén., p. 297, No 2031, pl. XXXV, fig. 22. — Mionnet t V, p 410, No 474.

1961. — Même dr. | Même revers même date, même monogramme, avec la lettre du No 1956.

AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 13,60. Ma collection.

1962. — Même dr. | Même revers, même date, avec le monogram. du No 1930 et la lettre du No 1951.

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14,15. Ma collection.

1963. — Même dr. | Même revers, avec la date **L S** (an 6), le monogramme **ZB** et la lettre du No 1951.

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14,05. Ma collection. — Gr. 12,86. Babelon, Loc. cit., No 2032. — Mionnet, t. V, p. 410, No 475.

1964. — Même dr. | Même revers.

AR 23. — Didrachme phénic. Collection de l'Univers. améric. de Beyrouth.

1965. — Même dr. | Même revers, avec la même date, la même lettre, et le monogramme du No 1930.

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14,15 à 14,22. Collection de Luynes. — Babelon, Loc. cit., Nos 2033 et 2034. — Ma collection. — Collection de l'Univ. améric. de Beyrouth. — Mionnet, t. V, p. 410, No 476.

1966. — Même dr. | Même revers, même date, même monogramme et lettre du No 1956.

AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 14,25. Ma collection.

1967. — Même dr. | Même revers, même date, monogramme **ZB** et lettre du No 1951.

AR 16. — Drachme phénic., gr. 3,04. Ma collection = **Planche XIX**, 6.

1968. — Même dr. | Même revers. Dans le champ, à gauche, la date **L Z** (an 7) et une massue; à droite, le monogramme du No 1930; entre les pattes de l'aigle, la lettre du No 1956.

AR 28. — Tétradr. phénic. gr. 14,20. Collection de Luynes. — Babelon, Perses Achémén., p. 297, No 2035. — Ma collection. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 296, No 274. — Mus. Hunter, p. 341, No 1.

1969. — Même dr. | Même revers.

AR 23. — Didrachme phénic. Collection de l'Univers. améric. de Beyrouth.

1970. — Même dr. | Même revers, même date, avec le monogramme **ZB** et la lettre du No 1951.

AR 23. — Didrachme phénic., gr. 7,05. Ma collection.

AR 20. — Didrachme phénic. Cabinet de France.

1971. — Même dr. | Même revers, même monogramme, et même lettre, avec la date **L H** (an 8).

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14,35. Ma collection.

1972. — Même dr. | Même revers, même date, même lettre, avec le monogramme du No 1930.

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14,35. Ma collection.

1973. — Même dr. | Même revers, même lettre, avec la date $L \odot$ (an 9), et le monogramme ZB .

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14,20. Babelon, Loc. cit., No 2037. — Ma collection. — Collection de l'Univers. améric. de Beyrouth.

1974. — Même dr. | Même revers.

AR 22. — Didrachme phénic. Collection de l'Univers. améric. de Beyrouth.

1975. — Même dr. | Même revers, même date, même lettre, avec le monogramme du No 1930.

AR 29. — Tétradr. phénic., gr. 14,20. Ma collection. — Collection de l'Univ. améric. de Beyrouth.

1976. — Même dr. | Même revers, avec la date $L \sqcap$ (an 10) le monogramme ZB et la lettre du No 1951.

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14,25. Babelon. Perses Achémén., p. 298. No 2038. — Mionnet, t. V, p. 410. No 178. — Ma collection. — Collection de l'Université améric. de Beyrouth. — Pellerin. Rec de méd. de peuples et de villes, pl. LXXXIII, fig. 30.

1977. — Même dr. | Même revers, mêmes dates et lettre, avec ΣA .

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 15. Babelon. Loc. cit., No 2039. — Ma collection. — Collection de l'Univers. améric. de Beyrouth — Mionnet, t. V, p. 410. No 479.

1978. — Même dr. | Même revers, mêmes dates et lettres grecques, avec la lettre du No 1956.

AR 26. — Tétradr. phénic., gr. 14,25. Ma collection.

1979. — Même dr. | Mêmes revers et date, avec le monogram. du No 1930 et la lettre du No 1951.

AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 13,90. Ma collection

1980. — Même dr. | Même revers, avec la date $A\sqcap$ (an 11) le monogr. ΣP et la lettre du No 1951.

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14,32. Babelon, Loc. cit., No 2040. — Ma collection.

1981. — Même dr. | Même revers, avec la date $B\sqcap$ (an 12) le monogramme ZB et la lettre du No 1951.

AR 28. — Tétradrachme phénic., gr. 14,20. Ma collection — Mionnet, t. VIII suppl., p. 297, No 275.

1982. — Même dr. | Même revers.

AR 21. — Didrachme phénic., gr. 7. Ma collection.

1983. — Même dr. | Même revers, date et lettre, avec le monogramme du No 1930.

AR 29. — Tétradr. phénic., gr. 14. Ma collection.

1984. — Même dr. | Même revers, avec la date $\Gamma\!I$ (an 13), le monogramme du No 1980 et la lettre du No 1951.

AR 29. — Tétradr. phénic., gr. 14,15. Ma collection. — Babelon, Loc cit., No 2041.

1985. — Même dr. | Mêmes revers, date et lettre, avec le monogramme \overline{ZB} .

AR 29. — Tétradr. phénic. Mionnet, t. VIII suppl., p. 297, No 276. — Mus Hunter, p. 341, No 2.

1986. — Même dr. | Même revers.

AR 22. — Didrachme phénic., gr. 6,65. Vu chez un marchand de Beyrouth.

1987. — Même dr. | Mêmes revers, monogramme et lettre, avec la date $\Delta\!I$ (an 14).

AR 28. — Tétra lr. phénic., gr. 14,25. Ma collection.

1988. — Même dr. | Mêmes revers et date, avec le monogramme $\overline{H\!P}$ et la lettre du No 1956.

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 13,60. Babelon, Perses Achém., p. 298, No 2042. — Mionnet, t. V, p. 410, No 481.

1989. — Même dr. | Même revers, avec la date $E\!I$ (an 15) le monogramme du No 1980 et la lettre du No 1951.

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 13,45. Ma collection. — Coll. de l'Université améric. de Beyrouth

1990. — Même dr. | Mêmes revers, monogramme et lettre, avec la date $\zeta\!I$ (an 16).

AR 30. — Tétradr. phénic., gr. 13,95. Ma collection. Babelon, Loc cit., No 2043. — Mionnet, t. V, p. 411, No 482.

1991. — Même dr. | Même revers, avec la date $Z\!I$ (an 17), le monogramme \overline{AY} et la lettre ϵ pour α .

AR 22. — Didrachme phénic., gr. 7. Ma collection.

1992. — Même dr. | Même revers, avec la date $H\!I$ (an 18), le monogramme \overline{ZB} et la lettre du No 1951.

AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 14. Ma collection.

- 1993.** — Même dr. | Mêmes revers et lettre, avec la date
C₁ (an 19), et le monogramme du No 1980.
AR 30. — Tétradr. phénic., gr. 14,35. Ma collection. — Babelon, Perses Achémén., p. 299, No 2044 pl. XXXV, fig. 23. — Mioujet, t. V, p. 411, No 483.
- 1994.** — Même dr. | Même revers, mêmes date et lettre, avec
le monogramme ZB.
AR 29. — Tétradr. phénic. Catal. Rollin et Feuardent, No 7396.
- 1995.** — Même dr. | Mêmes revers et monogramme, avec
la date L K (an 20) et la lettre du No 1956.
AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14,10. Babelon, Loc. cit., No 2045. — Mioujet t. V, p. 411, No 484.
- 1996.** — Même dr. | Mêmes revers, et date, avec le mono-
gramme ΔK et la lettre du No 1951.
AR 28. — Tétradr. phénic.. gr. 14,10. Ma collection.
- 1997.** — Même dr. | Mêmes revers date et lettre, avec le
monogramme du No 1980.
AR 29. — Tétradr. phénic., gr. 14,38. Catal. Walcher de Moltheim, No 3134.
— Ma collection. — Catal. F. Bompois No 1840. — Catal. Rollin et Feuardent,
No 7397.
- 1998.** — Même dr. | Mêmes revers, monogramme et lettre,
avec la date AK (an 21).
AR 29. — Tétradr. phénic , gr. 14,10. Ma collection. — Babelon. Loc. cit.. No
2047. — Catal. Rollin et Feuardent No 7399. — Catal. F. Bompois, No 1841.
- 1999.** — Même dr. | Mêmes revers, date et lettre, avec le
monogramme du No 1996.
AR 30. — Tétradr. phénic., gr. 14. Babelon, Loc. cit., No 2046. — Mioujet,
t. V, p. 411, No 485.
- 2000.** — Même dr. | Mêmes revers et lettre, avec la date
BK (an 22) et le monogramme du No 1980.
AR 29. — Tétradr. phénic , gr. 14. Ma collection.
- 2001.** — Même dr. | Mêmes revers et monogramme, avec la
date ΓK (an 23) et la lettre du No 1956.
AR 29. — Tétradr. phénic., gr 14,40. Babelon, Perses Achémén., p. 299,
No 2048.
- 2002.** — Même dr. | Mêmes revers et date, avec le mono-
gramme du No 1996.
AR 29. — Tétradr. phénic. Catal. Rollin et Feuardent, No 7400.

- 2003.** — Même dr. | Même revers, avec la date ΔK (an 24),
| le monogramme du No 1980 et la lettre ?
AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14,10. Catal. Walcher de Moltheim, No 3135.
— Mionnet, t. V, p. 411, No 486. — Catal. Hoffmann, No 2667.
- 2004.** — Même dr. | Mêmes revers et date, avec le mono-
gramme du No 1996 et la lettre Χ.
AR 29. — Tétradr. phénic Catal. Rollin et Feuardent, No 7401.
AR 26. — Tétradr. phénic. Cabinet de France.
- 2005.** — Même dr. | Mêmes revers et monogramme, avec
| la date ΕK (an 25) et la lettre du No 1956.
AR 29. — Tétradr. phénic., gr. 14,11, Babelon, Loc. cit., No 2050. — Mion-
net, t. V, p. 411, No 487.
- 2006.** — Même dr. | Mêmes revers, date et lettre, avec le
monogramme du No 1980.
AR 29. — Tétradr. phénic., gr. 14,15. Babelon, Loc. cit., No 2051. — Mion-
net, t. V, p. 411, No 488.
- 2007.** — Même dr. | Mêmes revers et monogramme, avec
| la date ΣK (an 26) et la lettre du No 1951.
AR 30. — Tétradr. phénic., gr. 14,20. Ma collection.
- 2008.** — Même dr. | Mêmes revers et lettre, avec la date
ΖK (an 27) et le monogramme Η.
AR 32. — Tétradr. phénic., gr. 13,95. Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 411,
No 489. — Catal. Hoffmann, No 2667.
AR 26. — Tétradr. phénic. Cabinet de France.
- 2009.** — Même dr. | Mêmes revers et lettre, avec la date HK
(an 28) et le monogramme du No 1980.
AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14,10. Ma collection.
- 2010.** — Même dr. | Mêmes revers et lettre, avec la date
ΟΚ (an 29) et ΣΑ.
AR 30. — Tétradr. phénic., gr. 14,12. Babelon, Perses Achémén., p. 300, No
2052. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 297, No 277. — Sostini. Descr. delle med.
ant. gr. del Mus. Hederv., III, p. 94, No 1. — C.M.H. No 6127. — Ma collection.
- 2011.** — Même dr. | Mêmes revers et date, avec ΣΑ et Χ.
AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14. Ma collection, 2 exemplaires.
- 2012.** — Même dr. | Mêmes revers et date, avec le mono-
gram. du No 1980 et la lettre du No 1951.
AR 29. — Tétradr. phénic., gr. 14,08. Babelon, Loc. cit., No 2053. — Mion-
net, t. V, p. 412, No 490. — Ma collection.

2013. — Même dr. | Mêmes revers, monogramme et lettre, avec la date $\text{L} \Delta$ (an 30).

AR 29. — Tétradr. phénic., gr. 13,80. Ma collection. — Babelon, Loc. cit., No 2054. — Mionnet, t. V, p. 412, No 491.

2014. — Même dr. | Mêmes revers, date et monogramme, avec la lettre du No 1956.

AR 31. — Tétradr. phénic., gr. 14,20. Ma collection.

2015. — Même dr. | Mêmes revers et monogramme, avec la date $\text{A} \Delta$ (an 31) et la lettre du No 1951.

AR 32. — Tétradr. phénic., gr. 14,23. Ma collection.

2016. — Même dr. | Mêmes revers et date, avec $\Sigma \Delta$ et \times .

AR 29. — Tétradr. phénic., gr. 14,15. Babelon, Loc. cit., No 2055. — Mionnet, t. V, p. 412 No 492.

2017. — Même dr. | Même revers, avec la date $\text{B} \Delta$ (an 32), le monogr. du No 1980 et la lettre du 1951.

AR 31. — Tétradr. phén., gr. 14,20. Ma collection. — Coll. de l'Univ. améric. de Beyrouth. — Mionnet, t. V, p. 412, No 493. — Eckhel, Catal. Mus. Vind. 243.

2018. — Même dr. | Même revers.

AR 22. — Didrachme phénic., gr. 7,12. Catal. F. Bompois, No 1842.

2019. — Même dr. | Mêmes revers et monogramme, avec la date $\Gamma \Delta$ (an 33) et la lettre du No 1956.

AR 31. — Tétradr. phénic., gr. 14,15. Ma collection.

AR 28. — Tétradr. phénic. Cabinet de France.

2020. — Même dr. | Mêmes revers et lettre, avec la date $\Delta \Delta$ (an 34), et la lettre gr. Δ .

AR 31. — Tétradr. phénic., gr. 13,85. Ma collection.

2021. — Même dr. | Même revers, avec la date $\Sigma \Delta$ (an 36) le monogramme $\underline{\Delta}$ et la lettre du No 1951.

AR 30. — Tétradr. phénic., gr. 14,40. Babelon, Loc. cit., No 2057. — Mionnet, t. V, p. 412, No 494.

2022. — Même dr. | Mêmes revers et monogramme, avec la date $\zeta \Delta$ (an 36) et la lettre ?.

AR 22. — Didrachme phénic. Catal. Rollin et Feuardent, No 7404.

2023. — Même dr. | Même revers, avec la date $\Sigma \Delta$ (an 37) le monogramme du No 1991 et la lettre du No 1951.

AR 32. — Tétradr. phénic., gr. 14. Ma collection.

2024. — Même dr. | Même revers, avec la date **HΛ** (an 38) | le monogr. **Δ/** et la lettre du No 1956.

AR 30. — Tétradr. phénic., gr. 13,93. Babelon, Loc. cit., p. 301, No 2058. — Mionnet, t. V, p. 412, No 495.

2025. — Même dr. | Même revers, avec la date **LΜ** (an 40). | les lettres **KP** et le monogramme **内**.

AR 22. — Didrachme phénic., gr. 6,35. Babelon, Loc. cit., No 2059. — Mionnet, t. V, p. 496.

2026. — Même dr. | Mêmes revers et date, avec le mono- | gramme **ΔP** et la lettre du No 1951.

AR 23. — Didrachme phénic., gr. 6,85. Ma collection.

2027. — Même dr. | Même revers, avec la date **AM** (an 41) | les lettres **Δ** et **乂**.

AR 22. — Didrachme phénic., gr. 6,90. Ma collection.

2028. — Même dr. | Même revers, avec la date **ME** (an 45), | les lettres **KP** au dessus du monogram- | me ? et la lettre phénicienne ?

AR 27. — Tétradr. phénic. Mionnet, t. VIII suppl., p. 297, No 280. — Eckhel, Catal. Mus. Caes. Vindob. I, p. 243, No 4.

2029. — Même dr. | Même revers, avec la date **SM** (an 46) | les lettres **KP** au dessus du monogram- | me ? et la lettre phénicienne ?.

AR 29. — Tétradr. phénic. Mionnet, t. V, p. 412, No 497. — Catal. d'Ennery, p. 90.

2030. — Même dr. | Même revers, avec la date **ZM** (an 47) | et les lettres **Δ** et **乂**.

AR 30. — Tétradr. phénic., gr. 13,81. Babelon, Perse Achémén., p. 301, No 2061. — Mionnet, t. V, p. 412, No 498.

2031. — Même dr. | Mêmes revers, date et lettre avec le | monogramme du No 1907.

AR 30. — Tétradr. phénic., gr. 14,05. Ma collection.

2032. — Même dr. | Mêmes revers et lettre phénic., avec la | date **HM** (an 48) et la lettre **Δ**.

AR 30. — Tétradr. phénic., gr. 13,70. Ma collection.

2033. — Même dr. | Mêmes revers et date, avec le mono- | gramme **ং**.

AR 30. — Tétradr. phénic., gr. 13,95. Babelon, Loc. cit., No 2062. — Mionnet, t. V, p. 412, No 499.

2034. — Même dr. | Même revers, avec la date ☽ℳ (an 49) les lettres Δ et ♀.

AR 29. — Tétradr. phénic., gr. 13,80. Ma collection.

2035. — Même dr. | Mêmes revers et lettres, avec la date ℒΝ (an 50).

AR 32. — Tétradr. phénic., gr. 13,40. Ma collection

AR 28. — Tétradr. phénic. Mionnet, t. VIII suppl., p. 297, No 281. — Mus. Hunter. p. 341, No 3.

2036. — Même dr. | Mêmes revers et lettres, avec la date ΑΝ (an 51).

AR 23. — Didrachme phénic., gr. 6,70. Babelon. Perse Achémén., p. 297, No 2030 (classé à l'an 4). — Catal. Rollin et Fenardent. No 7405.

2037. — Même dr. | Mêmes revers, date et lettre grecque, avec la lettre du No 1956.

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 13,95. Babelon. Loc. cit., p. 302, No 2063. — Mionnet, t. V, p. 413, No 500.

2038. — Même dr. | Même revers, avec la date BN (an 52) les lettres Α et ♀.

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14. Ma collection.

2039. — Même dr. | Mêmes revers et date, avec les lettres Ζ et ♀.

AR 32. — Tétr. phén., gr. 13,80. Coll. de Luytens. — Babelon, Loc. cit., No 2067.

2040. — Même dr. | Même revers avec la date ΓΝ (an 53) et les lettres du No 2038.

AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 12,15, Babelon, Loc. cit., No 2068. — Mionnet, t. V, p. 413, No 501.

2041. — Même dr. | Même revers, avec la date ΔΝ (an 54) les lettres Ε et ?.

AR 20. — Didrachme phénic. Mionnet, t. V, p. 413, No 502.

2042. — Même dr. | Même revers, avec la date ΕΝ (an 55) et les lettres du No 2034.

AR 29. — Tétradr. phénic., gr. 13,50, Vu chez un marchand de Beyrouth. — Cabinet de Paris.

2043. — Même dr. | Même revers, avec la date ΣΝ (an 56) et les lettres Ζ et ♀.

AR 27. — Tétr. phén. Cat. Rollin et Fenardent, No 7406. — Cabinet de Paris.

2044. — Même dr. | Mêmes revers et date, avec les lettres Α et ?.

AR 22. — Didrachme phénic., gr. 6,40. Ma collection.

2045.—Même dr. | Même revers, avec la date $L\Xi$ (an 60) et les lettres du No 2039.

AR 30. — Tétradr. phénic., gr. 14,40. Ma collection.

2046.—Même dr. | Mêmes revers, date et lettre phénic., avec la lettre Δ .

AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 14. Ma collection.

2047.—Même dr. | Même revers, avec la date $B\Xi$ (an 62) et le monogramme du No 1988 et ?.

AR 29. — Tétradr. phénic. Catal. Rollin et Feuardent, No 7406bis.

2048.—Même dr. | Même revers, avec la date $F\Xi$ (an 63), le monogramme du No 1907 et ϑ .

AR 30. — Tétradr. phénic., gr. 13,98. Ma collection — Babelon, Perses Achémén., p. 303, No 2069. — Miennet, t. V, p. 413, No 504.

2049.—Même dr. | Même revers, même date, avec le monogramme du No 1988 et la lettre \wp .

AR 30. — Tétradr. phénic., gr. 14,41. Babelon, Loc. cit., No 2070.

2050.—Même dr. | Même revers, avec la date $E\Xi$ (an 65) et les lettres Z et χ .

AR 30. — Tétradr. phénic., gr. 14,16. Ma collection. — Catal. F. Bompois, No 1843.

2051.—Même dr. | Même revers, avec la date $S\Xi$ (an 66) les lettres du No 2050.

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 13,92. Babelon, Perses Achémén., p. 303, No 2071. — Mionnet, t. V, p. 413, No 505.

2052.—Même dr. | Même revers, avec la date ΞZ (an 67) et les lettres ? et ?.

AR 27. — Tétradr. phénic. Mionnet, t. VIII suppl., p. 298, No 282.

2053.—Même dr. | Même revers, avec la date $H\Xi$ (an 68) le monogramme ΣY et la tettre ϑ .

AR 30. — Tétradr. phénic. gr. 14,05. Ma collection.

2054.—Même dr. | Même revers, avec la date O (an 70) et les lettres du No 2050.

AR 29. — Tétradr. phénic., gr. 14,20. Babelon, Loc. cit., No 2072.

2055.—Même dr. | Même revers, avec la date OB (an 72) le monogramme du No 1907 et χ .

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14,22. Babelon, Loc. cit., No 2073.

2056. — Même dr. | Même revers, avec la date ΟΔ (an 74)
| le monogramme Δ et Σ.

AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 14,27. Babelon. Loc. cit., No 2075. — Mionnet. t. V, p. 413, No 506.

2057. — Même dr. | Même revers, avec la date ΟΣ (an 76)
| les lettres KP et un monogramme.

AR 28. — Tétradr. phénic. Catal. Rollin et Feuardent, No 7407.

2058. — Même dr. | Même revers, avec la date ΟΘ (an 79)
| et le monogramme du No 1907.

AR 32. — Tétradr. phénic., gr. 14,07. Babelon, Loc. cit., No 2076. — Catal. Walcher de Moltheim. No 3137. — Gr. 14,35. Ma collection.

2059 — Même dr. | Mêmes revers et date, avec le mono-
gramme du No 2056 et la lettre Σ.

AR 29. — Tétradr. phénic., gr. 13,95. Ma collection. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 298, No 283. — Sestini, Descriz. delle med. ant. gr. del Mus. Hederv. III, p. 94, No 5.

2060. — Même dr. | Même revers, avec la date Π (an 80)
| le monogramme du No 1907 et la lettre Σ.

AR 26. — Tétradr. phénic., gr. 13,32. Babelon, Perses Achémén., p. 304, No 2077. — Mionnet t. V, p. 413, No 508. — Ma collection.

2061. — Même dr. | Même revers, avec la date ΠΓ (an 83)
| et les lettres BN et Σ.

AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 13,46. Babelon, Loc. cit., No 2078. — Mionnet, t. V, p. 413, No 509.

2062. — Même dr. | Même revers, avec la date ΠΔ (an 84).

AR 28. — Tétradr. phénic., Mionnet, t. VIII suppl., p. 298, No 284. — Catal. d'Ennery, p. 90.

2063. — Même dr. | Même revers, avec la date ΠΕ (an 85)
| et le monogramme du No 1980.

AR 30. — Tétradr. phénic., gr. 13,50. Catal. Walcher de Moltheim, No 3136. — Catal. F. Bompas No 1843.

2064. — Même dr. | Même revers, avec la date ΠΣ (an 86)
| et les lettres BN et ?.

AR 28. — Tétradr. phénic. Mionnet, t. VIII suppl., p. 298, No 285. — Sestini, Descriz. delle med. ant. gr. del Mus. Hederv. III, p. 94, No 8.

2065. — Même dr. | Même revers, avec la date ΠΖ (an 87), le
monogramme Β et la lettre du No 1951.

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 14,20. Babelon, Loc. cit., p. 304, No 2079.

2066. — Même dr. | Mêmes revers et date, avec le monogramme \mathcal{Z} .

AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 14,06. Babelon. Loc. cit., No 2080. — Mionnet, t. V, p. 414, No 511.

2067. — Même dr. | Même revers, avec la date $\text{H}\Pi$ (an 88) et le monogramme du No 2056.

AR 28. — Tétradr. phénic. Collection de l'Univers amér. de Beyrouth.

2068. — Même dr. | Mêmes revers et monogramme, avec la date $\Pi\Theta$ (an 89) et la lettre du No 1951.

AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 13,40. Ma collection. — Sestini, Loc. cit., p. 537. — Mionnet t. V, p. 414, No 512.

2069. — Même dr. | Mêmes revers et date, avec le monogramme \mathfrak{X} .

AR 27. — Tétradr. phén., gr. 13,94. Babelon, Perses Achém., p. 305, No 2081.

2070. — Même dr. | Même revers, avec la date qB (an 92) et les lettres BN et \mathfrak{A} .

AR 28. — Tétradr. phénic., gr. 13,95. Babelon, Loc. cit., No 2083. — Mionnet, t. V, p. 414, No 513.

2071. — Même dr. | Même revers, avec la date qD (an 94) et les lettres BN et celle du No 1951.

AR 26. — Tétradr. phénic., gr. 13,94. Babelon, Loc. cit., No 2084.

2072. — Même dr. | Mêmes revers et lettres, avec la date qE (an 95).

AR 26. — Tétradr. phénic., gr. 14,24. Babelon, Loc. cit., No 2085.

2073. — Même dr. | Même revers, avec la date qF (an 96) le monogramme \mathfrak{AS} et la lettre \mathfrak{A} .

AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 14,12. Babelon. Loc. cit., No 2086.

2074. — Même dr. | Mêmes revers et date, avec les lettres $\Delta\Xi$ et celle du No 1951.

AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 13,98. Babelon, Loc. cit., No 2087.

2075. — Même dr. | Mêmes revers et date, avec les lettres BN

AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 14,10. Ma collection.

2076. — Même dr. | Même revers, avec la date qZ (an 97), le monogramme \mathfrak{AF} et la lettre du No 1951.

AR 28. — Tétradrachme phénic., gr. 14,02. Babelon, Loc. cit., No 2088, pl. XXXVI, fig. 2. — Collection de Luynes.

2077. — Même dr. | Même revers, avec la date **P** (an 100)
| et les lettres **BN** et celle du No 1951.

AR 22. — Didrachme phénic., gr. 6,80. Vu chez un marchand de Beyrouth.

2078. — Même dr. | Même revers, avec la date **PZ** (an 107).
AR 28. — Tétradr. phénic. Mionnet, t. V, p. 414, No 514. — Pembrock.

2079. — Même dr. | Même revers, avec la date **PH** (an 108),
| les lettres **KP**, le monogramme **¤** et la
| lettre du No 1951.

AR 27. — Tétradr. phénic. Mionnet, t. V, p. 414, No 515.

2080. — Même dr. | Même revers, avec la date **PΘ** (an 109),
| le monogramme **¶** et la lettre du No 1951.

AR 26. — Tétradr. phénic., gr. 13,34. Babelon, Perses Achémén., p. 306, No 2089. — Mioumet, t. V, p. 414, No 516.

2081. — Même dr. | Même revers, avec la date **PΙ** (an 110)
| le monogramme **¤** et la lettre du No 1951.

AR 26. — Tétradr. phénic., gr. 13,56. Babelon, Loc. cit., No 2091. — Mion-
net, t. V, p. 414, No 517.

2082. — Même dr. | Mêmes revers, date et lettre phénic.
| avec les lettres **KP**.

AR 26. — Tétradr. phénic., gr. 13,60. Ma collection.

2083. — Même dr. | Même revers, avec la date **PΙΑ** (an 111)
| le monogramme **¶** et la lettre **‡**.

AR 25. — Tétradr. phénic., gr. 13,94. Babelon, Loc. cit., p. 306, No 2092.
— Mionnet, t. V, p. 414, No 518.

2084. — Même dr. | Même revers, avec la date **PΙΓ** (an 113)
| les lettres **KP**, le monogramme du No 2079
| et la lettre du No 1951.

AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 13,83. Babelon, Loc. cit., No 2094.

2085. — Même dr. | Mêmes revers, date et lettres, avec le
| monogramme **¤**.

AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 14,12. Babelon, Loc. cit., No 2094. — Mion-
net, t. V, No 519. — Pellerin, Recueil de méd. de peuples et de villes, pl. LXXXIII,
fig. 37.

2086. — Même dr. | Mêmes revers, lettres et monogramme
| avec la date **PΙΔ** (an 114).

AR 26. — Tétradr. phénic., gr. 14. Ma collection.

2087.— Même dr. | Mêmes revers, date et lettres, avec le monogramme du No 2079.

AR 29. — Tétradr. phénic., gr. 14,17. Perses Achémén., p. 307, No 2095.— Mionnet, t. V, p. 414, No 520. — Pellerin, Recueil de méd. de peuples et de villes, pl. LXXXIII, 38.

2088.— Même dr. | Même revers, avec la date PIÉ (an 115), les lettres KP et BN, et celle du No 1951.

AR 27. — Tétradr. phénic., gr 14.24. Babelon, Loc. cit., No 2096. — Ma collection = Planche XIX, 9. — Mionnet, t. V, p. 415, No 521. — Pellerin, Loc. cit., pl. LXXXIII, 39.

2089.— Même dr. | Même revers, avec la date PIΣ (an 116), les lettres KP, le monogr. ΣΝP et Σ.

AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 14,22. Babelon, Loc. cit., No 2097. — Mionnet, t. V, p. 415, No 522. — British Museum. — Barclay V. Head, Coins of the Ancients, p. 109. No 16, pl 61, No 16. — Pellerin Loc. cit., pl. LXXXIII, 40.

2090.— Même dr. | Même revers, avec la date PIΖ (an 117), les lettres KP, le monogramme ΓK et Σ.

AR 26. — Tétradr. phénic., gr. 14. Ma collection.

2091.— Même dr. | Même revers, avec la date ΔKP (an 124), le monogramme ? et les lettres ?

AR 28. — Tétradr. phénic. Mionnet, t. V, p. 415, No 523. — Sestini, Descr., p. 537.

2092.— Même dr. | Même revers, avec la date PKΣ (an 126), les lettres KP, le monogramme ΝΕ et Σ.

AR 26. — Tétradr. phénic., gr. 13,84. Babelon Loc. cit., p. 303, No 2101. — Mionnet, t. V, p. 415, No 524. — Pellerin, Loc. cit., pl. LXXXIII, 41.

2093.— Même dr. | Mêmes revers, date et lettre avec le monogramme Η.

AR 24. — Tétradr. phénic., gr. 14. Ma collection

2094.— Même dr. | Même revers, avec la date PKΖ (an 127), les lettres KP et le monogramme Α.

AR 26. — Tétradr. phénic. Mionnet, t. V, p. 415, No 525.

2095.— Même dr. | Même revers, avec la date ΡΑ (an 130), les lettres KP et le monogramme ?.

AR 28. — Tétradr. phénic. Mionnet t. VIII suppl., p. 298, No 286.—Combe, Vet. pep. et reg. num. p. 227, No 3.

- 2096.** — Même dr. | Même revers, avec la date $\text{P} \Delta \text{A}$ (an 131),
| les lettres $\text{K} \text{P}$, le monogramme $\text{A} \text{K}$ et A .
AR 29. — Tétradr. phénic., gr. 14,17. Babelon, Perses Achémén., p. 308,
No 2103. pl. XXXVI, fig. 4.
- 2097.** — Même dr. | Mêmes revers, date et lettres, avec le
| monogramme Σ (?).
AR 24. — Tétradr. phénic. Collection de l'Univers. améric. de Beyrouth.
- 2098.** — Même dr. | Mêmes revers, date et lettres avec les
| monogrammes $\text{A} \text{K}$, K , $\text{I} \text{Z}$.
AR 26. — Tétradr. phénic. Mionnet, t. VIII suppl., p. 298, No 287.
- 2099.** — Même dr. | Même revers, avec la date $\text{P} \Delta \text{E}$ (an
| 135), les lettres $\text{K} \text{P}$ et le monogramme ?
AR 26. — Tétradr. phénic. Mionnet, t. V, p. 415, No 526. — Hunter
- 2100.** — Même dr. | Même revers, avec la date $\text{P} \text{M}$ (an 140),
| les lettres $\text{K} \text{P}$ et le monogramme $\text{A} \text{E}$.
AR 25. — Tétradr. phénic., gr. 14,16. Babelen Loc. cit., p. 308, No 2104.
- 2101.** — Même dr. | Même revers, avec la date $\text{P} \text{M} \Gamma$ (an
| 143), les lettres $\text{K} \text{P}$, le premier mono-
| gramme du No 2098 et A .
AR 27. — Tétradr. phénic. Collection de l'Univers. améric. de Beyrouth
- A102.** — Même dr. | Même revers, avec la date $\text{P} \text{M} \Delta$ (an
| 144), les lettres $\text{N} \text{P}$, le monogramme et
| la lettre du No 2101.
AR 25. — Tétradr. phénic., gr. 13,40. Ma collection.
- 2103.** — Même dr. | Mêmes revers, date et lettre, avec le
| monogramme $\text{A} \text{K}$.
AR 23. — Tétradr. phénic., gr. 14. Ma collection
- 2104.** — Même dr. | Mêmes revers, date et lettres, avec le
| le monogramme $\text{E} \text{H}$.
AR 19. — Didrachme phénic., gr. 6,85. Ma collection.
- 2105.** — Même dr. | Même revers, avec la date $\text{P} \text{M} \text{E}$ (an
| 145), les lettres $\text{K} \text{P}$ et le monogramme
| du No 2101.
AR 23. — Tétradr. phénic., gr. 14. Collect du Sémin. Ste Anne à Jérusalem.
- 2106.** — Même dr. | Même revers, avec la date $\text{N} \text{P}$ (an 150).
AR 22. — Didrachme phénic., gr. 6,70. Catal. Walcher de Moltheim, No 3141.

2107. — Même dr. | Même revers, avec la date PN \ominus (an 159), les lettres KP et le monogramme du No 2101.

AR 24. — Tétradr. phénic., gr. 13,90. Coll. du Sémin. Ste Anne à Jérusalem.

2108. — Même dr. | Même revers, avec la date PΞΑ (an 161), les lettres KP, le monogramme X et Σ.

AR 25. — Tétradr. phénic., gr. 13,95. Ma collection. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 298, No 288. — Mus. Hunter, p. 342, No 12.

2109. — Même dr. | Même revers, avec la date PΞΒ (an 162), les lettres KP et le monogramme X,

AR 25. — Tétradr. phénic., gr. 13,78. Catal. Walcher de Moltheim, No 3138.

2110. — Même dr. | Mêmes revers, lettres et monogramme, avec la date PΞΓ (an 163) et Σ.

AR 25. — Tétradr. phén., gr. 14,15. Babelon. Perses Achém., p.309, No 2108.

2111. — Même dr. | Mêmes revers, lettres et monogramme, avec la date PΞΔ (an 164).

AR 24. — Tétradr. phénic., gr. 13,65. Ma collection. — Collection de l'Université américaine de Beyrouth.

2112. — Même dr. | Même revers, avec la date PΞΕ (an 165), avec le monogramme ? et Σ.

AR 24. — Tétradr. phénic., gr. 14. Ma collection

2113. — Même dr. | Même revers.

AR 22. — Didrachme phénic., gr. 6,70. Cat. Walcher de Moltheim, No 3140.

2114. — Même dr. | Même revers, avec la date PΞΗ (an 168) et les lettres KP.

AR 22. — Didrachme phénic. Catal. Hoffmann, No 2268.

2115. — Même dr. | Même revers, avec la date PΞΘ (an 169).

AR 20. — Didrachme phén., gr. 6,59. Babelon, Perses Achém., p. 309, No 2109.

2116. — Même dr. | Même revers, avec la date PΩΑ (an 171) les lettres KP et un monogramme.

AR 24. — Tétradr. phénic., gr. 13,65. Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 415, No 529. — Hunter.

2117. — Même dr. | Même revers, avec la date POB (an 172), les lettres KP, le monogramme H et la lettre du No 1951.

AR 26. — Tétradr. phénic. Collection de l'Univers. amér. de Beyrouth.

2118. — Même dr. | Même revers, avec la date POΔ (an 174) les lettres KP et le monogramme du No 2105.

AR 27. — Tétradr. phénic., gr. 14,12. Catal. Walcher de Moltheim, No 3139.

2119. — Même dr. | Même revers, avec la date POΣ (an 176) avec les lettres KP et le monogramme du No 2104 et la lettre Σ.

AR 24. — Tétradr. phénic. Mionnet t. V. p. 530. — Cabinet de Paris.

2120. — Même dr. | Même revers, avec la date POH (an 178) et les lettres KP.

AR 26. — Tétradr. phénic. Mionnet. t. V. p. 415, No 531. — Hunter.

2121. — Même dr. | Même revers, avec la date PΠB (an 182), les lettres KP, le monogramme EB et la lettre du No 1951.

AR 18. — Didrachme phénic., gr. 6,17. Babelon Loc. cit., p. 310, No 2112. — Mionnet, t. V. p. 416, No 532. — Pellerin. Recueil med. peup. et villes, pl. LXXXIII, 42

XXX. Vers 126 avant J. C.

2122. — Tête tourelée de Tyché à droite, Palmier. Grènes-les cheveux relevée en chignon derrière tis au pourtour. l'occiput, avec mèches descendant le long de la nuque, et portant une palme sur l'épaule gauche. Grènetis au pourt.

AE 11. — Lepton, gr. 1. Ma collection = **Planche XIX**, 10.

XXXI En 114 avant J. C.

2123. — Même dr. | Proue de galère, à gauche, avec l'avant recourbé et arrondi en volute. Au dessus, le monogramme de Tyr, Τ, entre la date L BI (an 12). Grènetis au pourt.

AE 9. — Lepton, gr. 1,90. Ma collection, 2 exempl. = **Planche XIX**, 11 rev.

XXXII. De 104 avant J. C. à 98 après J. C.

2124. — Tête diadémée et tourelée de Tyché, à droite, avec un voile qui lui couvre la nuque, et portant une palme sur l'épaule gauche. Grènetis au pourtour.

Palmier avec 2 régimes de dattes. Dans le champ, en 3 lignes horizontales superposées, $\text{L } \Theta\text{I}$ (an 19) / $\text{T}^{\text{A}} - \text{IEP}$ / $\text{A}\Sigma\text{Y} - \text{q} / \text{M L}$ (de Tyr). Grènetis au pourtour.

AE 20. — Chalque, gr. 7,15. Ma collection = **Planche XIX**, 12. — Collection du Sémin. Ste Anne à Jérusalem.

2125. — Même dr. | Même revers, avec la date $\text{L } \Delta\text{K}$ (an 24).

AE 20. — Chalque, gr. 7,33. Babelon, Perses Achémén., p. 299, No 2049, pl. XXXVI, fig. 1.

2126. — Même dr. | Même revers, avec la date AN (an 51).

AE 17. — Hémi-chalque, gr. 4,15. Babelon, Perses Achém., p. 302, No 2066.

2127. — Même dr. | Même revers, avec la date $(\text{N})\text{A}$ (an 51).

AE 17. — Hémi-chalque, gr. 3,60. Ma collection.

2128. — Même dr. | Même revers, avec la date ΞB (an 62).

AE 16. — Hémi-chalque, gr. 3,05. Ma collection, 2 exemplaires. — Collection du Séminaire Ste Anne à Jérusalem.

2129. — Même dr. | Même revers, avec la date $\text{L } \Theta\text{P}$ (an 109).

AE 20. — Chalque, gr. 8,16. Babelon, Perses Achémén., p. 306, No 2090.

2130. — Même dr. | Même revers, avec la date PM (an 140).

AE 14. — Hémi-chalque, gr. 3,20. Ma collection.

2131. — Même dr. | Même revers, avec la date $\text{PM}\Gamma$ (an 143).

AE 15. — Hémi-chalque, gr. 3,19. Ma collection. — Babelon, Loc. cit., p. 309, No 2106.

2132. — Même dr. | Même revers, avec la date NP (an 150).

AE 16. — Hémi-chalque, gr. 4,13. Babelon, Loc. cit., No 2107.

2133. — Même dr. | Même revers, avec la date $\text{P}\Xi\Delta$ (an 164).

AE 13. — Hémi-chalque, gr. 3,15. Ma collection.

2134. — Même dr. | Même palmier avec 2 régimes de dat-

tes. Dans le champ, en 2 lignes horizontales, le monogramme de Tyr T^{A} et la

A

date ΡΞ—Θ (an 169), au dessus de ΙΕΡ—
ΑΣΥ. Grènetis au pourtour.

AE 14. — Hémi-chalque, gr. 3. Ma collection, 2 exemplaires. — Babe'on Loc. cit., No 2110. — Mionnet. t. V, p 418, No 550.

AE 14. — Hémi-chalque (avec la date Ρ—ΞΘ an 169), gr. 3,40. Ma collection.

2135. — Même dr. | Même revers, avec la date ΡΠ (an 180).

AE 15. — Hémi-chalque. Collection Walcher de Moltheim, No 3145.

2136. — Même dr. | Même revers que le 2124, pour la disposition de la légende, avec la date ΣΓ (an 203)

AE 16. — Hémi chalque, gr 4,10. Ma collection. — Catal. Walcher de Moltheim, No 3146. — Mionnet, t V, p 419, No 559. — Collection de l'Université américaine de Beyrouth.

2137. — Même dr. | Même revers, avec la date ΤΣ (an 203) et ΙΕΡ/ΑΣ.

AE 16. — Hémi-chalque, gr 3,60. Ma collection. — Babelon, Perses Achéménides, p 311, No 2121.

2138. — Même dr. | Même revers, avec la date ΣΓ (an 203).

AE 16. — Hémi-chalque, gr. 3,25. Babelon, Loc. cit., No 2122.

2139. — Même dr. | Même revers, avec la date ΖΣ (an 207).

AE 16. — Hémi-chalque, gr. 3,27. Babelon, Loc. cit., No 2126. — Catal. Rollin et Feuardent, No 7427. — Collection du Dr P. Schröder, à Beyrouth.

2140. — Même dr. | Même revers, avec la date ΘΣ (an 309).

AE 16. — Hémi-chalque. Mionnet. t. V, p. 420, No 564. — Mus. Vienne.

2141. — Même dr. | Même droit, avec la date ΙΣ (an 210).

AR 16. — Hémi-chalque. Collection du Dr P. Schröder, à Beyrouth.

2142. — Même dr. | Même revers, avec la date ΖΙΣ (an 217).

AE 17. — Hémi-chalque, gr 3,26. Ma collection. — Babelon, Loc. cit., p 312, No 2128. — Mionnet t. V, p. 421, No 568.

2143. — Même dr. | Même revers, avec la date ΘΙΣ (an 219)

à gauche et le monogramme ΜΦ (de Tyr, Métropole), à droite, en ligne horizontale au dessus de ΙΕΡ—ΑΣ.

AE 16. — Chalque, gr. 3,30. Ma collection.

AE 18. — Hémi-chalque, gr. 4,40. Babelon, Loc. cit., No 2129. — Mionnet, t. V, p. 421, No 570.

2144. — Même dr. | Même revers, avec la date $\Delta\kappa\Sigma$ (an 224).

AE 17. — Hémi-chalque, gr. 4,30. Ma collection. — Catal. Rollin et Feuardent, No 7428. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 300, No 300. — Combe, Vet. pop. et reg. num., p. 228, No 7.

2144bis. — Même dr. | Même revers, avec la date $\mathcal{M}\Sigma$ (an 240).

AE 16. — Hémi-chalque gr. 2,76. Babelon, Loc. cit., p. 315, No 2150.

XXXIII. En 95 et 96 après J. C.

2145. — Même dr. | Même palmier au revers, avec Φ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ en légende circulaire. Dans le champ, la date $\Delta\kappa\varsigma$ (221). Grènetis.

AE 16. — Hémi-chalque. Mionnet, t. VIII suppl., p. 300, No 298. — Sestini, Descriz. Loc. cit., No 17. — C. M. H. No 6136.

2146. — Même dr. | Même revers, avec la date \mathbf{BKC} (an 222).

AE 14. — Hémi-chalque, gr. 2,35. Babelon, Perses Achémén., p. 318, No 2136. — Mionnet, t. V, p. 422, No 574.

XXXIV. De 105 à 155 après J. C.

2147. — Même dr. | Même palmier, avec $\text{Φ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΙΕΡΑΣ}$, en légende circulaire. Dans le champ, la date $\Lambda\Sigma$ (an 230). Grènetis.

AE 16. — Hémi-chalque, gr. 3,40 à 3,90. Ma collection, 3 exemplaires. — Babelon, Perses Achémén., p. 313, Nos 2138 et 2139. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 299, No 294, Rollin et Feuardent, No 7423 bis, et Eckhel, Catal. Mus. Caes. Vindob. I, p. 243, No 17 ont lu par erreur cette monnaie $\Delta\Sigma$ (an 201).

2148. — Même dr. | Même revers, avec la date $\Gamma\Lambda\Sigma$ (an 233).

AE 16. — Hémi-chalque. Mionnet, t. V, p. 432, No 580. — Sestini, Descr. p. 538.

2149. — Même dr. | Même revers, avec la date $\Delta\Lambda\Sigma$ (an 234).

AE 16. — Hémi-chalque, gr. 3,40. Ma collection, 3 exemplaires. — Babelon, Perses Achémén., p. 314, No 2144. — Catal. Walcher de Moltheim, No 3147. — Catal. Rollin et Feuardent, No 7424. — Collection du Dr P. Schröder, à Beyrouth.

2150. — Même dr. | Même revers, avec la date $\Delta\mathcal{M}\Sigma$ (an 241).

AE 16. — Hémi-chalque, gr. 3,93. Ma collection. — Babelon, Loc. cit., p. 315, No 2151. — Mionnet, t. V, p. 423, No 585. — Collection du Séminaire Ste Anne à Jérusalem.

2151. — Même dr. | Même revers, avec la date **BΜΣ** (an 242).
 AE 16. — Hémi-chalque Mionnet, t. V, p. 244, No 588. — Musée de Vienne.

2152. — Même dr. | Même revers, avec la date **ΓΜΣ** (an 243).
 AE 17. — Hémi-chalque gr. 3,82. Babelon, Loc. cit., No 2156, pl. XXXVI, fig 10. — Ma collection (**ΓΜ—Σ**). — Ma collection (**Γ—ΜΣ**). — Mionnet, t. V, p. 244, No 589. — Pellerin, Recueil med. peopl. et villes, pl. LXXXIII, 51.

2153. — Même dr. | Même revers, avec **ΓΜ—C** (an 243).
 AE 15. — Hémi-chalque, gr. 2,45. Ma collection.

2154. — Même dr. | Même revers, avec la date **ΕΜC** (an 245).
 AE 16. — Hémi chalque. Mionnet, t. V, p. 424, No 593. — Eckhel, Catal. Mus. à Vindorf, p. 243.

2155. — Même dr. | Même revers, avec la date **ΣΜΣ** (an 246).
 AE 16. — Hémi-chalque. Catal Rollin et Feuardent, No 7424 bis.

2156. — Même dr. | Même revers, avec la date **ZΜC** (an 247).
 AE 17. — Hémi chalque, gr. 3,47. Ma collection. 3 exemplaires. — Babelon, Loc. cit., p. 316, No 2161. — Collection du Dr P. Schröder, à Beyrouth. — Collection de l'Univers amér. de Beyrouth.

2157. — Même dr. | Même revers, avec **ZΜ—Σ** (an 247).
 AE 15. — Hémi-chalque, gr. 3,20. Ma collection. — Catal. Rollin et Feuardent, No 7425.

2158. — Même dr. | Même revers, avec la date **ZΜC** et **‡ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙC ΙΕΡΑ**.
 AE 16. — Hémi-chalque. gr. 3,35. Babelon, Perses Achém., p. 317, No 2164.
 AE 17. — Hémi-chalque, gr. 3,77. Babelon, Loc. cit., p. 316, No 2162.

2159. — Même dr. | Même revers que 2147, avec la date **ΓΝC** (an 253).
 AE 16. — Hémi chalque gr. 3,50. Collection du Dr P. Schröder, à Beyrouth. — Collection de l'Univers amér. de Beyrouth.

2160. — Même dr. | Même revers, avec la date **ΣΝC** (an 256).
 AE 16. — Hémi-chalque, gr. 3,23. Babelon, Loc. cit., p. 317, No 2166. — Mionnet, t. V, p. 425, No 596.

2161. — Même dr. | Même revers, avec la date **ΣΝΣ** (an 257).
 AE 16. — Hémi-chalque, gr. 3,30. Ma collection, 2 exemplaires = **Planche XIX, 13.**

2162. — Même dr. | Même revers, avec la date **ΕΞC** (an 265).
 AE 15. — Hémi-chalque, gr. 3,15. Ma collection

2163. — Même dr. | Même revers, avec la date ΘΟC (an 279)

AE 14. — Hémi-chalque, gr. 3,42. Ma collection, 2 exemplaires — Babelon, Loc. cit., p. 317, No 2171. — Catal. Walcher de Moltheim, No 3148. — Catal. Rollin et Feuardent, No 7425 bis — Collection du Dr P. Schröder. — Collection de l'Univers. améric. de Beyrouth.

2164. — Même dr. | Même revers, avec la date ΒΨC (an 292).

AE 17. — Hémi-chalque. Mionnet t. VIII suppl., p. 302, No 312. — Mus. Hunter, p. 344, No 35.

XXXV. De l'an 97 avant J. C. à 82 après J. C.

2165. — Même dr. | $\overset{\wedge}{\text{L K}\theta}$ (an 29), φ (Τύρου). IEP — A $\Sigma\overline{Y}$ (ιε-
ρᾶς ἀσύλου) en deux lignes horizontales,
au dessus d'une galère phénicienne, à
gauche, ornée de l'aplustre à la poupe.
A l'exergue, ΤΥΡ (de Tyr). Grèn. au p.

AE 22. — Chalque, gr. 5,40. Collection du Sémin. Ste Anne à Jérusalem

2166. — Même dr. | Même revers, avec la date L BA (an 32).

AE 22. — Chalque, gr. 6. Babelon, Perses Achémén., p. 301, No 2056.

2167. — Même dr. | Même revers, avec la date ΔΜ (an 44).

AE 22. — Chalque. Collection de l'Univers. améric. de Beyrouth.

2168. — Même dr. | Même revers, avec la date L EM (an 45)

AE 22. — Chalque, gr. 6,32. Babelon, Loc. cit., No 2060.

2169. — Même dr. | Même revers, avec la date AN (an 51).

AE 22. — Chalque, gr. 8,18. Babelon, Loc. cit., p. 302, No 2064 et 2065. — Mionnet, t. V, p. 417, No 539.

2170. — Même dr. | Même revers, avec la date NA (an 51).

AE 24. — Chalque. Collection de l'Univers. améric. de Beyrouth.

2171. — Même dr. | Même revers, avec la date BN (an 42).

AE 22. — Chalque, gr. 5,80. Vu chez un marchand de Beyrouth.

2172. — Même dr. | Même revers, avec la date L EN (an 55).

AE 22. — Chalque, gr. 6,50. Collection du Sémin. Ste Anne, à Jérusalem.

2173. — Même dr. | Même revers, avec la date ΞΕ (an 65).

AE 22. — Chalque, gr. 5,80. Ma collection.

2174. — Même dr. | Même revers, avec la date $\sqcup q$ (an 90).

AE 20. — Chalque, gr. 6,45. Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 417, № 543.
— Mus de Vienne

2175. — Même dr. | Même revers, avec la date PIH (an 118).

AE 20. — Chalque, gr. 7. Babelon, Perses Achémén., p. 307, № 2098. —
Mionnet, t. V, p. 417, № 544.

2176. — Même dr. | Même revers, avec la date PKΓ (an 123).

AE 22. — Chalque, gr. 6,22. Babelon, Loc. cit., № 2100, pl. XXXVI, fig. 3.
— Mionnet, t. V, p. 418, № 546.

2177. — Même dr. | Même revers, avec la date PMA (an 141).

AE 21. — Chalque, gr. 6,37. Babelon, Loc. cit., p. 309, № 2105. — Mionnet, t. V, p. 418, № 547. — Collection de l'Université améric. de Beyrouth. — Pellerin, Rec. med. peuples et villes, pl. LXXXIII, 45.

2178. — Même dr. | Même revers, avec la date PMΔ (an 144).

AE 22. — Chalque. Catal. Rollin et Feuardent, № 7416. — Collection du Dr P. Schröder. — Collection de l'Univers améric. de Beyrouth.

2179. — Même dr. | Même revers, avec la date PNΔ (an 152).

AE 20. — Chalque. Mionnet, t. V, p. 418, № 549.

2180. — Même dr. | Même revers, avec la date PTΗ (an 188).

AE 22. — Chalque, gr. 7,40. Collection du Sémin. Ste Anne à Jérusalem.

2181. — Même droit, avec un | Même revers.
murex en contremarque.

AE 21. — Chalque, gr. 5,71. Babelon, Loc. cit., p. 310, № 2116. — Mionnet, t. V, p. 419, № 554.

2182. — Même droit, sans con- | Même revers, avec la date
tremarque. | PQB (an 192).

AE 21. — Chalque, gr. 8,31. Babelon, Loc. cit., p. 310, № 2117.

2183. — Même dr. | Même revers, avec la date CT (an 203).

AE 20. — Chalque, gr. 6,73. Babelon, Loc. cit., p. 311, № 2120. — Mionnet, t. V, p. 419, № 558. — Pellerin, Rec. med. peuples et villes, pl. LXXXIII, 46.

2184. — Même droit. Devant | Même revers, avec la date
la tête, la lettre Β. | ΓΣ (an 203).

AE 20. — Gr. 8,05. Ma collection, 3 exempl. — Planche XIX, 14. — Collec-
tion du Dr P. Schröder. — Catal. Rollin et Feuardent, № 7415.

2185. — Même droit. Devant | Même revers, avec la date
la tête, une étoile. | ΣΣ (an 206).

AE 22. — Chalque, gr. 6,61. Babelon, Perses Achémén., p. 311, No 2123.
— Mionnet, t. V, p. 420, No 560.

2186. — Même droit. Devant | Même revers, avec la date
la tête, un aplustre. | ΖΣ (an 207).

AE 20. — Chalque, gr. 7,51. Babelon, Loc. cit., p. 211, No 2124. — Mionnet, t. V, p. 420, No 561.

XXXVI. De l'an 89 à 226 après J. C.

2187. — Buste de Tyché, à droite, tourelée, avec un voile sur la nuque, et portant une palme sur l'épaule gauche. Grènetis au pourtour. | ΔΙC (an 214) — Υ ΙΕΡΑΣ — ΜΗΤΡΟΠΟ — ΛΕΩΣ en 4 lignes horizontales, au dessus d'une galère à gauche, avec la poupe ornée de l'aplustre. Au dessous ΤΥΡ (de Tyr). Gr. au p.

AE 20. — Chalque Mionnet, t. V, p. 421, No 567.

2188. — Même dr. | Même revers, avec la date ΘΙΣ (an 219).

AE 22. — Chalque, gr. 6,36. Babelon, Loc. cit., p. 312, No 2131. — Catal. Rollin et Feuardent, No 7419 — Ma collection. — Collection de l'Univers. amér. de Beyrouth.

2189. — Même dr. | Même revers, avec la date ΑΚΣ (an 221).

AE 22. — Chalque. Catal. Rollin et Feuardent, No 7420.

2190. — Même dr. | Même revers, avec la date ΓΛΣ (an 233).

AE 22. — Chalque, gr. 7,10. Ma collection.

2191. — Même dr. | Même revers, avec la date ΗΛΣ (an 238).

AE 22. — Chalque, gr. 5,20 à 7,55. Ma collection, 2 exemplair = Planche XIX, 15. — Babelon, Loc. cit., p. 314, Nos 2145 et 2146, pl. XXXVI, fig. 8. — Catal. Rollin et Feuardent, No 7421. — Catal. Walcher de Moltheim No 3150. — Collection du Dr P. Schröder.

2192. — Même dr. | Même revers, avec la date ΗΛC (an 238).

AE 20. — Chalque, gr. 7,10. Ma collection.

2193. — Même dr. | Même revers, avec la date ΑΜΣ (an 241).

AE 20. — Chalque, gr. 7,35. Ma collection, 2 exemplaires. — Catal. Rollin et Feuardent, No 7421 bis. — Babelon, Perses Achémén., p. 315, No 2152.

2194. — Même dr. | Même revers, avec la date ΞΣ (an 260).

AE 22. — Chalque. Mionnet, t. V, p. 425, No 600. — Eckhel, Doctr. num. veter., t. III, p. 382.

2195. — Même dr. | Même revers, avec la date ΓΞΣ (an 263).

AE 22. — Chalque. Catal. Rollin et Feuardent, No 7422. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 301, No 306. — Sestini, Descriz. delle med. ant gr. del Mus. Hederv. t. III, p. 95, No 21. — C. M. H. No 6142.

2196. — Même dr. | Même revers, avec la date ΕΞΣ (an 265).

AE 22. — Chalque, gr. 7,15. Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 425, No 601. — Hunter, p. 342. — Collection du Dr P. Schröder.

2197. — Même dr. | Même revers, avec la date ΑΟΣ (an 271).

AE 22. — Chalque, gr. 9,35. Babelon, Loc. cit., p. 2172, pl. XXXVI, fig. 11.

2198. — Même dr. | Même revers, avec la date ΗΟΣ (an 278).

AE 22. — Chalque, gr. 8,75. Ma collection. 3 exemplaires. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 302, No 307. — Sestini, Loc. cit., t. III, p. 96, No 23. — Catal. Rollin et Feuardent, No 7422 bis.

2199. — Même dr. | Même revers, avec ♀ ΙΕΡΑC — ΜΗΤΡΟ-

ΠΟ — ΛΕΩC. ΘΟC (an 279) en 3 lignes horizontales au dessus de la galère.

AE 22. — Chalque, gr. 5,71. Babelon, Loc. cit., p. 318, No 2173. — Ma collection.

AE 19. — Chalque, gr. 4,74. Ma collection. — Collection Emile Michel. — Babelon, Loc. cit., No 2174. — Mionnet, t. V, p. 426, No 605.

2200. — Même dr. | Revers du 2187, avec la date ΑqC (an 291).

AE 18. — Chalque, gr. 4,62. Babelon, Perses Achémén., p. 318, No 2178. — Mionnet, t. V, p. 426, No 608.

2201. — Même droit. Devant, | Même revers, avec la date le murex. | ΒqC (an 292).

AE 19. — Chalque, gr. 4,83. Babelon, Loc. cit., p. 319, No 2179. — Collection du Dr P. Schröder, à Beyrouth. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 302, No 309.

2202. — Même dr. | Même revers, avec la date ΔqΣ (an 294).

AE 19. — Chalque, gr. 6,25. Ma collection.

2203. — Même dr. | KT ♀ — ΙΕΡΑC Μ — ΗΤΡΟΠΟ — ΛΕΩC (an 320), en 4 lignes horizontales au dessus de la même galère.

AE 18. — Chalque. Ma collection.

2204. — Même dr. | Même revers, avec la date **A K T** (an 221).
AE 22. — Chalque. Mionnet, t. V, p. 427, No 614. — Mus. de Vienne.

2205. — Même droit. | Revers du 2187, avec la date
A N T (an 351).
AE 18. — Hémi-chalque, gr. 3,57. Babelon, Loc. cit., p. 319, No 2186.

XXXVII. De l'an 53 avant J. C. à 87 après J. C.

2206. — Tête laurée et imberbe de l'Héraclès tyrien, à droite, la peau de lion nouée sous le cou. Grènetis au pourtour. | Monogramme \ddagger de Tyr, posé sur une massue. Dans le champ, à gauche, la date **O B** (an 72), à droite, l'inscription phénicienne $\aleph \tau \mathfrak{L}$ (de Tyr). Le tout dans une couronne de chêne. Grènetis au pourtour.

AE 23. — Chalque, gr. 7,96. Babelon, Loc. cit., p. 303, No 2074.

2207. — Même dr. | Même revers, avec la date **L q** (an 90).
AE 21. — Chalque, gr. 7,77. Ma collection = **Planche XIX**, 16. — Babelon, Loc. cit., p. 304, No 2082. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 296, No 292. — Sestini, Descriz. delle med. ant. gr. del Mus Hederv., III, p. 94, No 9. — Collection du Dr P. Schröder à Beyrouth. — Collection du Séminaire Ste Anne à Jérusalem.

2208. — Même dr. | Même revers, avec la date **P I H** (an 118).
AE 27. — Dichalque. Collection du Dr P. Schröder.

2209. — Même dr. | Même revers, avec la date **P K A** (an 121).
AE 25. — Dichalque, gr. 11,25. Babelon, Perses Achémén., p. 307, No 2099. — Mionnet, t. V, p. 417, No 545.

2210. — Même dr. | Même revers, avec la date **P K S** (an 126).
AE 24. — Chalque, gr. 8,98. Babelon, Loc. cit., p. 308, No 2102.

2211. — Même dr. | Même revers, avec la date **P A S** (an 137).
AE 20. — Chalque, gr. 9,10. Ma collection.

2212. — Même dr. | Même revers, avec la date **P O Θ** (an 179).
AE 22. — Dichalque, gr. 11,05. Babelon, Loc. cit., p. 309, No 2111. — Mionnet, t. V, p. 418, No 552.

2213. — Même dr. | Même revers, avec la date **P Π B** (an 182).
AE 22. — Chalque. Mionnet, t. V, p. 419, No 553. — Catal. Mus. Vindob., p. 243.

2214. — Même dr. | Même revers, avec la date ΡΠΗ (an 188).

AE 24. — Dichalque, gr. 10,22. Babelon Perses Achémén., p. 310, No 2115.

2215. — Même dr. | Même revers, avec la date ΡϙΒ (an 192),

AE 24. — Dichalque. Mionnet, t. V, p. 419, No 555. — Mus Sanclém. Num. Sel. I, p. 296.

2216. — Même dr. | Même revers, avec la date Σ (an 200).

AE 24. — Dichalque, gr. 10,30. Babelon, Loc. cit., p. 310, No 2118. — Mionnet, t. V, p. 419, No 556.

2217. — Même dr. | Même revers, avec la date ΚΓ (an 203)
et au dessus la lettre Α.

AE 25. — Dichalque, gr. 11,07. Ma collection. — Babelon, Loc. cit., p. 311, No 2119. — Collection du Dr P. Schröder. — Mionnet, t. V, p. 419, No 557.

2218. — Même dr. | Même revers, avec la date ΖΣ (an 207)

AE 23. — Dichalque Ma collection.

2219. — Même dr. | Même revers, avec la date ΙΣ (an 210).

AE 24. — Dichalque Ma collection. — Beger — Mionnet, t. V, p. 420, No 565.

2220. — Même dr. | Même revers, avec la date ΒΙΣ (an 212).

AE 22. — Dichalque gr. 10,60. Babelon, Perses Achémén., p. 312, No 2127. — Mionnet, t. V, p. 420, No 566.

XXXVIII. De l'an 93 à 137 après J. C.

2221. — Même dr. | Même revers, avec la date ΘΙΣ (an 219)
et la légende circulaire ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ.

AE 25. — Dichalque, gr. 12,35. Babelon, Loc. cit., p. 312, No 2130, pl XXXVI, 5. — Mionnet, t. V, p. 421, No 571. — Collection du Dr P. Schröder. — Catal. Walcher de Moltheim, No 3142.

2222. — Même dr. | Même revers, avec la date ΚΣ (an 220).

AE 29. — Trichalque, gr. 17,61. Collection de Luynes. — Babelon. Loc. cit., p. 315, No 2133, pl. XXXVI, fig. 6.

AE 27. — Dichalque, gr. 11. Ma collection = *Planche XIX*, 17.

AE 25. — Dichalque, gr. 10,04. Babelon, Loc. cit., No 2134. — Collection du Dr P. Schröder. — Collection de l'Université améric. de Beyrouth.

AE 24. — Dichalque, gr. 10,24. Babelon, Loc. cit., No 2135. — Mionnet, t. V, p. 421, No 572.

AE 23. — Dichalque. Ma collection

- 2223.** — Même droit, avec un | Même revers.
murex en contremarque.
- AE 25. — Dichalque. Collection de l'Université améric. de Beyrouth.
- 2224.** — Même dr. | Même revers, avec la date ΑΜΣ (an 241).
AE 25. — Dichalque, gr. 11,16. Ma collection. — Babelon, Loc. cit., p. 315, No 2153.
- AE 24. — Dichalque, gr. 11. Babelon, Loc. cit., No 2155. — Mionnet, t. V, p. 423, No 587. — Catal. Rollin et Feuardent, No 7412.
- AE 23. — Dichalque, gr. 9,52. Babelon, Perses Achémén., p. 315, No 2154.
- 2225.** — Même dr. | Même revers, avec la date ΔΜΣ (an 244).
AE 24. — Dichalque. Mionnet, t. V, p. 424, No 592.
- 2226.** — Même dr. | Même revers, avec la date ΣΜC (an 246).
AE 24. — Dichalque. Collection du Dr P. Schröder, à Beyrouth.
- 2227.** — Même dr. | Même revers, avec la date ΑΝΣ (an 251).
AE 25. — Dichalque, gr. 10. Ma collection.
- 2228.** — Même dr. | Même revers, avec la date ΣΝΣ (an 256).
AE 22. — Dichalque, gr. 10,72. Babelon, Loc. cit., p. 317, No 2165.
- 2229.** — Même dr. | Même revers, dans le champ, en 2 lignes horizontales, la date Σ—NC (an 256)
au dessus de la légende phénicienne
𐤁𐤃 𐤉 (de Tyr).
- AE 24. — Dichalque, gr. 9,60. Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 425, No 597. — Gr. 11. Collection du Séminaire Ste Anne, à Jérusalem.
- 2230.** — Même dr. | Même revers, avec la date HNC (an 258).
AE 26. — Dichalque, gr. 8,50. Babelon, Loc. cit., p. 317, No 2169.
AE 23. — Dichalque, gr. 7,07 et 10,35. Babelon, Loc. cit., Nos 2167 et 2168.
- 2231.** — Même dr. | Même revers, avec la date ΘNC (an 259).
AE 24. — Dichalque, gr. 11,35. Collection de Luynes. — Babelon, Loc. cit., No 2170.
- 2232.** — Même dr. | Même revers, avec la date ΒΞΣ (an 262)
AE 24. — Dichalque, gr. 10. Ma collection.

XXXIX. De l'année 99 à 156 après J. C.

- 2233.** — Même dr. | Massue surmontée du monogramme de
Tyr au milieu d'une couronne de chêne.
Dans le champ, à droite et à gauche de

la massue, en 3 lignes horizontales,
 ΜΗ — ΤΡΟΠΟΛΕ / ωΣ — ΔΚΣ (an 224),
 ΑΡΗ. Grènetis au pourtour.

AE 25. — Dichalque, gr. 10,75. Ma collection. — Babalon, Perses Achémén., p. 313, No 2137. — Mionnet, t. V, p. 422, No 575.

2234. — Même dr. | Même revers, avec la date ΑΛΣ (an 231).

AE 24. — Dichalque. Mionnet, t. V, p. 422, No 578.

2235. — Même dr. | Même revers, avec la date ΗΛΣ (an 238).

AE 25. — Dichalque, gr. 10,50. Ma collection. — Babalon, Loc. cit., p. 314, No 2149, pl. XXXVI, fig. 9. — Catal. Rollin et Feuardent, No 7413. — Collection du Dr P. Schröder. — Mionnet, t. V, p. 428, No 584. — Pellerin, Estampes du Recueil de med. de peuples et de villes, pl. LXXXIII, fig. 48^d.

2236. — Même dr. | Même revers, avec la date ΘΟΣ (an 279).

AE 22. — Dichalque, gr. 9,32. Babalon. Loc. cit., p. 318, No 2175. — Mionnet, t. V, p. 426, No 606. — Ma collection, 2 exemplaires.

2237. — Même dr. | Même revers, avec la date ΠΣ (an 280).

AE 22. — Dichalque, gr. 8,15. Ma collection.

2238. — Même dr. | Même revers, avec la date ΑΠΣ (an 281).

AE 23. — Dichalque, gr. 8,27 à 10. Ma collection, 2 exemplaires. — Babalon, Loc. cit., No 2177. — Mionnet, t. V, p. 426, No 607. — Collection de l'Univers. améric. de Beyrouth.

AE 21. — Dichalque, gr. 9,85. Ma collection. — Collect. du Dr P. Schröder.

XL. De 113 à 184 après J. C.

2239. — Même dr. | Massue au milieu d'une couronne de chêne. Dans le champ, ΤΥΡΟΥ — ΜΗ / ΤΡΟΠΟΛΕ / ωΣ — ΗΛΣ (an 238), ΑΡΗ en 4 lignes horizontales. Grènetis au pourt.

AE 24. — Dichalque, gr. 12,20. Ma collection = Planche XIX, 18 revers.

2240. — Même dr. | Même revers, avec la date ΜΣ (an 240).

AE 24. — Dichalque. Mionnet, t. VIII suppl., p. 301, No 303. — Sestini, Descriz. delle med. ant. gr. del Mus. Hederv., t. III, p. 95, No 12. — C. M. H. No 6132.

2241. — Même dr. | Même revers, avec la date ΓΜΣ (an 243).

AE 24. — Dichalque. Mionnet, t. VIII suppl., p. 301, No 304. — Sestini, Loc. cit., t. III, p. 95, No 13.

2242. — Même dr. | Même revers, avec la date ΘΟC (an 279),
| ΚΝΛ en 5 lignes.

AE 25. — Dichalque, gr. 11,35. Ma collection. — Catal. Walcher de Molheim,
No 3143.

2243. — Même dr. | Même revers, avec la date ΗΟΣ (an 278).

AE 25. — Dichalque. Mionnet, t. V, p. 426, No 603. — Mus. Sanclem. num.
sel. I, p. 297.

2244. — Même dr. | Même revers, avec la date ΗΤ (an 308).

AE 23. — Dichalque, gr. 8,15. Ma collection. — Babelon, Perses Achémén.,
p. 319, No 2180. — Catal. Rollin et Feuardent. No 7414. — Mionnet, t. V, p. 427,
No 612. — Sestini, Loc. cit., p. 539.

2245. — Même dr. | Même revers avec la date ΘΤ (an 309).

AE 23. — Dichalque, gr. 8,97. Babelon, Loc. cit., No 2181. — Ma collection.
— Mionnet, t. V, p. 427, No 613. — Mus. Sanclem. num. sel. I, p. 297.

XLI. En 196 après J. C.

2246. — ΤΥΡΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ,
en légende circu-
laire. Même droit.

KOINOY—ΦΟΙΝΙΚΗΣ en légende circu-
culaire. Temple octostyle, à fronton trian-
gulaire muni d'acrotères, auquel on ac-
cède par un large escalier de 3 marches.
Dans le champ à gauche, en légende ver-
ticale descendante, ΚΝΛ en caractères dé-
formés. A l'exergue, la date ΑΚΤ (an 321).
Grènetis au pourtour.

AE 31. — Trichalque. Mionnet, t. VIII suppl., p. 303, No 315. — Mus. Hunter,
p. 344, tab. LXI, fig. 15.

AE 27. — Dichalque. gr. 9,70. Babelon, Perses Achémén., p. 319, No 2182.
— Mionnet, t. VIII suppl., p. 303, No 316 et t. V, p. 427, No 615.

AR 26. — Dichalque, gr. 12,07. Babelon, Loc. cit., No 2184. — Ma collection
= Planche XIX, 19 revers

AE 25. — Dichalque, gr. 9,15 à 12,35. Ma collection, 2 exemplaires. — Ba-
belon, Loc. cit., Nos 2183 et 2185, pl. XXXVI, fig. 12. — Collection de Luynes

XLII. De l'année 84 à 122 après J. C.

2247. — Buste tou-
relé de Tyché, à dr.,
avec un voile sur la

Galère phénicienne, à gauche, surmon-
tée de la figure d'Astarté tourelée, de-
bout à gauche, tenant de la main droite

nuque, et portant une palme sur l'épaule gauche. Grènetis au pourtour. | étendue une couronne, et portant sur le bras gauche une stylis cruciforme. Au dessus, dans le champ, à gauche le monogramme du No 2143 ($\Tau\varphiou \mu\eta\tau\varphi\omega\pi\omega\varsigma$). A droite la date $\Theta\Sigma$ (an 209), à l'exergue $\Psi\Gamma\Lambda$ (déformé). Grènetis au pourtour.

AE 13. — Dilepton. Ma collection.

2248. — Même dr. | Même revers, avec la date $\Theta\Gamma\Sigma$ (an 219).

AE 14. — Dilepton, gr. 1,65. Ma collection. — Babelon, Loc. cit., p. 312, No 2132.

2249. — Même dr. | Même revers, avec la date $\Alpha\Kappa\zeta$ (an 221).

AE 14. — Dilepton. Mionnet, t. VIII suppl., p. 300, No 297.

2250. — Même dr. | Même revers, avec le même monogramme à droite, et à gauche la date $\Delta\kappa\Sigma$ (an 224).

AE 14. — Dilepton gr. 1,90. Ma collection, 3 exemplaires.

2251. — Même dr. | Même revers, avec la date $\Lambda\Sigma$ (an 230).

AE 13. — Dilepton gr. 2,02. Ma collection. — Babelon, Perses Achémén., p. 313, No 2140. — Catal. Rollin et Fenardent, No 7429 bis. — Collection du Dr P. Schröder. — Collection de l'Université améric. de Beyrouth.

2252. — Même dr. | Même revers, avec la date $\Alpha\Lambda\zeta$ (an 231).

AE 13. — Dilepton. Mionnet, t. V, p. 422, No 579.

2253. — Même dr. | Même revers, avec la date $\Delta\Lambda\Sigma$ (an 234).

AE 14. — Dilepton, gr. 1,31. Babelon, Loc. cit., p. 314, No 2143.

AE 13. — Dilepton, gr. 1,35 à 1,75. Ma collection. — Collection du Dr P. Schröder. — Babelon, Loc. cit., Nos 2141 et 2142. — Mionnet, t. V, p. 423, No 581.

2254. — Même dr. | Même revers, avec la date $\Eta\Lambda\Sigma$ (an 238).

AE 13. — Dilepton. Catal. Rollin et Feuardent, No 7429 ter. — Collection du Dr P. Schröder. — Ma collection.

2255. — Même dr. | Même revers, avec la date \MC (an 240).

AE 12. — Dilepton, gr. 1,50. Ma collection, 3 exemplaires. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 301, No 302. — Combe, Vet. pop. et reg. num., p. 228, No 9.

2256. — Même dr. | Même revers, avec la date $\Alpha\eta\zeta\Sigma$ (an 241).

AE 12. — Dilepton, gr. 1,60. Ma collection — Catal. Rollin et Feuardent, No 7429 quater. — Collection du Dr P. Schröder. — Collection de l'Univ. améric. de Beyrouth.

2257. — Même dr. | Même revers, avec la date ΓΜΣ (an 243).

AE 12. — Dilepton, gr. 1,90. Babelon, Loc. cit., p. 316, No 2157. — Collection de l'Univers. amér. de Beyrouth.

2258. — Même dr. | Même revers, avec la date ΓΜC (an 243)

AE 12. — Dilepton. gr. 1,90. Ma collection. — Collection du Dr P. Schröder. — Mionnet, t. V, p. 424, No 590.

2259. — Même dr. | Même revers, avec la date ΔΜΣ (an 244).

AE 12. — Di'lepton, gr. 1,57 à 1,67. Babelon, Perses Achémén., p. 316, Nos 2159 et 2160. — Mionnet, t. V, p. 424, No 591.

2260. — Même dr. | Même revers, avec la date ΖΜC (an 247).

AE 13. — Dilepton, gr. 1,94. Ma collection, 4 exemplaires = **Planche XIX**, 20. — Babelon, Loc. cit., No 2163. — Collection du Dr P. Schröder. — Collection de l'Univers. amér. de Beyrouth. — Catal. Rollin et Feuardent, No 7429 quint.

MONNAIES IMPÉRIALES

XLIII. Néron (d'octobre 54 au 8 juin 68 après J. C.).

2261. — ΝΕΡΩΝ KAICAP CE- | ΕΤΟΥC AIP (an 111) de l'ère
ΒΑCTOC en légende circulaire. | césarienne). Aigle éployé à
Tête laurée de Néron, à gau- | gauche sur une massue. De-
che. Grènetis au pourtour. | vant lui, une palme. Gr. au p.

AR 28. — Quadruple denier. Mionnet, t. V, p. 168, No 181.

2262. — Même dr. | Même revers, avec la date ΔΙP (an 114).

AR 24. — Quadruple denier, gr. 15. Ma collection = **Planche XIX**, 21 rev.

XLIV. Vespasien (de juillet 69 à juin 79 après J. C.).

2263. — ΑYTOKPA KAIC CE- | ΕΤΟΥC (à gauche), ΙΕPOY A
ΒΑCTOC ΟΥΕCΠΑCIANOC. Tête | (à droite). Même revers.
laurée de Vespasien, à droite. |
Grènetis au pourtour.

AR 25. — Quadruple denier, gr. 13,90. Ma collection. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 132, No 48.

2264. — ΑYTOKPA KAISΑ OY- | ΕΤΟΥΣ A (à gauche), ΙΕPOY
ΕΣΠΑΣΙΑNOY. Même droit. | (à droite). Même revers.

AR 24. — Quadruple denier. Mionnet, t. V, p. 170, No 198.

2265. — Même dr. | ΕΤΟΥΣ Β ΙΕΡΟΥ. Même revers.

AR 26. — Quadruple denier, gr. 13,90. Ma collection — British Museum. — Warwick Wroth. Coins of Galatia, Cappad. and Syria, p. 179, No 230.

AR 24. — Quadruple denier. Mionnet, t. V, p 171, No 199.

2266. — Même dr. | ΕΤΟΥΣ Γ ΙΕΡΟΥ. Même revers.

AR 24. — Quadruple denier. Mionnet, t. VIII suppl. p. 132, No 50. — Catal. Hoffmann, No 493. — Warwick Wroth, Loc. cit., p. 179, Nos 231, 332.

2267. — Même dr | ΕΤΟΥΣ Δ ΙΕΡΟΥ. Même revers.

AR 25. — Quadruple denier, gr. 14,50. Ma collection. Warwick Wroth, Loc. cit., No 233. — Eckhel, Loc. cit., t. III, p. 288, No 11.

2268. — ΑΥΤΟΚΡΑ ΟΥΕΣΠΑ- | ETOVC (à gauche), NEOV
CIANOC KAICAP ΣΕΒΑΣΤΟC. | IEPOV A (à droite). Même
Même droit. | revers.

AR 25. — Quadruple denier, gr. 13,80. Ma collection. — Cat Rollin et Feuardent, No 6862. — Eckhel, Doctr. num. vet., t III, p 288, No 6 — Belley, Mem. B. L. t. XIX, p. 470.

2269. — Même dr. | ETOVC NEOV IEPOV B. Même revers.

AR 27. — Quadruple denier, gr. 14,20. Ma collection = Planche XIX, 22. — Catal. Rollin et Feuardent, No 6864 bis. — Mionnet, t V, p. 171, Nos 200 et 201. t VIII suppl., p 132, No 49. — Sestini, Descr. delle med ant gr. del Mus. Hederv. III, p. 38, No 72. — Eckhel, Loc. cit. — Belley, Loc. cit.

2270. — Même dr. | ETOVC NEOV IEPOV Γ. Même revers.

AR 26. — Quadruple denier. Mionnet, t. V, p. 171, No 202. — Eckhel, Loc. cit., t. III, p. 288, No 9. — Belley. Loc. cit.

2271. — Même dr. | ETOVC NEOV IEPOV Δ. Même revers.

AR 26. — Quadruple denier. Mionnet, t V, p. 171, No 203.

2272. — Même dr. | ETOVC NEOV IEPOV Η. Même revers.

AR 24. — Quadruple denier. Mionnet, t. VIII suppl., p. 132, No 51. — Mus. Sanclerm., num. sel. II, p. 131.

XLV. Titus (de juin 79 au 13 septembre 81).

2273. — ΑΥΤΟΚΡ ΤΙΤΟΣ à | ΕΤΟΥΣ Γ à gauche, ΙΕΡΟΥ
gauche, ΚΑΙΣ ΟΥΕΣ à droite | à droite, en légende circulaire.
en légende circulaire. Tête | Aigle éployé à gauche tenant
laurée de Titus, à droite. | dans ses serres une branche

| de laurier. Devant lui, une
massue.

AR 26. — Quadruple denier. Mionnet, t. V, p. 172, No 211.

AR 23. — Quadruple denier, gr. 14,05. Ma collection. — Catal. Rollin et Feuardent, No 6868 bis.

XLVI. Trajan (du 25 janvier 98 à août 117 après J. C.).

2274. — AYTOKP KAIC NEP | ΔΗΜΑΡΧ à gauche, ΕΞ ΥΠΑΤ
TPAIANOC ΣΕΒ ΓΕΡΜ. Tête | Γ. Aigle debout, tourné à gau-
laurée de Trajan, à droite. | che, avec une palme sur l'aile
droite, devant, une massue.

AR 21 — Quadruple denier. Mionnet, t. V, p. 174, No 222.

2275. — AYTOKP KAIC NEP | ΔΗΜΑΡΧ ΕΞ ΥΠΑΤ Ε. Aigle
TPAIANOC ΣΕΒ ΓΕΡΜ ΔΑΚ. | éployé de face sur une mas-
Même droit. | sue, regardant à gauche. Dans
le champ, à droite, une palme.

AR 26. — Quadruple denier, gr. 14. Ma collection = Planche XIX, 23 rev.
— Mionnet, t. V, p. 175, No 225.

2276. — Même dr. | ΔΗΜΑΡΧ ΕΞ ΙΕ ΥΠΑΤ Ε. Même revers.

AR 24. — Quadruple denier, gr. 13,75. Ma collection. — Mionnet, t. V, p.
175, No 230. — Catal Hoffmann, No 660. — Catal. Rollin et Feuardent, No 6907.
— Eckhel, Doctr. num. vet., t. III, p. 289, No 21.

2277. — Même dr. | ΔΗΜΑΡΧ ΕΞ ΙΣ ΥΠΑΤ Σ. Même revers.

AR 24. — Quadruple denier. gr. 14. Ma collection. Mionnet, t. V, p. 175,
No 231.

2278. — Même dr. | ΔΗΜΑΡΧ ΕΞ ΥΠΑΤ Σ. Même revers.

AR 24. — Quadruple denier. Mionnet, t. VIII suppl., p. 133, No 55. — Ca-
tal. Rollin et Feuardent, No 6910. — Sestini. Descriz delle med. ant. gr. del Mus.
Hederv., t. III, p. 38, No 78. — C. M. H. No 5838.

2279. — Même dr. | ΔΗΜΑΡΧ ΕΞ ΙΖ ΥΠΑΤ Σ. Même revers.

AR 26. — Quadruple denier, gr. 13,50. Ma collection. — Mionnet, t. V, p.
176, No 234. — Eckhel, Doctr. num. vet., t. III, p. 289, No 24. — Mus. de Vienne.

2280. — Même dr. | ΔΗΜΑΡΧ ΕΞ ΙΗ ΥΠΑΤ Σ. Même revers.

AR 25 — Quadruple denier, gr. 13,40. Mn colicction. — Mionnet. t V, p.
176, No 237.

- 2281.** — Même droit. | Même revers, avec ΔΗΜΑΡΧ
ΕΞ ΙΘ ΥΠΑΤ Σ.
AR 26. — Quadruple denier gr. 13,40. Ma collection. — Mionnet, t. V, p 176, No 238.
- 2282.** — Même droit, avec ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡ ΚΑΙ ΝΕΡΟ ΤΡΑΙΑΝΟΣ ΑΡΙ | Même revers, avec ΔΗΜΑΡΧ
ΣΕΒ ΓΕΡΜ ΔΑΚ ΠΑΡΘ. ΕΞ ΥΠΑΤ Σ.
AR 26. — Quadruple denier Mionnet, t. V, p. 176, No 239.
- 2283.** — Même droit. | Même revers, avec ΔΗΜΑΡΧ
ΕΞ ΚΑ ΥΠΑΤ Σ.
AR 24. — Quadruple denier, gr. 13,85. Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 176, No 240.— Eckhel, Loc cit., t. III, p 290. No 27.— Pellerin, Mel. I, p. 184.
- 2284.** — ΑΥΤ ΚΑΙ à gauche, | ΣΕΒ ΓΕΡ ΔΑΚ ΔΗΜ ΕΞ ΥΠ Ε
ΝΕΡΟΥΑ ΤΡΑΙΑΝ à droite. en légende circulaire. Buste
Même droit. lauré d'Héraclès, à droite, la
peau de lion nouée autour du
cou. A l'exergue, Λ ΙΒ (an 14).
AR 24 — Quadruple denier, gr. 14. Ma collection.
- 2285.** — Légende du 2274. Buste laurée | ΔΗΜΑΡΧ ΕΞ ΥΠΑΤ
de Trajan, à droite, portant une palme B. Même revers.
sur l'épaule gauche. Au dessous, un aigle
marchant à droite. Devant, une massue.
AR 26. — Quadruple denier, gr. 14,30. Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 174, No 220.
- 2286** — Même droit mais la tête de | Même revers.
Trajan et l'aigle sont tournés à gauche.
AR 26. — Quadruple denier, gr 14,50. Ma collection
- 2287.** — Légende du 2274. | ΔΗΜΑΡΧ ΕΞ ΥΠΑΤ Γ. Même
Droit du 2285. revers.
AR 27. — Quadruple denier, gr. 13,90 à 14,66. Ma collection, 3 exemplaires
variés pour la légende du droit = Planche XIX, 24. — Mionnet, t. V, p. 174,
No 221. — Eckhel, Doctr num. vet., t. III, p. 289, No 17
- 2288.** — Légende du 2275. | ΔΗΜΑΡΧ ΕΞ ΥΠΑΤ Δ. Même
Droit du 2285. revers.
AR 26. — Quadruple denier. Catal. Rollin et Feuardent, No 6905.

2289. — Même dr. | Même revers, avec ΔΗΜΑΡΧ ΕΞ ΥΠΑΤΕ.

AR 28. — Quadruple denier, gr. 13,85. Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 174, No 223.

AR 26. — Quadruple denier, gr. 14,20. Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 175, No 224.

2290. — Légende du 2275. Droit du 2286. | Même revers.

AR 26. — Quadruple denier. Vu chez un marchand de Beyrouth.

2291. — Légende du 2275. | Même revers, avec ΔΗΜΑΡΧ
Droit du 2285. | ΕΞ ΙΔ ΥΠΑΤ Ε.

AR 26. — Quadruple denier, gr. 13,60. Ma collection.

2292. — Même droit. | Même revers, avec ΔΗΜΑΡΧ
ΕΞ ΙΕ ΥΠΑΤ Ε.

AR 24. — Quadruple denier, gr. 14. Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 175, No 229. — Eckhel, Loc. cit., t. III, p. 289, No 20. — Catal. de Moustiers, No 1012.

2293. — Même droit. | Même revers, avec ΔΗΜΑΡΧ
ΕΞ ΙΣ ΥΠΑΤ Σ.

AR 24. — Quadruple denier, gr. 13,80. Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 176, No 232. — Eckhel, Loc. cit., No 22.

2294. — Même droit. | Même revers, avec ΔΗΜΑΡΧ
ΕΞ ΙΖ ΥΠΑΤ Σ.

AR 24. — Quadruple denier, gr. 13,65. Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 176, No 233. — Eckhel, Loc. cit. No 23.

2295. — Même droit. | Même revers, avec ΔΗΜΑΡΧ
ΕΞ ΙΗ ΥΠΑΤ Σ.

AR 23. — Quadruple denier, gr. 13,55. Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 176, No 235. — Eckhel. Loc. cit., No 25.

2296. — Même droit. | Même revers, avec ΔΗΜΑΡΧ
ΕΞ ΥΠΑΤ Σ.

AR 24. — Quadruple denier, gr. 14. Ma collection.

J. ROUVIER

ΒΥΖΑΝΤΙΑΚΑ ΜΟΛΥΒΔΟΒΟΥΛΛΑ

ΕΝ ΤΩ ΕΘΝΙΚΩ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΩ ΜΟΥΣΕΙΩ ΑΘΗΝΩΝ

(Συνέχεια. Ιδè σελ. 49 κ.ξπ.)

341.— ΜΗΡ—[ΘΝ]. Προτομὴ τῆς Θεοτόκου ἐστραιψμένης ἡρόεμα πρὸς τ' ἀριστερὰ καὶ ἀνατεινούσης χεῖρας ἵκετιδας.

"Οπ. . ΚΕΡ, Θ, -- . ΩΝΑἶΔ. — ΕΙΔΙΚΩ — ΜΙΤV. = [+] K(ύρι)ε β(οή)θ(ει) [K]ων(στατίρω) προέδ[ρῳ] εἰδικῷ Μιτυ-[λ]ήρης (;).

0,019. (Α. Ε. 3030). Μετρίας διατηρήσεως. IA'—IB' ἐκατονταετηρίς.
Ἀνήκει εἰς τὰ θεματικά μολυβδόβουλλα.

342. — Προτομὴ ἄγίου τινὸς κατ' ἐνώπιον ἐφθαρμένη, ἔχουσα πέριξ ἐπιγραφὴν ἔξιτηλον: Θεοτόκε βοήθει.

"Οπ. + Τω.. — ω ΔΟΥΛ — ωιωΑΝΝ — ΗΙΔΗΚΩ = τῷ [σ]ῷ δούλῳ Ιωάννῃ ἰδηκῷ.

0,020. Μετρίας διατηρήσεως. IA'—IB' ἐκατονταετηρίς.

'Εξάκτωρες.

343. — . ΡΗΓΟΡΙ. — Ο ΘΕΟΛΟΓΟΓ, = [δ ἄ(yιος) Γ]ρηγό-ρι[ο](ς) ὁ Θεολόγ(ος), κιονηδὸν ἐκατέρωθεν αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον ἴστα-μένου μετὰ φελωνίου καὶ ὀμοφορίου, τῇ δεξιᾷ εὐλογοῦντος καὶ τῇ ἀριστερᾷ φέροντος Εὐαγγέλιον.

"Οπ. ΣΦΡΑΓ.. — . ΕωΡΓΙΟ. — Ά ΣΠΑΘΑΡΙ. — . ΣΕΞΑΚΤΩ — . Ο ΣΤΟΥΤΟ. — ΝΙΚΗ = Σφραγ[ίς Γ]εωρ-γίο[ν] πρωτοσπαθαρί[ον] καὶ ἔξακτω[ρ]ος τοῦ Το[ρ]γίνη.

0,026. (Α. Ε. 3138). Καλῆς διατηρήσεως. IA'—IB' ἐκατονταετηρίς.

"Επαρχοι.

344.—.ΚΕΡΩΗΘ.....ν.. =]+] *K(ύρι)ε βωήθ[ει τῷ σῷ δοι[ύ]λῳ], ἐντὸς δύο κύκλων σφαιριδίων πέριξ διπλοῦ σταυροῦ μετὰ βάσεως.*

"Οπ. . . C — KSE.A.—Ε..PXO—A.IN = ε[πά]ρχο ἀ[μ]ήν.

0.018. (Α. Ε. 2554). Μετριωτάτης διατηρήσεως. Θ—Ι' ἑκατονταετηρίς.

345.—ΜΗΤΗΡ—ΘV. *'Η Θεοτόκος ἴσταμένη κατ' ἐνώπιον ἐπὶ βαθροειδοῦς ὑποποδίου μακρὸν φέρουσα ἱμάτιον καὶ πέπλον μετὰ καλύπτρας καλύπτοντα τὸ στῆθος καὶ κατερχόμενον μέχρι τῶν γονάτων περίπου. Φέρει δὲ ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν τὸ βρέφος ἡμίγυμνον, πρὸ τοῦ στήθους. Κάλλιστον τὸ διάγραμμα τῆς εἰκόνος καὶ ἀριστον ὑπόδειγμα τῆς βρεφοκρατούσης Θεοτόκου.*

"Οπ. ΕΠΑΡΧΟC — ΕΚCΟΥSΠΡΟ — ΕΔΡΟCΠΑΡ — ΘΕΝΕΕΠΙΦΑ — NIOCKAMA — ΤΗΡΟCОН — СКЕПОIC = "Επαρχος ἐκ σοῦ καὶ πρόδεδρος Παρθένε 'Επιφάνιος Καματηρὸς δν σκέπτοις. Τρίμ. ίαμβ.

0.035. (Α. Ε. 3065). *Άριστης διατηρήσεως. IA'—IB' ἑκατονταετηρίς.*

346.—ΜΗΤΗΡ—ΘV. *'Η Θεοτόκος ἴσταμένη κατ' ἐνώπιον, μετ' ἀναπεπταμένων χειρῶν δεομένη, ἔχουσα τὸν πέπλον αὐτῆς ἡπλωμένον ἐκατέρωθεν διὰ τῶν χειρῶν.*

"Οπ. + CΦΡΑ — ΓΙCΘ..Δ.. — ΟΥCERA.ΟΥKA. — ΕΠΑΡΧΟΥΤΟΥ — ΘΕΟΔΟCΟΠ — .Λ.ΟΥ = + Σφραγὶς Θ[εο]δ[άρ]ον σεβα[στ]οῦ κα[ὶ] ἐπάρχον τοῦ Θεοδοσοπ[ού]λ[λ]ον.

0.040. (Α. Ε. 3057). Μετρίας διατηρήσεως IA'—IB' ἑκατονταετηρίς.

347.—[ΜΗΤΗΡ]—ΘV. *Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου ἀποτετριμμένη.*

"Οπ. ..ΚΕ.. — .ωCω.. — . ΕΦΑ.. — ..СТАРХ.. — ΕΠΑΡΧ. = [+] Θ](εοτό)κε [β(οή)θ(ει) τ]ῷ σῷ [δούλῳ Στ]εφά[ρω βε]στάρχ[η] (;) καὶ ἐπάρχ[ῳ].

0.031. (Α. Ε. 1994). Μετρίας διατηρήσεως. I'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

·*Απὸ ἐπάρχων.*

348. — + — ΘΕΟΤ — ΟΚΕΒ — .Η. = + Θεοτόκε β[ο]ή[θ](ει).

·Οπ. ΡΙΒ — ΑΑΠ — ..Α.Χ = Ρίβα ἀπ(ὸ) [ἐ]*π*ά[ρ]χ(ων).

0,025. (Ε. Σ. 13088). Μετρίας διατηρήσεως. Ζ—Η' ἑκατονταετηρίς.

349. — Σταυροειδὲς μονογράφημα (= Θεοτόκε βοήθει) ἄνωθεν καὶ ἐν τῷ ὑπὸ τῶν ἀναπεπταμένων πτερύγων σχηματιζομένῳ κύκλῳ ἀετοῦ, κατ' ἐνώπιον ἴσταμένου, τὴν κεφαλὴν στρέφοντος πρὸς δεξιὰν καὶ ἔχοντος ἀνεψημένα τὰ σκέλη.

·Οπ. + ΓΕΡ — ΜΑΝΩΑ — ΠΟΕΠΑΡ — ΧΩΝ + =
+ Γερμανῷ ἀπὸ ἐπάρχων +

0,030. (Α. Ε. 3153). ·Αρίστης διατηρήσεως. Ζ—Η' ἑκατονταετηρίς.

350. — Σταυροειδὲς μονογράφημα (= Χριστὲ βοήθει).

·Οπ. + — ΒΠΑ. — ΗΩΑΠΟ — ΕΠΑ.Χ — + = + ·Υπα-
[τ]ή[ω] ἀπὸ ἐπά[ρ]χ(ων) +

0,030. (Ε. Σ. 13089). Καλῆς διατηρήσεως. Ζ—Η' ἑκατονταετηρίς.

351. — ·Ομοίως.

·Οπ. .ΠΑΤ — .ωΑΠΟ — .ΠΑΡΧ — + = [·Υ]πατ[τ]ῷ ἀπὸ
[ἐ]πάρχ(ων).

0,028. (Α. Ε. 3245). Μετρίας διατηρήσεως. Ζ—Η' ἑκατονταετηρίς.

352. — Μονογράφημα σταυροειδὲς ἀναλυόμενον εἰς Χριστὲ βοήθει.

·Οπ. .ΓΝΑΤ — ΗΩΑΠ. — .ΠΑΡ = [·Γ]γνατή[ω] ἀπ[ὸ] [ἐ]πάρ-
[χ](ων).

0,026. (Α. Ε. 2518). Μετριωτάτης διατηρήσεως. Ζ—Η' ἑκατονταετηρίς.

353. — ·Ομοιον μονογράφημα ἐν στεφάνῳ.

·Οπ. + — ΔΗΜΗ — ΤΡΙΩΑ — ΠΟΕΠΑΡ — ΧΟΝ = + Δη-
μητρίῳ ἀπὸ ἐπάρχον.

0,030. (Α. Ε. 2242). Μετρίας διατηρήσεως. Ζ—Η' ἑκατονταετηρίς.

354.—‘Ομοίως.

”Οπ. + ΕΠΙ—ΦΑΝΙΟΥ.—ΠΟ ΕΠΑΡ—Χ.. = + 'Επι-
φανίου [ά]πὸ ἐπάρχ[ων].

0,027. (Άκαδημ. ἔτος 1891-92, ΛΔ' 206). Μετρίας διατηρήσεως Z—H' ἑκατονταετηρίς.

355.—Μονογράφημα σταυροειδές (= Θεοτόκε βοήθει).

”Οπ. ... — ...—ΑΠΟ ΕΠ—.Ρ.=..... ἀπὸ ἐπ[ά]ρχ[χ](ων).

0,022. (Ε. Σ. 13173,55). Μετριωτάτης διατηρήσεως. Z'—H' ἑκατονταετηρίς.

356.—‘Ομοίως.

”Οπ. .—.ΔΩΡΟΥ—.ΠΩ ΕΠ—.ΡΧΩ—Ν = [Θεο]δώρου
[ά]πὸ ἐπ[ά]ρχων.

0,026. (Ε. Σ. 13087). Μετριωτάτης διατηρήσεως. Z—H' ἑκατονταετηρίς.

357.—‘Ομοίως ἀλλὰ μετὰ τῶν λέξεων πέριξ ΤΩ — ΔΟΥ —
ΛΩ — ΣΟΥ.

”Οπ. ΠΕΤ—ΡΩΝΑ—ΑΠΕΠ—.ΡΧ. = Πετρωνῆ ἀπ' ἐπ-
[ά]ρχ(ων).

0,26. (Α. Ε. 610). Μετρίας διατηρήσεως. Z'—H' ἑκατονταετηρίς.

358.—‘Ομοίως, ἀλλὰ μετὰ τῶν λέξεων τῷ—σῷ—δού—λῳ ἐν ταῖς
γωνίαις τῶν σκελῶν.

”Οπ. Β..Δ—ΑΝΗΑΠ—ΟΕΠΑΡ—ΤΩΠΟ—..Π. =
Β[αρ]δάνη ἀπὸ ἐπάρχ(χων) τῷ Πο..π.

0,031. (Σ. Π. 1899-1900, Γ' 22). Καλῆς διατηρήσεως. Z—H' ἑκατονταετηρίς.
Ἐδημοσ. ὑπὸ Κωνσταντοπούλου ἐν Διεθν. Ἐφ. τῆς Νομ. Ἀρχ. τόμ. Γ', σελ. 181.

359.—+—ΛΕΩΝ—ΤΙΟΥ—ΑΠΟ—ΕΠΑΡΧ—ΩΝ =
+ Λεοντίου ἀπὸ ἐπάρχων.

”Οπ. + ΛΕΩΝ—..ΟΥΤ.—.VNHC—.IV.

0,025. (Ε. Σ. 13086). Μετρίας διατηρήσεως. Z—H' ἑκατονταετηρίς.

'Επισκεπτῖαι.

360.—ΟΑΓΗΟ.—ΘΕΟΔ.ΡΟC=δ ἄγηος Θεόδ[ω]ρος, κιονιδὸν ἐκατέρῳθεν προτοιῆς κατ' ἐνώπιον αὐτοῦ σφιγνοειδὲς ἔχοντος τὸ γένειον περιβεβλημένου δὲ χλαμύδα καὶ ψώρακα. Τῇ μὲν δεξιᾳ φέρει δόρυ τῇ δ' ἀριστερᾷ ἀσπίδα

"Οπ. + ΚωΝ—CTANT—ΜΕΠΗCS—ΠΤΙΤω—ΜΕ. IA= + Κωνσταντ(ίνω) μ(εγάλω) ἐπησ(κε)πιά(τη) τῷ Με[λ]ίᾳ (;

0,030. (A. E. 3004). Καλῆς διατηρήσεως. IA'—IB' ἐκατονταετηρίς.

'Εργαστηριάρχαι.

361.—...ΑΝΝΗC—Θω...=[+ 'Ιω]άννης ⟨καὶ⟩ Θω-[μᾶς] (;) πέριξ αὐτοκράτορος ἴσταιμένου κατ' ἐνώπιον μετὰ διαδήματος φέροντος δὲ τῇ δεξιᾳ σταυροφόρον σφαῖραν (Κωνσταντῖνος δ' Β' ἡ Κωνσταντῖνος δ' Πωγωνᾶτος). 'Ἐν τῷ πεδίῳ ἐκατέρῳθεν |—Α = 'Ι(νδικτιῶνος) πρώτης.

"Οπ. ΕΡΓΑ.—ΤΗΡΙΑΡ.—ΑΙΚΑΙΑΡ.—ΟΝΤΕC= Εργα[σ]τηριάρ[χ]αι καὶ ἄρ[χ]οντες.

0,031. (A. E. 2919). Καλῆς διατηρήσεως. Schlumberger, Rev. ét. grecq., 1891 σελ. 32 (=Melanges σελ. 241).

'Ιλλούστροι.

362.—Μονογράφημα ἀναλυόμενον εἰς τὸ κύριον ὅνομα τοῦ κτίτορος.

"Οπ. ILLS= *Illustriu*s (;) "Ανωθεν καὶ κάτωθεν ἀνὰ δύο ἀστέρες.

0,022. (A. E. 2721). Μετρίας διατηρήσεως. Z—H' ἐκατονταενηρίς.

363.—ΘΕΟ—ΧΑΡΙ—CTOV= Θεοχαρίστον.

"Οπ. ΙΛ...—VCT.—IO.= ἥ[λο]νστ[ρ]ίο[ν].

0,023. (A. E. 2374). Μετρίας διατηρήσεως. Z'—H' ἐκατονταετηρίς.

364.—"Ετερον ἀντίτυπον.

(A. E. 2375). Καλυτέρας ἢ τὸ προηγούμενον διατηρήσεως.

Καγκελλάριοι.

365. — Σταυροειδὲς μονογράφημα (= Θεοτόκε βοήθει).

"Οπ. . ΕΠ—ΙΦΑΝΙ—. ΚΑΚ.Λ—. ΡΙΩ = [+] 'Επιφανί[ω]
κακ[ε]λ[α]ριώ.

0,024. Μετρίας διατηρήσεως, ἔξαιρετικῶς δὲ παχύτατον (0,010). Ζ'—Η'
έκατονταετηρίς.

366. — "Ετερον ἀντίτυπον.

0,024. (Ε. Σ. 13078). Μετρίας ώσπατως διατηρήσεως συνήθους δὲ πάχους.

367. — "Ομοιον μονογράφημα. 'Αετὸς κατ' ἐνώπιον ἔχων διεστῶτα
τὰ σκέλη καὶ ἀναπεπταμένας πρὸς τὰ ἄνω τὰς πτέρυγας σχηματι-
ζούσας κύκλον ἐν ᾖ τὸ μονογράφημα.

"Οπ. + . Ε—ΟΔΩΡ—ΩΚΑΝΚ—ΕΛΛΑΡ—ΙΩ + =
+ [Θ]εοδώρῳ καρκελλαρίῳ +

0,026. 'Σ. Π. 1899-1900 I, 71). Καλῆς διατηρήσεως. Ζ'—Η' έκατοντεετηρίς.
Ἐδημοσ. ὑπὸ Κ. Κωνσταντοπούλου ἐν Διεθν. Ἐφημ. τῆς Νομ. Ἀρχ. τόμ. III,
σελ. 191.

Κανδιδᾶτοι.

368. — + ΚΑ—ΡΕΛΛ—Ψ = + *Carellu(s)*.

"Οπ. + ΚΑ—. ΣΙΓΛ—ΤΨ = + *Ca[n]didatu(s)*.

0,024. (Α. Ε. 2372). 'Αρίστης διατηρήσεως. Εὐρέθη ἐν Ἀθήναις, ἐδημο-
μοσιεύθη δ' ὑπὸ Schlumberger (Sigillographie σελ. 459) ὅστις παραπορεῖ διτὶ τοῦτο
ὅς φέρον λατινικάς ἐπιγραφάς ἀμφοτέρωθεν δὲν είναι βέβαιον ἀν ἀνήκῃ εἰς τοὺς
βυζαντιακοὺς χρόνους.

369. — Σταυροειδὲς μονογράφημα ἡμιεξίτηλον (= Θεοτόκε βοήθει)
ἔχον ἐν ταῖς γωνίαις τῶν σκελῶν τὰς λέξεις τῷ [σῷ δούλῳ].

"Οπ. . . . — Ρ'ΚΑ. — ΔΗΔΑΤ—. . = ⟨τῷ δείνᾳ⟩ β(ασιλικῷ)
κα[ν]δηδάτ(ῷ) . . .

0,023. (Α. Ε. 2717). Μετριωτάτης διατηρήσεως. Η'—Θ' έκατονταετηρίς.

370. — Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου μετὰ τοῦ βρέφους ἐν
δίσκῳ. Ή ἔκατέρωθεν συνήθης ἐπιγραφὴ ΜΗΡ—ΘΝ ἔξιτηλος.

Ὥοπ. . ΘΚΕ R, Θ,— . Ο . . Δ . . Λ — . . ΟΝΤ . — ΚΑΝ . =
[+] Θ(εοτό)κε β(οή)θ(ει) [τῷ σῷ δούλῳ] [Λέ]οντ[ι] καν[διδ](άτῳ) (;) ;
0,016. (A. E. 2644). Μετριωτάτης διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ' ἐκατονταετηρίς.

Κανδιδᾶτοι τῶν σχολῶν.

371.—Σταυροειδὲς μονογράφημα (= Θεοτόκε βοήθει).

Ὥοπ. . . . — ΓΑΛΟ . . — ΚΑΝΔΙΔ . — ΤΩ C X O — ΛΙ C E
=〈Τῷ δείνᾳ〉 μεγάλο . . κανδιδ[ά]τῳ σχολῖς ε' (= πέμπτης).

0,029. (A. E. 3176). Μετρίας διατηρήσεως. Η'—Θ' ἐκατονταετηρίς.

Κοιαστωρες.

372.—ΜΗΡ—[ΘV] Ἡ Θεοτόκος καθημένη ἐπὶ θώκου, φέρουσα
ἐπὶ τῶν γονάτων τὸ βρέφος.

Ὥοπ. + ΘΚΕ R, Θ,—ΤΩ C ω ΔΟΥΛ,—ΘΕΟΔΩΡΩ Α'—
ΑΕΔΡΩ ΚΑΙ—ΚΟΙΑΙCTΩΡΙ—ΤΩ C M V P N — ω = + Θ(εο-
τό)κε β(οή)θ(ει) τῷ σῷ δούλῳ Θεοδώρῳ πρωτοπροέδρῳ καὶ κοια-
στωρι τῷ Σμύρνῃ (ἢ Σμυρνῷ).

8,031. (A. E. 2915). Καλῆς διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ' ἐκατονταετηρίς. Sigillo-
graphie. Ἀνήκει καὶ εἰς τὰ οἰκογενειακά μολυβδόβουλλα.

Κοιτωνῖται.

373.—— ΚΕ RΟΗ Θ ΤΩ C ω ΔΟΥΛΩΛΕΟΝΤΙ
ΟΙΤΩ = + Κ(ύρι)ε βοήθ(ει) τῷ σῷ δούλῳ Λέοντι [ἐπὶ τοῦ κοιτῶ-
(ros), ἐντὸς δύο κύκλων σφαιριδίων πέριξ δύο ἄγιων ὡν δὲν κά-
θηται πρὸς δεξιάν, ἔχων εἰς τὰς χεῖρας ἀνεψιγμένον βιβλίον καὶ πρὸ
αὐτοῦ δυσδιάκριτόν τι ἀντικείμενον στρέφει τὴν κεφαλὴν πρὸς τὸν
ἔτερον ἰστάμενον δπισθεν αὐτοῦ καὶ κρατοῦντα βιβλίον κλειστόν. Ἀμ-
φότεροι ἔχουσι γένειον, βραχὺ μὲν δὲ πρῶτος μακρότερον δ' δὲν ἰστάμε-
νος. Ἐν τῷ πεδίῳ παρὰ μὲν τὴν κεφαλὴν τοῦ καθημένου εὔροιται ἐπι-
γραφὴ μικροσκοπικοῖς γράμμασιν, ἢς σαφῶς διακρίνονται τὰ γράμματα
ΙΩ, ἔξ οὖ δηλοῦται, δτι οὗτος εἶναι Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστής, δπι-
σθεν δὲ τοῦ δευτέρου ἔτέρα ἐπιγραφή, ἢς ἀναγνώσκεται ἦ ἀρχὴ

ΠΑ (=Παῦλος) δοκιμαῖος βεβαίως τῶν Ἀποστόλων. Ἡ εἰκὼν εἶναι ἀξιολογωτάτη ὑπὸ ἀγιογραφικὴν ἔποψιν.

"Οπ. +—ω^ΣΟΡΓ'...—COΙΠΑΝΛΕΕ.—ΠΝΕΙ—Τ^ΗΝ
ΧΑ...—ΗΧΕΙΡΔΟΥΛΟΥ...—ΕCTITΟΥ...—. CTHPI...
= + Ὁς ὅργ(ανον)... σοὶ Παῦλε ἐ[μ]πνεῖ τὴν χά[ριν] ἡ χεὶρ δούλου...
ἔστι τοῦ[το μν]στήριον[ον].

0,026. (A. E. 2989). Καλῆς διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς. Schlumberger, Rev. ét. grecq. 1891 σελ. 131 (=Melanges σελ. 241-42).

374. — ΘΕΥC — ΤΑΘΙΟC = δ ἄ(γιος) Εὐστάθιος, κιονηδὸν ἑκατέρῳθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον, μετὰ χλαμύδος καὶ θώρακος· τῇ δεξιᾷ φέρει δόρυ.

"Οπ. + ΕV—CTAΘ, Ā—ΜΙΚΗ, PS—ΚΟΙΤ, ΟΞΙ—ΦΙΑC
= + Εὐστάθ(ιος) προμηχάρ(ιος) καὶ κοιτ(ωνίτης) δ Ξιφίας.

0,027. (A. E. 2918). Ἀρίστης διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατονταετηρίς. Schlumberger, Sigillographie σελ. 716. Ἀνήκει καὶ εἰς τὰ οἰκογενειακὰ μολυβδόβουλλα.

Κομμερκιάριοι.

375. — Σταυροειδὲς μονογράφημα (=Θεοτόκε βοήθει) τῷ σῷ δούλῳ πέριξ.

"Οπ. + ΘΕΟ—ΔΟCΙΩΚΟ—ΜΕΡΚΗΑ—ΡΙΩ= Θεοδοσίῳ κομμερκηαρίῳ.

0,027. (E. Σ. 13173, 18). Καλῆς διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

376. — Διπλοῦς σταυρὸς μετὰ πυρεκβολῶν ἀποτετριμμένος, ἔχων πέριξ ἐπιγραφὴν ἔξιτηλον.

"Οπ. . ΛΕΩΝ.—ΠΑΘΑ.—ΚΟΜΕΡΚ—...ΑΚΙ—...= [+] Λέον[τ](ι) [σ]παθα[ρ](ιω) κομμερκ[ιαρ](ιω).

0,020. (A. E. 2548). Κακῆς διατηρήσεως. Θ'—Ι' ἑκατονταετηρίς.

377. — Προτομὴ κατενώπιον ἀγίου ἀγένειον καὶ νεαρὸν ἔχοντος πρόσωπον ἀποτετριμμένη.

"Οπ. + Κω...—ΑΝΤ...—ΑΡΧΣ...—ΕΡΚ...= + Κω[νστ]αρτ[ινω] ἄρχ(οντι) καὶ [κονυμ]ερκ[ιαρ](ιω).

0,020. (A. E. 2618). Μετριωτάτης διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

Κουβικουλάριοι.

378. — Σταυροειδὲς μονογράφημα ἀποτετριμμένον (= Θεοτόκε βοήθει) ἔχον ἐν ταῖς γωνίαις τῶν σκελῶν τὰς λέξεις τῷ σῷ δούλῳ.

"Οπ. + ΙΩΑ—ΝΝΗ Β' Κ—ΟΝΒΙΚ—ΟΝΛ, = + 'Ιωάννη β(ασιλικῷ) κουβικουλ(αρίῳ)

0,028. (A. E. 609). Καλῆς διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς. Schlumberger, Sigillographie σελ. 487.

379. — "Ετερον ἀντίτυπον ἀλλ' ἐπὶ μικροτέρου πετάλου μολύβδου, ἐν ᾧ ἀπειπώθησαν ἐν μέρει αἱ ἐπιγραφαὶ.

0,024. (A. E. 2617). Μετρίας διατηρήσεως.

Κουράτορες.

380. — Σταυροειδὲς μονογράφημα (= Θεοτόκε βοήθει) μετὰ τῶν λέξεων ἐν ταῖς γωνίαις τῷ σῷ δούλῳ.

"Οπ. + ΣΤΑ. C.—. ω R, ΧΑΡ—. ΚΟΥΡΑΤ = + Στασ[ίμ]ω (ἢ Στασίνω) β(ασιλικῷ) χαρ(τουλαρίῳ) [καὶ] κουράτ(οοι).

0,026. (A. E. 3076). Μετρίας διατηρήσεως Η—Θ' ἑκατονταετηρίς. Schlumberger, Sigillographie σελ. 489.

381. — . . . ΙΤ. ΚΩΔΟ. . . = [+ Κ(ύρι)ε βοήθ]ι τ[ῷ] σῷ δο[ύλ]ῳ(ῳ), πέριξ διπλοῦ σταυροῦ διηνύισμένου καὶ μετὰ πυρεκβολῶν.

"Οπ. . . . Κ.—C Ρ'Α' ΣΠΑ.—ΣΕΠΙΤΟΝΡ—ΙΤΙΤΟΝΠ.. . . SKOVPA..—ΡΙΤΟΝR.. . . . = . . . σ. σι β(ασιλικῷ) πρωτοσπα[θ](αρίῳ) καὶ ἐπὶ το. . . τι τοῦ π. . . καὶ κουρά[το]ῃ τὸν (=τῶν) β. . . .

0,023. (A. E. 3184). Μετρίας διατηρήσεως. Θ'—Ι' ἑκατονταετηρίς.

Κουροπαλάται καὶ Κουροπαλάτισσαι.

382. — ΜΗΡ—ΘΝ. Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου φερούσης δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν δίσκον, ἐν ᾧ προτομὴ τοῦ βρέφους μετὰ τοῦ σταυροφόρου στεφάνου.

"Οπ. + ΘΚ..Θ — ΜΑΡΙΑ ΚΟΥ.. — ΠΑΛΑΤΙC. —
ΤΗΜΑСРЕМ — РОЛИТИC — CH = + Θ(εοτό)κ[ε β](οή)θ[ει]
Μαρία κον(ρο)παλατίσσ[η] τῇ Μακρεμβολιτίσσῃ.

0,030. (A. E. 3145). Ἀρίστης διατηρήσεως (οἰκογεν.). IA'—IB' ἐκατονταετηρίς.

383. — Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου δεομένης μετὰ τοῦ βρέφους ἐπὶ τοῦ στήθους ἐν δίσκῳ. Ἡ ἐκατέρωθεν συνήμης ἐπιγραφὴ ΜΗΡ—ΘΝ ἔξιτηλος.

"Οπ. . . . — .ΕОНТО. — .ΟΡΟΠΑ. — .ΟΥ. . . . =
[Σφραγ(ις)] (;) [Λ]έοντο[ς κ]οροπα[λάτ]ου.

0,016. (A. E. 2417). Μετριωτάτης διατηρήσεως. IA'—IB' ἐκατονταετηρίς.

384.— + ΘΚΕΡΟΗΘ, — Τ. = Θ(εοτό)κε βοήθ(ει) τ[ῷ σῷ δούλῳ] πέριξ. ΜΗΡ—ΘΝ. Ἡ ἐκατέρωθεν τῆς Θεοτόκου ἰσταμένης ἐν στάσει δεήσεως ἐπὶ ὑποποδίου, στρεφούσης ἡρέμα πρὸς τὰριστερά. Φέρει ποδῆρες ἴματιον καὶ πέπλον μετὰ καλύπτρας (μαφόριον) διασταυρούμενον ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ κατερχόμενον διὰ τῶν ἀνατεινομένων βραχιόνων ἐκατέρωθεν μετὰ πολλῶν πτυχώσεων. Κάλλιστος καὶ ἀριστα διατηρούμενος τύπος.

"Οπ. + — ΜΙΧΑΗΛ—ΚΟΥΡΟΠΑ—ΛΑΤΗΤΩ—ΡΑΡΕΙ
= + *Μιχαὴλ κονροπαλάτη τῷ Βαρεῖ.*

0,036. (A. E. 3021). Ἀρίστης διατηρήσεως. IA'—IB' ἐκατονταετηρίς.

385. — ΜΗΡ—ΘΝ. Ἡ Θεοτόκος ἰσταμένη, στρέφουσα πρὸς τ' ἀριστερὰ καὶ ἀνατείνουσα χεῖρας ἱκέτιδας.

"Οπ. . ΘΚΕΡΘ, — ΑΝΝΗΑΚΟΥ—ΡΟΠΑΛΑ—ΤΙCHTH
—ΡΩΜΑΙ—Α = [+] Θ(εοτό)κε β(οή)θ(ει) Ἄννη πρωτοκουροπαλατίσῃ τῇ Ρωμαίᾳ.

0,021. (E. Σ. 13085). Μετρίας διατηρήσεως. IA'—IB' ἐκατονταετηρίς.

386. — ΘΓΕΩ. — .Ι. . = δ ἄ(γιος) Γεώ[ργ]ι[ος], κιονηδὸν ἐκατέρωθεν προτομῆς κατ' ἐνώπιον αὐτοῦ, ἀγένειον καὶ νεαρὸν ἔχοντος πρόσωπον, κόμην δ' οὐλην καὶ παχεῖαν. Φέρει θώρακα κεντητὸν καὶ

χλαμύδα ἀναρριπτομένην δπισθεν. Τῇ δεξιᾷ προτείνει τὸ δόρυ, τῇ δ' ἀριστερᾷ φέρει ἀσπίδα. Ἀξιολογώτατος ὑγιογραφικὸς τύπος.

"Οπ. . . ΕΡΟΗΘ, — . ω Σω ΔΟΥΛ — . ωΑΝΝΗΚΟΥ — . ΡΟΠΑΛΑΤ. — . ωΚΟΜΝΗ — Νω = [+] Κ(ύριε) βοήθ(ει) [τ]ῷ σῷ δούλ(ω) [Π]ωάννη κον[ρ]οπαλάτ[η] τῷ Κομνηνῷ.

0,030. (Ν. Π. 1890-91, ΙΔ' 589). Καλλίστης διατηρήσεως (οἰκογ.). ΙΑ'—ΙΒ' ἐκατονταετηρίς.

387.—ΟΑΓΙΟΣ ΘΕΟ—ΟΔΩ... = δ ἄγιος Θεόδω[ρος], κιονηδὸν ἐκατέρωθεν αὐτοῦ ἴσταμένου κατ' ἐνώπιον ἐν στρατ. περιβολῇ μετὰ δόρατος καὶ ἀσπίδος.

"Οπ. . . ΣΦΡΑΓ — ΑΘΛΗΤ, ΘΕΟ — . ωΡ, ΤΒΝΧΑ — . ΙΤΩ ΚΑΡ — . . ΑΛΗΝΙΚΗ — . . ΠΡΟΤΚΟΥ — . . ΠΑΛΑ — ΤΗ = [+] Σφραγ(ις) ἀθλητ(ῆς) Θεό[δωρος] τυνχά[ρε]ι τῷ Καρ[αμ]αλῆ Νική[τη] προτ(ο)κον[ρο]παλάτη.

0,029. (Α. Ε. 1995). Μετρίας διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἐκατονταετηρίς. Schlimberger, Sigillographie σελ. 491 κοι 492. Ἀνήκει καὶ εἰς τὰ οἰκογενειακά.

388.—Θ ΘΕΟ — . . Ρ . . = δ ἄ(γιος) Θεό[δωρος] ἐκατέρωθεν αὐτοῦ ἴσταμένου ἐν τῇ συνήθει περιβολῇ καὶ στάσει.

"Οπ. ΤΑΙCΙΚΕ — ΣΙΑΙCΤΟΥΜΑ — . ΤΒΡΟC ωΛΟΓΕ — . ΑΜΔΟΥΝΙΟΝ — ΦΝΛΑΤΤΕ ΚΟΥ — ΡΟΠΑΛΑΤ, = Ταῖς ἵκεσίαις τοῦ μά[ρ]τυρος ὁ Λόγε [Χ]αμδούνιον φύλαττε κονροπ[α]-λάτ(ην). Τρίμ. ίαμβ.

0,026. (Α. Ε. 2992). Καλῆς διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἐκατονταετηρίς.

389.—Ἄγιος ἴσταμενος κατ' ἐνώπιον, οὗ ἐγένετο ἔξιτηλος ἥ κεφαλή, ἐν στρατιωτικῇ περιβολῇ, μετὰ βραχέως χιτῶνος, θώρακος καὶ χλαμύδος κατερχομένης ἀπὸ τῶν ὅμιων δπισθεν. Τῇ δεξιᾷ φέρει δόρυ καὶ τῇ ἀριστερᾷ ἀσπίδα ἐρειδομένην ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Ἡ ἐκατέρωθεν ἐπιγραφὴ ἔξιτηλος.

"Οπ. — . ΙΚΗΦΟ . — . ΟΥΡΟΠΑ — ΛΑΤΗΤΟ — ΣΑΡΑΝΤΗΝΟ = [+] Θ(εοτό)κε β(οή)θ(ει) Ν]ικηφό[ρ](ω) κονροπαλάτη τοῦ Σαραντηνοῦ (= τῷ Σαραντηνῷ).

0,024. (Α. Ε. 2863). Μετρίας διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἐκατονταετηρίς. Ἀνήκει καὶ εἰς τὰ οἰκογενειακά μολυβδόβουλλα.

390. — .ΑΓ.ΟC—Γ...Γ.C. = [δ] ἄγ[ι]ος Γ[εώρ]γ[ιος], κιονηδὸν ἐκατέρωθεν αὐτοῦ ἴσταμένου κατ' ἐνώπιον ἐν στρατιωτικῇ περιβολῇ, μετὰ δόρατος καὶ ἀσπίδος. Ἀποτετριμμένον.

”Οπ. + ΑΘΛΟ—ΦΟΡΕΣΚΕΠΙC—ΜΕΝΙΚΗΦΟΡΟ.—
ΑΚΟΥΡΟΠΑΛΑ—ΤΙΤΟΚΑСΤΑ—ΜΟΝΗΤ. = + Ἄθλοφόρος σκέπις με Νικηφόρο πρωτοκονδροπαλάτι τῷ (=τῷ) Κασταμονήτ[η].

0,026. (A. E. 1969). Μετρίας διατηρήσεως. IA'—IB' ἐκατονταετηρίς. Schlumberger, Sigillographie σελ. 669-670. 'Ανήκει καὶ εἰς τὰ οἰκογενειακά.

391. — Θ.Ι.ΗΤΡ=δ ἄ(γιος) [Δημήτριος], κιονηδὸν πρὸς τὸ ἀριστερά. ΘΝΙΚΟΛΑΟC=δ ἄγιος Νικόλαος, δόμοιῶς πρὸς τὰ δεξιά. 'Ἐν τῷ μέσῳ οὗτοι εἰκονίζονται ἴσταμενοι κατ' ἐνώπιον παραλλήλως, διὰ μὲν Δημήτριος μετὰ βραχέως χιτῶνος καὶ θώρακος φέρων δόρυν καὶ ἀσπίδα, διὰ δὲ Νικόλαος μετὰ φελωνίου καὶ ὡμοφορίου, τῇ μὲν δεξιᾷ εὐλογῶν, τῇ δ' ἀριστερᾷ φέρων Εὐαγγέλιον.

”Οπ. + —ΚΕΡΟHΘ—ΙΩΚΟΥΡΟΠΑ—ΛΑΤΗΤΩΤΡΙ—
ΑΚΟΝΤΑ—ΦΝΛΩ=+ K(ύρι)e βοήθ(ei) Ἰω(άννη) κονδροπαλάτη
τῷ Τριακονταφύλω.

0,021. (A. E. 2917). Καλῆς διατηρήσεως. Schlumberger, Sigillographie σελ. 711. 'Ανήκει καὶ εἰς τὰ οἰκογενειακά.

392. — . . . — ΚΗΤΑ. = [δ] ἄ(γιος) Νικήτα[s], κιονηδὸν ἐκατέρωθεν αὐτοῦ ἴσταμένου κατ' ἐνώπιον τῇ δεξιᾷ φέροντος δυσδιάκριτον τι (σκῆπτρον ἢ κηροπήγιον) τῇ δ' ἀριστερᾷ εὐλογοῦντος.

”Οπ. .Κ...—ΙΧΑΗΛ—.ΟΥΡΟΠΑ—.ΑΤΗ..—.ΡΙΤΙ.
=[+] K(ύρι)[e β](οή)θ(ei) [M]ιχαὴλ [κ]ονδροπα[λ]άτη [καὶ κ]οιτί (·).

0,018. (A. E. 1089). Μετρίας διατηρήσεως. IA'—IB' ἐκατονταετηρίς.

Κριτική.

393.—ΚΕΡΟHΘ, ΤΩCΩ ΔΟVΛΩ = K(ύρι)e βοήθ(ei) τῷ σῷ δούλῳ, ἐντὸς δύο κύκλων σφαιριδίων, πέριξ διπλοῦ σταυροῦ ἐπὶ τριβάθμου βάσεως.

*Οπ. + ΘΕΟΓ—ΝΟΣΤΡΚΑ—ΝΔΚΡΙΤΟΙ—ΜΡΕΝΤ= + Θεογνόστ[ω] β(ασιλικῷ) κανδ(ιδάτῳ) κριτ(ῆ) (;)

0,021. (Α. Ε. 2986). Καλλίστης διατηρήσεως. Θ'—Ι' ἐκατονταετηρίς.

394.— . . . ΗΘΕΙ = [+ Θεοτόκε βο]ήθει, πέριξ προτομῆς κατ' ἐνώπιον τοῦ ἄγιου Νικολάου βραχὺ καὶ οὐλὸν ἔχοντος τὸ γένειον περιβεβλημένου δὲ φελώνιον καὶ ωμοφόριον. Τῇ δεξιᾷ εὐλογεῖ (ἔξιτηλον) τῇ δ' ἀριστερᾷ φέρει διὰ κεκαλυμμένης χειρὸς Εὐαγγέλιον κλειστὸν ἐπὶ τοῦ στήθους.

*Οπ. ΝΙΚΗ . . — ΑΣΠΑΘ . . — ΤΟΥΧΡΓΙ — ΚΡΙΤ . . — | . . . — . . = Νική[τα] πρωτοσπαθ[αρίω] τοῦ . . κριτ[ῆ]

0,030. (Α. Ε. 3073). Μετρίας διατηρήσεως. IA'—IB' ἐκατονταετηρίς

395.— ΘΙΩΟΚΑ— . . . = δ ἄ(γιος) Ιω(άννης) δ Κα[λυβίτ](ης), κιονηδὸν ἐκατέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον περιβεβλημένου γλαύναν πολύπτυχον. Τῇ δεξιᾷ φέρει πιθανῶς μικρὸν σταυρὸν (δυσδιάκριτον).

*Οπ. ΚΕΡΘ,— . . ΣΩΔΟΥ,— . . ΣΠΑΘ— . . ΚΡΙΤ— . . . — . . = [+] Κ(έρθ)ε β(οή)θ(ει) [τῷ] σῷ δού(λῳ) (τῷ δείνᾳ) [β(ασιλικῷ) πρωτο]σπαθ[αρίω] κριτ(ῆ).

0,026. (Ε. Σ. 13173, 29). Μετρίας διατηρήσεως. IA'—IB' ἐκατονταετηρίς.

396.— Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου δεομένης μετὰ τοῦ βρέφους ἐν δίσκῳ. Ἡ ἐκατέρωθεν συνήμης ἐπιγραφὴ ἔξιτηλος.

*Οπ. —ΜΙΧΑΗΛ—.ΠΡΟΕΔΡ.—ΚΡΙΤΗΣ.—CVT.TH = [+] Μιχαὴλ [ά] προέδρο[ω] κριτῆ καὶ ε.

0,021. (Σ. Π. 1899-1900, Γ' 37). Μετρίας διατηρήσεως. IA'—IB' ἐκατονταετηρίς.

397.— + ΚΕ.Θ,—ΤΩC.ΔΟΥ—.ωΑCΠΑ—.Ν.Τ = + K(ύρι)ε [β](οή)θ(ει) τῷ σ[ῷ] δού(λῳ) [I]ωάννη πρωτοσπαθ[αρίω] ..

*Οπ. ΚΡΙΤΗ — .ΜVCTO — .ΡΑΦΩ — .ωΚV — . . = Κριτῆ [καὶ] μυστο[γ]ράφω [τ]ῷ Kv..

0,025. (Ε. Σ. 13173, 49). Μετρίας διατηρήσεως. Γ'—IA' ἐκατονταετηρίς.

Κριταὶ ἐπὶ τοῦ Ἰπποδρόμου.

398.— Θ Μ ΑΡ — Κ Ο Σ = δ ἀ(γιος) *Mārkoς*, κιονηδὸν ἐκατέρωθεν προτομῆς κατ' ἐνώπιον τοῦ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου, βραχὺ οὖλον ἔχοντος τὸ γένειον, περιβεβλημένου ἱμάτιον καὶ χειριδωτὸν ἐπενδύτην μετὰ πλατείας παρουφῆς, καὶ τῇ μὲν δεξιᾷ εὐλογοῦντος τῇ δ' ἀριστερᾷ φέροντος Εὐαγγέλιον κλειστὸν ἐπὶ τοῦ στήθους.

"Οπ. . . . — . . . — Π Α . Ρ Κ . — ωΧΑΡ . . ΑΡ . . — Λ Τ Ο . Λ Ο Γ — . Κ Ρ Ι Τ . Π Ι — . Ο Υ Ι Τ Π Ο Δ Π Ε — . Ο Π Ο Ν . . . — . . . = [+ *K(ύρι)ε β(οή)θ(ει)*] <τῷ δείνᾳ> πα[τ]ρ[ο]ς[ι]ω χαρ[ιουλ]α[ρ][ι](ω) το[ῦ] λογ[οθεσίου] [καὶ] κριτ[ῆ] [ἔ]πὶ [τ]οῦ Ἰπποδρόμου) Πε[λ]α[ο]πον[ησίων].

0,032. (Σ. Π. Ἀκαδημ. ἔτος 1898-99, ΚΔ' 1). Καλῆς διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ' ἐκατονταετηρίς.

399.— . . . Ο Η Θ Ε Ι — Τ Ω Σ ω Δ Ο Ν Λ ω = [+ Θε(οτό)κε β]οήθει τῷ σῷ δούλῳ πέροιξ. ΜΗΡ—ΘΝ ἐκατέρωθεν τῆς Θεοτόκου ἴσταμένης κατ' ἐνώπιον ἐπὶ ὑποποδίου, καὶ ἀνεχούσης διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς τὸ βρέφος, ἐν ᾧ τὴν δεξιὰν φέρει πρός τὸ στῆθος. Ἡ Θεοτόκος φέρει ὡς συνήθως ἐπὶ τοῦ ποδήρους ἱματίου πέπλον μετὰ καλύπτρας (μαφόριον).

"Οπ. ΝΙΚΟΛΑ—ΠΡΙΕΠΙΤΟΥ—ΚΟΙΤΚΡΙΤ—. ΠΙΤΟΥ ΙΠΠ—ΔΡΟΜΣΜΝ—ΣΤΟΓΡ.—Φ = *Nikolá(ω)* προ(μικηρίω) ἐπὶ τοῦ κοιτ(ῶνος), κριτ[ῆ] ἐπὶ τοῦ Ἰπποδρόμου) καὶ μυστογρ[ά]φ(ω).

0,037. (Α. Ε. 3152). Καλῆς διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ' ἐκατονταετηρίς.

Κτήτορες.

400.— Σταυροειδές μονογράφημα (=Θεστόκε βοήθει).

"Οπ. + Ι ω — Ρ Κ Α Κ . — Η Τ ω Ρ — Ο Σ + = + *Zωρκᾶ κ[τ]ήτωρος* +

0,027. (Σ. Π. Ἀκαδ. ἔτος 1899-1900, Ι 10). Ἀρίστης διατηρήσεως. Η—Θ' ἐκατονταετηρίς.

Oι τοῦ γενικοῦ λογοθεσίου χαρτουλάριοι.

401.—Σταυροειδὲς μονογράφημα (=Θεοτόκε βοήθει) ἐν ταῖς γωνίαις τῶν σκελῶν αἱ λέξεις τῷ σῷ δούλῳ.

*Οπ. + ΚΩΝ.—.ΤΑΝΤΙΝΩ—.ΠΑΤΩΣΧΑ—.ΤΟΥΓΛΑΡΙΩ—ΤΟΥΓΕΝΙΚ.—ΛΟΓΟΘΕΕC.—ΟΥ+ = + Κων[σ]ταντίνῳ [ν]πάτιῳ καὶ ζα[ρ]τουλαρίῳ τοῦ γενικ[σῦ] λογοθεσ[ί]ου +

0,32. (A. E. 3136). Καλῆς διατηρήσεως. Ή—Θ' ἔκαπονταετηρίς.

402.—.ΚΕΡΘ—ΘΕΟΔΩΡΩ—.ΣΠΑΘΑΡ,ΜΓ—ΧΑΡΤ,
ΤΟΥΓ'—ΝΙΚΛΟΓ'—ΘΕΕC = [Θ](εοτόκε β(οή)θ(ει) Θεοδώρω σπαθαρ(ίῳ) μ(ε)γ(άλῳ) χαρτ(ονιλαρίῳ) τοῦ γ(ε)νικ(οῦ) λογ(ο)θεσ(ίου).

*Οπ. .ΡΙΕΠΤ—ΙΠΠΟΔΡ,—ΠΕΛΟΠΟΝ—ΣΕΛΑΔ,Τω
ΕΠΙΤ,ΔΕ,—C, = [Κ]ρι(τῆ) ἐπ(i) τ(oῦ) Ἰπποδρ(όμου) Πελοπον(νήσου) καὶ Ἐλάδ(os) τῷ ἐπὶ τ(ῶν) δε(ῆ)σ(εων).

0,030. (E. Σ. 13070a). Μετρίας διατηρήσεως. Ι—ΙΑ' ἔκαπονταετηρίς. Schlumberger, Sigillographie σελ. 191.

Γενικοὶ λογοθέται.

403.—Σταυροειδὲς μονογράφημα ἡμίφθαλτον (=Θεοτόκε βοήθει), ἐν ταῖς γωνίαις τῶν σκελῶν τῷ σῷ δούλῳ.

*Οπ.—.ΑΤΡΙΚ.—ΓΕΝΙΚΩ—.ΟΓΟΘΕ—.Η =
(τῷ δείνᾳ) [π]ατρικ(ί)[ῳ] γενικῷ [λ]ογοθέ[τ]η.

0,025. (Σ. Π. Ἀκαδ. ἔτος 1899-1900, Ι' 14). Μετρίας διατηρήσεως. Ή—Θ' ἔκαπονταετηρίς Ἐδημοσιεύθη ὑπὸ Κ. Κωνσταντοπούλου (Νέα προσκτήματα Ἐθν. Νομ. Μουσείου, ἐν Διεθν. Ἐφημ. Νομ. Ἀρχαιολ. τόμ. Γ').

404.—‘Ομοίως.

*Οπ. .ωι.—.ΠΑΤΡΙ.—.ΩΣΓΕΝΙ—.ΩΛΟΓ.—... =
. . πατρι[κί]ῳ καὶ γενι[κ]ῷ λογ[οθέτ]η(η).

0,020. (E. Σ. 13091). Μετρίας διατηρήσεως. Ή—Θ' ἔκαπονταετηρίς.

405.—Σταυροειδὲς μονογράφημα (=Θεοτόκε βοήθει) ἔχον ἐν ταῖς γωνίαις τῶν σκελῶν τὰς λέξεις τῷ σῷ δούλῳ.

"Οπ. . — ΣΕΡΓΙΩ — ΜΑΓ,. . Π. — ΤΡ.. Ρ' ΑΣΠ. — Θ' ΣΛΟΓΟΘ. — Τ. ΓΕΝ = [+] Σεργίω μαγ(ίστρω) . . π[α]-τρ[ικ](ίω) β(ασιλικώ) πρωτοσπ[α]θ(αρίω) καὶ λογοθ[έ](τη) τ[οῦ] γεν(ικοῦ).

0,024. (Άκαδ. ἔτος 1900-1901, KZ' 34). Καλῆς διατηρήσεως. Η'—Θ' ἐκατονταετηρίς

406.—'Ἐν τῷ μέσῳ σταυροειδὲς μονογράφημα ἔχον πέριξ ἐντὸς δύο κύκλων σφαιριδίων τὴν ἐπιγραφὴν + ΒΟΗΘΗΤΩ..... = + Βοήθη τῷ [σῷ δούλῳ].

"Οπ. 'Ἐν τῷ μέσῳ μονογράφημα σταυροειδὲς ἔχον ἐν ταῖς ἄκραις τῶν κεραιῶν τὰ γράμματα Γ Ε ω Ρ καὶ ὅπερ ἀναγνωστέον Γεωργίω πέριξ δὲ ἐντὸς δύο κύκλων σφαιριδίων τὴν ἐπιγραφὴν + . ΑΤ.. ΚΙΩ ΣΓΕΝΙΚΩ ΛΟΓΟΘΕΤΗ = + [Π]ατ[ρι]κίω καὶ γενικῷ λογοθέτῃ.

0,033. (Α. Ε. 3148). Καλῆς διατηρήσεως.

Δογοθέται τοῦ δρόμου.

407.—Σταυροειδὲς μονογράφημα (=Θεοτόκε βοήθει) ἔχον ἐν ταῖς γωνίαις τῶν σκελῶν τὰς λέξεις τῷ σῷ δούλῳ.

"Οπ. ΣΕΡΓΙΩ — ΜΑΓ' ΑΝΘ' ΠΑ — ΤΡΙΚΙΡ' Α' ΣΠΑ — Θ' ΣΛΟΓΟΘ' — Τ, ΔΡΟΜ = Σεργίω μαγ(ίστρω) ἀνθ(υπάτω), πατρικίω β(ασιλικώ) πρωτοσπαθ(αρίω) καὶ λογοθ(έτη) τ(οῦ) δρόμ(ον).

0,026. (Α. Ε. 3046). Αρίστης διατηρήσεως. Η'—Θ' ἐκατονταετηρίς.

Μάγιστροι.

408.—. Κ. — ΦΥΛΑ. — ΤΕΓΕΩ. — .ΙΟΝΤ — . = [+] Κ(ύρι)[ε] φύλα[τ]ε Γεώ[ργ]ιον τ[ὸν] <δείνα>

"Οπ. . . — ΡΙΚΙΩΝ — . ΑΙΜΑ — . ΣΤΡ — . Ν = [πατ]ρίκιον [κ]αὶ μά[γ]ιστρον.

0,029. (Ε. Σ. 13092). Μετρίας διατηρήσεως. Θ'—Ι' ἐκατονταετηρίς.

409.—. . ΚΕΡ, Θ,—. . ΣΩΔΟΥΛ—, ΙΚΙΤΑ = [+ Θ](εοτό)κε β(οή)θ(ει) [τῷ] σῷ δούλ(ῷ) [Ν]ικίτα.

“Οπ. ΜΑΓΙ. — ΤΡΟΤΟ. — ΝΟΚΟ. — ΤΙ = *May[σ]τρο* τὸ νοκο. τι.

0,018. (A. E. 1109). Μετρίας διατηρήσεως. Θ'—Ι ἐκατονταετηρίς. Ἐδημοσιεύθη ὑπὸ Schlumberger (*Sigillographie* σελ. 623-24), διτις ἀνέγνω τὸ ἔπωνυμον τοῦ κτήτορος Ἀρτιωκομίτη, ἀλλὰ τὰ σφῦριμενα γράμματα μαρτυροῦσιν, ὅτι οὗτος δὲν δύναται τὸ ὄνομα τοῦ κτήτορος ν' ἀναγνωσθῆ.

410. — + ΚΕΡΘΘΟΔΩΡΜΑΓΙCTΡΩΤΩΜΟΝ. ΜΑΧ,
= + *K(ύρι)ε β(οή)θ(ει)* Θεοδώρῳ μαγίστρῳ τῷ *Μον[ο]μάχῳ*, ἐντὸς δύο κύκλων σφαιριδίων πέριξ τῶν ἀγίων Γεωργίου (ἀριστερά) καὶ Θεοδώρου (δεξιά) ἴσταμένων κατ' ἐνώπιον παραλλήλως. Ὁ μὲν Γεώργιος, ἔχων οὐλὴν τὴν κόμην καὶ ἀγένειον νεαρὸν πρόσωπον, φέρει βραχὺν χιτῶνα καὶ θώρακα· ἡ χλαμὺς καλύπτουσα τὸν ἀριστερὸν αὐτοῦ ὅμον καταπίπτει διπισθεν, εἶναι δὲ κεντητὴ ἔχουσα πλατεῖαν παρυφήν. Τῇ ἀνυψουμένῃ δεξιᾷ φέρει διμεγαλομάρτυς δόρυ, τῇ δ' ἀριστερᾷ μεγάλην σπάθην ἐν τῷ κολεῷ (σπαθοβάκουλον) παρ' αὐτῷ κιονηδὸν ἡ ἐπιγραφὴ (τὸ συμπτύλημα Θ εὑρηται παρὰ τὴν κεφαλὴν δεξιά) ΘΓΕΩΡΓ,(ιος). Ὁ δὲ Θεόδωρος ἔχων σφηνοειδὲς τὸ γένειον φέρει διμοίαν στρατιωτικὴν περιβολήν, τῆς χλαμύδος μόνον ἀναπιπτούσης διπισθεν χωρὶς νὰ καλύπτῃ τὸν ἀριστερὸν ὅμον, ἀντὶ δὲ σπάθης φέρει ἀσπίδα παρ' αὐτῷ κιονηδὸν ἡ ἐπιγραφὴ ΘΘΕΟΔ,(ωρος).

“Οπ. + — ΠΙCTIN — ΣΦΡΑ. ΓΙC — ΔΙΔΩC, ΤΟΙC — ΓΕΓΡΑΜΕ—Ν.. C = + *Πίστιν σφρα[γ]ίς δίδωσι* τοῖς γεγραμένοις. Τοιμ. ιαμβ.

0,036. (A. E. 2515). Ἀρίστης διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἐκατονταετηρίς. Schlumberger, *Sigillographie* σελ. 681.

411. — ΜΗΡ—[ΘΝ]. Προτομὴ κατενώπιον τῆς Θεοτόκου δεομένης.

“Οπ. . ΘΚΕΡΘ — . ΕΟΦΑΝ. — .. ΓΙC.Ρω — ... ΟΚΑ — ... Ιω = [+] Θ(εοτό)κε β(οή)θ(ει) [Θ]εοφάν[η] [μα]γίσ[τ]ρῳ [τῷ]. οκα ... ιω.

0,018. (A. E. 2671). Μετρίας διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ' ἐκατονταετηρίς.

412.—Οι ἄγιοι Θεόδωρος καὶ Γεώργιος ἵσταμενοι κατ' ἐνώπιον παραλλήλως, βραχεῖς ἔχοντες χιτῶνας, θώρακας καὶ τὰς χλαμύδας καταπιπούσας ὅπισθεν. Ὁ Θεόδωρος τῇ δεξιᾷ μὲν φέρει δόρυ τῇ δ' ἀριστερᾷ σπάθην ἐν τῷ κολεῷ, ὃ δὲ Γεώργιος δόρυ καὶ ἀσπίδα.

"Οπ. + ΤΟΥ—ΦΙΛΟΚΑΛ—ΛΟΥΝC ΕΥΜΑ—ΘΙΟΥΜΑΓΙ—ΣΤΡΟΥ = + Τοῦ Φιλοκαλλοῦς Εὐμαθίου μαγίστρου. Τρίμ. Ιαμβ.

0,025. (Α. Ε. 2900). Ἀρίστης διατηρήσεως. IA' - IB' ἑκατονταετηρίς. Schlumberger, Sigillographie σελ. 692. (Οἰκογεν.) Πρβλ σελ 189-190 κτλ. ἔτερα ἀνίκοντα εἰς τὸν αὐτὸν διαφόρων τύπων.

413.—Ἡ Θεοτόκος καὶ ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἵσταμενοι ἀντωπού· ἐν τῷ μεσῷ καὶ ἄνω δυσδιάκριτά τινα ἀντικείμενα.

"Οπ. + — ΣΦΡΑΓΙC — ΛΟΓΩΝΠΕ — ΦΝΚΑΠΑΝ — ΛΟΥΜΑΓΙ—ΣΤΡΟΥ = + Σφραγὶς λόγων πέφυκα Παύλου μαγίστρου. Τρίμ. Ιαμβ.

0,017. (Σ. Π. Ἀκαδημ. ἔτος 1899-1900, I' 47). Καλλίστης διατηρήσεως. IA'—IB' ἑκατονταετηρίς.

Μανδάτορες.

414.—Σταυροειδὲς μονογράφημα κατὰ τὸ ἥμισυ σφζόμενον (= Θεοτόκε βοήθει) ἐν ταῖς γωνίαις τῶν σκελῶν αἱ λέξεις τῷ [σῷ] δού[λῳ].

"Οπ.Ρ—..ΦΑΚΤ—..ΜΑΝΔ—ΑΤΟΡ. =
....μανδάτορ[ι]....

0,028. (Ε. Σ. 13173, 2). Ἡμισυ μολυβδοβιούλλου μετριωτάτης διατηρήσεως. H' - Θ' ἑκατονταετηρίς.

Μυστικολ.

415.—ΜΗΡ—ΘΥ ἑκατέρωθι. HRAC.—ωΤΙC C. = ἡ Ba-σ[ι]ώτισσ[α] κιονηδὸν ἑκατέρωθι τῆς Θεοτόκου ἵσταμένης (ἐν τῷ μολ. εἶναι μέχρι τῶν γονάτων) ἀνεχούσης διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς τὸ βρέφος, ὅπερ ἀποβλέπει πρὸς τὴν μητέρα καὶ φέρει τὴν δεξιὰν χεῖρα πρὸς τὸ στῆθος αὐτῆς. Ἡ Θεοτόκος εἶναι περιβεβλημένη ἄνωθεν τοῦ ἱματίου τὸν συνήθη πέπλον μετὰ καλύπτρας (μαφόριον), ὅστις κατέρχεται ἑκατέρωθι μέχρι τῶν γονάτων. Ἀξιολογώτατος τύπος.

"Οπ. + ΘΟΚΕΡΟΗ — ΘΕΙΜΙΧΑΗ. — ΑΠΡΟΘΕΔΡΩ — ΠΑΡΧΩΣΜ. — .ΙΚΩΤΩ. — = + Θ(εοτό)κε βοήθει Μιχαὴ[λ] πρωτοπροέδρῳ [ξ]πάρχῳ καὶ μ[νστ]ιψῷ τῷ.

0,028. (A. E. E. 2935). Καλλίστης διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ' ἐκατονταετηρίς. Schlumberger, Sigillographie σελ. 547.

Μυστολέκται.

416.— ΑΣΤΗΝΕΛΑΔ. . . . = . . . [δικ]αστὴν Ἐλάδ[ος]. . . (;) , ἐντὸς δύο κύκλων σφαιριδίων πέριξ προτομῆς κατ' ἐνώπιον τοῦ ἀγίου Νικολάου μετὰ φελωνίου καὶ ωμοφορίου, τῇ δεξιᾷ εὐλογοῦντος καὶ τῇ ἀριστερᾷ φέροντος Εὐαγγέλιον πλειστὸν ἐπὶ τοῦ στήθους. Ἐκ τῆς ἐκατέρωθεν συνήθους ἐπιγραφῆς σώζεται τὸ πρὸς δεξιὰν τέλος ΛΑΟC συμπληρωτέα δ' αὐτῇ [δὸς ἄγιος] Νικόλαος.

"Οπ. . . . ΟΝ — ΜΝΓΤΟΛ. — ΚΤΗΝΝΙΚ. — ΛΑΟΝΑΚ — . ΠΝΗΗ = . . . [τ]ὸν μυστολ[έκτην] Νικόλαον Ἀκ[ά]πην. Τοίμ. ίαμβ.

0,028. (A. E. 2206). Μετρίας διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἐκατονταετηρίς. Schlumberger, Sigillographie σελ. 547. (Οίκογεν.)

Μυστογράφοι.

417.— . ΚΕΡ, Θ, — ΤΩCΩ ΔΟΥ. — ΜΙΧΑΗΛ — ΑΣΠΑΘ = + K(ύρ)ιε β(οή)θ(ει) τῷ σῷ δού[λ](ω) Μιχαὴλ πρωτοσπαθ(αρίω)

"Οπ. . ΜΙCΤΩ — ΓΡΑΦΟΤΩ — ΣΑΓΟΠΟΝ — ΛΩ = [καὶ] μιστωγράφο τῷ Σαγοπούλῳ.

0,021. (A. E. 3158). Καλῆς διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ' ἐκατονταετηρίς. (Οίκογεν.)

Νοβελίσται καὶ πρωτονοβελίσται.

418.— [ΜΗΡ] — ΘΝ. Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου δεομένης μετὰ τοῦ βρέφους ἐν δίσκῳ.

"Οπ. . . RO — ΘΕΙΚΩΝ — ΑΝΩΡΕΛΙ — ΣΙΜΟΤ. . — ΩΠΩ. = [+ K(ύρ)ιε] βο[ή]θει Κων(σταυτίνω) πρωτονοβελίστιο (τῷ) ΠΑλωπῷ. (;

0,019. (E. Σ 13095). Μετρίας διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ' ἐκατονταετηρίς. (Οίκογ.)

419. — . . . ΓΕΟΡΓΙΟΣ = [δ ἄγιος] Γεόργιος, κιονηδὸν ἔκατέρωθεν αὐτοῦ ἀτέχνως καὶ σκαιῶς εἰκονιζομένου, ἐν τῇ συνήθει περιβολῇ καὶ στάσει.

"Οπ. . . . ΣΚΕΠΟΙ. — ΠΡΟΤΟΝΟΒΡΕΛΙ — ΣΙΜΟΝ
ω ΘΥ — ΜΑΡΤΥC = [Ομώνυμον] (;) σκέποι[ς] προτονοβελίσιμον
ῶ Θε(o)ῦ μάρτυς.

0,024. (Α. Ε. 1904). Μετρίας διατηρήσεως, βαρβάρου δὲ τέχνης. ΙΒ' — ΙΓ'
έκατονταετηρίς.

Νοτάριοι.

420. — Σταυροειδὲς μονογράφημα (=Θεοτόκε βοήθει) ἐν ταῖς γωνίαις τῶν σκελῶν αἱ λέξεις τῷ σῷ δούλῳ.

"Οπ. .ΜΙ — .ΑΗΛ — ΝΟΤΑ — ΡΙΩ = [+] Μι[χ]αὴλ νοταρίω

0,028. (Α. Ε. 1917). Μετρίας διατηρήσεως. Ή' — Θ' έκατονταετηρίς.

421. — Ὄμοίως.

"Οπ. + ΗC — .ΟΟVΝΟ — ΤΑΡ+ =

0,026. (Ε. Σ. 13090α). Μετρίας διατηρήσεως. Ή' — Θ' έκατονταετηρίς

422. — Ὄμοίως, ἀλλ' ἀνευ τῶν λέξεων τῷ σῷ δούλῳ.

"Οπ. + — ΛΕΩΝ — ΤΙΝΟΤ — ΑΡΙΩ — + = + Λέοντι νοταρίω +

0,026. (Ε. Σ. 13090β). Καλλίστης διατηρήσεως Ζ' — Η' έκατονταετηρίς.

423. — Ὄμοιον μονογράφημα ἀλλὰ μικρότερον.

"Οπ. Ὄμοία ἐπιγραφῆ.

0,021. (Σ. ΙΙ. 1898-99, ΚΔ' 9). Καλῆς διατηρήσεως ἀλλ' ἀποκεκρουσμένον
ἐν τῇ περιφερείᾳ πρὸς δεξιάν καὶ κάτω.

424. — Ὄμοίως.

"Οπ. .ΝΙΚ. — .Α ω Ν Ο Τ. — ΡΙΩ = [+ Νικ[ολ]άῳ νοτ[α]ρίῳ.

0,027. (Α. Ε. 2841). Μετρίας διατηρήσεως. Ζ' — Η' έκατονταετηρίς.

425.— Ὁμοίως ἀλλὰ μετὰ τῶν συνήθων λέξεων ἐν ταῖς γωνίαις τῶν σκελῶν.

*Οπ. . . — [ΜΙΛΙΑ — ΝΟΝΟ — ΤΑΡ = [+ Al]μιλιαρὸν νοταρ(ία).

0,023. (A. E. 2614). Μετριωτάτης διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

426.— Προτομὴ κατ' ἐνώπιον ἀγίου σφηνοπώγωνος φέροντος ὡμοφόριον, ἀρχαία τραχεῖα ἐργασία.

*Οπ. + ΘΕ—ΟΔΩ—ΡΟVN—ΟΤΑ = + Θεοδώρου νοτα(ρίου).

0,028. (A. E. 446). Καλῆς διατηρήσεως. Ζ'—Η' ἑκατονταετηρίς.

427.— Προτομὴ κατ' ἐνώπιον ἀγίου μετὰ μακρᾶς κόμης κατερχομένης εἰς πλοκάμιους μέχρι τῶν ὕμων καὶ βραχέος γενείου. Πέριξ καὶ ἑκατέρωθεν ἐν τῷ πεδίῳ ἐπιγραφαὶ ἔξιτηλοι. Καίτερ ἀποτετριμένος ὁ τύπος φαίνεται πιθανώτατα παριστῶν Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον.

*Οπ. . . . — ωCω.. — ..ACI.. — ANO.. — .Ιω = [+ K(ύρι)ε β(οή)θ(ει) τ[η]ῦ σῷ δ[ού]λω[λω] [Βλ]ασί[ψ] (;) πρωτονο[ταρ]ίω.

0,023. (A. E. 2613). Μετριωτάτης διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

428.— ΜΗΡ—ΘVΗΚVΡΙ—ΩΤΙCA κιονηδὸν ἑκατέρωθεν προτομῆς τῆς Θεοτόκου κατ' ἐνώπιον φερούσης δι' ἀμφοτέρων τῶν γειρῶν δίσκον ἐν ᾧ τὸ βρέφος.

*Οπ. ΘΚΕR,Θ,—ΡWΜΑΝW—ΠΡΙ'SANO—ΤΑΡΙWΤW—. . . . = Θ(εοτό)κε β(οή)θ(ει) ⁴Ρωμανῷ πρι(μυηρίῳ) καὶ πρωτοροταρίῳ τῷ.

0,023. (A. E. 3059). Μετρίας διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

429.— Προτομὴ κατ' ἐνώπιον ἀγίου κατιωμένη ἔχουσα ἑκατέρωθεν ἔξιτηλον ἐπιγραφήν.

*Οπ. ΚΕRΘ—ΤW C W Δ,—ΝΙΚΟΛΑW—ΝΟΤΑΡΙ—W = [+] K(ύρι)ε β(οή)θ(ει) τῷ σῷ δ(ούλω) Νικολάῳ νοταρίῳ.

0,024. (E. Σ. 13173, 40). Μετρίας διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

430.— . . . — ΛΑΟC = [δ ἄ(γιος) Νικό]λαος, κιονηδὸν ἐκατέρωθεν προτομῆς κατ' ἐνώπιον τοῦ ἀγίου Νικολάου ἐν τῇ συνήθει περιβολῇ καὶ στάσει.

"Οπ. + ΚΕΡΘ—ΤΑWCWAΔΟΥ—ΘΕΟΦΥΛ.—ΚΤΟΝΟ
— . . . = + K(ύρι)ε β(οή)θ(ει) τῷ σῷ δού(λῳ) Θεοφυλ[ά]κτο νο-
[ταρίῳ].

0,034. (A. E. 2361). Μετρίας διατηρήσεως. Ι—ΙΑ' ἐκατονταετηρίς. "Εχει πιεσθῇ ἐπὶ τοῦ πετάλου τὸ βουλλωτήριον κατ' ἄλλην θέσιν, ἵξ οὖ ἀσαφεῖς κατέστησαν οἱ δύο τελευταῖοι στίχοι τῆς ἐπιγραφῆς.

431.— Προτομὴ κατ' ἐνώπιον κατιωμένη τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ φέροντος σκῆπτρον καὶ σφαιραν.

"Οπ. + ΚΕΡΘ—ΤΑWCWAΔ'—ΓΑΡ.ΗΛ—ΑΝΟΤ.Ρ—..
= + K(ύρι)ε β(οή)θ(ει) τῷ σῷ δ(ούλῳ) Γαβρ[ι]ὴλ πρωτοροτ[α]ρ[ι]ο[ν]

0,030. (A. E. 1975). Μετρίας διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ' ἐκατονταετηρίς.

432.— ΘΓΕ—.Γ . . = δ ἄ(γιος) Γε[ώρ]γ[ιος], κιονηδὸν ἐκατέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον οὐλην καὶ παχεῖαν ἔχοντος κόμην καὶ νεαρὸν ἀγένειον πρόσωπον. Περιβέβληται χλαμύδα καὶ θώρακα καὶ τῇ μὲν δεξιᾷ φέρει δόρυ, τῇ δ' ἀριστερᾷ ἀσπίδα. Ἀξιολογώτατος ἀγιογραφικὸς τύπος.

"Οπ. . . . —. ΖΡΓΙ. —. ΠΑΘ, ΒΠ. — ΩΣΑΝΩΤ. . . —
. ΡΑΤΕΟΥΣΑ. —. ΟΥΗΜΩΝ—. ΑC, ΛO. = [+ Θ(εοτό)κε
β(οή)θ(ει) Γε]ωργί[ῳ σ]παθ(αρίῳ) ὑπ[άτ]ῳ καὶ πρωτοροταρίῳ τ[οῦ
κ]ρατεοῦ καὶ ἀ[γί]ου ἡμῶν [β]ασ(ι)λ[έ]ο[ς].

0,025. (A. E. 3029). Ἀρίστης διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἐκατονταετηρίς.

433.— Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου ἐφθαρμένη.

"Οπ. + — ΚΕΡΘ,—. ΚΩΛ —. ΝΟΤΑ. — . . . = + K(ύ-
ρι)ε β(οή)θ(ει) [Νι]κολ[άῳ] νοτα[ρίῳ] (;

0,021. (A. E. 2678). Μετριωτάτης διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ' ἐκατονταετηρίς.

434. — + ΚΕ—ΡΟΗΘ,—ΤΩCω—ΔΟΥΛ, = + *K(ύρι)ε βοήθ(ει) τῷ σῷ δούλῳ*.

"Οπ. + ΘΕ—ΟΦΑΝ—ΝΟΤΑ—ΡΗΩ = + Θεοφάνη νοταρή.

0,018. (A. E. 2365). Καλλίστης διατηρήσεως. Ή—Θ' ἐκατονταετηρίς.

435. — + ΚΕ—ΡΟΗΘΗ—ΤΩCω—ΔΟΥΛ, = + *K(ύρι)ε βοήθη τῷ σῷ δούλῳ*.

"Οπ. ΚΩΝ—CTANTI—R'NOTA—ΡΗΩ = *Kωνσταντί(νῳ) β(ασιλικῷ) νοταρή*.

0,023. (Σ. Π. Ἀκαδ. ἔτος 1892, 1900, I, 3). Ή—Θ' ἐκατονταετηρίς. Ἐδημοσιεύθη ὑπὸ Κ. Κωνσταντοπούλου ἐν Διεθν. Ἐφημ. τῆς Νομ. Ἀρχαιολ. τόμ. Γ', σελ. 178.

Ξενοδόχοι.

436. — + —ΙΩΑΝ—ΝΟΥCΦΡ—ΑΓΙC = + *Iωάννου σφράγισμα*

"Οπ. [+] — ΝΕΟV — ΖΕΝΟΔΟΧΟV = + νέου ξενοδόχου. Τρίμ. ίαμβ.

6,016. (Σ. Π. Ἀκαδημ. ἔτος 1899-1900, I, 7). IA'—IB' ἐκατονταετηρίς. Ἐδημοσ. ὑπὸ Κ. Κωνσταντοπούλου ἐν Διεθν. Ἐφημ. τῆς Νομ. Ἀρχαιολ. τόμ. Γ', σελ. 179).

Ἐπὶ τῶν οἰκιακῶν.

437. — Σταυροειδὲς μονογράφημα (=Θεοτότε βοήθει) τῷ -σῷ—δού—λῳ ἐν ταῖς γωνίαις τῶν σκελῶν.

"Οπ. . . ΕΡΓΙ. — R' CΠΙΑΘ — ΣΕΠΙΤΟ. — ΚΗΑΚ = [+ Γ]ε_ωργίῳ β(ασιλικῷ) σπαθ(αρίῳ) καὶ ἐπὶ το[γ] ḥ[η]κηακ(ῶν).

0,028. (A. E. 3061). Μετρίας διατηρήσεως. Ή—Θ' ἐκατονταετηρίς.

438. — ΕΙΤΩCωΔΟΥΛ = [+ *K(ύρι)ε βοήθ]ει τῷ δούλῳ*, πέριξ διπλοῦ σταυροῦ διηγμισμένου.

"Οπ. + ΝΙΚΗ—ΦΟΡΩΒ.—ΣΠΑΘ'Ε..—Τ'ΟΙΚΙ...—ΘΑСΑ...—ΚΔ... = + Νικηφόρω β(ασιλικῷ) ⟨πρωτο⟩σπαθ(αρίῳ) ἐ[πὶ] τ(ῶν) οἰκι[ακῶν]....

0,024. (Σ. Π. 1899-1900, I, 30). Μετρίας διατηρήσεως. Θ'—Ι' ἑκατονταετηρίς.

439.—Διπλοῦς σταυρὸς διηνθισμένος μετ' ἀκτίνων, ἔχων πέριξ ἐπιγραφὴν ἔξιτηλον τὴν συνίθη Κύριε βοήθει τῷ σῷ δούλῳ.

"Οπ. ΙΩΑ' ΣΠ—. ΘΑΡΗΟ—. Π. ΤΩΝ—. ΙΚΕΙΑ—. Ω. = [+] Ἰω(άννη) πρωτοσπ[α]θαρήο [καὶ ἐ]π[ι] τῶν [οἱ] ἰκεια[κ]ῶ[ν].

0,024. (Σ. Π. 1898-1899, ΚΔ', 7). Μετρίας διατηρήσεως. Θ'—Ι' ἑκατονταετηρίς.

440.—Ἐπιγραφὴ κολοβὴ πέριξ σταυροῦ ἵδιαζοντος σχῆματος, περιγεγραμμένου ὑπὸ λεπτῆς γραμμῆς, ἔχοντος ἀνὰ ἓν σφαιρίδιον εἰς τὰ ἄκρα τῶν κεραιῶν καὶ διηνθισμένου.

"Οπ. + ΝΙΚΗΤ,—. Α' ΣΠΑΘΚ,—ΕΠΙΤΩΝΟΙ—. ΕΙΑΚΤΩ—ΧΟΡΙΑΤ, = + Νικήτ(ᾳ) [β(ασιλικῷ)] πρωτοσπαθ(αρίῳ) κ(αὶ) ἐπὶ τῶν οἰκειακῶν τῷ Χοριατ(ῃ).

0,024. (Α. Ε. 2849). Καλῆς διατηρήσεως. Ι—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς. (Οίκοι.)

441.—. ΣΩΔΟΥΛ. = [+] Κ(ύρι)ε β(οή)θ(ει) τῷ] σῷ δούλ[ῷ], πέριξ διπλοῦ σταυροῦ ἐπὶ τριβάθμου βάσεως διηνθισμένου καὶ μετ' ἀκτίνων.

"Οπ. + . ΕΟΔ—Ω.. R. ΣΠ—ΑΘΑΡ, ΣΕΠΙ—ΤΟΝΥΚΙΑ—ΚΟΝ = + [Θ]εοδώρω β(ασιλικῷ) πρωτοσπαθαρ(ίῳ) καὶ ἐπὶ τον ὕκιακόν.

0,024. (Α. Ε. 2089). Μετρίας διατηρήσεως. Θ'—Ι' ἑκατονταετηρίς. Ἐδημοσιεύθη πλημμελῶς ὑπὸ Schlumberger (Sigillographie σελ 557, 10).

442.—+ ΚΕΡΟΗ..... ΔΟΥΛΩ = + Κ(ύρι)ε βοή[θη] τῷ σῷ δούλῳ, πέριξ διπλοῦ σταυροῦ ἐπὶ τριβάθμου βάσεως.

"Οπ. . ΜΙΧΑΗ—ΛΡ' ΣΠΑΘΑ—Ρ. ΚΑΝΔ' ΣΕ—ΠΙΓΩΝΥΚ = [+] Μιχαὴλ β(ασιλικῷ) σπαθαρ(ο)καρδ(ιδάτῳ) καὶ ἐπὶ τῶν υκ(ιακῶν).

0,026. (Α. Ε. 3139). Καλῆς διατηρήσεως. Θ'—Ι' ἑκατονταετηρίς.

443. — Ἐπιγραφὴ ἔξιτηλος πέριξ ἡ συνήθης (=Κύριε βοήθει τῷ σῷ δούλῳ). Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ γεντητὴν ἔχοντος περιβολήν, τῇ δεξιᾷ φέροντος σκῆπτρον καὶ τῇ ἀριστερᾷ σφαῖραν (ἔξιτηλον).

[”]Οπ. + ΜΗ. — ΑΗΛΡ’Α’. — ΠΑΘΑΡ’ — ΕΠΙΤ. V. — ΗΑΚ = + Μη[χ]αὴλ β(ασιλικῷ) πρωτο[σ]παθαρ(ίῳ) καὶ ἐπὶ τ(ῷ) ν[ζ]ηναζ(ῷν).

0,020. (A. E. 1990^a). Μετρίας διατηρήσεως. Ι’—ΙΑ’ ἑκατονταετηρίς.

Tῶν δξέων.

444. — + Κ . . . — ΤΩC . . . — ΛΕΟΝΤ. — ΣΠΑΘΑ. — ΚΡΙ. . . — RH . . . = + K(ύρι)[ε β(οή)θ(ει)] τῷ σ[ῷ δούλῳ]φ Λέοντ(ι) σπαθα[ρ](ίῳ) κρο[τῇ τ(ῷ) ν]. βῆ[λον].

[”]Οπ. ΕΞΑΚΤ — . ISMΓΚΟΥ — . ΑΤΩΡΙ — ΤΩΝΟΣΕ — . Ν = ἔξάκ[τωρ]ι καὶ μ(ε)γ(άλω) κον[ρ]άτωρι τῶν δξέ[ω]ν.

0,025. (A. E. 949). Μετρίας διατηρήσεως. Ι’—ΙΑ’ ἑκατονταετηρίς. Schlumberger, Sigillographie σελ. 483.

445. — Τύπος ἀγίου ἐφθαρμένος.

[”]Οπ. . . . — ΠΑΘΑΡ — . . ΚΟΥ — . . ΡΙΤΩΝ — . . ΕΩΝ = . . . — [σ]παθα[ρίῳ] κον[ρατο]ρι τῶν [δξέ]έων.

0,021. (A. E. 2550). Μετρίας διατηρήσεως. Ι’—ΙΑ’ ἑκατονταετηρίς.

Οστιάριοι.

446. — . ΚΕΡΟΗΘΕΙΤΩCΩΔΟΝΛΩ = [+] K(ύρι)ε βοήθει τῷ σῷ δούλῳ, ἐντὸς δύο κύκλων σφαιριδίων πέριξ διπλοῦ σταυροῦ.

[”]Οπ. + ΠΕΤΡ—ΩΡΟCT, SĀ—ΒΕCT, ΤΟΝ—ΦΙΛΟΧΡ, Δ—ΕCΠΟΤ’ = + Πέτροφ β(ασιλικῷ) δστ(ιαρίῳ) καὶ πρωτοβέστ(η) τοῦ φιλοχρ(ίστον) δεσπότ(ον).

0,025. (A. E. 2931). Ἀρίστης διατηρήσεως καὶ περ εἰς δύο τεθραυσμένον τεμάχια. Θ’—Ι ἑκατονταετηρίς. Schlumberger, Rev. ét. grecq. 1891 σελ. 134 (= Melanges σελ. 243).

447.— . ΕΡΟ— . ΕΙΤ.— . ωΔΟ.— Λω = [+ *K*] (νρι) ε
βο[ήθ]ει τ[φ σ]φ δο[ύ]λω.

[”]Οπ. ΙΩ— . CTΗ— . ΡΗΩ = 'Ιω(άννη) [δ]στη[α]ρήφ.

0,025. (Ε. Σ. 13173, 31). Μετρίας διατηρήσεως. Η'—Θ' ἐκατονταετηρίς.

448.— + ΚΕΡΟ— ΗΘΕΙΤ.— . ωΔΟΥΛ. = + *K*(νρι) ε
βοήθει τ[φ σ]φ δούλ[φ].

[”]Οπ. + ΑΛΗ— . CTΗΑ— . ΗΩ = + 'Αλη (;) [δ]στη[α]ρήφ.

(Α. Ε. 2668). Μετρίας διατηρήσεως. Η'—Θ' ἐκατονταετηρίς.

Πατρίκιοι.

449.— Σταυροειδὲς μονογράφημα (= Θεοτόκε βοήθει) μετὰ τῶν λέξεων τῷ σῷ δούλῳ ἐν ταῖς γωνίαις τῶν σκελῶν.

[”]Οπ. . CEP— ΙΩ . . . — ΡΙΚ. WS— Τ. . . . Η— . . . =
[+] Σερ[γ]ίῳ [πατ]ρικ[ι]φ καὶ τ[οποτ]η[ρηῆ].

(Α. Ε. 2536). Μετρίας διατηρήσεως. Η'—Θ' ἐκατονταετηρίς.

450.— 'Ομοίως.

[”]Οπ. ΓΕΩΡ— ΓΙΩΠΑ— ΤΡΙ. ΗΩ— + = Γεωργίφ πατρικ[η]φ +

0,030. (Σ. Π. 'Ακαδ. ἔτος 1899-1900, 12). Μετρίας διατηρήσεως. Η'—Θ'
ἐκατονταετηρίς.

451.— 'Ομοίως.

[”]Οπ. ΘΕΟΚΤ— . CTΩΠΑ— ΤΡΙΚΙΩ = Θεοκτ[η]στω πατρικίφ. "Ανωθεν καὶ κάτωθεν ἀνὰ εἰς μικρὸς σταυρὸς διηγνισμένος.

0,030. ('Ακαδ. ἔτος 1891-92, KZ' 462). 'Αρίστης διατηρήσεως. Θ'—Ι' ἐκατονταετηρίς.

452.— ΧΕΟΘΒΟΗΘΗ = X(ριστ)ὲ Θ(εὸς) βοήθη, κύκλωθεν μονογραφήματος ἀναλυομένου εἰς Πέτρω.

[”]Οπ. + ΑΠΟ— ΝΠΑΤΩ— ΝΠΑΤΡΙ— ΚΙΩ = + 'Απὸ
νπάτων πατρικίφ.

0,024. (Α. Ε. 3043). Καλῆς διατηρήσεως. Ζ—Η' ἐκατονταετηρίς.

453. — . . ΤΕ — . ΑΝΟV — ΠΑΤΡΙΚΙΟV = [+] Σ]τε[φ]άροv
πατρικίοv.

*Οπ. + ΔΟV — ΛΟVΤΗC — ΘΕΟΤΟ — . . V = + δού-
λοv τῆς Θεοτό[κo]v.

0,026. (A. E. 3058). Καλῆς διατηρήσεως. Z' — H' ἐκατονταετηρίς.

454. — + ΑΘ — ΑΝΑ. — IOV = + Ἀθαρα[σ]ίου

*Οπ. . ΠΑ — . ΡΙΚ — . ΟV = [+] πα[τ]ρικ[ι]ou.

0,026. (A. E. 1310). Καλῆς διατηρήσεως. Z — H' ἐκατονταετηρίς.

455. — 'Η δψις αῦτη ὅλως ἐφθαρμένη.

*Οπ. ΘΡΟΠΟY — . IV. — ΝΑΠΑΤ — PI. | ω = πα-
τρικ[ι]ώ. Πιθανώτατα εἶναι γραφική τις ὁῆσις ἐκ τῶν συνήθων. Ἐντὸς
δύο κύκλων σφαιριδίων.

0,030. (A. E. 3247). Μετριωτάτης διατηρήσεως. H — Θ' ἐκατονταετηρίς.

456. — Μ — Θ. Προτομὴ κατενώπιον τῆς Θεοτόκου δεομένης μετὰ
τοῦ βρέφους ἐν δίσκῳ.

*Οπ. ΘΚΕΡΘ — ΛΕΟΝΤ — ΠΑΤΡ . . I — . ωΛΟΥΛΟΥ —
Κ = [+] Θ(εοτό)κε β(οή)θ(ει) Λέοντη πατρ[ικ]ί(ω) [τ]ῷ Λουλούκ[η].

0,018. (A. E. 2612). Μετρίας διατηρήσεως. I' — IA ἐκατονταετηρίς. (Οι-
κογενειακόν.)

457. — 'Η Θεοτόκος ἴσταμένη κατ' ἐνώπιον, φέρονσα διὰ τῆς δε-
ξιᾶς χειρὸς τὸ βρέφος.

*Οπ. CK . . — ΠΑΝ . . — ΛΕΩΝ . — ΠΡΙΚ = Σκ[έπ](oις) πά-
ν[αγ]νε Λέων[τ](a) π(ατ)ρικ(ιον). Τρίμ. Ιαμβ.

0,017. (A. E. 1979). Μετρίας διατηρήσεως. IA' — IB' ἐκατονταετηρίς.

458. — + ΑΓ,ΝΙΚΟΛ. ΕR' ΤωC ωΔΟΥΛ, — + ἄγ(ιε) Νικό-
λ[α]ε β(οήθει) τῷ σῷ δούλ[ῳ], πέριξ. ΘΝΙ — ΚΟΛ, = δ ἄγιος) Νι-
κό(λαος), κιονηδὸν ἐκατέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον βραχέα
ἔχοντος τὴν κόμιην καὶ τὸ γένειον. Φέρει ὡς συνήθως φελώνιον καὶ

ώμοιφόριον καὶ τῇ δεξιᾷ εὐλογεῖ ἐνῷ διὰ τῆς ἀριστερᾶς κρατεῖ Εὐαγ-
γέλιον κλειστὸν ἐπὶ τοῦ στήθους.

[”]Οπ. .ΜΙΧΑ—.ΛΑΝΘΝΠ’—.ΑΤΡΙΚ,Ρ—CΠΑΘ, —
.ΤΝΠΙΟΤ’=[+] *Miχα[η]λ ἀνθυπ(άτω) [π' ατρικ(ίω) β(ασιλικῷ) σπα-*
θ(αρίω) τ(ῷ) Σ]τυπιότ(η).

0,025. (A. E. 2916). Καλῆς διατηρήσεως. Ι’—ΙΑ' ἐκατονταετηρίς. Schlum-
berger, Sigillographie σελ. 704. (Οἰκογενειακόν.)

459.—.ΝΙ—ΚΟΛ.= [δ ἄγιος] *Nικόλ(αος)*, κιονηδὸν ἐκατέρω-
θεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον ἀποτετριμένης.

[”]Οπ. + ΚΕΡΘ—.ΚΟΛΑ—ΠΑΤΡ—....=+ *K(ύρι)ε*
β(οή)θ(ει) Nικολά[ῳ] πατρ[ικίῳ] (;)

0,016. (A. E. 1978). Μετρίας διατηρήσεως. Ι’—ΙΑ' ἐκατονταετηρίς.

460.—.....Ν.ΚΟΛ.= [δ ἄγιος] *N iκόλ(αος)*, κιονηδὸν ἐκα-
τέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον ἀποτετριμένης.

[”]Οπ. + ΚΕ..—ΑΝ....—ΑΤΡ....—....—....=+
+ *K(ύρι)ε β(οή)θ(ει) 'Αν...[π]ατρ[ικίῳ]....*

0,624. (A. E. 2693). Μετριωτάτης διατηρήσεως. Ι’—ΙΑ' ἐκατονταετηρίς.

461.—..Ε—ωΡΓΙΟ= [δ ἄγιος] *Γ]εώργιο(ς)*, κιονηδὸν ἐκα-
τέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον μετὰ χλαμύδος καὶ θώρακος,
τῇ δεξιᾷ φέροντος δόρυν καὶ τῇ ἀριστερᾷ ἀσπίδα.

[”]Οπ. ΚωΝC—ΤΑΝΤ,ΔΟ—ΜΕCT,TS—ΠΑΤΡΙ= *Kων-*
σταντ(ηνος) δομέστικος . καὶ πατρί(κιος).

0,023. (E. Σ. 13173, 42). Καλῆς διατηρήσεως. Ι’—ΙΑ' ἐκατονταετηρίς.

462.—Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τοῦ ἄγίου Δημητρίου μετὰ χλαμύ-
δος καὶ θώρακος, φέροντος δόρυν καὶ ἀσπίδα. Ή ἐκατέρωθεν ἐπι-
γραφὴ ἔξιτηλος.

[”]Οπ. + ΚΕR,Θ.—ΤωCωΔΟΥ—.ωΝΠΡΙ—.ωΘΕΟΔ
—PKAN= + *K(ύρι)ε β(οή)θ(ει) τῷ σῷ δού(λῳ) [K]ων(σταντίρῳ)
π(ατ)ρ(ικίῳ) [τ]ῷ Θεοδ[ω]ρονάρ(ῳ).*

0,029. (A. E. 2996). Μετρίας διατηρήσεως. Ι’—ΙΛ' ἐκατονταετηρίς (Οἰκο-
ενειακόν). Schlumberger, Rev. ét. grecq. 1891 σελ. 140 (= Melanges σελ. 250).

463. — Δύο ἄγιοι κατ' ἐνώπιον ἴστάμενοι μετὰ βραχέων χιτώνων, θωράκων καὶ χλαμύδων, ὃν δὲ μὲν πρὸς τὰ δεξιὰ ἔχει ἀγένειον πρόσωπον ὁ δὲ πρὸς τὰ ἀριστερὰ φέρει πώγωνα. Τῇ δεξιᾷ ἀμφότεροι φέρουσι δόρατα, τῇ δὲ ἀριστερᾷ ὁ μὲν ξίφος ὁ δὲ πιθανῶς ἀσπίδα (ἐξίτηλον).

[”]Οπ. . ΓΡΑΦ — ΦΡΑΓΙΣ — ΤΥΛΙΑΝ — ΠΙΤΟΥΡ —
.. = [+] Γραφ(ᾶς) [σ]φραγίζ(ω) [Σ]τυλιαν(οῦ) [π](ατ)ρι(ζίου) τοῦ
Β...

0,021. (Α. Ε. 3070). Καλῆς διατηρήσεως. IA'—IB' ἐκατονταετηρίς.

464. — Μ · Χ = $M(i)\chi(a\bar{h}\lambda)$, ἐκατέρωθεν προτομῆς κατ' ἐνώπιον τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ φέροντος ὡς συνίθιτος σκῆπτρον καὶ σφαιραν.

[”]Οπ. + — ΛΟΓΟΥC — ΣΦΡΑΓΙΖ — ΕΝΧΙ — ΠΑ..ΙΚ — ΟΥ = + Λόγους σφραγίζ(ω)..... πα[τρι]ζ(ῖ)ου.

0,019 (Α. Ε. 1967). Μετρίας διατηρήσεως. IA'—IB' ἐκατονταετηρίς.

465. — ΘΠΑΝ — ΤΕΛΕ. . = δ ἄ(γιος) Πατελε[ήμ]ων, κιονηδὸν ἐκατέρωθεν προτομῆς κατ' ἐνώπιον αὐτοῦ ἀγένειον ἔχοντος πρόσωπον καὶ κόμιην οὐλην κατερχομένην πρὸς τοὺς κροτάφους. Ἡ περιβολὴ αὐτοῦ είναι ἡ συνίθισ.

[”]Οπ. + ΑΘΛΗ — ΤΑΠΑΤΡΙΚ — ΟΝΑΝΔΡΕ — ANC.. — ΠΩΙC = + Αθλητὰ πατρίζ(ε)ιον Ἀρδρέαν σ[κέ]ποις. Τοίμ. Ιαμβ.

0,016. (Ε. Σ. 13173, 58). Καλῆς διατηρήσεως. IA'—IB' ἐκατονταετηρίς.

466. — ΘΠΑΝ — ΤΛΕΜ = δ ἄ(γιος) Πατελε(ε)λε(ῆ)μ(ων), κιονηδὸν ἐκατέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον, οὐλην ἔχοντος κόμιην καὶ ἀγένειον πρόσωπον.

[”]Οπ. . ΚΕΡΘ, — . ΠΡΙΤΟ — ΑΜΟΡΙ — ΑΝΟ = + $K(\bar{u}o)e$ β(οή)θ(ει) π(ατ)ρι(ζίω) τὸ Αμοριαρό.

0,016. (Α. Ε. 66). Μετρίας διατηρήσεως. I—IA' ἐκατονταετερίς. (Οἰογενειαζόν.)

Πραγματευταί.

467. — **ΚΕΡΟΗΘΙΤΩCωΔ...** = [+] *K(ύρι)e βοήθι τῷ σῷ δούλῳ(φ), πέριξ διπλοῦ σταυροῦ διηνθισμένου ἐπὶ βάσεως.*

[”]Οπ. + **CT—ΕΦΑΝ—ΠΡΑΓΜ—ΑΤ,V** = + *Στεφάν(φ) πραγματ(ε)v(τῇ).*

0,022. (Ε. Σ. 13122α). Καλῆς διατηρήσεως. Θ'—Ι' ἑκατονταετηρίς.

468. — *Όμοιώς, ἀλλ' ἡ ἐπιγραφὴ ἐν διπλῷ κύκλῳ σφαιριδίων.*

[”]Οπ. + **ΓΕ—ΟΡΓΗΟ—ΚΟΚΙΝ.—ΠΡΑΓ..—ΤΕV.** = + *Γεοργήο Κοκίν(φ) πραγμ[α]τευ[τ](ῆ).*

0,029. (Α. Ε. 611). Καλῆς διατηρήσεως. Θ'—Ι' ἑκατονταετηρίς. (Οἰκογεν.)

469. — + **ΚΕΡΟΗΘΤΩCωΔΟΝΛ** = + *K(ύρι)e βοήθ(ει) τῷ δούλῳ(φ), ἐν διπλῷ κύκλῳ σφαιριδίων πέριξ προτομῆς κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου φερούσης τὸν συνήθη μετὰ καλύπτρας πέπλον (μαφόριον).*

[”]Οπ. + **ΘΕΟ—ΦΥΛΑΚΤ—ωΠΡΑΓΜ—ΑΤΕΝΤ—HN** = + *Θεοφυλάκτῳ πραγματευτήρ (sic).*

0,022. (Ε. Σ. 13122). Καλῆς διατηρήσεως. Γ—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

Πρεπόσιτοι.

470. — *Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου δεομένης.*

[”]Οπ. . **ΕΡΘ—.ωΠΡΕ—.ΟCΙΤ—ω** = [+] *K(ύρι)e β(οή)θ(ει) [τ]ω(άννη) πρε[π]οσίτῳ.*

0,016. (Α. Ε. 2845). Μετρίας διατηρήσεως. Ι—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

Πριμικήριοι.

471. — Διπλοῦς σταυροῦ ἐπὶ βάσεως διηνθισμένος ἔχων ἐν τῷ μέσῳ τῶν κάτω κεραιῶν X ἐν εἴδει ἀκτίνων, πέριξ δὲ ἐπιγραφὴν ἔξιτηλον.

[”]Οπ. . **ΚΕR.—.ωCωΔ..—ΙωΠΡΗ—ΜΙΚΗΡ—Hω** = + *K(ύρι)e β(οή)θ(ει) [τ]ῷ σῷ δ[ού]λῳ(λφ) Ιω(άννη) πρημικηρήρ.*

0,021. (Σ. Π. Ἀκαδ. ἔτος 1899-1900 I, 31). Μετρίας διατηρήσεως. Θ—Ι' ἑκατονταετηρίς. Ἐδημιοσιεύθη ὑπὸ Κωνσταντοπούλου ἐν Διεθν. Ἐφημ. τῆς Νομ. Ἀρχ. τόμ. Γ', σελ. 183.

472. — + ΚΕ . . . ΔΟΥΛ' = + *K(ύρι)ε* [βοήθ(ει) τῷ σῷ] δούλ(φ), πέριξ σταυροῦ διπλοῦ ἔχοντος ἀκτῖνας εἰς τὸ κέντρον τῶν κεραιῶν καὶ περιβαλομένου ὑπὸ βλαστοειδῶν κοσμημάτων.

*Οπ. . ΕΠΙΦ. — ΝΙΩΠΡΙΜ. — . ΡΙΩΣΡ' ΣΠ — ΑΘΕΠΙ ΤΟΥΘΟC — . ΝΛΛΙΤΝ — . ΙΤ. Ν = [+] 'Επιφ[α]νίω πριμ[ιζη]ρίω καὶ β(ασιλικῷ) σπαθ(αρίφ) ἐπὶ τοῦ

0,021. (Ε. Σ. 13173, 32). Μετρίας διατηρήσεως. Θ — Ι' ἐκατονταετηρίς.

473. — Κεφαλὴ κατ' ἐνώπιον ἀγίου τινος βραχὺ ἔχοντος γένειον. Πέριξ ἐπιγραφὴ ἡμιεξίτηλος . . ΡΟΗΘΕΙ = [+ *K(ύρι)ε*] [τῷ σῷ δούλ(φ)].

*Οπ. + ΚΩΝ — . ΑΝΤ. — . ΠΡΙΜ — . ΚΗΡΙ. = + *Kων-*
[σι]αρτ[ή](φ) πριμ[ι]κηρί[φ].

0,020. (Σ. Π. Ἀκαδημ. ἔτος 1899-1900, I, 60). Μετρίας διατηρήσεως. Ι' — ΙΑ' ἐκατονταετηρίς.

474. — ΘΓΕ — ωΡΓ . . . = δ ἄ(γιος) Γεώργ[ιος], κιονηδὸν ἐκατέρῳθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον ἐν τῇ συνίθει στάσει καὶ περιβολῇ:

*Οπ. ΣΦΡΑ — ΓΙCΘΩ — ΜΑΠΤΡΙ — ΤΟΥΑΡΤΑ — ΡΑΝΕΙ
— ΟΥ = Σφραγίς Θωμᾶ πριμ(υκηρίον) τοῦ Ἀρταβαρείου.

0,014. (Ε. Σ. 13058). Καλῆς διατηρήσεως. Ι — ΙΑ ἐκατονταετηρίς. (Οἰκογενειακόν.)

475. — ΜΗΡ — ΘΝ. Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου ἀνατεινούσης χεῖρας ἵκετιδας, φερούσης δ' ἐπὶ τοῦ στήμονος τὸ βρέφος ἐν δίσκῳ.

*Οπ. ΔΕCΠΙΝΑ — ΡΟΗΘΕΙΘΕΟ — ΔΟΡΟΝΑĀΕ — ΔΡΟΝΤΟΝ — ΑΝΤΙΟΧΙ — Τ = Δέσποινα βοήθει Θεόδορον πρωτορόεδρον τὸν Ἀντιοχήν(ην).

0,021. (Α. Ε. 2629). Ἀρίστης διατηρήσεως. ΙΑ' — ΙΒ' ἐκατονταετηρίς. (Οἰκογενεν.) Schlumberger, Rev ét. grecq. 1889 σελ. 257 (= Melanges A' σελ. 212). Πρβλ. Sigillographie σελ. 217.

Πρωτοπρόδεδροι.

476. — + ΚΕΡ, ⊖, — ΤΩC ω ΔΟΥΛ — Γ. ωΡΓΙ — ω =
+ K(ύρι)ε β(οή)θ(ει) τῷ σῷ δούλ(ῳ) Γ[ε]ωργίῳ.

[”]Οπ. ΑΑΕΔΡΩ — ΤΩΚΙΡΒΡ — ΡΑΙΩΤ — Η = πρωτο-
προέδρῳ τῷ Κιβνρραιώτῃ.

0,024. (Α. Ε. 3055). Καλῆς διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς. (Οίκογ.)

477. — . ΚΕΡΟ — ΗΘ. ωΝ — ΣΤΑΝΤΙ — Νω = [+] K(ύ-
ρι)ε βοήθ[η] K]ωνσταντίνῳ.

[”]Οπ. ΠΡωΤΟ — ΠΡΟΕΔΡΩ — ΤΩΔΟΥ — κΑ = πρωτο-
προέδρῳ τῷ Λούκᾳ.

0,023. (Α. Ε. 3026). Καλῆς διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς. (Οίκογ.)

478. — Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου δεομένης μετὰ τοῦ
βρέφους ἐν δίσκῳ.

[”]Οπ. . . ΑΦΑC — CΦΡΑΓΙ . — . Κ . . . — . ΣΑΕΔΡ =
[+] Γρ]αφὰς σφραγί[ζω]. καὶ προέδρον.

0,024. (Σ. Π. 1889-1900 Ι, 39). ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατονταετηρίς. Ἐδημοσιεύθη
ὑπὸ Κωνσταντοπούλου ἐν Διεθν. Εφημ. τῆς Νομ. Ἀρχ. τόμ. Γ', σελ. 184, ἔνθα
διορθωτέα ἡδπισθεν ἐπιγραφὴ κακῶς ἐκεῖ ἀναγνωσθεῖσα.

479. — [ΜΗΡ] — ΘΝ. Ἡ Θεοτόκος ἴσταμένη κατ' ἐνώπιον κλίνουσα
ἡρέμα πρὸς δεξιὰν καὶ βαστάζουσα διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς τὸ βρέ-
φος, ἐνῷ τὴν δεξιὰν φέρει πρὸς τὸ στῆθος. Τὸ βρέφος εἶναι γυμνὸν
καὶ περιπτύσσεται τὴν μητέρα αὐτοῦ. Ἡ εἰκὼν διὰ τὴν τεχνικὴν ἐπε-
ξεργασίαν εἶναι πολύτιμος ἀγιογραφικὸς τύπος.

[”]Οπ. + ΧΡ . . . — CωΜΑΘ . . . — . ωΝωCΟ . . . —
CΗΘΕΟ . . . — . OCSΛΟ . . . — ΠΑ . . . — ΠΡΟΕΔ . . . —
. ΙΩ . . .

0,030. (Ε. Σ. 43173, 94). Ἐλλείπει κατὰ τὸ ἐν τρίτον. Ι'—ΙΑ' ἑκατονταε-
τηρίς.

ΕΛΕΥΣΙΝΙΑΚΑ

Περὶ τῆς ἐν τῷ παρόντι περιοδικῷ δημοσιευθεῖσῃς ὥπ' ἐμοῦ ἐκτενοῦς ἑρμηνείας τῶν μνημίων τοῦ Ἑλευσινικοῦ κύκλου (τόμ. Δ', σελ. 171-191 καὶ 233-516), ήτις εἶγε τὸ εὐτύχημα νὰ βραβευθῇ ὥπὸ τῆς ἐν Πλαστοῖς Association pour l'encouragement des Études Grecques, πολλαὶ μέγιστοῦδε παρὸ διατόρων ἀλλοδαπῶν ἐδημοσιεύθησαν εὑμενεῖς κρίσεις, ὡν τελευταῖς εἶναι; ή τοῦ ἐν Giessen ἔργῳ πολύτιμον Β. Sauer¹.

'Ο σοφὸς οὗτος κρίνει μὲν λίγην εὐμενῶν ἐν γένει τὸ ἔργον λέγων διτὶ εἶναι eine erfreuliche Förderung auf diesem nicht ohne Gefahr zu beschreitenden Gebiete καὶ παραδέχεται δις ὁρθὸς τὰς ἐμηνείας ἐπὶ τοις λαγάκιστον τῶν δώδεκα τούτων μνημείων, οὐγίης οὖμας; περὶ τῶν λοιπῶν, ἴδιων τριῶν, δις καὶ περὶ τινῶν λεπτομερεῖσιν τῶν ποστῶν, ἔχει διατόρων γνώμας. Περὶ τῶν γνωμῶν τούτων — τοῦλαχίστον ἕκεινων δεις μετ' ἐπιγειερμάτων καὶ οὐδὲ δις ἀπὸ τρίποδος ἐκφέρει — ἀντιλέγω ἐνταῦθα τὰ ἔξης.

Τὴν ἐρμηνείαν ἡμῶν τοῦ Ἑλευσινικοῦ πίνακος, ἣν ἡδη ἐπεγείρησε νὰ διαμητισθῆται ὁ κ. Σκιάζ, πρὸς διν ὅμως ἀντίπομεν ἐνταῦθα (τόμ. Ε', σελ. 135-148) τὰ δέοντα, θεωρεῖ ὁ κ. Sauer ὡς καθ' ὅλα ὁρθήν καὶ δις, πρὸς αὐτὸν ἐτὶ τὸν ταυτισμὸν τῆς ἀπειρωτάσσης αὐτὸν Νικήνιον πρὸς τὴν ἐκ Σάμου ἐτίσαν Νάνιον. Μόνον δις πρὸς τὰς λεπτομερεῖς ἀντιλέγει ὁτὶ ἐν τῇ κάτω σκηνῇ μυσταγωγὺς νεανίς δὲν εἶναι θυντός • seiner Grösse wegen. 'Αλλ' ἂν δις κ. Sauer εναρεστηθῇ νὰ παραδάλῃ τὸ μέγεθος τοῦ νεανίου τούτου πρὸς τὴν ἐν τῇ αὐτῇ σκηνῇ μόνην θεόν, οὐ παρατηρήσῃ διτὶ ἡ δευτέρα εἶναι τοιδίδον διπλασία τὸ μέγεθος, διπερ ἀπόδεικνει σαρῶς διτὶ θυντός διμυσταγωγός. 'Επίσης τὸν ἐν τῇ ἄνω σκηνῇ παῖδα δὲν παραδέχεται ὡς τὸν αὐτὸν πρὸς τὸν ἐν τῇ ἀριστερᾷ γνωμίζει τοῦ ἀπόματος κατακελμένον παιδία, ἀλλὰ θεωρεῖ δις ὁπλοῦν θεατὴν (Zuschauer). 'Αντιπαρατηροῦ ὅμως ὅτι οὐγίη μόνον τὰ γραφτητοιςτικά, ή λικίκια καὶ τὸ ἔνδυμα ἀμφοτέρων ταυτίζονται, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὰ φορητά αὐτῶν (στέφανος, οίνογόρη καὶ ὁδοιπορικὴ ἁρδόδος). Πίπη δὲ εἶναι θεατής τῆς σκηνῆς, ἀφοῦ ἐπιδεικτικῶς στρέφει τὰς ὑπάτερας οὐδὲ τὸ παρόπαν περὶ αὐτῆς φροντίζων; Τέλος τοῦ διποτὸ τὸ λέπτωμα καλύθους δὲν παραδέχεται ὡς τοιούτους, ἀλλὰ ὡς Scheiben oder schildförmigen Zieraten, ἐνῷ οὐγίῃ τοιούτους τι σηματάλλοις καλλιθεοῖς ἔχουσιν, ητοι καλλιθεῶν μεταὶ τοῦ στομίου πρὸς τὰ ἔξω ἐστραμμένου. Τίνα δὲ λόγον ἔχουσιν ἐν τῇ θύει τοιτῇ οἱ δημητριακοὶ κάλαθοι, διδάσκει τὸ τῶν Προπυλαίων τῆς Ἑλευσίνος ἀρχιτεκτονικὸν παραδειγμα, ἐνῷ τὰς ἀντικείμενα, ἀτινα βλέπει ὁ κ. Sauer, εἶναι τόσον διλγον μεμφρυνημένα ἐν Ἑλευσίνι ὅσον καὶ αἱ παντελῆνοι τοῦ κ. Σκιάζ.

'Ως καθ' ὅλα ὁρθήν (sehr einleuchtend) παραδέχεται ὁ κ. S. τὴν ἐρμηνείαν τῆς εἰκόνος τοῦ ἀγγείου Pountalès. Παρατηρεῖ μόνον διτὶ δὲν γωρᾶσσα ἐκεῖ ἐνθα δεῖ τοὺς δύο νεανούς τῆς εἰκόνος, λησμονῶν διτὶ διποτὸ μετατοποιεῖσιν γωρισμῶν ἐπιβάλλεται ὥπο τῆς ἐν τῷ μεταξὺ τῶν κιόνων ὑψούμενής καρυοφῆς τοῦ λόφου τῆς "Άγρας".

'Ορθήν ἐπίσης καὶ ἀνέταστον θεωρεῖ τὴν ἐρμηνείαν τῆς ἐτέρας τῶν εἰκόνων τῆς περιφύλαιον ἐκ Πλαντικαπαίου πελίκης. Εύρισκει διμως διτὶ δὲν δικαιολογῶ ἐπαρχῶν τὴν ἐπὶ τῆς αὐτῆς εἰκόνος δις παρουσίαν τῆς Δῆμητρος, ἔστω καὶ διπὸ δύο διαφόρους ιδιότητας παριστάμενης. 'Αλλὰ τὸ διποτὸ μῶνας κατωτέρω παραδέχεται αὐτὸν διτὶ διόθετος ὁ κ. Sauer διτὶ ὁρθῶς ἀνεγνώρισται διτὶ τὴν αὐτὴν Δῆμητρα — ὡς τὴν Ἑλευσίναν καὶ τὴν ἐν τῷ "Αστεῖ" — ἐπὶ τοῦ ἐν Κύμης ἄγγειου. Παραδόξον διχίνεται ἐπίσης αὐτὸν πῶς δέγομαι διτὶ τὴν ἀποκαλύπτουσαν τὰ μυστήρια Δῆμητρα ή Κόρην δηλοὶ ή λικίων ἀκατανόητος καὶ ἀπαραδειγμάτιστος ἀποκάλυψης τῶν ματεῶν τὸν σεμνῶν θεῶν. Δυστυχῶς οὐδὲν τὸν διτὸν ἔγω δύναμαι νὰ χάντιπαρατηρήσω, διότι δι τοῦ κ. S. ἐκφέρει τὴν ἀπόσταν αὐτοῦ γωρίς νὰ δικαιολογῇ αὐτὴν διτὶ οἰουδήποτε ἄλλον ἐπιγειερμάτος ή ἔνος θυμαστικοῦ σημείου.

'Ατυχῆ θεωρεῖ τὴν διηγή ἐρμηνείαν τῆς ἐτέρας τῶν ὑψεων τῆς αὐτῆς πελίκης, ἀνὰ καὶ οὐδεμίαν συμμερεῖται τῶν διποτὸ μετατοποιεῖσιν τριῶν ἀρχαιοτέρων γνωμῶν, λέγων διτὶ ή ἀγγειογραφίας αὐτῇ θεῶν παραμετίνη, ο εἰναι schöne Rätsel. Σημειῶ διμως τὰ ἔξης. Πρότον· διτὶ πρόσκειται περὶ παραστάσεως ἐν τοῦ Ἑλευσινικοῦ μυστικοῦ κύκλου, διποτὸ μεταξύ τῆς τοῦ γεγονός; διτὶ διέτοι τῶν ἀγγειογραφιῶν τοῦ αὐτοῦ ἀγγείου ἀναφέρεται, καθ' ὃ καὶ δι τοῦ παραδέχθη, εἰς τὸ αὐτὸν κύκλον. Δεύτερον· διτὶ διέτοι ἐπ' ήδη δι τοῦ Εργάτης θέτει τὸν πόδα πρὸ τοῦ σπηλαιού μαρτυρεῖ σαφέστατα?, διτὶ δι σκηνῆ συμβάλλει πρὸ γένοντας πόλης "Άδου, οὐαὶ ἀχριδῶς ἥτο τὸ Καταβάσιον τῆς Ἑλευσίνος. Τρίτον· διτὶ δι σάκκος τῶν ἔρωτων

1. Berliner Philologische Wochenschrift 1903, № 45 (7 November) 8. 1421-27.

2. Πόλ. Σδορώνου Τὸ ἐν Αθήναις Ἐθνικὸν Μουσεῖον, σελ. 55-65, ἡρ. 23.

στηρίζεται ἐπὶ τῆς παραλλήλου παραστάσεως τοῦ ἐξ "Αγρας μεγάλου ἀναγλύφου, ὅπερ δυστυχῶς παρέρχεται ἐν σιγῇ ὁ κ. Sauer. Τέταρτον· ὅτι ἡ παρουσία τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ήτις τόσον ἔξεινος τὸν Σ., βεβαιοῦται λαμπρῶς ἥπο τοῦ προκύπτοντος ὄφεως πρὸ τοῦ ὑπὸ τούς πόδας τοῦ θεοῦ Θρήνους, ὄφεως ὃν παραδόξως οὐδεὶς μέγρι τούδε εἰδεν καὶ ἐγὼ αὐτὸς δὲν ἀντελήσθην, πάντως ἔνεκα τῆς momentane Verblendung ἔκεινης, ἢν πάνυ ὄρθως μοι ἀποδίδει ὁ κ. S. Πέμπτον· ὅτι ungewöhnlich δὲν εἶναι εἰς τὰς γειρας τοῦ θεοῦ τῶν Ἐπιδαυρίων τελετῶν τῶν μυστηρίων τὸ σκῆπτρον, ἀφ' οὗ αὐτὸ τὸ ἐν Ἐπιδαυρίων χρυσελεφάντινον ἄγαλμα τοῦ θεοῦ φέρει τοιστοῦ, ὃς διδάσκουσι τὰ νομίσματα τοῦ Γ' ἡδη αἴδων τος π. X.

Τῆς παρουσίας τοῦ Ἀσκληπιοῦ βεβαιούμενής οὕτως ὑπὸ τοῦ ὄφεως, ὃχι μόνον ἡ ἐρμηνεία ἡμῶν κυριοῦται, ἀποκλειομένων δριστικῶν πατῶν τῶν μέχρι τούδε προταθεισῶν, ἀλλὰ στεροῦνται — νομίζω — τῆς κυρίας βάσεως αὐτῶν καὶ αἱ ἀντιρήσεις τοῦ κ. S. ὡς πρὸς τὴν ἐρμηνείαν, τῆς ἑτέρας τῶν ἐπὶ τῆς ζῳοφόρου τοῦ Παρθενῶνος πομπῶν. Λίκηνογ δὲ βεβαιώς δὲν ὕνομάστα, ὡς ἐκ παραδομῆς σημειοῖ ὁ S., ἀλλὰ πτύνων τὸ κέροχνωμα ὅπερ κρατεῖ ἡ ἑτέρα τῶν τὰ ἱερά φερουσῶν παρθένων. Βεβαιώς δὲν ἔχω τὴν ἀξίωσιν νὰ ἀποδάλωσται ἀμέσως οἱ ἀρχαιολόγοι τὴν ἀπ' αἰώνων ἡδη ἡράκλεισταν γνώμην ὅτι μίαν καὶ μόνην, τὴν τῶν Παναθηναίων, πομπῆν εἰνοιχεὶ ἡ ζῳοφόρος τοῦ Παρθενῶνος. Θά παρέλθῃ πολὺς κατιρός, καὶ γρειάζεται μεγάλη καὶ ἀπροκατάληπτος προσοχὴ πρὸς ὅσα καὶ μόνα βλέπουσιν οἱ ὄρθαλμοι, ἵνα πάντες πειθῶσιν ὅτι πρόκειται περὶ δύο ἐντελῶς καὶ σαρψὶ κεγωρισμένων πομπῶν. Οὐ δὲ φέλος S., διστις πολλάς μοι δίδει σοφάς συμβουλάς, ἃς μοι ἐπιτρέψῃ νὰ συμβουλεύσων καὶ ἐγὼ αὐτῷ νὰ θέση ἐπὶ ἔνος καὶ τοῦ αὐτοῦ πίνακος ἀνεπτυγμένην πρὸ αὐτοῦ σύμπασαν τὴν ζῳοφόρου τοῦ Παρθενῶνος, γὰλ μελετήσῃ δὲ αὐτὴν ὅδηγον ἔχων οὐχὶ τὴν ἰσχύουσαν προκατάληψιν ἀλλὰ μόνον τούς δρθαλμούς αὐτοῦ. Τότε καὶ μόνον θὰ δυνηθῇ νὰ κρίνῃ, ἂν πρόκειται περὶ μᾶς ἡ δύο πομπῶν, τίνες αὖται καὶ εἰς τίνα σημεῖα χωρίζονται.

Τὴν ἐρμηνείαν τοῦ ἐξ "Αγρας μεγάλου καὶ σταυδιαστού ἀναγλύφου παρέρχεται ἀκριτῶν ὡς «λίαν προβληματικήν», αποφέγγει δ' οὔτως εὐχερῶς νὰ εἴπῃ τὴν γνώμην αὗτοῦ περὶ τοῦ σάκκου τῶν λερῶν, διό φέρει η Νίκη, σάκκου ἀπαγαλλάκτου πόδες ἐκείνου, διστις παραδίδεται ἐν τῇ ἄγγειογραφίᾳ τῆς ἐκ Παντικαπαίου Ἐλευσινικῆς πελίκης.

Μ' ἐπιλάσσει δὲ αὐτόχρημα τὸ πάθημα τοῦ κ. S. ὡς πρὸς τὰς παραστάσεις τῆς ἐκ Ρόδου ὕδριας. Ἐκεῖνα διτια πολεμεῖ κυρίως, ἡ κλεις ἐν τῇ γειρὶ τῆς Προσπλαΐας Ἀρτέμιδος καὶ τοῦ δύον ἐπὶ τῇ γειρὶ τῆς Ισταμένης θεᾶς — ἡτις ἐπομένως ἀστραλῶς εἶναι ή Ἀθηνᾶ — ἐβεβαιώθησαν ἡδη ὡς ὄρθια διὰ τὰς μεταγενεστέρας ἐξετάσεως αὐτοῦ τοῦ αυγμηίου ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ συμπατριώτου τοῦ κ. Sauer (Watzinger), παρακληθέντος πρὸς τούτο ὑπὸ ἑτέρου γερμανοῦ ἀρχαιολόγου (Thiersch). Φαίνεται δυστυχῶς ὅτι ὁ κ. S. δὲν ἀνέγνωσε τὴν περὶ τούτου ἐν τῇ τελευταίᾳ σελίδῃ (511) τῆς μελέτης ημῶν προσθήκην. Τίνα δὲ σημασίαν ἡ λόγον δύναται νὰ ἔχῃ κιβώτιον (!), ὑπὸ τὸν πόδα τοῦ Ἐρμοῦ, ἐμοὶ εἶναι ἐντελῶς ἀκατανήτον, ἐνῷ τὸ κατὰ τὴν ἐμήν ἐρμηνείαν φρέατος παρτυρεῖται ὑπὸ τῆς παραστάσεως τοῦ σαρδόνυχος τῶν Παρισίων, οὐ τὴν ἐμήν ἐρμηνείαν φρέατος παρεδέχηθη ὡς ὄρθιην αὐτὸς ὁ Sauer.

Τοῦ ἐκ Κύμης θαυμασίου ἀγγέλου τὴν ἐρμηνείαν ἡμῶν παραδέχεται ὁ κ. S. ἀνεπιφύλακτως ὡς ὄρθην, καὶ αὐτὰς δὲ τὰς περὶ τῆς τοπογραφίας τοῦ Ἐλευσίνου, τῆς Πυνυκός καὶ τοῦ Θεσμοφορείου θεωρεῖ ὡς μεγάλης προσοχῆς ἀξίας, ἀν καὶ δὲν ἐξετάζει αὐτὰς εἰδικῶς ερεον.

Περὶ τῶν ἐρμηνειῶν τῶν δύο ὕδρων (τῆς ἐπὶ Κερτής καὶ τῆς ἐκ τῆς αὐλλογῆς Τυσκιε-
witsch) παραδέχεται διτις αἱ θεμελιώδεις ἡμῶν ὕδαι εἶναι ὄρθια, ἀλλ' ὅτι ἐπεβαρύναμεν ταύτας δι' ὀλίγους καταπληκτικῶν ὑποθέσεων. Δυστυχῶς δὲν λέγει συγχρόνως καὶ εἰς τὶ συνισταται τὸ καταπληκτικόν, ἵνα δυνηθῇ νὰ φωτισθῇ ἡ νὰ ἀπαντήσω τι πρός δικαιολόγιαν ἡ υποστήριξιν τῶν ψεγμένων. Οὕτως εἶμαι ἡγαντασμένος νὰ ἐμμείνω εἰς τὰς γνώμας μου.

Τέλος ὁ κ. Sauer παραδέχεται ὡς καθ' ὀλοκληρῶν ὄρθιας τὰς ἐρμηνείας τοῦ σαρδόνυχος τῶν Παρισίων, τῆς μαρμαρίνης ἐκ Ρώμης καλπῆς καὶ τοῦ μεγάλου ἐξ Ἐλευσίνος ἀναγλύφου τοῦ Λαχαρτείδου, δεχόμενος καὶ αὐτὴν τὴν ταύτισιν τοῦ θεοῦ καὶ θεᾶς πρὸς τὸν Ἀσκληπιόν καὶ τὴν Τγειλαν.

Θά ἡμην βεβαιώς λιαν δύσκολος ἄν δὲν ηγχαριστούμην ἐκ τοῦ δλου τῆς κρίσεως ἀνδρὸς παραδεγμένου ἀνεπιψυλάκτως ὅτι ὄρθως ἡρμῆνευσα ἐπτὰ τούλαχιστον τῶν δυδεκα τούτων μνημείων τῶν ὄντων, ὡς αὐτὸς λέγει, zum ersten rätselvolle und viel unstrittene, διαφωνοῦντος δὲ κυρίως ὡς πρὸς τὴν ἐρμηνείαν τριῶν μόνον ἐξ αὐτῶν. Ἀλλ' ἄν ἀντεπον τ' ἀνωτέρω, τοῦτο ἐγένετο διότι διότι φρονῶ ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀπατᾶμαι, ἀλλὰ μόνον διύτι ἐνομίσα ὅτι τὰ προταθεῖτα ἐπιχειρήματα δὲν εἶναι ἀχριθῆς ἐκείνα, ἐφ' ὧν δέδει νὰ στηριγθῇ ἡ ἀμφισθήτησις τινῶν ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ κ. S. ἐπικρινομένων γνωμῶν μου.

I. N. Σεσορῶνος.

ΠΕΡΙΞΟΜΕΝΑ ΤΟΥ Σ' ΤΟΜΟΥ

TABLE DES MATIÈRES

CONTENUES DANS LE

JOURNAL INTERNATIONAL D'ARCHÉOLOGIE NUMISMATIQUE

TOME SIXIÈME

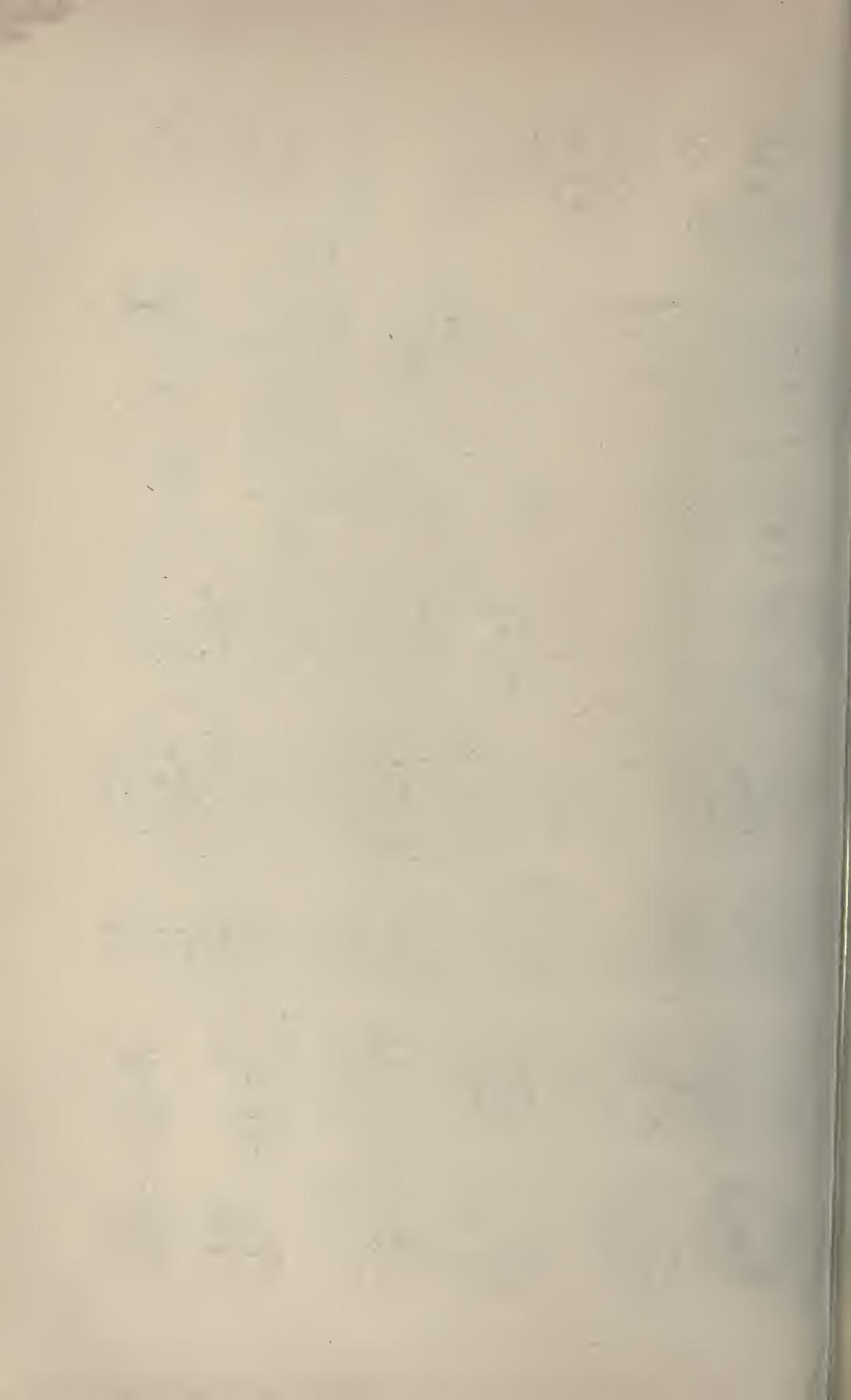
1903

MÉMOIRES ET DISSERTATIONS

	Pages
H. B. EARLE FOX, Colonia Laus Julia Corinthus (Plate I)	5— 16
J. ROUVIER, Numismatique des villes de la Phénicie (suite). <i>Tripolis.</i> (<i>Planches II et III</i>)	17— 46
G. MACDONALD, A new Syrian era	47— 48
K. M. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Βυζαντιακὰ μολυβδόβουλλα ἐν τῷ Ἑθν. Νομισμ. Μουσείῳ Ἀθηνῶν (συνέχεια)	49— 88
G. DATTARI, Notes inédites de V. Langlois à l'ouvrage de J. F. Tôchon d' Annecy, Recherches historiques et géographiques sur les médailles des Nomes ou préfectorates de l'Égypte	89—114
ΣΤ. Α. ΞΑΝΘΟΥΡΙΔΟΥ Χριστιανικὰ ἀρχαιότητες ἐκ Κρήτης (<i>Planches IV, V, VI et 4 vignettes</i>)	115—139
A. J. B. WACE, An unpublished Pergamene tetradrachm (Plate VII)	140—148
I. N. ΣΒΟΡΩΝΟΥ Ὁ ἀρχαιολογικὸς θησαυρὸς τῶν Ἀντικυθήρων (<i>Planches VIII, IX, X et 19 vignettes</i>)	149—172

C. REGLING, Lebedos - Ptolemaïs	173—175
ΣΤ. Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗ Προσθήκη εἰς τὸ ἀρθρον: Στέμματα- Κληΐδες - Ὁμφαλός	176
I. N. ΣΒΟΡΩΝΟΥ, Νομισματικὴ συλλογὴ Δημητρίου Π. Μανδομιχάλη (<i>Planches XI, XII, XIII, XIV, XVI et XVII</i>)	177—268
J. ROUVIER, Numismatique des villes de la Phé- nicie (suite). <i>Tyr.</i> (<i>Planches XVIII et XIX</i>)	269—332
K. M. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ, Βιζαντιακὰ μολυβδόβουλα ἐν τῷ Ἑθν. Νομισμ. Μουσείῳ Ἀθηνῶν (συνέχεια).	333—364
I. N. ΣΒΟΡΩΝΟΥ, Ἐλευσινιακά	365—366
Table des matières	367—368

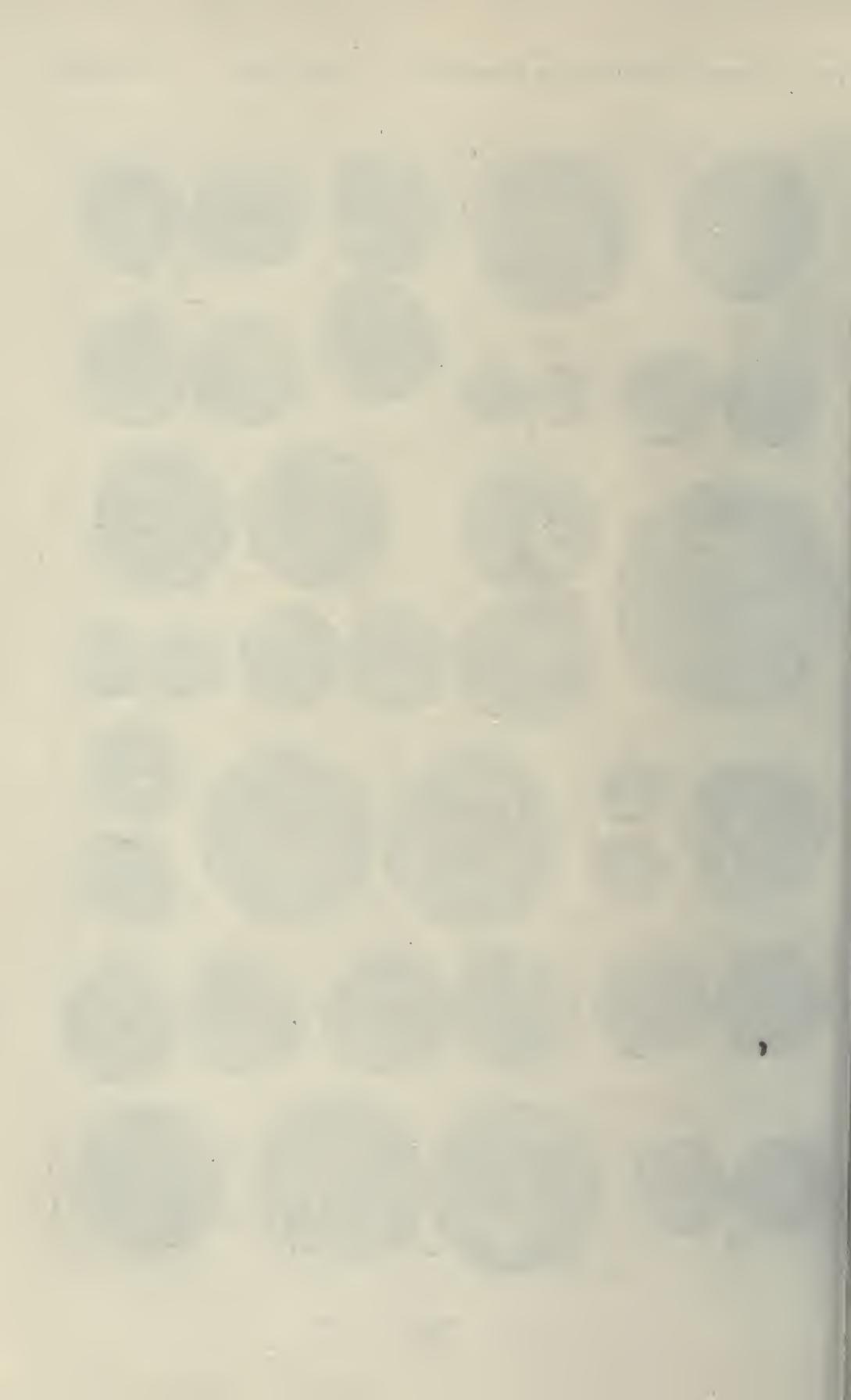

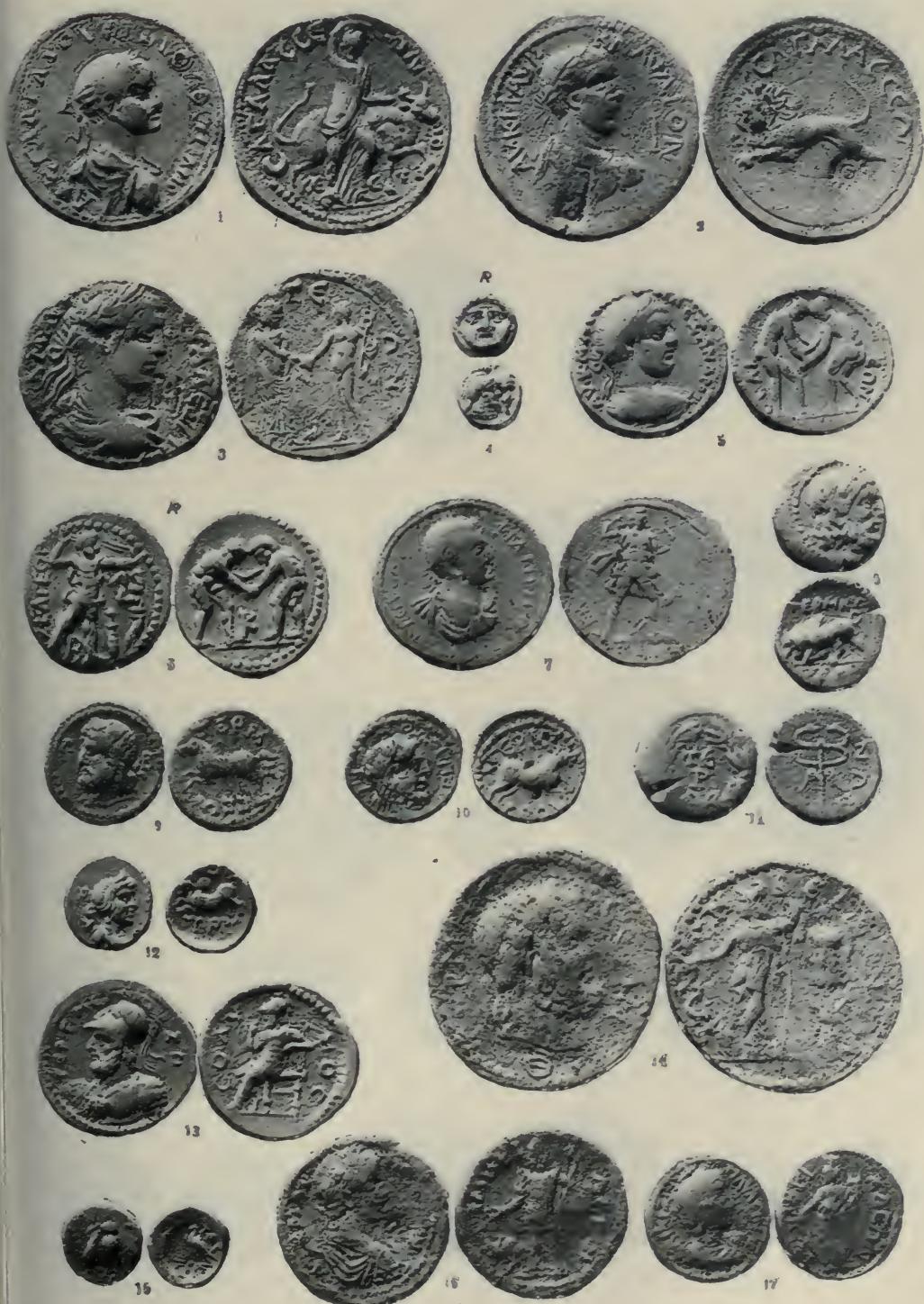

ΣΥΛΛΟΓΗ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ

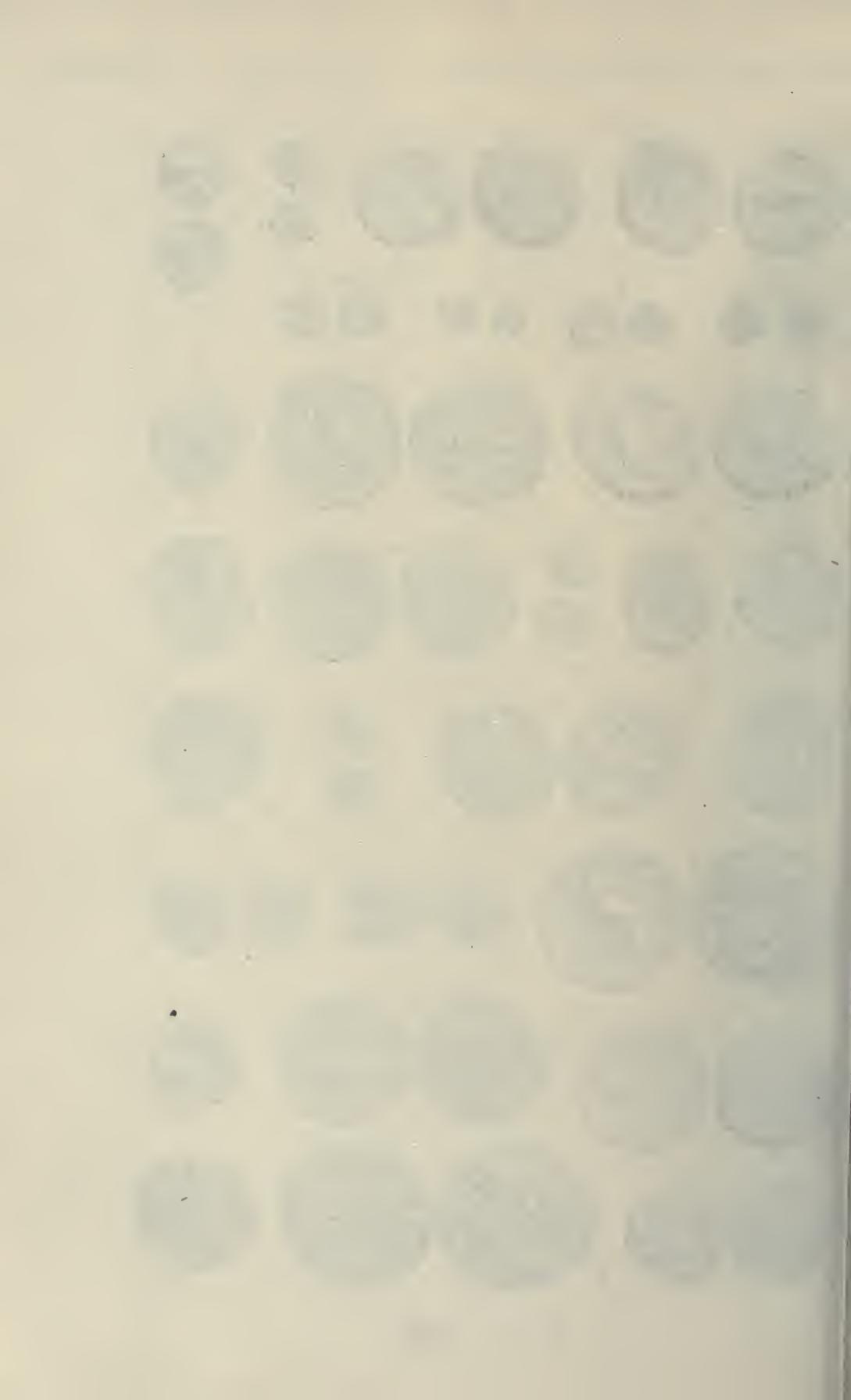

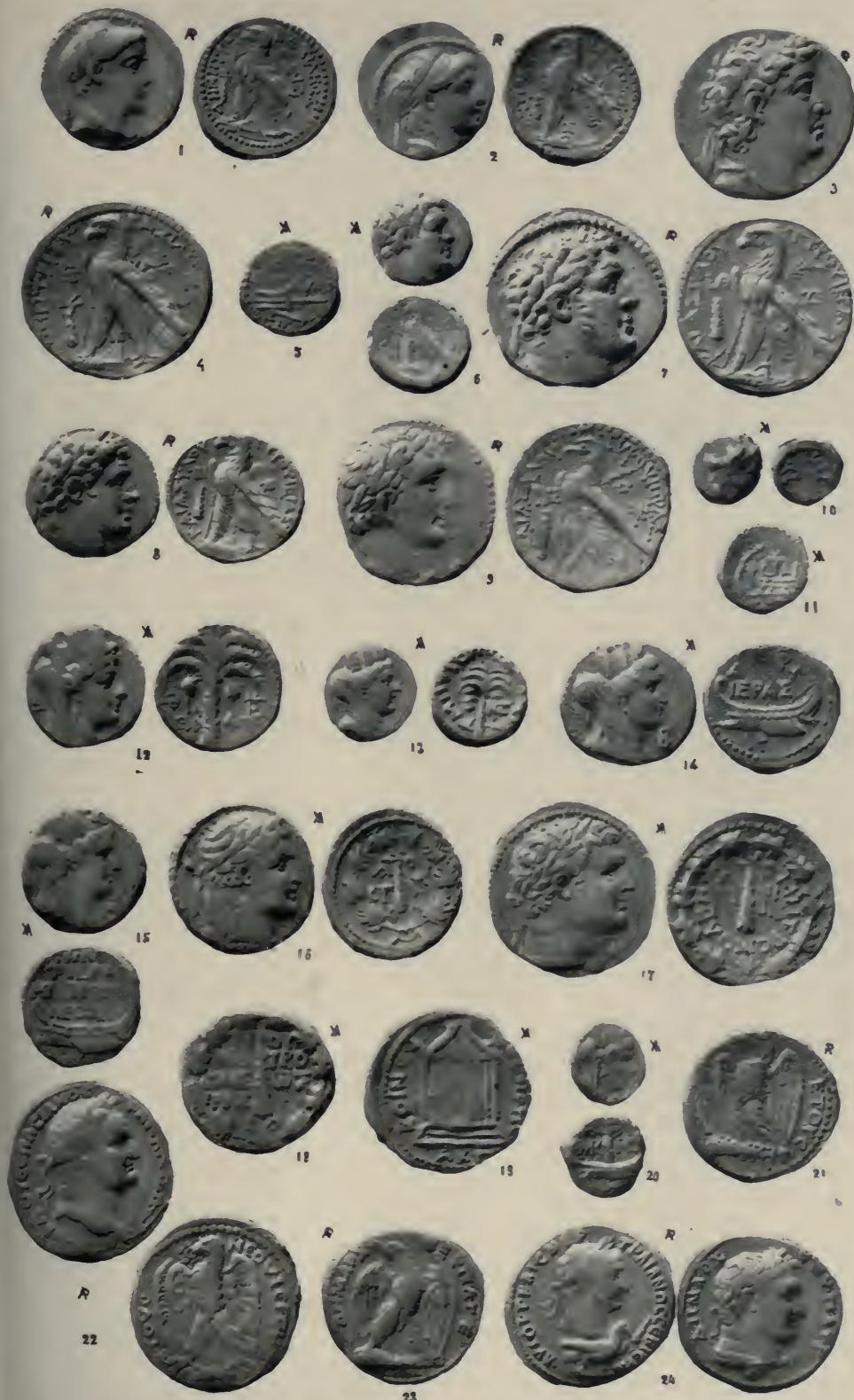

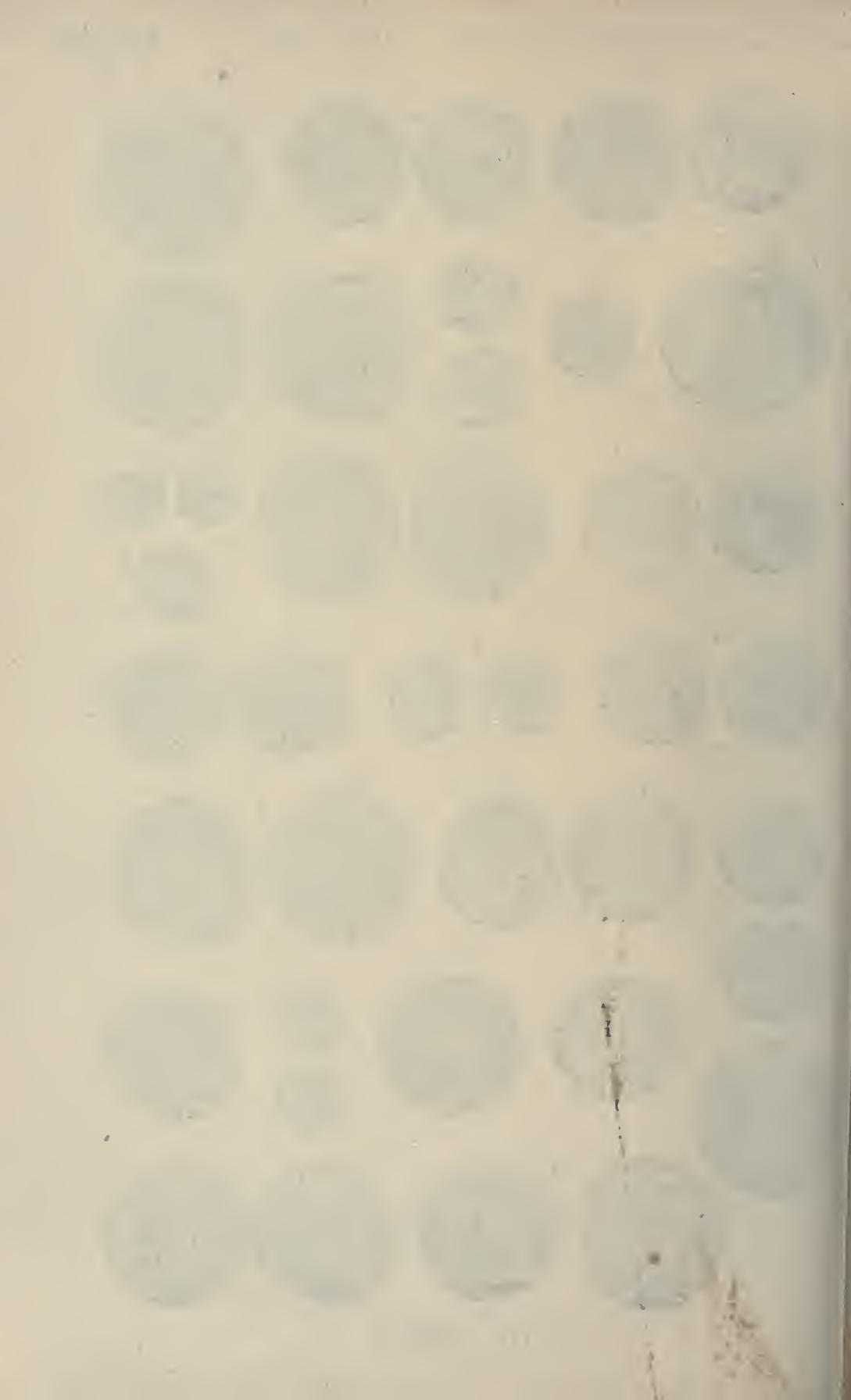

ΤΥΡΟΣ ΦΟΙΝΙΚΗΣ

ΤΥΡΟΣ ΦΟΙΝΙΚΗΣ

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ

JOURNAL INTERNATIONAL

D'ARCHÉOLOGIE NUMISMATIQUE

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΝΟΜΙΣΜΑΤ. ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ

JOURNAL INTERNATIONAL

D'ARCHÉOLOGIE

NUMISMATIQUE

DIRIGÉ ET PUBLIÉ

PAR

J. N. SVORONOS

Directeur du Musée National Numismatique

TOME SEPTIÈME

1904

ATHÈNES
CHEZ MM. BECK ET BARTH

ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΚΑΤΩ ΜΟΙΣΙΑΣ

(Συμπλήρωμα τοῦ Corpus¹)

Τὸ μέγα ἔργον τῆς συναγωγῆς πάντων τῶν ἀρχαίων νομισμάτων τῆς Ἑλλάδος, ὃπερ ἀνέλαβεν ἡ ἐν Βερολίνῳ Ἀκαδημία τῶν Ἐπιστημῶν, ἥξατο ἡδη ἀπὸ τοῦ 1898, ὅτε ἐξεδόθη ὁ λρῶτος τόμος τῶν ἀρχαίων νομισμάτων τῆς «βορείου Ἑλλάδος», πρότυπον μεθοδικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς ἔργασίας, συγγραφεὶς ὑπὸ B. Pick¹.

Ἄλλ' ἔγκειται ἐν αὐτῇ τῇ φύσει τῶν τοιούτων ἔργων, νάποδεικνύονται ἐπιδεκτικὰ νέων συμπληρώσεων, ἐφ' ὅσον ἀν ἐμφανίζονται νέα εὑρήματα καὶ προσκτήματα τῶν διαφόρων μονσείων μὴ περιλαμβανόμενα ἐν τοῖς ἔργοις τούτοις. Οὗτοι εἰς τὸ μνημονευθὲν βιβλίον τοῦ Pick ἐπήνεγκεν ἡδη ὁ D.-E. Tacchella ἐν τῇ Revue Numismatique δύο συμπληρώματα, ὅν τὸ μὲν πρῶτον ἐν ἔτει 1902 (R. Num. σελ. 368-374, 31 νέα νομίσματα), τὸ δὲ ἔτερον ἐν ἔτει 1903 (R. Num. σελ. 203-220, 79 νέα νομίσματα).

Ἡδη προσθέτομεν 13 νομίσματα μὴ περιλαμβανόμενα μήτε ἐν τῷ Corpus τοῦ Pick μήτε ἐν τοῖς συμπληρώμασι τοῦ Tacchella. Τὰ νομίσματα ταῦτα ἀνήκουσι τὸ μὲν μεγάλῃ τινὶ συλλογῇ εἰσελθούσῃ εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὸν Νομισματικὸν Μουσεῖον τῆς Ἑλλάδος ἐν ἔτει 1902-3 καὶ καταγραφείσῃ εἰς τὸ Ἀρχεῖον τοῦ Μουσείου ὑπὸ τὸ γράμμα I', τὸ δὲ παλαιοτέρᾳ τινὶ δωρεῇ καταγραφείσῃ ὑπὸ τὰ γράμματα ΛΒ' τοῦ ἔτους 1898-9.

1. Die antiken Münzen von Daciens und Moesien bearbeitet von B. Pick, erster Halbband, Berlin, 1898,

ΜΟΙΣΙΑ Η ΚΑΤΩ.

ΚΑΛΛΑΤΙΣ.

*α'. Νομίσματα δωμαϊκά ἄνευ αὐτοκρατορικῆς κεφαλῆς
(πρβλ. Corpus σελ. 107 ἔξ.).*

1. — Προτομὴ Δήμητρος πρὸς δ. κρηδεμνοφόρος. Ἐν τῷ πεδίῳ ὅπισθεν μὲν κατὰ τὸν τράχηλον τὸ ἄνω ἄκρον λαμπάδος (;) , ἔμπροσθεν δὲ κατὰ τὸν λαιμὸν στάχυες.

"Οπ. ΚΑΛ—ΛΑΤΙ—ΑΝΩΝ ἐν τρισὶ γραμμαῖς ἐντὸς στεφάνου δρυὸς (;) μετὰ σταχύων.

* 21 χιλστρ. — Βάρος 8,5. Διατήρ. καλή. Ἀρχεῖον Νομισματικοῦ Μουσείου Ἀθηνῶν 1902-3 I, 7. Πρβλ. Tacchella ἐν Rev. Num. 1903 σελ. 204, ἀριθ. 6.

2. — Προτομὴ Δήμητρος κρηδεμνοφόρου πρὸς δ. Ἐν τῷ πεδίῳ ἔμπροσθεν φραίνονται δύο στάχυες. Τὸ δλον ἐν κύκλῳ κοκκωτῷ.

"Οπ. Ἄνω ἐν τρισὶ γραμμαῖς ΚΑΛΛΑ—ΤΙΑΝ—ΩΝ. Ναῦς ἄνευ ἴστοῦ καὶ ἴστιων πρὸς δ. πλέοντα (11 κῶπαι) ἐπὶ κυμάτων. Τὸ δλον ἐν κύκλῳ κοκκωτῷ.

* 23 χιλμ. — Βάρος 6,75. Διατ. μετρία. Ἀρχ. Νομ. Μουσ. Ἀθ. 1902-3, I, 8.

β'. Μετ' αὐτοκρατορικῆς κεφαλῆς.

Σεπτίμιος Σευῆρος (πρβλ. Corp. σελ. 113 ἔξ.).

3. — ΑΝ Κ Λ ΣΕ—ΣΕΝΗΡΟΣ. Προτομὴ δαφνοστεφῆς πρὸς δεξιὰν θώρακος καὶ ἐφαπτίδος.

"Οπ. ΚΑΛΛΑ—ΤΙΑΝΩΝ. Ἀσκληπιὸς ἴσταμενος κατενώπιον, βλέπων δὲ πρὸς ἄρ. καὶ τὴν δεξ. μασχάλην ἐρείδων ἐπὶ τοῦ ὁφιελίκτου σκῆπτρου. Ἐν τῷ πεδίῳ ἄρ. Ε.

* 27 χλμ — Βάρος 10,51. Διατ. καλή. Ἀρχ. Νομ. Μουσ. Ἀθ. 1898-9, ΛΒ', 6.

4. — ΑΝΤ Κ Λ ΣΕΠ—ΣΕΗΡΟΣ ΠΕΡΤ. Κεφαλὴ Σευήρου πρὸς δ. δαφνοστεφῆς. Πέριξ κοκ. κύκλος.

"Οπ. Πέριξ ἐκ δ. ΚΑΛΛΑ—ΤΙΑΝΩ—Ν. Γυνὴ (Τύχη) πυργοστεφῆς ἐν χιτῶνι καὶ ἵματίῳ ἐπὶ ὦρῶν μετ' ἐρεισινάτου καθημένη

πρὸς ἄρ. Πρὸ τῶν ποδῶν ἀσταφὲς λεύψανον, πηδαλίου πιθανῶς, ὁ κρατεῖ τὸν ἵσως ἢ δεξιά. Πέριξ κοκ. κύκλος.

* 30 χλμ.—Βάρος 11,20. Διατ. κακή. Ἀρχ. Νομ. Μυσ. Ἀθ. 1902-3, I, 11.

5.—ΑΝΤΚ Λ ΣΕΠ—ΣΕΗΡΟΣ ΠΕΡΤ. Κεφαλὴ Σευήρου πρὸς δ. διαφοροστεφῆς. Πέριξ κοκ. κύκλος.

”Οπ. ΚΑΛ ΛΑΤΙΑΝΩ—Ν ἐν τῷ ἔξεργῳ. Ἀετὸς πρὸς ἄρ. βαίνων τανυπτέρους ἐπὶ ἔδαφους γραιμῇ δεδηλωμένου, ἀναστρέφων πρὸς τὰ ὅπισσα τὴν κεφαλὴν καὶ κρατῶν τῷ δάμφιτε στέφανον. Ἐν τῷ πεδίῳ ἄνω τὸ γράμμα τοῦ. Πέριξ κοκ. κύκλος.

* 28 χλμ.—Βάρος 11,90. Διατ. καλή. Ἀρχ. Νομ. Μουσ. Ἀθ. 1902 3, I, 12.

ΔΙΟΝΥΣΟΠΟΛΙΣ.

6.—Κεφαλὴ Διονύσου νεαροῦ πρὸς δ. κισσῷ ἐστεμμένη.

”Οπ. ΔΙΟΝ—... Βότρυς μέγας.

* 16 χλμ.—Βάρος 3,95. Διατ. μετριωτάτη. Προελευσις θρακική. Ἀρχεῖον Νομ. Μουσ. Ἀθ. 1898-9, ΛΒ', 1. Καλῆς τεχνοτροπίας καὶ λίαν ἔκτυπον νόμισμα.

Ρωμαϊκὰ αὐτοκρατορικά.

”Αντωνῖος δ Ἐνσεβῆς.

7.—ΑΝΤΟ ΚΑΙ—ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ. Κεφαλὴ Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς πρὸς δ. Πέριξ κύκλος.

”Οπ. ΔΙΟΝΥΣΟΠ—ΟΛΕΙΤΩΝ. Δημήτηρ ἰσταμένη πρὸς ἄρ. κρατοῦσα τῇ δεξ. στάζους πρὸς τὰ κάτω, τὴν δ' ἄρ. ἐρείδουσα ἐπὶ μακροῦ σκῆπτρου. Πέριξ κύκλος κοκκωτός.

* 25 χλμ.—Βάρος 8,95. Διατ. καλή. Ἀρχεῖον Νομ. Μουσ. Ἀθην. 1898-9, ΛΒ', 2. Τοῦτο εἰνε τὸ δεύτερον γνωστὸν νόμισμα Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς κοπὲν ἐν Διονυσοπόλει προβλ.. Corpus ἀριθ. 372).

Γορδιανὸς Γ' (Corp. σελ. 135 ἑξ.).

8.—[ΑΝΤ] Κ Μ ΑΝΤ—ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ ΑΥΓ. Προτομὴ Γορδιανοῦ Γ' πρὸς δεξ. δαφνοστεφῆς καὶ περιβεβλημένη θώρακα καὶ ἐφαπτίδα. Πέριξ κύκλος.

”Οπ. ΔΙΟΝΥΣΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Δημήτηρ ἵσταμένη πρὸς ἄρ., φοροῦσα πέπλον μετ' ἀποπτύγματος καὶ κρατοῦσα τῇ μὲν δεξιᾷ στάχυν πρὸς τὰ ἄνω, τῇ δ' ἀριστερᾷ μεγάλην λαμπάδα. Πέριξ κοκκ. κύκλος.

* 27 χλμ. — Βάρος 10,40. Διατήρ. μετρία. Παραλλαγὴ τῶν ἀριθμῶν 387-9 τοῦ Corpus. Ἀρχεῖον Νομισμ. Μουσ. Ἀθην. 1902-3, I, 2.

ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΙΣ.

‘Ρωμαϊκὰ αὐτοκρατορικά.

Καρακάλλας καὶ Δόμινα.

Κυντιλιανός πρβλ. Corpus σελ. 220 ἑξ.

9.—ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ ΑΝΓΟΥΝΤΟΣ ΙΟΝΛΙΑ ΔΟΜΝΑ ΣΕ. Προτομὴ τοῦ Καρακάλλα δαφνοστεφῆς πρὸς δεξ. Ἀπέναντι αὐτῆς ἡ τῆς Δόμνας ἐστραμμένη πρὸς ἄρ. μεθ' ἱματίου. Πέριξ κοκκ. κύκλος.

”Οπ. ΗΠ ΚΥΝΤΙΛΙΑΝΟΥ ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟ—ΝΟΣΤΙΝ ἐν τῷ ἔξ-έργῳ. Ζεὺς ἐπὶ θρόνου τορευτοῦ ἀνευ ἐργισινώτου καθήμενος πρὸς ἄρ. καὶ ἔχων τὸ κάτω σῶμα περιβεβλημένον, κρατεῖ τῇ μὲν ἀρ ὥκηπτρον κατὰ γῆς ἐρειδόμενον, τῇ δὲ δεξ. Νίκην (πρὸς δ.). ἀνέχουσαν στέφανον τῇ ἑτέρᾳ χειρὶ. Ἐν τῷ πεδίῳ ἄρ. παρὰ τὸ γόνυ τοῦ Διὸς Ε. Πέριξ κοκκ. κύκλος.

* 27 χλμ. — Βάρος 12,75. Διατ. καλὴ καὶ τέχνη καλὴ (πρβλ. Pick, Corpus σελ. 191 στήλῃ α'). Ἀρχεῖον Νομ. Μουσ. Ἀθην. 1902-3, I, 16.

Μακρῖνος καὶ Διαδούμενιανός.

Ποντιανός πρβλ. Corpus σελ. 235.

10.—ΑΝΤ Κ ΟΠΕΛ ΣΕΝ ΜΑΚΡΕΙΝΟ[Σ Κ Μ ΟΠΕΛ] ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ. Προτομὴ δαφνοστεφῆς τοῦ Μακρίνου πρὸς δ. καὶ τοῦ Διαδούμενιανοῦ πρὸς ἄρ. Πέριξ κοκκ. κύκλος.

”Οπ. ΗΠ ΠΟΝΤΙΑΝΟΥ ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤ ΩΝ ἐν τῷ ἔξ-έργῳ. Ασκληπιὸς πωγωνοφόρος ὅρθιος κατενώπιον, γυμνὸς τὸν δεξιῶμον, στρέφων τὴν κεφαλὴν πρὸς ἀριστ. καὶ ἐρείδων τὸ διφιέλικτον σκῆπτρον ὑπὸ τὴν δ. μασχάλην. Ἐν τῷ πεδίῳ ἄρ. Ε. Πέριξ κοκκ. κύκλ.

* 28 χλμ. — Βάρος 12,15. Δ. καλὴ. Ἀρχ. Νομ. Μουσ. Ἀθ. 1902-3, I, 21.

11. — ΑΥΤ Κ ΟΠΕ[Λ ΣΕV ΜΑΚ]ΡΕΙΝΟC Κ Μ ΟΠΕ ΑΝΤΩΝΕ^{ΝΟΣΙ} (sic). Προτομὴ τοῦ Μαχρίνου δαφνοστεφῆς πρὸς δεξ. μετὰ μάρωκος καὶ ἐφαπτίδος καὶ τοῦ Διαδούμενιανοῦ πρὸς ἀρ. μετ' ἐφαπτίδος Πέριξ κύκλος κοκκωτός.

”Οπ. ΒΝΠ ΠΟΝΤΙΑΝΟ[ν] ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΕ]ΙΤΩΝ. Νέμεσις ἐν χιτῶνι καὶ ἱματίῳ ἵσταμένη πρὸς ἀρ. κρατεῖ τῇ δεξ. τὸ ἱμάτιον ὑπὲρ τὸν δεξ. ὅμον, τῇ δ' ἀρ. πῆχυν. Παρὰ τὸν δ. πόδα καὶ ἐν μέρει ὅπισθεν αὐτοῦ τροχός. ’Ἐν τῷ πεδίῳ ἀρ. Ε. Τὸ δόλον ἐν κοκκ. κύκλῳ.

* 26 γλμ. — Βάρος 12.35. Διατ. καλή. 'Αρχ. Νομ. Μουσ. Αθ. 1903-4, I, 24.

12. — ΑΥΤ Κ ΟΠΕΛ ΣΕV ΜΑΚΡΕΙΝΟC Κ Μ ΟΠΕΛ ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. Προτομαὶ ἀντιβλεπόμεναι, ἡ τοῦ Μαχρίνου πρὸς δ. δαφνοστεφῆς ἡ δὲ τοῦ Διαδούμενιανοῦ πρὸς ἀρ. Πέριξ κοκκ. κύκλος.

”Οπ. Ἀπὸ δεξ. ΒΝΠ ΠΟΝΤΙΑΝΟ—ΒΝ—ΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΙ—ΤΩΝ ἐν τῷ ἔξεργῳ. ’Ανηὸς ἐν ἱματίῳ μὴ καλύπτοντι τὸν δεξιὸν ὅμον ἵσταμενος πρὸς ἀρ., κρατῶν τῇ προτεταμένῃ δεξ. φιάλην ὑπὲρ ἀνημένον τρίποδα βωμόν, τῇ δὲ ἀρ. δαβδοειδὲς ἀντικείμενον. ’Ἐν τῷ πεδίῳ δ. Ε Τὸ δόλον ἐν κύκλῳ κοκκωτῷ.

* 23 γλμ. — Βάρος 11.10. Δ. καλή 'Αρχ. Νομ. Μουσ. Αθ. 1902-3, I, 17.

Τὸ νόμισμα τοῦτο εἶνε τῆς αὐτῆς σφραγίδος ὡς καὶ τὸ Corp. 777, πίν. XIX, 12. Τὸ λεγόμενον ὅμως ἐν τῷ Corpus, ὅτι τὸ δαβδοειδὲς πρᾶγμα τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς εἶνε κλάδος ἄνευ φύλλων ἢ ὅτι προηλθεν ἐκ δωγμῆς τοῦ τύπου ἡτοι τῆς μήτρας τοῦ νομίσματος, δὲν φαίνεται μοι πιθανόν. ”Οτι τὸ πρᾶγμα ὑπῆρχεν ἐν τῷ σχεδίῳ τοῦ σφραγιδογλύφου, φαίνεται ἐκ τούτου, ὅτι ἡ περιθέουσα τὸν κύκλον ἐπιγραφὴ ἀραιοῦται ἐν ὧ μέρει ἐκτείνεται τὸ ἄνω ἄκρον τοῦ πράγματος ἐκείνου, ἵνα μὴ καταλάβῃ τὸν πρὸς σαφῆ χάραξιν αὐτοῦ χῶρον.

Νομίζω ὅτι ὁ παριστανόμενος εἶνε θύων αὐτοκράτωρ μετὰ σκῆπτρου, οὗ τὸ ἄνω ἄκρον σχηματίζεται εἰς διακριτὴν κεφαλὴν (πρβλ. Pick, Corp πίν. XIX, 16). Τὸ σκῆπτρον δὲν εἶνε βεβαίως εὐθύν· διότι ὁ τεχνίτης δὲν ἡμέλησε νὰ ἀγάγῃ αὐτὸν εὐθὺν ἐπὶ τὰ ἔκτυπα γόνατα τοῦ ἀνδρός. ”Ισως ὅμως ἐγένετο τοῦτο καὶ ἐξ ἀπροσεξίας τοῦ τεχνίτου. Τὰ σκῆπτρα τῶν θυουσῶν μορφῶν (Corp. πίν. XIX, 3 καὶ 16)

δὲν εἶνε ἐπίσης ἐντελῶς εὐθέα, διλιγώτερον δ' εὐθὺν εἶνε τὸ δόρυ τῆς θυούσης Ἀθηνᾶς ἐν Corp. πίν. XV, 19.

Σευῆρος Ἀλέξανδρος καὶ Ἰουλία Μαῖσα.

Τιβ. Ἰούλιος Φῆστος. Corp. σελ. 293 ἔξ.

13.—ΑΝΤ Κ Μ ΑΡΠ ΣΕΒΗ ΑΛΕΖΑΝΔΡΟΣ ΙΟΝ[ΛΙΑ ΜΑΙΚΑ].
Προτομὴ τοῦ Σευήρου δαφνοστεφῆς πρὸς δ. καὶ τῆς Μαίσης πρὸς ἀρ. μετὰ στεφάνης. Ἀμφότεροι φέρουσιν ἵματιν. Πέριξ κύκλος.

"Οπ. ΥΠ ΤΙΒ ΙΟΝΛ ΦΗΣΤΟΥ Μ[ΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΙΤΩ]Ν. Δημήτηρ ἰσταμένη πρὸς ἀρ. κρατοῦσα τῇ δ. πρὸς τὰ κάτω στάχυς τὴν δ' ἀρ. ἐρείδουσα ἐπὶ μακροῦ σκῆπτρον. Ἐν τῷ πεδίῳ δ. Ε. Πέριξ κύκλος κοκκωτός.

* 27 χλμ.—Βάρος 8,88 Δ. μετρία. Ἀρχ. Νομ. Μουσ. 'Αθ. 1898-9, ΛΒ', 10.

Γορδιανὸς Γ' καὶ Σάραπις.

Μηνόφιλος. Corp. 307 ἔξ.

14.—Ἐν τῷ ἔξεργῳ ΑΝΤ Κ Μ—ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΓΟΡ—ΔΙΑΝΟΣ ΑΥΓ. Προτομαὶ ἀντίαι ἀλλήλων ἡ τοῦ Γορδιανοῦ δαφνοστεφῆς καὶ ἐν θώρακι καὶ ἐφαπτίδι πρὸς δ., ἡ τοῦ Σαράπιδος μετὰ καλάθου καὶ ἵματίου πρὸς ἀρ. Πέριξ κύκλος κοκκωτός.

"Οπ. ΥΠ ΜΗΝΟΦΙΛΟΥ ΜΑ—Ρ—ΚΙΑΝΟΠΟΛ[Ι]—ΤΩΝ ἐν τῷ ἔξεργῳ. *Πώμη* ἐν χιτῶνι, ἵματιῷ καὶ κορινθιακῷ κράνει πρὸς ἀρ. καθημένη ἐπὶ στατοῦ θώρακος μετὰ πτερυγίων. Ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ μηροῦ στηρίζει τὸ παραζώνιον, δικρατεῖ τῇ δεξ. Ἡ ἀρ. στηρίζεται ἐπὶ δόρατος καθέτως ἴδρυμένου. Παρὰ τὸν θώρακα ἀσπὶς ἄκοσμος. Ἐν τῷ πεδίῳ ἀρ. Ε. Τὸ ὅλον ἐν κύκλῳ κοκκοτῷ.

* 28 χλσμ.—Βάρος 4,47. Διατήρ. καλή. Ἀρχείον Νομίσμ. Μουσ. 'Αθην. 1902-3, I, 31. Ο διπισθότυπος τύλος καλλίτεχνος

Ἀθήνησι.

ΑΝΤ. Δ. ΚΕΡΑΜΟΠΟΥΛΑΟΣ.

ΕΛΕΥΣΙΝΙΑΚΑ ΜΕΛΕΤΗΜΑΤΑ¹.

“Ως ἡτο προσδοκώμενον αἱ ἐν Ἐλευνῖνι ἀνασκαφαὶ καὶ τὰ δι’ αὐτῶν εἰς φῶς ἔλθόντα λείψανα τῶν ἱερῶν τῆς Ἐλευσίνος κτισμάτων ἔδωκαν ἀφορμὴν εἰς πολλοὺς νάσχοληθῶσι περὶ αὐτῶν καὶ νάναπινήσωσι καὶ αὖθις τὸ πρόβλημα τὸ τὶ ἦσαν τα περίφημα ἐκεῖνα μυστήρια τὰ ἐν Ἐλευσίνι τελούμενα.

Σκοπός μου δὲν είναι περὶ αὐτῶν τούτων τῶν μυστηρίων νὰ κάμψῃ λόγον, ἀλλὰ νάνασκενάσῳ ἡμαρτημένας τινὰς κατὰ τὴν κρίσιν μου περὶ τῶν ἱερῶν κτισμάτων τῆς Ἐλευσίνος γνώμας καὶ μόνον καθόσον πρὸς ταῦτα (τὰ οἰκοδομήματα δηλ.) καὶ τὰ γινόμενα ἐν τοῖς μυστηρίοις συνδέονται θὰ γίνῃ καὶ περὶ τούτων λόγος.

A.

ΤΕΛΕΣΤΗΡΙΟΝ — ΝΑΟΣ ΔΗΜΗΤΡΟΣ — ΝΑΟΣ ΚΟΡΗΣ.

Πλὴν τοῦ Τελεστηρίου, οὗ τὰ ἔρειπεια ἥνεγκον εἰς φῶς αἱ ἀνασκαφαί, ὑπῆρχεν ἐν Ἐλευσίνι καὶ ἄλλο οἰκοδόμημα, τοῦτο δὲ ἡτο καὶ δικύοις Ναὸς τῆς Δήμητρος; Ποῦ δὲ τοῦτο ἔκειτο καὶ τίνα τὰ περισωθέντα αὐτοῦ λείψανα; Ἐκτὸς δὲ τῆς Δήμητρος είχε καὶ ἡ Κόρη ἴδιον Ναόν; Ποῦ δὲ καὶ οὗτος ἔκειτο καὶ τίνα τὰ λείψανα αὐτοῦ;

1. Ἀνεκοινώθησαν εἰς τρεῖς συνεδρίας τοῦ Φιλολογικοῦ καὶ Ἀρχαιολογικοῦ τμήματος τοῦ ἐνταῦθα Συλλόγου «Παρνασσοῦ», δημοσιεύονται δὲ ἐνταῦθα. μὲν ἔλαχίστας προσθατιρέσεις, ώς καὶ ἀνεκοινώθησαν, τῆς Διευθύνσεως τούτου τοῦ περιοδικοῦ πάνυ προφερόντως παρασχούστης τὰς στήλας αὐτοῦ.

Πρώτος, ώς έμοιγε γνωστόν, ὁ Γάλλος ἀρχιτέκτων Blavette ἐν Ἐλευσίνι κατὰ τὸ ἔτος 1884^{ον} ἐπί τινας μῆνας διατρίψας, καὶ τὰ μέχρις ἐκείνου τοῦ χρόνου εἰς φῶς ἐλθόντα διὰ τῶν ἀνασκαφῶν λεύφανα μελετήσας ἔζηνεγκε τὴν γνώμην¹ ὅτι μυστικὸς σηκός, ταῦτὸν εἴτεν *Τελεστήριον*, καὶ Ναὸς τῆς Δήμητρος ἡσαν δύο δλως διακεκριμένα ἀλλήλων οἰκοδομήματα καὶ ὅτι ὁ Ναὸς τῆς Δήμητρος ἦν ποτε ἰδρυμένος ἔκει, ἔνθα νῦν τὸ ἐκκλησίδιον τῆς Παναγίας τῆς Ζωοδόχου πηγῆς. Ὁ Blavette ἐστήριξε τὴν γνώμην του ἐπὶ τῶν ἔξῆς λόγων 1ον) ἐπὶ τοῦ χωρίου τοῦ Στράβωνος «εἰτ' Ἐλευσίς πόλις, ἐν ἥ τὸ τῆς Δήμητρος ἱερὸν τῆς Ἐλευσίνιας καὶ ὁ μυστικὸς σηκός, διν κατεσκεύασεν Ἰκτῖνος, ὅχλον θεάτρου δεξασθαι δυνάμενον, δις καὶ Παρθενῶνα ἐποίησε τὸν ἐν Ἀκροπόλει τῇ Ἀθηνᾶ, Περικλέους ἐπιστατοῦντος τῶν ἔργων» ὅπερ καὶ μεταφράζει ὅδε πως «Passé la frontière (de la Mégaride) la ville d'Éleusis se présente la première avec son temple de Déméter éleusinienne et ce sécos, ou sanctuaire mystique, bâti sur un plan assez vaste pour pouvoir contenir autant de monde qu'un théâtre par le même Ictinus . . . κτλ.» 2ον) ἐπὶ τῆς διαφορᾶς τῆς ὑπαρχούσης μεταξὺ τοῦ *Τελεστήριον*, ἢτοι τοῦ μυστικοῦ σηκοῦ τοῦ Στράβωνος, καὶ παντὸς ἄλλου Ἑλληνικοῦ ναοῦ σαν σύνθετη disposition extérieure et intérieure καὶ, ώς πρὸς τὴν θέσιν τοῦ ναοῦ τῆς Δήμητρος, 3ον) ἐπὶ τινῶν πάνυ ἀσαφῶν ἔτι τότε (κατὰ τὸ ἔτος 1884^{ον}) λειψάνων ἀρχαίους τινος οἰκοδομήματος ἐπὶ τοῦ βράχου, ἐφ' οὗ νῦν τὸ ἐκκλησίδιον τῆς Παναγίας ἴσταται, καὶ τῶν στίχων τοῦ Ὁμηρικοῦ εἰς Δήμητρα ὑμνου (354—356) ἐν οἷς λέγεται ὅτι ἡ Δήμητρος

. . . . ἡ δ' αἰνὸν ἔχει χόλον οὐδὲ θεοῖσι
μίσγεται, ἀλλ' ἀπάνευθε θυώδεος ἔνδοθι νηοῦ
ἡσται, Ἐλευσῖνος κραναὸν πτολειθρον ἔχουσα.

Περὶ τῶν δύο πρώτων ἐπιχειρημάτων καὶ τῶν λειψάνων τοῦ ἐπὶ τοῦ βράχου τῆς Παναγίας ἀρχαίου οἰκοδομήματος ἔσται ἡμῖν κατωτέρῳ ὁ λόγος. Ἐνταῦθα σκόπιμον εἶναι εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς νὰ δηλώσω ὅτι ἐκ τῶν εἰρημένων στίχων τοῦ ὁμ. ὑμνου οὐδαμῶς ἔξαγεται ὅτι ὁ

1. Bulletin de Correspondance Hellénique 1884 σελ. 254 καὶ ἔξῆς.

Ναὸς τῆς Δήμητρος ἡν ποτε ἰδρυμένος ἐπὶ τοῦ βράχου τῆς Παναγίας, ἄλλοι δὲ εἶναι, ὡς θὰ ἴδωμεν κατωτέρω, οἱ στίχοι τοῦ ὅμηρος ὑμνου, οἱ εἰς αὐτὴν τὴν οἰκοδομίαν τοῦ Ναοῦ ἀναφερόμενοι καὶ σαφῶς τὴν θέσιν αὐτοῦ ὁρίζοντες. 'Ἐκ τῶν ἀνωτέρω στίχων τοῦ ὅμηρου ἔξαγεται μόνον ὅτι ἡ Δημήτηρ ἐκάθητο μηνίουσα ἐν τῷ ναῷ αὐτῆς ἐν Ἐλευσίνῃ, διν κατὰ διαταγὴν της εἰχον κτίσει οἱ Ἐλευσίνιοι, ἐπ' αὐτῶν δὲ στηριζόμενος δύναται τις εὐλόγως νὰ δισχυρισθῇ, ὅτι ὁ Rubensohn διᾶσχυρίζεται, ὅτι ὁ 'Ομ. ὕμνος «setzt schon einen wirklichen Tempel der Demeter mit dem Kultbild darin als Wohnsitz der Göttin voraus». ¹

'Αντίθετον ἔχων γνώμην ἔγραψα εὐθὺς τότε ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τῆς ἐνταῦθα 'Αρχαιολογικῆς 'Εταιρείας τὰ ἔξης.² «'Ἐντὸς τοῦ Περιβόλου ἔκειτο τὸ Νεωκόροιον καὶ ἡ ἱερὰ οἰκία τῆς Ἱερείας καὶ οἱ θησαυροὶ τῶν θεῶν καὶ δοίκος τῶν Κηρύκων πιθανῶς καὶ ἵσως καὶ ἔτερά τινα παρόμοια οἰκοδομήματα, βωμοὶ δὲ διάφοροι καὶ ἵσως καὶ ναΐσκοι (παράβ. Ἀρχ. 'Εφημ. 1883 σελ. 109 καὶ ἔφεξῆς καὶ Lenormant. Recherches archéologiques à Éleusis σελ. 90 καὶ ἔξ.) εἰς συγγενεῖς θεότητας ἀλλ' ὅτι ἐνταῦθα που πρέπει νὰ ζητηθῇ ὁ κυρώσις ναὸς (le temple) τῆς Δήμητρος ἐκεχωριστὸν τοῦτο καὶ ὅλως διακεκομμένον οἰκοδόμημα ἀπὸ τοῦ ἄλλου ἔκεινου, οὐδὲν αἴ δημέτεραι ἀνασκαφαὶ ἥνεγκον εἰς φῶς τὰ λείψανα. ὡς δὲ κ. Blavette δοξάζει (Bul. d. C. Hel. 1884 σελ. 255-256 καὶ 262) φαίνεται μοι δχι δρόμον. Τὸ παράδοξον καὶ ὅλως τῇ Ἐλλ. ἀρχιτεκτονικῇ ξένον σχῆμα τοῦ ἀποκαλυφθέντος νῦν ὑφ' ἡμῶν ναοῦ δύναται ἀποχρόντως ἵσως νὰ ἔξηγηθῇ ἔξ αὐτοῦ τοῦ προορισμοῦ του (παράβ. Πρακτικὰ Ἀρχ. 'Εταιρείας τοῦ ἔτους 1882^ο σελ. 96) οἱ δὲ λόγοι τοῦ Στράβωνος (Βιβλ. IX, 1, 12) εἰτ' Ἐλευσίς πόλις..... κτλ. εἰς οὓς μάλιστα φαίνεται στηριζόμενος δο Γάλλος ἀρχιτέκτων, ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶναι λίαν γενικοὶ καὶ ἀόριστοι, οὐδὲ παρέχουσιν λαβὴν πρὸς τοιαύτην ὑπόθεσιν, τῆς λέξεως ἱερὸν σημανούσης ἐνταῦθα ἀπλῶς τὸν ἱερὸν περίβολον,

1. Die Mysterienheiligtümer in Eleusis und Samothrake σελ. 44-45. Τὸ πόνημα τοῦτο ἔγραψεν ὁ Rubensohn (1892) πρὶν ἡ κατέληθῃ εἰς Ἑλλάδα καὶ γνωρίσῃ ἔξ αὐτοψίας τοὺς τόπους

2. Πρακτικά τοῦ ἔτους 1883 σελ. 56 σημ. 2.

τὸν ἵερὸν χῶρον ὅστις ἦν ἀληθῶς ὁλόκληρος ἵερὸς καὶ τῇ Δήμητρι καὶ Κόρῃ ἀφιερωμένος (παράβ. Ἀρχ. Ἐφημ. 1883 σελ. 111, στίχ. 50). Ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ Περιβόλου οἰκοδόμημα, περὶ δὲ ἡ πᾶσα ἐστρέφετο λατρεία, ἥτο καθ' ἡμᾶς τοῦτο, τὸ νῦν ἀποκαλυφθεν καὶ ὑπὸ μὲν τοῦ Στράβωνος μυστικὸς σηκὸς ὑπὸ δὲ τοῦ Πλουτάρχου *Τελεστήριον* καὶ *Ανάκτορον* καὶ ὑπ' ἄλλων δ' ἄλλως καλούμενον.»

Εἰς τὴν γνώμην μου ἔκεινην ἐμμένω καὶ σήμερον διότι οἱ μετὰ τὸν Blavette περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου γράψαντες, Rubensohn, Foucart καὶ Σβιορῶνος οὐδένα προσήνεγκον εἰς ἀναίρεσιν αὐτῆς πειστικὸν λόγον.

“Ἄς ἔξετάσωμεν νῦν ἔνα πρὸς ἔνα τοὺς κατὰ τῆς γνώμης μου προβαλλομένους λόγους ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ χωρίου τοῦ Στράβωνος ὅπερ καὶ οἱ τέσσαρες ἀντιφρονοῦντες μοι ἐπικαλοῦνται ὑπὲρ τῆς γνώμης των.

Tὸ χωρίον παρέθηκα ἀνωτέρῳ ὡς καὶ πῶς ἐρμηνεύει αὐτὸ δ Blavette χωρὶς καὶ νὰ προσθέτῃ τι ἄλλο περὶ αὐτοῦ. “Ἄς Ἰδωμεν λοιπὸν τὶ περὶ αὐτοῦ λέγει ὁ Rubensohn πρῶτον κατὰ χρονολογικὴν βαίνοντες τάξιν. Καὶ λοιπὸν εὐθὺς κατ’ ἔξακολούθησιν τῆς περιοπῆς, ἦν ἀνωτέρῳ παρέθηκα γράψει οὗτος (σελ. 45) ... « und mit ausdrücklichen Worten erwähnt neben dem Telesterion und an diesem gleichwertig an Ansehen einen Tempel der Demeter Strabo p. 395 wo er sagt εἴτ' Ἐλένοις κτλ. So wenigstens ist diese Stelle bisher allgemein aufgefasst worden. Philios allerdings bestreitet die Richtigkeit dieser Auffassung und nimmt τὸ τῆς Δήμητρος ἵερὸν als den ganzen heiligen Bezirk, aus welchem, durch ein explikatives καὶ angeknüpft, der wichtigste Bau der Kultusstätte, der Weihetempel, besonders hervorgehoben ist. Eine solche Interpretation ist freilich grammatisch zulässig und die Ausdrucksweise findet sich auch hier und da, nur gerade bei Strabo scheint sie, wenigstens so viel ich sehe, sehr selten vorzukommen, und ich glaube daher, dass es richtiger sein wird, bei der alten einfachen Erklärung stehen zu bleiben und es als That-sache hinzunehmen, dass Demeter einen besonderen Tempel neben dem Telesterion in Eleusis besessen hat. Ως βλέπετε

δὲν ἀρνεῖται ὅτι τὸ χωρίον γλωσσικῶς καὶ γραμματικῶς δύναται νὰ ἔρμηνευθῇ καὶ ὅπως ἐγὼ ἔρμηνευσα αὐτὸ καὶ ὅτι ἀνάλογα παραδείγματα εὑρηνται καὶ παρ' αὐτῷ τῷ Στράβωνι, ἀλλὰ σπάνια καὶ τούτου ἔνεκα (καὶ δι' οὐδένα ἄλλον λόγον) προτιμᾶ νὰ ἐμμείνωμεν εἰς τὴν γενικῶς παραδεδεγμένην ἀπλὴν ἔρμηνείαν. "Οτι ἡ δικαιολογία, ἦν φέρει, ὑπὲρ τῆς ἔρμηνείας, ἦν ἀποδέχεται, εἶναι δλως ἀνίσχυρος, ἐννοεῖται δίκιοθεν, θὰ λάβω δὲ ἀφορμὴν καὶ κατωτέρῳ νὰ ἐπανέλθω εἰς τὸ ζήτημα καὶ καταδεῖξω ὅτι τὸ χωρίον ἀνάγκη νὰ ἔρμηνευθῇ ὅπως ἐγὼ αὐτὸ ἔρμηνεύω. 'Ἐνταῦθα ἀναγκαῖον νὰ παρατηρήσω τοῦτο καὶ μόνον ὅτι κατ' ἀκρίβειαν δὲν εἶναι ἀληθῆς ὁ ἴσχυρισμὸς τοῦ συναδέλφου ὅτι τὸ χωρίον γενικῶς μέχρι τοῦτο ἔρμηνεύθη ὅπως οἱ ἀντιφρονοῦντες μοι αὐτὸ ἔρμηνεύουσι, διότι αὐτὸς ὁ Du Theil ὁ μετὰ τοῦ ἡμετέρου Κοραῆ συνεργασθεὶς εἰς τὴν Γαλλικὴν τοῦ Γεωγράφου μετάφρασιν μεταφράζει ὅδε πῶς τὸ χωρίον. « Vient ensuite la ville d'Éleusis, où est le temple de Cérès Éleusinienne, dont le Sécos mystique fait partie » πιστεύω δὲ ὅτι ἀν τὴν μετάφρασιν του ἔγραφε ὅχι κατὰ τὸ ἔτος 1805^ο ἀλλὰ δεκαπέντε ἔτη βραδύτερον καὶ ἐλάμβανε γνῶσιν τῶν πορισμάτων τῶν ἐν Ἐλευσῖνι κατὰ τὸ ἔτος 1811^ο γενομένων ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας τῶν Dilettanti ἀνασκαφῶν θὰ συνελάμβανε κάλλιον τὸν νοῦν τοῦ χωρίου καὶ μεταφράζων τὸ ἱερὸν διὰ τοῦ enceinte sacrée ἥ ἀλλης τινος ἴσοδυνάμου φράσεως δὲν θὰ περιήρχετο εἰς ἦν, ὡς ὁ Ἰδιος ἐν σημειώσει ὁμολογεῖ, περιῆλθεν ἀμηχανίαν.

Kai νῦν ἂς ἔξετάσωμεν τί ὁ Foucart περὶ τοῦ χωρίου λέγει. « On a soutenu » (γράφει οὗτος ἐν τῇ περὶ τῶν μεγάλων μυστηρίων ἀξιολόγῳ αὐτοῦ πραγματείᾳ)¹ « que Strabon avait désigné par τὸ ἱερὸν τῆς Δήμητρος l'ensemble des édifices renfermés dans le péribole, puis indique le plus remarquable. Bien que le mot ἱερὸν soit souvent employé pour un τέμενος, il a aussi le sens de temple et la phrase de Strabon accuse plutôt l'intention de signaler les deux édifices les plus remarquables. » Kai κατὰ τὸν Foucart λοιπὸν (καὶ δὲν ἦτο δυ-

1. Les grands Mystères d'Éleusis σελ. 134 (Extrait des Mémoires de l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres. Tome XXXVII) 1900.

νατὸν νὰ φρονῇ ἄλλως) τὸ χωρίον τοῦ Στράβωνος δύναται νὰ ἔρη μηνευθῆ, ὡς παρ' ἐμοῦ ἡρμηνεύθη, ἀλλ' ἡ φράσις τοῦ Στράβωνος accuse l'intention νὰ δηλώσῃ τὰ δύο ἀξιολογώτερα ἐν τῷ Περιβόλῳ οἰκοδομήματα τίνι δμως τρόπῳ καὶ πόθεν τοῦτο δῆλον δὲν λέγει ὁ σοφὸς συγγραφεὺς τῆς περὶ τῶν μεγάλων μυστηρίων πραγματείας. Ὁ δὲ ἡμέτερος Σβιορῶνος¹ οὐδὲν περὶ τούτου παρατηρεῖ ἀποδεχόμενος ὡς ὅρθην καὶ ἀμφισβητήσεως ἀνεπιδεκτον τὴν ἔρμηνείαν τῶν προμνημονευθέντων. Κατ' ἐμὲ δὲ κριτὴν τὸ χωρίον τοῦ Στράβωνος αὐτὸν καθ' ἑαυτὸν λαμβανόμενον μόνον ὅπως ὑπ' ἐμοῦ ἡρμηνεύθη δύναται νὰ ἔρμηνευθῆ, οὐδ' εἶναι χρεία πολλῶν λόγων εἰς ἀπόδειξιν τοῦ πράγματος. Ὁ Γεωγράφος μνημονεύσας τῆς Ἐλευσῖνος ἔκρινεν ἀναγκαῖον λίαν εὐλόγως νὰ μνημονεύσῃ καὶ τοῦ καθ' ὅλον τὸν τότε κόσμον περιφήμιον αὐτῆς ἵεροῦ τῆς Δήμητρος, δηλ. τοῦ ἱεροῦ αὐτῆς τεμένους (*l'enceinte sacrée*) καὶ νὰ ἔξαρῃ κατόπιν διὰ τῆς φράσεως καὶ ὁ μυστικὸς σηκὸς τὸ ἐντὸς αὐτοῦ Τελεστήριον προσθέσας καὶ τίς ἦν ὁ κατασκευάσας αὐτὸν ἀρχιτέκτων. Ἀν ἐσκόπει, ὅπως οἱ ἀντιφρονοῦντες μοι δοξάζουσι, τὰ δύο ἐν τῷ ἱερῷ περιβόλῳ ὑπάρχοντα σπουδαιότερα οἰκοδομήματα νὰ ἔξαρῃ δὲν βλέπω τὸν λόγον διατί δὲν ὑὰ ἔγραφε «ὅ ναὸς τῆς Δήμητρος καὶ ὁ μυστικὸς αὐτῆς Σηκὸς» ἀντὶ τοῦ νὰ μεταχειρισθῇ τὴν λέξιν ἵερον ὅπερ (καθόσον τὸ ὅλον δύναται νὰ τεθῇ καὶ ἀντὶ τοῦ μέρους) εὔρηται μὲν καὶ ἐν τῇ σημασίᾳ τοῦ ναού, ἀλλ' ἡ πρώτη καὶ κυρία αὐτοῦ σημασία εἶνε ἡ τοῦ τεμένους, τοῦ ἱεροῦ Περιβόλου.

'Αλλ' ἔστω ἐγὼ δέχομαι πρὸς στιγμὴν ὅτι καὶ ὅπως αὐτὸν ἔρμηνούσι οἱ ἀντιφρονοῦντές μοι δύναται νὰ ἔρμηνευθῆ τὸ χωρίον τοῦ Στράβωνος· ὅπως δμως ἐπικαλεσθῆ τις αὐτὸν ὑπὲρ ταύτης ἡ ἐκείνης τῆς γνώμης, ἀφοῦ πάντως ὁ νοῦς αὐτοῦ εἶναι διφροδούμενος, πρέπει καὶ ἄλλοι νὰ συντρέχωσι λόγοι. 'Αλλ' ὑπάρχουσι δηντῶς καὶ ἄλλοι λόγοι, καὶ ἄλλαι μαρτυρίαι ὑπὲρ τῆς γνώμης τῶν ἀντιφρονούντων μοι;

1. 'Ἐρμηνεία τῶν μνημείων τοῦ Ἐλευσινιακοῦ μυστικοῦ κύκλου σελ. 333, 1901. 'Ἐξεδόθη ἐν τῇ Διεθνεῖ Ἐφημερίδι τῆς Νομισματικῆς Ἀρχαιολογίας. Τόμ. Δ', σελ. 169-513 καὶ ἐκ ταύτης καὶ εἰς ἴδιον τεῦχος μὲ διπλῆν σελίδωσιν. 'Ἐγὼ παραπέμπω πάντοτε εἰς τὴν σελίδωσιν τοῦ Περιοδικοῦ.

‘O Foucart (ε. ἄ.) γράφει καὶ τὰ ἔξης· «La position du temple de Déméter est marquée avec précision dans l'hymne homérique:

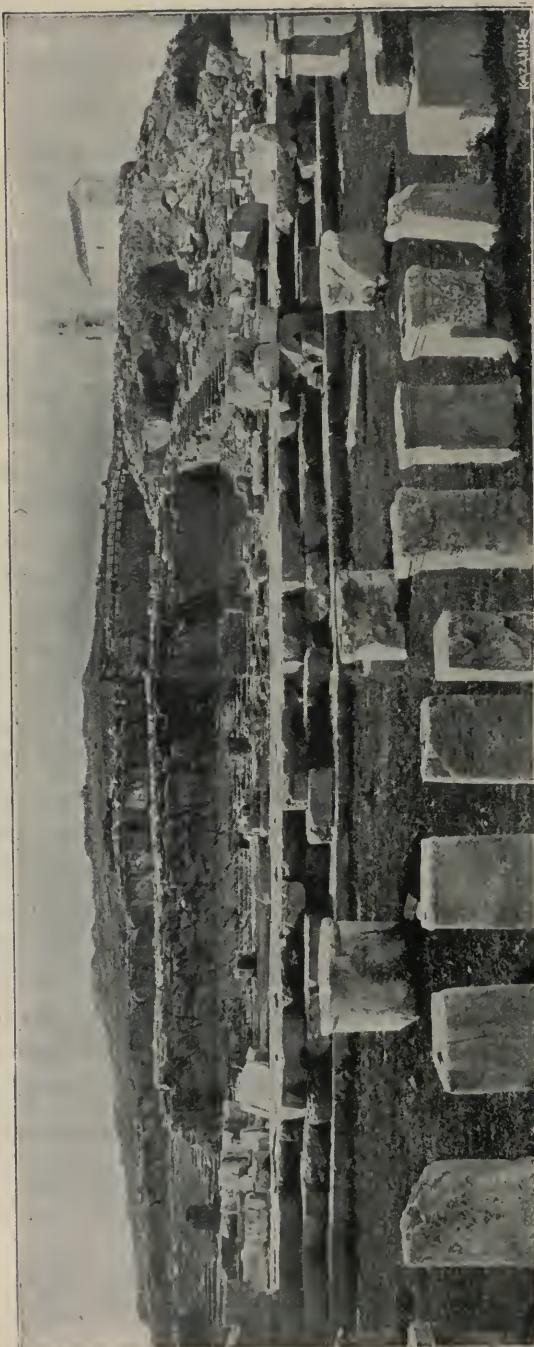
’Αλλ’ ἄγε μοι νηὸν τε μέγαν καὶ βωμὸν ὑπ’ αὐτῷ
τευχόντων πᾶς δῆμος ὑπαὶ πόλιν αἰτύ τε τεῖχος,
Καλλιχόδου καθύπερθεν ἐπὶ προύχοντι κολωνῷ¹.

La découverte du puits Callichoros ne laisse pas de doute Le temple de Déméter s'élevait sur l'opéron rocheux qui se dresse au-dessus du puits. En démolissant la chapelle de la Panaghia qui occupait cette place, on a reconnu le plan d'un petit temple *in antis*.» Ο δὲ ήμετερος Σβιορῶνος ἀποδεχόμενος τὴν γνώμην ταύτην τοῦ Foucart γράφει τὰ ἔξης (ε. ἄ. σελ. 332). «Ἡ γνώμη μου ἀνέκαθεν ἦτο καὶ εἶναι ὅτι τὸ Ἀνάκτορον τῆς Δήμητρος εἶναι ὁ συμφώνως τῷ διμηρικῷ ὄμβρος (στίχ. 270-273 καὶ 298) ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὑπέρ τὸ Τελεστήριον κολωνοῦ ναός, βλέπω δὲ μετὰ χαρᾶς ὅτι τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, ἥν καὶ ἄλλοι ἔξεφρασαν, ὑποστηρίζει νῦν καὶ λαμπρῶς ἀποδεικνύει ὁ κ. Foucart, διὸ καὶ μεγάλως θωμάζω πῶς καὶ μετὰ τοῦτο ὁ κ. Foucart ἐπιμένει εἰς τὴν ἀρχαίναν γενικὴν πλάνην, ὅτι τὰ ἱερὰ ἐπεδεικνύοντο ἐν τῷ Τελεστηρίῳ, ἐνῷ, ὡς θὰ ἔδωμεν κατωτέρῳ, ἥδυνατο νὰ σκεψιῇ ἐτέραν ἀπλουστέραν λύσιν τοῦ προβλήματος.» Ο Rubensohn δὲν συμφωνεῖ πρὸς ταῦτα, ἀλλαζοῦ τοποθετῶν αὐτὸς τούλαχιστον τὸν ναὸν τῆς Δήμητρος, ὡς κατωτέρω θὰ ἔδωμεν. ’Αλλὰ καὶ δοι δὲν ἔχετε γνῶσιν ἐξ αὐτοψίας τῶν Ἱερῶν τόπων τῆς Ἐλευσῖνος καὶ δύψητε ἀπλοῦν βλέμμα ἐπὶ τῆς ἐν χερσὶν ὑμῶν φωτογραφίας², θ’ ἀπορήσητε μετ’ ἐμοῦ πῶς ἀνδρες οὕτως ἀγγίνοες, ὡς ὁ Foucart καὶ ὁ Σβιορῶνος, πλήρῃ δὲ γνῶσιν τῶν τόπων ἔχοντες, ἥδυνήθησαν καὶ νὰ φαντασθῶσιν ὅτι ὁ Ναός, περὶ οὗ ὁ Ὁμηρος ὄμνος κάμνει λόγον, ἵσταιό ποτε ἐκεῖ ἔνθα καὶ νῦν ἔτι ἴσταται (διότι δὲν κατηδαφίσθη εἰσέτι, ὡς ὁ Foucart γράφει³, ἀγνοῶ πόθεν λαβὼν τὴν πληροφορίαν) τὸ ἐκκλησίδιον τῆς Παναγίας

1. Ὁμηρος ὄμνος εἰς Δήμητρα στίχ. 270-273.

2. Ἰδε τὴν παρατεθειμένην εἰκόνα ἐν τῷ ἐπομένῃ σελίδῃ.

3. Gr. Mystères, σελ. 135.

ΤΕΛΕΣΤΗΡΙΟΝ ΚΑΙ ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ

τῆς Ζωοδόχου πηγῆς (καὶ ὅχι τοῦ Εὐπαγγελισμοῦ, ὃς ὁ ἡμέτερος λέγει Σβορῶνος)¹.

Καὶ τῷ δντι ποῦ μὲν ἀκριβῶς ὑψοῦτο ἡ ἀνατολικὴ πλευρὴ τοῦ ἀρχαίου, τοῦ πελασγικοῦ, οὕτως εἰπεῖν, τεύχους τοῦ περιβάλλοντός ποτε τὴν κυρίως Ἀκρόπολιν, ἥτοι τὸν ὑπεροχείμενον τοῦ κυρίως ἱεροῦ λόφον, καὶ ἂν εἰς τὸν περιβόλον τοῦτον ἐμπεριελαμβάνετο (ὅς ἐγὼ κλίνω νὰ πιστεύσω) ἦ δχι καὶ ὁ βράχος, ἐφ' οὖν τὸν ἐκκλησίδιον τῆς Παναγίας, ἀγνοοῦμεν. Ἰχνη τῆς ἀρχαιοτάτης τῆς Ἀκροπόλεως ὅχυρώσεως δὲν περιεσώθησαν², αἱ δὲ τοῦ πρὸς ἀνατολὰς βραχώδους αὐτῆς ἐδάφους μεταβολαὶ ἐν τοῖς κατόπιν καὶ μάλιστα ἐν τοῖς μετὰ τὰ Μηδικὰ καὶ ἐν τοῖς ὑστερωτέροις ὁμοιαίκοις χρόνοις μεταβολαὶ ὑπῆρξαν πολλαὶ καὶ μεγάλαι, ὥστε καὶ ὅλως παρείλλαξαν τὴν ὅψιν αὐτοῦ, ὃς καὶ ἐν τῇ παρατεθειμένῃ εἰκόνι βλέπει ὁ ἀναγνώστης³. Ἀλλὰ καὶ ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι ὁ βράχος, ἐφ' οὖν τὸν ἐκκλησίδιον τῆς Παναγίας, ἀρχαικῶς ἥδη δὲν συμπεριελαμβάνετο ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς Ἀκροπόλεως, ἀδύνατον κατ' ἐμὲ νὰ δεχθῶμεν ὅτι ἡ ἀνατολικὴ πλευρὰ τοῦ ἀρχαίου, τοῦ πελασγικοῦ, αὐτῆς τεύχους ὑψοῦτο ἔνδονθεν, ἥτοι ἔτι μᾶλλον πρὸς δυσμάς, τῆς γραμμῆς τοῦ τείχους, οὖν καὶ νῦν σώζονται λείφανα καταφανῆ καὶ ἐν τῇ ἀνωτέρῳ παρατεθειμένῃ εἰκόνι. Τούτου δὲ τεθέντος καὶ ἂν ἀκόμη ὑποθέσωμεν ὅτι καὶ αὐτὸς τὸ ἀρχαῖον, τὸ πελασγικόν, τεύχος τῆς Ἀκροπόλεως ὑψοῦτό ποτε ἐν αὐτῇ ταύτῃ τῇ θέσει καὶ κατ' ἀκολουθίαν ἡ προέκτασις αὐτοῦ ἡ πρὸς βορρᾶν ἀκολουθοῦσα τὴν αὐτὴν φορὰν διήρχετο ὅπου καὶ νῦν καὶ τούτο τὸ νεωτέρων χρόνων (τοῦ τέλους τοῦ 5ου ἥ τοῦ 4ου π. Χ. αἰῶνος)⁴ τεῖ-

1. Ἐ. ἀ. σελ. 346.

2. Ἰχνη ὀλίγα πελασγικοῦ τείχους, ὃς φαίνεται, ὑπάρχουσι κατὰ τὴν μεσημβρινήν κλιτύν τῆς Ἀκροπόλεως. Ἀλλὰ περὶ τούτων ἄλλοτε.

3. Παράβ καὶ Philios, Eleusis, ses Mystères, ses Ruines et son Musée (1896) σελ. 66 καὶ τὴν ἔκει σημείωσιν.

4. Ὁτι τὰ λείφανα τούτου τοῦ τείχους δὲν εἶναι λείφανα τοῦ ἀρχαίου, τοῦ πελασγικοῦ, τείχους τῆς Ἀκροπόλεως περιττὸν καὶ νὰ τὸ εἴπω. Ο τρόπος τῆς οἰκοδομίας αὐτοῦ μαρτυρεῖ χρόνους κατασκευῆς τοὺς τοῦ 5ου ἥ τοῦ 4ου π. Χ. αἰῶνος. Ὅποθέτω δὲ ὅτι ὁ τοῖχος οὗτος ἐκτίσθη ἐπίτηδες ἵνα τὸ μὲν διαχωρίζῃ, ὃς μεσότοιχος, τὸ ἱερὸν ἀπὸ τῆς Ἀκροπόλεως, ἥτις αὐτὴν κυρίως ἦτο τὸ καθ' αὐτὸν φρούριον, ἐν φ καὶ ἡ φρουρὰ διέμεινε, τὸ δὲ ὅπως χρησιμεύῃ καὶ ὃς ἀνάλημμα καὶ ἐμποδίζῃ τοῦ νὰ κατακλύζηται τὸ ἱερὸν καὶ ιδίως ἡ πλατεῖα J-J¹ (ίδε Éleu-

χος διέρχεται, κατὰ τὴν βάσιν δηλ. τοῦ κωδωνοστασίου τοῦ ἐκκλησιδίου τῆς Παναγίας, πῶς θὰ ᾧτο δυνατὸν νὰ δεχθῶμεν ὅτι ὁ ναός, περὶ οὗ ὁ διμηρικὸς ὑμνος κάμνει λόγον, ᾧτό ποτε ἐκτισμένος ἔκει, ἔνθα νῦν τὸ ἐκκλησίδιον τῆς Παναγίας;

"Αν τὸ ἔκει ποτε ἴδρυμένον ἀρχαῖον οἰκοδόμημα ᾧτο ναὸς¹, εἶναι ἀμφιβολον· βέβαιον εἶναι ὅτι τὰ εἰς φῶς ἐλθόντα ὅχι πολλὰ λεύφανα αὐτοῦ μαρτυροῦσι χρόνους οἰκοδομίας τοὺς ὁρμαῖκούς. Ἀλλὰ καὶ δεχθόμενοι ὅτι ὅντως Ναὸς ᾧτο τὸ οἰκοδόμημα καὶ ὅτι προϋπάρχων ἔκει ἔκπαλαι καὶ καταστραφεὶς καὶ αὐτὸς μετὰ τῶν ἄλλων οἰκοδομημάτων, ἵσως κατὰ τὴν εἰσβολὴν τῶν Κοστοβώκων (δόπτε βεβαίως τὸ Τελεστήριον κατεστράφη) ἀνφορδομήθη ὥσαύτως κατὰ τοὺς ὁρμαῖκούς χρόνους (ἐπὶ Μάρκου Αὐθοηλίου), ἐν καὶ μόνον δὲν δυνάμεθα νὰ δεχθῶμεν ὅτι οὗτος εἶναι πράγματι ὁ Ναὸς, περὶ οὗ ὁ διμηρικὸς ὑμνος κάμνει λόγον. 'Υπὸ τὴν πόλιν δηλ. τὴν Ἀκρόπολιν καὶ τὸ ὑψηλὸν αὐτῆς τεῖχος (αἱτόν τε τεῖχος) ἔπρεπε νὰ κτίσωσι τὸν Ναὸν οἱ Ἐλευσίνιοι κατὰ διαταγὴν τῆς θεᾶς, κτίζοντες ὅμως αὐτὸν ἔκει ἐπάνω ἐπὶ τοῦ βράχου ἔνθα τὸ ἐκκλησίδιον τῆς Παναγίας ἄντικρος θὰ παρέβαινον τὴν διαταγὴν τῆς. Καθύπερθεν δὲ τοῦ Καλλιχόροου φρέατος² κεῖται καὶ αὐτὸ τὸ Τελεστήριον 6-7 Γ. μ. ὑπερκείμενον αὐτοῦ. Οὐδ' ἐννοῶ τὸ παράπαν τίνι λόγῳ, ὡς ὁ Foucart βεβαίοι, ἡ ἀνεύρεσις τούτου (τοῦ Καλλιχόροου) οὐδεμίαν ἀφίνει περὶ τοῦ πράγματος ἀμφιβολίαν. 'Ο διμ. λοιπὸν ὑμνος οὐδὲν ἄλλο μαρτυρεῖ ἢ ὅτι ὑπῆρχε τις Ναὸς τῆς Δήμητρος ἴδρυμένος ἐπὶ προύχοντι κολωνῷ, ἀλλὰ βεβαίως ὅχι ἔκει, ἔνθα ὁ Φ. καὶ ὁ Σ. τοποθετοῦσιν αὐτόν. 'Ο Rubensohn τοὺς ἀνωτέρω μνημονευθέντας στίχους (270-273) τοῦ διμ. ὑμνου ἀναφέρει (Ἑ. ἀ. σελ. 14) εἰς τὸ πανάρχαιον ἔκεινο οἰκοδόμημα, οὗ ἵχνη ἦνεγκον εἰς φῶς αἱ ἀνασκαφαὶ³, τοῦτο δὲ ἀναγκάζει αὐτὸν νὰ τοποθε-

sis διάγραμμα) ὑπὸ τῶν ἀνωθεν ἀπὸ τοῦ λόφου τῆς Ἀκροπόλεως καταφερομένων ὑδάτων καὶ χρημάτων. Ἱσως δὲ αὐτὸ εἶνε τὸ διατείχισμα, περὶ οὗ κάμνει λόγον ἢ λογοδοσία τῶν ἐπιστατῶν τοῦ 329/8 π Χ Ἀλλὰ περὶ τούτου ἄλλοτε (Παράβ. καὶ Éleusis σελ. 77).

1. Παράβ. Philios, Éleusis σελ. 73 καὶ σελ. 74 σημ. 1.

2. Περὶ τῆς θέσεως αὐτοῦ παράβ. Philios, Éleusis σελ. 57.

3. Παράβ. Éleusis σελ. 65.

τήση τὸν Ναὸν τῆς Δήμητρος ἐπὶ τοῦ βράχου, ἔνθα σώζονται νῦν ἐρείπια ναοσχήμου τινὸς οἰκοδομήματος¹, ἀλλὰ καὶ τοῦτο πράττει, ἃτε μὴ δυνάμενος νὰ συμβιβάσῃ τὰ ἀσυμβίβαστα, μετὰ πολλοῦ δισταγμοῦ καὶ τέλος ἐπιλέγει (ε. ἀ. σελ. 46) « und ich muss daher sowohl die Frage nach dem Tempel der Demeter wie die Bezeichnung des Tempels F² noch unentschieden lassen. »

Πλὴν ὅμως τῶν ἀνωτέρω ὑπάρχει καὶ ἡ μαρτυρία τοῦ ἐπισκόπου Ἀμασείας Ἀστερίου ('Εγκώμιον εἰς μάρτυρας σελ. 324 ἐκδ. Migne) κατὰ τὸν Σβιορώνον (σελ. 348 349), ἐπὶ δὲ ταύτης στηριζόμενος οὗτος καὶ προσέτι καὶ ἐπὶ τῆς μαρτυρίας τῆς ἐπιγραφῆς (C. I. At. II, 2 Add. 834^b στήλη II στίχ. 49)³, καθ' ἥν ἐκατέρᾳ τῶν θεῶν είχε καὶ τὸν ἴδιον αὐτῆς θησαυρόν. δέχεται ὅτι ὅχι μόνον ἡ Δημήτηρ, ἀλλὰ καὶ ἡ Κόρη ἴδιον είχε ναὸν καὶ τοποθετεῖ αὐτὸν ἐκεῖ, ἔνθα ὁ Rubensohn τὸν ναὸν τῆς Δήμητρος τοποθετεῖ (παράβαλε τὰ ἀνωτέρω). Ἀλλὰ τὸ χωρίον τοῦ Ἀστερίου ἐδείμω δὲ δύο γυναιός ναοὺς οὐδεμία ἀμφιβολία, κατὰ τὴν δοσον εὔστοχον, τόσον καὶ δραμὴν παρατήρησιν, τὴν συγχρόνως ὑπό τε τοῦ Σκιᾶ καὶ ὑπὸ τοῦ Τσούντα γενομένην, ὅτι είναι ἐφθαρμένον, ἀν δητῶς οὗτοι φέρεται ἐν τοῖς χειρογράφοις, καὶ πρέπει νάναγνωσθῇ ἐδείμω δὲ δύο γυναιό_Iς ναούς, ἡ δὲ μεμαρτυρημένη δητῶς ὑπαρξίες δύο θησαυρῶν τοῦ ἐτέρου τῆς Δήμητρος καὶ τοῦ ἐτέρου τῆς Κόρης ἀποδεικνύει κατ' ἐμὲ τούναντίον, ὅλως διαφόρως τοῦ Σβιορώνου ἀντιλαμβανόμενον τῶν πραγμάτων, ὅτι πράγματι αἱ θεαὶ ἴδιους δὲν ἐκέπτηντο ναούς, ἀλλ' ἡσαν σύνναοι. Ἐν τῇ λατρείᾳ δηλ ὡς σύνναοι (καὶ ἵσως καὶ σύμβωμοι ἡ διμοβώμιοι, ἀν ἡ μαρτυρία τοῦ Ἡσυχίου είναι ἀληθής)⁴ ἡσαν ἀχώριστοι καὶ ἐντεῦθεν καὶ ἡ μόνη ἀπαντῶσα φράσις τῷ θεά, τοῖν θεοῖν, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἐκώλυε τοὺς πιστοὺς δι' ἀφιερωμάτων καὶ ἀναθημάτων οίωνδήποτε νὰ ἐκδηλῶσι τὰ πρόστιν ή ἐκείνην ἴδιαιτερα συναισθήματά των, τὸν σεβασμόν, τὴν εὐγνωμοσύνην των καὶ τὰ τούτοις παραπλή-

1. Παράβ Ελέυσις σελ. 63 (édifice K.).

2. Τὸ τοῦ Rubensohn οἰκοδόμημα F = τῷ Κ Ελέυσις ε. ἀ.

3. Καὶ C. I. At. IV, 2 834^b (p 198) = Εφημ. Ἀρχ. 1883 σελ. 109 καὶ ἐξ. Dittenberger Sylloge² ἀριθ. 587, Michel, ἀριθ. 581.

4. Ἰδε ταύτην κατωτέρω εἰς τὸ περὶ Βωμοῦ κεφάλαιον.

σια καὶ ἐντεῦθεν ἡ ὑπαρξία ἴδιαιτέρων θησαυρῶν οὐ μόνον περιττὴ ἀλλὰ καὶ ἀναγκαῖα ἦτο¹.

Ἄλλὰ λέγουν (καὶ εἰς τοῦτο συμφωνοῦσι καὶ οἱ τέσσαρες ἀντιφρονοῦντές μοι) τὸ Τελεστήριον, οἶνον δεικνύοντιν αὐτὸν τὰ λείφανα τὰ εἰς φῶς διὰ τῶν ἀνασκαφῶν ἐλθόντα, οὐδεμίαν οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην πρὸς ναὸν Ἑλληνικὸν δεικνύει δμοιότητα, καὶ εὐλόγως, διότι ἄλλος ἦτο ὁ προορισμὸς αὐτοῦ καὶ ἄλλος ὁ τοῦ ναοῦ. Ὁ ναὸς ἦτο ἡ κατοικία τοῦ θεοῦ, ἐν δ' αὐτῷ ἦτο ἰδρυμένον τὸ ἄγαλμα τοῦ θεοῦ, εἰς ὃν ὁ ναὸς ἦτο ἀφιερωμένος. «La foule n'entrait jamais² dans le temple; de loin les fidèles regardaient le dieu par la porte qui s'ouvrait seulement les jours de fête; les victimes étaient immolés sur un autel toujours placé à l'extérieur» (Foucart ἔ. ἀ. σελ. 135) «Τὸ Τελεστήριον ἐχρησίμευεν εἰς μήνσιν τῶν πιστῶν εἰς μυστικήν τινα λατρείαν. Ἀνάγκῃ λοιπὸν ἦτο νὰ ἥναι εὐρύχωρον καὶ νὰ ἔχῃ εὐκόλους τὰς ἔξόδους, νὰ ἔχῃ δὲ καὶ τοίχους παχεῖς καὶ ὑψηλοὺς ἀποκρύπτοντας τὰ ἐντὸς αὐτοῦ γινόμενα».

Καὶ ὅντως εἶχε ταῦτα τὸ ἐν Ἐλευσῖνι Τελεστήριον, ὡς μαρτυροῦσι τὰ περισσωθέντα λείφανα, τούλαχιστον κατὰ τοὺς Ῥωμαϊκοὺς χρόνους³. Πρὸς δὲ τούτοις εἶχε καὶ βαθμίδας ὀλόγυρα δπως, ὡσεὶ ἐν θεάτρῳ, καθῆνται ἢ καὶ ἵστανται οἱ μύσται, ὑπεβάσταζον δὲ τὴν δροφὴν αὐτοῦ κίονες ἐγκατεσπαρμένοι καθ' ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν. Εἶναι λοιπὸν πιθανόν, καὶ τί λέγω πιθανόν, εἶναι δυνατὸν τοῦτο τὸ οἰκοδόμημα νὰ ὀνομάζῃ δ 'Ομηρικὸς ὅμνος ναόν; Καὶ ποῦ ἐν αὐτῷ ἦτο ἰδρυμένον τότε τὸ ἄγαλμα ἢ τὰ ἄγάλματα τῶν θεῶν, ἢ δὲν ὑπῆρχον εἰκόνες λατρείας ἐν Ἐλευσῖνι; Ἀλλὰ πῶς ἀφοῦ τοῦτο προϋποθέτει καὶ αὐτὸς δ 'Ομηρικὸς ὅμνος (ἴδε ἀνωτέρω σελ. 13); 'Ομολογῶ καὶ ἐγὼ ὅτι ἐκ πρώτης ὅψεως τούλαχιστον οἱ λόγοι οὗτοι,

1. Παράβ καὶ Rubensohn σελ. 65.

2. Δηλ. δὲν εἰσήρχετο ποτὲ *en foule*. Παράβ καὶ Schömann, Gr. Alterthümer 2, σελ. 204. Ἐπίσης ἀμφιβάλλω ἂν εἶναι ὀρθὸν ὅτι ἡ πύλη τῶν ναῶν ἦνοιγετο μόνον κατά τὰς ἔορτάς καὶ ὅτι ἄλλας ἡμέρας δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ εἰσέλθῃ τις εἰς αὐτοὺς καὶ νὰ ἔλῃ τὸ ἄγαλμα. Παράβ. καὶ Schömann ἔ. ἀ σελ. 207. Παράβ. καὶ Stengel, Kultusaltertümmer,² σελ. 27.

3. Ἐπίτηδες ἐκφράζοιμι οὕτω. διότι πόσας εἶχε κατὰ τοὺς Ἑλληνικοὺς χρόνους πύλας ἄδηλον Παράβ. Εἰεψίσ σελ. 64 καὶ ἔτης.

οὓς οἱ ἀντιφρόνοῦντες μοι προβάλλουσιν εἰς ὑποστήριξιν τῆς γνώμης τῶν, φαίνονται ἀκαταγώνιστοι. Ἀλλ' εἶναι δύντως καὶ τοιοῦτοι;

Νομίζω ὅχι καὶ ἴδού διατί. Ὁ Ὄμηρικὸς ὑμνος, ὃς ἥδη εἴδομεν, διηγεῖται ὅτι ἡ θεὰ παρήγγειλε τοῖς Ἐλευσινίοις νὰ τῇ κτίσωσι ναὸν ὑπαὶ πόλιν αἰπὺ τε τεῖχος ἐπὶ προῦχοντι κολωνῷ καλλιχόρου καθύπερθεν, ἐν δὲ τοῖς ἀνωτέρῳ ἀπεδείξαμεν, νομίζω, ὅτι ὁ ναὸς οὗτος ἀδύνατον νὰ ἔκειτο ἔκει, ἔνθα νῦν ἵσταται τὸ ἐκκλησίδιον τῆς Παναγίας τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. Ἀλλ' ἐκ τοῦ Ὄμηρικοῦ ὑμνου δὲν ἔξαγεται τοῦτο καὶ μόνον νομίζω, ἀλλὰ καὶ ὅτι πρὸ εἰκοσαετίας δισχυρόσθην, ὅτι ναὸν ὁ Ὄμηρικὸς ὑινος καλεῖ τὸ κατόπιν αἰληθὲν τελεστήριον, μυστοδόκος δόμος, μυστικὸς σηκὸς κτλ. Καὶ ἀληθῶς πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ φαντασθῶμεν καὶ ἀποδῷ τῇ ἀληθείᾳ πῶς ἥδυνήθησαν νὰ τὸ φαντασθῶσιν ἄνθρωποι, ὃς ὁ Foucart καὶ ὁ Σβιορῶνος, ὅτι ὁ Ὄμηρικὸς ὑινος μνημονεύει μὲν τοῦ Ναοῦ τῆς Δήμητρος, ἄλλου τούτου ξεχωρίστοῦ καὶ ἡττονος βεβαίως σημασίας οἰκοδομήματος, δὲν μνημονεύει δὲ τοῦ Τελεστηρίου, ἐν ᾧ ὁ ὄλος ὑινος τοῦτον κυρίως ἔχει τὸν σκοπὸν νὰ ἀναδείξῃ καὶ νὰ προσηλυτίσῃ εἰς τὰ σεμνὰ δόρια, ἢ αὐτὴν ἡ θεὰ ἐδίδαξε τοὺς Ἐλευσινίους «Νὰ μοῦ κτίσητε ὅτι τάχιστα ναὸν», λέγει ἡ θεὰ πρὸς τοὺς Ελευσινίους καὶ εὐθὺς ἀμέσως προσθέτει (στίχ. 273 - 274)

ὅργια δ' αὐτὴν ἐγὼν ὑποθήσομαι, ὃς ἂν ἔπειτα
εὐαγέως ἔρδοντες ἐμὸν νόον ἱλάσκοισθε,

κατωτέρῳ δὲ προσεπάγεται ὁ ὑμνογράφος

ἡ δὲ κιοῦσα θεμιστοπόλοις βασιλεῦσιν
δεῖξε, Τριπτολέμῳ τε Διοκλεῖ τε πληξίππῳ,
Εὑμόλπου τε βίη, Κελεψῷ θ' ἡγήτορι λαῶν
δρησμοσύνην θ' ἵερῶν, καὶ ἐπέφραδεν ὅργια πᾶσιν,
σεμνά, τά τ' οὕπως ἐστὶ παιδεξέμεν, οὔτε πυθέσθαι,
οὔτ' ἀχέειν· μέγα γάρ τι θεῶν ἄγος ἰσχάνει αὐδὴν

(στίχ. 473 - 479), προσεπιφέρων εὐθὺς ἀμέσως τοὺς τρεῖς περιφήμους ἔκείνους στίχους (480-483)

“Ολβιος, ὃς τάδε δύπωπεν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων·
ὅς δ' ἀτελὴς ἱερῶν, ὃς τ' ἄμμορος οὔποθ' ὁμοίως
αἰσαν ἔχει φθίμενός περ ὑπὸ ζόφῳ εὐρώεντι.

Καὶ ἐκ πάντων τούτων καὶ τῆς ἀλληλευχίας αὐτῶν δὲν ἔξαγεται ὅτι ἡ θεὰ ἐπιτάσσουσα τοῖς Ἐλευσινίοις νὰ κατασκευάσωσιν αὐτῇ ναὸν δὲν ἔνοει ἔνα τινὰ τῶν συνήθων ναῶν, ἐν ᾧ θὰ ἐλάτρευον αὐτὴν κατὰ τὸν κοινὸν τρόπον, ἀλλὰ ναόν, ἐν ᾧ θὰ ἥδυναντο οἱ Ἐλευσίνιοι τελοῦντες τὰ σεμνὰ δργα κατὰ τὰς ἴδιας αὐτῆς ὑποθήκας νὰ ἰλάσκωνται τὸν αὐτῆς νόον; “Οτι δὲ τὰ σεμνὰ δργα τοῦ Ὁμηρικοῦ ὕμνου καὶ τὰ ἐν τῇ τελετῇ ἐν τῷ Τελεστηρίῳ τελούμενα εἶναι ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα, οὐδεὶς δὲντιλέγων. Τί δὲ τὸ κωλῦον νὰ δεχθῶμεν ὅτι ἡ εἰκὼν λατρείας τῶν θεῶν ἦτο ἴδρυμένη που, ἢν μὴ ἐν τῷ κάτω, ἐν τῷ ἄνω πατώματι τοῦ Τελεστηρίου;¹ Ἀγνοῶ ἀν πλανῶμαι ἀλλ' ἄν δητῶς πλανῶμαι, ἡ πλάνη μου εἶναι κολοσσική. Διότι εἰς ἐμὲ οὕτως ἀπλᾶ καὶ οὕτω σαφῆ φαίνονται ὅντα πάντα τάνωτέρω, ὥστε πᾶς περιαιρέω περὶ τοῦ πράγματος λόγος θὰ ἦτο κατὰ τὴν γνώμην μου ματαιόσχολος μακρηγορία.

Ο Ὁμηρικὸς λοιπὸν ὕμνος ηγὸν λέγων ἔννοει τὸ ἀρχαιότατον Τελεστήριον, δὲ Στράβων ἱερὸν μὲν καλεῖ τὸν δλον ἱερὸν περίβολον, ἴδιως δὲ μνημονεύει τοῦ μυστικοῦ Σηκοῦ (δηλ. τοῦ Τελεστηρίου) ὡς τοῦ κυριωτάτου τῶν ἐν αὐτῷ οἰκοδομημάτων, οὐ ἔνεκα καὶ τὸ δλον ἱερὸν ὑπῆρχε. Δὲν βλέπω δὲ διατί τάχα τὰ δύο ἔκεινα ναόσχημα οἰκοδομήματα G καὶ K. (*Philios, Éleusis* σελ. 63) δὲν ἥδυναντο νὰ ὠσιν οἱ θησαυροὶ τῶν θεῶν, ὃς ἐγὼ ὑπέθεσα, οὐδὲν τὸ παράπαν τὰ ὑπὸ τοῦ Σβορώνου λεγόμενα (σελ. 357), ὅτι «ἡ ἐπ' αὐτῆς τῆς ἱερᾶς πέτρας θέσις τῶν οἰκοδομημάτων τούτων ἀντιτίθεται πρὸς τὸν χαρακτῆρα τῶν θησαυρῶν». Ο Rubensohn τούναντίον φρονεῖ, καὶ φρονεῖ δρθῶς κατ' ἐμὲ (σελ. 67), ὅτι ἡ τοποθέτησις αὐτῶν ἔντουσθα καὶ πάνυ ἀρμόζει καὶ σύμφωνος εἶναι πρὸς τὰ δμοια παραδείγματα.

1. “Οτι τοῦτο εἰχε δύο πατώματα θὰ ἴδωμεν κατωτέρω. Ἐν τῷ Τελεστηρίῳ ἴδρυμένην τὴν εἰκὼν λατρείας τῶν θεῶν δέχονται καὶ δ Kern (*Athen. Mittheil.*, 1892 σελ. 125) καὶ δ von Prött (*Athen. Mittheil.* 1899 σελ. 264).

B.

ΑΝΑΚΤΟΡΟΝ — ΚΑΤΑΒΑΣΙΟΝ

Φύλαξις καὶ Δεῖξις τῶν Ιερῶν.

'Αλλὰ δὲν καινοτομεῖ περὶ ταῦτα καὶ μόνον ὁ ἡμέτερος Σβορώνος¹, ώς δὲ εἴδετε, θαυμάζει πῶς ὁ Foucart, ἀφοῦ οὕτω λαμπρῶς ἀπέδειξε τὴν ὑπαρξίν ίδιου Ναοῦ τῆς Δήμητρος ἐπὶ τοῦ βράχου τῆς Παναγίας, ἐπιμένει εἰς τὴν ἀρχαίαν πλάνην ὅτι τὰ ιερὰ ἐδεικνύοντο ἐν τῷ Τελεστηρίῳ καὶ δὲν ἐσκέψθη ἄλλην ἀπλουστέραν λύσιν τοῦ προβλήματος. Ἐγώ, ἐννοεῖται, διόλου δὲν ἀπορῶ πῶς ὁ Foucart δὲν ὑπέπεσε καὶ εἰς δευτέραν πλάνην. Τούναντίον ἀπορῶ καὶ θαυμάζω πῶς ὑπέπεσε καὶ εἰς τὴν πρώτην. Αἱ δὲ ἀπλουύστεραι λύσεις τῶν προβλημάτων καὶ μάλιστα τοιούτων προβλημάτων δὲν εἶναι πάντοτε καὶ ἀληθεῖς.

Τὰ ιερά, λέγει ὁ Σβορώνος, φυλασσόμενα εἰς τὸ Καταβάσιον (τί τοῦτο ἦτο καὶ ποῦ ἔκειτο κατὰ τὸν Σβορῶνον θὰ ἴδωμεν κατωτέρω) ἔξήγοντο ἔκειθεν ὑπὸ τῆς ιεροφάντιδος τῇ βοηθείᾳ καὶ τοῦ ιεροφάντου τῶν λαμπάδων σβεννυμένων, μετεφέροντο εἰς Ἀθήνας εἰς τὸ ὑπὸ τῇ πόλει Ἐλευσίνιον καὶ ἔκειθεν πάλιν εἰς Ἐλευσῖνα, ὅπου ταύτην τὴν φορὰν ἐναπετίθεντο εἰς τὸ Ανάκτορον (δηλ. τὸν ναὸν τῆς Δήμητρος κατὰ Σβορῶνον), τούτου δ' ἀνοιγομένου κατά τινα τῶν μυστηριώδῶν νυκτῶν ἔξήρχετο ὁ ιεροφάντης εἰς τὸν πρόναον καὶ ἐδείκνυε ταῦτα εἰς τὸ πλῆθος τῶν μυστῶν, ὅπερ ἐπλήρουν ὅλην ἔκεινην τὴν πλατείαν τὴν ἐπὶ τοῦ βράχου ἐπίτηδες λελαξευμένην². "Ο, τι γίνεται σήμερον παρ' ἡμῖν κατὰ τὴν νύκτα τῆς ἀναστάσεως, τοῦτ' οὐτὸς ἐγίνετο καὶ τότε κατὰ τὴν δεῖξιν τῶν ιερῶν³.

Πολλοῦ γε καὶ δεῖ νάρηθώ ἐγὼ ὅτι, δπως ἀναπλάσῃ τις διὰ τῆς φαντασίας του ἐπὶ τῶν ὀλίγων καὶ δυστυχῶς ὅχι πάντοτε ἀσφαλῶν μαρτυριῶν στηριζόμενος τὰ ἐν Ἐλευσῖνι κατὰ τὴν τελετὴν γινόμενα καὶ ἐνίστε καὶ τὸν νοῦν αὐτῶν συλλάβῃ, πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν τὰ παρ' ἡμῖν νῦν γινόμενα

1. Ἐ. ἀ. σελ. 321 καὶ ἔξης.

2. Παράβ Philios, Εἵλευσις σελ. 69 (J-J¹).

3. Σβορῶνος σελ. 334 καὶ ἔξης.

καὶ μᾶλιστα τὰ κατὰ τὴν ἑβδομάδα τῶν παθῶν. Τὰ γινόμενα ἐν γένει κατὰ ταύτην τὴν ἑβδομάδα, παρ' ἡμῖν τοῖς δρυμοδόξοις ἰδίως, εἰναι τῷ ὅντι μυστικὸν δρᾶμα, οἷον καὶ τὸ ἐν Ἐλευσῖνι, κατὰ τὴν ἔκφρασιν Κλήμεντος τοῦ Ἀλεξανδρέως, ὃς ἡδη δι' ὀλίγων λέξεων καὶ ἐν τῷ περὶ Ἐλευσίνος ἐδήλωσα βιβλιαρίῳ μου.¹ Ἀλλὰ τοῦτο παρετηρήμητο ἡδη καὶ παρ' ἄλλων πρὸς ἐτῶν πολλῶν² καὶ δὲν ἦτο δυνατὸν ἥντα παρατηρηθῆ ὡς προσπῖπτον εἰς τὴν ἀντίληψιν πάντων· περὶ δὲ τῆς ἐπιδράσεως τῶν ἀρχαίων μυστηρίων ἐν γένει ἐπὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐν τῇ γενέσει του ὃς πρὸς τὰ τῆς λατρείας αὐτοῦ καὶ τῶν ταύτῃ συνδεομένων πράξεων καὶ τελετῶν λόγου ἀξιαι ἐγράφησαν καὶ ἔξαπολουνθούσιν ἔτι καὶ νῦν γραφόμεναι πραγματεῖαι³. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα δὲν ἔχουσι σχέσιν πρὸς τὸ προκείμενον ζήτημα, ἐν φ πρόκειται περὶ τοῦ τί ἦτο καὶ ποῦ ἔκειτο τὸ περίφημον Ἀνάκτορον ἢ Μέγαρον, οὗπερ ἀνοιγομένου ἐπεφαίνετο διεροφάντης τὴν μεγαλοπρεπῆ ἐνδεδυμένος στολήν του καὶ ἔφαινεν (ἔξ οὖ καὶ τὸ ὅνομα αὐτοῦ) ἦτοι ἐδείκνυε τὰ ἱερὰ συνοδεύων τὴν δεῖξιν αὐτῶν καὶ διά τινων μινιστικῶν ὁήσεων.

Θά ἥρκουν ἵσως τάνωτέρω ὅπως ἀνασκευάσωσι καὶ τὴν γνώμην, ἣν μόνος δι Σβιρῶνος ἔξήνεγκεν, δι τοῦ Ἀνάκτορον καὶ Ναὸς τῆς Δήμητρος ἦτο ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα. Ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ λοιπαὶ περὶ τούτου μαρτυρίαι ἀντιστρατεύονται, κατ' ἐμὲ κριτὴν, εἰς τὴν γνώμην τοῦ πολυμαθοῦς συναδέλφου.

Καὶ ἐν πρώτοις αὐτὸ τὸ περίφημον χωρίον τοῦ Πλουτάρχου (Βίος Περικλέους § 13) ἀδύνατον κατὰ τὴν γνώμην μου νὰ ἐρμηνευθῇ ὃς ἐρμηνεύει αὐτὸ δι Σβιρῶνος (σελ. 346). Θά μοι ἐπιτρέψῃτε νὰ σᾶς ἀναγνώσω καὶ ἐγὼ αὐτὸ διλόκληρον «τὸν μὲν ἑκατόμπεδον Παρθενῶνα Καλλικράτης εἰργάζετο καὶ Ἰκτῖνος, τὸ δὲ ἐν Ἐλευσῖνι Τελεστήριον ἥρξατο μὲν Κόροιβος οἰκοδομεῖν καὶ τοὺς ἐπ' ἐδάφους κίονας ἔθηκεν οὗτος καὶ τοῖς ἐπιστυλίοις ἐπέζευξεν· ἀποθανόντος δὲ τούτου Μεταγένης δι Ξυπέτιος τὸ διάζωμα καὶ τοὺς ἄνω κίονας ἐπέ-

1. Εὐεστίσις σελ. 38.

2. Παράβ. Hettner, Griechische Reiseskizzen σελ. 51 καὶ ἔξ. E. Wachsmuth. Das alte Griechenland im neuen σελ. 26. Schmidt. Das Volksleben der Neugriechen σελ. 54.

3. Παράβ Le comte Goblet d'Alviella, Eleusinia, κεφάλαιον V, ἔνθα καὶ πᾶσαι σχεδὸν ἡ λοιπὴ βιβλιογραφία A. Dieterich, Eine Mithräasliturgie.

στησε· τὸ δὲ δπαῖον ἐπὶ τοῦ ἀνακτόρου Ξενοκλῆς ὁ Χολαργεὺς ἔκοφύφωσε. Τὸ δὲ μακρὸν τεῖχος, περὶ οὐΣωκράτης ἀκοῦσαι, φησίν, αὐτὸς εἰσηγούμενον γνώμην Περικλέους, ἡγολάβησε Καλλικράτης. Τὸ δὲ Ὁδεῖον, τῇ μὲν ἐντὸς διαθέσει πολύεδρον καὶ πολύστυλον, τῇ δὲ ἐρέψει περικλίνες καὶ κάταντες ἐκ μιᾶς κορυφῆς πεποιημένον, εἰκόνα λέγουσι γενέσθαι καὶ μίμημα τῆς βασιλέως σκηνῆς, ἐπιστατοῦντος καὶ τούτῳ Περικλέους Τὰ δὲ Προπύλαια τῆς Ἀκροπόλεως ἔξειργάσθη μὲν ἐν πενταετίᾳ, Μνησικλέους ἀρχιτεκτονοῦντος, τύχη δὲ θαυμαστὴ συμβᾶσα περὶ τὴν οἰκοδομήν ἐμήνυσε τὴν θεὸν οὐκ ἀποστατοῦσαν, ἀλλὰ συνεφαπτομένην τοῦ ἔργου καὶ συνεπιτελοῦσαν, καὶ ἐπεται τὸ γνωστὸν ἐκεῖνο περὶ τῆς πτώσεως τοῦ ἔργου καὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ διήγημα καὶ τὰ περὶ τῆς ἰδρύσεως τοῦ ἀγάλματος τῆς Ἀθηνᾶς Ὅγιείας, οὐ σώζεται τὸ γνωστὸν βάθμον.

Ἐπίτηδες δὲ καὶ ἐγὼ σᾶς ἀνέγνωσα ὀλόκληρον τὴν περιοπὴν τοῦ Πλούταρχον τὴν εἰς τὰ ἐπὶ Περικλέους ἔργα ἀναφερομένην καὶ δὲν περιωρίσθην εἰς τὸ χωρίον τὸ εἰς τὸ Τελεστήριον ἴδιως ἀναφερόμενον, ὅπως εὐκολώτερον γίνη κατάδηλον ἐκ τῆς ὀλης ὑφῆς τοῦ λόγου ἀν δύναται τοῦτο νὰ ἐρμηνευθῇ ὡς ὁ Σβιρῶνος αὐτὸν ἐρμηνεύει. Ὁ Σβιρῶνος στίζει μετὰ τὸ ἐπέστησε κάτω στιγμὴν καὶ νομίζει δτὶ ἔως ἐκεὶ διιλεῖ δ Πλούταρχος περὶ τοῦ Τελεστήριου. Τὰ κατόπιν «τὸ δ' δπαῖον ἐπὶ τοῦ Ἀνακτόρου Ξενοκλῆς ὁ Χολαργεὺς ἔκοφύφωσε» τὰ ἀναφέρει εἰς ἄλλο ἔδιον τοῦτο οἰκοδόμημα τὸ κατ' αὐτὸν Ἀνάκτορον. Ο Πλούταρχος δηλ. διιλεῖ κατὰ τὸν Σβιρῶνον περὶ δύο διαφόρων οἰκοδομημάτων, καὶ περὶ μὲν τοῦ πρώτου μᾶς πληροφορεῖ ποῖος ἀρχιτέκτων ἔθηκε τοὺς ἐπ' ἐδάφους κίονας καὶ ἐπέξευξε τούτους τοῖς ἐπιστυλίοις, ποῖος δὲ τὸ διάζωμα καὶ τοὺς ἄνω κίονας ἐπέστησε, οὐδὲν λέγων περὶ τοῦ ποῖος αὐτὸν ἐστέγασε· περὶ δὲ τοῦ δευτέρου μᾶς λέγει μὲν ποῖος ἀρχιτέκτων ἔκοφύφωσε τὸ δπαῖον αὐτοῦ, δηλ. ποῖος ἀρχιτέκτων ἐπεμελήθη τῆς στεγάσεως αὐτοῦ (ἀφοῦ τὸ ἔκοφύφωσε εἴτε πρόκειται περὶ θολωτοῦ τινος κατασκευάσματος εἴτε δχι, μόνον εἰς τὴν στέγην δύναται νάναφέοηται), δὲν ἀναφέρει δὲ ποῖος ἀρχιτέκτων ἐπεμελήθη τῆς οἰκοδομίας τοῦ περιφήμου αὐτοῦ οἰκοδομήματος κατὰ τὰ λοιπὰ αὐτοῦ μέρη, ποῖος ἥρξατο αὐτὸν οἰκοδομεῖν,

Νομίζω ὅτι περιπτὸν εἶναι καὶ νὰ δηλώσω ὅτι τοιαύτῃ ἔρμηνείᾳ τοῦ χωρίου τοῦ Πλουτάρχου εἶναι ἐντελῶς ἡμαρτημένη καὶ ἀπαράδεκτος. Παρατηρῶ δὲ μόνον ὅτι, ἂν ὁ Πλούταρχος κάμνει χρῆσιν δύο λέξεων (Τελεστήριον — Ἀνάκτορον), καὶ τοῦτο μαρτυρεῖ ὅτι τὸ Ἀνάκτορον ἀπετέλει μέρος τοῦ Τελεστήριου. Κατ' ἐμὲ δὲ Πλούταρχος ὁνομάζει Ἀνάκτορον ὀλόκληρον τὸ ἄνω πάτωμα τοῦ Τελεστήριου, διότι ἐν αὐτῷ εὑρίσκετο τὸ ἴδιως Ἀνάκτορον (ἐκ τοῦ μέρους τὸ δλον), ἀφοῦ ἀνάκτορον ἢ ἀνάκτορα ὁνομάζεται ἐνίστε καὶ ὀλόκληρον τὸ Τελεστήριον¹. Εἰς τοῦτο δὲ τὸ ἄνω πάτωμα κατὰ τὸ μέσον που τῆς στέγης αὐτοῦ ὑπῆρχε τὸ δπαῖον, ὅπως ἐν τοῖς Ἀνακτόροις τῶν προϊστορικῶν χρόνων ὑπῆρχεν ὅμοιον ἀνοιγμα ὑπὲρ τὴν ἐσχάραν, οὐ μόνον ὅπως ὁ καπνὸς ἔξερχηται ἔξ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τὸ φῶς καὶ ὁ ἥλιος εἰσέρχωνται εἰς τὸ Μέγαρον τῶν ἀνάκτων. Οὐδὲ εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑποθέσωμεν αὐτὸ θολωτὸν, ὅπερ θὰ ἡτο ἀπαράδεκτον ἵσως ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Περικλέους, ἀλλ' ὅμιον μὲν πρὸς τοὺς τρούλους τῶν ἡμετέρων ἐκκλησιῶν καθ' ὅλα τὰλλα, στέγην ὅμως ἄνω ἔχον ἐπίπεδον. Ἐν τῷ κατὰ Πλούταρχον λοιπὸν Ἀνακτόρῳ, τῷ ἄνω δηλ. πατώματι τοῦ Τελεστήριου, ὑπῆρχε τὸ ἴδιως ἀνάκτορον, ξεχωριστὸν μικρὸν αὐτοῦ διαμέρισμα, κατά τινα δὲ τῶν μυστηριωδῶν νυκτῶν ἡνοίγετο ἡ πύλη αὐτοῦ καὶ ὁ ἰεροφάντης ἔξερχόμενος ἔφαινε τὰ ἱερὰ εἰς τοὺς μύστας, οἵτινες ἐπλήρουν δλον τὸ ἄνω πάτωμα. Ἡ ἀντίδοξης ὅτι οἱ πολλοὶ τῶν μυστῶν καὶ ἐνταῦθα (καὶ ἐν τῷ ἄνω δηλ. πατώματι) δὲν θὰ ἡδύναντο νὰ ἴδωσι καὶ ἀντιληφθῶσι τῶν δεικνυομένων ἱερῶν κωλύμενοι τῆς θέας ὑπὸ τῶν πολλῶν κιόνων οὐδεμίαν ἔχει κατ' ἐμὲ ἀξίαν, διότι κάλλιστα δύναται νὰ ὑποτεθῇ ὅτι ὁ ἰεροφάντης περιέφερε ταῦτα οὕτως εἰς δλον τὸ ἄνω πάτωμα², ὥστε νὰ δύνωνται πάντες οἱ ἐν αὐτῷ νὰ τὰ ἴδωσι καὶ νὰ ἀκούσωσι καὶ τὰ συνοδεύοντα τὴν δεῖξιν αὐτῶν ἀπόρρητα³. Μὴ λησμονῶμεν δὲ ὅτι οἱ μύσται ἥσαν ἥδη προκατη-

1. Παράβ. Ἐφ. Ἀρχ. 1883, σελ. 75. "Οτι τὸ χωρίον τοῦ Πλουτάρχου κατὰ πάντα σαφὲς δὲν εἶναι οὐδὲ" ἐγὼ τὸ ἀρνοῦμαι. 'Αλλὰ καὶ πῶς ἀλλως δύναται νὰ ἐννοηθῇ δὲν βλέπω, ἀφοῦ πάντως εἰς ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ἀναφέρεται οἰκοδόμημα. Παράβ καὶ Rubensohn σελ. 30 καὶ Foucart Gr. Myst. σελ. 138 καὶ σελ. 101

2. Παράβ. Lobeck, Aglaophamos 1, σελ. 59.

3. 'Ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν γνωμένων δυνάμεθα νὰ φαντασθῶμεν πῶς τοῦτο περίπου ἐγίνετο.

χημένοι περὶ τῶν ἐν τῇ τελετῇ ὑπὸ τοῦ μυσταγωγοῦ του ἔκαστος καὶ τοῦτο βεβαίως ηὐχόλυνε τὴν ἀντίληψιν τῶν δεικνυομένων καὶ φαινομένων. Ἀλλὰ καὶ ἀν ἀκόμη ἡ ἔνστασις εἰχέ τινα δύναμιν, καὶ ἀν ἔνεκα τῆς μεγάλης καταστροφῆς, ἣν τὸ ἐν Ἐλευσῖνι Τελεστήριον ἔπαθε, καὶ τῆς ἐλλείψεως ἀφθόνων καὶ ἀσφαλῶν μαρτυριῶν δὲν δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν πῶς τὰ δεικνυόμενα ἐδεικνύοντο καὶ τὰ δρῶμενα ἐγίνοντο ἐν γένει, ἐν τε τῷ κάτω δηλ. καὶ τῷ ἄνω πατώματι τοῦ Τελεστήριον, καὶ πῶς οἱ μύσται ἡδύναντο νὰ ἔχωσι σαφῆ αὐτῶν ἀντίληψιν, οὐδαμῶς δικαιούμεθα ἐναντίον οὐ μόνον τῶν περισωθεισῶν ἡμῖν μαρτυριῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς θεμελιώδους ἐννοίας, ἣτις ὑπόκειται εἰς τὴν δλην Ἐλευσινιακὴν λατρείαν, κατὰ τὸ δοκοῦν ἡμῖν ναυπλάττωμεν τὰ κατὰ τὰς μυστηριώτιδας νύκτας γινόμενα. Τὰ τῆς τελετῆς ἐν γένει ἐγίνοντο ἐν τῷ Τελεστήριῳ τὰ μὲν ἐν τῷ κάτω, τὰ δὲ ἐν τῷ ἄνω πατώματι. Εν τῷ κάτω πατώματι οἱ μύσται ἡδύναντο καὶ νὰ κάθηνται ἥ καὶ νὰ ἴστανται ἐπὶ τῶν ὑπαρχουσῶν βαθμίδων (τοῦλάχιστον κατὰ τοὺς ὁρμαϊκοὺς χρόνους)¹ ὡς ἐν θεάτρῳ, ἐν τῷ ἄνω πατώματι, ἀν ὑπῆρχον βαθμίδες, αὐταὶ θὰ ἡσαν ξύλιναι, ίσως ὅμως καὶ δὲν ὑπῆρχον ἀλλ’ εἴτε ὑπῆρχον εἴτε δὲν ὑπῆρχον βαθμίδες, ίσως τινὲς τῶν μυστῶν διὰ τῶν μεμυημένων ἥ καὶ κατ’ ἔκεινον τὸν χρόνον μελλόντων νὰ μυηθῶσι δούλων (ἀφοῦ εἶναι γνωστὸν ὅτι καὶ τοῖς δούλοις ἐπετρέπετο ἥ μύσησις) παρελάμβανον οἷκοθεν μεθ’ ἵσταντον καὶ καθίσματα καὶ ἐντεῦθεν ἥ μαρτυρία ἔκεινη ἥ παρ· Ἀθηναίῳ (4, σελ. 167), καθ’ ἧν ἀπόγονός τις τοῦ Φαληρέως Δημητρίου, Δημήτριος καὶ αὐτὸς καλούμενος «Ἐλευσῖνι μυστηρίων ὄντων ἔθικεν αὐτῇ» (τῇ ἐρωμένῃ του ἑταίρᾳ Ἀρισταγόρᾳ) «ὑρόντον παρὰ τὸ Ἀνάκτορον»· τὰ δὲ λεγόμενα ὑπὸ τοῦ Σβυρώνου (σελ. 332) ὅτι «ἄν τὸ Ἀνάκτορον ἀπετέλει τὸ ἄνω πάτωμα τοῦ Τελεστήριον, ὁ μρόνος οὗτος, ἵνα εὑρίσκηται παρὰ τὸ Ἀνάκτορον, ἔδει νὰ ἡτο μετέωρος» μοὶ εἶναι, τὸ ὅμοιογῶ, ἐντελῶς ἀκατάληπτα. Καὶ δποῖόν τι ἡτο τὸ Ἀνάκτορον ἐκ τῶν μαρτυριῶν βεβαίως σαφῶς δὲν δυνάμεθα νάναπλάσσωμεν, ἀλλὰ καὶ δύσκολον νὰ τὸ φαντασθῶμεν δὲν εἶναι. Ὅπτηρχε δηλ. μέρος τι ἐν τῷ ἄνω πατώματι τοῦ Τελεστήριον ἀποκεχωρισμένον δπως ἐν τοῖς ἡμετέροις ναοῖς τὸ ιερὸν λεγόμενον καὶ δπως παρ’ ἡμῖν

1. Παραβ. Éleusis σελ. 64-65.

τῆς ὡραίας Πύλης ἀνοιγομένης ἔξερχεται εἰς τὸν οὐδὸν αὐτῆς ὁ διάκονος τὸ ἄγιον ποτήριον εἰς τὰς κεῖρας προστῶν καὶ ἀναφωνεῖ τοῖς πιστοῖς τὸ σωτήριον ἐκεῖνο : « μετὰ φόβου Θεοῦ πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε » οὕτω καὶ κατὰ τὴν ἐν Ἐλευσῖνι τελετὴν ἥνοιγετο ἡ πύλη τοῦ Ἀνακτόρου καὶ ὁ ἵεροφάντης εἰς τὸν οὐδὸν αὐτῆς ἐμφανιζόμενος ἔφαινε τοῖς μύσταις τὰ ἱερὰ συνοδεύων αὐτὰ καὶ διά τινων μυστικῶν ὅγησεων, τῶν λεγομένων ἀποδῆτων, διότι περὶ τούτων μάλιστα ἀπηγεῖτο παρὰ τῶν μειυμένων ἀπόλυτος σιωπῆ¹. Τότε δὲ καὶ ἐπληροῦτο διὰ μιᾶς ὀλόκληρον τὸ ἄνω πάτωμα τοῦ Τελεστηρίου ἀπλέτου φωτός, ὥστε ἡ λάμψις αὐτοῦ καὶ μακρόθεν νὰ φαίνηται διὰ τοῦ ὀπαίου ὡς ὁ Κλαυδιανὸς μαρτυρεῖ *claram dispergere culmina lucem*². Εἰς αὐτὴν δὲ ταύτην τὴν πρᾶξιν φαίνεται ἀναφερομένη καὶ ἡ μαρτυρία τοῦ Πλουτάρχου³ λέγοντος « ὁ δὲ ἐντὸς γενόμενος καὶ φῶς μέγα ἰδών, οἷον ἀνακτόρων ἀνοιγομένων » καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ βάθρου ἀνδριάντος ἵεροφάντου⁴ ἐπιγραφὴ « ὃ μύσται τότε μ' εἴδατε ἀνακτόρου ἐκ προφανέντα — νυξὶν ἐν ἀργενναῖς ».

Ἐκ τῶν εἰρημένων λοιπὸν ἔξαγεται κατ' ἐμὲ πριτὶν 1) ὅτι τὸ Τελεστηρίον εἶχε καὶ δεύτερον πάτωμα, ἐν αὐτῷ δὲ ὑπῆρχε καὶ τὸ Ἀνάκτορον, 2) ὅτι ἐν αὐτῷ ἐγίνετο ὑπὸ τοῦ ἵεροφάντου ἡ δεῖξις

1. Καὶ τὸ χωρίον τοῦ Αἴλιανοῦ (ἔκδοσις Didot, frag. 12. = Foucart, Gr. Mystères σελ. 101. Παράβ. καὶ Rubensohn σελ. 27). « ἀνὴρ τις ἦν διὰ τῶν Ἐπικούρου λόγων τὴν ψυχὴν ἐκνευρισθεὶς καὶ θῆλυς γενόμενος — δισπερ ἐπιλαθόμενος ὥμησεν ἑαυτὸν εἰς τὸ μέγαρον φέρων ἔνθα δήπου τῷ ἵεροφάντῃ μόνῳ παρελθεῖν θεμιτὸν ἦν (κατὰ τὸν τῆς τελετῆς νόμον ἐκείνῳ δὲ οὐκ ἔξῆν) » εἰς τοῦτο βεβαίως ἀναφέρεται τὸ ἴδιαίτερον διαμέρισμα τοῦ ἄνω πατώματος τοῦ Τελεστηρίου, τὸ ἄλλως ἀνάκτορον καλούμενον. Πρόκειται δὲ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ χωρίῳ περὶ Δαδούχου. Εἰς δὲ τοῦτο (τὸ Μέγαρον δὲν ἐπετρέπετο νὰ εἰσέλθῃ οὔτε ὁ Δαδούχος· ἀλλ ἄσά γε πάντοτε ἡ μόνον κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελετῆς; « Οτι δ φαιδυνητης (ἴδε περὶ τούτου κατωτέρῳ) τούλαχιστον ἐπρεπε νὰ ἔχῃ ἐλευθέρων τὴν εἰσόδον εἰς αὐτὸ καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἀνάγκη νὰ δεχθῶμεν. Σημειωτέον πρὸς τούτοις ὅτι παρὰ Σουΐδᾳ ἐν λ. μέγαρον ὑπάρχει γλώσσα λέγουσα « μέγαρον ὑπερφόν οἴκημα »· ἀμφιβάλλεται ὅμως ἀν καὶ ἡ γλώσσα αὐτῇ ἔξεπήγασεν ἐκ τοῦ Αἴλιανοῦ (Παράβ. Rubensohn σελ. 125, σημ. 6).

2. De raptu Proserpinæ στίχ. 8.

3. Ἡθικά, τόμ. I, σελ. 197 (= 81 E) ἔκδοσις Βερναρδάκη (Πῶς ἄν τις αἰσθοιτο ἑαυτοῦ προκόπτοντος ἐπ' ἀρετῇ).

4. Ἐφημ. Ἀρχ. 1883, σελ. 79.

τῶν ιερῶν, ἀπερ καὶ ἡσαν κατατεθειμένα κατὰ τὴν μυστηριώδη τούλακιστον νύκτα, καθ' ἥν ἐδειχνύοντο, ἐν τῷ Ἀνακτόρῳ.

'Αλλὰ ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ Ἀνακτόρῳ καὶ ἐφυλάσσοντο ταῦτα τὰ ιερὰ καὶ τὸν ἐπίλοιπον χρόνον; Ὁχι, ἀποκρίνεται ὁ Σβιορῶνος «Τὰ ιερὰ δὲ ὅλου τοῦ ἔτους ἐιρυλάσσοντο εἰς τὸ Καταβάσιον, τοῦτο δὲ ἔκειτο εἰς τὸ Πλουτώνειον, ἔκειθεν δὲ νύκτωρ καὶ σθεννυμένων τῶν λαμπάδων, ὅτε ἤρχετο πρὸς ἀνακοινὴν τῶν ιερῶν εἰς Ἀθῆνας ὁ πολὺς καὶ ἀγροδίμητος δῆμος τῶν Ἐλευσινῶν καὶ Ἀθηναίων θὰ ἀνῆγεν ἡ ιεροφάντις τῇ βοηθείᾳ τοῦ ιεροφάντου — ὡς ἐπὶ τῆς ἀγειογραφίας ἡμῶν ἡ θεὰ Ἐλευσίς τῇ βοηθείᾳ τοῦ Ἐρμοῦ — τὰ ιερὰ σύμβολα τῶν λειψάνων τῆς Κόροης» (σελ. 338-339).

Δὲν δύναμαι νὰ παρακολουθήσω βῆμα πρὸς βῆμα τὸν φίλον συνάδελφον εἰς τὰς σκέψεις του, ἄλλως τε καὶ διότι περιττὸν ὑπολαμβάνω τὸ πρᾶγμα. Ὅταν, δπως φρονῶ, ἀποδεῖξω ὅτι καὶ τὸ Καταβάσιον δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἔκειτο ἔκει, ἔνθα τοποθετεῖ αὐτὸν ὁ Σβιορῶνος, ἀφαρῶ οὕτω τὴν βάσιν ἐφ' ἣς ἐστιήριξε τὸ ὅλον οἰκοδόμημα ὡς πρὸς τοῦτο τὸ μέρος τῆς ἐν Ἐλευσῖνι λατρείας. Ἀλλὰ πρὸ τούτου ἀνάγκη νὰ εἴπω ὀλίγα τινὰ περὶ αὐτῶν τούτων τῶν ιερῶν.

Τί ἡσαν τὰ ιερά; Οὐδὲν περὶ αὐτῶν μαρτυρεῖται ὑπὸ τῶν ἀρχαίων. Ὁ Lobeck¹ ἔξ ἐνδείξεών τινων καὶ παρομοιώσεων, ἀς ἐκ τῶν Ἐλευσινῶν νομίζει εἰλημμένας, ἀποκλίνει εἰς τὴν γνώμην ὅτι ὁ ιεροφάντης ἐδείκνυεν διμοιώματά τινα αὐτῶν τούτων τῶν θεῶν καὶ ιερά τινα ἀγγεῖα καὶ ἐν γένει σύμβολά τινα καὶ τῆς ἀρχικῆς λατρείας κειμήλια. Εἰς τὸ αὐτὸν περίπου καταλήγει καὶ ὁ Foucart συμπέρασμα λαμβάνων ὑπὸ δψιν καὶ ὅτι εἰς τῶν ιερῶν αὐτῶν τὴν ἐπιμέλειαν ἦτο προσκεκολλημένος ὁ λεγόμενος φαιδυντῆς τῶν θεῶν (C. I. At III, 5) «Τὸ ἔργον τοῦ φαιδυντοῦ», λέγει οὗτος, «ἡτο νὰ τηρῇ εἰς καλὴν κατάστασιν τὰ ἀγάλματα τῶν δύο θεῶν· ἦτο δηλ. τρόπον τινὰ θεραπών ὡρισμένος εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν θεραπείαν. Ἐπειδὴ δὲ καὶ τὰ ιερὰ διετέλουν ὑπὸ αὐτὸν δντα συνάγεται ὅτι ταῦτα ἡσαν πράγματα ἄμεσον σχέσιν πρὸς τὰς θεὰς ἔχοντα καὶ ἵσως σύμβολα διάφορα ἐκείνων, ἄτινα ἡσαν κοινὰ καὶ τοῖς πᾶσι γνωστά, σύμβολα μυ-

1. Aglaophamos 1, σελ. 51.

στηριώδη κατάδηλον ποιοῦντα τὴν ἀληθῆ αὐτῶν φύσιν ἢ τὴν γένεσιν αὐτῶν ἵσως δὲ καὶ εἰκόνες αὐτῶν τούτων τῶν θεῶν, αἵτινες μόνον τοῖς μυνιμένοις ἐδεικνύοντο.»¹ Κατὰ δὲ τὸν Σβορῶνον (σελ. 328), ταῦτα οὖδεν ἄλλο ἥσαν ἢ «ἀρχικῶς τούλαχιστον μόνον τὰ ἔνθατα παντοειδῆ σπέρματα τῶν κυριωτέρων καὶ χρησιμωτέρων τῷ ἀνθρώπῳ ἐτησίων φυτῶν τῆς κουροτρόφου γῆς». «Οτι οἱ Δημητριακοὶ καρποὶ ἀδύνατο νὰ χρησιμεύσων ὡς σύμβολα ἐν τῇ καθόλου ἐλευσινιακῇ λατρείᾳ εἶναι πιθανόν.» Αν μάλιστα ἡ μαρτυρία ἔκεινη τοῦ χριστιανοῦ συγγραφέως τῶν Φιλοσοφούμερων εἶναι ἀληθής, «Αθηναῖοι μινοῦντες Ἐλευσίνια καὶ ἐπιδεικνύντες τοῖς ἐποπτεύοντι τὸ μέγα καὶ ὑαυμαστὸν καὶ τελειότατον ἐποπτικὸν αὐτῶν μυστήριον ἐν σιωπῇ τεθερισμένον στάχυν», ἡ ἐν σιωπῇ δεῖξις τοῦ τεθερισμένου στάχυος ἀπετέλει ἐν τῶν θεαμάτων τῶν προωρισμένων διὰ τοὺς ἐπόπτας. 'Αλλ' ἐκ ταύτης καὶ μόνης τῆς μαρτυρίας δύσκολον ἢ μᾶλλον ἀδύνατον νὰ εἰκασθῇ ὅτι καὶ ὁ τεθερισμένος στάχυς συγκατελέγετο εἰς τὰ ἴερά πρῶτον μὲν διότι ἀκριβῶς ὁ στάχυς φέρεται ἀπεικονισμένος εἰς πλεῖστα ὅσα μνημεῖα, ἄτινα καὶ παρὰ τῶν μὴ μεμυημένων ἥσαν δρατά, τοῦτο δὲ θὰ ἀντέκειτο εἰς τὸν θεμελιώδη νόμον τοῦ ὅτι τὰ ἴερὰ δὲν ἔπρεπε νὰ ἥναι γνωστὰ εἰμὴ μόνον εἰς τοὺς μεμυημένους, τούτου δ' ἔνεκα καὶ δλῶς ἀποκεκρυμμένα ἀπὸ τῶν δημάτων τῶν βεβήλων μετεφέροντο ἐξ Ἐλευσίνος εἰς Ἀθήνας καὶ πάλιν ὕστερον ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Ἐλευσίνα, ἔνθα καὶ ἐδεικνύοντο ὑπὸ τοῦ ἴεροφάντου τοῖς μύσταις μόνον κατά τινα τῶν μυστηριωδῶν νυκτῶν ἔπειτα δὲ διότι κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῶν Φιλοσοφουμένων ὁ στάχυς ἐδεικνύετο ἐν σιωπῇ, τὴν δὲ δεῖξιν τῶν ἴερῶν συνώδευεν ὁ ἴεροφάντης διὰ τῶν ἀποδρότων, διά τινων δηλ. μυστικῶν ὅγησεων (ἐπεξηγηματικῶν τιθανῶς τῶν δεικνυούμενων) κατὰ ὅγητὰς καὶ ἀξιοπιστοτάτας μαρτυρίας Μή λησμονῶμεν δὲ ὅτι τὰ ἴερὰ ἥσαν κοινὰ τῆς Δήμητρος καὶ τῆς Κόρης ἴερὰ τοῦ θεοῦ, ὡς λέγει ὁ Ἀνδροκίδης. Τούτων ἔνεκα τάσσομαι μὲ τὴν γνώμην τοῦ Lobeck καὶ Foucart ὡς πρὸς τὴν φύσιν αὐτῶν. »Αλλως δὲ μόνον ὃν οὕτως εἶχε τὸ πρᾶγμα, θὰ ἥτο καὶ τὸ ἔργον τοῦ Φαιδυνοῦ καὶ ὡς πρὸς ταῦτα καταληπτόν.

1. Revue des Études Grecques 1893 σελ. 333.

Αλλ' ἔστωσαν τὰ ιερὰ οὐα δήποτε (βιαρέα τινὰ πράγματα¹ δὲν ἥδυναντο νὰ ὡσι βεβαίως, ἀφοῦ καὶ εἰς μόνος ἄνθρωπος ἥδυνατο νὰ βαστάσῃ αὐτά, διὸ ιεροφάντης, καὶ δὴ καὶ νὰ περιφέρῃ ἵσως αὐτὰ πρὸς θέαν, ὃς ἀνωτέρῳ ἐῷδήθη) δὲν ἐψυλάσσοντο εἰς τὸ Καταβάσιον οὕτε ἥδυναντο τοῦτο νὰ εὑρίσκηται ἐν τῷ Πλουτωνείῳ. Καταβάσια, ὡς αὐτὸς ὁ Σβιορῶνος (σελ. 338) παρατηρεῖ, « παρὰ τοῖς Χριστιανοῖς ἐκαλοῦντο αἱ ὑπὸ τοὺς ναοὺς κρύπται, ἥτοι τάφοι, τῶν ιερῶν λειψάνων· παρὰ δὲ τοῖς ἐθνικοῖς τὰ καταβάσια ἔλαβον τὸ ὄνομα αὐτῶν ἀπὸ τῆς καταβάσεως εἰς Ἀδου, οὐτινος ἐθέωροῦντο εἴσοδοι». Τί δὲ λέγει περὶ τούτου ὁ Ἀστέριος (ξ. ἀ.) « οὐκ ἐκεῖ » (ἐν Ἐλευσῖνι δηλ.) « τὸ καταβάσιον τὸ σκοτεινὸν καὶ αἱ σεμναὶ τοῦ ιεροφάντου πρὸς τὴν ιέρειαν συντυχίαι μόνου πρὸς μόνην, οὐχ αἱ λαμπάδες σβέννυνται καὶ ὁ πολὺς καὶ ἀναρίθμητος δῆμος τὴν σωτηρίαν αὐτῶν εἶναι νομίζουσι τὰ ἐν τῷ σκότει παρὰ τῶν δύο πραττόμενα; » Ο Σβιορῶνος νομίζει ὅτι πάντες οἱ ἐκλαβόντες ὅτι τὸ χωρίον τοῦτο ἀναφέρεται² εἰς τινα τῶν ἐν τῇ τελετῇ, ἐν αὐτῷ τῷ τελεστηρίῳ βεβαίως, πρᾶξεων ἐπλανήθησαν· καὶ ὅμως, αὐτὸς πλανᾶται κατ' ἐμὲ κριτὴν μεταφέρων τὸ καταβάσιον εἰς τὸ Πλουτώνειον καὶ νομίζων ὅτι ὁ Ἀστέριος διμιλεῖ περὶ τῆς ἐκεῖθεν ἔξαγωγῆς τῶν ιερῶν ὑπὸ τῆς ιεροφάντιδος (γρ. ιερείας) καὶ τοῦ ιεροφάντου. Ο Ἀστέριος εἶναι φανερὸν ὅτι διμιλεῖ περὶ ιεροῦ γάμου συνήθους πράγματος ἐν τῇ Ἑλληνικῇ λατρείᾳ, εἰς τινὴν δὲ τὴν πρᾶξιν τῆς τελετῆς ἀναφέρεται ἀναμφιβόλως καὶ ἡ μαρτυρία τοῦ Τερτυλλιανοῦ λέγοντος « ἵνα τι ἡ ιέρεια τῆς Δήμητρος ἀρπάζηται, ἐὰν μὴ τὸ αὐτὸν καὶ ἡ Δημήτηρ ἔπαθε »³, οὐδὲ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐρμηνευθῶσιν ἄλλως αἱ μαρτυρίαι αὐταὶ, οὐδὲ δύνανται

1. Οἱ εἰπόντες διμοιώματα, ἥτοι εἰκονίσματα, αὐτῶν τῶν θεῶν δὲν ἐνόουν βεβαίως βαρέα (μαρμάρινα) ἀγάλματα.

2. Παράβ. Foucart, Recherches sur l'origine et la nature des Mystères d'Éleusis σελ. 48-49. Philios, Éleusis σελ. 40.

3. Cur rapitur sacerdos Cereris, si non tale Ceres passa est? (Ad. Gent. II, 7). Ο Foucart (ξ. ἀ. φρονεῖ ὅτι αἱ μαρτυρίαι αὗται δὲν ἔχουσι σχέσιν πρὸς τὴν ἀρπαγὴν τῆς Κόρης. Ἐγὼ ἐχω ἐναντίαν γνώμην (παράβ. Éleusis ξ. ἀ.). Η ιέρεια ἥτο κοινὴ, τῆς Δήμητρος καὶ τῆς Κόρης, ὁ δὲ Τερτυλλιανὸς σφάλλεται κατ' ἐμὲ κριτήν, ἀφοῦ περὶ ἀρπαγῆς τῆς Δήμητρος, ὅσον οἶδα, οὐδεμία ὑπάρχει μαρτυρία.

νὰ ἔχωσι σχέσιν πρὸς τὴν Ἑλευσῖνος εἰς Ἀθήνας μετακομιδὴν τῶν ἰερῶν, καθ' ἥν δῆμος Ἀθηναίων δὲν παρίστατο, τούλάχιστον δὲν μαρτυρεῖται τὸ πρᾶγμα (παράβ. καὶ Σβορῶν σελ. 322 καὶ 325· κατὰ τὰς μαρτυρίας μόνον οἱ ἔφηβοι καὶ οἱ ἐπιμεληταὶ τῶν μυστηρίων μετέβαινον ἀπὸ τῆς προτεραίας εἰς Ἐλευσίνα, ὃ δὲ λοιπὸς δῆμος τῶν Ἀθηναίων προϋπήντα τὰ ἰερὰ κατὰ τὴν ἰερὰν ὁδόν, πιθανώτατα κατὰ τὸ προάστειον τὸ καλούμενον ἰερὰ συκῆ καὶ κείμενον κατὰ τὸν σημερινὸν "Αγ. Σάββαν"), λαμπάδες δὲ δὲν ἔσβεννυντο, ὅχι μόνον διότι τὰ γινόμενα ἐν ἡμέρᾳ ἐγίνοντο, ἀλλὰ καὶ διότι οὐδένα θὰ εἴχε νοῦν τὸ πρᾶγμα.

'Ο Ἀστέριος λοιπὸν καταβάσιον ὀνομάζει κρύπτην τινὰ σκοτεινὴν ἐν τῷ Τελεστηρίῳ, εἰς ἣν συνέβαινον αἱ συντυχίαι τοῦ ἰεροφάντου πρὸς τὴν ἱερειαν (ὅχι ἰεροφάντιδα) μόνον πρὸς μόνην, σβεννυμένων τῶν λαμπάδων, τοῦτο δὲ καὶ ἐσκανδάλιζε τὸν πατέρα τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐντεῦθεν καὶ ὃ σαρκασμὸς αὐτοῦ. ¹ Αν δὲ αἱ ἀνασκαφαὶ τοιαύτης τινὸς ὑπογείου καὶ σκοτεινῆς κρύπτης οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον ὕχνος ἥνεγκον εἰς φῶς, οὐδαμῶς ἀκολουθεῖ ὅτι καὶ δὲν ὑπῆρχε. Τί τάχα μᾶς κωλύει νὰ ὑποθέσωμεν ἔνδιλινόν τι ἔκει ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Τελεστηρίου κατασκεύασμα πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν ἴδρυμένον;² Εἰς τοὺς μὴ θέλοντας νὰ παραδεχθῶσι τοῦτο ἢ ἄλλην τινὰ παραπλησίαν τοῦ πράγματος ἔξήγησιν δὲν ἀπομένει ἢ νάποδρόνψωσιν ὅλως ὡς ψευδῆ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἀστερίου, καὶ μετ' αὐτῆς καὶ τὸ παρ' αὐτοῦ μόνον μαρτυρούμενον καταβάσιον.

'Αλλ' ὃ φίλος συνάδελφος (σελ. 330) δὲν ἐστηρίχθη εἰς μόνην τοῦ Ἀστερίου τὴν μαρτυρίαν, ἀλλὰ καὶ εὗξ τινα κολοβὴν ἐπιγραφήν, τοῦ 4ου ἢ τῶν ἀρχῶν τοῦ 3ου π. Χ. αἰώνος³, ἔξ ἵς ὃ Foucart συνεπέρανεν ὅτι τὰ ἰερὰ ἔξαγόμενα τοῦ Ἀρακτίου ἔνθα καὶ ἐφυλάσσοντο (διότι ὡς πρὸς τοῦτο ὃ Foucart συμφωνεῖ μετ' ἐμοῦ δεχόμενος ὅτι τὸ Ἀνάκτορον ἀπετέλει μέρος τοῦ Τελεστηρίου καὶ ὅτι ἐν αὐτῷ ἐφυλάσσοντο τὰ ἰερὰ δι' ὅλου τοῦ ἔτους), ὅπως μετενεχθῶσιν εἰς Ἀθήνας, ἔκαμνον σταθμὸν ἐν τῷ Πλουτωνείῳ πρὸ αὐτοῦ διερχόμενα, διότι ἐσχετίζοντο πιθανῶς πρὸς τὴν λατρείαν τοῦ Πλούτωνος.⁴ Ο Foucart

1. Παράβ. Έλευσις σελ. 68.

2. Ἀρχ. Ἐφημ. 1890 σελ. 83. — C. I. At. IV, 2, σελ. 149.

3. Revue des Études Grecques 1893 σελ. 329 καὶ ἔξ.

τοῦτο καὶ μόνον δισχυρᾶς εἰπεῖ τῆς ἐν λόγῳ ἐπιγραφῆς στηριζόμενος. Τούναντίον δὲ ὁ ἡμέτερος Σβορῶνος νομίζει ὅτι καὶ αὕτη προσεπικυροῦ τὴν γνώμην του. Ἰδοὺ δὲ τί γράφει ἐν τῷ βιβλίῳ του (σελ. 330): «Οὐ χῶρος οὐτος» (ἐν ᾧ δηλ. τὰ ἱερὰ ἐφιλάσσοντο) «καλεῖται ἡγιᾶς ὑπὸ τῶν πιγῶν μέγιστον, ὃ δὲ νεκρικὸς χαρακτήρας τῶν ἱερῶν καὶ ἡ σημασία αὐτῶν ὡς συμβόλων τῶν λειψάνων τῆς ὑπὸ τοῦ Πλούτωνος ἀρπαγείσης Κόρης ἐνδεικνύει, νομίζω, ἐκ τῶν προτέρων ὡς πιθανωτάτην τὴν ὑπόθεσιν ἡμῶν ὅτι θὰ ἐκρύπτοντο ἐν τῷ Πλούτωνείῳ σπηλαίῳ τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἐλευσίνος περιβόλου, ἥτοι ἐν τῷ ὑπογείῳ μεγάρῳ τοῦ ἀπαγαγόντος τὴν Κόρην μεοῦ τοῦ θανάτου (παράβ. καὶ Φώτιον ἐν λ. «μέγαρον εἰς ὃ τὰ μυστικὰ ἱερὰ τίθεται». Ἡσύχ. ἐν λ. «μέγαρα, κατώγεια, οἰκήσεις καὶ βάραθρα» καὶ Πορφ. Ἀντρ. νυμφ. 8 «ἱερὰ τοῖς ὑποχθονίοις θεοῖς»).

«Πράγματι δὲ τοῦτο ἔξαγεται σαφῶς, ὡς νομίζω, ἐκ σπουδαιοτάτης Ἐλευσινιακῆς ἐπιγραφῆς ἀναγραφείσῃς κατὰ πρότασιν αὐτοῦ τοῦ ἱεροφάντου πρὸς τιμὴν ἀνδρός τινος ἐν γένει, «ἐπειδὴ σπουδαιός ἐστι περὶ τὰ ἱερά· καὶ τὸ γένος τὸ Εὔμολπιδῶν», ἵδιως δὲ ἐπειδὴ «καλῶς καὶ φιλοτίμως καὶ εὐσεβῶς τῶν ἱερῶν ἐπιμελούμενος τὸ τοῦ Πλούτωνος ἱερὸν καλῶς ἐκόσμησεν». Πρόκειται δηλ. περὶ τοῦ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἱεροφάντου φύλακος, φαιδυντοῦ ἢ ἐπιμελητοῦ τῶν ἱερῶν, ὅστις ἐπιμελούμενος τῶν ἱερῶν, ἥτοι ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ, ὡς ἄριστα κατέδειξεν ὁ Foucart, οὐχὶ τῶν ἱερῶν ναῶν, ἀλλὰ τῶν ἱερῶν συμβόλων, ἐκόσμησε τὸ Πλούτωνειον, ἔνθα ἐπομένως καὶ οὐχὶ ἐν τῷ ἀνακτόρῳ τῆς Δήμητρος ἐκρύπτοντο καὶ διεφυλάσσοντο τὰ ἱερά, ἄτινα ἔξαγόμενα ἐντεῦθεν κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν τελετῶν θὰ ἐκομίζοντο πρῶτον μὲν εἰς Ἀθήνας, ἐκεῖθεν δὲ ἐν πομπῇ εἰς τὸ Ἀνάκτορον, ἥτοι τὸν ναὸν τῆς Δήμητρος, ὅπόθεν ἐν τῇ ὑπάτῃ στιγμῇ τῆς τελετῆς λαμβάνων αὐτὸν ὁ ἱεροφάντης ἔξήρχετο τοῦ Ανακτόρου καὶ πρὸ τῆς θύρας αὐτοῦ ἰστάμενος ἐπεδείκνυεν εἰς τοὺς μύστας, μεθ' ὃ, τῆς ἐορτῆς ληξάσης, θὰ κατετίθεντο πάλιν πρὸς ἀσφαλῆ διαφύλαξιν καὶ τοῖς πᾶσιν ἄγνωστα ἐν τῷ Πλούτωνείῳ μεγάρῳ μέχρι τῶν ἡμερῶν τῆς αὐτῆς τελετῆς τοῦ προσεχοῦς ἔτους». Αὐτὰ λέγει ὁ Σβορῶνος. 'Αλλ' ἔξαγονται ταῦτα πάντα σαφῶς, ὡς λέγει, ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς, ἡν ἐπικαλεῖται; 'Αλλὰ, προτοῦ εἰσέλθω εἰς τὴν ἔξετασιν τῆς ἐπιγραφῆς, ἐπιτρα-

πήτω μοι νὰ προτάξω τὰ ἔξῆς σχέσιν καὶ ἀναφορὰν ἔχοντα πρὸς τὰς μαρτυρίας περὶ τοῦ ποῦ τὰ ἱερὰ ἐφυλάσσοντο.

‘Ο χῶρος οὗτος, λέγει δὲ Σβιορῶνος εἰς τὴν ἀνωτέρω παρατεθειμένην περικοπήν, καλεῖται ὁρτῶς ὑπὸ τῶν πηγῶν μέγαρον καὶ ἀναφέρει, ὃς εἶδομεν, τὴν ἐκ τοῦ Φωτίου μαρτυρίαν « μάγαρον δὲ μέγαρον, εἰς δὲ τὰ μυστικὰ ἱερὰ τίθεται », προσθέτων ἀλλαχοῦ (σελ. 339) καὶ τὴν τοῦ Ἀμμωνίου « τὸ δὲ μέγαρον ἔνθα τὰ μυστικὰ τῆς Δήμητρος ». ’Αλλ’ ὑπάρχει καὶ τις ἄλλη μαρτυρία, ἡτις δὲν εἶναι μὲν κατὰ πάντα σαφής, οὐδὲν ἥπτον πρέπει νὰ μνημονευθῇ ἐνταῦθα, ἡ τοῦ Ἡσυχίου, ἡτις φθέγγεται ὡδέ πως « ἀνάκτορον τὸ τῆς Δήμητρος. ὅτις μέγαρον καλοῦσι, ὅπου τὰ ἀνάκτορα τίθεται ». Ἡ φράσις ὅπου τὰ ἀνάκτορα τίθεται δὲν εἶναι κατὰ πάντα σαφής, καὶ ὅμως νομίζω καὶ ἐγὼ μετὰ τοῦ Rubensohn (σελ. 29) ὅτι, ἀν συνδυάσωμεν τὸ χωρίον καὶ μετὰ τοῦ παρὰ Σονίδα (ἐν λ. ἀναπτες) « καὶ ἀνάκτορα τὰ ἱερὰ » καὶ τῶν ἀνωτέρω τοῦ Φωτίου καὶ τοῦ Ἀμμωνίου μαρτυριῶν, δυνάμεθα κάλλιστα νὰ ἐννοήσωμεν τί ὁ Ἡσύχιος ἥθελε νὰ εἴπῃ καὶ νὰ συμπεράνωμεν ὅτι τὸ μέρος, ἔνθα τὰ ἱερὰ ἐφυλάσσοντο, ἐκαλεῖτο καὶ ἀνάκτορον καὶ ὅχι μόνον μέγαρον.

’Αλλὰ καὶ εἰς τὰς δύο ἄλλας μαρτυρίας ἀν ἀρκεσθῶμεν, καὶ ἀν ἡ λέξις μέγαρον κατὰ τὸν Ἡσύχιον σημαίνει κατώγειαι οἰκήσεις καὶ βάραρθα, τί ἐκ τούτου συνάγεται; Μὴ ἡ λέξις μέγαρον δὲν σημαίνει καὶ τὸν Ναὸν περὶ θεῶν λεγόμενον, καὶ μὴ αὐτὸ τοῦτο δὲν παραδέχεται καὶ δὲ Σβιορῶνος (σελ. 321);¹ “Οτι δὲ αἱ ἐπιγραφαὶ τῆς Ἐλευσῖνος, ἐν αἷς ὁ λόγος περὶ τοῦ Ναοῦ τοῦ Πλούτωνος, ἀναφέρονται αὐτὸν οὐχὶ ὡς ναὸν ἀλλ’ ἀπλῶς ὡς τὸ τοῦ Πλούτωνος, ὡς παρατηρεῖ δὲ Σβιορῶνος (σελ. 332), τοῦτο οὐδὲν ἄλλο μαρτυρεῖ ἢ ὅτι ἐν τοῖς λίθοις γίνεται λόγος περὶ τοῦ ἱεροῦ, δηλ. τοῦ ἱεροῦ τεμέρους τοῦ Πλούτωνος, καὶ ὅχι περὶ μεγάρου ὡς κατωγείου οἰκήσεως, ἐν ᾧ τὰ ἱερὰ ἐκρύπτοντο. Αὐτὴ ἀντη ἡ ἐπιγραφή, περὶ ἣς κατωτέρω ὁ λόγος, ἀναφέρει, ὡς θὰ ἴδωμεν, τὸ ἱερὸν τοῦ Πλούτωνος καὶ ὅχι συγκεκομιμένως, τὸ τοῦ Πλούτωνος. Τοσαῦτα δὲ περὶ τούτων εἰπὼν μεταβαίνω εἰς τὴν ἔξετασιν τῆς ἐπιγραφῆς.

‘Ο λίθος, ὡς ἐρήμη, εἶναι κολοβός· πόσον μέρος ἐλλείπει αὐτοῦ πρὸς

1. Παράβ. καὶ ἀνωτέρω σελ. 25 σημ. 1.

τὰ κάτω ἄδηλον· ἀλλὰ καὶ οἱ ἐν ἀρχῇ στίχοι σφόδρᾳ κολοβοὶ ἐσώμησαν καὶ ἐν γένει πολλὰ ἔλλείπουσι καὶ ἐκ τοῦ μέσου γράμματα· ἀκέραιοι σφῆσανται δύο μόνον στίχοι, ὁ 11^{ος} καὶ 13^{ος}· ἐπειδὴ δὲ γραφὴ εἶναι ἡ στοιχηδὸν καλουμένη, οἱ δὲ δύο ἀλώβητοι περισωθέντες στίχοι ἔχουσιν ἀνὰ 25 γράμματα, τόσα ἔπρεπε νὰ ἔχῃ καὶ ἔκαστος τῶν ἄλλων στίχων. Εἰς τοῦτον δὲ τὸν κανόνα στηριζόμενοι (κοινὸν ἄλλως καὶ γνωστὸν εἰς πάντας τοὺς περὶ τὴν ἐπιγραφικὴν καταγινομένους) συνεπληρώσαμεν καὶ ὅμοιον τρόπον ἐγὼ καὶ ὁ Foucart καὶ ὁ Köhler τοὺς ἀπὸ τοῦ 6ου μέχρι τοῦ τελευταίου σφῆσαντον 16ου στίχους. Ἡ συμπλήρωσις διμιώς τῶν στίχων 2-6 (διότι ὁ πρῶτος ἀναμφιθόλως δὲν περιεῖχεν ἡ τὴν συνήθη ἐπίκλησιν Θεοὶ) ὡς πολὺ κολοβῶν ὑπῆρξε διάφορος.

Παραδέτω δὲ τὴν μεταγραφὴν τῆς ἐπιγραφῆς σὺν τῇ κοινῇ ὑπὸ πάντων συμπληρώσει τῶν στίχων 6-16 καὶ τῇ συμπληρώσει τῶν στίχων 2-6 τῇ ὑφ' ἔκαστον ἡμῶν γενομένῃ (ἴδε ὅπισθεν).

Ὦς βλέπετε, ἔξ. αὐτοῦ τοῦ ψηφίσματος τρία τινὰ συνάγονται ἀσφαλῶς, ὡς καὶ ὁ F. ἥδη παρετήρησε, 1) ὅτι τὸ ψήφισμα εἶναι τοῦ γένους τοῦ Εὔμολπιδῶν καὶ κατ' ἀκολουθίαν καὶ ὁ εἰπὼν αὐτὸν ἦν Εὔμολπίδης, 2) ὅτι ὁ ὑπὲρ οὖν τὸ ψήφισμα δὲν ἦτο Εὔμολπίδης καὶ 3) ὅτι οὐχὶ ὡς Ἰδιώτης Ἰδίοις ἀναλώμασιν ἐκόσμησε τὸ τοῦ Πλούτιωνος ἱερόν, ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει τόπος διὰ τὴν φράσιν ἐκ τῶν Ἰδίων, ἢτις οὐδέποτε ἐλλείπει εἰς δόμοις περιστάσεις. Φαίνεται λοιπὸν ὅτι ἐπράξε τὰ πρηγμέντα ἔχων τι ὑπούργημα. Τιμᾶται δὲ ὁ τιμώμενος ἔνεκα τῆς φιλοτιμίας καὶ εὐσεβείας του καὶ ἐν γένει διότι σπουδαῖός ἐστι περὶ τὰ ἱερά καὶ τὸ γένος τὸ Εὔμολπιδῶν, Ἰδίως δὲ διότι τὸ τοῦ Πλούτιωνος ἱερὸν καλῶς ἐκόσμησε. Ἀλλὰ ποῦ ἥσαν τὰ ἱερά, περὶ ἣ σπουδαῖος ἦν ὁ τιμώμενος; Ἄρα γε τὰ ἱερά σύμβολα, les objets sacrés, ὡς θέλει ὁ Foucart καὶ ὁ τούτῳ συμφωνῶν Σβορῶνος, ἡ πρόκειται καὶ ἐνταῦθα περὶ τῶν ἱερῶν τεμενῶν ἐν γένει;

Ἄμφιβάλλω ἀν κατηγορηματικὴν καὶ ἀμφισβητήσεως ἀνεπίδεκτον ἀπάντησιν θὰ μᾶς ἔδιδε καὶ τὸ ἐλλεῖπον τεμάχιον τοῦ λίθου, ἀν ἀνευρίσκετο, ἀφοῦ ὁ Foucart οὐχὶ ἐπὶ τῶν συμπληρώσεων τῶν ἐλλειπόντων στίχων στηριζόμενος, ὡς θὰ ἔδωμεν, ἔξήνεγκε τὴν ἀνωτέρῳ γνώμην.

Foucart

Φίλιος

Köhler

Θ[εοὶ]	Θ[εοὶ]	Θ[εοὶ]
Π]ρόφαν[τος εἰπεν· ἐπειδὴ Τηγπό- λεμος α.....κα- λῶς καὶ φιλοτίμως δῶν ἴερῶν ἐ[πιμελούμενοις τὸ τοῦ	Π]ρόφαν[τος εἶπεν· ἐπειδὴ 'Ιά- λεμος ἀ[nήρ ἐστιν ἀγαθός; καὶ] κα- λῶς καὶ φιλοτίμως φροντίσας;] τ ῶν ἴερῶν ἐ[γένεται; καὶ] τὸ τοῦ	Π]ροφάν[της εἶπεν. ἐπειδὴ] λεμος 'Α[.] κα- λῶς καὶ φιλοτίμως καὶ εὐσεβῶς τ ῶν ἴερῶν ἐ[πιμελεῖται καὶ] τὸ τοῦ
10	6	10

Πλούτωνος ἴερ[ὸν καλῶς] ἐκόσμη-
σεν, ἐπανέσται αἰώνον καὶ στερα-
νῶσαι μαρτύρηντος [στεφάνων εὐσ-[ε-
βείας ἔνεκα καὶ φ[ω]τισμάς νέ-
μεν δ' αὖτῶν καὶ μετέρια ἐγ μω-
σηρίων τῶν μεγάλων καὶ τῶν πρό-
ς "Αγραν, δοηματεῷ [Ε]ὑμολατιδῶν ἔκ-
άστωι, ἐπειδὴ στουδαέος ἐστι π-

15 εὶ τὰ ιερὰ καὶ τὸ γένος τὸ Εὔμο-
λπαδῶν ἀναγράψατε] δὲ τὸ ψήφισμα
α ἐν στήλῃ λαθηνῇ καὶ στῆσα

'Αλλ' ἂς ἔξετάσωμεν τὰ τοῦ λίθου καὶ τὰ τῶν συμπληρώσεων ἵδιως τῶν πρώτων πέντε στίχων. Ἡ ἐμὴ συμπλήρωσις, ἦν καὶ τότε, ὅτε τὸν λίθον τὸ πρῶτον ἔξεδωκα, μετὰ πολλοῦ ὄνκου καὶ δισταγμοῦ ἀνέγραψα, προσθεῖς μάλιστα ὅτι δὲν εἶναι τῆς ἀρεσκείας μου, εἶναι ἐν τοῖς πλείστοις ἀστοχος καὶ ἀπαράδεκτος. Τὴν ἀνέγραψα ὅμως καὶ πάλιν ἐνταῦθα, διότι καὶ ἔξ αὐτῆς καταφαίνεται πῶς ἐγὼ τὸν ὄλον νοῦν τοῦ ψηφίσματος συνέλαβον. Ἀπομένουν λοιπὸν πρὸς ἔξετασιν, αἱ δύο ἄλλαι συμπληρώσεις, ἡ τοῦ F. καὶ ἡ τοῦ K. Ως δὲ βλέπετε τὸ ὄνομα τοῦ εἰπόντος τὸ ψήφισμα ἐν τῷ 2ῳ στίχῳ συμπληροῦ ὁ ἐκδότης τοῦ C. I. A. t. Ἰροφίαντης, διότι, λέγει, εἰς τὸ χάρτινον ἔκτυπον ὡς βέβαιον ἀνέγνω τὸ πρῶτον γράμμα ὡς I. Ἐγὼ καὶ πάλιν ἔξετάσαις αὐτὸν τὸν λίθον δὲν ἡδυνήθην νὰ πεισθῶ ὅτι ὄντως I εἶναι τὸ πρῶτον γράμμα τούτου τοῦ στίχου, καὶ εἰς αὐτὰ δὲ τὰ χάρτινα ἔκτυπα ἐπίσης οὐχὶ πάντοτε ὡς I βλέπω τοῦτο τὸ γράμμα 'Αλλὰ καὶ ἀν ὄντως I ἡτο τὸ πρῶτον γράμμα, ἐποεπε νὰ ὑποληφθῇ ὡς τοῦ χαράκτου λάθος, διότι ἀδύνατον, ὡς καὶ ὁ Dittenberger παρατηρεῖ (*Sylloge²* ἀριθ. 651) ἐν ψηφίσματι ἀττικῷ καὶ δὴ τοῦ τέλους τοῦ 4ου ἦ τῶν ἀρχῶν τοῦ 3ου π. X. αἰῶνος, νὰ ἐγίνετο χρῆσις τοῦ ἰωνικοῦ τύπου Ἰροφάντης ἀντὶ τοῦ ἀττικοῦ Ἱεροφάντης. Σημειωτέον δ' ὅτι ὡς κύριον ὄνομα δὲν εὑρηται ἡ λέξις οὔτε κατὰ τὸν ἔνα οὔτε κατὰ τὸν ἄλλον τύπον. Διὰ ταῦτα φρονῶ ὅτι ὁρθότερον ἐγώ τε καὶ ὁ F. ἐγράψαμεν, *Πρόφατος* γράψαντες, ὄνομα καὶ ἄλλοθεν γνωστόν. Ἐπίσης δὲ φρονῶ ὅτι καὶ τὸ ὄνομα τὸ ὑπὲρ οὐ τὸ ψήφισμα κάλλιστα δύναται νὰ συμπληρωθῇ *Τληπόλεμος* ὡς ὁ F. συνεπλήρωσε.

Τὸν τρίτον στίχον ἀφίνουσι καὶ ὁ F. καὶ ὁ K. ἀσυμπλήρωτον· ἀλλὰ γράφων ὁ K. ἐν τῇ μεταγραφῇ του μετὰ τὸ λεμός Α κεφαλαῖον ὑποδήλοι ὅτι μετὰ τὸ ὄνομα τοῦ τιμωμένου εἴπετο τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ πιθανώτατα καὶ τὸ δημοτικόν ὁ δὲ F. σημειοῖ ὅτι δυνατὸν μὲν καὶ πιθανὸν καὶ τοῦτο, δυνατὸν ὅμως καὶ ἄλλο τι νὰ ὑπῆρχεν ἐκεῖ ἀναγεγραμμένον, λ. χ. τὸ «ἀρχιτέκτων τοῦ ἱεροῦ» ἢ «ἀρχιτέκτων αἰρεθεὶς» (ε. ἀ. σελ. 335).

Τὸν τέταρτον στίχον συμπλήρωσι ὁ K. —λῶς καὶ φιλοτίμως καὶ εὐσεβῶς τ'—οὕτω δὲ συμπληρούμενος ὁ στίχος ἔχει 26 γράμματα. Καὶ ὅμως τὸ ἐπίζημα εὐσεβῶς καὶ πάνυ εὐαρμοστεῖ ἐνταῦθα, ἀφοῦ κα-

τωτέρω λέγεται ὅτι ὅχι μόνον τῆς φιλοτιμίας του, ἀλλὰ καὶ τῆς εὐσεβείας του ἔνεκα ἡτο ἄξιος τιμῆς ὁ ὑπὲρ οὗ τὸ ψήφισμα. Ὁ δὲ F. μετὰ τὸ φιλοτίμως ἀφίνει τὸν τόπον κενόν, σημειοῦ ὅμως (σφλ. 335) ὅτι ἡ φράσις τῆς πομπῆς τῶν Ἱερῶν πληροῦ τὸ κενὸν τοῦ λίθου (καὶ ὅντως οὕτω συμπληρούμενος ὁ στίχος ἔχει, ὅσα ἔπρεπε νὰ ἔχῃ, 25 γράμματα), προσθέτων ἔτι ὅτι ἡ φράσις et pour le sens s'accorderait avec la supposition que Tlépolémos était l'architecte du temple de Pluton.

Ο πέμπτος τέλος στίχος, ὅπως μὲν συμπληροῦ αὐτὸν ὁ Köhler, ἔχει 26 γράμματα, 25 δὲ ὅπως ὁ Foucart αὐτὸν συμπληροῦ. Ἀλλὰ σημειώτεον ὅτι ἐγὼ αὐτὸς ἔχω παρατηρήσει ὅτε τὸ πρῶτον τὸν λίθον ἔξεδωκα, τὸ βλέπετε δὲ καὶ ὑμεῖς ἐνταῦθα¹, ὅτι κατὰ τοῦτον τὸν στίχον ἡ στοιχηδὸν γραφὴ εἶχε διαταραχθῆ καὶ ἐντεῦθεν τὸ τελευταῖον αὐτοῦ γράμμα Υ ἔξω τῆς καθέτου γραμμῆς φέρεται ἐγκεχαραγμένον ὡς καὶ τὸ πρὸ αὐτοῦ Θ. Κατὰ δὲ ταῦτα, ἀν ἀλλως ἡ συμπλήρωσις τοῦ K. ἔχει καλῶς, δὲν εἶναι λόγος νάποδρίψθη διότι ἔχει ἐν γράμμα περισσότερον ὁ στίχος οὕτω συμπληρούμενος, τοῦναντίον μάλιστα δυνάμεθα ἐκ τῆς διαταράξεως τῆς στοιχηδὸν γραφῆς ἐν τούτῳ τῷ στίχῳ νὰ συμπεράνωμεν ὅτι ὅμοιόν τι εἶχε συμβῆ καὶ εἰς τὸν προηγούμενον στίχον καὶ ἐντεῦθεν νὰ εἰκάσωμεν ὅτι δὲν εἶνε λόγος νάποδρίψωμεν καὶ τοῦ στίχου ἐκείνου τὴν συμπλήρωσιν τὴν ὑπὸ τοῦ K. γενομένην, εἰ καὶ οὕτω συμπληρούμενος καὶ ὁ στίχος ἐκεῖνος ἔχει, ὡς ἡδη ἐδρήθη, 26 γράμματα.

Καὶ ἐκ μὲν τῆς συμπληρώσεως τοῦ K. τῶν πέντε πρώτων στίχων τοῦ ψηφίσματος οὐδαμῶς ἔξαγεται, ὡς βλέπετε, ὅτι ὁ ὑπὲρ οὗ τὸ ψήφισμα εἴχε τινα σχέσιν πρὸς τὰ Ἱερὰ σύμβολα καὶ τὴν ἐπιμέλειαν αὐτῶν, οὐδὲν δὲ περὶ τούτου σημειοῦ ὁ σοφὸς ἐκδότης τοῦ C. I. A. παραπέμπων ἀπλῶς εἰς τὸν Foucart, ἀτε μετὰ τοῦτον ἐκδοὺς τὸν λίθον. Ἀλλ' ἡ ἀπλῆ παραπομπὴ εἰς τὸν σοφὸν γάλλον συνάδελφόν του δὲν μαρτυρεῖ, νομίζω, καὶ ἀποδοχὴν ταύτης τῆς γνώμης του ἡ κατὰ τρόπον διάφορον συμπλήρωσις τῶν 4 πρώτων στίχων μαρτυρεῖ, ἔμοι γε

1. Ἐπεδείχθη τοῖς ἀκροαταῖς ἀντίγραφον μεγαλογράμματον τοῦ λίθου. Περίεργον δὲ ὅτι τὸ τελευταῖον γράμμα τούτου τοῦ στίχου Υ διόλου δὲν ἀναγράφει ὁ Köhler ἐνῷ ὑπάρχει ἐν τῷ λίθῳ.

κριτῇ, τὸ ἐναντίον. Ἐκεῖνο μάλιστα τὸ καὶ εἰς τὴν φράσιν καὶ τὸ τοῦ Πλούτωνος ἱερὸν καλῶς ἐκόσμησε ὑπὲ δῆλοι, ἀν δὲν πλανῶμαι, ὅτι καὶ τὰ ἄλλα ἱερὰ δὲν διέφερον τούτου κατὰ τὸν Κ. Ὁ δὲ Dittenberger (ε. ἀ.) σημειοῖ ὅτι κατὰ τὴν γνώμην του ὁρθῶς μὲν ὁ F. φρονεῖ νομίζων ὅτι ἡ λέξις ἱερὰ ἐν τῷ 5^ο καὶ 14^ο στίχῳ δὲν σημαίνει τὰ ἱερὰ τεμένη, ἀλλὰ καὶ δὲν δέχεται τὴν γνώμην ὅτι σημαίνει τὰ ἱερὰ σύμβολα, les objets sacrés τοῦ F.. ιφρονῶν αὐτὸς ὅτι ἡ λέξις ἐνταῦθα ἔχει γενικωτέραν σημασίαν, πάντα τὰ εἰς τὴν λατρείαν ἀναφερόμενα καὶ αὐτὰς ἀκόμη τὰς τελετὰς σημαίνουσα. (Παρ. καὶ Ὀμ. ὕμν. στ. 481.)

Ἄλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ F. οὐχὶ ἐπὶ τῶν συμπληρώσεών του σιηριζόμενος νομίζει ὅτι ἱερὰ ἐνταῦθα εἶναι τὰ objets sacrés. Τὺς συμπληρώσεις του, ὡς εἴδομεν, οὕτε ἀναγράφει ἐν τῇ μεταγραφῇ τοῦ ψηφίσματος, παραθέτων αὐτὰς εἰς τὸ τέλος τῆς διατριβῆς του¹, ἐν ᾧ εὐθὺς ἐν ἀρχῇ τοῦ περὶ τοῦ ψηφίσματος λόγου κατηγορηματικῶς ἀποφαίνεται ὅτι ἱερὰ εἶναι les objets sacrés, λέγων ἐπὶ λέξει τὰ ἔξης (ε. ἀ. σελ. 331): «Les mérites du personnage récompensé sont rappelés à la fin d'une manière générale ἐπειδὴ σπουδαιός ἐστι περὶ τὰ ἱερὰ καὶ τὸ γένος τὸ Εὔμολπιδῶν (l. 14-15)· dans les considérants, il est fait une mention particulière du soin avec lequel il avait décoré le temple de Pluton. Dans le passage cité de même qu'à la ligne 5 τὰ ἱερὰ ne signifie les temples mais les objets sacrés» μετὰ μιαρχῶν δὲ παρέκβασιν περὶ αὐτῶν τούτων τῶν ἱερῶν, τοῦ τόπου τῆς φυλάξεως αὐτῶν καὶ τοῦ τρόπου τῆς μεταφορᾶς των ἐξ Ἐλευσίνος εἰς Ἀθήνας καὶ τάναταλιν,

1. Ἡ συμπλήρωσις τοῦ F. τῆς πομπῆς τῶν ἱερῶν ἐπιμελούμενος φαίνεται μοι οὐκ ὁρθῶς ἔχουσα ἄλλως τε καὶ διότι τῆς πομπῆς τῶν ἱερῶν ἐξ Ἐλευσίνος εἰς Ἀθήνας καὶ τάναταλιν ἀπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ γινομένης ἐπειμελοῦντα ὡρισμένα ἀρχαὶ δὲν ἔννοω ὥστε τὸν πῶς ὁ Τλητόλεμος εἴτε ἀρχιτέκτων αἱρεθεὶς ἢ ἄλλο τι ἔχων ὑπούργημα θὰ ἰδύνατο νά τὰ ἐπιμεληθῆ τῆς πομπῆς τῶν ἱερῶν. Γοργικατικῶς δὲ καὶ ἡ κατ' ἐνεστῶτα μετοχὴ ἐπιμελούμενος περὶ πομπῆς ἀπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ γινομένης λεγομένη δὲν θὰ εἰλέν όρθως. Ἀν δὲ χάροι τῆς πομπῆς ὁ Τλητόλεμος ὡς ἀρχιτέκτων είλε κοσμήσει τὸ ἱερὸν τοῦ Πλούτωνος, ἄλλως πως ἔπειτε. νομίζω, νά ἐλέγετο τὸ πρᾶγμα ἐν τῷ ψηφίσματι. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἀκόμη θέλω νά παρατηρήσω ὅτι ἀρχιτέκτων ἐπιμελούμενος γενικῶς διλων τῶν ἐν Ἐλευσίνι ἱερῶν ὑποθέτω ὅτι ὑπῆρχεν, ὡς ἀναγκαῖος, ἄλλ' ἀρχιτέκτων τοῦ ἱεροῦ τοῦ Πλούτωνος μόνον ἀμφιβάλλω.

προσθέτει καὶ τὰ ἔξης (σελ. 333-334): «La construction même de la phrase σπουδαιός ἐστι περὶ τὰ ἱερὰ καὶ τὸ γένος τὸ Εύμολπιδῶν marque une relation étroite entre les objets sacrés et la famille des Eumolpides. Quoique les Kérykes leur soient associés dans la plupart des actes du culte des mystères les ἱερὰ appartenaient exclusivement aux Eumolpides. C'est à eux que s'adresse le décret qui règle le transport des objets sacrés d'Éleusis à Athènes et leur retour (C. I. A. III, 5). Le hiérophante qui a le privilège de les découvrir aux yeux des mystes est pris parmi les membres de la famille» καὶ κατωτέρω: «La décoration du temple de Pluton eut lieu à l'occasion de la réception des ἱερὰ: peut être y faisaient-ils une station avant le départ pour Athènes.

Ότι τὰ ἱερὰ (les objets sacrés) συνεδέοντο στενώτατα πρὸς τοὺς Εύμολπίδας ἀποδέχομαι ὡς ὅρθον· ἀλλὰ μὴ τάχα ἀρχικῶς διόκληρος ἢ μυστικὴ ἐλευσινιακὴ λατρεία τούτων δὲν φαίνεται οὖσα κτῆμα καὶ μὴ καὶ αὐτοὶ οἱ Κήρυκες δὲν ἥσαν ἐπείσακτοι, οὔτως εἰπεῖν, ὡς αὐτὸς δ F, ὅρθοτάτα παρατηρεῖ;¹ Τούτων δ' οὔτως ἔχόντων, ἀν οὐδὲ τὴν γνώμην τοῦ Dittenberger θέλομεν νὰ δεχθῶμεν ὅτι ἡ λέξις ἱερὰ ἐνταῦθα ἔχει γενικωτέραν σημασίαν, θὰ ἥτο τολμηρὸν ἢ ἀπόπον νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι τὰ ἱερὰ ἐν τῇ σημασίᾳ τῆς λέξεως τῇ συνήθει δηλ. τὰ ἱερὰ τεμένη ἐν γένει, τὰ ἐν Ἐλευσῖνι ἐννοεῖται, συνεδέοντο ἐπίσης στενώτατα μὲ τοὺς Εύμολπίδας καὶ ὅτι πᾶς περὶ ταῦτα ἥτο καὶ περὶ τὸ γένος τὸ Εύμολπιδῶν σπουδαιός καὶ ἄξιος νὰ τύχῃ παρ' αὐτῶν τιμητικῆς ἀμοιβῆς;

Καὶ λέγω τῶν ἐν Ἐλευσῖνι, διότι περὶ τῶν ἐν Ἀθήναις, ὡς φαίνεται, ἱερῶν ἡ μέριμνα καὶ φροντὶς ἦν ἔργον τῶν Κηρύκων. Τούλαχιστον κατὰ τὴν τόσον ἐπιτυχῶς ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου Δραγούμη ἀποκατασταθεῖσαν γνωστὴν ἐπιγραφήν², τὴν ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τοῦ ἐνταῦθα Γερμανικοῦ Ἰνστιτούτου εὑρεθεῖσαν, εἰς τὴν ἐγερθεῖσαν ἔριδα περὶ καταλήψεως γῆς εἰς τὸ Ἐλευσίνιον τὸ ὑπὸ τῇ πόλει ἀνηκούσης ὑπερ-

1. Grands Mystères σελ. 14.

2. Ἐφημ. Ἀρχ 1901 σελ. 101-105 στίχ. 15-16.

ασπισταὶ τούτου καὶ διεκδικηταὶ τῶν δικαιωμάτων του ἀναφαίνονται μόνον οἱ Κήρυκες.

Νομίζω ὅτι ὅχι μόνον οὐδὲν ὑπάρχει τὸ κωλῦν νὰ δεχθῶμεν τὰ τοῦ λίθου κατὰ ταύτην τὴν ἔννοιαν, ἀλλ᾽ ὅτι καὶ μόνον οὕτω θὰ ἡδυνάμεθα νὰ σιμπληρώσωμεν διποσδήποτε τοὺς ἀπολεσθέντας στίχους γράφοντες ὥδε πως:

Θεοὶ

Πρόφαντος εἰπεν Ἐπειδὴ Τληπό-
λεμος ἀρχιτέκτων αἰρεθεὶς κα-
λῶς καὶ φιλοτίμως καὶ εὐσεβῶς τ-
ῶν ιερῶν ἐπιμελεῖται καὶ τὸ τοῦ
Πλούτωνος ιερὸν καλῶς ἐκόσμη-
σεν¹ κτλ.

’Αλλ’ ἔστω, ἂς δεχθῶμεν ὅτι ὁ F. ἔχει δίκαιον καὶ τὰ ιερὰ τοῦ λίθου δὲν εἶναι τὰ ιερὰ τεμένη οὔτε τὰ ιερά, δπως ἔννοεῖ αὐτὰ ὁ Dittenberger, ἀλλὰ τὰ ιερὰ σύμβολα, ἂς δεχθῶμεν ὅτι δητώς ἐπὶ τοῦ λίθου ἐγκεχαραγμένον ἦτο τῆς πομπῆς τῶν ιερῶν ἐπιμελούμενος καὶ τὸ τοῦ Πλούτωνος ιερὸν ἐκόσμησε, ποῖον θὰ ἦτο τὸ ἐκ τούτων συμπέρασμα; Τὸ πολὺ πολὺ αὐτὸς ἐκεῖνο, ὅπερ καὶ ὁ F. συνήγαγεν

1. Ὁποία τις ἦτο ἡ κόσμησις τοῦ Πλούτωνείου, ὥστε καὶ ίδιαιτέρως νὰ μην μονευθῇ αὐτῇ ἐν τῷ ψηφίσματι; Κατὰ τὸν F., ἀν καλῶς ἔννοω τὰ ὑπαύτου λεγόμενα, ἐπρόκειτο περὶ κοσμήσεως δι' ἣς τὸ ιερὸν τοῦ Πλούτωνος είχε προσάλβει ἐօρτάσιμον ὄψιν, ἔγενετο δὲ αὐτῇ χάριν τῆς ὑποδοχῆς τῶν ιερῶν (= objets sacrés), τὰ δύοια ἔμελλον νὰ σταθμεύσωσιν ἐν αὐτῷ κατὰ τὴν ἐκεῖθεν διέλευσίν των εἰς Ἀθῆνας ἐξ Ελευσίνος μετακομῆσμενα. Ἀλλὰ καὶ ἀνευ τινὸς τοιαύτης ἀφοριμῆς δὲν ἔτρεπε καὶ τὸ Πλούτωνειον, ὅπως καὶ πάντα τὰ ἄλλα ιερά τεμένη καὶ κτίσματα νὰ δοι κεκοσμημένα χάριν τῆς ἐօρτῆς; καὶ πῶς ήδύνατο νὰ ὑπερέβαινεν ἡ κόσμησις τοῦ Πλούτωνείου τὴν τοῦ Τελεστηρίου αὐτοῦ, ἀν ἐπρόκειτο περὶ κοσμήσεως γενομένης κατὰ τὴν πομπήν τῶν ιερῶν (= objets sacrés), ἦτις ἀτετέλει οὐσιῶδες μέρος τῆς ὅλης ἐօρτῆς; Ὁμολογῶ ὅτι εἰς τὰ ἔρωτήματά μου δὲν κατορθώνω νὰ εῦρω ἴκανοποιητικὴν ἀπόκρισιν τὴν τοῦ F. θέλων ν' ασπασθῶ γνώμην. “Ἡ πρέπει λοιπόν, κατὰ τὴν γνώμην μου νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἐօρτῆς, καθ' ἧν τὸ Πλούτωνειον ἦτο τὸ κέντρον τῆς λατρείας (τὰ Ἀλφα; παράβ. καὶ Foucart, Bul. de Cor. Hel. 1883 σελ. 396 καὶ ἔξ. Rubensohn ἔ. σελ. 115) καὶ τούτου ἔνεκα τότε καὶ ίδιαζόντως ἐκοσμήθη, ἢ νὰ δεχθῶμεν ὅτι τὸ ἐκόσμησε δὲν ἔχει ἐνταῦθα ταύτην τὴν σημασίαν. ἀλλ' ἄλλην ἀναφερομένην εἰς διακόσμησιν διαρκεστέραν καὶ ὅχι προσωρινοῦ χαρακτήρος.

ὅτι τὰ ἱερὰ κατὰ τὴν ἔξ Έλευσῖνος εἰς Ἀθήνας πομπὴν ἐστάθμευνον εἰς τὸ Πλουτώνειον (ὅπερ καὶ τούτου ἔνεκα ἔκοσμεῖτο τότε μετ' Ἰδια-ζούσης φροντίδος) καὶ κατ' ἀκολουθίαν ὅτι ταῦτα : τὰ ἱερὰ δηλ.) συν-εδέοντο πρὸς τὴν λατρείαν τοῦ Πλούτωνος¹. Καὶ ὅμως τί ἔξαγει ἐκ τοῦ λίθου δ Σβιορῶνος, καί περ μὴ συμπληρῶν κατ' Ἰδιον τρόπον τὸ χάσμα αὐτοῦ; Σᾶς ἀνέγνωσα ἀνωτέρῳ ὀλόκληρον τὴν εἰς τοῦτον τὸν λίθον ἀναφερομένην περικοπήν, κατὰ δὲ ταύτην τὸ ψήφισμα ἐδόήθη ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἱεροφάντου ὑπὲρ τοῦ ὑπὸ τὰς διαταγάς του ὅντος φύ-λακος, φαιδυντοῦ ἢ ἐπιμελητοῦ τῶν ἱερῶν, δστις ἐπιμελούμενος τού-των ἐκόσμησε τὸ Πλούτωνειον, ἔνθα ἐπομένως ἐφυλάσσοντο τὰ ἱερά.

Τί ἡτο δ φαιδυντῆς εἴδομεν ἀνωτέρῳ, αὐτὴ δὲ ἡ λέξις δηλοῖ καὶ τὸ πρᾶγμα². Φαιδυντῆς ἡτο δ ἐπιτετραμμένος τὸν καθαρισμὸν καὶ τὴν εἰς καλὴν κατάστασιν διατήρησιν τῶν εἰκόνων, τῶν ἀγαλμάτων τῶν θεῶν. Φαιδυνταὶ³ ἡ φαιδρονταί, ὅπως καλεῖ αὐτοὺς δ Παυσανίας, τοῦ ἐν Ὁλυμπίᾳ Διὸς ἥσαν οἱ ἀπόγονοι αὐτοῦ τοῦ Φειδίου⁴, δ δὲ τοῦ ἐν Ἀθήναις Ὁλυμπίου Διὸς Φαιδυντῆς είχε καὶ Ἰδιον τιμητικὸν θρόνον ἐν τῷ Διονυσιακῷ θεάτρῳ⁵. Καὶ αἱ Ἐλευσίναι θεαὶ είχον τὸν φαιδυν-τήν των. Φαιδυντῆς τοῦ θεοῦ⁶, ὅπως ἐν ἐπιγραφῇ τῶν Ψωμ. χρόνων ἀναγράφεται, ἵσως δὲ καὶ ἐν ἄλλῃ παλαιοτέρᾳ κατὰ πιθανήν τοῦ F. συμπλήρωσιν⁷. Ἄλλὰ πλὴν τοῦ κυρίου ὑπουργήματος ἀνατεθειμένη εἰς αὐτόν, ὃς φαίνεται, ἡτο καὶ ἡ περὶ τῶν ἱερῶν (συμβόλων) φρον-τίς καὶ ἐπιμέλεια καὶ ἐντεῦθεν οὗτος ἀνήγγελλε τῇ ἱερείᾳ τῆς Ἀθηνᾶς τὴν ἄφιξιν τούτων εἰς Ἀθήνας. Ὁρθῶς λοιπὸν δ F. φρονεῖ ὅτι δὲν ἡτο ἀπλοῦς τις ὑπηρέτης, ταῦτα δ' ἔχων κάγῳ ἐν νῷ κατέταξα αὐτὸν εἰς τὸ κατώτατον ἱερατικὸν προσωπικόν, ἵνα οὕτως ἐπὶ τὸ νεωτερι-

1. Ἐννοεῖται οἶκοθεν ὅτι δ F. καὶ τοῦτο ὡς ὑπόθεσιν πιθανήν δέχεται γρά-φων « on peut encore, pas affirmer, mais supposer avec quelque vraisem- blance que les *ἱερὰ* étaient en relation avec le culte de Pluton. Gr. Mystè- res » σελ. 102.

2 Παράβ. F. Gr. Mys. σελ. 59.

3. "Ιδε τὴν λέξιν ἐν τῇ Συναγωγῇ ἀθησαυρίστων λέξεων τοῦ Σ. Κουμανούδη. "Ιδε καὶ Ήσύχ. ἐν λ. φαιδρυντῆς.

4 Ησυαν V, 14.

5. F. ἔ ἀν.

6 C. I. At. III, 5.

7. Gr. Myst. σελ. 59.

στικώτερον ἐκφρασθῶ, νομίζω δὲ ὅτι εὐλόγως ὑπέθεσα ὅτι ἔξελέγετο καὶ οὗτος (διὰ βίου ἐννοεῖται) ἔκ τινος τῶν δύο ιερατικῶν γενῶν, καὶ δρυτέρον εἰπεῖν, ἐκ τοῦ Εὐμολπιδῶν.¹

Ἄλλὰ τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν, ὡν κυρίως εἶχε τὴν ἐπιμέλειαν ὁ φαιδυντής, δὲν ἥσαν βεβαίως ἐν τῷ Πλουτωνείῳ. Ἀλλὰ τότε πᾶς θὰ ἐπεμελεῖτο οὗτος τῶν ἀγαλμάτων τῶν θεῶν ἐν τῷ Τελεστηρίῳ ἦ (κατὰ τὸν συνάδελφον) ἐν τῷ ναῷ ἢ τοῖς ναοῖς τῆς Δήμητρος καὶ τῆς Κόρης ἰδρυμένων, θὰ ἐφρόντιζε δὲ καὶ περὶ τῶν ἱερῶν τῶν ἐν τῷ Πλουτωνείῳ φυλασσομένων; Καὶ τί ἀπλούστερον καὶ ἀποριτότερον καὶ πρὸς τὰς πηγὰς καὶ αὐτὰ τὰ πράγματα συμφωνότερον ἦ τὸ νὰ σκεφθῶμεν (ταῖς συμβουλαῖς αὐτοῦ τοῦ συναδέλφου πειθόμενοι) ὅτι, δπον ἥσαν τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν, ἐκεῖ ἥσαν καὶ ἐφυλάσσοντο καὶ τὰ ἱερά δι ὅλου τοῦ ἔτους;

Γ.

ΒΩΜΟΣ

Ἄλλ' ἄλις τούτων. Καιρὸς δὲ νῦν νὰ ἐπιληφθῶμεν τῆς ἔξετάσεως τοῦ περὶ τοῦ βωμοῦ καὶ τῆς θέσεως αὐτοῦ ζητήματος. Καὶ δὴ πρῶτον ἀνάγκη νῦποκριθῶμεν εἰς τὸ εὔλογον ἐρώτημα τόδε: Εἴχεν ἐκατέρα τῶν θεῶν ἴδιον βωμὸν ἢ δπως ἥσαν σύνναοι ἥσαν καὶ σύμβωμοι ἢ δμοβώμοι; "Οτι σύνναοι οὖσαι ἥδυναντο κάλλιστα νὰ μὴ ὥσι σύμβωμοι, περιττὸν καὶ νὰ ἡηθῇ καὶ αὐθὶς ἐνταῦθα." Έκ τινος ὅμιας ἐφιδρμένου χωρίου τοῦ 'Ησυχίου'² εἴκασάν τινες ὅτι καὶ σύμβωμοι ἥσαν αἱ δύο Ἐλευσίναι θεαί, δὲ 'Ομηρικὸς ὑμνος περὶ ἐνδὸς καὶ μόνου, ὃς γνωστὸν, βωμοῦ κάμνει λόγον, τοῦ βωμοῦ δηλ. ὃν ἐπρεπε νὰ κτίσωσιν οἱ Ἐλευσίνοι οὐ πὸ τῷ μηδὲ τῆς Δήμητρος (στίχ. 271-272) 'Ο δ' Εὐριπίδης εἰς τὰς 'Ικέτιδας ("Ἐκδοσις Kirchhof) τοῖς μημιονεύει τοῦ βωμοῦ τῶν θεῶν στίχ. 33-34 « πρὸς ἀγναῖς ἐσχάραις

1. Παράβ. Philios Έλευσις σελ. 37.

2. Τὸ χωρίον τοῦ 'Ησυχίου φέρεται ὡδέ πως· «'Ομόβωμοι θεοὶ ἐν Ἐλευσῖνι Δήμητρος καὶ Κόρης εἰσὶν» παράβ. Σβορῶνον σελ 350, σημ. Η λέξις φέρεται ὄντως παρ' 'Ησυχίῳ οὐτως δμόβωμοι ἀλλ' ὁρθῶς ἥδη παρετηρήθη ὅτι πρέπει νὰ διορθωθῇ εἰς δμοβώμοι. Πῶς δὲ τὸ ὅλον χωρίον πρέπει νὰ διορθωθῇ, δύσκολον νὰ ἔχῃ.

δυοῖν θεῶν Κόρης τε καὶ Δήμητρος», στίχ. 64-65 «δεξιπύρους θεῶν θυμέλαις» καὶ στίχ. 290 «σεμναῖσι Δηοῦς ἐσχάραις παρημένη», καὶ ὡς βλέπετε ποὺ μὲν δεξιπύρους θυμέλαις ποὺ δὲ ἀγράς ἢ σεμιράς ἐσχάραις αὐτὸν ἀποκαλεῖ. Ὁ εἰς τὸν Δημοσθένης ἀποδιδόμενος κατὰ Νεαίρας λόγος περὶ τούτου τοῦ βωμοῦ κάμνων λόγον λέγει «ἐπὶ τῆς ἐσχάραις¹ τῆς ἐν τῇ αὐλῇ Ἐλευσῖνι». Τέλος δὲ διάθισις δ ἀναγράφων τὴν λογοδοσίαν τῶν ἐπιστατῶν Ἐλευσινόθεν τοῦ ἔτους 329]8 π. Χ. (C I. At. II, 2, Add 834^b = Ἀρχ. Ἐφημ. 1883 σελ. 109 = Dittenberger Sylloge 2, σελ. 291) ἀναφέρει (Β, στίχ. 4-5) «τὸν βωμὸν τοῦ Πλούτωνος περιαλεῖψαι καὶ κονιᾶσαι καὶ λευκῶσαι καὶ τοὺς βωμοὺς² τοῖν θεῖοῖν».

Ως βλέπετε, αἱ μαρτυρίαι δὲν εἶναι σύμφωνοι πρὸς ἄλλήλας ἢ τοὐλάχιστον δὲν φαίνονται σύμφωνοι οὖσαι. Ἰσως ὅμως ἡ ἀσυμφωνία δὲν εἶναι πραγματική, ἀλλὰ φαινομενική μόνον. Ἰσως δηλ. ὑπῆρχε κοινός τις μέγας βωμὸς δύο ὅμως ἐχων ἐσχάρας, εἰς δύο δηλ. διηρημένος τμήματα, εἰς ἐκάτερον τῶν ὅποιων ἔθυον ἰδιαιτέρως εἰς ἐκατέραν τῶν θεῶν³.

Ἄλλ' εἴτε δύο ὑπῆρχον βωμοὶ εἴτε εἰς μέγας εἰς δύο διηρημένος τμήματα, ποὺ οὗτος ἔκειτο; Ὁ Σβορῶνος δεχόμενος δτι εἰς καὶ μόνος ὑπῆρχε βωμὸς τῶν θεῶν (σελ. 351)⁴, τὸν Ὁμηρικὸν δὲ ὕμνον καὶ τὰς Ἰκέτιδας τοῦ Εὑριπίδου δδηγὸν προστησάμενος ἀνακάλυψεν δτι «τὸ μέχρι τοῦδε ἀνεξῆγητον καὶ μυστηριῶδες κατασκεύασμα τὸ ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ βράχου τῆς Ἐλευσίνος ἥτοι ἡ ἐν τῷ ἱερῷ βράχῳ λελαξευμένη μεγάλῃ διπλῇ κλῖμαξ ἢ ἐπὶ μικρᾶς διπλῆς πλατείας ἄγουσα, ἐν ᾧ βό-

1. Ἡ λέξις ἐνταῦθα κεῖται βεβαίως ἀντί τῆς λέξεως βωμός. Τί κυρίως ἥτο ἡ ἐσχάρα ἵδε Stengel, Die Kultusaltertümer² σελ. 17 καὶ ἔξῆς.

2. Ἡ ἐπιγραφή λέγει τοὺς βωμοὺς καὶ ὅχι τῷ βωμῷ, ὅπως λέγει καὶ θησαυροὺς καὶ ὅχι θησαυρό, ἀν καὶ βεβαίως οἱ θησαυροὶ ἥσαν μόνον δύο. Ἄλλα μή πως λέγουσα βωμὸς ἐννοεῖ μὲν δύο, ἀλλ' ἔτα μὲν τὸν καὶ κύριον κοινὸν βωμὸν ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ, ἔτερον δὲ ἐκτὸς αὐτοῦ;

3. Παράβ. C. I. At. IV, 2 834^b, στίχ. 90 = Ἐφ. Ἀρχ. ἔ. ἀ. γ, στίχ. 6, καὶ C. I. At. IV, 1, 2 ἀριθ. 27^b στίχ. 37 = Dittenberger, Sylloge² 20.

4. Ἄλλ' ἀν, ως δ Σβορῶνος δέχεται, ἐκατέρα τῶν θεῶν εἰχε καὶ ἴδιον ναὸν (σελ. 347), ἐπρεπε νὰ ἔχῃ ἐκατέρα πρὸς τῷ ναῷ τῆς καὶ ἴδιον βωμὸν, διότι, δον ἐγὼ οἶδα, ναὸς ἄνευ βωμοῦ εἶναι τι ἀνύπαρκτον. Παράβ. καὶ Stengel Kultusaltertümer² σελ. 16.

θρος, ἡ εὐρισκομένη «ἐπὶ προῦχοντι κολωνῷ», ἵτοι ἐν μέσῳ τοῦ ἱεροῦ βράχου τοῦ φέροντος τοὺς δύο ναοὺς τῆς Δήμητρος καὶ τῆς Κόρος, κειμένη δὲ ἀμέσως πρὸς τὰ δεξιά τῷ εἰσερχομένῳ διὰ τῶν πυλῶν τῶν πρὸ τῶν Πεισιστρατιδῶν ἢ ἐπ' αὐτῶν κατασκευασθέντων περιβόλων τοῦ ἱεροῦ, εἶναι δοκινὸς τῶν δύο θεῶν βωμός». «Ως βλέπει τις ἐκ τοῦ τοπογραφικοῦ χάρτου, ὁ ἀρχαῖκὸς οὗτος βωμὸς ἔκειτο ἐν τῇ αὐλῇ ἐπὶ τῆς ἱερωτάτης θέσεως τῆς Ἐλευσίνος, ἐν μέσῳ τοῦ φέροντος τοὺς δύο ναοὺς τῶν θεῶν ἱεροῦ βράχου παρ' αὐτὴν τὴν εἰσόδον τοῦ ἱεροῦ περιβόλου. Πρὸς ταῦτα συμφωνοῦσι λαμπρῶς δὲν τῷ Ὁμ. ὑμνῷ (στίχ. 270-271) δρισμὸς τῆς θέσεως τοῦ βωμοῦ ὡς κειμένου ἐπὶ προῦχοντι κολωνῷ ὥπ' αὐτῷ τῷ ναῷ τῆς Δήμητρος καὶ πᾶσαι αἱ τοπογραφικαὶ ἐνδεῖξεις, ἃς περιέχουσιν αἱ Ἰκέτιδες τοῦ Εὑριπίδου, ὡν ἡ σκηνὴ ὑπόκειται ἐν Ἐλευσίνι πρὸ τῆς ἐσχάρας ταύτης». Ταῦτα γράφει δοκινάδελφος (σελ. 351-352).

“Οτι τὸ ἐν λόγῳ κατασκεύασμα (G^1 ἐν τῷ Διαγράμματι τοῦ πονηματίου μου *Éleusis*) ἀδύνατον εἶναι αὐτὸ καθ' αὐτὸ νὰ ἥτο βωμὸς ἐννοεῖτε πάντες καὶ ἐξ ἀπλοῦ ἐπὶ τῆς εἰκόνος (Πίν. V) βλέμματος.¹ Οὐδὲν ἔχει τὸ κοινὸν τὸ ὄντως περίεργον τοῦτο κατασκεύασμα πρὸς βωμόν, οὐδὲ ἥτο δυνατὸν νὰ ἴστατο ἐπ' αὐτοῦ βωμοειδὲς κατακεύασμα καὶ δὴ διπλοῦν καὶ μέγα, οἷος ἔπρεπε νὰ ἦναι δο βωμὸς τοῦ θειοῦ (διότι καὶ ταῦροι οὐχὶ σπανίως ἐθύνοντο ταῖς θεαῖς). Ο φῦλος λοιπὸν συνάδελφος παρήχθη ἀναμφιβόλως ἐκ τῆς πεπλανημένης ἔκεινης πεποιθήσεως ὅτι ἐπὶ τοῦ βράχου τῆς Παναγίας ἴστατό ποτε δο κατὰ τὸν Ὁμηρικὸν ὕμνον ναὸς τῆς Δήμητρος ἐπειδὴ δὲ ὥπ' αὐτῷ (τῷ ναῷ δηλ.) ἔπρεπε νὰ εὐρίσκηται δο βωμὸς (ώς ἐννοεῖ τὰ τοῦ Ὁμ. ὕμνου στίχ. 270-273 δο Σβορῶνος), ἅρα βωμὸς εἶναι τὸ οἰκοδόμημα G^1 . Ἀλλ' δο ναὸς τῆς Δήμητρος τοῦ Ὁμηρ. ὕμνου, καὶ ἀν ὑποτεθῆ ὅτι πράγματι ὑπῆρξε τοιοῦτος ὡς ἔδιον οἰκοδόμημα, ἀδύνατον νὰ ἔκειτο ἐπὶ τοῦ βράχου τῆς Παναγίας κατὰ τὰ προειρημένα τὰ ἀνεπίδεκτα ἀντιρρήσεως κατὰ τὴν γνώμην μου· ἂν δέ, δύπερ καὶ τὸ μόνον ὁρθὸν κατ' ἐμέ, Τελεστήριον καὶ ναὸς τῆς Δήμητρος τοῦ Ὁμ. ὕμνου εἶναι ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα, τὰ τοῦ Ὁμηρ. ὕμνου τὰ περὶ βωμοῦ δὲν συμφωνοῦσιν ὧσαύτως; Ο ναὸς τοῦ Ὁμηρ. ὕμνου (περὶ οὐ κυρίως καὶ μό-

1. Παράβ. καὶ Πρακτικὰ τοῦ ἔτους 1887^{ου}, σελ. 51 καὶ αὐτόθι σημ. 2.

νου δ 'Ομ. ὕινος λέγει ὅτι ἔπρεπε νὰ κτισθῇ ἐπὶ προῦχοτι κολωνῷ) τυντέστι τὸ ἀρχαιότατον Τελεστήριον, ἡτοὶ τῷ ὄντι, ὡς εἰδόμεν, ἐκτισμένον ἐπὶ προῦχοτι κολωνῷ¹. Ὁ βωμὸς ὃς ἐξάρτημα αὐτοῦ ἀναγκαιότατον (διότι βωμοὶ κατὰ μόνας ὑπῆρχον, οὐχὶ διμοις καὶ ναοὶ ἀνευ βωμῶν, ὅσον ἔγῳ οἶδα) ἔπρεπε νὰ κτισθῇ κάπου πλησίον, ἀλλ' ὡς εἰκός, πολὺ ταπεινότερος τὸ ὑψός, ὥστε νὰ ἥναι τρόπον τινὰ ὑπ' αὐτῷ, εἰ καὶ ἡ φράσις ἐνταῦθα δυνατὸν νὰ ἔτεθη μᾶλλον εἰς δήλωσιν τῆς ἐξαρτήσεως ἢ τῆς τοπικῆς σχέσεως. Ὁ βωμὸς λοιπὸν ὁ ἀρχαιότατος ὁ εἰς τὸ ἀρχαιότατον Τελεστήριον, δηλ. τὸν ἀρχαιότατον *ταύρον*, ἀνήκων ἡτοὶ ἰδρυμένος, ἢ κατὰ τὴν θέσιν Π - Π' τοῦ διαγράμματος τῶν Πρακτικῶν τοῦ ἔτους 1887ου, ἢ ἔμπροσθεν πρὸς ἀνατολάς, ὅπου ὑποθέτω ἔγῳ κείμενον τὸν βωμὸν καὶ ἐν τοῖς κατόπιν χρόνοις². Θὰ ἴδωμεν δὲ κατωτέρω, ὅτι πρὸς ταύτην τὴν γνώμην μᾶς ἄγουσι καὶ αἱ λοιπαὶ μαρτυρίαι.

Καὶ τῷ ὄντι, ὡς εἰδετε, κατὰ τὸν κατὰ Νεαίρας λόγον ὁ βωμὸς ἔκειτο ἐν τῇ αὐλῇ Ἐλευσῖν. Ἡ φράσις ἐνταῦθα εἶναι πως συντετμημένη· ἐν τοῖς λίθοις ἡ φράσις ἀπαντᾷ³ Ἐλευσῖν ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ ἱεροῦ (C. I. At. IV, 2, 477^c καὶ 597^c). Ἀλλὰ τίς ἡτοὶ ἡ αὐλὴ τοῦ ἱεροῦ; Ὑποθέτω ὅτι αὐλὴ τοῦ ἱεροῦ ἡδύνατο νὰ κληθῇ ὅλος ὁ χῶρος τοῦ ἱεροῦ περιβόλου ὁ ἐλεύθερος οὐκοδομῶν ὅν καὶ ἴδιως ὁ πρὸ τοῦ Τελεστηρίου χῶρος. Ἀμφιβάλλω ὅμως ἂν ὡς τῆς αὐλῆς ἀποτελοῦν μέρος ἡδύνατο νὰ θεωρηθῇ καὶ ἡ πομπικὴ δδὸς καὶ δὴ καὶ αὐτὸς ὁ παρ' αὐτὴν βράχος, ἐφ' οὗ καὶ τὸ κατασκεύασμα G¹, καὶ τούτου ἔνεκα νομίζω ὅτι ἀδύνατον νὰ προσαρμοσθῇ ἡ μαρτυρία ἔκεινη τοῦ κατὰ Νεαίρας λόγου εἰς τὸ κατασκεύασμα ἔκεινο, ὅπερ ὁ Σβορῶνος ὡς τὸν βωμὸν ὑπολαμβάνει. Ἀλλ' αἱ τοπογραφικαὶ ἐνδείξεις τῶν Ἰκετίδων, αἱ τόσον λαμπρῶς συμφωνοῦσαι κατὰ τὸν συνάδελφον πρὸς τὴν τοποθέτησιν τοῦ βωμοῦ ἐνταῦθα, ἔνθα δηλ. οὕτος τοποθετεῖ αὐτὸν; Ἀλλὰ τίνες εἶναι αἱ τοπογραφικαὶ αὕται ἐνδείξεις;

1. Παράβ. καὶ Rubensohn σελ. 4.

2. Παράβ. καὶ Πρακτικά τοῦ ἔτους 1884^{ου} σελ. 76 καὶ Ἐφημ. Ἀρχ. 1885 σελ. 184 σημ. 1. Μετὰ σκέψιν ἀποκλίνω σήμερον πρὸς τὴν γνώμην ὅτι καὶ ὁ ἀρχαιότατος βωμὸς πρὸς ἀνατολάς ἡτοὶ ἰδρυμένος. Ὁ μικρὸς βωμὸς U¹ (Éleusis σελ. 73) δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἥναι ὁ βωμὸς τῶν θεῶν.

3. Παράβ. Ἀρχ. Ἐφημ. 1890 σελ. 127 στίχ. 21, καὶ 1883 σελ. 84 στίχ. 22.

‘Η μήτηρ τοῦ Θησέως Αἴθρα ἐλθοῦσα, ὡς αὐτὴ αὐτῇ προλογίζουσα λέγει, εἰς Ἐλευσῖνα, ἵνα θύσῃ « ὑπὲρ χθονὸς ἀρότου » (στίχ. 28-29) εἰς τὸν βωμὸν τῶν θεῶν, εὑρίσκει ἐκεῖ καὶ τὰς Ἰκέτιδας, τὰς τῶν Ἀργείων δῆλος στρατηγῶν μητέρας τῶν παρὰ τὰς Θήβας πεσόντων ἱκετηρίους αλάδους ἐν χερσὶν ἐχοῦσας καὶ ἐλθούσας ἐκεῖ « δσίως οὔχ » (στίχ. 63)¹, ὡς αἱ ἔδαι λέγονται, ἀλλ᾽ ὅπως παρακαλέσωσι τὸν Θησέα νάναλάβῃ αὐτὸς καὶ ἡ πόλις, ἡς ἥγεμονεύει, τὸ ἔργον τῆς ταφῆς τῶν παρὰ τὴν Καδμείαν πεσόντων. ‘Η Αἴθρα ἐλεεῖ τὰς γηραιὰς μητέρας καὶ πέμπει ἄγγελον εἰς τὸ Ἀστυ, ὅπως μετακαλέσῃ τὸν νιόν της Θησέα, ἵνα ἐκεῖνος ἀποφασίσῃ ἂν πρέπει νὰ δεχθῇ τὴν αἴτησιν τῶν Ἰκετίδων ἢ τὰς ἀποτέμψῃ τοῦ ἴεροῦ. Σημειωτέον δὲ ὅτι μετὰ τῶν Ἰκετίδων συμπαρίσταται καὶ δ Ἀδραστος « ἐν πύλαις οἰκτρὸν στενάζων (στίχ. 106) περὶ δ' αὐτὸν οἱ παιδες τῶν ἐν Καδμείᾳ πεσόντων (στίχ. 108). ‘Ο Θησεὺς ἔρχεται, καὶ . , ἀλλὰ κάλλιον νὰ σᾶς ἀναγνώσω δλόκληρον τοῦτο τὸ μέρος, ὡς ἐν τῷ κειμένῳ ἔχει (στίχ. 88 - 110):

ΘΗΣΕΥΣ

Τίνων γόνων ἥκουσα καὶ στέρνων κτύπον
νεκρῶν τε θρήνους, τῶν δ' ἀνακτόρων ἀπο-
ἥχοντος ιούσης; ὡς φόβος μ' ἀναπτεροῖ 90
μή μοί τι μήτηρ, ἦν μεταστείχω ποδὶ²
χρονίαν ἀποῦσαν ἐκ δόμων, ἔχῃ νέον·
ἔα· τί χρῆμα; καινὰς εἰσβολὰς ὅρῶ λόγων,
μητέρα γεραιάν βωμίαν ἐφημένην·
ξένας θ' ὅμοι γυναῖκας, οὐχ ἔνα δυνθμὸν 95
κακῶν ἐχούσας· ἐκ τε γάρ γερασμίων
δῆσσων ἐλαύνοντος' οἰκτρὸν εἰς γαιαν δάκρυ·
κονραί δὲ καὶ πεπλώματα οὖν θεωρικά.
Τί ταῦτα μῆτερ; σὸν τὸ μηνύειν ἐμοὶ,
ἥμῶν δ' ἀκούειν· προσδοκῶ τι γάρ νέον. 100

ΑΙΘΡΑ

‘Ω παῖ, γυναῖκες αἴδε μητέρες τέκνων

1. Τὸ χωρίον ἄλλοι ἄλλως στίζουσι καὶ διαφόρως ἐρμηνεύουσι.

τῶν κατθανόντων ἀμφὶ Καδμείας πύλας
ἔπτὰ στρατηγῶν· ἵκεσίοις δὲ σὺν κλάδοις
φρουροῦσί μ', ώς δέδορκας, ἐν κύκλῳ, τέκνον.

ΘΗΣΕΥΣ

Τίς δ' ὁ στενάζων οἰκτρὸν ἐν πύλαις ὅδε;

105

ΑΙΘΡΑ

”Αδραστος, ὡς λέγουσιν, ’Αργείων ἄναξ.

ΘΗΣΕΥΣ

Οἵ δ' ἀμφὶ τόν δε παῖδες ἢ τούτου τέκνα;

ΑΙΘΡΑ

Οὐκ', ἀλλὰ νεκρῶν τῶν ὀλωλότων κόροι

ΘΗΣΕΥΣ

Τί γὰρ πρὸς ἡμᾶς ἥλθον ἵκεσίᾳ χερὶ

ΑΙΘΡΑ

Οἴδ': ἀλλὰ τῶνδε μῆνος οὖντεῦθεν, τέκνον.

110

Αὐτὰ λέγει ὁ ποιητής. Πῶς δὲ ἐννοεῖ καὶ ἐρμηνεύει τοὺς λόγους τούτους τοῦ ποιητοῦ ὁ Σβιροῦνος οὐχὶ εἰς τὸ θέατρον ἔφαρμόζων αὐτούς, καὶ ἐντεῦθεν ζητῶν νὰ πορισθῇ ἐνδείξεις, ἀλλ' εἰς αὐτοὺς τοὺς τόπους, ἐν οἷς ἡ σκηνὴ ὑπόκειται; Ἀκούσατε (σελ. 353)¹. Ὁ Θησεὺς ἔρχεται καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ ιερόν. «Μόλις δῆμος εἰσερχόμενος καὶ δὴ προφρανῶς διὰ τῆς ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Εὑριπίδου πύλης τοῦ κυρίου ιεροῦ περιβόλου (τῆς Πεισιστρατείου), ἥτις ἔκειτο ἐνθα νῦν τὰ μικρὰ Προσύλαια τοῦ Ἀππίου, βλέπει ἀμέσως τὰ ἀνάκτορα, ἥτοι τοὺς ἐπὶ τοῦ βράχου, ἐφ' οὗ καὶ ἡ ἐσχάρα, ναοὺς τῶν θεῶν, ἐνῷ δὲ προχωρῶν ἔρωτῷ τίνος οἱ γόροι καὶ στέρνων κτύποι, νεκρῶν τε θρῆνοι, ὃν ἡ ἥχῳ

1. Ὁ φίλος συνάδελφος ἀβλεψίᾳ χρησάμενος ποιεῖ τὸν Θησέα ἀπαξ μόνον ἐξ Ἀστεως εἰς Ἐλευσίνα ἐλθόντα καὶ δὴ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς μετὰ στρατοῦ. Ὁ Θησεὺς ἔρχεται τὸ πρῶτον μόνος καὶ τότε καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ ιερόν. Ὅταν κατόπιν τὸ δεύτερον ἔρχηται εἰς Ἐλευσίνα μετὰ στρατοῦ, δὲν εἰσέρχεται πλέον εἰς τὸ ιερόν. Πάντα τὰ κατόπιν γινόμενα γίνονται ἐξω τοῦ ιεροῦ (στίχ. 181 καὶ ἔξῆς). Πῶς ἐν τῷ θεάτρῳ ἐγίνοντο εἶναι ἄλλο ζῆτημα.

προσβάλλει τὰ ὡτα αὐτοῦ ὡς ἀπὸ τῶν ἀνακτόρων ἐρχομένη¹, βλέπει, ὡς ἡτο φυσικόν, ἀφοῦ ταῦτα ἐρωτῶν προύχώρησε βήματα τινα, τὰς ὑπὸ τὸ Ἀνάκτορον καὶ πρὸ τῆς ἐσχάρας τῶν θεῶν Ἰκέτιδας μετὰ τῆς συνικετεούσης μητρὸς αὐτοῦ, παρ' αὐτοῖς δὲ καὶ δὴ «ἐν πύλαις» (προφανῶς ταῖς τοῦ Πλουτωνείου ἢ τοῦ ἱεροῦ Περιβόλου) τὸν πενθίμως κεκαλυμμένον καὶ οἰκτρῶς στενάζοντα Ἀδραστον, ἔχοντα περὶ ἕαυτὸν τοὺς μικροὺς παιδας τῶν πρὸ τῶν Θηβῶν κειμένων νεκρῶν ἥρωων». Δὲν θέλω νὰ ἔξετάσω ἂν ἡ μέθοδος αὕτη τοῦ συναδέλφου εἶναι ἢ δὲν εἶναι δριθή, ἐρωτῶ ἀπλῶς, ἂν οἱ λόγοι τοῦ ποιητοῦ συμφωνοῦσι πρὸς τὰ πράγματα, διότι φαντάζεται αὐτὰ δὲ Σβιορῶνος. Ὁ Θησεὺς εἰσερχόμενος εἰς τὸ ἱερόν διὰ τῆς πύλης τῶν μικρῶν Προσυλαίων δὲν θὰ ἐλέγει ἀνάγκην νὰ ἐρωτήσῃ τίνων οἱ γόσι· καὶ οἱ θρῆνοι, διότι θὰ ἔβλεπε τὸν χορὸν τῶν Ἰκετίδων ἂν βωμὸς ἡτο τὸ κατασκεύασμα G,¹ ἔτι δὲ μᾶλλον θὰ ἔβλεπε τὸν Ἀδραστον καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν παῖδας, ἂν ἐκάθηντο, ἢ ἐν τῇ πύλῃ τοῦ Πλουτωνείου, ἢ ἐν τῇ πύλῃ, δι' ἵς καὶ αὐτὸς εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἱερόν. Ἄλλὰ καὶ ἂν δεχθῶμεν ὅτι κατὰ ποιητικὸν πλάσμα δὲ Θησεὺς τοὺς πρώτους στίχους (-88-93)² ὑποτίθεται ἀπαγγέλλων χωρὶς νὰ βλέπῃ, καὶ περὶ δυνάμενος νὰ ἰδῃ τὰς Ἰκέτιδας, ἢ ὅτι ὑποτίθεται ἀπαγγέλλων αὐτοὺς, πρὶν ἡ κυρίως εἰσέλθῃ εἰς τὸ ἱερόν, ἀκούσας ἔξωθεν ἡδη τοὺς γόσους, καὶ ὅτι ὁσαύτως τὸν Ἀδραστον καὶ τοὺς παιδας, ἢ δὲν εἴδεν εἰσελθὼν, ἢ καὶ ἰδὼν ἀν τιπαρῆλθε σπεύδων νὰ ἰδῃ τὸ πρῶτον τὴν μητέρα του, τούτου δ' ἔνεκα καὶ κατόπιν περὶ αὐτῶν ἐρωτᾶς καὶ ἄν, λέγω, δεχθῶμεν ὅτι ταῦτα καὶ δὲν συνάδελφος οὖτω πως τὰ φαντάζεται γινόμενα, ἐρωτῶ καὶ πάλιν μήπως ἂν δεχθῶμεν ὅτι βωμὸς ἡτο δὴ τὸ κατασκεύασμα G¹, ἀλλὰ τὸ οἰκοδόμημα ἐκεῖνο, δπερ, ἐγὼ μὲν θησαυρὸν, αὐτὸς δὲ Ἐκατίσιον

1. Ἀν ἀνάκτορα ἥσαν οἱ κατὰ τὸν συνάδελφον δύο ναοὶ δὲ εἰς τῆς Δήμητρος ἄνω ἐπὶ τοῦ βράχου τῆς Παναγίας δὲ ἄλλος τῆς Κόρης κατὰ τὴν θέσιν K (Ἐλευσίς σελ. 63), τίνι τρόπῳ καὶ τίνι μηχανῇ θὰ προσήρμοζον οἱ λόγοι οὗτοι τοῦ ποιητοῦ πρὸς τὰ πράγματα; *μᾶς στίχ. 21*, *σηκός στίχ. 50*) καὶ ἀνάκτορα (στίχ. 79) εἶναι ἐν καὶ τὸ αὐτὸ οἰκοδόμημα, δ καὶ μόνον, ὡς ὑποθέτω, εἰκόνιζε ἐν τῷ θεάτρῳ τὸ Προσκήνιον (παράβ. Das Griech. Theater τοῦ Dörrfeld καὶ Reisch σελ. 206).

2. Ὅποθέτω ὅτι τοὺς στίχους τούτους ἀτήγγειλεν δ τὸν Θησέα ὑποδυθεὶς ὑποκριτής ἐν τῇ παρόδῳ, δι ἃς εἰς τὸ θέατρον εἰσῆλθε.

ἀπεκάλεσε (G), οἱ ἀνωτέρῳ λόγοι τοῦ ποιητοῦ δὲν θὰ προσήρμοζον πρὸς τὰ πράγματα, ἢν μάλιστα, κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ συναδέλφου, ὑποθέσωμεν τὸν "Αδραστον καὶ τοὺς παῖδας καθημένους παρὰ τὴν πύλην τοῦ, κατὰ τὸν Σβορῶνον, ναοῦ τῆς Κόρης; "Η ἀν ὑποθέσωμεν ὅτι ὁ βωμὸς ἔκειτο ἀριστερῷ τῷ εἰσερχομένῳ διὰ τῆς πομπικῆς ὁδοῦ ἀντικρὺ τοῦ οἰκοδομήματος G¹ ἢ G, ἢ καὶ κάπου ἔτι ἐνδοτέρῳ καὶ εἰς τοιαύτην μάλιστα θέσιν, ὥστε πράγματι ὁ διὰ τῆς Πύλης τῶν μικρῶν Προτυλαίων εἰς τὸ ιερὸν εἰσερχόμενος νὰ μὴ ἡδύνατο καὶ νὰ ἴδῃ αὐτὸν ἀμέσως, δὲν θὰ προσήρμοζον οἱ ἀνωτέρῳ λόγοι τοῦ Εὐριπίδου ἐπίσης καλῶς εἰμὶ καὶ κάλλιον; 'Αλλὰ ποῦ τότε αἱ τοπογραφικαὶ ἐνδείξεις αἱ ἐκ τῶν Ἰκετίδων, αἱ τόσον λαμπυρῶς συμφωνοῦσαι πρὸς τοποθέτησιν τοῦ βωμοῦ κατὰ τὸ κατασκεύασμα G¹; "Αν δέ, ὡς ὁ συναδέλφος δέχεται, δὲν ἔχω δὲ δυσκολίαν νὰ δεχθῶ καὶ ἔγὼ μετ' αὐτοῦ, ἡ Εὐάδην ἐπήδησεν ἐπὶ τὴν πυρὰν τοῦ ἀνδρός της Καπανέως¹ ἐκ τοῦ βράχου τῆς Παναγίας, πῶς ὁ βράχος οὗτος θὰ ὑπερήκριζε «τῶνδε δόμων» ὡς λέγει ὁ ποιητὴς (στίχ. 991) ἀν ἐπ' αὐτοῦ τούτου τοῦ βράχου ἵστατο μεγαλοπρεπῆς δι ναὸς τῆς Δήμητρος; (ἴδε Σ. σελ. 347)

1. Ἐκεῖνο τὸ ὅποιον θὰ ἐδυσκολευόμην νὰ δεχθῶ καὶ περὶ τοῦ Καπανέως ὅτι προκειμένου, τοῦ καὶ κατὰ τὸν τραγικὸν «ιεροῦ νεκροῦ», εἰναι ὅτι ἡ πυρὰ ἀνήφθη ἐν αὐτῷ τῷ Πλουτωνείῳ ὡς ὁ συναδέλφος ἔξ εὐνοήτων λόγων (διότι ἄλλως καὶ τὴν Εὐάδην αὐτὴν δὲν ἡδύνατο ὁ χωρὸς νὰ ἴδῃ ἐπὶ τὴν πυρὰν τοῦ ἀνδρός πηδῶσαν παρὰ τὸν βωμὸν, δηλ. τὸ οἰκοδόμημα G⁴ ὧν) φαίνεται δεχόμενος (σελ. 354). Περὶ Πλουτωνείου δ' ὄντος τοῦ λόγου δράττομαι τῆς εὐκαιρίας νὰ σημειώσω ὅτι τὰ λεγόμενα ὑπὸ Σβορῶνου (σελ. 246) περὶ τῆς Ἀγρας ὡς χώρου Πλουτωνείου καὶ ὡς εἰσόδου "Ἄδου δὲν μοὶ εἰναι σαφῆ, οἱ δὲ ἐκεῖ ἀνακαλυψθέντες τάφοι κατὰ τὴν πεποίθησιν μου ἡσαν χριστιανικοὶ μηδὲν κοινὸν ἔχοντες πρὸς τὸν ὑπάρχαντα ποτε ἔκει ἀρχαῖον ναὸν καὶ τὸ ιερὸν αὐτοῦ (παράβ. Πρακτικά τῆς Ἀρχ. Ἐταιρείας 1897 σελ. 71 καὶ ἔξ.). Ὁμοίους τάφους εὑρον κάγω ἐν Ἐλευσίνι φέροντας δὲ κατὰ τὰς πλευρὰς τῶν ἐσωτερικῶν ἐπικεχρισμένων τοίχων των τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ (Πρακτ. τῆς Ἀρχ. Ἐταιρ. 1888 σελ. 24). Κρῆμα δὲ τῷ ὄντι ὅτι δὲν μοὶ ἐπῆλθε κατὰ νοῦν, ὅτε τοὺς ἐν Ἀγρᾳ ἀνασκαφθέντας τόπους ἐπεσκέψθην καὶ ἐγνώρισα ἔξ αὐτοψίας καὶ τοὺς τάφους, νὰ ἔξετάσω αὐτούς. διότι σχεδὸν βέβαιος εἰμαι ὅτι θάνεκάλυπτόν που καὶ ἐν τούτοις τὸ τοῦ σταυροῦ σημεῖον καὶ θὰ ἡδυνάμην οὕτω καὶ νὰ βεβαιώσω τὸ πρᾶγμα. Χάριν δὲ τῆς ἀκριβείας παρατηρῶ ὅτι δι Σκιᾶς | Πρακτικά 1895 σελ. 170 καὶ 1897 σελ. 82) δὲν διμιλεῖ περὶ ταυτότητος ἀγγείων εὑρεθέντων ἐν τοῖς τάφοις τῆς Ἀγρας καὶ ἐν τάφοις τῆς Ἐλευσίνος, ὡς ὁ Σβορῶνος ἀβλεπτήσας ὑπέλαβε (σελ. 246 - 247), ἀλλὰ περὶ ἀγγείων εὑρεθέντων ἐν τε Ἐλευσίνι καὶ ἐν Ἀγρᾳ ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς.

Δὲν συνηγορεῖ λοιπὸν οὐδόδ' Εὐδοιτίδης, πολλοῦ γε καὶ δεῖ, ὑπὲρ τῆς γνώμης τοῦ συναδέλφου. 'Αλλ' ὁ Σβιορῶνος ὑπὲρ τῆς γνώμης του ἐπικαλεῖται καὶ τὴν εὑρεσιν τοῦ λίθου (ἐκεῖ πλησίον εὑρεθέντος) τοῦ τελευταῖον καὶ αὐθις ὑπὸ τοῦ μακαρίτου νον Protte ἐκδοθέντος (Athen. Mitt. 1899 σελ. 246 καὶ ἔξῆς). 'Αλλὰ καὶ ἀν ὑποτεθῆ ὡς ἀληθῆς ὅτι ὁ λίθος οὐχὶ μακρόθεν μετεκομίσθη ἐκεῖ, ὅπου καὶ εὑρέθη, καὶ ὅτι πράγματι εἰναι βάσις εἵλεον (opfertisch), ἐγὼ διμοιογῶ ὅτι δὲν ἐννοῶ τίνι τρόπῳ δύναται οὗτος νὰ συνδεθῇ πρὸς τὸν βωμὸν τῶν θεῶν. 'Ως εἵλεὸς ἔπειτε νὰ ἵσταται παρὰ τὸν βωμὸν ἐκεῖνον, εἰς δὲν καὶ ὁ ἐπ' αὐτοῦ ἀναγεγραμμένος ἴερὸς νόμος ἀναφέρεται (παράβ. καὶ νον Protte σελ. 255)¹. "Οτι δὲ « δόμοίας φύσεως ἐπιγραφαὶ ἔμμεσον σχέσιν πρὸς τὸν βωμὸν τῶν θεῶν ἔχουσαι εὑρέθησαν καὶ ἄλλαι πρὸ τοῦ κλιμακωτοῦ κατασκευάσματος » (Σβιορῶνος σελ. 355) εἰς ἐμὲ εἰναι ὅλως ἄγνωστον. 'Αλλὰ καὶ ὅτι ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ περιέργῳ κατασκευάσματι G¹ καὶ δὴ κατὰ τὴν βορείαν αὐτοῦ γωνίαν ὑπῆρχε καὶ ὁ βωμὸς τῶν Εὐδανέμων (Σ. σελ. 355), νομίζω ὅτι δὲν εἴναι χρεία πολλῶν λόγων ἵνα καταδειχθῇ ὅτι καὶ εἰς τοῦτο πλανᾶται ὁ φίλος συνάδελφος. Τὸ χωρίον τοῦ Ἀρχιανοῦ ('Ανάβ. 3, 16, 8) « κεῖνται Αθήνησιν ἐν Κεραμεικῷ αἱ εἰκόνες ², ἡ ἀνιμεῖ ἐξ πόλιν, καταντικὸν μάλιστα τοῦ Μητρώου, οὐ μακρὰν τῶν Εὐδανέμων τοῦ βωμοῦ ὅστις δὲ μεμύηται ταῖν θεαῖν ἐν Ἐλευσῖνι, οἶδε τὸν Εὐδανέμου βωμὸν ἐπὶ τοῦ δαπέδου ὅντα » εἴναι τόσον συφές, ὥστε ἀπορον τῇ ἀληθείᾳ πῶς ἀνήρ, οἷος ὁ Σβιορῶνος, κατώρθωσε νὰ ἔρμηνεύῃ αὐτὸ ἄλλως ἦ ὅπως δροῦντος ὑπὸ πάντων μέχρι τοῦτο ἡρμηνεύθη, ὅτι δηλ. ὁ βωμὸς τῶν Εὐδανέμων ἔκειτο ἐν Ἀθήναις ³. 'Η φράσις τῶν χειρογράφων ἐν Ἐλευσῖνι φρονῶ καὶ ἐγὼ μετὰ τοῦ Σβιορῶνος ὅτι καλῶς ἔχει, οὐδὲ εἴναι ἀνάγκη νὰ διορθωθῇ ἐν Ἐλευσινώ ⁴, διότι ἡ ὅλη φράσις

1. Παράβ. Rubensohn σελ. 196, σημ. 8.

2. Ηρόκειται περὶ τῶν εἰκόνων τῶν τυραννοκτόνων Ἀρμιοδίου καὶ Ἀριστογείτονος.

3. "Οσον οἶδα. μόνον ὁ Milchhöfer ἔρωτῷ ἀπλῶς γράφω in Eleusis? (Curtius, Die Stadtgeschichte von Athen, σελ. XLVIII).

4. "Αλλῶς δὲ καὶ ἡ φράσις « μεμύηται ταῖν θεαῖν ἐν Ἐλευσινώ » δὲν βλέπω τίνα θά εἰχε νοῦν περὶ τοῦ ἐν Ἀστει Ἐλευσινίου προκειμένου καὶ ἀμφιβάλλω ἂν ἡδύνατο νὰ ἔηθῇ.

«ὅπτις δὲ μεμύηται ταῖν θεαῖν ἐν Ἐλευσῖνι» οὐδὲν ἄλλο σημαίνει ἢ οἱ μνηθέντες τὰ ἐν Ἐλευσῖνι μυστήρια, ἢ, ώς συνηθέστερον ἔλεγετο, τὰ μεγάλα ἢ μείζω μυστήρια, πάντες δὲ οὗτοι, ώς γνωστόν, ἔπρεπε πρῶτον ἐν Ἀθήναις καὶ κατ' ἀκολουθίαν καὶ ἐν τῷ ἐν Ἀστει Ἐλευσινίῳ νὰ ἐκτελέσωσι προκαταρκτικάς τινας πρᾶξεις, πρὸς τὴν κατόπιν ἐν Ἐλευσῖνι μύησιν ἀναγκαίας. Ως δὲ δρμότατα κατ' ἐμὲ ὁ Foucart¹ ὑπέθεσεν, οὗτοι ἐγίνωσκον καὶ τὸν ἐν Ἀθήναις παρὰ τὸ Μητρῷον καὶ τὸ Ἐλευσίνιον τὸ ἐν Ἀστει βωμὸν τῶν Εὔδανέμων, διότι πιθανώτατα ὑποχρεωμένοι ἦσαν καὶ εἰς τοῦτον νὰ προσφέρωσί τινα θυσίαν.

Δ.

ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΕΚΑΤΗΣ ΚΛΙ ΑΓΕΛΑΣΤΟΣ ΠΕΤΡΑ.

Θὰ ἦτο ἀτελῆς ἡ μελέτη αὕτη, ἀν καὶ περὶ τοῦ ναοῦ τῆς Ἐκάτης καὶ τῆς Ἀγελάστου πέτρας δὲν ἔκαμπον λόγον. Άλλὰ περὶ τούτων πολὺ σύντομος θὰ ἔναι δ λόγος μου.

Ο Rubensohn φρονεῖ (σελ. 19) εἰς τὸν Ὄμ. ὅμνον (στίχ. 54 καὶ ἔξ. καὶ 439 καὶ ἔξ.) καὶ εἰς τὰς συχνὰς² ἐπὶ ἀγγείων τοῦ Ἐλευσινιακοῦ κύκλου ἀπεικονίσεις τῆς Ἐκάτης στηριζόμενος, διότι ἄλλως δὲν ἀπαντᾷ τὸ ὄνομα αὐτῆς, ὅτι καὶ ἡ Ἐκάτη ἀπέλανέ τινος ἐν Ἐλευσῖνι λατρείας καὶ πιθανὸν νὰ ἐλατρεύετο που παρὰ τὸ Πλουτώνειον καὶ ἵσως, ώς ὁ αὐτὸς Rubensohn φρονεῖ, μία τῶν τριῶν τοῦ ἐκεῖ στηλαίου διαιρέσεων νὰ ἦτο εἰς αὐτὴν ἀφιερωμένη. Ο δὲ καθηγητὴς C. Robert (Preller-Robert Gr. Mythol. 1, σελ. 761 σημ. 1)³ φρονεῖ ὅτι αὐτὸν τὸ Πλουτώνειον ἦτο τὸ ἱερὸν τῆς Ἐκάτης, προσθέτων ἐπὶ λέξει ὅτι οὕτω «sie behütet dort ihrem Character entsprchend den Eingang zum heiligen Bezirk», διότι ως ὁ αὐτὸς ἀλλαχοῦ παρατηρεῖ, παραπέμπων εἰς ἀπόσπασμα τοῦ Αἰσχύλου καὶ τὸν Ἡσύ.ιον, ἐλατρεύετο ἡ αὐτὴ καὶ ώς προπυλαία «ῶς τῶν βασιλείων μελάθρων πρόδομος» (Robert ἔ. ἀ. σελ. 322 σημ. 4).

1. Gr. Mystères σελ. 21.

2. Άλλ. εἶναι ὄντως τόσον συχναὶ ὅσον καὶ νομίζονται; ἢ μήπως πολλαχοῦ ως Ἐκάτη ἐκλαμβάνονται ἄλλαι παρεμφερεῖς θεότητες;

3. Παράβ. καὶ Athen. Mittheil. 1895, σελ. 253, σημ.

"Οτι τὸ Πλουτώνειον είναι τὸ Πλουτώνειον καὶ οὐδὲν ἄλλο ὑπόθετο ὅτι καὶ δ τοῦ ἐν "Αλλῃ Πανεπιστημίου σοφὸς καθηγητῆς δὲν ἀρνεῖται σήμερον. "Αλλως ἡ εἰκασία αὐτοῦ τε καὶ τοῦ Rubensohn ὅτι ἐδῶ πον παρὰ τὰς Πύλας εἶχε τινα ἵσως ἱερὸν τόπον, ἐν ᾧ ἔλατρεύετο, καὶ ἡ Ἐκάτη, πιθανὴ είναι, ἀλλ' ὡς ἀμάρτυρος είναι καὶ μένει ἀπλῇ εἰκασία. Γνωστὸν δὲ ὅτι καὶ ἡ παρὰ τοῦ αὐτοῦ Robert γενομένη συμπλήρωσις τῆς γνωστῆς ἐπιγραφῆς, ἣν τελευταῖον εἶχεν ἐκδώσει καὶ αὐθίς ὁ μακαρίτης von Prott (Athen. Mittheil. 1899 σελ. 246 καὶ ἔξ.) ἀπεδείχθη ὅχι ὀρθή.

Οὐδεὶς λοιπὸν ὑπάρχει λόγος βιαζῶν ἡμᾶς νὰ δεχθῶμεν ὅτι εἰχε καὶ ἡ Ἐκάτη ναὸν ἐν Ἐλευσῖνι ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ Περιβόλου καὶ μάλιστα τεῦ ἐσωτέρου, τοῦ κυρίου περιβόλου, ὡς ὀρθῶς αὐτὸς ὁ Σβορῶνος (σελ. 353) ἀποκαλεῖ αὐτόν. Τούναντίον δὲ κατ' ἐμὲ αὐτὸ τοῦτο τὸ ἱερὸν τοῦ Πλούτωνος περιπεφραγμένον, ὅπως ἡτο, καὶ ἀποτελοῦν ἴδιον, οὕτως εἰπεῖν, διαμέρισμα τοῦ περιβόλου τούτου (τοῦ ἐσωτέρου), είναι λόγος ἰσχυρὸς νὰ δεχθῶμεν ὅτι ἐντὸς αὐτοῦ μόνον τὰ θεῶν, αἱ δύο δηλ. κατ' ἔξοχὴν τῶν μυστηρίων θεότητες Δημήτηρ καὶ Κόρη, ἐλατρεύοντο¹.

Περὶ δὲ τῆς Ἀγελάστου πέτρας ἐπίσης ὅχι πολλὰ ἔχω νὰ παρατηρήσω. Αἱ περὶ ταύτης μαρτυρίαι τῶν ἀρχαίων είναι ὄντως ἀντιφατικαὶ τῶν μὲν τοποθετούντων αὐτὴν ἐν Ἐλευσῖνι, τῶν δὲ γενικώτερον παρ' Ἀθηναίοις, Ἀθήνησιν ἢ ἐν Αττικῇ. Ἐκ τοῦ ὅτι ὅμως μνημονεύεται αὗτη ἐν τῇ λογοδοσίᾳ τῶν ἐπιστατῶν Ἐλευσινόθεν τοῦ ἔτους 329/8 π. Χ. ἀνευ οὐδενὸς προσδιορισμοῦ ὀρθῶς εἴκασεν ὁ Σβορῶνος ὅτι μία ὑπῆρχεν Ἀγέλαστος πέτρα (σελ. 249)². Ἀλλὰ ποῦ αὗτη ἔκειτο; ἐν Ἀθήναις ἢ ἐν Ἐλευσῖνι;

Ο Rubensohn ἐν ὀρθῷ ἀρθριδίῳ, ὅπερ περί τινος ἀναγλύφου ἐν Ἐλευσῖνι εὑρεθέντος καὶ τὴν Δήμητρα εἰκονίζοντος ἐπὶ πέτρας καθημένην καὶ πρὸ αὐτῆς τοὺς σεβίζοντας αὐτὴν ἔδημοσίευσε (Athen. Mittheil. 1899 σελ. 46 καὶ ἔξης), δέχεται ὅτι ἡ Ἀγέλαστος πέτρα ἔκειτο ἐν Ἐλευσῖνι καὶ ὅτι αὗτη οὐδὲν ἄλλο είναι ἢ αὐτὸς ὁ βράχος ὁ ὑπερκείμενος τοῦ Πλουτωνείου κυρίως, ἀλλ' ὅτι ὑπὸ τοῦτο τὸ ὄνομα ἦδυ-

1. Παράβ. καὶ von Prott ε. ἀ. σελ. 262 καὶ σελ. ἰδίως 264.

2. Πρᾶγμα ὅμως περιέργον, τὰ ἀντίθετα λέγει ἐν σελ. 244.

νατο κάλλιστα μέγα μέρος τῆς βραχώδους βιορεινῆς κλιτύος τῆς Ἀκροπόλεως νὰ ἐδηλοῦτο. Ἐκ τοῦ δτὶ δὲ μνημονεύεται αὕτη, ἔστω καὶ ἐν παρόδῳ, ὡς κατωτέρῳ θὰ ἴδωμεν, ἐν τῇ ἀνωτέρῳ μνημονευθείσῃ λογοδοσίᾳ τῶν ἐπιστατῶν, φρονεῖ δτὶ ἐκ τῶν τεσσάρων διαφόρων παραδόσεων περὶ τοῦ ποῦ ἡ Δημήτηρ πενθοῦσα τὴν ἀρπαγὴν τῆς Κόρης ἐκάθισε μετὰ τὴν πλάνην τῆς, δπως ἀναπαυθῆ, ἐπὶ τοῦ παρθενίου δηλ. φρέατος, δπως λέγει ὁ Ὄμηρος. Ὕμνος, ἥ τοῦ Ἀνθίου, δπως λέγει κατὰ Πανσανίαν ὁ Πάμφως, ἥ τοῦ Καλλιχόρου, δπως λέγει ὁ Καλλίμαχος, ἥ τῆς Ἀγελάστου πέτρας, δπως λέγει ὁ Ἀπολλόδωρος, φρονεῖ, λέγω, δ Rubensohn δτὶ ἐκ τῶν τεσσάρων τούτων παραδόσεων ἡ ἐπίστημιος Ἐλευσινιακὴ λατρεία ἀνεγνώριζε τὴν παρὰ τῷ Ἀπολλοδώρῳ φερομένην. Ὁ Σβιορῶνος νομίζει δτὶ ἡ Ἀγέλαστος πέτρα ἔκειτο ἐν Ἀθήναις παρὰ τὸν λόφον τῆς Ἀγρας ἥ ἐν αὐτῷ τούτῳ. Δὲν θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ παρακολουθήσω βῆμα πρὸς βῆμα τὸν συναδέλφον εἰς τὰς σκέψεις του. Εἰς τὸ προμνημονευθὲν ἀρθρὸν τοῦ Rubensohn καὶ περὶ προγενέστερον τοῦ ἔργου τοῦ Σβιορῶνου ὑπάρχουσι, φρονῶ, τὰ στοιχεῖα πρὸς ἀνασκευὴν πάντων τῶν ἀλλων ἐπιχειρημάτων τοῦ φίλου συναδέλφου καὶ ἐκεῖ παραπέμπω τοὺς θέλοντας νὰ ἔξετάσωσι ἀκριβέστερον τὸ πρᾶγμα: διότι ἐκεῖ παρατίθεται καὶ ὀλόκληρον τὸ χωρίον τοῦ Σουΐδα, ὅπερ ἀναγκαιότατον, κατ' ἐμέ, εἰς τὴν ἀκριβῆ ἔξετασιν τοῦ πράγματος. Περὶ ἑνὸς δμως ἐπιχειρήματος ἀνάγκη νὰ εἴπω ὀλίγας λέξεις. Φρονεῖ δηλ. ὁ Σβιορῶνος δτὶ τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος ἀκριβῶς μᾶς παρέχει αὐτὸν τὸ χωρίον τῆς ἐπιγραφῆς τῆς ἀναγραφούσης τὴν μνημονευθείσαν λογοδοσίαν τῶν ἐπιστατῶν, ἐν ᾧ ὁ λόγος περὶ τῆς ἀγελάστου πέτρας¹.

Τὸ χωρίον φιλέγγεται ὄδε πως:²

Πλίνθοι εἰς τὸ Ἐλευσίνιον τὸ ἐν Ἀστει ΧΠΗ: αἱ ἔκατον: ΠΤΗIII: σὺν τει κομιδῇ ἀπ' Ἀγελάστου πέτρας: ΗΔΔ:

Δηλ. ἐχρειάσθησαν 1600 πλίνθοι (ῷμαι) εἰς τὸ Ἐλευσίνιον τὸ ἐν

1. Παράβ. καὶ von Prott, Athen. Mittheil. 1899 σελ. 264. Ὁ von Prott κατὰ τὰ ἐκεῖ λεγόμενα ἀποδέχεται τὴν ἀνωτέρῳ περὶ τῆς ἀγελάστου πέτρας τοῦ Rubensohn γνώμην.

2. Ἀρχ. Ἐφημ. 1883 σελ. 114 (=C. I. At. II, 2, 834b καὶ IV, 2, 834b) B, στίχ. 46-47.

"Αστει δηλ. τὸ ἐν 'Αθήναις δι' αὐτὰς ἐπλήρωσαν οἱ δίδοντες λόγον 'Επιστάται συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἔξιδων τῆς μεταφορᾶς αὐτῶν ἐκ τῆς Ἀγελάστου πέτρας δραχ. 120 ἐν ὅλῳ, δηλ. 7 $\frac{1}{2}$, δρ. τὴν ἑκατοντάδα 'Ο Σβορῶνος ὑπέπεσεν εἰς ἀβλέπτημα (ὅπερ κατόπιν τῇ ὑποδεῖξει φῦλων καὶ διδιος ἀνεγγνώρισε) καὶ ὑπέλαβεν διτὶ πρὸς μεταφορὰν τῶν πλίνθων ἐπληρώθησαν μόνον δύο δραχμαί, ποσὸν, ὅπερ δὲν θὰ ἦτο ἀρκετὸν, καὶ ἄν τῷ δοντὶ ἐπρόκειτο περὶ μεταφορᾶς τῶν πλίνθων ἐκ τῆς Καλλιρρόης (τῆς παρὰ τὸν Ἰλισὸν) εἰς τὸ ἐν "Αστει Ἐλευσίνιον. 'Αλλ' ἡ ἐπιγραφὴ, ὡς εἴδετε, δὲν διακρίνει τί ἐπλήρωσαν οἱ ἐπιστάται πρὸς μεταφορὰν καὶ τί πρὸς ἀγορὰν ἦ, ὅπερ ταῦτο, κατασκευὴν τῶν πλίνθων. Τέσσαρα δὲ εἰναι ἀκόμη τὰ χωρία τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς, ἐν οἷς πάλιν περὶ πλίνθων γίνεται λόγος, τὰ ἔξης·

Α στίχ. 22-23.

μισθωτεῖ τῶν πλίνθων τῆς ἀγώγης, ὃν εἶλκυσε Λυκοῦ(ρ)γος
Μελιτεὺς, τῶν γιλίων: ΔΓ: Φερεκλείδει Βοιωτίῳ [μ]ισ(θός)¹
ΜΜΠΧ: ΗΗΗΨ[ΔΔ]ΔΔ:

Α στίχ. 55-56.

πλίνθοι αἱ ἐλκυσθεῖσαι ἀπὸ τοῦ πύργου τριημιπόδιοι: ΜXXXXX::
ταύτας εἶλκυσεν Εὔθυμιδης ἐν Κολλυ(τῶι): οἰκῶν: τάς: X:
ΔΔΔΔΓΗ: κεφά(λαιον): ΠΗΗΗΗ

Α στίχ. 56-57.

πλίνθους, ἢς εἶλκυσεν Εὐθύίας Ἐλευσί(νιος), [τριημιποδίους: τὰς
X: σὺν[τ]ῷ γεωνίῳ: ΔΔΔΔ: κεφά(λαιον): πλίνθων: ΠXXXXX
κεφά(λαιον): ΗΗΗΨΔ:

Α στίχ. 57-58.

πλίνθοι αἱ περιγενόμεναι ΧΗ τῶν περυσινῶν τῶι κομίσαντι:
ΔΔΓΙΙΙ: ἀγωγὴ τῶν πλίνθων τῶν παρ' [Ε]ὐθύίου: τῶν: X:
ΔΔΓ: κεφάλα(ιον): ΗΗΔΔΓ:
Δὲν νομίζω ἀναγκαῖον νὰ εἰσέλθω ἐνταῦθα εἰς λεπτομερῆ ἔξε-

1. Νομίζω διτὶ καλῶς ἔχει ἡ παρὰ Τσούντα γραφὴ [μ]ισ(θός] καὶ οὐδεμίᾳ ἀνάγκη νάλλαχθῇ ἐννοεῖται δ' οὕκοθεν διτὶ δευτερος ἀριθμὸς ἀναφέρεται εἰς τὸ μισθός, τοῦ πρώτου δηλοῦντος τὸ ποσὸν τῶν πλίνθων (παράβ. Dittenberger ἔ.
ἀ. τόμ. 2., σελ. 295 σημ. 24).

τασιν τῶν χωρίων τούτων καὶ ἀρκοῦμαι νὰ δηλώσω ὅτι ἔξ αὐτῶν συνδυαζομένων πηγάδει κατ' ἐμὲ τόδε τὸ πόρισμα ὅτι, καὶ ἂν αἱ εἰς τὸ Ἐλευσίνιον τὸ ἐν Ἀστεῖ κομισθεῖσαι πλίνθοι ἥσαν τριημιπόδιοι, αἱ ὄποιαι, ὡς φαίνεται, ἥσαν καὶ αἱ τοῦ πρώτου μεγέθους, ὡς θὰ ἐλέγομεν σ' μερον, καὶ τούτου ἔνεκα καὶ δηλοῦνται, ὡς ἔστιν εἰκάσαι, ὅποι μεγάλα ὄπωσδήποτε πληρώνονται ποσά, διὰ δὲ ταύτας κατὰ τὰ λεγόμενα ἐν τῷ ἀνωτέρῳ παραδείγματι (στίχ. 56-57)¹ ἐπλήρωσαν πρὸς κατασκευὴν δραχμὰς 40 τὴν χιλιάδα, δηλ. διὰ τὰς 1600 δραχμὰς 64, μένει ὑπόλοιπον μέχρι τοῦ δλου πληρωθέντος ποσοῦ τῶν 120 δραχ. 56 διὰ τὴν μεταφορὰν σύτῶν, ποσόν, ὅπερ δὲν εἶναι σμικρόν, καὶ διὰ τὴν μεταφορὰν αὐτῶν ἔξ Ἐλευσῖνος εἰς Ἀθήνας. Ἀν δὲ ὑποθέσωμεν, καὶ οὐδὲν μᾶς κωλύει πρὸς τοῦτο, ὅτι εἰς γεώνιον, δηλ. εἰς ἀγορὰν τῆς γῆς, οὐδὲν ἐπλήρωσαν διὰ ταύτας, διότι πιθανότατα ὁ ἀγρός, ἐκ τοῦ χώματος τοῦ ὄποίου κατεσκευάσθησαν, νὰ ἥτο δημόσιος παρὰ τὴν Ἀγέλαστον κείμενος πέτραν, καὶ ἂν ἀκόμη ὑποθέσωμεν ὅτι δὲν ἥσαν τριημιπόδιοι, ἀλλὰ ποδιαῖαι ὅπότε βεβαίως ἡ κατασκευὴ των θὰ ἀπήτει μικροτέραν δαπάνην, ἡ τιμὴ αὐτῶν γίνεται ἔτι μικροτέρα καὶ τὸ ἔναπομένον πρὸς μεταφορὰν αὐτῶν ποσὸν αὐξάνει. Τὸ ὅτι δὲ ἡ ἐπιγραφὴ ὅμιλει περὶ κομιδῆς καὶ ὅχι περὶ ναῦλου, ἔξ οὗ βεβαίως εἰκάζεται ὅτι ἡ μεταφορὰ ἐγένετο διὰ ξηρᾶς, ἐνῷ ἡ διὰ θαλάσσης μεταφορὰ θὰ ἥτο κατὰ τὸν Σβιορῶνον εὐχερεστέρα, δὲν πιστεύω νὰ συνηγορῇ ὑπὲρ τῆς γνώμης τοῦ συναδέλφου, διότι, κατ' ἐμὲ κριτήν, καὶ πολὺ δυσχερεστέρα θὰ ἥτο ἡ μεταφορὰ ὡμῶν πλίνθων διὰ θαλάσσης ἔνεκα τῶν πολλῶν μεταβιβάσεων καὶ προσέτι καὶ ὅχι ἀνευ ζημιῶν, δὸς δ' εἰπεῖν, καὶ ὅχι ἀνευ κινδύνων. Ὡς πρὸς τὰ δύο ταῦτα λοιπόν, τὸν ναῦλον δηλ. καὶ τὰ κόμιστρα, δὲν συνηγορεῖ ἡ ἐπιγραφὴ ὑπὲρ τῆς γνώμης τοῦ συναδέλφου,

1. Ὁ λίθος ἀληθῶς φέρει ἐκεῖ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ 57^ο στίχου τάδε τὰ γράμματα ΙΕιημιποδίους ὥστε ἡ ἀνάγνωσις Γρ/ημιποδίους εἶναι ἐκ συμπληρώσεως ἀλλ' ἡ συμπλήρωσις εἶναι καὶ κατ' ἐμὲ βεβαία. τὰ δὲ δύο ἐκεῖνα ἀκατανόητα γράμματα ΙΕ προηλθον ἀναμιφιβόλως ἔξ ἀβλεψίας τοῦ χαράκτου ἢ τοῦ ἀντιγραφέως τοῦ ἀντιγράφαντος τὸ ἐπίσημον κείμενον (παράβ καὶ Dittenberger Sylloge², τόμ. 2 σελ. 298 σημ. 46). Ἐπειτα καὶ πλίνθοι ἡμιπόδιοι δηλ. 15 ἑκατοστῶν περίπου τοῦ Γαλ. Μ. μῆλος καὶ πλάτος θὰ ἥτο ἀκατάληπτον καὶ κατὰ τὴν κρίσιν μου ἀνύπαρκτον πρᾶγμα.

οὔτε λύει τὸ ζήτημα ὑπὲρ αὐτοῦ. τούναντίον μάλιστα. Βεβαίως ἀπὸ πολὺ μακράν, ἐξ αὐτῆς τῆς Ἐλευσῖνος, μετεκόμισαν τὰς πλίνθους εἰς Ἀθήνας, ἀν διτοις, ὡς ἐκ τῶν ἀνωτέρω φαίνεται πηγᾶς, ἐπλήρωσαν κόρμιστραι περὶ τὰς (60) ἔξηκοντα δραχμάς. Ἀλλο τὸ ζήτημα διατὶ μετεκομίσθησαν εἰς Ἀθήνας ὥμαὶ πλίνθοι, πρᾶγμα εὐτελὲς καὶ δχι σπάνιον καὶ δυνάμενον καὶ ἐπὶ τόπου νὰ κατασκευασθῇ, ἐξ Ἐλευσῖνος. Καὶ ἐγὼ αὐτὸς δυσκόλως θὰ ἐδεχόμην ὅτι τοῦτο ἐγένετο διὰ τὴν καλὴν ποιότητα τῶν Ἐλευσινιακῶν πλίνθων, εἰ καὶ σχεδὸν βέβαιος εἴμαι ὅτι πράγματι ἐν Ἐλευσῖνι ἡδύναντο νὰ κατασκευασθῶσιν ὥμαὶ πλίνθοι ἄρισται καὶ τῶν ἐν Ἀθήναις καλλίτεραι. Βεβαίως δὲ πολὺ ἀνώτεραι ἐκείνων¹ αἵτινες θὰ κατεσκευᾶσθοντο παρὰ τὴν Καλλιρρόην ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ Ἰλισοῦ καταφερομένης Ἰλύος (Σ. σελ. 250). Ἐπίσης δυσκόλως θὰ ἐδεχόμην (ἄν καὶ ἀπίθανον οὐδὲ τοῦτο εἴναι) ὅτι ἐπερίσσευον αἱ πλίνθοι αὗται ἐν Ἐλευσῖνι καὶ δὲν ἦσαν ἐκεῖ κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ἀναγκαῖαι. Ἄντι τοῦ νὰ κατασκευάσωσι λοιπὸν ἐν Ἀθήναις ἄλλας ἐπροτίμησαν νὰ στείλωσι τὰς ἐν Ἐλευσῖνι ὑπαρχούσας, ἔστω καὶ δαπανῶντες ὅπως δήποτε εἰς μεταφορὰν ἵκανὸν ποσόν. Διότι ὥμαὶ πλίνθοι εἶναι τι καὶ πάνυ εὔφθαρτον καὶ δυσδιατίροητον καὶ πρὸς διαρρύλαξιν οὐ συμικρὰς ἀπαιτοῦν δαπάνας ἐν καιρῷ γειμῶνος. Αλλὰ τίς μᾶς βεβαιοῖ ὅτι καὶ θρησκευτικός τις λόγος δὲν συνετέλεσεν εἰς τὸ πρᾶγμα; Καὶ τέλος ἐπειδὴ δὲν δυνάμεθα νὰ ἀνεύρωμεν τυχὸν τὸν λόγον. δι' ὃν πλίνθοι ὥμαὶ μετεκομίσθησαν εἰς Ἀθήνας ἐξ Ἐλευσῖνος, ἀναγκαίως ἀκολουθεῖ ὅτι καὶ ἡ Ἀγέλαστος πέτρα δὲν ἔκειτο ἐν Ἐλευσῖνι ἀλλ' ἐν Ἀθήναις; Ὡστε καὶ κατὰ τοῦτο δὲν βλέπω τίνι τρόπῳ ἡ ἐπιγραφὴ συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς γνώμης τοῦ συναδέλφου καὶ δὴ καὶ λύει κατ' αὐτὸν τὸ ζήτημα. Ἀλλὰ (ὅπως καὶ περὶ τούτου εἰπω δύο λέξεις) δὲν εἶναι παράδοξον ὅτι ὁ Πανσανίας δὲν μνημονεύει τῆς Ἀγελάστου πέτρας; Κατ' ἐμὲ διόλου, διότι καὶ αὕτη ἐμπεριελαμβάνετο εἰς τὰ ἐντὸς τοῦ τείχους τοῦ ἱεροῦ, περὶ ὧν ὁ περιηγητὴς ἐτήρησεν ἀπόλυτον σιγήν. ἀφοῦ καὶ αὐτῶν τῶν Προπολαιίων δὲν μνημονεύει. Τούναντίον παράδοξον θὰ ἦτο ὅτι δὲν μνημονεύει αὐτῆς, ἀν διτοις

¹ ἐκείτοντος τοῦ Αγρα.

ΠΟΡΙΣΜΑ

Ούτε ἡ Δημήτηρος οὔτε ἡ Κόρη είχον (έκατέρα) ἴδιον Ναόν. Κοινὸς αὐτῶν Ναὸς ἦτο τὸ Τελεστήριον καὶ τοῦτο ὀνομάζει ναὸν ὁ Ὁμηρικὸς "Υμνος. Εἶχε δὲ τὸ Τελεστήριον καὶ ἄνω πάτωμα· τοῦτο δ' ἐκαλεῖτο κυρίως καὶ Ἀράκτορον, διότι ἐν αὐτῷ ὑπῆρχε τὸ ἴδιος, τὸ κατ' ἔξοχὴν ἀνάκτορον καλούμενον (διαμέρισμα ἴδιον οἶον τὸ λεγόμενον ἵερὸν παρ' ἡμῖν), ἐν ᾧ καὶ τὰ ἱερὰ ἐφυλάσσοντο καὶ ἐν ᾧ πιθανώτατα, ἀν μὴ βεβαίως, καὶ ἡ εἰκὼν τῆς λατρείας, τὸ εἰκόνισμα, ὃς θὰ ἐλέγομεν ἡμεῖς σήμερον. τῶν δύο θεῶν, ἦτο ἴδρυμένη.

'Εντὸς τοῦ Περιβόλου (τοῦ ἐσωτέρου, τοῦ κυρίου περιβόλου) οὐδεμία ἄλλη θεότης, οὔτε ἡ Ἐκάτη, είχε ναόν, πλὴν τοῦ Πλούτωνος Ἄλλὰ καὶ τὸ ἱερὸν τούτου, ὅπως ἦν πεφραγμένον, ἀπετέλει ὅλως ἴδιον διαμέρισμα ἐπίτηδες, ἵνα οὕτω δηλῶται τρόπον τινὰ ὅτι δι Περίβολος, τὸ ἱερὸν ὅπως ὀνομάζεται, ἀνήκειν εἰς τὰς δύο θεὰς καὶ μόνον εἰς ταύτας.

'Ο Βωμὸς τῶν θεῶν (ὅστις, ἀν ἦτο τῷ ὅντι εἰς, ἐπρεπε νὰ ἦναι ἰκανῶς μέγας εἰς δύο διηρημένος τμῆματα) ὡς τι ἀναπόσπαστον καὶ οὕτως εἰπεῖν ἐξάρτημα τοῦ Σηκοῦ ἐπρεπε παρὰ τοῦτον, ὡς καὶ πᾶς βωμὸς εἴς τινα ναὸν ἀνήκων, νὰ κεῖται καὶ πιθανώτατα, ἀν μὴ βεβαίως, ἐκείτο πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Τελεστηρίου, ἐμπροσθετεῖ δηλ. τῆς κυρίας αὐτοῦ εἰσόδου. Πάντως δὲ ἀδύνατον νὰ ἐκείτο ἐκεῖ, ἐνīθα ὁ Σβιορῶνος αὐτὸν τοποθετεῖ.

"Η 'Α γέλαστος πέτρα ἐκείτο ἐν Ἐλευσῖνι.

Κατὰ δὲ ταῦτα:

1) Ἡ ὀνοματοθεσία ἡ συνοδεύουσα τὴν γραφικὴν ἀναπαράστασιαν τῶν ἱερῶν κτισμάτων τῆς Ἐλευσῖνος παρὰ Σβιορώνῳ (σελ. 347), μηδὲ τῆς ὀνομασίας τοῦ ναοῦ τοῦ Πλούτωνος ὡς Μεγάρου ἐξαιρουμένης. εἰναι τέλεον ἀπαραδεκτος, ὡς ἀστήρικτος.

2) Πλάσα ἐρμηνεία τῶν μνημείων τοῦ Ἐλευσινιακοῦ κύκλου πρὸς τὰνταρέω ἀσύμφωνος ἀδύνατον ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῆς νὰ ἦναι ἀληθῆς καὶ δρθῆ, εἰ καὶ ἐν τοῖς καθ' ἔκαστον δυνατὸν ἐνιαχοῦ νὰ μὴ ἀστοχῇ τοῦ δρθοῦ.

'Ἐν Ἀθήναις, Ἀπριλίου μηνὸς λήγοντος 1904.

Δ. ΦΙΛΙΟΣ.

Σελ. 22, στίχ. 1 ἀνάγνωσθι οὐ μόνον δὲν ἦτο περιττή.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ

Τὰ ἀνωτέρῳ Ἐλευσινιακὰ Μελετήματα τοῦ σοφοῦ συναδέλφου Δ. Φιλίου, ἂν καὶ ἀσχετα πρὸς τὴν νομισματικὴν ἀρχαιολογίαν, περὶ ἡς κυρίως ἀσχολεῖται τὸ περιοδικὸν τοῦτο, ἐφιλοξένησα ἐνταῦθα εὐχαρίστως, πρῶτον μὲν ὡς ἀναφερόμενα εἰς μέρος μελέτης μου καταχωρισθείσης ἐνταῦθα ἐξ ἀφορμῆς θέματος νομισματικοῦ, δεύτερον δ' ἔνεκα τῆς σπουδαιότητος, ἢν ἀποδίδω εἰς πᾶσαν παρατήρησιν τοῦ κ. Φιλίου ἀναφερομένην εἰς τὴν τοπογραφίαν καὶ λατρείαν τῆς ὑπ' αὐτοῦ λαμπρῶς ἀνασκαφείσης ἰερᾶς Ἐλευσίνος. Σπεύδω δῆμος νὰ σημειώσω ὅτι ἡ παρ' ἐμοῦ δημοσίευσις ἐνταῦθα τῆς μελέτης ταύτης δέον νὰ μὴ νομισθῇ καὶ ὡς παραδοχὴ ὑπ' ἐμοῦ τῶν ἐν αὐτῇ γνωμῶν χειρημάτων τοῦ συγγραφέως. “Ολας τούναντίον δμολογῶ ὅτι τὰ ἐπιτῆ ἐπιχειρήματα αὐτοῦ ταῦτα, ὡν μέρος ἀνήρεσα ἥδη προφορικῶς ἐν τῷ συλλόγῳ «Παρνασσῷ», θεωρῶ ὡς ὅλως ἀστήρικτα, πηγάσαντα δ' ἀναγκαίως ἐκ τῆς ἐσφαλμένης ἀρχαίας γνώμης τῶν Dilettanti, τῆς νῦν σχεδὸν ὑπὸ πάντων — ὡν μεταξὺ καὶ δ. κ. Dörpfeld — ἀποκρουομένης ὅτι τὸ Τελεστήριον ἦτο δι ναὸς τῆς Δήμητρος.

Προσθέτω μάλιστα ὅτι τὰ κατὰ τῶν γνωμῶν μου ἀσθενῆ ἐπιχειρήματα αὐτοῦ ἔπεισαν ἐμὲ νῦν ἐπὶ μᾶλλον, ὅτι ἔχω δίκαιον καὶ ἐν αὐτοῖς ἔτι τοῖς ζητήμασι, περὶ ὧν διστακτικῶς ἀπεφάνθη ἄλλοτε, φοβούμενος ἀντιρρήσεις βασιμωτέρας τῶν προταθεισῶν νῦν ὑπ' αὐτοῦ, τοῦ ἄλλως ἀρίστου γνώστου τῶν τῆς Ἐλευσίνος κ. Φιλίου.

Εἰς τὸ προσεχὲς διπλοῦν τεῦχος τοῦ παρόντος περιοδικοῦ θέλω δημοσιεύσει λεπτομερῆ ἀναίρεσιν πάντων τῶν ἐπιχειρημάτων τοῦ Φιλίου, ἀναπτύσσων τὸ ζήτημα ἐν τῷ συνόλῳ αὐτοῦ. 'Ἐν τῷ μεταξὺ δῆμος δ ἀναγνώστης ἐπιμελῶς μελετῶν τὰ ἐπιχειρήματα ταῦτα, δύναται καὶ μόνος νὰ εῦρῃ ἐν αὐτοῖς τούτοις στοιχεῖα ἀρκετὰ πρὸς δριστικὴν ἀπόρριψιν αὐτῶν ἐν τε τῷ συνόλῳ καὶ κατὰ μέρος.

I. N. ΣΒΟΡΩΝΟΣ.

ΔΑΝΑΚΗ ΚΑΙ ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΔΡΑΧΜΗ
ΑΝΕΚΔΟΤΟΥ ΣΕΙΡΑΣ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΩΝ ΑΡΧΟΝΤΩΝ¹

‘Υπὸ τοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Δημ. Φιλίου, ἀνασκάπτοντος πλούσιον τάφον τῆς Ἱερᾶς Ὀδοῦ παρὰ τὸν Κεραμεικόν, ἀνεκαλύφθη ἐν αὐτῷ νεκρικὸν νόμισμα, ἥτοι χρυσῆ δανάκη, ἥτις εἶναι ἔκμαγεινον τῆς ὀπισθίας ὅψεως ἀνεκδότου εἰσέτι Ἀθηναϊκῆς δραχμῆς τῆς νέας τεχνοτροπίας, ἥτοι τῆς λεγομένης κοινῆς τάξεως τῶν «ἀρχόντων».

Τὴν δραχμὴν ταύτην, εἰς οὐδεμίαν τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν 107 σειρῶν ἀνήκουσαν, ἐκόμισέ μοι πρὸς ἐτῶν πρὸς ἔξετασιν ἔμπορός τις ἐκ Κρήτης. Δυστυχῶς ἐλλείψει χρημάτων δὲν ἡδυνήθην νὰ ἀγοράσω αὐτήν, ἔλαβον δύμας ἔκμαγεινον ὅπερ κατέθηκα ἐν τῷ Νομ. Μουσείῳ. Ἐχει δ' αὐτῇ ὡς ἔξῆς:

Κεφαλὴ τῆς Ἀθηνᾶς Α—ΘΕ	Γλαῦξ ὡς συνήμως ἥτοι μετὰ
Παρθένου τοῦ Φειδίου, ΔΙΟ—ΝΥ	κλειστῶν πτερούγων ἴσταμένη
πρὸς δ.	ΣΙΟΣ ἐπὶ ἀμφορέως κατακειμένου.
	ΔΗΜ Πρὸς δεξ. σύμβολον κηρύκειον
	ΕΤΡ περιέργου σχῆματος. Ἐπὶ τοῦ
	ἀμφορέως λείψανα γράμμα-
	τος, ἵσως τοῦ Α. Ὑπὸ δὲ τὸν ἀμφορέα
	τὰ γράμματα ΠΡ.

1. Η παροῦσα σημείωσις ἔγραφη ὡς παράρτημα ἀρθρου τοῦ Δ. Φιλίου, περὶ νέων ἀνασκαφῶν τάφων τῆς Ἱερᾶς Ὀδοῦ παρὰ τὸν Κεραμεικόν, δημοσιεύθεντος ἐν τῇ Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδι τοῦ παρόντος ἔτους

Κέρματος ἐκ τῆς αὐτῆς σφραγίδος τῆς δραχμῆς ταύτης ἀποτύπωμα είναι καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Φιλίου ἀνακαλυφθεῖσα δανάκη.

Οἱ ἐπ' αὐτῆς ἄρχοντες ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, ΔΗΜ καὶ ΣΤΡ ἐπὶ οὐδενὸς ἄλλου ἀθηναϊκοῦ νομίσματος ἀπαντῶσιν ὅμοι, καὶ δὴ ἐν τοιαύτῃ ἀκολουθίᾳ. Οὐχ ἡτον ὅμως τὸ ὄνομα ΔΙΟΝΥΣΙ έχομεν, ὡς πρώτου ἄρχοντος, ἐπὶ σειρᾶς τῆς κατὰ τὴν κατάταξιν τοῦ Head¹ τρίτης περιόδου (186-147 π. Χ.), ἔχοντος ὡς δεύτερον ἄρχοντα ἔτερον ἐπίσης ΔΙΟΝΥΣΙ οὐδὲν μενοντος. Ἐπίσης ὡς πρῶτος ἄρχων ἀπαντᾷ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ἔχων ὡς δεύτερον τὸν ΜΝΑΣΑΓΟΡΑΝ ἐπὶ σπανίου τετραδράχμου ἀνήκοντος εἰς τὴν τετάρτην περίοδον (146-87 π. Χ.)².

Ως δευτέρου δὲ ἄρχοντος ἀπαντᾷ τὸ ὄνομα Διονύσιος ἐπὶ τε τῆς ἥδη μνημονευθείσης σειρᾶς τῶν Διονύσιος - Διονύσιος καὶ ἐπὶ τῆς εἰς τὴν τετάρτην περίοδον ἀνήκοντος σειρᾶς ΝΙΚΗΤΗΣ - ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ. Δευτέρου ἐπίσης ἄρχοντος ὄνομα είναι καὶ τὸ ΔΙΟ τῆς σειρᾶς ΑΜ-ΜΩΔΙΟ τῆς δευτέρας περιόδου (196-187 π. Χ.).

Ως πρὸς δὲ τὸ ὄνομα τοῦ ἐπὶ τῆς δραχμῆς ἡμῶν δευτέρου ἄρχοντος ΔΗΜ σημειοῦμεν ὅτι ἐν μὲν τῇ δευτέρᾳ περιόδῳ ἔχομεν τὴν σειρὰν ΔΗΜΗ-ΙΕΡΩ, ἐν δὲ τῇ τετάρτῃ τὰς σειρᾶς ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΓΑΘΙΠΠΟΣ, ΔΗΜΕΑΣ ΕΡΜΟΚΛΗΣ καὶ ΔΗΜΕΑΣ ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΙΔΗΣ. Ἡ σειρὰ δὲ ΠΑΝΤΑΚΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ φαίνεται ἀνήκουσα εἰς τὴν δευτέραν περίοδον.

Τέλος πρὸς τὰ ἀρκτικὰ τοῦ ἐπὶ τῆς δραχμῆς ἡμῶν τρίτου ἄρχοντος ΣΤΡ πιαρατηροῦμεν ὅτι δύνανται νὰ συμφωνῶσι πρὸς μόνον τὸ ἐν τῇ σειρᾷ ΦΑΝΟΚΛΗΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ τῆς τετάρτης περιόδου εὑρισκόμενον ὡς τρίτου ἐπίσης ἄρχοντος ὄνομα ΣΤΡΑ ἢ ΣΤΡΑ-ΤΙΟΣ³.

Ἐχοντες δὲ ὑπὸ ὅψιν καὶ τὴν λίαν ὅψιμον τεχνοτροπίαν τῆς δραχμῆς, ἀσφαλῶς ἀνηκούστης εἰς τὴν τετάρτην περίοδον (146-87 π. Χ.), ἐν ᾧ ἀκριβῶς ἐπὶ ἄλλων σειρῶν καὶ τὰ ὄνόματα Διονύσιος, Δημήτριος ἢ Δημέας καὶ Στράτιος, δυνάμεθα νὰ ἀποφαν-

1. BMC. Attica.

2. Num. Chron. 1881 p. 82 pl. IV. 4. — Collection Photiadēs Pacha, Paris pag. 20.

3. Beulé Monnaies d'Athènes p. 375 — Head ε. ἀ. p. 75 ἀρ. 508-509.

θῶμεν ἀσφαλῶς περὶ τοῦ χρόνου τῆς περιόδου, καθ' ἥν ἐκόπη ἡ δραχμὴ ἡμῶν, πρὸς δὲ ὅτι, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ὁ μὲν πρῶτος ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ εἶναι ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν πρῶτον ἀρχοντα τῆς σειρᾶς Διονύσιος-Μνασαγόρας, ὁ δὲ ΔΗΜ ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν Δημέαν, καὶ τέλος ὁ ΣΤΡ Ἰσως ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν Στράτιον.

Λεπτομερεστέρα δ' ἔρευνα περὶ τῶν τριῶν ἀνδρῶν τούτων δύναται Ἰσως νὰ ἀγάγῃ εἰς ἀκριβεστέραν χρονολόγησιν τῆς ἐντὸς τῆς περιόδου 146-87 π. Χ. κοπῆς τοῦ νομίσματος ἡμῶν, ὡς καὶ περὶ τοῦ ὁρίου καθ' ὃ δέον νὰ χρονολογηθῇ ὁ τάφος τοῦ Κεραμεικοῦ, ἐν ᾧ ἀπεκαλύφθη ἡ τὴν δραχμὴν ταύτην ἀποτυποῦσα χρυσῆ δανάκη.

Πόσον δὲ σπάνιον εἶναι ἡ ἀνεύρεσις νέας σειρᾶς Ἀθηναϊκῶν νομισμάτων ἀρχόντων δύναται τις νὰ κρίνῃ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἀπὸ τῆς ἐν ἔτει 1858 δημοσιεύσεως τῆς περὶ τῶν Ἀθηναϊκῶν νομισμάτων συγγραφῆς τοῦ Beulé, δύο μόνον σειραὶ προσετέθησαν, καθ' ὅσον νῦν ἐνθυμοῦμαι, εἰς τὰς 105 γνωστάς, ἦτοι ἡ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΜΝΑΣΑΓΟΡΑΣ καὶ ΠΑΝΤΑΚΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ¹.

1. u. Köhler, Zur geschichte des athenischen Münzwesens: Sitzungsberichte der Königl. Pr. Akad. der Wiss. Bd. XLI (1896) S. 6 [1094].

NUMISMATIQUE

DES VILLES DE LA PHENICIE

T Y R

(Suite. Voyez tom. VI, p. 269 etc.)

MONNAIES COLONIALES

XLVII. Septime Sévère (de 192 à 211 après J. C.).

2297. — AYT KAI ΣΕΠ — ΔΗΜΑΡΧ ΕΞ ΥΠΑΤΟΣ ΤΟ Γ.
CEOYHPOC ΖΕ en légende circulaire. Buste lauré et drapé Aigle employé de face sur une
de Septime Sévère à droite, massue, et regardant à gauche, tenant une couronne dans
la poitrine couverte du paludamentum. Grènetis au pourt. son bec. Entre les pattes, un
murex. Grènetis au pourtour.

AR 28. — Quadruple denier. Ma collection.

2298. — . . . SEPT | COLONI SEP TVRVS METR. Astarté
SEV PERT | tourelée, debout de face, regardant à
Même droit. | gauche, vêtue d'un chiton court et d'un
| péplos rejeté sur l'épaule gauche. Elle
| étend la main droite sur un trophée
| planté à côté d'elle, et elle est couronnée
| par une victoire ailée, debout à sa
gauche sur un cippe. Au second plan, à
côté du trophée, un palmier. Grèn. au p.

AE 33 — Trichalque Alex. Boutkowski, Répert. prat., p. 393. — Imhoof Blumer, Monn grecques, p. 446, No 39.

2299. — Même dr. Même légende. Héraclès imberbe, nu,
debout à gauche, posant la main droite
sur un trophée planté à côté de lui, et
tenant sa massue sur son bras gauche.

AE 32. — Trichalque, gr. 19,60 et 25,80. Ma collection, 2 exemplaires.

AE 30. — Trichalque, gr. 22,02. Babelon, Perse Achéménides, No 2187. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 304, No 317.

2300. — Même dr.

SEPTTVRVSMETROP en légende circulaire, COLONI à l'exergue. Pontife vêtu d'une tunique talaire, enveloppé d'un long voile, conduisant 2 bœufs à droite. Au second plan, une enseigne militaire sur laquelle on lit: LEG / III / GAL. Grèn. au p.

AE 30. — Trichalque. gr. 20. Ma collection.

AE 32. — Trichalque Mionnet. t. V, p. 428 No 620. — Vaillant, Numism. in Colon. percus-a.

XLVIII. Julia Domna (de 193 à 217 après J. C.).

2301. — IVLIA à gauche, AVGUSTA à droite. Buste de Julia Domna, à droite, la poitrine drapée. Grèn. au pourt.

SEPTVRVSMETR COLONI en légende circulaire. Astarté étendant la main sur un trophée comme au revers du 2298. Grènetis au pourtour.

AE 34. — Tétrachalque, gr. 29,40. Babelon, Perses Achémén. No 2189. — Mionnet, t. V, p. 428, No 622.

AE 33. — Tétrachalque. Ma collection.

2302. — Même dr. Pontife et légende du revers du 2300.

AE 33. — Trichalque, gr. 22,60. Ma collection = Planche III, 4.

2303. — Même dr.

Même légende. Aigle éployé de face sur une massue, regardant à gauche et tenant une couronne dans son bec. En arrière, au second plan, une enseigne militaire, sur laquelle on lit: LEG/III/GAL. A côté, dans le champ, à droite, le murex.

AE 25. — Dichalque, gr. 13,50. Ma collection

2304. — Même dr.

SEPTVRVSMETROP en légende circulaire, COLONIA à l'exergue. Taureau marchant à droite. Devant lui, le murex. Au second plan, une enseigne militaire, sur laquelle on lit: LEG / III / GAL.

AE 26. — Dichalque, gr. 12,63. Babelon, Loc. cit., No 2188. — Mionnet, t. V, p. 428, No 621. — Ma collection = Planche III, 2.

2305. — Même dr.

SEPTVRVSMETRO COLONI. Deux hommes, vêtus de la toge et voilés, sacrifiant au milieu sur un autel.

AE 23. — Chalque. Mionnet. t. VIII suppl., p. 305, No 318.

XLIX. Caracalla (de 197 à 217 après J. C.).

2306. — AYT KAI ANTΩNI- | ΔΗΜΑΡΧ ΕΞ ΥΠΑΤΟΣ ΤΟ Δ
NOC ΕΣ en légende circulaire. | en légende circulaire. Aigle
Tête laurée de Caracalla bar- | du revers du 2297. Grènetis
bue, à droite. Grèn. au pourt. | au pourtour.

AR 28. — Quadruple denier, gr. 14,55. Babelon, Loc. cit., No 2192.

AR 26. — Quadruple denier, gr. 13,80. Babelon, Perses Achémén., No 2190
— Ma collection. 3 exemplaires = Planche III, 3.

2307. — Même légende. Buste lauré | ΔΗΜΑΡΧ ΕΞ ΥΠΑ-
de Caracalla, à droite, la poitrine cou- | ΤΟΣ ΤΟ Γ. Même
verte du paludamentum. Grènetis au p. | revers.

AR 25. — Quadruple denier. Imhoof-Blumer, Abh. d. Bayer. Akad. I. Cl.
XVIII, Taf. XIV, S. 17.

2308. — Même dr. | ΔΗΜΑΡΧ ΕΞ ΥΠΑΤΟΣ ΤΟ Δ. Même
revers.

AR 26. — Quadruple denier. Ma collection.

AR 26. — Quadruple denier, gr 13,75. Babelon, Loc. cit., No 2191. — Ma coll.

2309. — Même dr. | ΔΗΜΑΡΧ à gauche, ΕΞ ΥΠΑΤ Γ à
droite en légende circulaire. Buste lauré
d'Héraclès, comme au revers du 2267.
Grènetis au pourtour.

AR 25. — Quadruple denier. Imhoof-Blumer, Abh. d. Bayer Akad. I. Cl.
XVIII, Taf. XIV, S. 17.

2310. — IMP M | SEP TVRVS METRO COLONIA. Astarté
AVR ANTONINVS. | tourelée, debout de face, vêtue d'un chiton
Tête laurée de Ca- | court et d'un péplos rejeté sur l'é-
racalla, à droite. | paule gauche. Elle étend la main droite
sur un trophée planté à côté d'elle, et
tient de la main gauche une haste trans-
versale. Elle est couronnée par une pe-
tite victoire ailée debout à droite sur un
cippe. A ses pieds, à droite, le murex, à
gauche, une petite figure de Silène, por-
tant une outre sur l'épaule. Grèn. au p.

AE 26. — Dichalque, gr. 13. Collection de Luynes — Babelon, Loc. cit., p.
321, No 2196, pl. XXXVI, fig. 15. — Mionnet, t. VIII suppl. p. 305, No 320. —
Eckhel, Catal. Mus. Caes. Vindob. I, p. 244, No 20.
AE 27. — Dichalque, gr. 13,38. Babelon, Perses Achémén., p. 231, No 2197.
— Mionnet, t. V, p. 429, No 626.

2311. — M AVREL ANTONINVS PIVS | Même revers.
AVG en légende circulaire. Buste lauré de |
Caracalla, à droite, la poitrine cuirassée. |

AE 30. — Trichalque, gr. 23,30. Ma collection. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 305, No 321. — Eckhel Catal. Vindob. I, p. 244, No 19.

2312. — M AVR—ANT IMP. Même buste | Même revers.
lauré, mais imberbe, à droite, la poitrine |
couverte du paludamentum. |

AE 32 — Trichalque. Alex Boutkowski, Répert. prat., p. 393. — Imhoof-Blumer, Monn. grecques, p. 446, No 40.

2313. — Légende | SEP TVRVS METR COLONIA. Héraclès,
et droit du No 2311. imberbe, nu, tenant sur son bras gau-
che la massue et la peau de lion, de-
bout à gauche, fait une libation et vide
une patère de la main droite sur un
autel placé devant lui. Dans le champ,
en haut et à gauche, 2 bétyles de forme
conique (les pierres ambroisiennes) de
la base desquelles s'échappent 2 ruis-
seaux. Grènetis au pourtour.

AE 34. — Trichalque gr. 23,66. Babelon, Loc. cit., No 2198, pl. XXXVI, fig. 16. — Ma collection = Planche III, 4. — Mionnet, t. V p. 429, No 623.

2314. — IMP M AVR ANTONINVS AVG. | Même revers.
Tête laurée de Caracalla, à droite. |

AE 26. — Dichalque. Catal. Rollin et Feuardent, No 7441.

2315. — IMP M | SEP—TV / RVS—ME / TRO—CO / LO—NI
AVR à gauche, AN- en 4 lignes horizontales de part et d'autre d'une massue. Le tout dans une
TONINVS. Même tête à droite. couronne de chêne.

AE 24. — Chalque, gr. 9,20. Ma collection.

2316. — Même légende. Tête radiée et | Même revers.
laurée de Caracalla, à droite. |

AE 23. — Chalque gr. 11. Babelon, Perses Achémén., p. 322, No 2199 — Mionnet, t. V, p. 430, No 627.

2317. — Légende | Même légende en bordure circulaire
et droit du 2315. Harpocrate, à demi nu, debout de face,
regardant à gauche, la tête ornée d'une

fleur de lotus, et portant la main droite à sa bouche. De la main gauche, il soutient les replis de sa chlamyde enroulée à la base du tronc et une corne d'abondance. A ses pieds, à gauche, un autel allumé, à droite le murex. Gr. au p.

AE 27. — Dichalque, gr. 12.20. Ma collection = **Planche III**, 5. — Mionnet, t. V, p. 430, No 628. — Ancienne coll. Allier de Hauteroche.

2318. — Même dr. | Même légende. Temple à plusieurs colonnes, en bas, le murex.

AE 23. — Chalque. Mionnet, t. VIII suppl., p. 305, No 319.

2319. — Même dr. | Aigle et légende du revers du 2303.

AE 21. — Dichalque, gr. 13.80. Ma collection = **Planche III**, 6. — Mionnet t V, p. 426, No 625. — Vaillant, Numism. in colon. percussa.

2320. — Même dr. | Légende et taureau du revers du 2304.

AE 27. — Dichalque gr 12,15 à 12,83. Collection de Luynes.— Babelon Loc. cit., p. 321, Nos 2193 et 2194, pl. XXXVI, fig. 14. — Ma collection. — Collection de l'Univers. amér. de Beyrouth.

2321. — Légende | **SEP TVRVS METRO COLONI.** Pontife et droit du 2311. | conduisant 2 bœufs du revers du 2300.

AE 32. — Trichalque. Catal. Rollin et Feuardent. No 7442. — Mionnet t V, p. 429, No 624.

AE 33. — Trichalque Sestini, Descriz delle med ant gr del Mus. Hederv. III, p. 96. No 29

2322. — Légende | Légende du 2315 en bordure circulaire et droit du 2315. | L'empereur, voilé en pontife, debout à gauche, tenant une patère de la main droite et sacrifiant sur un autel allumé. Devant lui, à ses pieds, le murex.

AE 27. — Dichalque. gr. 12.73. Babelon, Perses Achém., p. 322, No 2200. — Ma collection = **Planche III**, 7. — Catal. Rollin et Feuardent, No 7443. — Mionnet, t. V, p. 430, No 629.

2323. — Même dr. | Même légende circulaire, **COLONI**, à l'exergue. Urne des jeux surmontée d'un palmier. Sur la panse on lit **AKTIA**.

AE 30. — Dicha que, gr. 14,35. Collection de l'Univers amér. de Beyrouth.

2324. — Même dr.

Légende du 2315 en bordure circulaire. Deux urnes des jeux posées sur une table carrée. Des 2 côtés, une palme, au dessous, le murex. Au dessus, ACTIA. A l'exergue, ERACLIA. Grènetis au p.

AE 27. — Dichalque, gr. 11,30. Ma collection, 2 exempl. — **Planche III, 8.** — Catal Rollin et Feuardent. No 7444. — Mionnet t. V. p. 430, No 630. — Vaillant, Numism. in colon. percussa.

L. Plautille (de 202 à 205 après J. C.).

2325. — PLAVTILLA AV-
GVSTA. Buste de Plautille, à droite, la poitrine drapée.

SEP TVRVS METROP CO-
LONI. Isis debout de face, regardant à gauche, allaitant Horus. A ses pieds, un enfant.

Description douteuse.

AE 30. — Trichalque. Catal. de Moustiers, No 2383. — Catal Gréau, No 2627.

2326. — Même dr.

Harpocrate comme au revers du 2317.

AE 27. — Dichalque. Alex. Bouthowski. Répert prat., p. 393. — Imhoof-Blumer, Monn. grecques, p. 446, No 41.

2327. — Même dr.

Même légende. Deux personnages (en partie frustes) debout sur un quadriga vu de face.

AE 32. — Trichalque, gr. 20,64. Babelon. Perses Achémén , p 322, No 2201. — Mionnet, t. V, p. 430, No 631.

LI. Géta (de 197 à 212 après J. C.).

2328. — AYT KAI à gauche,
ΓΕΤΑC CEB. Tête laurée de
Géta, à droite.

ΔΗΜΑΡΧ ΕΞ ΥΠΑΤΟC TO B.

Aigle du revers du 2297.

AR 27. — Quadruple denier, gr. 15,05. Babelon, Loc cit., No 2202. — Ma collection.

2329. — IMP CAES P SEPT GETA PIVS
AVG. Buste de Géta, à droite, la tête
laurée et barbue, la poitrine couverte
du paludamentum.

SEP TVRVS ME-
TROP COLON. As-
tarté comme au re-
vers du 2298.

AE 27. — Trichalque, gr. 25,20. Babelon Loc. cit. p 323, No 2204. — Mion-
net, t. VIII suppl., p. 306, No 323. — Vaillant, Numism in colon. percussa.

2330. — SEP GETA | SEP TVRVS METROP en légende cir-
CAESAR. Buste de culaire, COLONI à l'exergue. Aigle de-
Géta, à droite, la tête nue, la poitrine couverte du palu-
damentum. bout de face sur une base, les ailes
éployées, regardant à gauche et tenant une couronne dans son bec, de chaque
côté de lui une enseigne militaire, sur lesquelles on lit: LEG d'un côté, del'autre III / GAL.

AR 29. — Dichalque, gr. 15,50. Babelon Perses Achémén. p. 322, No 2203,
pl. XXXVI, fig 17. — Mionnet, t. V, p. 430, No 632. — Ma collection.

2331. — Droit du | SEP TVRVS METRO COLON. Pontife
2329. | conduisant 2 bœufs du revers du 2300.

AE 33. — Trichalque. Mionnet, t. V. p. 431, No 634. — Vaillant, Numism.
in colon percussa.

LII. Macrin (de 217 à 218 après J. C.).

2332. — IMP CAES MACRI- | SEP TYR METROP COL.
NVS AVG. Tête laurée de Ma- | Astarté posant la main sur
crin, à droite. Grènetis au | un trophée, couronnée par la
pourtour | victoire, comme au revers du
2298.

AE 24. — Chalque, gr. 8,30. Collection de Luynes — Babelon, Loc. cit.. p.
323, No 2207.

2333. — Même légende. | SEP Héraclès debout
Buste lauré de Macrin, à | à gauche, faisant une libation,
droite, la poitrine cuirassée | comme au revers du 2313. Gr.

AE 30. — Trichalque. gr. 24,15. Ma collection.

2334. — Légende | SEP TVR. Tête laurée d'Héraclès, à
et droit du 2332. | droite, la peau de lion nouée autour
du cou.

AE 21. — Chalque, gr. 7,20. Ma collection. — Mionnet, t. VIII suppl., p.
306, No 324. — Babelon. Loc cit., p. 324, No 2211.

2335. — Même dr. | COENV PHOENICES. Vue de trois quarts
d'un temple à fronton triangulaire, sur-
monté au sommet par un acrotère en
forme de fleur de lys, pourvu de nom-
breuses colonnes, auquel on accède par

| un large escalier. Dans le champ à droite, le murex. A l'exergue ΝΑ. Gr.
 AE 26. — Dichalque, gr. 13,18. Babelon, Perses Achémén., p. 323, No 2209.
 AE 25. — Chalque, gr. 8,95. Babelon, Loc. cit., No 2208. pl. XXXVI, fig. 18.
 AE 24. — Chalque. Ma collection.

2336. — Droit du 2333. | Même revers.

AE 30. — Trichalque, gr. 19. Ma collection = **Planche III**, 9.

2337. — Droit du 2332. | **SEP TYR METR COLO.** Même revers.

AE 23. — Chalque. Mionnet, t. V, p. 431, No 636. — Vaillant. Numism. in colon. percussa.

2338. — **AYT K M ΟΠ C€** | **ΔΗΜΑΡΧ ΕΞ ΥΠΑΤΟΣ ΠΠ.**
ΜΑΚΡΙΝΟC C€. Même droit | Revers du 2297. Aigle éployé
 Grènetis au pourtour. | sur une massue.

AR 25. — Quadruple denier, gr. 13,53. Rabelon, Loc. cit., p. 323, No 2205,
 — Ma collection 2 exemplaires

2339. — Droit du | **SEP TVRO METROP COLON.** Taureau
 2332. | devant une enseigne militaire comme
 au revers du 2304.

AE 25. — Chalque, gr. 9,43. Babelon, Loc. cit., p. 323, No 2206. — Mionnet, t. V, p. 431, No 635.

2340. — Même dr. | **SEP TVRVS METRO** en légende circulaire, **COLON** à l'exergue. Galère phénicienne allant à droite, avec proue recourbée en volute, au dessus d'un épervon, et poupe ornée de l'aplustre. Au dessus, le murex. Grènetis au pourtour.

AE 21. — Chalque, gr. 8,38. Babelon, Loc. cit., p. 324, No 2210, pl. XXXVI, fig. 19. — Ma collection, 2 exemplaires = **Planche III**, 10. — Collection du Dr P. Schroeder. — Collection de l'Université américaine de Beyrouth. — Mionnet, t. V, p. 431, No 637.

2341. — Même dr. | **SEP TVRVS METR** en légende circulaire, **COLON** à l'exergue. Palmier entre une massue à droite et le murex à gauche.

AE 19. — Chalque gr. 9. Ma collection.

LIII. Diaduménien (de 217 à 218 après J. C.).

2342. — M OP DIADVME- ... TYRVS METR COL. Hé-
NIANVS CAES. Buste de Dia- raclès sacrifiant comme au
duménien, à droite, la poitrine revers du 2313. Grènetis au
couverte du paludamentum. pourtour.

AE 25. — Dichalque, gr. 11.06. Babelon Perses Achém., p. 324, No 2212.
— Mionnet, t. V, p. 432, No 638.

2343 — Même dr. | COENV PHOENICES. Temple vu de
trois quarts comme au revers du 2335.

AE 29. — Trichalque, gr. 20.60. Ma collection.

AR 25. — Chalque, gr. 8.80. Ma collection

2344. — Même dr. | SEP TVRVS METROP. Diaduménien de-
bout dans un quadrigé de cerfs allant
au galop à gauche. Il tient dans la main
gauche un sceptre terminé par un aigle.

AR 30. — Trichalque gr. 22. Ma collection

2345 — Même légende. Buste | ... TVRVS MET... Galère
de Diaduménien, à droite, la phénicienne comme au revers
poitrine couverte de la cui du 2340. Grènetis au pour-
rasse. Grènetis au pourtour. tour.

AE 21. — Chalque, gr. 9.47. Babelon Loc. cit., p. 324, No 2213. — Collec-
tion du Dr P. Schröder à Beyrouth.

2346 — Même dr. | SEP TVRVS METROP COLON. Palmier
du 2341 entre une massue et le murex.
Grènetis au pourtour

AE 21. — Hémi-chalque, gr. 5.77. Babelon Perses Achémén., p. 324, No
2214. Boutkowsky, Répert. prat., p. 393. — Revue numism. franç. 1891, p. 105,
pl. V, fig. 12.

2347. — Même dr. | SEP TVRVS METROP et dans le champ
COLONI. Palmier. Grènetis au pourtour.

AE 18. — Hémi-chalque, gr. 6.58. Babelon. Loc. cit. p. 324, No 2215. —
Mionnet, t. V, p. 432. No 639.

LIV. Élagabale (de 218 à 222 après J. C.).

2348. — IMP CAES | SEPTIM TVRO COLO. Astarté tourelée,
M AV ANTONINVS | debout de face, la tête légèrement tour-
AVG. Buste d'Éla- née à droite, vêtue d'un chiton court,

gabale, la tête laurée, la poitrine couverte du paludamentum. En contremarque, la tête imberbe d'Héraclès. Grènetis au pourtour.

laissant le sein droit à découvert, serré au niveau des hanches, et d'un péplos rejeté sur l'épaule gauche. Elle étend la main droite sur un trophée placé à côté d'elle, et tient de la main gauche une haste transversale. Sa jambe gauche, repliée, repose sur une proue de galère. La déesse est couronnée par une petite victoire ailée, debout sur un cippe à droite. Au second plan, à gauche, un palmier ; à l'exergue, le murex. Grèn. au p.

AE 29. — Dichalque, gr. 15,88. Babelon Loc. cit., p. 325, No 2219. — Mionnet, t. V. p 432, No 640. — Collection de l'Univers américain de Beyrouth.

2349. — Même dr. sans contremarque. | SEPT—I M—T—VRO en légende circulaire, COLO à l'exergue. Même revers, mais le murex est à la droite d'Astarté. Grènetis au pourtour.

AE 30. — Dichalque, gr. 18,25. Ma collection

2350. — Même droit. | TVRIORVM. Revers du 2349.
AR 31. — Dichalque, gr. 16,97. Babelon, Loc. cit., p. 325, No 2220. — Mionnet, t. V. p. 433, No 644. — Catal. Rollin et Fenardent, No 7450.

AE 30. — Dichalque, gr. 14,72. Babbalon, Loc. cit. No 2221. — Mionnet t. V. p. 432, No 643. — Ma collection. — Collection du Dr P. Schröder.

AE 29. — Dichalque. Ma collection = Planche III, 41.

AR 28. — Dichalque. gr. 11,55. Babelon. Loc. cit., No 2222. — Ma collection. — Mionnet t. V. p. 432, No 642.

AE 26. — Dichalque. gr. 13,43. Babelon. Loc. cit., No 2223.

2351. — Même droit. Mais le paludamentum est pourvu d'un large collet brodé ou fourré. Grènetis au pourtour. | Même revers.

AE 30. — Dichalque. Ma collection

2352. — Droit du 2349. | TVRIORVM. Revers du 2348.
AE 29. — Dichalque. Ma collection.

2353. — Même légende que le 2348. | Buste lauré et cuirassé d'Elagabale, à droite. Grènetis au pourtour. | Revers du 2350.

AE 28. — Dichalque. Ma collection, 2 exemplaires.

2354. — Droit, légende et contremarque du 2348. | Revers du 2350.

AE 30. — Dichalque, gr. 14,22. Babelon. Loc cit.. No 2224.

AE 29. — Dichalque, gr 14,22. Babelon. Loc. cit . p 326. No 2225.— Ma coll.

AE 28. — Dichalque. Ma collection

AE 27. — Dichalque. Ma collection

2355. — Même dr. | Revers du 2350, mais avec le murex à droite du cippe, continuant la légende.

AE 29. — Dichalque Ma collection

2356. — Même dr. | Revers du 2348 avec **TVRIORVM**.

AE 32. — Dichalque. gr 16,73. Babelon. Perses Achémén. p 326, No 2226.

2357. — Droit du 2349. | **SEPT - IM TV—RO** en légende circulaire, **COLO** à l'exergue Revers du

2349, mais à la place du palmier, une petite figure de Silène portant une oultre sur l'épaule. Grènetis au pourtour.

AE 30. — Trichalque, gr 18,48. Babelon. Loc cit., p 324. Nos 2216 et 2217, pl. XXXVI, fig. 20. — Ma collection = Planche III, 12. — Catal. de Moustiers, No 2256. — Catal Rollin et Feuardent, No 7446. — Mionnet. t V, p. 432, No 640 et t. VIII suppl , p. 306, No 325 — Sestini Descriz delle med. ant. gr del Mus. Hederv. III, p. 97, No 30, C M H. No 6148.

AE 28. — Dichalque. gr. 17,50. Ma coll.— Cat. Rollin et Fenardent, No 7447.

2358. — Droit du 2348. | Même revers.

AE 31. — Dichalque, gr. 14,84. Babelon, Loc. cit., No 2218.— Gr 18. Ma collection.

2359. — Droit du 2353. | **SEP—T—VR—O—COL**. Même rev.

AE 26. — Chalque, gr 9. Ma collection. — Collection du Dr P. Schröder.

2360. — Légende et droit du 2349. | **TV—RI—OR—VM** en légende circulaire. Temple hexastyle, à fronton triangulaire, orné d'acrotères, auquel on accède par un large escalier. Sous le portique, Astarté comme au revers du 2348. A l'exergue, un petit autel entre un petit palmier à droite et le murex à gauche. Grènetis au pourtour.

AE 29. — Dichalque, gr. 13,60. Babelon, Perses Achémén., p. 326, No 2227, pl. XXXVI, fig. 21. — Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 433, No 646. — Catal. Rollin et Feuardent, No 7430.

2361.—Droit du 2353. | **T—VRI—ORV—M.** Revers du 2360.
AE 27. — Dichalque. Ma collection.

2362.—Droit du 2351. | Même revers, mais la légende **TV—RIORVM** est à l'exergue, entre l'escalier du temple et l'autel.

AE 30. — Dichalque. gr. 11,13. Babelon, Loc cit., p 326, No 2229. — Ma collection.

9363.—Droit du 2349. | **SEP—TIM—TVRO—COL.** Même revers que le 2360. L'autel est entre le murex à droite et le palmier à gauche, qui dépasse en hauteur l'escalier.

AE 30. — Dichalque, gr 18,22. Babelon, Loc cit., p. 326, No 2228. — Mionnet, t. V, p. 433, No 647. — Ma collection = **Planche III**, 13.

2364.—Droit du 2351. | Même revers.

AE 30. — Trichalque Ma collection.

2365.—Droit du 2349. | **TVRIORVM.** Héraclès faisant une libation comme au revers du 2313.

AE 28. — Dichalque. Collection du Dr P Schröeder à Beyrouth.

2366. Même dr. | **SEP TVRVS COLON.** Dionysos nu, debout de face et légèrement tourné à gauche, inclinant le cantharum de la main droite au dessus d'un panthère, et tenant appuyé sur le bras gauche, un long thyrsé. Devant lui, à gauche, un trophée au pied duquel sont 2 captifs assis dos à dos. En haut, une étoile. Grènetis au pourtour.

AE 27. — Dichalque, gr. 12,17 (fruste). Babelon, Perses Achémén., p. 327, No 2235 (description inexacte, pl. XXXVII, fig 2.—Mionnet, t. V p. 434, No 656.

2367.—Même dr. | **TVRIORVM.** Même revers.

AE 29. — Dichalque. Ma collection.

AE 27. — Dichalque gr. 13. Ma collection = **Planche III**, 14.

2368.—Même dr. | Massue debout. **SE/P—TV/RO—CO/LO** en 3 lignes. Couronne de chêne au pourtour.

AE 18. — Hémi-chalque, gr. 5,90. Ma collection = **Planche III**, 15.

2369. — Même dr.

COL TVRO METRO. Pallas assise à gauche sur un trône, coiffée du casque corinthien, et ayant à terre, à côté d'elle, son bouclier rond; sur sa main droite elle porte 2 figures debout sur une proie, et s'appuie de la main gauche. Dans le champ, à droite, un palmier, à gauche, le murex.

AE 26. — Dichalque gr 12,22. Babelon, Loc. cit., No 2239, pl. XXXVII, fig. 2. — Mionnet, t. V, p. 434, No 653.

2370. — Même dr.

SEP TVRO METRO. . . . Harpocrate debout comme au revers du 2317.

AE 21. — Chalque gr 5,47. Babelon, Loc. cit., No 2237, pl. XXVII, fig. 3. — Mionnet, t. V, p. 434, No 652.

2371. — Même dr.

SEP TVRVS . . . Silène nu, tourné à droite, la main droite levée, et portant une outre sur l'épaule gauche. Devant lui, un palmier. Au milieu, dans le champ, une étoile et le murex. Grèn. au pourt.

AE 26. — Dichalque, gr. 13,60. Babelon, Loc. cit. No 2234, pl. XXXVII, fig. 1. — Mionnet, t. V, p. 434, No 630 et t. VIII suppl., p. 306, No 326. — Collection du Dr P. Schroeder.

2372. — Même dr.

TVRIORVM. Cadmus nu et debout à droite, ayant sa chlamyde sur son bras gauche et lançant de la main droite un rocher contre un serpent qui se dresse devant lui. A l'exergue, le murex.

AE 27. — Dichalque, gr. 11,43. Babelon, Perses Achémén., p. 327, No 2236. — Mionnet, t. V, p. 434, No 655.

2373. — Même dr.

COL TVRO MET. Même revers.

AE 27. — Dichalque. Catal. Rollin et Feuardent, No 7452.

2374. — Droit du
2349.

TVRIORVM. Didon, à demi nue, debout à gauche, tenant un aplustre de la main droite étendue, et sur le bras gauche un caducée. De la main gauche elle retient les plis de son péplos enroulé autour de ses jambes. Dans le champ, à droite le murex, à gauche un palmier.

AE 28. — Dichalque, gr. 13,07. Babelon, Loc. cit., No 2230, pl. XXXVI, fig. 22.

2375. — Droit du
2351.

TVRIORVM. Didon, à demi nue, debout à gauche, son péplos enroulé autour des jambes; de la main droite elle tient une torche renversée, et de la gauche un sceptre ou un aplustre. Devant elle, une porte de ville flanquée de 2 tours, crénelées, et surmontées d'un maçon qui achève de construire la muraille. A l'exergue, le mot $\Delta\epsilon\!-\Delta\Omega$ et un autre ouvrier ouvrant une tranchée à coups de pioche. Dans le champ, en haut et au milieu le murex, à droite un palmier.

AE 26. — Dichalque, gr. 14,40. Babelon, Perses Achémén., p. 327, No 2231, pl. XXXVI, fig 23.— Ma collection. — Collection de l'Univ améric. de Beyrouth. — Mionnet t. V, p. 433, No 648.

AE 27. — Dichalque, gr. 9,73. Babelon, Loc. cit., No 2232.

2376. — Même droit. Derrière la tête,
contremarque.

Même revers.

AE 27. — Dichalque. Ma collection.

2377. — Droit du
2349.

TVRIORVM. Didon, debout à gauche, sur une galère phénicienne allant à droite, avec éperon et proue recourbée en volute, et poupe ornée d'un bouclier sur un aplustre. La déesse a la main droite étendue et porte une corne d'abondance sur le bras gauche, A ses côtés, en avant un matelot, en arrière le pilote courbé sur le gouvernail. A l'exergue, 2 murex. Grènetis au pourtour.

AE 27. — Dichalque, gr. 13,04. Babelon, Loc. cit., No 2246, pl. XXXVII, fig. 7. — Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 435, No 660.

2378. — Même dr.

Même revers, mais avec un seul murex à l'exergue.

AE 26. — Dichalque. Ma collection.

2379. — Même droit, avec une contre-
marque derrière à la tête.

Même revers.

AE 26. — Dichalque, gr. 10,45. Ma collection.

2380.— Droit du **TVRI METRO.** Énée, à demi nu, courant à gauche, élevant la main droite et saisissant de la main gauche la poignée de son parazonium.

AE 19. — Hémi-chalque, gr. 3,05. Babelon, *Perses Achém.*, p. 330, No 2251.

2381.— Droit du **TVRIORVM.** Énée demi nu, s'élançant à droite, le pied gauche posé sur une proue de navire. Il tient une haste transversale de la main gauche. Il étend en arrière la main droite et détourne la tête comme pour appeler ses compagnons. Dans le champ, à gauche, le murex. Grènetis au pourtour.

AE 28. — Dichalque, gr. 15,10. Ma collection.

2382.— Même légende. Buste lauré d'Elagabale, la poitrine cuirassée et couverte du paludamentum. Gr. au p. **TVRIORVM.** Enée nu debout sur une galère, s'élançant à droite et détournant la tête, en étendant la main droite comme pour appeler ses compagnons. Dans le champ, à gauche, le murex. Grènetis au pourtour.

AE 28. — Dichalque, gr. 13,70. Ma collection. — Collection du Sémin. Ste Anne à Jérusalem

2383.— Même dr. **TVRIORVM.** Énée fuyant à gauche, en portant sur son dos son père Anchise, coiffé du bonnet phrygien, son fils Ascanie le précède et lui tient la main.

AE 26. — Dichalque, gr. 10,48. Babelon, *Loc. cit.*, p. 329, No 2245.

2384.— Même dr. **SEP TVRVS METROP COL.** Temple vu de trois quarts comme au revers du 2335. Dessous, le murex. Grènetis au pourtour.

AE 20. — Chalque. Ma collection.

AE 20. — Chalque, gr. 6,72. Babelon, *Loc. cit.*, p. 327, No 2233. — Mionnet, t. V, p. 434, No 651.

AE 19. — Chalque. Ma collection.

2385.— Même dr. **TVRIORVM.** Niké debout à gauche, tenant une palme sur le bras gauche et

couronnant de la droite un palmier. Dans le champ, devant Niké, le murex.

AE 28. — Dichalque. Boutkowski, Répert. prat., p. 393. — Imhoof-Blumer, Monnaies grecques, p. 447, No 42.

2386. — Même dr.

TVRIORVM. Niké debout à gauche, à demi nue, s'appuyant sur un cippe, son péplos est enroulé autour de ses jambes. Sur la main droite étendue, elle porte un murex, et de la main gauche, elle tient une palme. Dans le champ, à gauche, un palmier. Grènetis au pourtour.

AE 25. — Chalque, gr. 8,45 (pièce trouée). Babelon, Loc. cit., p. 328, No 2238. — Mionnet, t. V, p. 434, No 654.

2387. — Même dr.

TVRIORVM. L'empereur dans un quadriga allant au pas à gauche. En haut, au dessus des chevaux, une étoile. A l'exergue, le murex et une palme. Grèn.

AE 27. — Dichalque, gr. 13,12 et 13,98. Babelon, Loc. cit., p. 328, Nos 2242 et 2243, pl. XXXVII, fig. 6. — Mionnet, t. V, p. 435, No 658. — Collection du Dr P. Schröder à Beyrouth.

2388. — Même dr.

TVRIORVM. Quadrige de cerfs allant au galop, à droite; derrière le quadriga, un personnage nu, allant à gauche, tenant de la main gauche une lance et portant sa chlamyde sur le bras gauche. Dans le champ à droite, le murex. En haut et au milieu, une étoile.

AE 27. — Dichalque, gr. 12,91. Babelon, Loc. cit., No 2244. — Mionnet, t. V, No 657. — Ma collection.

2389. — Droit du
2359.

TVRIORVM. Deux mains jointes tenant un palmier. Grènetis au pourtour.

AE 21. — Hémi-chalque, gr. 4,63. Babelon Perses Achémén., p. 329, No 2250. — Ma collection = Planche III, 16. — Boutkowski, Rev. num. franç. 1884, p. 405, et Répert. prat. p. 393, complète de la façon suivante cette description que je ne puis contrôler sur mes exemplaires: «Au dessous, deux murex et la égende phénicienne $\Psi\Lambda$ (de Tyr)», voir pl. XVIII, fig. 12, de la Rev. num. franç. 1884.

2390.— Droit du 2382. **TVRIORVM.** Bétyle de forme ovoïde, autour duquel est enroulé un serpent. Dans le champ, à droite, le murex. A gauche, un palmier. Grènetis au pourt.

AE 26. — Dichalque, gr. 12,75. Babelon, Loc. cit., p. 328, No 2240. — Ma collection, 2 exemplaires = **Planche III, 17.** — Mionnet, t. V, p. 433, No 649. — Collection du Dr P. Schröder à Beyrouth.

2391. Même dr. **TVRIORVM.** Deux bétyles (les pierres amboisiennes) de forme conique. séparés par un olivier au tronc noueux. Sur le bétyle de gauche on lit en 2 lignes **AMB / POCIC**, sur celui de droite **ΠΑΕ / ΤΡΕ.** A l'exergue, un loup et le murex.

AE 27. — Dichalque, gr. 11. Babelon, Loc. cit., p. 328, No 2241. — Mionnet, t. V, p. 435, No 659.

2392.— Même dr. **SEPTIM** (à gauche), **TVRO** (à droite), **COLO** (à l'exergue). 2 bœufs attelés au joug et allant à droite. Devant, à droite le murex. Derrière, au milieu et au second plan, une enseigne militaire avec **LEG / III / CAL.** Grènetis au pourtour.

AE 24. — Chalque. Ma collection = **Planche III, 18.**

2393.— Droit du 2349. | **TVRIORVM.** Galère du 2340.

AE 17. — Hémi-chalque. Ma collection

2394.— Droit du 2382. **TVRIORVM:** Urne des jeux, de forme sphérique, de laquelle émerge une palme. Sur la panse, on lit en 2 lignes : **AKTIA / ΟΛΥΜΠΙΑ.** A l'exergue, le murex. Grènetis au pourtour.

AE 30. — Dichalque gr. 15,02. Babelon Persea Achémén. p. 329, No 2247. — Ma collection. — Mionnet t. V, p. 435, No 661.

AE 28. — Dichalque, gr. 13,35. Babelon, Loc. cit., No 2248, pl. XXXVII, fig. 8. Mionnet, t. V, p. 435, No 662.

AE 27. — Dichalque, gr. 13,57. Babelon, Loc. cit., No 2247. — Collection du Dr P. Schröder.

LV. Aquilia Sévéra (entre 220 et 222 après J. C.).

2395. — **IVL AQVILIA SE-** | **TVRIORVM.** Astarté couron-
VERA AVG. Buste diadémé | née par une victoire comme
d'Aquilia Sévéra, à droite, la | au revers du 2349. Grènetis
poitrine drapée. Grèn. au p. | au pourtour.

AE 27. — Dichalque, gr. 11,36. Babelon, Loc. cit., p. 330, No 2252. — Ma collection. — Hoffmann, No 1748. — Collection de Moustiers. — Mionnet, t. V, p. 436, No 664.

2396. — Même droit. Contremarque à | Même revers.
droite, devant le cou.

AE 27. — Dichalque. Ma collection.

2397. — Droit du | **TVRIORVM.** Astarté couronnée par
2395. | une victoire, comme au revers du 2310.

AE 27. — Dichalque. Alex. Boutkowski, Répert. prat., p. 393. — Hoffmann, Bull. numismat. Paris, 1872, p. 214, pl. II, fig. 7. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 308, No 331. — Sestini, Descriz. delle med ant gr. del Mus. Hederv. III, p. 97, No 37, C.M.H. No 6100.

2398. — Même dr. | **TVRIORVM.** Astarté dans un temple
hexastyle, comme au revers du 2360.

AE 27. — Dichalque, gr. 14,63. Babelon, Loc. cit., p. 330, No 2254. — Mionnet, t. V, p. 436, No 663.

2399. — Même dr. | **TVRIORVM.** Héraclès sacrifiant sur un
autel, comme au revers du 2313. Grèn.

AE 27. — Dichalque, gr. 14,57. Babelon, Perses Achém., p. 330, No 2253. — Mionnet, t. V, p. 436, No 666, et t. VIII suppl., p. 307, No 330.

2400. — Même dr. | **TVRIORVM.** Didon sur une galère
comme au revers du 2377. Grèn. au p.

AE 29. — Dichalque, gr. 14,71. Babelon, Loc. cit., p. 330, No 2256, pl. XXXVII, fig. 10. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 308, No 332. — Sestini, Descriz. delle med ant gr. del Mus. Hederv. III, p. 97, No 38, tab. XXXI, fig. 10.

AE 27. — Dichalque. Ma collection

2401. — Même dr. | **TV—RIO—R—VM.** Niké du 2385. Grèn.
AE 27. — Dichalque, gr. 11,15. Ma collection. 2 exempl. = Planche III, 19.

2402. — Même dr. | Légende et bâtyle avec serpent du
revers du 2390.

AE 22. — Chalque. Mionnet, t. V, p. 436, No 665. — Vaillant, Numism. in colon perc.

2403. — Même dr. | Légende et pierres ambroisiennes du revers du 2391. Grènetis au pourtour.

AE 27. — Dichalque, gr. 10,60. Babelon, Loc. cit., p. 330, No 2255, pl. XXXVII, fig. 9. — Hoffmann, No 1749. — Mionnet, t. V, p. 436, No 667.

2404. — Même dr. | **TVRIORVM.** Urne des jeux de forme sphérique, de laquelle émerge une palme: sur la panse, inscription rétrograde en 2 lignes : **HPAKAIA / ΟΛΥΜΠΙΑ.** A l'exergue, le murex.

AE 27. — Dichalque. gr. 11,74. Babelon, Loc. cit., No 2257. — Ma collection = **Planche III, 20.** — Mionnet, t. V, p. 436, No 668.

LVI. Julia Maesa (de 218 à 222 après J. C.).

2405. — **IVLIA MAI—SA AVG.** Buste | Légende du 2361. diadémé et drapé de Julia Maesa, à | Temple hexastyle droite. Grènetis au pourtour. | du 2360.

AE 27. — Dichalque. Ma collection, 2 exemplaires.

2406. — Même dr. | Légende et revers, Didon devant une porte de ville du No 2375. Grèn. au p.

AE 27. — Dichalque Ma collection = **Planche III, 21.**

2407. — Même dr. | **TVRIORVM.** Tête d'Héraclès du 2334, devant une étoile. Grènetis au pourtour.

AE 27. — Dichalque, gr. 13,65 Babelon, **Perses Achémén.**, p. 331, No 2259. — Ma collection = **Planche III, 22.** — Mionnet, t. V, p. 437, No 670.

2408. — Même dr. | Légende et Didon sur une galère du 2377. Grènetis au pourtour.

AE 27. — Dichalque, gr. 12,35. Ma collection = **Planche III, 23.**

2409. — Même dr. | Niké du 2385. Même légende.

AE 27. — Dichalque, gr. 13,70. Ma collection.

2410. — Même dr. | Légende et bâtyle ovoïde du 2390.

AE 31. — Dichalque. Mionnet, t. V, p. 437, No 671. — Mus. Sanctem. Numism select. III, p. 46.

2411. — Même dr. | Légende et pierres ambroisiennes du 2391.

AE 27. — Dichalque, gr. 12,65. Babelon. Loc. cit., p. 331, No 2258, pl. XXXVII, fig. 11. — Ma collection = **Planche IV, 1.** — Mionnet, t. V, p. 436, No 669.

LVII. Élagabale et Julia Maesa.

2412. — Tête radiée d'Élagabale, debout, la main droite armée d'un jacle accolée à celle de Julia Maesa. | SEP COLON METROP TVRI. Artémis velot, et la gauche d'un bouclier. A ses pieds, un cerf

AE 31. — Dichalque. Mionnet, t. V, p. 437, No 672. — Vaillant, Numism. in col percussa.

LVIII. Sévère Alexandre (de 222 à 235 après J. C.).

2413. — M AV ALEXANDER CAES SEB. Buste d'Alexandre Sévère, à droite. la poitrine couverte du paludamentum. Gr. | Légende et As-tarté du 2349.

AE 25. — Dichalque. Ma collection

2414. — Même dr. | SEP TVRVS COLONI. Astarté du 2310. AE 25. — Dichalque, gr. 8,90. Ma collection.

2415. — Même droit, devant, une contremarque. | COL MET TVRO. Même revers.

AE 30. — Dichalque. Mionnet, t. VIII suppl., p. 308, No 333.—Sestini. Descr. num. vet. p. 539, No 32.

2416. — M ALEXANDER CAES. Buste de Sévère Alexandre, à droite, la poitrine couverte de la cuirasse. En contremarque, une tête imberbe de l'Héraclès tyrien. | TVRIORVM. Même revers.

AB 27. — Dichalque gr. 10,77. Babelon, Perses Achémén., p. 331, No 2260 Mionnet, t. V p. 437, No 673. — Ma collection.

2417. — Même dr. | TVRIORVM. Silène debout à droite et revers du 2371.

AE 25. — Chalque gr. 7,05. Babelon, Perses Achémén., p. 332, No 2261.—Mionnet, t. V, p. 438. No 674.

2418. — Légende et droit du 2418. | SEP TVRO COLO. Même revers.

AE 26. — Dichalque, gr. 10,85. Ma collection = Planche IV, 2.

2419. — Même dr. | SEP TVRO METRO COL. Astarté sur une galère et revers du 2377.

AE 27. — Dichalque. Mionnet, t. VIII suppl. p. 309, No 335.—Sestini, Descriz. delle med. ant gr. del Mus. Hederv. III, p. 98, No 39, C.M.H. No 6151,

2420. — Légende et droit du 2414. | Même revers.

AE 27. — Dichalque. Mionnet, t. VIII suppl., p. 308, No 334. — Sestini Loc. cit., No 40, C.M.H. No 6152.

2421. — IMP CAES M AV ALEXANDER | SEP TVRO METROP
AV. Buste de Sévère Alexandre, à droite, COL PENIC. Temple
la tête laurée, la poitrine couverte du de trois quarts du
paludamentum et de la cuirasse. Grèn. 2335.

AE 21. — Chalque, gr. 7,37. Babelon, Loc. cit., p. 332, No 2262, pl. XXXVII,
fig. 12. — Mionnet, t. V, p. 438, No 675. — Collect. de l'Univ. amér. de Beyrouth.

LIX. Julia Maméa (de 222 à 235 après J. C.).

2422. — IVLIA MAMAEA AVG. | TVRIO RVM. Pierres ambroï-
Tête diadémée de Julia Ma- siennes et revers du 2391.
méa, à droite.

AE 32. — Dichalque. Mionnet, t. VIII suppl., p. 309, No 336. — Mus. Théup.
p. 731.

LX. Gordien le pieux (de 238 à 244 après J. C.).

2423. — IMP GORDIANVS PIVS FEL AVG. | COL TVR METR.
Buste de Gordien le pieux, à droite, la Astarté debout et
tête laurée, la poitrine couverte du pa- revers du 2310.
ludamentum. Grènetis au pourtour.

AE 29. — Dichalque, gr. 18,57. Babelon, Perses Achémén., p. 332, No 2263.
— Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 138, No 676.

2424. — Même dr. | TVRIO RVM. Astarté dans un temple
hexastyle du No 2360.

AE 32. — Dichalque, gr. 13,85. Babelon, Loc. cit., p. 333, No 2269.

2425. — Même dr. | COL TVR METR. Même revers.

AE 28. — Dichalque, gr. 17,30. Ma collection. — Mionnet, t. VIII suppl.,
p. 309, No 337.

2426. — Même dr. | COL TVR ME'R. Héraclès sacrifiant et
revers du 2313.

AE 24. — Chalque. Mionnet, t. VIII suppl., p. 310, No 340. — Mus. Theup.
p. 737.

2427. — Même dr.

COL TVR METR. Héraclès nu, debout, regardant à gauche, posant la main droite sur un trophée, et tenant de la gauche sa massue et la peau de lion. Il est couronné par une victoire ailée debout sur un cippe. A ses pieds, le murex, et dans le champ, à gauche, un palmier. Grènetis au pourtour.

AE 28. — Dichalque, gr. 14,35. Babelon, Loc. cit. p. 332, No 2261. — Mionnet, t. V, p. 438, No 677.

2428. — Même dr.

COL TVR METR. Cadmus nu, debout à droite, le bras gauche enveloppé dans sa chlamyde qui flotte derrière lui et tendu en avant, lançant de la main droite élevée au dessus de la tête, un quartier de rocher contre un serpent qui se dresse devant lui. Dans le champ, à droite, le murex. Grènetis au pourtour.

AE 30. — Trichalque. Ma collection 2 exemplaires.

2429. — Même dr.

COL TVR METR. Cadmus nu, debout à droite, tenant une massue de la main gauche et lançant de la main droite un quartier de rocher sur un serpent qui se dresse devant lui. Dans le champ, à gauche, le murex. Grènetis au pourtour.

AE 31. — Trichalque, gr. 20. Babelon, Perses Achémén., p. 333, No 2266, pl. XXXVIII, fig. 44. — Mionnet, t. V, p. 439, No 679.

2430. — Même dr.

COL TVR METRO. Didon en face de la porte d'un ville, et revers du 2375.

AE 30. — Trichalque. Alex. Boutkowski, Répert. prat., p 393. — Imhoof-Blumer, Monn. grecq., p. 447, No 43.

2431. — Même dr.

COL TVR C LONI. Didon sur une galère et revers du 2377. Grènetis au pourtour.

AE 31. — Dichalque, gr. 18,72. Babelon, Loc. cit., p 333, No 2268. — Mionnet, t. V, p. 439, No 681.

2432. — Même dr.

COL TVR METR. Únée posant le pied sur une proue et revers du 2381. Grèn.

AE 30. — Dichalque, gr. 16,17. Babelon, Loc. cit., p 332, No 2265, pl. XXXVII, fig. 43. — Mionnet, t. V, p. 438, No 678.

2433. — Même dr. | **COL TVRO METRO.** Diomède nu, casqué, debout à gauche, le pied droit sur un rocher; sur sa main droite, il porte le palladium, et de la main gauche, il tient sa lance et sa chlamyde. Dans le champ, à droite un palmier, à gauche, le murex.

AE 27. — Dichalque, gr. 16,40. Ma collection.

2434. — Même dr. | **COL TVR METR.** Personnage nu, debout dans un quadrigé de cerfs, au galop, à droite. Sur son bras gauche, il porte sa chlamyde, et de la main droite, il tient une haste. En haut, dans le champ, une étoile; à l'exergue, le murex. Grènetis au pourtour.

AE 30. — Dichalque, gr. 18,07. Babelon, Perses Achémén., p. 333, No 2267, pl. XXXVII, fig. 15. — Mionnet, t. V, p. 439. No 680.

2435. — Même dr. | **COL TVR METR.** Bétyle de forme ovoïde autour duquel est enroulé un serpent. Dans le champ, à droite, un palmier, à gauche, un flambeau?

AE 25. — Chalque gr. 8,50. Ma collection. — Collection du Dr P. Schröder à Beyrouth.

2436. — Même dr. | **COL TVR METRO.** Deux bétyles de forme conique, séparés par un olivier au tronc noueux. A l'exergue, **AMBRO-CIE / ΜΕΤΡΕ** et le murex. Grèn. au p.

AE 29. — Dichalque, gr. 17,95. Babelon, Loc. cit., p. 333, No 2270. — Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 439, No 683.

2437. — Même dr. | **COL TVR METR.** Deux bétyles de forme cylindrique, à sommet arrondi, posés sur une base commune, entre un olivier et un thymiathérion. A l'exergue, **AMBPO-CIE / ΜΕΤΡΕ** et le murex. Grèn. au pourt.

AE 31. — Dichalque, gr. 19,60. Babelon, Perses Achémén., p. 334. No 2271, pl. XXXVII, fig. 16. — Mionnet, t. V, p. 439, No 684.

2438. — Même légende. | **COL TVRO METR.** Table carree des jeux surmontée de 2 Buste de Gordien le pieux, à droite, la tête laurée, la urnes sphériques. De chaque

poitrine couverte de la cuirasse et du paludamentum. Grènetis au pourtour.

côté de la table une palme, et au dessous le murex. En haut dans le champ, le mot AKTIA, à l'exergue HEPACL. Gr. au p.

AE 24. — Chalque, gr. 9,30. Ma collection.

LXI. Philippe le père (244 à 294 après J. C.).

2439. — IMP M IVL PHILIP-
PVS P F AVG. Buste de Philippe le père, à droite, la tête laurée, la poitrine couverte du paludamentum.

AE 28. — Dichalque, gr. 15,90. Babelon, Loc. cit., p. 334 № 2272. — Mionnet, t. V, p. 439. № 685.

2440. — Même dr.

COL TVR MET. Astarté posant la main sur un trophée et revers du 2310, avec un étoile au dessus de Silène. Grènetis au pourtour.

COL TVRO METRO. Astarté tourelée et vêtue comme au 2348, debout de face, entre une victoire ailée posée sur un cippe qui la couronne à droite, et un petit Silène portant son outre à gauche. Le déesse pose sa main droite sur un palmier à gauche, placé à côté du murex. Au registre inférieur, quatre femmes tourelées et debout, de chaque côté d'un autel, offrent un sacrifice à la déesse. Grènetis au pourton.

AE 31. — Trichalque, gr. 19,60. Babelon, Perses Achémén., p. 335, № 2279, pl. XXXVII, fig. 21. — Mionnet, t. V, p. 441, № 692.

AE 29. — Tricha'que. Ma collection. 2 exemplaires = **Planche IV**, 3. Collection du Dr P. Schröder à Beyrouth

2441. — Même dr.

COL TVRO METRO. Astarté dans un temple hexastyle et revers du 2360. Gr.

AE 31. — Trichalque, gr. 25,50 Babelon, Perses Achémén., p. 334, № 2274, pl. XXXVII, fig. 18. — Mionnet, t. V, p. 440, № 687.

AE 27. — Dichalque, gr. 14,40. Ma collection.

2442. — Même droit, avec la tête radiée.

Même revers.

AE 30. — Dichalque, gr. 13,98. Babelon. Loc. cit., № 2276.

AE 28. — Dichalque, gr. 13,15. Babelon, Loc. cit., № 2275.

2443. — Même droit, avec la tête laurée et la poitrine cuirassée. | Même revers.

AE 31. — Dichalque gr. 16. Ma collection.

2444. — Droit du 2439. | **COL TVRO METR.** Héraclès debout et revers du 2427. Dans le champ, à gauche, le murex. Grènetis au pourtour.

AE 31. — Trichalque, gr. 20,35. Babelon, Loc. cit., p 335, No 2278, pl. XXXVII, fig. 20. — Mionnet, t. V, p. 441, No 691.

2445. — Même dr. | **COL TVR METR.** Hermès à demi nu, debout à gauche, la chlamyde autour des reins, tenant un bâton de la main droite, et de la gauche un caducée. Dans le champ, à droite, un palmier et le murex, à gauche, une cigogne sur un cippé. Grènetis au pourtour.

AE 29. — Dichalque, gr. 16,52. Babelon, Perses Achémén., p. 334, No 2273, pl. XXXVII, fig. 17. — Mionnet, t. V, p 440, No 686.

2446. — Droit du 2443. | **COL TVRO MET.** Cadmus, à demi nu, debout à gauche, tenant de la main gauche un sceptre, et présentant un volumen (l'alphabet) à 4 Grecs debout en face de lui, et drapés dans leurs chlamydes. Dans le champ, le murex. A l'exergue, ΕΛΛΗ ΚΑΔΜΟC.

AE 29. — Tricha'que, gr. 20,87. Babelon, Loc. cit., p 335, No 2281, pl. XXXVII, fig. 22. — Mionnet, t. V, p. 441, No 693, et t. VIII suppl. p. 310, No 341. — Vaillant, Num. in col. percuissa, II, p. 252.

2447. — Droit du 2439. | **COL TVRO MET.** Didon debout de face, regardant à gauche, à demi nue, les jambes enveloppées dans son chiton. De la main droite étendue, elle tient un aplustre. Dans le champ, à droite, un palmier et le murex. A gauche, la poupe d'une galère phénicienne, ornée de l'aplustre. Grènetis au pourtour.

AE 29. — Dichalque. gr. 15,72. Babelon, Loc. cit., p. 335, No 2277, pl. XXXVII, fig. 19. — Mionnet, t. V. p. 440, No 688. — Ma collect.= Planche IV, 4.

2448. — Droit du
2443.

COL TVR MET. Femme tourelée (Didon ?) debout à droite, la poitrine nue, les jambes drapées dans son peplos, sacrifiant sur un autel allumé, devant un petit temple distyle, dans lequel est la massue d'Héraclès. Dans le champ, à droite, le murex. Grènetis au pourtour.

AE 31. — Dichalque. Ma collection.

2449. — Même dr.

COL TVRO MET. Énée à droite sur une galère comme au revers du 2382. Mais la galère a sa proue à gauche. Gr.

AE 30. — Dichalque. gr. 15,35. Babelon, Perses Achémén., p. 325, No 2382, pl. XXXVII, fig. 23. — Mionnet, t. V, p. 440, fig. 690. — Ma collection. — Collection du Dr P Schröder à Beyrouth.

2450. — Même dr.

COL TVRO METRO. Personnage (le marais Cendevia) à demi nu, debout de face, la chlamyde enroulée autour des reins, détournant la tête à gauche. De la main gauche, il tient contre le tronc un roseau à feuilles retombantes, et la main droite dépose du sable pour faire le verre dans une basine placée à côté de lui. A ses pieds, le génie d'un fleuve (le Belus) vu à mi-corps nageant à gauche. Dans le champ, à gauche, le murex. Grènetis au pourtour.

AE 29. — Dichalque, gr. 17,25. Babelon, Loc. cit., p. 336, No 2283. — Mionnet, t. V, p. 440, No 689.

2451. — IMP M IVL PHILIP-
POS CAESAR. Tête radiée de
Philippe à droite.

COL METROPOL TVRO. Cou-
ronne de chêne avec AKTIA
KAICAPIA.

AE 32. — Trichalque. Mionnet, t. VIII suppl., p. 310, No 342. — Vaillant, Num. in col. percussa, t. II, p. 253.

2452. — Droit du
2439.

COL TVR METR. Deux urnes des jeux séparées par un massue entre deux palmes. Sur la panse de l'une des urnes, on lit: HPA, sur l'autre: AKT. A l'exergue, le murex. Grènetis au pourtour.

AE 30. — Trichalque. gr. 19. Babelon, Perses Achémén., p. 335, No 2280. — Mionnet, t. V, p. 441, No 694.

LXII. Otacilia Sévèra (244 à 249 après J. C.).

2453. — M OTAC SEVERA | COL TVRO METR. Astarté
AVG. Buste diadémé d'Otaci- posant la main sur un tro-
lia Sévèra, à droite, la poi- phée, du 3310. Grènetis au
trine drapée. Grènetis au p. pourtour.

AE 29. — Dichalque, gr. 15.70. Babelon, Loc. cit., p. 336, No 2284. — Mion-
net, t. V, p. 441, No 695.

2454. Même dr. | COL TVRO METRO. Didon devant la
porte d'une ville, et revers du 2375.
Dans le champ à gauche et en bas le
murex. Pas de palmier.

AE 27. — Dichalque. Mionnet, t. V, p. 442, No 696. — Vaillant, Num in
col percussa.

2455. — Même dr. 2 urnes des jeux sur une table, et re-
vers du 2438.

AE 30. — Dichalque, gr. 17.60. Babelon, Loc. cit., p. 336, No 2295, pl.
XXXVII, fig. 24. — Mionnet, t. V, p. 412, No 697.

LXIII. Philippe le fils (244 à 249 après J. C.).

2456. — M IVL PHILIPPVS | COL TRO METRO. Astarté
CAE. Buste de Philippe jeune, posant la main sur un tro-
à droite, la poitrine couverte phée et revers du 2310. Grè-
du paludamentum. Gr. au p. netis au pourtour.

AE 30. — Trichalque, gr. 16.96. Babelon, Loc. cit., p. 337, No 2286. —
Mionnet, t. V, p. 442, No 698.

2457. — Même lé- | COL TVRO MET. Cadmus nu, debout
gende. Buste de à gauche; de la main droite, il tient une
Philippe jeune, à patère, et porte sa chlamyde et une
droite, la poitrine lance trasversale sur le bras gauche.
couverte de la cui Devant lui, l'enceinte de Thèbes avec
rasse et du palu- une porte flanquée le tours. Aux pieds
damentum. Grène- de Cadmus, à gauche, un taureau couché
tis au pourtour. à droite. Dans le champ, à droite, le mu-
rex. Grènetis au pourtour.

AE 30. — Dichalque, gr. 18. Ma collection.

2458. — Droit du
2456.

COL TVR... Didon devant la porte
d'une ville, et revers du 2375, sans lé-
gende grecque. Grènetis au pourtour.

AE 30. — Trichalque, gr. 19.65. Babelon, Perses Achémén., p. 337, No 2287,
pl. XXXVII, fig. 25. — Mionnet, t. V, p. 442, No 699.

LXIV. Étruscille (de 249 à 251 après J. C.).

2459. ... ETRV-
SCIL AV. Buste dia-
détré d'Étruscille,
à droite, la poitrine
drapée. Grènetis au
pourtour.

AE 28. — Dichalque
XXXVII, hg. 26.

TVRIORVM. Énée nu, debout à droite,
posant le pied gauche sur une proue de
navire ; il détourne la tête, et étend la
main droite en arrière sur un trophée.
Dans le champ, à droite, un palmier à
gauche, le murex. Grènetis au pourtour.

gr. 12.25. Babelon, Loc. cit., p. 337, No 2288. pl.

LXV. Trébonien Galle (de 251 à 254 après J. C.).

2460. — IMP C C VIBIVS TREBO GAL-
LVS AVG. Buste de Trébonien Galle, à
droite, la tête laurée la poitrine couverte
de la cuirasse. Grènetis au pourtour.

AE 27. — Dichalque gr. 14.90. Babelon, Loc. cit. p. 337, No 2290. — Ma
collection. — Mionnet, t. V, p. 444, No 704. — Collection de l'Université américaine
de Beyrouth. — Collection du Sémin. Ste Anne à Jérusalem.

2461. — Même lé-
gende. Buste de
Trébonien Galle, à
droite, la tête lau-
rée, la poitrine cou-
verte du paluda-
mentum.

COL TVRO METRO. Astarté tourelée,
posant la main droite sur un trophée,
entre 2 petites figures debout, et tenant
une haste transversale de la main gau-
che. En face, une victoire sur une col-
onne, couronne l'empereur debout. Au
régistre inférieur 4 femmes tourelées sa-
crifiant sur un autel, comme au 2440.

AE 32. — Trichalque. Mionnet, t. VIII suppl., p. 311, No 344. — Banduri,
I, 67, note 2.

2462 — Même dr.

COL TVRO METR. Astarté dans un
temple hexastyle, et revers du 2360.

AE 29. — Trichalque, gr. 20.42. Babelon, Loc. cit., p. 337, No 2289. —
Mionnet, t. V, p. 443, No 703.

2463. Même légende. **COL TVRO METRO.** Temple Buste de Trébonien Galle, à portatif distyle. à fronton droite, la tête laurée, la poitrine couverte de la cuirasse et du paludamentum. **COL TVRO METRO.** Temple semi-circulaire, sous lequel est un buste tourelé d'Astarté, à droite. A l'exergue, le murex. Grènetis au pourtour

AE 27. — Dichalque, gr. 15,80. Ma collection. — Collection du Séminaire Ste Anne à Jérusalem.

2464. — Même dr. **COL TVRO METROP.** Héraclès sacrifiant sur un autel, et revers du 2313.

AE 30. — Dichalque Mionnet, t. V, p. 443, No 702. — Vaillant Numismi in colon. percussa

2465. — Droit du **COL TVRO METRO.** Héraclès à gauche 2461. et Apollon nus debout, entrelaçant leurs bras à droite. Héraclès s'appuie de la main gauche sur sa massue posée à terre, et Apollon de la droite sur sa lyre. Entre eux le murex

AE 32. — Trichalque. Mionnet t. VIII suppl., p. 311, No 345. — Catal. d'Ennery, p. 503 — Ma collection

2466. — Même dr. **COL TVRO METRO.** Hermès debout et revers du 2445. Grènetis au pourtour.

AE 30. — Dichalque, gr. 12,65. Ma collection

2467. — Droit du **Pallas casquée, assise et revers avec 2460. légende du 2369.**

AE 27. — Dichalque Mionnet t. V, p. 444, No 705. — Vaillant, Numismi in colon. percussa

2468. — Même dr. **COL TVRO METRO.** Cadmus présentant l'alphabet aux Grecs, et revers du 2446.

AE 27. — Dichalque, gr. 13,17. Babelon, Perses Achémén., p. 338, No 2295. — Mionnet, t. V, p. 444, No 708, et t. VIII suppl., p. 311, No 346, d'après Banduri, I, p. 71, note 4 description erronée.

2469. — Même dr. **CCL TVRO METRO.** Cadmus debout devant l'enceinte de Thébes, et revers du 2457. Dans le champ, à gauche, au dessus du taureau, ΘΗ / ΒΕ en 2 lignes.

AE 27. — Dichalque. Collection de l'Université améric. de Beyrouth.

2470. — Droit du
2461. | **COL TVRO METRO.** Femme tourelée
(Didon ?) devant un temple distyle et
versus du 2448. Grènetis au pourtour.

AE 29. — Dichalque, gr. 14,62. Babelon. Loc. cit., p. 338, No 2293, pl.
XXXVII, fig. 28. — Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 444, No 707.

2471. — Même dr. | **COL TVRO METRO.** La nymphe Europe,
debout de face, regardant à gauche, vêtue d'un long chiton. Elle tient
de la main gauche, le bétyle ou simulacre d'Astarté et la main droit est ra-
menée sur la ceinture. En bas, dans le
champ, à droite, les pierres ambroisiennes séparées par un olivier noueux. Dans
le champ, à gauche un protome de tau-
reau tourné à droite, et le murex au des-
sous ΕΥΡΩ — ΠΗ ΠΕ ΤΠΕ Α — ΜΒΡΟ —
CΙΕ... en 5 lignes horizontales. Gr. au p.

AE 28. — Dichalque. Ma collection = Planche IV, 5,

2472. — Même dr. | **COL TVRO METRO.** Héros nu, debout
à droite, la chlamyde derrière le dos, un
sceptre transversal dans la main gauche,
donnant la droite, à Io qui est voilée et
debout à gauche. Derrière elle, une vache
debout à droite, retournant la tête. Entre
les deux figures, le murex.

AE 27. — Dichalque. Boutkowsky, Répert. prat., p. 394. — Imhoof-Blumer,
Monn gr., p. 447. No 44.

2473. — Droit du
2461. | **COL TVRO METRO.** Aigle debout de
face sur une massue couchée, regardant
à gauche et tenant dans son bec une
couronne; de chaque côté, une enseigne
militaire, sur laquelle on lit: ΛΕΓ / ΙΙΙ / ΓΑΛ.
A l'exergue, le murex.

AE 26. — Dichalque, gr. 14,10. Babelon, Perses Achémén., p. 339, No 2297,
pl. XXXVIII, fig. 1. — Mionnet, t. V, p. 445, No 711. — Collection de l'Université
américaine de Beyrouth.

- 2474.** — Droit du 2461. | **COL TVRO METRO** (à l'exergue). Tau-
reau devant une enseigne militaire du 2304.

AE 26. — Dichalque, gr. 20,70. Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 445, No 712 — Vaillant, Numism in colon percussa.

- 2475.** — Droit du 2462. | **COL TVRO METRO**. Deux personnages vêtus de la toge romaine, debout en regard et sacrifiant sur un autel. Chacun d'eux tient d'une main une patère et de l'autre, un sceptre. Dans le champ, à gauche, le murex.

AE 26. — Dichalque, gr. 15,80. Babelon, Perses Achémén., p. 338, No 2294 — Mionnet, t. VIII suppl., p. 310, No 343.

- 2476.** — Droit du 2461. | **COL TVRO METRO**. Bétyle avec serpent enroulé et revers du 2390. mais le palmier est à droite, et le murex à gauche.

AE 26. — Dichalque, gr. 13,87. Babelon, Loc. cit., p. 339, pl. XXXVII, fig. 20. — Mionnet, t. V, p. 444, No 709.

- 2477.** — Droit du 2462. | **COL TVRO METR.** Pierres ambroisianes et revers du 2391. Grèn. au pourt

AE 27. — Dichalque, gr. 10. Ma collection. — Mionnet, t. VIII suppl., p 311, No 347.

- 2478.** — Même dr. | **COL TVRO METRO**. Deux athlètes, à demi nus, debout en regard, portant une table sur laquelle sont posées 2 urnes renfermant chacune une palme. A leurs pieds, l'urne des votes A l'exergue, 2 murex. Grènetis au pourtour.

AE 28. — Dichalque, gr. 14,55 et 14,62. Babelon, Loc. cit., p. 338, Nos 2291 et 2292, pl. XXXVII, fig. 27. — Mionnet, t. V, p. 444, No 706,

AE 26. — Dichalque. Ma collection = **Planche IV**, 6.

LXVI. Volusien (de 251 à 254 après J. C.).

- 2479.** — IMP. C. C. VIB VOLVSIANVS AVG. Buste | **COL TVRO METRO**. Astarté posant la main droite sur un

de Volusien, à droite la tête laurée, la poitrine couverte du paludamentum. | trophée et revers du 2310.

AE 31. — Trichalque. Mionnet, t. V, p. 445, No 713. — Vaillant, Numism. in colon. percussa.

AE 26. — Dichalque. gr. 45,52. Babelon, Perses Achémén., p. 339, No 2298, pl XXXVIII, fig. 2. — Collection du sémin. Ste Anne, à Jérusalem. — Mionnet, t. V, p. 445, No 714, et t. VIII suppl., p 312, No 349. — Mus Theup., p. 760.

2480. — Même légende. Buste de Volusien, à droite, la tête laurée, la poitrine couverte de la cuirasse. | Même revers. Entre Astarté et le cippe, un modius.

AE 28. — Dichalque. Ma collection.

2481. — Droit du 2479. | COL TVRO METRO. Astarté et Pallas. Astarté est debout, tourelée, vêtue d'un chiton court, elle pose la main droite sur un trophée, et tient sur le bras gauche un sceptre transversal. Elle est couronnée par une Victoire debout sur un cippe. Pallas est assise, coiffée du casque corinthien, et elle tient sur sa main droite une petite Victoire. Son bouclier rond est à terre à côté d'elle. A l'exergue, un palmier entre 2 murex.

AE 27. — Dichalque, gr. 48,27. Babelon, Loc. cit., p. 339, No 2299, pl XXXVIII, fig. 3. — Mionnet, t. V, p. 445, No 716.

2482. — Droit du 2480. | Même légende. Cadmus debout devant l'enceinte de Thèbes, et revers du 2469.

AE 35. — Dichalque, gr. 40,75. Ma collection = **Planche IV, 7.**

2483. — Droit du 2479. | Didon devant une porte de ville et revers du 2458.

AE 32. — Trichalque. Mionnet, t. VIII suppl., p. 312, No 350. — Banduri, I, p. 35, note 1.

2484. — Droit du 2487. | COL T—V—RO MET. Enée demi nu, s'élançant sur une proue de navire et revers du 2381.

AE 27. — Dichalque, Ma collection.

2485. — Droit du | COL TVRO METRO. Diomède debout
2479. | et revers du 2433.

AE 27. — Dichalque, gr. 16,42 et 14,00. Babelon, Perses Achémén., p. 339,
Nos 2300 et 2301, pl. XXXVIII, fig. 4. — Mionnet. t. V, p. 446, No 717.

2486. — Droit du | Héros en face d'Io, et revers du 2472.
2479.

AE 27. — Dichalque. Collection du séminaire Ste Anne, à Jérusalem.

2487. — Même légende. | Pierres ambroisiennes et revers
Buste de Volusien à droite, au 2391. A l'exergue, autel entre
la tête laurée la poitrine le murex à gauche et la harpé
couverte de la cuirasse et à droite.
du paludamentum. Grèn.

AE 28. — Gr. 17,85. Ma collectiou = **Planche IV**, 8.

AE 27. — Dichalque, gr. 14,42. Babelon, Loc. cit., p. 340, No 2302. — Mion-
net, t. V, p. 446, No 718.

2488. — Droit du | Deux urnes séparées par une mas-
2480. | sse entre 2 palmes et revers du 2452.
Les légendes sont AKT. et KOM.

AE 27. — Dichalque, gr. 13,12. Babelon, Loc. cit., p. 340, No 2303. — Ma
collection. — Mionnet, t. V, p. 446, No 720.

LXVII. Valérien le père (de 253 à 260 après J. C.).

2489. — IMP. C. P. LIC. | COL TVRO METRO. Astarté
VALERIANVS AVG. Buste debout posant la main sur un
de Valérien, à droite, la trophée. Grènetis au p. et revers
tête radiée, la poitrine couverte du paludamen-
tum. Grènetis.

AE 31. — Trichalque, gr. 17,90. Babelon, Loc. cit., p. 340, No 2305, pl.
XXXVIII, fig. 6 — Ma collection. — Mionnet. t. V, p. 447, No 724.

AE 30. — Trichalque, gr. 23,10. Babelon, Loc. cit., No 2306.

AE 27. — Dichalque, gr. 12,90. Babelon, Loc. cit., No 2307.

2490. — Même légende. Buste de | Même revers.
Valérien père, la tête radiée, la poi-
trine cuirassée. Grènetis au pourt.

AE 31. — Trichalque Ma collection.

2491. — Même dr. | Astarté posant la main droite sur un trophée et revers du 2348.

AE 29. — Dichalque. Alex. Boutkowski, Répert. prat., p 394. — Catal J. Greau, 1867, No 2632.

2492. — Même légende. Buste de | **COL TVRO METRO.** As- Valérien père, à droite, la tête ra- tarté dans un temple té- diée, la poitrine couverte de la cui- trastyle etrevers du 2360. rasse et du paludamentum. Gr. au p. Grènetis au pourtour.

AE 30. — Trichalque, gr. 15,65 pièce fruste). Babelon, Perses Achémén., p. 343, No 2320. — Ma collection, 2 exempl. — Mionnet, t. V, p. 448, No 732.

2493. — Même dr. | **COL. TVRO METRO.** Buste d'Astarté dans un temple distyle portatif et revers du 2463. Grènetis au pourtour.

AE 30. — Trichalque, gr. 19,17. Babelon, Loc. cit. p. 342, No 2315, pl. XXXVIII, fig. 9. — Mionnet, t. VIII suppl., p. 312, No 352. — Sestini, Descriz. delle med. ant. gr. del Mus. Hederv. III, p. 98, No 41. — Banduri, t 1, p. 120, note 4. — Ma collection = **Planche IV**, 9.

2494. — Droit du | **COL. TVRO METRO.** Héraclès posant la 2489. main sur un trophée et revers du 2299. Dans le champ, à gauche, les 2 pierres ambroisiennes, d'où s'échappe un dou- ble ruisseau. Grènetis au pourtour.

AE 30. — Trichalque, gr. 18,68. Babelon, Loc. cit. p 341, No 2308, pl. XXXVII, fig. 7. — Mionnet, t. V, p. 446, No 721.

2495. — Droit dn | Héraclès sacrifiant et revers du 2313. 2488.

AE 30. — Trichalque, gr. 14,25. Babelon, Perses Achémén., p. 341, No 2309, pl. XXXVIII, fig. 8. — Ma collection = **Planche IV**, 10. — Mionnet, t V, p. 447, N° 722, et t. VIII suppl., p 313, No 353. — Banduri, I, p. 121.

2496. — Même dr. | **COL. TVRO METRO.** Héraclès posant la main sur un trophée, et revers du 2427.

AE 27. — Dichalque, gr. 13,30. Ma collection. — Collection de l'Université améric. de Beyrouth.

2497. — Même dr. | Hermès debout et revers du 2445.

AE 30. — Trichalque, gr. 17,30. Babelon, Loc. cit. p.341, No 2310. — Ma collection — Mionnet. t. V, p. 447, No 723. — Collection du Dr. P. Schröder. — Collection de l'Université Améric. de Beyrouth.

2498. — Droit du | Pallas assise, portant une petite Victoire sur la main droite, et revers du 2369, sans le palmier.

AE 32. — Dichalque gr. 10,85, (pièce trouée). Babelon, Loc. cit., p. 343, No 2325.

AE 28. — Dichalque, gr. 17,85. Babelon, Loc. cit., No 2324, pl. XXXVIII, fig. 12. — Mionnet, t. V, p. 449, No 736.

2499. — Même légende et buste de Valérien à droite, la tête laurée, et la poitrine couverte de la cuirasse et du paludament. | Même revers.

AE 27. — Dichalque, gr. 11. Ma collection.

2500. — Même revers. Cadmus nu, debout devant l'enceinte de Thèbes, et revers du 2469. Grènetis.

AE 27. — Dichalque, gr. 14,50. Ma collection.

2501. — Droit du | Didon devant une porte de ville et revers du 2458, avec le palmier à droite, et le murex à gauche.

AE 29. — Dichalque, gr. 12,02. Babelon, Perses Achémén., p. 342 No 2317.

AE 31. — Dichalque, gr. 12,95. Babelon, Loc. cit., No 2316, pl. XXXVIII, fig. 10. — Mionnet, t. V, p. 448, No 730.

2502. — Droit du | COL. TVRO METRO. Didon sur une galère, et revers du 2377, mais la galère va à gauche.

AE 30. — Dichalque, gr. 12,30. Ma collection.

2503. — Même dr. | COL. TVRO METRO. Femme tourelée (Didon) devant un temple distyle et revers du 2448.

AE 31. — Trichalque, gr. 13,20. Babelon, Loc. cit., p. 343, No 2319. — Mionnet t. V, p. 448, No 731.

AE 29. — Trichalque gr. 20,10. Babelon, Loc. cit., No 2318. — Collection de l'Univers. Améric. de Beyrouth. — Ma collection.

2504. — Même dr. | Même revers. Au dessus de l'autel, une étoile.

AE 30. — Dichalque, ma collection.

2505. — Même dr. | COL. TVRO METRO. Énée demi nu, s'élançant sur une proue de navire et revers du 2381.

AE 31. — Dichalque, gr. 15,60. Babelon, Loc. cit., p. 342, No 2312. — Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 447, No 725.

- 2506.** — Droit du
2489. | Énée entièrement nu s'élançant à droite et revers du 2382. Mais Énée saisit de la main gauche son parazonium au lieu d'une haste.

AE 28. — Dichalque, Babelon, Loc. cit., No 2313. — Mionnet, t. V. No 728.
— Coll. du Dr. P Schröder, à Beyrouth.

- 2507.** — Même dr. | **COL. TVRO METR.** La nymphe Europe, debout de face, vêtue d'un long chiton, elle tient de la main gauche le bétyle ou simulacre d'Astarté, et la main droite est ramenée sur la ceinture. Dans le champ, à gauche, superposée : les pierres amboisiennes séparées par l'olivier, une étoile, un protome de taureau tourné à droite, et le murex. Dans le champ, à droite et en bas, en 3 lignes. **ΕΥ—ΡΩ—ΠΗ.** Grènetis au pourtour.

AE 28. — Trichalque, gr. 19.30. Ma collection. — **Planche IV, 11.**

- 2508.** — Même dr. | Diomède portant le Palladium, et revers du 2433, sans palmier à droite.

AE 30. — Dichalque. Ma collection.

AE 27. — Dichalque, gr. 15,21. Babelon, Perses Achémén. p. 340, No 2304 pl. XXXVIII, fig. 5. — Mionnet, t. V, p. 447, No 727.

AE 31. — Trichalque, gr. 19.29. Babelon, Loc. cit., No 2314.

- 2509.** — Droit du | **CAENV. PHENICES.** Temple vu de
2490. | trois quarts et revers du 2335.

AE 29. — Dichalque, gr. 15,12. Babelon, Loc. cit. p. 344, No 2327, pl. XXXVIII, fig. 14.

- 2510.** — Même dr. | **COL. TVRO METR.** Même revers.

AE 30. — Dichalque, gr. 17,65. Babelon, Loc. cit., No 2328. — Mionnet t. V, p. 443, No 733.

- 2511.** — Droit du | **COL. TVRO MET.** Niké ailée, debout de face et regardant à gauche. Elle tient une couronne dans la main droite étendue, et une palme appuyée sur le bras gauche. Dans le champ, à gauche une étoile et le murex. Grènetis

2489. |

au pourtour. L'étoile manque sur certains exemplaires.

AE 31. — Dichalque, gr. 16,95. Babelon, *Perses Achémén.* p. 343, No 2323.

AE 29. — Dichalque, gr. 12,77. Babelon, *Loc. cit.* No 2321, pl. XXXVIII, fig. 11. — Mionnet, t. V, p. 449, No 735. — Gr. 12,62. Ma collection = **Planche IV**, 12. — Coll. du Sémin. Ste Anne à Jérusalem.

2512. — Droit du **COL. TVRO MET.** Aigle devant une 2492. enseigne militaire et revers du 2303.

AE 29. — Dichalque gr. 17,68. Babelon, *Loc. cit.*, p. 344, No 2326, pl. XXXVIII, fig. 13.

2513. — Même dr. | Même revers.

AE 27. — Dichalque, gr. 11,50. Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 449, No 738.

2514. — Même dr. | Personnage dans un quadrigé de cerfs, et revers du 2434.

AE 30. — Dichalque, gr. 13,70. Ma collection. **Planche IV**, 13.

2515. — Même dr. | **COL. TVRO MET.** Personnage deminu (le marais Cendevia) debout et revers du 2450.

AE. 29. — Dichalque, gr. 13,50. Babelon, *Loc. cit.*, p. 341, No 2311. — Mionnet, t. V, p. 447, No 729.

2516. — Droit du **COL. TVRO MET.** Personnage à deminu, debout à gauche, la chlamyde 2489. autour des reins et du bras gauche, de la main droite baissée, il tient un sceptre et dans la droite un bâton entouré d'un serpent. Dans le champ, à gauche, le murex, à droite un palmier. Grènetis au pourfour.

AE 31. — Trichalque. Ma collection. = **Planche IV**, 14.

2517. — Même dr. **COL. TVRO METR.** L'Océan, couché à terre, à demi nu, la tête barbue, et avec des cornes de bœuf, et les jambees enveloppées dans sa chlamyde. Il tient des plantes marines dans la main droite. En haut dans le champ les 2 pierres ambroisiennes, desquelles s'échappent des eaux. Dans le champ, le murex.

A l'exergue ΩΚΕΑΝΟC. Grènetis au pourtour

AE 32. — Trichalque Mionnet, t. V, p. 448, No 734. — Eckhel Mus. Vindob. Syll I, p. 58.

AE 28. — Dichalque, gr. 14,50. Coll. sémin Ste Anne à Jérusalem.

2518. — Même dr. | COL. TVRO MET. Olivier entre les pierres amboisiennes et revers du 2391.

AE 32. — Trichalque. Mionnet, t. VIII suppl., p. 312, No 351. — Mus. Théop. p. 765.

2519. — Même dr. | Même revers, mais à l'exergue un autel entre la harpé (à gauche) et le murex (à droite). Grènetis au p.

AE 31. — Trichalque, gr. 15,60. Ma collection.

LXIX Gallien (de 253 à 268 après J. C.)

2520. — IMP. C. P. LIC. | COL. TVRO MET. Astarté GALLIENVS AVG. Buste de posant la main droit sur un Gallien, à droite, la tête radiée, la poitrine couverte trophée, et revers du 2310. du paludamentum. Gr. au p.

AE 31. — Trichalque, gr. 18,92. Babelon Loc. cit., p. 344, No 2330, pl. XXXVIII, fig. 15. — Mionnet. t. V, p. 445, No 739.

AE 29. — Dichalque, gr. 15,65. Babelon. Loc. cit., No 2331. — Ma collection. — Coll. du sémin. Ste Anne à Jérusalem.

2521. — Même légende. Buste de | COL. TVRO MET. Astarté Gallien, à droite, la tête radiée la dans un temple hexastyle poitrine couverte de la cuirasse et revers du 2360. et du paludamentum. Grènetis.

AE 27. — Dichalque, gr. 11,30. Ma collection. — Mionnet, t. V, p. 450, No 743. — Coll. del Univers. Améric. de Beyrouth

2522. — Même légende. Buste de | COL. TVRO MET. Buste d'Astarté dans un Gallien, à droite, la tête laurée, la poitrine couverte de la cuirasse. temple portatif distyle et Grèn. au p. revers du 2463.

AE 30. — Trichalque gr. 19,50. Ma collection.

2523. — Droit du | COL. TVRO MET. Héraclès posant 2520. | la main sur un trophée et revers du

2299. Dans le champ, le murex. Grènetis au pourtour.

AE 29. — Dichalque, gr. 13,01. Babelon, Perses Achémén. p. 345, No 2332.
— Mionnet. t V, p. 450, No 740.

2524. — Même légende. COL. TVRO METRO. Héraclès Buste de Gallien, à droite, faisant une libation sur un autel la tête radiée, la poitrine et revers du 2313. couverte de la cuirasse.

Grènetis.

AE 29. — Dichalque, gr 16,56. Babelon, Loc. cit., p. 346, No 2342. — Mionnet. t. V, p. 451, No 749.

2525. — Même dr. | Pallas assise et revers du 2369. Dans le champ, à droite, le murex.

AE 29. — Dichalque. Ma collection.

2526. — Droit du 2521. | Même revers.

AE 29. — Dichalque. gr. 13,90. Babelon, Loc. cit., p. 348, No 2352, pl. XXXVIII, fig. 26. — Mionnet, t V, pl. 452, No 754. — Ma collection. — **Planche IV**, 15.

2527. — Même légende. Buste de Galien, à droite, la tête laurée, la poitrine couverte du paludamentum. Gr. au p. | Même revers.

AE 27. — Dichalque, gr. 13,05. Ma collection.

2528. — Même dr. | Pallas Nicéphore, assise et revers du 2498.

AE 26. — Dichalque. Ma collection

2529. — Droit du 2522. | Hermès debout et revers du 2445.

AE 29. — Dichalque, gr 14,15. Ma collection.

2530. — Droit du 2520. | COL. TVRO MET. Cadmus luttant contre un serpent et revers du 2372.

AE 30. — Dichalque, gr 19,10 et gr. 15,03 Babelon, Perses Achémén. p. 346, Nos 2339 et 2340, pl. XXXVIII, fig. 19.

2531. — Droit du 2524. | Même revers.

AE 30. — Dichalque, ma collection. — **Planche IV**, 16.

2532. — Droit du 2522. | Cadmus devant l'enceinte de Thèbes et revers du 2469.

AE 30. — Dichalque, gr. 14,22. Babelon, Loc. cit., p. 346, No 2341 pl. XXXVIII, fig. 19. — Mionnet, t. V, p. 451, No 747.

2533.—Droit du | **COL. TVRO METRO.** Didon debout devant une porte de ville, et revers du 2458.
2520.

AE 27. — Dichalque, gr. 11,45. Babelon, Loc. cit., p. 345, No 2333. — Mionnet, t. V, p. 450, No 741.

2534.—Droit du 2527. | Même revers.

AE 25. — Dichalque, gr. 16,40. Ma collection.

2535.—Droit du | Didon sur une galère et revers du
2520. | 2502.

AE 29. — Dichalque, gr. 12,75. Babelon, Loc. cit., p. 345, No 2335.

2536.—Même dr. | **COL. TVRO MET.** Didon sacrifiant devant un temple distyle et revers du 2448.

AE 32. — Dichalque, gr. 16,33. Babelon, Loc. cit., p 345, No 2334. — Mionnet, t. V, p. 450, No 742.

2537.—Droit du | Même revers. Au dessus de l'autel,
2524. | une étoile.

AE 26. — Dichalque, gr. 14,75. Ma collection. — **Planche IV**, 17.

2538.—Droit du | **COL. TVRO MET.** Didon debout, de
2520. | face, vêtu d'un chiton talaire et d'un
péplos. De la main droite étendue, elle
tient un aplustre. Dans le champ, les
lettres Ν et Γ et le murex. Grènetis
au pourtour.

AE 29. — Dichalque gr. 15,57. Babelon, Perses Achémén., p 345, No 2336.
— Mionnet, t. V, p. 452, No 753.

2539.—Même dr. | **COL. TVRO METR.** Enée demi nu
| s'élançant sur une proue de navire et
revers du 2381.

AE 32. — Dichalque, gr 15,75. Babelon, Loc. cit., p. 345, No 2337, pl.
XXXVIII, fig. 17. — Mionnet, t. V, p. 450, No 744.

AE 28. — Dichalque. Ma collection. — **Planche IV**, 18. — Collection du
Dr. P Schröder.

2540.—Même dr. | **COL. TVRO METRO.** Enée nu, s'élançant sur une proue et revers du 2506.

AE 29. — Dichalque, gr. 15,26. Babelon, Loc. cit., p. 346, No 2338. — Mionnet t. V, p. 450, No 745

2541.— Droit du | COL. TVRO METRO. Europe debout
2524. | et revers du 2507, sans étoile

AE 30. — Dichalque, gr. 17,72. Babelon, Loc. cit., p. 347, No 2348, pl. XXXVIII, fig. 23. — Catal. de Moustiers No 3218. — Catal. Hoffmann, No 2278. — Mionnet, t. V, p. 451, No 748. — Cabinet du prince de Waldeck. — Eckhel, Doctr. num. veter. t. III, p. 389.

2542.— Droit du | Diomède portant le Palladium et re-
2524. | vers du 2433 sans palmier.

AE 29. — Dichalque gr. 16,28. Babelon, Perses Achémén., p. 347, pl. XXXVI I, fig. 22.

2543.— Droit du | Même revers, avec le murex à droite.
2522.

AE 28. — Dicha'que, gr. 12,40. Ma collection. — Planche IV, 19.

2544.— Même dr. | Héros donnant la main à Jo et re-
vers du 2472.

AE 27. — Dichalque, gr. 12. Coll. du sémin. Ste Anne à Jérusalem.

2545.— Droit du | COL. TVRO METRO. Niké, ailée, allant
2524. | à gauche, vêtue d'un chiton talaire,
portant de la droite étendue une cou-
ronne et une palme sur le bras gauche.
Dans le champ, à gauche, le murex.
Grènetis au pourtour.

AE 31. — Dichalque, gr. 15,95. Babelon. Loc. cit., p. 349, No 2356, pl. XXXVIII, fig. 28.

AE 30. — Dichalque, gr. 19,57. Babelon. Loc. cit., 348, No 2355. — Mion-
net t. V, p. 452, No 752.

AE 29. — Dichalque, gr. 17,85. Babe'on, Loc. cit., p. 348, No 2354. — Ma
collection.

AE 27. — Dichalque, gr. 13,33. Babelon. Loc. cit., p. 349, No 2357.

2546.— Droit du | Temple et revers du 2335. A l'exergue
2527. | et à gauche le murex.

AE 29. — Dichalque, gr. 11,60. Ma collection.

2547.— Droit du 2521. | COL. TVRO METRO. Même revers.

AE 29. — Dichalque, gr. 13,60, Ma collection

2548.— Droit du | COL. TVRO METR. Personnage, qua-
2522. | drige de cerfs et revers du 2434.

AE 26. — Dichalque, gr. 10,60. Ma collection

2549.— Droit du | **COL. TVRO . . .** Personnage (le marais 2527. | Cendevia) et revers du 2450.

AE 27. — Dichalque, gr. 16,15. Ma collection

2550.— Droit du 2521. | Même revers.

AE 32. — Dichalque, gr. 15,85. Ma collection. — **Planche IV**, 20.

2551.— Droit du | **COL. TVRO METRO.** Personnage debout 2524. portant le bétyle entouré d'un serpent, et revers du 2516. Grènetis au pourtour.

AE 34. — Dichalque, gr. 10,30. (Tréflage au revers). Babelon, *Perses Achémén.* p. 347, No 2347.

5522.— Droit du 2527. | Même revers.

AE 28. — Dichalque, Ma collection.

2553.—Même dr. | **COL. TVRO . . .** L'Océan couché et revers du 2517. Grènetis au pourtour.

AE 29. — Dichalque, gr. 13,95. Babelon, Loc. cir., p. 347, No 2343, pl. XXXVIII, fig. 20.

2554.— Droit du | **COL. TVRO METRO.** Simulacre ou bétyle d'Astarté, vu sous temple portatif 2524. placé sur une galère. Grènetis au pourt.

AE 30. — Dichalque, gr. 14,95 et 19,02, Babelon, Loc. cit. p. 347, Nos 2344 et 2345. pl. XXXVIII, fig. 21. — Mionnet, t. V, p. 451, No 750.

2555.—Même dr. | **COL. TVRO METRO** Bétyle et revers du 2390.

AE 29. — Dichalque, gr. 18,40. Ma collection.

2556.— Droit du 2527. | Même revers.

AE 29. — Dichalque, Mionnet, t. VIII suppl., p. 314, No 357.—Mus Théup. p. 767.

2557.— Droit du | **COL. TVRO METRO.** Olivier entre les 2 2524. pierres ambroisiennes et revers du 2519.

AE 28. — Dichalque, gr. 18,20. Babelon, Loc. cit., p. 348, No 2349, pl. XXXVIII, fig. 24. — Mionnet, t. V, p. 452, No 755.

2558.—Même dr. | Même revers, mais avec l'exergue du 2391.

AE 30. — Dichalque, gr. 11,72. Tréflage au revers. Babelon, *Perses Achémén.* p. 348, No 2351. — Mionnet t. VIII, suppl. p. 313, No 356. — Sestini Descriz. delle med. ant. gr. del Mus Hederv. III, p. 98, No 42. — C. M. H. No 6154. Tab. XXVI, 569.

AE 27.—Dichalque, gr. 15,27. Babelon, Loc. cit., No 2350, pl. XXXVIII, fig. 25,

2559.—Même légende. Buste de Gallien, à droite, la tête laurée la poitrine couverte de la cuirasse et du paludamentum. Gr.

AE 26. — Dichalque, gr. 18,70. Ma collection.

2560.— Droit du 2521. | **COL. TVRO METROP.** 2 urnes des jeux sur une table carrée et revers du 2324. Les légendes sont **ACTIA** et **ERACL.**

AE 30. — Trichalque, gr. 18,15. Ma collection.

2561.— Droit du 2524. | Même revers, mais avec le murex dans le champ, à gauche.

AE 90. — Trichalque, gr. 23. Babelon, Loc. cit., p. 348, No 2353, pl. XXXVIII, fig. 27. — Mionnet, t. V. p. 452, No. 756.

LXX. Salonine (de 253 à 268 après J. C.).

2562.— **CORNE. SALONINA. AVG.** | **COL TVRO METRO.** As-Buste diadémé de Salonine, à droite | tarté posant la main sur la poitrine drapée. Grènetis au p. | un trophée et rev. du 2310.

AE 26. — Dichalque, gr. 16,42. Babelon, Loc. cit., p. 349, No 2358.

AE 29. — Dichalque, Mionnet, t. VIII, suppl. p. 314, No 359. — Sestini, Descriz delle med. ant. gr. del Mus. Hederv.. III, p. 98, No 45.

2563.— Même dr. | **COL. TVRO. METRO.** Hermès debout et revers du 2445.

AE 30. — Dichalque, gr. 12,50, Babelon, Perses Achémén., p 349, No 2368. — Mionnet, t V. p. 458, No 658. — Ma collection, 2 exemplaires. — **Planche IV, 21.**

2564.— Même dr. | **COL. TVRO. METRO.** Cadmus luttant contre un serpent et revers du 2372. Dans le champ, à gauche, 2 murex.

AE 28. — Dichalque. Collection du Dr. P. Schröder, à Beyrouth.

2565.— Même dr. | **COL. TVRO. METRO.** Cadmus devant l'enceinte de Thèbes, et revers du 2469.

AE 28. — Dichalque, gr. 12,43. Babelon. Loc. cit., p. 349, No 2360. — Mionnet, t. V, p. 453, N° 769.

2566.— Même dr. | Didon devant une porte de ville, et revers du 2458.

AE 28. — Dichalque, gr. 13. Ma collection.

2567.—Même dr. | Didon sacrificiant devant un temple di-
style et revers du 2448.

AE 28. — Dichalque, gr. 13,60. Ma collection

2568.—Même dr. | Niké ailée et revers du 3545.

AE 24. — Dicha'quo, gr. 13,95. Ma collection.

2569.—Même dr | COL. TVRO. METR. 2 personnages sa-
crifiant sur un autel et revers du 2305.

AE 25. — Dichalque. Collection du Dr P Schröder, à Beyrouth

2570.—Même dr. | COL. TVRO. METR. l'Océan couché et
revers du 2517.

AE 27. — Dichalque gr. 13,95. Babelon Loc. cit. p. 349, No 2361. — Mion-
net, t. V, p. 453, No 760. — Ma collection. — **Planche IV**, 22.

2571.— Même dr. | COL. TVRO. MET. Deux urnes de jeux
et revers du 2452.

AE 27. — Dichalque, gr. 14,65. Ma collection.

2572.—Même dr. | COL. TVRO. METR. 2 urnes des jeux
sur une table carrée et revers du 2560.

AE 27. — Dichalque, gr. 16,40. Babelon Perses Achémén , p. 350, No 2362.
— Mionnet, t. V, p. 453, No 762

2573. — CORNE. | COLONIA. TVRVS. METRO. Urne des
SALONA. Même dr. | jeux sur un trépied.

AE 24. — Chalque, Mionnet, t. V, d. 453, No 763.

2574.— Droit du | COL. TVRO. METROPOL. Trépied. Des-
2549. | sus ou dessous, le murex.

AE 30. — Dichalque. Mionnet, t. VIII, suppl. p. 315, No 363. — Banduri, I,
p. 245. Note 4. — Vaillant, Coll. II p. 357.

AE 24. — Chalque, Mionnet, t. VIII, suppl. p. 304, No 360 avec COLONIA.
TVRVS METROPOLIS. AVGVSTA.), et No 361, (COL. TVRVS METRO). — Banduri
I, p. 256. — Mus. Theup. p. 769.

AE 22.—Chalque, Mionnet, t. VIII suppl. p. 314, No 362.—Banduri I, p. 254.

Beyrouth.

J. ROUVIER.

ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΟΝ ΕΥΡΗΜΑ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ.

ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ ΑΘΗΝΩΝ ΧΑΛΚΑ ΡΩΜΑΪΚΑ.

(Πίνακες I—II)

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἀνασκάπτων ἐν Ἐλευσῖνι ὁ Γεώργιος Β. Ἀδάμ τὸν εἰς δλίγων μέτρων ἀπόστασιν ἐκτὸς τοῦ ἀνστολικοῦ τείχους τοῦ περιβόλου τοῦ Ἱεροῦ τῶν Θεῶν κείμενον κῆπον τοῦ καφεψίου αὐτοῦ, ἀνεκάλυψε μαρμαρίνην προτομὴν ὁμαίου τινὸς ἀνδρός, ἄριστα διατηρουμένην, πρὸς δὲ μέγα πλῆθος χαλκῶν νομισμάτων, πάντων σχεδὸν ἀθηναϊκῶν ἐκ τῶν χρόνων τῶν Ρωμαίων αὐτοκρατόρων.

Καὶ τὴν μὲν προτομὴν ἡγόρασεν ἡ Ἑλλ. Κυβέρνησις διὰ τὸ Ἐθν. Κεντρικὸν Μουσεῖον, τῶν δὲ νομισμάτων ἐκομίσθησαν εὐθὺς τότε πρὸς τὸ Ἐθν. Νομισμ. Μουσείον 972 κέρματα, εἰσέτι ὑπὸ τῶν χωμάτων περιβεβλημένα, ἀτινα ἔξετάσας λεπτομερῶς περιέγραψα ἐν τῷ ἐνταῦθα δημοσιευμένῳ καταλόγῳ, ἐν ᾧ ἀπαριθμῶ καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἐξ ἑκάστης διαφορᾶς κερμάτων. Τούτων τῇ προτάσει μου τὸ Ἐθνικὸν Πλανεπιστήμιον διὰ τὴν ἐν τῷ Ἐθν. Νομισματ. Μουσείῳ ἀποκειμένην ἴδιαιτέραν αὐτοῦ νομισματικὴν συλλογὴν ἡγόρασεν ἐκλογὴν 281 κερμάτων, ἦτοι πάσας ἀνεξαιρέτως τὰς διαφοράς, διὸν αἱ κυριώτεραι ἀπεικονίσθησαν ἐπὶ τῶν πινάκων I καὶ II. Ἐκ δὲ τῶν ὑπολοίπων τὰ μὲν τρία τέταρτα περίπου εἰσῆλθον εἰς τὴν συλλογὴν τοῦ κ. Ἀθωνος Ρωμάνου, ὃν πουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, ἴδιαιτέραν κεκτημένου συλλογὴν Ἀθηναϊκῶν νομισμάτων, τὰ δὲ λοιπὰ διεσκορπίσθησαν πωλημέντα εἰς διαφόρους.

Ταῦτα μὲν ὡς πρὸς τὰ πρός με κομισθέντα νομίσματα, περὶ ὧν μοὶ ἐδόθη ἡ πληροφορία ὅτι ἀπετέλουν τὸ δλον τοῦ εὑρήματος. Ἄλλ, ὡς κατόπιν ἀσφαλῶς ἔμαθον, εὑρέθησαν σχεδὸν ἄλλα τόσα. Τὸ δεύ-

τερον δὲ τοῦτο μέρος περιῆλθεν εἰς χεῖρας Ἀθηναίου ἐμπόρου ἀρχαιοτήτων, παρ' οὗ βεβαίως ἡγοράσθησαν καὶ ὑπὸ τοῦ Βρεττανικοῦ Μουσείου τὰ ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ W. Wroth ἐν τῷ Numismatic Chronicle (Vol. III, [1904] pag. 322-329 n° 9-18 pl. X, 8-16) δημοσιευθέντα τοιαῦτα. Ἐμαδον δ' ὅτι παρὰ τοῦ αὐτοῦ ἡγόρασαν καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἴδιωται καὶ Μουσεῖα, ἐγὼ δ' αὐτὸς εἶδον εἰς χεῖρας ἴδιωτον ἐκ Μεγάρων ὥραίαν σειρὰν ἑκατὸν περίπου τοιούτων, ὃν ὅμως μεταξὺ οὐδεὶς σχεδὸν τύπος ἦ διαφορὰ ὑπῆρχε μὴ περιεχομένη ἐν τῷ ἐνταῦθα δημοσιευομένῳ καταλόγῳ.

Τὸ μέρος τοῦ εὑρήματος ὅπερ ἔξητασα ἀποτελεῖται, ὡς βλέπει τις ἐκ τοῦ καταλόγου, κυρίως ἐξ Ἀθηναϊκῶν χαλκῶν νομισμάτων τῶν Ρωμαϊκῶν αὐτοκρατορικῶν χρόνων. Διαιροῦνται δὲ ταῦτα εἰς δύο σαφῶς ἀλλήλων διακρινομένας τάξεις. Ἡ πρώτη, ἡ καὶ ὀλιγαριθμοτέρα, περιλαμβάνει Ἀθηναϊκὰ κέρματα λίαν ἐφθαρμένα ἐκ μακρᾶς χρήσεως αὐτῶν. Ἡ δὲ δευτέρα, ἡ καὶ πολυαριθμοτέρα, ἀποτελεῖται ἐκ νεοριθμάτων διοιοτύπων μὲν ἀλλὰ νεωτέρας τεχνοτροπίας, μικροτέρας διαμέτρου καὶ ἀρίστης διατηρήσεως — πλειστάκις ἀκμαίου κόμματος (*fleur de coin*) — προφανῶς ὡς μικρὸν πρὸ τῆς καταχώσεως τοῦ εὑρήματος τεθέντων εἰς τὴν κυκλοφορίαν.

Τὴν χρονολογίαν ἀμφοτέρων τῶν τάξεων τούτων, ἐπομένως καὶ τοὺς χρόνους τῆς καταχώσεως τοῦ εὑρήματος, μανθάνομεν εὐτυχῶς ἐκ τῶν μετ' αὐτῶν ἀνακαλυφθέντων ὀλιγαριθμῶν ρωμαϊκῶν αὐτοκρατορικῶν νομισμάτων, τῶν ἐν τέλει καταλογισθέντων, ὃν τὰ μὲν ὅντα ἐφθαρμένα ὡς τὰ τῆς πρώτης τάξεως Ἀθηναϊκὰ εἴναι τοῦ Ἀδριανοῦ καὶ Φαυστίνης τῆς πρεσβυτέρας, τὰ δὲ κάλλιστα διατηρούμενα, εἴναι τῶν αὐτοκρατόρων Μαξιμίνου καὶ κυρίως τοῦ Γορδιανοῦ Γ' (238-244 μ. Χ.). Ἀρα τὰ γνωστὰ χαλκᾶ Ἀθηναϊκὰ νομίσματα τῶν ρωμαϊκῶν αὐτοκρατορικῶν χρόνων, ὃν σχεδὸν οὐδεν τὸ μὴ περιεχόμενον ἐν τῷ παρόντι εὑρήματι, ἐκόπησαν εἰς δύο διαφόρους ἐποχάς, ἵτοι τὴν τοῦ Ἀδριανοῦ (117-138 μ. Χ.) καὶ τὴν τοῦ Γορδιανοῦ Γ' (238-244 μ. Χ.), ὅπερ ἡγνοεῖτο μέχρι τοῦτο κατ' ἀσφαλῆ τρόπον. Ὁποίᾳ δὲ ἦ ἀρχαιολογικὴ καὶ μυθολογικὴ σπουδαιότης τῶν ἐπ' αὐτῶν πολυποικίλων τύπων εἴναι πασίγνωστον¹.

1. Πρβλ. Blumer and P. Gardner, Num. Commentary on Pausanias p. 425-152.

Τὸ ὑφ' ἡμῶν ἔξετασθὲν μέρος τοῦ εὐρήματος περιελάμβανε πλὴν τῶν Ἀθηναϊκῶν καὶ Ρωμαϊκῶν αὐτοκρατορικῶν νομισμάτων μόνον δύο ἄλλα νομίσματα, ἢτοι ἐν αὐτοκρατορικὸν τῆς Θεσσαλονίκης καὶ ἔτερον τοῦ Ἀργους κοπὲν ἐπὶ Φ. Πλαυτύλης τῆς ἐν ἔτει 212 μ. Χ. ἀπομανούσης. Δὲν ἡδυνήθην δὲ νὰ μάθω ἂν ἐν τῷ ἑτέρῳ μέρει περιείχοντο ἄλλα τοιαῦτα Ἀθηναϊκὰ ἢ Ῥωμαϊκὰ αὐτοκρατορικὰ κέρματα.

Διὰ τοῦ παρόντος εὐρήματος σπουδαίως προάγονται αἱ γνώσεις ἡμῶν περὶ τῆς ἐπὶ τῶν Ρωμαίων αὐτοκρατόρων νομισματοκοπίας τῶν Ἀθηναϊών, μεγάλως δὲ δύναται νὰ ὠφεληθῇ ἐκ τῆς λεπτομεροῦς μελέτης αὐτοῦ ὁ μέλλων νὰ ἐπιχειρήσῃ ἐκ νέου τὴν μελέτην τοῦ συνόλου τῆς νομισματοκοπίας ταύτης.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΗΜΑΤΟΣ

ΑΤΤΙΚΗ

ΑΘΗΝΑΙ

Διάφοροι τύποι Ἀθηνᾶς.

1.— **Α 21/22.** — Προτομὴ Ἀθηνᾶς μετὰ κράνους ἀκοσμήτου πρὸς δ. καὶ ἴματίου περὶ τὸν τράχηλον. Ἔν κύκλῳ σφαιριδίων.

”Οπ. ΑΘΗΝ | Α—ΙΩΝ. Ἀθηνᾶ ἵσταμένη πρὸς; ἀρ. μετ' αἰγίδος περὶ τὸ στῆθος, ἔχουσα ἐν τῇ προτέταμένῃ δεξιᾷ Νίκην πρὸς αὐτὴν τείνουσαν τὸν ἐν τῇ δεξ. στέφανον, ἐν δὲ τῇ ἀρ. κρατοῦσαν κλάδον φοίνικος. Τὴν ἀρ. στηρίζει ἐπὶ τῆς κατακειμένης καὶ ἐκ τοῦ πλαγίου δρατῆς ἀσπίδος, παρ' ἥν ἰδούται τὸ δόρυ αὐτῆς. Ἔν κύκλῳ σφαιριδίων. — **Πίναξ I, 1.**

78

2. — **Α 22.** — Ὁμοίως, μετὰ διπλοῦ περιδεραίου ἐκ κόκκων περὶ τὸν τράχηλον. — **Πίναξ II, 37** (κεφαλή).

”Οπ. Ὁμοίως τῷ προηγούμενῳ.

1

3. — Α 22. — Ὁμοίως, ἄνευ περιδεραίου, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ κράνους γλαῦξ. Κ. σφαιρ.

"Οπ. Ὁμοίως.

2

4. — Α 22. — Ὁμοίως, ἔχουσα ὅμως τὸ κράνος δι' ἀνθεμίων καὶ ἐλίκων ποικιλοτρόπως κεκοσμημένον — *Πίναξ II*, 36 (κεφαλή). 15

"Οπ. Ὁμοίως.

5. — Α 22. — Ὁμοίως, ἀλλὰ μεῖζων ἡ προτομή, ἐξ οὗ φαίνεται ἡ περὶ τὸ στῆθος τῆς θεᾶς αἰγίς.

"Οπ. Ὁμοίως.

3

6. — Α 22. — Ὁμοίως, (βραχεῖα προτομὴ) ἔχουσα τὸ κράνος ἐλαιοστεφὲς καὶ ἐπ' αὐτοῦ μέρος τῆς ἄνω τοῦ ὥτὸς κόμης. — *Πίναξ II*, 47 (κεφαλή).

"Οπ. Ὁμοίως.

3

7. — Α 20. — Ὁμοίως, ἀλλ' ἔχουσα τὸ κράνος κεκοσμημένον δι' ἐλίκων, καὶ μετὰ πλατέος καταυγενίου, περὶ δὲ τὸν τράχηλον διπλοῦν περιδέραιον ἐκ κόκκων.

"Οπ. Ὁμοίως.

3

8-9. — Α. — Ὁμοίως, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ κράνους θαλάσσιος ἵππος πτερωτὸς ἦνίστε Πήγασος. — *Πίναξ II*, 46-47 (κεφαλή).

"Οπ. Ὁμοίως.

12

10. — Α 22. — Ὁμοίως, ἀλλὰ τὸ κράνος σχηματίζει εἰς τὰ ἄνω κεφαλὴν ἀνδρός.

"Οπ. Ὁμοίως.

1

11. — Α 22. — Προτομὴ Ἀθηνᾶς Παρθένου μετὰ τριλόφου κράνους, ἐφ' οὗ Πήγασος, καὶ διπλοῦ περιδεραίου πρὸς δ. — *Πίναξ II*, 49 (κεφαλή).

"Οπ. Ὁμοίως.

4

12. — Α 23/25. — Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς ἡ προτομὴ μεθ' ἀπλοῦ κράνους πρὸς δ. ἐν κύκλῳ σφαιριδίων. (Ἀρχαιοτέρου κόμματος τῶν προηγουμένων).

"Οπ. ΑΘΗ—Ν | ΑΙΩΝ. Ὁμοιος τύπος Ἀθηνᾶς Νικηφόρου,

ἀλλ' ἔχούσης ἀριστερά, παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς, τὸν Ἐριχθόνιον ὅφιν. (Πάντα λίαν ἐφθαρμένα).	49
13. — Α 22. — Προτομὴ 'Αθηνᾶς μεθ' ἄπλου κράνους πρὸς δ., ἐνίστε ύπὸ ἔλικων κεκοσμημένου.	
[”] Οπ. ΑΘ ΗΝΑΙΩΝ. Ὁμοίως (μετὰ τοῦ ὅφεως).	7
14. — Α 22. — Ὁμοίως.	
[”] Οπ. ΑΘ ΗΝΑΙΩΝ. Ὁμοίως.	1
15. — Α 22. — Ὁμοίως.	
[”] Οπ. ΑΘ - Η Ν—ΑΙΩΝ. Ὁμοίως. — <i>Πίναξ</i> I, 2.	3
16. — Α 22. — Ὁμοίως. — <i>Πίναξ</i> II, 42 (κεφαλή).	
[”] Οπ. ΑΘ—Η ΝΑΩΝ (sic). Ὁμοίως.	6
17. — Α 22. — Ὁμοίως.	
[”] Οπ. ΑΘ - Η ΝΑΙΩΝ. Ὁμοίως.	1
18. — Α 22. — Ὁμοίως.	
[”] Οπ. ΑΘΗ—Ν ΑΙΩΝ.	20
19. — Α 22. — Ὁμοίως.	
[”] Οπ. ΑΘΗ Ν—ΑΙΩΝ. Ὁμοίως.	22
20. — Α 22. — Ὁμοίως.	
[”] Οπ. ΑΘΗ—ΝΑ ΙΩΝ. Ὁμοίως.	1
21. — Α 22. — Ὁμοίως (ἐνίστε πρὸ τῆς αἰγίδος δύο μεγά- λοι ὅφεις).	
[”] Οπ. ΑΘΗΝ—Α ΙΩΝ. Ὁμοίως.	5
22. — Α 22. — Ὁμοίως.	
[”] Οπ. ΑΘΗΝ ΑΙΩΝ. Ὁμοίως.	3
23. — Α 22. — Ὁμοίως (μετὰ κράνους ἐλαιοστεφοῦς).	
[”] Οπ. Ὁμοίως.	
24. — Α 22. — Ὁμοίως τῷ 21. — <i>Πίναξ</i> II, 48 (κεφαλή).	
[”] Οπ. ΑΘΗΝΑ ΙΩΝ. Ὁμοίως.	2
25. — Α 22. — Ὁμοίως.	
[”] Οπ. ΑΘΗ—Ν ΑΙΩΝ. Ὁμοίως, ἀλλ' ἡ ἀσπὶς ὁρατὴ κατενώ-	
	8

πιον καὶ κεκοσμημένη διὰ γοργονείου. Ὁ δράκων δὲν εἶναι ὁρατός. — **Πίναξ I, 3.**

2

26. — **Ἄ 22.** — Ὁμοίως.

[”]Οπ. ΑΘ—Η | ΝΑΙΩΝ. Ὁμοίως τοῖς ὑπ’ ἀρ. 11-23, ἀλλ’ ἐν τῇ θέσει τοῦ ὅφεως εύροηται γλαῦξ. — **Πίναξ I, 4.**

1

27. — **Ἄ 22.** — Ὁμοίως.

[”]Οπ. ΑΘΗ | ΝΑΙΩΝ. Ἀθηνᾶ ἴσταμένη πρὸς ἄρ., ἔχουσα ἐν τῇ προτεταμένῃ δεξιᾷ Νίκην πρὸς αὐτὴν ἐστραμμένην, στηρίζουσα τὴν ἄρ. ἐπὶ δόρατος καὶ ἔχουσα ἄρ. παρ’ αὐτῇ καὶ ἐπὶ τοῦ σώματος αὐτῆς ἔρειδομένην τὴν ἀσπίδα. — **Πίναξ I, 5.**

2

28. — **Ἄ 22.** — Ὁμοίως.

[”]Οπ. ΑΘ—Η | ΝΑ | I. Ὁμοίως, ἀλλ’ ἡ μὲν ἀσπὶς δ., ἄρ. δὲ πρὸς αὐτῆς ὁ ὄφις. — **Πίναξ I, 6.**

3

29. — **Ἄ 22.** — Ὁμοίως.

[”]Οπ. ΑΘ—Η | ΝΑΙΩΝ. Ἀθηνᾶ ἴσταμένη ἄρ., ἔχουσα ἐν τῇ προτεταμένῃ δεξιᾷ τὴν Νίκην, ἐν δὲ τῇ ἄρ. φέρουσα τὴν μὲν ἀσπίδα ὅπισθεν τοῦ ὕμου, τὸ δὲ δόρυ ἐπ’ ὕμου κεκλιμένον. Τὸ δλον ἐν στεφάνῳ δάφνης. — **Πίναξ I, 7.**

2

30. — **Ἄ 22.** — Ὁμοίως.

[”]Οπ. ΑΘ | ΗΝΑΙΩΝ. Ὁμοίως ἀνευ στεφάνου. — **Πίναξ I, 8.**

1

31. — **Ἄ 22.** — Ὁμοίως.

[”]Οπ. ΑΘΗ—Ν | ΑΙΩΝ. Ὁμοίως ἀνευ στεφάνου.

1

32. — **Ἄ 22.** — Προτομὴ Ἀθηνᾶς πρὸς δ. μεθ’ ἀπλοῦ κράνους, φέροντος ἔλικας ἐπ’ αὐτοῦ.

[”]Οπ. ΑΘΗΝΑΙ | ΩΝ. Ἀθηνᾶ ἴσταμένη πρὸς δ., ἔχουσα ἐν τῇ προτεταμένῃ ἄρ. Νίκην πρὸς αὐτὴν ἐστραμμένην καὶ δαφνηφόρον, τὴν δὲ δεξιὰν στηρίζουσα ἐπὶ τοῦ δόρατος. — **Πίναξ I, 9.**

2

33. — **Ἄ 22.** — Ὁμοίως.

[”]Οπ. ΑΘΗΝΑ | I—ΩΝ. Ὁμοίως.

5

34. — **Ἄ 25.** — Προτομὴ Ἀθηνᾶς πρὸς δ.

[”]Οπ. Ἐπιγραφὴ ἔξιτηλος. Ὁ αὐτὸς τύπος. (Ἀρχαίον κόμματος).

4

- 35.—Ἄ 20.—Προτομὴ Ἀθηνᾶς πρὸς δ. μετὰ κράνους ἀπλοῦ.
 Ὅπ. ΑΘΗΝΑ | Ι—ΩΝ. Ἀθηνᾶ ἴσταμένη δεξ. ἔχουσα ἐν τῇ προτεταμένῃ δεξιᾷ γλαῦκα, τῇ δ' ἄρ. τὸ δόρυ κεκλιμένον ἐπὶ τοῦ ὕμουν. Δεξιὰ παρὰ τοὺς πόδας τῆς θεᾶς ὁ ὅφις. — *Πίναξ I*, 10. 1
- 36.—Ἄ 22.—Προτομὴ Ἀθηνᾶς μετ' ἀσπίδος δόρατος, καὶ ἵματίου, πρὸς ἄριστερά.
 Ὅπ. ΑΘΗΝΑΙ—ΩΝ. Ὁμοίως. 2
- 37.—Ἄ 21.—‘Ως τὸ ὑπὸ’ ἄρ. 33.
 Ὅπ. ΑΘΗΝΑ | ΙΩΝ. Ὁ αὐτὸς τύπος, ἀλλ’ ὅπισθεν τῆς Ἀθηνᾶς κιονίσκος, ἐφ’ οὗ γλαῦξ κατ’ ἐνώπιον. — *Πίναξ I*, 11. 1
- 38.—Ἄ 22.—‘Ομοίως.
 Ὅπ. ΑΘΗΝΑ | ΙΩΝ. Ἀθηνᾶ ἴσταμένη πρὸς δεξιά, σχεδὸν ἐκ τῶν νωτῶν δρατή. ἔχουσα ἐν τῇ προτεταμένῃ δεξιᾷ ὅφιν, ἐν δὲ τῇ ἄρ. ἀνέχουσα ἀσπίδα καὶ δόρυ πρὸς τὰ ἐμπρός κλινον. — *Πίναξ I*, 12. 1
- 39.—Ἄ 22.—Προτομὴ Ἀθηνᾶς μεθ’ ἀπλοῦ κράνους, δι’ ἔλικος κεκοσμημένου πρὸς δ.
 Ὅπ. ΑΘΗΝ | Α—ΙΩΝ. Ἀθηνᾶ ἴσταμένη πρὸς δ., ἔχουσα ἐν τῇ προτεταμένῃ ἄριστερᾳ γλαῦκα πρὸς ἄρ., τὴν δὲ δεξιὰν στηρίζουσα ἐπὶ δόρατος. 2
- 40.—Ἄ 22.—‘Ομοίως.
 Ὅπ. ΑΘΗΝΑ—ΙΩΝ. Ὁμοίως, ἀλλ’ ἡ γλαῦξ πρὸς δεξ. — *Πίναξ I*, 13. 2
- 41.—Ἄ 22.—‘Ομοίως.
 Ὅπ. ΑΘ—Η | ΝΑΙΩΝ. Ἀθηνᾶ ἴσταμένη ἄρ., ἔχουσα ἐν τῇ προτεταμένῃ δεξιᾳ γλαῦκα πρὸς ἄρ., τὴν δὲ ἄρ. στηρίζουσα ἐπὶ δόρατος· πρὸ αὐτῆς ὁ ὅφις. — *Πίναξ I*, 14. 2
- 42.—22. Ἄ—‘Ομοίως.
 Ὅπ. ΑΘ—Ν | ΑΙΩ—Ν. Ὁμοίως. 3
- 43.—Ἄ 22.—‘Ομοίως.
 Ὅπ. ΑΘ—Ν | ΑΙΩΝ. Ὁμοίως, ἀλλ’ ἀνεν δόφεως. — *Πίναξ I*, 15. 2

44. — **Α** 22. — Ὁμοίως.
 "Οπ. ΑΘΗ--ΝΑ | ΙΩΝ. Ὁμοίως. 2
45. — **Α** 22. — Ὁμοίως (μετὰ πλατέος καταυγενίου).
 "Οπ. ΑΘ—ΗΝ | ΑΙΩΝ. Ἀθηνᾶ ἴσταμένη ἀρ., ἔχουσα ἐν τῇ προτεταμένῃ δεξ. γλαῦκα πρὸς δ., τὴν δ' ἄρ., ἐν ᾧ κρατεῖ τὸ δόρυ, στηρίζουσα ἐπὶ τῆς κατακειμένης ἀσπίδος. Ἀρ. αὐτῆς ὁ ὄφις. — **Πίναξ I**, 16. 1
46. — **Α** 22. — Ὁμοίως.
 "Οπ. Α—ΘΗ | ΝΑΙΩΝ. Ὁμοίως. 1
47. — **Α** 22. — Προτομὴ Ἀθηνᾶς πρὸς δ. μετὰ κράνους ἀπλοῦ.
 "Οπ. ΑΘΗ | ΝΑΙΩΝ. Ἀθηνᾶ ἴσταμένη πρὸς δεξ., τὴν δεξ., στηρίζουσα ἐπὶ τοῦ δόρατος, τὴν δ' ἄρ. ἔχουσα ἐπὶ τῆς ἀσπίδος, ὅπισθεν τῆς ὄποιας ὁ ὄφις. — **Πίναξ I**, 17. 2
48. — **Α** 22. — Ὁμοίως.
 "Οπ. ΑΘΗΝ | ΑΙ—ΩΝ. Ἀθηνᾶ ἴσταμένη δεξ., τὴν δεξιὰν στηρίζουσα ἐπὶ τοῦ δόρατος, διὰ δὲ τῆς ἀρ. ἀνέχουσα πρὸς αὐτῆς τὴν ἀσπίδα. Ἐν τῷ πεδίῳ, πρὸ τῆς θεᾶς, ὁ ὄφις. — **Πίναξ I**, 18. 4
49. — **Α** 22. — Ὁμοίως (μετὰ πλατέος καταυγενίου).
 "Οπ. ΑΘΗΝ—Α—ΙΩΝ. Ἀθηνᾶ ἴσταμένη πρὸς δ., ἐν τῇ δεξιᾷ ἐγείρουσα πρὸς βολὴν δοράτιον, διὰ δὲ τῆς ἀρ. προτάσσουσα τὴν ἀσπίδα. — **Πίναξ I**, 19. 2
50. — **Α** 22. — Ὁμοίως, ἀλλ' ὁ συνήθης τύπος.
 "Οπ. ΑΘΗΝΑΙ | Ω—Ν. Ὁμοίως. 1
51. — **Α** 22. — Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς μετὰ τριλόφου κράνους δαφνοστεφοῦς, περιδεραίου καὶ ἐνωτίων πρὸς δεξ. — **Πίναξ II**, 40 (κεφαλή).
 "Οπ. ΑΘΗΝΑ | ΙΩΝ. Ἀθηνᾶ βαίνουσα ἡρέμα πρὸς δ. μετὰ αἰγίδος περὶ τὸ στῆθος, τῇ μὲν ἀρ. προτείνουσα τὴν ἀσπίδα, τῇ δὲ δεξιᾷ ἐγείρουσα δόρυ πρὸς τὸ ἔδαφος κεκλιμένον πρὸς τὰ ἐμπρός, ὑπεράνω γλαυκὸς ἴσταμένης δεξ. τῆς θεᾶς. Ἐν τῷ πεδίῳ ὅπισθεν μικρὰ ἔλαια, ἦς πέριξ ὁ ὄφις. — **Πίναξ I**, 20. 3

52.—Α 25.—‘Ομοίως, ἀλλ’ ἀρχαιοτέρας ἐποχῆς καὶ ἐφθαρ-
μένου.

1

53.—Α 22.—Προτομὴ Ἀθηνᾶς μετὰ κράνους ἀπλοῦ, δι’
ἔλικων κεκοσμημένου, πρὸς δεξ.

“Οπ. Α—ΘΗΝ | ΑΙ—ΩΝ. Ἀθηνᾶ βαδίζουσα πρὸς δεξ., τῇ
μὲν ἀρ. προτείνουσα τὴν αἰγίδα, τῇ δὲ δ. τὸ δόρυ ἐκ τῶν κάτω.

— *Πίναξ I*, 21.

5

54.—Α 22.—‘Ομοίως.

“Οπ. Α—ΘΗΝΑΙ | ΩΝ. Ἀθηνᾶ βαδίζουσα πρὸς δ., τῇ μὲν
ἀρ. προτείνουσα τὴν ἀσπίδα, τῇ δὲ δεξιᾷ τὸ δόρυ ἐκ τῶν κάτω
πρὸς τάνω· πρὸς αὐτῆς σπεύδει ὁ ὄφις. — *Πίναξ I*, 22.

3

55.—Α 22.—‘Ομοίως.

“Οπ. ΑΘΗΝ | ΑΙΩΝ. Ὁ αὐτὸς τύπος, ἀλλὰ πρὸ τῆς Ἀθη-
νᾶς ἀντὶ τοῦ δράκοντος, ἡ γλαῦξ.

2

56.—Α 22. · Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς μετὰ περιδεραίου (τὸ κρά-
νος μετὰ πλατέος κατανυγενίου) πρὸς δ.

“Οπ. ΑΘΗΝΑ | ΙΩΝ. Ἀθηνᾶ μετ’ αἰγίδος περὶ τὸ στῆθος
σπεύδοντα πρὸς δ., τῇ ἀρ. προτείνουσα τὴν ἀσπίδα, τῇ δὲ δεξιᾳ
ἐγείρουσα δόρυ πρὸς βολήν. — *Πίναξ I*, 23.

1

57.—Α 22.—Προτομὴ Ἀθηνᾶς πρὸς ἀρ. μετὰ δόρατος,
ἀσπίδος καὶ ἵματίου.

“Οπ. ‘Ομοίως.

1

58.—Α 22.—Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς πρὸς δ μετὰ κράνους ἀπλοῦ.

“Οπ. ΑΘΗΝ | Α—ΙΩΝ. ‘Ομοίως.

1

59.—Α 22.—Προτομὴ Ἀθηνᾶς Παρθένου, μετὰ τριλόφου
κράνους, διὰ Πηγάσου κεκοσμημένου, πρὸς δ.

“Οπ. ΑΘΗΝΑ | ΙΩ—Ν. Ἀθηνᾶ σπεύδοντα πρὸς δ., στρέ-
φουσα τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ ὅπισθεν, προτείνουσα τὴν δεξιὰν
πρὸς δεξ. καὶ δεικνύουσα, τῇ δ’ ἀριστ. ἀνέχουσα τὴν ἀσπίδα καὶ
δόρυ ἐπὶ τοῦ ὅμου κεκλιμένον. Πρὸς αὐτῆς σπεύδει ὁ ὄφις. —
Πίναξ I, 24.

1

60.—Α 22.—Προτομὴ Ἀθηνᾶς ἀπλῆ, πρὸς δ.	
”Οπ. Ὁμοίως.	2
61.—Α 22.— Ὁμοίως, ἔχουσα ἔλικας ἐπὶ τοῦ κράνους.	
”Οπ. ΑΘΗΝΑΙ ΩΝ. Ὁμοίως.	1
62.—Α 22.— Ὁμοίως.	
”Οπ. ΑΘΗΝΑΙΩ Ν. Ὁμοίως.	1
63.—Α 29.— Προτομὴ ἡ κεφαλὴ Ἀθηνᾶς πρὸς δ. ἐνίστε τῆς Παρθένου (τοῦ ἀρχαιοτέρου κόμματος).	
”Οπ. ΑΘΗΝ—Α ΙΩΝ ἡ ΑΘ—ΝΑΙ ΩΝ ἡ ἄλλως. Ἀθηνᾶ σπεύδουσα πρὸς δ., στρέφουσα δὲ τὴν κεφαλὴν πρὸς ἄρ., πρὸς ἥν διεύθυνσιν τείνει τὴν χεῖρα ὡς καλοῦσα νὰ τὴν ἀκολουθήσῃ τις. Ἐν δὲ τῇ δεξ. ἀνέχει τὴν ἀσπίδα, ἐνίστε δὲ καὶ τὸ δόρυ ἐπ' ὅμιον κεκλιμένον πρὸ αὐτῆς σπεύδει ὁ ὄφις.	25
64.—Α 23.— Ὁμοίως (τοῦ ἀρχαιοτέρου κόμματος).	
”Οπ. ΑΘΗΝ—ΑΙ ΩΝ. Ὁμοίως, ἀλλ' ἔχουσα καὶ γλαῦκα ὅπισθεν παρὰ τοὺς πόδας. — <i>Πίναξ I</i> , 25.	2
65.—Α 23.— Ὁμοίως (τοῦ ἀρχαιοτέρου κόμματος).	
”Οπ. Ὁμοίως, μετὰ τῆς γλαυκὸς δεξ. ἐν τῇ θέσει τοῦ δρά- κοντος.	1
66.—Α 22.— Προτομὴ Ἀθηνᾶς πρὸς δ. μεθ' ἀπλοῦ κρά- νους.	
”Οπ. ΑΘ—ΗΝΑ Ι—ΩΝ. Ἀθηνᾶ ὁμοίου τύπου, ἦτοι σπεύδουσα πρὸς δεξ., στρέφουσα τὴν κεφαλὴν πρὸς ἄρ. καὶ καλοῦσα πρὸς ἔσατὴν διὰ τῆς τεταμένης ἄρ., ἐν δε τῇ ἄρ. ἔχουσα τὴν ἀσπίδα καὶ τὸ δόρυ, κατά τι πρὸς τὸν ὅμιον κεκλιμένον ὅπισθεν αὐτῆς ὄφις. — <i>Πίναξ I</i> , 26.	3
67.—Α 22.— Ὁμοίως.	
”Οπ. ΑΘΗΝΑ Ι—ΩΝ. Ὁμοίως.	3
68.—Α 22.— Ὁμοίως.	
”Οπ. ΑΘΗΝ—ΑΙ ΩΝ. Ὁμοίως, ἀλλ' ἀνευ ὄφεως. — <i>Πι- ναξ I</i> , 27,	12

69.— Α 22.— Ὁμοίως.	
”Οπ. ΑΘΗΝ—Α ΙΩΝ. Ὁμοίως.	3
70.— Α 22.— Ὁμοίως (ἢ αὐγὶς μετὰ δύο δρακόντων)	
”Οπ. ΑΘΗ—Ν ΑΙΩΝ. Ὁμοίως.	1
71.— Α 22.— Ὁμοίως.	
”Οπ. ΑΘΗ—Ν ΑΙΩΝ. Ὁμοίως.	1
72.— Α 22.— Ὁμοίως.	
”Οπ. ΑΘΗΝΑ—ΙΩ Ν. Ὁμοίως.	3
73.— Α 22.— Ὁμοίως.	
”Οπ. ΑΘΗΝΑΙ Ω—Ν. Ὁμοιοςτύπος, ἀλλ᾽ ὅπισθεν τῆς Ἀθηνᾶς μικρὰ ἔλαια, ἣς πέριξ ὁ ὅφις. — <i>Πίναξ I</i> , 28.	2
74.— Α 22.— Προτομὴ Ἀθηνᾶς μετὰ δόρατος, ἀσπίδος καὶ ἵματίου, πρὸς ἄρ.	
”Οπ. ΑΘΗΝ ΑΙΩΝ. Ἀθηνᾶ τρέχουσα πρὸς ἄρ., ἔχουσα ἐν τῇ προτεταμένῃ δεξ. στέφανον (;), διὰ δὲ τῆς δεξιᾶς φέρουσα τὴν ἀσπίδα. — <i>Πίναξ I</i> , 29.	1
75.— Α 22.— Προτομὴ Ἀθηνᾶς πρὸς δ. μεθ' ἀπλοῦ κράνους.	
”Οπ. ΑΘΗΝΑ ΙΩΝ. Ἀθηνᾶ ἴσταμένη ἄρ., τὴν δεξιὰν στηρίζουσα ἐπὶ τοῦ δόρατος, τὴν δ' ἄρ. ἐπὶ τῆς ὁσφύος. Ὁπισθεν αὐτῆς κατάκειται ἡ ἀσπὶς ὁρατὴ ἐκ τῶν ἔνδον, ἣς ὅπισθεν ὁ ὅφις. — <i>Πίναξ I</i> , 30.	1
76.— Α 22.— Προτομὴ Ἀθηνᾶς μετὰ κράνους ὑπὸ ἔλικος κεκοσμημένου, φέρουσα δὲ διπλοῦν περιδεραίουν, πρὸς δ.	
”Οπ. ΑΘΗΝΑΙ ΩΝ. Ἀθηνᾶ ἴσταμένη ἄρ., ἔχουσα ἐν τῇ δ. φιάλην ἄνωθεν βωμοῦ καίσοντος, ἐν δὲ τῇ ἄρ. φέρουσα τὴν ἀσπίδα καὶ τὸ δόρυ ἐπ' ὅμουν, ὅπισθεν αὐτῆς, ὁ ὅφις. — <i>Πίναξ I</i> , 31.	2
77.— Α 22.— Ὁμοίως, ἄνευ ἔλικων.	
”Οπ. Ὁμοίως, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ὅφεως γλαῦξ. — <i>Πίναξ I</i> , 32.	3
78.— Α 22.— Ὁμοίως, μετὰ ἔλικων καὶ διπλοῦ περιδεραίου πρὸς δ.	
”Οπ. ΑΘΗΝΑΙ . Ὁμοίως ἴσταμένη δεξ. καὶ στρέφουσα πρὸς	

ἀρ., τὴν δὲ ἀριστερὰν δὶ’ ἡς κρατεῖ τὴν ἀσπίδα στηρίζουσα ἐπὶ τοῦ δόρατος ἄνευ δὲ γλαυκός. — **Πίναξ I**, 33.

79.—**Α 22.**— Προτομὴ Ἀθηνᾶς μετὰ δόρατος, ἀσπίδος καὶ ἵματίου πρὸς ἀρ.

[”]Οπ. ΑΘΗΝΑΙ—ΩΝ. Ἀθηνᾶ ἴσταμένη δεξ. καὶ στρέφουσα πρὸς ἀρ., ἔχουσα ἐν τῇ προτεταμένῃ δεξιᾷ φιάλην ἄνω ὅφεως, τὴν δ’ ἀρ. δὶ’ ἡς φέρει τὴν ἀσπίδα στηρίζουσα ἐπὶ τοῦ δόρατος ἀριστερὰ αὐτῆς ὁ ὄφις. — **Πίναξ I**, 34.

80.—**Α 22.**— Ὁμοίως.

[”]Οπ. ΑΘ—ΗΝΑΙ | ΩΝ. Ὁμοίως.

81.—**Α 22.**— Ὁμοίως.

[”]Οπ. ΑΘΗΝΑΙΩ | Ν. Ὁμοίως, ἀλλ’ ὁ ὄφις δεξιὰ αὐτῆς.

82.—**Α 22.**— Προτομὴ Ἀθηνᾶς πρὸς δεξ. μετὰ τριλόφου κράνους.

[”]Οπ. ΗΩ—ΙΑΝΗ | Θ—Α. Ὁμοίως, ἀλλ’ ἄνευ τοῦ ὅφεως. — **Πίναξ I**, 35.

83.—**Α 23.**— Προτομὴ Ἀθηνᾶς ἀπλῆ, πρὸς ἀριστερά.

[”]Οπ. ΑΘΗ—ΝΑ | Ι—ΩΝ. Ὁμοίως, ἀλλ’ ἄνευ ὅφεως καὶ δόρατος.

84.—**Α 22.**— Προτομὴ Ἀθηνᾶς ἀπλῆ πρὸς δεξ.

[”]Οπ. Α | ΘΗΝΑΙ. Αθηνᾶ ἴσταμένη πρὸς ἀρ., τῇ προτεταμένῃ δεξιᾷ δίδουσα τροφὴν ἀπὸ φιάλης εἰς μέγαν ὄφιν ὑπὸ ἐλαίαν δρθούμενον, τῇ δ’ ἀρ. φέρουσα τὸ δόρυ καὶ τὴν ἀσπίδα. — **Πίναξ I**, 36.

85.—**Α 25.**— Προτομὴ Ἀθηνᾶς ἀπλῆ πρὸς δεξ.

[”]Οπ. ΑΘΗ—ΝΑ | ΩΝ ἢ ΑΘΗΝ—Α | ΩΝ ἢ ἄλλως. Ἀθηνᾶ ἴσταμένη κατ’ ἐνώπιον, στρέφουσα τὴν κεφαλὴν πρὸς ἀρ., τὴν δεξ. στηρίζουσα ἐπὶ δόρατος πλαγίου, διὰ δὲ τῆς ἀρ. φέρουσα τὴν ἀσπίδα, (ἐφθαρμένα πάντα τοῦ ἀρχαιοτέρου κόμματος)

86.—**Α 25.**— Προτομὴ Ἀθηνᾶς Παρθένου μετὰ τριλόφου κράνους πρὸς δεξιά.

[”]Οπ. Ὁμοίως.

1

2

1

1

1

1

2

41

4

87.— Α 22.— Προτομὴ Ἀθηνᾶς πρὸς ἄρ. μετὰ δόρατος, κράνους καὶ ἀσπίδος.	
”Οπ. ΑΘΗΝ—Α Ι—ΩΝ. Ὁ αὐτὸς τύπος.	3
88.— Α 22.— Προτομὴ Ἀθηνᾶς πρὸς δ. μετὰ κράνους ἄπλοῦ δι' ἔλικος κεκοστημένου.	
”Οπ. Ὁμοίως.	42
89.— Α 22.— Προτομὴ μεγάλη μετ' αἰγίδος φολιδωτῆς πρὸς δ.	
”Οπ. Ὁμοίως.	4
90.— Α 22.— Προτομὴ διαφόρου κομμώσεως (μέρος τῆς κόλιτης κυματίζει ἐπὶ τοῦ κράνους) πρὸς δ.	
”Οπ. Ὁμοίως. — Πίναξ II, 50 (κεφαλή).	7
91.— Α 22.— Προτομὴ Ἀθηνᾶς Παρθένου μετὰ τριλόφου κράνους καὶ διπλοῦ περιδεραίου πρὸς δ.	
”Οπ. Ὁμοίως.	1
92.— Α 22.— Προτομὴ μεθ' ἄπλοῦ κράνους, πλατέος κα- ταυγενίου καὶ διπλοῦ περιδεραίου πρὸς δ.	
”Οπ. Ὁμοίως.	8
93.— Α 22.— Προτομὴ Ἀθηνᾶς πρὸς ἄρ. μετὰ δόρατος, ἀσπίδος καὶ ἵματίου. — Πίναξ II, 54.	
”Οπ. ΑΘΗΝΑ—Ι ΩΝ. Ὁμοίως.	1
94.— Α 22.— Προτομὴ ἀπλῆ μετὰ ἔλικων ἐπὶ τοῦ κράνους.	
”Οπ. Ὁμοίως. — Πίναξ II, 37.	8
95.— Α 22.— Ὁμοίως, ἀλλὰ μετὰ πλατέος καταυγενίου.	
”Οπ. Ὁμοίως.	6
96.— Α 22.— Προτομὴ μεθ' ἄπλοῦ κράνους πρὸς δ.	
”Οπ. ΑΘΗΝ—ΑΙΩ Ν. Ὁμοίως.	1
97.— Α 22.— Ὁμοίως.	
”Οπ. ΑΘΗΝ—ΑΙ ΩΝ. Ὁμοίως.	4
98.— Α 20.— Ὁμοίως.	
”Οπ. ΑΘΗΝ—ΑΙ ΩΝ. Ὁμοίως.	1

99.—	Α 21.—	‘Ομοίως.	
”Οπ.	ΑΘΗΝ Α—ΙΩΝ.	‘Ομοίως.	2
100.—	Α 22.—	‘Ομοίως.	
”Οπ.	ΑΘΗΝΑ—ΙΩ Ν.	‘Ομοίως.	1
101.—	Α 22.—	‘Ομοίως.	
”Οπ.	ΑΘΗΝΑΙ—Ω Ν.	‘Ομοίως.	1
102.—	Α 22.—	‘Ομοίως.	
”Οπ.	ΑΘΗ—Ν ΑΙΩΝ.	‘Ομοίως.	1
103.—	Α 12.—	‘Ομοίως.	
”Οπ.	ΑΘΗΝ—Α ΙΩΝ.	‘Ομοίως.	1
104.—	Α 22.—	‘Ομοίως, μετὰ πλατέος καταυγενίου.	
”Οπ.	ΑΘΗ—ΝΑ Ι—ΩΝ.	‘Ο αὐτὸς τύπος, ἀρ. μὲν γλαῦξ, δεξιὰ δὲ ὄφις.	1
105.—	Α 22.—	‘Ομοίως, μεθ’ ἐλίκων ἐπὶ τοῦ κράνους ἥ καὶ ἄνευ τοιούτων.	
”Οπ.	ΑΘΗΝ—ΑΙΩ Ν.	‘Ο αὐτὸς τύπος, μόνον μετὰ δρά- κοντος δεξι.	1
106.—	Α 22.—	‘Ομοίως.	
”Οπ.	ΑΘΗ—Ν ΑΙ—ΩΝ.	‘Ομοίως.	1
107.—	Α 22.—	‘Ομοίως.	
”Οπ.	ΑΘΗΝΑ—Ι Ω—Ν.	‘Ομοίως.	2
108.—	Α 22.—	‘Ομοίως. — <i>Πίναξ</i> II, 38 (κεφαλή).	
”Οπ.	ΑΘΗΝΑ—Ι ΩΝ.	‘Ομοίως.	1
109.—	Α 21.—	‘Ομοίως.	
”Οπ.	ΑΘΗΝ—ΑΙ Ω—Ν.	‘Ομοίως. — <i>Πίναξ</i> I, 39.	8
110.—	Α 22.—	‘Ομοίως.	
”Οπ.	ΑΘΗ—ΝΑ Ι—ΩΝ.	‘Ομοίως.	1
111.—	Α 22.—	‘Ομοίως.	
”Οπ.	ΑΘΗΝ—ΑΙ —ΩΝ.	‘Ομοίως.	3

112.—**Α 22.** — Ὁμοίως.

³
”Οπ. ΑΘΗΝ—Α | ΙΩ—Ν. Ὁμοίως.

113.—**Α 22.** — Προτομὴ Ἀθηνᾶς, τὸ ἀπλοῦν κράνος μετὰ
ἔλικων πρὸς δ.

”Οπ. ΑΘ—Η | Ν—ΑΙΩΝ. Ἀθηνᾶ καθημένη πρὸς ἄρ. ἐπὶ¹
θώκου ἔχοντος πόδας λέοντος, φέρουσα δὲ ἐν μὲν τῇ προτετα-
μένῃ δεξιᾷ Νίκην στεφανηφόρον πρὸς δεξ., ἐν δὲ τῇ ἄρ. ἔχουσα
τὸ δόρυ ἐπὶ τοῦ πήγεως πρὸς τὰ διπισθεν κεκλιμένον· διπισθεν
τοῦ θώκου ἡ ἀσπίς. — *Πίναξ I*, 40.

114.—**Α 22.** — Ὁμοίως, μετὰ πλατέος καταυγενίου καὶ πε-
ριδεραιού.

”Οπ. ΑΘΗ | Ν—ΑΙΩΝ. Ὁμοίως.

115.—**Α 22.** — Ὁμοίως τῷ προηγουμένῳ.

”Οπ. ΑΘ—Η | ΝΑΙΩΝ. Ὁμοίως, ἀλλὰ τὸ δόρυ διλιγώτε-²
ρον κεκομένον.

116.—**Α 23.** — Προτομὴ Ἀθηνᾶς ἀπλῆ πρὸς δ.

”Οπ. ΑΘΗΝΑΙΩΝ δεξ. Ἀθηνᾶ καθημένη πρὸς ἄρ. ἐπὶ θώ-
κου ἔχοντος πόδας λέοντος, καὶ ἔχουσα ἐν τῇ προτεταμένῃ δεξιᾷ
φιάλην, τὴν δ' ἄρ. στηρίζουσα ἐπὶ τοῦ δόρατος. ”Οπισθεν τοῦ
θώκου ἡ ἀσπίς. Πρὸ τῆς Ἀθηνᾶς μέγα δένδρον ἐλαίας, περὶ δὲ
εὐρίσκεται ὅφις γενύμενος ἀπὸ τῆς φιάλης τῆς θεᾶς.

117.—**Α 24.** — Προτομὴ Ἀθηνᾶς πρὸς δεξ. (τοῦ ἀρχαιο-
τέρου κόμματος).

”Οπ. ΑΘΗΝΑ | ΙΩΝ. Ἀθηνᾶ ἴσταμένη πρὸς ἄρ., τὴν ἄρ.
ἔχουσα ἐπὶ τῆς κατακειμένης ἀσπίδος, διὰ δὲ τῆς δεξιᾶς θέτουσα
τὸ δόρυ ἐπὶ μεγάλου δένδρου ἐλαίας, ἐφ'ού γλαῦξ. Παρὰ τοὺς
πόδας τῆς θεᾶς δὲ ὅφις.

118.—**Α 22.** — Προτομὴ Ἀθηνᾶς ἀπλῆ πρὸς δεξ. μετὰ
ἔλικων ἐπὶ τοῦ κράνους.

”Οπ. ΑΘΗ | ΝΑΙΩΝ. Ὁμοίως, ἀλλ' ἀνευ γλαυκός.

119.—**Α 22.** — Ὁμοίως.

”Οπ. Ὁμοίως, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ὄφεως, γλαῦξ παρὰ τοὺς πό-
δας τῆς θεᾶς.

120. — **Α 22.** — Ὁμοίως.
 "Οπ. ΑΘΗΝ—ΑΙΩΝ. Ὁμοίως, ἀνευ ὅφεως, ἢ δὲ γλαῦξ
 ἐπὶ τῆς ἔλαιάς. 2
121. — **Α 23.** — Προτομὴ Ἀθηνᾶς Παρθένου, μετὰ τριλό-
 φου κράνους πρὸς δ. (τοῦ ἀρχαιοτέρου κόμματος, κακῆς δια-
 τηρήσεως).
 "Οπ. ΑΘΗ | ΝΑΙ | ΩΝ. Ὁμοίως, ἀνευ γλαυκός (;), ὁ δὲ
 ὅφις ἐλισσόμενος περὶ τὴν ἔλαιαν. 1
122. — **Α 22.** — Ὁμοίως, ἀλλὰ τοῦ νεωτέρου κόμματος.
 "Οπ. ΑΘΗΝ | ΑΙΩΝ. Ὁμοίως τῷ προηγούμενῳ. 1
123. — **Α 22.** — Προτομὴ Ἀθηνᾶς, μεθ' ἀπλοῦ κράνους πρὸς δ.
 "Οπ. Ὁμοίως. 1
124. — **Α 22.** — Ὁμοίως.
 "Οπ. Ὁμοίως, ἀλλ' ἀνευ τοῦ περὶ τὴν ἔλαιαν δράκοντος,
 μετὰ γλαυκὸς ὅμως ἐπὶ τοῦ δένδρου. 1
125. — **Α 22.** — Ὁμοίως. — **Πίναξ** II, 53 (κεφαλή).
 "Οπ. Ὁμοίως, ἀλλ' ἀνευ ὅφεως ἢ γλαυκός. 5
126. — **Α 22.** — Ὁμοίως.
 "Οπ. ΑΘ—Η | ΝΑΙΩΝ. Ὁμοίως. 4
127. — **Α 22.** — Ὁμοίως.
 "Οπ. ΑΘΗ | ΝΑΙΩΝ. Ὁμοίως. 1
128. — **Α 20.** — Ομοίως, μετὰ πλατέος καταυγενίου.
 "Οπ. Ὁμοίως. 1
129. — **Α 24.** — Προτομὴ Ἀθηνᾶς πρὸς δ. (τοῦ ἀρχαιοτέ-
 ρου κόμματος. ἐφθαρμένα).
 "Οπ. ἔξιτηλος. Ἀθηνᾶ ἐπὶ ἄρματος καλπάζοντος πρὸς δε-
 ξιά, ἐγείρουσα τὴν δεξιάν, μετὰ δόρατος (;). Κάτω τοῦ ἄρμα-
 τος γίγας ἐγείρων δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν πέτραν κατὰ τῆς
 Ἀθηνᾶς. 3
130. — **Α 22.** — Προτομὴ Ἀθηνᾶς δεξ. μετ' αἰγίδος δρακόν-
 των ἐπὶ τοῦ στήθους.

”Οπ. ΑΘΗΝΑΙ ΩΝ. Ἀθηνᾶ ἐπὶ ἄρματος καλπάζοντος πρὸς δεξ., τῇ ἀρ. ἔχουσα τὰ ἡνία, τῇ δὲ δεξιᾷ προτείνουσα ἐκ τῶν κάτω τὸ δόρυ. — <i>Πίναξ I</i> , 41.	2
131.—Ἄ 22. Προτομὴ ἄπλη Ἀθηνᾶς.	
”Οπ. ΑΘ—ΗΝΑΙΩΝ. Ὁμοίως.	3
132.—Ἄ 22.—Ὁμοίως.	
”Οπ. ΑΘΗ ἄνω, ^{ΝΑΙ} _{ΩΝ} κάτω. Ὁμοίως.	1
133.—Ἄ 22.—Ὁμοίως.	
”Οπ. ^{ΑΘΗΝΑ} _{ΙΩΝ} ἄνω. Ο αὐτὸς τύπος, ἀλλὰ πρὸς ἀρ. — <i>Πίναξ I</i> , 42.	1
134.—Ἄ 22.—Ὁμοίως.	
”Οπ. ΑΘΗΝ—ΑΙ ἄνω, ΝΩ ἐν τῷ ἔξεργῳ. Ὁμοίως.	1

”Ἐρις Ἀθηνᾶς καὶ Ποσειδῶνος.

135.—Ἄ 24.—Ὁμοίως, τοῦ ἀρχαιοτέρου κόμματος. (Κατὰ τὸ ἥμισυ ἐφθαρμένα).	
”Οπ. Ἐπιγραφὴ ἔξιτηλος. Ποσειδῶν πρὸς δ. καὶ Ἀθηνᾶ πρὸς ἀρ. παρὰ δένδρον ἐλαίας, περὶ δ ὁ δόφις, ἐρύζοντες πρὸς ἀλ λήλους περὶ τῆς Ἀττικῆς. — <i>Πίναξ I</i> , 43.	2
136.—Ἄ 23.—Ὁμοίως (τοῦ ἀρχαιοτέρου κόμματος). ἐ- φθαρμένα.	
”Οπ. Ομοίως, ἀλλ’ ἐπὶ τῆς ἐλαίας ἡ γλαῦξ.	1

Ἀθηνᾶ καὶ Μαρσύας.

137.—Ἄ 23.—Ὁμοίως (ἐφθαρμένα).	
”Οπ. Ἐπιγραφὴ ἔξιτηλος. Ἀθηνᾶ ἰσταμένη πρὸς δ. καὶ Μαρ- σύας ἰστάμενος ἀρ. ἐν θαυμασμῷ πρὸ τῆς Ἀθηνᾶς.	2
138.—Ἄ 22.—Προτομὴ Ἀθηνᾶς πρὸς δ. μεθ' ἄπλοῦ χράνους.	
”Οπ. Α—Θ—Η ΝΑΙΩΝ. Μαρσύας ἰστάμενος πρὸς δεξ. ἐν θαυμασμῷ πρὸ τῆς πρὸς ἀρ. ἰσταμένης Ἀθηνᾶς. — <i>Πίναξ I</i> , 44.	1

Τράπεζα ἀγωνιστικὴ Ἀθηνᾶς.

139. — **Α 24/26.** — Προτομὴ Ἀθηνᾶς πρὸς δ. (τοῦ ἀρχαιοτέρου κόμματος καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ἐφθαρμένα).

[”]Οπ. ΑΘΗΝΑΙ—ΩΝ. Τράπεζα ἐφ' ἓς στέφανος, κεφαλὴ Ἀθηνᾶς πρὸς δ. καὶ γλαῦξ πρὸς ἄρ. [”]Υπὸ τὴν τράπεζαν ἀμφορεύεις. Ἐνίστε παρὰ τὴν τράπεζαν κλάδος φοίνικος. — **Πίναξ I, 45.**

12

140. — **Α 24.** — Ὁμοίως (τοῦ ἀρχ. κόμματος) ἐφθαρμένη.

[”]Οπ. Ἐπιγραφὴ ἔξιτηλος. Ὁμοίως, ἀλλὰ τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης ὡς ἔξης· Γλαῦξ πρὸς ἄρ., Ἀθηνᾶς κεφαλὴ πρὸς δ. καὶ στέφανος. Παρὰ τὴν τράπεζαν δὲ κλάδος.

1

141. — **Α 20.** — Ὁμοίως (τοῦ ἀρχ. κόμματος ἐφθαρμένη).

[”]Οπ. Ἐπιγρ. ἔξιτηλος. Μικρὰ τράπεζα, ἐφ' ἓς γλαῦξ πρὸς ἄρ. καὶ Ἀθηνᾶ ἵσταμένη πρὸς ἄρ., τὴν δεξ. προτείνουσα, τὴν δ' ἄρ. ἔχουσα ἐπὶ τῆς κατακειμένης ἀσπίδος. [”]Υπὸ τὴν τράπεζαν δὲ ἀμφορεύεις.

1

142. — **Α 22.** — Ὁμοίως (τοῦ νέου κόμματος).

[”]Οπ. ΑΘΗΝΑΙ | Ω—Ν. Τράπεζα ἐφ' ἓς στέφανος, κεφαλὴ Ἀθηνᾶς πρὸς δ. καὶ γλαῦξ πρὸς ἄρ. [”]Υπὸ τὴν τράπεζαν ἀμφορεύεις, δεξιὰ δὲ ἐν τῷ πεδίῳ κλάδος φοίνικος. — **Πίναξ I, 46.**

5

143. — **Α 22.** — Ὁμοίως.

[”]Οπ. ΑΘΗΝ | Α—ΙΩΝ. Ὁμοίως, ἀλλ᾽ ὁ κλάδος ἐν τῷ ἔξεργῳ.

1

144. — **Α 22.** — Ὁμοίως.

[”]Οπ. ΑΘΗΝ | ΑΙΩΝ. Ὁμοίως, ἀλλ᾽ ὁ κλάδος δεξιὰ ἐν τῷ πεδίῳ.

1

145. — **Α 22.** — Ὁμοίως (μετὰ τριλόφου κράνους).

[”]Οπ. ΑΘΗΝ—Α—[Ι—ΩΝ]. Ὁμοίως.

1

146. — **Α 22.** — Ὁμοίως τῷ 137.

[”]Οπ. ΑΘΗΝ—Α | ΙΩ | Ν. Ὁμοίως, ἀλλ᾽ ἀνευ κλάδου.

2

147. — **Α 22.** — Ὁμοίως.

[”]Οπ. ΑΘ—Η | Ν—ΑΙΩΝ. Ὁμοίως.

2

148: — Α 22. — 'Ομοίως.		
"Οπ. ΑΘΗΝΑ Ι—ΩΝ. 'Ομοίως.		4
149. — Α 22. — 'Ομοίως.		
"Οπ. ΑΘ—Η ΝΑ—Ι—ΩΝ. 'Ομοίως.		1
150. — Α 22. — 'Ομοίως (μετὰ πλατέος καταυχενίου).		
"Οπ. ΑΘΗ—Ν ΑΙ ΙΩ. 'Ομοίως.		1
151. — Α 22. — 'Ομοίως (μετὰ πλατέος καταυχενίου καὶ τῆς παραγναθίδος ὑψωμένης).		
"Οπ. ΑΘ—Η ΝΑΙ ΝΩ. 'Ομοίως.		1
152. — Α 22. — Προτομὴ Ἀθηνᾶς πρὸς ἄρ. μετὰ δόρατος, ἀσπίδος καὶ ἵματίου πρὸς ἄρ.		
"Οπ. ΑΘΗΝ ΑΙΩΝ. Τράπεζα ἐφ' ἣς προτομὴ Ἀθηνᾶς πρὸς δ. καὶ γλαῦξ πρὸς ἄρ., ὑπ' αὐτὴν δ' ἀινφορεύει. Ἐν τῷ ἔξ-έργῳ κλάδος φοίνικος.		1
153. — Α 22. — 'Ως τὸ ὑπ' ἄρ. 143.		
"Οπ. ΑΘΗΝ—Α—Ι—ΩΝ. 'Ομοίως.		1
154. — Α 22. — 'Ομοίως τῷ 145.		
"Οπ. ΑΘΗΝ ΑΙΩ—Ν. 'Ομοίως μετὰ στεφάνου ἐπὶ τῆς τρα-πέζης μετὰ τὴν γλαῦκα. Ἐπὶ δὲ τῆς τραπέζης Α[ΔΡΙΑΝΕΙΑ].		2
155. — Α 22. — Προτομὴ Ἀθηνᾶς πρὸς δ. μετὰ πλατέος κα-ταυχενίου καὶ διπλοῦ περιδεραίου.		
"Οπ. 'Ομοίως. Ἐπὶ τῆς τραπέζης διακρίνονται ΑΔ[ΡΙΑΝΕΙΑ].		
— Πίναξ I, 47.		1
156. — Α 22. — 'Ομοίως.		
"Οπ. 'Ομοίως. Ἐπὶ τῆς τραπέζης διακρίνονται Α[ΔΡΙΑΝΕΙ]Α.		
— Πίναξ I, 48.		4
157. — Α 22. — Προτομὴ μετὰ τοῦ ἀπλοῦ κράνους, πρὸς δ.		
"Οπ. Α ΘΗ. Τράπεζα ἐφ' ἣς γλαῦξ πρὸς δ., προτομὴ Ἀθη-νᾶς πρὸς δ. καὶ ἀγγεῖον μόνωτον ὑπ' αὐτήν.		2
158. — Α 22. — 'Ομοίως.		
"Οπ. ΑΘ ΝΑΙΩΝ. 'Ομοίως, ἀλλ' ἡ γλαῦξ κατ' ἐνώπιον.		

159.—Α 22.—‘Ομοίως,

”Οπ. ΑΘΗΝΑΙ | ΩΝ. ‘Ομοίως, ἀλλ’ ἐπὶ τῆς τραπέζης γλαῦξ πρὸς δ., προτομὴ Ἀθηνᾶς πρὸς δεξ. καὶ ἀντὶ τοῦ στεφάνου κάλπη. ’Εν τῷ πεδίῳ δεξιὰ κλάδος δάφνης.

2

160.—Α 22.—‘Ομοίως.

”Οπ. ΑΘ | ΗΝΑΙΩΝ. ‘Ομοίως, ἀλλ’ ἡ γλαῦξ πρὸς ἄρ., πρὸς δὲ τούτοις ἐπὶ τῆς αὐτῆς τραπέζης σειρὰ (πέντε) βαλλαντίων (;). ‘Ο κλάδος τῆς δάφνης εὑρίσκεται ἐν τῷ ἔξεργῳ. — *Πίναξ* I, 49.

161.—Α 22.—‘Ομοίως, μετὰ τριλόφου κράνους.

”Οπ. ΑΘΗΝ—Α | ΙΩΝ. Τράπεζα ἐφ’ ἡς γλαῦξ πρὸς δ., προτομὴ Ἀθηνᾶς πρὸς ἄρ. καὶ στέφανος ὑπ’ αὐτήν, ἀμφορεύς. ’Εν τῷ ἔξεργῳ κλάδος φοίνικος.

4

162.—Α 22.—‘Ομοίως, μετὰ κράνους ἀπλοῦ δι’ ἔλικος κεκοσμημένου. — *Πίναξ* II, 44.

”Οπ. ΑΘ οὐπὸ τὴν τράπεζαν ἐφ’ ἡς γλαῦξ πρὸς δ., προ-
HN τομὴ Ἀθηνᾶς πρὸς ἄρ. καὶ στέφανος. ’Εν τῷ
ΑΙ ἔξεργῳ ἄρ. κλάδος δάφνης. — *Πίναξ* I, 50.

1

163.—Α 22.—‘Ομοίως.

”Οπ. ΑΘΗΝ οὐπὸ τὴν τράπεζαν ἐφ’ ἡς τὰ αὐτά. ’Εν τῷ
ΑΙΩΝ πεδίῳ δεξ. ἀμφορεύς.

1

164.—Α 22.—Προτομὴ Ἀθηνᾶς μετ’ αἰγίδος, ἐφ’ ἡς δύο δράκοντες πρὸς δ.

”Οπ. ΑΘΗΝ οὐπὸ τὴν τράπεζαν ἐφ’ ἡς στέφανος, προτομὴ
ΑΙΩΝ Ἀθηνᾶς πρὸς δ. καὶ γλαῦξ ἵσταμένη πρὸς
ἄρ. ‘Υπὸ τὴν ἐπιγραφὴν κλάδος φοίνικος.

1

165.—Α 22.—Προτομὴ Ἀθηνᾶς μεθ’ ἀπλοῦ κράνους πρὸς δ.

”Οπ. “Ομοιον, ἀλλ’ ὁ κλάδος ἐν τῷ ἔξεργῳ.

2

Δένδρον λερᾶς ἐλαίας τῆς Ἀθηνᾶς.

166.—Α 22.—‘Ομοίως.

”Οπ. ΑΘΗΝΑΙ ἐν τῷ ἔξεργῳ. Ἐλαία ἡς ἄρ. ἀμφορεύς καὶ
ΩΝ δεξιὰ γλαῦξ, πρὸς δ. ’Εν τῷ πεδίῳ ἄρ. κλάδος φοίνικος.

6

167.— Α 22.—‘Ομοίως.	
”Οπ. ‘Ομοίως, ἀλλ’ ὁ κλάδος ἐν τῷ ἔξεργῳ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφήν. — Πίναξ I , 51.	3
168.— Α 22.—‘Ομοίως, μετὰ περιδεραίου διπλοῦ, τὸ δὲ χράνος μετὰ πλατέος καταυγενίου καὶ ἔλικος. — Πίναξ II , 45.	
”Οπ. ΑΘΗΝΑΙΩ ‘Ομοίως, ἀλλ’ ὁ κλάδος ἀρ. ἐν τῷ πεδίῳ.	1
Ν	
169.— Α 22.—‘Ομοίως, ἀπλῆ.	
”Οπ. ΑΘΗ ἐν τῷ ἔξεργῳ. ‘Ομοίως, ἀλλ’ ἄνευ κλάδου, ἡ δὲ γλαῦξ ἰσταμένη κατ ἐνώπιον.	2
170.— Α 22.—‘Ομοίως.	
”Οπ. ‘Ομοίως, ἀλλ’ ἡ γλαῦξ πρὸς δ.	4
171.— Α 22.—‘Ομοίως, μεθ’ ἐλίκων.	
”Οπ. ‘Ομοίως.	1
172.— Α 22.—‘Ομοίως (δἰς κοπέν).	
Οπ. ‘Ομοίως. — Πίναξ I , 52.	1
173.— Α 22.—‘Ομοίως.	
”Οπ. ΑΘΗ ἐν τῷ ἔξεργῳ, Ν ἀνω δεξιά. ‘Ομοίως.	1
174.— Α 22.—‘Ομοίως.	
”Οπ. ΑΘΗΝ ἐν τῷ ἔξεργῳ καὶ ΝΩ—Ι—Α ἀνω ἐξ ἀριστερῶν. Ομοίως.	1
175.— Α 22.—‘Ομοίως.	
”Οπ. ‘Ομοίως, ἀλλ’ ἡ γλαῦξ πρὸς ἀρ.	1
176.— Α 22.—‘Ομοίως.	
”Οπ. ΘΑ ἐν τῷ ἔξεργῳ, ΗΝΑ —Ι—ΩΝ ἀνω. ‘Ομοίως, ἀλλ’ ἡ γλαῦξ πρὸς δ.	2
177.— Α 22.—‘Ομοίως.	
”Οπ. ΑΘΗΝ ΑΙ ἀνω, ΩΝ ἐν τῷ ἔξεργῳ. ‘Ομοίως.	3
178.— Α 22.—‘Ομοίως.	
”Οπ. ΑΘΗΝΑΙΩΝ ἀνω. Ἔλαία, ἥσ ἀρ. μὲν γλαῦξ κατενώπιον, δεξιὰ δὲ ἀμφορεύς. Ἐν δὲ τῷ ἔξεργῳ κλάδος δάφνης. — Πίναξ I , 53.	3

179.—	Α 22.—	‘Ομοίως.	
”Οπ. ΑΘΗΝ—	Α ἄνω, ΝΩΙ ἐν τῷ ἔξεργῳ. ‘Ομοίως.		1
180.—	Α 22.—	‘Ομοίως, ἀλλὰ μετὰ τριλόφου κράνους.	
”Οπ. ‘Ομοίως.			1
181.—	Α 22.—	‘Ομοίως, ἀλλὰ μεθ' ἀπλοῦ κράνους.	
”Οπ. ΑΘΗΝΑΙ ἄνω, ΙΩ ἐν τῷ ἔξεργῳ. Ἐλαία, ἵς ἀριστερὰ ἀμφορεὺς καὶ γλαῦξ ἰσταμένη πρὸς δ.			1
182.—	Α 22.—	‘Ομοίως.	
”Οπ. ΑΘΗΝΑΙ ἐν τῷ ἔξεργῳ. Ἀμφορεὺς καὶ γλαῦξ ἐν μέσῳ ΩΝ ἐλαίας καὶ δένδρου φοίνικος.			1
183.—	Α 18.—	Προτομὴ Ἀθηνᾶς δ. (τοῦ ἀρχαιοτέρου κόμ- ματος καὶ ἐφθαρμένα).	
”Οπ. Ἐπιγραφὴ ἔξιτηλος. Ἐλαία, ἐφ' ἵς γλαῦξ· ἐν τῷ πεδίῳ δεξ. μέγας ἀμφορεύς.			2
184.—	Α 20.—	‘Ομοίως (τοῦ ἀρχαιοτέρου κόμματος καὶ ἐφθαρμένον).	
”Οπ. Ἐπιγραφὴ ἔξιτηλος. Γλαῦξ ἐπὶ ἀμφορέως.			1

Zεύς.

185.—	Α 25.—	Προτομὴ Ἀθηνᾶς πρὸς δ. (τοῦ ἀρχαιοτέ- ρου κόμματος).	
”Οπ. ΑΘΗ—	Ν ΑΙΩΝ. Ζεὺς Νικηφόρος γυμνὸς τὰ ἄνω τῆς δοσφύος, καθήμενος ἐπὶ θρόνου πρὸς ἀρ. καὶ τὴν ἀρ. στηρίζων ἐπὶ σκήπτρου. — <i>Πίναξ I</i> , 54.		
186.—	Α 22.—	Προτομὴ Ἀθηνᾶς μετ' αἰγίδος πρὸς δ. (τοῦ νεωτέρου κόμματος).	
”Οπ. ΑΘΗΝΑΙ—	ΩΝ Ζεὺς ἀετοφόρος, καθήμενος ἐπὶ θώκου πρὸς δεξ. καὶ τὴν δεξ. στηρίζων ἐπὶ σκήπτρου. — <i>Πίναξ II</i> , 1.		2

Διόνυσος.

187.—	Α 25.—	Προτομὴ Ἀθηνᾶς πρὸς δ. (τοῦ ἀρχαιοτέρου κόμματος).	
-------	--------	---	--

”Οπ. Ἐπιγραφὴ ἔξιτηλος. Διόνυσος δ τοῦ Ἀλκαμένους, καθήμενος ἐπὶ θρόνου πρὸς δεξ. — *Πίναξ II, 2.* 1

Ἀπόλλων.

188.—**Ἄ** 25.—‘Ομοίως.

”Οπ. ΑΘΗ—ΝΑ | [ΙΩΝ]. Ἀπόλλων ἐν μακρῷ διπλῷ ἐνδύματι ἰστάμενος πρὸς ἀρ., ἔχων ἐν τῇ προτεταμένῃ δεξιᾷ φιάλην, ἐν δὲ τῇ ἀρ. λύραν. — *Πίναξ II, 3.* 1

189.—**Ἄ** 25.—‘Ομοίως.

”Οπ. [ΑΘΗ—Ν] | ΑΙΩΝ. ‘Ομοίως. Πρὸ αὐτοῦ βωμός (:). 1

190.—**Ἄ** 22.—‘Ομοίως ἀπλῆ καὶ τοῦ νεωτέρου κόμματος.

”Οπ. ΑΘΗΝ | ΑΙ—ΩΝ. Ἀπόλλων γυμνὸς ἰστάμενος πρὸς δ. ἔχων ἐν τῇ πρὸς τὰ κάτω δεξιᾷ μέγαν κλάδον δάφνης καὶ ἐν τῇ προτεταμένῃ δεξιᾷ τόξον. — *Πίναξ II, 4.* 2

191.—**Ἄ** 22.—‘Ομοίως.

”Οπ. ΑΘΗΝ | ΑΙ—ΙΩΝ. ‘Ομοίως. 1

192.—**Ἄ** 22.—‘Ομοίως.

”Οπ. ΑΘΗΝ | ΑΙ[ΩΝ]. ‘Ομοίως. 1

193.—**Ἄ** 24.—‘Ομοίως, ἀλλὰ τοῦ ἀρχαιοτέρου κόμματος (ἐφθαρμένα).

”Οπ. Ἐπιγραφὴ ἔξιτηλος. ‘Ο αὐτὸς ἀκριβῶς τύπος. 2

194.—**Ἄ** 22.—‘Ομοίως, ἀλλὰ τοῦ νεωτέρου κόμματος.

”Οπ. ΑΘΗΝ—Α | Ι—ΩΝ. Ἀπόλλων γυμνὸς ἰστάμενος πρὸς δ. ἔχων ἐν τῇ πρὸς τὰ κάτω πρὸς δ. τεταμένῃ δεξιᾷ κλάδον δάφνης καὶ ἐν τῇ προτεταμένῃ πρὸς τὰ ἄνω ἀρ. τόξον.—*Πίναξ II, 5.* 1

195.—**Ἄ** 22.—‘Ομοίως, ἀλλὰ μετα περιδεραίου καὶ πλατέος καταυγενίου· ἐπὶ δὲ τοῦ κράνους Πήγασος.

”Οπ. ‘Ομοίως. 1

196.—**Ἄ** 22.—Προτομὴ Ἀθηνᾶς Παρθένου, μετὰ τριλόφου κράνους καὶ περιδεραίου διπλοῦ, πρὸς δ.

”Οπ. ΑΘΗΝΑΙ | Ω—Ν. ‘Ομοίως. 1

197.—**Α 22.**— Ὁμοίως, ἀλλὰ μεθ' ἀπλοῦ κράνους καὶ περιδεραίου.

[”]Οπ. ΑΘΗΝ | ΑΙΩΝ. Ἀπόλλων Λύκειος, ἦτοι γυμνὸς ἴστάμενος πρὸς δ., τὴν δεξ. ἀναπαύων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, τὴν δ' ἄρ., ἐν ᾧ κρατεῖ τὸ τόξον, ἐρείδων ἐπὶ τρίποδος, περὶ δὲν ἐλίσσεται ὅφις.

— **Πίναξ II, 6**

2

198.—**Α 22.**— Ὁμοίως.

[”]Οπ. ΑΘΗΝΑ | Ι—Ω—Ν. Ὁ αὐτὸς ἀκριβῶς τύπος· ἀλλ' ὅπισθεν τοῦ θεοῦ μέγα δένδρον δάφνης. — **Πίναξ II, 7.**

1

199.—**Α 22.**— Ὁμοίως.

[”]Οπ. ΑΘΗΝΑΙΩ | Ν. Ἀπόλλων Λύκειος (,), γυμνὸς ἴστάμενος δεξ. μετὰ διεσταυρωμένων τῶν ποδῶν, τὴν δεξ. ἀναπαύων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, τὴν δ' ἄρ. προτεταμένην ἔχων ἐπὶ λύρας τεθειμένης ἐπὶ βάσεως. — **Πίναξ II, 8.**

2

200.—**Α 21.**— Ὁμοίως μετὰ ἔλικων.

[”]Οπ. ΑΘ—HN | ΑΙ—ΩΝ. Ἀπόλλων γυμνός, μετὰ χλαμύδος κυματιζούσης ἀπὸ τῶν ὕμων, σπεύδων πρὸς δεξ. καὶ ἔχων ἐν τῇ προτεταμένῃ ἄρ. τόξον, ἐν δὲ τῇ δομοίως προτεταμένῃ δεξ. κρατῶν δυσδιάκριτόν τι. — **Πίναξ II, 9.**

1

Ἐκάτη

201.—**Α 22.**— Ὁμοῖως, μετὰ διπλοῦ περιδεραίου περὶ τὸν τράχηλον καὶ ἔλικος ἐπὶ τοῦ κράνους.

[”]Οπ. ΑΘ—HN | ΑΙΩΝ. Ἐκάτη ἐν μακρῷ χιτῶνι, μετὰ φαρέτρας ἐπ' ὕμου, ἔχουσα εἰς τὰς προτεταμένας χεῖρας δύο μικρὰς λαμπάδας καὶ σπεύδουσα πρὸς ἄρ. — **Πίναξ II, 13.**

5

Ἀρτεμις.

202.—**Α 20.**— Ὁμοίως, ἀλλὰ τοῦ ἀρχαιοτέρου κόμματος (ἐφθαρμένα).

[”]Οπ. ΑΘΗΝ | ΑΙΩΝ (,) Ἀρτεμις ἐν μακρῷ χιτῶνι ἴσταμένη πρὸς δ., κρατοῦσα δύο μικρὰς λαμπάδας πρὸς τὰ κάτω ἐστραμμένας.

4

203.—Ἄ 20.—‘Ομοίως, (ἀλλὰ τοῦ ἀρχ. κόμματος καὶ ἐφθαρμένα).

”Οπ. ΑΘΗΝΑΙ—[ΩΝ]. ”Αρτεμις ἐν βραχεῖ χιτῶνι, ἵσταμένη πρὸς δ. κρατοῦσα δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν λαμπάδα μακράν. 3

Δημήτηρ.

204.—Ἄ 25.—‘Ομοίως, τοῦ ἀρχαιοτέρου τύπου (ἐν μετρίᾳς διατηρήσεως, τὰ δὲ λοιπὰ ἐντελῶς ἐφθαρμένα).

”Οπ. Α—ΘΗ—ΝΑ | ΙΩΝ. Δημήτηρ ἐπὶ ἄρματος δρακόντων περιστῶν πρὸς ἀρ., ἔχουσα ἐν τῇ προτεταμένῃ καὶ ὑψωμένῃ δεξιᾷ στάχυν, ἐν δὲ τῇ ἀρ. σκήπτρον. — *Πίναξ* II, 10. 4

205.—Ἄ 25.—‘Ομοίως (κατὰ τὸ ἥμισυ ἐφθαρμένον).

”Οπ. ΑΘ—HN—Α | ΙΩΝ. ‘Ομοίως. 1

206.—Ἄ 25.—‘Ομοίως (ἐφθαρμένον).

”Οπ. [ΑΘΗΝ] | ΑΙΩΝ. ‘Ομοίως. 1

207.—Ἄ 22.—‘Ομοίως (τοῦ νεωτέρου κόμματος).

”Οπ. ΑΘΗΝ | Α—ΙΩΝ. ‘Ομοίως. 2

208.—Ἄ 22.—‘Ομοίως, ἀλλὰ τῆς κεφαλῆς Παρθένου μετὰ τριλόφου κράνους.

”Οπ. ΑΘΗ—Ν | ΑΙΩΝ. ‘Ομοίως. — *Πίναξ* II, 11. 2

209.—Ἄ 22.—‘Ομοίως ἀπλοῦ.

”Οπ. Α—ΘΗΝ | ΑΙΩΝ. ‘Ομοίως. 1

210.—Ἄ 22.—‘Ομοίως.

”Οπ. ΑΘΗΝ | ΑΙΩΝ. ‘Ομοίως. -1

211.—Ἄ 22.—‘Ομοίως.

”Οπ. ΑΘΗ—Ν | Α—ΙΩΝ. ‘Ομοίως, ἀνευ σκήπτρου. ’Ἐν τῇ ἀρ. ἔχει τὰ ἡνία, τὸ δ' ἴματιον αὐτῆς κυριατίζει Ἰσχυρῶς. — *Πίναξ* II, 12. 2

212.—Ἄ 20.—‘Ομοίως, ἀλλὰ τοῦ ἀρχαιοτέρου κόμματος καὶ ἐφθαρμένα.

”Οπ. ΑΘΗ | ΝΑΙΩΝ ἢ ΑΘΗΝΑΙ | ΩΝ. Δημήτηρ καθημένη πρὸς ἀρ. ἐπὶ δίφρου, ἔχουσα ἐν τῇ δεξιᾷ στάχυς, τὴν δ' ἀρ. στηρίζουσα ἐπὶ σκήπτρου, 10

Ἐρμῆς.

213. — Α 22. — Ὁμοίως, ἀλλ' ἀπλῇ καὶ τοῦ νεωτέρου κόμματος.

”Οπ. ἘΩΙΑΙ | ΗΘΑ ἔξι ἀριστερῶν. Ἐρμῆς γυμνός, σπεύδων πρὸς ἄρ., φέρων πέτασον καὶ ἀπὸ τοῦ ὕμου κυματίζουσαν χλαμύδα. Ἐν τῇ προτεταμένῃ δεξιᾷ ἔχει βαλλάντιον ἐν δὲ τῇ ἄρ. τὸ κηρύκειον. — *Πίναξ* II. 15.

3

Ἡρακλῆς.

214. — Α 22. — Ὁμοίως.

”Οπ. ΑΘΗΝΑΙ | ΩΝ. Ἡρακλῆς τοῦ Φαρνεσίου τύπου ἀναπαυόμενος πρὸς δεξ. Πρὸ τῆς πέτρας εἴσοδος σπηλαίου (ή πύλη τοῦ Ἀδού πρὸ τῆς Ἀγελάστου πέτρας, ἐφ' ᾧς ὁ ἥρως στηρίζει τὸ ϕόπαλον σύντοῦ). — *Πίναξ* II, 18.

2

215. — Α 25. — Ὁμοίως, ἀλλὰ τοῦ ἀρχαιοτέρου κόμματος (ἡμίφθαρτον).

”Οπ. ΑΘΗΝΑ | [ΙΩΝ]. Ὁ αὐτὸς τύπος.

1

216. — Α 22. — Ὁμοίως, ἀλλὰ τοῦ νεωτέρου κόμματος, μετ' αἰγίδος καὶ δρακόντων. — *Πίναξ* II, 52.

”Οπ. ΑΘΗ—Ν | ΑΙΩΝ. Ἡρακλῆς ἀγένειος γυμνὸς ἴσταμενος πρὸς ἄρ. ἔχων ἐν τῇ προτεταμένῃ δεξιᾷ φιάλην, τὴν δ' ἄρ. στηρίζων ἐπὶ δόπαλου. — *Πίναξ* II, 16.

1

217. — Α 25. — Ὁμοίως, ἀλλὰ τοῦ ἀρχαιοτέρου κόμματος (δύο ἡμίφθαρτα καὶ ἐν ἐφθαρμένον).

”Οπ. Ὁμοίως.

3

*Ιδε καὶ Θησέα (;) κατωτέρῳ ἀριθ. 235.

Ἀσκληπιός.

218. — Α 25. — Ὁμοίως, τοῦ ἀρχαιοτέρου κόμματος (τὰ πλεῖστα ἐφθαρμένα).

”Οπ. ΑΘΗΝ | ΑΙΩΝ. Ἀσκληπιὸς ἴσταμενος κατ' ἐνώπιον, ἐν τῇ συνήθει περιβολῇ, ἔχων τὸ βάκτρον ὑπὸ τὴν δεξιὰν μασχάλην, τὴν δ' ἄρ. ὑπὸ τὸ ἔνδυμα. — *Πίναξ* II, 17.

8

219.—Α 22.— Ὁμοίως, ἀλλὰ τοῦ νεωτέρου κόμματος.	
Ὦπ. Ὁμοίως.	5
220.—Α 22.— Ὁμοίως.	
Ὦπ. ΑΘΗ ΝΑΙΩΝ. Ὁμοίως.	1
221.—Α 22.— Ὁμοίως.	
Ὦπ. ΝΩΙΑΝ Η[ΘΑ] ἐξ ἀριστερῶν. Ὁμοίως	1

Θεά τις.

222.—Α 25.— Ὁμοίως, ἀλλὰ τοῦ ἀρχαιοτέρου κόμματος καὶ ἐφθαρμένον.

Ὦπ. ΑΘΗ—ΝΑΙΩΝ (;) Θεά ἐν διπλῷ χιτῶνι, ἵσταμένη πρὸς ἄρ., τὴν ἀρ. στηρίζουσα ἐπὶ σκήπτρου, ἐν δὲ τῇ πρὸς τὰ κάτω προτεταμένῃ δεξιᾷ ἔχουσα δυσδιάκριτόν τι. — *Πίναξ* II, 14. 1

Νίκη.

223.—Α 22.— Ὁμοίως, ἀλλὰ τοῦ νεωτέρου κόμματος.

Ὦπ. ΑΘΗΝΑΙ | ΩΝ. Νίκη ἵσταμένη πρὸς ἀρ.. κρατοῦσα δὲ δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν τεταμένων σειρὰν στεφάνου ἀνεπτυγμένου. — *Πίναξ* II, 19. 2

Εἰρήνη καὶ Πλοῦτος.

224-224^β.—Α 25.— Ὁμοίως, ἀλλὰ τοῦ ἀρχαιοτέρου κόμματος καὶ ἐφθαρμένα.

Ὦπ. [ΑΘΗ]Ν | ΑΙΩΝ. Ἡ Εἰρήνη τοῦ Κηφισοδότου φέρουσα ἐν τῇ ἀρ. τὸν Πλοῦτον, ἵσταμένη πρὸς δ. καὶ στηρίζουσα τὴν δεξιὰν ἐπὶ σκήπτρου. — *Πίναξ* II, 20. 3

Θησεύς.

225.—Α 24.— Ὁμοίως, (τοῦ ἀρχ. κόμματος).

Ὦπ. [ΑΘΗΝΑΙ] ἄνω καὶ ΩΝ ἐν τῷ ἐξέργῳ. Θησεὺς ἐλαύνων πρὸς δ. τὸν Μαραθώνιον ταῦρον. 1

226. — **Α** 24. — Ὁμοίως, τοῦ ἀρχαιοτέρου κόμματος.
 "Οπ. Ἐπιγραφὴ ἔξιτηλος. Θησεὺς πρὸς δ. ἐγείρων τὸν βράχον. — **Πίναξ** II, 21. 1
227. — **Α** 24. — Ὁμοίως, ἀλλὰ τοῦ νεωτέρου κόμματος.
 "Οπ. ΑΘΗΝΑΙ | ΩΝ. Ὁ αὐτὸς τύπος. — **Πίναξ** II, 22. 1
228. — **Α** 22. — Ὁμοίως.
 "Οπ. ΑΘΗΝ | ΑΙ—Ω—Ν. Ὁμοίως. 1
229. — **Α** 22. — Ὁμοίως, μετὰ πλατέος καταυγενίου καὶ ἔλικων.
 "Οπ. ΑΘΗΝΑ | Ι—ΩΝ. Ὁμοίως. — **Πίναξ** II, 23. 3
230. — **Α** 25. — Ὁμοίως, ἀλλὰ τοῦ ἀρχαιοτ. κόμματος.
 "Οπ. Ἐπιγραφὴ ἔξιτηλος. ΑΘΗΝΑ | [ΙΩΝ]; Θησεὺς πρὸς δ. καταβάλλων τὸν Μινώταυρον. 4
231. — **Α** 22. — Ὁμοίως ἀλλὰ τοῦ νεωτέρου κόμματος.
 "Οπ. ΑΘΗΝ | ΑΙ—Ω. Ὁμοίως. 4
232. — **Α** 22. — Ὁμοίως.
 "Οπ. ΑΘΗΝ—Α | ΙΩ. Ὁμοίως. 1
233. — **Α** 22. — Ὁμοίως.
 "Οπ. ΑΘΗΝΑ—Ι | ΩΝ. Ὁμοίως. — **Πίναξ** II, 24. 1
234. — **Α** 22. — Ὁμοίως.
 "Οπ. ΑΘΗΝ | Α—ΙΩ—Ν. Ὁμοίως. — **Πίναξ** II, 25. 1
235. — **Α** 22. — Ὁμοίως, ἀλλὰ πρὸς ἄρ. μετ' ἀσπίδος, δόρατος καὶ ἱματίου.
 "Οπ. Α—ΘΗ—Ν | ΑΙ Ω—Ν. Θησεὺς (ἢ Ἡρακλῆς;) γυνὸς ἀγένειος δόραν πρὸς δ. ἔχων περὶ τὴν προτεταμένην δεξιὰν χλαμύδα, ἦς μέρος κυματίζει διπισθεν αὐτοῦ, ἐν δὲ τῇ ὑψωμένῃ δεξιᾷ μικρὸν δίζωδες δόπαλον. (Ἡ χλαμὺς καθιστᾶ πιθανὸν ὅτι πρόκειται περὶ Θησέως μᾶλλον ἢ Ἡρακλέους.) — **Πίναξ** II, 26. 1

Θεμιστοκλῆς.

236. — **Α** 25. — Ὁμοίως πρὸς δ. καὶ τοῦ ἀρχαιοτέρου κόμματος.

"Οπ. Α Πλοῖον πρὸς ἀρ., ἐφ' οὗ ὁ Θεμιστοκλῆς τρο-
ΘΗ παιοφόρος. Ἐπὶ τῆς πρόρας γλαῦξ. (Ἐφθαρ-
μένα). 4

237.—Α 25.—Ομοίως, τοῦ ἀρχαιοτέρου κόμματος.
"Οπ. Ἐπιγραφὴ ἔξιτηλος, [ΑΘΗΝΑΙ]—ΩΝ. Ο αὐτὸς τύπος,
ἀλλὰ πρὸς δεξ. 7

238.—Α 23.—Ομοίως τοῦ ἀρχαιοτ. κόμματος. Τὰ πλεῖστα
ἐφθαρμένα.

"Οπ. ΑΘΗΝΑ | ΙΩΝ. Ομοίως. — *Πίναξ* II, 27. 9

239.—Α 22.—Ομοίως, ἀλλὰ τοῦ νεωτέρου κόμματος.

"Οπ. ΑΘ | ΗΝΑΙΩ | Ν. Ομοίως. 3

240.—Α 22.—Ομοίως, μετὰ ὅφεων ἐπὶ τῆς αἰγίδος.

"Οπ. ΑΘΗΝΑ—ΙΩΝ. Ομοίως. — *Πίναξ* II, 28. 2

241.—Α 23.—Ομοίως, ἀλλὰ ἡ Παρθένος μετὰ τριλόφου
κράνους.

"Οπ. Ἐπιγραφὴ ἔξιτηλος. Ομοίως. 1

'Ακρόπολις.

242.—Α 24.—Προτομὴ Ἀθηνᾶς τοῦ ἀρχαιοτέρου κόμμα-
τος, πρὸς δ.

"Οπ. Ἐπιγραφὴ ἔξιτηλος. Η Ἀκρόπολις τῶν Ἀθηνῶν μετὰ
τῆς κλίμακος πρὸς δεξ., ἵτοι ὁρωμένη ἐκ βιορᾶ. Η Πρόμαχος
δ' ἐπὶ ὑψηλοῦ βάθρου μεταξὺ Παρθενῶνος καὶ Προπυλαίων. —
Πίναξ II, 29. 1

243.—Α 22.—Ομοίως, ἀλλὰ νεωτέρου κόμματος. Τὸ ἄνω
μέρος τοῦ κράνους ἀποτελεῖται ἐκ κεφαλῆς Σατύρου. — *Πίναξ* II, 51.

"Οπ. ΑΘΗ[ΝΑΙΩ] | Ν. Ομοίως. — *Πίναξ* II, 30. 1

244-244^a. — Α 22.—Προτομὴ μετὰ τριλόφου κράνους πρὸς δ.

"Οπ. ΑΘ | ΝΑΙΩΝ. Ομοίως, ἀλλ' ἡ κλίμαξ ἀρ., ἵτοι ἡ
Ἀκρόπολις ὁρωμένη ἐκ νότου. — *Πίναξ* II, 31-32. 3

Βουκράνιον.

245.—Α 25.—Προτομὴ Ἀθηνᾶς τοῦ ἀρχαιοτέρου κόμματος, πρὸς δ. (τὰ πλεῖστα ἐφθαρμένα ἔντελῶς).

"Οπ. ΑΘΗ | ΝΑ | ΙΩΝ. Βουκράνιον ἐστεμμένον. 28

246.—Α 22.—Προτομὴ πρὸς ἄρ. μετ' ἀσπίδος, δόρατος καὶ ἵματος (τοῦ νεωτέρου κόμματος).

"Οπ. Ὁμοίως. 1

247.—Α 22.—Προτομὴ Παρθένου μετὰ τριλόφου κράνους πρὸς δεξ.

"Οπ. Ὁμοίως. — *Πίναξ* II, 33. 2

248.—Α 22.—Προτομὴ μεθ' ἀπλοῦ κράνους, καὶ μετ' αἰγίδος ἐξ ἥς προέχουσιν ὅφεις.

"Οπ. Ὁμοίως. 2

249.—Α 22.—Ὁμοίως, ἀνευ τῶν ὕφεων. Ἐπὶ τοῦ κράνους ἔλιξ.

"Οπ. Ὁμοίως. 1

250.—Α 22.—Ὁμοίως, ἀλλὰ τὸ ἄνω μέρος τοῦ κράνους σχηματίζει κεφαλὴν Σατύρου.

"Οπ. Ὁμοίως. 1

251.—Α 22.—Προτομὴ μετὰ περιδεραίου, ἥς τὸ κράνος κοσμεῖται διὰ στεφάνου ἔλαιας.

"Οπ. Ὁμοίως. 4

252.—Α 22. - Προτομὴ δεξ. μετὰ τριλόφου κράνους.

"Οπ. Ὁμοίως, μετ' ἀστέρος ἄνω τῆς κεφαλῆς τοῦ βιός. 2

253.—Α 22.—Προτομὴ μετὰ πλατέος κατανχενίου καὶ ἔλικος.

"Οπ. Ὁμοίως. 3

254.—Α 22.—Προτομὴ πρὸς δεξ. μετὰ τῆς παραγγαθίδος ὑψωμένης.

"Οπ. Ὁμοίως. 1

255.—**Α 22.**— Προτομὴ μετὰ πλατέος καταυγενίου καὶ ἔλικος (;) .

"Οπ. Ὁμοίως.

1

256-8^α.—**Α 22.**— Προτομὴ ἡ ἀπλῆ καὶ συνήθης πρὸς δ. μετὰ μικρῶν τινων ποικιλιῶν.

"Οπ. Ὁμοίως.

27

259.—**Α 22.**— Προτομὴ Παρθένου δεξ.

"Οπ. ΑΘΗΝΑ | Ι | ΩΝ. Ὁμοίως, ἐπὶ βάσεως ὅμως τεθειμένη.

1

260.—**Α 22.**— Προτομὴ ἡ συνήθης πρὸς δ

"Οπ. Ὁμοίως.

1

261.—**Α 22.**— Ὁμοίως καὶ ἐνίστε μετὰ στεφάνου ἐλαίας.

"Οπ. ΑΘΗΝ | ΑΙΩΝ. Ὁμοίως. — **Πίναξ II**, 34.

9

262.—**Α 22.**— Ὁμοίως μετὰ πλατέος καταυγενίου.

"Οπ. Α—ΘΗ | ΝΑ | ΙΩΝ. Ὁμοίως.

3

263.—**Α 22.**— Ὁμοίως.

"Οπ. Α—ΘΗ | * | ΝΑΙΩΝ. Ὁμοίως.

1

264.—**Α 22.**— Ὁμοία προτομὴ μετὰ αἰγίδος καὶ ὄφεων.

"Οπ. ΑΘΗΝ | ΑΙΩΝ. Ὁμοίως, ἀλλὰ τῶν στεμμάτων περιέργως διατεθειμένων, ἦτοι τριγωνικῶς ἀνω τοῦ βουκρανίου. — **Πίναξ II**, 35.

1

265.—**Α 24.**— Ὁμοίως, ἀλλὰ τοῦ ἀρχαιοτέρου κόμματος.

"Οπ. Ἡ κεφαλὴ τῆς ἐμπροσθίας ὄψεως ἐγκούλως τετυπωμένη.

1

266.—**Α 22.**— Ὁμοίως, ἀλλὰ τοῦ νεωτέρου κόμματος.

"Οπ. Ὁμοίως.

2

267.—**Α 20/25.**— Ὁμοία τοῦ ἀρχαιοτέρου κόμματος καὶ ἐντελῶς ἐφθαρμένα,

46

ΡΩΜΑΪΚΑ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΑ ΧΑΛΚΑ Α' ΜΕΓΕΘΟΥΣ
(GRANDS BRONZES)

Αδριανός (117-138 μ. Χ.).

268.—**HADRIANVS—AVG COS . . .** Προτομὴ δαφνοστεφῆς Ἀδριανοῦ μετὰ θώρακος καὶ ἔφαπτίδος πρὸς δ.

[”]Οπ. **ADVEN—[TI AVG HI]SPANIA—SC.** Ὁ Ἀδριανὸς καὶ ἡ Ἰσπανία ἀντιμέτωποι. = Cohen II, 110, 37. (Ἑμίφθαλμον).

269.—. . . Κεφαλὴ Ἀδριανοῦ δαφνοστεφῆς πρὸς δ.

[”]Οπ. . . . Μορφὴ ἴσταμένη. (Ἐφθαρμένον δλοσχερῶς). 1

Ἀντωνῖνος ὁ *Εὐσεβὴς* (138-161 μ. Χ.).

270.—. . . Κεφαλὴ Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς δαφνοστεφῆς πρὸς δ.

[”]Οπ. . . . Τύχη ἴσταμένη ἀρ. S—C. (Ἐφθαρμένον δλοσχερῶς). 1

Φαυστῖνα ἡ πρεσβυτέρα († 141 π. Χ.).

271.—**[FAV]STINA—. . .** Προτομὴ Φαυστίνης πρὸς δ.

[”]Οπ. . . . Θεά τις καθημένη ἐπὶ θρόνου πρὸς ἀρ. καὶ S. C. (Ἐφθαρμένον λίαν). 1

M. Αὐρήλιος (161-180 μ. Χ.).

272-4.—Τρία δλοσχερῶς ἐφθαρμένα, ὃν τὰ δύο μετὰ θεᾶς τινος καθημένης πρὸς ἀρ. καὶ τὸ τρίτον μετὰ Νίκης σπευδούσης πρὸς ἀρ.

Καρακάλλας (211-217 μ. Χ.).

275.—. . . . **ANTONINVS PIVS AVG . . .** Κεφαλὴ δαφνοστεφῆς καὶ γενειῆτις, πρὸς δ.

[”]Οπ. . . . **TR P XV COS . . .** Ἄρης ἡ Ρώμη Νικηφόρος ἴσταμένη πρὸς ἀρ. Ἐν τῷ πεδίῳ S—C. (Ἑμίφθαλμον). 1

'Αλέξανδρος Σεονηρος (222-235 μ. Χ.).

276.—**IMP CAES M AVR SEV ALEXANDER AVG.** Προτομή δαφνοστεφής μετά ἐφαπτίδος, πρὸς δ.

"Οπ. **P M TR P V COS II PP.** Ἀρης βαδῖζων πρὸς δ. Ἐν τῷ πεδίῳ **S—C.** (Διατηρήσεως καλῆς). 1

277.—**IMP SEV ALE—XANDER AVG.** Κεφαλὴ δαφνοστεφῆς πρὸς δ.

"Οπ. **VS—AVGVS.** Ὁ αὐτοκράτωρ μετὰ τροπαίου ἐπ' ὕμου καὶ δόρατος ἐν τῇ δεξιᾷ, βαδῖζων πρὸς δεξ. Ἐν τῷ πεδίῳ **S—C.** (Διατηρήσεως μετρίας). 1

Μαξιμῖνος (235-238 μ. Χ.).

278.—**IMP MAXIMINVS PIUS AVG.** Προτομὴ δαφνοστεφῆς, μετά θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δ.

"Οπ. **FIDES MILITVM.** Γυνὴ ἵσταμένη πρὸς ἄρ. καὶ κρατοῦσα δύο ρωμαϊκὰς σημαίας. Ἐν τῷ πεδίῳ **S. C.** (Διατηρήσεως καλῆς). 1

Γορδιανὸς Γ'. (238-244 μ. Χ.).

279.—**IMP CAES M ANT GORDIANVS AVG.** Προτομὴ δαφνοστεφῆς Γορδιανοῦ Γ', μετά θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δ.

"Οπ. [ΙΟVI] CONSERVATO[RI]. Ζεὺς ἵσταμενος ἄρ. (Διατηρήσεως καλῆς). 1

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΑ

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Θεσσαλονίκη.

280. — **# 18.**— Κεφαλὴ πυργοστεφῆς μετά καλύπτρας, πρὸς δ.

"Οπ. **ΘΕΟ—ΣΑΛΟ—ΝΙΚΕ—ΩΝ** εἰς τέσσαρας στίχους ἐν στεφάνῳ. (Διατηρήσεως μετρίας). 1

ΑΡΓΟΛΙΣ

*Ἄργος.**Πλαντίλλα* († 212 μ. Χ.).

281.—Α 23.—ΦΟΥΛ ΠΛΑ—ΝΤΙΛΛΑ C. Προτομὴ Πλαντίλλης, πρὸς δ.

"Οπ. ΑΡΓ—ΕΙΩΝ. Τύχη πυργοστεφής, ἵσταμένη πρὸς δεξ., τὴν δεξ. στηρίζουσα ἐπὶ σκήπτρου, ἐν δὲ τῇ ἀρ. ἔχουσα κέρας. (Διατηρήσεως καλῆς).

1

Ι. Ν. ΣΒΟΡΩΝΟΣ

ΘΗΣΑΥΡΟΙ
ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΧΡΥΣΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ
ΕΚ ΤΩΝ ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ
ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΣΚΛΗΠΙΕΙΟΥ
(Πίνακες VI—VII)

Αἱ ὑπὸ τῆς παλαιᾶς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας τῇ 19 Ἀπριλίου τοῦ 1876 ἀρξάμεναι καὶ κατὰ τὸ 1877 συνεχισθεῖσαι εὐτυχεῖς ἀνασκαφαὶ τοῦ ἐν ἄστει Ἀσκληπιείου τῶν Ἀθηναίων ἔφερον εἰς φῶς 234 χρυσᾶ Βυζαντινὰ νομίσματα μὴ μελετηθέντα μηδὲ δημοσιευθέντα μέχρι τοῦδε, ἃξιι δημοσίου πολλῆς προσοχῆς.

Περὶ τούτων ενδόν ἐν τῷ χειρογράφῳ εὑρετηρίῳ τῶν χρυσῶν ἀντικειμένων τοῦ Μουσείου τῆς Ἀρχαιολ. Ἐταιρείας τὰς ἔξης τρεῖς διαδοχικὰς σημειώσεις τοῦ ἀειμνήστου σοφοῦ Στεφ. Κουμανούδη.

« Ἀριθ. 20-58, [ἔτος] 1876. Τοιάκοντα καὶ ἐπιτὰ [ὑπέρπινδα] χρυσᾶ νομίσματα τοῦ βασιλέως Ἡρακλείου. Ενδέθησαν ἐν Ἀθήναις πρὸς τῇ νοιοδυτικῇ πλευρᾷ τοῦ τετραγωνικοῦ κτίσματος τοῦ νοιοδυτικῶς τοῦ σταϊκοῦ κτίσματος τοῦ ἐν τῇ θέσει τοῦ Ἀσκληπιείου, ἐν τῷ μέσῳ περίπου τοῦ περιτειχισμένου χώρου τοῦ πρὸς νότον τῆς Ἀκροπόλεως, δεκατεῖαι Σερπεντζές. Ἐλκουσι δράμα 50 $\frac{1}{2}$. Ἐκ τῶν τῆς Ἐταιρείας ἀνασκαφῶν ».

« Ἀριθ. 62-118, [ἔτος] 1877. Πειτακόσια καὶ ἐπιτὰ χρυσᾶ Βυζαντινὰ Ἡρακλείου, Φωκᾶ, Κώνσταντινος, Κωνσταντίνου τοῦ Πωγωνάτον. Ἀθῆναι ἐν τῷ τοῦ Σερπεντζὲ δυτικωτέρῳ μέρει εἰς τὰ χώματα. Ομοίως ενδέθη καὶ ἐν κόσμημα, δικαίως ἀνασκαφή ἐν τοῖς χρυσοῖς κοσμήμασι [!] ».

1. Ἰδε τὸ χειρόγραφον Εὑρετήριον τῶν χρυσῶν ἀντικειμένων τοῦ Μουσείου τῆς Ἀρχαιολ. Ἐταιρείας ὑπὸ ἀρ. 96. Εἶναι δὲ τοῦτο πόρπη τῆς αὐτῆς ἐποχῆς ἡς καὶ τὰ νομίσματα, ἐκτεθειμένη νῦν ὑπὸ ἀρ. 3514 μεταξὺ τῶν χρυσῶν κοσμημάτων τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου.

« Ἀριθ. 119-258, [ἔτος] 1877. Ἐκατὸν τεσσαράκοντα νομίσματα χρυσᾶ Βυζαντινὰ εὑρεθέντα ἐντὸς τοῦ ὑπ' ἄρ. 214 πηλίνου σκεύους. Ἡρακλείου 1, τὰ δὲ λοιπὰ Κώνσταντος καὶ Κώνσταντίνου τοῦ Πωγωνάτου. Ἐν τῶν νομισμάτων εἶναι προσκεκολλημένον διὰ κατιώσεως ἐπὶ σιδηροῦ ἥλου εὑρεθέντος εἰς τὸ στόμαιον τοῦ σκεύους. Ἀθῆναι ἐν τῷ τοῦ Σερπετζῆ δυτικῷ μέροει εἰς τὰ χώματα παρὰ τῷ βράχῳ ».

Ἐν δὲ τοῖς ἐντύποις *Πρακτικοῖς* τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολ. Ἐταιρείας τῶν σχετικῶν ἐτῶν, ἐν μὲν σελ. 35 τοῦ ἔτους 1876-1877 μνημονεύονται ἀπλῶς, μεταξὺ τῶν ἐν τῷ Ἀσκληπιείῳ εὑρημάτων, «Νομίσματα χρυσᾶ 42», ἐν δὲ σελίδῃ 8 τοῦ ἔτους 1877-1878 ἀναφέρεται ὑπὸ τοῦ Σ. Κουμανούδη διτοι «εἰς τὰ μεσαίτατα περίπου μέροι τοῦ χώρου τοῦ ἐντὸς τοῦ Σερπετζῆ, ἐκεῖ ἔνθα εἶναι πολλὴ εὐρυχωρία σχεδὸν ἐπίπεδος, ἅτε τῆς πέτρας τῆς Ἀκροπόλεως ὑποχωρούσης δύσιον [¹], ἀνεφάνησαν πρὸς μὲν τῇ πέτρᾳ τῆς Ἀκροπόλεως δεξαμενή τις μετ' ἀντηρίδων καὶ κιλιμακίδος ἐσωτερικῆς καὶ τάφοι χριστιανικοὶ δύο τρεῖς . . . Πρὸς τῇ πέτρᾳ ἔτι εὑρεθένησαν εἰς δύο θέσεις καὶ χρυσᾶ Βυζαντινὰ 57 καὶ 140, καὶ εἰς σωρὸς χαλκῶν νομισμάτων διαφόρων χρόνων » [²].

Πάντα τὰ χρυσᾶ ταῦτα νομίσματα δὲν ἔτηρηθησαν κεχωρισμένα ὡς εὑρέθησαν, ἀλλ᾽ ἀνεμίχθησαν χωρισθέντα καὶ καταγραφέντα ὡς ἔξης ἐν τῷ ἀπὸ τῆς 12 Σεπτεμβρίου 1887 πρωτοκόλλῳ τῆς παραδόσεως αὐτῶν ὑπὸ τοῦ μακαρίου ἐπιμελητοῦ τοῦ Μουσείου τῆς Ἀρχ.

1. Ἰδε τὸ ἐν τοῖς *Πρακτικοῖς* ἐ. ἀ. καὶ παρὰ P. Girard, L'Asclépiéion d'Athènes σχέδιον τῆς τοπογραφίας τοῦ Ἀσκληπιείου.

2. Ὁ σωρὸς οὗτος κατεγράφη ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τῆς ἐν ἔτει 1887 παραδόσεως ὑπὸ στοιχείου Η, 6 ὡς «Χίλια δικτακόσια ὄγδοηκοντα νομίσματα [χαλκᾶ . δόλοσχερῶς κατιωμένα καὶ ἄχρηστα. (Εῦοημα Ἀσκληπιείου, ἔτος 1876)]. Ἡ ἀναγνώρισις αὐτῶν εἶναι δυσχερεστάτη, διότι ἔχουντο τοσοῦτον ὑπὸ τῆς ὑγρασίας τοῦ παρὰ τὴν κρήνην τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἐδάφους, ἔνθα εὑρέθησαν, σαθρωθῆ. ὕστε τὰ μὲν πέταλα αὐτῶν ἐφούσκωσαν ὡς σπόγγοι, οἱ δὲ τύποι ἐγένοντο δόλοσχερῶς ἀδιάγνωστοι. Οὐχ ἦτον δῆμως ἡδυνήθην νὰ διακρίνω ὅτι τὸ σύνολον αὐτῶν ἀποτελεῖται ἐξ Ἀθηναϊκῶν παρέχων χαλκῶν κερμάτων, ἐκ τῶν φερόντων ἐφ' ἔνδος μὲν κεφαλὴν Ἀθηνᾶς πρός δεξ., ἐφ' ἔτέρου δὲ Δία βαδίζοντα πρός δεξ. καὶ κερανὸν ἐξακοντίζοντα, ἦτοι τῶν κοπέντων ἀπὸ τοῦ δευτέρου αἰῶνος π. Χ. μέχρι τῶν χρόνων τοῦ Μιθραδαίου καὶ Ἀριστίωνος (=Lead, BMC. Attica pl. XIV.). Ἐν δὲ διέκρινον διτοι εἶναι τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ Φαλανῆς (=BMC. Thessaly pl. VIII., 15-16). Πρόκειται ἄρα περὶ εὐρήματος ἐντελῶς ἀσχέτου πρὸς τοὺς ἐκ τοῦ αὐτοῦ χώρου θησαυρούς Βυζαντινῶν χρυσῶν νομισμάτων, περὶ φη̄ δὲ λόγος ἐνταῦθα.

Ἐταιρείας Ἀθανασίου Στεφ. Κουμανούδη, τῷ ἀοιδίμῳ προκατόχῳ μου Ἀχιλλεῖ Ποστολάκα:

« Τέσσαρες σόλιδοι Κώνσταντος Β'.

» Ἐξήκοντα σόλιδοι Κώνσταντος Β' μετὰ τοῦ Κωνσταντίνου Δ' τοῦ Πωγωνάτου.

» Ἐβδομήκοντα ἑπτέα σόλιδοι Κώνσταντος Β' μετὰ Κωνσταντίνου τοῦ Πωγωνάτου καὶ τοῦ Ἡρακλείου μετὰ τοῦ Τιβερίου.

» Δέκα σεμίσσια (¹/₂ σολίδου) Ἡρακλείου Α'.

» Τριάκοντα τέσσαρες σόλιδοι Ἡρακλείου Α' μετὰ Ἡρακλείου Β'.

» Τεσσαράκοντα ἑξ σεμίσσια Κωνσταντίνου Δ' τοῦ Πωγωνάτου.

» «Ἐν σεμίσσιον Φωκᾶ».

Μετὰ τὴν παράδοσιν ἐκείνην ἐναπετέθησαν ἐν κιβωτίῳ μετὰ τῶν λοιπῶν νομισμάτων τῆς Ἀρχαιολ. Εταιρείας, εἰσῆλθον δὲ εἰς τὸ Ἐθνικὸν Νομισματικὸν Μουσεῖον μόλις τῇ 27 Μαρτίου 1892 παραδοθέντα μοι ἄρμοδίως.

Νῦν δὲ μετὰ τὴν λεπτομερῆ ἔξέτασιν καὶ καταγραφὴν εἰς ἣν προέβην ἐσχάτως κατεφάνη διτι ταῦτα ἀκριβέστερον μεριζονται ὡς ἔξης (ἴδε τὸν ἀμέσως κατωτέρῳ περιγραφικὸν κατάλογον):

·Αριθ. 1—	Φλαβίου Φωκᾶ (602-610 μ. Χ.), τρεμίσσιον.	1
· 2—	38 Ἡρακλείου Α' καὶ τοῦ νίον αὐτοῦ Ἡρακλείου Κωνσταντίνου (613-641 μ. Χ.), σόλιδοι.	37
· 39—	57 Ἡρακλείου Β' (641 μ. Χ.) σεμίσσια 4 καὶ τρεμίσσια 15.	19
· 58—	60 Κώνσταντος Β' μόνου (641-668 μ. Χ.), σόλιδοι.	3
· 61—	98 Κώνσταντος Β' μετὰ τοῦ πρεσβυτέρου τῶν νίῶν Κωνσταντίνου Πωγωνάτου (654-659 μ. Χ.), σόλιδοι.	38
· 99—197	Κώνσταντος Β' μετὰ Κωνσταντίνου Πωγωνάτου, Ἡρακλείου καὶ Τιβερίου (654-659 μ. Χ.), σόλιδοι.	99
· 198—234	Κώνσταντος Β' μόνου (641-648) σεμίσσια 16 καὶ τρεμίσσια 21.	37
		234

Ἡ κυριωτέρα διαφορὰ τῆς ἐπισταμένης ἔξετάσεως ἡμῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν πρώτην παραδόσιν τῶν νομισμάτων ταχείας καταγραφῆς ἔγκειται εἰς τὴν διὰ τῆς ζυγίσεως διάκρισιν τῶν σεμισσίων καὶ τρεμισσίων καὶ εἰς τὸ ὅτι πολλὰ σεμίσσια Ἡρακλείου τοῦ Β' ἐλογίσθησαν κατ'ἀρχὰς ὡς ὅντα Κώνσταντος τοῦ Β'. Εἰς τὴν πλάνην ταύτην ἥγαγε τοὺς συντάκτας τοῦ πρωτοκόλλου Ἀχ. Ποστολάκαν καὶ Στέφ. Κουμανούδην τὸ κατὰ τύπους πανόμοιον τῶν σεμισσίων καὶ τρεμισσίων ἀμφοτέρων τῶν αὐτοκρατόρων καὶ τὸ πολλάκις λίαν δυσανάγνωστον τῶν ἐπιγραφῶν αὐτῶν.

Ἡ ἐν τῷ αὐτῷ περιτετειχισμένῳ χώρῳ καὶ εἰς μικρὸν ἀπ' ἄλλήλων ἀπόστασιν ἀνακάλυψις τῶν τριῶν τούτων θησαυρῶν, πρὸς δὲ ἡ ταυτότης πρὸς ἄλληλα κατ' ἐποχὴν καὶ τῶν ἐκ τῶν τριῶν εὑρημάτων προερχομένων κερδάτων καὶ ἡ ὁμοιότης τῆς διατηρήσεως αὐτῶν καθιστῶσι σαφέστατον ὅτι πάντα ταῦτα κατεχώσθησαν συγχρόνως.

Ὦς γνωστόν, τὸ Ἀσκληπιεῖον κατεστράφη πρὸ τοῦ ἐν ἔτει 485 μ. Χ. θανάτου τοῦ Πρόκλου¹, ἵσως διαταγῇ Θεοδοσίου τοῦ Β', ἐπὶ δὲ τῶν ἐρειπίων αὐτοῦ ἡγέρθησαν, ὡς ἔδειξαν αἱ ἀνασκαφαί, πλείονες, τρεῖς τούλαχιστον, ναοὶ χριστιανικοί, ὃν πρὸ αἰώνων ἐρειπωθέντων ἡ μνήμη οὔτε ἐκ βιβλίων οὔτε ἐκ παραδόσεώς τινος σώζεται². Ὅτε δὲ ἐπὶ τοῦ Ἰονιστινιανοῦ αἱ Ἀθῆναι ὠχρωθήσαν ἐκ νέου, ὡς τῶν παλαιῶν τειχῶν καταπεσόντων πιθανῶς ἐκ σεισμοῦ, ὁ νέος στενὸς περίβολος, δι συνήθως Οὐαλεριάνειος καλούμενος, ἐχώρει κατὰ τὸ νότιον μέρος τῆς Ἀκροπόλεως πέραν τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρου, περιλαμβάνων τὸ Ἀσκληπιεῖον καὶ τὸ ἐπὶ Ρηγίλλῃ Ὁδεῖον τοῦ Ἡρώδου. Ἐχοησίμευε δὲ ἡ Ἀκρόπολις μετὰ τοῦ ὑπ' αὐτὴν ὀχυροῦ περιβόλου, ἐν ᾧ τὸ Ἀσκληπιεῖον, ἦδη ἀπὸ τοῦ τρίτου αἰώνος μ. Χ. ὡς ἀληθὲς φρούριον διὰ τοὺς Βυζαντίνους, ἀπόλεσασα σὺν τῷ χρόνῳ καὶ τὸ ὄνομα αὗτῆς,

1. Μαρῖνος, ἐν βίῳ Πρόκλου, 29.

2. Πρακτικὰ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχ. Ἐταιρείας ἀπὸ Ιανουαρίου 1876 μέχρι Ιανουαρίου 1877, σελ. 20. — Athen Mittheil. II, (1877) N. 171, 222. — P. Girard, L'Asclépieion d'Athènes p. 8 et ss. — Γρηγοροβίου, Ἰστορία τῆς πόλεως Αθηνῶν κατὰ τοὺς μέσους αἰῶνας. Μετάφρασις Σπ. Λάμπρου (Βιβλιοθήκη Μαρασλῆ), Τόμ. Α', σελ. 133.

ἔκποτε δὲ καλουμένη ἀπλῶς *Φρούριον*, Athenisborg, Castel Setines ἢ *Κάστρον* ὡς καὶ ἐπ' αὐτῆς ἔτι τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821¹.

Δυστυχῶς τῶν Ἀθηνῶν αἱ τύχαι κατὰ τοὺς Βυζαντινοὺς χρόνους εἶναι τόσον σκοτειναί, ὥστε ὁ Fallmerayer ἐτόλμησε νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν «τερατώδη», δι' ἀφιλονικήτων δὲ ἀποδεῖξεν κατόπιν καταρριφθεῖσαν γνώμην, «ὅτι ἀπὸ τοῦ ἔκποτου μέχρι τοῦ δεκάτου αἰώνος ὑπῆρχαν ἀοίκητος ἔρημος καὶ δάσος ἐλεεινόν, μάλιστα δ' ὅτι ἔξωλοθρεύθησαν ὑπὸ τῶν βαρβάρων διὰ τοῦ πυρός»². Ἡδύνατό τις λοιπὸν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς εὑρέσεως τῶν περὶ ὅν διάλογος νομισματικῶν θησαυρῶν νὰ ὑπολάβῃ ἄλλωσιν τοῦ φρουρίου τῶν Ἀθηνῶν καὶ ὑπὸ τῶν βαρβάρων κατακτητῶν φόνον τῆς τοῦ Σερπεντζέ φρουρᾶς. ἡς τῶν ἀξιωματικῶν τις ἦτο Ἰωάς ὁ κρύψας τοὺς θησαυροὺς ἐν τῇ στιγμῇ τοῦ κινδύνου. Ἐπειδὴ δ' ὅμως «οὐδὲ εἰς κάν τῶν ἴστοριογράφων ποιεῖται λόγον περὶ κατακτήσεως ἢ ἐρημώσεως τῶν Ἀθηνῶν ἢ τοῦ φρουρίου αὐτῶν ὑπὸ ξένων λαῶν, ἐνῷ τοιοῦτον γεγονὸς ἔμελλε νάναγραφῇ που διποσδήποτε»³, δυνάμεθα νὰ ὑποθέσωμεν τὸ ἀπλούστερον καὶ φυσικώτερον, ἐπομένως δὲ καὶ πιθανώτερον, ὅτι οἱ ἐν λόγῳ θησαυροὶ διέμειναν ἄγνωστοι ἐν τῇ γῇ μέχρις ἡμῶν μᾶλλον ἔνεκα αἰφνιδίου τυχὸν θανάτου τοῦ τῶν θησαυρῶν κτήτορος, δοτις δυνατὸν νὰ ἥτο εἰς τῶν ἐνοίκων τῆς τότε πυκνῶς κατῳχμένης περιοχῆς τοῦ Σερπεντζέ.

Εὔτυχῶς κατὰ τὸν ἔβδομον αἰῶνα, εἰς δὲ ἀνήκουσι τὰ νομίσματα τῶν θησαυρῶν ἡμῶν, ἀκτῖνές τινες ἴστορικοῦ φωτὸς διακόπτουσι τὸ πυκνὸν σκότος τὸ περιβάλλον τὴν μεσαιωνικὴν ἴστορίαν τῶν Ἀθηνῶν, ἃς ἐπὶ τῷ ἐν ἔτει 602 μ. Χ. θανάτῳ τοῦ αὐτοκράτορος Τιβερίου παρώρμα ὁήτωρ τις νὰ πενθήσωσιν⁴. Τὸν χειμῶνα δηλαδὴ τοῦ 622 προσωριμίσθη εἰς Πειραιᾶ καὶ ἔμεινε μέχρι τοῦ ἕαρος ἐν Ἀθήναις δὲ τότε ναυτικὴν ἐκστρατείαν ἐπιχειρήσας πρὸς ἔξωσιν τῶν Λογγοβάθων ἐκ τῆς νοτίου Ἰταλίας καὶ καθυπόταξιν τοῦ πάπα αὐτοκράτωρ τοῦ Βυζαντίου Κωνσταντίνος⁵, δὲ κοινῶς γνωστὸς ὑπὸ τὸ δῆμοια *Κώρστας* δὲ Δ',

1. Γρηγορόβιος ἔ. ἀ. σελ. 142.

2. Γρηγορόβιος ἔ. ἀ. σελ. 153.

3. Γρηγορόβιος ἔ. ἀ.

4. Θεοφίλου Σιμοκάττου 8, 12 «ἀποκειράσθωσαν τὸ λευκὸν Ἀθῆναι τριβώνιον».

5. Ιωάννου Διακόνου. Chronicum Venetum: Monumenta Germaniae His-

ἥτοι ἀκριβῶς αὐτὸς ἐκεῖνος, ὅστις ἔκοψε τὰ πλεῖστα καὶ νεώτατα τῶν νομισμάτων, ἐξ ὧν ἀποτελοῦνται οἱ περὶ ὧν ὁ λόγος ἐνταῦθα θησαυροί.

Οἱ τὰς κατὰ τοὺς μέσους αἰῶνας σκοτεινὰς τύχας τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν γλυφυρῶς ἴστορίας Φερδ. Γρηγορόβιος γράφει (Ἑ. ἄ. σελ. 154 κεξ.) περὶ τῆς ἐπισκέψεως ταύτης ὅτι « Η εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν ἐπιδημία Κώνσταντος τοῦ Β' ὑπῆρξε γεγονὸς ἀξιονότατος. Τὰ δ' αἴτια τὰ πείσαντ' αὐτὸν νὰ διαμείνῃ μακρὸν χρόνον ἐν αὐταῖς δὴ ταῖς Ἀθήναις ζητητέα πιθανῶς μόνον ἐν τούτῳ, ὅτι ἡ πόλις αὕτη παρουσιάζετο εἰς αὐτὸν ὡς ὁ καταλληλότατος ἐπὶ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ κείμενος σταθμός, ἐνῷ ἥδυνατο νὰ διαχειμάσῃ. Οἱ δὲ Πειραιεύς, ἐνῷ ἐνελιμενίσθη ὁ στόλος τοῦ αὐτοκράτορος, ἐχρησίμευε πάντως ἔτι ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις ὡς ἀσφαλῆς πολεμικὸς λιμήν.

» Ή δ' ἐμφάνισις τοῦ αὐτοκράτορος Κώνσταντος ἐν Ἀθήναις ἐρεθίζει τὴν ἡμετέραν φαντασίαν ὅχι δὲ λιγάτερον τῆς μεταγενεστέρας αὐτοῦ ἐπισκέψεως εἰς Ρώμην. Τί εἶχεν ὑπολειφθῆ τότε ἐκ τῶν μνημείων καὶ καλλιτεχνημάτων, ἀτινα εἰχον ἐν τοῖς χρόνοις αὐτῶν θεωρήσει ὁ Ἰμεριος καὶ ὁ Συνέσιος; Οποίαν μορφὴν εἶχεν ἡ ὑπὸ τοῦ Ἰουστινιανοῦ διὰ νέου περιβόλου τειχισθεῖσ' Ἀκρόπολις. δὲ ἀνέβη ἐπ' αὐτὴν ὁ Ἑλλην ἀυτοκράτωρ μετὰ τῶν αὐλικῶν αὐτοῦ καὶ θεραπόντων, ὅπως προσφέρῃ ἐν τῷ Παρθενῶνι τὰς δεήσεις αὐτοῦ εἰς Παναγίαν τὴν Ἀθηνιώτισσαν; Ἐν τίνι ἀνακτόρῳ κατέλυσεν; Ὡκησεν ἐπ' αὐτῆς τῆς Ἀκρο πόλεως ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ διοικητοῦ τῆς πόλεως ἢ ἐν τῷ τοῦ ἐπισκόπου; Οὐδὲν τούτων πάντων γινώσκομεν, ἐπειδὴ οὐδὲν ὄνομα Ἀθηναίου, οὐδεμίᾳ τῶν ἐπιχωρίων ἀρχῶν καὶ οὐδὲν τῆς πόλεως μνημεῖον μνημονεύεται ὑπὸ τῶν ἴστορικῶν κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην, διὰ βραχέων δ' εἰπεῖν οὐδὲν ἀγγέλεται περὶ αὐτῶν πλὴν τοῦ ἔνδρου γεγονότος τῆς ἐν Ἀθήναις παρουσίας τοῦ αὐτοκράτορος».

Τῆς ἐπιδημίας λοιπὸν ταύτης τοῦ μόνου ἀπὸ τῆς ἐν ἔτει 486 μ. Χ καθόδου εἰς Ἑλλάδα τοῦ βασιλέως Ζήνωνος, ἐπισκεφθέντος τὰς Ἀθήνας Ἑλληνος αὐτοκράτορος, ἐπιδημίας ἥτις εἶναι «τὸ πρῶτον τῶν ἴστορικῶν γεγονότων τῶν ἀναιρούντων τὸν μῆδον τοῦ Fallmerayer storica, Tom. IX, p. 6. — Παύλου Διακόνου, De gestis Langobardorum V, 6. — Ἀναστασίου, Vitae Pontificum p. 14: Muratori Rer. Ital. script. Tom. III.

περὶ τῆς παύσεως τῆς ὑπάρξεως τῶν Ἀθηνῶν ὡς πόλεως¹, λείψανα φαίνεται ὅτι εἶναι οἱ νομισματικοὶ θησαυροί, περὶ δὲ ὃ λόγος ἐνταῦθα. Κατὰ τὴν κατάταξιν τῶν Βυζαντινῶν νομισμάτων ὑπὸ τοῦ Sabatier, — οὐδετεχνῶς τὸ πεπαλαιωμένον καὶ δλως ἀνεπαρχεῖς σύγγραμμα Monnaies Byzantines παραμένει μέχρι τοῦδε ὡς ὁ μόνος ὄδηγός τῶν νομισματολόγων ὡς πρὸς τὰ Βυζαντινὰ νομίσματα, — τὰ ὑπ’ ἄρ. 39-57 σεμίστια καὶ τρεμίστια ἀνήκουσιν εἰς τὸν Ἡράκλειον Α', τὰ δὲ ὑπ’ ἄρ. 198-234 ὅμοια εἰς τὸν διάδοχον τοῦ Κώνσταντος Β', Κωνσταντίνον Δ τὸν Πωγωνᾶτον, καταβιβαζομένης οὕτω τῆς χρονολογίας τῶν θησαυρῶν ἡμῶν εἰς τὰς δύο ἀμέσως μετὰ τὴν εἰς Ἀθήνας ἐπιδημίαν Κώνσταντος τοῦ Β' δεκαετίας. 'Αλλ' ὡς ἥδη ὁ Fröhner² ὁρθῶς ἀνεγνώρισεν ὅτι ἔκεινα, ἄτινα τάσσει ὁ Sabatier ὑπὸ Ἡράκλειον τὸν Α', ἀνήκουσιν εἰς τὸν Ἡράκλειον Β', οὕτω καὶ ἡμεῖς νῦν, μετὰ ἐπισταμένην μελέτην, ἐπείσθημεν ὅτι τὰ ὑπὰ τοῦ Sabatier ἀποδιδόμενα εἰς τὸν Κωνσταντίνον Δ' Πωγωνᾶτον σεμίστια καὶ τρεμίστια ἀνήκουσιν εἰς τὸν Κώνσταντα Β'. 'Αληθῶς, ὡς αὐτὸς ὁ Sabatier παρετήρησεν ἥδη (Τόμ. I, σελ. 294): « Constant II regna vingt sept ans et n'avait que onze ans lorsqu'il monta sur la trône; aussi est-il représenté sur ses monnaies d'or, d'argent, et de cuivre, d'abord enfant ou très jeune, puis homme fait, *imberbe ou avec une barbe courte*, et enfin vieux avec la barbe très longue et de fortes moustaches ». Οὕτω δὲ καὶ ἐπὶ χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν ὑποδιαιρέσεων τῶν σεμισσίων³ εὑρίσκομεν αὐτὸν εἰκονιζόμενον συνήθως ἀγένειον καὶ ἀπαράλλακτον πρὸς τὸν αὐτοκράτορα τῶν χρυσῶν σεμισσίων, ἄτινα ἀποδίδει ἐσφαλμένως ὁ Sabatier εἰς Κωνσταντίνον Δ' τὸν Πωγωνᾶτον, ἐνῷ καὶ ταῦτα ἀνήκουσιν εἰς Κώνσταντα τὸν Β'. Ἀλλως δὲ φρονῶ ὅτι οὐχὶ μόνον ἔνεκα τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, ἀλλὰ κυρίως ἔνεκεν ἐμπορικῶν λόγων ὁ Κώνσταντος Β' ἐθῆκεν ἐπὶ τῶν σεμισσίων καὶ τρεμίσσιων εἰκόνα αὐτοῦ ἀγένειον, καὶ δὴ ἵνα ταῦτα ὅμοιαζωσιν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον πρὸς τὰ πολυαριθμότατα σεμίστια καὶ τρεμίστια τοῦ

1. Γρηγοροβίου, Αἱ Ἀθῆναι κατὰ τοὺς σκοτεινοὺς αἰῶνας, κατὰ μετάφρ. Σπ. Λάμπρου, ἔ. ἀ. τόμ. Β', σελ. 470.

2. Collection Photiadès Pacha, Monnaies Byzantines, Paris 1890 p. 20.

3. Sabatier ἔ. ἀ. τόμ. Α', Πίν. XXXII, 4, 6, 15-17, κτλ.

προκατόχου αὐτοῦ 'Ηρακλείου Β', πρὸς ἄ εἶχον ἥδη οἰκείως οἱ τότε μετὰ τοῦ Βυζαντίου συναλλασσόμενοι βάρβαροι λαοί, οἱ ἀείποτε δυσπιστοῦντες πρὸς πάντα νέον τύπον τοῦ νομίσματος καὶ προτιμῶντες τοὺς παλαιούς. Εἴδομεν δὲ πράγματι ὅτι ἡ δμοιότης τῶν νομισμάτων τούτων τοῦ 'Ηρακλείου Β' καὶ Κώνσταντος Β' εἶναι τοιαύτη (Πβλ. ἐνταῦθα πίν. VI, 21-23 πρὸς πίν. VII, 39-40), ὥστε αὐτὸς ὁ λίαν πεπειραμένος προκάτοχός μου Ἀχιλ. Ποστολάκας καὶ ὁ οὐχ ἥττον δξεδερκής Ἀθαν. Κουμανούδης δὲν ἥδυνήθησαν πάντοτε νὰ διαχρίνωσιν αὐτὰ ἀπ' ἀλλήλων κατὰ τὴν ταχεῖαν καταγραφὴν αὐτῶν, ἦν ἐπεχείρησαν.

Πλὴν δὲ τούτων παρατηροῦμεν ὅτι, ἂν ἀπεδεχόμεθα τὴν ἀπονομὴν τοῦ Sabatier, ἡ μὲν νομισματοκοπία τοῦ ἐπὶ τρεῖς σχεδὸν δεκαετηρίδας βασιλεύσαντος Κώνσταντος Β' θὰ ἔμενεν ἄνευ σεμισσίων καὶ τρεμισσίων¹, θὰ συνέβαινε δὲ καὶ τὸ παραδόξον καὶ ἀπίθανον πρᾶγμα, ὅτι ἐν τοῖς ἐκ τοῦ 'Ασκληπιείου θησαυροῖς θὰ εἴχομεν ἀφ' ἐνδὸς μὲν 140 σολίδους Κώνσταντος τοῦ Β' καὶ οὐδὲν σεμίσσιον ἢ τρεμισσιον, ἀφ' ἑτέρου δὲ 37 σεμίσσια καὶ τρεμισσια Κωνσταντίνου Δ' τοῦ Πιωγωνάτου ἄνευ οὐδενὸς σολίδου!

Κατὰ ταῦτα ἐκ τῶν 234 χρυσῶν νομισμάτων τοῦ 'Ασκληπιείου, 177 τὰ πάντων νεώτερα καὶ ὄλως νεόκοπα (fleur de coin) ἀνήκουσιν εἰς Κώνσταντα τὸν Β', πάντα δὲ τὰ λοιπὰ 57 εἶναι τῶν ἀμέσως πρὸ αὐτοῦ βασιλευσάντων καὶ δὴ τῶν αὐτοκρατόρων Φλ. Φωκᾶ, 'Ηρακλείου Α' καὶ 'Ηρακλείου Β'. Οὐδεμίᾳ ἄρα ἀμφιβολίᾳ δύναται νὰ ὑπάρξῃ ὅτι οἱ ἐν λόγῳ θησαυροὶ κατεχώσθησαν ἐπὶ Κώνσταντος τοῦ Β', ὅτι δὲ πιθανώτατα προέρχονται ἐκ τῶν χρηματικῶν ἐφοδίων, ἄτινα ἔκόμιζε μεθ' εαυτοῦ ἐκστρατεύων κατὰ τῆς Ἰταλίας, χρημάτων δὲ σπουδαίον μέρος βεβαίως ἔδαπανήμη κατὰ τὴν ἐν 'Αθήναις μακρὰν διαμονὴν αὐτοῦ περιελθόντων οὕτως εἰς χεῖρας κατοίκων τῶν 'Αθηνῶν, ὃν εἰς θὰ ἥτο πάντως καὶ ὁ κρύψας τοὺς θησαυροὺς τοῦ 'Ασκληπιείου.

"Οἱ τι κνοῖσις ἐκπλήσσει τὸν νομισματικὸν ἐν τῇ μελέτῃ τῶν θησαυρῶν τούτων εἰναι τὸ πλῆθος τῶν σφραγίδων, δι' ὃν ἐκόπησαν τὰ νομίσματα ταῦτα. Ἀληθῶς δὲν ὑπάρχουσι σχεδὸν ἐν αὐτοῖς δύο νομίσματα τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἢ τῆς αὐτῆς ἐκδόσεως κοπέντα διὰ τῶν αὐτῶν

1. Τῶν παρὰ Sabatier I, p. 295, 3-4, pl. XXXII, 6 καὶ 7 σπανίων κερμάτων ἡ ἀπονομὴ εἰναι λίαν ἀμφιβολος.

σφραγίδων! Οίον πλῆθος θὰ ἐκόπτετο τότε ἐν Κωνσταντινουπόλει χριστιανούς νομισμάτων!

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ

Αριθμός χρονίας.	Πίναξ	Όλη η	Φλάβιος Φωκᾶς (602-610 μ. Χ.).
1	VI. 1	1,44	DN FOCAS—PER AVG Προτομὴ Φωκᾶ μετὰ διαδήματος, πρὸς δ. “Οπ. VICTORI FOCAS AVG Σταυρὸς οὐ κάτω CONOB. ‘Ηράκλειος Α’ καὶ δ νῖδς αὐτοῦ Ηράκλειος Κωνσταντῖνος (613-641 μ. Χ.).
2	VI. 2	4,45	DDNN HERACLIVS ET HERA CONST PP A ἡ AV ἡ AVG Προτομαὶ κατενώπιον ‘Ηρακλείου Α’ πωγωνοφόρου καὶ ‘Ηρακλείου Κωνσταντίνου ἀγενείου, ὃν ἄνω ἐν τῷ μέσῳ σταυρός. “Οπ. VICTORIA—AVGV A—CONOB Σταυρὸς ἐπὶ τριῶν βαθμίδων.
3		4,35	“Ομοιον, ἀλλὰ μετὰ Β μετὰ τὸ AVG
4	VI, 4	4,44	“Ομοιον. Ἐν τῷ πεδίῳ I, ἡ δὲ μορφὴ τοῦ ‘Ηρακλείου Κωνσταντίνου λίαν μικρά.
5	VI, 3	4,45	“Ομοιον. Ἐν τῷ πεδίῳ K.
6	VI, 5	4,45	“Ομοιον, μετὰ Γ.
7	VI, 6	4,42	“Ομοιον. Ἐν τῷ πεδίῳ K.
8		4,48	“Ομοιον, μετὰ Δ
9	VI, 7	4,42	“Ομοιον
10		4,40	“Ομοιον
11		4,40	“Ομοιον
12		4,43	“Ομοιον, μετὰ Ε
13		4,45	>,
14		4,35	,
15		4,47	,
16		4,43	,
17	VI, 8	4,40	,
18		4,46	,
19		4,37	,

} Ex τριῶν διαφόρων σφραγίδων.

} Πάντα ἐκ διαφόρων σφραγίδων.

Αρχών άριθμ.	Πίναξ	Όλη	
20		4,45	‘Ομοιον, μετὰ Ε ἐγγραφέντος ἐπὶ ἀρχαιοτέρου Γ.
21		4,42	‘Ομοιον, μετὰ Ε. ’Ἐν τῷ πεδίῳ δεξιὰ τοῦ σταυροῦ I
22	VI, 9	4,46	‘Ομοίως.
23		4,41	‘Ομοίως.
24	VI, 10	4,44	‘Ομοίως, μετὰ Ε. ’Ἐν τῷ πεδίῳ δεξιὰ τοῦ σταυροῦ II.
25	VI, 11	4,47	‘Ομοίως, μετὰ Ε. ’Ἐν τῷ πεδίῳ δεξιὰ τοῦ σταυ- ροῦ K.
26	VI, 12	4,41	‘Ομοίως, μετὰ τοῦ Σ.
27		4,40	‘Ομοίως.
28	VI, 13	4,48	‘Ομοίως, μετὰ Σ.
29	VI, 14	4,49	‘Ομοίως. ’Ἐν τῷ πεδίῳ δεξιὰ τοῦ σταυροῦ K.
30	VI, 15	4,46	‘Ομοίως, μετὰ I
31		4,47	»
32		4,48	»
33		4,42	»
34	VI, 16	4,49	»
35	VI, 17	4,33	‘Ομοίως. ’Ἐν τῷ πεδίῳ δεξιὰ τοῦ σταυροῦ Π.
36	VI, 18	4,47	DDNN HERACLIUS ET HERA CONST PP A. Αἱ αὐταὶ προτομαὶ, ἀλλὰ νῦν ἡ ἀριστερὰ τὸ πρῶ- τον μετὰ μεγάλου πώγωνος καὶ μυστάκων, ἡ δὲ δεξιὰ μετὰ πώγωνος παχέος ἀλλὰ βραχέος. ”Οπ. VICTORIA—AVGV Θ CONOB. Σταυρὸς ἐπὶ τριῶν βαθμίδων (δἰς κοπέν).
37	VI, 19	4,40	‘Ομοίως, ἀλλὰ μετὰ I ἀντὶ Θ.
38	VI, 20	4,48	‘Ομοίως, ἀλλὰ μετὰ IB.
			‘Ηράκλειος B’ (641 μ. X.) (‘Ηράκλειος A’ κατὰ τὸν Sabatier.)
39	VI, 21	2,21	DN HERACLI—VS T PP AV. Προτομὴ ἀγέ- νειος Ἡρακλείου B’ μετὰ διαδήματος πρὸς δεξ. ”Οπ. VICTORIA AVGV S. Σταυρὸς ἐπὶ σφαιρίδας.

Αριθμ.	Πίναξ	Όλχη	
40		2,20	"Ομοιον, ἀλλ' ἔξ ἄλλης σφραγίδος.
41		2,27	"Ομοιον, ἐκ τρίτης σφραγίδος.
42		2,18	"Ομοιον, ἔξ ἄλλης σφραγίδος. (Παρελήφθη ὡς ἀνήκον εἰς Κωνσταντίνον Δ' τὸν Πωγωνάτον).
43		1,95	"Ομοιον ἔμπροσθεν. "Οπ. VICTORIA AVGVS—CONOB. Σταυρός ἐπὶ γραμμῆς.
44		1,40	"Ομοιον
45	VI, 22	1,49	"Ομοιον
46		1,45	"Ομοιον
47		1,48	"Ομοιον
48		1,44	"Ομοιον
49		1,48	"Ομοιον
50		1,45	"Ομοιον
51		1,43	"Ομοιον
52	VI, 23	1,47	"Ομοιον
53		1,47	"Ομοιον
54		1,47	"Ομοιον
55		1,45	"Ομοιον
56		1,41	"Ομοιον
57		1,47	"Ομοιον Σημ. Οἱ ἀριθμοὶ 50-57 παρελήφθησαν ὡς ἀνήκοντες εἰς Κωνσταντίνον Δ', Πωγωνάτον.
			<i>Κώνστας (=Κωνσταντῖνος) B', μόνος. (641 - 668 μ. Χ.)</i>
58	VI, 24	4,42	DN CONSTAN—TINVS PP AV. Προτοιμὴ αὐτοῦ κατενώπιον μετὰ μεγάλου πώγωνος καὶ μύστακος, ἔχοντος δ' ἐν τῇ δεξιᾷ σφραγίδαν, ἐφ' ἣς σταυρός. "Οπ. VICTORIA—AVGV Γ—CONOB. Σταυρός ἐπὶ τριῶν βαθμίδων.
59	VI, 25	4,48	"Ομοιον, μετὰ CONOB καὶ S.
60	VI, 26	4,44	"Ομοιον, μετὰ CONOB καὶ Σ. Πβλ. Collection de feu M. H. Montagu, Monnaies d'or romaines et byzantines, Paris 1896 n° 1138 (S) καὶ Z καὶ 1139 (A). — Ιδε καὶ ἀριθ. 198-234,

Αῆξων ἀριθμ.	Πίναξ	Όλη	
			<i>Κώνστας Β' καὶ Κωνσταντῖνος Πωγωνᾶτος (δι πρεσβύτερος τῶν νιῶν) 654-659 μ. Χ.</i>
61	VI, 27	4,50	DN CONSTANTINVS C CONST AV. Προτόμαι κατενώπιον Κωνσταντίνου Β' μετὰ μεγάλου μύστακος καὶ πώγωνος καὶ Κωνσταντίνου Πωγωνάτου νεαροῦ ἀγενείου ἢ μόλις γενειῶντος. Ἐν μέσῳ καὶ ἄνω αὐτῶν μικρὸς σταυρός. Ὥπ. VICTORIA—AVGV A—CONOB. Σταυρὸς ἐπὶ τριβάθμου βάσεως.
62	VI, 28	4,29	“Ομοιον.
63	VI, 29	4,45	“Ομοιον, ἀλλὰ μετὰ CONOB:
64	VI, 30	4,38	“Ομοιον, ἀλλὰ μετὰ Β καὶ CONOB
65		4,33	“Ομοιον
66		4,44	“Ομοιον
67	VI, 31	4,44	“Ομοιον
68		4,47	“Ομοιον
69		4,47	“Ομοιον
70		4,38	“Ομοιον
71	VI, 32	4,44	“Ομοιον, μετὰ CONOB +
72		4,29	“Ομοιον, μετὰ CONOB καὶ Γ.
73	VI, 33	4,43	“Ομοιον, ἐξ ἄλλης σφραγίδος.
74	VI, 34	4,42	“Ομοιον, μετὰ CONOB καὶ Δ.
75	VII, 1	4,37	“Ομοιον > > ‘Εξ ἄλλης σφραγίδος.
76	VII, 2	4,36	“Ομοιον, μετὰ CONOB καὶ Δ.
77	VII, 3	4,40	“Ομοιον, μετὰ CONOB +.
78		4,44	“Ομοιον, μετὰ CONOB καὶ Ε.
79	VII, 4	4,41	“Ομοιον > > ‘Εξ ἄλλης σφραγίδος.
80	VII, 5	4,44	“Ομοιον, μετὰ CONOB καὶ Σ
81		4,45	“Ομοιον
82		4,34	“Ομοιον

Πάντα ἐκ διαφόρων σφραγίδων.

Ἐκ τριῶν διαφόρων σφραγίδων,

Αριθμός άριθμ.	Πόντος	Όλη	
83	VII, 6	4,43	"Ομοιον, μετὰ ΣΩΝΟΒ καὶ Σ
84		4,38	"Ομοιον
85		4,39	"Ομοιον
86		4,34	"Ομοιον
87	VII, 7	4,41	"Ομοιον, μετὰ ΣΩΝΟΒ καὶ Η
88		4,48	"Ομοιον
89		4,36	"Ομοιον
90		4,42	"Ομοιον
91	VII, 8	4,38	"Ομοιον, μετὰ ΣΩΝΟΒ καὶ Θ
92		4,47	"Ομοιον
93		4,37	"Ομοιον
94		4,41	"Ομοιον
95		4,46	"Ομοιον
96	VII, 9	4,41	"Ομοιον, μετὰ ΣΩΝΟΒ καὶ Ι
97	VII, 10	4,42	"Ομοιον
98	VII, 11	4,45	"Ομοιον
Κώνστας Β' καὶ οἱ νίοι αὐτοῦ Κωνσταντῖνος Πωγωνᾶτος, Ἡράκλειος καὶ Τιβέριος (659-668 μ. Χ.).			
99	VII, 12	4,45	VICTORIA — AVGV Δ. Προτομὴ κατενώπιον Κωνσταντίνου Β μετὰ μεγάλου πώγωνος καὶ μύσταχος, ἔχοντος ἐν τῇ δεξιᾷ μέγαν σταυρὸν ἐπὶ σφαιρίδας. "Οπ. ΣΩΝΟΒ κάτω τῶν κατενώπιον ἴσταμένων καὶ σφαιρίδας, ἐφ' ὅν σταυροί, φερόντων ἐν τῇ δεξιᾳ τριῶν νιῶν τοῦ Κωνσταντίνου Β'.
100	VII, 13	4,47	Προτομαὶ κατενώπιον Κωνσταντίνου τοῦ Β' μετὰ μεγάλου πώγωνος καὶ μύσταχος καὶ τοῦ πρεσβυτέρου νιῶν αὐτοῦ. Πέριξ αὐτῶν ἐπι- γραφὴ ἀμελῶς καὶ ποικιλοτρόπως κεχαραγ- μένη, παρουσιάζουσα δὲ τὰς ἔξης διαφορὰς ἐπὶ τῶν διαφόρων μέχρι τοῦ ἀρ. 197 κομματίων;

Αὗξων ἀριθμ.	Πίναξ	'Ολχὴ	
		DC	—AN
		DNC	—AN
		DNCON	—AN
		DCOST	—AN
		DNCOS	—TA
		D CON	—TA
		DNCONS	—TA
		DNCO	—AS
		DNCONS	—ANS
		DNCONS	—TAN.
		DNCONS	—TAN
		DNCON	—TNAI
		DNC	—TI
		DNCON	—T—.
		DNCONST	—ANST
		DNCONS	—TNAI
		DNCONS	—TNAIΓ
			DNCONSTI — AIVS
			DNCO — CCO
			DNCONST — INVSCCO
			DNCONS — TINCCO
			DNCONS — TANCC.
			DNCONS — TAVIC
			[DNCONS] — ANIVCO
			DNCON — ANVCO
			DNCONST — ANVCO
			DECON — TSCOT
			DECON — AVOCO
			DNCON — ATSCVOT
			DNCOT — ATSCVTO-
			DNCON — TAPS
			DNCONS — ATSPPA —
			[DNCONST] — ..VSTANT
			INVS

"Οπ. VICTORIA — AVGV Α καὶ ἐν τῷ ἔξεργῳ CONOB. Σταυρὸς μέλας ἐπὶ τριβάθμου ἢ τετραβάθμου βάσεως ἢ καὶ σπανιώτερον ἀπλῶς ἐπὶ σφαιρίδας, παρὰ τὸν δόποιον ἵστανται κατενώπιον οἱ νιοὶ τοῦ Κωνσταντίνου Β'. Ηράκλειος καὶ Τιβέριος, σφαιρίδαν μετὰ σταυροῦ ἔχοντες ἐν τῇ δεξιᾷ.

101		4,48	"Ομοιον	
102		4,37	"Ομοιον	
103		4,44	"Ομοιον	{ 'Εκ τεσσάρων διαφόρων σφραγίδων.
104	VII, 14	4,46	"Ομοιον, μετὰ Β καὶ CONOB	
105		4,41	"Ομοιον	{ 'Εκ διαφό-
106		4,42	"Ομοιον	ρων σφρα-
107		4,34	"Ομοιον	γίδων.
108		4,43	"Ομοιον	
109		4,48	"Ομοιον	
110	VII, 15	4,45	"Ομοιον, μετὰ Β+ καὶ CONOB.	

Αριθμ.	Πίναξ	Όλη	
111		4,40	"Ομοιον, μετὰ Γ καὶ CONOB
112		4,38	"Ομοιον
113		4,32	"Ομοιον
114	VII, 16	4,37	"Ομοιον
115	VII, 17	4,44	"Ομοιον
116		4,49	"Ομοιον
117		4,46	"Ομοιον
118		4,49	"Ομοιον. (δ σταυρὸς ἐπὶ σφαιρᾶς)
119		4,46	"Ομοιον
120	VII, 18	4,42	"Ομοιον, μετὰ Τ.
121	VII, 19	4,38	"Ομοιον, μετὰ Γ+
122		4,44	"Ομοιον (δ σταυρὸς δων ἡ ἐμπροσθία καὶ ἐκ τῆς ἐπὶ σφαιρᾶς) αὐτῆς μιᾶς ἡ διπισθία δψις
123	VII, 20	4,45	"Ομοιον, μετὰ Δ καὶ CONOB
124		4,43	"Ομοιον
125		4,42	"Ομοιον (δ σταυρὸς ἐπὶ σφαιρᾶς)
126		4,43	"Ομοιον
127	VII, 21	4,46	"Ομοιον μετὰ Δ+.
128	VII, 22	4,37	"Ομοιον μετὰ Δ ϖ.
129	VII, 23	4,37	"Ομοιον μετὰ Ε καὶ CONOB (δ σταυρὸς ἐπὶ σφαιρ.).
130		4,37	"Ομοιον
131		4,41	"Ομοιον
132		4,44	"Ομοιον (δ σταυρὸς ἐπὶ σφαιρᾶς)
133		4,42	"Ομοιον
134		4,38	"Ομοιον
135		4,39	"Ομοιον, μετὰ Ε καὶ CONOB C
136	VII, 24	4,35	"Ομοιον
137		4,44	"Ομοιον
138	VII, 25	4,40	"Ομοιον, μετὰ Ε ϖ καὶ CONOB.
139	VII, 26	4,50	"Ομοιον, μετὰ Ε καὶ CONOB Θ
140		4,50	"Ομοιον
141		4,46	"Ομοιον
142		4,41	"Ομοιον
143	VII, 27	4,48	"Ομοιον, μετὰ Ε καὶ CONOB T.
144		4,36	"Ομοιον.
145		4,37	"Ομοιον.
146		4,40	"Ομοιον (= T;).

Ἐκ διαφόρων σφραγίδων.

Αριθμός αριθμ.	Πίναξ	Όλη	
147	VII, 28	4,47	"Ομοιον, μετὰ Σ καὶ ΣΟΝΟΒ.
148	VII, 29	4,37	"Ομοιον, μετὰ Σ καὶ ΣΟΝΟΒ.
149		4,41	"Ομοιον
150		4,47	"Ομοιον
151		4,42	"Ομοιον
152		4,31	"Ομοιον
153		4,36	"Ομοιον
154	VII, 30	4,44	"Ομοιον (δ σταυρὸς ἐπὶ σφαιραῖς)
155		4,42	"Ομοιον
156		4,37	"Ομοιον
157	VII, 31	4,31	"Ομοιον, μετὰ Σ ο.
158	VII, 32	4,38	"Ομοιον, μετὰ Σ +.
159	VII, 33	4,43	"Ομοιόν, μετὰ Η καὶ ΣΟΝΟΒ.
160		4,43	"Ομοιον.
161	VII, 34	4,40	"Ομοιον, μετὰ Θ καὶ ΣΟΝΟΒ
162		4,35	"Ομοιον
163		4,45	"Ομοιον
164		4,37	"Ομοιον
165		4,42	"Ομοιον
166		4,42	"Ομοιον
167		4,41	"Ομοιον
168		4,45	"Ομοιον
169		4,38	"Ομοιον
170		4,43	"Ομοιον
171		4,26	"Ομοιον
172	VII, 35	4,47	"Ομοιον, μετὰ Θ καὶ ΣΟΝΟΒ Σ
173		4,46	"Ομοιον
174		4,48	"Ομοιον
175		4,50	"Ομοιον, μετὰ Θ καὶ ΣΟΝΟΒ Θ
176		4,40	"Ομοιον
177		4,45	"Ομοιον
178	VII, 36	4,49	"Ομοιον, μετὰ Θ + καὶ ΣΟΝΟΒ Θ
179		4,42	"Ομοιον
180		4,43	"Ομοιον

'Εκ διαφόρων
σφραγίδων.

'Εκ διαφόρων
σφραγίδων.

'Εκ τριῶν δια-
φόρων σφραγί-
δων.

'Εκ τριῶν σφρα-
γίδων.

'Εκ τριῶν σφρα-
γίδων.

Αριθμ.	Πήναξ	Όλχη	
181		4,41	"Ομοιον, μετὰ θ καὶ CONOB T
182	VII. 37	4,50	"Ομοιον
183		4,42	"Ομοιον
184		4,38	"Ομοιον
185		4,49	"Ομοιον
186	VII. 38	4,45	"Ομοιον, μετὰ I καὶ CONOB.
187		4,44	"Ομοιον
188		4,42	"Ομοιον
189		4,42	"Ομοιον
190		4,40	"Ομοιον
191		4,47	"Ομοιον
192		4,38	"Ομοιον
193		4,34	"Ομοιον (τὸ I ἀμυδρόν).
194		4,50	"Ομοιον (τὸ I ἀμυδρόν).
195		4,30	"Ομοιον, μετὰ (;) καὶ CONOB.
196		4,50	"Ομοιον, μετὰ (;)
197		4,58	"Ομοιον, μετὰ (;) καὶ CONOB C (ἢ θ). Τοῦτο είναι τὸ ἔχον κεκολλημένον διὰ κατώσεως τὸν σιδηροῦν ἥλον τὸν εὑρεθέντα εἰς τὸ στόμιον τοῦ πηλίνου σκεύους (ἴδε τὴν εἰσαγωγήν).
Κώνσταντος B' μόνου, σεμίσσια καὶ τρεμάσσια, (παρὰ Sabatier ὑπὸ Κωνσταντίνον 1' Πωγωνᾶτον).			
198	VII. 39	2,20	DN CONSTAN—TINVS PP AV. Προτομὴ ἀγένειος Κωνσταντίνου Δ' τοῦ Πωγωνάτου μετὰ διαδήματος πρὸς δ. "Ο. VICTORIA AVGVS. Σταυρὸς ἐπὶ σφραίρας.
199		2,19	"Ομοιον
200		2,18	"Ομοιον
201		2,19	"Ομοιον
202		2,17	"Ομοιον
203		2,18	"Ομοιον
204		2,19	"Ομοιον

'Εκ πέντε διαφόρων σφραγίδων.

'Εκ διαφόρων σφραγίδων.

Αριθμον άριθμ.	Πίναξ	Όλη
205		2,22 "Ομοιον, ἀλλὰ μετὰ PP A ἀντὶ PP AV
206		2,22 "Ομοιον
207		2,17 "Ομοιον
208		2,16 "Ομοιον
209		2,17 "Ομοιον, ἀλλὰ μετὰ DN CONSTA — TIVS PP A.
210		2,20 "Ομοιον, ἀλλὰ μετὰ DE CONSTA TINIS PP A.
211		2,15 "Ομοιον, ἀλλὰ μετὰ DN CONSTA — TIVS PP A S.
212		2,17 "Ομοιον, ἀλλὰ μετὰ [D]N COSTATNVS PP.
213		2,22 "Ομοιον, ἀλλὰ μετὰ DN CONS TANVS P.
214	VII, 40	1,45 DN CONSTAN TINV S PP AV. Η αὐτὴ προτομὴ πρὸς δεξ.
		"Οπ. VICTORIA AVGVS. Σταυρὸς ἐπὶ γραμμῆς, οὗ κάτωθεν CONOB.
215		1,45 "Ομοιον
216		1,47 "Ομοιον
217		1,42 "Ομοιον
218		1,41 "Ομοιον
219		1,43 "Ομοιον
220		1,47 "Ομοιον
221		1,47 "Ομοιον
222		1,46 "Ομοιον
223		1,39 "Ομοιον
224		1,42 "Ομοιον
225		1,40 "Ομοιον
226		1,47 "Ομοιον
227		1,17 "Ομοιον. Λείπει ἐν τεμάχιον αὐτοῦ.
228		1,43 "Ομοιον, ἀλλὰ μετὰ [D]N CONSTA — TINV S P B ~.
229		1,41 "Ομοιον, ἀλλὰ μετὰ [DN CON]STAN — TINV S PP L.
230		1,40 "Ομοιον, ἀλλὰ μετὰ DE N COSΓ — ANS PP A.
231		1,36 "Ομοιον, ἀλλὰ μετὰ DE NOSΓ — ANNS P.
232		1,42 "Ομοιον, ἀλλὰ μετὰ DN CON — TNVS PP.
233		1,35 "Ομοιον, ἀλλὰ μετὰ DN CONSTA — INOS II.
234		1,46 "Ομοιον, ἀλλὰ μετὰ DN CONSTA — TNVS PPL.

ΒΥΖΑΝΤΙΑΚΑ ΜΟΛΥΒΔΟΒΟΥΛΛΑ

ΕΝ ΤΩ ΕΘΝΙΚΩ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΩ ΜΟΥΣΕΙΩ ΑΘΗΝΩΝ

(Συνέχεια. 'Ιδε τόμ. Γ', σελ. 333 κ.έπ.)

480.—ΘΓΕ—. . = δ ἄ(γιος) Γε[ώργ]ιος, κιονηδὸν ἐκατέρωθεν τροτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον, περιβεβλημένου χλαμύδα καὶ θώρακα, φέροντος δὲ δόρυ καὶ ἀσπίδα.

"Οπ. .ΚΕΡΟ—.ΤΡΑΤΙ—.ΙΩΠΡΟ—ΤΩΠΡΟ—ΕΔΡ= [+] *K(ύρι)ε β(οή)θ(ει)* [*Στρατι[γ]ίω προταπροέδρῳ*].

0,018. (Α. Ε. 1893). Μετρίας διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ' ἐκατονταετηρίς.

481.—ΟΑΓΙΟC—ΝΙΚΟ. . . = δ ἄγιος Νικό[λαος], κιονηδὸν ἐκατέρωθεν αὐτοῦ ἰσταμένου κατ' ἐνώπιον, περιβεβλημένου φελώνιον καὶ δωμοφόριον. Καίτερ ἀποτετριψάντης τῆς εἰκόνος τοῦ ἁγίου, διακρίνεται ὅμως ὅτι οὗτος τῇ δεξιᾷ εὐλογεῖ τῇ δ' ἀριστερᾷ φέρει Εὐαγγέλιον κλειστὸν ἐπὶ τοῦ στήθους.

"Οπ. —.ωCωΔ.—.ωΑΠΡΟΕ—.ΡωΤωΜ— . . . ΕCH=[+ *K(ύρι)ε β(οή)θ(ει) τ]ῷ σῷ διούλῳ πρωτοπροέδρῳ τῷ M...εσῃ.*

0,021. (Α. Ε. 658). Μετρίας διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ' ἐκατονταετηρίς.

Πρόεδροι.

482.—ΘΙΩ—ΟΠΡ= δ ἄ(γιος) Ιωάννης δ Πρ(όδρομος), κιονηδὸν ἐκατέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον μετὰ μακρᾶς αὐχμηρᾶς κόμης καὶ γενείου ὠσαύτως. Φέρει ὡς συνήθως τὴν μηλωτὴν καλύπτουσαν μόνον τὸν ἀριστερὸν αὐτοῦ ὥμον καὶ τῇ μὲν δεξιᾷ εὐλογεῖ, τῇ δ' ἀριστερᾷ φέρει μακρὸν σταυρόν.

"Οπ. + ΚΕΡΟ—ΚΩΝΑΕ—ΔΡΩΤΩΜ.—ΤΡΟΠ.Λ—ΙΑΝΩ= + *K(ύρι)ε β(οή)θ(ει) Κων(σταρτίνῳ) προέδρῳ τῷ M[η]-τροπ[ο]λιανῷ.*

0,022. (Α. Ε. 3063). Καλῆς διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ' ἐκατονταετηρίς.

483.—^τΗ Θεοτόκος ἡ ἀγία τις ἴσταμένη στρέφουσα πρὸς τὸ ἀρι-
στερὰ καὶ ἀνατείνουσα χεῖρας ἵκετιδος. Φέρει πέπλον μετὰ κεντητῆς
παρυφῆς.

^τΟπ. . . | Α. . — ΠΡΟΕΔ. . — ΕΠΑΡΧΩ — . ΤΣΙΙ. — . ΝΙ
= προέδ[ρω καὶ] ἐπάρχω [τῷ] ΤΣΙ. . . .

0,021. (A. E. 2646). Μετρίας διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ ἑκατονταετηρίς.

Oἱ ἐκ προσώπου.

484.—Σταυροειδὲς μονογράφημα (=Θεοτόκε βοήθει).

^τΟπ. + ΑΕ — ΟΝΕΚΠ — ΡΟ. ω — Π. . = + Λέον(τι) ἐκ
προ[σ]ώπ[ου].

0,022. (A. E. 3521). Μετρίας διατηρήσεως. Ζ'—Η ἑκατονταετηρίς.

485.—Σταυροειδὲς μονογράφημα (=Θεοτόκε βοήθει) ἔχον ἐν
ταῖς γωνίαις τῶν σκελῶν τὰς λέξεις [τῷ σῷ δ]ούλῳ.

^τΟπ. . . ωΡ — . ΠΑΘΑ. — . ωΣΕΚ. — . ΟCω. — . . =
. . φ β(ασιλικῷ) [σ]παθα[ρῇ]φ καὶ ἐκ [προ]οσώ[που].

0,022. (A. E. 62). Μετρίας διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

486.—Σταυροειδὲς μονογράφημα (=Θεοτόκε βοήθει) ἔχον ἐν
ταῖς γωνίαις τῶν σκελῶν τὰς λέξεις τῷ σῷ δούλῳ, ἐφιμαρμένον δ' ὑπὸ^{τῆς} κατιώσεως.

^τΟπ. ΘΕΟΔ—ΟΤΟȲΕΚΠ. — ΟC. . ΟȲΤ. — . Ο. ΗC.
= Θεοδότου ἐκ π[ρο]οσ[ώπου] τ[οῦ] ο. ησ.

0,022. (E. Σ. 13173, 117). Μετρίας διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

487.—. . ΕΡ = [+ K](ύρι)e β(οή)[θ](ει) [τῷ σῷ
δούλῳ]φ πέριξ διπλοῦ σταυροῦ διηνθισμένου καὶ μετ' ἀκτίνων, ἐπὶ^{βάσεως.}

^τΟπ. + C. M — . ΟΝΕΚΠ — . ΣΟΠΠΑ = + Σ[υ]μεὸν ἐκ
π[ρο]οσόπ(ου) πα.

0,020. (A. E. 2326). Μετρίας διατηρήσεως. Θ'—Ι' ἑκατονταετηρίς.

‘Ραίκτορες.

488. — + CΦΡΑ — ΓΙCΓΡΑ. — ΜΑΤΩΝ = + Σφραγὶς
γρα[μ]μάτων.

”Οπ. ΓΑΡΠΙ — ΗΛΡΑΙΚ — ΤΩΡ, ΤΟΥ — ΛΙΒΑΔ = Γαβρὶλ
δαίκτωρ(ος) τοῦ Λιβαδ(ᾶ).

0,016. (A. E. 1045). Καλῆς διατηρήσεως ΙΑ' — ΙΒ' ἑκατονταετηρίς. Schlum-
berger (Sigillographie σελ. 574), ὅστις δῆμος συνεπλήρωσε τὸ ἐπώνυμον εἰς Λιβα-
διαρίου.

489. — Μονογράφημα τοῦ Χριστοῦ ἀποτελούμενον ἐξ ἑνὸς +
καὶ ἑνὸς X σχηματίζον δ' οὕτω τὸν λεγόμενον μυστικὸν ἀστέρα δικτὼ
ἀκτίνων. Εἰς τὰ ἄκρα τῶν ἀκτίνων τούτων εὑρηται ἀνὰ ἓν γράμμα
Κ Ε R, Τ ω C ω Δ = K(ύρι)ε β(οήθει) ταῦ σῷ δ(ούλῳ).

”Οπ. + RACI — ΛΕΙΩΡΑΙ — ΚΤΩΡΗ — ΑΜΗΝ = + Ba-
σιλείω δαίκτωρ ἀμήν.

0,027. (A. E. 2933). Καλῆς διατηρήσεως. Θ' — Ι' ἑκατονταετηρίς. Schlum-
berger, Rev. ét. gr. 1891 σελ. 134 (= Melanges I σελ. 243).

Σεβαστοί.

490. — ‘Η Θεοτόκος καθημένη ἐπὶ θώκου κατ' ἐνώπιον ἔχουσα
ἐπὶ τῶν γονάτων τὸ βρέφος. ‘Εκατέρωθεν ἀνατείνοντες πρὸς αὐτὴν
χεῖρας ἵκετιδας δύο ἄγιοι δύο ὁ πρὸς τὰ δεξιὰ δηλοῦται ἐκ τῆς ἐπιγρα-
φῆς, ἡτις κιονηδὸν παρ' αὐτῷ εὑρηται, ὅτι εἶναι ὁ ἄγιος Νικόλαος.
Αἱ ἄλλαι ἐπιγραφαὶ ἐγένοντο ἔξιτηλοι.

”Οπ. ΤΝΠΟC—CΕΡΑCTΟV—ΚΑСПΑΚΟC—ΝΙΚΗΦΟ—
ΡΟV = Τύπος σεβαστοῦ Κάσπακος Νικηφόρου. Τρίμ. ίαμβ.

0,032. (A. E. 3141). Καλῆς διατηρήσεως. ΙΑ' — ΙΒ' ἑκατονταετηρίς. (Οι-
κογενειακόν).

491. — IC—XC = 'I(ησοῦ)s—X(ριστο)s, ἑκατέρωθεν αὐτοῦ ἴστα-
μένον κατ' ἐνώπιον, φέροντος μακρὸν χιτῶνα καὶ ἐπ αὐτοῦ ἴμάτιον
κατερχόμενον μέχρι τῶν γονάτων. Τῇ δεξιᾷ εὐλογεῖ τῇ δ' ἀριστερᾷ,
καὶ τοι ἐνταῦθα ὁ τύπος εἶναι ἀποτεριμένος, φαίνεται ὅτι φέρει

Εὐαγγέλιον ἐπὶ τοῦ στήνους. Παρὰ τοὺς πόδας ὅπισθεν σχηματίζεται εἰδός τι βαθοειδοῦς ὑποποδίου.

"Οπ. . ΣΦΡΑΓΙC — ΓΕΝΟΥΗΟΙΚΑΙ — ΚΡΑΤΟCΘΝΛΟ — ΓΕΟΙΚΤΡΩΗΑΝ — ΟΥΗΛCΕΒΑСΤΩ — ΤΩΔΙΗΨΡΗ = [+] Σφραγὶς γενοῦ μοι καὶ κράτος Θ(εο)ῦ Λόγε, οἰκτρῷ Μανούὴλ σεβαστῷ τῷ Διμύῃ. Τρίμ. Ιαμβ.

0,0'0. A. E. 3055). Ἱρίστης διατηρήσεως. ΙΒ' — ΙΓ' ἑκατονταετηρίς. Schlimberger αὐτόθι σελ. 673 ὅστις ὅμως ἀναγνώσκει Λιμύῃ τὸ ἐπώνυμον τοῦ κτήτορος.

492. — Ὁ ἀρχάγγελος Μιχαὴλ ἴσταμενος κατ' ἐνώπιον μετ' ἀναπεπταμένων πτερύγων, τῇ δεξιᾷ φέρων σκῆπτρον καὶ τῇ ἀριστερᾷ σφαῖραν. Ἡ ἑκατέρῳθεν ἐπιγραφὴ ἔξιτηλος.

"Οπ. + — ΣΦΡΑΓΙ. — ΣΕΡΑΚΤΟ. — ΜΙΧΑΗΛΑ. — ΤΗΔΟΥΚΑ = + Σφραγὶς σεβαστο[ῦ] Μιχαὴλ α[ῦ]τη Δούκα. Τρίμ. Ιαμβ.

0,021. (A. E. 3044. Καλῆς διατηρήσεως. ΙΑ' — ΙΒ' ἑκατονταετηρίς.

493. — $\left[\begin{matrix} \overline{X} \\ \overline{A} \end{matrix} \right] \left[\begin{matrix} \overline{X} \\ \overline{M} \end{matrix} \right] = 'A(\varrho)[\chi](ἀγγελος) [M(i)\chi(a\bar{\j})],$ ἑκατέρῳθεν αὐτοῦ ἴσταμένου κατ' ἐνώπιον, ἔχοντος μακρὰς ἀναπεπταμένας πτέρυγας κατερχομένας μέχρι τοῦ ἐδάφους. Περιβέβληται πολυτελῆ κεντητὴν στολὴν καὶ φέρει τῇ μὲν δεξιᾷ σκῆπτρον τῇ δ' ἀριστερᾷ σφαῖραν. Ἐκατέρῳθεν παρὰ τοὺς πόδας ἀποβλαστήματα.

"Οπ. . . ΧΩ.Μ — . . ΑΗΛΤΑΓΜΑ — . . ΝΟΥΡΑΝΙΩΝ — . . ΟΥΡΙΜ.ΧΑ — . . ΣΕΒΑСΤΟΝ — = [+ 'Αρχω[ν] M[i]\chi]αὴλ ταγμά[τω]ν οὐρανίων [φρο]ούρι (γρ. φρούρει) Μιχα[ὴ]λ σεβαστὸν [τὸν]. . . Τρίμ. Ιαμβ.

0,03 . (A. E. 3077). Καλῆς διατηρήσεως. ΙΒ' — ΙΓ' ἑκατονταετηρίς. Sigillographie σελ. 584.

494. — ΟΑ. . Ο. — ΔΗΜΗΤΡ.Ο. = δ ἄ[γι]ο[ς] Δημήτρ[ι]ο[ς], ἑκατέρῳθεν αὐτοῦ ἴσταμένου κατ' ἐνώπιον. Περιβέβληται βραχὺν χιτῶνα, θώρακα καὶ χλαμύδα καταπίπτουσαν ὅπισθεν ἀπὸ τῶν ὕμιν, ἔχει δὲ κόμην οὐλὴν καὶ ἀγένειον νεαρὸν πρόσωπον· τῇ δεξιᾷ φέρει δόρυν καὶ τῇ ἀριστερᾷ ἀσπίδα ἐρειδομένην ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

^γΟπ. . ΓΡΑΦΑΣ — ΕΒΑСΤΟΥΛΕΟΝ — . Ο. СТОУ
ГИРАРДОУ—. ВРОВЛТАМЕ—СТАКВРОС.—... =
 [+] Γραφάς [σ]εβαστοῦ Λέον[τ]ος τοῦ Γηράδον [μ]υροβλήτα μεστὰ (;) κυρος..... Τρίμ. ίαμβ.

0,032. (A. E. 3177). Καλῆς διατηρήσεως. ΙΒ'—ΙΓ' ἐκατονταετηρίς.

495. — ΟΑΓΙΟ, — ΔΜΗΤΡΙΟ = δ ἄγιο(ς) Δ(η)μήτριο(ς), κιονηδὸν ἐκατέρωθεν αὐτοῦ ἴσταμένου κατ' ἐνώπιον, περιβεβλημένου θώρακα καὶ χλαμύδα καὶ φέροντος δόρυ καὶ ἀσπίδα.

^γΟπ. + СФ—РА... | ω—АНОҮС. ВАС—ТОУ ТОУАЛ
 — ВЛ. ОҮ = + Σφρά[γ(ισ)μα] 'Ιωάνου σ[ε]βαστοῦ τοῦ 'Αλνλ ou (;)

0,033. (A. E. 2991). Καλῆς διατηρήσεως ΙΑ'—ΙΒ' ἐκατονταετηρίς.

496. — ΟΑΓΙΟС—ΔΗΜΗΤΡ... = δ ἄγιος Δημήτρ[ιος], κιονηδὸν ἐκατέρωθεν αὐτοῦ ἴσταμένου κατ' ἐνώπιον, περιβεβλημένου βραχὺν χιτῶνα, θώρακα καὶ χλαμύδα ἀπὸ τῶν ὅμων ὅπισθεν καταπίπτουσαν, τῇ δεξιᾷ φέροντος δόρυ καὶ τῇ ἀριστερᾷ ἀσπίδα ἔρειδομένην ἐπὶ τοῦ ἑδάφους.

^γΟπ. —+— СЕРАКТОН — . . . ΔΟΜΕ. — . ИКОН
МГАЛОН—. . . . ТОНКО—МННН = —+—
 Σεβαστὸν . . . δομέ[στ]ικον μ(ε)γάλον τὸν Κομηη[ὸν]

0,030. (E. Σ. 13173, 36). Μετρίας διατηρήσεως ΙΑ'—ΙΒ' ἐκατονταετηρίς.

Σεβαστοκρατόρισσαι.

497. — МНР—Θ[V]. Προτομὴ τῆς Θεοτόκου ἐστραμμένης πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ ἀνατεινούσης χεῖρας ἵκετιδας πρὸς τὸν ἐν κύκλῳ ἐκ σφαιριδίων εἰκονιζόμενον ἐν σμικρῷ Χριστόν, εὐλογοῦντα αὐτήν.

^γΟπ. ΕΚΟ—. . . ТРОСЕЗ—.. ΔΟΚΙΑСЕΝΔО—
 .. АНСКЕПОСМЕ—. ННОИКЕТ..—.. RACTOKP TO
 — ICANEKRA—СИКЛАД = [+ Πάναγγ]ε κό[ρη] μη]ιρὸς ἐξ [Εν]δοκίας Ενδο[κί]αν σκέπτοις με [τὴν σ]ὴν οἰκέτ[ιν σε]βαστοκρ[α]τό[ρ]ισσαν ἐκ βασιλέων) αλάδ(ον). Τρίμ. ίαμβ.

0,040. (A. E. 2087). Μετρίας διατηρήσεως. ΙΒ'—ΙΓ' ἐκατονταετηρίς. Sigraphie σελ. 585.

Σεβαστοϋπέρτατοι.

498.—ΘΘΕΟΔΩΡΟΣ—ΡΟΣ = δ ἄγιος Θεόδωρος, κιονηδὸν ἐκατέρῳθεν αὐτοῦ ἴσταμένου κατ' ἐνώπιον, περιβεβλημένου χιτῶνα βραχύν, θώρακα καὶ χλαμύδα μετὰ κεντητῆς παρυφῆς καταπίπτουσαν ἀπὸ τῶν ὅμων ὅπισθεν, φέρει δὲ τῇ δεξιᾷ δόρυ καὶ τῇ ἀριστερᾷ πινακὴν ἀσπίδα ἔρειδομένην ἐπὶ τοῦ ἑδάφους.

[”]Οπ. + — CΕΡΑCTO — ΣΠΕΡΤΑΤΟΝ — ΜΑΡΤΥCΜΕ — CΚΕΠΟΙC — ΛΕΟΝΤΑCΓΟV — ΡΟΝΕΚΓΕΝΟYC — ΚΑΤΗΓΜΕ — N. N = + Σεβαστοϋπέρτατον μάρτυς με σκέπαις Λέοντα Σγουρὸν ἐκ γένους κατηγμέν[ο]ν. Τρίμ. ίαμβ.

0,040. (A. E. 2894). Αριστῆς διατηρήσεως. ΙΒ' ἐκατονταετηρίς τελευτῶσα. Έδημοσιεύθη τὸ πρῶτον ὑπὸ Σπυρ. Π. Λάμπτρου (Αἱ Ἀθῆναι περὶ τὰ τέλη τοῦ ΙΒ' αἰῶνος σελ. 99, πίναξ Α' ἀριθ. 3), ἀνεδημοσιεύθη ὑπὸ Schlumberger (Sigillographie σελ. 698) καὶ Froehner (Bulles métriques ἀριθ. 71: Annuaire de la Société Française de Numismatique et d'Archéologie τόμ. VI, σελ. 58) καὶ ὑπὸ Νεφούτσου (Χριστιανικαὶ Ἀθῆναι).

Πρωτοσέβαστοι.

499.— . . . — . ΟΡ. ΙΟC = [δ ἄγιος Γε]όρ[γ]ιος, κιονηδὸν ἐκατέρῳθεν αὐτοῦ ἴσταμένου κατ' ἐνώπιον ἐν στρατιωτικῇ περιβολῇ μετὰ δόρατος καὶ ἀσπίδος.

[”]Οπ. + KΕR,Θ,— ωCωΔΟYΛ—ΑΔΡΙΑΝ.—ΠΡΩΤΟCΕ — RACTωT.—ΚΟM..—N. = + K(ύρι)e β(οή)θ(ει) [τ]ῷ σῷ δούλ[ῳ] 'Αδριαν[ῷ] πρωτοσέβαστω τ[ῷ] Κομνην[ῷ].

0,026. (A. E. 2895). Καλῆς διατηρήσεως. Sigillographie σελ. 639. Τοῦ αὐτοῦ ἔτερον μολυβδόβουλον αὐτόθι καὶ ἀνωτέρῳ ἐν τῷ προκειμένῳ καταλόγῳ ἀριθ. 337 καὶ 338.

Σεκρέτου νοτάριοι.

500.—Τύπος ἐξίτηλος.

[”]Οπ. ΘΕ . . . — . CI . . . — . NOT . . . — ΟYCEKPE — . ΟYOIKI. — . . . = Θε. . . . σι . . . νοτ[αρ]ίου [τ]οῦ σεκρέτου οἰκου[ακοῦ] . .

0,021. (A. E. 2545). Μετριωτάτης διατηρήσεως.

Σιλεντιάριοι.

501.—Ἐπιγραφὴ ἐντὸς δύο κύκλων σφαιριδίων, πέριξ σταυροειδοῦς μονογραφήματος (= Θεοτόκε ()), ἔξιτηλος, πιθανῶς αὗτη· *Βοήθει τῷ σῷ δούλῳ*.

[”]Οπ. + Ε . . . ω C . . Ε . . Ι A P I ω = + E . . . ω σ[λ]ε[ντ]ιαρίω, ἐντὸς δύο κύκλων πέριξ σταυροειδοῦς μονογραφήματος ἔξιτηλου ἀναλυομένου πάντως εἰς τὸ κύριον ὄνομα τοῦ κτήτορος.

0,033. (Α. Ε. 2569). Μετριωτάτης διατηρήσεως. Θ'—Ι' ἑκατονταετηρίς.

Σπαθάριοι καὶ πρωτοσπαθάριοι.

502.—Σταυροειδὲς μονογράφημα (= Θεοτόκε βοήθει) ἔχον ἐν ταῖς γωνίαις τῶν σκελῶν τὰς λέξεις τῷ σῷ δούλῳ.

[”]Οπ. + ΘΕΟ—ΦΑΝΕΙΠΑ—ΤΡΙΚΙΩΣ ΡΑC—ΙΛΑ' ΣΠΑΘΑ—ΡΙ ω + = + Θεοφάνει πατρικίω καὶ βασιλικῷ πρωτοσπαθαρίω.

0,028. (Α. Ε. 608). Καλῆς διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

503.—Σταυροειδὲς μονογράφημα.

[”]Οπ. + Ι. ΑΝ—ΝΗΡ' ΠΡΟ—ΤΩ C ΠΑΘ—ΑΡΙ ω = + I[ω]-άννη β(ασιλικῷ) πρωτοσπαθαρίω.

0,028. (Α. Ε. 3150). Καλῆς διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

504.—ΚΕΡ. ΘΤ ω . . . = K(ύρι)ε β[οή]θ(ει) τῷ [σῷ δούλῳ](ῳ), ἐντὸς δύο κύκλων σφαιριδίων πέριξ διπλοῦ σταυροῦ ἐπὶ βάσεως.

[”]Οπ. . . ΕΟ . . . ΣΙ Ι . — . . ΠΑ Θ — . . ΑΝ — ΙΔ = [+ Θ]εο[δ]ι(ώρῳ) [βα]σιλικῷ(ῳ) [α' σ]παθ(αρίω)

0,022. (Ε. Σ. 13173, 37). Μετρίας διατηρήσεως (ἐλλείπει περὶ τὸ ἐν τρίτον). Θ'—Ι' ἑκατονταετηρίς.

505.—. . . Θ' Τ ω C ω Δ Ο Y Λ' = [+ K(ύρι)ε βοή]θ(ει) τῷ σῷ δούλῳ(ῳ), ἐντὸς δύο κύκλων σφαιριδίων πέριξ διπλοῦ σταυροῦ ἐπὶ τριβάθμου βάσεως.

"Οπ. + ΣΑΠ.—ΝΑΡΑΣ. —ΕΙΚ' ΠΡ... —ΣΠΑΘΑ..—.
= + Σαπ[ο]να (;) βασ[ιλ]εικ(ῷ) πρωτοσπαθα[ρίῳ].

0,023. (Ε. Σ. 13071). Μετρίας διατηρήσεως. Θ'—Ι' ἑκατονταετηρίς

506. — Διπλοῦς σταυρὸς ἔχων πέριξ ἐπιγραφὴν ἔξιτηλον τὴν συνήθη Κύριε βοήθει τῷ σῷ δούλῳ.

"Οπ. + Α. ΚΙΛΕΙΟ—. Α. ΚΙΛΚΑΣΠ—.. ΑΡΙΩΚΕ
— . . . ΑΓ = (Β)ασιλείο [β]ασιλ(ι)κ(ῷ) πρωτοσπ[αθ]αρίῳ κὲ. . . αγ.

0,021. (Ε. Σ. 13070). Μετρίας διατηρήσεως. Θ'—Ι' ἑκατονταετηρίς

507. — . . . ΟΗΘΙΤΩ ΣΩΔΟΥΛ. = [+ Κ(ύρι)ε β]οήθει τῷ σῷ δούλῳ[ῷ], πέριξ διπλοῦ σταυροῦ ἐπὶ βάσεως.

"Οπ. + ΑΝΑΣ—ΤΑΣΙΩΡ'. — ΣΠΑΘΣ.. — ΤΡΙΚ.. =
+ 'Αναστασίῳ β(ασιλικῷ) [α']σπαθ(αρίῳ) καὶ [πα]τρικ[ίῳ].

0,022. (Λ. Ε. 1902). Μετρίας διατηρήσεως. (Σφραγιδόβουλον). Θ'—Ι' ἑκατονταετηρίς

508. — Κ. ΡΟΗΘΕΙΤΩ ΣΩΔΟ. Λ = Κ(ύρι)[ε] βοήθει τῷ σῷ δο[ύ]λῳ[ῷ], πέριξ διπλοῦ σταυροῦ ἐπὶ τριβάθμου βάσεως ἔχοντος ἑκατέρωθεν ὃς κοσμήματα τέσσαρα συμπλέγματα σφαιριδίων ὃν τὰ δύο ἄνω σχηματίζουσι σταυρούς.

"Οπ. + ΚΩΝ—ΣΤΑΝΤΗ—.. ΠΑΤΡΙΚ—.. ΡΑ'. —
ΑΘ' = + Κωνσταντή[νῳ] πατρικ[ίῳ] β(ασιλικῷ) πρωτο[σπ]αθ(αρίῳ).

0,020. (Σ. Π. 1898-99, ΚΔ, 8). Καλῆς διατηρήσεως. Θ'—Ι' ἑκατονταετηρίς.

509. — Σταυροειδὲς μονογράφημα.

"Οπ. + ΡΕΝΟΥ—ΑΚΙΩΡΑ—ΣΙΛΙΚΑ'—ΣΠΑΘΑ—
ΡΙ. = + 'Ρενονακίῳ βασιλικῷ πρωτοσπαθαρίῳ[ῷ].

0,024. (Σ. Π. Ἀκαδ. ἔτος 1899-1900, I, 29). Καλῆς διατηρήσεως. Η'—Θ'
ἑκατονταετηρίς. Ἰδημοσιεύθη ὑπὸ Κ. Κωνσταντοπούλου ἐν Διεθν. Ἐφημ. Νομ.
'Αρχ. τόμ. Γ', σελ. 182.

510. — . . . ΤΩΣΩΔΟ... = [+ Κ(ύρι)ε βοήθ(ει)] τῷ σῷ δο[ύ]λῳ[ῷ], πέριξ σταυροῦ διηγματισμένου ἔχοντος ἐγκαρδίους κεραίας εἰς τὰ ἄκρα τῶν σκελῶν.

^οπ. + A.. - I.. ωR - CΠΑΘΑ - PΙω = + 'A...ι..ω
β(ασιλικῶ) [πρωτο]σπαθαρίω.

0,020. (A. E. 72). Μετρίας διατηρήσεως. Θ'—Ι' ἑκατονταετηρίς.

511. — Σταυροειδὲς μονογράφημα (= *Xριστὲ βοήθει*) ἔχον εἰς τὰς γωνίας τῶν σκελῶν τὴν λέξιν Θεοφίλω, πέριξ δὲ ἐντὸς δύο κύκλων σφαιριδίων + ἐλέησόν με ὁ Θεὸς) ἐλέησόν με.

^οπ. Ἐν τῷ κέντρῳ ΒΑΣΙ—ΛΙΚΩΑ'—ΣΠΑΘΑ—ΡΙΩ = βασιλικῷ πρωτοσταθμῷ, πέριξ δὲ [δ]ιι ἐπὶ σὲ ἦ[γειρα τὴν φορήν μου (sic).

0,031. Μετριας διατηρησεως $H - \Theta$ ἑκατονταετηρις. Ἐδημοσιευθη ὑπὸ Κ. Κωνσταντοπούλου ἐν Διεθν. Ἐφημ. Νομ. Ἀρχ. τόμ. Γ', σελ. 182.

512.— . . . ΘΕΙΤΩ ΚΩΔΑΟΥΛΩ = [Κ(ύρι)ε βοή]θει τῷ σῷ δούλῳ, πέριξ πτηνοῦ βαίνοντος πρὸς τὰ δεξιὰ ἔχοντος δὲ μακρὰν οὐρὰν θυσανωτὴν καὶ πρὸς τὰ ἄνω ὑψομένην.

"Οπ. — ΝΗ.... — ΙΠΩ.Ρ'Π—ΡΩΤΟΣ..—.ΑΡΙΩ
= β(ασιλικῷ) πρωτος[παθ]αρίῳ.

0,021. (Ε. Σ. 13072). Μετριωτάτης διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρο-ς.

513. — Ταὸς ἴσταμενος κατ' ἐνώπιον ἔχων ἀναπεπταμένην τὴν οὐρὰν ἐν εἰδεὶ ὁπλίδιον, ἀποβλέπων πρὸς ἀριστεράν, φέρων δὲ περὶ τὴν κεφαλὴν στέφανον δόξης (ἄλω, nimbus).

¹⁰Οπ. ΚΕΡ.—. ΒΜΕΩΝ—ΡΑ' ΣΠ.Θ.—. ΡΗΟC—. Β.Ο
= $K(\nu\omega)\epsilon \beta(\sigma\eta\theta\epsilon\iota)$ [Σ]υμεών $\beta(\alpha\sigma\iota\kappa\omega\bar{\rho})$ ποωτοστ[α]θ[α]οή(ω) ο

0,024. (E. Σ. 13173, 67). Καλῆς διατηρήσεως Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

514. — ΝΙΚΑΙΑ = [δέ ἄγιος] *Nik[ό]λαος*, ἐκατέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον ἐν τῇ συνήθει περιβολῇ καὶ στάσει.

*Οπ . RA.—ΑCP.—ΤOKO—KHN = [+] Ba[σ](ιλείω)
πομιοσ[α](θαρίω) τὸ Κοκήγ(ω).

0,024. (Α. Ε. 1901). Μετρίας διατηρήσεως. I — IA ἐκαπονταετηρίς. (Οίκο-γενειαχών).

515.—Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ μετ' ἀναπεπταμένων πτερύγων, ἀγένειον ἔχοντος πρόσωπον καὶ κόμην οὐλην κατερχομένην πρὸς τοὺς κροτάφους Περιβέβληται πολυτελῆ κεντητήν στολὴν καὶ φέρει σκῆπτρον καὶ σφαῖραν.

[”]Οπ. + .ΡΧΙ — ΣΤΡΑΤΗΓ, — ΡΟΗΘΕΙΤΩ — ΣΩ ΔΟΥΛΟΥCΟΥ — .ΩΝΑCΠ. — ΘΑΡ = + [Α]ρχιστράτηγ(ε) βοήθει τῷ σῷ δούλου σου (sic) [Γ]ωάρ(νη) πρωτοσπ[α]θαρ(ω).

0,021. (Α. Ε. 1078). Αρίστης διατηρήσεως Ι'—ΙΑ' ἐκατονταετηρίς.

516.—Ο αὐτὸς ἀρχάγγελος δλόσωμος, ἀτέχνως εἰκονιζόμενος, ἔχων πέριξ τὴν ἐπιγραφὴν .ΡΧΙ C T P — A T = [+ ἀρχιστράτηγε βοήθει].

[”]Οπ. + RA — .ΛΙΩΡ — .ΑΘΑ — PHΩ = + Ba[σι]λίω β(ασιλικῶ) [σπ]αθαρήω.

0,025. (Α. Ε. 1983). Μετρίας διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ' ἐκατονταετηρίς

517.—ΘΓΕ — ω. Γ. ΟC = δ ἄ(γιος) Γεώ[ρ]γ[ι]ος, κιονηδὸν ἐκατέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον μετὰ χλαιμύδος καὶ θώρακος, φέροντος δὲ δόρυ καὶ ἀσπίδα.

[”]Οπ. + KΕR,Θ,—ΤωCωΔΟΥ—ΘΕΟΦΥΛΑ—ΠΤΑCΠΑ — ΘΑΡ, = + K(ύρι)ε β(σή)θ(ει) τῷ σῷ δού(λῳ) Θεοφυλά⟨ν⟩τ(ῷ) πρωτοσπαθαρ(ίῳ).

0,030. (Ε. Σ. 13070 b). Καλῆς διατηρήσεως Ι'—ΙΑ' ἐκατονταετηρίς.

518.—[ΜΗΡ]—ΘV. Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου, δεομένης, μετὰ τοῦ βρέφους ἐν δίσκῳ.

[”]Οπ. . . . — VΡΗΝΕ . — RΑΠ. — PΑΔΙΝ . = [+ Θ(εοτό)κε βοήθ[ει] · Yρηνέ[ω] (;) β(ασιλικῶ) πρωτο⟨σ⟩π[α]θαρίω) ⟨τῷ⟩ ‘Pαδιν[ῳ].

0,021. (Α. Ε. 3171). Μετρίας διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἐκατονταετηρίς. Οἰκογενειακόν).

519.—[ΜΗΡ]—ΘV Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου φερούσης διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς τὸ βρέφος.

*Οπ. + ΚΕΡΘ, Θ,—ΤΩΣ ωΔΟΥ,—ΓΕΩΡΓΙ—ωΑСПΑΘ
—Ρ, ΤΟΝ—Α. ΑΛΙ = + K(ύρι)ε β(οή)θ(ει) τῷ σῷ δού(λῳ) Γεωρ-
γίῳ πρωτοσπ(α)θαρ(ίῳ) τὸν 'Α[τ]αλι(ώτην) (οῦτω).

0,028. (Α. Ε. 2966). Καλῆς διατηρήσεως IA'—IB ἑκατονταετηρίς. Οίκο-
γνειακόν.) Schlumberger, Rev des ét gr. 1891 σελ. 136 (=Melanges I σελ. 245).

520.—Σταυρὸς μετὰ τῆς συνήθους πέριξ ἐπιγραφῆς.

*Οπ. .ΙΩΑ—ΝΝΗΒ'—CΠΑΘΑ—ΡΙΩ = [+] 'Ιωάννη
β(ασιλικῷ) σπαθαρίω.

0,026. (Ε. Σ. 'Ακαδημ. ἔτος 1897-98 ΙΓ' 14). Καλῆς διατηρήσεως. Θ'—Ι'
ἑκατονταετηρίς.

521.—‘Ομοίως.

*Οπ. . . Ν—.Τ.ΝΤΙ—ΝΩΒ'СΠ—. . . Ρ = [+] Kω]ν-
[σ]τ[α]ντίνῳ β(ασιλικῷ) σπ[αθαρίῳ].

0,026. (Α. Ε. 2419). Μετρίας διατηρήσεως. Θ'—Ι' ἑκατονταετηρίς.

522.—‘Ομοίως.

*Οπ. + —ΙΩΑΝΝΟΥΒΑΣΙΑΛ—.ΚΟΥCΠΑ—ΘΑΡΙΟΥ
= + 'Ιωάννου βασιλ[ι]κοῦ σπαθαρίου.

0,028. (Ε. Σ. 13063). 'Αρίστης διατηρήσεως.

523.—Σταυροειδὲς μονογράφημα (= Θεοτόκε βοήθει) ἔχον ἐν
ταῖς γωνίαις τῶν σκελῶν τὰς λέξεις [τ]ῷ—σῷ—δού λῷ.

*Οπ. .ΛΕΩΝ—ΤΩCΡ'—CΠΑΘΑ—ΡΙΟΥ = [+] Λεον-
τως β(ασιλικοῦ) σπαθαρίου.

0,024. (Σ. Π. 'Ακαδ. ἔτος 1899-1900 Ι 18). Καλῆς διατηρήσεως Η'—Θ'
ἑκατονταετηρίς. Ἐδημοσιεύθη ὑπὸ Κ. Κωνσταντοπούλου ἐν Διεθν. Εφημ. Νομ.
'Αρχ. τόμ. Γ', σελ. 181.

524.—Σταυροειδὲς μονογράφημα (= Θεοτόκε βοήθει) ἔχον ἐν
ταῖς γωνίαις τῶν σκελῶν τὰς λέξεις τῷ σῷ δούλῳ καὶ πέριξ ἐτέραν
ἐπιγραφὴν ἔξιτηλον ἡς σώζονται τὰ γράμματα ,ΛΙΑΡ CΠΑ.....,
= [H]λίᾳ β(ασιλικῷ) σπα[θαρίῳ].

"Οπ. Ὄμοιώς ἀλλὰ πέριξ ἐπιγραφὴ ἄλλῃ ἔξιτηλος ἡς σώζονται τὰ γράμματα ΟΝΔΑ'

0,021. (Ε. Σ. 13173, 12). Μετριωτάτης διατηρήσεως Η'—Θ ἑκατονταετηρίς.

525. — Σταυροειδὲς μονογράφημα.

"Οπ. ΑΔΡΙΑ — Ν'R'CΠ — STPO. — ΠΕ =
Ἄδριαν(ῳ) β(ασιλικῷ) σπ(αθαρίῳ) καὶ τρο. (;)πε. . . .

0,019. (Ε. Σ. 13173, 14). Μετρίας διατηρήσεως Η'—Θ ἑκατονταετηρίς.

526. — ΟCΟΔΟ . . = [+] K(ύρι)e βοήθ(ει) τ]ὸ σὸ δο[ύλ](ῳ), πέριξ διπλοῦ σταυροῦ ἔχοντος ἐγκαρδίους κεραίας εἰς τὰ ἄκρα τῶν σκελῶν.

"Οπ. .ΛΕΟ. — .R'CΠΑΘ—.Τ.ΡΜ. = [+] Λέο[ντι] β(ασιλικῷ) σπαθ(αρίῳ) [καὶ] τ[ου]ρμ[άρ](χη).

0,022. (Α. Ε. 557). Μετρίας διατηρήσεως. Θ'—Ι ἑκατονταετηρίς. Σφραγίδοβουλλοι.

527. — ΚΕΡΟΗΘΕΙΤ = K(ύρι)e βοήθει τ[ῷ] σῷ δούλῳ], ἐντὸς δύο κύκλων σφαιριδίων πέριξ διπλοῦ σταυροῦ ἐπὶ τριβάθμου βάσεως.

"Οπ. .ΝΗΚΟ — .ΑΩΡΑC, — .ΙΚωCΠ — ΑΘΑΡ·Ω =
[+] Νηκο[λ]άῳ βασ[ιλ]ικῷ σπαθαρίῳ.

0,025. (Α. Ε. 1897). Μετρίας διατηρήσεως. Θ'—Ι ἑκατονταετηρίς.

528. — Διπλοῦς σταυρὸς διηγνησμένος ἔχων πέριξ ἐντὸς δύο κύκλων ἐπιγραφὴν ἔξιτηλον τὴν συνήθη.

"Οπ. .ΓΡΙ — Γ..Ι — .CΠ Θ — .ΡΙΩ = [+] Γρι[γορί]ῳ σπ[α]θ[α]ρίῳ.

0,021. (Α. Ε. 2727). Μετριωτάτης διατηρήσεως. Θ'—Ι' ἑκατονταετηρίς.

529. — Σταυροειδὲς μονογράφημα ἀναλυόμενον εἰς Κύριε βοήθει ἔχον πέριξ τῷ σῷ δούλῳ.

"Οπ. . . . — .Θ Α — ΠΑΘ. . — .SΠ. . — .Τ. . =
. . . . θ πρωτο[σ]παθ[αρίῳ] καὶ π. . . τ .

0,023. (Α. Ε. 2674). Μετριωτάτης διατηρήσεως. Η—Θ ἑκατονταετηρίς.

530.— + Δ — ΡΟΘΕ — ΟΒ = + 4[ω]ροθέου.

*Οπ. ΑΝ — ΣΤΡ. — .ΡCΠΘ = .αν (;) στρ[ατ](ηγοῦ) β(ασιλικοῦ) σπ(α)θ(αρίου).

0.018. (Ε. Σ. 13075). Μετρίας διατηρήσεως. Ζ'—Η' ἐκατονταετηρίδος.

531. — . . . ΔΘΝΛ = [+ K(ύρι)ε βοήθ(ει) τῷ σῷ] δούλ(ω), πέριξ πτερωτοῦ ζώου ἐστραμμένου πρὸς τὰ δεξιὰ (γρυπὸς ἢ δράκοντος).

*Οπ. .ΣΓΟ. — ΣΠΑΘΗ—Ι..ΟΝ—.ΠΙ. = . . . σπαθα[ρίω] . . .

0.022. (Α. Ε. 2622). Μετριωτάτης διατηρήσεως. Η'—Θ' ἐκατονταετηρίς.

532. — Ἐπιγραφὴ πεντάστιχος ἐφθαρμιένη.

*Οπ. Ωσαύτως ἐπιγραφὴ πεντάστιχος ἵης ἵσως ἢ τελευταία λέξις ἀναγνωστέα σπαθαρίου.

0.013. (Ε. Σ. 13065). Κακῆς διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ ἐκατονταετηρίς.

533.— [ΜΗΡ]—ΘΝ. Προτομὴ κατ'ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου δεομένης.

*Οπ. .ΚΕ. — RA..AC. — .ΘΑΡ.. — .ΡΙΤ — . . = [<+] K(ύρι)ε [β(οή)θ(ει)] Βά[ρδ]α σ[πα]θαρ[ίω] . . .

0.021. (Α. Ε. 2654). Μετρίας διατηρήσεως Ι'—ΙΑ' ἐκατονταετηρίς.

Σπαθαροκανδιδᾶτοι.

534. — Σταυροειδὲς μονογράφημα (Θ(ε)[οτόκ]ι[ε] β[ο]ήθ[ει]) ἔχον ἐν ταῖς γωνίαις τῶν σκελῶν τὰς λέξεις τῷ—σῷ—δού—λῳ.

*Οπ. + ΕΝC—Τ.ΘΙΩΒ'—ΣΠΑΘΚΑΝ—ΔΙΔΑΤ = Ενστ[α]θίω β(ασιλικῶ) σπαθ(αρο)κανδιδάτ[ω].

0.929. (Ακαδ. ἔτος 1891-92, ΛΔ' 205). Καλῆς διατηρήσεως. Η'—Θ' ἐκατονταειηρίς

535.— ΚΕ—Β = K(ύρι)ε β(οήθει), ἐκατέρωθεν σταυροῦ διηνιτισμένου, ἔχοντος κεκοσμημένα τὰ ἄκρα τῶν κεραιῶν.

*Οπ. + ΘΕΟ—ΔΟΡΟC—ΠΑΘΑΡ—ΟΚΑΔ' = + Θεοδόρο σπαθαροκαδ(ιδάτω).

0.024. (Α. Ε. 68). Καλῆς διατηρήσεως. Θ'—Ι' ἐκατονταετηρίς.

536. — Διπλοῦς σταυρὸς ἔχων εἰς μὲν τὸ κέντρον τῶν κεραιῶν ἀκτῖνας εἰς δὲ τὰ ἄκρα μηνοειδεῖς ἀποφύσεις, περιβαλλόμενος δ' ἐκατέρωθεν ὑπὸ φυλλοειδῶν κοσμημάτων μετὰ μακροῦ μίσχου. Τὸ δλον ἐν κύκλῳ γραμμῆς.

"Οπ. + ΝΗΚ.Ο — ΛΑΟCΠΑ — . ΑΡΟΚΑ — .. ΙΔΔ . =
+ Νηκολάο σπα[θ]αροκα[νδ]ιδά[τω]. 'Ἐν κύκλῳ γραμμῇ.

0,021. (Σ. Π. 1898-99 ΚΔ' 5). Καλῆς διατηρήσεως ἀλλὰ βαρβάρου τεχνοτροπίας. Θ'—Ι' ἐκατσντνετηρίς.

537. — ΚΕΡΟΗΘΕΙ. ωCωΔ' = *K(ύρι)e βοήθει* [τ]ῷ σῷ σῷ
δ(ούλῳ), πέριξ διπλοῦ σταυροῦ διηγθισμένου ἐπὶ τετραβάθμου βάσεως.

"Οπ. ΑΝΤΟΝ'Β'—CΠΑΘΑΡΟ—ΚΑΝΔΙΔ' = 'Αντον(iω)
β(ασιλειῷ) σπαθαροκανδιδ(άτω).

0,021. (Δ. Ε. 2976). Καλῆς διατηρήσεως. Θ'—Ι' ἐκατονταετηρίς

538. — 'Ομοίως, ἀλλ' ἡ ἐπιγραφὴ ἐντὸς δύο κύκλων σφαιριδίων.

"Οπ. — CΠΑΘΑ.. — ΚΑΝΔΙ.. — ΤΟ... — ΛV. =
....σπαθα[ρο]κανδι[δά]το....

0,018. (Δ. Ε. 1901). Μετρίας διατηρήσεως. Θ'—Ι' ἐκατονναετηρίς.

539. — Τύπος ἔξιτηλος, πιθανῶς ταὼς κατ' ἐνώπιον, ἔχων ἀναπεπταμένην τὴν οὐρὰν ἐν εἴδει ὁριδίου.

Οπ. — ΕΙΤωCω — . ΟΥΛΩ . ΚΗΤ — . ΣΙΛΕΙΚΩ
— CΠΑΘΑΡΟ. — = [*K(ύρι)e βοήθει*] τῷ σῷ [δ]ούλῳ [Νι]-
κήτ[ᾳ β]ασιλειῷ σπαθαρο[κανδιδ](άτω).

0,025. (Δ. Ε. 3226). Μετρίας διατηρήσεως Η' - Θ' ἐκατονταετηρίς

540. — ΕΡΟΗΘΕΙ.. C..... = [+ *Kύριe βοήθει*
[τῷ] σ[ῷ δούλῳ], πέριξ πτερωτοῦ ζύου καθημένου ἐπὶ τῶν ὅπισθίων
ποδῶν καὶ ἀποβλέποντος πρὸς τὰ δεξιά.

"Οπ. + ΘΕΟ.. — . ω.. — CΠΑΘΑΡ — ΟΚ.ΝΔ.—.. Τω
= + Θεο[δοσι]ῳ (;) σπαθαρο[κανδιδά]τω.

0,022. (Ε. Σ. 13173, 63). Μετρίας διατηρήσεως.

541.— . . . — ΤΩC . . . — ΠΕΤ . . — ΣΠΑΘ . . . ΔΔ.
 = [+ K(ύρι)e β(οή)θ(ει)] τῷ σ[ῷ δού](λῳ) Πέτ[ρῳ] σπαθ[αρ(o)καν]-
 δ(i)δ[ά](τῳ).

"Οπ. . . |ω — . . . AC — . R. CP — Γ.

0,017. (A. E. 1906). Μετριωτάτης διατηρήσεως. Θ'—Ι' ἑκατονταετηρίς.

542.— ΜΗΡ—[ΘΝ]. Προτομὴ τῆς Θεοτόκου κατ' ἐνώπιον.

"Οπ. ΘΚΕΡΘ — ΠΟΛΝΕΥ — Κ . . ΣΠΑ — ΘΚΔΔΤΟ —
 . . . = Θ(εοτό)κε β(οή)θ(ει) Πολυεύκ[τῳ] σπαθ(αρο)κανδ(i)δ[ά]το . .
 0,028. (A. E. 2373). Μετρίας διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

543.— ΜΗΡ—ΘΝ. 'Ομοίως, ἀλλ' ἡ Θεοτόκος ἀνατείνει τὰς χεῖ-
 ρας ἐν στάσει δεήσεως,

"Οπ. ΘΚΕΡΘ — ΚΩΝΣΠΑ — ΘΚΑΝΔΔ. — ΑΡΧΟΝΤΗ
 = Θ(εοτό)κε β(οή)θ(ει) Κων(στατίνῳ) σπαθ(αρο)κανδ(i)δ[ά](τῳ) ἄρχοντη.

0,018. (Σ. Π. Ἀκαδ. ἔτος 1899-1900 43). Καλῆς διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ ἑκα-
 τονταετηρίς Εδημοσιεύθη ὑπὸ Κωνσταντοπούλου ἐν Διεθν. Ἐφημ. Νομ. Ἀρχ.
 τόμ. Γ' σελ.

544.— ΜΗΡ—ΘΝ. Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου δεο-
 μένης.

"Οπ. + — ΚΕΡΘ' — . . ΤΔ — . ΘΚΔΔ — . ΤΩΚ . . . Τ . .
 = + K(ύρι)e β(οή)θ(ει) . . . [σπα]θ(αρο)κ(αν)δ(i)δ[ά]τῳ . . .

0,019. (E. Σ. 13173, 27). Μετριωτάτης διατηρήσεως. Γ—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς

545.— ΜΗΡ—ΘΝ. Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου φερού-
 σης δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν τὸ βρέφος ἐπὶ τοῦ στήθους ἐν δίσκῳ.

"Οπ. + ΙΩΡ' — ΣΠΑΘΚΑ — . ΔΔΤΟΥC — ΠΑΝΟ. =
 + 'Ιω(άννον) β(ασιλικοῦ) σπαθ(αρο)κα[ν]δ(i)δ[ά](τον) τοῦ Σπανο[ῦ].

0,020. (A. E. 3069). Καλῆς διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς. (Οἰκο-
 γνειακόν).

546.— ΜΗΡ—ΘΝ. 'Η Θεοτόκος ἴσταμένη κατ' ἐνώπιον, ἀνατεί-
 νουσα χεῖρας ἵκετιδας. 'Ο πέπλος αὐτῆς ἐκτείνεται ἑκατέρωθεν διὰ
 τῶν χειρῶν.

"Οπ. + — ΘΚΕΡΘ,—ΜΙΧΑΗΛ—ΣΠΑΘΚΑ.—ΔΣΑΔΜΙ — ΟΥΝ. = + Θ(εοτό)κε β(οή)δ(ει) Μιχαήλ σπαθαροκα[γ]δ(ιδάτω) καὶ ἀδμ. ουν. (;) .

0,020. (Α. Ε. 3074). Μετρίας διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

547. — ΜΗΡ—ΘΝ. Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου, ἔχούσης τὰς χεῖρας πρὸ τοῦ στήθους.

"Οπ. + ΘΕΟΔ,—Ρ, ΣΠ. Θ, Ρ,—ΚΑΝΔΔΣΕ—ΠΙΤ. ΑΓΑ —..... = + Θεοδ(ώ)ρ(ω) σπ[α]θαροκανδ(ι)δ(άτω) καὶ ἐπὶ τ[ῶν] ἄγα.....

0,024. (Α. Ε. 1915). Μετρίας διατηρήσεως. Φέρει τέσσαρας κατὰ σειρὰν δύπλας γενομένας δι' ὁξέος ὁργάνου Ι'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

548. — . . . ΤΑC = [+ δ ᾥ(γιος) Νική]τας, ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς κυκλικῶς τοῦ ἄγιου τούτου κατ' ἐνώπιον ἐν προτομῇ ἀποτετριμμένῃ.

"Οπ. + ΝΙ. — ΗΤΑCΠ. — ΚΑΝ = + Νι[κή]τα σπ[αθ](α-ρο)καν[δ](ιδάτω).

0,022. (Α. Ε. 2543). Μετρίας διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

Στράτορες.

549. — Σταυροειδὲς μονογράφημα (= Θεοτόκε βοήθει) τῷ σῷ δούλῳ ἐν ταῖς γωνίαις τῶν σκελῶν.

"Οπ. + ΚΩΝ—. ΤΑΝΤΙ—. ωΒ C T P—ΑΤΟΡΙ = + Κων-[σ]ταντί[ν]ω β(ασιλικῶ) στράτορι.

0,026. (Α. Ε. 2275). Καλῆς διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς Schlimberger, Sigillographie σελ. 597.

550. — Σταυροειδὲς μονογράφημα (= Θεοτόκε βοήθει) ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς ἀετοῦ ἔχοντος ἀναπεπταμένας τὰς πτέρυγας καὶ διεστῶτα τὰ σκέλη, ἀποβλέποντος πρὸς τὰ δεξιά.

"Οπ. ΣΕΡΓΙ—ΟΥΒΑΣΙ—ΛΙΚΟΥCT—ΡΑΤΟΡ—ΟC = Σεργίου βασιλικοῦ στράτορος.

0,031. (Ε. Σ. 13076). Καλῆς διατηρήσεως. Ζ—Η' ἑκατονταετηρίς.

TRE DIFFERENTI TEORIE

SULL' ORIGINE DELLE MONETE DEI NOMOS DELL' ANTICO EGITTO

(*Tavola VIII*)

A prossimi intervalli uno dall' altro furono pubblicate tre memorie sull' origine delle monete dei *Nomos*.

Prima a comparire fu quella dello scrivente, «*Monete dei Nomi, astronomiche ed altre commemorative*»¹.

Seconda, «*Essai sur l'origine des monnaies des Nomes d'Égypte*» del Sig^{re} A. Parazzoli².

Terza, «*Notes sur les médailles des Nomes de l'Égypte romaine*», del Sig^{re} E. D. J. Dutilh³.

La prima, suppone che le dette monete ebbero origine in seguito all' emissione di altre monete di carattere commemorativo e con queste e con quelle s' intese di commemorare Ottavio allorchè ricevette il titolo di *Augustus*.

La seconda, pretende che le monete dei Nomos furono emesse per eternare l' omaggio e la riconoscenza che tutte le provincie dell' Egitto rendevano agli Augusti che fecero abbandono delle somme dovute al fisco.

Finalmente la terza, vorrebbe che quelle monete commemorano le decennalia degli Augusti che le fecero emettere.

Tre memorie, tre idee e conclusioni differenti.

1. Rivista Italiana di Numismatica. Anno XIV, Fasc. II, Milano 1901.

2. Revue Numismatique 1901, p. 167.

3. Revue Belge de Numismatique, année 1902-1903.

In uno studio intitolato «*Dell'affinità delle monete di restituzione e le monete dei Nomi di Egitto*¹», studio che fa seguito alla memoria che chiameremo n° 1, non fu possibile di dispensarmi di fare delle contro-osservazioni alle conclusioni si storiche chè cronologiche contenute nella memoria n° 2: in conseguenza di ciò, l'autore di quella in una sua recente pubblicazione² ha creduto bene di dare la risposta e di questa ce ne occuperemo a suo tempo.

Nell' occasione del Congresso internazionale di Scienze Storiche, tenutosi a Roma nell' aprile 1903, inviai il mio obolo alla sezione di Numismatica. Il tema da me scelto si agirava sopra le *decennalia* ricordate sulle monete alessandrine³. Poco tempo dopo quella pubblicazione, veniva alla luce la memoria n° 3 la quale tra le altre cose conclude che le monete alessandrine con la leggenda ΠΕΡΙΟΔΟC ecc: ecc: sono la conseguenza delle monete dei *Nomos* e le une come le altre intendano di commemorare le decennalia dei differenti Augusti.

Non è certo per il diletto di fare della critica se avventuro di sintetizzare la memoria n° 3, come pure se ritorno a combattere quella n° 2 unitamente alle conclusioni avanzate nella risposta di cui ho accennato. Non dubito che il lettore imparziale capirà come che ciò sia un' impulso naturale in tutti coloro che alla ricerca della soluzione di certi problemi, allorchè credono di averli risolti sia in totale che in parte, sorgono delle nuove teorie per contrastare la verità.

Sopra a tutto, tengo a premettere che non è una critica (nel vero senso della parola) che intendo di tessere sulla

1. Journal international d'Archéologie Numismatique, Tom V, 1901, pag. 71.

2. *Numismatique Alexandrine*. Revue Numismatique 1903, p. 266.

3. ΠΕΡΙΟΔΟC sulle monete Alessandrine. Congresso di Scienze Storiche, Roma 1903.

memoria pubblicata dal mio maestro ed eccellente amico Sig^{re} E. D. J. Dutilh, ma con delle semplici contro-osservazioni e con l'aiuto di monumenti, editi ed inediti, tenterò di vedere se ci sarà dato di giungere a qualche cosa di più concreto.

Sovente dalle discussioni ne sorge la verità e questo è giusto quanto mi auguro di potere raggiungere con il tema che ora ci interessa.

PARTE PRIMA

§ 1.

Il Dutilh in appoggio alla sua elaborata teoria, cita diverse monete pubblicate nei differenti cataloghi; monete che se in parte esistessero darebbero un'apparenza piuttosto solida alla di lui teoria. Fra le monete in questione alcune non esistono affatto, altre sono dubbiose, mentre poi fà assegnamento sopra la mancanza di certe monete le quali pur troppo esistono.

Fra le monete che non esistono primeggia una di Domiziano sul cui rovescio il Postolakas¹ credette di leggervi ΕΤΟΥΣ ΔΕΚ. IEPOY, scritto in giro al busto di Isis. Se è indubitabile che il Postolakas nella ricostituzione di quella leggenda fu indotto in errore, è ancora incontestabile che il sapiente nummografo trasse un raro profitto delle lettere quasi scomparse e seppe dare a quella leggenda un'aspetto così veritiero e così ammissibile, tanto che non suscitò il minimo sospetto ne al Dr^o Ludwig Schwabe ne al Dutilh e forse anche a molti altri; anzi il Dutilh vi si è appigliato e ne forma la colonna di sostegno di quanto andò dimostrando nello studio che ora esaminiamo.

1. Νομίσματα κατατεθέντα, 1883-84, σελ. 193.

La moneta in questione anzi chè essere rara essa è comunitissima ed è conosciuta in tutto le collezioni¹. Ecco la sua vera descrizione:

Av. ΑΥΤΟΚ ΚΑΙΣΑΡ ΔΟΜΙΤΙΑΝΟΣ ΣΕΒ. Testa di Domiziano laureata, rivolta a d.

Rv. Busto della Dea Isis rivolta a d., la testa ornata di una corona di corna di bove, spighe ed un disco nel mezzo; sul petto il nodo Isiaco. Nel campo la data, ΕΤΟΥΣ ΔΕΥΤΕΡΟΥ, scritto in giro al busto della Dea.

Æ m m. 25 = scala Mionnet, 6 $\frac{1}{2}$ = pollici inglesi, 9,5 (Tav. VIII, N° 1).

Si osserverà che la leggenda del rovescio ricostituita dal Postolakas differisce da quella che ho dato più sopra, per due sole lettere, cioè, un Κ in luogo di un Υ ed un Ι invece di un Τ. Le due lettere erroneamente ricostituite essendo vicine tra di loro spiegano come che la moneta in quel punto speciale essendo di cattiva conservazione ha dato luogo di leggervi ΔΕΚΙΕΡΟΥ in vece di ΔΕΥΤΕΡΟΥ².

Per un momento supponiamo pure che ΕΤΟΥΣ ΔΕΚΙΕΡΟΥ sia veramente scritto sulla moneta in questione, in tale caso quella data indicherebbe che la moneta dovette essere stata emessa l'anno 10º (alessandrino) di Domiziano ma, è bene noto che quell'imperatore non potette celebrare le decennalia prima del 13 Settembre 91 d. C., questa data trovandosi

1. Mionnet, n° 578. Museo Lavy, n° 5587. B. M. n° 302. Coll. Dattari, n° 502 ed altri come Media Barba ecc. (questa moneta manca nel catalogo della Coll. Demetrio descritta dal Feuardant).

2. Avendo domandato all'egregio mio amico Sgr^e Svoronos, se la leggenda del Postolakas era giusta, o no, egli gentilmente mi rispose che io avevo ragione, perché sulla moneta in questione vi è scritto ΕΤΟΥΣ ΔΕΥΤΕΡΟΥ. Allorché il Sig^r Svoronos mi ha inviato le bozze di questa memoria, mi ha pregato di aggiungervi una rettifica, la quale credo bene di darla in extenso: [Τῆς πλάνης τοῦ κ. Dutilh αὐτος ἐγενόμην ἐγώ, ὅστις ἐρωτηθεὶς ἐν καιρῷ ὑπ' αὐτοῦ ἀν i ἀνάγνωσις τοῦ Ποστολάκα ἡτο δόθη, ἀπήντησα καταφατικῶς ὡς πλανηθεῖς τότε ὑπὸ τῆς κακῆς διατηρήσεως τοῦ ἐν λόγῳ νομίσματος. I. Σβιοδῶνος].

nell' anno 11° alessandrino, ne viene di conseguenza che ΕΤΟΥΣ ΔΕΚΙΕΠΟΥ, avrebbe potuto riferirsi all'anno 10° e non poteva mai sottintendersi per *l'anno sacro delle decennalie*.

Quantunque il D. abbia rievocato i tempi di Sylla ed abbia cercato di dimostrare la ragione per cui Domiziano scelse la Dea Isis a preferenza delle altre divinità, resta sempre difficile di abituarsi all'idea che l'originatore delle monete nomiche sulle quali immancabilmente vi fece scrivere il nome di una provincia oppure di una città ed in relazione a quel nome, vi fece figurare la divinità locale, egli abbia potuto fare emettere delle monete, il cui modulo, il carattere, l'aspetto e tutto insieme, non solo erano differenti da quelle monete speciali (dei nomos), ma erano esattamente simili alle monete ordinarie; come pure, sembra impossibile che sia stato scelto per tipo del rovescio uno così tanto comune quale è il busto d' Isis che si ritrova sulle monete dei primi anni di quel regno¹ e non ostante tutte queste differenze, abbia potuto dare alle une come alle altre lo stesso significato commemorativo.

§ 2.

Mentre che quasi tutti gli autori si antichi che moderni i quali si occuparono delle monete di questa piccola serie, la prima data che assegnano alle monete dei nomos di Traiano, è l'anno 12° (LIB), il D. giustamente fa osservare che delle simili monete dello stesso imperatore, descritte in due cataloghi, portano la data dell' anno 11° (LIA).

Le monete in questione sono, una del *Nomos Heracleo-*

1. Le monete di Domiziano con il busto d' Isis portano le date tutte scritte in intiero ΕΤΟΥΣ ΔΕΥΤΕΡΟΥ, ΕΤΟΥΣ ΤΡΙΤΟΥ, ΕΤΟΥΣ ΤΕΤΑΡΤΟΥ. Lo stessissimo busto d' Isis trovasi pure sulle monete di Vespasiano degli anni 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7.

polites, pubblicata nel catalogo Seyfer¹, la quale secondo il Dr^e L. Schwabe², oggi dovrebbe trovarsi a fare parte delle ricche collezioni del Sig^r A. Löbbecke di Brunswick. Disgraziatamente il citato signore nega di possederla³. L'altra moneta è del *Nomos Memphites*, pubblicata dal Poole⁴. Una simile è entrata da poco tempo nella mia collezione, ma per nostra mala sorte, tanto l'una che l'altra sono di cattiva conservazione e lasciano nel dubbio se la data debba essere letta **LIA**, anzi che, **LIA** (Tav. VIII, N° 2)⁵.

Il D. ha dimenticato di fare rilevare un punto in suo favore, cioè, che le monete le quali ora ci occupano sono di m.m. 26 circa, mentre che le altre monete dei Nomos dei tempi di Traiano che portano le date degl' anni **LIB**, **LIG**, **LID**, **LIE**, **LIS**, **LK**, sono di m.m. 35 a 36. Questa diversità di moduli tra monete emesse in differente epoche (supposto che la data sia **LIA**) la ritroviamo tra le monete della stessa serie emesse da Adriano allor che le prime emissioni (anni **LZ**, e **LH**) sono del modulo maggiore (m.m. 35) mentre quelle della successiva emissione sono dei due moduli inferiori. L' alternare di moduli comune ai due regni per le monete di quella serie speciale, rende possibile che le monete di m.m. 26 di Traiano portino una data differente da quelle del mo-

1. e 2 Autori citati dal Dutilh.

3. Il Sig^r A. Löbbecke al quale mi diressi per ottenere un impronta di quella moneta, gentilmente mirispose che non l'aveva mai posseduta.

4. Sia per dimenticanza, oppure giusto per la ragione che la data sulla moneta del BM. è incerta, quella data non venne menzionata nell'introduzione ove il Poole a pag XCVII; dice, *Traian years 12. 13. 14. 15. Omette l'anno 11°.*

5. Avendo domandato all' Illmo Sig^r B. W. Head di favorirmi un impronta di quella moneta, nella di lui assenza l' egregio Sg^r Herbert A. Grueber con la sua solita sollecitudine e gentilezza m' invia l' impronta accompagnata da una lettera con qualche osservazione « *On the coin to which you refer (B. M. cat N. 19 p 545) Isis certainly holds an apple or a globe in her left hand not the uraeus. The date read LIA which Mr Poole reads LIA.* »

dulo maggiore. Nello stesso tempo le monete dei Nomos emesse da Adriano nell' anno 11° sono di due moduli distinti (m.m. 14 e 19 rispettivamente), per cui nulla osta che ancora sotto di Traiano, in uno stesso anno, si abbiano potuto emettere di quelle monete di due moduli differenti, in tale caso, la moneta del *nomos Memphite* può benissimo portare la lettera LIA (14). Nell' incertezza, credo che per il momento sia bene di non fare troppo assegnamento sopra quella data incerta (LIA).

Che le monete dei nomos con la date dell' anno 11° di Traiano, esistino o no, il D. ha pienamente ragione di dire che quella data corrisponde all' anno 10° regale di Roma ma, ha torto di asserire che le monete dei Nomos dell' anno 20° dello stesso imperatore, debbano commemorare le seconde decennalia. Se la data LIA (11°) equivale all' anno 10° (regale), è impossibile che il 20° (regale) non corrisponda all' alessandrino LKA (22°). Traiano avendo regnato 19 anni, 6 mesi e 15 giorni, non visse abbastanza per celebrare le seconde decennalia, per cui se le monete dei Nomos con l' incerta data LIA possano riferire alle prime decennalia, quelle con la data LK, devono riferire a qualche altra commemorazione.

§ 3.

Per ciò che riguarda le monete di Adriano il D. basa le sue congetture sul di lui carattere maligno e invidioso e tanto è impressionato della storia descritta dal Crevier¹ che lo conduce à concludere:

J'attribuerai par conséquent à cette malignité et à cette envie d'Adrien le changement qu'il apporta dans la chronologie d'abord et dans la dimension ensuite, à ses émissions des médailles nomiques.

1. Histoire des empereurs romains. Paris, 1827.

Per conto mio confesso di non potermi inclinare dinanzi a quella conclusione e ciò per la semplice ragione che Adriano per quanto sia stato dotato di malignità e d'invidia, non vedo come che abbia potuto commemorare nell'anno 7° di regno (regale) quello che doveva ricordare il compimento di un periodo di 10 anni. Se le monete con la data dell'anno 11° (LIA) le quali comme vorrebbe il D. ancora esse commemorano le decennalia, tanto basta per stabilire con tutta sicurezza che le monete battute negl'anni 7 e 8 devano la loro emissione ad un fine differente.

Le monete con la data dell'anno LIA (11°) possono appartenere all'anno 10° regale di Roma per la sola combinazione che esse potettero essere state battute, tra il 12 ed il 29 di Agosto 127 a. C. (spazio di 17 giorni), cosa possibile ma, ancora poco probabile e non esito a dire che qual ora le monete in questione avessero dovuto commemorare le decennalia, con molta probabilità avrebbero portato la data dell'anno LIB. Questa probabilità viene suggerita da un punto essenzialmente importante, affermato non solo dalla logica ma, ancora dalle monete stesse. A me sembra quasi certo che tutte le commemorazioni le quali si riferivano agli Augusti ancora viventi, quali le decennalia ed altre simili, non era possibile che le provincie come le Colonie (per poco lungi che fossero dalla capitale), celebrassero quelle feste contemporaneamente a Roma, tutto ciò per la buona ragione, che l'Augusto poteva morire qualche giorno avanti la celebrazione delle feste che si facevano in di lui onore, salute e prosperità. E impossibile che il caso non sia stato previsto dai governanti dei tempi; anzi, senza alcun dubbio, è giusto dietro questa previsione che manchiamo di monete con le date dell'anno nuovo per quegli Augusti che morirono così prossimi al primo dell'anno¹.

1. Solamente per Augusto abbiamo monete con la data de l'anno 42° mentre che egli morì alla fine del 41° (vedi appunto n° 1).

Il D. vorrebbe che nella ricorrenza delle decennalia, Adriano ricevette il titolo di *Pater Patriae* e Sabina quello di Augusta. Non sò se questo punto cronologico lo abbia rilevato dal Crevier oppure da qualche altro autore a me ignoto ma, le monete che chiama a testimoniare quell'asserzione provano che indubbiamente Adriano ricevette quel titolo nel 128¹ e questa è la data che più o meno tutti gli autori assegnano alle monete di Roma che portano quel titolo. Le monete alessandrine di Sabina per il momento stabiliscono che essa ricevette il titolo di Augusta non prima del 128, ne dopo il 129 d. C.².

Riassumiamo le date sulle monete che il D. vorrebbe, concatenate tra di loro e tutte dovrebbero ricordare l'epoca delle decennalia di Adriano.

Monete dei nomos del maggiore modulo degl' anni 7 e 8 (LZ—LH) tra il 122 ed il 124 d. C.

Monete dei nomos dei due moduli inferiori dell' anno 11° (LIA) d. C. 126-127.

Monete con la leggenda di ΠΑΤΗΡ ΠΑΤΡΙΔΟΣ (*Pater Patriae*) degl' anni 12 e 13 (LIB—LIG) tra il 127 ad il 129 d. C.

Monete all' effigie di Sabina Augusta dell' anno (LIG) d. C. 128-129.

È chiaro che tutte quelle monete furono battute in differenti epoche e rigorosamente parlando, lo furono tra il 122 ed il 129 d. C. Come è dunque possibile di potere ammettere che con tutte quelle differenti date si intendesse di ricordare una data comune e nello stesso tempo ricordare ciò che aveniva a Roma l' 11 di Agosto 127 d. C.?

1. I ni 1310-1311 citati dal Dutilh portano le date degli' anni LIB, LIG che corrispondano agli anni d. C. 127-128-129.

2. Le prime monete di Sabina portano la data dell' anno LIG (13) che corrisponde all' anni d. C. 128-129.

§ 4.

La parte della memoria che tratta delle monete di Antonino Pio mi riesce difficile a distinguerla, per cui onde agevolarmi il compito ed anche per tema di non spiegarmi tanto quanto basti per farmi capire, ho creduto bene di dare in *extenso* i passaggi più salienti dando loro un numero progressivo che servirà per le referenze che mano mano dovrò rinviare il cortese lettore.

1° *Il est presque certain, qu'avec la modestie et la simplicité du caractère d'Antonin et le respect qu'il portait à Rome et à ses institutions, ayant à célébrer en 147-148 (deve dire 147 solamente), le neuvième centième anniversaire de la fondation de Rome et ses vœux décennaux, il n'a pas hésité un seul instant à donner la préséance à Rome, c'est pour cela, me semble-t-il, qu'ayant devancé tant soit peu les émissions numismatomorphes, il a fait frapper en 145-146 (deve dire 144 145), huitième-neuvième année alexandrine du règne, et unissant ces deux solennités, il a doté l'Égypte de cette belle série des médailles zodiacales datée de l'an 8.*

2° *En même temps que les médailles zodiacales, il fit émettre celles des nomes, laissant voir sur leur revers la divinité locale, venant présenter à son fils adoptif et à lui, en tant que chefs de l'État, ses hommages et ses vœux à l'occasion de la double solennité que Rome et ses colonies étaient en train de célébrer.*

3° *Enfin, et comme clôture de ces fêtes, il fit émettre dans la dixième année alexandrine du règne 147-148 (deve dire 146 147), celles sur lesquelles nous voyons figurer presque tous les travaux d'Hercule.*

4° *La meilleure preuve que les médailles zodiacales et celles aux travaux d'Hercule n'avaient aucun rapport avec celles des vœux décennaux d'Antonin et ceux de son fils adoptif, mais qu'elles visaient exclusivement les jeux sécu-*

laires, c'est qu'il ne se rencontre pas de ces premières à l'effigie de Marc Aurèle César, tandis qu'il s'en trouve dans presque toutes les collections des exemplaires à sujets nomiques.

5° *Cette observation se trouve confirmée par une rare monnaie du règne de Marc-Aurèle empereur, B. M. C. n° 1289, rappresentant Hercule aux prises avec le lion de Némée, datée de l'an 15 du règne, cette date correspondant à celle de l'année alexandrine 175-176 (deve dire, 174-175), soit la trentième, ou le troisième anniversaire décennal des jeux séculaires que cet empereur avait célébrés avec Antonin en 145-146 (deve dire, 144-145) lorsque il n'était que César, et qu'il a cru devoir commémorer lorsque it était empereur.*

Da prima si osserverà che per una svista involontaria la corrispondenza delle date alessandrine non corrispondono con quelle dell' era volgare; tanto basta per sconvolgere molti dei calcoli sopra i quali dipendono le conclusioni.

Nei passaggi n° 1, 2 e 3 l'autore si sforza di fare risaltare che Antonino l'ottavo anno alessandrino nell' occasione delle doppie solennità (le decennalia e le secolari) dotò l'Egitto delle monete zodiacali ed insieme a queste fece emettere quelle dei *nomos*; quindi nell' anno decimo (alessandrino) alla chiusura di quelle feste fece emettere le monete sulle quali vi figurano i diversi lavori di Ercole.

Supponiamo che sia pure così, ma come si spiega la contraddizione dell' passaggio n° 4 allor che vuole che le monete zodiacali e quelle dei lavori di Ercole non furono emesse allo scopo di commemorare le decennalia? Dobbiamo con ciò interpretare che le monete dei *nomos* e quelle zodiacali benchè emesse nello stesso tempo e giusto all' epoca che si celebravano le doppie solennità, le prime commemorano le feste *saeculares*, le seconde, indipendentemente dalle altre, commemorano le decennalia? Se tale è l' interpretazione

che dobbiamo dare a quel passaggio, questo viene contraddetto dalla prova che egli intende di dare, cioè che non esistono monete zodiacali all' effigie di Marco Aurelio Cesare; giacchè ne posso una nella mia collezione (Tav. VIII, N° 3) che rappresenta *Venere in Toro* con la data LH (8).

Il D. vorrebbe che Roma e le colonie celebrassero le doppie solennità tutte ad un tempo e che solo l'Egitto non vi partecipasse. E difficile per non dire addirittura impossibile di rendersi conto qual fù la ragione che impedisse Antonino di non permettere che Alessandria al pari delle altre provincie celebrasse quelle feste contemporaneamente a Roma.

In via normale Antonino dovette celebrare le *saeculares* nel suo decimo anno regale di Roma che corrisponde all' 10º e 11º alessandrino, poichè l' anno secolare trovasi a fare parte di quei due anni (10º, 899-900; 11º, 900-901) epoche che per quanto si sappia nulla ostava che l' Egitto partecipasse alle doppie solennità; tanto più che il D. ci dice che nell' anno 10º alessandrino (899-900) l' Egitto chiudeva le feste che avevano avuto principio nell' anno 8º.

Pur troppo gli storici sono così unanimi circa la modestia, la semplicità ed il rispetto che ebbe Antonino alle istituzioni di Roma, che non possiamo fare a meno di crederlo; ma, se come vorrebbe il D. la modestia di Antonino la dovessimo giudicare dai monumenti numismatici commemoranti le due solennità, anzi che di modestia, Antonino avrebbe dato prova di alterigia. Stà nel fatto che le *saeculares* le quali dovevano inneggiare la grandezza e la possanza di Roma, non sono menzionate sulle monete; per contro, le *decennalia* che miravano personalmente l'imperatore, e giusto Antonino che ne fece più sfarzo dei che i suoi predecessori tanto che sulle monete di Roma, quell' avvenimento non era più stato ricordato da che lo aveva fatto Augusto.

Il D. a vantaggio della sua teoria, fà grande assegnamento sulle monete del 10° anno di Antonino ove vi figurano i tanti lavori di Ercole ma, a contrastargli le ipotesi che ne deriva, sono la presenza di quelle stesse monete che vennero emesse negli anni 4°, 5°, 6°, 8° ed anche 24°. Ancora da questo lato è impossibile di ammettere che le monete Erculee del 10° anno sieno state emesse ad un fine differente da quello che vennero emesse le loro simili nei primi e gli ultimi anni dello stesso regno.

L'ipotesi che le monete con i lavori di Ercole siano state emesse per commemorare la fine delle feste saeculares, non perito a dire che essa, è sbagliata e il D. stesso ci fornisce il materiale per provarlo.

Egli vorrebbe che quel tipo di monete emesse prima da Marco Aurelio, quindi da Settimio Severo, sieno concatenate con le simili monete emesse l' anno 10° di Antonino e da ciò ne conclude che con quelle emesse da M. Aurelio si volle commemorare il terzo decennio da che vennero celebrate le saeculares e con quelle di S. Severo il sesto decennio delle stesse feste. Tutto è possibile, ma di questo passo le feste avrebbero perso il secolare aspetto e sarebbero divenute addirittura decennali! A parte questa idea logica, troviamo che i calcoli che si riferiscono alla distanza da una emissione all'altra non sono esatti cioè:

La moneta di M. Aurelio (B. M n° 1289) con Ercole ed il Leone di Nemea, data dell' anno 15°; 174 175 d. C. (e non 175-176); quella di Geta Cesare (Dattari n° 4053), data dell' anno 10°, 201-202 d.C., quello dello stesso Cesare (B.M. n° 1479) data dell' anno 11° 202-203 d. C. Come abbiamo già detto, le feste saeculares dovettero avere luogo nel 147 d. C. (900 di Roma) per cui, $147 + 30 = 177$ e non 174 oppure 175 (emissione di M. Aurelio), $147 + 60 = 207$ e non 202 oppure 203 (emissione di S. Severo). Se poi il D. vuole che i 30 ad i 60 anni si conteggino non più dal 900 ma dall' anno che furono

emesse le monete zodiacali (897-898), avremo, $144+30=174$, oppure $145+30=175$ e $144+60=204$, oppure $145+60=205$. Si in una maniera che nell'altra, i calcoli non corrispondono con le conclusioni.

È da deplorare che l'autore non abbia tenuto un poco più in conto il mio catalogo¹ nel quale tra le altre monete che avrebbero potuto agevolarlo nel suo arduo studio, al n° 3827 avrebbe trovato descritta una moneta di Commodo Cesare con al rovescio Ercole ed il toro di Creta (Tav. VIII, N° 4); essa porta la data dell'anno 17° di M. Aurelio (176-177 d. C.). A se sola quella moneta gli avrebbe provato il fallo della sua teoria, poichè non credo che l'autore voglia ammettere che M. Aurelio abbia fatto celebrare quelle feste a due anni d'intervallo le une dalle altre; oltre la poca probabilità di un tale procedere, il calcolo di 30 anni sarebbe ancora più inesatto.

§ 6.

Altro non resta che discutere circa il qualificativo delle monete dei *Nomos* ed ecco quello che dice il Dutilh:

.

n'ont jamais servi comme espèces commerciales et courrantes
n'étaient que des médailles commémoratives.

Che esse sieno delle monete commemorative (non medaglie), è possibile e questa è ancora la mia opinione; ma, allora come lo sono più o meno le altre monete romane. In quanto a non doverle considerare come moneta corrente sono di opinione tutto affatto contraria. Per quante ragioni volessi controporre all'idea del Dutilh, non sarebbero che delle semplici ipotesi e di queste credo meglio di non farne

1. NUMI AUGG ALEXANDRINI.

uso perchè le ritengo più nocive che avantageose per la scienza; mi limiterò solo a dire che le monete dei *Nomos* emesse dai quattro Augusti, nell' insieme sono di quattro moduli differenti, i quali si ripetono sulle monete ordinarie, come pure molti dei loro rovesci sono comuni alle due serie in specialmodo le piccolissime monete di Adriano (Tav.VIII, A-I)¹. Or dunque la similiarità che risulta tra le monete dei nomi e quelle ordinarie cioè, metallo, modulo, spessore, peso, lo stesso diritto, e spesso ancora lo stesso rovescio, personalmente mi è difficile di concepire come per il solo fatto che le monetæ dei nomos portando una legenda (spesso quasi invisibile) in causa di quella perdessero il valore che godevano le consorelle.

PARTE SECONDA.

Nous restons donc convencu que notre hypothèse sur l'Origine des monnaies des nomes sera admise par tous ceux qui n'apportent pas de parti pris dans l'étude des problèmes historiques.

Questa è la conclusione della risposta che il sig^r Pazzoli ha creduto bene di dare alle contro-osservazioni che feci sul di lui studio «*Origine des monnaies des nomes*»². Dico francamente che quella conclusione è assai ardita, tanto per il supremo giudizio che fà dell' opera propria, quanto di attribuire di partito preso colui oppure coloro che non possano pensare come lui, ne tampoco possano accettare le di lui ipotesi.

Riguardo al partito preso, siccome non ho alcun dubbio che quel dire visa direttamente il sottoscritto, tengo ad assicurare il benevolo lettore ed anche l'autore che tale non è il caso: le contro-osservazioni che feci sopra il suo

1. I nⁱ I, H sono monete dei nomos ; i nⁱ B, Γ sono monete ordinario
2. op. cit.

primo studio e quelle che stò per fare del suo secondo. mi vennero dettate dal dovere che s' impone a chi con ragione oppure con torto, crede di rendere un servizio alla scienza. In quanto all' irrevocabile giudizio che l'a utore ha dato alle sue proprie ipotesi, non è certo quello che mi arresterà molto più che l' autore con dei fatti nuovi mi porge la materia di potere affermare quello che dissi del suo primo studio e più ancora, di potere annullare le conclusioni del secondo.

§ 1.

Dopo una non indifferente quantità di calcoli, di cifre e di date, il P. fà giustamente rilevare che le emissioni delle monete dei nomi furono fatte nell' ordine seguente:

Domiziano,	nell' anno	11 ^a	dal	29 ¹	agosto	91	al	28	agosto	92	d. C
Traiano,	"	"	"	12 ^a	"	29	"	108	"	28	"
Adriano,	"	"	"	11 ^a	"	29	"	126	"	28 ²	"
Antonino Pio,	"	"	"	8 ^a	"	29	"	144	"	28	"

Da quel prospetto ne fà risultare l' equazione seguente, anno $91 + 18$ anni = 109, $109 + 18 = 127$, $127 + 18 = 145$.

Questo risultato gli fà esclamare, *Voilà notre cycle de 18 ans.*

Servendomi dello stessissimo prospetto sottopongo l'equazione come risulta dalla mia teoria.

Domiziano, anno $91 + 17$ anni (periodo) = 109, 109 (Traiano) + 17 = 126 (Adriano)³.

A mio turno posso esclamare, *Ecco il nostro periodo di 17 anni.*

È chiaro che il calcolo lo si faccia con il ciclo di 18 anni, come con il periodo di 17 anni, si resta sempre nei limiti degli anni alessandrini in cui i differenti Augusti fecero emettere di quelle monete.

1. Deve dire dal 30 agosto.

2. Deve dire dal 29 agosto.

3 L'emissione delle monete di Antonino già dissi nella mia memoria che vennero fatte a 18 anni di distanza da quelle emesse da Adriano.

Il lettore si accorgerà che questo giuoco di cifre è dovuto alla combinazione che l'anno alessandrino fà parte di due anni dell' era volgare.

Il P. per le monete di Domiziano si parte dall' anno 91; io invece parto dal 92 ed ambedue siamo nell' anno 11° di quell' Augusto. Il P. giunge all' anno 127, mentre che io giungo all' anno 126 ed ambedue siamo nell' anno 11° di Adriano.

I calcoli tanto dell' uno come dell' altro sono esatti, la differenza consiste nell' esposizione del come ed il perchè individualmente abbiamo scelto come punto di partenza, un' anno piuttosto che l'altro.

Per quanto la mia memoria possa avere dell' assurdo, dell' impossibile e se si vuole ancora dell' idiotismo (cosa che mi addolorerebbe assai), ho la coscienza di dire che come sempre, non mi sono dipartito dal principio essenziale che deve guidare lo scrittore, cioè di evitare per quanto è possibile di fare delle ipotesi, di non sottomettere dei dati in certi, equivoci e cavillosi e se per caso qualche dato era sospetto non ho mancato di portarlo alla conoscenza del lettore. Inspirato da queste regole che ritengo essenziali, nel caso della memoria n° 1, non mancai di bene accettuare e fare risaltare la maniera, il perchè ed il come arrivavo ai calcoli che svolsi ed i brani tolti dalla medesima che trascrivo qui sotto ne possono fare fede.

L' anno alessandrino cominciando dal 29 agosto (o 30 quando bisestile) ne viene per conseguenza che si trova tra due anni di C. o di Roma, percui le monete portanti per esempio la data 11mo di Domiziano, che come ho detto corrisponde al 91-92 d. C., potevano essere battute sia nel 91 che nel 92 e l' obbiettivo era il medesimo perciò, per prova di quanto voglio dimostrare prendo come compleanno della data che vollero commemorare, per Domiziano e Traiano la seconda parte dell' anno rispettivamente, cioè

91 e 109, mentre per Adriano prendo la prima parte, cioè 126 ecc. ecc.

Senza dubbio mi si obbietterà che per comodo di dimostrazione io m'arrogo il diritto di spostare una data (complcanno) di 6 mesi o giu di li ecc. ecc.

Circa l'emissione delle monete dei nomi fatta da Adriano nell'anno 11° (LIA) che corrispondeva all'anno 126-127 d. C., come ho detto in principio mi valgo della prima metà, cioè del 126 per arrivare a ciò che voglio dimostrare ecc. ecc.

Ed ora passiamo alle monete dei nomi battute da Antonino Pio l'anno 8 (LH).

L'anno 8° corrispondeva agl'anni 144-145 d. C. Partendo dagli anni 126-127 (emissione dei nomi sotto di Adriano) troviamo una differenza di 18 anni tra una emissione e l'altra ecc. ecc.

Conclusione. 4° Che Antonino ritardando di un anno l'emissione delle monete dei nomi, cioè 18 invece di 17 come fecero i predecessori di lui, sembra che adottasse il ciclo lunare, cioè di 19 anni e l'obbiettivo non cambiò.

Potrei aggiungervi altri passaggi della mia memoria, ma già quelli trascritti gli reputo sufficienti onde provare che feci tutto il mio possibile per mettere il lettore al corrente, circa la maniera con la quale venivo a stabilire i diversi calcoli. Non ostante tutte quelle precauzioni il P. trova da potere dire:

L'opinion de M. Dattari est que les monnaies nomiques, à l'exception de celles de l'an 7 (LZ) d'Adrien, ont été émises en commémoration du 1er Janvier de l'an 27 av. J.-C., véritable date de la fondation de l'Empire, dont on aurait rafraîchi le souvenir tous les 17 ans à partir de Tibère; voilà pourquoi l'auteur prend pour point de départ de son calcul la seconde partie de l'an 11 (LIA) de

Domitien, c'est à dire la partie qui commence le 1er janvier et finit le 28 août etc. etc.

Bisogna riconoscere che questa è un ingegnosa conclusione ma, ha il torto di essere stata basata sopra dei calcoli immaginari i quali non corrispondono a quelli sviluppati nella mia memoria i cui brani, che ho transcritto più sopra, testimoniano il fatto.

Non vi è il minimo dubbio che la conclusione del P. ha preso per pretesto il passaggio seguente della mia memoria:

L'anno 27 d. C. il 1° Gennaio, Ottavio ricevette il titolo di Augusto e con quello fù istituito l'anelato potere Imperiale ed ebbe principio l'Impero romano nel senso vero della parola.

L'accenno fatto alla data del 1° Gennaio non è che un accessorio e se ciò potesse dare un'idea dubbia, questa viene dissipata dal brano che fà subito seguito a quello giustamente citato:

Niente di più giusto e più logico che Tiberio ed i successori di lui dessero la massima importanza a ricordare quell' anno 27 d. C. ec. ec.

A me sembra che apparisce assai chiaro che il 1° Gennaio non fà parte dei calcoli ma, è dell' anno 27 che si deve tenere conto e ciò credo che sia portato in evidenza allor chè spiegai i punti di partenza che utilizzavo per ciascuna emissione delle monete in questione.

Se io fui prolioso nell' indicare minutamente il metodo che segui ed il perchè presi una data a preferenza di un'altra, il P. fù oltremodo riservato e di punto in bianco stabilisce che l'anno 844 di Roma, 91 d. C., Domiziano fece emettere le monete dei nomos; che Traiano fece altrettanto nell' 862 di R., 109 d. C.; Adriano nell' 880 di R. 127 d. C., finalmente Antonino nell' 898 di R., 145 d. C. Tutto questo senza menomamente curarsi che l' anno 11° di Domiziano faceva parte del 91 come del 92 d. C., senza curarsi di

avvertire perchè scelse al 91 in preferenza del 92, senza avvertire che avendo scelto quella prima parte dell' anno alessandrino di Domiziano, il ciclo di 18 anni lo conduceva nella seconda parte dell' anno 12° di Traiano, senza curarsi di tutto ciò e come una conseguenza naturale dei sommi calcoli, con apparente soddisfazione esclama, « *Voilà, je crois un fait acquis, ce que j'appellerai le fait nouveau!* »

Abbiamo constatato che il P. partendosi dall' anno 91 ed io dal 92, lui con il ciclo di 18 anni, io con il periodo di 17 anni, ambedue siamo giunti all' anno 12 di Traiano e dello stesso passo siamo giunti all' 11° di Adriano. Tanto basta per convincersi dell' imperiosa necessità che s' imponeva all' autore di mettere in chiaro le basi dei suoi calcoli.

§ 2.

Premetto che il compito di sintetizzare certi punti della memoria n° 2 non è cosa facile (almeno per me); le idee mi sembrano così confuse ed imbrogliate da rendere difficile di analizzarle con nettezza e semplicità; chiedo dunque venia al lettore se dovrò ripetere qualche cosa che abbiamo già passato in rivista.

Dans l'ouvrage de Cohen (2e éd. t. II, p. 208 et 209), M. Dattari trouvera, sous le n° 1210 un grand bronze d'Adrien, dont voici la description :

IMP. CAESAR. TRAIANVS. HADRIANVS AVG. P. M. TR. P.
COS III. Buste (d Adrien) lauré, à droite.

Rv. RELIQUA. VETERA. HS. NOVIES. MILL. ABOLITA. S. C.
Licteur debout, à gauche, brulant un amas de papiers et tenant un faisceau et une hache.

Trois autres pièces (n°s 1211-13) sont des variétés du n° 1210, mais la légende du revers est toujours la même et au revers du n° 1212, on voit en plus trois citoyens debout en face d'Adrien levant les mains pour l'acclamer. Ces

monnaies sont toutes de la même année et concordent avec l'histoire qui nous dit qu'Adrien brûla en grande pompe, dans le Forum, pour neuf millions de sestères de reliquats qui lui étaient dus (1). Cf. Num. Chron. t. V. 1902. Article de sir J. Evans: The burning of bonds under Hadrian.

Questo è il fatto nuovo che il P. mi porge. Se non posso ringraziarlo di avermi accennato delle monete che bene conoscevo, gli sono dovuto per avermi additato l'arma che doveva colpirmi e che raccolgo per servirmene di difesa.

Se il P. richiama la mia attenzione verso di quelle monete, l'obiettivo deve essere qualche punto della mia critica e non saprei quale altro possa essere se non il seguente: *Comme è dunque que quelle elargizioni non furono tenute in nessun conto e non vennero ricordate sulle monete della serie romana?*

Questa spontanea domanda non è altro che la conseguenza delle conclusioni delle memoria n° 2 riconfermate nella risposta alle mie controosservazioni. La riconferma è la seguente:

Avant Domitien, existe-il des monnaies nomiques? non. Après Antonien et Marc Aurèle? non plus. A part Auguste, connaît-on d'autre empereurs (jusque à Aurelien), en dehors de Domitien, Trajan, Adrien, Antonin et Marc Aurèle, qui aient détruit les créances au fisc imperial? non. Donc notre hypothèse peut être soutenue.

Dove riposano queste ipotesi? Il P. cita Suetonio, Plinio, Spartiano, le croniche Aless. e Dion Cassius; a suo tempo esamineremo i passaggi di quegl' autori.

Abbiamo constatato chiaramente come i calcoli sviluppati nella memoria che ora ci occupa sono un assieme di combinazioni servili stabilite nell' interesse di dare alla teoria un aspetto veritiero. Con quei calcoli viene stabilito che negli anni 91, 109, 127 e 145 furono emesse le monete

dei nomos e con la testimonianza degli autori citati, quelle monete commemorano le munificenze dei quattro imperatori che le fecero emettere.

L'autore invocando la festimonienza dei testi antichi non lascia dubbio di sorta che la sua l'idea predominante è che negl' anni 91, 109, 127 e 145, Roma, le province e tra queste l'Egitto, in virtù dei quattro editti emanate dai differenti Augusti beneficiarono dell' avvenute munificenze. Non credo che sia mai possibile che l' autore abbia avuto nell' idea, che l'Egitto non beneficò di quelle munificenze contemporaneamente a Roma e le altre province, poichè in tale caso era inutile che chiamasse la testimonianza degli storici e la moneta di Adriano!

Dei quattro editti in questione per uno solo di essi abbiamo la sicurezza dell' epoca in cui venne emanato; quella data ci viene assicurata tanto dalle monete quanto da un epigrafe che venne ritrovata.

Perchè il senato dei tempi di Augusto, Domiziano, Traiano e Antonino, non ricordarono quell' evento sulle loro monete? Questa trascuratezza deve essere attribuita all' irriconoscenza, oppure ad altre cause?

Esaminiamo l' editto di Augusto trasmessoci da Suetonio.

Tabulas veterum aerari debitorum, vel praecipuam columnandi materiam, exussit.

Quello dello stesso autore per l' editto di Domiziano.

Reos, qui ante quinquennium proximum apud aerarium pependissent, universos discrimine liberavit.

Quello di Dion Cassius per Adriano.

'Ελθόν γάρ ἐς τὴν Ρώμην ἀφῆκε τὰ ὀφειλόμενα τῷ τε βασιλικῷ καὶ τῷ δημοσίῳ τῷ τῶν Ρωμαίων, ἐκκαιδεκατῇ ὁρίσας χρόνον ἀφ' οὗ τε καὶ μέχρις οὗ τηρηθήσεσαι τοῦτ' ἔμελλεν.

Cosa risulta? Che i tre editti ben chè più o meno aggiornino sopra uno stesso soggetto, differiscono tra di loro nei

limiti dell' estensione, cioè a dire ; se quello di Augusto può essere interpretato in senso generale, quello di Domiziano esclude coloro che da cinque anni e meno, dovevano delle somme al fisco ; quello di Adriano più generale, ciò non ostante è sottoposto alla depurazione dei conti.

Resta pure a sapere se quelli editti erano limitati per i soli cittadini romani, oppure si estendevano a tutti i popoli sotto il dominio di Roma ? Se quest' ultimo caso può essere interpretato per gli editti di Augusto e quello di Domiziano, non sembra che sia così per l' editto di Adriano, il quale può benissimo essere sottinteso che la munificenza si estendeva solo ai cittadini romani. Se veramente fosse come vorrebbe il P., che le monete dei nomos debbano commemorare quelle munificenze, si osserva che l' editto di Adriano data del 118 d. C. e Roma in quell' occasione emise le monete cen **RELIQVA** ecc: mentre l' Egitto commemora quell' evento nel 127 (secondo il P.). Ciò sembra un enigma ! ma, il P. crede di darcene una spiegazione allorché parla delle monete dei nomos di Adriano, emesse nell' anno 7°.

On sait que cet empereur, en l'an de Rome 871 ou 118 de J.-C., décida que tous les quinze ans etc. Questo passaggio (come dice lui) l' ha tolto da Dion Cassius; però come si rileva da quello stesso passaggio che ho dato in extenso, lo storico non dice, *tous les quinze ans* ma bensi, *sexdecium annorum* ($\delta\kappa\kappaαιδεκαετῇ \deltaρίσας \chiρόνον$). È questa una svista, oppure un errore fatto a bella posta onde i calcoli già tanto elastici possino combinare con i testi !

Questo errore di un' anno, basta per sconvolgere la teoria circa le monete emesse nell' anno 7°. Però anche senza di quell' errore, ben altro si oppone alle conclusioni del P.

Donc, ce fut tous les dix-huit ans que l'on frappa des monnaies nomiques; voilà, je crois un fait acquis, ce que j'appeleraï le fait nouveau.

A quel, *fait nouveau et acquis*, le monete del settimo

anno di Adriano vi si opponevano e si presentavano qual ostacolo alla teoria del P.; ciò nonostante egli credette di sormontarlo proponendo un'ingegnosa ipotesi.

Il se pourrait que ce prince ait voulu appliquer sa réforme à l'Égypte même car cette émission de l'an sept (LZ) a été faite quinze ans après celle de l'an douze (LIB) de Trajan.

Tanto equivale a dire che con l'editto del 118 d. C., l'Egitto non partecipò a quella munificenza, nonostante che vi sia luogo da credere che in magnitudine l'editto di Adriano era superiore a quelli dei predecessori e successori di lui, a tale segno che non solo esso venne ricordato sulle monete di Roma ma, lo fu pure sopra i monumenti, cosa che non fu fatto per gli altri editti.

Di più bisogna concludere che a Roma quelle munificenze, avevano luogo all'epoca in cui gli editti erano emanati, mentre in Egitto avvenivano ad epoche differenti.

Logicamente bisogna ritenere che un tale procedere mette in grande dubbio a ciò che gli altri tre editti estendessero la loro liberalità a tutte le parti dell'Impero romano.

Come si vede il P. ha concatenato l'emissione dell'anno 7º di Adriano con quella di Traiano e per conseguenza anche con quella di Domiziano. Questa concatenazione risulta dall'amalgamazione degli editti di Domiziano e Traian con l'editto riformato di Adriano il quale (sempre secondo il P.) riduceva la distanza del tempo cioè da 18 la portò a 15 anni.

Sfortunatamente per la teoria del P., abbiamo veduto che se mai l'editto di Adriano portò un cambiamento nell'epoca, ciò non fu di 15 anni ma, bensì di 16, conseguenza per cui la concatenazione che abbiamo parlato, più non esiste. L'emissione delle monete dei nomos di Adriano dell'anno settimo non essendo più in rapporto con quelle di

Traiano, è forza riconoscere che l'obbiettivo delle due emissioni (Traiano e Adriano) differiva uno dall' altro

Poco sorrideva ad P. la soluzione che aveva dato alle monete dell' anno 7 di Adriano e come se fosse stato consapevole dell' errata interpretazione (*sexdecium annorum*), ritorna alle antiche tradizioni :

L'Égypte revint bientôt à ses traditions, car trois ans après (deve dire, quatre), au terme de dix-huit ans traditionels, nous avons les monnaies de nomes de l'an onze (LIA) du même empereur.

Questo è uno di quei punti che in mancanza di prove, per discuterli bisogna ricorrere alla logica.

Sta nel fatto come era possibile che quelle munificenze potessero seguirsi a così corti intervalli le une dalle altre ? Quasi si direbbe che mancava il tempo materiale a che un cittadino avesse potuto contrarre dei debiti con il fisco, oppure bisogna ritenere che a quei tempi, gli Egiziani avevano l' abitudine di non pagare il fisco.

In una lettera memorabile che Adriano scriveva a Servio, dipingeva gli abitanti dell' Egitto i più perfidi di quanti aveva visitato nei suoi lunghi viaggi.

Tutti, siano cristiani che giudei, non conoscono che un solo Dio, che è il loro interesse.

La loro ingratitudine è senza pari ece. ece. Come è dunque possibile che quello stesso Adriano abbia privilegiato l' Egitto di favori straordinari ?

Se il P. non avesse dimenticato, oppure non avesse passato inosservate le emissioni delle monete dell' anno 8° di Adriano e quelle degl' anni 13, 14, 15, 16 e 20 di Traiano, si sarebbe avveduto della fallacità delle di lui ipotesi.

In generale le ipotesi per la soluzione di problemi storici sono nocive ma, se esse non possono essere evitate e si presentano quale unico mezzo di soluzione, bisogna che esse riposino sopra a delle solide basi. Se tra le date

delle emissioni delle monete dei nomi che il P. ha creduto assegnarle a gli anni 91, 109, 127, 145 d. C., ne avessimo trovata per lo meno una, la quale fosse sopportata da documenti storici oppure da monumenti di qualsiasi genere, le ipotesi del P. sorte sopra a delle basi piu o meno solide, sarebbero di qualche valore ma, come abbiamo veduto, tale non è il caso; le date da lui proposte non concordano ne con gli storici ne con le monete di Roma che ha chiamato in supporto alle di lui ipotesi. Abbiamo veduto che i calcoli che egli ha sottoposti sono elastici, e possono convenire ad un ciclo come ad altri differenti. Abbiamo veduto che per le monete dell'anno 7 di Adriano non solo i calcoli sono tanto arbitrari che i precedenti ma, il passaggio di Dion Cassius disdice intieramente la conclusione dei 15 anni avanzata dal P. Finalmente abbiamo veduto che logicamente quelle ipotesi sono poco sostenibili.

Queste contro osservazioni quelle già sintetizzate nella mia prima critica, si affermano a vicenda e tutto ciò grazia al fatto unovo suggeritomi dall Sig^{re} Parazzoli stesso.

G. DATTARI.

ΤΟ ΕΞ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ ΑΓΑΛΜΑ ΤΟΥ ΑΜΥΝΟΜΕΝΟΥ
ΚΑΙ ΑΤΤΙΚΟΝ ΜΟΛΥΒΔΙΝΟΝ ΣΥΜΒΟΛΟΝ

‘Ως γνωστόν, ἐν τῇ Ἀττικῇ, Ἰδίως περὶ τὸ ἄστυ καὶ ἐν αὐτῷ, ἀνακαλύπτονται εἰς μέγα πλῆθος μολύβδινα νομισματόμορφα σύμβολα, ἀνήκοντα εἰς τοὺς ἀπὸ τοῦ Ε' π. Χ. μέχρι τοῦ Δ' μ. Χ. αἰῶνας. Μεταξὺ δὲ τῶν ἀρχαιοτέρων ἔξι αὐτῶν, καὶ δὴ τῶν τοῦ Δ' καὶ Γ αἰῶνος π. Χ., ὑπάρχουσι πλεῖστα λίαν μὲν καλλίτεχνα, ὑψίστης δὲ ἀρχαιολογικῆς σημασίας, ὡς ἀντιγράφοντα πιστῶς πολλὰ τῶν διασήμων ἀγαλμάτων τοῦ Ἀττικοῦ ἐργαστηρίου τῶν ἴσταμένων ἄλλοτε ἐν Ἀθήναις. Δυστιχῶς μέχρι τοῦδε ἐλάχιστον ἐμελετήθησαν ταῦτα, δύναται τις δὲ νὰ εἴπῃ ὅτι πάντα, ἔξαιρέσει τῶν εἰκονιζόντων τὸ σύμπλεγμα τῶν Τυραννοκτόνων, παραμένουσιν ἄγνωστα εἰς τοὺς ἀρχαιολόγους. Τὸ Ἐθνικὸν Νομισματικὸν Μουσεῖον κέκτηται νῦν μοναδικὴν τὸν πλοῦ-

τον, ἐκ πολλῶν χιλιάδων συνισταμένην, συλλογὴν τοιούτων συμβόλων· ἀλλὰ τοῦ πρὸ καιροῦ συνταχθέντος ὑπ' ἐμοῦ λεπτομερῶς καταλόγου αὐτῆς σμικρὸν μόνον μέρος ἔδημοσιεύθη μέχρι τοῦτο, ἐν τῷ παρόντι περιοδικῷ (τόμ. Γ., σελ. 322-343), ἐλεείνει χώρου καὶ ἔνεκεν ἄλλων τινῶν αἰτίων, ὃν πρώτιστον εἶναι τὸ πολυδάπανον, ἀλλ' ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖον, τῆς ὑπὸ ἀρίστου σχεδιαστοῦ πιστῆς ἰχνογραφικῆς ἀπεικονίσεως αὐτῶν, ὡς τῆς φωτοτυπικῆς κριθείσης ἀνεπαρκοῦς.

Εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν μᾶλλον εὔτεχνων συμβόλων, καὶ δὴ τῶν τοῦ Δαἰῶνος π. Χ., ἀνήκει καὶ τὸ ἐνταῦθα ἀπεικονιζόμενον εἰς φυσικὸν μὲν μέγεθος φωτοτυπικῶς, ἐν μεγεθύνσει δὲ κατὰ πιστὸν σχέδιον τοῦ κ. Gillieron. Εὑρίσκετο δὲ μέχρις ἐσχάτων τὸ σύμβολον τοῦτο ἐν τῇ ἐνταῦθα συλλογῇ τοῦ καθηγητοῦ Ρουσοπούλου, νῦν δὲ ἀπόκειται ἐν τῇ τοῦ ἐν Μασσαλίᾳ φίλου συνεργάτου ἡμῶν κ. Μιχ. Βλαστοῦ, προθύμως ἐπιτρέψαντος τὴν δημοσίευσιν, ἥν ἐκρίναμεν νῦν ἀναγκαίαν μόνον ἔνεκα τῆς μεγάλης δύμοιότητος τοῦ ἐπ' αὐτοῦ ἀμυνομένου μαχητοῦ πρὸς τὸ ἄγαλμα ἐκεῖνο τῶν Ἀντικυθήρων τὸ ἀνευ οὐδεμιᾶς ἐπιστημονικῆς ἢ τεχνικῆς βάσεως διαφημισθέν, μετ' ἄκρας ἐπιπολαιότητος, ὡς εἰκονίζον ἀποσκοποῦτα, ἐνῷ σαφέστατα παριστᾶ ἀμυνόμενον καὶ κατάκοπον ἥδη στρατιώτην, ὑποπτήσοντα πρὸ τοῦ μετὰ μανίας ἐπιτιθεμένου ἐχθροῦ, καὶ μὲν προτάσσει διὰ τῆς ἀριστερᾶς τὴν ἀσπίδα, ἐνῷ διὰ τῆς δεξιᾶς ἐκράτει τὸ δόρυ ἀνέχων αὐτὸν ἐκ τῶν κάτω κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, οὖν τὸ ἄγαλμα εὐτυχῶς ἀνεκαλύφθη ἐπίσης μεταξὺ τῶν Ἀντικυθηραϊκῶν εὑρημάτων, δεινῶς μὲν ἐφθαρμένον τὴν ἐπιφάνειαν, σαφέστατα δ' ὅμως σῆμαν τὸ περίγραμμα αὐτοῦ¹.

Εἶναι εὔχολον εἰς πάντα ἀρχαιολόγον νὰ ἀντιληφθῇ, διτὶ δὲ περὶ τοῦ ἐνταῦθα δημοσιευμένου ἀττικοῦ συμβόλου ἀμυνόμενος στρατιώτης εἰκονίζεται ἀπαραλλάκτως ἐν τῇ αὐτῇ στάσει, ἐν ᾧ καὶ δὲ ἐξ Ἀντικυθήρων, μετὰ μόνης τῆς σμικρᾶς ἀλλ' εὐνοήτου διαφορᾶς, διτὶ τὸ περιφερὲς τοῦ χώρου, ὃν παρεῖχε τῷ σφραγιδογλύφῳ τὸ πέταλον τοῦ συμβόλου, πιέζον τὸν τύπον πρὸς τὸ κέντρον — ὡς πάντοτε ἐπὶ τῶν νομισμάτων, προκειμένου περὶ τοιούτων περιπτώσεων — ἡνάγκασε τὸν

1. "Ιδε Ι. Σβορώνου, Τὸ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὸν Μουσεῖον. Ὁ θησαυρὸς τῶν Ἀντικυθήρων, πάναξ ΧΠ, σελ. 66-69 (ἐπίσης σελ. 66-68 τῆς γερμανικῆς μεταφράσεως).

σφραγιδογλύφον νὰ εἰκονίσῃ χαμηλότερον μὲν τὴν ἀνέχουσαν τὴν ἀσπίδα ἀριστερὰν καὶ τὸ γόνυ τοῦ πρὸς τὴν γῆν καμπτομένου ποδός, ὑψηλότερον δὲ τὴν ἀνέχουσαν τὸ δόρυ δεξιάν.

Δυστυχῶς ἡ τόσον σαφῆς παράστασις τοῦ ἐξ Ἀντικυθήρων ἀγάλματος φαίνεται ἀκατανόητος καὶ εἰς ἄλλους πλὴν τοῦ προτείναντος τὸν τερατώδη χαρακτηρισμὸν αὐτοῦ ὡς ἀποσκοποῦντος Οὔτως ἐσχάτως ἐν αὐτῇ τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι τῶν Ἀθηνῶν (τόμ. τοῦ 1903 σελ. 201-206) ἐδημοσιεύθη διατριβή, ἐν ᾧ τὸ ὁηθὲν ἄγαλμα τῶν Ἀντικυθήρων ἀναγνωρίζεται, μετὰ παιδικῆς ἀφελείας, ὡς εἰκονίζον ἀσφαλῶς ἵκετην καὶ δὴ αὐτὸν τὸν διμηρικὸν Λυκάονα, ἵκετεύοντα διὰ τῆς δεξᾶς (sic), τῆς πρὸς τὸ ἔδιψος εὑρισκομένης, τὸν Ἀχιλλέα — μέλλοντα πάντως νὰ ἀνακαλυψθῇ κατὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ἐρευνῶν, — ἐνῷ διὰ τῆς ἀριστερᾶς «ἐκράτει τὸ πεπιγμένον ἐν τῇ γῇ δόρυ», εὑριστούμενον νῦν ἐκ θαύματος πρὸ αὐτοῦ. Λέγω δ' ἐκ θαύματος, διότι δλίγας γραμμὰς ἀνωτέρῳ αὐτὸς ὁ συγγραφεὺς τῆς ἐν λόγῳ διατριβῆς, ἔχων ἀνὰ κεῖρας τὸ διμηρικὸν κείμενον, ἐφ' οὐ βιασῖται τὴν ἐρμηνείαν του, πληροφορεῖ ἡμᾶς ὅτι τὸ δόρυ «διαβάλν ὑπὲρ τῶν νώτων τοῦ Λυκάονος» ἐνεπήκθη εἰς τὴν γῆν δπισθεν αὐτοῦ.

Ως νὰ μὴ ἥροουν δὲ ταῦτα, παρατίθεται ἐν τῇ Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδι πρὸς ὑποτήριειν τῆς ἐρμηνείας ταύτης ἀναπαραστατικὸν ἰχνογάφημα τοῦ ἐν λόγῳ ἀγάλματος, εἰκονίζον τὸν ἄνδρα ὡς ἔχοντα ἐκ γενετῆς ἔηράν καὶ στρεβλήν τὴν ἀριστερὰν χεῖρα!

Ἐν τέλει προσθέτομεν ὅτι μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ περὶ τῶν Ἀντικυθηραϊκῶν εὑρημάτων βιβλίου μου, πλὴν τοῦ ἀνωτέρῳ ὁηθέντος συγγραφέως ἔξεφραις διάφορον γνώμην περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀγάλματος καὶ ὁ γνωστὸς ἄγγλος ἀρχαιολόγος κ. C. Waldstein¹. Οὗτος συμφωνεῖ μὲν πληρέστατα πρὸς ἡμᾶς, παραδεχόμενος ὅτι τὸ ἄγαλμα εἰκονίζει ἀμυνόμενον στρατιώτην καὶ οὐχὶ ἄνδρα ἀποσκοποῦντα ἢ ἄλλο τι, προσθίτει δ' ὅμως ὅτι δὲν ἐπείσθη ἐκ τοῦ πίνακος τοῦ βιβλίου ἡμῶν, ὅτι δὲ ἀμυνόμενος ἔχει ἀπέναντι αὐτοῦ πεζὸν ἐπιτιθέμενον, φρονῶν ὅτι δὲ ἐπιτιθέμενος ἦτο ἴππευς τις ἦ Κένταυρος, ὃν ὅμως σημειωτέον ὅτι οὐδὲ ἵγρος ἀνεκαλύφθη μεταξὺ τοῦ πλήθους τῶν Ἀντικυθηραϊκῶν ἀγαλμάτων.

1. Journal of the Hell. Studies vol. XXIV (1904) p. 133, 3.

Ο μὴ ἵδων αὐτὰ τὰ ἐν λόγῳ μνημεῖα καὶ Waldstein ἔχει βεβαίως δίκαιον, μὴ πειθόμενος ἐκ μόνου τοῦ πίνακος ἡμῶν ὅτι τὰ δύο ἀγάλματα τοῦ ἐπιτιθεμένου καὶ ἀμυνομένου ἀποτελοῦσιν ἐν καὶ τὸ αὐτὸ σύμπλεγμα. Παρεῖδεν δῆμως, ὡς φαίνεται, ἐκεῖνο ὅπερ σαφῶς ἐστι μειώσαμεν, ὅτι δηλαδὴ ἡραγκάσθημεν νὰ φωτογραφήσωμεν καὶ δημοσιεύσωμεν αὐτὰ ὡς ἀπὸ ἐτῶν ἥδη εὐρίσκονται κεχωρισμένα εἰς δύο διαφόρους αἰθούσας καὶ εἰς θέσιν ἀντίθετον ἐκείνη, ἣν κατεῖχον ὅτε ἦσαν ἡνωμένα. Βεβαιοῦμεν δ' ὅμως αὐτὸν ὅτι, ὅταν παρέλθῃ δὲ νῦν ἐν τῇ ἀναδόχῳ τοῦ ἀποσκοποῦντος Γενικῆς Ἐφορείᾳ τῶν Ἀρχαιοτήτων κρατῶν φόβος τῆς ἐπιστημονικῆς ἀληθείας καὶ συγκατανεύση αὗτη ἡ ἀναγκασθῆ ὑπουργικῆ διαταγῆ νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐν τῇ αὐτῇ αἰθούσῃ παράθεσιν, μελέτην καὶ φωτογράφησιν τῶν ἐν λόγῳ ἀγαλμάτων,— αἰρομένης οὕτω καὶ τῆς ἀπὸ ἐτῶν οἰκτρᾶς καταστάσεως, εἰς ἣν ἡ Γενικὴ Ἐφορεία ἔρριψεν ὡς ἀχρηστα σχεδὸν τὰ σπουδαιότατα ἀρχαιολογικὰ ταῦτα κειμήλια,— τότε καὶ δὲ Waldstein καὶ πᾶς ἄλλος θέλει ἀναγκασθῆ ὑπὸ τῶν πραγμάτων νὰ διολογήσῃ, ὅτι τὰ ἐν λόγῳ δύο ἀγάλματα ἀπετέλουν ποτὲ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ σύμπλεγμα, καὶ δὴ τὸ τοῦ καταβαλόντος τὸν Λακεδαιμόνιον Ὁθρυνάδην Ἀργείου Περιλάου.

(Announce)

CORPUS DES MONNAIES DE L'EMPIRE DES PTOLÉMÉES

PAR

JEAN N. SVORONOS

Directeur du Musée National Numismatique.

Le Directeur du Musée National Numismatique d'Athènes, M. Jean N. Svoronos, vient de publier le *Corpus* des Monnaies de l'Empire des Ptolémées, fruit de plusieurs années de recherches et d'études dans toutes les importantes collections et bibliothèques de l'Europe.

Ce livre se compose de trois volumes in grand 4°, richement imprimés, de presque 900 pages, avec 64 grandes planches phototypiques et un grand nombre de vignettes et de tables.

Le premier contient l'introduction qui traite en détail toutes les questions numismatiques, historiques et archéologiques se rattachant à la numismatique des Lagides.

Le deuxième comprend un catalogue qui donne la description exacte et le poids des monnaies Ptolémaïques existant dans toutes les collections publiques et privées de l'Europe, de l'Egypte etc., soit 59 collections en tout, que l'auteur a presque toutes visitées et examinées en personne; de plus il énumère toutes les pièces qui ont paru jusqu'à présent et donne une bibliographie aussi complète que possible.

Enfin le troisième volume se compose de 64 belles planches phototypiques, qui reproduisent avec une exactitude parfaite, toutes les variétés existant, presque au nombre de 2000, des monnaies Ptolémaïques.

Quant à la valeur scientifique de cet ouvrage, il suffira de citer ici l'appréciation de MM. E. Babelon, B. V. Head et B. Pick, Directeurs des Musées Numismatiques de Paris, de Londres et de Gotha. Ces savants qui componaient en 1901 le jury du concours de Bruxelles pour la numismatique Grecque, auquel M. Svoronos avait alors soumis un seul chapitre de son œuvre, ont déclaré que : « son travail sur la classification des monnaies de Ptolémée II qui portent des dates est, de l'avis unanime des membres du Jury, d'une valeur absolument exceptionnelle, car M. Svoronos apporte l'ordre là où régnait le chaos, il substitue la lumière aux ténèbres et une série qui, depuis des siècles, était demeurée une véritable « crux interpretum » se trouve aujourd'hui, grâce à lui, définitivement classée, tant au point de vue

chronologique qu'au point de vue géographique. (*Revue Belge numismatique*, tome 57 [1901] p. 496).

De même, dans *l'Archiv für Papyrusforschung* de M. U. Wilcken on lit (Bd II [1903] p. 171) sur le même travail que: «Svoronos hat die verblüffende Entdeckung gemacht, dass ein grosser Teil der Ptolemäermünzen, auf denen man bisher keine Daten gesehen hat, tatsächlich Daten trägt. Er legt hier als Probe eine Abhandlung über die betreffenden Münzen des Philadelphos vor und stellt uns erfreulicherweise ein *Corpus de la numismatique des Lagides*, in welchem seine Entdeckung nach allen Seiten ausgenutzt sein wird, in nahe Aussicht. Wenn sich seine Erklärung überall bestätigt — und nach der vorgelegten Probe kann man die besten Hoffnungen haben —, so stehen wir hier vor einer epochenmachenden Wendung in der Erforschung der Ptolemäermünzen».

Ce magnifique ouvrage, dont S. M. le Roi de Grèce a daigné accepter la dédicace, est écrit en grec; mais le catalogue, les tables et les planches sont arrangés de façon à en permettre l'usage même aux simples collectionneurs qui ne possèdent pas cette langue. De plus, un long sommaire en français, presque la traduction entière de tout le texte, paraîtra, avant six mois, dans la quatrième et dernière partie de l'ouvrage, qui contiendra en outre les *Suppléments* et la *Partie métrologique*, traitée séparément.

Enfin, l'auteur a cru fort utile à tous les numismates, savants conservateurs de Musées ou simples collectionneurs, d'ajouter à la fin *les prix* que chaque pièce a atteints jusqu'à ce jour dans les différentes ventes, ainsi que son estimation personnelle pour chaque monnaie.

L'ouvrage est mis en vente au profit d'un «Corpus Numismatique de la Grèce proprement dite» qui est en préparation sous la direction du même auteur, et qui contiendra la description de toutes les monnaies anciennes des pays classiques qui composent le royaume de la Grèce d'aujourd'hui. Par ce fait les souscripteurs au présent travail contribueront en même temps à la réalisation de ce grand projet qui va combler une des plus grandes lacunes de l'Archéologie et de l'Histoire de la Grèce ancienne.

Prix de 3 volumes parus 100 francs

Pour obtenir des exemplaires s'adresser à l'auteur *M. Jean Svoronos, Athènes, Musée National Numismatique, ou à la librairie Beck et Barth à Athènes, Place de la Constitution.*

Athènes, Août 1904.

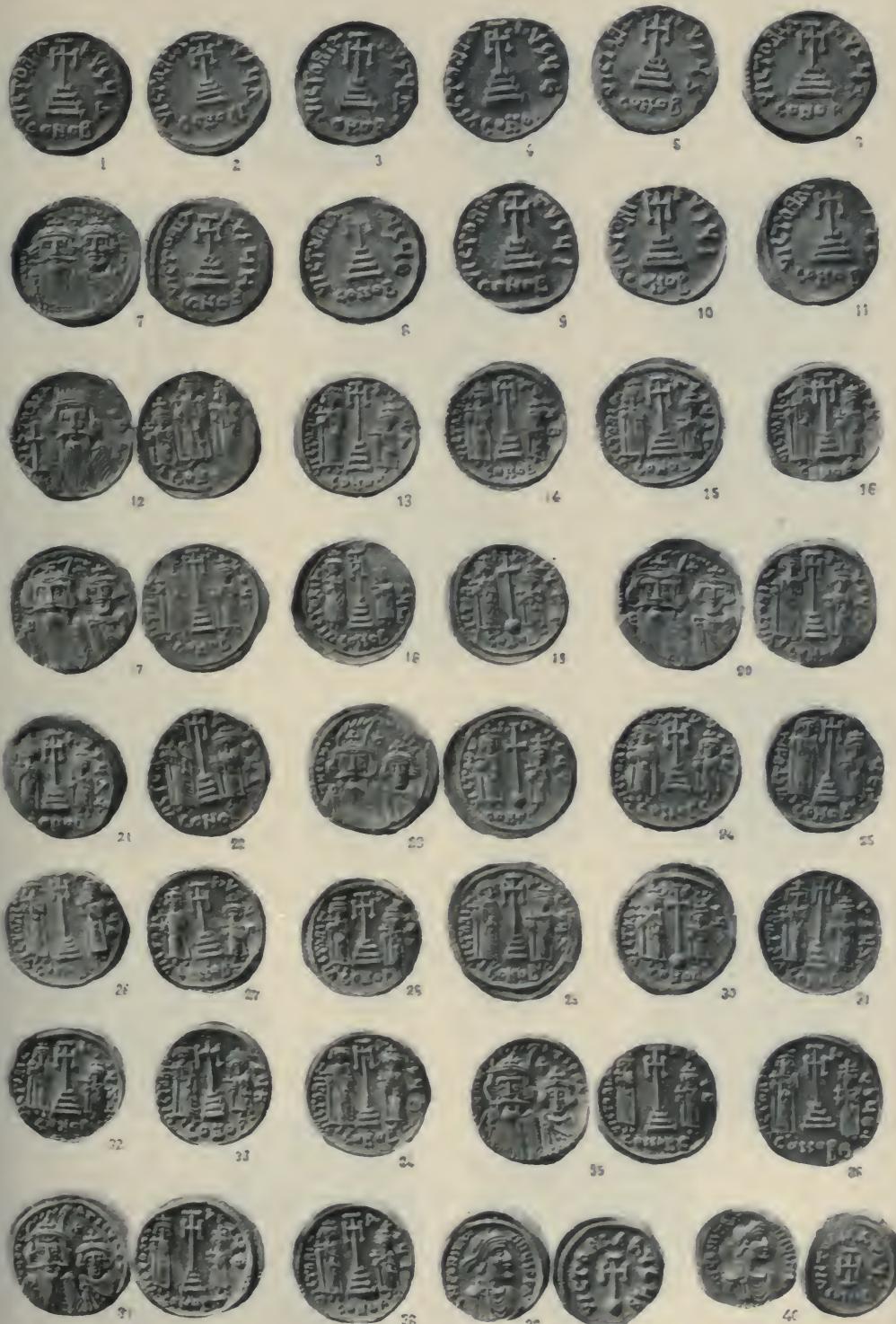

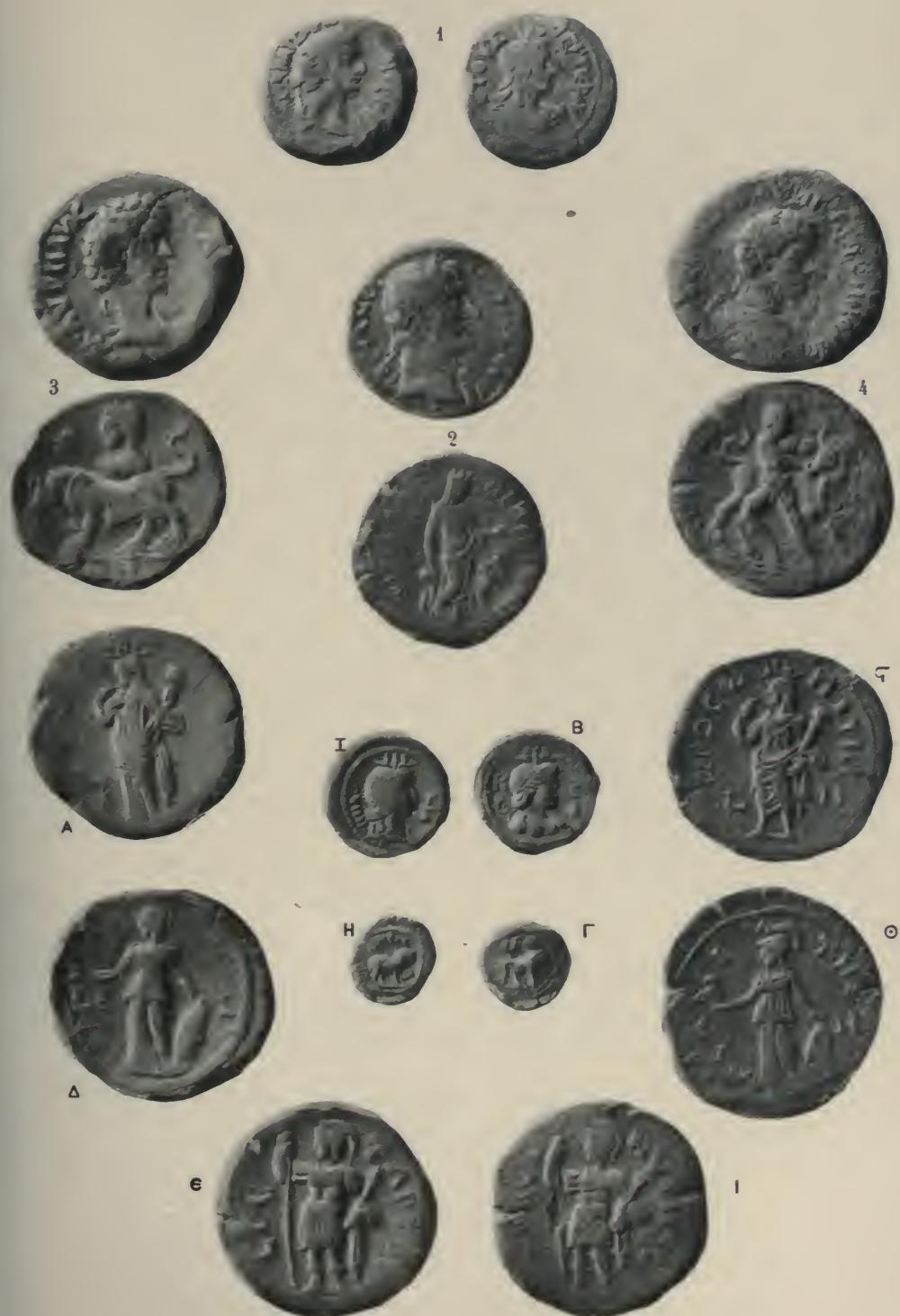

ΑΠΟΨΙΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΤΗΣ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΕΚ ΤΟΥ ΑΣΚΛΗΠΙΕΙΟΥ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ

(Α—Ε ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ ΚΟΙΝΑ, Γ—Ι ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ ΝΟΜΟΝ)

LES ORIGINES DE LA MONNAIE A ATHÈNES

Il est des questions si souvent agitées et par des hommes d'une compétence si universellement reconnue, qu'il y a quelque témérité à les aborder une fois de plus. On est porté à admettre qu'elles sont résolues ou qu'elles sont insolubles. Le problème des origines de la monnaie à Athènes est du nombre et il est remarquable que ce ne sont pas seulement les érudits modernes qui, depuis le XVIIIe siècle, l'ont abordé: il a préoccupé aussi les anciens, car, d'après les traditions littéraires des Grecs, d'aucuns attribuaient l'invention de la monnaie d'Athènes aux rois légendaires Erichthonios et Lycos¹, d'autres, affirmaient au contraire, que le premier qui frappa monnaie en Attique fut Thésée². Si les modernes n'ont accordé à ces assertions que le crédit qu'on peut donner à des traditions mythiques, il faut pourtant reconnaître qu'ils ne sont pas plus d'accord entre eux que ne l'étaient les anciens. En 1891, la découverte du papyrus contenant l'*'Αθηναίων πολιτεία* d'Aristote est venue jeter au débat quelques éléments nouveaux; le procès a été, une fois de plus, instruit par divers savants, et les divergences de vues n'ont pas été moins grandes qu'auparavant. Mon ambition modeste serait, dans cette étude, de présenter l'état

1. Pollux, *Onomast.*, IX, 83; Pline (*Hist. nat.* VII, 57, 6, rapporte seulement qu'Erichthonios inventa l'argent; Hygin *Fab.* 274, et Cassiodore *Var.* IV, 34 se font l'écho de la même tradition en l'altérant.

2. Plut., *Thésée*, 25.

actuel de la question en profitant des travaux de mes devanciers et en formulant à leur endroit quelques observations, fruit de mon expérience quotidienne.

I. La tradition.

Interrogeons d'abord les traditions de l'antiquité, quelque peu sûres qu'elles soient en pareille matière.

Lorsque Pollux, au temps de l'empereur Commode, se fait l'écho des prétentions de nombreuses villes à l'invention de la monnaie, il s'exprime ainsi: «Ce serait, dit-il, un beau sujet d'étude que de rechercher si la monnaie a été inventée par Phidon d'Argos, ou par Démodicé, fille du roi de Cymé, Agamemnon, et femme du roi de Phrygie Midas, ou par les Athéniens Erichthonios et Lycos, ou par les Lydiens, comme le raconte Xénophane, ou par les Naxiens, ainsi que le pense Aglaosthène»¹.

Laissant de côté les traditions qui nous entraîneraient hors de notre sujet, et sans nous occuper de la question de priorité entre ces villes diverses, nous retiendrons seulement qu'il résulte des témoignages recueillis par Pollux, que les Athéniens attribuaient l'invention de leur monnaie à deux de leurs héros semi-légendaires, Erichthonios et Lycos. Nous sommes ici en pleine fable. Erichthonios était fils d'Héphaëstos et d'Athéna, et il fut le premier roi mythique d'Athènes. Lycos était aussi un héros protecteur de l'Attique; on l'invoquait comme le patron de la justice, des tribunaux, de l'équité dans le commerce et par cela même, sans doute, de la bonne monnaie². Sur quelle donnée vraie ou fausse repose une semblable tradition? Erichthonios ou Erechthée passait pour avoir, le premier, soumis le cheval au joug et

1. Pollux, *Onomast.*, IX, 83.

2. Pollux, VIII, 121; Aristoph. *Vesp.* 389 et 819: Isée, *fragm.* 118 (C. Muller); Suidas, v. Λύκος.

l'avoir attelé à un char : il aurait inventé les jeux des Panathénées¹. Nous aurons à examiner si des monnaies primitives aux types du *cheval* et de la *roue*, n'auraient pas, dans la suite des temps, donné prétexte à la légende de l'invention monétaire par Erichthonios. Quant à Lycos, sa statue, à Athènes, le représentait avec une tête de loup; dès lors, les monnaies primitives d'Argos, dont le type constant est une tête de loup, ont pu, par ignorance, dans les temps anciens, être attribuées au héros athénien Lycos: telle est peut-être l'origine de la conjecture de basse époque qui propose de lui faire l'honneur de l'invention monétaire.

Une autre tradition plus répandue à Athènes, attribuait la création de la monnaie dans cette ville, à Thésée. Cette légende avait été recueillie par Philochore, antiquaire athénien du III siècle, et Plutarque qui la transcrit ajoute que les monnaies de Thésée avaient pour type l'image d'un bœuf: ἔκοψε δὲ καὶ νόμισμα βοῦν ἐγχαράξας². Nous verrons si des monnaies primitives au type de la tête de bœuf ne seraient pas celles qui servirent de fondement à cette croyance. Les érudits modernes,—je le rappelle en deux mots,—ont pensé, pour rendre compte de cette tradition, que Philochore et les gens de sa génération avaient été induits en erreur par une interprétation abusive du fameux proverbe: βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ βέβηκεν. Ce dicton populaire était beaucoup plus ancien que l'époque de l'invention de la monnaie puisque, dans son principe, il remonte aux temps primitifs où le bœuf était l'étalon ordinaire des échanges, et pour l'Attique, en particulier, nous savons que ce fut Solon, le premier, qui, dans le texte des lois, convertit en valeurs moné-

1. Apollod. III, 14, 6; Harpocration, Suidas et Photius, v. Ηαναθήναια; Chron. de Paros, C. I. Gr., 2374, 18: Ælian. *Var. hist.* III, 38; Pline, VII, 57, 6; Hygin, *Astron.* II, 13; Virgile, *Georg.* III, 113.

2. Plut. *Thésée*, 29; Scol. sur Aristoph. *Aves*, 1106 (τῶν προτέρων διδράγμων δυτῶν, ἐπίσημον τε βοῦν ἔχόντων); cf. B. Head, *Hist. num.*, p. 309.

taires et métalliques les amendes fixées en bétail par les anciennes lois de Dracon¹. Philochore, croit-on, aura pris ce βοῦς, dans le dicton βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ, pour une véritable monnaie métallique au type du bœuf. De là à attribuer à Thésée cette prétendue monnaie, il n'y avait qu'un pas qui fut franchi d'autant plus vite que l'atelier monétaire d'Athènes, l'ἀργυροχοπεῖον, était établi dans une dépendance du sanctuaire d'un héros porte-couronne (*stéphanéphore*) qui n'était, vraisemblablement, autre que Thésée. On croit que ce surnom populaire de *stéphanéphore* fut décerné à Thésée parce que le peintre Micon, dans les fresques dont il orna le Théseion, avait représenté le héros national de l'Attique tenant dans sa main la couronne d'or que lui avait décernée Amphitrite lorsqu'il descendit au fond des flots pour repêcher l'anneau de Minos. Le *Stéphanéphore* étant Thésée, on donnait le nom de *drachmes du Stéphanéphore*, δραχμαὶ τοῦ Στεφανηφόρου², aux drachmes athénienes à fleur de coin, c'est à dire à celles qui n'avaient pas encore circulé et sortaient directement de l'atelier monétaire placé sous la tutelle du héros. Par ce canal se serait formée, dans l'opinion populaire, la tradition suivant laquelle Thésée aurait lui-même créé la monnaie athénienne, et cette monnaie aurait eu pour type un bœuf.

Je n'ai pas besoin de dire que l'attribution de l'invention monétaire à Thésée ne saurait être plus sérieusement envisagée que les légendes relatives à Erichthonios et Lycos. Quoi qu'il en soit, pour l'objet spécial de notre étude, on voit que les traditions athénienes ne considéraient pas les monnaies aux types d'Athéna et de la chouette comme étant les plus anciennes monnaies d'Athènes. On admettait comme au dessus de toute discussion qu'antérieurement au

1. Plut., *Solon*, 23; Pollux, *Onom.* IX, 61.

2. C. I. Att., t. II, p. 284, n° 476, § 4; cf. E. Babelon, *Traité des monnaies grecques et romaines*, t. I, p. 507 et 838.

début de cette longue et monotone série des *chouettes*, comme on les appelait vulgairement, Athènes eut des monnaies à d'autres types. Cette croyance universelle n'est pas à dédaigner: c'est au moins, pour nous, un encouragement à rechercher ces monnaies primitives antérieures aux chouettes.

II. La seisachtheia de Solon.

Après avoir interrogé la tradition, nous devons examiner à présent ce que les textes anciens nous rapportent de la réforme monétaire et pondérale de Solon.

Au commencement du VIe siècle (594 suivant les uns, 592 ou 591 suivant d'autres)¹, Solon réforma la monnaie et les mesures pondérales d'Athènes. Puisque Solon a réformé et non pas créé la monnaie athénienne, c'est que cette monnaie existait avant lui. Les termes mêmes dont se servent tous les auteurs mettent ce point hors de doute; ils nous parlent, comme nous le verrons tout à l'heure, d'une αὐξησις τοῦ νομίσματος, ce qui implique la préexistence de ce νόμισμα à Athènes; ils nous informent que Solon édicta contre les faux monnayeurs une loi qui était encore en vigueur au temps de Démosthène, d'où il faut conclure qu'avant la promulgation de cette loi il existait déjà, à Athènes, une monnaie assez répandue pour que des individus cherchassent à l'altérer. Si Solon avait, comme certains critiques modernes l'ont cru², créé la monnaie à Athè-

1. Voici la chronologie des archontes athéniens à l'époque de Solon, d'après Kirchner (*Rhein. Museum*, 1898, p. 386):

592/91 — Philombrotos	589/88 — Eukratès
591/90 — Solon	588/87 — Philippos
590/89 — Simon	587/86 — ἀντεχία.

2. Fr. Lenormant, *La monnaie dans l'Antiquité*, t. I, p. 77: «Solon, dit Lenormant, auteur de la première monnaie métallique d'Athènes». De ce que Solon convertit en valeurs monétaires et métalliques l'évaluation

nes, il est vraisemblable que les textes qui parlent de sa réforme et de sa législation nous le diraient positivement. Son nom est trop célèbre, sa réforme monétaire et pondérale eut un trop grand retentissement pour que nous puissions admettre que, si Solon avait inventé la monnaie athénienne, et si sa réforme eut principalement consisté dans cette innovation, les historiens eussent omis de nous en informer. Il serait superflu d'insister plus longuement sur ce point.

Quelle est donc cette monnaie que le législateur athénien a réformée au début du VIe siècle ?

A cette époque, il y avait longtemps déjà que, dans les parages de l'Attique et sur le marché même d'Athènes, circulaient de main en main les *tortues* d'Égine, les monnaies eubéennes de Chalcis et d'Érétrie, sans aucun doute aussi celles que frappaient en abondance les villes grecques de la côte asiatique baignée par la mer Égée, enfin les monnaies primitives que nous chercherons tout à l'heure à classer à Athènes. De plus, Solon qui fut longtemps un négociant avant de devenir législateur, s'était, dans ses voyages d'affaires, familiarisé, non pas, bien entendu, avec l'usage de la monnaie qu'il connaissait déjà, mais avec les différents systèmes de la taille des monnaies, systèmes savants et perfectionnés qu'il vit fonctionner en Asie-mineure, notamment à la cour de Crésus qu'il visita et jusqu'à Chypre

des amendes fixées en têtes de bétail par les anciennes lois de Dracon (Pollux, IX, 61 ; Plut. *Solon*, 23), il ne faudrait pas en conclure qu'il imposa aux Athéniens l'usage de la monnaie métallique. Il fit passer simplement dans le texte suranné de vieilles lois la reconnaissance de l'usage de la monnaie qui préexistait depuis déjà assez longtemps dans le commerce. La même chose se produisit à Rome lorsque la loi des Douze Tables, en 450, convertit les amendes en monnaie métallique, alors que peu auparavant la loi Menenia-Sestia les avait encore évaluées en têtes de bétail, bien que la monnaie métallique existât à Rome depuis déjà longtemps.

où il fut l'hôte du roi Philocypros dont on a des monnaies: ceci, comme nous le verrons, fut d'une grande influence sur le caractère essentiel de la réforme solonienne.

On a souvent analysé et cherché à expliquer les mesures que prit Solon dans le but de délivrer le peuple athénien de l'oppression de l'aristocratie et d'affranchir les débiteurs d'une partie de leurs obligations vis à vis de leurs créanciers. Les avis sont partagés sur la nature exacte de l'opération de Solon appelée *σεισάχθεια*, *allégeance*; mais tous s'appuient sur le passage assez embrouillé dans lequel Plutarque rapporte et commente le témoignage d'Androton, disciple d'Isocrate, au milieu du IVe siècle, et l'on rattache, comme de juste, à cette opération la réforme des poids, mesures et monnaies. Voici la partie essentielle de ce chapitre de l'histoire de Solon, qui a donné lieu à tant de discussions.

« . . . Car la première mesure politique de Solon fut (la *seisachtheia*, c'est à dire) la loi qui diminuait (*ἀνεῖσθαι*) les dettes existantes et interdisait de prêter de l'argent, dorénavant, en hypothéquant la liberté individuelle. Pourtant, quelques auteurs, entre autres Androton, ont écrit que les pauvres furent soulagés non point par l'abolition d'une partie de leurs dettes (*ἀποκοπῇ χρεῶν*), mais seulement par la réduction des intérêts, et que toutefois ils furent reconnaissants de cette mesure d'humanité à laquelle ils donnèrent eux-mêmes le nom de *σεισάχθεια* (*décharge*). Ils accueillirent aussi avec faveur la mesure prise en même temps, qui consista dans la surélévation des mesures et de la valeur des monnaies. En effet, il porta à 100 drachmes la mine qui précédemment n'était que de 73 drachmes. De la sorte, ceux qui devaient des sommes considérables, en rendant une valeur égale en apparence, quoique moindre en réalité, gagnaient beaucoup, sans rien faire perdre à leurs créanciers. Cependant, la plupart des autres auteurs attestent que cette décharge fut une véritable abolition de toutes les dettes, et

leur sentiment est confirmé par ce que Solon lui même en a dit dans ses poésies...»¹.

Ainsi, d'après la dernière partie de ce passage, Solon allégea la situation des débiteurs en décrétant que toutes les dettes existantes devraient être acquittées en une monnaie d'un poids plus léger que le poids de la monnaie qui avait circulé jusque là, et cela, dans une proportion telle que la nouvelle monnaie fut, au point de vue pondéral, comme 100 est à 73. La nouvelle monnaie était donc de 27 pour 100 plus légère que l'ancienne. Pour citer un exemple, je dirai que le débiteur d'une mine ou 100 drachmes lourdes, suivant l'ancien étalon, s'exonérait légalement en payant à son créancier 100 drachmes légères (ou nouvelles) qui n'en valaient que 73 des anciennes. Les créanciers se trouvaient en réalité frustrés de 27 drachmes sur 100.

Or, cette proportion de 73 pour 100 est précisément celle qui existe entre la drachme attique qui pèse 4 gr. 36 et la drachme éginétique dont le poids, à l'époque de la réforme de Solon pourrait être, à la rigueur, ramené à 5 gr. 96 (73 : 100 comme 4.36 : 5,96). De ces constatations il semblait résulter, aux yeux des commentateurs modernes, que ce fut Solon qui introduisit l'étalon euboïque à Athènes; on en conclut qu'auparavant Athènes se servait de l'étalon et de monnaies de poids éginétique, et que Solon, enfin, fit frapper les premières monnaies athénienes de poids euboïque.

1. Τοῦτο γάρ [τὴν σεισάχθειαν] ἐποίήσατο πρῶτον πολίτευμα. γράφας τὰ μὲν ὑπάρχοντα τῶν χρεῶν ἀνεῖσθαι, πρὸς δὲ τὸ λοιπὸν ἐπὶ τοῖς σώμασι μηδένα δανεῖσθειν. Καίτοι τινὲς ἔγραψαν, ὃν ἐστιν Ἀνδροτίων, οὐκ ἀποκοπῇ χρεῶν ἀλλὰ τόκων μετριότητι κονφισθέντας ἀγαπῆσαι τοὺς πένητας, καὶ σεισάχθειαν ὄνομάσαι τὸ φιλανθρώπευμα τοῦτο καὶ τὴν ἄμια τούτῳ γενομένην τῶν τε μέτρων ἐπαύξησιν καὶ τοῦ νομίσματος [εἰς] τιμήν. Ἐκατὸν γάρ ἐποίησε δραχμῶν τὴν μνᾶν, πρότερον ἔβδομήκοντα καὶ τριῶν οὖσαν, ὥστ' ἀριθμῷ μὲν ἵσον, δυνάμει δὲ ἔλαττον ἀποδιδόντων ὡφελεῖσθαι μὲν τοὺς ἐκτίνοντας μεγάλα, μηδὲν δὲ βλάπτεσθαι τοὺς κομιζομένους. Οἱ δὲ πλεῖστοι πάντων διοῦ φασὶ τῶν συμβολαίων ἀναίρεσιν γενέσθαι τὴν σεισάχθειαν, καὶ τούτοις συνάρδει μᾶλλον τὰ ποιήματα.... (Plut. *Solon*, XV, 3 à 7.)

Il n'y aurait donc pas eu de monnaies de poids euboïque à Athènes avant Solon. On va plus loin : comme les seules monnaies de poids éginétique susceptibles de circuler abondamment à Athènes au temps de Solon et avant lui, étaient les *tortues* d'Egine, on admet qu'avant Solon, la monnaie courante à Athènes, celle dans laquelle les dettes des Athéniens avaient été contractées, était la monnaie d'Egine, la drachme à la tortue, de 5 gr. 96, et que Solon lui substitua la drachme euboïque de 4 gr. 36.

Telle est, en résumé, la théorie qui ressort du texte de Plutarque, et qu'en conséquence les auteurs modernes ont généralement admise jusqu'ici, celle qu'on trouve exposée dans les ouvrages de Beulé¹, de E. Curtius², de Schömann³, de Percy Gardner⁴, de Barclay Head⁵, d'Ulrich Köhler⁶, d'Imhoof-Blumer⁷ et de la plupart des historiens qui tous, à l'envi, se sont efforcés de retrouver par imagination les raisons, d'ordre économique et commercial, qui ont dû guider Solon dans sa réforme.

Je ne m'attarderai pas à discuter ces arguments ; la théorie toute différente que je me propose de développer les réfutera d'elle même. Je ferai seulement remarquer qu'admettre qu'Athènes avant Solon ne connut que la monnaie éginétique à la tortue, c'est aller contre la tradition qui, nous l'avons vu tout à l'heure, attribue d'autres types aux monnaies primitives d'Athènes ; c'est s'élever contre tout ce que nous savons de l'histoire de la monnaie grecque aux VIIe et VIe siècles ; je dirai plus, c'est heurter le

1. Beulé, *Les monnaies d'Athènes*, p. 10-11

2. Curtius, *Hist. grecq.*, t. I, p. 406 trad Bouché-Leclercq .

3. Schömann, *Antiq. grecq.*, trad. Galuski, t. I, p 377.

4. Percy Gardner, *Types of greek coins*, p. 8.

5. Barclay Head, *B. M Catal. Attica*. Introd. p. XIV-XV.

6. U. Köhler, dans les *Mittheil. de l'Inst. arch* , part. athén t X, p. 151.

7. Imhoof-Blumer, dans *l'Annuaire de la soc. franc. de numismat*, 1882, p. 89.

bon sens. Comment! avant Solon, il est certain, comme nous l'avons vu plus haut, que la monnaie existait à Athènes, qu'il y avait une monnaie athénienne qui fut réformée par Solon, et l'on nous dit que cette monnaie n'était pas de poids euboïque, mais de poids éginétique. Mais où est elle donc, cette monnaie athénienne de poids éginétique? Qu'on nous en montre un échantillon; car il serait absurde de prétendre qu'il n'est resté aucun spécimen de cette monnaie qui circulait entre toutes les mains et que, déjà, les faussaires altéraient. J'entends bien qu'on me répond: la monnaie officielle d'Athènes, c'était la monnaie d'Egine au type de la tortue. Est-ce admissible, en vérité? Ou bien Athènes avait, avant Solon, un atelier monétaire, et comment admettre que cet atelier frappât des monnaies au type de l'atelier voisin, au type d'Egine? Comment admettre qu'Athènes n'eut pas marqué ses monnaies de son empreinte personnelle; n'eut pas son type héraldique, et qu'elle eut, par là, fait exception à la règle universelle de tous les ateliers monétaires à cette époque? Dès le VIIe siècle, Egine a son type de la tortue, les villes de l'Eubée Chalcis et Erétria ont, chacune, leurs types spéciaux; il en est de même pour Mégare, pour Phlionte, pour Corinthe, pour Corcyre, pour les îles de Naxos, d'Andros et beaucoup d'autres Cyclades, pour toutes les villes du littoral asiatique de la mer Egée qui battaient monnaie dès le VIIe siècle. Petites ou grandes, riches ou pauvres, toutes les villes grecques, dès qu'elles ouvrent un atelier, frappent des monnaies avec leurs types autonomes, et s'il leur arrive d'emprunter exceptionnellement, pour des raisons diverses que l'on connaît généralement, les types d'autres villes, du moins placent-elles toujours sur les produits sortis de leur officine, un symbole annexe, un différent qui fait reconnaître leurs produits au milieu de tous les autres. Comment admettre qu'Athènes seule eut fait exception à la règle commune, eut

en quelque sorte abdiqué sa personnalité, se fut affranchie de cette nécessité administrative du contrôle de ses émissions ? Il suffit d'énoncer une pareille théorie pour en faire ressortir l'inanité.

On bien, nous objectera-t-on encore, Athènes n'avait pas d'atelier monétaire et se contentait de se servir comme monnaie courante, sur son marché, de la monnaie d'Egine que le commerce lui apportait. Cette hypothèse n'est pas plus recevable que la première; elle est en contradiction avec ce que nous dit la tradition, avec ce que nous savons de la réforme solonienne; elle ne résiste pas à un examen sérieux. Même dans l'état de faiblesse relative où se trouvait Athènes avant les Pisistratides, il est inadmissible que, au point de vue commercial et économique, elle eut eu une situation aussi étroitement subordonnée vis à vis d'Egine et que son marché ne put s'alimenter que de la monnaie fournie par les *κάπηλοι* éginètes.

Les monnaies d'Egine étaient reçues dans le commerce de l'Attique, comme des monnaies étrangères, pour leur valeur intrinsèque; il en était de même pour celles de l'Eubée, de Mégare, de Corinthe ou d'autres villes; les trouvailles de l'Attique nous le prouvent surabondamment. Celles d'Egine pouvaient s'y trouver plus abondantes que ces dernières, parce que les colporteurs Eginètes tenaient, nous le savons, la place prépondérante sur les marchés du Péloponèse et de la Grèce centrale, mais elles n'y étaient, certes, pas admises avec le privilége d'une monnaie nationale, que Solon put songer à réformer. Il faut renoncer à chercher pour Athènes des monnaies de poids éginétique; il n'y en a jamais eu; il est, en un mot, nécessaire de trouver au point de vue monétaire, à la *seisachtheia* de Solon, une explication autre que celle que j'ai résumée tout à l'heure.

III. Le chapitre X de la République athénienne d'Aristote.

Un passage de l'*'Αθηναίων πολιτεία* d'Aristote¹ est consacré à la réforme monétaire et pondérale de Solon : c'est le chapitre 10. Il est malheureusement fort succinct et, de prime abord, assez obscur ; le texte même n'a pas été établi sans difficultés, et il y a divergence entre les savants qui l'ont interprété. Pourtant, on peut regarder comme définitive la lecture de J. Blass, que nous transcrivons en indiquant les passages restitués :

'Αθην. πολ. c. 10: 'Εν [μὲν οὖν τοῖς νόμοις ταῦτα δοκεῖ θεῖναι δημοτικά, πρὸ δὲ τῆς νομοθεσίας ποιῆσαι τὴν τῶν χ[ο]ιεῶν ἀποκοπήν, καὶ μετὰ ταῦτα τὴν τε τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν καὶ τὴν τοῦ νομίσματος αὐξῆσιν. 'Επ' ἐκείνου γὰρ ἐγένετο καὶ τὰ μέτρα μείζω τῶν Φειδωνείων, καὶ ἡ μνᾶ πρότερον [ἄγο]υσα [σταθμ]ὸν ἐβδομήκοντα δραχμὰς ἀνεπληρώθη ταῖς ἑκατόν· ἵν δ' ὁ ἀρχαῖος χρηστὴρ δίδραχμον. 'Εποίησε δὲ καὶ σταθμιὰ πρὸς τ[ὸ]ν νόμισμα τ[ο]ρεῖς καὶ ἔξηκοντα μνᾶς τὸ τάλαντον ἀγούσας, καὶ ἐπιδιενεμήθησαν [αἱ το]ρεῖς μνᾶι τῷ στατῆρι καὶ τοῖς ἄλλοις σταθμισῖς²

1. Le texte définitivement fixé est celui de la seconde édition et éditions subséquentes (4e éd. 1903) de J. Blass, adopté par Nissen et Hill. Voyez pour l'interprétation, surtout : Lehmann, dans la *Zeitschrift für Ethnologie*, 1891, p. 523; Ridgeway, note à l'édition de l'*'Αθηναίων πολιτεία* de Sandys, p. 40; H. Nissen, dans le *Rhein. Museum*, 1894, p. 1; Six, dans le *Numism. Chron.*, 1895, p. 177; Hill, dans le *Numism. Chron.*, 1897, p. 284; Γ. Μπάρτ. Σχόλια εἰς τὴν Ἀριστοτέλους Ἀθηναίων πολιτείαν, 'Αθῆναι 1899, p. 18-19.

2. D'après une communication de M. Kenyon à M. Nissen, il n'est pas possible, dans l'état actuel du papyrus de déchiffrer les passages entre crochets avec une absolue certitude : il faut se laisser guider par le sens : « *Nach den Mittheilungen Kenyon's ist es auch heutigen Tages nicht möglich den Wortlaut des Papyrus mit absoluter Sicherheit zu entziffern; in Betreff des Sinnes ist jeder Zweifel ausgeschlossen.* » H. Nissen, *Rhein. Museum*, 1894, p. 5; voyez aussi ce que dit M. B. Haussoullier au sujet de ce texte « qui s'est couvert en quelques semaines de

« Voilà donc ce que, dans les lois, Solon paraît avoir établi en faveur de la démocratie: d'abord, avant de légiférer, il décréta la diminution des dettes, puis, il fit la surélévation des poids et mesures, et aussi celle de la monnaie. Par lui, en effet, les mesures furent plus grandes que les Phidoniennes, et la mine qui, auparavant valait un poids de 70 drachmes, fut portée jusqu'à 100 drachmes, mais l'ancien étalon monétaire (ou monnaie-type) était le didrachme. Solon établit aussi des poids qui, par rapport à l'étalon monétaire, équivalaient à un talent de 63 mines (au lieu de 60); les trois mines de surplus furent la base d'une répartition proportionnelle sur le statère et les autres divisions du système pondéral ».

Ce texte paraît assez embrouillé parce qu'Aristote fait intervenir tour à tour les poids et monnaies attiques et éginetiques, sans nous avertir dans quels cas, aux mots *mine* et *drachme*, il convient d'ajouter les qualificatifs *attique* ou *égine*tique. C'est là ce que nous allons nous appliquer à déterminer avec précision.

On sait que le système euboïque ou attique ordinaire comprend les grandes divisions suivantes:

Talent (60 mines)	26 ^k 190 gr.
Double mine ou statère (200 drachmes) .	873
Mine (100 drachmes)	436.50
Statère (didrachme)	8.73
Drachme	4.365
Obole	0.73

Aristote nous dit qu'avant la réforme solonienne, la monnaie athénienne étalon était le didrachme, c'est à dire, par conséquent, la pièce de 8 gr. 73 ($\eta\pi\delta^{\circ}\acute{o}\lambda\varphi\alpha\iota\sigma\chi\alpha\pi\tau\eta\varphi$

corrections parasites qui l'ont aussitot défiguré» B. Haussoullier, *Aristote, Constitution d'Athènes*, Traduction française, Paris, 1891, in 8° (89e fasc. de la Bibl. de l'Ecole des Hautes Etudes).

διδόραχμον). Mais Solon modifia cet état de choses par une augmentation de la monnaie (*αὐξῆσις τοῦ νομίσματος*); ainsi, sa réforme consista non point, comme on l'avait cru, d'après Androtion, en une diminution du poids de la monnaie mais bien au contraire, en une *αὐξῆσις*, en une surélevation des poids du commerce et de la monnaie. Aristote affirme que Solon rendit les poids et les monnaies attiques plus lourds que les poids et monnaies éginétiques. Nous allons aisément vérifier que cette surélévation pondérale et monétaire se fit tout simplement en transférant le nom de *drachme* au vieux didrachme de 8 gr. 73 D'après Aristote, la mine usitée avant la réforme solonienne équivalait à 70 drachmes; Solon la porta à 100 drachmes. La mine dont il s'agit ici est, sans aucun doute possible, la mine éginétique ou phidoniennne. En effet, cette mine étant de 611 gr. 10 équivaleait tout juste à 70 drachmes attiques de 8 gr. 73 ($\frac{611.20}{70} = 8.73$). On voit par là que la drachme de la réforme solonienne était bien l'ancien didrachme attique.

A la place de la mine éginétique (611 gr. 10) valant 70 drachmes attiques (de 8 gr. 73), Solon mit en usage la mine attique de 100 drachmes (*ἀνεπληρώθη ταῖς ἑκατόν*), c'est à dire la mine de 873 grammes (8.73×100). C'est la mine attique forte ou majeure par rapport à la mine attique faible ou mineure de 436 gr. 50.

Voici donc, en résumé, en quoi consista la première opération pondérale de Solon. Avant lui, comme après lui, le système pondéral éginétique ou phidoniens fut le suivant :

Talent (60 mines)	36 ^k 666 gr.
Statère ou double-mine (200 drachmes) .	1 ^k 222.20
Mine (100 drachmes)	611.10
Statère ou didrachme	12.22
Drachme	6.11

La mine attique forte, de 873 grammes, que Solon met en usage à Athènes fournit le tableau suivant:

Talent (60 mines)	52 ^k 380 gr.
Statère ou double-mine (200 drachmes) .	1 ^k 746
Mine	873
Statère ou didrachme	17.46
Drachme	8.73

La comparaison des deux tableaux qui précédent suffit à expliquer la phrase dans laquelle Aristote dit que les mesures athéniennes devinrent, par l'opération de Solon, plus fortes que les mesures éginétiques ou phidoniennes. Nous justifierons plus loin, par l'étude directe des monuments pondéraux et monétaires qui nous sont parvenus, la réforme dont nous venons d'exposer les bases théoriques.

Solon décrêta en outre, nous dit Aristote, que les poids nouveaux du commerce seraient établis en prenant pour base le νόμισμα, c'est à dire la drachme de 8 gr. 73 et en comptant 63 mines au talent ($8.73 \times 100 \times 63$), ce qui fournit un poids de 54^k 999 gr. Ce talent commercial dépasse de beaucoup le talent monétaire normal qui est, nous l'avons vu, de 52^k 380 grammes; il le dépasse de 2^k 619, c'est à dire du poids de 3 mines monétaires ($873 \times 3 = 2619$). Et c'est précisément ce que nous dit Aristote, en ajoutant, en ce qui concerne cet excédent de trois mines, que le statère et les autres divisions du système pondéral reçurent une augmentation analogue, proportionnelle à celle qui fut donnée au talent. C'est ce qu'il faut entendre par cette phrase: ἐπιδιενεμήθησαν αἱ τρεῖς μναὶ τῷ στατῆρι καὶ τοῖς ἄλλοις σταθμοῖς. Des nombreux commentateurs de notre texte, M. Hill est le seul qui me paraisse avoir bien compris cette phrase: elle signifie, dit-il, que des parts proportionnelles aux trois mines ajoutées au talent, furent ajoutées au statère et aux autres divisions pondérales, pour former les poids du com-

merce¹. Le tableau de tout ce système pondéral est donc le suivant:

Talent (60 mines)	54 ^k 999 gr.
Statère ou double mine (200 drachmes)	1 ^k 833.30
Mine (100 drachmes)	916.65
Statère ou didrachme	18.32
Drachme	9.16

Ainsi la réforme pondérale et monétaire de Solon s'applique non au système éginétique, mais au système attique; elle fut bien une αὐξήσις des poids et des monnaies attiques. En faisant une drachme de l'ancien didrachme de 8 gr. 73, elle porta *au double* toutes les divisions du système attique ordinaire et ainsi, les mesures attiques devinrent plus lourdes que les mesures éginétiques ou phidoniennes².

1. G. Hill, *Num. Chron.* 1897, p. 290. Je remarque que la plupart des commentateurs ont cru que le terme de *statère* désigne toujours la *double drachme*; ils ont oublié que la double mine δίμων est constamment aussi dénommée *statère*, tant sur les monuments que dans les textes épigraphiques et littéraires. Dans le passage en question il est clair que c'est du statère *double-mine* que veut parler Aristote. Voyez les *statères doubles-mines* d'Athènes publiés par M. Erich Pernice, *Griechische Gewichte*, p. 83 n° 5 et suiv.)

2. Je ne crois pas qu'il soit utile de faire ressortir par comparaison la différence de notre interprétation du passage d'Aristote avec celle des divers auteurs qui ont, avant nous, essayé d'expliquer d'après lui la réforme solonienne. C'est le travail de M. G. Hill qui nous a mis sur la véritable voie. M. Lehmann (*Zeit. für Ethnologie*, 1891, p. 523) aboutit, dans des calculs de pure théorie, à conclure que l'étalement pondéral solonien fut surélevé de $\frac{1}{20}$ sur le poids ordinaire et que la mine créée par la réforme était de 458 gr. 50. M. Pernice se borne à dire que l'autorité des chiffres lus sur le papyrus de la *Constitution d'Athènes* est si faible qu'il est imprudent de batir une hypothèse quelconque en s'appuyant sur ces chiffres (Pernice, *Griech. Gewichte*, p. 30). M. Th. Reinach s'exprime comme il suit: «La réforme de Solon paraît avoir consisté à substituer, pour les monnaies, l'étalement euboïque à l'étalement éginétique créé par Phidon, roi d'Argos. Une mine de 100 drachmes euboïques à 4 gr. 37) équivaut environ à 73 drachmes éginétiques à 5 gr. 83). Aristote s'exprime improprement en disant que Solon *augmenta* les poids. Quant

Cette réforme, cette surélevation pondérale de Solon fut moins originale qu'on pourrait être tenté de le croire, et quand on étudie l'ensemble des systèmes de taille appliqués aux monnaies primitives, elle n'a pas lieu de surprendre. Il serait même plus conforme à la réalité des faits de dire que Solon ne fit que transférer à Athènes l'application d'un système qu'il avait vu partout en usage dans les villes de la Grèce orientale au cours de ses voyages. Tout le monde sait que les différents systèmes métrologiques de l'antiquité, issus du système Chaldéo-assyrien, comportent deux séries pondérales, l'une double de l'autre, qu'on a appelées la série forte ou majeure et la série faible ou mineure. On a, par exemple, chez les Chaldéo-Assyriens, concurremment et parallèlement, un sicle ou statère de 16 gr. 82 et un sicle ou statère de 8 gr. 41. Je n'insiste pas sur ce dualisme bien démontré, en particulier par M. Oppert. Or, dans la taille des monnaies primitives de l'Asie-mineure, on a appliqué tantôt le système fort ou majeur, tantôt le système faible ou mineur.

Pour la taille des monnaies primitives en électrum de la côte d'Asie-mineure, c'est le système fort qui a été partout usité. Dans l'étalement phocaïque, le statère pèse 16 gr. 82; dans l'étalement dit phénicien (milésiaque), il pèse 14 gr. 56; dans l'étalement éginétique, pour la monnaie d'argent on donne le nom de statère à la pièce de 12 gr. 20. Enfin, pour les monnaies d'électrum primitives de Samos, taillées suivant l'étalement euboïque, la pièce de 17 gr. 46 porte le nom de statère et l'hémistatère est la pièce de 8,73. Tel est le système appliqué à l'électrum que Solon put voir fonctionner à Samos, et c'est là, sans aux mots : ἦν δ' ὁ ἀρχαῖος χαρακτήρες διδομένον, ils sont interpolés ». (Th Reinach, *Aristote, La république athénienne*, p. 18 note, voyez aussi Th Reinach, *L'histoire par les monnaies*, p. 103). Six interprète ce passage de la manière suivante : «Ainsi, dit-il, un talent d'argent en lingots donnait un talent d'argent monnayé et en outre, trois mines pour les frais de la frappe». (*Num. Chron.* 1895, p. 188, note 49).

doute, ce qui lui suggéra l'idée de l'appliquer au monnayage de l'argent à Athènes. En adoptant pour la pièce d'argent de 17 gr. 46 le nom de statère ou didrachme, et pour la pièce de 8 gr. 73 le nom de drachme, le législateur athénien voulut mettre le système euboïque en harmonie avec les autres; sa réforme eut pour but et pour résultat pratique d'établir comme pièce-étalon la grande division déjà connue sur le marché de l'Orient pour l'électrum, et par là, de donner au système euboïco-attique pour l'argent une supériorité pondérale sur ses rivaux; car, en fait, aucun de ces derniers ne se trouva avoir des divisions aussi lourdes que le système solonien, ce qui devait contribuer à la popularité et à la diffusion de l'argent athénien dans le commerce.

Nous donnerons tout à l'heure à la théorie que nous venons d'exposer, la consécration des faits en examinant si les monnaies et les monuments pondéraux parvenus jusqu'à nous concordent avec notre interprétation.

IV. Le témoignage d'Androtion.

Avant de démontrer que notre interprétation de l'*αὐξησίς* solonienne des poids et des monnaies se trouve directement confirmée par les monuments parvenus jusqu'à nous, il ne sera pas superflu d'examiner comment le témoignage d'Androtion rapporté par Plutarque doit s'interpréter par rapport à la théorie que nous venons d'exposer. Solon, d'après le texte cité plus haut, «fit que la mine d'argent qui, auparavant, ne contenait que 73 drachmes en valut 100 désormais». On ne peut comprendre ce passage qu'en supposant, ce qui est rationnel, qu'Androtion cherchant à s'expliquer la réforme de Solon, suppose que l'état des choses tel qu'il existait de son temps, c'est à dire au IVe siècle, avait été organisé par Solon.

Il calcule en préjugeant que le système des monnaies

athénienes en vigueur sous ses yeux fut celui-là même de Solon. Or, au IVe siècle, la drachme athénienne était de 4 gr. 36, et 100 de ces drachmes correspondent bien à 73 drachmes éginétiques d'un peu moins de 6 gr. Androction croyait d'institution solonienne la drachme de 4 gr. 36, tandis qu'elle ne fut établie, comme nous le verrons plus loin, que sous Hippias. Tout le secret de l'erreur d'Androction est là, et cette erreur, comme on le voit, s'explique naturellement. Il nous dit que la mine attique d'argent de 436 gr. 50 était divisée avant Solon en 73 drachmes éginétiques, ce qui est vrai en calculant la drachme éginétique à 5 gr. 98 seulement ($73 \times 5.98 = 436.54$); il ajoute que Solon divisa cette mine de 436 gr. 50 en 100 drachmes de 4 gr. 36, poids de la drachme de son temps.

Par cette opération, ajoute-t-on, les drachmes furent plus petites, mais conservèrent la même valeur dans la circulation commerciale, à la grande joie des débiteurs et sans dommage pour les créanciers. Il suffit d'énoncer une pareille naïveté économique pour qu'on puisse affirmer en toute sécurité qu'Androction, ou peut-être plutôt Plutarque qui l'interprète, n'a rien compris à la réforme de Solon. La diminution pondérale des monnaies faite pour alléger les dettes de 27 pour 100, telle qu'on nous la présente, eut nécessairement engendré les troubles économiques les plus graves, sans profit pour personne, ni pour les débiteurs ni pour les créanciers. C'est ce que Beulé¹ a bien entrevu, et c'est à bon droit que nous pouvons nous étonner qu'on n'ait pas prêté plus d'attention aux objections qu'il a formulées contre une théorie qui, en fait, s'insurge contre le principe même de toute monnaie métallique, puisqu'elle aboutit à admettre que la drachme nouvelle,— la drachme solonienne,— perdait 27 à 28 centièmes de métal tout en conservant la même valeur nominale. Une semblable mutation de la monnaie n'eut pu

1. Beulé, *Monnaies d'Athènes*, p. 10.

être tentée qu'en déchainant une crise analogue à celles dont notre moyen âge est remplie: c'eut été un fléau pour tout le monde, les pauvres comme les riches, et la mémoire de Solon, loin d'en être bénie comme celle d'un réformateur sage et bienfaisant, serait exécrée comme celle de tous les princes qui ont voulu diminuer les monnaies, les tarifer et en changer le cours.

Comme le remarque Beulé, Athènes et sa banlieue était un pays pauvre en fait de productions naturelles, et nous savons que de tout temps, cette ville dut faire venir de l'extérieur, de l'étranger, le blé nécessaire à la nourriture de ses habitants. Lorsque, avant la réforme de Solon, les vaisseaux étrangers se présentaient au Pirée, sur le marché, ils livraient une certaine quantité de blé aux Athéniens, pour la somme de 73 drachmes eginétiques à 6 gr. 11 l'une ou si l'on veut, à 5 gr. 98. N'allez pas croire qu'après la réforme de Solon, ils se fussent contentés, pour la même quantité de blé de 73 drachmes euboïques à 4 gr. 36 l'une: non, cela eut été une naïveté dont aucun marchand ne saurait être capable. Ils eusent accepté sans doute la nouvelle monnaie plus légère, mais en exigeant l'équivalent des 73 drachmes anciennes, c'est à dire 100 drachmes euboïques. Et il en eut été nécessairement de même pour toute opération commerciale, par suite de l'application de ce principe absolu, qui est comme la loi de gravitation universelle des prix de toute chose, à savoir, que la monnaie métallique ne vaut que par la quantité de métal précieux qu'elle contient¹.

Aucun des arguments mis en avant par Schömann², U. Köhler³, B. Head⁴, Ern. Curtius⁵ et par d'autres encore, ne

1. Michel Chevalier, *La monnaie*, p. 30.

2. Schoemann, *Antiquités grecques*, trad. Galuski, t I, p. 377.

3. Dans les *Mittheil. d. arch. Instituts, Athen. Abtheil.*, t. X, p. 151.

4. B. Head, *Attica*, Introd p. XIV; aussi Percy Gardner, *Types of Greek Coins*, p. 6 et suiv.

5. E. Curtius, *Hist. grecque*, trad. Bouché-Leclercq, t. I, p. 406 et 423.

saurait prévaloir contre une loi économique dont il est indispensable de se pénétrer lorsqu'on s'occupe d'histoire monétaire. C'est le principe, applicable dans tous les temps et dans tous les lieux, qu'on a comparé justement à la loi de physique des deux vases communicants: le niveau du liquide qu'ils contiennent s'équilibrera toujours, et l'on ne saurait vider l'un sans vider l'autre. Il en est de même du prix des marchandises et de la valeur réelle de la monnaie.

Il serait superflu d'insister longuement sur ce côté de la question. L'abolition ou la remise d'une partie des dettes des Athéniens fut une mesure entièrement différente de la réforme des poids et mesures; elle la précéda, ainsi que le dit formellement Aristote, et elle ne put se faire qu'au détriment des créanciers qu'elle fut une simple réduction des intérêts ou une banqueroute légale. Cependant, il est manifeste que l'*αὐξησις* des monnaies intervint pour pallier en partie le détriment causé aux créanciers. Comment nous en rendre compte? C'est en appliquant aux chiffres que nous avons établis plus haut, un raisonnement analogue à celui de Plutarque. Il faut admettre, comme nous le dit Androtion et comme aussi le texte d'Aristote nous a permis de l'établir, en premier lieu, que les dettes des Athéniens furent calculées dans le système éginétique quand elles furent contractées, ce que n'a rien de surprenant, puisque l'étalon phidonien était l'un des plus usités dans le commerce. Il faut admettre en second lieu, que, suivant la loi solonienne, les dettes furent remboursées,— mais aux riches Athéniens seulement et non aux étrangers,— dans le système attique, de la manière suivante que fera bien saisir un exemple. Antérieurement à Solon, un Athénien avait emprunté ou devait comme intérêt, par exemple, un statère ou didrachme éginétique de 12 gr. 22; il fut autorisé par la loi solonienne à ne rendre qu'une drachme du système solonien c'est à dire une pièce de 8 gr. 73. Et cette hypothèse doit être exacte

puisqu'elle nous fait aboutir à la remise de 27 pour 100 énoncée par Androtion.

Ainsi, pour conclure, il y eut bien σεισάχθεια, *allégeance*, diminution des dettes par l'augmentation ($\alpha\pi\eta\sigma\iota\varsigma$) des monnaies, au détriment des créanciers. Mais il n'y eut point, comme on l'a trop souvent répété, d'après Plutarque, diminution pondérale de la monnaie, ce qui, loin de soulager les pauvres sans léser les riches eut fatalement entraîné pour tout le monde les conséquences les plus désastreuses, puisque tous les prix eussent forcément et automatiquement augmenté dans une proportion inverse à la diminution des monnaies.

V. Les poids et les monnaies de l'époque de Solon.

Il est possible de justifier par les monuments mêmes qui sont parvenus jusqu'à nous, l'interprétation que nous avons exposée théoriquement de la réforme pondérale et monétaire de Solon. Ces monuments sont de deux sortes: les poids et les monnaies.

Le plus ancien monument pondéral d'Athènes que M. Pernice ait enregistré dans son Catalogue des poids grecs¹, est un poids sacré, peut être un poids étalon, en bronze, qui porte sur sa face principale un dauphin, accompagné de la légende ἥμισυ ἕρον; sur la tranche, on lit, sur trois côtés: δημόσιον Ἀθηναίων. Au point de vue paléographique, les lettres indiquent le VIe siècle, ce que confirme la trouvaille, puisque le monument a été découvert sur l'Acropole d'Athènes dans les ruines occasionnées par l'incendie des Parthénon par les Perses en 480. Il pèse actuellement 426 gr. 63; mais il est un peu détérioré et son poids original était certainement de 436 gr. 50. Sans l'inscription qu'on lit sur

1. Pernice, *Griechische Gewichte*, p. 81 (Berlin, 1894).

la face, on le prendrait donc pour une mine euboïco-attique; mais il porte le mot ἡμισου, *demi, moitié*, qui indique qu'il n'était qu'une demi-mine. Cette demi-mine de 436 gr. 50 donne pour la mine le poids de 873 gr.: c'est la mine du système euboïco-attique introduite par Solon à Athènes et dont la drachme était la pièce de 8 gr. 73, ainsi que nous l'avons constaté plus haut.

Le poids n° 2 du catalogue de M. Pernice, trouvé aussi dans les fouilles de l'Acropole, porte l'inscription δεκαστάτηρον et pèse 177 gr. 52, ce qui donne pour le *statère*, 17 gr. 75. C'est là encore un poids de la série euboïco-attique forte de Solon¹.

Les n° 3 et 4, recueillis aussi parmi les décombres de l'incendie des Perses, sont également des poids de la série euboïco-attique forte l'un étant un *décastatère* de 178 gr. 61, l'autre un *douzième de mine* de 71 gr. 42. Voilà donc des monuments pondéraux d'Athènes du VIe siècle,— on pourrait en citer d'autres échantillons,— qui justifient rigoureusement l'interprétation que nous avons donnée de la réforme solonienne et montrent la justesse de cette observation d'Aristote: ήν δ' ὁ ἀρχαῖος χαρακτήρες δίδραχμον, accusant la pièce 8 gr. 73 comme unité pondérale.

Quant aux monnaies pré-solonniennes et solonniennes, de ce poids, puisqu'Aristote affirme qu'elles ont existé, il faut les rechercher et les désigner. Il nous en est sûrement parvenu, car il serait tout à fait invraisemblable qu'elles eussent toutes disparu. Elles étaient assez répandues pour que Solon crut devoir légiférer très rigoureusement contre les faux-monnayeurs. Y a-t-il possibilité pour nous de les identifier avec une vraisemblance raisonnable, justifiée, sinon avec une entière certitude?

Il faut renoncer à la thèse éloquemment soutenue en

1. Ce poids de 17 gr. 75 dépasse un peu la normale qui est de 17 gr. 46; mais cet excédant est dû sans doute à l'oxydation.

1888 par M. Barclay Head, suivant laquelle les monnaies de la réforme solonienne seraient les premières pièces aux types de la tête d'Athéna au droit et de la chouette au revers¹. D'après l'éminent conservateur du Cabinet des médailles de Londres, Solon aurait inauguré au commencement du VIe siècle, vers 592, les *chouettes* athéniennes dites d'ancien style. Cette théorie est inadmissible pour bien des raisons dont les principales sont les suivantes :

Il est impossible de faire remonter jusqu'au début du VIe siècle des monnaies qui ont un grand type dans le carré creux du revers. Ce type du carré creux ne fait son apparition que cinquante ans plus tard environ ; des exemples comparatifs l'établissent sans réplique².

En second lieu, ainsi que M. de Fritze l'a fait ressortir³, ce n'est également que dans la seconde moitié du VIe siècle que commence à paraître la représentation de la figure humaine sur les monnaies. Nulle part, avant 550, on ne trouverait la tête d'une divinité sur les monnaies, soit au droit, soit au revers. Impossible, par conséquent, de faire remonter la tête d'Athéna des monnaies athéniennes jusqu'en 592.

Au surplus, si nous comparons à ces pièces les monnaies contemporaines de la même région, c'est-à-dire des villes qui étaient sûrement en relations commerciales avec Athènes, que constaterons-nous ? Est-ce que les monnaies d'Egine du commencement du VIe siècle peuvent laisser présager un progrès comparable à celui que représentent, par rapport à elles, les premières chouettes athéniennes ? Est-ce que les monnaies des îles égéennes n'ont pas, toutes encore, un carré creux rude au revers ? N'en est-il pas de même des monnaies de Corinthe au type de Pégase, de la Phocide au type du bucrane, de la Béotie au type du bouclier ? On

1. *Brit. Mus. Catal. Attica*, 1888, Introd. p. XIII.

2. A. Droysen, dans les *Sitzungsberichte* de l'Acad. de Berlin, 1882

3. H. von Fritze, dans la *Zeit. für Numism.*, t. XX, 1897, p. 153.

voit par ces quelques exemples jusqu'à quel point la première monnaie d'Athènes aux types de la tête d'Athéna et de la chouette serait un véritable anachronisme au début du VIe siècle.

M. Head s'est bien rendu compte de la gravité de cette objection à sa théorie et il a voulu y répondre par avance en proclamant hardiment qu'il faut admettre qu'Athènes dut être la première ville à inaugurer le double type de la monnaie, à cause de sa prééminence artistique et commerciale. Mais avant Solon et de son temps encore jusqu'à Pisistrate, Athènes, — tous les historiens le reconnaissent, — n'avait nulle avance sur les autres grandes métropoles grecques. Bien au contraire, Egine, Chalcis, Eretrie, Corinthe, sans compter les villes grecques de la côte asiatique, devançaient Athènes dans le mouvement artistique et commercial; c'est de l'Ionie et des îles égéennes qu'Athènes reçut la première impulsion sous ce rapport, de même aussi que l'usage de la monnaie.

Mais si ces pièces à la tête d'Athéna et à la chouette ne sont pas de Solon, il ne nous reste plus, pour retrouver les monnaies pré-soloniennes et soloniennes qu'à les chercher parmi les monnaies primitives de poids euboïque que les anciens numismates, l'abbé Barthélémy, Cousinéry, à la fin du XVIIIe siècle ou au commencement du XIXe siècle, puis Beulé et d'autres encore proposaient de classer à Athènes, tandis que les savants plus récents se sont crus autorisés à les attribuer à différentes villes de l'Eubée. Ces pièces sont aux types variés de la tête de taureau, de la tête de Gorgone, de la chouette, du cheval, de l'amphore, de l'osselet, de la triskèle, de la roue et quelques autres encore; elle se rattachent toutes les unes aux autres par la forme de leur carré creux, leur style, le système pondéral, le cercle qui entoure le type, enfin leur provenance ordinaire.

Beulé rappelle, d'après Cousinéry, des trouvailles im-

portantes de ces monnaies, faites à Athènes même, et il conclut : « La fabrique, le style, la qualité du métal, l'aspect général, le travail des détails, la finesse d'un archaïsme déjà avancé, tout concourt à réunir ces pièces dans une même famille. Elles sont toutes d'Athènes ou aucune n'en est »¹.

Nous verrons ce que la théorie de Beulé a d'excessif et de trop absolu. Quant à l'opinion plus récente et généralement admise, que toutes ces monnaies doivent être classées à l'Eubée, elle s'appuie uniquement sur les arguments suivants : certaines des pièces de ce groupe se rencontrent aussi bien en Eubée qu'en Attique et dans les régions circonvoisines ; en second lieu, leur poids est euboïque, et l'on n'admet à Athènes avant Solon que le poids éginétique. Telle est la thèse soutenue, entre autres savants, par Ernest Curtius², Imhoof-Blumer³, Ulrich Köhler⁴, H. von Fritze⁵, Barclay Head⁶.

Toutes ces pièces sont taillées suivant le système euboïque ; elles ont le même aspect extérieur, la même épaisseur, la même technique, le même style. Elles se caractérisent enfin par le même carré creux au revers, formé de quatre triangles coupés par deux diagonales qui se croisent au centre du carré. Il est manifeste que nous sommes en présence d'un groupe homogène et de la même famille, sorti sinon du même atelier, comme le voudrait Beulé, du moins d'ateliers associés, de villes commerçant ensemble et frappant dans des conditions analogues des monnaies interchan-

1. Cousinéry, *Voyage en Macédoine*, t. II, p. 121 à 129 ; Beulé, *Monnaies d'Athènes*, p. 15.

2. E. Curtius, dans l'*Hermès*, t. X, p. 215.

3. Imhoof-Blumer, dans les *Monatsberichte* de l'Acad. de Berlin, 1881, p. 656 et *Annuaire de la soc. franc. de numism.*, 1882, p. 89.

4. U. Köhler, dans les *Mittheilungen* d'Athènes, 1884, p. 356.

5. H. von Fritze, dans la *Zeit. für Numism.*, t. XX, 1897, p. 142.

6. B. Head, *Hist. Numor.*, p. 301 et 310 et *Attica*, Introd. p. XIII et XV ; *Central Greece*, Introd. p. XLIV.

geables. Elles sont d'ailleurs toujours trouvées dans la même région : l'Attique surtout, l'Eubée, la Mégaride et les cantons environnants.

Ces pièces sont trop connues pour qu'il soit besoin d'en reprendre, ici, la description détaillée¹. Toutefois, pour en préciser l'origine et déterminer la patrie avec quelque chance d'aboutir à un résultat scientifique, il est indispensable de procéder pas à pas, groupe par groupe, et analytiquement. Il est d'ailleurs peu vraisemblable, *a priori*, ainsi que l'a remarqué M. Imhoof-Blumer, qu'un seul et même atelier, à cette primitive époque, eut frappé des monnaies ayant un si grand nombre de types divers. Avant tout examen préalable on doit présumer qu'il s'agit de pièces frappées dans des villes diverses, en vertu d'une entente monétaire et commerciale analogue à celle qui présidait à la frappe des monnaies d'électrum dans les villes de la côte d'Asie mineure ou des monnaies incuses de la Grande Grèce².

1.— Chouette debout à gauche, la tête de face. Cercle au pourtour.

Rv. Carré creux rude partagé en quatre triangles par des diagonales.

19 mill.; de 8 gr. 47 à 7 gr. 30³.

1. On les trouvera décrites et classées dans Beulé, *Monnaies d'Athènes*, p. 15 et suiv.; *Brit. Mus. Cat. Central Greece*, pl. XX, fig. 4 à 6 et pl. XXII; Imhoof-Blumer, dans *l'Annuaire de la soc. franc. de numism.*, 1882, p. 96 et suiv.; Six, *Num. Chron.* 1888, p. 97; 1895, p. 180 et suiv. Dans notre révision sommaire nous nous dispenserons donc d'insister sur les détails de la description et surtout d'énumérer tous les exemplaires de chaque type. Nos références bibliographiques satisferont, de ce côté, la curiosité du lecteur.

2. Dans la révision qui va suivre, tout en nous dispensant de décrire de nouveau dans le détail toutes ces pièces et surtout de signaler tous les exemplaires, nous donnerons les plus essentielles des références bibliographiques où on les trouvera décrites et reproduites.

3. Beulé, *Monn. d'Athènes*, p. 17 et 19; *Catal. Brit. Mus. Central Greece*, p. 136, 1, pl. XXIV, 18; Imhoof-Blumer, dans *l'Annuaire de la*

2.— Même description.

0 gr. 72 ; 0 gr. 65 ; 0 gr. 60¹.

La première idée qui vient à l'esprit c'est que ces monnaies primitives au type de la chouette, trouvées sur le sol de l'Attique, sont d'Athènes. C'est en effet pour cette double raison que les anciens numismates et Beulé les ont classées à Athènes. Mais plus récemment, sous l'empire de ce préjugé fatal qu'avant Solon Athènes se servait pour ses monnaies comme dans son commerce, de l'étalement éginétique, on a reporté à l'Eubée ces pièces à la chouette. Les uns ont voulu les attribuer, à cause de leur type, à Athenae-Diades, vieil établissement athénien à l'extrémité nord-ouest de l'Eubée, non loin de Dion²: on admettait ainsi que cette petite colonie frappait des monnaies au type de la chouette, tandis que sa métropole se fut contentée de recevoir les tortues d'Egine! D'autres ont proposé de classer ces pièces à la chouette à Chalcis, parce qu'en grec, ainsi que l'a fait observer M. T. Jones on donnait nom de χαλκὶς à une espèce de chouette au plumage couleur de cuivre; cet oiseau eut été en quelque sorte le type parlant de la ville³. Cette attribution semblait même confirmée par certaines traditions relatives à l'origine de Chalcis qui aurait été fondée avant la guerre de Troie par une colonie venue d'Athènes, sous la conduite de Pandoros, fils d'Erechthée.

soc. franc. de num. 1882, p. 103; *Six, Num. chron.*, 1 95, p. 180; B. Head, *Hist. num.*, p. 302.

1 Beulé, *loc. cit.*; *Brit. Mus.*, *loc. cit.*; *Six, loc. cit.* M. Svoronos m'informe que les deux exemplaires nouveaux, du Musée d'Athènes, pesant 0 gr. 65 et 0 gr. 60, ont été trouvés en Attique. Il faut peut-être rattacher à ce groupe le diobole euboïque (1 gr. 36) du Musée de Carlsruhe, au type de la chouette de profil à gauche (Imhoof-Blumer, *Zeit. für Num.*, t. VII, p. 30 et pl. I, 1).

2 Imhoof-Blumer, dans l'*Annuaire de la soc. franc. de num.*, 1882, p. 103; B. Head, *Catal. Attica*, Introd. p. XII; *Hist. numor.*, p. 302.

3. E. Babelon, *Rev. des études grecq.*, 1889, p. 130; cf. Iliade, XIV, 290; Suidas, v. Χαλκὶς; Scol sur Aristoph. *Aves*, vers 261,

Cependant, il est remarquable que, plus tard, jamais Chalcis n'adopta la chouette pour type monétaire; ses types héraldiques furent, au contraire, l'aigle et la roue. Nous constatons, d'autre part, que tous les exemplaires des monnaies à la chouette jusqu'ici connus ont été trouvés à Athènes ou dans les champs de l'Attique¹. Bref, depuis que nous savons qu'Athènes a dû avoir, avant Solon comme après lui, des monnaies de poids euboïque, il n'y a plus aucune raison pour se raidir contre l'évidence: les monnaies à la chouette sont bien d'Athènes, ainsi que M. Six l'a, d'ailleurs, déjà reconnu².

Que l'on ait frappé à Athènes des monnaies au type de la chouette seule, avant d'en frapper aux types combinés de la tête d'Athéna et de la chouette, cela n'a rien que de tout naturel. Les types héraldiques des monnaies primitives, généralement des animaux, sont les attributs des divinités protectrices des villes où ces monnaies furent frappées. Ces symboles ou attributs forment seuls les types des monnaies, tant que le revers n'est qu'un carré creux informe. Mais à partir du jour où les monnaies ont, à la fois, un type au droit et un type au revers, on place, au droit, la tête de la divinité, et le revers est réservé au vieux symbole qui figurait seul auparavant sur les pièces. En un mot, si en présence des longues séries athénienques aux types de la tête d'Athéna et de la chouette, on demandait à un numismate expérimenté quel devait être le type monétaire d'Athènes avant l'apparition de la tête d'Athéna, il ne pourrait répondre que ceci: c'était la chouette. Ainsi en est-il, par exemple, à Ephèse où tantôt l'abeille, tantôt le

1. U. Köhler, dans les *Mittheilungen* d'Athènes, t. IX, 1884, p. 354-362

2. Six, dans le *Num. Chron.*, 1895, p. 181; mais dans ce passage, M. Six propose en même temps, à tort, d'attribuer à Délos sous l'hégemonie athénienne les hectés d'electrum au type de la chouette qui doivent, au contraire, demeurer classées à la côte d'Asie-mineure.

cerf, forment le type des monnaies archaiques qui ont un carré creux au revers; la tête de l'Artémis éphésienne dont ces deux animaux étaient les emblèmes ne paraît que plus tard. A Corinthe, le Pégase forme le seul type monétaire tant que les pièces ont un carré creux; plus tard, nous avons, sur une face, la tête d'Athéna Chalinitis, et sur l'autre face, le même Pégase. Dans l'île de Naxos, on a le canthare dionysiaque et, au revers, un carré creux sans type sur les pièces les plus anciennes; puis, viennent les séries qui ont, au droit, la tête de Dionysos, et, au revers, le canthare, attribut de ce dieu.

De nombreux auteurs ont expliqué, à la suite de Beulé, le symbolisme de la chouette et ses rapports avec Athéna γλαυκῶπις, la protectrice d'Athènes. Il n'est pas besoin d'insister sur ce point; nous sommes bien, par ces monnaies à la chouette, en présence de monnaies primitives d'Athènes. Tout le prouve: le lieu constant des trouvailles, le type qui est l'emblème national des Athéniens, le poids qui est celui de la pièce étalon signalée par Aristote et correspondant à la mine de 873 grammes.

3.— Cheval au repos, à gauche. Cercle au pourtour.

Rv. Carré creux rude, partagé en triangles par deux diagonales.

20 mill.; 8 gr. 44; 8 gr. 17¹.

4.— Protomé de cheval bondissant à droite

Rv. Carré creux rude, partagé en quatre triangles par deux diagonales.

18 mill.; 8 gr. 54; 8 gr. 43².

1. Cousinéry, *Voyage dans la Macédoine*, II, pl. IV, 7; Beulé, *Monnaies d'Athènes*, p. 19; B. Head, *Hist. num.*, p. 305; Dressel, *Zeit. für Num.*, t. XXII, p. 247, n° 58 et pl. VIII, 15 (de la trouvaille d'Égypte 1897).

2. Beulé, p. 19; Imhoof-Blumer, *Annuaire* cité, p. 104: *Zeit. für Num.*, t. III, p. 275 et pl. VI, 5; B. Head, *Hist. num.*, p. 305. Dressel, *Zeit. für Num.*, t. XXII, pl. VIII, 16 (de la trouvaille d'Égypte, 1897).

5.— Protomé de cheval bondissant à gauche. Cercle au pourtour. Style très primitif.

Rv. Carré creux rude, partagé en triangles par deux diagonales.

19 mill.; 8 gr. 48 (coll. de Luynes)¹; 8 gr. 40 (Athènes, trouvée en Attique, d'après une communication de M. Svoronos).

6.— Même description.

15 mill.; 3,80 (Athènes) trouvée en Attique.

7.— Partie postérieure d'un cheval marchant à droite

Rv. Carré creux rude, partagé en quatre triangles par deux diagonales.

19 mill.: 8 gr. 61; 8 gr. 39²; 8 gr. 60 (Athènes).

8.— Même description.

15 mill.; 4 gr. 38; 4 gr. 20; 4 gr. 02; 3 gr. 85³; 3 gr. 72 (Athènes, trouvé en Attique).

Sur les monnaies qui composent le groupe précédent, le cheval est bridé; ce détail nous remet en mémoire la légende d'après laquelle le roi mythique d'Athènes, Erechthée ou Erichthonios, fils d'Athéna, fut l'inventeur des chars et eut, le premier, l'idée de soumettre le cheval au joug de l'attelage. C'est ainsi que s'expliquerait, d'une part, sur nos pièces, le type du cheval bridé, et d'autre part, sur les monnaies dont nous parlerons tout à l'heure, le type de la roue. Il est possible, au surplus, que les deux légendes se soient confondues et qu'Erichthonios ait dompté et attelé le cheval créé par Poseidon. Enfin, comme je l'ai rappelé plus haut, ce sont vraisemblablement ces monnaies primitives que vise la légende qui attribuait à Erichthonios l'invention de la monnaie athénienne, et cette circonstance encore tend à justifier l'attribution de ces monnaies à Athènes.

1. Imhoof-Blumer, *Annuaire* cité, p 104.

2. Imhoof-Blumer. *Annuaire* cité, p 103; B. Head, *Hist. num.*, p. 305.

3. Head, *Centr. Greece*, pl. XXIV, 20; Imhoof-Blumer, *Ann.* cité, p.103.

Le type du cheval s'explique trop bien à Athènes pour qu'il soit nécessaire d'insister longuement à son sujet. Le célèbre épisode mythologique de la dispute d'Athéna et de Poseidon pour la possession de l'Attique et le droit de donner son nom à la capitale du pays est un des thèmes favoris de l'art antique. Il est tout aussi naturel de trouver sur des monnaies primitives d'Athènes le cheval de Poseidon que la chouette d'Athéna. Nous ne saurions suivre l'opinion des savants qui ont voulu classer à la vieille ville de Cymé en Eubée les pièces au type du cheval¹. M. Six a d'ailleurs proposé de revenir à l'attribution athénienne; seulement le savant hollandais va manifestement trop loin lorsqu'il cherche à préciser les circonstances dans lesquelles ces pièces ont dû être frappées:

Le cheval, dit-il, convient particulièrement bien à Pisistrate; c'était presque un type parlant pour lui, fils d'Hippocrate, et qui donna à ses fils les noms d'Hippias et d'Hipparque. «Il aura, ajoute M. Six, émis les pièces à ce type pendant sa première tyrannie, en 560-555, date probable de la naissance de ses fils»². Je ne crois pas que l'attribution à Pisistrate puisse se justifier; nous verrons plus tard pour quels motifs Néanmoins ce qu'il faut retenir de cette théorie, c'est l'attribution géographique à Athènes.

9.—Amphore. Cercle au pourtour.

Rv. Carré creux rude partagé en quatre triangles par deux diagonales.

19 mill.; 8 gr. 82; 8 gr. 22³

1. B. Head, *Hist. numor*, p. 305; dans le t III de la *Zeit. für Num.*, Imhoof n'admet pas l'attribution à Athènes. Il pense que ces pièces primitives, si on les trouve en Attique, ont pu y être apportées comme tribut payé aux Athéniens et appartiennent les unes à l'Eubée, les autres même à quelque partie du nord de la mer Egée.

2 Six, *Num. Chron.*, 1895, p. 181-182

3 Beulé, p. 27; B. Head, *Central Greece*, p. 137 et pl. XXIV, 21: B. Head, *Hist. num.*, p. 309.

10.— Même description.

¤ 9 mill. : 0 gr. 68 (anc. coll. Margaritis)¹.

Le type de l'amphore à huile convient d'autant mieux à Athènes qu'il forme l'emblème de nombreux monuments pondéraux athéniens de l'époque archaïque². Il est le symbole de la fertilité et de l'abondance de l'Attique en oliviers; il se rapporte au culte d'Athéna puisque c'est cette déesse qui créa et fit pousser le premier olivier; il est aussi l'image de l'amphore pleine d'huile qu'on donnait en prix aux jeux des Panathénées. Nous ne saurions discuter le classement de ce groupe à la ville d'Histiée en Eubée, parce que cette attribution n'a jamais été étayée daucun argument et qu'elle repose seulement sur le préjugé que ces pièces étant de poids euboïque devaient être eubéennes. Six les a reportées à Athènes, mais en les attribuant sans preuve et contre toute vraisemblance, à la deuxième tyrannie de Pisistrate, de 550 à 544³.

Des monnaies contemporaines ont aussi pour type la même amphore à huile; mais elles sont attribuées avec raison par M Svoronos à l'île d'Andros⁴. On ne saurait en effet confondre ce groupe, malgré la similitude du type, avec celui que nous étudions ici; celles-ci sont de poids euboïque; celles d'Andros suivent l'étalon éginétique; celles-ci ont autour du type le cercle que nous avons déjà signalé comme caractéristique; celles d'Andros sont dépourvues de ce cercle; le carré creux du revers, à Andros, affecte une forme toute différente et n'est pas divisé en quatre triangles

1. *Catal. de la coll. Margaritis*, pl. I, 54.

2. Pernice, *Griechische Gewichte*, p. 85.

3. Six, *Num. chron.* 1895, p. 183.

4. Voyez J. Svoronos chez Demetrios Paschalis, Νομισματική τῆς ἀρχαίας Ἀνδρου dans le *Journ. internat. d'archéol. numism.*, vol. I (1898) p. 305-307. Voyez aussi page 326-327 où le type de l'amphore s'explique pour Andros d'une manière tout à fait parallèle à notre explication de l'amphore des monnaies athéniennes.

par des diagonales ; le flan monétaire enfin est plus globuleux.

11.— Osselet. Cercle au pourtour.

Rv. Carré creux rude partagé en triangles par deux diagonales qui se croisent au centre.

¤ 18 mill. ; 8 gr. 45 (Paris)¹.

L'osselet est tout à fait un type athénien. Il existe des séries de poids et de tessères athéniens qui ont, sur leur face principale, un osselet figuré en relief². Beulé s'est efforcé de démontrer que l'osselet avait, à Athènes, un sens religieux ; qu'il se rattachait au culte d'Athéna et était, en particulier, un attribut d'Athéna Skiras, dont le temple était à Phalère³. Les pièces de poids euboïque à l'osselet ont été classées par M. Six à Athènes, au temps de l'exil de Pisistrate, de 543 à 534. Elles sont certainement plus anciennes, probablement même antérieures à Solon.

12.— Roue à traverses parallèles.

Rv. Carré creux rude partagé en quatre triangles par deux diagonales.

¤ 20 mill. ; 8 gr. 48 ; 8 gr. 10.

13.— Roue à quatre rayons.

Rv. Carré creux rude partagé en quatre triangles par deux diagonales.

¤ 15 mill. ; 4 gr. 36.

14.— Même description.

¤ 9 mill. ; 0 gr. 71 à 0 gr. 60⁴.

1. Beulé, *Monn. d'Athènes*, p. 17 et 19; Imhoof-Blumer, *Annuaire de la soc. franc. de num.* 1882, p. 103; B. Head, *Cat Central Greece*, Introd., p. LIV; *Hist. numor.*, p. 309; Six, *Num. chron.*, 1895, p. 184.

2. Pernice, *Griech. Gewichte*, p. 83. Ποστολάχας, Κερμάτια συμβολικά, Ἀθήναιον τόμ. Θ', ἀριθ. 25, 41, 67, 117, 121, 186, 205, 213, 228, 243 κτλ. A. Engel, Bull. de Corr. Hell. t. VIII, pl. VI etc.

3. Beulé, *Monn. d'Athènes*, p. 21.

4. Beulé, p. 23; Imhoof, *loc. cit.*, p. 102; *Brit. Mus. Central Greece*, p. 107 et pl. XX, 4, 5 et 6.

Le groupe des pièces à la roue présente des particularités qui semblent autoriser des subdivisions et peut-être même des attributions variées.

La première pièce a pour type une roue qui, à la place de rais rayonnant autour du moyeu central, a des traverses qui se coupent à angles droits. Il faudrait se garder de considérer cette forme spéciale comme attestant une antiquité plus reculée pour les pièces qui ont ce type. Il est manifeste, en effet, que l'ensemble des monnaies que nous étudions ici sont à peu près contemporaines les unes des autres. Mais il n'est pas difficile de citer, en archéologie, l'emploi de roues avec des rais rayonnant autour du moyeu à une époque antérieure à nos monnaies ou à l'époque contemporaine.

Sans rechercher dans les civilisations égyptienne et asiatique où les roues à rais sont constantes sur les peintures et les bas reliefs, on en rencontre aussi couramment sur les monuments des pays grecs. Schliemann a découvert dans l'enceinte de la primitive nécropole de Mycènes des stèles sur lesquelles on voit des chars de guerre avec des roues à quatre rais rayonnant autour du moyeu central¹. Une roue à quatre rais se voit également sur une très primitive applique de bronze trouvée en Crète². Un des plus anciens bas reliefs attiques, trouvés dans les ruines de l'Acropole et conservés au musée d'Athènes, représente une femme drapée, montant dans un char dont les roues ont quatre rais³. Un autre fragment sculptural attribué comme le précédent à la fin du VIIe siècle et trouvé aussi dans les plus anciennes ruines de l'Acropole, et qui représente Héraclès tuant

1. Schliemann, *Mycènes*, éd. franc., p. 100, 140, 156; Helbig, *Das homerische Epos*, p. 53 et 98.

2. G. Perrot, *Hist. de l'art dans l'antiq.*, t. VIII, p. 421.

3. G. Paris, *La sculpture antique*, p. 144; G. Perrot, *op. cit.*, t. VIII, p. 533.

l'hydre de Lerne, nous montre le dieu dans un char à roues à quatre rais¹.

De ces observations il résulte que si, sur des monnaies frappées à la fin du VIIe siècle ou au commencement du VIe, on a pour type une roue à traverses perpendiculaires, c'est qu'un sens particulier était attaché à cette forme. Cette roue à traverses paraît être un souvenir des temps primitifs, un rappel de la roue telle qu'elle existait avant que la roue à rais fut inventée : c'est en quelque sorte une roue mythique, et cela est d'autant plus frappant qu'à la même époque on fabrique d'autres pièces qui ont pour type une roue à rais rayonnant autour du moyeu.

Un vase peint nous offre un exemple analogue de l'emploi simultané des deux formes de roues. C'est une amphore bacchique à figures noires qui a fait partie de la coll. Beugnot et se trouve aujourd'hui au musée de Compiègne². Sur l'une des faces, on voit Triptolème assis sur un char dont les roues ont quatre rais, suivant la forme ordinaire. Sur l'autre face, est représenté Dionysos tenant le canthare et assis sur un char ailé, dont les roues sont à traverses perpendiculaires. Ainsi, dans les peintures de ce vase, se trouvent associées la roue à rais et la roue à traverses. Comme au point de vue mécanique la roue à traverses est l'indice d'une primitive ignorance dans la construction des chars, et que la roue à rayons est nécessairement un perfectionnement sur la roue à traverses on doit en inférer que les peintures du vase donnent au char de Dionysos une vieille forme traditionnelle, mythique, reproduisent peut-être une image des temps primitifs ou s'inspirent d'une lointaine tradition qui donnait cette forme de roue aux chars des dieux.

1. Perrot, *op. cit.* t. VIII, p. 533.

2. Cette amphore est publiée dans Gerhard, *Auserles. Vasenbilder* pl. XLI, et dans Ch. Lenormant et J. de Witte, *Elite des monuments céramographiques*, t. III, pl. 48 et 49.

De même sur nos monnaies, les deux formes de roues sont sûrement des types monétaires contemporains; la roue à traverses ne peut avoir qu'un caractère symbolique, hiératique; c'est un emblème héroïque qui rappelle une légende primitive fort ancienne déjà à l'époque où les monnaies furent frappées¹.

A quoi donc peut faire allusion cette roue de forme primitive? Une roue peut bien être l'emblème abrégé d'un char. Or, nous avons fait, plus haut, allusion à la tradition populaire suivant laquelle le roi mythique d'Athènes Erichthonios monta le premier dans un char. Ce premier char de l'Attique fut donné à Erichthonios par Athéna elle-même², et le culte d'Erichthonios fut toujours associé à celui d'Athéna. Ainsi, la roue de forme primitive sur nos monnaies rappelle très probablement l'invention attribuée par la tradition athénienne à Erichthonios, et cette interprétation est de nature à fortifier l'attribution à Athènes des monnaies qui ont ce type de la roue à traverses perpendiculaires³.

Beulé se fondait, pour proposer l'attribution de ces pièces à Athènes, sur ce fait positif qu'on les trouve presque exclusivement en Attique et à l'état isolé, de sorte qu'il est, par là, certain qu'elle sont circulé en Attique. Six comprenant qu'il faut les restituer à Athènes a cherché à préciser l'époque de leur émission, et sa conjecture n'est pas pour

1. On trouve encore la roue à traverses perpendiculaires sur des monnaies étrusques, où elle est parfois même très élégamment ornée. Sur ces monnaies également, cette roue ne peut être qu'un symbole mythologique, et non l'image des roues existant chez les Etrusques à l'époque où les monnaies ont été frappées. B. Head, *Hist. numor.* p. 12, fig. 7; Garrucci, *Monete dell' Italia antica*. 2e part. pl. 73, fig. 29 à 31. Sur des monnaies thraco-macédoniennes du VIe-Ve siècle on trouve aussi les deux espèces de roues au revers de monnaies contemporaines. Cf. par ex. *Zeit. für Num.*, t. III, pl. II, fig. 1, 2 et 3.

2. Schol. Aristid. *Panath.*, éd. Dindorf, 3, 62.

3. Dans le Catalogue du Musée britannique (*Central Greece*, p. 107, pl. XX, fig. 4, 5 et 6) ces monnaies sont classées conjecturalement à Chalcis.

nous déplaît, car elle confirmerait même ce que nous venons de dire du symbolisme de la roue de forme primitive. Les pièces à la roue auraient, suivant M. Six, été frappées en 592 pour célébrer la victoire à la course en chars remportée pour la première fois par un Athénien à Olympie : cet Athénien n'était autre qu'Alcméon, le chef de la puissante famille des Alcméonides¹. Rien ne s'oppose à ce qu'à l'occasion de cette victoire qui dut avoir un immense retentissement à Athènes et contribuer à fortifier la situation politique des Alcméonides, on ait rappelé sur les monnaies, par le type de la roue primitive, l'invention des chars attribuée par la tradition au roi mythique Erichthonios : ceci rentre tout à fait dans les usages de l'antiquité. Les monnaies au type de la roue à traverses rappelleraient donc par leur forme hiératique l'invention d'Erichthonios ; d'autre part, les monnaies à roue radiée seraient, elles aussi, une allusion directe et en quelque sorte plus immédiate au triomphe d'Alcméon aux jeux Olympiques.

Il n'est pas possible de donner ces pièces au type de la roue à Chalcis d'Eubée, parce que les monnaies de Chalcis qui ont le type de la roue sont d'un aspect tout autre : la roue s'y trouve inscrite dans un triangle creux. Il s'agit donc de deux séries de pièces appartenant à deux ateliers différents.

Rien d'ailleurs ne s'oppose à ce que d'autres ateliers encore aient eu pour type une roue. Quand on examine avec soin les monnaies, on remarque qu'elles peuvent se partager en trois catégories suivant la forme donnée à la roue. On peut distinguer :

1° la roue à traverses perpendiculaires ;

2° la roue à quatre rais rattachés aux jantes de la circonference sans contrefiches ;

1. Six, dans le *Num. chron.*, 1895, p. 182. Cf. Hérodote, VI, 125; Scholiès sur Pindare, *Pythiques*, VII, 1.

3e la roue à quatre rais avec des contrefiches latérales qui en soulagent la portée.

Je crois que les deux premiers groupes sont d'Athènes et que le troisième doit être classé à Mégare, ainsi que M. Svoronos l'a récemment proposé avec son habituelle perspicacité¹.

Comme nous l'avons indiqué dans le commentaire succinct des séries qui précèdent, il y a de solides raisons pour que ces séries représentent le monayage d'Athènes à l'époque pré-solonienne et solonienne. Le lieu des trouvailles qui est constamment l'Attique, le poids euboïco-attique, le style, la fabrique, les types mêmes qui, tous, se rattachent sans effort à des souvenirs légendaires, à des traditions de l'Attique. Ce sont bien là, il nous semble, ces vieux didrachmes euboïques que Solon débaptisa, pour ainsi dire, et dont il fit des drachmes sans rien modifier à leur fabrique et à leur aspect: Solon, nous le répétons conformément à la tradition, n'a inventé aucune monnaie nouvelle, et il est impossible, parmi les types que nous venons d'examiner, de dire ceux qui sont de l'année où il fut investi de la dignité d'archonte et fit sa réforme pondérale.

Autres séries.

Les séries qui suivent se rattachent aux précédentes par le poids, l'aspect et les types; mais si elles appartiennent

1. J. Svoronos, dans le *Journal internat. d'archéol. numismatique*. t. I, 1898, p. 373. Cf. Lermann, *Athenatypen*, p. 25. M. Svoronos fait valoir les arguments suivants: 1° Mégare était une ville puissante et florissante au VIIe-VIe siècles; par conséquent elle doit avoir frappé des monnaies. 2° Les trouvailles isolées des pièces à la roue indiquent aussi bien Mégare qu'Athènes comme lieu d'origine de ces pièces; on ne les trouve que fort rarement en Eubée. 3° Plus tard, les colonies de Mégare, Chalcédon et Mesembria, quand elles commencent à battre monnaie, adoptent la roue pour type monétaire, et l'on sait que d'habitude, au début de leur monnayage, les colonies adoptent les types de leur métropole.

ainsi au même groupe monétaire, il est peut-être moins sûr que l'atelier d'Athènes les puisse revendiquer.

1. — Triskèle tournant à droite. Cercle au pourtour

Rv. Carré creux rude partagé en quatre triangles par deux diagonales.

▲ 19 mill.; 8 gr. 11¹.

2. — Triskèle tournant à gauche

Rv. Carré creux partagé en quatre triangles par des diagonales.

▲ 9 mill.; 2 gr. (Paris)².

Les monnaies au type de la triskèle à jambes humaines étaient jadis classées à la Lycie, parce qu'en effet la triskèle forme le type de monnaies nombreuses des dynastes lyciens. Mais il s'agit, en réalité, de deux groupes de pièces distincts que séparent le style, le poids, les trouvailles. Aussi a-t-on généralement reporté à l'Eubée les pièces dont nous nous occupons ici. Mais rien ne justifie ce classement, tandis qu'au contraire, on trouve la triskèle comme type de plombs athéniens frappés pour la Boulé des Cinq cents³ et sur les petits bronzes d'Athènes connus sous le nom de *κερμάτια συμβολικά*⁴.

Quelques exemplaires au type de la triskèle à jambes humaines se séparent des autres par deux particularités importantes. Au droit, se trouve la lettre Φ et le revers n'est pas celui que nous avons signalé jusqu'ici. Voici, au surplus la description de ces pièces particulières :

3. — Triskèle à jambes humaines, tournant à droite ; entre les jambes, dans le champ, la lettre Φ.

Rv. Carré creux des monnaies d'Egine.

▲ 18 mill.; 7 gr. 16⁵.

1. Beulé, p. 19; Imhoof-Blumer, dans l'*Annuaire* cité, p. 103; Six, *Num. chron.*, 1888, p. 97 et pl. V, 1 et 1895, p. 184; B. Head, *Hist. num.*, p. 309.

2. Beulé, p. 19; *Rev. num.*, 1856, pl. XI, 6; Imhoof-Blumer, *loc. cit.*

3. J. Svoronos, dans le *Journ. int. d'arch. num.* t.III, p. 336, n°s 217 à 222.

4. Postolaca, *loc. cit.* n° 185, 199, 237, 255 etc.

5. Six, *Num. chron.*, 1888, p. 98, n° 4 et pl. V, 3.

Sur ce groupe on voit que le revers n'a plus le carré partagé en quatre triangles par deux diagonales qui se coupent à angles droits. C'est au contraire le carré creux des monnaies primitives d'Égine, partagé en huit compartiments, les uns en creux, les autres en relief. Dès lors, la présence de cette lettre Φ , la forme nouvelle de ce carré creux donnent à penser que ces pièces n'ont pas la même origine que les autres et qu'elles ne conviennent pas au même atelier. M. Six a été tout naturellement porté à croire que ces pièces devaient appartenir à une ville dont le nom commence par la lettre Φ ; il s'arrête en conséquence à la ville de Phlionte, dans le nord du Péloponnèse, et ce qui semble confirmer cette attribution, c'est que l'un des trois exemplaires connus de ce groupe a été trouvé en Arcadie¹.

4. — Scarabée.

Rv. Carré creux rugueux partagé en quatre triangles par deux diagonales.

\varnothing 19 mill.; 8 gr. 25²; trouvé en Attique.

5. — Même description.

0 gr. 70³; trouvé en Attique.

6. — Tête de Gorgone de face, tirant la langue.

Rv. Scarabée.

\varnothing 10 mill. (poids inconnu)⁴.

7. — Tête de Gorgone de face.

Rv. Protomé de cheval bondissant à droite Carré creux.

\varnothing 10 mill.; 0 gr. 70⁵.

1. Phlionte paraît aussi avoir frappé des monnaies en association avec Égine: ce sont des pièces de poids éginétique, qui ont au droit la triskèle avec la lettre Φ et, au revers, la tortue. Six, *Num. chron.* 1888, p. 97 et suiv. n° 5, statère de 12 gr. 15.

2. Six, *Num. chron.*, 1895, p. 183, note 39.

3. Imhoof, *Annuaire* cité, p. 104.

4. Six, *Num. chron.* 1895, p. 185, note 45 et pl. VII, 9.

5. *Brit. Mus. Central Greece*, pl. XXIII, 8.

Ces deux dernières pièces sont d'époque postérieure, c'est à dire d'une date avancée du VIe siècle; elles ne sauraient appartenir à Athènes parce qu'elles viendraient, sans raison, s'intercaler au milieu de la série des chouettes. Signalons encore sans les décrire, de petites divisions au type de la grenade (0 gr. 32), de la grenouille (0 gr. 70), de l'œil humain (0 gr. 16), qui paraissent se rattacher au même monnayage tout en appartenant à des villes diverses¹.

Le dernier groupe, que nous avons à examiner est plus important et doit nous conduire à d'utiles constatations.

1.— Tête de taureau de face.

Rv. Carré creux rude partagé en quatre triangles par deux diagonales qui se croisent au centre.

¤ 19 mill.; 8 gr. 66².

2.— Même description.

¤ 7 mill.; 0 gr. 32³.

Ces pièces sont évidemment celles que vise la tradition qui attribue à Thésée l'invention de la monnaie, en ajoutant que ces pièces primitives étaient au type du bœuf. Elles pourraient être d'Athènes; cependant, nous verrons tout à l'heure pour quelles raisons il semble préférable de les classer à Erétrie d'Eubée.

3.— Tête de Gorgone de face, tirant la langue.

Rv. Même carré creux.

¤ 18 mill.; 8 gr. 71; 8 gr. 63, etc.⁴.

4.— Même description.

¤ 8 mill.; 0 gr. 63⁵.

1. Voyez Imhoof-Blumer, *Annuaire* cité, p. 104-105. Des monnaies au type de la grenouille, mais de poids éginétique, ont été attribuées à l'île de Sériphos par M. Svoronos (*Journ. intern. d'arch. num.*, 1898, p. 205).

2. Imhoof-Blumer, *loc. cit.*, p. 104; *Br. Mus. Central Greece*, pl. XXII, 5.

3. Imhoof-Blumer, *loc. cit.*

4. Beulé, p. 25; Imhoof-Blumer, *loc. cit.* p. 105; *Brit. Mus. Central Greece*, pl. XXII, 1, 2 et 3.

5. Beulé, p. 25; *Brit. Mus. Central Greece*, p. 120 et pl. XXII, 4.

5. — Même description.

¤ 6 mill.; 0 gr. 31 (Paris)¹.

6. — Tête de Gorgone de face, tirant la langue.

Rv. Tête de taureau de face, dans un carré creux.

¤ 29 mill.; 16 gr. 48².

7. — Tête de Gorgone de face, tirant la langue.

Rv. Mufle de lion de face, les griffes avancées de chaque côté des naseaux; au dessus des griffes, deux globules. Le tout dans un carré creux.

¤ 25 mill.; 17 gr. 40³.

8. — Variété: les deux globules du revers ne paraissent pas visibles.

¤ 20 sur 30 mill.; 17 gr. 39⁴.

9. — Variété; les deux globules du revers sont placés au dessus des oreilles.

¤ 26 mill.; 17 gr.⁵.

M Six a proposé d'enlever ces monnaies à l'Eubée pour les reporter à Athènes. Il croit que ces pièces ont été frappées à Athènes du temps d'Hipparche et d'Hippias, entre 527 et 514⁶. Nous allons donner les raisons qui nous empêchent d'adopter l'opinion de ce savant.

Les deux globules qui sont dans le champ du revers sont des marques de valeur; on ne saurait les confondre avec les pattes ou les griffes du lion: ils occupent d'ailleurs, suivant les exemplaires, des positions différentes, tantôt au

1. Beulé, p. 25.

2. Imhoof-Blumer, *loc. cit.* p. 105; *Br. Mus. Central Greece*, pl. XXII, 6.

3. Imhoof-Blumer, *loc. cit.* p. 105; *Brit. Mus. Central Greece*, pl. XXII, fig. 16. M. Svoronos m'informe que l'exemplaire du Musée d'Athènes a été trouvé dans les fouilles d'Eleusis.

4. *Central Greece*, pl. XXII, fig. 7 et 8; Beulé, p. 25.

5. *Central Greece*, pl. XXII, fig. 9.

6. Six, *Num. chron.*, 1895, p. 183 et 185.

dessus des griffes, tantôt au dessus des oreilles de l'animal. Ces deux globules indiquent que les pièces qui en sont pourvues sont le double de l'unité, des *didrachmes*; or, nous avons vu qu'elles pèsent 17 gr. 46. Qu'est ce donc que ce poids de 17 gr. 46? C'est celui du *tétradrachme euboïco-attique* ordinaire, du système mineur: c'est le poids du tétradrachme attique des temps postérieurs ou de l'époque antérieure à Solon; et voilà que, pour les pièces archaiques dont il s'agit ici, on prend la précaution de nous les désigner par deux globules comme étant des *didrachmes*.

Le poids du didrachme est donc porté au double, de sorte que ces grosses pièces nous fournissent un exemple tangible et vérifié de la surélévation pondérale que nous avons constatée plus haut avec les plus anciens poids de l'Acropole. Nous avons donc l'attestation formelle de l'application du système solonien, c'est à dire du système euboïque fort ou majeur à la taille des monnaies aussi bien qu'à la taille des mouvements pondéraux.

Faut-il se hâter de conclure de là, avec M. Six¹ que ces monnaies taillées suivant le système solonien sont d'Athènes et non d'Érétrie? M. Six a remarqué fort ingénieusement que le mufle de lion de face, qui figure au revers de ces pièces est pareil au mufle de lion des monnaies de Samos contemporaines. Il voit, dès lors, dans la présence de ce type sur des monnaies qu'il croit athénienes, le témoignage d'une alliance politique entre Athènes et Samos. Cette alliance eut lieu effectivement entre Pisistrate, tyran d'Athènes, et Polycrate, tyran de Samos, entre 533 et 527, date qui convient à nos monnaies: ce fut même Lygdamis, tyran de Naxos et lieutenant de Pisistrate, quiaida Polycrate à se rendre maître de Samos en 532². Il est bien tentant d'accepter une aussi ingénieuse théorie où tout concorde: la

1. *Num. chron.*, 1895, p. 183.

2. Busolt, *Griech. Geschichte*, t. II, p. 508.

chronologie, le poids, le style, l'alliance politique de Pisistrate et de Polycrate, enfin la présence des deux globules inspirés par l'idée de mettre la taille de ces pièces en harmonie avec la réforme de Solon.

Cependant, je ne crois pas que le classement à Athènes proposé par M. Six puisse être accepté; d'abord, à l'époque où se placent ces pièces aux types de la Gorgone et du mufle de lion, c'est à dire assez loin après le milieu du VIe siècle, il y avait déjà un certain temps que la série athénienne aux types de la tête casquée d'Athèna et de la chouette était commencée; or cette série ne comporte dans la suite des temps archaïques ni interruption ni lacune. Il n'est pas possible de faire remonter jusqu'avant l'inauguration des *chouettes* les monnaies aux types de la Gorgone et du mufle de lion; il n'est pas possible non plus d'interrompre la suite des *chouettes* et d'y constituer un *hiatus* pour y intercaler les Gorgones.

D'un autre coté, je crois qu'on peut fournir des arguments historiques pour justifier le classement de ces pièces à Erétrie.

D'abord, il n'est guère admissible qu'Erétrie, riche et puissante cité, n'eut pas de monnaies à l'époque archaïque, tout comme sa voisine et rivale Chalcis. Or, sans nos pièces à la Gorgone, Erétrie serait dépourvue de monnaies avant l'arrivée des Perses. Les deux globules qui, au revers d'un certain nombre de ces pièces, correspondent à la réforme de Solon, peuvent avoir été marqués sur des pièces d'Erétrie si cette ville, après la réforme solonienne, s'est trouvée, à un moment donné, dans la dépendance ou l'alliance d'Athènes. Or, c'est précisément ce qui arriva. Sous Pisistrate et ses fils, Erétrie fut l'alliée constante d'Athènes, le principal point d'appui des tyrans athéniens à l'extérieur. C'est avec l'aide des Erétriens et de Lygdamis, tyran de Naxos, que Pisistrate parvint à se rendre, pour la troisième fois, maître

d'Athènes en 533¹. Plus tard, ce fut à Erétrie qu'Hippias se retira lorsqu'en 511 il fut chassé d'Athènes.

Ainsi, le peu que nous savons de l'histoire d'Erétrie à cette époque, nous montre cette ville comme ayant lié partie avec les tyrans d'Athènes, Pisistrate et ses fils, ou étant sous leur dépendance. Rien d'étonnant, par conséquent, à ce que la réforme de la monnaie euboïque par Solon ait été appliquée à la taille de la monnaie d'Erétrie².

On peut croire aussi que la pièce qui a pour types une tête de Gorgone et une tête de bœuf, associe les types d'Erétrie et d'Athènes et consacre l'alliance de ces deux villes.

Quant aux pièces qui ont au revers le mufle de lion samien, ce type peut s'expliquer aussi à Erétrie. On connaît les relations étroites qui unirent Samos à l'Eubée dès le temps des guerres lélantiennes, et nous savons que le système euboïque fort était appliqué à la taille de la monnaie d'électrum à Samos. Ainsi ces monnaies érétriennes nous attestent par leurs types et leur taille l'alliance politique qu'on sait historiquement avoir existé entre Erétrie, Athènes et Samos au temps de Polycrate, de Lygdamis et des Pisistratides³.

E. BABELON

(à suivre)

1. Busolt, *Griech. Gesch.*, t. II, p. 324; Curtius, *Hist. grecq.*, t. I, p. 443.

2. M. Head a déjà proposé de classer ces monnaies à Erétrie, *Hist. numor.*, p. 305-306.

3. Au moment où j'achève la dernière correction de ces épreuves, je reçois deux nouvelles études sur la réforme monétaire de Solon : Otto Seeck, *Die angebliche Münzrsform Solons*, dans les *Beiträge zur alten Geschichte* de Lehmann et Kornemann (Leipzig, 1904, t. IV, fasc. 2, p 164 et suiv.) et C. Joergensen, *Solon et la monnaie d'Athènes* (Académie Roy. des Sciences et des Lettres de Danemark. *Bulletin* de l'année 1904 n° 5 p. 307-328). Je n'ai pu aussi consulter à temps la dissertation de M. Holwerda, *Zum Münzwesen Atticas vor den Perserkriegen* (Leyde, 1902, in 8° (*ex libro gratul. in honorem Herwerdeni expressum*).

ΒΥΖΑΝΤΙΑΚΑ ΜΟΛΥΒΔΟΒΟΥΛΛΑ

ΕΝ ΤΩ ΕΘΝΙΚΩ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΩ ΜΟΥΣΕΙΩ ΑΘΗΝΩΝ

(Συνέχεια. Ἰδè σελ. 161 κ.έπ.)

551.—**ΚΕΡΟΗΘ** = *K(ύριε) βοήθ[ει τῷ σαῖ δούλῳ]*, πέριξ διπλοῦ σταυροῦ ἐπὶ τετραβάθμου βάσεως.

”Οπ. . . ΝΟ —ΙΩΡΑCΙ— . . ωCΤ—. ΑΤΟΡ’= . . νο.ιω βασι[λικ]ῷ στ[ρ]άτορ(ι).

0,021. (A. E. 1900). Μετρίας διατηρήσεως. Θ'—Ι' ἔκατονταετηρίς.

552.— . . . ΡΟΗΘΕΙΤ ωC. ΔΟVΛ'= [+ Θ(εοτό)κε βοήθει] τῷ ο[ῷ] δούλ(ῷ) πέριξ διπλοῦ σταυροῦ διηνθισμένου.

”Οπ. + CΤΕ—. ΑΝΩR C—ΤΡΑΤΟΡΙ—SACHKP—ΗΤ. = + Στε[φ]άνω β(ασιλικά) στράτορι καὶ ἀσηκοήτ(η).

0,025. (A. E. 1407). Καλῆς διατηρήσεως. Θ'—Ι' ἔκατονταετηρίς. Sigillo-graphie σελ. 596.

553.— ‘Ομοία ἐπιγραφὴ ἔξιτηλος, πέριξ σταυροῦ ἐφθαρμένου ἐκ τῆς κατιώσεως.

”Οπ. + ΛΕΟΝΤ—HRACHLΙK—ΟCTPATO—PHAMH. = + Λέοντη βασιλικο στράτορῃ ἀμή[ν].

0,023. (A. E. 3149). Μετρίας διατηρήσεως. Θ'—Ι' ἔκατονταετηρίς.

Ταβουλάριοι.

554.— Σταυροειδὲς μόνογράφημα ἀναλυόμενον οὗτο: *Iωάννον.*

”Οπ. + TAB—ΟΝΛΑΡ—ΙΟΥΑΒΥ—. . = + Ταβουλα-ρίου *Aβύ[δον]* (;

0,028. (A. E. 3178). Καλῆς διατηρήσεως. Ζ'—Η' ἔκατονταετηρίς. ‘Ανήκει ἵσως εἰς τὰ θεματικά μολυβδόβουλλα.

'Επι τῶν τραπεζῶν.

555. — . . ΦΡ. — ΓΡΑ. ω. — ΛΕΟΝΤΟ. — ΠΡΙΜΙΚΗ —
ΡΙΟΥ = [+] Σ]φρ[α](γίς) γρα[φ]ῶ[ν] Λέοντο[ς] πριμικηρίου.

"Οπ. . Π. Τ ω. — Τ . . ΕΙΩ. — ΚΑΙΡΕC — ΤΑΡΧΟ. =
[E]π[ι] τῶ[ν] τ[ρα]πεζῶ[ν] καὶ βεστάρχο[ν].

0,022. (A. E. 3144). Μετρίας διατηρήσεως. Ι — ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

"Υπατοι.

556. — Σταυροειδες μονογράφημα ἀναλυόμενον εἰς Θεοτόκε βοήθει.

"Οπ. + ΒΡΑ — ΔΟΗΝ — ΠΑΤΩ = + Βραδόη ὑπάτω.

0,024. (Σ. Π. ἔτος 1899-1900, I, 81). 'Αριστης διατηρήσεως Ζ—Η'
ἕκατονταετηρίς. Κωνσταντόπουλος ἐν Διεθν. Εφημ. Νομισμ. 'Αρχαιολ. τόμ. Γ',
σελ. 192, ἀριθ. 82. "Ετερον ἀντίτυπον ἐδημοσιεύθη ἐν Sigillographie σελ. 477.

557. — 'Ομοίως ἀλλὰ μετὰ τῶν λέξεων τῷ σῷ δούλῳ.

"Οπ. ΒΑ. ω — ΒΝΠΑΤ — ω = Βά[ρ]ω (;) (ἢ Βάδω) ὑπάτω.

0,021. (Σ. Π. ἔτος 1899-1900, I, 83). Μετρίας διατηρήσεως Ζ—Η'
ἕκατονταετηρίς. 'Εδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ αὐτόθι ἀριθ. 84).

558. — 'Ομοίως.

"Οπ. . — ΦΙΛΙ. — ΠΙΚΩ. — ΠΑΤΩ = [+] Φιλι[π]πικῶ
[ν]πάτω.

0,024. (A. E. 1918). Μετρίας διατηρήσεως Η'—Θ ἑκατονταετηρίς

559. — 'Ομοίως ἀλλ' ἀποτετριμμένον (ἄνευ τῶν πέριξ λέξεων).

"Οπ. . ωΑ. — . ΗΝΠ. — ω = [Π]ωά[ρη]η ὑπ[άτ]ω.

0,025 (A. E. 2552). Μετριωτάτης διατηρήσεως Ζ Η ἑκατονταετηρίς.

560. — "Ομοιον μονογράφημα.

"Οπ. + ΓΕΩ — ΡΓΙΩΝ — ΠΑΤΩ = + Γεωργίω ὑπάτω.

0,022. (E. Σ. 13081α). Μετρίας διατηρήσεως. Ζ—Η ἑκατονταετηρίς

561. — "Ομοιον σταυροειδὲς μονογράφημα μετὰ τῶν λέξεων πέριξ:
τῷ σῷ δούλῳ.

"Οπ. Β. Σ — ΛΙΩΝ — ΠΑΤΩ = Β[α]σ[ι]λίω ὑπάτω.

0,023. (A. E. 2850). Μετρίας διατηρήσεως. Η'—Θ ἑκατονταετηρίς.

562. — 'Ομοίως.

*Οπ. + — ΙΟΝΛΙΑ — ΝΩΝΠ — ΑΤΩ = + 'Ιονλιανῷ ὑπάτῳ.

0,028. (A. E. 3242). 'Αρίστης διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

563. — 'Ομοίως ἀλλ' ἐφθαρμένον.

*Οπ. + — ΙΩΑ. — ΟΝΝΠ — ΑΤΟΝ — + = + 'Ιωά[νν]ον
ὑπ[ά]τον +

0,030. (A. E. 1909). Μετρίας διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

564. — "Ετερον ἀντίτυπον.

0,026. (A. E. 2519). Κακῆς διατηρήσεως.

565. — 'Ομοίως.

*Οπ. . ΑΡΙΝ. — . ΠΑΤΩ. — . ΣΙΛΙΚΩ — . . ΘΑΡΙ — . =
[Μ]αρίν[ῳ] ὑπάτῳ [βα]σιλικῷ [σπα]θαρί[ῳ].

0,029. (A. E. 1916). Μετρίας διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

566. — 'Ομοίως.

*Οπ. ΙΩΑΝ — ΝΗΝΠ — ΑΤΩ = 'Ιωάννῃ ὑπάτῳ.

0,031. (A. E. 1046). 'Αρίστης διατηρήσεως. Η—Θ' ἑκατονταετηρίς.

567. — 'Ομοίως.

*Οπ. ΙΛ — ΙΡΙΩ — . ΠΑΤ — ω = 'Ιλιρίῳ (;) ὑπάτῳ.

0,024. (A. E. 1972). Μετρίας διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

568. — 'Ομοίως, ἀλλὰ ἀποκεκρουσμένον πανταχόθεν.

*Οπ. . ΠΑΝ. — . ΕΤΩ — . ΠΑΤ. = [+] Παν[αρ]έτῳ | ὑπάτῳ[ῳ].

0,018. (A. E. 2420). Μετρίας διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

569. — Σταυροειδὲς μονογράφημα τὸ σύνηθες.

*Οπ. + — ΦΙΛΙΠ — ΠΙΚΩΝ — ΠΑΤΩ = + Φιλιππικῷ ὑπάτῳ.

(Σ. Π. 'Ακαδ. ἔτος 1899-1900, I, 20). Καλῆς διατηρήσεως. Εδημοσιεύθη
ὑπὸ Κωνσταντοπούλου ἐν Διεθν. Ἐφημ. Νομισματ. Ἀρχαιολ. τόμ. Γ', σελ. 181,
ἀριθ. 20. Πιθανώτατα είναι ἔτερον ἀντίτυπον τοῦ ὑπ' ἀριθ. 558.

570. — "Ομοιον σταυροειδὲς μονογράφημα μετὰ τῶν λέξεων πέριξ:
τῷ σῷ δούλῳ.

"Οπ. + ΓΡ — ΗΓΟΡΙ — ωΝΠ. — . ω = + Γρηγορίῳ ὑπ[άτ]ῳ.

0,024. (Α. Ε. 1052). Μετρίας διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

571. — 'Ομοίως, ἀλλὰ κατιωμένον.

"Οπ. . . . — ΛωΝΠ. — ΤωSRACI — . CΠΑΘ = . . .
λῷ (;) ὑπ[ά]τῳ καὶ βασι[](λικῷ) σπαθ(αρίῳ).

0,026. (Α. Ε. 58). Μετριωτάτης διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

572. — Σταυροειδὲς μονογράφημα (= Θεοτόκε βοήθει) ἔχον ἐν
ταῖς γωνίαις τῶν σκελῶν τὰς λέξεις τῷ—δού—λῷ—σου.

"Οπ. + . Ο — ΛΝΧΡΟ — ΝΙωΝΠ — ΑΤω + = + [Π]ολυ-
χρονίῳ ὑπάτῳ.

0,021. (Ε. Σ. 13173, 73). 'Αρίστης διατηρήσεως. Η — Θ' ἑκατονταετηρίς.

573. — "Ομοιον μονογράφημα μετὰ τῶν λέξεων τῷ—δού—λῷ—
σου ἐν ταῖς γωνίαις τῶν σκελῶν.

"Οπ. Σταυροειδὲς μονογράφημα ἀναλυόμενον πιθανῶς εἰς Θεοδο-
σίῳ ἔχον ἐν ταῖς γωνίαις τῶν σκελῶν τὴν λέξιν ὑ—πά—τ—ῳ.

0,031. (Σ. Π. Ἀκαδ. ἔτος 1891-92, Θ, 88). 'Αρίστης διατηρήσεως. Η'—Θ'
ἑκατονταετηρίς.

574. — 'Ομοίως.

"Οπ. + ΦωΤ — ΕΙΝωΝ — ΠΑΤω = + Φωτεινῷ ὑπάτῳ.

0,028. (Σ. Π. Ἀκαδημ ἔτος 1898-99, ΚΔ, 6). Καλῆς διατηρήσεως. Η'—Θ'
ἑκατονταετηρίς.

575. — Σταυροειδὲς μονογράφημα (= Θεοτόκε βοήθει) ἔχον ἐν
ταῖς γωνίαις τῶν σκελῶν τὰς λέξεις [τ]ᾳ—σᾳ—[δού]—λῳ.

"Οπ. + ΘΕΟΔΩ. — ωΒΑCΙ.. — ΠΑ.. = + Θεοδώ[ρ]ῳ
βασι[λ](ικῷ) [ὑ]πά[τῳ].

0,025. (Σ. Π. Ἀκαδ. ἔτος 1899-1900, Ι, 16). Μετρίας διατηρήσεως. Η'—Θ'
ἑκατονταετηρίς. 'Εδημοσιεύθη ἐν Διεθν. Ἐφημ. Νομισμ. Ἀρχ. τόμ. Γ', σελ. 180.

576. — Ὁμοίως.

”Οπ. . ω.. — . ΝΠΑΤ. — ΑΣΙΛ — .. ΑΘΑΡΙ — . + =
. ω.... ὑπάτ[φ] β[ασιλη]ζ[ψ] [σ]αθαρί[φ] +

0,024. (Ε. Σ. 13082). Μετρίας διατηρήσεως. Ζ'—Η' ἑκατονταετηρίς.

577. — Σταυροειδὲς μονογράφημα (=Θεοτόκε βοήθει) ἔχον πέριξ
τὰς λέξεις τῷ—σῷ—δού—λῳ.

”Οπ. + ΒΑ. — ΗΠΑΤΡΙ. — . ΣΠΑΘ'S — . ΑΤΩ = +
Βά[γ]η (;) πατρὶ[ζ(ι)φ] σπαθ(αρίω) καὶ [ὑπ]άτῳ.

0,026. (Α. Ε. 3023). Μετρίας διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

578. — ΑΓΙ—ΑΤΡΙΑ—CO ΘCH—ΜΩΝ = Ἀγία τριάς ὁ
Θ(εὸς)ς ἡμῶν, ἐν τῷ μέσῳ πέριξ δὲ χωριζομένη ἀπὸ ταύτης διὰ στε-
φάνου ἐτέρα ἐπιγραφὴ ἔξιτηλος.

”Οπ. ΡΟΗΘ—ΗΘΕΟΔΟ—. ΙΩΝΠ—. ΤΩ = Βοήθη Θεο-
δο[σ]ίῳ ὑ[π]άτῳ. Πέριξ ὅμοίως, ὡς ἐν τῇ ἐιπροσθίᾳ ὅψει, ἐπιγραφὴ
ἥς σώζονται τὰ γράμματα . . . ΑΠΟΑΝΑ . . . Ἰσως συμπληρωτέον
[ἀστηρ] ἀπὸ ἀνα[τολῆν]. εἰναι ἐκ τῶν συνήθων γραφικῶν ὅητῶν τῶν
ἀπαντώντων ἐνίστε ἐπὶ μολυβδοβούλλων.

0,031. (Α. Ε. 2318). Καλῆς διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

579. — + ΚΥΡΙΕ—ΟΘΕΟC—Β. ΘΗ—+ = + Κύριε ὁ
Θεὸς β[οή]θη +

”Οπ. + ΑΝΑC—ΤΑΣΙΩΥ—ΠΑΤΩ = Ἀναστασίῳ ὑπάτῳ.

0,031. (Α. Ε. 3042). Καλῆς διατηρήσεως. Ζ'—Η' ἑκατονταετηρίς.

580. — Ἅγιος ἴσταμενος κατ' ἐνώπιον, ἐν στρατιωτικῇ περιβολῇ,
μετὰ δόρατος καὶ ἀσπίδος, ἔχων ἑκατέρωθεν ἐπιγραφὴν ἔξιτηλόν.

”Οπ. .. ΚΕ—... ΘΕΙ. — Α Π. ΑΝ. Β—ΠΑΤΩSCT. —
. ΤΗΓΩ = [+ Θ(εοτό)]κε [βοή]θει ὑπάτῳ καὶ σ[ρα]τηγῷ.

0,022. (Ε. Σ. 13084). Μετρίας διατηρήσεως. Γ'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς

'Απὸ ὑπάτων.

581. — Μονογράφημα (=ιὸ δὲ ὄνομα τοῦ κτήτορος).

"Οπ. . . . — ουρ. — τοῦ = [+] α[ρ]ούρ[α]τον.

0,022. (A. E. 2651). Καλῆς διατηρήσεως. Ζ'—Η' ἐκατονταετηρίς

582. — ΦΩ — ΤΙΝ — ΟΥ = Φωτινοῦ.

"Οπ. ΑΠΟ — ΒΠΑ — ΤΩΝ = 'Απὸ ὑπάτων.

0,024. (A. E. 2212). Καλῆς διατηρήσεως. Ζ'—Η' ἐκατονταετηρίς. Schlumberger, Sigillographie σελ. 479. ἔτερον ἀντίτυπον ἐκ τῆς ίδιας αὐτοῦ συλλογῆς. Αὐτόθι δημοσιεύεται καὶ ἔτερον Φωτεινοῦ ὑπάτου.

583. — + . ΕΟ — Τ . . . — ΒΟΗΘ. = + [Θ]εοτ[όκη] βοήθ[η].

"Οπ. Σταυροειδὲς μονογράφημα ἀναλυόμενον πιθανῶς εἰς Θεοδώρου ἔχον εἰς τὰς γωνίας τῶν σκελῶν τὰς λέξεις ἀπ—ὸ ν—πά—των.

0,025. (A. E. 2698). Μετρίας διατηρήσεως Ζ'—Η' ἐκατονταετηρίς.

584. — Σταυροειδὲς μονογράφημα (=Θεοτόκε βοήθει).

"Οπ. + ΣΙΓΙ — ΝΝΙΩΑ — ΠΟΝΠΑ — ΤΩΝ = + Σισιννίω ἀπὸ ὑπάτων.

0,034. ('Ακαδ. ἔτος 1892-93, N, 16). Αρίστης διατηρήσεως. Ζ'—Η' ἐκατονταετηρίς.

585. — + ΘΕ — ΟΤΟΚ — ΕΒΟ. — . . . = + Θεοτόκε βο[ήθει].

"Οπ. ΓΕΩ — ΡΓΙΩΑ — ΠΟΝΠΑ — ΤΩΝ = Γεωργίω ἀπὸ ὑπάτων.

0,024. (A. E. 2364). Μετρίας διατηρήσεως. Ζ'—Η' ἐκατονταετηρίς.

586. — 'Η Θεοτόκος ἴσταμένη κατ' ἐνώπιον, στρέφουσα πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ φέρουσα διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς τὸ βρέφος. Ἐκατέρωθεν αὐτῆς κιονηδὸν + ΜΑ — ΙΝΟΥ = + Ma[ρ]ίνου.

"Οπ. ΑΠΟΝΠ — ΑΤΩΝΣΔΙ — .ΙΚΗΤΟΥ — . . . — . . . = 'Απὸ ὑπάτων καὶ δι[ο]ικητοῦ

0,029. (E. Σ. 13089α). Μετρίας διατηρήσεως. Ζ'—Η' ἐκατονταετηρίς.

587.—Προτομή κατ' ἐνώπιον ἀγίου φαλακρὰν ἔχοντος τὴν κεφαλὴν καὶ βραχὺ τὸ γένειον, ἵερατικὴν περιβεβλημένου στολὴν καὶ τῇ μὲν δεξιᾷ εὐλογοῦντος τῇ δ' ἀριστερᾷ φέροντος Ἐναγγέλιον κλειστὸν ἐπὶ τοῦ στήθους.

[”]Οπ. . . — . ωΡω — . πΟΝΠ — . τω. = [Θεοδ]όρω [δ]πδ
[ν]πάτω[ν]

0,019. (A. E. 2683). Μετρίας διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

Χαρτουλάριοι.

588.—Σταυροειδὲς μονογράφημα (=Θεοτόκε βοήθει).

[”]Οπ. ΙΩΑΝ.. — ΑΠΟΕΠ.. — SXAPT.. = 'Ιωάν[η] ἀπὸ
ἐπ[άρ]χων καὶ χαρτ[ου]ν(λαρίω).

0,020. (A. E. 2978). Μετρίας διατηρήσεως. Ζ'—Η ἑκατονταετηρίς. Είναι
ἔξαιρετικῶς παχύτατον (0,09 περίτελον) ἀποτελούμενον ἐκ δύο ἥνωμάνων πετάλων.

589 — Όμοίως ἀλλὰ μετὰ τοῦ ὄνόματος ΧΟ—ΛΑ.—ΤΙΚ—
Ιω = [Σ]χολα[σ]τικίω ἐν ταῖς γωνίαις τῶν σκελῶν.

[”]Οπ. . . — ΒΙΚΟΥΛ — ΡΙΩSXAP — ΤΟΥΛΑ — ΡΙΩ =
[κου]βικουλ[α]ρίω καὶ χαρτονλαρίω.

0,027. (A. E. 3062). Αρίστης διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

590.—. . . — . Θ. — . ΔΤω — ΔΕ. = [+ K(ύρι)e βοή]-
θ[ει].....

[”]Οπ. . Α. . . — ΠΑΘΑ. — ΧΑΡΤ., . — . ΙΚ. — Ο = [β]α[σ](ι-
λικώ) [σ]παθα[ρ](ιώ), χαρτ(ουλαρίω).....

0,028. (A. E. 2532). Μετριωτάτης διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

591. — + — ΛΕΟΝΤ — ΙΟΝΚΟΥ — ΒΙΚΟΥΛ — . ΡΙ. =
+ Λεοντίου κουβικουλ[α]ρί[ου].

[”]Οπ. + — Κ,ΒΑΣΙ — ΛΙΚΟΥΧ — ΑΡΤΟΥΛ = + Καὶ βα-
σιλικοῦ χαρτονλ(αρίου).

0,025. (A. E. 3156). Καλῆς διατηρήσεως. Η'—Θ' ἑκατονταετηρίς.

Oι ἐπὶ τοῦ χρυσοτρικλίνου.

592. — + ΚΕΡΟ ΛΩ = + *K(ύρι)ε βο[ήθει τῷ σῷ δού]λῳ, πέριξ διπλοῦ σταυροῦ ἔχοντος ἐν τῷ κέντρῳ τῶν κεραιῶν ἀκτῖνας.*

"Οπ. . . . — Α, ΠΑΤΡ ΣΠ. Θ, ΣΕ — . . . ΤΟΥΧΡΒ. ΟΤ — . . ΚΛ'S — . . ΑΛΛ = πατρ[ικίω] [πρωτο]σπ[α]θ(αρίω) καὶ ἐ[πὶ] τοῦ χρυ[σ]ο[ρ]υγλίνου καὶ

0,030. (A. E. 2463). Μετριωτάτης διατηρήσεως Θ'—Ι' ἑκατονταετηρίς.

593. — + Κ. . . . ΔΟΥΛΩ = + *K(ύρι)[ε β(οή)θ(ει) τῷ σῷ] σῷ δούλῳ, πέριξ διπλοῦ σταυροῦ διηνθισμένου ἐπὶ τριβάθμου βάσεως.*

"Οπ. . . C. Λ — Α C ΠΑ Θ, — . ΠΙ. ΞΤ — ΚΛΝΩ = [Ba]σ[i]-λ(είω) (;) πρωτοσπαθ(αρίω) [ἐπὶ πτ[οῦ] τροχίν] χρυ(υσο)τρυγλ(ί)ρω (sic).

0,020. (A. E. 2977). Μετριωτάτης διατηρήσεως Θ'—Ι' ἑκατονταετηρίς.

594. — . ΚΕΡΘ, — ΤΩC ωΔΟΥ — ΘΕΟΔΩΡΟ — ΚΑΝΑΚ . . . — ΘΑΡ . . = [+]*K(ύρι)ε β(οή)θ(ει) τῷ σῷ δού(λῳ) Θεοδωροκάρ(φ) πρωτοσ[πα]θαρ[ίω].*

"Οπ. ΕΠΙΤΟΥ — . ΤΡΙΚ . . — . SAP. H . . — CHT. C . — ΝΑ. Ο. = ἐπὶ τοῦ τροχ[λίν](ον) καὶ ἀρ[χ]η

0,030. ('Ακαδ. ἔτος 1895-96, Γ, 1). Μετρίας διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς. (Οἰκογεν.).

595. — . . . ΤΩC ωΔΟΥΛ = [+]*K(ύρι)ε β(οή)θ(ει)] τῷ σῷ δούλ[ῳ] πέριξ. . . . — ΚΟΛ, = [δ ἄ(γιος) Νικόλ(αος) κιονηδὸν ἑκατέρῳθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον κατιωμένης.*

"Οπ. + ΕVCT. — R'A' C ΠΑ. — ΕΠΙΤΟΥX. — VCOT, O. — ΟΧ. ΛΚ = + *Eύστ[ρ](ατίω) β(ασιλικῷ) πρωτοσπα[θ](αρίω) ἐπὶ τοῦ χ[ρ]υσοτρυγλίνου . . . X[α]λκ(ίτη).*

0,024. (A. E. 3034). Μετρίας διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατονταετηρίς. (Οἰκογεν.).

596. — ΟΝΙ — ΚΟΛ = δ ἄ(γιος) Νικόλ(αος), κιονηδὸν ἑκατέρῳθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον ἐν τῇ συνήθει ἱερατικῇ περιβολῇ,

τῇ μὲν δεξιᾷ εὐλογοῦντος (έφθαρμ.), τῇ δ' ἀριστερᾷ φέροντος Εὐαγγέλιον ἐπὶ τοῦ στήθους.

["]Οπ. + ΚΕΡ.—ΡΑΡΔΑΑ—ΣΠΑΘΕΠΙ—Τ, Τ.. ΚΛΝΠ—ΤΚΡΙΤ, Τ, Ρ—.. ΝΟΤ = + *K(ύριε) β(οή)[θ](ει)* Βάρδα πρωτοσπαθ(αρίω) ἐπὶ τ(oū) τ[οι]ικλ(ίνου) ὑπ(ά)τ(φ) κοιτ(ῆ) τ(oū) β[ῆλ](ου) νοτ(αρίω) (;) ;

0,038. (Ακαδ. ἔτος 1891-92, Θ, 87). Καλῆς διατηρήσεως. I — IA' ἐκατονταετηρίς.

597.—Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τοῦ ἄγίου Νικολάου, φαλακρὰν ἔχοντος τὴν κεφαλὴν καὶ βραχὺν στρογγύλον τὸν πώγωνα. Φέρει ὡς συνήθιως φελῶνιον καὶ ωμοφόριον καὶ τῇ μὲν δεξιᾷ εὐλογεῖ τῇ δ' ἀριστερᾷ ἀνέχει Εὐαγγέλιον κλειστὸν ἐπὶ τοῦ στήθους. Τὰ γαρακτηριστικὰ τῆς μορφῆς αὐτοῦ διατηροῦνται ἀριστα. Ἐκατέρωθεν ἐν τῷ πεδίῳ ἀνὰ ἐν Χ ἔχον ἐν ταῖς γωνίαις τῶν σκελῶν σφαιρίδια.

["]Οπ. . . . —. ΡΑΣΙ—Λ' Κ' Α' ΣΠΑ—Θ' ΣΕΠΙΤ.— ^{*}Κ.Ι. = . . . βασιλ(i)κ(φ) πρωτοσπαθ(αρίω) καὶ ἐπὶ τ[oū] χρ(υσοτροπ)ικ[λ]ι[r](ου).

0,020. (Α. Ε. 569). Καλῆς διατηρήσεως I' — IA' ἐκατονταετηρίς.

598.—ΘΠΑΝ—. . = δ ἁ(γιος) Παν[τελ](εήμων), ἐκαπέρωθεν αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον ἀγένειον νεαρὸν ἔχοντος πρόσωπον καὶ κόμην οὐλην, ἰερατικὴν δὲ φέροντος στολὴν.

["]Οπ. . . ΙΚΗ. — — . . ΡΙΚΛΗ — . . ΤΟΥΡΑ — . ΗΝΟΥY = [+ N]ικη[φ](όρου) [Ξ](πι) [τ](οῦ) [χρ](υσοτροπ)ικλή[νου] τοῦ *Pa[δ]ηνοῦ*.

0,022. (Α. Ε. 2495). Μετρίας διατηρήσεως. IA' — IB' ἐκατονταετηρίς. (Οἰκογεν.)

Ε'. ΕΠΩΝΥΜΑ ΒΥΖΑΝΤΙΑΚΩΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ.

Ἄγριτης.

599.—ΟΑΓΙΟΣ—ΓΕΩΡΓ' = δ ἄγιος Γεώργ(ιος), κιονηδὸν ἐκατέρωθεν αὐτοῦ ἴσταμένου κατ' ἐνώπιον, ἐν στρατιωτικῇ περιβολῇ, φέροντος δὲ δόρυ καὶ ἀσπίδα.

Ὥοπ. + ΤΩΝΠΑ—ΓΚΑΛΟΝ ΣΦ—ΡΑΓΙCΜΑΓ—..ΦΩΝΑΓ—ΡΙΤΟV = *Tῶν Παγκάλου σφράγισμα γ[ρα]φᾶν Ἀγρίτουν.* Τοιμ. ίαμβ.

0,034. (Α. Ε. 576). Ἀρίστης διατηρήσεως. IA'—IB' ἐκατονταετηρίς. Schlumberger, Sigillographie σελ. 612.

Ἄδραβηνός (;

600.—Ο ἀρχάγγελος Μιχαὴλ ἴσταμενος κατ' ἐνώπιον, μεθ' ἡμιαναπεπταμένων πτερύγων, ἔχων ἐκατέρωθεν τὴν ἐπιγραφὴν $\overline{M} - \overline{X}$ (=M(i)χ(aῆλ)). Λίαν κατιωμένος δ τύπος.

Ὥοπ. . ΣΦΡΑΓ—ΩΝ.....—ΘΕΟΔΟΡΟV—ΤΟΥΑΔΡΑ—ΒΗΝΟV = [+] Σφραγ(ις) [τ]ῶν [γραφῶν] Θεοδόρου τοῦ Ἀδραβηνοῦ (;

0,018. (Σ. Π. 1899-1900, 53). Μετριωτάτης διατηρήσεως. IA'—IB' ἐκατονταετηρίς Ἐδημοσιεύθη ὑπὸ Κ. Κωνσταντοπούλου ἐν Διεθν. Ἐφημ. Νομ. Ἀρχ. τόμ. Γ', σελ. 187.

Ἄδρόνοντος.

601.—ΜΗΡ—[ΘΥ] = *Mή(τ)ηρ Θ(εο)ῦ*, ἐκατέρωθεν προτομῆς κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου φερούσης διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς τὸ βρέφος. Ἀποτετριμμένος δ τύπος.

Ὥοπ. + ΚΩΝ—CTANTI—ΝΟCΜΟΝ.—ΧΟCΟΑΔ.—ΟΝΟV C = + *Κωνσταντῖνος μον[α]χὸς δ Ἄδ[ρ]όνοντος.* Τοιμ. ίαμβ.

0,025. (Σ. Π. 1897-1900, 35). Καλῆς διατηρήσεως. IA'—IB' ἐκατονταετηρίς. Κωνσταντόποντος, αὐτόθι.

'Ακάπνης.

("Ιδε ἀνωτέρῳ ἀριθ. 416 μολυβδόβ. τοῦ μυστολέκτου Νικολάου Ἀκάπνη).

'Ακτάρης (;)

("Ιδε ἀνωτέρῳ ἀριθ. 312).

'Αλωπός.

("Ιδε ἀνωτέρῳ ἀριθ. 418 μολυβδόβ. Κωνσταντίνου πρωτονοβελισσίμου τοῦ Ἀλωποῦ).

'Αμοριανός.

("Ιδε ἀνωτέρῳ ἀριθ. 466 μολυβδ. πατρικίου Ἀμοριανοῦ).

'Αννινος.

602. — ΠΡΑ — ἔει . — . φΡΑ — ΓΙΣΩ = Πράξει[ς σ]φραγίζω

"Οπ. ΚΑΙ — ΓΡΑΦΑ — ΚΑΝΙ — ΝΟΥ = καὶ γραφὰς Ἀνίνου.

Τρίμ. Ιαμβ. (;)

0,020. (A. E. 2843). Μετρίας διατηρήσεως. IA'—IB' ἑκατονταετηρίς.

'Ανζᾶς.

603. — 'Αρχάγγελος ἴσταμενος κατ' ἐνώπιον μετ' ἀναπεπταμένων πτερύγων, φέρων σκῆπτρον καὶ σφαιραν.

"Οπ. ΑΝΖΑΝΑ — .ΔΡΟΝΩ . — . ΟΜΩΝΙΜ — ΟΝΚΕΠ =
'Ανζᾶν α [=πορό][ε]δρον . . δμώνιμον σκέπ(οις). Τρίμ. Ιαμβ. (;)

0,024. (A. E. 3179). Μετρίας διατηρήσεως. IA'—IB' ἑκατονταετηρίς

"Ιδε ἀνωτέρῳ ἀριθ. 336 ἔτερον μολυβδόβ. Νικήτα χαρτουλαρίου τῆς Δύσεως τοῦ Ἀνζᾶ

'Αντιοχίτης.

604. — [ΜΗΡ] — ΘΝ 'Η Θεοτόκος καθημένη ἐπὶ θώκου μετὰ προσκεφαλαίου, στηρίζουσα ἐπὶ τοῦ γόνατος τὸ βρέφος ἐν δίσκῳ δῆν φέρει δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν. 'Αξιόλυγος ἀγιογραφικὸς τύπος.

[”]Οπ. . . . — ΟΗΘΕΙ — ΚΩΝΣΤΑΝ — ΤΙΝΩ ΠΡΟ — ΕΔΡΩΤΩ — ΑΝΤΙΟΧ — . . , = [Θ(εοτό)κε β]οήθει Κωνσταντίνῳ τῷ Ἀντιοχ[ίη].

0,020. (Ε. Σ. 13059α). Καλῆς διατηρήσεως. IA'—IB' ἐκατονταετηρίς.

”Ιδε καὶ ἀνωτέρῳ ἀριθ. 475 μολυβδ. τοῦ πρωτοπροέδρου Θεοδώρου Ἀντιοχίτου.

605. — ΜΗΡ — ΘΝ = *Mή(τ)ηρ Θ(εο)ῦ*, ἐκατέρωθεν προτομῆς κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου, ἀνατεινούσης χεῖρας ἵκετιδας φερούσης δὲ τὸν συνήθη μετὰ καλύπτρας πέπλον, διασταυρούμενον ἐπὶ τοῦ στήθους. Ἐπὶ τοῦ στήθους ἔχει τὸ βρέφος ἐν δίσκῳ, τὸ δὲ πρόσωπον αὐτῆς εἶναι ἀποκεκρουσμένον.

[”]Οπ. + ΘΚΕ — . . . ΔΑΙ. — . . . Ε Σ Τ Χ — Τ Ω Α Ν Τ Ι — Ο. Ι Τ = + Θ(εοτό)κε [βοήθ](ει) . . . [δομ]εστ(ι)χ(ω) τῷ Ἀντιοχ[ί]τη(η).

0,016. (Ε. Σ. 130856). Μετρίας διατηρήσεως. IA'—IB' ἐκατονταετηρίς.

”*Ἀντιπαππος.*

(”Ιδε ἀνωτέρῳ ἀριθ. 55 μολυβδόβουλον Μιχαὴλ βεστάρχου καὶ προνοητοῦ Ἀθηνῶν τοῦ Ἀντιπάπου).

’*Ἄξαρτᾶς.*

(”Ιδε ἀνωτέρῳ ἀριθ. 318 μολυβδ. Ἀσπασίου βέστου τοῦ Ἀξαρτᾶ).

”*Ἀργυρόπωλος.*

(”Ιδε ἀνωτέρῳ ἀριθ. 134 μολυβδ. Κωνσταντίνου μαγίστρου καὶ στρατηγοῦ τῆς Σάμου τοῦ Ἀργυροπώλου).

’*Ἄριστηνός.*

606.— + ΑΡΙC — ΤΗΝΟV — CΦΡΑΓI — — C — = + ’Αριστηνοῦ σφράγι—σ—

[”]Οπ. ΜΑ — ΤΟVΝΙ — ΚΟΛΑ — ΟV = μα τοῦ Νικολάου. Τρίμ. Ιαμβ.

0,020. (Ε. Σ. 13173, 5). Μετρίας διατηρήσεως. IA'—IB' ἐκατονταετηρίς.

607. — СФР — Г . . . — Х Нω — АРІ = Σφρ[α]γ[ις τυ]〈γ〉-
χ[ά]ρω 'Αρι

*Оп. СΤΗΝΟΥ — РАМА — ТВН = στηνοῦ [γ]ραμάτων.
Трим. іамб.

0,013. (А. Е. 2567). Метрическая диатетическая ИА'—ИВ' экатонтастетричес.

'Αρταβάνειος.

("Идеа ановатероу арти. 474 молунд. Тома погимногион тову 'Артаванеису).

'Ασάννιος.

608. — $\frac{\textcircled{A}}{1\omega} - \frac{\cdot}{\cdot} = \delta \ddot{\alpha}(\gammaιος) 'Ιω(άννης)$ (δ Πρ]ιόδρ[ομος]), έκα-
τέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον κατίσχνου, αὐχμηρὸν ἔχοντος
τὸ γένειον καὶ φέροντος τὴν μηλωτήν.

*Оп. . . . — АІСГРАФАІ. — . МΩΝΚВРО. — .. ΕΛΦΙΔОНКУ
— НТОСАЕІІΩ. — . НΟΥАСАННИОУ — СФРАГІСМ —
ОСМЕ. . . = [Θεί]αις γραφαῖ[ς ἡ]μῶν κῦρο[ς ἀ]δελφιδὸν κυ[ροῦ]ν-
τος δεὶ 'Ιωάννου 'Ασαννίον σφραγισμὸς με. . .

0,030. (Σ. П. 'Акад. єтоц 1899-1900, I, 50). Калῆς диатетическая ИГ'—ИД'
экатонтастетричес. 'Едемосиену нпò К. Ковистантоопольон єн Диеун. 'Ефηм. Ноум.
'Арх. тóм. Г', сел. 186.

'Ακάμψης.

609. — Σταυρὸς ἰσοσκελῆς, πεπλατυσμένας κανονικῶς ἔχων τὰς κε-
ραίας, κοσμιουμένας κατὰ τὰ ἄκρα ὑπὸ σφαιριδίων, φέρων δὲ ἀκτῖνας
ἐν εἴδει Χ κοσμουμένας ωσαύτως κατὰ τὰ ἄκρα ὑπὸ σφαιριδίων.

*Оп. + — ТΟΥΔА — КАМ — ΨΗ = + Toū 'Акáмψη.

0,021. (А. Е. 2412). Калῆς диатетическая Θ'—Ι' экатонтастетричес.

'Ατταλειώτης.

("Идеа ановатероу арти. 519).

Βάρδας.

610. — ΟΑΓΙΟС . . — ОДОРО. = δ ἄγιος [Θε]όδορο[ς], κιο-
νηδὸν ἔκατέρωθεν αὐτοῦ ἴσταμένου κατ' ἐνώπιον μετὰ βραχέως χιτῶ-

νος, θώρακος καὶ χλαμύδος ἀπὸ τῶν ὕμων καταπιπούσης ὅπισθεν καὶ φέροντος τῇ μὲν δεξιᾷ δόρυ τῇ δὲ ἀριστερᾷ ἀσπίδα.

[”]Οπ. ΣΦΡΑ... — ΑΘΛΗ... C... — ΔΩΡΤΥΝΧΑ. — ΕΙ. ΩΡΑΡ — ΔΑ. . NCT. — ΛΠC. ΤΔ = Σφρα[γίς] ἀθλη[τή]ς [Θεο]δάρ[ῳ] τυνχά[ν]ει [τ]ῷ Βάρδᾳ (;).....

0,031. (Ε. Σ. 13161). Μετριωτάτης διατηρήσεως. IA'—IB' ἐκατονταετηρίς.

Βαρύς.

([”]Ιδε ἀνωτέρω ἀριθ. 12 Μιχαὴλ μητροπολίτης Τραϊανουπόλεως ὁ Βαρύς, καὶ ἀριθ. 385 Μιχαὴλ κουροπαλάτης ὁ Βαρύς).

Βεμπριώτης (;

611. — Προτομὴ κατ' ἐνώπιον Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου τῇ δεξιᾷ εὐλογοῦντος καὶ τῇ ἀριστερᾷ φέροντος μακρὸν σταυρὸν ἐπὶ τοῦ ὕμου αὐτοῦ ἐρειδόμενον. [”]Η ἐκατέρῳθεν ἐπιγραφὴ ἔξιτηλος.

[”]Οπ. ΚΕΡΘ, — ΘΕΟΔΩΡ — ΤΩΡΕΜΠ — ΙΩΤΗ = Κ(ύριε) β(οή)θ(ει) Θεοδάρω τῷ Βεμπρ[ο]ιώτῃ.

0,018. (Α. Ε. 1894). Μετρίας διατηρήσεως. IA'—IB' ἐκατονταετηρίς.

Βοτανειάτης.

([”]Ιδε ἀνωτέρω ἀριθ. 282 μολυβδ. Νικηφόρου δεσπότου τοῦ Βοτανειάτου).

Βρυέννιος.

612. — ΜΗΡ — Θ[V]. [”]Η Θεοτόκος ἴσταμένη κατ' ἐνώπιον, ἀνατείνουσα χεῖρας ἵκετιδας καὶ ἔχουσα ἐπὶ τοῦ στήθους τὸ βρέφος ἐν δίσκῳ. Φέρει τὸν συνήθη μετὰ καλύπτρας πέπλον διασταυρούμενον ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ ἀπλούμενον ἐκατέρῳθεν διὰ τῶν χειρῶν, σχηματίζοντα δὲ πτυχώσεις λίαν καλλιτεχνικῶς εἰργασμένας. Τὸ πρόσωπον τῆς Θεοτόκου εἶναι ἀποτετριμμένον.

[”]Οπ. + ΘΚΕΡΘ . . . ω . . . — . . . Δ . . . — . ΠΡΑΙ . . . — . ΡΥΕΝΙΩ = + Θ(εοτό)κε β(οή)θ(ει) . . . ω δ . . . πραι- [ποσ](ίτω) (;) [B]ρυενίω.

0,021. (Α. Ε. 1989). Μετρίας διατηρήσεως. IA'—IB' ἐκατονταετηρίς.

613.—ΟΑΓΙΟΣ—ΓΡΓΙΟΣ = δ ἄγιος Γεώργιος, κιονιδὸν ἐκατέρωθεν αὐτοῦ ἴσταμένου κατ' ἐνώπιον ἐν στρατιωτικῇ περιβολῇ, μετὰ δόρατος καὶ ἀσπίδος.

*Οπ. ΣΦΡΑΓΙC—CΕRACTΟY—IωCHΦR—PVENΙOY
= Σφραγὶς σεβαστοῦ Ἰωσὴφ Βρυνείου. Τρίμ. Ιαμβ.

0,026. (E. Σ. 13156). Μετρίας διατηρήσεως. IA'—IB' ἐκατονταετηρίς.

Βρυνέννιος Βατάτζης.

614.—Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου δεομένης, μετὰ τοῦ βρέφους ἐν δίσκῳ, λίαν κατιωμένη ἔξιτηλον ἔχουσα τὴν ἐκατέρωθεν συνήθη ἐπιγραφήν.

*Οπ. . . ERΘ—. . . ΔΟY—. . . ENΙω—. wRATA—. IH
= [Θ(εοτόκ)η]ε β(οή)θ(ει) [τῷ σῷ] δού(λω) [Βρυν]ενίω [τῷ] φ(ίλο) Βατά[τζη].

0,025. (A. E. 2557). Μετρίας διατηρήσεως. IA'—IB' ἐκατονταετηρίς. *Ιδε Schlumberger, Sigillographie σελ. 712.

Βαθυργυακίτης.

615.—ΘΘΕΩ—ΔΩΡΟ = δ ἄ(γιος) Θεώδωρο(ς), κιονιδὸν ἐκατέρωθεν αὐτοῦ ἴσταμένου κατ' ἐνώπιον καὶ στρέφοντος ἡρέμα πρὸς τ' ἀριστερά. Περιβέβληται βραχὺν χιτῶνα καὶ θώρακα, φέρει δὲ τῇ δεξιᾷ δόρυν.

*Οπ. — + — + ORA — ΘVPIA — KITIC = — +
+ δ Βαθυργυακίτις.

0,021. (A. E. 3001). Αρίστης διατηρήσεως. I'—IA' ἐκατονταετηρίς. *Εδημοσιεύθη ὑπὸ Schlumberger ἐν Rev. ét. grecq. 1891 σελ. 141 (= Melanges σελ. 251). Νομίζει δὲ ὁ S. ὅτι ἀνήκει εἰς τὰ οἰκογενειακά. Ἐν τούτοις ἔνιζουσα φαίνεται ἡ ὄπισθεν ἐπιγραφή, μή μημονεύουσα τοῦ κυρίου ὀνόματος, καίτοι ὑπάρχουσιν ἔτερα τοιαῦτα παραδείγματα ἐπιγραφῶν εὐάριθμα, ὡς ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ὑπὸ ἀριθ. 609 μολυβδοβούλῳ. Μήπως τὸ προκείμενον ἀνήκει εἰς μονὴν Θεοδώρου τοῦ Βαθυργυακίτον;

Βλαχερνίτης.

616.—ΝΙΚ—ΗΦΟΡΟY—CΦΡΑ = Νικηφόρου σφρά

*Οπ. . . CM.—TO...A—X.PNI—TOV = [γι]σμ[α] το[ν]
Βλαχ[ε]ρνίτου. Τρίμ. Ιαμβ.

0,021. (A. E. 3186). Μετριωτάτης διατηρήσεως. IA'—IB' ἐκατονταετηρίς.

Γαβαλᾶς.

617.—ΘΔΗ—ΜΗΤΡΙΟΣ = δ ἄ(γιος) Δημήτριος, κιονηδὸν ἐκατέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον μετὰ χλαμύδος καὶ θώρακος, φέροντος δὲ δόρυ καὶ ἀσπίδα.

"Οπ. +—ΚΩΝΣΑΝ—ΤΙΝΟΣΟΓΑ—.ΑΛ.С.—... =
+ Κωνσταντῖνος δ Γα[β]αλ[ᾶ]ς....

0,025. (Σ. Π. 1899-1900, I, 54). Μετρίας διατηρήσεως. ΙΒ' ἐκατονταετηρίς. Κ. Κωνσταντόπολος, Διεθν. Ἐφημ. Νομ. Ἀρχ. τόμ. Γ', σελ. 187.

Γαλάτων.

("Ιδε ἀνωτέρω ἀριθ. 262 μολυβδ. Ἰωὴλ μοναχοῦ τοῦ Γαλάτωνος).

Γηράρδος.

("Ιδε ἀνωτέρω ἀριθ. 494).

Δαλασσηνός.

618.—Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου δεομένης μετὰ τοῦ βρέφους ἐν δίσκῳ (ἀποτετριμένη).

"Οπ. .Ε.—.Δ.ΙΑΝΟ.—ΤΟΝΔΑ..—CΙΝΟΝ = [Κ(ύρι)]ε [β(οή)]θ(ει) ['Α]δ[ρ]ιανὸ[ν] τὸν Δα[λα]σσηνόν.

0,022. (Ε. Σ. 13123). Μετρίας διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἐκατονταετηρίς.

Δεμόνης.

619.—ΘΔΙΜΙ—... = δ ἄ(γιος) Διμί[τριος], κιονηδὸν ἐκατέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον μετὰ χλαμύδος καὶ θώρακος, φέροντος τῇ δεξιᾷ δόρυ καὶ τῇ ἀριστερᾷ ἀσπίδα.

"Οπ. +ΚΕΡΘ—ΔΙΜΙΤΡΙ—ωΔΕΜΟ—ΝΗ = + Κ(ύρι)ε β(οή)θ(ει) Διμιτρίῳ Δεμόνῃ.

0,019. (Α. Ε. 1912). Μετρίας διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἐκατονταετηρίς.

620.—"Ετερον ἀντίτυπον μᾶλλον ἐφθαρμένον.

0,018. (Α. Ε. 1911).

Διαστίης.

621. — Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου δεομένης μετὰ τοῦ βρέφους ἐν δίσκῳ (ἀποτετριμένη.)

^{”Οπ.} — . ω C ω Δ. — . ΔΡ. . Ε — . Τ ω Τ ω — ΙΑ C Τ,
= [Θ(εοτό)κε β(οή)θ(ει) τ]ῶ σῶ δ(ούλω) τῶ τῶ [Δ]ιασίτ(η).
0,020. (A. E. 1907). Μετρίας διατηρήσεως. IA'—IB' ἑκατονταετηρίς.

Διμύρης.

622. — ΙC — X[C]. ‘Ο Ιησοῦς ἴσταμενος κατ' ἐνώπιον, φέρων ποδήρη χιτῶνα καὶ ἱμάτιον μέχρι τῶν γονάτων κατερχόμενον. Ἀμφότερα κοσμοῦνται ὑπὸ σφαιριδίων (μαργάρων) τὸ δ' ἱμάτιον ἔχει πλατεῖαν παρυφήν. Καίτοι ἀποτετριμένη ἡ εἰκὼν ἐν τούτοις φαίνεται τῇ ἀριστερᾷ φέρουσα Εὐαγγέλιον κλειστὸν ἐπὶ τοῦ στήθους ἐνῷ τῇ δεξιᾷ εὐλογεῖ. Ισταται δ' ὁ Ιησοῦς ἐπὶ βαθροειδοῦς ὑποποδίου ὅπερ ὁ γαράκτης, ἀγνοῶν προφανῶς τὴν προοπτικήν, ἐσχεδίασεν ὅπισθεν ἀνερχομένου μέχρι τῶν γονάτων.

^{”Οπ.} + — ΣΦΡΑΓΙC — ΓΕΝΟΥΗΟΙΚΑΙ — ΚΡΑΤΟC ΘΝΛΟ
— ΓΕΟΙΚΤΡΩΗΑΝ — ΟΥΗΛ C ΕΡΑΣω — ΤωΔΙΗΝΡΗ =
Σφραγίς γενοῦ μοι καὶ κράτος Θ(εο)ῦ λόγε οἰκτρῷ *Μανουὴλ σεβαστῶ τῷ Διμύρῃ*. Τοίμ. ίαμβ.

0,038. (E. S. 13173, 90). Καλῆς διατηρήσεως. ‘Ιδε καὶ ἀνωτέρω ἀριθ. 491 ἔτερον ἀντίτυπον τοῦ αὐτοῦ μολυβδοβούλλου. ΙΓ' — ΙΔ' ἑκατονταετηρίς. Schlumberger, Sigillographie σελ. 673 καὶ Froehner, Bulles metriques 2me serie, ἀριθ. 106. Ἀμφότεροι ἀνέγνων τὸ ἐπώνυμον τοῦ κτήτορος *Διμύρη*.

Δοξαπατρῆς.

(“Ιδε ἀνωτέρω ἀριθ. 328 μολυβδόβ Θεοφάνους σπαθαρίου καὶ δισυπάτου τοῦ Δοξαπατρῆ).

Δούκας.

(“Ιδε ἀνωτέρω ἀριθ. 281, 284, 290, 291, 294, 477).

Δρόσος.

623. — ΜΗΡ — Θ[V]. ‘Η Θεοτόκος ἴσταμένη κατ' ἐνώπιον μετ'

ἀνατεινομένων χειρῶν, ἐν στάσει δεήσεως, ἔχουσα τὸν πέπλον διασταυρούμενον ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ ἀπλούμενον ἐκατέρωθεν.

[”]Οπ. — + ΓΕ — ωΡΓΙωΝ — .ΡΟCICON — ΑΓΝΗΤΟΝ
= ΔΡΟCОН = — + Γε — ωργιων (sic) [δ]ρόσισον ἄγνη τὸν [Δ]ρόσον.
Τρίμ. ίαμβ.

0,021. (Ε. Σ. 13173, 41). Καλῆς διατηρήσεως IA'—IB' ἐκατονταετηρίς.
Ἐτερα ὅμοια παρὰ Schlumberger, Melanges I, 246-247.

Εὐρόπουλος.

624. — ΘΓ. — Ο . . = δ ἄ(γιος) Γ[ε]ό[γγ]ι(ιος), κιονηδὸν ἐκατέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον, ἀγένειον νεαρὸν ἔχοντος πρόσωπον καὶ κόμην οὐλην. Περιβέβληται χλαμύδα καὶ θώρακα καὶ τῇ μὲν δεξιᾷ φέρει δόρυ τῇ δ' ἀριστερᾷ ἀσπίδα κοσμουμένην ὑπὸ σφαιριδίων.

[”]Οπ. + — ΚΕΡΘ — ΓΕ ωΡΓΙω — ΠΡΙΤω — ΕΝΡΟ. —
.ΛΟ = + K(ύρι)e β(οή)θ(ει) Γεωργίω πρι(μηκηρίω) τῷ Εὐρο[πού]λο.

0,016. (Σ. Π. 1899-1900, I, 57). Μετρίας διατηρήσεως. IA — IB' ἐκατονταετηρίς.

Ζιρίχης (;

625. — + — ΚΕ . . — ΕΜ. — . . = + K(ύριε) [β(οή)θ(ει)]
'Εμ[αρού](ήλ) (;

[”]Οπ. Τ. ΙΙ — ΡΙΧΙ = τ[ῷ] Ζιρίχι.

0,019. (Ε. Σ. 13176). Μετριωτάτης διατηρήσεως. IA'—IB ἐκατονταετηρίς.

Θεοδωρόκανος.

626. — — + — ΘΚΕΡΟ — ΗΘΕΙΤω — ΣωΔΟΥ — ΛΩ
= Θ(εοτό)κε βοήθει τῷ σῷ δούλῳ.

[”]Οπ. ΡΩΜΑ — ΝΩΤω — ΘΕΟΔΩ — ΡΟΚΑΝ = Pωμαρῷ
τῷ Θεοδωροκάνῳ(ῷ).

0,016. (Α. Ε. 2610). Καλῆς διατηρήσεως. IA'—IB' ἐκατονταετηρίς.

[”]Ιδε ἀνωτέρω ἀριθ. 462 ἐτερον μολυβδ. Κωνσταντίνου πατρικίου τοῦ Θεοδωροκάνου.

Θεοτόκος.

627. — Συμπύλημα ἐκ γραμμάτων ἀποτελουόντων τὴν λέξιν *Χριστέ*.
 *Οπ. + — .Φ. ΑΓΙC — .ΑΝΟΥΗΛ — ΕΚΓΕΝΟΥCΘ —
 ΕΩΤΟΚΟΥ = + [Σ]φ]ρ]αγίς [Μ]αρουήλ ἐκ γέρους Θεωτόκου.
 Τρίμι. Ιαμβ.

0,034. (A. E. 3174). Καλλίστης διατηρήσεως. II' — IA' ἑκατονταετηρίς.
 Ἐδημοσιεύθη ὑπὸ Κ. Κωνσταντοπούλου ἐν Ἀρμονίᾳ, τόμ. Α', σελ. 193.

Θρακήσιος.

628. — Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου δεομένης μετὰ τοῦ
 βρέφους ἐν δίσκῳ. Ἀποτετριμένη.

*Οπ. ΘΡΑΚΗ — CIONMΕΦ — ΛΑΤΤΕC.. — . . . =
 Θρακήσιόν με φ[ύ]λαττε σ[ὸν λάτραιν]. Τρίμι. Ιαμβ.

0,016. (A. E. 2647). Μετρίας διατηρήσεως. IA' — IB' ἑκατονταετηρίς.

Ιεράκης.

629. — + .Ο — ΓΟΝ. — CΦΡ — ΓΙΖΩ = + [Α]όγου[ς]
 σφρ[α]γίζω

*Οπ. — — — ΣΓΡΑ — φΑCΙ — ΕΡΑ — — ΚΗ — = καὶ
 γραφὰς Ιεράκη. Τρίμι. Ιαμβ.

0,018. (A. E. 3031). Μετρίας διατηρήσεως. IA' — IB' ἑκατονταετηρίς.

Καλαμαρᾶς.

630. — ΘΔ. Η — ΤΡ.ΟC = δ ἄ(γιος) Δ[ημ]ήτρ[ι]ος, κιονηδὸν
 ἑκατέρωθεν αὐτοῦ ἴσταμένου κατ' ἐνώπιον, βραχὺν φέροντος χιτῶνα,
 θώρακα φολιδωτόν, τῇ δεξιᾷ δόρυν ἐπὶ τοῦ ὅμου αὐτοῦ ἔρειδόμενον καὶ
 τῇ ἀριστερᾷ ἀσπίδα ἔρειδομένην ἐπὶ τοῦ ἔδάφους. Ο τύπος οὗτος εἶναι
 μετὰ πολλῆς τέχνης εἰργασμένος, ἀξιολογώτατος δὲ διὰ τὴν ἀγιογραφίαν.

*Οπ. .Π.ΜΕ — .ΤVCCONΔΗ. — .Ρ...ΚΑΛΑΜΑ..Ν
 — .ΡΑΦΑCΔΕ . . — .ΟΝΚΑΙΜΑ . . — .ΚΟΙCCVM —
 . . ΝΕΩΝ = [Σκέπ[ε] με [μάρ]τυς σὸν Δη[μήτ]ρ[ι]ον] Καλαμα[ρᾶ]ν
 [γ]ραφὰς δὲ [φρούρη]ον καὶ μα . . . κοις συμ[φρο]γέων (;

0,036. (A. E. 3064). Καλῆς διατηρήσεως. IB' ἑκατονταετηρίς

631.—. ΨΡΟΥC. — ΠΡΑΣΕΙC — ΚΑΙΓΡΑΦΑC — ΑΚΙΝΔV
ΝΟV = [K]υροῦσ[ι] πράξεις καὶ γραφὰς Ἀκινδύνου

"Οπ. . ΟΥΚΑΛ. — . ΑΡΑΔΝΟ — . ΑΙΜΟΝΟΙ — CTIXOI
= [τ]οῦ Καλ[αμ]αρᾶ δύο [κ]αὶ μόνοι στίχοι. Τοιμ. ίαμβ.

0,082. (Α. Ε. 2951). Μετρίας διατηρήσεως ΙΑ'—ΙΑ' ἐκατονταετηρίς. Ἐδημοσιεύθη ὑπὸ Schlumberger (Rev. des ét. grecq. 1891 σελ. 238 = Melanges 1 247-48) δῖστις δῆμος ἀναγινώσκει τὸ ἐπώνυμον τοῦ κτήτορος Καλακαρᾶ.

632.—"Ετερον ἀντίτυπον μᾶλλον ἐφθαρμένον τοῦ ἀνωτέρῳ καὶ τῆς αὐτῆς περίπου διαμέτρου.

(Α. Ε. 2572).

633.—"Ετερον ἀντίτυπον.

(Α. Ε. 13173, 23).

Καλέργης.

634.— X
AP — X
MH = ἀρχ(άγγελος) Μηχ(αήλ), ἐκατέρωθεν αὐτοῦ
ἴσταμένου κατ' ἐνώπιον ἐπὶ στρογγύλου βαθροειδοῦς ὑποποδίου μετ'
ἀναπεπταμένων πτερύγων, βραχὺν φέροντος χιτῶνα, θώρακα καὶ χλα-
μύδα μετὰ πλατείας παρυφῆς, κατερχομένην δπισθεν. Τῇ δεξιᾷ φέρει
σπάθην ἐρειδομένην ἐπὶ τοῦ ὕμου αὐτοῦ καὶ τῇ ἀριστερᾷ τὸν κολεὸν
αὐτῆς. Τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καίτοι ἀποτετριμένον, δῆμος διακρίνεται
ὅν νεανικόν, ἡ δὲ κόμη βοστρυχώδης κατερχομένη πρὸς τοὺς κροτάφους.

"Οπ. . ΤΕΡΝΓ. . — . ωΝCωΝ. — ΚΕΠΗCΤΡΑΤ. —
. ΑΤΑΤΟΥΚΑ — . ΓΗΠΕΡΙΦ — ΡΟΥΡ. ΠΡΑΚ — ΤΕΑ =
[Π]τερύγ[ων τ]ῶν σῶν [σ]κέπη στρατ[ηλ]άτα τοῦ Κα[λέρ]γη περιφρού-
ρ[ει] πρακτέα. Τοιμ. ίαμβ. Ἀνωμάλως καὶ σκαιῶς κεχαραγμένη ἡ ἐπι-
γραφή, ἔχουσα πολλὰ τῶν γραμμάτων πεπιεσμένα ἢ ἀποτετριμένα,
ἀνισομεγέθη δὲ καὶ ἀκανόνιστα.

0,036. (Σ. Π. 1898-99, ΚΔ, 3). Καλῆς διατηρήσεως. ΙΓ'—ΙΔ' ἐκατονταετηρίς.

Καλόμαλλος.

635.—. ΙΚ. — . ΑΟV. — . ΡΑΓ, = [N]ικ[ολ]άου [σφ]ράγ(ισμα)

"Οπ. ΤΟ. — ΚΑΛ. — Μ Λ. = το[ῦ] Καλ[ό]μ[α]λ[ον]. Τοιμ. ίαμβ.

0,016. (Ε. Σ 13163, 381). Μετρίας διατηρήσεως. ΙΒ' ἐκατονταετηρίς. Ἐδημοσιεύθη ὑπὸ Κ Κωνσταντοπούλου ἐν Διεθν. Εφημ. Νομισμ. Αρχαιολ. Β', 125.

Καματερός.

(¹Ιδε ἀνωτέρω ἀριθ. 94 καὶ 95 μολ. Γεργυρίου Καματεροῦ πρωτοπράτωρος Πελοποννήσου καὶ Ἑλλάδος, ἀριθ. 345 Ἐπιφανίου Καματεροῦ ἐπάρχου καὶ προέδρου.

Καμύτζος.

636. — + ΜΑΡ — ΤΥCCEB — .ΟΝΤΟΝΙ — CK — = + Μάρτις σεβ(α)[σι]ὸν τὸν (ὄνομα κύριον) σκ[έποις].

²Οπ. ΠΙΣΟ. — ΛΑΤΡΙΝC' — ΕΚΓΕΝΟΥ. — ΚΑΜΝΤΙ — ΟΝ = πιστὸ[γ] λάτριν σ(ὸν) ἐκ γένου[ς] Καμύτζον. Τριμὶς ιαμβὶ

0,034. (Ε. Σ. 13173, 30). Μετρίας διατηρήσεως, τὰ γράμματα ἐφθαρμένα ὑπὸ τῆς κατιώσεως. ΙΒ'—ΙΓ' ἐκατονταετηρίς.

637. — + — . . ΑΤΟ — . . ΡΑΤΟΡΟC — . . . ΜΙΤΙΗ — . . . ΟΘΕΝ — . . ΑΓΙC — . . ΝΟΥΗΛ = + [Πρωτο]στοροφος [τοῦ Κα]μίτζη [πατρο]ύθεν [σφρο]αγίς [Μα]ρονήλ

²Οπ. . . ΑΒ. . . — . . ΜΗΤΡΟ — ΘΕΝ:ΚΟΜΝ. — ΔΟΥΚΑΤΟΥΚ . . . — ΟΝΤΟC = μητρούθεν Κομν[η](ρο)δούκα τοῦ κ[ρατο]οῦντος.

0,037. (Ε. Σ. 13077). Μετρίας διατηρήσεως. ΙΒ'—ΙΓ' ἐκατονταετηρίς.

Καραβίτης.

638. — Προτομὴ ἄγίου κατ' ἐνώπιον ἀποτετριμμένη καὶ πεπιεσμένη.

²Οπ. + ΚΕΡΘ — ΙΩΑΝΝΗ — ΤΩΚΑΡΑ — RITH = + K(ύ-
ρι)ε β(οή)θ(ει) Ιωάννη τῷ Καραβίτῃ.

0,018. (Α. Ε. 3173). Μετρίας διατηρήσεως ΙΑ'—ΙΒ' ἐκατονταετηρίς.

Καραμαλῆς.

(¹Ιδε ἀνωτέρω ἀριθ. 387 μολ. Θεοδώρου Καραμαλῆ πρωτοκονδοπαλάτου).

Κάρανος.

639. — ΟΑΓΙΟC — ΓΕΩΡΓΙΟC, κιονιδὸν ἐκατέρωθεν αὐτοῦ ἴσταμένου κατ' ἐνώπιον ἐν τῇ συνήθει στρατιωτικῆ περιβολῆ, μετὰ δόρατος καὶ ἀσπίδος.

[”]Οπ. ΣΦΡΑΓΙΚΟ — ΗΡΑΤΥCΤΩΝΕ — ΗΩΝΝΝΝΠΡΑΚΤΕ — ωΝΟΗΩΝΝΗΩΝ — . ΟΙСΚΑΡΑΝω — ΓΕΩΡΓΙΩ = Σφραγίς δ μάρτυς τῶν ἐμῶν νῦν πρακτέων, δμωνύμων οις Καράνω Γεωργίω. Τρίμ. ίαμβ.

0,042. (E. Σ. 13127). Αρίστης διατηρήσεως ΙΓ'—ΙΔ' ἑκατονταετηρίς Schlumberger, Sigillographie σελ. 632. Froehner, Bulles metriques 2me serie ἀριθ. 119. Ο μὲν S. ἀνέγνω ἐν τῷ πέμπτῳ στίχῳ C ΟΙC ἢ [EX]ΟΙC, δὲ Fr. ἀνέγνω δμωνύμων μοι Καράνω Γεωργίω ἀλλ' ἡ τοιαύτη ἀνάγνωσις εἶναι ἀδύνατος ὡς μαρτυροῦσι τὰ σφῆδεμα γράμματα.

Καραντηνός.

640.—Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου ἀνατεινούσης χεῖρας ἵκετιδας μετὰ τοῦ βρέφους ἐν δίσκῳ, ἀποτετριμμένη. Τῆς ἑκατέρῳ ώθεν συνήθους ἐπιγραφῆς σώζεται τὸ πρός δεξιὰ ΘΝ.

[”]Οπ. + Θ . . — ΡΟΗΘΕ . — ΙΩΤΩΚ . . — ΑΝΤΙΝ — . = + Θ(εοτό)[κε] βοήθε[ι] Ιω(άννη) τῷ Κ[αρ]αντην[ῷ].

0,020. (A. E. 2981). Μετριωτάτης διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατονταετηρίς

Καρδιωμάτης (;

641.—Ο ἀρχαγγελος Μιχαὴλ ἴσταμενος κατ' ἐνώπιον μετ' ἀναπεπταμένων πτερύγων, ποδῆρες ἡμιφιεσμένος ἱμάτιον, τῇ δεξιᾷ φέρων μακρὸν σκῆπτρον καὶ τῇ ἀριστερᾷ σφαιρὰν.

[”]Οπ. + ΚΕΡΟ — . ΘΕΙΜΙΤ — . ΝΚΑΡΔΙΩ — . ΑΤΗΝ = + K(ύρι)e βο[ή]θει Μι(χαὴλ) τ[ὸ]ν Καρδιω[μ]άτην.

0,020. (A. E. 2653). Μετρίας διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατονταετηρίς

642.—Ἐτερον ἀντίτυπον τῆς αὐτῆς διαμέτρου καὶ διατηρήσεως. (Σ. Π. Ἀκαδ. ἔτος 1896-1900, I, 70). Ἐδημοσιεύθη ὑπὸ Κωνσταντοπούλου ἐν Διεθν. Ἐφημ. Νομ. Ἀρχαιολ. τόμ. Γ', σελ. 190.

Καριανίτης.

643.—ΑΓΔΗΜΗ — . ΡΙΟC = [δ] ἄγ(ιος) Δημή[τ]ριος, κιονηδὸν ἑκατέρῳ ώθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον, μετα χλαμύδος καὶ θώρακος, φέροντος δὲ δόρυν καὶ ἀσπίδα.

[”]Οπ. . ΣΦΡΑΓ. — ΙΩΤΟΥ — ΚΑΡΙΑ — ΝΙΤΟΥ = [+] Σφραγίς (ις) Ιω(άννου) τοῦ Καριανίτου.

0,020. (Σ. II. 1899-1900, I, 55). Καλῆς διατηρήσεως. IA'—IB' ἐκατονταετηρίς. Κ. Κωνσταντόπουλος ἐν Διεθν. Ἐφημ. Νομ. Ἀρχαιολ. τόμ. Γ', σελ. 187.

Κάσπαξ.

(”Ιδε ἀνωτέρῳ ἀριθ. 490 μολ. Νικηφόρου Κάσπακος σεβαστοῦ).

Καστάλδος.

644. — Σταυροειδὲς μονογράφημα (=Θεοτόκε βοήθει) ἔχον ἐν ταῖς γωνίαις τῶν σκελῶν τὰς λέξεις τῷ—σῷ—δού—λῳ.

[”]Οπ. + ΚΑΤΝ — ΡΙΩΝ — ΚΑΣΤΑ — ΛΔΟΥ = + Κατυρίων (;) Καστάλδον.

0,028. (Α. E. 2573). Καλῆς διατηρήσεως. Η'—Θ' ἐκατονταετηρίς.

Κασταμονίτης.

(”Ιδε ἀνωτέρῳ ἀριθ. 390 μολυβδ Νικηφόρου Κασταμονίτου πρωτοκουροπαλάτου.

Κατάκαλος.

645. — ΘΘΕΟ — ΔΩΡΟΥ = δ ἄ(γιος) Θεόδωρος, κιονηδὸν ἐκατέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον, οὐλην ἔχοντος κόμιην καὶ σφηνοειδὲς γένειον. Φέρει δόρυ καὶ ἀσπίδα. Ἐφιθαψιμένος δ τύπος ὑπὸ τῆς κατιώσεως.

[”]Οπ. + ΚΕΡ,Ο,—ΤΑΧΑΔΟΥ,—ΙΩCΠΑΘΑ—Ρ,ΣΤΑΓΜΑΤ,—ΦΝΛΑΚ,ΤΩ—ΚΑΤΑΚΑ—ΛΩ = + Κ(ύρι)ε β(οή)θ(ει) τῷ σῷ δού(λῳ) Ιω(άννη) σπαθαρ(ίῳ) καὶ ταγματ(ο)φύλακ(ι) τῷ Κατακάλῳ.

0,021. (Ε. Σ 13173, 89). Καλῆς διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ' ἐκατονταετηρίς.

Κατακαλών (;

646. — ΤΟΑ—ΛΟΚΙΝΘ = δ ἄ(γιος) Νικόλαος, ἐκατέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον ἀποτετριμμένης.

[”]Οπ. ΣΦΡ—.ΓΙCΝΙ—ΚΟΛΑΟΥ—ΤΟΥΚΑ. — ΚΑ... = Σφρ[α]γίς Νικολάου τοῦ Κα[τα]κα[λών] (;

0,021. (Α. E. 438). Μετρίας διατηρήσεως. IA'—IB' ἐκατονταετηρίς.

Κιβυρραιώτης.

(”Ιδε ἀνωτέρῳ ἀριθ. 476 μολ. Γεωργίου Κιβυρραιώτου πρωτοπροέδρου).

Κόκκινος.

(”Ιδε ἀνωτέρῳ ἀριθ. 468 μολ. Γεωργίου Κοκκίνου πραγματευτοῦ, ἀριθ. 514 μολ. Βασιλείου Κοκκίνου πρωτοπαθαρίου).

Κομνηνοδούκας.

647. — ΜΗΡ — ΘΝ. ‘Η Θεοτόκος ἵσταμένη κατ’ ἐνώπιον, ἐν τῇ συνήμει περιβολῇ, ἀνέχουσα διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς τὸ βρέφος.

”Οπ. + — ΚΟΜΝΗ — ΝΟΔΟΥΚΩΝ — .ΚΓΕΝΟΥΝC — ΦΡΑΓΙC — . . . HC = + *Κομνηνοδούκων* [ξ]η γένους [σ]φραγὶς [Ἄννης] (;

8,026. (Ε. Σ. 13173, 21). Καλῆς διατηρήσεως. IA' — IB' ἑκατονταετηρίς.

Κομνηνός.

(”Ιδε ἀνωτέρῳ ἀριθ. 261 μολυβδ. Ξένης μοναχῆς τῆς Κομνηνῆς, ἀριθ. 289 Ισαακίου Κομνηνοῦ δεσπότου Κύπρου, ἀριθ. 338 Ἀδριανοῦ Κομνηνοῦ πρωτοσεβάστου καὶ μεγάλου δομεστίκου Δύσεως, ἀριθ. 386 Ιωάννου Κομνηνοῦ κουροπαλάτου καὶ ἀριθ. 496, 499).

Κουλούκας.

648. — ΘΝΙ — ΚΟΛ, = δ ἄ(γιος) *Νικόλ(αος)*, κιονηδὸν ἑκατέρῳ θεμεν προτομῆς αὐτοῦ κατ’ ἐνώπιον βραχέα ἔχοντος τὴν κόμην καὶ τὸ γένειον, περιβεβλημένου δὲ φελῶνιον καὶ ὀμοφόριον, τῇ δεξιᾷ εὐλογοῦντος καὶ τῇ ἀριστερᾷ φέροντος Εὐαγγέλιον κλειστὸν ἐπὶ τοῦ στήθους.

”Οπ. + СФРА — Г, СФРАГИ — ΙОНΛΕОН — ТОΥΚΟΥΛ' — КА + *Σφραγὶς σφράγιζον Λέοντος* (;) τοῦ *Κουλούκα*.

0,028. (Α. Ε. 2273). Καλῆς διατηρήσεως. IA' — IB' ἑκατονταετηρίς. Schlumberger, Sigillographie σελ. 648.

Κριθαρᾶς.

649. — Προτομὴ κατ’ ἐνώπιον ἄγιον ἰερατικὴν φέροντος περιβολὴν καὶ βραχὺν ἔχοντος στρογγύλον γένειον, τῇ δεξιᾷ εὐλογοῦντος καὶ

τῇ ἀριστερᾷ φέροντος Εὐαγγέλιον κλειστὸν ἐπὶ τοῦ στήθους. Καίτοι ἡ ἔκατέρωθεν ἐπιγραφὴ ἐγένετο ἔξιτηλος ὅμως ἐκ τῆς μορφῆς φαίνεται ὅτι ὁ εἰκονιζόμενος εἶναι ὁ ἄγιος Νικόλαος.

[”]Οπ. ΚΕΡΘ — . ΖΩΔΙΑ — . ΖΤΟΚΡ — . ΘΑΡΑ = $K(\bar{\nu}\rho\iota)\varepsilon$
 $\beta(\bar{o}\bar{\eta})\vartheta(\varepsilon\iota)$ [τ]ῷ σῷ δ(ούλῳ) [Γ]ω(άννη) (;) το $K[\iota]\vartheta\alpha\bar{d}\bar{\eta}$.

0,022. (A. E. 1921). Μετρίας διατηρήσεως ΙΒ' ἔκατονταετηρίς.

Κ. μος.

650. — ΜΗΡ — Θ[ν]. Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου δεομένης, ἔχουσης δὲ τὸ βρέφος ἐπὶ τοῦ στήθους ἐν δίσκῳ.

[”]Οπ. ΘΚΕΡΘ — ΠΕΤΡΩ — ΤΩΚ. I — ΜΟ = $\Theta(\varepsilon o t \bar{o})\kappa\varepsilon$
 $\beta(\bar{o}\bar{\eta})\vartheta(\varepsilon\iota)$ Πέτρῳ τῷ Κ μο.

0,018. (A. E. 1965). Μετρίας διατηρήσεως ΙΙΑ'—ΙΒ' ἔκατονταετηρίς.

Δαδᾶς.

651. — [Θ]ΓΕ — . . Γ = $[\delta \ \ddot{\alpha}(\gamma i o s)] \ \Gamma \varepsilon[\bar{\omega}]\gamma[\iota](o s)$, κιονηδὸν ἔκατέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον, ἐν στρατιωτικῇ περιβολῇ, μετὰ δόρατος καὶ ἀσπίδος.

[”]Οπ. + ΚΕΡΘ — ΩΝΑΣΠΑ — ΘΤΩΛΑ — ΔΑ = + $K(\bar{\nu}\rho\iota)\varepsilon$
 $\beta(\bar{o}\bar{\eta})\vartheta(\varepsilon\iota)$ [Κ]ων(στατίνῳ) πρωτοσπα(θαρίῳ) τῷ Λαδᾶ.

0,020. (E. Σ. 13173, 120). Καλῆς διατηρήσεως. Ι—ΙΑ' ἔκατονταετηρίς

Δαμψιώτης.

652. — Μ — [Θ]. Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου δεομένης, μετὰ τοῦ βρέφους ἐν δίσκῳ.

[”]Οπ. .ΙΩ — ΟΛΑΜ — ΨΗΟΤ — ΗΣ = [+] 'Ιω(άννης) ὁ Λαμψηότης.

0,020. (A. E. 2969). Μετρίας διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἔκατονταετηρίς. Schlumberger, Rev. des ét grecq. 1891 σελ. 139 (=Melanges I σελ. 249).

Δαπαρδᾶς.

653. — [”]Αγιος ἴσταμενος κατ' ἐνώπιον ἐν στρατιωτικῇ περιβολῇ μετὰ δόρατος καὶ ἀσπίδος. Βαρβαρωτάτης τεχνοτροπίας. Ἐκατέρωθεν

έχει ἐπιγραφὴν βαναύσως καὶ πλημμελῶς κεχαραγμένην ἥτις πιθανῶς ἀναγνωστέα: δ ἄ(γιος) Θεόδωρ(ος).

"Οπ. . . φΡΑΓΙC — ΑΘΛΗΤΑ — ΤΟΛΑΠΑ — φΔΑΒΟΗ — ΘΗ + = [+] Σ]φραγὶς ἀθλητὰ το Λαπαρδᾶ βοήθη + Τρίμ. ίαμβ.

0,032. (A. E. 3181). Καλῆς διατηρήσεως ΙΙ'—ΙΔ' ἑκατονταετηρίς

Λάσκαρις.

("Ιδε ἀνωτέρῳ ἀριθ. 286 μολ. τοῦ βασιλέως Θεοδώρου Λασκάρεως).

Δευκηδονίτης

654. — RACΙΛΕΙΟC = Βασίλειος. Ἡ ἐπιγραφὴ εὔρηται πέριξ ἐντὸς δύο κύκλων σφαιριδίων, πλὴν τοῦ τελευταίου γράμματος μετὰ τῆς στιγμῆς ὅπερ εὔρηται ἐν μέσῳ τοῦ ἐν τῷ κέντρῳ δευτέρου κύκλου.

"Οπ. * ΟΛΕΝΚΗΔΟΝΙΤΗC = δ Δευκηδονίτης. Ωσαύτως ἡ ἐπιγραφὴ εὔρηται ἐντὸς δύο κύκλων σφαιριδίων πλὴν τῶν τριῶν τελευταίων γραμμάτων ἅτινα εὔρηνται ἐντὸς τοῦ μικροτέρου κύκλου.

0,026. (A. E. 3161). Ἀριστῆς διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

Λιβαδᾶς.

("Ιδε ἀνωτέρῳ ἀριθ. 488 μολ. Γαβριὴλ ὁ αἰκτωρὸς τοῦ Λιβαδᾶ)

Λιθοκαστρίτης.

655. — + ΓΡΑ — φΑCΛΕ — ΟΝΤΟ. = + Γραφὰς Λέοντο[ς]

"Οπ. . ΙΘΟ — ΚΑΣΤΡΙ — ΤΟΥΦΕΡ — ω = [Λ]ιθοκαστρίτου φέρω. Τρίμ. ίαμβ.

0,016. (A. E. 3072). Μετρίας διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατονταετηρίς.

Λουλούης.

("Ιδε ἀνωτέρῳ ἀριθ. 456 μολ. Λέοντος Λουλούη πατρικίου),

Λυκούδης.

("Ιδε ἀνωτέρῳ ἀριθ. 316 μολυβδ. Μιχαὴλ Λυκούδη βέστου).

Μακρεμβολίτης.

(*"Ιδε ἀνωτέρω ἀριθ 382 μολ. Μαρίας Μακρεμβολιτίσσης κουροπαλατίσσης".*)

Μακρῆς.

656.—Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ νεαρὸν ἀγένειον ἔχοντος πρόσωπον καὶ μακρὰν κόμην, περιβεβλημένου πολυτελῆ ἐσθῆτα κοσμουμένην διὰ μαργάρων (σφαιριδίων), τῇ δεξιᾷ φέροντος σκῆπτρον καὶ τῇ ἀριστερᾷ σφαιραν. Τὰς πτέρυγας ἔχει ἡμι-αναπεπτιαμένας.

[”]Οπ. + **K E R Θ**.—**ΜΙΧΑΗΛ**—**ΤΩΜΑ**—**K P H** = + *K(ύρι)ε β(οή)θ(ει)* *Μιχαὴλ τῷ Μακρῆ.*

0,017 (Ε. Σ. 13137). Καλῆς διατηρήσεως. IA'—IB' ἐκατονταετηρίς.

Μακροπόδαρος (;

657.—**K E R O . . . W C A W D O V N L** = *K(ύρι)ε βο[ήθ](ει) [τ]αῖσθαι σῶδονλ(ω)*, πέριξ διπλοῦ σταυροῦ διηνθισμένου καὶ ἐπὶ βάσεως.

[”]Οπ. **K O C M**.—**ΡΑΛ C ΠΑ Θ**—**ΚΑΝ Δ. RA**—**T O M A K P**—**Π Ο Δ. P** = *Κοσμ[ῆ] βα(σι)λ(ικᾶ) σπαθ(αρο)κανδ(ιδάτω)*. το *Μακρ(ο)-ποδ(άρ)ω(φ)* (;

0,021. (Ε. Σ. 13173, 26). Μετρίας διατηρήσεως. Θ'—Ι ἐκατονταετηρίς.

Μαριάντης (;

658. — **O R A**—**C . A . . O C** = δ ἄ(γιος) *Bασ[ι]λ[ει]ος*, κιονηδὸν ἐκατέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον, μακρὸν ἔχοντος πώγωνα, περιβεβλημένου δὲ φελώνιον καὶ ὠμοφόριον μετὰ σταυροῦ, τῇ δεξιᾷ εὐλογοῦντος καὶ τῇ ἀριστερᾷ φέροντος Εὐαγγέλιον κλειστὸν ἐπὶ τοῦ στήθους.

[”]Οπ. + **K E R Θ**—**. A C I Λ H**—**W T O M A P I**—**A N T H** = + *K(ύρι)ε β(οή)θ(ει) [B]ασιλήω το Μαριάντη.*

0,018. (Ε. Σ. 13124). Μετρίας διατηρήσεως. Ι'—IA' ἐκατονταετηρίς.

Μαυρικᾶς.

659.—. ΚΕΡΟΗ—ΘΕΙΤΩ—ωΔΟΥ—ΛΩ = [+] *K(ύ-ρι)ε βοήθει τῷ [σ]ῳ δούλῳ.*

"Οπ. . ΕΟΔΩ—. ΟΝΤΟΝ—ΜΑΡΠ.—Κ.. = [Θ]εόδω-[ρ]ον τὸν *Mavρ[ι]κ[ῆ]ν*.

0,019. (Α. Ε. 448). Μετρίας διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

Μαυροζούμης.

660.—ΜΗΡ—Θ[Ν]. Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου, ἀνατεινούσης χεῖρας ἵκειδας, φερούσης ἐπὶ τοῦ στήθους προτομὴν κατ' ἐνώπιον τοῦ βρέφους ἐν δίσκῳ. Ἐκατέρωθεν τῆς κεφαλῆς τοῦ βρέφους ὑποφαίνονται ὥχνη τοῦ σταυροῦ. Ὁ μετὰ καλύπτρας πέπλος τῆς Θεοτόκου (μαφόριον) διατηρεῖται κάλλιστα.

"Οπ. . ΑΝΛΟΝ—. ΦΡΑΓΙΚΜΑ—ΤΟΥΜΑΡ—. ΟΣΟΥΜΗ = [+] Παύλου [σ]φράγισμα τοῦ *Maβ[ρ]οζούμη*.

0,020. (Ε. Σ. 13173, 1). Καλῆς διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατονταετηρίς.

Μαυροτύρης.

661.—Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου δεομένης μετὰ τοῦ βρέφους πρὸ τοῦ στήθους.

"Οπ. . ΡΑΓ.. — ΝΙΚΗΤΑ — ΤΟΥΜΑΝ.. — ΤΙΡΙ = [Σφ]ραγ[ίς] *Nikήτα* τοῦ *Mav[ρο]τύρη*.

0,021. (Δ. Ε. 2685). Μετριωτάτης διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατονταετηρίς.

Μελίας.

("Ιδε ἀνωτέρω ἀριθ. 360 μολ Κωνσταντίνου Μελία μεγάλου ἐπισκεπτίτον).

Μεσοποταμίτης.

662.—ΜΗΡ—Θ[Ν]. Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου δεομένης.

"Οπ. . — ΚΕΡΘ — ΣΕΡΓΙΟ — ΤΟΜΕΚΟ — . ΟΤΑΜ — . Η — [+] *K(ύρι)ε β(οή)θ(ει)* Σεργίο τὸ Μεσο[π]οταμ[ί]η.

0,016. (Άκαδ. ἔτος 1900-1901, KZ', 35). Μετρίας διατηρήσεως. IA'—IB' ἑκατονταετηρίς.

Μητροπολιανός.

("Ιδε ἀνωτέρω ἀριθ 482 μολ. Κωνσταντίνου Μητροπολιανοῦ προέδρου").

Μουρμούρης.

663. — Μ — [Θ] = *M(ήτηρ)* Θ(εοῦ). Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου δεομένης μετὰ τοῦ βρέφους ἐν δίσκῳ.

"Οπ. . . ΑΓ, — . . ΝΚΑ — . ΟΥΡΜΟΥΡ, — . ΣΙΛΕΙ — . = [*Σφρ*]αγ(ις) [*πέφ*]υζα [*M*]ουρμούρ(η) [*Ba*]σιλεί[ον]. Τρίμ. ίαμβ.

0,021. (Α. Ε. 2528). Μετρίας διατηρήσεως. IA'—IB' ἑκατονταετηρίς.

Μουστακᾶς.

664. — Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου φερούσης δι' ἀμφοτέρων τῶν ριζῶν δίσκον ἐν φῷ προτομὴ τοῦ βρέφους.

"Οπ. + ΚΩΝ — ΣΤΑΝΤΙ — ΝΟΜΟΥ. — ΤΑΚ. = + Κωνσταντίνο *Mou[σ]τακᾶ*.

0,021. (Α. Ε. 3135). Μετρίας διατηρήσεως Ι'—IA' ἑκατονταετηρίς.

Μυραλίδης.

665. — — + — ΣΦΡΑ — ΓΙCΜΙ — ΧΑΗΛ — — — = *Σφραγίς Μιχαήλ*

"Οπ. — — — ΕΝΤΕ — ΛΟΥCΜΝ — ΡΑΛΙΔΟΥ — — o— εὐτελοῦς *Μυραλίδον*. Τρίμ. ίαμβ.

0,017. (Α. Ε. 3159). Αρίστης διατηρήσεως. IA'—IB' ἑκατονταετηρίς.

Μωρόκανος (;

666. — Προτομὴ κατ' ἐνώπιον ἀγίου γέροντος φαλακροῦ καὶ μετὰ σφηνοειδοῦς γενείου ἀποτετριμένη ἀλλ' ἔχουσα κάλλιστον διάγραμμα. 'Εκ τῆς ἑκατέρωθεν ἐπιγραφῆς σώζωνται πρὸς δεξιὰ τὰ γράμματα

ΘΓΟΛΓ ἄτινα ἵσως ἀναγνωστέα [*Iωάννης δ]* Θεολόγος ἢ [*Γρηγόριος δ]* Θεολόγος.

[”]Οπ. + ΚΕΡ, Θ, — . ΕΟΝΤΙ — ΤΩΜΩΡΟ — . ΑΝ = + *K(ύρι)ε β(οή)θ(ει)* [*Λ*]έοντι τῷ *Μωρο[κ]άρ[φ]* (;

0,015. (A. E. 3165). Καλῆς διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἐκατονταετηρίς.

Ναρσίτης.

667.—Προτομὴ κατ' ἐνώπιον ἐφθαρμένη Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.

[”]Οπ. + ΡΑΠΤΙ — ΣΤΑΣΚΕ — ΠΕΤΩΣΩ — ΔΟΥΛΑΙΩ ΤΩΝΑΡ — ΣΙΤΗ = + *Bαπτιστὰ σκέπε τιῷ σῳ δούλῳ Iω(άννη)* τῷ *Ναρσίτῃ*.

0,018. (E. Σ. 13173, 11). Καλῆς διατηρήσεως. Γ—ΙΑ' ἐκατονταετηρίς.

Ξιφίας.

([”]Ιδε ἀνωτέρω ἀριθ. 374 μολ. Εὐσταθίου Ξιφία πριμικηρίου καὶ κοιτωνίτου).

Παγωμένος ἢ Πεπαγωμένος.

668. — ΣΦΡΑ — ΓΙΣΔΟΥ — ΣΟΥΧΝ = Σφραγίς δούλου *X(ριστο)ῦ*.

[”]Οπ *ΙΩΤΟΝ* — ΠΑΓΟΜΕ — ΝΩΝ = *Iω(άννη)* τὸν *Παγομένων* (sic) !

0,020, τοῦ ὑπὸ τοῦ κύκλου τῶν σφαιριδίων ὁριζομένου πεδίου 0,010. (A. E. 3045). Καλῆς διατηρήσεως. Γ—ΙΑ' ἐκατονταετηρίς.

669.—Παράστασις τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. Ἡ Θεοτόκος ἵσταται δεξιὰ ἀποβλέπουσα ἥρέμα πρὸς τ' ὅριστερὰ ἔμπροσθεν θώκου πρὸς αὐτὴν σπεύδει ἄγγελος τὴν δεξιάν ἐκτείνων πρὸς αὐτὴν καὶ διὰ τῆς ἀριστερᾶς φέρων σκῆπτρον. Ἀξιόλογος ἀγιογραφικὸς τύπος.

[”]Οπ. + — ΘΚΕΡ, Θ, — ΚΩΝΣΠΑ — ΘΑΡ, ΚΟΥΡΙΚ — ΛΑΡ, ΤΟΠΕ — ΠΑΓΜΕΝ — ω = + Θ(εοτό)κε β(οή)θ(ει) *Kων-* (σταντίνω) *σπαθαρ(ο)κουβικουλαρ(ίω)* το *Πεπαγ(ο)μένω*.

0,023. (A. E. 3048). Καλῆς διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἐκατονταετηρίς.

[”]Ιδε καὶ ἀνωτέρω ἀριθ. 306.

Πεδιώτης.

670. — Προτομή κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου δεομένης μετὰ τοῦ βρέφους ἐν δίσκῳ.

”Οπ. . — . ΕΡΟΗΘ. — . ΙΤΩΠΑ — . ΔΙΩΤΙ = [+] Κ](ὐ-
ρι)ε βοήθ(ει) [μο]ι τῷ Παιδ[ι]ώτι.

0,020. (A. E 2642). Μετρίας διατηρήσεως. IA'—IB' ἑκατονταετηρίς.

Παλαιολόγος.

(”Ιδε ἀνωτέρω ἀριθ 284, 287, 288).

Πάμφυλος.

671. — ΟΑΓΙ — ΘΕΟΔΩ = δ ἄγι(ος) Θεόδωρ(ος), κιονηδὸν ἑκατέρῳθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον παχεῖαν οὕλην ἔχοντος κόμην καὶ σφρηνοειδὲς γένειον. Περιβέβληται χλαμύδα καὶ θώρακα, φέρει δὲ τῇ δεξιᾷ δόρυ καὶ τῇ ἄριστερῃ ἀσπίδα.

”Οπ. + — . ΙΣΓΡΑ — . ΑΣΙΝΑ — ΕΟΝΤΑΠ. —
ΦΥΛΑΝ — . . . = + [Τοῖ]ς [γρ]άμμασιν Λέοντα Π[άμ]φυλον
[φέρω]. Τούμ. Ιαμβ.

0,024. (E Σ. 13131). Μετρίας διατηρήσεως.

672. — ”Ετερον ἀντίτυπον καλυτέρας διατηρήσεως διατηροῦν πληρεστέραν τὴν δπισθεν ἐπιγραφὴν οὗτω. + — ΤΟΙΣΓΡΑ —
ΜΜΑΣΙΝΑ — ΕΟΝ. ΑΠΑ — ΜΦΥΛΑΝ — ΦΕΡΩ.

(E. Σ. 13130).

673. — ”Ετερον ἀντίτυπον μετριωτέρας διατηρήσεως.

0,025. (A. E 2320).

674-675. — ”Ετερα δύο ἀντίτυπα μετριωτάτης διατηρήσεως.
(E. Σ. 13173, 107 καὶ A. E. 2823).

Πανάρετος.

676. — Πολυπρόσωπος παράστασις τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.
Ἐν τῷ μέσῳ ἡ Θεοτόκος ἐξηπλωμένη ἐπὶ κλίνης, τὴν κεφαλὴν ἔχουσα

πρὸς δεξιά. Παρ' αὐτὴν δὲ Ἰησοῦς κρατῶν ἐσπαργανωμένον βρέφος. Ἐκατέρωθεν δὲ οἱ μαθηταὶ (ἐν τῇ εἰκόνι ἔξ ἐν δλῳ διακρίνονται) ὃν εἴς παρὰ τὴν κεφαλὴν τῆς Θεοτόκου κινεῖ τὸ θυμιατήριον. Ἀνωθεν τῆς κεφαλῆς τοῦ Ἰησοῦ δυσδιάκριτά τινα ἀντικείμενα (ἄγγελοι;).

[”]Οπ. ΓΕΩΡΓΙ — ΟΝΠΑΝΑ . . — ΤΟΝΜΕΘΚΕ — ΣΚΕΠΕ = Γεώργιον Πανά[ρ]ετόν με Θ(εοτό)κε σκέπε.

0,018. (A. E. 2084). Μετρίας διατηρήσεως. Γ'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς. Sigillographie σελ. 687.

Παντεχνῆς.

677. — Προτομὴ κατ' ἐνώπιον ἄγίου Δημητρίου μετὰ χλαμύδος καὶ θώρακος, φέροντος δόρυ καὶ ἀσπίδα. Ἐκ τῆς ἑκατέρωθεν ἐπιγραφῆς ὑποφαίνονται τὰ γράμματα Θ Δ. Μ. Τ = δ ἄ(γιος) Α[η]μ[ῆ]τ(ρος). Τὸ πρόσωπον τοῦ ἄγίου εἶναι ἀποτετριμμένον ἢ δὲ κόμη αὐτοῦ οὐλὴ καὶ παχεῖα.

[”]Οπ. + ΚΕΡΘ.—ΦΙΛΙΤΟ — ΤΟΠΑΝ — ΤΕΧΝ = + K(ύρ)ος β(οή)θ(ει) Φιλί(π)ο το Παντεχν(ῆ).

0,016. (A. E. 2929). Καλῆς διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατονταετηρίς. Schlumberger, Rev. ét. grecq. 1891 σελ. 139 (= Melanges I σελ. 249).

Πάρδος (;

678. — + ΚΕΡ . . . ΤΩC ΩΔΟV = K(ύρ)ος β[οήθει] τῷ σῷ δούλῳ, πέριξ πτηνοῦ κατ' ἐνώπιον, ἔχοντος ἀναπεπταμένας τὰς πτέρυγας καὶ διεστῶτα τὰ σκέλη.

[”]Οπ. + . — ΜΗΤΡΙ . . — ΝΩΠΑΡ — ΔΟV = + [Δη]μητρίου . . Πάρδον.

0,021. (E. Σ. 131286). Μετρίας διατηρήσεως. Θ'—Ι' ἑκατονταετηρίς.

Παρίσης (;

679. — ΘΙΩΟ — . CT. M = δ ἄ(γιος) Ἰω(άννης) δ [Χρ(υσ)ό]-στ[ο]μ(ος), κιονηδὸν ἑκατέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον.

[”]Οπ. . — ΓΡΑΦΑ . — . ΕΡΑΙΩ — ΙΩ, ΠΑ . — ΣΗ = [+] Γραφά[ς β]εβαιῶ Ἰω(άννον) Πα[ρ]ηση. Τρίμ. Ιαμβ.

0,020. (A. E. 3162). Καλῆς διατηρήσεως Γ'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

Παχῆς.

(”Ιδε ἀνωτέρῳ ἀριθμ. 224).

Πεδιάσιμος.

680. — [ΜΗΡ] — ΘΝ = [Μή(τ)ηρ] Θ(εο)ῦ, ἐκατέρωθεν προτομῆς τῆς Θεοτόκου κατ' ἐνώπιον, φερούσης τὸν συνήθη μετὰ καλύπτρας πέπλον καὶ ἀνεγούσης διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς τὸ βρέφος ἐνῷ τὴν δεξιὰν φέρει πρὸς τὸ στῆθος. Ἡ εἰκὼν εἶναι μετρίως ἀνάγλυφος καίτοι δ' ὁ ποσοῦν ἀποτετριμένη διατηρεῖ τὸ κάλλιστον αὐτῆς διάγραμμα. Τὸ βρέφος εἶναι εὐμέγεθες, φέρει τὸν συνήθη σταυροφόρον στέφανον καὶ τῇ μὲν δεξιᾷ εὐλογεῖ (δυσδιάκριτον) τῇ δ' ἀριστερᾷ φέρει εὐλητάριον.

”Οπ. + ΠΕΔΙΑ — ΣΙΜΟΝΤΑΙC — ΓΡΑΦΑΙCΙΩ — ΑΝΝΟV...ΟΙC — ΤΟΚΥΡΟCΠΑ — ΝΑΓΝΟCΠΡ — ΘΕΝΟC = + Πεδιασίμου ταῖς γραφαῖς Ἰωάννου [φέρ]οις (;) τὸ κῦρος Πάραγνος Παρθένος. Τρίμ. ίαμβ.

0,041. (A. E. 3078). Καλῆς διατηρήσεως. IA'—IB' ἐκατονταετηρίς. Sigillographie σελ. 688.

Πελακούδης.

681. — ΘΘΕ — Ο... = δ ἄ(γιος) Θεό[δωρ](ος), κιονηδὸν ἐκατέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον, μετὰ χλαμύδος καὶ θώρακος, φέροντος δὲ δόρυν καὶ ἀσπίδα.

”Οπ. ΓΕΡΑCΙ — ΟΥCΦ.Α.—.ΙCΜΑΤΟΥ — ΠΕΛΑΚΟΥ — ΔΗ = Γερασί[μ]ον σφ[ρ]ά[γ]ισμα τοῦ Πελακούδη. Τρίμ. ίαμβ.

0,021. (A. E. 3025). Καλῆς διατηρήσεως. IA'—IB' ἐκατονταετηρίς.

Πεπανδρός.

682. — Μ — [Θ] = Μ(ήτηρ) [Θ(εοῦ)]. Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου δεομένης μετὰ τοῦ βρέφους ἐν δίσκῳ.

”Οπ. ΣΦΡ. .—ΛΕΟΝΤΟC — ΤΟΝΠΕΠΑ — ΝΟΥΤΝΓ — ΧΑΝΩ = Σφρ[αγίς] Λέοντος τοῦ Πεπανοῦ τυγχάνω. Τρίμ. ίαμβ.

0,018. (A. E. 450). Καλῆς διατηρήσεως IA'—IB' ἐκατονταετηρίς. Schlimberger, Sigillographie σελ. 690.

Πετραγωνίτης.

683. — Δύο μορφαὶ ἴσταμεναι κατ' ἐνώπιον ἔχουσαι περὶ τὰς κεφαλὰς στεφάνους ἀγιότητος δυσδιάκριτα δὲ τὰ χαρακτηριστικὰ ὑπὸ κατιώσεως. Ἡ πρὸς ἀριστερὰ φαίνεται ἀνδρός, ἡ δὲ πρὸς δεξιὰ γυναικὸς μετὺ πέπλου. Ἐν τῷ μέσῳ μέγας διπλοῦς σταυρὸς ἐπὶ διπλῆς βάσεως, κρατούμενος ὑπὸ ἀμφοτέρων. Πιθανώτατα ἐνταῦθα εἰκονίζονται Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας μετὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἐλένης κατὰ τὸν πασίγνωστον τύπον αὐτῶν μετὰ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Ἐκ τῶν ἐπιγραφῶν αὕτινες συνώδευον τὰς μορφὰς σώζονται ἀμυδρῶς παρὰ τὴν κεφαλὴν τῆς γυναικείας μορφῆς ἀριστερὰ τὰ γράμματα ΑΓ (= ἄγια) καὶ δεξιὰ παρὰ τοὺς πόδας ΕΝ = [Ἐλ]έν[η] (;

[”]Οπ. + — Κωνσταντῖνος — ΑΓΙCΜΑ — ΠΕΤΡΑΓω — ΝΙΤΟV
+ Κων(σταντίνον) σφ[ρ]άγισμα Πετραγωνίτου. Τρίμ. Ιαμβ.

0.026. (Α. Ε. 2983). Μετρίας διατηρήσεως. IA'—IB' ἑκατονταετηρίς.

Πιρωνίτης.

684. — . Ε — •. . ΗΘΕΙ — . ωCωΔΟΥ — Λω = [Κ](ύρι)ε
[βο]ήθει [τ]ῷ σῷ δούλῳ.

[”]Οπ. ΕΩΝ — ΑΤΩΠΙ — . ωΝΗ — ΤΗ = [Λ]έον[τ]α (;) τῷ
Πι[ρ]ωνήτῃ.

0.020. (Α. Ε. 3157). Μετρίας διατηρήσεως. IA'—IB' ἑκατονταετηρίς.

Πλευρῆς.

685. — [ΜΗΡ] — ΘΥ = [Μή(τ)ηρ] Θ(εο)ῦ. Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου δεομένης καὶ ἔχουσης πρὸ τοῦ στήθους τὸ βρέφος φέρον τὸν σταυροφόρον αὐτοῦ στέφανον.

[”]Οπ. ΤΟΝ — ΠΛΕΒΡΗ — ΝΓΕ . . . — ΟΣΚΕΠΙC —
ΜΕΚΟΡ = Τὸν Πλεβρῆν Γε]ώργιον σκέπις (sic) με Κόρ(η). Τρίμ.
Ιαμβ.

0.031. (13149). Μετρίας διατηρήσεως. IA'—IB' ἑκατονταετηρίς.

Πολιτόπωλος.

(”Ιδε ἀνωτέρω ἀριθ. 308 μολυβδ. Γεωργίου Πολιτοπώλου βεστάρχου).

Παδινός.

("Ιδε ἀνωτέρω ἀριθ. 518 μολυβδ. Εἰρηνίου Ῥαδινοῦ πρωτοσπαθαρίου καὶ ἀριθ. 598 Νικηφόρου Ῥαδινοῦ ἐπὶ τοῦ χρυσοτρικλίνου).

Πιξινός.

686. — ΘΙΩΟ — ΧΣΤΜ, = δ ἄ(γιος) Ἰω(άννης) δ Χρυ(σό)-στ(o)μ(oς), κιονηδὸν ἐκατέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον βραχὺ ἔχοντος γένειον, περιβεβλημένου φελάνιον καὶ ὠμοφόριον, τῇ δεξιᾷ εὐλογοῦντος καὶ τῇ ἀριστερᾷ φέροντος Εὐαγγέλιον κλειστὸν ἐπὶ τοῦ στήθους.

"Οπ. + ΚΕΡ, Θ, — ΤΩCωΔΟΥ, — ΙΩΤΩΡΙ — Ι. ΝΩ = + K(ύρι)e β(oή)θ(ei) τῷ σῷ δού(λῳ) Ἰω(άννη) τῷ Πιξ[i]νῷ.

0,028, τοῦ ὑπὸ τοῦ κύκλου τῶν σφαιριδίων ὁριζομένου πεδίου 0,017 (A. E. 2944). Αρίστης διατηρήσεως Γ—ΙΑ' ἐκατονταετηρίς

Σαγόπουλος.

("Ιδε ἀνωτέρω ἀριθ. 417 μολυβδ. Μιχαὴλ Σαγοπούλου πρωτοσπαθαρίου καὶ μυστογράφου).

Σαρακινόπουλος.

687. — ΤΟΤΩΝ — ΓΡΑΦΩΝ — . . ΡΑΓΙCΜΑ — ΤΩΝΙΩ = Tὸ τῶν γραφῶν [σφ]ράγισμα τῶν Ἰω(άννον)

"Οπ. ΟΝCA — PAKINO — . . ΛΟΝΗ — . ΛΗCΙC — Φ.. ΕΙ = δν Σαρακινό[πον]λον ἥ [κ]λῆσις φ[έρ]ει.

0,025. (Άκαδ. ἔτος 1896-97, ΙΕ', 49). Μετρίας διατηρήσεως. ΙΑ' — ΙΒ' ἐκατονταετηρίς.

Σαραντηνός.

("Ιδε ἀνωτέρω ἀριθ. 389 μολυβδ. Νικηφόρου Σαραντηνοῦ κονροπαλάτου)

Σγουρός.

("Ιδε ἀνωτέρω ἀριθ. 498 μολυβδ. Λέοντος Σγουροῦ σεβαστοῦπερτάτου).

Σεμνός.

688. — **ΜΗΡ—ΘΥ** = *Mή(τ)ηρ Θ(εο)ῦ*. Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου δεομένης μετὰ τοῦ βρέφους ἐν δίσκῳ.

Ὄπ. + — ΔΟΥΛΟΝ — ΣΟΝΩΠΑ — ΝΑΓΝΕΤΟΝ — ΣΕΜΝΟΝ — ΣΚΕΠΟΙ. = *+ Δοῦλον σὸν ὁ Πάραγνε τὸν Σεμνὸν σκέποι[ς]*.

0,030. (E. Σ. 13173, 24). Καλῆς διατηρήσεως. IA'—IB' ἐκατονταετηρίς

Σκεβλῖνος.

("Ιδε ἀνωτέρω ἀριθ. 315 μολυβδ. Λέοντος Σκεβλίνου βέστου).

Σκληρός.

("Ιδε ἀνωτέρω ἀριθ. 32 μολυβδ. Κωνσταντίνου βεστάρχου καὶ κριτοῦ Θράκης καὶ Μακεδονίας τοῦ Σκληροῦ").

Σμύρνος ἢ Σμυρνός.

("Ιδε ἀνωτέρω ἀριθ. 372 μολυβδ. Θεοδώρου Σμύρνου (ἢ Σμυρνοῦ) πρωτοπροέδρου καὶ κοιαίστωρος").

Σπανός.

("Ιδε ἀνωτέρω ἀριθ. 545 μολυβδ. Ιωάννου Σπανοῦ σπαθαροκανδιδάτου").

Στομπ.....

689. — Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τοῦ ἄγίου Νικολάου ἔχοντος βραχὺ καὶ στρογγύλον τὸ γένειον, ἵερατικὴν περιβεβλημένου στολὴν καὶ τῇ μὲν δεξιᾷ εὐλογοῦντος τῇ δ' ἀριστερᾷ φέροντος Εὐαγγέλιον κλειστὸν ἐπὶ τοῦ στήθους. Ἡ ἐκατέρωθεν ἐπιγραφὴ ἔξιτηλος.

Ὄπ. .ΝΙΚΟ—ΑΕCΤΕ--.ΑΝΟΝΤΩ—ΣΤΟΜΠ .—.ΝΟΠ= [+] Νικό[λ]αε Στέ[φ]ανον τῷ (sic) Στομπ . . .

0,029. (E. Σ. 13142). Μετρίας διατηρήσεως. I—IA' ἐκατονταετηρίς

Στυπιώτης.

("Ιδε ἀνωτέρω ἀριθ. 458 μολυβδ. Μιχαὴλ Στυπιώτου ἀνθυπάτου, πατρικίου καὶ σπαθαρίου").

Συναχέρις.

690. — ΘΘΕΟ — . . . = δ ἄ(γιος) Θεό[δωρ](ος), κιονηδὸν ἔκατέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον μετὰ δόρατος καὶ ἀσπίδες.

*Οπ. ΘΕΟΔΩΡΟΣΦΡΑΓΙΚΟΣΝΑΧΕΡΙ — C = Θεόδωρος σφραγὶς δ Συναχέρις.

0,025. (Σ. Π. 1899-1900, I, 61). Καλῆς διατηρησεως. Ι'—ΙΑ' ἔκατονταετηρίς. Ἐδημοσιεύθη ὑπὸ Κ Κωνσταντοπούλου ἐν Διεθν. Ἐφημ. Νομισμ. Ἀρχαιολ. τόμ. Γ', σελ. 189.

Ταξάκης (;

691. — [ΜΗΡ] — ΘΥ = [Μή(τ)ηρ] Θ(εο)ῦ. Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου δεομένης μετὰ τοῦ βρέφους ἐν δίσκῳ.

*Οπ. + CO. — ΜΑΝΟΥΗΛ — ΔΕΣΠΟΙΝΑ — ΤΑΙ. ΚΗΝ — . . . ΠΟ . . . = + Σὸ[ν] Μανουὴλ Δέσποινα Ταζ[ά]κην [σκέ]πο[ι]ς].

0,026. (Α. Ε. 3039). Καλῆς διατηρησεως ΙΑ' IB ἔκατονταετηρίς.

Ταρχανειώτης.

692. — ΟΑΓΙΟΣ — ΙΩ. ΠΡΟ. ΡΟΜΟΣ = δ ἄγιος Ἰω(άννης) [δ] Προ[δ]ρομος, κιονηδὸν ἔκατέρωθεν αὐτοῦ ἴσταμένου κατ' ἐνώπιον, τῇ δεξιᾷ εὐλογοῦντος καὶ τῇ ἀριστερᾷ φέροντος μακρὸν διπλοῦν σταυρόν. Ο τύπος εἶναι ἐν τῷ μέσῳ κατεστραμμένος ὑπὸ ὀπῆς εἰς ἣν μεταγενέστερον ἐνεσφήνωσαν τεμάχιον μολύβδου.

*Οπ. . . ΡΟΣΠΡΟ — ΦΗΤΩΝΚΑΙ — ΣΦΡΑΓΙΣΤΩ — ΡΑΦ. . . ΝΡΟΥ — ΦΡΑ. . . ΤΑΡ — ΧΑΝΕΙΩΤΟΥ = [Κῦ]ρος προφητῶν καὶ σφραγὶς Ἰω(άννου) γραφ[ὰς κ]υροῦ [σ]φρα[γιστὰς] Ταρχανειώτου. Τρίμ. ίαμβ.

0,034. (Σ. Π. 1899-1900, I, 49). Καλλίστης διατηρήσεως καὶ τοι ἔχον ἐν τῷ μέσῳ ὀπήν. ΙΓ'—ΙΔ ἔκατονταετηρίς Sigilllographie σελ 705-706 (δ. z. Schlimberger ἀναγνώσκει ἐν τῷ 5 στίχῳ σφράγιζε). Froehner, Bulles metriques 2me serie n° 55. Κ. Κωνσταντόπολος ἐν Διεθν. Ἐφ Νομ. Ἀρχ. τόμ. Γ', σελ. 186.

Τετραφινός (;

693. — [ΜΗΡ] — ΘΥ = [Μή(τ)ηρ] Θ(εο)ῦ. Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου δεομένης μετὺ τοῦ βρέφους ἐν δίσκῳ.

⁷Οπ. ΚΕ....—ΕΙΝΙΚΗ...—CONTONT..—ΡΑΦΙΝΟΝ
 $= K(\bar{\eta}\rho)i\epsilon$ [βοήθ]ει Νική[ταν] σὸν τὸν T[ετ]ραφινόν (;) 0,021. (A. E. 3035). Μετρίας διατηρήσεως. Γ—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

Τορνίκης.

694. — [ΜΗΡ] — ΘΥ = [Mή(τ)ηρ] Θ(εο)ῦ. Ἡ Θεοτόχος ἴσταμένη κατ' ἐνώπιον, στρέφουσα ἡρέμα πρὸς ἀριστερά, ἀνατείνουσα χεῖρας ἵκετιδας. Φέρει τὸν συνήθη μετὰ καλύπτρας πέπλον (μαφόριον) διασταυρούμενον ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ ἀπλούμενον ἑκατέρωθεν διὰ τῶν βραχιόνων μέχρι τῶν ποδῶν περίπου.

⁷Οπ. ΤΟΝΤΟΡ—ΙΚΗΝΜΕ—ΝΙΚΗΤΑΝ—.ΟΡΗΣΚΕ—ΠΟΙC = Tὸν Τορ[ν]ίκην με Νικήταν [K]όρη σκέποις. Τρίμ. Ιαμβ. 0,023. (A. E. 2899). Καλῆς διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατανταετηρίς. Schlumberger, Sigillographie σελ. 709.

Τριαντάφυλλος.

(Ἴδε ἀνωτέρῳ ἀριθ. 391 μολυβδ. Ἰωάννου Τριανταφύλλου κουροπαλάτου).

Φιολίτης ἢ Φιαλίτης.

695. — Ἀγιος ἴσταμενος κατ' ἐνώπιον ἐν στρατιωτικῇ περιβολῇ, φέρων δόρυ καὶ ἀσπίδα. Ἐκατέρωθεν κιονιδὸν ἐπιγραφὴ ἔξιτηλος.

⁷Οπ. + Сω—ΙΟΙСΜΕ—ХЕКΩΝΤΟΝ—ΦΙ. ΛΗ—ΤΗΝ = + Σώζεις με X(ριστ)ὲ Κων(σταντῖνορ) τὸν Φι[ο]λήτην.

0,019. (Λ. Ε. 1970). Μετρίας διατηρήσεως. Γ—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς

Χαλκίτης.

696.—ΓΡΑΦ,—СФΡΑ—Γ. ΙΩ = Γραφ(ᾶς) σφραγ[ι]ζω

⁷Οπ. ΡΩΜΑ—ΝΟΥΤΟΥ—ΧΑΛΚΙ—.ΟΥ = Ρωμαροῦ τοῦ Χαλκ[ι]ου. Τρίμ. Ιαμβ.

0,018. (Σ. Π. Ἀκαδ ἔτος 1899-1990, I, 6). Καλῆς διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατονταετηρίς. Κ. Κωνσταντόπολος ἐν Διεθν. Ἐφημ Νομ Ἀρχαιολ. τόμ. Γ', σελ. 179.

Ἴδε ἀνωτέρῳ ἀριθ. 595 ἔτερον μολυβδ. Εὐστρατίου Χαλκίτου πρωτοσπαθαρίου καὶ ἐπὶ τοῦ Χρυσοτρικλίνου.

Χαμάρετος.

- 697.—ΤΗΠΡΟ—ΕΔΡΟΥΛΕ—.Ν.ΟΣΤΟΥ—Χ.ΜΑΡ.
 — . . . = *Tῆ προέδρου Λέ[ο]ν[τ]ος τοῦ Χαμαρ[έτου].*
 "Οπ. ΤΥΠΩ—CΦΡΑΓΙΔΙ—ΛΑΚΕΔΑ.—.ΟΝΟΣΤ.
 — . . . = *Tυπῶ σφραγίδι Λακεδα[ίμ]ονος τ[ύπον;].*

0,017. (A. E. 2323). Καλῆς διατηρήσεως. IB' ἐκατονταετηρίς.

- 698.—CΦΡΑ—ΓΗΣΛΕ—Ο.ΤΟΣ = Σφραγῆς (;) Λέο[ρ]τος
 "Οπ. ΤΟΥΧΑ—ΜΑΡΕ—ΤΟΥ = *τοῦ Χαμαρέτου.*
 0,018, τοῦ ὑπὸ τοῦ κύκλου τῶν σφαιριδίων δριζομένου πεδίου 0,010. (A. E. 1087). Καλῆς διατηρήσεως. IB' ἐκατονταετηρίς.

Χαμδούνιος.

("Ιδε ἀνωτέρῳ ἀριθ. 388 μιολυβδ Χαμδουνίου κουροπαλάτου").

Χασάνης.

- 699.—Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου δεομένης μετὰ τοῦ βρέφους ἐν δίσκῳ.
 "Οπ. + — KĒR,Θ,—.ΕΟΔΩΡ,—.ΟΝΧΑ — CΑΝΗΝ =
 + *K(ύρι)ε β(οή)θ(ει) [Θ]εόδωρ(ον) [τ]ὸν Χασάνην.*
 0,018. (A. E. 3166). Καλῆς διατηρήσεως. IA'—IB' ἐκατονταετηρίς.

Χορδολίβας.

- 700.—ΘΓΕ Δ — ΓΙΟΣ = δ ἄγιος) *Γεώργιος*, κιονηδὸν ἐκατέρωθεν αὐτοῦ ἴσταμένου κατ' ἐνώπιον, φέροντος θώρακα καὶ χλαμύδα κατερχομένην ἀπὸ τῶν ὕμων ὅπισθεν καὶ ἔχουσαν πλατεῖαν παρυφὴν κοσμουμένην ὑπὸ σφαιριδίων. Τῇ δεξιᾷ δ ἄγιος φέρει δόρυ καὶ τῇ ἀριστερᾷ ἀσπίδα ἐρειδομένην ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

"Οπ. ΤΟΝΧΟΡ—ΔΟΛΙΡΑΝ—CΟΝΟΗΩΝΝ—HONCKE
 — ΠΟΙΣ = *Tὸν Χορδολίβαρ σὸν δμώρυμον σκέποις.* Τοίμ. ἵαμβ.

0,032. (A. E. 3038). 'Αριστης διατηρήσεως IA'—IB' ἐκατονταετηρίς.

Χρύσανθος.

701. — ΜΗΡ — ΘΝ = Μή(τ)ηρ Θ(εο)ῦ. Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου δεομένης μετὰ τοῦ βρέφους ἐν δίσκῳ. 'Ο πέπλος αὐτῆς ἔχει ἑκατέρωθεν ἔμπροσθεν τῶν ὄμων ἀνὰ ἕνα σταυρὸν ἐκ σφαιριδίων.

"Οπ. + — ΙΩΧΡΒ — CANTHON — ΑΓΝΗΜΕ — CKΕΠ = + 'Ιω(άννη) Χρύσανθος ἀγνὴ με σκέπ[ε]. Τρίμ. Ιαμβ

0,030. (Α. Ε. 2938). Καλῆς διατηρήσεως. IA' — IB' ἑκατονταετηρίς. Schlumberger, Rev. ét. grecq. 1891 σελ. 137 (= Melanges I, σελ. 246).

Χρυσοβέργης.

702. — 'Η Θεοτόκος καθημένη κατ' ἐνώπιον ἐπὶ θώκου ἔχοντος ὑποπόδιον, βαστάζουσα ἐπὶ τῶν γονάτων τὸ βρέφος. Δεξιὰ καὶ πρὸς αὐτὴν στρέφων ἀρχάγγελος φέρων τῇ δεξιᾷ σφαῖραν καὶ τῇ ἀριστερᾷ σκῆπτρον, ἔχων ἑκατέρωθεν κιονηδὸν τὴν ἐπιγραφὴν ΟΑΡΧ — [ΜΙΧ] (;). 'Αριστερά, ώσαύτως στρέφων πρὸς τὴν Θεοτόκον καὶ ἐκτείνων πρὸς αὐτὴν χεῖρας ἵκετιδας ἄγιος ἐν λερατικῇ περιβολῇ ἔχων παρ' αὐτῷ (ἀριστερὰ) κιονηδὸν ἐπιγραφὴν ἀποτετριμένην.

"Οπ. + — ΟΧΑΡΤΟ — ΦΝΛΑΙΤΗС — ΑΓΙΩΤΑΤΗС — ΜΕΓΑΛΗСЕК — ΚΛΗСИАССТЕ — .. ΝΟСΟΧΡВ — ... ΕРГНС = 'Ο χαρτοφύλαξ τῆς ἄγιων τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας Στέ[φα]νος δ Χρυ[σοβ]έργης.

0,036. (Ε. Σ. 13173, 6). Καλλίστης διατηρήσεως. IA' — IB' ἑκατονταετηρίς. Schlumberger, Sigillographie σελ. 132.

Χωριάτης.

("Ιδε ἀνωτέρῳ ἀριθ. 440 μολυβδ. Νικήτα Χωριάτου πρωτοσπαθαρίου καὶ ἐπὶ τῶν οἰκιακῶν").

ΜΟΛΥΒΔΟΒΟΥΛΛΑ ΑΠΛΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Α'. ΑΝΩΝΥΜΑ.

1. Ἐπιγραφαὶ ἀνώνυμοι.

703. — ΜΡ — ΘΝ. Ἐκατέρωθεν προτομῆς τῆς Θεοτόκου δεομένης. Λίαν καλλιτεχνικῶς εἰργασμένος ὁ τύπος, ἐν τῇ πτυχώσει ἰδίᾳ τοῦ πέπλου.

*Οπ. + ΟΥCΦΡΑ — ΓΙCΗΜΙ — ΤΗΝΓΡΑ — ΦΗΡΛΕ — ΠΩ. ΓΝΩ — — Η — = + *Oὐ σφραγὶς ἡμὶ τὴν γραφὴν βλέπω[ν] γνώσην*. Τρίμ. ίαμβ.

0,020. (A. E. 2965). Καλῆς διατηρήσεως ΙΑ'—ΙΒ' ἐκατονταετηρίς.

704. — [ΜΗΡ] — ΘΝ. Ἐκατέρωθεν προτομῆς κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου δεομένης, ἔχουσης ἐπὶ τοῦ στήθους προτομὴν τοῦ βρέφους ἐν δίσκῳ. Ἐν τῇ εἰκόνι τὸ πρόσωπον είναι ἀποκεκρουμένον ἡ περιβολὴ ὅμως διατηρεῖται ἀριστα.

*Οπ. — + — ΟΥCΦΡΑ — ΓΙCΕΙΜΙ — ΤΗΝ.ΡΑΦΗ. — ΡΛΕΠΩΝ — ΓΝΩCH = — + — *Oὐ σφραγὶς εἰμὶ τὴν [γ]ραφὴν βλέπων γνώσην*. Τρίμ. ίαμβ.

0,017. (A. E. 3071). Καλῆς διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἐκατονταετηρίς.

705. — [ΜΗΡ] — ΘΝ Ἐκατέρωθεν ὅμοίου τύπου τῆς δεομένης Θεοτόκου, ἀτεχνότερον εἰργασμένου, διατηροῦντος ὅμιως ζωηροτέρας τὰς γραμμάς τῆς πτυχώσεως.

*Οπ. + ΟV — СΦΡΑΓΙC — ΗΜΕΙ. HN — ΓΡΑΦΗN — ΡΛΕΠОН — ΝΟΕΙ = + *Oὐ σφραγὶς ἡμεὶ [τ]ὴν γραφὴν βλέπον νόει*. Τρίμ. ίαμβ.

0,020. (A. E. 2923). Καλῆς διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἐκατονταετηρίς.

706. — ΜΗΡ — [ΘΝ]. Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου δεομένης μετὰ τοῦ βρέφους ἐν δίσκῳ.

"Οπ. . . φΡΑ — . C. . — . ΗΓΡΑ — . ΗΔΟΙ — . ΝΕΙ — .
= [Οὐ σ]φρα[γ]ὺς [εἰμ]ὶ ἢ γρα[φ]ὴ δοι[χ]νεῖ[ει] (sic). Τρίμ. Ἰαμβ.

0,016. (Ε. Σ. 13173, 108). Μετρίας διατηρήσεως. IA' — IB' ἑκατονταετηρίς.

707. — ΜΗΡ — ΘΝ. Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου κλινούσης ἡρέμα πρὸς ἀριστερὰ καὶ ἀνατεινούσης χεῖρας ἵκετιδας. Ἡ πτύχωσις τοῦ πέπλου αὐτῆς καίτοι διπωσοῦν ἀποτετριμένου εἶναι μετὰ πολλῆς καλαισθησίας εἰργασμένη, ἢ εἰκὼν δ' εἶναι ἀξιόλογος ἄγιογραφικὸς τύπος.

"Οπ. + O. . — ΦΡΑΓΙC — ΕΙΜΙΤΗΝ — ΓΡΑΦΓΝΩ — ΧΡΑΛΕ — . . = + O[ν σ]φραγὶς εἰμὶ τὴν γραφ(ὴν) γνώση βλέπων. Τρίμ. Ἰαμβ.

0,021. (Ε. Σ. 13150). Καλῆς διατηρήσεως. IA' — IB' ἑκατονταετηρίς.

708. — ΜΗΡ — ΘΝ. Προτομὴ τῆς Θεοτόκου ἡρέμα κλινούσης πρὸς δεξιὰ καὶ ἀνατεινούσης χεῖρας ἵκετιδας. Φέρει πέπλον μετὰ καλύπτρας (μαφόριον) διασταυρούμενον ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ ἀπλούμενον ἑκατέρωθεν διὰ τῶν βραχιόνων. Κάλλιστος ἄγιογραφικὸς τύπος.

"Οπ. + — ΟΥCφΡΑ — ΓΙCΗΜΙ — ΤΗΝΓΡΑ — . ΗΝΡΑΕ — ΠΩΝΝΟ — ΕΙ = + O[ν σ]φραγὶς ἡμὶ τὴν γρα[φ]ὴν βλέπων νόει. Τρίμ. Ἰαμβ.

0,020. (Ε. Σ. 13173, 85). Ἀρίστης διατηρήσεως. IA' — IB' ἑκατονταετηρίς.

709. — 'Ο ἀρχάγγελος Μιχαὴλ ἰστάμενος κατ' ἐνώπιον, ἀντὶ τῆς συνήθους πολυτελοῦς στολῆς ἔχων βραχὺν χιτῶνα καὶ τῇ μὲν δεξιᾷ φέρων σκῆπτρον τῇ δ' ἀριστερῷ σφαιραν· ἢ ἑκατέρωθεν στερεότυπος ἐπιγραφὴ ἔγένετο ἔξιτηλος.

"Οπ. ΟΥCφΡΑ — ΓΙCΕΙΜ — ΤΗΝΓΡΑΦ — ΡΛΕΠΟΝ — ΝΩΕΙ = O[ν σ]φραγὶς εἰμ[ι] τὴν γραφ(ὴν) βλέπων νόει. Τρίμ. Ἰαμβ. 'Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

0,017. (Α. Ε. 570). Καλῆς διατηρήσεως. IA' — IB' ἑκατονταετηρίς.

710.—'Αρχάγγελος ἵσταμενος κατ' ἐνώπιον μετ' ἀναπεπταμένων πτερύγων, τῇ δεξιᾷ φέρων σκῆπτρον καὶ τῇ ἀριστερᾷ σφαιραν.

[”]Οπ. ΕΙΡ... — ΜΑΘ.ΙΝ — ΤΙCΕΙΜΙ — ΤΗΝΓΡΑ — ΦΟΡΑ = *Ei β[ούλ](ei) μαθ[ε]ῖν τὶς εἰμὶ τὴν γραφὴν* δρα. Τοίμ. ίαμβ. 0,021. (Ε. Σ. 13173, 3). Μετρίας διατηρήσεως. IA'—IB' ἑκατονταετηρίς.

711.—'Ο αὐτὸς τύπος ἐν τῷ συνήθει ποδήρει ἴματισμῷ. Ἡ ἑκατέρῳθεν ἐπιγραφὴ ἔξιτηλος.

[”]Οπ. ΚΕΡ... — Ν... — ΝΤΑΔ... — ΕΔΙΚΑ. — ωC = [+] *K(ύρ)ε β(οή)[θ](ei) [τὸ]ν [βουλῶ]ντα δ[ι'] ἔμ]ὲ δικα[ί]ως. Εἴς στιχ. πολιτικός. 'Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.*

0,020. (Α. E. 2696). Μετρίας διατηρήσεως. IA'—IB' ἑκατονταετηρίς. 'Ο κ. Schlumberger ἐδημοσίευσεν ἐκ τῶν ἐπτὰ ἀντιτύπων τῆς ιδίας αὐτοῦ συλλογῆς δημίων πρὸς τὸ προκείμενον ἐν πολλῷ τούτου κρείττον τὴν διατηρησιν. (Sigillographie σελ. 61-62).

712.—ΘΡΑCI—ΛΕΙΟC = δ ἄ(gios) *Βασίλειος*, κιονηδὸν ἑκατέρῳθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον, φαλακρὸν ἔχοντος τὴν κεφαλὴν καὶ σφηνοειδὲς τὸ γένειον, ἵερατικὴν δὲ φέροντος περιβολὴν καὶ τῇ μὲν δεξιᾷ εὐλογοῦντος τῇ δ' ἀριστερᾷ φέροντος Εὐαγγέλιον.

[”]Οπ. + ΟΥCΦΡΑ — ΓΙCΕΙΜΙ — ΤΗΝΓΡΑΦΗΝ — ΡΛΕΠΩΝ — ΝΟΕΙ = + *Oὐ σφραγὶς εἰμὶ τὴν γραφὴν βλέπων* νόει. Τοίμ. ίαμβ.

0,020. (Σ. Π. 1898-99, ΙΤ, 117). Καλῆς διατηρήσεως. IA'—IB' ἑκατονταετηρίς.

713.—Μορφὴ ἵσταμένου ἀγίου τινὸς ἐφθαρμένη.

[”]Οπ. . . — Τωκε — ΑΠΟC. — Cω.. = [Θεο]τωκε (;) ἀποσ.σω..

0,015. (Α. E. 2645). Μετριωτάτης διατηρήσεως. IA'—IB' ἑκατονταετηρίς.

714.—+ ΟVC — ΦΡΑΓΙC — ΕΙΜΙ — ΤΗΝ = + *Oὐ σφραγὶς εἰμὶ τὴν*

[”]Οπ. ΓΡΑ — ΦΗΝΡΑΛΕ — ΠΩΝ. — .ΕΙ = γραφὴν βλέπων [νό]ει.

0,020 (Ε. Σ. 13173, 20). Καλῆς διατηρήσεως. IA'—IB' ἑκατονταετηρίς.

715.— **СФРА—.ІСЕІМ—.ТНН** = [Oδ] σφρα[γ]ίς εἰμ[ι] τὴν

"Οπ. ΓΡΑΦ,— РАЕПО — НОИ = γραφ(ὴν) βλέπο<ν> νόη.

0,018. (Ε. Σ. 13169). Καλῆς διατηρήσεως. IA'—IB' ἑκατονταετηρίς.

716.— **ОY....—.ІСЕ'—МИНН** = Oδ [σφραγ]ίς εἰμὶ τὴν

"Οπ. Г...— О. ω. — НОЕІ = γ[ραφ](ὴν) δ[ρ]ῶ[ν] νόει.

0,018. (Ε. Σ. 13173, 9). Μετρίας διατηρήσεως IA'—IB' ἑκατονταετηρίς.

717.— **ОYСФРА—.ІСЕІМІ—ТНН** = Oδ σφρα[γ]ίς εἰμὶ τὴν

"Οп. ГРΑФ — РАЕ ω. — НОЕІ = γραφ(ὴν) βλέ[π]ω[ν] νόει.

0,020. (Α. Ε. 13170). Καλῆς διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατονταετηρίς

718.— + ЕІ. — ОІСА — фωС — ГА. = + El[π]οι σα-
φῶς γὰ[ρ]

"Οп. Н — ГРАФН — ТІНОС — ПЕΛ, = ἡ γραφὴ τύρος
πέλ(ω). Τοίμ. ίαμβ.

0,013. (Α. Ε. 2675). Μετριωτάτης διατηρήσεως. IA'—IB' ἑκατονταετηρίς.
Υπὸ τοῦ Schlumberger ἐδημοσιεύθη (Sigill. σελ. 61 ἀριθ. 2 εἰκ.) ἐκ τῆς Ἰδίας
αὐτοῦ συλλογῆς ἔτερον μολυβδόβουλον φέρον τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἐπὶ τῆς
ծπισθεν ὅψεως ἐνῷ ἐπὶ τῆς ἔμπροσθεν φέρει τύπον τοῦ ἀγίου Γεωργίου Προβ.
Froehner, Bulles metriques 1er serie ἀριθ. 21.

719.— + ЕПІ — ГРАФНН — СФРАГІ — ΔІ = + 'Еп-
γραφὴν σφραгіди (;

"Οп. МНЗН — ТЕІРЛЕ — ПОН = μὴ ζήτει βλέπων. Τοίμ.
ίαμβ.

0,018. (Α. Ε. 3047). Καλῆς διατηρήσεως. IA'—IB' ἑκατονταετηρίς

720.— + ЕКТ, — . . . ФНС — . . ωΘІ — МЕ = 'Ex τ(ῆς)
[γρα]φῆς [γν]ῶθι με

"Οп ТОН — ГЕГ . — фО.. = τὸν γεγ[ρα]φό[τα]. Τοίμ. ίαμβ.

0,015. (Α. Ε. 1408). Μετρίας διατηρήσεως. IA'—IB' ἑκατονταετηρίς 'Ο
αὐτὸς στίχος εὑρηται ἐν ἄλλῳ μολυβδοβούλῳ τῆς συλλογῆς Schlumberger
(Sigill. σελ. 63 ἀριθ. 11 μετ' εἰκόν.) φέροντι ἔμπροσθεν τύπον τοῦ ἀγίου Θεο-
δώρου συμπεριελήφθη δὲ ὑπὸ τοῦ Froehner ἐν τοῖς ἐμμέτροις μολυβδοβούλοις
(Bulles metriques 1er serie ἀριθ. 23).

721. — . . . — ΕΡCΦΡΑ — ΓΙCΠΕ — φ . . . = [Οὐ π]ερ
σφραγίς πέρφ[υκα]

”Οπ. ΓΡ. — φΗΜΗ — ΝVΕI = γρ[a]φή μηνύει. Τοιμ. Ιαμβ.

0,0 . (Α. Ε. 2684). Καλῆς διατηρήσεως IA'—IB' ἐκατονταετηρίς “Ετε-
ρον ὅμοιον ἀδημοσίευσαν ὁ Schlumberger ἐκ τῆς ιδίας αὐτοῦ συλλογῆς (αὐτόθι
σελ. 62, 8) καὶ ὁ Froehner (Bulles métriques ἀριθ. 59).

2. Τύποι ἀγίων καὶ παραστάσεις

722. — Λέων Ιστάμενος, πρὸς τὰ δεξιὰ ἀποβλέπων ἄνω αὐτοῦ
ἀετός (;). Τὸ δλον ἐν παχυτάτῳ στεφάνῳ.

”Οπ. Δύο προτομαὶ κατ' ἐνώπιον ἀγίων (;) ἡ βασιλέων ἀποτε-
τριμμέναι· ὅσαύτως ἐν παχυτάτῳ στεφάνῳ.

0,015. (Σ. Π. Ἀκαδημ. ἔτος 1899-1900). Μετρίας διατηρήσεως. Z'—H'
ἐκατονταετηρίς Εδημοσιεύθη ὑπὸ Κ Κωνσταντοπούλου ἐν Διεθν. Ἐφημ. Νο-
μισματ. Ἀρχαιολ. τόμ. Γ', σελ. 191.

723. — Προτομὴ κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου, φερούσης πέπλον
μετὰ καλύπτρας (μαφόριον) καὶ ἔχούσης πρὸ τοῦ στήθους τὸ βρέφος.
Ἐκατέρωθεν ἐν τῷ πεδίῳ ἀνὰ εἴς σταυρός.

”Οπ. Κεφαλαὶ ἀντωποὶ δύο ἀγίων ὧν ἡ πρὸς τὰ δεξιὰ εἶναι φα-
λακρὰ καὶ φέρει βαθὺν πώγωνα ἡ δὲ πρὸς τὸ ἀριστερὰ ἔχει τούναν-
τίον βραχὺν τὸν πώγωνα καὶ οὐλην κόμην. Πιθανώτατα ἐνταῦθα εἰ-
κονίζονται οἱ κορυφαῖοι τῶν ἀποστόλων Πέτρος καὶ Παῦλος. Ἀνω-
θεν ἐν τῷ πεδίῳ σταυρός.

0,021. (Ε. Σ. 13100). Ἀρίστης διατηρήσεως. Z'—H' ἐκατονταετηρίς.

724. — $\bar{\text{M}}$ — $\bar{\Theta}$. Ἐκατέρωθεν προτομῆς κατ' ἐνώπιον τῆς Θεοτό-
κου δεομένης ἐν τῇ συνήθει στάσει. Ἡ καλύπτρα αὐτῆς ἄνωθεν τῆς
κεφαλῆς ἔχει σταυρὸν σχηματιζόμενον ἐκ τεσσάρων σφαιροιδίων, ὅμοιοι
σταυροὶ ὑπάρχοντες δύο ἐν τῷ πεπλῷ ἐκατέρωθεν παρὰ τοὺς δμους.

”Οπ. ΝΙ — Κ.ΛΑΟ, = [δ ἄ(gios)] Νικόλαο(ς), ἐκατέρωθεν προ-
τομῆς κατ' ἐνώπιον τοῦ ἀγίου Νικολάου, ἔχοντος βραχὺν στρογγύλον

τὸν πώγωνα, περιβεβλημένου φελώνιον καὶ ὀμοφόριον καὶ τῇ μὲν δεξιᾷ εὐλογοῦντος τῇ δ' ἀριστερᾷ φέροντος Εὐαγγέλιον κλειστὸν ἐπὶ τοῦ στήθους κοσμούμενον διὰ σφαιριδίων (μαργάρων).

0,022, τοῦ ὑπὸ τοῦ κύκλου τῶν σφαιριδίων ὁρίζομένου πεδίου 0,612. (Ε. Σ. 13173, 59). Καλῆς διατηρήσεως. Γ'—ΙΑ' ἔκατονταετηρίς.

725. — Ὁμοίως ἀλλ' ἡ ἔκατέρωθεν συνήθης ἐπιγραφὴ ἡμιεξίτηλος.

὾π. Ὁμοίως ἀλλὰ τῆς ἔκατέρωθεν ἐπιγραφῆς σώζεται μόνον τὸ δεύτερον ἥμισυ.

0,020. (Α. Ε. 2749). Μετρίας διατηρήσεως Γ'—ΙΑ' ἔκατονταετηρίς.

726. — ΘΙΩΟ — . . . Μ = δ ἄ(γιος) Ἰω(άννης) δ [Πρ(ό)δ(ρο)]-μ(ος), κιονηδὸν ἔκατέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον, ἔχοντος μακρὸν πώγωνα καὶ κόμην κατερχομένην ἔκατέρωθεν πρὸς τοὺς ὅμους, τῇ δεξιᾷ εὐλογοῦντος τῇ δ' ἀριστερᾷ φέροντος μακρὸν σταυρόν.

὾π. . ΔΗ — ΜΗΤΡ, = [δ ἄ(γιος)] Δημήτρο(ιος), ἔκατέρωθεν προτομῆς κατ' ἐνώπιον τοῦ ἀγίου Δημητρίου μετὰ χλαμύδος καὶ θώρακος, τῇ μὲν δεξιᾷ φέροντος δόρυ τῇ δ' ἀριστερᾷ ἀσπίδα κοσμούμενην διὰ κύκλου σφαιριδίων. Ἡ εἰκὼν διατηρεῖται ἀριστα, τὸ πρόσωπον εἶναι ἀγένειον καὶ νεαρὸν ἦ δὲ κόμη οὐλή καὶ βραχεῖα.

0,020. (Α. Ε. 2558). Καλῆς διατηρήσεως. Γ'—ΙΑ' ἔκατονταετηρίς.

727. — Ὅμοιος τύπος τῆς Θεοτόκου ὡς ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 725, διαφέρων ὅμως κατά τι ἐν τῇ στάσει.

὾π. Προτομὴ κατ' ἐνώπιον ἀγίου τινος λίαν ἀποτετριμμένη, ἔχουσα ἔκατέρωθεν ἐπιγραφὴν ἔξιτηλον.

0,018. (Α. Ε. 2764). Μετριωτάτης διατηρήσεως. Γ'—ΙΑ' ἔκατονταετηρίς.

728. — Ὁμοίως ἀλλὰ τὰς χεῖρας ἔχει ἡ Θεοτόκος πρὸς τοῦ στήθους κατ' ἴδιαζοντα τρόπον, τὰς παλάμας στρέφουσα πρὸς τὰ ἔξω.

὾π. . ΝΙ — . . . Λ . . = [δ ἄ(γιος)] Νικόλαος]. Προτομὴ τοῦ ἀγίου Νικολάου ἐν τῇ συνήθει περιβολῇ καὶ στάσει.

0,014. (Α. Ε. 2762). Μετρίας διατηρήσεως. Γ'—ΙΑ' ἔκατονταετηρίς.

729. — Ὁμοία προτομὴ ἀλλὰ τὰς χεῖρας ἔχει ἐκτεταμένας ἐκατέρωθεν ὡς συνήθως.

*Οπ. Προτομὴ ἀρχαγγέλου κατ' ἐνώπιον μετὰ σκῆπτρου καὶ σφαιρίας. 0,018. (Ε. Σ. 13101). Μετρίας διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ' ἐκατονταετηρίς.

730. — Ὁμοίως ἀλλ' ἡ Θεοτόκος φέρει τὸ βρέφος ἐν δίσκῳ ἐπὶ τοῦ στήθους. Ἡ ἐκατέρωθεν ἐπιγραφὴ σώζεται ἀκεραία οὕτω ΜΗΡ—ΘΥ.

*Οπ. $\frac{X}{A} - \frac{X}{M} = A(\varrho)\chi(\text{άγγελος}) M(i)\chi(\text{αήλ})$, ἐκατέρωθεν προτομῆς κατ' ἐνώπιον αὐτοῦ μετὰ ἡμιαναπεπταμένων πτερύγων, πολυτελῆ περιβεβλημένου στολὴν κοσμουμένην διὰ σειρᾶς σφαιριδίων (μαργάρων) καὶ τῇ μὲν δεξιᾷ φέροντος σκῆπτρον τῇ δ' ἀριστερᾷ σφαιραν.

0,021. (Α. Ε. 1112). Καλῆς διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἐκατονταετηρίς.

731. — Ὁμοίως ἀλλ' ἄνευ τοῦ βρέφους. Ἡ ἐκατέρωθεν ἐπιγραφὴ ἡμιεξίτηλος.

*Οπ. Προτομὴ ἀγίου τινὸς ἐφθαρμένη.

0,017. (Α. Ε. 2757). Μετριωτάτης διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἐκατόνταετηρίς.

732. — Ὁμοίως.

*Οπ. . . — . . ΤΡΙ. . = [δ ἄ(γιος) Δημή]τρι[ος], κιονηδὸν ἐκατέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον, ὡς συνήθως ἐνδεδυμένου καὶ ὥπλισμένου.

0,018. (Α. Ε. 2758). Μετριωτάτης διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ' ἐκατονταετηρίς.

733. — Ὁμοίως. Πέριξ ἐπιγραφὴ ἔξιτηλος.

*Οπ. Ὁμοίως ἀλλ' ἡ ἐπιγραφὴ ἔξιτηλος.

0,019. (Ε. Σ. 13173, 48). Καλῆς διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ' ἐκατονταετηρίς.

734. — Ὁμοίως.

*Οπ. ΘΩΕ—. . ωΡ. . = δ ἄ(γιος) Θε[όδ]ωρ[ος], κιονηδὸν ἐκατέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον, περιβεβλημένου χλαμύδα καὶ θώρακα, φέροντος δὲ δόρυ καὶ ἀσπίδα.

0,016. (Ε. Σ. 13107). Καλῆς διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ' ἐκατονταετηρίς.

735 — ‘Ομοίως’ ἡ ἐπιγραφὴ σώζεται κατὰ τὸ δεύτερον ἥμισυ.

”Οπ. ΘΓΕ — ωΡΓ = δ ἄ(γιος) Γεώργ(ιος), κιονηδὸν ἐκατέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ’ ἐνώπιον, ὡς συνήθως ἐνδεδυμένου καὶ ὠπλισμένου.

0,018 τοῦ ὑπὸ τοῦ κύκλου ὁριζομένου πεδίου 0,011. (A. E. 2792). Μετρίας διατηρήσεως. Ι’—ΙΑ’ ἐκατονταετηρίς

736. — ‘Ομοίως’.

”Οπ. Προτομὴ κατ’ ἐνώπιον ἀγίου τινος, ἔχοντος ἐκατέρωθεν ἐπιγραφὴν ἔξιτηλον.

0,018. (E. Σ. 13173, 68). Μετριωτάτης διατηρήσεως. Ι’—ΙΑ’ ἐκατονταετηρίς.

737. — ‘Ομοίως’.

”Οπ. ΘΠΑΝΤ — ΛΕ. Μ. . = δ ἄ(γιος) Παντ(ε)λε[ή]μ[ων], κιονηδὸν ἐκατέρωθεν προτομῆς κατ’ ἐνώπιον αὐτοῦ, ἀγένειον νεαρὸν ἔχοντος πρόσωπον καὶ κόμιην οὐλην κατερχομένην πρὸς τοὺς κροτάφους. Τὰ καθέκαστα τῆς περιβολῆς αὐτοῦ δὲν διακρίνονται διότι ἀπετρίβη δ τύπος.

0,021. (A. E. 2760). Μετρίας διατηρήσεως Ι’—ΙΑ’ ἐκατονταετηρίς.

738. — ‘Ομοίως’.

”Οπ. ΘΓΕ — ωΡΓ, = δ ἄ(γιος) Γεώργ(ιος). Προτομὴ αὐτοῦ ἐνδεδυμένου καὶ ὠπλισμένου ὡς συνήθως

0,020. (A. E. 2763). Μετρίας διατηρήσεως ΙΑ’—ΙΒ’ ἐκατονταετηρίς.

739. — ‘Ομοίως’. Τὸ πέταλον τοῦ μολύβδου πρὸς τὰ δεξιὰ ἔχει κεχαραγμένον δι’ δέξιος δργάνου μονογράφημα.

”Οπ. Ο’ΙΩΟ — ΞΜ = δ ἄ(γιος) Ιω(άννης) δ Χρ(υσόστο)μ(ος), κιονηδὸν ἐκατέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ’ ἐνώπιον ἀποτετριμμένης καὶ μὴ διατηρούσης οὕτε τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς μορφῆς οὕτε τὰς πτυχώσεις τοῦ ἐνδύματος.

0,024, τοῦ ὑπὸ τοῦ κύκλου τῶν σφαιριδίων ὁριζομένου πεδίου 0,013. (A. E. 2560). Μετρίας διατηρήσεως. ΙΑ’—ΙΒ’ ἐκατονταετηρίς

740.—‘Ομοίως, ἀλλὰ μετὰ τοῦ βρέφους ἐν δίσκῳ.

”Οπ. . . . — Τ. C. I. O., = [δ ἄγιος] Ἀραστ[ά]σιος, ἐκατέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον ἐφιμαρμένης. Ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐπιγραφῆς δὲν είναι ἀσφαλής· συνεπληρώσαμεν αὐτὴν κατὰ τὴν πιθανωτέραν ἔκδοξήν.

0,020. (A. E. 2754). Μετρίας διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ' ἐκατονταετηρίς

741.—‘Ομοίως ἀλλ' ἐστραμμένη πρὸς ἀριστερὰ τὴν δὲ κεφαλὴν ἔχουσα κατ' ἐνώπιον. Δὲν ἔχει ἐπὶ τοῦ στήθους τὸ βρέφος φέρει δὲ τὸν συνήθη πέπλον μετὰ καλύπτρας σχηματίζοντα τεχνικώτατα τὰς πτυχάς. Κάλλιστος ἀγιογραφικὸς τύπος.

”Οπ. Προτομὴ ἀγίου τ' ἀριστερά, κατ' ἐνώπιον στρέφοντος τὴν κεφαλήν, βραχὺν ἔχοντος στρογγύλον πώγωνα καὶ ἵερατικὴν περιβεβλημένου στολήν. Ἡ ἐκατέρωθεν ἐπιγραφὴ ἀποτελούμενη, πιθανώτατα δύναται ν' ἀναγνωσθῆ· δ ἄγιος Νικόλαος.

0,021. (A. E. 2755). Καλῆς διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἐκατονταετηρίς.

742.—‘Η Θεοτόκος καθημένη κατ' ἐνώπιον ἐπὶ θώκου μετὰ προσκεφαλαίου, φέρουσα δ' ἐπὶ τοῦ στήθους τὸ βρέφος. Ἡ ἐκατέρωθεν συνήθης ἐπιγραφὴ σφέζεται κατὰ τὸ δεύτερον ημισυν.

”Οπ. Ο ἀρχάγγελος Μιχαὴλ ἰστάμενος κατ' ἐνώπιον μεθ' ήμιαναπεπταμένων πτερύγων τῇ δεξιᾷ φέρων σκῆπτρον καὶ τῇ ἀριστερῷ σφαιραν (ἔξιτηλα). Ἡ ἐκατέρωθεν ἐπιγραφὴ ἔξιτηλος.

0,025. (A. E. 2559). Μετρίας διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ' ἐκατονταετηρίς.

743.—‘Η Θεοτόκος ἰσταμένη κατ' ἐνώπιον, δεομένη μετ' ἀνατεταμένων χειρῶν, φέρουσα δ' ἐπὶ τοῦ στήθους τὸ βρέφος ἐν δίσκῳ.

”Οπ. ΘΓΡ. . . — ΡΙ. = δ ἄγιος Γρηγόριος. Προτομὴ κατ' ἐνώπιον Γρηγορίου (πιθανώτατα τοῦ Θαυματουργοῦ) μακρὸν ἔχοντος πώγωνα καὶ ἵερατικὴν περιβεβλημένου στολήν. Ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τοξοειδῶς εὑρηται ἐπιγραφὴ κολοβὴ ήτις θ' ἀπετέλει μετ' ἄλλης ἐπιγραφῆς τῆς ἔμπροσθεν δψεως ἔξιτήλου γενομένης ἐν ὅλον. Νῦν ἀναγινώσκεται . . . ΑΑCΜΩΝΙ (;

0,026. (E. Σ. 13105). Μετριωτάτης διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ' ἐκατονταετηρίς.

744. — "Ομοιος τύπος τῆς δεομένης Θεοτόκου. Ἐκατέρωθεν ἐν τῷ πεδίῳ [ΜΗΡ] — $\overline{\Theta \nabla}$.

"Οπ. Θ. ωΟ — Γ, = δ ἄ(γιος) [Γ]ω(άννης) δ [Θεολόγ]ος, ἐκατέρωθεν αὐτοῦ μακρὸν ἔχοντος πώγωνα καὶ ιερατικὸν περιβεβλημένου στολήν, τῇ μὲν δεξιᾷ εὐλογοῦντος, τῇ δ' ἀριστερᾷ φέροντος Εὐαγγέλιον κλειστὸν ἐπὶ τοῦ στήθους.

0,022. (Ε. Σ. 13106). Μετρίας διατηρήσεως. Γ—ΙΑ' ἐκατονταετηρίς.

745. — 'Ομοίως, ἀλλ' ἄνευ τοῦ βρέφους. Ἡ ἐκατέρωθεν ἐπιγραφὴ ἐγένετο ἔξιτηλος.

"Οπ. 'Ο ἀρχάγγελος Μιχαὴλ ἰστάμενος κατ' ἐνώπιον ἐν τῇ συνήθει περιβολῇ καὶ στάσει.

0,017. (Α. Ε. 65). Καλῆς διατηρήσεως. Γ—ΙΑ' ἐκατονταετηρίς

746. — 'Ομοίως ἀλλὰ πρὸς τ' ἀριστερὰ ἐστραμμένης. Ἡ ἐκατέρωθεν ἐπιγραφὴ σώζεται ἀκεραία.

"Οπ. ΘΝΙ . — ΛΑ . = δ ἄ(γιος) Νι[κό]λα[ος]. Προτομὴ τοῦ ἀγίου Νικολάου ὡς συνήθως.

0,020, τοῦ ὑπὸ τοῦ κύκλου τῶν σφαιριδίων ὁρίζομένου πεδίου 0,012. Μετρίας διατηρήσεως ΙΑ'—ΙΒ' ἐκατονταετηρίς.

747. — $\overline{\text{ΜΗΡ}} - \overline{\Theta \nabla} - \text{ΗΚV.ΙωΤ.С.} = M\dot{\eta}(t)\eta\varrho\Theta(\varepsilon o)\tilde{v} \dot{\eta} Kv_{[\varrho]\omega t[i]s[a]}$. Ἡ Θεοτόκος ἰσταμένη κατ' ἐνώπιον φέρουσα ἐπὶ τοῦ στήθους τὸ βρέφος.

"Οπ. Ο ἀρχάγγελος Μιχαὴλ ἰστάμενος κατ' ἐνώπιον.

0,020. (Σ. Π. 'Ακαδ. ἔτος 1899-1900, Ι', 46). Μετρίας διατηρήσεως. Γ—ΙΑ' ἐκατονταετηρίς.

748. — "Ομοιος τύπος τῆς Θεοτόκου ἀλλὰ φερούσης διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς τὸ βρέφος. Ἐκατέρωθεν ἐν τῷ πεδίῳ ἀνὰ εἰς σταυρός.

"Οπ. + ΟΑΓΙ — ΕΠΙΦ = δ ἄγιος 'Ἐπιφ(άνιο.), κιονηδὸν ἐκατέρωθεν αὐτοῦ ἰσταμένου κατ' ἐνώπιον, μακρὸν ἔχοντος πώγωνα καὶ ιερατικὴν περιβεβλημένου στολήν.

0,018. (Ε. Σ. 13102). Μετρίας διατηρήσεως, βαναύσου δὲ τεχνοτροπίας Γ—ΙΑ' ἐκατονταετηρίς.

749. — + ΚΕΡΟΗΘΕΙ = + K[ύρι]ε βοήθει πέριξ. ΘΙΩΟ—ΠΡΟΔ. = δ ἄ(gios) 'Ιω(άννης) δ Πρόδ[ρ](ομος), κιονηδὸν ἐκατέρωθεν αὐτοῦ ἴσταμένου κατ' ἐνώπιον, ἔχοντος αὐχμηρὰν μακρὰν κόμην καὶ γένειον, περιβεβλημένου τὴν μηλωτὴν καὶ τὴν μὲν δεξιὰν ὑψοῦντος ἐν σχήματι προφητικῷ ἐνῷ διατῆς ἀριστερᾶς φέρει πρὸς τὰ κάτω δέλτον ἡνεῳγμένην ἐν ἥ γράμματά τινα.

"Οπ. Ο C V Π . . Π . . πέριξ. ΘΙΩΟ. . ΔΡ = δ ἄ(gios) 'Ιω(άννης) δ [Πρόδρ]ο(ομος), κιονηδὸν ἐκατέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον ἔχοντος μακρὰν κόμην διηρημένην ἐν τῷ μέσῳ καὶ ἀπλουμένην μετὰ κυμάνσεων μέχρι τῶν ὕμων, καὶ γενείου ἔχοντος κάτωθεν τῆς σιαγῶνος τρεῖς βοστρύχους. 'Ο Πρόδρομος περιβέβληται χλαῖναν μετὰ φυσικωτάτων πτυχῶσεων καὶ τῇ μὲν δεξιᾷ εὐλογεῖ τῇ δ' ἀριστερᾷ φέρει σκῆπτρον ἐν ᾧ δίσκος μετὰ τῆς προτομῆς τοῦ Χριστοῦ.

0,026. (A. E. 2085). Αριστης διατηρήσεως. I—IA' ἐκατονταετηρίς.

750. — Πρότομὴ τῆς Θεοτόκου δεομένης ὡς συνήθως. 'Η ἐκατέρωθεν ἐπιγραφὴ ἡμιεξίτηλος.

"Οπ. ΘΝΙΚ—. ΛΑΟ, = δ ἄ(gios) Νικ[ό]λαος, ἐκατέρωθεν προτομῆς αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον ἐν τῇ συνήθει περιβολῇ καὶ στάσει.

0,021. (A. E. 2759). Μετρίας διατηρήσεως. IA'—IB' ἐκατονταετηρίς.

751. — . ΙΩ. — τῇ ΔΡΜΟ, = δ ἄ(gios) 'Ιω(άννης) [δ] Πρόδρομος. Πρότομὴ αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον, φέροντος τῇ δεξιᾷ μακρὸν σταυρόν.

"Οπ. ΘΓΕ—. ΒΓΙΟ, = δ ἄ(gios) Γεώργιος. Πρότομὴ αὐτοῦ ὡς συνήθως ἐνδεδυμένου καὶ ὀπλισμένου. Τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς μορφῆς ἀπετρίβησαν.

0,025, τοῦ ὑπὸ τοῦ κύκλου τῶν σφαιριδίων ὁρίζομένου πεδίου 0,015. (A. E. 2752). Μετρίας διατηρήσεως IA'—IB' ἐκατονταετηρίς.

752. — ΘΝΙ. — . ΑΙ Πρότομὴ ἀγίου ἔχοντος βραχὺ στρογγύλον γένειον καὶ ἱερατικὴν περιβεβλημένου στολήν, τῇ δεξιᾷ εὐλογοῦν-

τος καὶ τῇ ἀριστερᾷ φέροντος Εὐαγγέλιον κλειστὸν ἐπὶ τοῦ στήθους. Ἡ ἑκατέρῳθεν ἐπιγραφὴ δὲν δύναται νὰ συμπληρωθῇ ἀσφαλῶς. Ὁ τύπος τῆς εἰκόνος εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὸν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

[”]Οπ. ΘΡ. ΣΙΛΙ = δ ἄ(γιος) Β[α]σίλ(ε)ι(ος). Προτομὴ αὐτοῦ κατ’ ἐνώπιον ἀποτετριμμένη.

0,019. (Ε. Σ 13173, 4). Μετρίας διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς

753.—ΙΚ — ΟΛΑΟ, = [δ ἄ(γιος) Νικόλαο(ς)]. Προτομὴ αὐτοῦ κατ’ ἐνώπιον ἐν τῇ συνήθει περιβολῇ καὶ στάσει.

[”]Οπ. Ο — . . ΩΡΓΙΟ. = δ [ἄγιος Γε]ώργιο[ς], ἑκατέρῳθεν αὐτοῦ ἴσταμένου κατ’ ἐνώπιον, ὡς συνήθως ἐνδεδυμένου καὶ ὥπλισμένου.

0,017. (Σ. Π. Ἀκαδ. ἔτος 1899-1900, I, 66). Καλῆς διατηρήσεως. ΙΑ'—ΙΒ' ἑκατονταετηρίς. Ἐδημοσιεύθη ὑπὸ Κ. Κωνσταντοπούλου ἐν Διεθν. Ἐφημ. Νομ. Ἀρχ. τόμ. Γ', σελ. 190, ἔνθα κατὰ παραδομὴν ἐσημειώθη ὁ δόπισθεν τύπος ὡς προτομὴ.

754.—ΘΙΩΟ—⌘ CTOM = δ ἄ(γιος) Ἰω(άννης) δ Xρ(v)σό-
στομ(ος). Προτομὴ αὐτοῦ ἀποτετριμμένη.

[”]Οπ. Παράστασις τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου. Πρὸς τ' ἀριστερὰ εἰκονιζεται ἡ Θεοτόκος ἴσταμένη βλέπουσα πρὸς τὸν ἀρχαγγελὸν Γαβριὴλ ὅστις παρίσταται μετ' ἀναπεπταμένων πτερύγων ὑψῶν πρὸς τὴν Θεοτόκον τὴν χεῖρα. Τὰ καθέκαστα τῆς εἰκόνος δὲν εἶναι εὐδιάκριτα.

0,018. (Α. Ε. 2770). Μετρίας διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

755.—Προτομὴ ἁγίου οὐλην ἔχοντος κόμιην καὶ βραχὺν πώγωνα· ἑκατέρῳθεν ἐπιγραφὴ ἔξιτηλος.

[”]Οπ. Προτομὴ ἁγίου τινὸς λίαν ἐφθαρμένη.

0,018. (Α. Ε. 2794). Μετριωτάτης διατηρήσεως. Ι'—ΙΑ' ἑκατονταετηρίς.

756.—Προτομὴ τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ, τὴν συνήθη πολυτελῆ περιβεβλημένου στολήν, φέροντος σκῆπτρον καὶ σφαιραν. Ἡ ἑκατέρῳθεν ἐπιγραφὴ ἡμιεξίτηλος.

”Οπ. Προτομὴ ἀγίου νεαρὸν καὶ ἀγένειον ἔχοντος πρόσωπον καὶ κόμιην οὐδὲν κατερχομένην πρὸς τοὺς κροτάφους, ἐν στρατιωτικῇ περιβολῇ, μετὰ δόρατος καὶ ἀσπίδος. Ἡ παρυφὴ τῆς χλαμύδος αὐτοῦ ὡς καὶ ἡ ἀσπὶς κοσμοῦνται ὑπὸ σφαιριδίων. Ὁ τύπος εἶναι τεχνικῶς εἰργασμένος καὶ μετὰ πολλῆς ἀκριβείας. Ἡ ἐκατέρωθεν ἐπιγραφὴ ἐγένετο ἐξίτηλος, ἐκ τῆς μορφῆς δύμας δηλοῦται συφῶς ὅτι δὲ ἄγιος οὗτος είναι ή δὲ Γεώργιος ή δὲ Δημήτριος.

0,015. (A. E. 2796). Καλῆς διατηρήσεως. I'—IA' ἐκατονταετηρίς.

757.—‘Ομοίως· τῆς ἐπιγραφῆς σώζονται τὰ δύο πρῶτα γράμματα ΜΙ

”Οπ. . . — ωΡΓ, = [δ ἄ(γιος) Γε]ώργ(ιος). Προτομὴ ὁμοία τῇ προηγουμένῃ.

0,020. (E. S. 13103). Καλῆς διατηρήσεως. IA'—IB' ἐκατονταετηρίς.

758.—Προτομὴ ἀγίου ἐν στρατιωτικῇ περιβολῇ, μετὰ δόρατος καὶ ἀσπίδος, ἔχουσα ἐκατέρωθεν ἐπιγραφὴν ἐξίτηλον.

”Οπ. Προτομὴ ἀγίου ἐφυαρμένη.

0,015. (A. E. 2795). Κακῆς διατηρήσεως. I'—IA' ἐκατονταετηρίς.

759.—. ΔΗ—ΜΗΤ' = [δ ἄ(γιος)] Δημήτ(ροις), ἐκατέρωθεν αὐτοῦ ἴσταμένου κατ' ἐνώπιον, περιβεβλημένου βραχὺν χιτῶνα, θώρακα καὶ χλαμύδα, φέροντος δὲ τῇ μὲν δεξιᾷ δόρυ τῇ δὲ ἀριστερᾷ ἀσπίδα ἐρειδομένην ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

”Οπ. Μ̄—Χ̄ = Μ(i)χ(αγίλ), ἐκατέρωθεν αὐτοῦ ἴσταμένου ἐν τῇ συνήθει περιβολῇ.

0,017. Σ. Π. Ἀκαδ. ἔτος 1899 1900, I, 52). Καλῆς διατηρήσεως. IA'—IB' ἐκατονταετηρίς. Ἐδημοσιεύθη ὑπὸ Κωνσταντοπούλου αὐτόθι.

760.—‘Ομοίως, ἀλλ' ἀντὶ ἀσπίδος φέρει ξίφος· ή ἐκατέρωθεν ἐπιγραφὴ ἐξίτηλος.

”Οπ. ‘Ομοίως· ή ἐπιγραφὴ ἐξίτηλος.

0,018. (E. S. 13104). Μετρίας διατηρήσεως. IA'—IB' ἐκατονταετηρίς.

761. — Ἐφθαρμένον.

"Οπ. Ὁμοίως ἀλλ' ἀτέχνως εἰργασμένος δὲ τύπος.

0,020. (A. E. 2793). Μετρίας διατηρήσεως. (Βαναύσου τέχνης).

762. — ΘΘΕΟ — . . . = δ ἄ(γιος) Θεό[δωρ](ος). Προτομὴ αὐτοῦ ὡς συνήθως ἐνδεδυμένου καὶ ὀπλισμένου.

"Οπ. Ἐπιγραφὴ ἔξιτολος ἐκατέρωθεν προτομῆς κατ' ἐνώπιον ἀγίου νεαροῦ, ἐν στρατιωτικῇ περιβολῇ (ἀγίου Γεωργίου;).

0,021. (A. E. 2750). Μετρίας διατηρήσεως IA'—IB' ἐκατονταετηρίς.

763. — Ὁμοίως· ἡ ἐπιγραφὴ ἡμιεξίτηλος.

"Οπ. ΘΓΕ — ωΡ = δ ἄ(γιος) Γεώρ(γιος). Προτομὴ αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον ὡς συνήθως.

0,022. (A. E. 2753). Μετρίας διατηρήσεως. IA — IB' ἐκατονταετηρίς.

764. — Ὁμοιος τύπος ἀγίου ἀγενείου ἐπιγραφὴ κεκολοβωμένη ἐκατέρωθεν.

"Οπ. Ὁμοίως· ἡ ἐπιγραφὴ οὕτω ΘΓΕ — ωΡΓΙ . . .

0,017. (A. E. 3225). Μετρίας διατηρήσεως. IA'—IB' ἐκατονταετηρίς.

765. — Ὁμοίως ὡς ἀνωτέρω, ἡ ἐπιγραφὴ ἡμιεξίτηλος.

"Οπ. . . . — ΜΤΡΙ . . . = [δ ἄ(γιος) Δημήτριος]. Προτομὴ αὐτοῦ ἐν τῇ συνήθει στρατιωτικῇ περιβολῇ.

0,019. (A. E. 2751). Μετρίας διατηρήσεως. I'—IA' ἐκατονταετηρίς.

766. — ΘΔΙ. — ΗΤΡΙ . . . = δ ἄ(γιος) Διμήτριος. Προτομὴ αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον ὡς συνήθως ἐνδεδυμένου καὶ ὀπλισμένου.

"Οπ. Θ . . . — ωΡΓΙΟ, = δ ἄ(γιος) Γεώργιος. Προτομὴ αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον ἡ συνήθης.

0,019. (A. E. 2761). Μετρίας διατηρήσεως. I'—IA' ἐκατονταετηρίς.

767. — Ὁμοίως ἀλλ' ἐφθαρμένη. Ἐπιγραφὴ ἑκατέρῳ ωθεῖται ἔξιτηλος.
”Οπ. Προτομὴ ἄγίου ἐφθαρμένη.

0,020. (A. E. 2798). Μετριωτάτης διατηρήσεως I'—IA' ἑκατονταετηρίς

768. — Ὁμοίως τὸ δόρυ αὐτοῦ ἐρείδεται ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ὅμου.
Ἐπιγραφὴ ἔξιτηλος.

”Η δπισθεν ἐπιφάνεια εἶναι ἄνευ τύπου, λεία καὶ ἐπίπεδος. Τοῦτο δὲ χαρακτηρίζει τὸ προκείμενον μολυβδόβουλον, ἀποτελοῦν σπανιωτάτην ἔξαιρεσιν διὰ τὴν ἐποχὴν εἰς ᾧ ἀνήκει.

0,022. (A. E. 2797). Μετρίας διατηρήσεως. I'—IA' ἑκατονταετηρίς.

769. — ⊖ . . O — ΛΑΟC = δ ἄ(γιος) [Νικόλαος], ἑκατέρῳ ωθεῖται
αὐτοῦ ἰσταμένου κατ' ἐνώπιον ἐν τῇ συνήθει περιβολῇ καὶ στάσει.
Πέροιξ ἐπιγραφὴ ἔξιτηλος.

”Οπ. . ΔΗΜΗΤΡΙ . . = [δ ἄ(γιος)] Δημήτριος, ἐν τῷ πεδίῳ
πρὸς τὴν ἀριστερὰν αὐτοῦ ἐφίππου βαίνοντος πρὸς τὰ δεξιά, φέροντος
δόρυν ἢ μακρὸν σταυρὸν (δυσδιάκριτον).

0,016. (A. E. 2765). Μετρίας διατηρήσεως. I'—IA' ἑκατονταετηρίς.

770. — Προτομὴ κατ' ἐνώπιον ἄγίου τινος γενειῶντος, ἀποτετριμ-
μένη, ἔχουσα πέροιξ ἐπιγραφὴν ἔξιτηλον.

”Οπ. Δύο προτομαὶ κατ' ἐνώπιον παράλληλοι ἀποτετριμμέναι.

0,018 (E. Σ. 13177) Μετριωτάτης διατηρήσεως. I'—IA' ἑκατονταετηρίς.

771. — Προτομὴ τῆς Θεοτόκου ἢ ἄγίας τινὸς μετὰ πέπλου, ἔχουσα
ἑκατέρῳ ωθεῖται ἐπιγραφὴν ἔξιτηλον.

”Οπ. Προτομὴ ἄγίου ἀποτετριμμένη. Ἐπιγραφὴ ἑκατέρῳ ωθεῖται
τηλος.

0,020. (A. E. 2799). Μετριωτάτης διατηρήσεως. IA'—IB' ἑκατονταετηρίς.

772. — ⊖ . E . . — . O C = δ ἄ(γιος) [Γ]ε[ώργιος. Προτομὴ αὐ-
τοῦ κατ' ἐνώπιον.

”Οπ. Μέγας διπλοῦς σταυρός.

0,022. (A. E. 1116). Μετρίας διατηρήσεως Θ'—I' ἑκατονταετηρίς.

773. — Δράκων πτερωτὸς πρὸς ἀριστερά, σπαράσσων ἔλαιον.

”Οπ. Δὲν ἔχει τύπον. Ἀξιὸν προσοχῆς καὶ τοῦτο διὰ τὴν ἀρχαιότητα αὐτοῦ.

0,021. (A. E. 2766). Μετρίας διατηρήσεως. Z'—H' ἑκατονταετηρίς

774. — Πολυπρόσωπος παράστασις τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ.

Ἐν τῷ μέσῳ εἰκονίζεται ἡ Θεοτόκος κατακεκλιμένη στρέφουσα τὴν κεφαλὴν κατ' ἐνώπιον παρ' αὐτῇ πρὸς τὰ ἄνω καὶ δεξιὰ εὔρηται τὸ βρέφος ἐσπαργανωμένον καὶ αἱ κεφαλαὶ δύο ζῷων κερασφόρων ἄτινα οἵονεὶ θερμαίνουσιν αὐτὸ διὰ τῆς ἰδίας πνοῆς. Ἀνωθεν τῆς κεφαλῆς τοῦ βρέφους εἰκονίζεται ἀστὴρ μέγας περιβαλόμενος ὑπὸ τόξου καὶ ἀκτίνων, κάτωθεν δ' αὐτοῦ παρὰ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἑτέρου τῶν ζῷων ἡ ἐπιγραφὴ ΗΓΕΝΝΗΣ(Ι)C καὶ πρὸς δεξιὰ αὐτῆς ἡ προτομὴ ἀγγέλου. Ἐκατέρωθεν τῆς Θεοτόκου παρὰ μὲν τοὺς πόδας ἵσταται ἀνήρ ἔχων σφηνοειδῆ πώγωνα καὶ φέρων πολύπτυχον ἴματιον, δῆτις πιθανώτατα εἶναι δὲ Ιωσῆφ. παρὰ δὲ τὴν κεφαλὴν ἑτέρα ἀνδρικὴ μορφὴ, ἵσως εἰς τῶν ποιμένων.

”Οπ. Παράστασις τῆς Ἀναστάσεως ἐν ᾧ διακρίνονται σαφῶς τρία πρόσωπα. Ἐν τῷ μέσῳ εἰκονίζεται μεγαλόσωμος ὁ Χριστὸς κατ' ἐνώπιον βαίνων ἐπὶ τοῦ Ἄδου, δῆτις μόλις ὑποφαίνεται καὶ τῇ μὲν δεξιᾷ σύρων πρὸς ἑαυτὸν τὸν πρωτόπλαστον Ἅδαμ γονυπετῆ ὅντα (δυσδιάκριτος) τῇ δὲ ἀριστερᾷ φέρων μέγαν διπλοῦν σταυρόν. Πρὸς δεξιὰ εἰκονίζεται μορφὴ ἀνδρικὴ μετὰ βασιλικοῦ διαδήματος ἐκτείνουσα τὰς χειρας πρὸς τὸν Χριστὸν καὶ ἡτις πιθανώτατα παριστᾶ τὸν Λαβῖδ. Ἡ μορφὴ αὐτῇ παρίσταται κατὰ τὸ ἄνω ἥμισυ τοῦ σώματος κάτωθεν δὲ αὐτῆς εὔρηται γραμμὴ καὶ σειρὰ ἀραιῶν σφαιριδίων. Ὁ τύπος τοῦ Χριστοῦ εἶναι διμοιότατος πρὸς τὸν ἀπαντῶντα εἰς τὰς γνωστὰς βυζαντιακὰς εἰκόνας τῆς Ἀναστάσεως. Τὸ δὲν ἐν κύκλῳ σφαιριδίων ἐφθαρμένῳ.

0,028. (A. E. 2520). Μετρίας διατηρήσεως. IA'—IB' ἑκατονταετηρίς.

Lettre ouverte à Mr J. N. Svoronos.

ENCORE LES VESTIGES DE FAUX MONNAYAGES ANTIQUES A ALEXANDRIE.

Monsieur et cher confrère;

Tout en vous sachant un immense gré pour la place que vous avez bien voulu résERVER dans le Journal Inter. d'Archéol. Numism. pag. 93 et suiv. année 1902 à mes vestiges de faux monnayages antiques etc. etc. comme aussi pour les notes dont vous les avez fait suivre je me permettrai d'y relever: Qu'ayant très activement et très attentivement suivi au Caire à partir de 1869 jusqu'à 1896 la numismatique des séries macédoniennes et celles des Lagides je n'ai jamais rencontré dans ces séries ni parmi d'autres monnaies qui ont passé par mes mains un seul tétra-drachme analogue, *comme métal*, à celui qui a motivé mon étude précitée; aussi n'est ce pas sans une certaine surprise que j'ai lu à la fin de vos notes l'assertion que vous avait faite Mr G. Dattari du Caire, que de pareilles monnaies se rencontraient fréquemment dans les lots qui lui étaient offerts. Dès que j'ai eu connaissance de cette affirmation de Mr Dattari je lui ai écrit pour le prier de me donner les détails nécessaires sur celles de ces monnaies qui pourraient se trouver dans ses belles et riches collections numismatique. Ma lettre lui étant parvenue au moment où il se préparait à partir pour l'Europe, avec la

gentillesse qui le caractérise il a bien voulu me faire savoir : « Que dès son retour il ferait droit à ma demande ».

Ce qu'il a effectivement fait, après un second rappel, vers la fin du mois de novembre écoulé en me faisant savoir : « Que les monnaies qu'il possédait et celles qui lui étaient offertes étaient tout simplement des pièces fourrées, qu'il était vrai que mon article ne visait pas de pareilles pièces, mais qu'il avait cru que c'était à un genre similaire que je voulais faire allusion et que pour sa part il n'avait jamais, depuis qu'il s'occupe de numismatique Alexandrine, rencontré d'autre espèce que celle désignée par ce qualificatif.

Cet avoue franc et sincère de la part de mon confrère et ami du Caire, pour lequel je lui suis reconnaissant, m'a suggéré l'idée de lui demander les frotis et les poids de ceux de ces tétradrachmes existant dans ses riches collections pour le joindre à ceux qui ont passé par mes mains depuis 1869 jusqu'à 1896¹ et tâcher ensuite de tirer mes conclusions.

A. Voilà les frotis et les poids de celles de ces pièces que Mr Dattari à bien voulu me faire parvenir comme faisant partie de son médailleur.

Froti n° 1.	1 Octodrachme de Sidon, B.V Head Hist.num p. 672	poids gr	16.80
» 2.	1 Tétradrachme d'Athènes,	»	» 13.35
» 3.	1 » » »	»	» 9.80
» 4.	1 » Philippe III L.Müller pl.XXVIII n° 103?	»	» 11.
» 5.	1 » » »	» 116	» » 15.85
» 6.	1 » d'Alexandre IV. B.M.C p. 4 n° 26	»	» » 12.40
» 7.	1 » » » 4 » 29	»	» » 13.90
» 8.	1 » » » 6 » 46	»	» » 13.60
» 9.	1 » » » 6 » 46	»	» » 11.70
» 10.	1 » » » 6 » 47	»	» » 11.20
<hr/> 10 pièces.			

1. Epoque à laquelle j'ai quitté le Caire.

B. Détail des pièces de trouvant dans ma collection réunie de 1869 à 1880 et vendue en cette année à M^r le Comte Serge Stroganoff.

N ^o 2.	1	Tétradrachme d'Alexandre IV, B M C. p. 2 n ^o 2.
» 74.	1	» de Ptolémée II, mal conservée.
» 292.	1	» de Ptolémée VIII, B M C. p. 101 n ^o 1.
<hr/> 3 pièces		

C. Depuis 1889 à ce jour tétradrachmes fourrés figurant dans les collections du Musée d'Alexandrie.

N ^o 218.	1	Tétradrachme d'Alexandre IV. B M C. p. 4 n ^o 32 poids gr. 10,50.
» 219.	1	» » » 10,50.
» 223.	1	» » » 33 » 11,60.
» 362.	1	Ptolémée II, pas décrit dans le B M C ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ Aigle sur un foudre à gauche devant ♀. Poids gr. 10,20. de Ptolémée X Soter II, B M C. p. 108 n ^o 63.
<hr/> 1		8 pièces.

Résumant d'après ces tableaux les résultats de recherches constantes et actives poursuivies au Caire et à Alexandrie depuis 1869 jusqu'à ce jour j'obtiens comme numéraire

2	Tétradrachmes d'Athènes	525—430 av. J. C.
1	Octodrachme de Sidon	359—338 »
2	Tétradrachmes de Philippe III	323. 316 av. J. C.
9	» d'Alexandre IV	316. 311 »
2	» de Ptolémée II	305. 284.—284 à ?
1	» de Ptolémée VIII	170. 168 av. J. C.
1	» de Ptolémée X	117—81 av. J. C.

18 pièces diverses des plus intéressantes, puisqu'elles nous ont conservé un second genre d'imitations des espèces ayant eu cours légal en Egypte à partir du cinquième jusqu'au premier siècle avant notre ère.

Sur les dix tétradrachmes des collections Dattari, cet ami a bien voulu m'informer que ceux des frotis n°s 1, 3, 5, 7 et 8 provenaient de lots achetés aux laveurs de sable le long du port oriental d'Alexandrie, ce qui leur donnerait une origine commune avec les fausses pièces publiées l'année dernière et me permettrait d'admettre :

1° Que les tétradrachmes de cette publication par la composition de leur métal, *faux en tout points*, et par leurs types, partie égyptiens partie syriens et partie européens, étaient destinés aux nombreux étrangers de l'époque, qui se rendaient journellement à Alexandrie pour les besoins de leur trafic ou pour tout autre cause, et qui, peu experts des types monétaires ayant cours légal en ce pays, acceptaient de bonne foi et les yeux fermés ces fausses pièces, tandis que pour les indigènes et les habitants de la Thébaïde plus experts des espèces réelles et ayant cours autorisé dans la vallée nilotique, il fallait des exemplaires irréprochables et ayant toutes les apparences de métal et frappe de la monnaie officiellement reconnue. De là, me semble-t-il, la création des pièces fourées, et de ces deux systèmes de faux monnayage antiques à Alexandrie et dans l'intérieur du pays.

2° Que si cette conjecture est admise, ce nouvel apport de faux monnayage en Egypte, loin d'infirmer tout ce que j'ai avancé dans ma précédente étude sur cette matière, ainsi que les dires de St Gérome invoqués par mon érudit confrère d'Athènes à l'appui de mes assertions, les affirme au contraire et confirme également l'opinion que j'avais émise dans une de mes études précédentes sur les ateliers monétaires égyptiens, paru dans ce journal-ci t. II 1889 p. 285, disant :

« Qu'à partir de Ptolémée I Soter jusqu'à la Tetrarchie, de 305 avant J. C. jusqu'à 305 après J. C., Alexandrie était l'administration monétaire générale, ayant ses ramifications

dans tous les grands centres du pays, et elle employait à la frappe des monnaies les orfèvres de marque de l'intérieur».

Le fait que Marc Antoine et Cléopatre faisaient battre de la fausse monnaie en Egypte et que l'on retrouve encore aujourd'hui disséminé à travers le pays le faux numéraire que j'attribue à leurs émissions, et les affirmations de St Gérôme sur les faux ateliers, prouvent d'une manière incontestable qu'à partir d'Alexandrie jusque dans la Thébaïde il y avait des ateliers monétaires de l'état ou autorisé par lui, car il serait inadmissible que ces deux chefs du pouvoir employaient des étrangers inexpérimentés ou ne possédant pas leur confiance, à la fabrication d'un numéraire qui demandait beaucoup de soins et une certaine capacité dans l'exécution de ses émissions, et surtout une grande discrétion, vis à vis du public, de la part des préposés à sa confection.

Si, comme je l'espère, cette nouvelle étude rencontre votre approbation, veuillez lui réservez une petite place dans le «Journal», et vous obligerez une fois de plus

Votre bien dévoué

E. D. J. DUTILH

P. S. — Cette lettre était à peine terminée que M. le Dr Eddé a bien voulu ne faire parvenir en faveur du médailleur du Musée Greco-Romain de cette ville, une magnifique petite monnaie des Ptolemées I et II d'après le B. M. C. p. 21 n° 68-69, ou de Ptolemée I Soter d'après J. N. Svoronos «Les mon. de l'Empire des Ptolemées», dl. VII n° 10, à cette différence près que la monnaie qui m'occupe est une pièce fourrée recommandable par sa belle conservation et le fini du travail.

J'en suis d'autant plus reconnaissant à M. le Dr Eddé

que M. E. Babelon dans son remarquable *Traité des Monnaies grecques et romaines* (Paris 1901) p. 634 dit en parlant de ce genre de numéraire: «Il est vrai de dire que les monnaies d'or ou d'électrum fourrées des Grecs sont excessivement rares».

E. D. J. D.

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ

ΚΑΤΑ ΤΟ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΝ ΕΤΟΣ 1903/4.

Κατὰ τὸ λῆξαν ἀκαδημιαϊκὸν ἔτος (ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1903 μέχρι
31 Αὐγούστου 1904) τὸ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὸν Νομισματικὸν Μουσεῖον
ἐπλουτίσθη σπουδαίως, εἰσαχθέντων ἐν αὐτῷ ἐκ δωρεῶν, κληροδοτη-
μάτων, ἀνασκαφῶν, τυχαίων εὑρημάτων, ἀγορῶν κτλ.. 7016 νομισμά-
των, ὡν χρυσᾶ 58, ἀργυρᾶ 1712, ἐκ κράματος 36, χαλκᾶ 5413, μο-
λύβδινα 11 καὶ ἐκ διαφόρων ἄλλων ὑλῶν 90. Τὸ ἔτος ἅρα τοῦτο
εἶναι ἐν τῶν εὐτυχεστέρων τοῦ Μουσείου, ὡς οιφῶς δεικνύει καὶ ὁ
ἐνταῦθα παρατιθέμενος συνοπτικὸς πίναξ τῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Σι-
ναίαν Ἀκαδημίαν μεταφορᾶς τοῦ Μουσείου — ὅτε ἀνελάβομεν τὴν
διεύθυνσιν αὐτοῦ, — εἰσαχθέντων ἐν αὐτῷ νομισμάτων, πίναξ ἐξ οὐ-
καταφαίνεται ἐν γένει καὶ ὁ τεράστιος καὶ ἀληθῶς μοναδικός, τοὺλά-
χιστον κατ' ἀριθμὸν νομισμάτων, πλουτισμὸς τῆς Ἐθνικῆς τῶν Ἑλ-
λήνων Νομισματικῆς συλλογῆς καὶ τῆς εἰς αὐτὸν προσηγρημένης Ἰδιαι-
τέρας Νομισματικῆς συλλογῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟ ΤΟΥ 1890 ΠΡΟΣΚΤΗΘΕΝΤΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ
ΥΠΟ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

E T H	Χρυσᾶ	Αργυρᾶ	Κράματα	Χαλκᾶ	Μολύβδινα	Λιάφρορα	Άρθροισμα
1890—1891	—	576	—	626	3	—	1205
1891—1892	929	7938	1663	25739	50	532	36851
1892—1893	83	2086	495	3386	31	47	6128
1893—1894	2	1082	1366	3602	13	12	6077
1894—1895	6	1366	6669	4289	2501	7	14838
1895—1896	13	32	13	70	61	10	199
1896—1897	1	16	251	3072	110	2	3452
1897—1898	1	3838	259	260	66	3	4427
1898—1899	1	80	—	324	13	6	424
1899—1900	15	323	2	219	94	15	668
1900—1901	4	255	60	423	104	13	859
1901—1902	4	205	446	2509	749	10	3923
1902—1903	8	1394	4	2210	6	—	3619
1903—1904	58	1712	36	5109	11	90	7016
Ἐν ὅλῳ	1125	20903	11261	51838	3812	747	89686

Πάντων τῶν νομισμάτων τούτων συνετάχθησαν, κατὰ τὰ ἔτη τῆς προσκτήσεως, λεπτομερεῖς περιγραφικοὶ κατάλογοι εἰς διπλοῦν, τοῦ ἑνὸς ἀντιγράφου ὑποβληθέντος τῇ Σ. Προτανείᾳ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους, ἵνα τυπωθῶσι καὶ ἀποσταλῶσι τῷ Σ. Ὑπουργείῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δ. Ἐκπαιδεύσεως. Δυστυχῶς μέχρι τοῦδε ἔνεκα λόγων οἰκονομίας ἐτυπώθη μόνον δὲ περιγραφικὸς κατάλογος τῶν προσκτημάτων τοῦ ἔτους 1894-1895¹.

Τῶν τοῦ λήξαντος ἔτους 1903/4 προσκτημάτων τὸ σπουδαιότερον εἶναι ἡ ἐκλεκτὴ καὶ μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας σχηματισθεῖσα

Νομισματικὴ Συλλογὴ Ἀλεξάνδρου Γρ. Σούτσου,

ἥν πρὸ πολλῶν ἔτῶν ἐκληροδότησε τῷ Ἐλληνικῷ Κράτει ὁ ἀօιδιμος ἀνήρ, οὗ φέρει νῦν τὸ ὄνομα. Οὗτος ἐν τῇ Ἰδιογράφῳ διαθήκῃ αὐτοῦ, τῇ ἀναγνωσθείσῃ τῇ 22 Ιανουαρίου 1871, ἐκληροδότησε διὰ τοῦ ἐβδόμου ἀριθμού τῆς διαθήκης εἰς τὸ Νομισματικὸν Μουσεῖον τὴν συλλογὴν αὐτοῦ ταύτην. Διέτασσεν ὅμως ὅτι θέλει παραδώσει αὐτὴν ὁ υἱὸς αὐτοῦ μετὰ δέκα ἔτη, ἥτοι ἐν ἔτει 1881, ἀφοῦ ἐν τῷ μεταξὺ πλουτισθῇ καὶ ἐπαυξηθῇ αὕτη διὰ τῆς δαπάνης τοῦ κατ' ἔτος μερίσματος πέντε μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς Τράπεζης (ἥτοι δραχμῶν 11,325.70), πρὸς δὲ ὅτι ἡ συλλογὴ δέον νὰ ἦ ἐλευθέρα καὶ προσιτὴ εἰς πάντα βουλόμενον νὰ μελετήσῃ αὐτήν. Καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀοιδίμου ἄνδρος Ἀλεξάνδρος Ἀλ. Σούτσος ἀπέθανεν ἐν ἔτει 1895, ἡ συλλογὴ δὲ ὅμως οὔτε πρότερον οὔτε μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ παρεδόθη εἰς τὸ Νομισματικὸν Μουσεῖον, ἀλλὰ σφραγισθεῖσα μετὰ τὸν θάνατον τοῦ υἱοῦ τοῦ κληροδότου κατετέθη εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ἵνα συμφώνως τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ τούτου τοῦ υἱοῦ, ἐθνικοῦ ἐπίσης εὐεργέτου, ἀποτελέσῃ μέρος τῆς δαπάνης καὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἴδρυθησομένης Πινακοθήκης, μετὰ τὸν θάνατον τῆς συζύγου αὐτοῦ. Τῆς νέας ταύτης διαθέσεως τῆς συλλογῆς ἀντιβαίνουσης πρὸς τὴν βούλη-

1. Παράρτημα τῶν κατὰ τὴν Προτανείαν I. N. Χατζιδάκι : I. N. Σβορώνου, "Ἐκθεσις τῶν κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1894-1895 πεπραγμένων. Ἀθῆναι 1897 εἰς 4ον σελ. 67, πίν. 1.— Αἱ προταπσόμεναι ὅμως τῶν περιγραφικῶν καταλόγων ἐκθέσεις ἐδημοσιεύθησαν πᾶσαι ἐν ταῖς Προτανικαῖς λογοδοσίαις Τούτων ἀναδημοσιεύομεν κατωτέρω τὰς τῶν 1891/2 καὶ 1892/3.

σιν τοῦ κληροδοτήσαντος τὴν συλλογὴν πατρὸς Σούτσου, καθ' ἥν ἔδει ἡ συλλογὴ νὰ κατατεθῇ εἰς τὸ Νομισματικὸν Μουσεῖον — ἔνθα ἄλλως εἶναι καὶ ἡ ἀρμόζουσα θέσις αὐτῆς, — προέβημεν εἰς τὰ δέοντα διαβήματα παρά τε τῇ Σ. Κυβερνήσει, τῇ χήρᾳ τοῦ ἀοιδίμου Ἀλεξ. Ἀλ. Σούτσου καὶ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ, μετὰ πολλὰς δὲ προσπαθείας καταρρώσαμεν ὅστε ἡ συλλογὴ νὰ ἔξαχθῃ ἐκ τοῦ ὑπογείου θησαυροφυλακείου τῆς Ἐθν. Τραπέζης, ἔνθα ἤρξατο σπουδαίως φθειρομένη ὑπὸ τῆς ὑγρασίας, καὶ νὰ κατατεθῇ ἐν τῷ Ἐθνικῷ Νομισματικῷ Μουσείῳ μετὰ τῶν χειρογράφων καταλόγων, τῶν κομψῶν αὐτῆς νομισματοθηκῶν καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ δοκίμου καλλιτέχνου Δρόσου ποιηθείσης προτομῆς τοῦ δωρητοῦ. Ἡδη δὲ λεπτομερῶς καταγραφεῖσα ὑπὸ ἐπιτροπῆς, συσταθείσης τῇ προτάσει ἡμῶν ὑπὸ τοῦ Σεβ. Ὑπουργείου, παρεδόθη τῷ ἐπιστημονικῷ κοινῷ ἐλευθέρᾳ πρὸς πᾶσαν μελέτην.

Τὴν συλλογὴν ταύτην, ἥν ἐσχημάτισεν ὁ ἀοιδίμος Ἀλ. Γρ. Σούτσος σύμβουλον μὲν ἔχων πάντοτε τὸν ἀείμνηστον προκάτοχόν μου Ἀχιλλέα Ποστολάκαν, ἀποβλέπων δὲ κυρίως εἰς τὴν ὅσον ἔνεστιν ὑπαρξίαν ἐν αὐτῇ πλειόνων ἀρχαίων ἐλληνικῶν πόλεων, ἀποτελοῦσι 2355 νομίσματα, ἐκλεκτὰ τὸ πλεῖστον, ἀγορασθέντα σχεδὸν πάντα ἀπὸ τοῦ 1863 μέχρι τοῦ 1870 παρὰ τῷ ἐμπόρῳ Π. Λάμπρῳ¹. Τούτων εἶναι 33 χρυσᾶ, 842 ἀργυρᾶ 1441 χαλκᾶ καὶ 39 ἐκ διαφόρων ὑλῶν. (Ἴδε κεφ. ΚΑ' τοῦ τῇ Σ. Πρυτανείᾳ ὑποβληθέντος περιγραφικοῦ καταλόγου τῶν προσκτημάτων τοῦ παρόντος ἔτους).

Ἐν τέλει τῆς παρούσης ἐκθέσεως δημοσιεύομεν πρῶτον μὲν σύνοψιν περιληπτικὴν τοῦ ὅλου αὐτῆς, δεύτερον δὲ περιγραφὴν καὶ ἀπεικόνισιν ἀριθμοῦ τίνος τῶν ἀποτελούντων αὐτὴν νομισμάτων ἐκλεχθείσητων εἴτε ὡς ἀνεκδότων, εἴτε ὡς σπανίων, εἴτε ἐν γένει ἔνεκα τῆς καλῆς αὐτῶν διατηρήσεως. Σημειώτεον δ' ὅτι ἡδη ὁ ἀοιδίμος Ἀλέξ. Γρ. Σούτσος ἐδημοσίευσεν ἔξι αὐτῆς μικράν ἐκλογὴν ἀνεκδότων νομισμάτων ἐν τῇ *Revue Numismatique* τοῦ 1869-1870 (*Nouvelle série*, tome XIV, p. 173-183) μετὰ τριῶν ὡραίων πινάκων (pl. VI, VII, VIII).

1. Ἐν τοῖς ἐγγράφοις τῆς συλλογῆς εὑρηνται καὶ οἱ λογαριασμοὶ ἐκάστης ἀγορᾶς, λίαν διδακτικοὶ ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις, διὰ τὴν ἐποχὴν καθ' ἥν ἐσχηματίσθη ἡ συλλογή.

Δωρεαὶ ἀδελφῶν Λεωνίδου καὶ Περικλέους Ζαρίφη.

Δευτέρα τὴν σπουδαιότητα τῶν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος δωρηθεισῶν συλλογῶν ἔρχεται ἡ διπλῆ δωρεὰ πρὸς τὸ Ἐθνικὸν Νομισμ. Μουσεῖον τῶν φιλογενεστάτων καὶ φιλομούσων ἀδελφῶν Λεωνίδου καὶ Περικλέους Ζαρίφη, νῦν τοῦ πασιγνώστου μεγάλου ἐθνικοῦ εὐεργέτου. Τούτων ὁ μὲν Περικλῆς ἐδωρήσατο κατ' ἀρχὰς μὲν δισκίλια χρυσᾶ φράγκα, ἵνα δι' αὐτῶν ἀγορασθῶσιν ἑκατὸν σπουδαῖα νομίσματα, κυρίως τῶν Πτολεμαίων, πρὸς πλουτισμὸν τῆς ἄλλως ἥδη πλουσιωτάτης συλλογῆς τῶν Πτολεμαϊκῶν νομισμάτων, τῆς κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν μεγάλην δωρεὰν τοῦ ἀειμνήστου Ι. Δημήτριον διεφειλομένης. Τὰ διὰ τῶν χρημάτων τοῦ Π. Ζαρίφη ἀγορασθέντα νομίσματα ταῦτα εἶναι 53 ἀργυρᾶ, 37 χαλκᾶ καὶ 10 μολύβδινα καὶ ὑάλινα Ἡγοράσμησαν δὲ παρὰ τοῖς ἐν Παρισίοις ἀρχαιοπώλαις Rollin et Feuardent, πλὴν δλύγων ἀγορασθέντων ἐν Ἑλλάδι (ἴδε Περ. Κατ. κεφ. ΙΒ' καὶ ΙΘ'). Τὰ ἔξι αὐτῶν Πτολεμαϊκὰ ἀπαριθμοῦνται καὶ περιγράφονται λεπτομερῶς ἐν τῷ κατ' αὐτὰς δημοσιευθέντι συγγράμματί μου «Τὰ νομίσματα τοῦ Κράτους τῶν Πτολεμαίων», καὶ δὴ ἐν τόμῳ Β' σελ. 322. Τούτων δὲ σπουδαιότατον εἶναι τὸ φέρον τὴν τέως ἀγνωστον εἰκόνα Πτολεμαίου Εὐεργέτου Β' ἀργυροῦν νόμισμα.

Κατόπιν δὲ ὁ αὐτὸς ἀνήρ, ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Λεωνίδου, — ἀνδρὸς ἥδη καὶ πρότερον μεγάλως εὐεργετήσαντος τὸ Νομ. Μουσεῖον διὰ τῆς ἐπὶ τῇ ἐμῇ ὑποδείξει ἰδίᾳ δαπάνῃ ἀποστολῆς εἰς Ἱσπερίαν πρὸς σπουδὴν τῆς νομισματικῆς ἐπιστήμης τοῦ νῦν νομισματογνώμονος βοηθοῦ Κ. Κωνσταντοπούλου, — ἐδωρήσαντο τῷ Ἐθνικῷ Νομισμ. Μουσείῳ πλουσίαν συλλογὴν Ῥωμαϊκῶν ἦ καὶ Ἑλληνικῶν ἐπὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς κυριαρχίας κοπέντων νομισμάτων, σχηματισθεῖσαν ἄλλοτε ἐν τῇ Ἀνατολῇ ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ τοῖς νομισματολόγοις Σουμπῆ-Πασᾶ. Ἡ συλλογὴ αὕτη, δι' ἧς μεγάλως πλουτίζεται τὸ Νομ. Μουσεῖον, ἀποτελεῖται ἔξι 906 ἐκλεκτῶν τὸ πλεῖστον καὶ καλῶς διατηρουμένων νομισμάτων, ὃν χρυσᾶ 22, ἀργυρᾶ 447, κράματος 13 καὶ χαλκᾶ 424 (ἴδε κεφ. ΛΔ'). Καταγραφεῖσα δὲ λεπτομερῶς ὑπὸ τῆς σὺν ἔμοὶ παραλαβούσης αὐτὴν ἐπιτροπῆς τοῦ Σ. Υπουργείου τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως, κατετέθη ἐν Ἰδιαιτέρᾳ θήκῃ τοῦ Νομ. Μουσείου φε-

ρούση τὸ ὄνομα τῶν γενναίων δωρητῶν. Σύνοψιν δ' αὐτῆς παρέχομεν ἐν τέλει τῆς παρούσης ἐκθέσεως.

Μικρότεραι δωρεαί.

”Αλλαι ἀξιόλογοι δωρεαὶ τοῦ ἔτους τούτου είναι ἡ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆς Αἰγύπτου κ. Παναγ. Ἀλφιέρη, δωρησαμένου 112 νομίσματα, ὃν 55 ἀργυρᾶ, 26 χαλκᾶ καὶ 31 ύάλινα ἡ ἐκ πορσελάνης (κεφ. ΚΖ καὶ ΛΓ), καὶ ἡ τοῦ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει βιοῦντος κ. Γ. Καλουμένου, προσενεγκόντος 237 νομίσματα, ὃν χρυσᾶ 3, ἀργυρᾶ 83, χαλκᾶ 132 καὶ ἐκ διαφόρων ὑλῶν 16 (κεφ. ΛΑ'). Ὁ τελευταῖος οὗτος δωρητὴς είναι ὁ καὶ πρότερον ἐν ἔτει 1882 σπουδαίως πλουτίσας τὸ Μουσεῖον ἡμῶν διὰ τῆς δωρεᾶς πλουσιωτάτης σειρᾶς 807 νομισμάτων, λεπτομερῶς περιγραφείσης ὑπὸ τοῦ προκατόχου μου ἐν σελ. 164-189 τῆς τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου Πρυτανικῆς λογοδοσίας τοῦ ἀκαδημ. ἔτους 1882-1883.

”Επίσης προθύμως ἐδωρήσαντο πρὸς τὸ Νομ. Μουσεῖον διάφορα ἀξιόλογα νομίσματα οἱ κ. κ. Δημ. Ἀγγελίδης, σχολάρχης ἐν Πλατάνῳ τῆς Ναυπακτίας (κεφ. ΑΣ'), Ἀβραάμ, ἀρχιμανδρίτης τῆς ἐν Σαρανταριώ ὅρει τῆς χώρας τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ μονῆς (κεφ. ΚΣ'), Fr. Binder, ἀξιωματικὸς τοῦ Λύστριακοῦ στρατοῦ (κεφ. Γ'), Μιχ. Βλαστός, ὁ ἐν Μασσαλίᾳ βιῶν γνωστὸς φίλος καὶ συνεργάτης τοῦ παρόντος περιοδικοῦ (κεφ. ΙΔ'), Δ. Χ. Βούλγαρις (κεφ. ΚΓ'), K. M. Καμπάνης ἐκ Μυκόνου (κεφ. Θ' καὶ ΙΖ'), K. N. Κανελλάκης ἐκ Χίου (κεφ. Β'), K. Παππαδήμας ἐξ Ἀθηνῶν (κεφ. ΚΔ'), Ἐλένη Σιγαρού ἐκ Ριζύμνης τῆς Κρήτης (κεφ. ΚΒ'), I. Σωτηρόπουλος (κεφ. Σ'), Γεώργ. Θ. Τσιμπάλης ἐκ Καρύστου (κεφ. Ζ') καὶ K. Φίλιος ἐξ Ἀθηνῶν (κεφ. Κ').

”Ἐτερα προσκήματα τοῦ Νομ. Μουσείου ἐξ ἀνασκαφῶν,
τυχαίων εὑρημάτων ἡ ἀγορᾶ.

”Ἐξ ἀνασκαφῶν δὲ εἰσήχθησαν κατὰ τὸ αὐτὸν ἀκαδ. ἔτος διάφορα, κατὰ τὸ μᾶλλον ἡ ἥτιον ἐπιστημονικῶς ἀξιόλογα νομίσματα, τὰ ἐξῆς:

α) Τὰ ἀνακαλυφθέντα πρό τινων ἐτῶν ἐν ταῖς ὑπὸ τοῦ Γερμανικοῦ Ἀρχαιολ. Ἰνστιτούτου τῶν Ἀθηνῶν ἀνασκαφαῖς τοῦ *Καβειρίου τῆς Βοιωτίας*, ἅτινα ἐφυλάσσοντο μέχρι τοῦδε ἐν τῷ Κεντρικῷ Μουσείῳ (κεφ. Α'). Ταῦτα θέλουσι δημοσιευθῆ προσεχώς ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. P. Wolters.

β) Τὰ ἐν ταῖς τοῦ ἔτους τούτου ἀνασκαφαῖς τῆς Ἀρχαιολ. Ἐταιρείας διὰ τοῦ ἐφόρου κ. Β. Λεονάρδου ἀνακαλυφθέντα ἐν τῷ Ἀμφιαραείῳ τῆς Βοιωτίας (κεφ. Η').

γ) Τὰ ὑπὸ τῶν Γάλλων ἀρχαιολόγων εὑρεθέντα κατὰ τὸ αὐτὸν ἔτος ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τῆς νήσου Δήλου, κοιμισθέντα δὲ καὶ παραδοθέντα ὑπὸ τοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Δ. Σταυροπούλου (κεφ. ΙΕ').

δ) Τὰ ἐκ τῶν κατὰ τὸ αὐτὸν ἔτος τῆς Ἀρχαιολ. Εταιρείας ἀνασκαφῶν ἐν Ἐπιδαύρῳ (κεφ. ΛΒ').

ε) Μέγα εὑρημα χαλκῶν ὁρμαϊκῶν ὀψίμων χρόνων νομισμάτων γενόμενον ἐν ταῖς τελευταίαις ἀνασκαφαῖς τοῦ Ἀργονούς ὑπὸ τοῦ κ. Wollgraff (κεφ. ΛΕ').

Ἐκ δὲ τυχαίου εὑρήματος γενομένου ἐν Ζακύνθῳ, εἰσήχθησαν εἰς τὸ Νομ. Μουσεῖον 171 ἀργυρᾶ ἀρχαῖα ἐλληνικὰ νομίσματα (κεφ. ΚΖ').

Τῶν δλίγων δὲ κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ἀγορασθέντων χρίμασι τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου νομισμάτων (κεφ. Δ', Ι' καὶ ΚΘ'), κάλλιστον είναι μέγα ἀργυροῦν ἀρχαϊκὸν νόμισμα τῆς Κῶ, ἀρίστης διατηρήσεως, εἰκονίζον Ἀπόλλωνα δισκοβόλον παρὰ τρίποδα.

Συλλογὴ Ῥόστοβιτς.

Ἐν τῇ μεγάλῃ καὶ σπουδαιοτάτῃ συλλογῇ Αἰγυπτιακῶν ἀρχαιοτήτων, ἣν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐδωρήσατο τῷ Ἑλληνικῷ Κράτει ὁ ἐν Καΐρῳ ὅμογενής κ. Ῥόστοβιτς, εὑρίσκονται πλέον τῶν χιλίων Πτολεμαϊκῶν, Ἀλεξανδρινῶν καὶ Κουφικῶν χρυσῶν, ἀργυρῶν, χαλκῶν, ἐκ ηράματος καὶ ὑάλου ἥ πορσελλάνης νομισμάτων, ἅτινα πρόκειται ἐπίσης νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸ Ἐθν. Νομισμ. Μουσεῖον, μετὰ τὴν νῦν ἐνεργουμένην καταγραφὴν τῆς ἐν λόγῳ συλλογῆς. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ δὲν κατελογίσθησαν εἰσέτι ἐν τοῖς προσκτήμασι τοῦ λήξαντος ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους.

**Πίστωσις 20,000 δραχμῶν ἐκ τοῦ Δωριδείου
αληροδοτήματος.**

Σπουδαίας χρηματικῆς ὑποστηρίξεως ἔτυχεν ἐκ μέρους τῆς Σεβ. Κυβερνήσεως τὸ Ἑθν. Νομ. Μουσεῖον περὶ τὰ τέλη τοῦ αὐτοῦ ἀκαδ. ἔτους. Κατ' ἀκολουθίαν δηλαδὴ ἐκθέσεως ἡμῶν, προτάσει δὲ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δ. Ἐκπαιδεύσεως κ. Σ. Στάη, ἐξεδόθη τῇ 29 Μαΐου 1904 Β. Διάταγμα, δι' οὗ ἐχορηγήθησαν ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τοῦ Δωριδείου αληροδοτήματος 20,000 δραχμαὶ ὑπὲρ τοῦ Νομισμ. Μουσείου. Τὸ πρῶτον ἥδη ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν τυγχάνει τὸ Νομ. Μουσεῖον τοιαύτης σπουδαίας χρηματικῆς ὑποστηρίξεως δι' ἡς θέλουσι πληρωθῆ πλείσται σπουδαῖαι ἀνάγκαι αὐτοῦ, περὶ ὧν θέλουσιν ἐκτεθῆ τὰ δέοντα ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ προσεχοῦς ἔτους. Χαίρομεν δὲ ἀναγγέλλοντες ἀπὸ τοῦδε ὅτι συνωμολογήθη ἥδη διὰ μέρους τῶν χρημάτων τούτων ἡ ἀγορὰ τοῦ πλείστου μέρους τῆς πλουσιωτάτης νομισματικῆς συλλογῆς Δ. Π. Μανδρομιχάλη, ἡς λεπτομερῆ κατάλογον ἐδημοσίευσε τὸ παρὸν περιοδικὸν ἐν τῷ τόμῳ C' τοῦ παρελθόντος ἔτους (σελ. 177-268, πάν. XI-XVII).

Νομισματογνώμων βοηθός.

Εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ Νομ. Μουσείου ἐγένετο μεταβολὴ παρατημέντος τοῦ εὐδοκίμιους ἐπὶ ἐν ἔτος ὑπηρετήσαντος νομισματογνώμονος βοηθοῦ κ. Ἀντ. Κεραμοπούλου, καταλαβόντος νῦν θέσιν ἐφόρου ἀρχαιοτήτων μετὰ διαγωνισμόν, ἐν ᾧ ἡρίστευσεν, ἀντ' αὐτοῦ δὲ διορισθέντος, τῇ 15 Ἰουλίου ἐ. ἔ., τοῦ κ. Κωνσταντίνου Μ. Κωνσταντοπούλου, διν εἶχε πέμψει πρὸ τριῶν ἐτῶν εἰς Ἐσπερίαν ὡς ὑπότροφον πρὸς σπουδὴν τῆς νομισματικῆς ἐπιστήμης τὸ Ἑθν. Νομισμ. Μουσεῖον διὰ τῶν πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ φιλομούσου ὁμογενοῦς Λ. Ζαρίφη δωρηθέντων τῷ Νομισμ. Μουσείῳ χρημάτων. Καὶ τῷ μὲν κ. Ἀντ. Κεραμοπούλῳ ἐξεφράσθη ἡ ἀνήκουστα πλήροις εὐαρέσκεια ἐπὶ τῇ εὐδοκίμῳ αὐτοῦ ὑπηρεσίᾳ, παρὰ δὲ τοῦ νῦν λίαν γνωστοῦ τοῖς ἀναγνώσταις τοῦ παρόντος περιοδικοῦ κ. Κ. Κωνσταντοπούλου προσδοκᾷ εὐλόγως τὰ βέλτιστα ἡ Διεύθυνσις τοῦ Νομισμ. Μουσείου.

Δημοσιεύσεις.

Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, πλὴν τῶν ἐν τῷ παρόντι περιοδικῷ δημοσιευθέντων νομισμάτων καὶ μολυβδοβούλλων τοῦ Νομ. Μουσείου, ἔδημοσιεύθη τέλος, τῇ γενναίᾳ δαπάνῃ τοῦ ἐθνικοῦ εὐεργέτου κ. Γρηγ. Μαρασλῆ, ἡ τρίτομος ἡμῖν συγγραφὴ «Τὰ νομίσματα τοῦ Κράτους τῶν Πτολεμαίων» ἐν ᾧ περιλαμβάνεται καὶ πλήρης καὶ λεπτομερεστάτη περιγραφὴ πάντων τῶν ἐν τῷ Νομ. Μουσείῳ πολυαριθμοτάτων καὶ σπουδαιοτάτων Πτολεμαϊκῶν νομισμάτων. Σημειωτέον δ' ὅτι τὴν μεγάλην δαπάνην πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν Νομισμάτ. Μουσείων τῆς Ἐσπερίας καὶ καταγραφὴν πάντων τῶν ἐν αὐτοῖς Πτολεμαϊκῶν νομισμάτων ἐδωρήσατο ἡμῖν αὐθορμήτως δικορυφαῖος τῶν συγχρόνων νομισματολόγων, σεβαστὸς δὲ καὶ ἀρχαῖος φίλος ἡμῶν κ. F. Imhoof-Blumer.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Νοεμβρίου 1904.

I. N. ΣΒΟΡΩΝΟΣ

ΣΥΝΟΨΙΣ

ΤΗΣ ΥΠΟ ΑΛΕΞ. ΓΡ. ΣΟΥΤΣΟΥ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΘΕΙΣΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ

	Χ	Ρ	Χ	Αθροισμα
ΙΣΠΑΝΙΑ ἐν γένει	—	—	1	1
Ἐμπορία	—	—	1	1
Κόρδονβα (col. Patricia)	—	—	1	1
Κάδης	—	—	1	1
Οβουλκῶν	—	—	1	1
Ταρακῶν	—	—	1	1
Τουριασώ	—	—	1	1
ΓΑΛΛΙΑ				
Ἀντίτολις	—	—	1	1
Βιέννη	—	—	1	1
Καβαλλιών	—	—	1	1
Λούγδουνον	—	—	1	1
Μασσαλία	—	5	1	6
Καλετετιών	—	1	—	1
Νέμαυσος	—	—	1	1
Εἰς μεταφοράν	—	6	13	19

	X	R	X	* Αιθρούσμα
ΙΤΑΛΙΑ				
ΕΤΡΟΥΓΡΙΑ				
Ποπουλωνία	—	6	13	19
ΟΜΒΡΙΚΗ				
Αρέμινον	—	1	—	1
Τύδερτα.	—	—	1	1
ΠΙΚΕΝΤΙΝΗ				
Λγκών	—	—	1	1
Αδρία	—	—	1	1
ΛΑΤΙΟΝ				
Ακύΐνον	—	—	1	1
Ρώμη (=Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου κο- πέν εν Κωνσταντίνουπόλει)	—	—	1	1
ΣΑΥΝΙΤΙΣ				
Αίσερνία	—	—	1	1
ΦΡΕΝΤΑΝΟΙ εν γένει.	—	—	1	1
Λάρινον.	—	—	1	1
ΚΑΜΠΑΝΙΑ				
Αβέβαια (φέροντα ROMA)	—	—	2	2
Αλλιάφα	—	1	—	1
Γράξα [Καλαβρίας].	—	—	1	1
Καιήτη	—	—	1	1
Κάλης.	—	—	1	1
Κατύη	—	—	1	1
Κομπουλτερία	—	—	1	1
Κύμη	—	1	—	1
Νεάπολις	—	1	3	4
Νουκέρια Αλφατέρνα	—	1	—	1
Νῶλα	—	1	—	1
Σύνσσα Ανδούγκα.	—	1	1	2
Τέανον Σιδικηνόν	—	—	1	1
Υρία	—	1	—	1
Φιστελία.	—	2	—	2
ΑΠΟΓΛΙΑ				
Αρποι.	—	—	1	1
Ασκλον	—	—	1	1
Βάριον	—	—	1	1
Κανύσιον	—	—	1	1
Λουζερία	—	—	1	1
Ματέολα.	—	—	1	1
Νεάπολις Πευκετίας	—	—	1	1
Ούνενουσία.	—	—	1	1
Ρυβαστείνοι	—	1	1	2
Σαλατία.	—	—	1	1
Τιατία.	—	—	1	1
Υριον.	—	—	1	1
ΚΑΛΑΒΡΙΑ				
Αζετινόν [Απουλίας]	—	—	1	1
Βρεντήσιον	—	—	1	1
Eis μεταφορὰν	—	17	48	65

	Χ	Ρ	Σ	*Αθροισμα
Ἐκ μεταφορᾶς . . .	—	17	48	65
Βυτόντιον [Ἄπουλίας]	—	—	1	1
Καιλία [Ἄπουλίας]	—	—	2	2
Ὀρρα [Καλαβρίας]	—	—	1	1
Οξαντον	—	—	2	2
Τάρας	—	7	1	8
ΛΕΥΚΑΝΙΑ				
Ἡράκλεια	—	2	2	4
Θούριοι	—	2	—	2
Λᾶος	—	—	1	1
Μεταπόντιον	—	4	—	4
Παιστὸς	—	—	1	1
Ποσειδωνία	—	1	—	1
Σύβαρις	—	2	—	2
Υέλη	—	5	—	5
ΒΡΕΤΤΙΑ ἐν γένει	—	2	2	4
Ἴππανιον	—	—	1	1
Καυλωνία	—	1	—	1
Κρότων	—	3	—	3
Λοκροὶ Ἐπιζεφύριοι	—	1	2	3
Νουκέρια	—	—	1	1
Περιπόλιον	—	1	—	1
Οὐαλεντία (Ἴππανιον)	—	—	1	1
Πετηλία	—	—	1	1
Ρήγιον	—	3	2	5
Τέρινα. . . .	—	3	—	3
ΣΙΚΕΛΙΑ				
Ἀβάκαινον	—	1	—	1
Ἀγύριον	—	1	—	1
Αἴτνα. . . .	—	2	—	2
Ἀλεράγας	—	1	1	2
Ἀλαισα	—	—	1	1
Ἀσσωρος	—	—	1	1
Γέλα	—	3	2	5
Ἐντελλα	—	—	1	1
Ζάγκλη	—	1	—	2
Ἡράκλεια Μινώα	—	1	1	1
Θέρμαι αἱ Ἰμεραῖαι	—	—	1	1
Ἴμέρα. . . .	—	1	—	1
Καινῆ	—	—	1	1
Καλὴ Ἀκτὴ	—	—	1	1
Καμάρινα	—	1	1	2
Κατάνη	—	2	2	4
Κεντόριπα. . . .	—	—	3	3
Κεφαλοίδιον. . . .	—	—	1	1
Λεοντίνοι	—	1	—	1
Λιλύβαλον	—	—	1	1
Μαμερτῖνοι	—	—	2	2
Μέναινον	—	—	1	1
Μεσσήνη	—	2	1	3
Ἐις μεταφορὰν . . .	—	71	91	162

	<i>κ</i>	<i>ρ</i>	<i>χ</i>	<i>Αθροισμα</i>
Έν μεταφορᾶς	—	71	91	162
Μοργαντίνη	—	—	1	1
Νάξος	—	2	—	2
Πάνορμος	—	1	1	2
Σέγεστα	—	1	1	2
Σελινοῦς	—	1	—	1
Σολοῦς	—	—	1	1
Συράκουσαι	1	7	2	10
> Ιέρων	—	—	1	1
> Αγαθοκλῆς	—	—	1	1
Ταυρομένιον	—	—	2	2
Τυνδαρίς	—	—	1	1
Υβλα μεγάλη	—	—	1	1
ΚΟΣΣΟΥΡΑ	—	—	1	1
ΓΑΥΔΟΣ	—	—	1	1
ΛΙΠΠΑΡΑ	—	—	1	1
ΜΕΛΙΤΗ	—	—	2	2
ΤΑΥΡΙΚΗ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΣ	—	—	1	1
Παντικάταιον	—	—	3	3
ΣΑΡΜΑΤΙΑ				
Ολβία	—	—	2	2
Τύρας	—	—	1	1
ΒΟΣΠΟΡΟΣ				
Αχαΐται	—	—	1	1
ΜΟΙΣΙΑ Η ΑΝΩ				
Οὐριμινάκιον	—	—	1	1
ΜΟΙΣΙΑ Η ΚΑΤΩ				
Διονυσόπολις	—	—	1	1
Ιστρος	—	1	—	1
Καλλατία (;)	—	—	1	1
Μαρκιανόπολις	—	—	1	1
Νικόπολις	—	—	1	1
Τόμοι	—	—	1	1
Τόπειρος	—	—	1	1
ΘΡΑΚΗ				
Αβδηρα	—	1	—	1
Αγχίαλος	—	—	1	1
Αδριανόπολις	—	—	1	1
Αύγούστα Τραϊανή	—	—	1	1
Αίνος	—	2	1	3
Βιζύη	—	—	1	1
Βισάνθη	—	—	1	1
Βυζάντιον	—	2	1	3
Δέουλτον	—	—	1	1
Δικαιά	—	1	—	1
Μαρώνεια	—	2	2	4
Μεσημβρία	—	1	2	3
Οδησσός	—	—	1	1
Πανταλία	—	—	1	1
Πέρινθος	—	—	1	1
Εἰς μεταφορὰν	1	93	138	232

	Χ	Ρ	Χ	*Αθροισμα
Σερδική	1	93	138	232
Φιλιππόπολις	—	—	1	1
ΚΟΣΩΝ	—	—	1	1
ΘΡΑΚΙΚΗ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΣ				
Αίγας ποταμοί	—	—	1	1
Καρδία	—	—	1	1
Κοῦλα	—	—	1	1
Λυσιμάχεια	—	1	2	3
Μάδυτος	—	—	1	1
Σηληνιβρία	—	1	—	1
Σηστός	—	—	2	2
Χερσόνησος	—	1	—	1
ΛΗΜΝΟΣ ἐν γένει (τὸ ἔτερον ἀνήκει τῇ Σκύρῳ)	—	—	2	2
Ηφαιστία (ἐν ἀνήκει τῇ Σκύρῳ)	—	—	3	3
Μυρίνα	—	—	2	2
ΙΜΒΡΟΣ	—	—	3	3
ΘΑΣΟΣ	—	6	2	8
ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ	—	—	1	1
ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΘΡΑΚΗΣ				
Λυσίμαχος	—	—	1	1
Πατράος (=ἀβέβαιον Θράκης)	—	—	1	1
Ρουμητάλκης Λ'	—	—	1	1
ΙΔΛΥΡΙΑ				
Άμαντία	—	—	1	1
Άπολλωνία	—	2	3	5
Βύλλις	—	—	1	1
Δυρράχιον	—	7	1	8
ΙΣΣΑ	—	—	1	1
ΦΑΡΟΣ	—	—	1	1
ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ				
Μακεδόνων ἐν γένει	—	4	2	6
Μακεδόνων τετάρτης	—	—	1	1
Αίνια	—	1	—	1
*Ακανθός	—	3	1	4
*Αμφίτολις	—	1	1	2
*Αφυτις	—	—	1	1
Βέροια	—	—	1	1
Βοτιαία	—	—	2	2
Δίον	—	—	1	1
*Ἐδεσσα	—	—	1	1
Εύρυδίκεια (=Ἐφεσος Εύρυδίκεια)	—	—	1	1
*Ηίών	—	3	—	3
Ηρακλείας Σιντικῆς Ἀδαίος τύραννος	—	—	1	1
Θεσσαλονίκη	—	—	8	8
Κασσάνδρεια	—	—	1	1
Δήτη	—	1	—	1
Μεθώνη	—	—	1	1
Μένδη	—	1	—	1
Νεάπολις	—	2	2	4
Eἰς μεταφορὰν	2	127	197	326

	<i>%</i>	<i>R</i>	<i>%</i>	<i>Αθροισμα</i>
'Εκ μεταφορᾶς	2	127	197	326
'Ορέστιοι (=Θάσος)	—	1	—	1
'Ορθαγορεία	—	1	—	1
'Οσσίων (=Μώσσης ήγεμών)	—	1	—	1
Ούρανόπολις (τὸ <i>Ρ</i> = Λλεξάνδρου τοῦ Γ')	—	1	2	3
Πέλλα	—	—	3	3
Ποτίδαια	—	1	—	1
Πύδνα	—	—	2	2
Σκιώνη	—	—	1	1
Στόβοι	—	—	1	1
Τερένη	—	1	—	1
Τραίλιον	—	—	1	1
Φίλιπποι	—	1	3	4
Χαλκιδική	—	3	—	3
Μακεδονίας ἀβέβαιον (=Σικελίας)	—	—	1	1
ΑΛΩΝΗΣΟΣ	—	—	1	1
ΠΕΠΑΡΗΘΟΣ	—	—	1	1
ΣΚΙΑΘΟΣ	—	—	2	2
ΒΑΣΙΔΕΙΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ				
'Αβέβαιος βασιλεὺς (=Αἰγαὶ Μακεδονίας)	—	1	—	1
'Αμυντας	—	—	1	1
Φίλιππος Β'	2	2	3	7
'Αλλέξανδρος Γ' ὁ Μέγας	1	2	1	4
Κάσσανδρος	—	—	1	1
'Αλλέξανδρος Δ'	—	—	1	1
'Αντίγονος Α'	—	—	2	2
Δημήτριος Β'	—	—	3	3
Φίλιππος Ε'	—	—	3	3
Περσεύς	—	—	2	2
ΘΕΣΣΑΛΙΑ ἐν γένει	—	1	4	5
Αίνιάνες	—	2	1	3
'Ατραξ	—	—	1	1
Γυρτών	—	—	1	1
Δημήτριάς	—	1	—	1
'Ηοάλεια ἡ Τραχινία	—	—	1	1
Κιέριον	—	—	1	1
Κραννών	—	—	1	1
Λαμία	—	2	1	3
Λάρισα	—	3	2	5
Λάρισα ἡ Κρεμαστὴ	—	—	3	3
Μαγνησία	—	—	2	2
Μαλίς	—	—	1	1
Μελίβοια	—	—	1	1
Μητρόπολις	—	—	1	1
Μινύαι (=Πινυταγόρας Κύπρου;)	—	—	1	1
Οίταῖοι	—	1	1	2
Ορθῇ	—	—	1	1
Πελίννα	—	—	1	1
Περραϊβοὶ	—	1	—	1
Σκοτούσσα	—	1	—	1
Eἰς μεταφορὰν	5	154	257	415

	Χ	Ρ	Χ	*Αθροισμα
Τρίκα	5	154	257	415
Φάλαννα	—	1	—	1
Φαρκαδών	—	—	2	2
Φάρσαλος	—	1	1	1
Φεραι (τὸ ἀργυροῦν εἶναι κιβδηλον)	—	1	1	2
Φιλιππόπολις (;)	—	—	1	1
ΗΠΕΙΡΟΣ				
Ἐπειρωτῶν ἐν γένει	—	2	2	4
Αμβρακία	—	3	3	6
Βουνθρωτὸς	—	—	2	2
Κασσώπη	—	—	1	1
Δαμάστιον [Ἴλλυρίας]	—	1	—	1
Ἐλέα	—	—	1	1
Μολοσσοὶ	—	—	1	1
Νικόπολις	—	—	1	1
Πανδοσία	—	—	2	2
Φοινίκη	—	—	1	1
Ωρικος [Ἴλλυρίας]	—	—	1	1
ΚΕΡΚΥΡΑ	—	15	30	45
ΑΚΑΡΝΑΝΙΑ				
Ἀκαρνάνων ἐν γένει	—	1	2	3
Ἀλυξία	—	2	1	3
Ἀνακτόριον (τὸ Α τύπων Φιλίππου Β').	—	2	1	3
Ἄργος Ἀμφιλοχικὸν	—	1	2	3
Ἀστακός	—	—	1	1
Θύραιον	—	1	1	2
Μεδεών	—	—	1	1
Οἰνιάδαι	—	2	1	3
Πάλαιρος	—	1	—	1
Σολλέων (=Τόλλα Μυσίας)	—	—	1	1
Στράτος	—	1	1	2
ΛΕΥΚΑΣ	—	8	6	14
ΑΙΤΩΛΙΑ ἐν γένει	—	1	4	5
Ἀθαμάνες [Ἴηπείρου]	—	—	2	2
Λυσιψιάχεια (τὸ ἔτερον εἶναι ἀρχαιόκον τῆς Λευκάδος).	—	2	—	2
ΛΟΚΡΙΣ				
Λοκρῶν Ἐπικυνημιδίων	—	—	2	2
Λοκρῶν Ὄπουντίων	—	7	3	10
Λοκρῶν Ὑποκυνημιδίων	—	2	—	2
Ἀμφισσα	—	—	1	1
Θρόνιον	—	—	1	1
Σκάρρεια	—	—	1	1
ΦΩΚΙΣ				
Φωκέων ἐν γένει	—	2	3	5
Δελφοὶ	—	3	1	4
Ἐλάτεια	—	—	3	3
Ἐλάτεια καὶ Φωκίς	—	—	1	1
Eἰς μεταφορὰν	5	214	348	567

	<i>Χ</i>	<i>Ρ</i>	<i>Χ</i>	<i>*Αθροισμα</i>
ΒΟΙΩΤΙΑ				
Βοιωτῶν ἐν γένει	5	214	348	567
Θῆβαι (ἐν είναι ἐπίχρυσον κίβδηλον)	—	6	5	11
Ἄλιαρτός	—	23	5	28
Δηλίον καὶ Δι	—	1	—	1
Θεσπιαι	—	3	—	3
Ισμήνη	—	2	2	4
Κορώνεια	—	1	—	1
Κῶπαι	—	1	—	1
Λεβάδεια	—	1	1	2
Μυσαλισσός	—	1	—	1
Ορχομενὸς (τὸ ἐν Χ = Ορχομενὸς Ἀρχαδ.)	—	3	2	5
Πλαταιαὶ (τὸ ἐν ἀβέβαιον)	—	—	2	2
Τανάγρα	—	2	1	3
Φαραι	—	1	—	1
ΑΤΤΙΚΗ				
Αθῆναι Ἀργυρᾶ Σολωνείου ἐποχῆς	—	8	—	8
» Σολωνείου ἐποχῆς	—	4	—	4
» Περικλείου ἐποχῆς	—	32	—	32
» Μακεδονικῆς ἐποχῆς	—	13	—	13
» ἐποχῆς τῶν ἀρχόντων	—	4	—	4
Χαλκᾶ Ἐλληνικῆς ἐποχῆς	—	—	38	38
» Ρωμαϊκῆς ἐποχῆς	—	—	30	30
Ἐλευσίς	—	—	3	3
Ωρωπός	—	—	1	1
ΣΑΛΑΜΙΣ				
ΜΕΓΑΡΙΣ				
Μέγαρα	—	—	5	5
Αἰγόσθενα	—	—	1	1
Παγαὶ	—	—	1	1
ΑΙΓΑΙΝΑ				
ΑΧΑΪΚΗ ΣΥΜΠΟΛΙΤΕΙΑ				
Ἀχαιῶν ἐν γένει	—	—	1	1
Αἴγιρα	—	4	—	4
Αἴγιον	—	3	—	3
Ἀλίφειρα	—	—	1	1
Ἀντιγόνεια	—	6	1	7
Ἀργος	—	9	1	10
Διταία	—	7	—	7
Δύηη	—	1	—	1
Ἐπίδαυρος	—	3	—	3
Εένα	—	1	—	1
Ἡλείων	—	19	—	19
Ἡραία	—	—	1	1
Καρύνεια	—	—	1	1
Καψυναὶ	—	2	1	3
Κόρινθος	—	4	—	4
Λακεδαίμων	—	1	—	1
Μεγαλόπολις	—	10	—	10
Eis μεταφορὰν	5	408	463	876

	<i>Χ</i>	<i>Ρ</i>	<i>Χ</i>	<i>*Αθροισμα</i>
Μέγαρα	5	408	463	876
Μεσσηνίων	—	9	—	9
Παλλάντιον	—	9	—	9
Πάτραι	—	2	—	2
Πελλήνη	—	4	—	4
Σικυών	—	1	1	2
Τεγέα	—	6	1	7
Φιγάλεια	—	1	2	3
Λαβέβαια	—	—	1	1
ΚΟΡΙΝΘΙΑ		4	—	4
Κόρινθος	—	29	14	43
Κορίνθου καὶ Ἀργους Ἀμφιλοχικοῦ	—	—	1	1
Κορίνθου καὶ Θυρείου	—	—	1	1
ΑΧΑΪΑ				
Αἴγιον	—	—	1	1
Αἴγειρα	—	—	1	1
Βούρα	—	—	1	1
Δύμη	—	3	1	4
Ἐλίξη [Λεοντῖνοι ἢ Μεταπόντιον;]	—	—	1	1
Πάτραι	—	2	5	7
Πελλήνη (ἐν <i>Χ</i> =Πεπάρηθος)	—	2	6	8
ΣΙΚΥΩΝΙΑ				
Σικυών	—	9	5	14
Τενέα	—	—	1	1
ΦΛΑΙΣΙΑ				
Φλιοῦς	—	4	2	6
ΗΛΙΣ				
Ἡλείων ἐν γένει	—	5	3	8
ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ				
Κράνιον	—	1	—	1
Πάλη	—	1	2	3
Πρόνοι	—	—	1	1
Σάμη	—	—	1	1
ΙΘΑΚΗ	—	—	3	3
ΖΑΚΥΝΘΟΣ	—	2	3	5
ΜΕΣΣΗΝΙΑ				
Μεσσηνία ἐν γένει	—	1	5	6
Θουρία	—	—	1	1
Κορώνη	—	1	—	1
Κυπαρισσία	—	—	2	2
Πύλος	—	—	1	1
ΛΑΚΩΝΙΑ				
Λακεδαιμονίων ἐν γένει	—	2	7	9
Γύθειον	—	—	1	1
Λᾶς	—	—	1	1
ΚΤΕΝΗΡΑ	—	—	1	1
ΑΡΓΟΛΙΣ				
Ἀργος	—	14	3	17
Ἐπίδαμος	—	1	4	5
Εἰς μεταφορὰν	5	521	547	1073

	<i>κ</i>	<i>ρ</i>	<i>λ</i>	<i>Αθροισμα</i>
'Εξ μεταφορᾶς	5	521	547	1073
'Ερμιόνη	—	1	2	4
Θυρέα καὶ Ἀργος (;)	—	2	—	2
Θυρέα (τὸ ἀργυροῦν=Δελφῶν, τὸ γαλ- κοῦν=Ἀργους)	—	1	1	2
Κλεωναὶ	—	3	3	6
Μέθανα	—	—	1	1
Τίρυνς	—	—	4	4
Τροιζῆν	—	1	3	4
ΑΡΚΑΔΙΑ				
'Αρκάδων ἐν γένει	—	7	1	8
'Αλέα	—	—	1	1
'Ηραία	—	2	4	6
Θέλπουσα	—	—	1	1
Καφναὶ	—	—	2	2
Κλειτορεία	—	1	—	1
Μαντινεία	—	2	2	4
Μεγαλόπολις	—	1	1	2
Μεθύδριον	—	—	1	1
'Ορχόμενος	—	—	1	1
Στύμφαλος (τὸ μέγα <i>καὶ</i> εἶναι κίβδηλον!)	—	2	—	2
Τεγέα	—	—	10	10
Φενέδς	—	—	2	2
Χαρισία	—	—	2	2
ΚΡΗΤΗ				
Κοινὸν Κρητῶν	—	—	1	1
'Αξος	—	—	1	1
'Απολλωνία	—	1	2	3
'Απτερα	—	—	4	4
'Αρσινόη	—	—	1	1
Γόρτυς	—	—	1	1
Διετύννα	—	1	—	1
'Ελευθέρνα	—	—	1	1
Ιεράπατνα	—	—	1	1
'Ιτανος	—	4	—	4
Κνωσός	—	1	2	3
Κυδωνία	—	1	1	2
Λάπτα	—	—	1	1
Λατώς	—	—	1	1
Λύττος (τὸ ἐν <i>καὶ</i> εἶναι ἀβέβαιον Λυκίας;)	—	2	2	4
'Ολοῦς	—	—	1	1
Πολυρρήνιον	—	1	2	3
Πραιᾶσος	—	—	1	1
Πρίανσος	—	—	1	1
Πύρανθος [=Ιεράπατνα]	—	—	1	1
'Ραύκος	—	1	—	1
'Ρίθυμνα	—	—	1	1
Συβρίτα	—	—	1	1
Φαιστός	—	1	—	1
Φαλάσαρνα	—	—	1	1
Eἰς μεταφορὰν	5	557	617	1179

	Χ	Α	Σ	Αθροισμα
Χερσόνησος (τὸ ἀργυροῦν=Ἐλευθέρνα).	—	1	1	2
ΕΥΒΟΙΑ				
Ἐύβοιόν ἐν γένει	5	557	617	1179
Αρτεμίσιον (=Μικρασιατικόν. Λάμψακος);	—	—	—	—
Ἐρέτρια	—	1	1	1
Ἴστιαία	—	3	1	4
Κάρωστος	—	6	1	7
Χαλκίς	—	1	4	5
ΚΥΚΛΑΔΕΣ				
Ἀμοργοῦ Αἰγαίλη	—	—	3	3
» Ἀρκεσίνη	—	—	2	2
» Μινώα	—	—	1	1
Ἀνάφη	—	—	3	3
Ἀνδρος	—	—	4	4
Δῆλος	—	1	2	3
Θήρα	—	—	2	2
Ίος	—	—	3	3
Κέως ἐν γένει	—	1	2	3
» Ιουλίς	—	—	1	1
» Καρθαία	—	—	2	2
» Κορησίνη	—	1	1	2
Κίμωλος	—	—	1	1
Κύθνος	—	—	3	3
Μῆλος	—	—	5	5
Μύκονος	—	—	2	2
Νάξος	—	2	3	5
Πάρος (τοια είναι τοῦ Πανόρμου τῆς Σικελίας).	—	—	7	7
Σέριφος	—	—	3	3
Σίύρος	—	1	1	2
Σύρος	—	—	3	3
Τήνος	—	—	3	3
ΒΟΣΠΟΡΟΣ ΚΙΜΕΡΙΟΣ				
Φαναγορία	—	—	1	1
ΚΟΛΧΙΣ	—	1	—	1
ΠΟΝΤΟΣ				
Ἀμισδός	—	1	2	3
Γαζίουρα	—	—	1	1
Ζῆλα	—	—	1	1
Κάβειρα	—	—	1	1
Κόμανα	—	—	1	1
Νεοκαισάρεια	—	—	1	1
Σεβαστόπολις	—	—	1	1
Τραπέζοῦς.	—	—	1	1
Φαρνακία	—	—	1	1
ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΠΟΝΤΟΥ κτλ.				
Ῥησκούπορις	—	—	1	1
ΠΑΦΛΑΓΟΝΙΑ				
Ἀμαστρίς	—	—	2	2
Εἰς μεταφορὰν	5	581	706	1292

	<i>Χ</i>	<i>Ρ</i>	<i>Σ</i>	<i>Αθροισμα</i>
Κρώμνα	5	581	706	1292
Σεβαστή	—	1	—	1
Σινώπη	—	2	2	4
ΒΙΘΥΝΙΑ ἐν γένει	—	—	1	1
Απάμεια	—	—	2	2
Δία	—	—	1	1
Ηράκλεια	—	1	—	1
Ιουλιόπολις	—	—	1	1
Καλχηδών	—	1	2	3
Κίος	—	2	—	2
Νίκαια	—	—	1	1
Νικομήδεια	—	—	1	1
Προῦσσα πρὸς Ὀλύμπῳ	—	—	1	1
Τίον	—	—	2	2
ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΒΙΘΥΝΙΑΣ				
Προυσίας Β'	—	—	1	1
PROVINCIA ASIA	—	1	—	1
ΜΥΣΙΑ				
Αδραμύτειον	—	—	2	2
Αντανδρος	—	—	1	1
Ασσός	—	—	1	1
Αταρεύς	—	—	2	2
Γάργαρα	—	—	1	1
Γέρογιθα [=Τρφάδος].	—	—	1	1
Γέρμη	—	—	2	2
Κύζικος	1	—	3	4
Λάμψακος	—	1	1	2
Μιλητόπολις	—	—	2	2
Πάριον	—	2	2	4
Πέργαμος	—	1	4	5
» βασιλέως Φιλεταίρου	—	—	2	2
Περπερηγῶν	—	—	1	1
Πιονία	—	—	1	1
Πιτάνη	—	—	1	1
Πλακία	—	—	1	1
Ποροσελήνη [Λέσβου].	—	—	1	1
Πριάπιος	—	—	1	1
Προκόννησος	—	1	1	2
ΤΡΩΑΣ				
Αβυδος (τέσσαρα τῶν ἀργυρῶν = „πολ- λωνία Θράκης)	—	6	2	8
Αλεξάνδρεια Τρωάς	—	—	5	5
Αχιλλειον (;)	—	—	1	1
Βιρυτός	—	—	1	1
Δάρδανος	—	—	2	2
Θύμβρα	—	—	1	1
Ἴλιον	—	—	2	2
Κεβρηνία	—	1	1	2
Κολώνη	—	—	1	1
Eἰς μεταφορὰν	6	601	769	1376

	Χ	Ρ	Χ	"Αθροισμα
Λάρισα	6	601	769	1179
Νεανδρία	—	—	1	1
Όφρυνιον	—	—	1	1
Σίγειον	—	—	1	1
Σκήψις	—	—	1	1
ΤΕΝΕΔΟΣ (τὸ ἀργυροῦν εἶναι ὑπόχαλκον)	—	1	1	2
ΑΙΟΛΙΣ				
Αἰολέων	—	—	1	1
Αἴγαι	—	—	1	1
Ἐλαία	—	—	2	2
Κύμη	—	1	2	3
Λάρισα	—	—	1	1
Μύρινα	—	1	2	3
Νέον τεῖχος	—	—	1	1
Τῆμνος	—	—	3	3
ΑΕΣΒΟΣ ἐν γένει	—	1	—	1
Ἄντισσα	—	—	1	1
Ἐρεσός	—	—	2	2
Μέθυμνα	—	—	1	1
Μυτιλήνη	—	1	2	3
ΝΑΞΟΣ	—	—	2	2
ΙΩΝΙΑ				
Ἀπολλωνιάς (;)	—	—	2	2
Γάμβριον	—	—	2	2
Ἐρυθραί	—	3	1	4
Ἐφεσος	—	3	3	6
Ἐφεσος Ἀρσινόη	—	—	1	1
Ἡράλλεια Λάτουν	—	—	2	2
Κλαζομεναί	—	2	3	5
Κολοφῶν	—	1	1	2
Λέβεδος	—	—	1	1
Λεύκη	—	—	1	1
Μαγγησία	—	1	1	2
Μητρόπολις	—	—	1	1
Μίλητος	—	1	2	3
Πριήνη	—	—	2	2
Σμύρνη	—	—	4	4
Τέως	—	1	2	3
Φύγελα	—	—	2	2
Φώκαια	—	—	1	1
ΙΚΑΡΙΑΣ ΟΙΝΟΗ.				
ΣΑΜΟΣ	—	1	5	6
ΧΙΟΣ	—	2	3	5
ΚΑΡΙΑ				
Ἄβα	—	—	1	1
Ἄλαβανδα	—	—	1	1
Ἄλιαρνασσός	—	—	3	3
Ἄλινδα	—	—	1	1
Ἄντιόχεια ἐπὶ Μαιάνδρου	—	—	1	1
Eἰς μεταφορὰν	6	621	844	1471

	X	R	X	Αθροισμα
'Εκ μεταφορᾶς . . .	6	621	844	1471
'Απολλωνία	—	—	1	1
'Αρπασσα	—	—	1	1
'Αστυρα	—	—	1	1
'Αφροδισιάς	—	—	1	1
Βάργασσα	—	—	1	1
Βαργυλία	—	—	1	1
Εύρωμος	—	—	1	1
'Ιασός	—	—	1	1
Καΐνος	—	—	1	1
Κέραμος	—	—	1	1
Κνίδος	—	2	1	3
Μύλασσα	—	—	1	1
Μύνδος	—	—	1	1
Νῦσσα (Λυδίας) . . .	—	—	1	1
Πλάρασσα	—	—	1	1
Πρένασσος (=Πέργη Παμφυλίας)	—	—	1	1
Πύρνη (Γύρνος Αἰολίδος) . .	—	—	1	1
Στρατονίκεια	—	—	1	1
Τάβα	—	—	2	2
Τραπεζόπολις	—	—	1	1
Τρίπολις (Φρυγίας)	—	—	2	2
ΑΣΤΥΠΑΛΑΙΑ	—	—	1	1
ΚΑΛΥΜΝΑ	—	1	1	2
ΚΩΣ	—	1	3	4
ΝΙΣΙΓΡΟΣ	—	—	1	1
ΡΟΔΟΣ	—	9	2	11
'Ιαλυσός Ρόδου	—	1	—	1
ΤΗΑΟΣ	—	—	1	1
ΑΥΓΑΙΑ				
Αίγαι (ίδε Κυλικίαν)	—	—	—	—
'Απόλλωνος Ίερὸν.	—	—	1	1
'Απτάλεια	—	—	1	1
Βάγις	—	—	1	1
Βλαύνδος (=Φρυγία)	—	—	1	1
Γόρδος Ιουλία	—	—	1	1
Δάλδις	—	—	1	1
Διός Ίερὸν	—	—	1	1
'Ερμοκαπηλία	—	—	1	1
Θαύτειρα	—	—	2	2
Ίεροκαισάρεια	—	—	1	1
Καϊστριανοὶ	—	—	1	1
Κίδραμος	—	—	1	1
Κιλβιανοὶ οἱ ἄνω . . .	—	—	2	2
Μαγνησία Σιτύλου . . .	—	—	2	2
Μαιονία	—	—	1	1
Μάσταυρα	—	—	1	1
Μοστηνοὶ	—	—	1	1
Νάχρασσα	—	—	1	1
Σαΐτται	—	—	1	1
Εἰς μεταφορὰν	6	635	898	1539

	Χ	Ρ	Σ	"Αθροισμα
Σάρδεις	6	635	898	1539
Σύλανδος	—	—	2	2
Τάβαλα	—	—	1	1
Τημένου Θύραι (Φρυγίας)	—	—	1	1
Τεάλλεις	—	1	1	2
Υπαιπα	—	—	1	1
Υρκανίς	—	—	2	2
Φιλαδέλφεια	—	—	1	1
ΦΡΥΓΙΑ				
Άγκυρα	—	—	1	1
Αἰζανοί	—	—	2	2
Άκχιλαιον	—	—	1	1
Άκμονία	—	—	1	1
Άλια	—	—	1	1
Άμρότιον	—	—	1	1
Άπαμεια	—	—	2	2
Άππια	—	—	1	1
Άταία (Μυσίας)	—	—	1	1
Άττουδα	—	—	1	1
Βροῦζος	—	—	1	1
Γριμένου θύραι	—	—	1	1
Διονυσόπολις	—	—	1	1
Δοκίμιον	—	—	2	2
Δορύλαιον	—	—	1	1
Ἐπίκητης	—	—	1	1
Εύκαρπία	—	—	1	1
Εύμενεια	—	—	2	2
Θεμισώνιον	—	—	1	1
Τεράτολις	—	—	1	1
Κάδοι	—	—	1	1
Κιβύρα	—	—	1	1
Κιδνεσσός	—	—	1	1
Κοτιάειον	—	—	1	1
Λαοδίκεια πρὸς Λύκον	—	—	2	2
Λυσιάς	—	—	1	1
Μητρόπολις	—	—	1	1
Νακόλεια	—	—	1	1
Πέλται	—	—	1	1
Πρυμνησσός	—	—	1	1
Σάλα	—	—	3	3
Σεβαστὴ	—	—	1	1
Στεκτόριον	—	—	1	1
Σύναος	—	—	3	3
Τίβεριότολις	—	—	1	1
Τραιανόπολις	—	—	1	1
ΛΥΚΙΑ ἐν γένει	—	1	—	1
Ἀντιρελλος	—	—	1	1
Κράγος	—	1	—	1
Κυάνη	—	—	1	1
Eis μεταφορὰν	6	638	955	1599

	<i>Χ</i>	<i>Ρ</i>	<i>Σ</i>	<i>*Αθροισμα</i>
Έξ μεταφορᾶς	6	638	955	1599
Λίμνη	—	—	1	1
Μασίνυτος	—	1	—	1
Μύρα	—	—	1	1
Ξάνθος	—	—	1	1
Ολυμπος	—	1	—	1
Πάταρα	—	—	1	1
Πίναρα	—	1	1	2
Ποδαλία	—	—	1	1
Τλῶς	—	—	1	1
Τλῶς και Κράγος	—	—	1	1
Τοάβαλα	—	—	1	1
Φάσηλης	—	1	2	3
Φέλλος	—	—	1	1
Χῶμα	—	—	1	1
Περικλῆς ήγεμών	—	—	1	1
ΠΑΜΦΥΛΙΑ				
Αριασσός [Πισιδίας]	—	—	1	1
Ασπενδός	—	1	1	2
Αττάλεια	—	—	1	1
Ἐτεννα	—	—	1	1
Ισινδος [Πισιδίας]	—	—	1	1
Κάσα [Κιλικίας]	—	—	1	1
Κόδρουλα [Πισιδίας]	—	—	1	1
Μάγυδος	—	—	1	1
Πέργη	—	1	1	2
Πῶγλα [=Πισιδία]	—	—	2	2
Σίδη	—	1	1	2
Σίλινον	—	—	1	1
ΠΙΣΙΔΙΑ				
Αδαδα	—	—	1	1
Αμβλαδα	—	—	1	1
Ανδηδα	—	—	1	1
Αντιόχεια	—	—	2	2
Απολλωνία Μορδίαιον	—	—	1	1
Βάρις	—	—	1	1
Κονανή	—	—	1	1
Κρημνα	—	—	1	1
Λύρβη [Κιλικία]	—	—	1	1
Πεδηνηλισσός	—	—	1	1
Σαγαλασσός	—	—	2	2
Σάμδα [;;].	—	—	1	1
Σέλγη	—	—	1	1
Τερμησσός	—	—	2	2
ΛΥΚΑΟΝΙΑ				
Βάρατα	—	—	1	1
Ικόνιον	—	—	1	1
Παρλαῖς	—	—	1	1
Σανάτρα	—	—	1	1
Εἰς μεταφορὰν	6	645	1003	1654

	Χ	Α	Χ	"Αθροισμα
ΚΙΑΙΚΙΑ				
Έξ μεταφορᾶς	6	645	1003	1654
Άδανα	—	—	1	1
Άλγαι	—	—	3	3
Άνάζαρβος	—	—	1	1
Άνεμούριον	—	—	1	1
Διοκαισάρεια	—	—	1	1
Ειρηνόπολις	—	—	1	1
Ιεράπολις Καστάβαλα	—	—	1	1
Καστάβαλα	—	—	1	1
Κελένδερις	—	1	1	2
Κολυβρασσός	—	—	1	1
Κώρυκος	—	—	1	1
Μαλλός	—	1	—	1
Μόψος	—	—	1	1
Νάγιδος (;)	—	1	—	1
Σελεύκεια πρὸς τῷ Καλυκάδνῳ	—	—	2	2
Σόλοι	—	—	1	1
Σύνεδρα	—	—	1	1
Ταρός	—	1	5	6
Φλαβιόπολις	—	—	1	1
ΕΛΑΙΟΥΣΑ	—	—	1	1
Σεβαστὴ νῆσος ἡ Ἐλαιοῦσα	—	—	1	1
ΚΥΠΡΟΣ ἐν γένει	—	—	1	1
Μάριον	—	1	—	1
Πάφος (τὸ Α=Πτολεμαίου Γ')	—	1	2	3
Σαλαμῖς (=Αλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου)	—	—	1	1
ΓΑΛΑΤΙΑ ἐν γένει	—	—	1	1
Ἄγκυρα	—	—	1	1
Πεσσινοῦς	—	—	1	1
Σεβαστὴ (;)	—	—	1	1
ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑ				
Καισάρεια	—	1	1	2
Τύανα	—	—	1	1
ΣΥΡΙΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΣ				
Άντιοχος Β'	—	1	—	1
Δημήτριος Β'	—	1	—	1
ΚΟΜΜΑΓΗΝΗ				
Δολίχη	—	—	1	1
Ζεῦγμα	—	—	1	1
Σαμόσατα	—	—	1	1
ΚΥΡΡΗΣΤΙΚΗ				
Βέροια	—	—	1	1
Ιερόπολις Βαμβύκη	—	—	2	2
Κύρρος	—	—	1	1
ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ				
Χαλκὶς πρὸς Βήλῳ	—	—	1	1
ΣΕΛΕΥΚΙΣ ΚΑΙ ΗΙΕΡΙΑ				
Άδελφῶν Δήμων	—	—	1	1
Άντιοχεία Ὁρόντου	—	—	2	2
Έις μεταφορὰν	6	654	1050	1710

	χ	ρ	α	Αθροισμα
Έξ μεταφορᾶς	6	654	1050	1710
Αντιοχεῖς πρὸς Δάφνην	—	—	1	1
Απάμεια	—	—	1	1
Γάρβαλα	—	—	1	1
Εμίσα	—	—	1	1
Επιφάνεια	—	—	1	1
Ηλιόπολις	—	—	1	1
Λαοδίκεια πρὸς τῇ θαλάσσῃ	—	—	2	2
Σελεύκεια	—	—	2	2
ΤΡΑΧΩΝΙΤΙΣ				
Γάβα	—	—	1	1
Καισάρεια Ηανέας	—	—	2	2
ΦΟΙΝΙΚΗ				
Αραδος	—	2	1	3
Βηρυτός	—	—	1	1
Βύβλος	—	—	1	1
Σιδών	—	—	1	1
Τρίπολις	—	—	2	2
Τύρος	—	1	1	2
ΔΕΚΑΠΟΛΙΣ				
Γέρασα	—	—	1	1
ΓΑΛΙΛΑΙΑ				
Τιβεριάς	—	—	1	1
ΣΑΜΑΡΕΙΑ				
Καισάρεια	—	—	1	1
Νεάπολις	—	—	1	1
ΙΟΥΔΑΙΑ				
Αγριππιάς	—	—	1	1
Ασκαλὼν	—	—	2	2
ΑΡΑΒΙΑ				
Βόστρα	—	—	1	1
Πέτρα	—	—	1	1
Φιλιππόπολις	—	—	1	1
ΜΕΣΟΠΟΤΑΜΙΑ				
Έδεσσα	—	—	1	1
Νίσιβις	—	—	1	1
Ρήσανα	—	—	1	1
Σίγγαρα	—	—	1	1
ΠΑΡΘΙΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΑΡΣΑΚΙΔΑΙ				
ΣΑΣΣΑΝΙΔΑΙ	—	3	—	3
ΑΙΓΑΙΟΣ				
Πτολεμαῖοι (Γ', Θ' καὶ ΙΒ')	—	—	3	3
Φίλιππος ὁ πρεσβύτερος	—	1	—	1
Κορνηλία Σαλωνίνα	—	1	—	1
Γαλλιηνός	—	1	—	1
Διοχλητιανός	—	1	—	1
ΚΥΡΗΝΑΪΚΗ				
Κυρήνη	1	2	1	4
Εύεσπερις	—	—	1	1
Πτολεμαῖς (=Πτολεμαίου Α' ἐν Κύπρῳ)	—	—	1	1
Εἰς μεταφορὰν	7	668	1090	1165

	<i>Χ</i>	<i>Ρ</i>	<i>Χ</i>	<i>Αθροισμα</i>
ΖΕΥΓΙΤΑΝΙΑ				
'Εκ μεταφορᾶς	7	668	1090	1165
Ιππών Διάρρυτος	—	—	1	1
Καιρηδῶν	—	1	1	2
ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΕΦΘΑΡΜΕΝΑ	—	—	3	3
<hr/>				
ΡΩΜΑΪΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ				
Acilia	—	1	—	1
Claudia	—	1	—	1
Cornelia	—	1	—	1
Hosidia	—	1	—	1
Junia	—	1	—	1
Maenia	—	1	—	1
Naevia	—	1	—	1
Plaetoria	—	2	—	2
Roscia	—	1	—	1
Thoria	—	1	—	1
Tituria	—	1	—	1
Urbinia	—	1	—	1
Volteia	—	1	—	1
'Αβέβαιον= Cohen XLIII, 15	—	1	—	1
Triens χαλκοῦς	—	—	1	1
ΡΩΜΑΪΚΑ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΑ				
Caesar	—	4	—	4
Pompeius Magnus	—	1	—	1
Brutus	—	1	—	1
Q. Cassius	—	1	—	1
Antonius	—	2	—	2
Antonius cum Cleopatra	—	1	—	1
Augustus	—	2	1	3
C. Caesar	—	1	—	1
Livia	—	—	1	1
Agrippa	—	—	1	1
Drusus	—	—	1	1
Antonia	—	—	1	1
Tiberius	1	2	1	4
Germanicus	—	—	1	1
Nero et Drusus	—	—	2	2
Caligula et Germanicus	—	1	—	1
Caligula	—	—	1	1
Claudius I	1	—	2	3
Nero	1	1	1	3
Otho	—	1	—	1
Galba	—	—	1	1
Vitellius	—	1	—	1
Vespasianus	1	2	1	4
Εἰς μεταφορὰν	11	705	1111	1827

	Χ	Ρ	Σ	*Αθροισμα
Ἐν μεταφορᾶς . . .	11	705	1111	1827
Domitilla	—	—	1	1
Titus	—	1	—	1
Julia Titi	—	1	—	1
Domitianus	1	2	2	5
Domitia	—	—	1	1
Nerva	—	1	—	1
Trajanus	1	6	1	8
Plotina.	—	1	1	2
Matidia.	—	1	—	1
Hadrianus	—	1	2	3
Sabina	—	1	—	1
Aelius Caesar.	—	1	—	1
Antoninus Pius.	1	1	2	4
Antoninus et M. Aurelius	—	1	—	1
Faustina senior.	1	2	1	4
M. Aurelius.	1	2	1	4
Faustina junior.	1	1	1	3
L. Verus	1	1	1	3
Lucilla	1	1	1	3
Commodus	—	1	—	1
Crispina	—	2	—	2
Pertinax	—	1	1	2
Pescenius Niger	—	1	—	1
Clodius Albinus.	—	1	1	2
Sept. Severus	—	1	1	2
Julia Domna	—	1	—	1
Caracalla	1	3	1	5
Plautilla	—	1	1	2
Geta	—	1	1	2
Macrinus.	—	1	1	2
Diadumenianus	—	1	1	2
Elagabalus.	—	1	1	2
Paula.	—	1	2	3
J. Aquil. Severa	—	1	1	2
Julia Soaemias	—	1	1	2
Julia Maesa.	—	1	1	2
Alex. Severus.	—	1	1	2
Barbia Orbiana	—	1	1	2
Julia Mamaea	—	2	—	2
Maximinus I Thrax.	—	1	2	3
Paulina.	—	1	—	1
Maximus	—	1	2	2
Gordianus II Africanus	—	1	—	1
Balbinus	—	—	1	1
Pupienus.	—	1	1	2
Gordianus III	—	1	1	2
Philippus senior	—	3	1	4
Otacilia Severa	—	1	2	3
Philippus II.	—	2	1	3
Ἐις μεταφορὰν . . .	20	766	1153	1939

	α	β	γ	δ	ϵ
Ἐκ μεταφορᾶς	20	992	1153	1939	
Trajanus Decius	—	1	1	2	
Herennia Etrusilla	—	1	1	2	
Herennius Etruscus	—	1	1	2	
Hostilianus	—	—	1	1	
Trebonianus Gallus	—	2	1	3	
Volusianus	—	1	1	2	
Aemilianus	—	1	—	1	
Valerianus	—	1	—	1	
Mariniana	—	1	—	1	
Gallienus	—	—	1	1	
Salonina	Kρᾶμα	—	1	1	
Saloninus	»	—	1	1	
Valerianus junior	»	—	1	1	
Macrianus	»	—	1	1	
Quietus	»	—	1	1	
Postumus	»	—	2	1	3
Laelianus	»	—	—	1	1
Victorinus senior	»	—	—	1	1
Marius	»	—	—	1	1
Claudius Gothicus	»	—	1	1	2
Quintillus	—	—	1	1	1
Aurelianus	—	—	—	1	1
Severina	—	—	—	1	1
Vabalathus	—	—	—	1	1
Tetricus senior	—	—	—	1	1
Tetricus junior	—	—	—	1	1
Tacitus	—	—	—	1	1
Florianus	—	—	—	1	1
Probus	—	—	—	1	1
Carus	—	—	—	1	1
Numerianus	—	—	—	1	1
Carinus	—	—	—	1	1
Diocletianus	—	—	1	2	3
Maximianus Hercules	—	—	—	1	1
Carausius	—	—	—	1	1
Allectus	—	—	—	1	1
Constantius I Chlorus	—	—	1	2	3
Helena	—	—	—	1	1
Theodora	—	—	—	1	1
Maximianus Galerius	—	—	1	4	5
Cal. Valeria	—	—	—	1	1
Severus II	—	—	—	1	1
Maximinus II Daza	—	—	—	2	2
Maxentius	—	—	—	2	2
Romulus	—	—	—	1	1
Licinius senior	—	—	—	2	2
Licinius junior	—	—	—	1	1
Valens	—	—	1	—	1
Constantinus I	—	—	—	5	5
Ἐις μεταφοράν	20	782	1210	2012	

	<i>Χ</i>	<i>Ρ</i>	<i>Σ</i>	<i>"Αθροισμα</i>
Ἐξ μεταφορᾶς	20	782	1210	2012
Fausta	—	—	2	2
Crispus	—	—	2	2
Delmatius	—	—	1	1
Hannibalianus	—	—	1	1
Constantinus II.	—	—	2	2
Constans II.	—	—	1	1
Constantius II	—	1	3	4
Decentius	—	—	2	2
Constantius Gallus	—	—	1	1
Julianus II	1	—	1	2
Helena	—	—	1	1
Jovianus	—	—	2	2
Valentinianus I	1	—	1	2
Vetranio	—	—	1	1
Magnentius	—	—	1	1
Valens	1	—	2	3
Gratianus	1	1	—	2
Valentinianus II	1	—	3	4
Theodosius A.	1	1	3	5
Flaccilla	—	—	1	1
Magnus Maximus	1	1	—	2
Flav. Victor.	—	1	—	1
Eugenius	—	1	—	1
Honorius	1	1	—	2
Constantinus III	—	1	—	1
Valentinianus III	1	2	—	3
Majorianus	1	—	—	1
Livius Severus	1	—	—	1
Anthemius	1	—	—	1
Arcadius	—	—	2	2
Ἐφθαρμένον τῆς ἔποχῆς τοῦ Ἀρχαδίου .	—	—	1	1
BYZANTINA				
Anastasius	—	—	1	1
Μολυβδόβουλλον	—	—	1	1
ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΝΕΩΤΕΡΑ (τὰ 3 ἐκ τῶν 128 είναι νικέλινα)				
νικέλινα)	1	31	128	160
ΝΕΩΤΕΡΙΚΑ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΚΡΑΤΩΝ	—	53	71	124
Ἐν σλφ	33	876	1445	2354.

ΕΚΛΟΓΗ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ
ΕΚ ΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ ΛΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΓΡ. ΣΟΥΤΣΟΥ

ΙΑΛΛΙΑ. Ναρβωνῖτις. Καβαλλιών.

- 1 (10). **Α 15.**—Κεφαλὴ Ἄρωμης ἢ Ἀθηνᾶς μετὰ κράνους ἔχοντος παραγγαθίδας πρὸς δεξ. Πρὸ αὐτῆς SOL. ὅπισθεν δὲ...
”Οπ. ΣΑΒΕ δεξ. Κεφαλὴ Ἀρτέμιδος (:) πρὸς δεξ. ἐν στεφάνῳ μύρτου.—Πίναξ IX, 1.

ΙΤΑΛΙΑ.

Σαυνῖτις.

Αἰσεργία.

- 2 (27). **Α 20.**—VOLCANOM ἀρ. Κεφαλὴ νεανικὴ Ἡφαίστου μετὰ πύλου κωνικοῦ καὶ στεφάνου, πρὸς ἀρ. Οπ. [ΑΙΣ]ΕΡΝΙΝΟ ἐν τῷ ἔξεργῳ. Ζεὺς ἐφ' ἄρματος ἐκσφενδονῖζων κεραυνόν, πρὸς δ. — Πίναξ IX, 2.

Καμπανία.

Ἄλλιφα.

- 3 (32). **Α 11,** γραμμ. 0,65.—Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος πρὸς δ. Πρὸ αὐτῆς δελφίς.
”Οπ. [ΑΛΛΙ]ΒΑΝΟΝ ἄνω. Σκύλλα πρὸς δ. Πεδίον ἔγκοιλον.—Πίναξ IX, 3.

Kύμη.

- 4 (38). **Α 22,** γρ. 6,95.—Κεφαλὴ γυναικὸς μετὰ διαδήματος, πρὸς δ. Οπ. ΗΟΙΑ Μ Ν Κ κάτω. ”Οστρακον μυδὸς θαλασσίου, οὗ ἄνω σπέρμα κριθῆς. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων. Πεδίον ἔγκοιλον.—Πίναξ IX, 4.

Νεάπολις.

- 5 (39). **Α 20,** γρ. 7,00.—Κεφαλὴ γυναικεία μετὰ διαδήματος, ἐνωτίων καὶ περιδεραίου, πρὸς δεξ. ”Οπισθεν αὐτῆς ἀστράγαλος, κάτω δὲ ὄνομα ἄρχοντος δυσανάγνωστον.

”Οπ. [Ν]ΕΟΠΟΛΙΤΩΝ ἐν τῷ ἔξεργῳ. Ἀνθρωπόμορφος ταῦρος

βαδίζων πρὸς δεξ. καὶ στεφανούμενος ὑπὸ Νίκης ἵπταμένης ἄνωθεν αὐτοῦ. Κάτω τοῦ ταύρου Κ.—Πίναξ IX, 5.

Noukseolia 'Alphatégra.

6 (43). **R** 20, γρ. 6,40.—[ΝΑΒΔΙΝΑΝΗΤΕΔΝΑ—8]
ἀρ.

Κεφαλὴ ἄρρην ἀγένειος μετὰ κέρατος κριοῦ, πρὸς ἄρ. Ἐν κύκλῳ λεπτῶν σφαιριδίων.

Οπ. Διόσκουρος γυμνὸς μετὰ δόρατος ἐν τῇ ἄρ. ἴσταμενος πρὸς ἄρ. καὶ κρατῶν τῇ δεξ. ἵππον ἀπὸ τοῦ χαλινοῦ.—Πίναξ IX, 7.

Σύεσσα 'Aougoúγκα.

7 (45). **R** 22, γρ. 6,90.—Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος δαφνοστεφής, πρὸς δ.
Οπισθεν αὐτῆς πτέρυξ πτηνοῦ.

Οπ. SVESANO ἐν τῷ ἔξεργῳ. Διόσκουρος ἔφιππος πρὸς ἄρ. ὁδηγῶν καὶ δεύτερον ἵππον.—Πίναξ IX, 8.

Φιστελία.

8 (49). **R** 20, γρ. 7,20.—Κεφαλὴ Ἡρας κατενώπιον μετὰ κόμης λυτῆς καὶ περιθεραίου.

Οπ. ΦΙΣΤΛΥΣ Ταῦρος ἀνθρωποκέφαλος πρὸς ἄρ. βαδίζων.—Πίναξ IX, 9.

'Aπουλία.

Ματέολα.

9 (56). **A** 14.—Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς πρὸς δεξ., ἡς ἄνω •. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

Οπ. ΜΑΤ Ἡρακλῆς στηριζόμενος τῷ ὁπαλῷ ἐπὶ τῆς Ἀγελάστου πέτρας (Φαρνέσιος) πρὸς δ. Κύκλ. σφαιριδ. — Πίναξ IX, 13.

Καλαβρία

Táρας.

10 (72). **R** 21, γρ. 7,90.—Ἴππεὺς πρὸς ἄρ. γυμνὸς ἀποβαίνων τοῦ ἵππου, κρατῶν τῇ δεξιᾷ τοὺς χαλινούς, ἐν δὲ τῇ ἄρ. δόρυ καὶ μακρὰν στρογγύλην ἀσπίδα. Κάτω τοῦ ἵππου Γ.

Οπ. Ο Τάρας ἐπὶ δελφῖνος νηχομένου πρὸς ἄρ., ἔχων ἐν τῇ δ. μικρὸν δελφῖνα, τῇ δ' ἄρ. στηριζόμενος ἐπὶ τοῦ δελφῖνος. Ἐν

τῷ πεδίῳ κάτω τοῦ δελφῖνος Α, οὐ κατωτέρῳ [Τ]ΑΡΑΣ.—
Πίναξ IX, 11.

Δευτερικανία.

'Ηράκλεια.

11 (80). **Α** 20, γρ. 6,15.—**ΗΗΡΑΚΛΕΙΩΝ** Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς, πρὸς δ. μετὰ τριλόφου περικεφαλαίας, ἡν κοσμεῖ γρύψ.

"Οπ. Ἡρακλῆς γυμνὸς καὶ ἀγένειος, ἰστάμενος πρὸς ἄρ. ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ ἀγγεῖον, ἐξ οὗ σπένδει ἐπὶ βωμοῦ εὑρισκομένου πρὸς αὐτοῦ, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ φέρων ὁρόπαλον καὶ λεοντῆν. Ἐν τῷ πεδίῳ ὅπισθεν τοῦ Ἡρακλέους κεραυνός.— Πίναξ IX, 10.

12 (83). **Α** 14.— Προτομὴ Ἀθηνᾶς κατενώπιον μετὰ τριλόφου κράνους καὶ ἐνωτίων, φέρουσα ἐπὶ τοῦ ἄρ. ὄμοιος τὴν ἀσπίδα.

"Οπ. **ΗΗΡΑ—ΚΛΕΙΩΝ** Τρόπαιον.— Πίναξ IX, 15.

Μεταπόντιον.

13 (89). **Α** 20, γρ. 7,13.— Κεφαλὴ πωγώνοφόρος τοῦ ἥρωος Λευκίππου μετὰ κράνους Κορινθιακοῦ, ἡς ὅπισθεν σύμβολόν τι.

"Οπ. **ΜΕΤΑ** δεξ. Στάχυς οὖ ἀριστερὰ ὁρόπαλον καὶ **ΜΙ** σμικροῖς γράμμασι. — Πίναξ IX, 14.

Σύρβαρις

14 (93). **Α** 30, γρ. 7,75.— Ταῦρος ἰστάμενος ἄρ. ἐπὶ γραμμῆς ἔξεργου καὶ στρέφων τὴν κεφαλὴν πρὸς δεξ. Ἐν τῷ ἔξεργῳ **ΝΜ.** Τὸ σῶλον ἐν κύκλῳ ἐκ ταινίας ἀποτελουμένης ὑπὸ κυριατίων καὶ σφαιριδίων.

"Οπ. Ὁ αὐτὸς τύπος ἔγκοιλος.— Πίναξ IX, 12.

15 (94). **Α** 13, γρ. 1,20.— Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς μετὰ κράνους ἐλαιοστεφοῦς, πρὸς δεξ.

"Οπ. **ΣΥΒΑ** ἐν τῷ ἔξεργῳ. Ταῦρος ἰστάμενος δεξιὰ καὶ στρεφόμενος. Πεδίον ἔγκοιλον.— Πίναξ IX, 16.

Τέλη.

16 (97). **Α** 22, γρ. 7,71.— Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς πρὸς ἄρ., ἡς τὸ κράνος κοσμεῖ γρύψ καὶ στέφανος ἐλαίας.

[”]Οπ. [ΝΕ]Λ—ΗΤ—ΕΩ—Η Λέων σπαράσσων ἔλαφον πρὸς δεξ. καταρριφθεῖσαν. Πεδίον ἔγκοιλον. — Πίναξ IX, 17.

17 (98). **Ρ** 22, γρ. 7,42.— Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς πρὸς δεξ. ἡς τὸ κράνος κοσμεῖ γρύψ. Ἐν τῷ πεδίῳ ὅπισθεν μὲν τῆς κεφαλῆς Θ, ἐνθεν δὲ καὶ ἔνθεν αὐτῆς δύο μικροὶ δελφῖνες.

[”]Οπ. Λέων βαδίζων πρὸς δεξ., οὗ ἄνω μὲν Φ κάτω δὲ Ρ καὶ ἐν τῷ ἔξεργῳ ΥΕΛΗΤΩΝ. Τὸ ὅλον ἐν κύκλῳ γραμμῆς. Πεδίον ἔγκοιλον. — Πίναξ IX, 18.

Bρεττία.

Βρέττου.

18 (100). **Ρ** 20, γρ. 5,02.— Κεφαλὴ Θέτιδος πρὸς δεξ. μετὰ στεφάνης, καλύπτρας καὶ σκήπτρου. [”]Οπισθεν αὐτῆς Κ (;). Τὸ ὅλον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

[”]Οπ. Ποσειδῶν ἦ Ζεὺς γυμνὸς ἴσταμενος πρὸς ἀρ., ἀναπαύων τὴν δεξιὰν ἐπὶ τοῦ μηροῦ τοῦ ἐπὶ ἐστεμένου βωμίσκου τεθειμένου δεξιοῦ αὐτοῦ ποδός, τὴν δ' ἀρ. στηρίζων ἐπὶ σκήπτρου. Πρὸ αὐτοῦ ἴσταται ἀετὸς κρατῶν στέφανον. Τὸ ὅλον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων. — Πίναξ IX, 19.

Κρότων.

19 (106). **Ρ** 20, γρ. 7,85.— Αετὸς μετὰ κλειστῶν πτερύγων, ἴσταμενος πρὸς δεξ. καὶ στρεφόμενος ἐπὶ δυσερημηνέτου ἀντικειμένου (βαθμίδων ναοῦ ἦ μεγάλης κλειδὸς ναοῦ (;)). Πρὸ αὐτοῦ βουκράνιον.

[”]Οπ. ΦΡΟ δεξ. ἐκ τῶν κάτω. Τρίποντος, οὗ ἀριστερὰ φύλλον δάφνης. — Πίναξ IX, 20.

Λοκροί.

20 (109). **Ρ** 22, γρ. 7,73.— Κεφαλὴ Διὸς δαφνοστεφίης, πρὸς δεξ. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

[”]Οπ. ΛΟ—Κ—Ρ—Ω—Ν Αετὸς σπαράσσων ὅφιν. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων. — Πίναξ IX, 23.

Τέρατα.

21 (121). **Ρ** 21, γρ. 7,76.— ΤΕΡ—ΙΝΑΙΟΝ Κεφαλὴ τῆς νύμφης Τε-

ρίνης ἔχούσης κομψῶς ἀναδεδεμένην τὴν κόμην, φέρουσα διάδημα, ἐνώτιον καὶ περιδέραιον. Ὅπισθεν αὐτῆς Π.

”Οπ. **ΛΟΙΑΗΙΨΕΤ** ἐκ δεξιῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς πρὸς ἄρ. Νίκη καθημένη ἐπὶ βάθρου πρὸς ἄρ., ἔχουσα κηρύκειον ἐν τῇ δεξ. τὴν δ' ἀριστερὰν στηρίζουσα ἐπὶ τοῦ βάθρου, ἐφ' οὐ Π. — Πίναξ IX, 25.

22 (122). **Ρ** 20, γρ. 7,73.—**ΤΕΡΙΝ—ΑΙΟΝ]** Ὁμοία κεφαλὴ ἀλλ' ξ- χουσα τὴν κόμην χαμηλότερον ἀναδεδεμένην. Ὅπισθεν αὐτῆς Π.

”Οπ. Νίκη καθημένη πρὸς ἄρ. ἐπὶ βάθρου, ἐφ' οὐ στηρίζει τὴν ἀριστεράν, ἐνῷ τὴν δεξ. στηρίζει ἐπὶ κηρυκείου.— Πίναξ IX, 22.

ΣΙΚΕΛΙΑ.

Ακράγας.

23 (128). **Ρ** 25, γρ. 16,92.—**ΑΚΡΑΣ** ἄνω δεξ. **ΑΝΤΟΣ** ἀριστ. Ἀετὸς ἴστάμενος μετὰ κλειστῶν πτερύγων ἐπὶ κιονοκράνου.

”Οπ. Πάγουρος ἐν πεδίῳ ἔγκοιλῳ.— Πίναξ IX, 24.

Γέλα.

24 (132). **Ρ** 25, γρ. 17,40.—**Ἡνίοχος** δδηγῶν ἥρεμα τέθριππον πρὸς δεξ., οὐ ἄνω ἵπταται μικρὰ Νίκη στέφουσα τοὺς ἵππους. Κύκλος σφαιριδίων.

”Οπ. **<ΕΛΑΣ** ἄνω. Προτομὴ ταύρου ἀνθρωποκεφάλου ἐν γόνασι πρὸς δεξ. Πεδίον ἔγκοιλον.— Πίναξ IX, 21.

Ζάγκλη.

25 (138). **Ρ** 24, γρ. 5,91.—**ΔΑΝΚΛΕ** κάτω. Δελφὶς ἐν δρεπάνῳ. Τὸ δόλον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

”Οπ. Τετράγωνον ἔγκοιλον ἀβαθὲς σχηματίζον σταυρὸν ἐπὶ χιαστοῦ σχήματος τεθειμένον. Ἐν τῷ κέντρῳ αὐτοῦ χήτη.— Πίναξ IX, 26.

Ἡράκλεια Μινώα.

26 (139). **Ρ** 25, γρ. 16,94.—Κεφαλὴ νύμφης ἐστεμμένη διὰ φύλλων στάχυων, φέρουσα δὲ ἐνώτια καὶ περιδέραιον. Πέριξ αὐτῆς τέσσαρες δελφῖνες. Κύκλος σφαιριδίων.

”Οπ. Καρχηδονικὴ ἐπιγραφὴ Ἀκρωτήριον τοῦ Ἡρακλέους ἐν τῷ ἔξεργῳ. Τέθριππον ἑλαινόμενον ταχέως ὑπὸ ἡνιόχου πρὸς δ., οὐ ὑπεράνω ἵππαται μικρὰ Νίκη στεφανοῦσι τὸν ἡνίοχον. Κύκλος σφαιριδίων. — Πίναξ X, 1.

‘Ιμέρα.

27 (142). **R** 22, γρ. 5,85. — Ἀλέκτωρ πρὸς ἀριστ. Ἐν κύκλῳ παχέων σφαιριδίων.

”Οπ. Τετράγωνον ἔγκοιλον, ἐπίπεδον, διῃρημένον εἰς δώκτῳ τριγωνικὰ μέρη ὡς πτέρυγας ἀνεμομύλου, ὃν τὰ τέσσαρα ἔγκοιλα, τὰ δὲ λοιπὰ πλήρη, πλαισιούμενα πάντα ὑπὸ καθέτων γραμμῶν. — Πίναξ X, 2.

Katárnē.

28 (147). **R** 18, γρ. 3,85. — ΑΜΕΝΑΝΟ ἄνω. Κεφαλὴ νεαρὰ κερασφόρος καὶ τεταινιωμένη τοῦ ποταμοῦ Ἀμενανοῦ, περιβαλλομένη ὑπὸ τριῶν ποταμίων ἰχθύων. Κάτω αὐτῆς ἡ ὑπογραφὴ τοῦ σφραγιδογλύφου ΕΥΑΙ.

”Οπ. Τέθριππον πρὸς δεξ. ἑλαινόμενον ὑπὸ ἡνιόχου, δν στεφανεῖ Νίκη ἵππαμένη πρὸς ἀρ. — Πίναξ X, 3.

Aεοντῖνοι.

29 (154). **R** 36, γρ. 17,25 — Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος δαφνοστεφής, πρὸς δεξ. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

”Οπ. ΛΕΟ—Ν—Τ—I—ΝΟ—Ν πέριξ κεφαλῆς λέοντος χαίνοντος πρὸς δεξ., ἥς ἐπίσης πέριξ τέσσαρες κόρκοι κριθῆς. — Πίναξ X, 5.

Mεσσήνη.

30 (161). **A** 24. — ΠΕΛΩΡΙΑΣ δηισθενεὶς κεφαλῆς τῆς νύμφης Πελωριάδος εἰκονιζομένης μετὰ στεφάνου χλόης, ἐνωτίου καὶ περιδεραίου Πρὸς αὐτῆς δύο δελφῖνες ἀντιμέτωποι. Τὸ δλον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

”Οπ. ΜΕΣΣΑΝΙΩΝ δεξ. Ὁ ἥρως Φεραίμιον γυμνός, μετὰ κράνους, ἀσπίδος, δόρατος καὶ ἀπὸ τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος καταπιπτούσης χλαμύδος, ἐφορημῶν καὶ μαχόμενος πρὸς ἀρ. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων. — Πίναξ X, 6.

Nάξος.

31 (163). **Ρ 18**, γρ. 3,65.—Κεφαλὴ Διονύσου πωγωνοφόρος καὶ κισσοστεφῆς, πρὸς δεξ. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

[”]Οπ. **Ν—ΑΧΙ—ΟΝ** πέριξ Σειληνοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἔδαφους ἐπὶ δέρματος, πίνοντος δὲ ἐν κύλικι. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.—Πίναξ X, 4.

Σέγεστα.

32 (167). **Ρ 22**, γρ. 8,52.—**ΣΕΓΕΣΤ—Α—ΙΙΒ** πέριξ κεφαλῆς τῆς Σεγέστης πρὸς δεξ. ἔχούσης τὴν κόμην κομψῶς ἀναδεδεμένην, φερούσης δὲ ἐνώτια καὶ περιδέραιον.

[”]Οπ. Κύων ἵσταμενος πρὸς δεξ. Κύκλος σφαιριδίου.—Πίναξ X, 7.

Συράκουσαι.

33 (171). **ΛΕ 16**, γρ. 3,22.—Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος δαφνοστεφῆς πρὸς ἄρ., ἡς ὅπισθεν κεφαλὴ ἵππου πρὸς δ. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

[”]Οπ. **ΣΥΡΑΚ—ΟΣΙΩΝ** Τρίπους.—Πίναξ X, 10.

34 (172). **Ρ 26**, γρ. 17,16.—Τέθριππον μετὰ ἥνιοχου ἡρέμια ὁδηγοῦντος αὐτὸς πρὸς δεξ. Ἄνω ἵππαται Νίκη στεφανοῦσα τοὺς ἵππους. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

[”]Οπ. **ΣΥΡ—ΑΚ—ΟΣ—I—Ο—Λ** Κεφαλὴ γυναικεία ἀρχαϊκῆς τεχνοτροπίας περικυκλουμένη ὑπὸ τεσσάρων δελφίνων. Πεδίον ἔγκοιλον.—Πίναξ X, 8.

35 (175). **Ρ 24**, γρ. 9,45.—**ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ** πρὸς κεφαλῆς Ἀθηνᾶς πρὸς δεξ. φρέσουσης κράνος κορινθιακόν.

[”]Οπ. Πήγασος ἵπταμενος πρὸς ἄρ.—Πίναξ X, 9.

*ΣΑΡΜΑΤΙΑ.**Tύρα.*

36 (197). **Λ 24.**—**ΑΥΤ Κ Μ ΑΥΡ ΣΕΥ—ΗΡΟΣ ΑΝΤΩΝ—I** Κεφαλὴ Καρακάλλα δαφνοστεφῆς καὶ πωγωνοφόρος πρὸς δεξ.

[”]Οπ. **ΤΥΡΑ—ΝΩΝ** Κυβέλη καθημένη ἐπὶ θρόνου μεγάλου μετὰ τριγωνικοῦ ἀετώματος πρὸς ἄρ. μεταξὺ δύο λεόντων, ἔχουσα ἐν τῇ προτεταμένῃ δεξιᾷ φιάλην τὴν δ' ἀριστερὰν στηρίζουσα ἐπὶ τοῦ τυμπάνου. Ἐν τῷ ἔξεργῳ Δ.—Πίναξ X, 11.

ΒΟΣΠΟΡΟΣ.

'Αχαΐα (ΐδε Στράβωνος 11, 495).

- 37 (198). **Α 20.** — Κεφαλὴ Διὸς δαφνοστεφῆς πρὸς δ. Ἐν κύκλῳ σφ. Οπ. **ΑΧΑ—ΙΤΩΝ** Ἰσταμένη ἀρ. μετὰ ποδήρους ἐξωσμένου χιτῶνος. Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρει πόλον, ἐπ' ὅμου φαρέτραν, ἐν τῇ προτεταμένῃ δεξιᾷ βέλος, ἐνῷ διὰ τῆς ἀριστερᾶς κρατεῖ πτυχὴν τοῦ χιτῶνος αὐτῆς. — Πίναξ X, 12.

Σημ. Μή γνωρίσας ἀλλοτε τὸ νόμισμα τοῦτο ἔξ αὐτοψίας, ἀλλ’ ἔξ ἀπλῆς χειρογράφου περιγραφῆς τοῦ κ. F. Imhoof-Blumer, δοτις ἀπέδιδεν αὐτὸ τῇ πόλει τοῦ Κιμερίου Βοσπόρου. ὑπέλαβον δι τὸ δυνατὸν νὰ ἀνήκῃ εἰς τὴν Ἀχαΐαν τῆς Κρήτης (Ἐφημ. Ἀρχ. 1889. 197-199). Νῦν δῶμας βλέπω δι τὸ χρῶμα τοῦ μετάλλου καὶ ἡ τεχνοτροπία αὐτοῦ είναι πράγματι πανόμοια πρὸς τὰ τῶν γνωστῶν νομισμάτων τοῦ Κιμ. Βοσπόρου. Ἡ Ἀχαΐα αὐτὴ είναι νέα πόλις ἐν τῇ νομισματικῇ ἐκ τούτου καὶ μόνου τοῦ νομίσματος γνωστή.

ΜΟΙΣΙΑ Η ΚΑΤΩ.

Μαρκιανόπολις.

- 38 (203). **Α 21.** — ΑΝΤ Κ Μ ΑΝΡ—ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC Κεφαλὴ Ἐλαγαβάλου ἀγένειος πρὸς δεξ.

*Οπ. **ΜΑΡΚΙΑΝ—ΟΠΟΛΙΤΩΝ** Νέμεσις Ἰσταμένη πρὸς ἀριστ., ἔχουσα ἐν τῇ δεξ. ζυγὸν καὶ ἐν τῇ ἀρ. πῆχυν. — Πίναξ X, 13.

Νικόπολις.

- 39 (204). **Α 26.** — Α. Κ. Λ. ΣΕΠ.—ΣΕΒΗΡΟC Π. Προτομὴ Σ. Σεβήρου δαφνοστεφῆς, πρὸς δεξ., μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος.

*Οπ. **ΥΠΑ ΟΟΥ ΤΕΡΤΥΛΛΟΥΝ ΝΙΚΟΠΟΛΙ ΠΡΟC Ι** Τύχη Ἰσταμένη ἀρ., ἔχουσα φιάλην ἐν τῇ δεξ. καὶ κέρας ἐν τῇ ἀρ.—Πίναξ X, 14.

Τόμοι.

- 40 (205). **Α 27.** — ΜΑΡ ΙΟΝΛΙΟC ΦΙΛΙΠΠΟC πέριξ ἄνω, ΚΑΙCΑΡ κάτω. Προτομαὶ ἀντιμέτωποι Φιλίππου τοῦ νεωτέρου ἄνευ στεφάνου, μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ. καὶ Σαράπιδος πρὸς ἀρ.

*Οπ. **ΜΗΤΡΟΠ—ΠΟ—ΝΤΟΝ ΤΟΜΕΩC** Δημήτηρ μετὰ διπλοῦ χιτῶνος, ἐξωσμένη, Ἰσταμένη πρὸς ἀρ., ἔχουσα ἐν τῇ ἀνυψου-

μένη πρὸς τὰ ἐμπρὸς δεξ. στάχυς, τὴν δὲ ἀρ. στηρίζουσα ἐπὶ μακρᾶς λαμπάδος. — Πίναξ X, 15.

ΘΡΑΚΗ.

'Αγχίαλος.

41 (208). **Α** 30. — **ΑΝΤ Π ΣΕΠ—ΓΕΤΑΣ** Προτομὴ Γέτα ἀγένειος καὶ δαφνοστεφῆς, πρὸς δεξ., μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος.

"Οπ. ΟΥΛ—ΠΙΑΝΩΝ ΑΓΧΙΑ—ΛΕΩΝ Πύλη πόλεως μετὰ δύο πύργων. *"Ανω αὐτῆς Δ.—Πίναξ X, 16.*

Aἶρος.

42 (210). **Ρ** 26, γρ. 14,89. — Κεφαλὴ Ἐρμοῦ κατενώπιον.

"Οπ. ΑΙΝΙΟΝ ἄνω. Τράγος βαδίζων πρὸς δ. Πρὸς αὐτοῦ δυτόν. Πεδίον τετράγωνον ἔγκοιλον. — Πίναξ X, 17.

43 (211). **Ρ** 13, γρ. 2,34. — *Ομοίως, ἀλλὰ πρὸ τοῦ τράγου κόκκος κριθῆς καὶ Τ ἦ σταφυλή.* — Πίναξ X, 18.

Απολλωνία.

44 (1365). **Ρ** 15, γρ. 3,24. — *"Αγκυρα, ἡς ἀριστερὰ μὲν ἀστακός, δεξιὰ δὲ Α.*

"Οπ. Γοργόνειον ἀρχαικόν. — Πίναξ X, 20.

45 (1366). **Ρ** 15, γρ. 3,26. — *Ομοίως ἀλλὰ τὸ μὲν Α ἀρ., δὲ δὲ ἀστακός δεξιά.* — Πίναξ X, 21.

46 (1367). **Ρ** 14, γρ. 3,26. — *"Ομοιον ἀλλὰ τὸ γοργόνειον νεωτέρας τεχνοτροπίας.* — Πίναξ X, 22.

47 (1368). **Ρ** 11, γρ. 1,25. — Κεφαλὴ *Απόλλωνος* δαφνοστεφῆς κατενώπιον.

"Οπ. "Αγκυρα, ἡς ἀρ. μὲν Α, δεξ. δὲ ἀστακός. — Πίναξ X, 23.

Ανγοῦστα Τραϊανή.

48 (213). **Α** 31. — **ΑΝΤ Μ ΑΥΡΗ—ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ** Κεφαλὴ Ἐλαγάβάλου δαφνοστεφῆς καὶ ἀγένειος, πρὸς δεξ.

"Οπ. ΑΝΓΟΥΝΤΗΣ—ΤΡΑΙΑΝΗΣ Κυβέλη καθημένη ἐπὶ θρόνου πρὸς ἀρ. μεταξὺ δύο λεόντων. — Πίναξ X, 24.

Bυζάντιον.

49 (218). **Α 20.** — Προτομή Ἀρτεμίδος, πρὸς δεξ., ἔχουσα τὴν κόμην κομψῶς ἀναδεδεμένην. Ὁπισθεν αὐτῆς ἡμισελήνος. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

”Οπ. ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ ἄνω ἀστέρος ἐν ἡμισελήνῳ. Τὸ δὲ λόγον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων. — Πίναξ XI, 5.

Δισαία.

50 (220). **Ρ 10,** γρ. 0,80 — ΔΙ—ΚΑ—Ι πέριξ ἀλέκτορος πρὸς δεξ. ”Οπ. Κτεῖς (δστρακον) ἐν τετραγώνῳ ἐγκούλῳ. — Πίναξ X, 19.

Πέρινθος.

51 (230). **Α 25.** — Προτομὴ Δήμητρος μετὰ πέπλου καὶ στεφάνης πρὸς δεξ. κρατοῦσα τῇ ἀρ. πρὸ τοῦ προσώπου στάχυνς καὶ μήκωνα. Κύκλος σφαιριδίων.

”Οπ. ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ ὅπισθεν ἐκ τῶν κάτω. Ἀρτεμις ἐν βραχεῖ χιτῶνι σπεύδουσα πρὸς δεξ. καὶ κρατοῦσα εἰς ἐκατέραν χεῖρα ἀνὰ μίαν βραχεῖαν λαμπάδα. Κύκλος σφαιρι. — Πίναξ XI, 1.

Φιλιππόπολις.

52 (232). **Α 20.** — ΑΝ Κ ΑΙ ΑΔΡΙ—ΑΝΤΩΝΙΝ Προτομὴ Λντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς δαφνοστεφής, πρὸς δεξ.

”Οπ. ΦΙΛΙΠΠΟ—ΠΟΛΕΙΤΩΝ Τύχη ἰσταμένη ἀρ. μετὰ φιάλης καὶ κέρατος. — Πίναξ XI, 2.

ΘΡΑΚΙΚΗ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΣ.

Λυσιμάχεια (; (ἴδε Ἡράκλειαν Θέσσαλίας).

53 (237). **Ρ 11,** γρ. 0,76. — Κεφαλὴ χαίνουσα λέοντος πρὸς ἀρ. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

”Οπ. Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς πρὸς δεξ. — Πίναξ XI, 31.

Σηλυμβρία.

54 (241). **Ρ 14,** γρ. 2,09. — Κεφαλὴ ἀρχαῖκὴ Ἡρακλέους ἐν λεοντῇ καὶ πωγωνοφόρος, πρὸς δεξ. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

”Οπ. Ἀλέκτωρ ἰστάμενος πρὸς δεξ. καὶ κρατῶν εἰς τὸ δάμφιος τροφήν τινα. Τὸ δὲ λόγον περιβάλλεται ὑπὸ τετραγωνικοῦ πλαι-

σίου ἐκ σειρᾶς σφαιριδίων, εῦρηται δὲ ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ.
— Πίναξ IX, 3.

"Ιμβρος νῆσος (τῷν Ἀθηναίων κληρούχων).

55 (252). **Α** 10.—Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς πρὸς δεξῖ

*"Οπ. ΑΘΕΝΑΙ ἀρ. Ἐρμῆς Ἰμβραμός γυμνός, σφηνοπώγων, ἵστα-
μενος δεξ. Πεδίον ἐγκοιλον.—Πίναξ XI, 8.*

Θάσος νῆσος.

56 (258). **Ρ** 6, γρ. 0.26.—Κεφαλὴ νύμφης ἔχούσης τὴν κόμην ἀνα-
δεδεμένην εἰς κρωβύλον, πρὸς ἄρ.

*"Οπ. ΘΑ κάτω δελφῖνος πρὸς ἄρ. Τὸ δὲ λόγον ἐν πεδίῳ ἐγκοίλῳ.
— Πίναξ XI, 4.*

ΙΛΛΥΡΙΑ.

'Απολλωνία.

57 (268). **Ρ** 20/25, γρ. 11,27.—Βοῦς θηλάζουσα μόσχον πρὸς δεξ.

*"Οπ. Οἱ ἀστερισμὸς Βότρυνς-Πελειάδες ἐν πλαισίῳ τετραγώνῳ
ἥπο δύο παραλλήλων γραμμῶν σχηματιζομένῳ, οὗ πέριξ
ΑΠ - ΟΛ, δόπαλον καὶ τόξον.—Πίναξ XI, 6.*

Δυρράχιον.

58 (275). **Ρ** 24, γρ. 10,72.—Ομοίως τῷ προηγουμένῳ.

*"Οπ. Ομοιος τύπος τῷ προηγουμένῳ, ἔχων ὅμως πέριξ Δ—Υ—Ρ
καὶ δόπαλον.—Πίναξ XI, 7.*

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ.

'Αβεβαίον ἀπορομῆς.

59 (293). **Ρ** 17, γρ. 2,71.—Βοῦς γονατίζων πρὸς δεξ. ἐπὶ γραμμῆς
ἔξεργου ἐκ σφαιριδίων καὶ στρέφων τὴν κεφαλὴν πρὸς ἀριστ. Τὸ δὲ λόγον ἐν κύκλῳ παχέων σφαιριδίων.

"Οπ. Τετράγωνον ἐγκοιλον εἰς τέσσαρα διηρημένον.—Πίναξ XI, 9.

Αμφίπολις.

60 (297). **Ρ** 17, γρ. 3,54.—Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος δαφνοστεφῆς κατε-
νώπιον. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

"Οπ. ΑΜΦ—ΙΠΟ—ΛΙΤ—ΕΩΝ ἐπὶ πλαισίου τετραγώνου περι-

κλείοντος λαμπτάδα. Τὸ δλον ἐν πεδίῳ τετραγώνῳ ἔγκοιλῳ.—
Πίναξ XI, 10.

Bέροια.

- 61 (301). **Α** 27, γρ. 0,89.—**ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ** δεξ. ἐκ τῶν ἄνω. Κεφαλὴ ἀγένειος Ἀλεξάνδρου ἐν λεοντῇ πρὸς δεξ. Κύκλος σφαιριδίων.
”Οπ. **KOINON—ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΔΙΣ ΝΕΩΚΟ** πέριξ δύο ναῶν ἔξαστύλων καὶ ἀντιμετώπων, ὃν κάτω **ΒΕΡΟΙΕΝΩ**.—Πίναξ XI, 14.

'Ηιών.

- 62 (307). **Ρ** 9, γρ. 2,65.—Χὴν βαδῖουσα πρὸς δεξ. καὶ στρέφουσα τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ ὅπίσω.
”Οπ. Τετράγωνον ἔγκοιλον εἰς τέσσαρα χιαστὶ διηρημένον.—
Πίναξ XI, 11.

Αδαίος τύραννος.

- 63 (310). **Α** 21.—Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος διαφνοστεφῆς πρὸς δεξ.
”Οπ. Τρίπονς ἐπὶ γραμμῆς, οὐ δεξιὰ μὲν **ΑΔΑΙΟΥ**, ἀρ. δὲ καὶ Σ.—Πίναξ XI, 13.

Κασσάνδρεια.

- 64 (319). **Α** 20.—**Μ AVR AN—COMODVS** Προτομὴ αὐτοῦ ἀγένειος καὶ διαφνοστεφῆς πρὸς δεξ. μετὰ μώρυκος καὶ ἐφαπτίδος.
”Οπ. **COL IVLI AV—G CASS** Κεφαλὴ Ἀμμωνος πρὸς δεξ. —
Πίναξ XI, 12.

Μέρδη.

- 65 (322). **Ρ** 16, γρ. 2,65.—”Ονος ἵνυφαλικὸς ὁγκανῖζων, πρὸς δεξ.
”Οπ. Πέντε τριγωνικὰ ἔγκοιλα διαφόρων μεγεθῶν τετραγωνικῶς περὶ τὸ αὐτὸν κέντρον διατεθειμένα.—Πίναξ XI, 15.

Νεάπολις.

- 66 (323). **Ρ** 19, γρ. 9,50.—Γοργόνειον ἀρχαικὸν κατενώπιον.
”Οπ. Τετράγωνον ἔγκοιλον εἰς τέσσαρα διηρημένον δι' ἔγκοιλων, ποδῶν σχήματος γάμμα, πρὸς ἀρ.—Πίναξ XI, 16.

- 67 (325). **Α** 12.—Γοργόνειον νεώτερον κατενώπιον.

”Οπ. **ΝΕΟ** ἄνω κεφαλῆς Ἀφροδίτης φερούσης περιδέραιον καὶ

διάδημα, ἔχούσης δὲ τὴν κόμην ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς κεφαλῆς ἀναδεδεμένην. Ὅπισθεν αὐτῆς ἀκρίς. — Πίναξ XI, 17.

68 (326). **Α** 10. — Ὄμοιώς.

Ὅπ. Ὄμοιώς (;) ἄνω ἐπιγραφῆς. Ἡ κεφαλὴ φαίνεται πτερωτὴ ἐνεκεν ἵσως φθορᾶς τῆς μήτρας. — Πίναξ XI, 18.

Ορθαγόρεια.

69 (328). **Ρ** 25, γρ. 9,90. — Κεφαλὴ Ἀρτέμιδος πρὸς δεξ. μετ' ἐνωτίου, φαρέτρας καὶ περιδεραίου. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

Ὅπ. ΟΡΘΑΓΟ δεξ. ΡΕΩΝ ἀρ. Κράνος μετὰ παραγναθίδων κατενώπιον. Υπ' αὐτὸν ΗΓ. Τὸ δὲ οὖν ἐν κύκλῳ σφαιριδίων. — Πίναξ XI, 21.

Πύδνα.

70 (337). **Α** 16. — Κεφαλὴ Ἀφροδίτης (;) μυρτοστεφής μετ' ἐνωτίου καὶ περιδεραίου πρὸς δεξ.

Ὅπ. ΠΥΔΝ—ΑΙΩ[Ν] Γλαῦξ ἴσταμένη πρὸς δ. — Πίναξ XI, 19.

Τερόνη.

71 (341). **Ρ** 15, γρ. 2,40. — **Τ—Ε** Οἰνοχόη πρὸς ἀριστ. Τὸ δὲ οὖν ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

Ὅπ. Τετράγωνον ἔγκοιλον εἰς τέσσαρα διῃρημένον. — Πίναξ XI, 20.

Φίλιπποι.

72 (343). **Ρ** 16, γρ. 3,21. — Κεφαλὴ ἀγένειος Ἡρακλέους ἐν λεοντῇ πρὸς δεξ.

Ὅπ. ΦΙΛΙΠΠΩΝ ἀρ. Τρίπους τεταυιωμένος ἐπὶ γραμμῆς ἐξέργασιν, οὗ ἄνω μὲν κλάδος δάφνης, δεξ. δὲ λαμπτάς. — Πίναξ XI, 22.

Χαλκιδική.

73 (347). **Ρ** 15, γρ. 2,31. — Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος δαφνοστεφής πρὸς δεξ. Πρὸς αὐτῆς Π. Τὸ δὲ οὖν ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

Ὅπ. Χ—Α—Λ | ΚΙΔ | ΕΩΝ ἄνω, δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ λύρας ἐπταχόρδου ἐν τετραγώνῳ ἔγκοιλῳ. — Πίναξ XI, 23.

ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ.

Φίλιππος Β'.

74 (353). **Ω** 17, γρ. 8,60. — Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος δαφνοστεφής, πρὸς δ.

"Οπ. "Αρμα ὑπὸ ἱνιόγου δδηγούμενον, πρὸς δεξ. 'Υπ' αὐτὸ τρίαινα. 'Ἐν τῷ ἔξέργῳ ΦΙΛΙΠΠΟΥ. — Πίναξ XI, 24.

75 (354). Χ 18, γρ. 8,60.—"Ομοιον, ἀλλὰ μετὰ κανθάρου ὑπὸ τὸ ἄρμα. — Πίναξ XI, 25.

'Αλέξανδρος Γ'.

76 (360). Χ 19, γρ. 8,66.—Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς πρὸς δεξ. Τὸ κρίνος κοσμεῖται ὑπὸ ὅφεως.

"Οπ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ δεξ. Νίκη ἵσταμένη ἀρ. ἔχουσα στέφανον ἐν τῇ δεξιᾷ καὶ ἵκριον τροπαίου ἐν τῇ ἀρ. 'Ἐν τῷ πεδίῳ ἀρ. Μ (;) καὶ κάτω Η. — Πίναξ XI, 26.

ΘΕΣΣΑΛΙΑ.

Aἰγαῖνες.

77 (382). Ρ 17, γρ. 2,60.—Κεφαλὴ Διὸς δαφνοστεφῆς πρὸς ἀρ.

"Οπ. ΑΙΝΙΑΝ—ΩΝ "Ἡρως μετὰ χλαμύδος καὶ παραζωνίου, ἀμυνόμενος πρὸς ἀρ. διὰ τῆς ἐν τῇ ἀρ. αὐτοῦ μικρᾶς ἀσπίδος ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ ἐγείρων ἀκόντιον πρὸς βολήν. Πεδίον ἔγκοιλον. — Πίναξ XI, 27.

78 (381). Ρ 25, γρ. 7,28.—Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς Παρθένου πρὸς δεξ. 'Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

"Οπ. ΑΙΝΙΑΝΩΝ ἀρ. ἐκ τῶν κάτω, ΝΙΚΑΡΧΟΣ δεξ. ἐκ τῶν ἄνω. "Ἡρως μετὰ χλαμύδος καὶ παραζωνίου, καὶ ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ποδὸς αὐτοῦ ἐφειδομένων δύο δορατίων, τείνων σφενδόνην ἵνα δι' αὐτῆς βάλῃ πρὸς δεξ. 'Ἐν τῷ πεδίῳ δεξ. ἀστήρ καὶ Ἰσιακὸν κόσμημα. Πεδίον ἔγκοιλον. (Νόμισμα δις κοπέν.) — Πίναξ XI, 28.

Ἄιραξ.

79 (384). Χ 21.—Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος δαφνοστεφῆς πρὸς δεξ. (όμοια τῇ τῶν χρυσῶν στατήρων Φιλίππου Β'), ἡς ὅπισθεν +

"Οπ. ΑΤΡΑ—ΓΙ—Ω Ἰππεὺς πρὸς δεξ. ἐγείρων τὴν δεξιάν. — Πίναξ XI, 29.

Δημητριάς.

80 (386). **Ρ 16**, γρ. 2,04.—Προτομὴ Ἀρτέμιδος, πρὸς δεξ., μετὰ φα-
ρέτρας ἐπ' ὅμουν.

[”]Οπ. ΔΗΜΗ άνω, ΤΡΙΕΩΝ κάτω. Πρῶρα πρὸς δεξ. Ἐν τῷ
πεδίῳ ἀρ. Σ. Πεδίον ἔγκοιλον.—Πίναξ XI, 30.

**Ηράκλεια Τραχινία.*

81 (387). **Α 15**.—Κεφαλὴ λέοντος πρὸς ἀρ.

[”]Οπ. Στέφανος, ἐν ῥή ΗΡΑ καὶ δόπαλον (;). Πεδίον ἔγκοιλον.—
Πίναξ XI, 32.

Κιέριον.

82 (388). **Α 20**.—Κεφαλὴ νεανίου ἀγένειος καὶ δαφνοστεφῆς πρὸς δ.

[”]Οπ. ΚΙΕΡΙΕΙΩΝ Ζεὺς γυμνὸς βαίνων πρὸς δεξ. καὶ ἀκοντίζων
τῇ δεξ. τὸν κεραυνόν. Ἐν τῷ πεδίῳ πρὸς αὐτοῦ νύμφη ἀστρα-
γαλίζουσα ἐν γόνασιν.—Πίναξ XII, 1.

Λάρισα.

83 (394). **Ρ 11/15**, γρ. 1,44.—Ἴππεὺς μετὰ καυσίας καὶ δύο δοράτων
ἐπὶ ἵππου βαδίζοντος πρὸς ἀρ. Κάτω τοῦ ἵππου Ι—Я. Τὸ
ὅλον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

[”]Οπ. ΛΑΡΙΣ.. πρὸς νύμφης ἦ θεᾶς καθημένης ἐπὶ θρόνου, πρὸς
δεξ. ἀνατεινούσης τὴν δεξιάν, ἐν δὲ τῇ ἀρ. κρατούσης στέφα-
νον. Πεδίον τετράγωνον ἔγκοιλον.—Πίναξ XII, 2.

Μητρόπολις.

84 (405). **Α 14**.—Κεφαλὴ ἀγένειος πρὸς δεξ.

[”]Οπ. Μ—ΗΤΡΟ άνω περιστερᾶς ἵπταιμένης πρὸς δεξ., κρατούσης
δὲ στέφανον ἦ δρμον ἐν τῷ δάμφει αὐτῆς. Ἐν κύκλῳ σφαι-
ριδίων.—Πίναξ XII, 3.

Οἰταῖοι.

85 (407). **Ρ 14**, γρ. 2,25.—Κεφαλὴ λέοντος δάκνοντος ἐπιδορατίδα,
πρὸς δεξ.

[”]Οπ. ΟΙΤΑ δεξ. ΩΝ ἀρ. ἐκ τῶν ἄνω. Ἡρακλῆς γυμνὸς καὶ ἀγέ-
νειος, ἴσταμενος κατενώπιον, φέρων δὲ δι' ἀμφοτέρων τῶν
χειρῶν καὶ ἐπὶ τοῦ ἀρ. βραχίονος μέγα δόπαλον.—Πίν. XII, 5.

**Ορθη.*

86 (409). **Α 15.** — Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς, πρὸς δεξῖ.

**Οπ. ΟΡΘΙΕΩΝ κάτω βράχου, ἐξ οὗ ἀναπηδᾷ προτομὴ ἵππου.*

**Ἐπὶ τοῦ βράχου δύο δένδρα. Τὸ δὲ λόγον ἐν στεφάνῳ. — Πίναξ XII, 6.*

Πελλίννα.

87 (411). **Α 17.** — Ἰππεὺς μετὰ καυσίας καὶ χλαμύδος ἐπὶ ἵππου τρέχοντος πρὸς δεξῖ.

**Οπ. ΠΕΛΛΙ οὐδεῖς. ἐκ τῶν ἄνω, ΝΝΑΙΕ ἀρ. ἐκ τῶν κάτω. Θεά τις ἥ νύμφη φέρουσα διπλοῦν ρυτῶνα καὶ πέπλον, ἰσταμένη πρὸς δεξῖ. καὶ κρατοῦσα δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν κιβωτίδιον. — Πίναξ XII, 7.*

Σκοτοῦσα.

88 (412). **Α 13, γρ. 1,31.** — Κεφαλὴ πωγωνοφόρος Ἡρακλέους ἐν λεοντῇ, πρὸς δεξῖ.

**Οπ. Σ—ΚΟ κάτω προτομῆς ἵππου βοσκομένου πρὸς δεξῖ. Πεδίον ἔγκοιλον. — Πίναξ XII, 4.*

Τρίκκη.

89 (413). **Α 17, γρ. 2,52.** — Ἡρώς Θεσσαλὸς γυμνὸς φέρων μόνον χλαμύδα ἀπὸ τῶν ὅμων ἡνεμωμένην καὶ καυσίαν κρεμαμένην ὅπισθεν τῆς κεφαλῆς, συλλαμβάνων δὲ ἀπὸ τῶν κεράτων ταῦρον ἐν προτομῇ εἰκονιζόμενον. Πέριξ κύκλος σφαιριδίων.

**Οπ. ΗΟΙΑ—ΚΚ—ΙΨΤ πέριξ προτομῆς ἵππου καλπάζοντος πρὸς δεξῖ. Πεδίον ἔγκοιλον. — Πίναξ XII, 9.*

Φαρκαδών.

90 (417). **Α 13/17, γρ. 3,07.** — Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς πρὸς δεξῖ.

**Οπ. Φ—ΑΡ πρὸς κεφαλῆς ἵππου πρὸς δεξῖ. Ἐν τετραγώνῳ ἔγκοιλῳ. — Πίναξ XII, 10.*

Φεραί.

91 (420). **Α 15/17.** — Κεφαλὴ Ἀρτέμιδος πρὸς δεξῖ.

**Οπ. ΦΕΡΑΙΟΝ πρὸς κεφαλῆς λέοντος πρὸς δ. ἔχοντος τὴν γλῶσσαν κρεμαμένην. Πεδίον ἔγκοιλον. — Πίναξ XII, 11.*

ΗΠΕΙΡΟΣ.

'Αθαμᾶνες.

92 (534). **Α** 17.—Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος δαφνοστεφής, πρὸς δεξ.

"Οπ. ΑΘΑ ἄνω, ΜΑΝ ἀρ. Κεφαλὴ βοὸς μετὰ τοῦ τραχήλου, πρὸς ἀρ. Ἐν τῷ πεδίῳ δεξ. ἀστήρ. Πεδίον ἔγκοιλον.—Πίναξ XII, 27.

'Αμβρακία.

93 (432). **Ρ** 17, γρ. 3,46.—Κεφαλὴ θεᾶς δαφνοστεφής μετὰ καλύπτρας, πρὸς ἀρ.

"Οπ. Α—Μ Ὁβελίσκος ἵερὸς τεταινιωμένος. Τὸ δὲ στεφάνων δάφνης.—Πίναξ XII, 13.

94 (434). **Α** 19.—Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος δαφνοστεφής, πρὸς δεξ."Οπ. $\begin{matrix} \text{Α} - \text{Μ} \\ \text{Β} - \text{Ρ} \end{matrix}$ Ὄμοιώς.—Πίναξ XII, 12.

Βουθρωτόν.

95 (436). **Α** 14.—Κεφαλὴ Ἀφροδίτης μετὰ πόλου, πρὸς δεξ."Οπ. $\begin{matrix} \text{Β} - \text{Υ} \\ \text{Ο} \end{matrix}$ Δάς. Τὸ δὲ στεφάνων ἐλαίας.—Πίναξ XII, 14.96 (437). **Α** 24.—**P. DASTIDIVS L. CORNELLIVS** Κεφαλὴ Διὸς δαφνοστεφής, πρὸς δεξ."Οπ. Βοῦς ἰστάμενος πρὸς δεξ. καὶ στρέφων τὴν κεφαλὴν κατενώπιον. Ἀνω **ΡΡ** (sic), ἐν τῷ ἐξέργῳ **ΙΙΙΙΡ ΚΑ**. Τὸ δὲ στεφάνων κύκλῳ σφαιριδίων.—Πίναξ XII, 15.

Δαμάστιον.

97 (439). **Ρ** 22, γρ. 13,15.—Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος δαφνοστεφῆς πρὸς δ."Οπ. Τρίπονς, οὐ κάτω [**ΔΑΜΑΞ**, δεξ. **ΤΙΝ**, ἀρ. **ΩΝ**. (Βαρβαρότεχνον).—Πίναξ XII, 16.

Φοινίκη.

98 (445). **Α** 22.—Κεφαλὴ σφηνοπώγων καὶ μετὰ ταινίας πρὸς δεξ. (Ζεύς;) Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων."Οπ. **ΦΟΙΝΙΚΑΙΕΩΝ** Κεραυνός. Τὸ δὲ στεφάνων δάφνης.—Πίναξ XII, 17.

Κέρκυρα.

99 (448). **Ρ** 22, γρ. 11,10. — Δάμαλις θηλάζουσα μόσχον, ίσταμενη πρὸς δεξ. καὶ στρεφομένη πρὸς τὸν μόσχον. Ἀνω αὐτῆς | καὶ πρῷρα νηός.

⁷Οπ. Πλαισίον τετράγωνον εἰς δύο παραλληλόγραμμα διηρημένον, ἐν οἷς ὁ ἀστερισμὸς Βότρυς-Πελειάδες. Πέριξ τοῦ πλαισίου **Κ—Ο—Ρ** καὶ πηδάλιον. — Πίναξ XII, 18.

100 (459). **Ρ** 19, γρ. 4,54. — Κεφαλὴ ἀγένειος Διονύσου κισσοστεφής καὶ μετὰ ταινίας περὶ τὸ μέτωπον, πρὸς δεξ.

⁷Οπ. **Ρ** καὶ τὸ μονογράφημα **ΠΥΡΘ** κάτωθεν Πηγάσου ίπταμένου πρὸς δεξ. — Πίναξ XII, 19.

101 (487). **Α** 26.— **Α Κ Λ ΣΕΠ Σ—ΕΒΗΡΟΣ ΠΕ** Κεφαλὴ δαφνοστεφής **Σ.** Σεβήρου πρὸς δεξ.

⁷Οπ. **ΚΟΡ—Κ—Υ—ΡΑΙΩΝ** Πήγασος ίπταμενος πρὸς δεξ. — Πίναξ XII, 20.

ΑΚΑΡΝΑΝΙΑ.*Αλυζία.*

102 (495). **Ρ** 23, γρ. 8,59.— Πήγασος ίπταμενος πρὸς δεξ., οὐ κάτωθεν **Α**.

⁷Οπ. **ΑΛΥΣΙΑΙΩΝ** πρὸς κεφαλῆς Ἀθηνᾶς πρὸς δεξ. μετὰ κράνους κορινθιουργοῦς. ⁷Οπισθεν αὐτῆς σύμβολον δυσδιάκριτον (κλάδος;). — Πίναξ XII, 21.

Αρακτόριον.

103 (498). **Ρ** 21, γρ. 8,16.— Πήγασος ίπταμενος πρὸς ἄρ. Κάτω αὐτοῦ **ΑΙ.**

⁷Οπ. Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς ἄρ., ἡς ὅπισθεν **ΑΙ** καὶ ὄμφαλός. Πεδίον ἔγκοιλον. — Πίναξ XII, 22.

104 (499). **Ρ** 12, γρ. 1,44.— Προτομὴ Πηγάσου πρὸς ἄρ. Κάτω αὐτῆς μονογράφημα ὡς τὸ ἀντέρω.

⁷Οπ. Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος δαφνοστεφής πρὸς ἄρ. Πεδίον ἔγκοιλον. — Πίναξ XII, 23.

'Αστακός.

105 (504). **Ρ** 22, γρ. 8,30.—Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς πρὸς δεξ. Κάτω αὐτῆς
Α—Σ. Ὁπισθεν ἀστακός.'

὾οπ. Πήγασος ἵπταμενος πρὸς δεξ. — Πίναξ XII, 25.

Θύρρειον.

106 (505). **Ρ** 23, γρ. 8,46.—Θ—Υ Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς πρὸς ἄρ., ἡς ὅπι-
σθεν ἀσπὶς Βοιωτική.

὾οπ. Πήγασος ἵπταμενος ἀρ., οὗ κάτω ΘΥ. — Πίναξ XII, 26.

Οἰνιάδαι (;

107 (508). **Ρ** 13, γρ. 1,80. Κεφαλὴ ἀνθρωπόμορφος τοῦ Ἀχελώου
ταύρου, πρὸς δεξ.

὾οπ. Φ ἐν τετραγώνῳ ἔγκοιλῳ. — Πίναξ XII, 24.

ΑΙΤΩΛΙΑ.

Λυσιμάχεια.

108 (536). **Ρ** 16, γρ. 1,51.—Κεφαλὴ Ἀφροδίτης (;) ἔχουσα τὴν κό-
μην ἀναδεδεμένην διὰ διπλῆς ταινίας, φέρουσα δὲ ἐνώτια καὶ
περιδέραιον, πρὸς δεξ.

὾οπ. Πήγασος, οὗ κάτω ΛΥ. — Πίναξ XII, 28.

ΔΟΚΡΙΣ.

'Οποῦς.

109 (540). **Ρ** 25, γρ. 11,60.—Κεφαλὴ Κόρης χλόῃ ἐστεμμένης, μετὰ
ἐνωτίου καὶ περιδεραίου, πρὸς ἄρ.

὾οπ. ΟΠΟΝΤΙΩΝ ἄρ. Αἴας ὁ Λοκρὸς μετὰ κράνους, ἀσπίδος
καὶ ἔφοντος δοριῶν πρὸς δεξ. Ἐν τῷ κοιλῷ τῆς ἀσπίδος γρὺψ
καὶ ἀνθέμιον. Μεταξὺ τῶν ποδῶν Λ. — Πίναξ XII, 30.

110 (546). **Ρ** 10, γρ. 0,75.—ΟΠ δεξ., ΟΝ ἄρ. Ἀμφορεὺς μετ' ἀνα-
γλύφων γραμμῶν κατὰ τὰ ἄνω ἡμίση τῆς κοιλίας αὐτοῦ, μετὰ
δύο δὲ φύλλων κισσοῦ παρὰ τὰ ὤτα.

὾οπ. Λ—Ο Ἀστὴρ ὁκτὼ ἀκτίνων. Πεδίον ἔγκοιλον. — Πί-
ναξ XII, 29.

Συάρρεια.

111 (554). **Α** 20.—Κεφαλὴ Διὸς δαιφνοστεφῆς, πρὸς δεξ.·

”Οπ. [Σ]ΚΑΡΦΕ δεξ. Θεὰ ἴσταμένη ἀρ. κρατοῦσα ἐν τῇ δεξιᾷ στέφανον, τὴν δ' ἀρ. στηρίζουσα ἐπὶ τῆς ὁσφύος. Ἐν τῷ πεδίῳ ὑστερόσημον, ἐν φελφίσ.—Πίναξ XII, 31.

ΦΩΚΙΣ.

112 (557). **Α** 22.—ΦΩ—ΚΕ—ΩΝ Τρεῖς κεφαλαὶ βοῶν ἐστεμμέναι διὰ ταινιῶν καὶ σχηματίζουσαι ἐν Υ.

”Οπ. Τ ἐν στεφάνῳ δάφνης.—Πίναξ XIII, 1.

Ἐλάτεια.

113 (565). **Α** 18.—Κεφαλὴ πωγωνοφόρος, πρὸς δεξ.·

”Οπ. [Ε]ΛΑΤΕ ἀρ. Ἀθηνᾶ μαχομένη πρὸς δεξ. Πρὸς αὐτῆς τοῖς πους. Ὑστερόσημον τετράγωνον, ἐν φελφίσ.—Πίναξ XIII, 2

ΒΟΙΩΤΙΑ.

114 (570). **Ρ** 25, γρ. 11,75.—’Ασπὶς Βοιωτική.

”Οπ. ΒΟ—ΙΩ Ἀμφορεύς, οὐδὲ ἄνω σταφυλή.—Πίναξ XIII, 3.

Θῆραι.

115 (606). **Α** 18.—ΘΗΒ—ΑΙΩΝ Κεφαλὴ Ἡρακλέους δαιφνοστεφῆς καὶ πωγωνοφόρος, πρὸς ἀρ.

”Οπ. ΕΠΙ ΑΡΧΙΠ—ΕΜΠΤΙΔΟ—Υ Ῥόπαλον καὶ θύρσος.—Πίναξ XIII, 5.

Ἀλίαρτος.

116 (607). **Ρ** 14, γρ. 2,36.—’Ασπὶς Βοιωτική.

”Οπ. Α—ρ Ἀμφορεύς. Τὸ δὲ λόνον ἐν τετραγώνῳ ἔγκοιλῳ.—Πίναξ XIII, 4.

Ισμήνη.

117 (615). **Ρ** 8, γρ. 0,26.—’Ασπὶς Βοιωτική.

”Οπ. Η—Ι Σταφυλή.—Πίναξ XIII, 6.

Κορώνεια.

118 (616). **Ρ** 12, γρ. 0,86.—’Ασπὶς Βοιωτική.

”Οπ. Κ—Ο Γοργόνειον. Πεδίον ἔγκοιλον.—Πίναξ XIII, 7.

Kῶπαι.

119 (617). **Ρ** 11, γρ. 0,86. — Ἀσπὶς Βοιωτική.

"Οπ. ΚΩΠΑ—ΙΩΝ Πρόσθιον ταύρου κυρίσσοντος, πρὸς δεξ. Πεδίον ἔγκοιλον. — Πίναξ XIII, 8.

Λεβάδεια.

120 (618) **Ρ** 11, γρ. 2,45. — Λ παρ' ἀσπίδα Βοιωτικήν.

"Οπ. Λ ἐν κύκλῳ σχηματίζοντι τὸ κέντρον τετραγώνου ἔγκοιλου εἰς πολλὰ τρίγωνα μέρη διῃρημένου. — Πίναξ XIII, 10.

Πλαταιαί.

121 (626). **Λ** 23. — Ἀσπὶς Βοιωτική.

"Οπ. ΠΛΑ ἐν πεδίῳ ἔγκοιλῳ. — Πίναξ XIII, 9.

Τάναγρα.

122 (630). **Λ** 15. — ΔΡΟ—ΥCOC Κεφαλὴ Δρούσου ἀστεφῆς, πρὸς δ.

"Οπ. ^{Τ—Α}_{Ν—Α} Κλάδος φοίνικος. — Πίναξ XIII, 11.

Φαραί.

123 (631). **Ρ** 11, γρ. 0,75. — Ἀσπὶς Βοιωτική.

"Οπ. Φ—Α Κρατήρ. Πεδίον ἔγκοιλον, — Πίναξ XIII, 12.

ΑΤΤΙΚΗ.*Ἀθῆναι.*

124 (641). **Ρ** 24, γρ. 16,76. Κεφαλὴ ἀρχαῖκὴ Ἀθηνᾶς δεξ.

"Οπ. [Α]ΘΕ δεξ. Γλαῦξ ἴσταμένη δεξ. Ὁπισθεν αὐτῆς θαλλὸς ἐλαίας. Τὸ ὅλον ἐν τετραγώνῳ ἔγκοιλῳ. — Ηίναξ XIII, 14

125 (648). **Ρ** 15, γρ. 7,90. — Ομοίως, ἀλλὰ τῆς Περικλείου ἐποχῆς. — Πίναξ XIII, 13.

126 (685). **Ρ** 16, γρ. 3,25. — Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς πρὸς δεξ. (Ἐποχὴ τῶν Διαδόχων).

"Οπ. ^{Α—[Θ]}_Ε Γλαῦξ ἴσταμένη πρὸς δεξ. μετ' ἀναπεπταμένων πτερύγων. Πρὸς αὐτῆς ἀμφορεύς. — Πίναξ XIII, 15.

127 (686). **Ρ** 13, γρ. 2.74.— Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς, ἵς τὸ κράνος κοσμεῖ
ἔλιξ, πρὸς δεξ.

*Οπ. ^Α_{Ε—Θ} Δύο γλαῦκες ἴσταμεναι κατενώπιον μετὰ κλειστῶν
πτερύγων.— Πίναξ XIII, 16.

128 (690). **Ρ** 21, γρ. 4.10.— Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς Παρθένου, πρὸς δεξ.
Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

*Οπ. **Α—ΘΕ | ΗΡΑ | ΑΡΙ—ΣΤΟ | ΠΟΛΥ** Γλαῦξ ἐπὶ ἀμφορέως,
ἐφ' οὐ **Α**. Ἀριστερὰ ἐν τῷ πεδίῳ δόρπαλον καὶ τόξον. Τὸ δὲ
ἐν στεφάνῳ ἐλαίας.— Πίναξ XIII, 17.

129 (708). **Α** 20.— Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς, δεξ.

*Οπ. ^{Α—Ε}_Θ Ζεὺς γυμνὸς βαδίζων πρὸς δεξ. καὶ ἀκοντίζων τῇ
δεξιᾷ κεραυνόν. Ἐν τῷ πεδίῳ δεξ. ἀστήρ ἐν μέσῳ δύο μη-
νίσκων.— Πίναξ XIII, 18.

130 (743). **Α** 21.— Προτομὴ Ἀθηνᾶς πρὸς δεξ. ἔχούσης αἰγίδα περὶ
τὸ στῆθος.

*Οπ. ^{Α—Ε}_Θ Ο Θησεὺς πρὸς δεξ. συλλαμβάνων τῇ ἀρ. τὸν Μινώ-
ταυρον ἐκ τοῦ ἐτέρου τῶν κεράτων καὶ παίων αὐτὸν δοπάλῳ.
— Πίναξ XIII, 20.

131 (744). **Α** 19.— Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς πρὸς δεξ.

*Οπ. **ΑΘΗΝ—ΑΙΩΝ** Ο Θησεὺς ἢ ὁ ἐτερος τῶν Τυραννοκτόνων
μαχόμενος πρὸς ἀρ.— Πίναξ XIII, 21.

132 (755). **Α** 17.— Προτομὴ Ἀθηνᾶς πρὸς δεξ.

*Οπ. ^Α_{ΘΕ} Ἀνὴρ ἐνδεδυμένος (Σόλων;) καθήμενος ἐπὶ βρά-
ΝΑΙ ἀρ. χου πρὸς δεξ. καὶ στηρίζων τὴν ἀρ. ἐπὶ κιονί-
ΩΝ σκου (ἄξονος;). Πίναξ XIII, 19.

'Ωρωπός.

133 (760). **Α** 20.— Κεφαλὴ θεᾶς μετὰ πόλου καὶ ἐνωτίων, πρὸς δεξ.

*Οπ. **Ω[ΡΩ]**—ΠΙΩΝ Δελφίς πέριξ τριαίνης (;).— Πίναξ XIII, 23.

Σαλαμίς.

134 (761). **Α 16.** — Κεφαλὴ Κόρης ἐστεμμένης διὰ σταχύων, πρὸς δ. "Οπ. ΣΑ—ΛΑ Ἀσπὶς Βοιωτικῆ. — Πίναξ XIII, 22.

ΜΕΓΑΡΙΣ.

Αἰγάσθενα.

135 (771). **Α 17.** — Λ ΣΕΠΤΑ ΓΕΤΑΣ Προτομὴ Γέτα, πρὸς δεξ. "Οπ. ΑΙΓΑΣΘΟ—[ΕΝΙΤΩΝ] Οὐκοδόμημα κυκλοτερὲς ὑπὸ κιόνων περιβαλλόμενον, ἐν ᾧ φύεται δένδρον. Τὸ δλον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων. — Πίναξ XIII, 25.

Αἴγινα.

136 (781). **Ρ 23,** γρ. 12,04.—Χελώνη χερσαία. ('Αρίστης τεχνοτροπίας).

"Οπ. Γραμμαὶ σχηματίζουσαι ΧΙ ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ. — Πίναξ XIII, 24.

137 (795). **Α 19.** Λ ΣΕΠΤΙ—ΓΕΤΑΣ ΚΑΙ Προτομὴ αὐτοῦ ἀστεφής, πρὸς δεξ.

"Οπ. ΑΙΓΕΙ—Ν—ΗΤΩΝ Νίκη βαδίζουσα πρὸς δ., ἔχουσα στέφανον ἐν τῇ δεξιᾷ καὶ κλάδον φοίνικος ἐν τῇ ἀριστ. — Πίναξ XIII, 26.

138 (796). **Α 23.** — [ΙΟΝΛΙΑΔΟ]—ΜΗΑ ΣΕΒΑ Προτομὴ Ἰουλίας Δόμνας, πρὸς δεξ.

"Οπ. ΑΙ—[ΓΕΙ—ΝΗ] πέριξ καὶ ΝΩΤ κάτω. Ὁ λιμὴν τῆς νήσου, ἐν ᾧ πλοῖον. Εἰς τὸ βάθος στοὰ ἔξ κιόνων καὶ πύλῃ μετὰ κλίμακος. Ὁ λιμὴν σχηματίζεται ὑπὸ δύο ἡμικυκλικῶν βραχιόνων. — Πίναξ XIII, 27.

ΚΟΡΙΝΘΙΑ.

Κόρινθος.

139 (922). **Ρ 13/16,** γρ. 2,75.—Πήγασος ἀρχαϊκὸς ἵπταμενος κεχαλινωμένος πρὸς δεξ. Κάτω αὐτοῦ Θ.

"Οπ. Κεφαλὴ ἀρχαϊκὴ Ἀφροδίτης ἔχουσα ἀναδεδεμένην ταινίᾳ τὴν μακρὰν αὐτῆς κόμην, περὶ δὲ τὸν τράχηλον φέρουσα περιδέραιον. Τετράγωνον ἐγκοίλον. — Πίναξ XIII, 28.

140 (923). **Ρ** 11, γρ. 1,40.—Προτομὴ ὁμοίου Πηγάσου πρὸς δ. καὶ τὸ αὐτὸν ο.

*Οπ. Ομοίως τῷ προηγουμένῳ. — Πίναξ XIII, 29.

141 (929). **Ρ** 21, γρ. 8,54.—Πήγασος ἵσταμενος ἀρ., οὐκ κάτω ο.

*Οπ. Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς μετὰ κράνους κορινθιακοῦ πρὸς ἀρ. *Ἐν τῷ πεδίῳ ἀρ. Γ, δεξ. περιστερὰ ἵσταμένη πρὸς ἀριστ. ἐν στεφάνῳ. — Πίναξ XIII, 30.

142 (930). **Ρ** 22, γρ. 8,44.—Ομοίως.

*Οπ. Ομοία κεφαλὴ πρὸς ἀριστ., ἀλλ' ἔχουσα τὸ κράνος δάφνῃ ἐστεμένον. *Ἐν τῷ πεδίῳ ἀρ. καὶ κάτω Α—Ρ, δεξιὰ ἀετὸς ἵσταμενος πρὸς ἀρ. μετὰ κλειστῶν πτερύγων, στρέφων δὲ τὴν κεφαλὴν πρὸς δεξ. — Πίναξ XIII, 32.

143 (931). **Ρ** 22, γρ. 8,65.—Ομοίως.

*Οπ. Ομοίως τῷ προηγουμένῳ, ἀλλ' ἐν τῷ πεδίῳ μόνον δεξ. κέρας, ἐν φ. δύο στάχυες. — Πίναξ XIII, 31.

144 (949). **Α** 24.—**M. NOVIO. BASSO—M. AN. HIPPARC** Κεφαλὴ Αὐγούστου γυμνή, πρὸς δεξ.

*Οπ. **HIVIR—CORIN** Κεφαλὴ Ιουλίου Καίσαρος δαφνοστεφής, πρὸς δεξ. — Πίναξ XIV, 2.

145 (958). **Α** 22.—Κεφαλὴ Ποσειδῶνος πρὸς δεξ.

*Οπ. Ο Βελλεροφόντης ἐπὶ τοῦ Πηγάσου πρὸς δεξ. Κάτω αὐτοῦ Θ—ο. — Πίναξ XIV, 1.

Α Χ Α Ι Α.

Aīgyra.

146 (961). **Α** 14.—**ΑΙΓΑΙΡΑΤΑΝ** πέριξ προτομῆς αἰγός, πρὸς δεξ.

*Οπ. **ΠΡΟ ΟΥ** ἐν στεφάνῳ. — Πίναξ XIV, 3.

Boūρα.

147 (962). **Α** 23.—**ΛΟΝ ΣΕΠ[ΤΙΜΙΟ]Ν ΓΕΤΑΝ..** Προτομὴ δαφνοστεφής μετὰ θώρακος πρὸς δεξ.

*Οπ. **ΒΟΥΡ—ΑΕΩΝ** Ἀσκληπιὸς ἵσταμενος κατὰ μέτωπον. — Πίναξ XIV, 4.

Πάτραι.

- 148 (989). **Α 26.**—[ΙΜΡ] ΣΟΜΜΟΔΟ—ΑΝΤΟ ΑVG Προτομὴ δαφνοστεφῆς Κομμόδου πρὸς δεξ. μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος.
”Οπ. [COL] ΑΑ—ΡΑΤΡ Ποσειδῶν στηρίζων τὸν δεξιὸν πόδα ἐπὶ πέτρας, πρὸς ἄρ. — Πίναξ XIV, 7.

Πελλήνη.

- 149 (997). **Α 25.**—Λ ΣΕΠ Σ—[ΕΒΗΡΟΣ ΠΕΡ] Κεφαλὴ Σ. Σεβήρου δαφνοστεφῆς, πρὸς δεξ.
”Οπ. ΠΕΛΛΗ—ΝΕΩΝ Διόνυσος ἀγένειος γυμνὸς ἰστάμενος πρὸς ἄρ., ἔχων ἐν τῇ δεξ. κάνθαρον ἀνεστραμμένον, τὴν δ' ἄρ. στηρίζων ἐπὶ θύρσου τεταινιωμένου. — Πίναξ XIV, 8, ὅπισθεν.

ΣΙΚΥΩΝΙΑ.*Σικνών.*

- 150 (998). **Ρ 23,** γρ. 11,51.—Χίμαιρα ἰσταμένη ἄρ. ”Ανω αὐτῆς στέφανος, κάτω δὲ **ΣΕ.**
”Οπ. Περιστερὰ ἵπταμένη πρὸς δεξ., ἡς ὅπισθεν Α. Τὸ δλον ἐν στεφάνῳ ἐλαίας. — Πίναξ XIV, 9.

Τενέα.

- 151 (1012). **Α 24.**—ΙΟΝ ΔΟΜ[ΝΑ] ΣΕΒΑΤΗ Προτομὴ Ιουλ. Δόμνας, πρὸς δεξ.
”Οπ. Τ—ΕΝΕΑ—ΤΩΝ Διόνυσος ἀγένειος ἐν βραχεῖ χιτῶνι ἰστάμενος ἄρ., ἔχων ἐν μὲν τῇ δεξ. κάνθαρον ἀνεστραμμένον, τὴν δ' ἄρ. στηρίζων ἐπὶ θύρσου τεταινιωμένου. — Πίναξ XIV, 12, ὅπισθεν.

ΗΛΙΣ.

- 152 (977). **Ρ 17/14,** γρ. 2,80. Κεφαλὴ ἀετοῦ πρὸς δεξ., ἡς κατωτέρω **ΠΟ.**
”Οπ. Φ—Α Κεραυνὸς πτερωτός. Τὸ δλον ἐν στεφάνῳ. — Πίναξ XIV, 5.

- 153 (975). **Ρ 27,** γρ. 11,40.—Κεφαλὴ Διὸς δαφνοστεφῆς, πρὸς δεξ.
”Οπ. Φ—Α Ἀετὸς ἰστάμενος πρὸς δεξ. Πρὸς αὐτοῦ μέγας ὅφις

ἀνορθούμενος κατὰ τοῦ ἀετοῦ καὶ Η. Ἀριστ. κεραυνός; —
Πίναξ XIV, 6.

Ίθάκη.

154 (1020). **Α** 16. — Κεφαλὴ Ὁδυσσέως μετὰ πύλου πρὸς δεξ. Ὁπισθεν ΙΘΑ.

*Οπ. Κεραυνός ἐν στεφάνῳ κοτίνου. — Πίναξ XIV, 10.

Ζάκυνθος.

155 (1022). **Ρ** 17, γρ. 3,82. — Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος δαφνοστεφῆς, πρὸς δ.

*Οπ. Ι—Α Τρίπονς. Τὸ δλον ἐν στεφάνῳ δάφνης. — Πίναξ XIV, 11.

Λακωνίκη.

Λᾶς.

156 (1048). **Α** 23. — ΜΑΥΡΑΝ—ΤΩΝΙΝΟC Κεφαλὴ δαφνοστεφῆς Ἐλαγαβάλου (;) πρὸς δεξ.

*Οπ. ΛΑ—ΩΝ Τύχη ἵσταμένη ἀρ. μετὰ φιάλης καὶ κέρατος. Πρὸ αὐτῆς βθυμός. — Πίναξ XIV, 13, ὅπισθεν.

Αργολίς.

Ἄργος.

157 (1065). **Α** 25. — [ΑΥΤ] ΚΑΙ ΣΕΒΗΡ—ΟΣ ΣΕΒΑ Προτομὴ δαφνοστεφῆς Σ. Σεβήρου πρὸς δεξ.

*Οπ. ΑΡΓ—Ε—ΙΩΝ Νέμεσις ἵσταμένη κατενώπιον, βλέπουσα δὲ πρὸς δεξ., ἔχουσα ἐν μὲν τῇ ἀρ. τροχόν, ἐν δὲ τῇ δεξ. δυσδιάκριτόν τι. — Πίναξ XIV, 14, ὅπισθεν.

Ἐρμούη.

158 (1071). **Ρ** 16, γρ. 2,76. — Κεφαλὴ Δήμητρος στάχυσιν ἐστεμμένη, μετ' ἐνωτίων καὶ περιδεραίου, πρὸς ἀρ.

*Οπ. Φ ἐν στεφάνῳ σταχύων. — Πίναξ XIV, 19.

Τροιζήν.

159 (1090). **Ρ** 9, γρ. 0,58. — Κεφαλὴ νεανικὴ μετὰ μακρᾶς κόμης, περὶ ἥν ταινία, πρὸς ἀρ.

*Οπ. ΟΨΤ ἀρ. ἐκ τῶν κάτω. Τρίαινα. — Πίναξ XIV, 17.

160 (1091). **Α 17.** — Κεφαλὴ Ποσειδῶνος πρὸς ἄρ.

[”]Οπ. ΤΡΟ δεξ. [”]Αρτεμις ἐν βραχεῖ χιτῶνι καθημένη ἐπὶ βράχου πρὸς ἄρ., τὰς χεῖρας ἀμφοτέρας στηρίζουσα ἐπὶ τοῦ τόξου, ἐπὶ δὲ τῶν ὕμων ἔχουσα φαρέτραν. — Πίναξ XIV, 20.

161 (1093). **Α 24.** — ΙΟΥ ΔΟΜ—ΝΑΝ ΣΕΒ Προτομὴ αὐτῆς πρὸς δ.

[”]Οπ. ΤΡΟΙ | ΙΗ—ΝΙΩΝ Διόνυσος ἀγένειος ἐν βραχεῖ χιτῶνι καὶ ὑποδήμασιν, ἴσταμενος πρὸς ἄρ., ἔχων ἐν τῇ δεξ. κάνθαρον, τὴν δ' ἄρ. στηρίζων ἐπὶ θύρσου. Πρὸς αὐτοῦ ὀκλάζει πάνθηρ. — Πίναξ XIV, 18.

ΑΡΚΑΔΙΑ.

‘Ηραία.

162 (1114). **Ρ 11,** γρ. 0,75. — Κεφαλὴ θεᾶς μετ' ἐνωτίου καὶ περιδεραίου, ἔχουσα τὴν κόμην εἰς τὴν κορυφὴν ἀναδεδεμένην.

[”]Οπ. Η ἐπὶ τόξου. Δεξιὰ ΉΡΑ, ἄρ. ΘΕ. — Πίναξ XIV, 16.

163 (1117). **Α 15/14.** — Ἡ αὐτὴ κεφαλὴ πρὸς δεξ.

[”]Οπ. ΉΡΑ ἄρ. ΘΕΟ δεξ. [”]Αμφορεύς. — Πίναξ XIV, 15.

Καφναί.

164 (1120). **Α 15.** — Κεφαλὴ νεανικὴ στάχυσιν (;) ἐστεμμένη πρὸς δ.

[”]Οπ. ΚΑΦΥ ἄρ. [”]Αθηνᾶ ἴσταμένη πρὸς δεξ., ἔχουσα ἐν μὲν τῇ προτεταμένῃ δεξ. γλαῦκα, ἐν δὲ τῇ ἐπίσης προτεταμένῃ ἄρ. κλάδον (;). — Πίναξ XIV, 22.

165 (1127). **Α 23.** — ΑΝΤΩΝΙ—ΝΟΣ [ΑΝΓ] Προτομὴ νεανικὴ Καρακάλλα μετὰ στεφάνου δάφνης, θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δ.

[”]Οπ. ΚΑΦΥ—Α—ΤΩΝ [”]Αρτεμις ἀγροτέρα τρέχουσα πρὸς δεξ — Πίναξ XIV, 23.

Μαντίνεια.

166 (1125). **Α 24.** — ΛΟΥ ΣΕΠ Σ—ΕΒΗΡΟΣ Κεφαλὴ δαφνοστεφής Σ. Σεβήρου, πρὸς δεξ.

[”]Οπ. ΜΑΝΤ—ΙΝΕΩΝ [”]Ερμῆς γυμνὸς ἴσταμενος πρὸς ἄρ., τὸν ἄρ. ἀγκῶνα στηρίζων ἐπὶ κιονίσκου, ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ ἔχων κήρυκειον. — Πίναξ XIV, 21.

'Ορχομενός.

167 (625). **Α** 20.—"Αρτεμις ἐν γύναισι πρὸς δεξ. τοξεύουσα.

"Οπ. ΕΡΧΟΜ[ΕΝΙΩΝ] Καλλιστώ τετοξευμένη εἰς τὸ στῆθος καὶ ἀνατρεπομένη ἀρ. ἐπὶ τοῦ βράχου, ἐφ' οὗ ἔκαθητο. Παρ⁹ αὐτῇ τὸ νεογέννητον βρέφος αὐτῆς. — Πίναξ XIV, 24.

Τεγέα.

168 (1139). **Α** 13.—Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς πρὸς δεξ.

"Οπ. ΤΕΓΕ δεξ. Ἀλέκτωρ ἰστάμενος πρὸς δ. — Πίναξ XIV, 25.

ΚΡΗΤΗ.

'Ραῦκος.

169 (1184). **Α** 13, γρ. 0,44.—Κεφαλὴ Δήμητρος ἢ Κόροης χλόῃ ἐστεμμένη πρὸς ἀρ. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

"Οπ. ΡΑΥΝΩΙΚΑ Τρίαινα. Τὸ ὅλον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.—Πίναξ XIV, 26.

ΕΥΒΟΙΑ.

'Ερέτρια.

170 (1202). **Α** 17.—Κεφαλὴ βασιλίσσης τινὸς, μετὰ καλύπτρας, πρὸς ἀρ.

"Οπ. [ΕΡ]ΕΤΡΙΕΩΝ κάτωθεν βοὸς κατακειμένου πρὸς ἀρ., οὐ ἄνωθεν ΛΥΣΑΝ—ΔΡΟΣ.—Πίναξ XIV, 28.

Κάρυστος.

171 (1194). **Α** 12.—ΕΥ κάτω δελφῖνος πρὸς δεξ.

"Οπ. Τρίαινα, ἡς δεξ. Κ. Τὸ ὅλον ἐν στεφάνῳ.—Πίναξ XIV, 27.

172 (1214). **Α** 27.—ΤΡΑΙΑΝΟΣ δεξ..... Κεφαλὴ ἀκτινοστεφῆς Τραϊανοῦ πρὸς δεξ.

"Οπ. ΚΑΡΥΣΤΙΩΝ Κεφαλὴ Ποσειδῶνος πρὸς δεξ. — Πίναξ XIV, 29.

ΚΥΚΛΑΔΕΣ.

Θήρα.

173 (1239). **Α** 19.—Κεφαλὴ ('Ρωμαίου αὐτοκράτορος;) πρὸς δεξ.

"Οπ. ΘΗΡΑ ἄνω βοὸς ἰσταμένου πρὸς ἀρ. — Πίναξ XV, 1.

Nάξος.

174 (1263). **Ρ** 20, γρ. 12,20.—Κάνθαρος, οὗ ἄνω μὲν φύλλον κισσοῦ, ἔνθεν δὲ καὶ ἔνθεν δύο σταφυλαί.

”Οπ. Τετράγωνον ἐγκούλον εἰς τέσσαρα διηρημένον. — Πίναξ XIV, 30.

Σίφνος.

175 (1278). **Ρ** 8, γρ. 0,59.—Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος ἀρχαικὴ καὶ τεταυιωμένη πρὸς δεξῖ.

”Οπ. 5—Ι—Φ Περιστερὰ ἵπταμένη πρὸς δεξῖ. Τὸ δλον ἐν τετραγώνῳ ἐγκούλῳ. — Πίναξ XV, 2.

Σῦρος.

176 (1282). **Χ** 17.—ΚΑΙ—ΤΡ ΑΔΡΙΑΝΟΣ ΑΝ Κεφαλὴ δαφνοστεφῆς Ἀδριανοῦ πρὸς δεξῖ.

”Οπ. ΕΙΣΙC—ΗΩΙΨΥC Προτομὴ Ἰσιδος πρὸς δεξιά. — Πίναξ XV, 3.

ΠΩΝΤΟΣ.*Αμισός.*

177 (1288). **Ρ** 18, γρ. 5,35.—Κεφαλὴ Ἡρας μετὰ πόλου πυργοστεφοῦς, ἐνωτίων καὶ περιδεραίου, πρὸς ἀρ. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

”Οπ. ΑΡ—ΙΣ Γλαῦξ κατενώπιον μετ' ἀναπεπταμένων πτερύγων. — Πίναξ XV, 4.

Zῆλα.

178 (1292). **Χ** 30.—ΑΥ ΚΑΙ Μ ΑΥ—ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ Κεφαλὴ ἀγένειος Καρακάλλα δαφνοστεφῆς, πρὸς δεξῖ.

”Οπ. ΖΗΛΙΤΩ—Ν ΤΟΥ ΠΟΝ[ΤΟΥ] Ζεὺς καθήμενος ἀρ. ἐπὶ θρόνου, ἔχων ἐν τῇ δεξ. δίο στάχυς καὶ τὴν ἀρ. στηρίζων ἐπὶ σκήπτρου. — Πίναξ XV, 5.

Τραπεζοῦς.

179 (1297). **Χ** 26.—ΑΥΤΟΚΡ ΚΕ ΜΑ ΑΥ ΑΙΤΩΗΙΝΟΣ Προτομὴ δαφνοστεφῆς Καρακάλλα μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δ.

”Οπ. ΤΡΑΠΕΖΟ—ΥΝΤΙΩΝ Νέμεσις ἴσταμένη ἀρ., ἐν μὲν τῇ δεξ. ἔχουσα ζυγόν, ἐν δὲ τῇ ἀρ. πῆχυν. ”Οπισθεν αὐτῆς γρὺψ

πρὸς δεξ. καὶ στρεφόμενος, θέτων δὲ τὸν πόδα ἐπὶ τροχοῦ.—
Πίναξ XV, 6.

ΠΑΦΔΑΓΟΝΙΑ.

Ἄμαστροις.

180 (1301). **Α 24.**—**ΑΝ Μ ΚΑΙ ΣΑΡ—ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ** Κεφαλὴ Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβίου δαφνοστεφῆς, πρὸς δεξ.

”Οπ. ΑΜΑΣΤ—ΡΙΑΝΩΝ Ἐρμῆς δισκοφόρος, ἰστάμενος γυμνὸς πρὸς ἄρ., προτάσσων δὲ τὸν δεξιὸν πόδα. Ἐν τῇ προτεταμένῃ δεξ. ἔχει κηρύκειον, ἐν δὲ τῇ πρὸς τὰ κάτω ἄρ. φέρει δίσκον.—Πίναξ XV, 8.

Κρωμυρα.

181 (1302). **Ρ 17,** γρ. 3,45.—Κεφαλὴ Διὸς δαφνοστεφῆς πρὸς ἄρ., ἔχουσα τὴν κόμην εἰς πλοκάμους κρεμαμένην.

”Οπ. ΚΡΩΜΝΑ Κεφαλὴ θεᾶς μετὰ πόλου πυργοστεφοῦς, ἐνωτίων καὶ περιδεραίου, πρὸς ἄρ. Ἐν τῷ πεδίῳ ἄρ. Η, ἀνω δὲ τῆς κεφαλῆς σταυρὸς μαιανδρόμορφος .—Πίναξ XV, 7.

ΒΙΘΥΝΙΑ.

Ἀπάμεια.

182 (1309). **Α 19.**—**Δ—Δ** παρὰ πύργον.

”Οπ. Βωμός.—Πίναξ XV, 10.

Ἡράκλεια.

183 (1312). **Ρ 15,** γρ. 1,70.—Κεφαλὴ Ἡρακλέους μετὰ πώγωνος, ἐν λεοντῇ, πρὸς ἄρ.

”Οπ. ΗΡ—ΑΚ—ΛΕ—ΙΑ πέριξ μικροῦ ἀναγλύπτου τετραγώνου, ἐν φ τετράγωνον ἔγκοιλον εἰς τέσσαρα διηρημένον. Τὸ δλον ἐν τετραγώνῳ ἔγκοιλῳ. —Πίναξ XV, 11.

Ιουλιόπολις (Γόρδιον).

184 (1313). **Α 21.**—**ΑΚ·Λ·Α·ΑΥ—ΚΟ ΗΡΑΚΛ ΡΩ** Κεφαλὴ δαφνοστεφῆς Κομμόδου πρὸς δεξ.

”Οπ. ΙΟΥΛΙΟ—ΠΟΛΙΣ Προτομὴ Ιουλιοπόλεως μετὰ καλύπτρας πρὸς δεξ. —Πίναξ XV, 9.

PROVINCIA ASIA.

185 (1325). **Α** 28, γρ. 10,67.— **ΤΙ CLAVD · CAES · AVG · AGRIPP ·**

AVGVSTA Κεφαλὴ δαφνοστεφῆς Κλαυδίου καὶ προτομὴ δαφνοστεφῆς Ἀγριππίνης πρὸς ἄρ.

"Οπ. **DIANA EPHESIA** Εἴδωλον Ἀρτέμιδος Ἐφεσίας κατενώπιον.— Πίναξ XV, 12.

ΜΥΣΙΑ.

Γέρμη.

186 (1336). **Α** 20.— **ΙΕΡΑ Σ—YΝΚΛΗΤΟΣ** Προτομὴ Συγκλήτου ὡς νεανίου μετὰ μακρᾶς κόμιης, πρὸς δεξ.

"Οπ. **ΓΕΡΜΗ—ΝΩΝ** Ἡρακλῆς ἀγένειος ἵσταμενος κατενώπιον καὶ στρέφων τὴν κεφαλὴν πρὸς ἄρ., τὴν μὲν δ. στηρίζει ἐπὶ τοῦ δοπαλού, διὰ δὲ τῆς ἄρ. φέρει τὴν λεοντῆν.— Πίναξ XV, 13.

Κύζικος.

187 (1337). **ΙΕ** 11, γρ. 2,65.— Κεφαλὴ λέοντος πρὸς ἄριστ. παρὰ τὴν τομὴν ἡς εὑρηται θύννος ἰχθύς.

"Οπ. Τετράγωνον ἔγκοιλον εἰς τέσσαρα ὡς μαιανδρόμορφος σταυρὸς διηρημένον.— Πίναξ XV, 14.

188 (1338). **Α** 11.— Κεφαλὴ βιοδὸς πρὸς δεξ.

"Οπ. **Α** ^Κ _Ι ^Υ ἐν στεφάνῳ δρυός.— Πίναξ XV, 15.

Μιλητόπολις.

189 (1343). **Α** 18.— Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς πρὸς δεξ.

"Οπ. **ΜΙΛΗΤΟΠΟΛΙΤΩΝ** Γλαῦξ δίσωμος κατενώπιον.— Πίναξ XV, 16.

Πάριον.

190 (1346). **Α** 13, γρ. 2,35.— **ΠΑ** ἄνω καὶ **ΡΙ** κάτωθεν βιοδὸς ἴσταμένου πρὸς ἄρ. καὶ στρεφομένου. Κάτω ἀστήρ.

"Οπ. Γοργόνειον.— Πίναξ XV, 18.

Πιονία.

191 (1357). **Α** 17.— **ΠΙΟΝΕ—ΙΤΩΝ** Προτομὴ πυργοστεφῆς τῆς πόλεως, πρὸς δεξ.

*Οπ. επι στ αλο. πει. και (;) Ὅγεια καὶ Ἀσκληπιὸς ἴστάμενοι. — Πίναξ XV, 19.

Πλακία.

192 (1359). Α 10.— Κεφαλὴ θεᾶς πυργοστεφῆς, μετ' ἐνωτίων καὶ περιδεραίου, πρὸς δεξ.

*Οπ. ΠΛΑΚ δεξ. Κεφαλὴ λέοντος πρὸς δεξ. — Πίναξ XV, 17.

Ποροσελήνη, νῆσος πρὸς τῇ Λέσβῳ.

193 (1360). Α 18.— ΑΝ Κ Λ ΣΕΠ ΣΕ ΠΕΡ Κεφαλὴ Σ. Σεβήρου δαφνοστεφῆς πρὸς δεξ.

*Οπ. ΠΩΡΟΣ-ΕΛΗΝΕΙ[ΤΩΝ] Ἀσκληπιὸς ἴστάμενος κατὰ μέτωπον. — Πίναξ XV, 20.

Πρίαπος.

194 (1361). Α 12.— Κεφαλὴ θεᾶς δαφνοστεφῆς πρὸς ἀρ.

*Οπ. ΠΑΙΨΠ Ἀστακός πρὸς ἀρ. — Πίναξ XV, 21.

Προκόπησσος.

195 (1362). Ρ 12, γρ. 1,13.— Κεφαλὴ Κόρης σταχυοστεφῆς, ἔχουσα τὴν κόμην ἐν κερδυφάλῳ, πρὸς δεξ.

*Οπ. ΠΡΟ ΚΩΝ Προτομὴ ἐλάφου πρὸς δεξ. ἐν γόνασι καὶ στρεφούσῃς τὴν κεφαλὴν πρὸς ἀρ. Ἐν τῷ πεδίῳ ἀρ. πρόγονος. — Πίναξ XV, 22.

ΤΡΩΑΣ.

**Αβυδος.*

196 (1369). Ρ 10, γρ. 0,54.— ΑΒΥ ἀρ. Ἀετὸς ἴστάμενος πρὸς ἀρ., οὐδὲνώ Δ.

*Οπ. Γοργόνειον ἐν τετραγώνῳ ἐγκοῦλῳ, — Πίναξ XV, 23.

**Αχίλλειον* (ἢ μᾶλλον Χαλκὶς νῆσος πρὸς τῇ Λέσβῳ).

197 (1377). Α 7.— Κεφαλὴ Ἀρτέμιδος πρὸς δεξ.

*Οπ. Χ—Α Ἐπιδορατίς. Πεδίον ἐγκοιλον. — Πίναξ XV, 25.

ΑΙΟΛΙΣ.

Αἰολέων ἐν γένει.

198 (1395). **Α** 12.—Κεφαλὴ θεᾶς μετὰ στεφάνης πρὸς δεξ.

"Οπ. ΑΙΟΛΕ ἀρ. Κεραυνός. Ἐν τῷ πεδίῳ δεξ. κηρύκειον. — Πίναξ XV, 26.

Κύμη.

199 (1399). **ΑΡ** 33, γρ. 15,55.—Κεφαλὴ τῆς νύμφης Κύμης ἔχουσα τὴν κόμην ταινίᾳ ἀναδεδεμένην, πρὸς δεξ.

"Οπ. "Ιππος βαδίζων πρὸς δεξ. ἐπὶ γραμμῆς σχηματιζούσης ἔξ- εργον. 'Υπὸ τὸν ἀνεγγηγερμένον ἀρ. πόδα αὐτοῦ. ἀγγεῖον μόνω- τον, δεξιὰ δὲ **ΚΥΜΑΙΩΝ**. 'Ἐν δὲ τῷ ἔξεργῳ **ΜΗΤΡΟΦΑΝΗΣ**. Τὸ δὲ διάφορον ἐν στεφάνῳ δάφνης. — Πίναξ XV, 27.

Λάρισα.

200 (1388). **Α** 12.—Κεφαλὴ θεᾶς ἔχουσης τὴν κόμην ἐν κεκρυφάλῳ, μετ' ἐνωτίων καὶ περιδεραίου.

"Οπ. Λ—Α—Ρ—Ι 'Αγγεῖον δίωτον, οὗ ἀρ. κηρύκειον καὶ δεξ. σταφυλή. — Πίναξ XV, 24.

201 (1402). **Α** 11.—Όμοία κεφαλὴ πρὸς δεξ.

"Οπ. Λ—Α—Ρ—Ι 'Αγγεῖον δίωτον, οὗ ἀρ. κηρύκειον. Πί- ναξ XV, 29.

Μύρινα.

202 (1403). **ΑΡ** 36, γρ. 16,07..—Κεφαλὴ 'Απόλλωνος δαφνοστεφῆς πρὸς δεξ.

"Οπ. **ΜΥΡΙΝΑΙΩΝ** ἀρ. 'Απόλλων ιστάμενος πρὸς δεξ. γυμνὸς τὰ ἄνω τῆς δσφύος, ἔχων ἐν τῇ προτεταμένῃ δεξ. φιάλην, ἐν δὲ τῇ ἀρ. κλάδον δάφνης τεταινιωμένον. Πρὸς αὐτοῦ διμφα- λὸς καὶ κρατήρ. 'Ἐν τῷ πεδίῳ ἀρ. **ΜΕΡ**. Τὸ δὲ διάφορον ἐν στε- φάνῳ δάφνης.— Πίναξ XV, 28.

203 (1404). **Α** 16.—Κεφαλὴ 'Απόλλωνος δαφνοστεφῆς πρὸς δεξ. 'Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

"Οπ. **ΜΥΡΙΝΑΙΩΝ** ἀρ. Κρατήρ. 'Ἐν τῷ πεδίῳ δεξ. λύρα. — Πίναξ XV, 30,

ΙΩΝΙΑ.

'Εργαθραί.

204 (1424). **Ρ** 17, γρ. 4,74. — Ἀνὴρ γυμνὸς ἴσταμενος ἀρ. κρατῶν ἀπὸ τῶν ἡνίων ἵππον. Ἀνω παρὰ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἵππεως σφαιρίδιον καὶ κόκκος κριθῆς.

*Οπ. Ε—[Ρ—Υ]Θ πέριξ ἄνθους. Τὸ δὲν ἐν τετραγώνῳ ἐγκούλῳ. — Πίναξ XV, 31.

205 (1426). **Ρ** 17, γρ. 3,31. — Κεφαλὴ Λιὸς ἀγένειος ἐν λεοντῇ πρὸς δ. *Οπ. ΕΡΥ—ΑΠΕΛΛΑΣ Ῥόπαλον καὶ γωρυτὸς ἐν ᾖ τόξον. Ἐν τῷ πεδίῳ ἀρ. γλαῦξ. — Πίναξ XV, 32.

'Εφεσος.

206 (1429). **Ρ** 23, γρ. 14,65. — Ε—Φ Μέλισσα.

*Οπ. ΑΝΤΙΑΛΚΙΔ[ΑΣ] δεξ. Προτομὴ ἐλάφου πρὸς δεξ. στρεφούσης τὴν κεφαλὴν πρὸς ἀρ., ἡς διποσθεν δένδρον φοίνικος. — Πίναξ XVI, 1.

207 (1430). **Ρ** 19, γρ. 4,20. — Ε—Φ Μέλισσα. Τὸ δὲν ἐν κύκλῳ σφαιρ.

*Οπ. ΠΥΘΕΑΣ δεξ. ἐκ τῶν ἄνω. Ἐλαφος ἴσταμένη πρὸς δεξ. πρὸ δένδρον φοίνικος. — Πίναξ XVI, 2.

208 (1434). **Χ** 16. — Κεφαλὴ Ἀρσινόης Β' μετὰ καλύπτρας πρὸς δεξ.

*Οπ. ΑΡ—ΣΙ Ἐλαφος καθημένη πρὸς ἀρ. καὶ στρέφουσα τὴν κεφαλὴν πρὸς δεξ. Ἐν τῷ πεδίῳ ἀρ. ΤΙΜΑΓΟΡΑΣ. — Πίναξ XVI, 3.

'Ηράκλεια Λάτμου.

209 (1436). **Χ** 20. — Προτομὴ Σεράπιδος πρὸς δεξ. μετὰ μοδίου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. Κύκλος σφαιριδίων.

*Οπ. ΗΡΑΚΛ—ΕΩΤΩ Ἰσις ἴσταμένη ἀριστ., ἔχουσα ἐν τῇ δεξ. σκῆπτρον, ἐν δὲ τῇ ἀρ. ἀγγεῖον. — Πίναξ XVI, 4.

Κλαζομεναί.

210 (1437). **Ρ** 13, γρ. 3,54. — Προτομὴ κάπρου πιερωτοῦ πρὸς δεξ.

*Οπ. Κεφαλὴ λέοντος κατενώπιον ἐν τετραγώνῳ πλαισίῳ ἐκ γραμμῶν. Τὸ δὲν ἐν τετραγώνῳ ἐγκούλῳ. — Πίναξ XVI, 5,

211 (1441). **Α 17.** — **ΣΕΒΑΣΤΟΣ** ἀρ. Κεφαλὴ Λύγούστου πρὸς ἀρ.
 "Οπ. **ΚΛΑΙΩΜΕΝΗ ΝΙΩΝ** ἀρ. **ΚΤΙΣΤΗΣ** δεξ. Ἀθηνᾶ ἵσταμένη πρὸς δεξ.
 — Πίναξ XVI, 6.

Λέβεδος.

212 (1444). **Α 15.** — Προτομὴ Ἀθηνᾶς μετὰ τριλόφου περικεφαλαίας κατενώπιον.
 "Οπ. **ΛΕΥΚΟΠΙΔΩΡ** ἀρ. Γλαῦξ ἵσταμένη πρὸς δεξ. — Πίναξ XVI, 7.

Λεῦκαι.

213 (1445). **Α 16.** — Κεφαλὴ δαφνοστεφῆς Ἀπόλλωνος πρὸς ἀρ.
 "Οπ. **ΛΕΥΚΟΠΙΔΩΡ** ἄνω, [...]ΟΛΟΣ κάτω. Κύκνος ἵσταμενος πρὸς ἀρ. μετ' ἀναπεπταμένων πτερύγων καὶ στρέφων τὴν κεφαλὴν πρὸς δεξ. — Πίναξ XVI, 8.

Μαγνησία.

214 (1446). **Ρ 13,** γρ. 1,58. — Ἰππεὺς ἔνοπλος τρέχων πρὸς δεξ. μετὰ προτεταμένου τοῦ δόρατος καὶ ἡνεμωμένης τῆς χλαμύδος.
 "Οπ. **ΜΑΓΝΗ** ἄνω. Ταῦρος κυρίσσων πρὸς ἀριστ. ἐπὶ γραμμῆς μαιάνδρου σχηματιζούσης ἔξεργον, ἐνῷ **ΣΙΜΩΝ.** — Πίναξ XVI, 9.

Μητρόπολις.

215 (1447). **Α 17.** — **ΛΑΕΠ—ΓΕΤΑΣ** Προτομὴ νεανικὴ καὶ ἀστεφῆς Γέτα, πρὸς δεξ.
 "Οπ. **ΜΗΤΡΟ—ΠΟΛΙΤΩΝ** Ποταμὸς κατακείμενος πρὸς ἀρ. — Πίναξ XVI, 10.

ΚΑΡΙΑ.

"Αστυρα.

216 (1527). **Α 17.** — Κεφαλὴ γυναικὸς μετὰ στεφάνης, πρὸς δεξ.
 "Οπ. **ΑΞΤΥ** ἀρ. Ἀμφορεύς. Δεξ. ἐν τῷ πεδίῳ οἰνοχόη. — Ηίναξ XVI, 22.

'Αφροδισιάς.

217 (1486). **Α 20.** — **ΕΙΕΡΑ—ΒΟΥΛΗ** Προτομὴ πεπλοφόρος Βουλῆς πρὸς δεξ.

[”]Οπ. ΑΦΡΟΔ—ΕΙCΙEΩN [”]Ερως γυμνὸς καὶ πτερωτός, ἵστάμενος πρὸς δεξ. καὶ δι’ ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν φέρων πλαγίως λαμπάδα καίουσαν. — Πίναξ XVI, 11.

Βάργασα.

218 (1487). **Α** 26.—**ΑΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙ—ΓΑΛΛΙΗΝΟC** Προτομὴ αὐτοῦ ἀκτινοστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ.

[”]Οπ. **ΕΠΙ ΑΝ—ΕΡ—ΜΩΝΟC ΒΑΡΓΑΣΗ—ΝΩΝ** Ὁ αὐτοκράτωρ ἔφιππος πρὸς δεξ. — Πίναξ XVI, 12.

Βαργυλία.

219 (1488). **Α** 12.—Κεφαλὴ Ἀρτέμιδος πρὸς δεξ. Κύκλος σφαιριδίων.

[”]Οπ. **ΒΑΡΓΥ—ΛΙΗΤΩ[N]** Φαρέτρα καὶ τόξον. Τὸ δὲ ἐν κύκλῳ σφαιριδίων. — Πίναξ XVI, 13.

Εὐρωμος.

220 (1489). **Α** 14.—**Ε—Υ** [”]Ρόπαλον. Τὸ δὲ ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

[”]Οπ. Στέφανος, ἐν φιλοσοφίᾳ. Τὸ δὲ ἐν κύκλῳ σφαιριδίων. — Πίναξ XVI, 14.

Κέραμος.

221 (1492). **Α** 15.—Κεφαλὴ Διὸς δαφνοστεφῆς, πρὸς δεξ.

[”]Οπ. **ΚΕΡΑΜ** ἀρ., **ΔΙΟΝΥCΙ** δεξ. Ἀετὸς μετὰ κλειστῶν πτερύγων ἵσταμενος πρὸς δεξ. Τὸ δὲ ἐν τετραγώνῳ ἔγκούλῳ. — Πίναξ XVI, 15.

Κνίδος.

222 (1493). **Ρ** 18, γρ. 6,20.—Προτομὴ λέοντος πρὸς δεξ.

[”]Οπ. **ΚΝ—Ι** Κεφαλὴ ἀρχαῖη Ἀφροδίτης μετὰ ταινίας, ἐνωτίων καὶ περιδεραίου, πρὸς δεξ. Τὸ δὲ ἐν τετραγώνῳ ἔγκούλῳ. — Πίναξ XVI, 6.

223 (1494). **Ρ** 17, γρ. 2,85.—Κεφαλὴ Ἀφροδίτης μετὰ στεφάνης καὶ ἐνωτίων πρὸς δεξ. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

[”]Οπ. **[ΑΥ]ΤΟΚΡΑΤΗΣ—ΚΝΙ** Προτομὴ λέοντος πρὸς δεξ. Πεδίον ἔγκοιλον. — Πίναξ XVI, 17.

Μύνδος.

224 (1497). **Α** 21.—Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος δαφνοστεφής, πρὸς δεξ.

"Οπ. ΜΥΝΔΙ ἄνω. Κλάδος ἐλαίας τεταινιωμένος πρὸς δ., ἐφ' οὐ καθηται γλαῦξ. Κάτω αὐτοῦ [Μ]ΕΛΑ.—Πίναξ XVI, 18.

Τραπεζόπολις.

225 (1505). **Α** 21.—ΒΟΥΛΗ ΤΡΑ—ΠΕΖΟΠΟΛΙΤΩΝ Προτομὴ πελοφόρος τῆς Βουλῆς, πρὸς δεξ.

"Οπ. ΔΙΑ ΠΟ ΑΙ ΑΔΡΑΣΤΟΥ Κυβέλη ἵσταμένη κατενώπιον, ἔχουσα δὲ τὰς χεῖρας ὑπερόνω δύο λεόντων παρ' αὐτὴν ἴσταμένων.—Πίναξ XVI, 19.

Κάλυμνος.

226 (1506). **Α** 20, γρ. 6,45.—Κεφαλὴ ἀγένειος ἥρωος φέροντα κράνος μετὰ παραγναθίδων, πρὸς δεξ.

"Οπ. [Κ]ΑΛΥΜΝΙΟΝ κάτωθεν λύρας ἐπταχόρδου. Τὸ δλον ἐν τετραγώνῳ πλαισίῳ κόκκων.—Πίναξ XVI, 20.

Ρόδος.

227 (1518). **Α** 27, γρ. 13,48.—Κεφαλὴ Ἡλίου ἀκτινοστεφής κατενώπιον.

"Οπ. ΡΟΔΙΟΝ ἄνω. ΑΜΕΙΝ—ΙΑΣ ἐν τῷ πεδίῳ κάτω. Ἀνθος ὁδῆς μετὰ κάλυκος. Ἐν τῷ πεδίῳ ἀρ. πρῶρα πλοίου πρὸς δεξ. Τὸ δλον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.—Πίναξ XVI, 21.

Ιαλυσός.

228 (1528). **Α** 23, γρ. 14,75.—Προτομὴ κάπρου πτερωτοῦ πρὸς δεξ.

"Οπ. ΙΑΛΥΣΙΟΝ κάτω. Κεφαλὴ ἀετοῦ πρὸς ἀρ. ἄνω αὐτῆς ἐλικοειδὲς κόσμημα. Τὸ δλον περιβάλλεται ὑπὸ πλαισίου τετραγώνου ἐκ σφαιριδίων, εὗρηται δὲ ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ.—Πίναξ XVI, 23.

*ΛΥΔΙΑ.**Δάλδις.*

229 (1536). **Α** 15.—Προτομὴ Ἀθηνᾶς πρὸς δεξ.

"Οπ. ΔΑΛΔΙ—ΑΝΩΝ Εἴδωλον Ἀρτέμιδος Εφεσίας.—Πίναξ XVI, 24.

Διὸς ἱερόν.

230 (1537). Α 15.—**ΣΕ Γ—ΕΤΑΣ ΚΑΙ** Προτομὴ τοῦ Γέτα δαφνοστεφῆς, μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ.

”Οπ. ΔΙΟΣ ΙΕ—ΡΕΙΤΩΝ ‘Υγεία ίσταμένη δ.—Πίναξ XVI, 25.
Κίδραμος.

231 (1543). Α 20.—**ΑΥΡΗΛΙΟΣ—ΒΗΡΟΣ ΚΑΙ** Κεφαλὴ ἀγένειος πρὸς δ.

”Οπ. Εἴδωλον “Ηρας Σαμίας κατενώπιον, οὐ πέριξ ΚΙΔΡΑΜΗ—ΝΩ—Ν, ἐν δευτέρῳ δὲ κύκλῳ ΔΙ ΣΕΛΕΥΚΟ—ΠΟΛΕΜΩ.—Πίναξ XVII, 1.

Κιλβιαροί.

232 (1544). Α 18.—**ΔΟΜΙΤΙΑ ΣΕ—ΒΑΣΤΗ** Προτομὴ αὐτῆς πρὸς δ.

”Οπ. ΚΙΛΒΙΑΝΩ.... “Ελαφος ίσταμένη πρὸς δ.—Πίν. XVII, 2.
Μάστανχα.

233 (1549). Α 25.—**ΙΟΥ. ΣΟΥ—ΑΙΜΙC** Προτομὴ αὐτῆς πρὸς δεξ.

”Οπ. ΜΑΣΤΑ—Υ—Ρ—ΕΙΤΩΝ Τριπλῆ ‘Εκάτη ίσταμένη.—Πίναξ XVII, 3.

Μοστηροί.

234 (1550). Α 20.—**ΘΕΟΝ ΣΥ—ΝΚΛΗΤΟΝ** Προτ. Συγκλήτου πρὸς δ.

”Οπ. ΜΟΣΤ—Η—ΝΩΝ Ίππεὺς πρὸς δεξ.—Πίναξ XVII, 4.
Σίλανδος.

235 (1555). Α 17.—**ΣΙ—ΛΑΝΔ—ΕΩΝ** Προσωπὸς πρὸς δεξ.

”Οπ. ΕΠΙ.Λ ΑΥ. ΜΑΙΟΡΟΣ Σταφυλῆ.—Πίναξ XVII, 6.
Υρκανίς.

236 (1562). Α 19.—**ΙΕΡΑ ΣΥΝ—ΚΛΗΤΟΣ** Προτομὴ νεανίου πρὸς δ.

Οπ. ΥΡΚΑΝΩ ἄνω, ΜΑΚΕ ἐν τῷ ἔξεργῳ. Ποταμὸς κατακείμενος πρὸς ἄρ.—Πίναξ XVII, 5.

*Φριγία.**Αιγαίλαιον.*

237 (1566). Α 27.—**ΑΥ Κ Μ ΑΝΤ—Ω ΓΟΡΔΙΑΝΟC** Προτομὴ δαφνοστεφῆς Γορδιανοῦ Γ' μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δ.

”Οπ. ΑΚΚΙ—ΛΙΕΩΝ Μὴν ίστάμενος πρὸς δεξ., πατῶν τὸν ἄρ. πόδα ἐπὶ κεφαλῆς ταύρου.—Πίναξ XVII, 7, ὅπισθεν.

Αἰζανοί.

238 (1567). **Α 26.** — **ΙΕΡΑ—ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ** Προτομὴ νεανικὴ πρὸς δ.
”Οπ. **ΑΙΖΑΝΕ—ΙΤΩΝ** Τύχη ἰσταμένη ἀρ.—Πίναξ XVII, 9.

Ἀππία.

239 (1574). **Α 27.** — **Μ. ΙΟΥΛΙΟΣ. ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΑΝ** Προτομὴ ἀκτινο-
στεφῆς Φιλίππου τοῦ πρεσβυτέρου μετὰ θώρακος, ἐφαπτίδος,
ἀσπίδος καὶ δόρατος, πρὸς ἀρ.

”Οπ. **ΕΠΙ ΑΥΡ ΑΝΤΕΡΩΤΟΣ ΖΩΤΙΚ ΑΡΧ Α** Ζεὺς ἰστάμενος
πρὸς ἀρ., ἔχων ἐν τῇ προτεταμένῃ δεξ. ἀετὸν καὶ ἐν τῇ ἀριστ.
σκῆπτρον. ’Ἐν τῷ πεδίῳ **ΑΠ—Π[Ι]
ΑΝ—ΩΝ**. — Πίναξ XVII, 8, ὅπ.

Δοκίμιον.

240 (1580). **Α 22.** — **ΔΟΚΙΜΟΣ** δεξ. Κεφαλὴ νεανικὴ καὶ δαφνοστε-
φῆς, πρὸς δεξ.

”Οπ. **ΔΟΚΙ—ΜΕΩΝ** Ἀσκληπιὸς ἰστάμενος κατενώπιον καὶ βλέ-
πων πρὸς ἀρ.—Πίναξ XVII, 12.

Ἐνκαρπία.

241 (1584). **Α 15.** — **ΕΥΚΑΡΠΕ** δεξ. Προτομὴ ἀγένειος Ἐρμοῦ ἔχον-
τος κηρύκειον ἐπ' ὄμου.

”Οπ. [Ε]ΠΙ. Γ. ΚΛ.—ΦΛΑΚΚΟΥ Μήνη, ἐν ᾧ δύο ἀστέρες. Κάτω
δὲ βουκράνιον.—Πίναξ XVII, 10.

Θεμισώνιον.

242 (1587). **Α 22.** — **ΣΩΖΩΝ** Προτ. ἀκτινοστεφῆς Ἀπόλλωνος πρὸς δ.

”Οπ. **ΘΕΜΙΣΩ—ΝΕΩΝ** Δημήτηρ ἰσταμένη ἀρ., ἔχουσα στάχυς
ἐν τῇ δεξ., τὴν δ' ἀρ. στηρίζουσα ἐπὶ δόρατος.—Πίναξ XVII, 13.

Νακόλεια.

243 (1592). **Α 20.** — **ΑΥΤ ΔΟΜΙΤΙΑΝΟΣ—ΚΑΙ ΣΕΒ ΓΕ** Κεφαλὴ¹
δαφνοστεφῆς Δομιτιανοῦ, πρὸς δεξ.

”Οπ. **ΝΑΚΟ—ΛΕΩΝ** Κηρύκειον πτερωτόν.—Πίναξ XVII, 11.

Πέλται.

244 (1598). **Α 20** — Προτομὴ Ἀθηνᾶς, πρὸς δεξ.

”Οπ. **ΠΕΛ—ΤΗΝΩΝ** Λέων ὄκλαζων πρὸς ἀρ. ’Ἐν τῷ ἐξέργῳ
μονογράφημα.—Πίναξ XVII, 14.

Προμηνησσός.

245 (1599). **Α 25.** — ΙΕΡΑ. ΚΥΝ—ΚΛΗΤΟΣ Προτομὴ νεανίου πρὸς δ.
“Οπ. ΠΡΥΜΝ—ΗΣΣΕΩΝ Κυβέλη καθημένη πρὸς ἀριστ. Παρ’ αὐτῇ λέων. — Πίναξ XVII, 15.

Σάλα.

246 (1600). **Α 20.** — Προτομὴ Ἀθηνᾶς πρὸς δεξ.
“Οπ. ΣΑΛΗ—ΝΩΝ Ὁμοίως τῷ προηγουμένῳ. — Πίναξ XVII, 16.

247 (1601). **Α 22.** — ΙΟΝΛΙΑ—ΣΕΒΑΣΤ Προτομὴ Ἰ. Δόμνας, πρὸς δ.
“Οπ. ΗΩΗΗΛΑ—ΑϹ Διόνυσος γυμνὸς ἵσταμενος πρὸς δεξ., φέρων ἐν τῇ ἀρ., ἥν στηρίζει ἐπὶ κιονίσκου, κάνθαρον, ἐν δὲ τῇ δεξ. σταφυλήν. — Πίναξ XVII, 17.

Στεκτόριον.

248 (1604). **Α 24.** — ΗΛ ΩΤ—ΣΕΒΑΣΤ Προτομὴ Ὄτακιλίας, πρὸς δ.
“Οπ. ΣΤΕΚΤ—Ο—ΡΗΝΩΝ Τύχη ἱσταμένη ἀρ.—Πίναξ XVII, 18.

Σύγαος.

249 (1606). **Α 21.** — ΑΓΡΙΠ—ΠΕΙΝΑ ΘΕΑ ἀρ., ΝΕΡΩ—Ν ΘΕΟC δ.
Κεφαλὴ Νέρωνος καὶ Ἀγριππίνης ἀντιμέτωποι
“Οπ. ΣΥΝΑΕΙΤΩΝ—.... Ἀπόλλων βέλος τοξεύων πρὸς δεξ.
— Πίναξ XVII, 19.

*ΔΥΚΙΑ.**Κράγος.*

250 (1612). **Ρ 15,** γρ. — Λ—Υ Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος πρὸς δεξ.
“Οπ. Κ—Ρ Λύρα. Τὸ δῶλον ἐν τετραγ. ἔγκοῦνῳ — Πίναξ XVII, 21.

Πάταρα.

251 (1619). **Α 30.** — ΑΥΤ ΚΑΙ Μ ΑΝΤ ΓΟΡΔΙΑΝΟC ΣΕΒ Προτομὴ δαφνοστεφῆς Γορδιανοῦ μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δ.
“Οπ. ΠΑΤ—Α—Ρ—ΕΩΝ Ναὸς δίστυλος, ἐν φ. Ζεὺς ἱστάμενος καὶ ἔχων ἀετὸν παρὰ τοὺς πόδας.— Πίναξ XVII, 20, ὅπισθεν.

Τελμησσός.

252 (1624). **Α 14.** — Λύρα. Ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.

“Οπ. Ε—Μ Τ—Λ Τόξον. — Πίναξ XVII, 23.

Φάσηλις.

253 (1627). **Α** 15.—Λ—[Υ] Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος δαφνοστεφῆς πρὸς δ. Ὁπ. ΦΑΣΗ ἄνω. Λύρα ἐν μέσῳ δύο μικρῶν λαμπάδων. Τὸ δὲ δόλον ἐν τετραγώνῳ ἔγκοιλῳ. — Πίναξ XVII, 22.

Φέλλος.

254 (1630). **Α** 10.—Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος πρὸς δεξ. Ὁπ. ΛΥΚΙ Τόξον καὶ φαρέτρα, παρ' οὓς Φ—Ε. — Πίν. XVII, 25.

Xῶμα.

255 (1631). **Α** 14.—Κεφαλὴ Διὸς δαφνοστεφῆς πρὸς δεξ. Ὁπ. Χ—Ω Ῥόπαλον. Τὸ δόλον ἐν στεφάνῳ. — Πίναξ XVII, 24.

ΚΙΛΙΚΙΑ.*Ἴεράπολις Καστάβαλα.*

256 (1632). **Α** 27.—ΑΥΤ Κ ΟΝΑΛΕΡΙΑΝΟC ΣΕ Προτομὴ ἀκτινοστεφῆς Οὐαλεριανοῦ, πρὸς δεξ. Ὁπ. ΙΕΡΟΠ Κ—Α—ΣΤΑΒΑΛΕΩ Ζεὺς (;) γυμνὸς σπεύδων πρὸς δεξ., ἐγείρων τὴν δεξ. ὡς εἰ ἐκσφενδονήσας ἥδη κεραυνόν. Ἐν τῷ πεδίῳ ἀρ. Σ. — Πίναξ XVII, 28, ὅπισθεν.

Κελένδερις.

257 (1633). **Ρ** 17, γρ. 5,95.—Τράγος γονατίζων πρὸς δεξ. Ἐν τῷ ἔξ-έργῳ δελφίς. Τὸ δόλον ἐν κύκλῳ γραμμῆς.

“Οπ. Τετράγωνον ἔγκοιλον εἰς 4 διῃρημένον. — Πίναξ XVII, 29.

Κολυβρασσός.

258 (1635). **Α** 35.—ΙΟΥΛ ΟΝΗΡΟC ΜΑΙΙΜΟC ΚΑΙCΑΡ Γ Προτομὴ δαφνοστεφῆς πρὸς δεξ. Ὁπ. ΚΟΛ—ΥΒ—ΡΑCCEΩΝ Αθηνᾶ ἵσταμένη ἀρ. καὶ στρεφομένη. — Πίναξ XVII, 27, ὅπισθεν.

Σύνεδρα.

259 (1643). **Α** 17.—ΑΥ Κ—ΑΥ—ΑΝΤΩΝΙΝ Κεφ. Μ. Αὐρηλίου πρὸς δ.

“Οπ. Σ—ΥΕΔΡ—Ε—ΩΝ Αρτεμις ἵσταμένη πρὸς ἀρ. ἐν μαχρῷ χιτῶνι, στρέφουσα δὲ τὴν κεφαλὴν πρὸς δεξ. Ἐν τῇ δεξ. ἔχει τόξον, ἐν δὲ τῇ ἀρ. δυσδιάκριτόν τι. — Πίναξ XVII, 30.

Ἀβέβαιον Κιλικίας ἢ Λυκίας.

260 (1654). **Ρ** 12/15, γρ. 2,85. — Γοργὼ ἵπταμένη πρὸς δεξ. στρέ-

φουσα τὴν κεφαλὴν πρὸς ἄρ. Ἀπὸ τῆς κορυφῆς τῆς κεφαλῆς αὐτῆς κυματίζουσι σφοδρῶς πρὸς τὰ ἄνω δύο τῆς κόμης πλόκια.
”Οπ. Γρὺψ ἐν πλαισίῳ τετραγώνῳ ἐκ σφαιριδίων. · Τὸ δὲν τετραγώνῳ ἐγκούλω. — Πίναξ XVII, 26.

ΚΥΠΡΟΣ.

Πρυταγόρας (;

261 (406). Α 16.—ΠΝΥ ἄρ. Π δεξ. Κεφαλὴ θεᾶς κατενώπιον μετὰ περιδεραίου καὶ κόμης εἰς πλοκάμους καταπιπτούσης. Κ. σφ.

”Οπ. Ὄμοία κεφαλή.—Πίναξ XII, 8.

Σημ. Τὸ νόμισμα τοῦτο εὑρηται ἐν τῇ συλλογῇ τεταγμένον ὑπὸ τὴν ἄλλως ἀγνωστὸν πόλιν Μινύαι τῆς Θεσσαλίας. Εἰς ἔμε φαίνεται Κυπριακόν.
Πβλ. BMC. Cyprus pl. XII, 12-18, pl. XIII, 1, XXV, 1.

ΓΑΛΑΤΙΑ.

Ἄγκυρα.

262 (1660). Α 32.—ΑΥΤ ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC—ΑΝΓΟΥΣΤΟC Κεφαλὴ δαφνοστεφῆς Καρακάλλα πρὸς δεξ.

”Οπ. ΜΗΤΡΟΠ—ΑΝ—ΚΥΡΑC Βωμὸς ἐστεμμένος, ἐφ' οὗ ἀετὸς φέρων στέφανον ἐν μέσῳ δύο ὁωμαῖκῶν σημαιῶν.—Πίναξ XVIII, 1, ὅπισθεν.

Πεσσιοῦς.

263 (1661). Α 30.—ΙΟΥΛΙΑ—ΑΝΓΟΥΣΤΑ Προτ. Ἰ. Δόμνας πρὸς δ.

”Οπ. ΠΕCCINO—VNTIΩΝ Ἡρα ἰσταμένη ἄρ., ἔχουσα ἐν τῇ δ. φιάλην, τὴν δ' ἄρ. στηρίζουσα ἐπὶ σκήπτρου.—Πίν. XVIII, 2.

ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑ.

Τύαννα.

264 (1665). Α 27.—ΑΝ.Λ.ϹΕΠ C—ΕΟΝΗΡΟC Κεφ. Σεβήρου πρὸς δ.

”Οπ. ΤΝΑΝΕ | ωΝ ΤΩΝ | ΠΡΟC ΤΩ | ΤΑΥΡΩ | ΕΤ Δ ἐν στεφάνῳ δάφνης. Τὸ δὲν ἐν κύκλῳ σφ.—Πίναξ XVIII, 3, δπ.

ΠΙΣΙΔΙΑ.

Ἀπολλωνία Μορδίαιον.

265 (1694). Α 35.—ΑΥΤ.Κ Π.Λ.—ΓΑΛΛΙΗΝΟC Προτομὴ δαφνοστεφῆς Γαλλιηνοῦ, μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ.

”Οπ. ΑΠΟΛΛΩΝ—ΙΑΤΩΝ καὶ ἐν τῷ ἔξέργῳ ΘΡΑΚΩΝ Ποταμὸς κατακείμενος πρὸς ἄρ. — Πίναξ XVIII, 5.

**Αριασσός.*

266 (1673). **Α 21.—ΑΥΤ Κ Μ ΑΥΡ—ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ** Προτομὴ νεαρὰ δαφνοστεφῆς Καρακάλλα, μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δ.

"Οπ. ΑΡΙΑΣ—ΣΕΩΝ Προτομὴ Σαράπιδος μετὰ μοδίου, πρὸς δεξ. — Πίναξ XVIII, 4, ὅπισθεν.

Κάσα (Κυλικίας).

267 (1679). **Α 32.—ΑΥΤ Κ Μ ΑΝΤ—ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ. ΣΕΒ** Προτομὴ Γορδιανοῦ Γ' δαφνοστεφῆς, πρὸς δεξ.

"Οπ. ΚΑΣ—ΑΤΩΝ Ζεὺς καθήμενος πρὸς δεξ. ἐπὶ θρόνου. Πρὸς αὐτοῦ ἀετός. — Πίναξ XVIII, 6.

Κόδροντα.

268 (1680). **Α 21.—ΚΑΙ ΚΑΡ—ΑΥΡΗΛΙΟΣ** Κεφαλὴ Μ. Αὐρηλίου δαφνοστεφῆς πρὸς δεξ.

"Οπ. [Κ]ΟΔΡΟΥ—ΛΕΩΝ Διόνυσος ἐν βραχεῖ χιτῶνι ἰστάμενος πρὸς ἀρ. καὶ πάνθηρ παρ' αὐτῷ. 'Ἐν τῷ πεδίῳ ἀρ. ΑΛ. — Πίναξ XVIII, 7.

**Αμβλαδα (Πισιδίας).*

269 (1690). **Α 32.—ΑΥΤ ΚΑΙ Μ ΙΟΝ Π ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΕ** Προτομὴ Φιλίππου τοῦ νεωτέρου δαφνοστεφῆς πρὸς δεξ.

"Οπ. ΑΜΒΛΑΔΕΩΝ—ΛΑΚΕΜΟΝΙΩΝ Ἡρακλῆς Φαρνέσιος στηρίζων τὸ ὁρταλον ἐπὶ κεφαλῆς ταύρου πρὸς δ. Παρ' αὐτῷ ἀρ. κιονίσκος. — Πίναξ XVIII, 11.

Βᾶρος.

270 (1695). **Α 25.—ΑΥΤ Γ ΟΝΕΙΒ—ΤΡΒ ΓΑΛΛΟΣ ΣΒ** Προτομὴ αὐτοῦ δαφνοστεφῆς μετὰ θώρακος καὶ ἐφαπτίδος, πρὸς δεξ.

"Οπ. ΒΑΡ—Η—ΝΩΝ Ζεὺς Νικηφόρος καθήμενος ἐπὶ θρόνου ἀρ. — Πίναξ XVIII, 12, ὅπισθεν.

Κορῆμα.

271 (1697). **Α 16.—Κεφαλὴ θεᾶς πυργοστεφῆς, ἡς ὅπισθεν ἐπιδορατίς.**

"Οπ. ΚΡΗ ἄνω. Προτομὴ λέοντος πρὸς δεξ., ἡς ὅπισθεν Γ. — Πίναξ XVIII, 8.

Σαγαλασσός.

272 (1701). **Α 15.—Προτομὴ Ἀθηνᾶς πρὸς δεξ.**

"Οπ. ΣΑ—ΓΑΛ Προτομὴ Μηνὸς πρὸς δεξ. — Πίναξ XVIII, 10.

273 (1700). Α 28.—ΙΟΝΛΙΑ—ΜΑΜΕΑ ΣΕ Προτομὴ αὐτῆς πρὸς δ.

*Οπ. ΣΑΓΑΛΑ—Σ—ΣΕΩΝ Τύχη ἰσταμένη ἀρ.—Πίναξ XVIII,
13, διπισθεν.

Σαμδάλιον Πισιδίας (=Σαμάδιον 'Απουλίας (;)).

274 (1702). Α 17.—Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς πρὸς δεξ.

*Οπ. Σ—Α—Μ—Α—Δ—Ι Τρεῖς μηνίσκοι ἀντίνωτοι.—Πίναξ
XVIII, 9. (*Ιδε Berl. Blätter 1868, p. 138 κεξ.).

ΚΙΔΙΚΙΑ.

Ἀγεμούόδιον.

275 (1714). Α 26.—ΑΝ Κ ΠΟΛΙ ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟΝ Προτομὴ δαφνο-
στεφῆς Οὐαλεριανοῦ πρὸς δεξ.

*Οπ. ΑΝΕ | ΜΟΥΡΙ | ΕΤΝ | ΕΤ.Β ἐν στεφάνῳ, οὐ ἄνωθεν
ἀγγείον δίωτον.—Πίναξ XVIII, 14.

Διοκαισάρεια.

276 (1715). Α 17.—ΑΔΡΙΑΝΩΝ δεξ. Προτομὴ Ἐρμοῦ πρὸς δεξ.

*Οπ. ΔΙΟΚ—ΑΙϹΑ[Ρ]Ε—ΩΝ Σταφυλὴ μετὰ δύο φύλλων.—
Πίναξ XVIII, 14.

Εἰρηνόπολις.

277 (1716). Α 23.—ΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ ΚΑΙϹΑΡ ΔΟΜΙ[ΤΙΑΝΟϹ] Κε-
φαλὴ δαφνοστεφῆς Δομιτιανοῦ πρὸς δεξ., ἐφ' ἣς ὑστερόσημον
τετράγωνον, ἐν ᾧ κεφαλὴ αὐτοκράτορός τινος πρὸς δεξ.

*Οπ. ΙΡΗΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ.ΕΤΟ ΒΜ 'Υγίεια ἰσταμένη δεξ. μετὰ
κλάδου ἐν τῇ δεξ. καὶ φιάλης ἐν τῇ ἀρ., ἔξ ἣς τρέφεται ὅφις.
Ἐν τῷ πεδίῳ ἀρ. ἀστήρ.—Πίναξ XVIII, 16.

ΚΥΡΡΗΣΤΙΚΗ.

Ιερόπολις Βαμβύνη.

278 (1718). Α 28.—ΑΥΤΟΚ Κ Μ ΙΟΥΛΙ ΦΙΛΙΠΠΟϹ ΣΕΒ Προτομὴ¹
δαφνοστεφῆς Φιλίππου τοῦ νεωτέρου πρὸς δεξ.

*Οπ. ΘΕΑϹ—ΣΥΡΙΑϹ ΙΕΡΟΠΟ—ΛΙΤΩΝ Κυβέλη ἐπὶ λέοντος
πρὸς δεξ.—Πίναξ XVIII, 10.

ΣΥΡΙΑ.

Ἡλιόπολις.

279 (1729). Α 32.—...TRANQVILLINA Μ AVGVS... Προτομὴ¹
αὐτῆς μετὰ μηνίσκου, πρὸς δεξ.

[”]Οπ. COL IVL AVG FELIC—HEL... Εἴδωλον Ἀρτέμιδος Ἐφεσίας, κατενώπιον. — Πίναξ XVIII, 19, ὅπισθεν.

Λαοδίκεια πρὸς τῇ θαλάσσῃ.

280 (1730). Α 22.— Κεφαλὴ ἀκτινοστεφῆς Ἡλίου πρὸς δεξ.

[”]Οπ. [ΙΟΥ]ΛΙΕΩΝ | ΤΩΝ—ΚΑΙ | [Λ]ΑΟΔΙΚΕΩΝ Μορφὴ ἵσταμένη πρὸς ἄρ., τὴν δεξ. στηρίζουσα ἐπὶ σκήπτρου ἢ δόρατος. [”]Ἐν τῷ πεδίῳ ἄρ. ΙΔ. [”]Ἐν τῷ ἔξεργῳ ΖΜ. — Πίν. XVIII, 18.

ΦΟΙΝΙΚΗ.

Βύβλος.

281 (1751). Α 25.— ΟΠ ΔΙΑΔΟΥΜΕΝΙΑΝΟC ΚΑΙ Προτομὴ τοῦ Διαδουμενιανοῦ ἀστεφῆς μετὰ θώρακος, πρὸς δεξ.

[”]Οπ. BYB—ΛΟΥ | ΙΕΡΑC [”]Ἀψὶς δίστυλος, ἐν ᾧ πυργοστεφῆς θεὰ ἴσταμένη πρὸς δεξ., τὸν μὲν δεξιὸν πόδα θέτουσα ἐπὶ πρώρας, τὴν δὲ δεξιὰν χεῖρα στηρίζουσα ἐπὶ σκήπτρου, στεφανουμένη δὲ ὑπὸ μικρᾶς Νίκης, ἴσταμένης ἐπὶ στήλης ἰδρυμένης πρὸ τῆς θεᾶς. — Πίναξ XVIII, 17.

ΔΕΚΑΠΟΛΙΣ.

Γέρασα.

282 (1757). Α 15.— ΑΥ Κ ΤΡΑΙ—ΑΔΡΙΑΝΟC Κεφαλὴ Ἀδριανοῦ δαφνοστεφῆς, πρὸς δεξ.

[”]Οπ. ΑΡΤΕΜΙ ΤΥ ΓΕΡΑΣΩΝ Προτομὴ Ἀρτέμιδος μετὰ τόξου καὶ φαρέτρας, πρὸς δεξ. — Πίναξ XVIII, 21.

ΑΡΑΒΙΑ Η ΠΕΤΡΑΙΑ.

Πέτρα.

283 (1764). Α 29.— ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΚΑΙ ΚΑΡ ΤΡΑΙΑΝΟC ΑΔΡΙΑΝΟC ΣΕΒΑΣΤΟC Προτομὴ Ἀδριανοῦ δαφνοστεφῆς πρὸς δεξ.

[”]Οπ. ΠΕΤΡΑ ΜΗΤ—ΡΟΠΟΛΙC Τύχη πόλεως πυργοστεφῆς καθημένη ἄρ. ἐπὶ βράχου, προτάσσουσα τὴν δεξιάν, ἐν δὲ τῇ ἄρ. ἔχουσα τρόπαιον. — Πίναξ XVIII, 22.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Δεκεμβρίου 1904.

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΩ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

ΚΑΤΑ ΤΑ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΑ ΕΤΗ

1901/2 ΚΑΙ 1902/3

('Ανατύπωσις ἐκ τῆς Πρυτανικῆς Λογοδοσίας τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου.)

Πρὸς τὴν Σ. Πρυτανεῖαν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου.

Κύριε Πρύτανε,

Συμφώνως πρὸς τὸ ἔρθρον 7 τοῦ Β. Διατάγματος τοῦ κακονίζοντος τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Νομισματικοῦ Μουσείου καὶ τῆς ἴδιας τριτέρας νομισματικῆς συλλογῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, πέμπομεν ὑμῖν συνημμένως τῷ παρόντι περιγραφικὸν κατάλογον τῶν κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1902-1903 εἰσαχθέντων νομισμάτων εἰς ἀμροτέρας τὰς συλλογάς, προσέτι δὲ καὶ τὸν περιγραφικὸν κατάλογον τῶν προσκτημάτων τοῦ προηγουμένου ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1901-1902, ὃν δὲν ἡδυνθήμεν νὐχ ὑποθάλωμεν ἐγκαίρως τῇ Σ. Πρυτανείᾳ ἐνεκκ ἄλλων λίκην ἐπειγουσῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας, αἵτινες παρενέπεσον. Παρακαλοῦμεν δὲ ἵνα συμφώνως πρὸς τὸ κύτον Β. Διάταγμα τυπωθῆσιν οἱ κατάλογοι οὗτοι ἐν τῇ πρυτανικῇ ὑμῶν λογοδοσίᾳ καὶ ὑποβληθῶσι τῷ Σ. Γραμματείῳ ὅπως κατατεθῶσιν ἐν τῷ ἀρχείῳ κύτον.

·Ως ἐκ τῶν λεπτομερῶν τούτων καταλόγων ἐξάγεται, αἱ συλλογαὶ τοῦ Μουσείου ἐπλουτίσθησαν κατὰ μὲν τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1901-1902 διὰ 3923 νομισμάτων, ὡν 4 χρυσᾶ, 205 ἀργυρᾶ, 446 ἐκ κράματος,

2509 χαλκᾶ, 749 μολύβδινα καὶ 10 διαφόρων ἄλλων μετάλλων. Τούτων εἰσήχθησαν εἰς τὴν ἴδιαιτέραν συλλογὴν τοῦ Ἑθν. Πανεπιστημίου 412, ὃν ἀργυρᾶ 9, κράματος 1, χαλκᾶ 245, μολύβδινα 156, πήλινον 1. Προέρχονται δὲ πάντα μὲν τὰ τῆς συλλογῆς τοῦ Πανεπιστημίου ἐξ ἀγορῶν γενομένων ὑπὸ τῆς Σ. Πρυτανείας τῇ προτάσει μου, τὰ δὲ τῆς ἔθνικῆς συλλογῆς ἐκ δωρεῶν, ἀνασκαφῶν, εὑρημάτων, κατασχέσεων καὶ τινα ἐξ ἀγορῶν χρήμασι τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας. Τῶν δωρεῶν σημαντικώτατη εἶναι ἡ τοῦ κ. Μ. Καμπάνη, δωρήσαντος 423 μολύβδινα, ἀρχαῖα νομισματόμορφα σύμβολα, ἀττικὰ τὸ πλεῖστον, καὶ αἱ τῶν κ. κ. Γεωργίου Πρόσκου λοχαγοῦ τῶν ἐν Κίνα Γάλλων πεζονυκτῶν καὶ Ch. Buls δημάρχου Βρυξελλῶν. Κάλλιστα καὶ σπανιώτατα τῶν προσκτηθέντων εἶναι τὰ ἀργυρᾶ νομίσματα τῶν Φενεκτῶν καὶ Μαντινέων, τὰ ἀγορασθέντα ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας, καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ νομάρχου Λαρίσης ἀποσταλὲν τετράδραχμον τοῦ βασιλέως Ἀντιγόνου.

Τοὺς ἀριθμοὺς τῶν προσκτηθέντων δεικνύει ὁ ἐπόμενος συνοπτικὸς *Πίναξ A*.

Κατὰ δὲ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1902-1903 προσεκτήθησαν ἐν ὅλῳ 3628 νομίσματα, ὃν χρυσᾶ 8, ἀργυρᾶ 1394, κράματος 1, χαλκᾶ 2220 καὶ μολύβδινα 6. Τούτων τὰ εἰς τὴν ἴδιαιτέραν συλλογὴν τοῦ Ἑθν. Πανεπιστημίου εἰσελθόντα εἶναι 282 ἀττικὰ χαλκᾶ νομίσματα προερχόμενα ἐκ λαμπρᾶς ἀγορᾶς τῆς Σ. Πρυτανείας, ἐκλεχθέντα δὲ ὑπὸ ἐμοῦ μεταξὺ χιλίων περίπου δύοισιν νομίσματων εὑρεθέντων ἐσχάτως ὑπὸ ἴδιωτου ἐν κτήματι αὐτοῦ ἐν Ἐλευσῖνι. Ήερὶ τῆς ἐπιστημονικῆς σπουδαιότητος τοῦ προσκτημάτος τούτου πραγματευόμεθα ἐν ἴδιᾳ μελέτῃ, ἢν δημοσιεύομεν προσεχῶς. Τὰ δὲ τὴν ἔθνικὴν συλλογὴν πλουτίσαντα 3346 νομίσματα προέρχονται α') ἐκ δωρεῶν, ὃν πλουσιωτέρα εἶναι ἡ ἀνωνύμου ἑλληνικῆς κοινότητος τῆς δούλης Ἐλλάδος, ἡ τοῦ ἐν Ροστοβίῳ κ. Δ. Ἀπαλύρχ, ἡ τοῦ ἐν Δαρδανελλίοις I. Λαμπαδαρίου, ἡ τοῦ ἐν Μασσαλίᾳ M. Βλαστοῦ καὶ ἡ τοῦ ἐν Σμύρνῃ M. Στελλάκη, δ') ἐκ σπουδάσιων εὑρημάτων γενομένων τοῦ μὲν τυχαίως ἐν Ὁρεῷ τῆς Εύβοίας, τῶν δὲ ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τῆς Ἐπιδαύρου καὶ Δήλου, γ') ἐκ κατασχέσεων καὶ δ') ἐξ ἀγορῶν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας, ὡς δεικνύει λεπτομερῶς ὁ ἐπόμενος συνοπτικὸς *Πίναξ B'*.

ΠΙΝΑΞ Α'

**Σύνοψις τῶν προσκηνηθέντων κατά τὸ
ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1901-1902.**

	Χρονοῦ	Αργυροῦ	Κοράκιος	Χαλκοῦ	Μολύβδου	Διάφορα	Αθροισμα
*Α'. 'Εξ ἀγορᾶς; τοῦ 'Εθν. Πανεπιστημίου	—	3	—	28	92	—	123
Β'. Δῶρον κ. Λίκα καλλιτέχνου.	—	—	—	—	2	—	2
Γ'. Δῶρον 'Ι. Ν. Ιωαννίδου ἐκ Σάμου	—	—	7	18	2	—	25
Δ'. " Charles Buls δημάρχου Βρυξελλῶν	—	—	—	24	—	—	24
Ε'. " Ανωνύμου	—	—	—	24	—	5	30
*Ζ'. 'Εξ ἀγορᾶς; τοῦ 'Εθνικοῦ Πανεπιστημίου	—	1	—	—	—	—	1
Ζ'. Δῶρον Δ. Κ. Μάνωφ ἐκ Ξάνθης	—	—	—	1	—	—	1
Η'. " κ. Κουρουνιώτου φοιτητοῦ ἐκ Χίου	—	—	—	24	—	—	25
Θ'. " Δ. Σταυροπούλου καὶ 'Α. Σκιτζέρο- ρων ἀρχαιοτήτων	—	—	1	1	—	—	2
Ι'. 'Εξ ἀγορᾶς; τῆς 'Αρχαιολογικῆς 'Επιτροπίας	—	9	—	23	65	—	97
*ΙΑ'. 'Εξ ἀγορᾶς; τοῦ 'Εθν. Πανεπιστημίου	—	—	—	—	25	—	25
ΙΒ'. Δῶρον Μιχαὴλ Καμπάνη ἐκ Μυκόνου	—	—	—	—	423	—	423
ΙΓ'. " Γρ. ΠρόσκοπουνΤσίεν-Τσίεν τῆς Κίνας	—	—	—	128	—	—	128
ΙΔ'. " Σταυρόπολα συμβολαιογράφου ἐν Μεγάροις	—	—	—	—	—	—	—
ΙΕ'. Δῶρον Μιχαὴλ Καμπάνη ἐκ Μυκόνου	—	—	2	—	—	—	2
ΙΓ'. " Αντ. Χ. Χατζῆ ἐκ Τριπόλεως	—	—	—	1	—	—	1
ΙΖ'. " Θεοδ. Τριψύλλη ἐκ Πριθύμνης	—	2	—	1	—	—	3
*ΙΗ'. 'Εξ ἀγορᾶς; τοῦ 'Εθνικοῦ Πανεπιστημίου	—	—	2	25	—	—	27
ΙΘ'. Δῶρον Εθνικῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος;	—	1	1	1	—	—	3
Κ'. 'Εκ τῶν ἀνασκαφῶν τῆς 'Αμερικ. Σχολῆς ἐν Βάρη καὶ Κορίνθῳ	—	5	434	1196	4	—	1639
*ΚΑ'. 'Εξ ἀγορᾶς; τοῦ 'Εθν. Πανεπιστημίου	—	—	—	1	—	—	1
ΚΒ'. 'Ομοίως	—	—	1	89	—	—	90
ΚΓ'. (α) 'Εκ κατασχέσεως ἐν 'Αγ. Θεοδώροις τοῦ δῆμου Πτελεατῶν (Λαμία)	—	—	112	—	—	—	112
ΚΓ'. (β) 'Εκ κατασχέσεως ἐν τῷ γωρίῳ Πό- ρῳ τῆς Λευκάδος;	—	23	—	1	—	—	24
ΚΔ'. Δῶρον Ν. Πασχαλίδου ἐκ Κων.) πόλεως	—	1	—	—	—	—	1
ΚΕ'. " Κυταριώλου ἐξ 'Αθηνῶν.	—	19	—	—	—	—	19
*ΚΓ'. 'Εξ ἀγορᾶς; τοῦ 'Εθν. Πανεπιστημίου	—	—	—	98	2	—	100
ΚΖ'. 'Εξ ἀγορᾶς; τῆς 'Αρχαιολογικῆς 'Επιτροπίας	—	1	3	7	81	—	92
ΚΗ'. " τῆς κομήστης Λ. 'Ριαχούρ	—	1	—	—	—	—	1
ΚΘ'. " Δ. Σταυροπούλου ἐφ. ἀρχαιοτήτων	—	1	3	72	1	4	81
Λ'. 'Εξ ἀποστολῆς τοῦ νομάρχου Λαρίσης	—	1	—	4	—	—	5
*ΛΔ'. 'Εξ ἀγορᾶς; τοῦ 'Εθνικοῦ Πανεπιστημίου	—	3	—	4	37	1	45
ΛΒ'. Δῶρον 'Ι. Σεορέωνος	—	—	—	2	—	—	2
ΛΓ'. 'Εξ ἀγορᾶς; τῆς 'Αρχαιολογικῆς 'Επιτροπίας	—	2	—	—	—	—	2
ΛΔ'. 'Εκ τῶν ἀνασκαφῶν Κορίνθου καὶ 'Ερε- τίας ὥπε τῆς 'Αμερικ. 'Αρχαιολ. Σχολῆς	—	2	—	712	1	—	715
ΛΕ'. Δῶρον Δ. Τεβανιώτη φοιτητοῦ	—	6	1	15	—	—	22
ΛΓ'. " 'Ανδ. Σκιτζέροφου ἀρχαιοτήτων	—	—	—	1	—	—	1
ΛΖ'. " K. Κουρουνιώτου "	—	—	2	3	1	—	6
ΛΗ'. " ἀνωνύμου	—	—	1	1	—	—	2
ΛΘ'. " Γρηγ. Μπουρνιάζ	—	—	—	4	14	—	18
Μ'. " Δ. Κ. Μάνωφ ἐκ Ξάνθης τῆς Μακεδονίας	—	2	—	—	—	—	2

Ἐγ συνδιλω

4|205|446|2509 |749|10|3923

ΠΙΝΑΞ Β'

**Σύνοψις τῶν κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος
1902-1903 προσκηθέντων
νομισμάτων.**

Χρονικός , Αγοραστός	Κόλπατος	Χαίκα	Μολύβδινα Διάφορα	Αθροίσμα
A'. Δῶρον Παναγιώτου Σουλιώτου ἐξ Ἀλμυροῦ	—	1	—	1
B'. " Σίμου Μενάρδου δ.Φ. καὶ δικηγόρου ἐν Κύπρῳ	3	3	—	6
Γ'. Δῶρον Ἀθανασίου Γκιόκα ἐκ Δελβινακίου	—	1	—	1
Δ'. " Κουσίδου μηχανικοῦ	1	—	—	1
E'. " Δ. Σταυροπούλου ἐφόρου ἀρχαιο- τήτων	—	5	—	6
Τ'. Ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν τῆς Δήλου ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀρχ. Σχολῆς	1	8	—	9
Z'. Δῶρον Ἰ. Λαμπαδάριου ἐκ Δαρδανελλίων	4	150	—	154
H'. " Δ. Ἀπαλύρα ἐκ Ροστοβίου τῆς Ρωσίας	1 60	85	—	146
Θ'. Νομίσματα ἐκ τοῦ ἐν Ὡρεῷ τῆς Εὔβοιας εὑρεθέντος θησαυροῦ	125	—	—	125
I'. Δῶρον τῆς ἐν τῷ ἔκτεινετεικῷ ἐλλ. κοινότητος *	7 193	295	—	495
I'. Ἐκ δωρεᾶς τῆς αὐτῆς κοινότητος σάκκος ἀγροτῶν περιέχων	—	1140	—	1140
IA'. Ἐξ ἀγορᾶς χρήμασι τῆς Ἀρχαιολ. Ἐταιρείας	1	—	—	1
IB'. Δῶρον τοῦ κ. Πολυχρονοπούλου ἐμπόρου ἀγριατήτων	—	1	—	1
ΙΓ'. Δῶρον ἀνωνύμου ἐκ Κύπρου	—	6	—	6
ΙΔ'. " Κ. Λέκα ζωγράφου	3	—	2	5
ΙΕ'. " Κυριάκου Φιλίου;	—	1	—	—
ΙΖ'. Παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ἐξ εὑρημάτος κατασχεθέντος	919	—	—	919
ΙΖ'. Ἐκ κατασχέσεως ἐν Πειραιῇ	3	—	—	28
ΙΗ'. Δῶρον Ἀργέντα Ἰ. Ἀργεντάκη	—	28	—	2
ΙΘ'. " Μ. Παπακωνσταντίνου ἐξ Ἀιδηνίου	—	2	—	4
K'. " Λαζ. Νικολοπούλου ἐκ Καισαρείας (Ἀγκύρας)	—	4	—	3
ΚΑ'. Παρὰ τοῦ ἐφόρου τῶν ἐν Δήλῳ ἀρχαιο- τήτων κ. Δ. Σταυροπούλου	1	2	—	281
*ΚΒ'. Ἐξ ἀγορᾶς χρήμασι τοῦ Ἐθν. Πανεπι- στημάτου	—	281	—	1
*ΚΓ'. Ἐξ ἀγορᾶς χρήμασι τοῦ Ἐθν. Πανεπι- στημάτου	—	1	—	150
ΚΔ'. Ἐκ δωρεᾶς Μιχαήλ Στελλάκη προξενικοῦ ὑπαλλήλου ἐν Σμύρνῃ	4 1	148	—	26
ΚΕ'. Δῶρον Μιχ. Π. Βλαστοῦ ἐκ Μασσαλίας	15	11	—	20
ΚΓ'. Ἐξ ἀγορᾶς χρήμασι τῆς ἀρχαιολ. Ἐταιρείας	1	15	4	90
ΚΖ'. Ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν τῆς Ἐπιδαύρου	61	29	—	1
ΚΗ'. Δῶρον Πελοπίδα Ηλιοπούλου δικηγόρου	—	1	—	1
ΚΘ'. " Ἰ. Δελλίου γυμνασιάρχου	1	—	—	1
Λ'. " Jaques de Gourland	—	1	—	—
*ΛΔ'. Ἐκκρεμῆς ἀγορὰ τοῦ Ἐθν. Πανεπιστη- μάτου παρὰ Καλλιστάκη ἐκ Κρήτης (ὅρα τὰ τοῦ ἐπομένου ἔτους)	—	1	—	—
Σημ. Προσθετέον τὸ ἐν Ι' 12α	—	—	—	4

'Ἐν συνδλώφῳ

8 | 1394 | 1 | 2220 | 6 | -3628

Κατά τὸ γρονικὸν τοῦτο διάστημα ἡ σπουδαιοτάτη τῶν γενομένων ἐργασιῶν ἐν τῷ Μουσείῳ εἶναι ἡ ἐκτύπωσις τοῦ καταλόγου τῆς πλουτιώτατης σειρᾶς τῶν ἐν τῷ Μουσείῳ νομισμάτων ἡτοι τῆς τῶν Πτολεμαϊών, τῆς ἀποτελουμένης κατά τὸ πλεῖστον ἐκ τῆς βασιλικῆς δωρεᾶς τοῦ χριστίου Ἰωάννου Δημητρίου τοῦ ἐκ Λήμνου. Ὁ λεπτομερὴς οὗτος κατάλογος περιειλήφθη ἐν μεγάλῃ γενικῇ συγγραφῇ ἡμῶν τυπωθείσῃ δικτύων τοῦ φιλογενεστάτου Γρηγορίου Μαρκοσλῆ καὶ περιλαμβανούσῃ πάντα τὰ ἐν πᾶσι τοῖς νομισματικοῖς μουσείοις εὑρισκόμενα πτολεμαϊκὰ νομίσματα, ἐξ οὗτοῦ δὲ καταφένται, ὅτι ἡ συλλογὴ ἡμῶν εἶναι ἡ πλουσιωτάτη πασῶν τῶν ἐν τῷ κόσμῳ ὡς πρὸς τὴν σειρὰν ταύτην.

Τὰ δὲ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Μουσείου προώδευσκαν κατά τοῦτο μεγάλως, τῇ ἐνεργείᾳ δὲ καὶ προτάσει ἡμῶν ἀπεστάλη εἰς Γαλλίαν, Ἀγγλίαν καὶ Γερμανίαν δικτύην τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει φιλογενοῦς κ. Λεωνίδου Ζερίφη, ἵνα σπουδάσῃ τὴν νομισματικὴν ἐπιστήμην, ὃ ὡς ἔκτακτος βοηθός ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐργάζεται ἐν τῷ Μουσείῳ ἡμῶν ἐπιμελέστατος νέος κ. Κ. Κωνσταντόπουλος. Ἐν τῷ μεταξὺ προσελήφθη ὡς βοηθός νομισματογνώμων ὁ κ. Ἀντ. Κεραμόπουλος δ. φ. εἰδικῶς σπουδάσκει τὰ νομισματικὰ ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ, ἔχων δὲ τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα πρὸς διορισμὸν εἰς τὴν θέσιν ταύτην. Τῇ βοηθείᾳ οὗτοῦ ἐγένετο δυνατὸν νὰ λειτουργῇ εὐρυθμότερον καὶ ἐνημερώτερον ἡ ὑπηρεσία τοῦ Μουσείου, οὐ καὶ ἀνάγκη τοσοῦτον ηὔχθησκαν, ὅστε ἀπαραίτητως ἀπαιτεῖται ἡ ἐπικουρία τούλαχιστον δύο βοηθῶν νομισματογνωμόνων.

Σημαντικῶς ἐπλουτίσθη ἐπίσης ἡ συλλογὴ τῶν ἐκμαχείων καὶ ἡ ἰδιαιτέρα βιβλιοθήκη τοῦ Μουσείου δι' ἀπαρχιτήτων συγγραφῶν καὶ διὸ σειρᾶς περιοδιῶν ἀρχαιολογικῶν συγγραφῶν ἀνταλλασσομένων πρὸς τὰ ὑπὸ τῆς Ηρυτανείας τοῦ Πχνεπιστημίου λαμβανόμενων ἀντίτυπα τῆς παρ' ἐμοῦ ἐκδιδούμενης Διεθνοῦς ἐφημερίδος τῆς Νομισματικῆς Ἀρχαιολογίας, ἡς ἡ ἐκδοσίς χωρεῖ οχνονικῶς τῇ συνεργχείᾳ τῶν ἀρχιτήτων νομισματογνωμόνων τῆς Ἑσπερίας, συμπληρωθέντος ἡδη καὶ τοῦ διο τόμου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς.

Ἐν τῷ Μουσείῳ εἰργάσθησκαν πρὸς ἐπιστημονικοὺς σκοποὺς πολυάριθμοι ἡμεδάποι καὶ ξένοι σοφοί, ὃν μεταξὺ καὶ ὁ πρὸς τοῦτο ὑπὸ

τῆς Ἀκαδημίκς τοῦ Βερολίνου ἀποστάλεις κ. von Fritze, λεπτομε-
ρῶς καταγράψκεις μετὰ πολύμηνον ἐργασίαν διὰ τὸ Corpus τῶν νομι-
σμάτων πολλὰς τῶν ἐν τῷ Μουσέῳ σειρῶν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

Πρὸς τούτοις ἀπεστάλησαν ἐγγράφως πλεῖσται ἐπιστημονικὴ πλη-
ροφορίαι καὶ ἐκμχγεῖται πρὸς τοὺς αἰτοῦντας πανταχόθεν ζένους χάριν
νομισματικῶν, ἀρχαιολογικῶν καὶ ιστορικῶν μελετῶν.

Ἐπὶ πᾶσιν ὑπεβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον πανονίζον τὰ
τῶν ἀνταλλαγῶν καὶ ἐπιτρέπον τὴν πώλησιν τῶν πολλαπλῶν νομι-
σμάτων τοῦ Μουσείου, οὗ ψηφιζομένου, θέλει ἀποκτήσει τὸ Νομισμα-
τικὸν Μουσεῖον μέγα μόνιμον χρηματικὸν κεφάλαιον, ἐκ τῶν τόκων
τοῦ ὅποίου δύνχται νὰ πλουτισθῇ σπουδκίως, καθιστάμενον σὺν τῷ
ρυθμῷ ἐν τῶν πρώτων ἐν Εὐρώπῃ Νομισμ. Μουσείων διὰ τὸν ἀρχαῖον
έλληνικὸν κόσμον.

'En Ἀθήναις τῇ 2 Ὁκτωβρίου 1903.

Εὔπειθέστατος

ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἐθνικοῦ Νομισματ. Μουσείου

I. N. ΣΒΟΡΩΝΟΣ

ΜΕΘΑΝΑ Η ΑΡΣΙΝΟΗ ΤΗΣ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

Βωμὸς πρό τινων μόλις ἔτῶν ἀνακαλυφθεὶς ἐν Θήρᾳ ὑπὸ τοῦ Hiller von Gaertringen, φέρει τὴν ἔξης ἀρχαιοτέραν τοῦ 172 π. Χ. ἐπιγραφήν: «ὑπὲρ Ἀριστίππου τοῦ Θεοξένου Ἀλεξανδρέως τῶν διαδόχων τοῦ τεταγμένου ἐπὶ Θήρας βασιλεῖ Πτολεμαίῳ καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς τὸν βωμὸν ἔνεκεν τῆς εἰχεν καλοκαγαθίας εἰς τε τοὺς στρατιώτας καὶ τὴν πόλιν καὶ τὰ τοῦ βασιλέως πράγματα καὶ εἰς τοὺς θεοὺς εὐσεβείας Εἰρηναῖος Νικίου Ἀλεξανδρέως ὁ γραμματεὺς τῶν κατὰ Κρήτην καὶ Θήραν καὶ Ἀρσινόην τὴν ἐν Πελοποννήσῳ στρατιωτῶν καὶ μαχίμων καὶ οἰκονόμος τῶν αὐτῶν τόπων»¹.

Ἡ πόλις Ἀρσινόη τῆς Πελοποννήσου ἡτο ἐντελῶς ἄγνωστος μέχρι τοῦδε. Ὁ Hiller von Gaertringen βασισθεὶς ἐπὶ ἐτέρας ἐπιγραφῆς ἐκ Μεθάνων² ἀναγραφείσης ὑπὲρ βασιλέως Πτολεμαίου καὶ βασιλίσσης Κλεοπάτρας, θεῶν Φιλομητόρων κτλ. ὑπὸ ἐνὸς τῶν φίλων τοῦ βασιλέως «καὶ τῶν συναποσταλέντων αὐτῷ παρεφεδρεῦσαι ἐξ Ἀλεξανδρείας» ὑπέλαβεν ὅτι δὲν εἶναι ἀπίθανον τὰ Μέθανα νὰ μετωνομάσθησαν Ἀρσινόη ἐπὶ τινα χρόνον ὑπὸ τινος τῶν Πτολεμαίων. Ὁ αὐτὸς σοφὸς ὑπέλαβεν ἐπίσης ὅτι πρὸς τὴν αὐτὴν Ἀρσινόην Μέθανα ταυτίζονται καὶ οἱ «Ἀρσινοεῖς», οὓς μνημονεύει μεταξὺ τῶν πόλεων τοῦ κοινοῦ τῶν νησιωτῶν ψήφισμα τῶν Παρίων εὑρεθὲν ἐν τῇ Μαγνησίᾳ τοῦ Μαιάνδρου³.

1. CIGr. Ins. III, 466 (Hiller von Gaertringen) = Archiv für Papyrusforschung I, 206, 19 (M. L. Strack). — P. Meyer, Das Heerwesen der Ptolemaeer p. 67.

2. Strack, Die Dynastie der Ptolemaeer, app. epig. 250, 92 = Jamot, BCH. XII, 120.

3. O. Kern, Die Inschriften von Magnesia p. 41.

Τὴν γνώμην ταύτην τοῦ Hiller von Gaertringen παρεδέχθημεν ὡς πιθανωτάτην ἡμεῖς τε¹ καὶ ὁ J. Beloch, ὅστις ὑπολαμβάνει ὅτι ἡ κατάκτησις τῶν Μεθάνων ὑπὸ τῶν Πτολεμαίων θὰ ἐγένετο πρὸν ἥ
ἥ Τροιζῆν εἰσέλθῃ εἰς τὴν Ἀχαϊκήν συμμαχίαν (243 π. X.), δηλαδὴ κατὰ τὸν Χρεμωνίδειον πόλεμον ἥ μετὰ τὴν ἔξωσιν τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐκ τῆς Κορίνθου ὑπὸ τοῦ θείου αὐτοῦ Ἀντιγόνου καὶ δὴ κατὰ τοὺς χρόνους Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου (285-246 π. X.)².

Τὴν εὗλογον ταύτην ὑπόθεσιν τῆς ταυτίσεως τῶν Μεθάνων πρὸς τὴν Ἀρσινόην τῆς Πελοποννήσου μετατρέπει εἰς βεβαιότητα ἥ ἐν Μεθάνοις ὑπὸ τοῦ ἐφόρου τοῦ ἐν Ναυπλίῳ Μουσείου κ. Φαρμακοπούλου ἀνακάλυψις καὶ πρόσκτησις τοῦ ἔξῆς χαλκοῦ νομίσματος, ἐφ' οὐ εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ μὲ συμβουλευθῇ:

Α 18.— Κεφαλὴ Ἀφροδίτης ἥ μᾶλλον Ἀρσινόης Γ' (συζύγου Πτολεμαίου τοῦ Δ') πρὸς δεξ.

"Οπ. ^{Α—Σ}
_{ρ—ι} Ἡρως γυμνὸς ἰστάμενος πρὸς δεξ., φέρων κράνος ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, τὴν δεξιὰν στηρίζων ἐπὶ δόρατος, τὴν δ' ἀρ. ἔχων ἐπὶ τῆς ἐπὶ τῆς γῆς ἐρειδομένης ἀσπίδος αὐτοῦ.

Τὸ νόμισμα τοῦτο, ὡς καὶ μικρὸν αὐτοῦ παραλλαγήν, φέρουσαν ὅφιν περὶ τὸ δόρυ τοῦ ἥρωος, ἐγνώριζον ἥδη ἐκ 18 ὅμοιών κομματίων, ἄτινα κατέταξα³, ὡς καὶ οἱ πρὸς ἐμοῦ⁴, ὑπὸ τὴν Ἀρσινόην τῆς Κρήτης, πόλιν γνωστὴν ἐκ μαρτυρίας Στεφάνου τοῦ Βυζαντίου (ἐν λ.) καὶ ἐπιγραφῆς Κρητικῆς εὑρεθείσης ἐν Μαγνησίᾳ⁵, ταυτίζομένην δ' ἵσως πρὸς τὴν Λύττον τῆς αὐτῆς νήσου⁶. 'Αλλ' ἥ ἀπονομὴ αὕτη δὲν ἦτο βεβαία, ὡς τῆς Κρητικῆς προελεύσεως τῶν ἐν λόγῳ νομισμάτων οὐδέποτε βεβαιωθείσης παρ' ὅλας τὰς ἐρεύνας μου καὶ τὰς μυριάδας

1. Τὰ νομίσματα τοῦ Κράτους τῶν Πτολεμαίων τόμ. Α', σελ. σνε'.

2. Die auswärtigen Besitzungen der Ptolemaer: Archiv für Papyrusforschung II, 251.

3. Numismatique de la Crète ancienne p. 30, ἀρ. 1-4, pl. II, 23-25.

4. Wroth: BMC. Crète p. XXXV, 13, n° 1-4, pl. 9 καὶ 11.

5. O. Kern ἔ. ἀ. 21.

6. Σβορώνου, Τὰ νομίσματα τοῦ Κράτους τῶν Πτολεμαίων, τόμ. Α', σελ. τη'-τι'.

τῶν ἐκ Κρήτης νομισμάτων ἡς εἶδον. Βεβαία είναι μόνον ἡ Κρητικὴ προέλευσις τῶν τὴν αὐτὴν ἐπιγραφὴν ΑΡΣΙ ἀλλὰ διαφόρους τύπους ('Αθηνᾶς καὶ δελφίνων) φερόντων πολὺ νεωτέρων καὶ Κρητικῆς τεχνοτροπίας χαλκῶν νομισμάτων¹.

Νῦν ἡ ἐν Μεθάνοις ἀνακάλυψις τοῦ χαλκοῦ νομίσματος ἡμῶν διδάσκει σαφῶς ὅτι τὰ τοῦ τύπου τούτου νομίσματα ἀνήκουσιν εἰς τὴν Ἀρσινόην τῆς Πελοποννήσου, πρὸς δὲ ὅτι αὕτη ταυτίζεται ἀσφαλῶς πρὸς τὰ Μέθανα, οὕτως ὑπό τινος τῶν Πτολεμαίων μετονομασθέντα πρὸς τιμὴν μιᾶς τῶν τοῦ ὀνόματος τῆς Ἀρσινόης βασιλισσῶν τῆς² Αἰγύπτου.

Τῶν Μεθάνων ἔγνωρίζομεν μέχρι τοῦδε χαλκᾶ νομίσματα φέροντα τὴν ἐπιγραφὴν ΜΕΘ, κοπέντα δὲ περὶ τὰ 350-322 π. Χ., καὶ ἄλλα χαλκᾶ τῶν ἀπὸ Σ. Σεβήρου μέχρι Γέτα ὁμαῖκῶν χρόνων φέροντα τὴν ἐπιγραφὴν ΜΕΘΑΝΙΩΝ³. Τὰ δὲ φέροντα τὴν ἐπιγραφὴν ΑΡΣΙ ἀνήκουσι κατὰ τεχνοτροπίαν εἰς τοὺς χρόνους Πτολεμαίου Δ' τοῦ Φιλοπάτορος (221/203 π. Χ.), οὗ μάλιστα φαίνεται ὅτι ἀπεικονίζει ἡ κεφαλὴ τῆς ἐμπροσθίας αὐτῶν ὅψεως τὴν ἀδελφὴν καὶ σύζυγον Ἀρσινόην Γ'⁴, ἡς πρὸς τιμὴν δυνατὸν νὰ μετωνομάσθησαν τὰ Μέθανα. Ἡ κατοχὴ δ' ὅμως τῶν Μεθάνων ὑπὸ τῶν Πτολεμαίων φαίνεται μοι ἀρχαιοτέρω φρονῶ δηλαδὴ ὅτι, ὅτε ἐν ἔτει 243 π. Χ. ὁ Ἀρατος ἐποίησε τὸν Πτολεμαίον Γ', Εὐεργέτην, «σύμμιαχον τῶν Ἀχαιῶν ἡγεμονίαν ἔχοντα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν»⁵, τότε ὁ Εὐεργέτης, ἵνα ἐφεδρεύῃ ἀσφαλῶς ἐπὶ τῶν πραγμάτων τῆς Πελοποννήσου, θὰ ἔλαβε παρὰ τοῦ Ἀράτου ἥ καὶ αὐτοβούλως θὰ κατέλαβε τὰ Μέθανα, ὡν δὲ μὲν ισθμὸς ἥδυνατο εὐχερῶς νὰ ἀποτειχισθῇ πρὸς ἀσφαλῆ ἀπόκρουσιν πάσης ἐκ ξηρᾶς ἐπιδρομῆς, ἥ δὲ θάλασσα παρεῖχεν ἀσφυλές καὶ εὐρύχωρον δρμητήριον διὰ τὸν στόλον τῆς τότε θαλασσοκρατείρας Αἰγύπτου. Τὸ αὐτὸν ἀκριβῶς ἔπραξαν ἐν ἀρχαιοτέρᾳ ἐποχῇ οἱ ὅμοιώς

1. Numism. de la Crète §. à. ἀρ. 7-14.

2. Head.-Σβορώνου, 'Ιστορία τῶν νομισμάτων τόμ. Α', σελ. 553.

3. Παράβαλε Τὰ νομίσματα τοῦ Κράτους τῶν Πτολεμαίων πίναξ XXXIX, 1-12 πρὸς τὴν Numism. de la Crète ancienne pl. II, 23-25.

4. Πλουτάρχου, 'Ἀρατος 41. — Bouché-Leclercq, Histoire des Lagides I, 257.

θαλασσοκρατοῦντες Ἀθηναῖοι, οἵτινες «ἀπολαβόντες» τὸν τῆς Χερσονήσου ἴσθμον, ἐνῷ τὰ Μέθανα, καὶ φρούριον καταστησάμενοι ἐλήστευον τὸν ἔπειτα χρόνον τὴν τὲ Τροιζηνίαν γῆν καὶ Ἀλιάδα καὶ Ἐπιδαυρίαν¹.

I. N. ΣΒΟΡΩΝΟΣ

1. Θουκυδ. IV, 45.

ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΟΙ ΤΥΠΟΙ

. ΚΑΙ ΤΑ ΝΕΑ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

Οι τύποι καὶ τὰ σύμβολα, ἀτινα ἔπλασεν ἡ δαιμόνιος τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων φαντασία, καὶ ἡ ἀπαράμιλλος αὐτῶν καλλιτεχνία παρέμειναν, ὡς γνωστόν, δι' ὅλων τῶν αἰώνων τὰ ἄριστα τῶν συμβόλων πάσης ἀφηρημένης ἢ συγκεκριμένης ἰδέας. Πάντες οἱ νεώτεροι πεπολιτισμένοι λαοὶ ἀνατρέχουσι κατὰ κανόνα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν μυθολογίαν, ἵστορίαν καὶ καλλιτεχνίαν, ἵνα δανεισθῶσιν ἢ ἐμπνευσθῶσι τοὺς τύπους καὶ τὰ σύμβολα αὐτῶν πρὸς περιληπτικὴν δήλωσιν πάσης εὐγενοῦς ἰδέας, παντὸς θεωρητικοῦ ἢ πρακτικοῦ σκοποῦ. Οὕτω δύναται τις νὰ εἴπῃ νῦν, διτὶ οἱ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων πλασθέντες τύποι καὶ ἐμβλήματα οὐδέποτε ἀπωλέσθησαν, ἀλλὰ τελοῦσιν ἐν ἐνεργείᾳ μέχρι τοῦ νῦν, οὐδενὸς λαοῦ δυνηθέντος νὰ ἀναπληρώσῃ αὐτοὺς δι' ἄλλων σαφεστέρων, ποιητικωτέρων ἢ καλλιτεχνικωτέρων. Ὁ ἀετὸς τοῦ Ἰδαίου καὶ Ὀλυμπίου Διός, σύμβολον καὶ οἰωνὸς πάσης εὐγενοῦς νίκης· δὲ λέων, σύμβολον τῶν ἡρωϊκῶν ἡττημένων τῆς Χαιρωνείας καὶ μυρία ἄλλα τοιαῦτα τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων σύμβολα, ἀπαντῶσι καὶ νῦν ἐν χρήσει, ἀπαραλλάκτως πανταχοῦ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, διμοίας εὐγενεῖς νίκας ἢ ἡρωϊκὰς ἥττας δηλοῦντα.

Τὰ τοιοῦτον γόνητρον ἐπὶ πάντων τῶν λαῶν ἔξασκοῦντα σύμβολα ταῦτα ἥτο ἐπόμενον διτὶ πρὸ παντὸς θὰ ἐτίθεντο ἐν χρήσει ὑπὸ τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων, εὐθὺς ὡς διὰ τοῦ ἐνδόξου καὶ ἡρωϊκοῦ αὐτῶν ἱεροῦ ἀγῶνος ἀνεκτήσαντο τὴν ἐλευθερίαν. Πράγματι δὲ ἀπὸ τῶν πρώτων ἐτῶν τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως μεγάλως ἐγενικεύθη ἡ χρῆσις τῶν ἀρχαίων συμβόλων ἐν τῇ νέᾳ Ἑλλάδι. Οὕτω νῦν δὲν ὑπάρχει πόλις, κώμη ἢ χωρίον, ἐταιρεία ἢ σωματεῖον, τὸ δόποιον νὰ μὴ ἔθηκεν εἰς χρῆσιν ὡς σύμβολον αὐτοῦ ἀρχαίον Ἑλληνικὸν ἐμβλῆμα. Οἱ

δῆμοι κυρίως δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἀνεκάλεσαν εἰς τὴν ζωὴν πάντας τοὺς κυρίους νομισματικοὺς τύπους τῶν ἀρχαίων πόλεων, ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῶν δποίων ἡγέρθησαν. Τὸ αὐτὸ δὲ ἀκριβῶς πράττουσιν, ἐφ' ὅσον δύνανται, αἱ κοινότητες καὶ τὰ σωματεῖα τῶν ὑποδούλων Ἑλλήνων.

Τὸ παράδειγμα τοῦτο ἥκολούθησε μετὰ σπουδῆς, ὡς ᾧτο φυσικόν, καὶ ἡ μόλις πρὸ μικροῦ τελείως σχεδὸν ἐλευθερωθεῖσα ἡρωϊκὴ Κρήτη, ἡ μεγίστη καὶ ἐνδοξοτάτη Ἑλληνικὴ νῆσος τῆς Μεσογείου. Ἐπὶ τῶν πρώτων δημοσίων σφραγίδων τῆς τὴν αὐτονομίαν τουλάχιστον ἀνακτησαμένης νήσου ἐτέθη, ἐκ νομίσματος τῆς Κνωσοῦ ληφθεῖσα, καθ' ὑπόδειξιν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Νομισμ. Μουσείου κ. Σβορώνου ἐπισήμως πρὸς τοῦτο ἐρωτηθέντος, εἰκὼν τοῦ μυθικοῦ βασιλέως τῆς Κρήτης Μίνωος, συμβόλου πάσης πολιτικῆς εὐνομίας καὶ δικαιοσύνης. Κατὰ παράδοξον δὲ καὶ εὐοίωνον σύμπτωσιν πρῶτος καρπὸς τῆς εὐνομίας καὶ ἐλευθερίας, ἦν ἐπὶ αἰῶνας ἐδίψα ἡ ἡρωϊκὴ αὔτη νῆσος, ᾧτο ἡ διὰ τῶν περιφήμων ἀνασκαφῶν τῆς Κνωσοῦ μετατροπὴ τοῦ μυθικοῦ Μίνωος εἰς ἴστορικὸν βασιλέα!

Παρὰ τὴν Πολιτείαν, αἱ πόλεις, οἱ μικρότεροι δῆμοι, τὰ σωματεῖα καὶ αὐτοὶ οἱ Ἰδιῶται τῆς Κρήτης ὄμοιως καθ' ἔκαστην ἐκ τῆς ἀρχαίας καὶ μοναδικῆς εἰς πλοῦτον καὶ κάλλος τύπων νομισματικῆς τῆς νήσου δανείζονται τὰ ἐμβλήματα αὐτῶν, πηγὴν ἀκένωτον ἔχοντες τοὺς λαμπροὺς φωτοτυπικοὺς πίνακας τῆς μεγάλης συγγραφῆς τοῦ κ. Σβορώνου *Numismatique de la Crète ancienne*, ἦτις ἔξετυπώθη δαπάνη τῆς Κρητικῆς Συνελεύσεως, μικρὸν πρὸν ἡ ἐλευθερωθῆ ἡ νῆσος.

Λαμπρὸν περιληπτικὸν δεῖγμα τῆς ἀγάπης τῶν Κρητῶν πρὸς τὰ ἀρχαῖα αὐτῶν σύμβολα παρουσιάζει τὸ ὀραῖον δίπλωμα τῆς Α' ἐκθέσεως τῆς ἐλευθέρας Κρήτης, πλαισιωθὲν ἐντολῇ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Β. Υ. τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου, διὰ τῶν ὀραιοτέρων νομισματικῶν τύπων τῶν κυριωτέρων πόλεων τῆς Κρήτης, οὓς καὶ πάλιν ἐνετάλη νὰ ἐκλέξῃ ὁ αὐτὸς ἔλλην ἀρχαιολόγος. Ἐκεῖνο δ' ὄμως, δι' οὗ οἱ Κρῆτες διελάλησαν πανταχοῦ γῆς τὸν ἔρωτα αὐτῶν πρὸς τὰ σύμβολα καὶ τὰ ἐμβλήματα τῶν ἀρχαίων προγόνων αὐτῶν, εἶναι τὰ ταχυδρομικὰ γραμματόσημα τῆς νέας αὐτονόμου αὐτῶν Πολιτείας.

'Η πρώτη σειρὰ τῶν Κρητικῶν γραμματοσήμων.

“Ηδη κατὰ τὸν Μάρτιον τοῦ 1900, δπότε ἐλειτούργησε τὸ πρῶτον ἡ Κρητικὴ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία, ἐτέθη εἰς κυκλοφορίαν ἡ πρώτη σειρὰ τῶν Κρητικῶν γραμματοσήμων, ἐφ' ἣς ἐχαράχθησαν, κατ' ἐκλογὴν τοῦ κ. Σβιρώνου, οἱ ἔξης τύποι ληφθέντες ἐξ ἀρχαίων Κρητικῶν νομισμάτων.

A'. Γραμματόσημα ἀξίας 1 ἢ 50 λεπτῶν.

Ἐρμῆς ὁ ταχυδρόμος ληφθεὶς ἐκ διδράχμου τῆς Κρητικῆς πόλεως Σύβριτα, ἡς τὰ νομίσματα διακρίνονται ἐπὶ καλλονῇ (=Svoronos, Numism. de la Crète ancienne pl. XXX, 16). Οὐ θεὸς εἰκονίζεται κύπτων πρὸς ἀριστερὰ ἵνα προσδέσῃ τὸ πέδιλον τοῦ ἐπὶ βράχου τεθειμένου δεξιοῦ αὐτοῦ ποδός. Ὁπισθεν τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ κρέμαται ὁ πέτασος, ἀπὸ δὲ τῶν ὄμμων κατέρχεται ἡ χλαμύς, ἐνῷ τὸ κηρούκειον εἶναι προσωρινῶς τεθειμένον ἐπὶ τοῦ βράχου, ἵνα λάβῃ αὐτὸ διεὸς ἀνὰ κεῖρας εὐθὺς ὡς προσδέσῃ τὸ πέδιλον αὐτοῦ. Βεβαίως ὁ τύπος οὗτος εἶναι τὸ προσφυέστερον ἔμβλημα γραμματοσήμου, ὅπερ ἐχάραξέ ποτε νεώτερος λαός, ἐποιήθη δὲ ὑπὸ τοῦ ἀρχαίου καλλιτέχνου τῆς Συβριτίας κατ' ἔμπνευσιν ἐκ τοῦ μέρους ἐκείνου τῆς Ὀδυσσείας τοῦ Ὄμηρου (E, στίχ. 1 κεξ.), ἐνῷ περιγράφεται ἡ ὑπὸ τῶν θεῶν τοῦ Ὄλυμπου ἀποστολὴ τοῦ Ἐρμοῦ εἰς τὴν μακρὰν κειμένην νῆσον τῆς Καλυψοῦς, ἵνα ὡς ταχυδρόμος κειμίσῃ αὐτῇ τὴν ἐντολὴν τοῦ Διός πρὸς ἀπελευθέρωσιν τοῦ Ὀδυσσέως. Τότε δ ἄγγελος τῶν θεῶν Ἐρμῆς παρασκευαζόμενος νὰ ἐκτελέσῃ τὴν διαταγὴν τοῦ Διός:

ὑπὸ ποσσὸν ἐδήσκετο καλὸν πέδιλον
ἀμφιρόσια χρύσεις, τάξιν φέρον ἡμένον ἐφ' ὑγρὴν
ἡδὸν ἐπ' ἀπείρονα γατίκην χρυσοῦ πνοιαῖς ἀνέμοιο.
Εἴλετο δὲ ῥάθδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὅμματες θέλγει,
ὅν ἐθέλει, τοὺς δ' αὔτε καὶ ὑπνώσοντας ἐγείρει·
τὴν μετὰ χερσὸν ἔχων πέτετο κράτον· Ἀργειφόντης.

Δύναται τις νὰ φαντασθῇ ὠραιότερον ἔμβλημα τῆς διεθνοῦς καὶ ὑπερποντίου ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας;

B'. Γραμματόσημα τῆς 1 δραχμῆς.

"Οπως διὰ τοῦ προηγουμένου τύπου ἔζητήθη ἔμβλημα τῆς ἐξωτερικῆς, οὗτως εἰπεῖν, ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας, οὗτο διὰ τοῦ τύπου τοῦ γραμματοσήμου τούτου ἐπεδιώχθη ἡ δήλωσις τῆς ἐσωτερικῆς τῆς νήσου ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας. Ἀντεγράφη δηλαδὴ ἐκ περικαλλοῦς νομίσματος τῆς Κρητικῆς πόλεως Φαιστοῦ (= Svoronos ἐ. ἀν. pl. XXIV, 34) ὁ χαλκοῦς πτερωτὸς περίπολος τῆς νήσου Τάλως ἡ ΤΑΛΩΝ, ἥτοι ὁ μυθικὸς γίγας ἐκεῖνος ὃ τρὶς καθ' ἐκάστην μεθ' ὑπερφυσικῆς ταχύτητος περιπετόμενος τὴν νῆσον πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐντολῶν τοῦ βασιλέως Μίνωος καὶ πρὸς προστασίαν αὐτῆς κατὰ τῶν ἔνων ληστῶν καὶ ἐπιδρομέων.

C'. Γραμματόσημα τῶν 5 ἢ τῶν 20 λεπτῶν.

"Οπως διὰ τῶν δύο προηγουμένων τύπων ἐδηλώθη ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία, οὗτο διὰ τοῦ τρίτου τούτου ἐδηλώθη ἡ νήσος, εἰς ἣν ἀνήκει ἡ ταχυδρομικὴ αὕτη ὑπηρεσία. Ἀντεγράφη δηλαδὴ ἐξ ἀργυροῦ διδράχμου τῶν Κνωσίων, ἀρίστης Πραξιτελείου τεχνοτροπίας (= Svoronos ἐ. ἀν. pl. VI, 6) κεφαλὴ εἰκονίζουσα κατά τινας μὲν τὴν κυρίαν τῆς νήσου θεὰν "Ἡραν σύζυγον τοῦ Διὸς τῆς Κρήτης, κατ' ἄλλους δὲ αὐτὴν τὴν πεπρωσοποιημένην Κρήτην.

D'. Γραμματόσημα τῶν 2 δραχμῶν.

"Οπως ἡ Κρητικὴ Πολιτεία διὰ τῶν πρώτων δημοσίων σφραγίδων τῆς νήσου, οὗτως καὶ ἡ Κυβέρνησις τοῦ Ἀρμοστοῦ τῆς νήσου

πρίγκιπος Γεωργίου ἡθέλησαν διὰ τοῦ ἐμβλήματος ἐνὸς τῶν μεγαλυτέρας ἀξίας γραμματοσήμων νὰ ἐκδηλώσωσι τὰς ἀρχάς, ὑφ' ἀς ἐφιλοδόξουν νὰ διοικήσωπι τὴν νῆσον. Ἐχάραξαν δηλαδὴ ἐπὶ τε τῶν ὁγηθεισῶν σφραγίδων καὶ ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ γραμματοσήμου ἐκ τοῦ αὐτοῦ νομίσματος τῶν Κνωσίων (=Svoronos ε. ἀ. pl. IV, 34), εἰκόνα τοῦ Μίνωος, ὅστις ἐγένετο ὁ σοφώτατος, δικαιότατος καὶ ἡπιώτατος πάντων τῶν βασιλέων καὶ νομοθετῶν, «ἀληθῶς θεῖος ἀνήρ», καὶ σύμβολον πάσης εὐνομίου μένης πολιτείας.

Ε'. Γραμματόσημα τῶν 10 καὶ 25 λεπτῶν καὶ τῶν 5 δραχμῶν.

Παρὰ τὰ ἀρχαῖα αὐτῶν σύμβολα καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ διασημοτάτου τῶν ἀρχαιοτάτων βασιλέων τῆς νήσου, οἱ Κρῆτες μετὰ εὐλόγου ἐθνικῆς χαρᾶς καὶ ἐθνικῶν ἔλπιδων, ἔθεσαν ἐπὶ τῶν γραμματοσήμων τῶν 10 καὶ 25 λεπτῶν τὴν εἰκόνα τοῦ νεαροῦ καὶ ἡρωϊκοῦ τὸ παράστημα ἡγεμόνος αὐτῶν πρίγκιπος Γεωργίου τῆς Ἑλλάδος, ὃν ἡ ἐλληνικὴ φαντασία τῶν μόλις ἀπὸ τοῦ ἔνεον ζυγοῦ ἀπελευθερωθέντων Κρητῶν παρέβαλεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς πρὸς τοὺς ἥρωας ἐκείνους τῆς ἐθνικῆς καὶ χριστιανικῆς Ἑλλάδος, τοὺς διὰ τοῦ φόρου ληστῶν ἡ θηρίων ἐλευθερώσαντας Ἑλληνικὰς χώρας καὶ λαούς. Τῆς τελευταίας ταύτης ἀντιλήψεως τοῦ χριστιανικοῦ λαοῦ τῆς Κρήτης ἐκδήλωσις εἶναι ἡ ἐπὶ τῶν πενταδράχμων γραμματοσήμων τεθεῖσα εἰκὼν τοῦ ὄμωνύμου τῷ νεαρῷ ἡγεμόνι τῆς Κρήτης Ἀγίου Γεωργίου, ἐφίππου καὶ φονεύοντος τὸν φοβερὸν δράκοντα. Ο τύπος οὗτος ἀντεργάφη ὑπὸ τοῦ χαράκτου τῶν γραμματοσήμων ἐκ τῶν ἀγγλικῶν χρυσῶν νομισμάτων διά τε τὸ πρόχειρον αὐτῶν καὶ διότι ἡ εἰκὼν αὕτη ἐκρίθη ὡς ἡ καλλιτεχνικωτάτη τῶν γνωστῶν εἰκόνων τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, ὡς προφανῶς ἐμπνευσθεῖσα ἐκ τῶν ἐν τῷ Βρετανικῷ Μουσείῳ ἀποκειμένων παγκάλων ἵππεων τῆς ζωοφόρου τοῦ Παρθενῶνος.

Ἡ νέα σειρὰ τῶν Κρητικῶν γραμματοσήμων.

Ἐπειδή, ὅτε ἐτέθησαν εἰς κυκλοφορίαν τὰ γραμματόσημα τῆς πρώτης σειρᾶς, ἡ Κρήτη δὲν εἶχεν εἰσέτι προσγωρήσει εἰς τὴν Παγκόσμιον Ταχυδρομικὴν Ἐνωσιν, τὰ δὲ γραμματόσημα ἐκεῖνα ὡς ἐκ

τούτου δὲν διεδόθησαν καὶ δὲν κατηγαλώθησαν ὡς ἔδει, ἐπίκειται δ' ἀφ' ἑτέρου ἡ ἔξαντλησις τῶν εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα τῆς Κρήτης παρακαταθηκῶν τοιούτων γραμματοσήμων, ἡ Κρητικὴ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ ἔκδώσῃ νέαν σειρὰν γραμματοσήμων, ἵς ἀντίγραφα δημοσιεύομεν ἐπὶ τοῦ ἐν τέλει προσηρτημένου φωτοτυπικοῦ πίνακος.

Ἡ ἀπόφασις αὗτη ἐλήφθη καθ' ἥν ἐποχὴν τῆς Ἀνώτερας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Διευθύνσεως προΐστατο δὲ τέως Σύμβουλος τῆς Α. Β. Ὑψηλότητος κ. Ι. Τσουδερός. Παρὰ δὲ τῇ Διευθύνσει τῶν Ταχυδρομείων, ἵς προΐσταται ἀπὸ ἔτους καὶ πλέον δ κ. Β. Ν Μαυρίδης, ἔξεπονήθη πᾶσα σχετικὴ πρὸς τὴν κατασκευὴν τῶν γραμματοσήμων ἐργασία καὶ ἔδόθησαν παρ' αὐτῆς αἱ προσήκουσαι ὁδηγίαι εἰς τὸ ἐργοστάσιον, ἡ κατανομὴ τῶν παραστάσεων, ἡ ἐκλογὴ τῶν χρωματισμῶν, τῶν σχεδιασμάτων, τῶν περιιδωρίων καὶ τῶν κοσμημάτων κτλ. Τὴν ἐκλογὴν τῶν τύπων τῶν νομισμάτων ἐνήργησεν δὲ ὁργανωτὴς τῆς Ταχυδρομικῆς ἐν Κρήτῃ ὑπηρεσίας κ. Μαρίνος ἐκ τοῦ πολλάκις ἀνωτέρω μνημονευθέντος βιβλίου τοῦ κ. Σβιορώνου περὶ τῶν νομισμάτων τῆς ἀρχαίας Κρήτης. Ἐν τῇ ἐκλογῇ ὅμως τῶν τύπων τῶν νέων γραμματοσήμων δὲν ἐπρυτάνευσεν, ὡς προκειμένου περὶ τῶν τύπων τῆς πρώτης σειρᾶς, ἡ ἔφεσις πρὸς συμβολισμὸν τῆς ταχυδρομικῆς κυρίως ὑπηρεσίας, ἀλλὰ μᾶλλον πρῶτον μὲν ἡ ἐπιμνυμία τῆς ἀναβιώσεως περιφήμων μυθολογικῶν τύπων τῆς νήσου, δεύτερον ἡ διαφήμισις τῶν ἀληθῶς καταπληκτικῶν ἀνακαλύψεων τῶν ἀνασκαφῶν τῆς Μινωϊκῆς Κρήτης, δι' ὧν αἰῶνες ὅλοι προσετέθησαν εἰς τὴν ἴστορίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τέλος, τρίτον, ἡ ἀνάμνησις τῶν ἐνδόξων διλοκαντώσεων καὶ ἡρωϊκῶν θυσιῶν τῶν γενναίων Κρητῶν, δι' ὧν ἀνεκτήθη ἡ αὐτονομία τῆς νήσου.

Ἡ δὲ χάραξις τῶν χαλυβδίνων πλακῶν, δι' ὧν ἔξετυπώθησαν τὰ νέα γραμματόσημα, καὶ πᾶσαι γενικῶς αἱ ἐργασίαι τῆς κατασκευῆς αὐτῶν ἐγένοντο εἰς τὸ ἐν Λονδίνῳ παγκοσμίου φήμης ἐργοστάσιον τῶν κ.κ. Bradbury, Wilkinson and C^o.

Οἱ τύποι τῶν νέων γραμματοσήμων εἶναι οἱ ἔξῆς:

α'. Γραμματόσημα τῶν 2 λεπτῶν.

Ἀντίγραφον ἀποτυπώματος μεγάλης μυκηναϊκῆς σφραγίδος ἐκ Κνωσοῦ. Τὸ μοναδικὸν διὰ τὴν θρησκευτικὴν αὐτοῦ σημασίαν ἀπο-

τύπωμα τοῦτο «προέρχεται πιθανώτατα ἐκ σφενδόνης μεγάλου ἡγεμονικοῦ χρυσοῦ δακτυλίου, παρίσταται δ' ἐν αὐτῷ ἡ μεγάλη τῶν Μυκηναίων θεὰ δρυΐα ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ βουνοῦ ἢ τροχάλου φέρουσα κλιμακωκὴν στολιδωτὴν ἐσθῆτα καὶ κρατοῦσα δόρυ ἢ σκῆπτρον διὰ τῆς προτεταμένης ἀριστερᾶς. Ἐκατέρῳθεν αὐτῆς δύο λέοντες φύλακες στηρίζοντες τοὺς ἐμπροσθίους πόδας ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ βουνοῦ, ἐφ' οὗ ἵσταται ἡ θεά. Καὶ εἰς μὲν τὸ ἐν ἄκρον φαίνεται διώροφον ἱερὸν μὲ τὰ ἱερὰ κέρατα, εἰς δὲ τὸ ἄλλο ἄκρον ἀνήρ σεβῖζων κατὰ τὸν συνήθη τότε τρόπον, φέρων δηλαδὴ τὰς χεῖρας εἰς τὸ πρόσωπον». (Σ. Α. Ξανθούδιδου, δ Κρητικὸς πολιτισμός, σελ. 109. Πβλ. καὶ A. Evans, The Palace of Cnosos, 1901, p. 28, 29.

β'. Γραμματόσημα τῶν 5 λεπιῶν.

Τύπος ἀρχαίου καλλίστου διδράχμου τοῦ Ε' αἰῶνος π. Χ. κοπέντος ἐν Γόρτυνι τῆς Κρήτης (=Svoronos ε. ἀ. pl. XIII, 9), εἰκονίζοντος δὲ τὴν Κρητικὴν νύμφην Βριτόμαρτιν κρυπτομένην μεταξὺ τῶν κλάδων γηραιᾶς δρυός. Ο τύπος οὗτος ἦτο διάσημος παρὰ τοῖς μυθολόγοις ὡς παράστασις τῆς Εὐρώπης ἐπὶ πλατάνου, ἀλλ' ὁ κ. Σβορόωνος ἀπέδειξεν ὅτι πρόκειται περὶ τῆς Βριτομάρτιδος διὰ τῆς μελέτης αὐτοῦ «Britomartis la soi-disant Europe sur le platane de Gortyne». (Revue Belge de Numismatique, 1894. Τῆς μελέτης ταύτης ἀγγλικὴ μετάφρασις ὑπὸ L. Low ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ American Journal of Numismatics, Boston 1894, July κατέ., ἐλληνικὴ δὲ ὑπὸ τοῦ κ. A. Βορεάδου ἐν τῷ ἔβδομαδιαίῳ Κρητικῷ περιοδικῷ Ἡρακλείῳ τοῦ 1894 ἀρ. 34-40).

γ'. Γραμματόσημα ἀξίας 10 λεπιῶν.

Κατενώπιον προτομὴ τοῦ Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ τῆς Κρήτης Πρίγκιπος Γεωργίου τῆς Ἑλλάδος.

δ'. Γραμματόσημα ἀξίας 20 λεπιῶν.

Ἀντιγραφὴ τύπου διδράχμου ἀργυροῦ νομίσματος Πραξιτελείου τεχνοτροπίας, κοπέντος δὲ ἐν Κυδωνίᾳ τῆς Κρήτης (=Svoronos ε. ἀ. pl. IX, 23) καὶ εἰκονίζοντος τὸν Δία Κρηταγενῆ ὡς βρέφος θηλαζό-

μενον ὑπὸ τῆς κυνοσουρίδος κυνὸς Κυνοσούρας, συμβόλου τῶν Κυνοσουρέων ἐπικαλουμένων Κυδωνιατῶν, ὃν τὸ νόμισμα φέρει κάτω τοῦ τύπου τῆς κυνὸς τὴν ἐπιγραφὴν ΚΥΔΩΝΙΑΤΩΝ. Ἡ Κυνόσουρα αὗτη εἶναι ἡ κατόπιν, ἐξ εὐγνωμοσύνης τοῦ παρ' αὐτῆς ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Κυδωνιατῶν ἐκτραφέντος Διός, καταστερισθεῖσα ὡς Μικρὰ Ἀρκτος, περὶ ἣς Θαλῆς δι Μιλήσιος ἔλεγεν «εἰκόνα κυνὸς εἶναι». (Ἴδε I. Σβιράνου, Νομισματικοὶ τύποι ἀναφερόμενοι εἰς τὴν ἐν Κρήτῃ παιδοτροφίαν τοῦ Διός: Ἀρχαιολ. Ἐφημερὸς 1893 σελ. 1-8: καὶ τοῦ αὐτοῦ, Νομισματικά, ἐν τῇ Ξεσίᾳ (περιοδικῷ Ἀθηνῶν) τοῦ 1894 σελ. 31-32).

ε'. Γραμματόσημα τῶν 25 λεπτῶν.

Ἀντιγραφὴ ἐνὸς τῶν καλλίστων, ὃν μὴ τοῦ πάντων καλλίστου νομίσματος τῆς Κρήτης, ἦτοι διδράχμου τῆς πόλεως Ἰτάνου (=Svoronos ἔ. ἀ. pl. XIX, 7), παριστῶντος Τοίτωνα διαπερῶντα ἵχθυν τῇ τριαίνῃ, σύμβολον δὲ τῆς πάλαι θαλασσοκρατορίας τῶν Κρητῶν¹.

ς'. Γραμματόσημα τῶν 50 λεπτῶν.

Ἀντιγραφὴ διδράχμου τῆς Κνωσοῦ (=Svoronos ἔ. ἀ. pl. IV, 34), παριστῶντος ἐν πλαισίῳ μαιανδρομόρφου Λαβυρίνθου τὴν κεφαλὴν τῆς θυγατρὸς τοῦ Μίνωος Ἀριάδνης, τῆς πασιγνώστου ἐκ τῶν περὶ Θησέως καὶ Μινωταύρου ἀρχαίων μύθων. Ὁπισθεν αὐτῆς εὑροηται ἡ ἐπιγραφὴ ΚΝΩΣΙΟΝ (δηλαδὴ νόμισμα).

ζ'. Γραμματόσημα τῆς 1 δραχμῆς.

Ἀντιγραφὴ ἀρχαϊκοῦ ἀργυροῦ διδράχμου τῆς Γόρτυνος (=Svoronos ἔ. ἀ. pl. XII, 25). Εἰκονίζει δὲ τὴν Εὐρώπην ἐπὶ τοῦ εἰς ταῦρον μεταβληθέντος Διός, ἀπάγοντος αὐτὴν ἐκ Φοινίκης εἰς Κρήτην, κατὰ τὸν πασίγνωστον μῦθον. Κάτω τοῦ ταύρου φαίνονται λείφανα χελώνης τύπου ἀρχαιοτέρου Αἰγανητικοῦ διδράχμου, ἐφ' οὗ ἐπεκόπη τὸ νόμισμα τοῦτο τῆς Γόρτυνος.

1. Δυστυχῶς τὸ κάλλιστον τοῦτο τῶν γραμματοσήμων τῆς νέας σειρᾶς ἀπέτυχεν ἐπὶ τοῦ ἐνταῦθα προσηρτημένου φωτοτυπικοῦ πίνακος ἐνεκαὶ τοῦ κνανοῦ αὐτοῦ χρώματος.

γ'. *Γραμματόσημα ἀξίας 3 δραχμῶν.*

”Αποψις τῶν ἐρειπίων τοῦ ὑπὸ τοῦ ἄγγλου νομισματολόγου καὶ ἀρχαιολόγου A. Evans ἀνασκαφέντος περιφήμου Μινώικου ἀνακτόρου τῆς Κνωσοῦ.

«Τὸ κοσμητικὸν πλαίσιον τοῦ γραμματοσήμου τούτου εἶναι σπειροειδές, συνηθέστατον ὡς κόσμημα ἐν τοιχογραφίαις, περιθέντον τοὺς τοίχους ἐν εἴδει θριγκοῦ. Συνηθέστατον ἐπίσης εἶναι ὡς κόσμημα ἀγγείων τῶν ἀνακτόρων τῆς Κνωσοῦ καὶ ἄλλων Κρητικῶν πόλεων μυκηναϊκῆς ἔποχῆς.

»Τὸ τέρας ὅπερ εἰκονίζεται ἀριστερὰ ἔχει σῶμα γυναικὸς μὲ μεγάλους μαστοὺς καὶ κεφαλὴν βοός. Φέρεται εἰς σφραγῖδας εὐρεθείσας κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς τῆς Ζάκρου (Σητείας). Μινώταυρος δὲν εἶναι, διότι οὗτος πρέπει νὰ ὑποτεθῇ ἀρσενικοῦ γένους. Ἐπειδὴ δ' ὅμως εὑρέθη ἐν Κρήτῃ καὶ ὅμοιαῖει πρὸς Μινώταυρον, χαρακτηρίζεται ὡς τοιοῦτος.

»Ο πρὸς τὰ δεξιὰ τοξότης εὐρέθη εἰς τὸ ἀνάκτορον τῆς Κνωσοῦ, εἰς τὴν βιορειοδιτικὴν αὐτοῦ γωνίαν. Εἶναι δὲ τεμάχιον ἀγγείου ἐκ στεατίτου λίθου φέρον ἀνάγλυφον τὸν τοξότην καθ' ἣν στιγμὴν τανύων τὸ τόξον ἀπολύει τὸ βέλος».

δ'. *Γραμματόσημα ἀξίας 5 δραχμῶν.*

”Αποψις τῆς ιστορικῆς Μονῆς τοῦ Ἀρχαδίου, διασήμου ἐν τῇ ιστορίᾳ τῶν Κρητικῶν ἐπαναστάσεων ἔνεκα τῆς τῇ 8/20 Νοεμβρίου τοῦ ἔτους 1866 μετὰ ἔξοχως ἡρωϊκὴν ἀντίστασιν κατὰ 22,000 Τούρκων καὶ Αἰγυπτίων στρατιωτῶν ἀνατινᾶξεως τῶν ἐν αὐτῷ 900 Ἑλλήνων μαχητῶν, κληρικῶν καὶ γυναικοπαίδων, συναπολεσθέντων οὕτω μετὰ τοῦ πλήθους τῶν ἐφορμησάντων ἔχθρῶν. Εἶναι τὸ ἔνδοξον Μεσολόγγιον τῆς Κρήτης! ‘Ωραίαν, σαφῆ καὶ ἀρχαιοτέραν, εἰκόνα τῆς παναρχαίου μιονῆς ταύτης παρέχει ὁ ἄγγλος περιηγητής Pashley, Travels in Crete (London 1837) τόμ. Α', σελ. 309. Αἱ δύο γυναικες, αἵτινες πλαισιοῦσι τὸ γραμματόσημον τούτο, παριστῶσι τὴν Ἑλλάδα καὶ Κρήτην, ὡν ἡ μὲν προσφέρει βασιλικὸν στέμμα, ἡ δὲ κλάδον φοίνικος σύμβολον μαρτυρίου καὶ δόξης.

Καθύπερον ήταν της Μονῆς μαρμαίρουσιν αἱ αἰώνιοι χιόνες τῆς κορυφῆς τοῦ ἱεροῦ δόρους τῆς Ἱδης, ἡς ἐν τῷ περιφήμῳ ἀντρῷ ἐγεννήθη ὁ «πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε» Ζεὺς ὁ Ἱδαῖος ἐν μέσῳ τῶν πρώτων κατοίκων τῆς νήσου Κουρήτων Κρητῶν, οἵτινες ἐπροστάτευσαν τὸ θεῖον βρέφος σκέποντες διὰ τῶν ἀσπίδων καὶ τὸν πολεμικὸν πυρρίχιον περὶ αὐτὸν ἐνθουσιωδῶς δροῦμενοι. Ὁντως δὲ ἀρμονικῶς ἐπιστέφει ἡ νεφελογείτων αὐτῇ Βηθλεὲμ τοῦ δαιμονίου Ἑλληνικοῦ πνεύματος τὴν ἱερὰν Μονὴν ἀφ' ἣς ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων ἀνετινάχθη πρὸς τὸ αἰώνιος κυανοῦν στερέωμα τῆς νήσου τοῦ Μίνωος ἡ αἰμοβαφῆς ἔλληνικὴ δόξα τῶν περικλεῶν καὶ ἐπὶ αἰῶνας διαρκεσάντων ἀγώνων πρὸς ἀνάπτησιν τῆς ἐλευθερίας. Οἱ καπνὸς τῆς ἀνατινάξεως ἔκείνης ἀνελθὼν περιέβαλλε τὴν κορυφὴν τῆς Ἱδης διὰ νέου στεφάνου δόξης, οὗ τὴν αἴγλην βλέπει διαρκῶς ἀπαστράπτουσαν ἡ διάνοια τοῦ αἰώνιου καὶ μαρτυρικοῦ ἔθνους τῶν Ἑλλήνων περὶ οὗ ἀληθῶς προεφήτευσε πανάρχαιος χρησμὸς ὅτι ὃς ὁ ἀσκὸς βαπτίζει, δῆναι δὲ οὐ δέμις.

Οπως τὰ τῆς πρώτης σειρᾶς γραμματόσημα τῆς νήσου Κρήτης ἐμεωρήθησαν ὡς ἐκ τῶν καλλίστων μεταξὺ πάντων τῶν νεωτέρων γραμματοσήμων καὶ κατέστησαν περιζήτητα πρὸς κόσμησιν τῶν συλλογῶν, οὕτω, δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι καὶ ἡ νέα σειρά, ἡ νῦν μόλις τιμεμένη εἰς κυκλοφορίαν θὰ τύχῃ μεγίστης ὑποδοχῆς παρὰ τοῖς γραμματοσημοφίλοις. Οἱ δὲ νομισματολόγοι εὐχαρίστως θὰ βλέπωσιν ἐν αὐτῇ μίαν τῶν μυρίων ὀραίων ἐπιδράσεων τῆς ἀρχαίας νομισματικῆς ἐπὶ τῆς νεωτέρας σφραγιστικῆς καὶ συμβολικῆς.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΥ Ζ' ΤΟΜΟΥ

TABLE DES MATIÈRES

CONTENUES DANS LE

JOURNAL INTERNATIONAL D'ARCHÉOLOGIE NUMISMATIQUE

TOME SEPTIÈME

1904

MÉMOIRES ET DISSERTATIONS

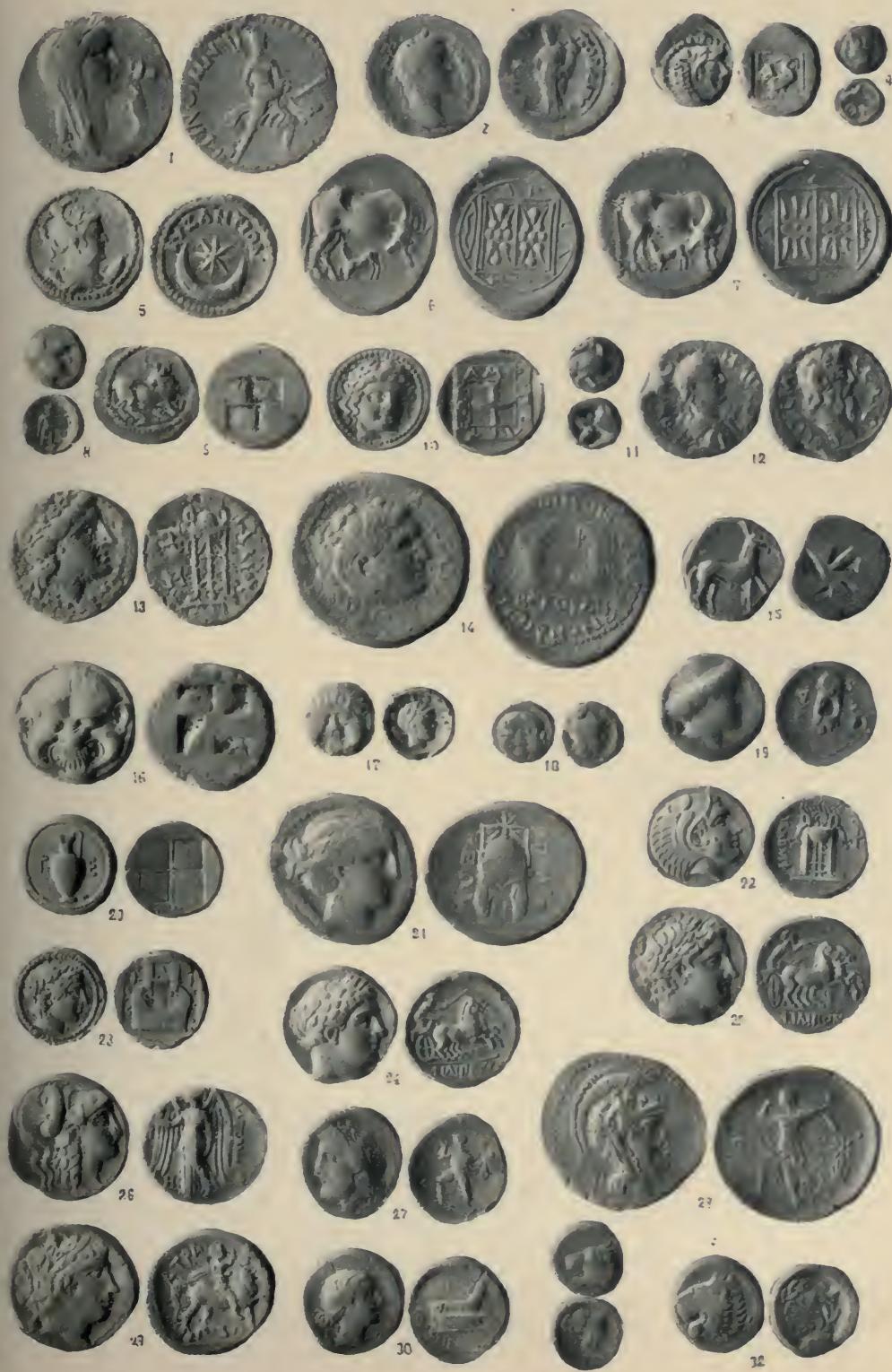
	Pages
A. Δ. ΚΕΡΑΜΟΠΟΥΛΟΥ, Νομίσματα τῆς Κάτω Μοισίας	5— 10
Δ. ΦΙΛΙΟΥ, Ἐλευσινιακὰ μελετήματα (<i>Pl. V et vignette</i>)	11— 60
I. N. ΣΒΟΡΩΝΟΥ, Σημείωσις περὶ τῆς προιγουμένης μελέτης.	61
— — Δανάκη καὶ Ἀθηναῖκὴ δραχμὴ ἀνεκδότου σειρᾶς νομισματικῶν ἀρχόντων (<i>vignette</i>)	62— 64
J. ROUVIER, Numismatique des villes de la Phénicie (fin). <i>Tyr. (Planches III et IV)</i>	65—108
I. N. ΣΒΟΡΩΝΟΥ, Νομισματικὸν εῦρημα Ἐλευσῖνος. Νομίσματα Ἀθηνῶν. (<i>Planches I et II</i>) .. .	109—142
— — Θησαυροὶ Βιζαντινῶν χρυσῶν νομισμάτων ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἀσκληπιείου (<i>Planches VI et VII</i>)	143—160
K. M. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΛΟΥ, Βιζαντινακὰ μολυβδόβουλα ἐν τῷ Ἑθν. Νομισμ. Μουσείῳ Ἀθηνῶν (συνέχεια).	161—176
G. DATTARI, Tre differenti teorie sull'origine delle monete dei nomo dell' antico Egitto (<i>Planche VIII</i>)	177—202

I. N. ΣΒΟΡΩΝΟΥ, Τὸ ἔξ Ἀντικυθήρων ἄγαλμα τοῦ ἀμυνόμενου καὶ ἀττικὸν μολύβδινον σύμβολον (<i>2 vignettes</i>)	203—206
E. BABELON, Les origines de la monnaie à Athènes	209—254
K. M. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ, Βυζαντιακὰ μολυβδόβουλλα ἐν τῷ Ἐθν. Νομισμ. Μουσείῳ Ἀθηνῶν (συνέχεια)	255—310
E. D. J. DUTILH, Vestiges de faux monnayages antiques à Alexandrie	311—316
I. N. ΣΒΟΡΩΝΟΥ, Τὸ Ἐθνικὸν Νομισματικὸν Μουσεῖον κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1903/4 (<i>Planches IX, X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII et XVIII</i>)	317—390
— — "Ἐκθεσις περὶ τῶν ἐν τῷ Νομισματικῷ Μουσείῳ ἔργασιῶν κατὰ τὰ ἀκαδημαϊκὰ ἔτη 1901/2 καὶ 1902/3	391—396
— — Μέθανα ἡ Ἀρσινόη τῆς Πελοποννήσου . . .	397—400
ΦΙΛΩΝΙΔΟΥ ΖΩΓΤΟΥ, Οἱ ἀρχαῖοι νομισματικοὶ τύποι καὶ τὰ νέα γραμματόσημα τῆς νήσου Κρήτης (<i>Planche XIX</i>)	401—410
Table des matières	411—412

Σημ. Ἡ ἀπάντησις τοῦ κ. Σβορώνου εἰς τὰ Ἐλευσινιακὰ μελετήματα τοῦ κ. Δ. Φιλίου ἀνεβλήθη, ἐλλείψει χώρου, εἰς τὸ προσεχὲς τεῦχος.

ΣΥΛΛΟΓΗ Α. ΣΟΥΤΣΟΥ

Diariourois tis Taxiroouzeis Kōinik.
Direction des Postes Crétaises.

Γραμματοσήμων νέας εκδόσεως 1904.

Timbres-poste de la nouvelle émission 1904.

Επίσημη εισιτηρίου της ταχυδρομίας της νέας εκδόσεως.

Σηματοσήμων της μεγάλης πόλεως Ηρακλείου.

Europe assise sur le taureau Jupiter
minotaure de Gortyn.

Επίσημη εισιτηρίου της ταχυδρομίας της νέας εκδόσεως.

Les ruines du palais de
Minos à Knossos.

Βοτσαλάτο παλαιού παλατιού της Κρήτης.

Dieu d'Assyrie男神 entre deux lions tenu par l'empereur d'un second bassin.

Portrait de SARKE
Prince George de Grèce
Haut Commissaire en Crète
Il est nommé alors le pape, l'empereur
du Japon, l'empereur de Chine.

*Portait d'Isaac le Romain
entre deux lions tenu par l'empereur d'un second bassin.*

*Le Christ enseignant
entre deux lions tenu par l'empereur d'un second bassin.*

Le Monastère historique
de Tradion et au dessus le
Mont Ida.

Επίσημη εισιτηρίου της ταχυδρομίας της νέας εκδόσεως.

*Jupiter assis par
une chèvre de Lydonia*

*Triton brandissant un trident
symbolique d'Atlas*

Σηματοσήμων της ταχυδρομίας της νέας εκδόσεως.

CJ Journal international
201 d'archéologie numismatique
J7
t.6-7

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY
